

میزوووی ویزه‌ی کوردی

بەرگی دووهم

نووسینی: سدیق پوره‌گه‌یی (سه‌فی زاده)

منتدى اقرأ الثقافي

www.iqra.ahlamontada.com

میزووی ویزه‌ی کوردی

به‌رگی دووهم

دهزگای چاپ و بلاوکردنه‌وهی

زنجیره‌ی روشنبیری

*

خاوندی نیمتیاژ: شهوکه‌ت شیخ یه‌زه‌دین

سهرنووسیاژ: به‌دران شه‌همه‌د هه‌بیب

ناوونیشان:

دهزگای چاپ و بلاوکردنه‌وهی ناراس، شه‌قامی گرلان، هه‌ولیر

میزووی ویزهی کوردی

بەرگی دووهم

نوسینی:

سدیق بۆره‌گه‌یی (سەفی زاڵە)

ناوی کتیب: میژووی ویتزه‌ی کوردی - بەرگی دووهم

نووسینی: سدیق پۆرەکه‌یی (سەفی زاده)

بلاوکراوەی ئاراس - ژماره: ۷۲۱

هەڵەگری: شیرزاد فەقێ نیسماعیل + فەرهاد ئەکبەری

دەرھێنانی ھونەریی ناوھە: ئاراس ئەکرەم

بەرگ: مریەم مۆتەقییان

چاپی دووهم، ھەولێر ۲۰۰۸

لە بەرپۆشەرایەتی گشتیی کتیبخانە گشتییەکان لە ھەولێر ژماره ۹۴۲ ی سالی ۲۰۰۸ ی
دراوھتێ

ئەبولقاسىمى لەشكرى

سەدەي يانزەمى كۆچى

ئەم ھۆنەرمان ناۋى ئەبولقاسىمى سۆرانە و بەلەشكرى ناسراۋە و بەپىتى ئەو بەلگانەي كە
كەوتۈنەتە دەستمان لە سەرەتاي سەدەي يانزەمى كۆچى لە زەرزا كە شىنقى ئىستايە لە
دايك بوۋە و ھەر لەۋىشدا پى كەيشتوۋە، ۋەكو دەم بەدەم دەگىرنەۋە لەشكرى سەرەتا
خەرىكى كشتوكال بوۋ و پياۋىكى ھەزار و نەدار بوۋ، ۋە تەننەت لە كاتى كوتانى خەرماندا
گاي نەبوۋ كە خەرمانەكەي پى بىكوتى. پۇژىتكيان سلىتمان بەگى سۆران لەگەل ھەت سەد
سواردا ھاتە زەرزا و چاۋى كەۋتە لەشكرى و خۆشى لە دەنگ و بەيتۈژىي ئەو ھات و
لەگەل خۇيدا بىردى ھەرىرى پايتەختى سۆران و ئىتر لەشكرى بوۋە ھۆنەرى تايىبەتى
سلىتمان بەگ و لە لاي ئەو مايەۋە.

لەشكرى لە لاي سلىتمان بەگ پىشەرۋىتىكى زۆرى كرد، بەلام ئەۋەندەي نەخايند كە گراۋ
و سەۋداسەرى خانزادى خوشكى سلىتمان بەگ بوۋ، ۋە لەبەرئەۋەي دەيزانى كە خانزاد
شۋوى پى ناك، ئەۋە بوۋ شەۋىتكيان راي كرد و چوۋە بەغدا و رۈيشتە لاي پاشاي
عوسمانى و پىتى ۋت كە سلىتمان بەگ دەپەۋى ياخى بى و كوردەكان راپەرتنى و
سەرئەنجام پاشاي عوسمانى سلىتمان بەگى بانگ كرده بەغدا و لە مېۋانىيەكدا بەزەھر
ئەۋى كۈشت. لە پاش سلىتمان بەگ خانزاد بوۋە جىنشىنى براكەي و ناردى بەشۋىن
لەشكرىدا و ۋتى شۋوت پى دەكەم و لەشكرىش لەبەرئەۋەي دلى دابوۋە خانزاد كە راپەۋە
ھەرىر و لە پاشا خانزاد ئەۋى گەياندە سزاي خۆي. دەلېن كە لەشكرى بەر لە مەرگى خۆي
پەشيمان بوۋەتەۋە و چرىكە و بەيتى لەشكرى ھۆنىۋەتەۋە و لەگەل ئەۋەشدا كەلى
ستاپىشى سلىتمان بەگى كردۋە، ۋەكو لەم دوو ھۆنراۋەدا دەلى:

ھەتا دەگاتە سەقز و پشكۆ

ھەر لە زەھاۋ و لاجان و شىنق

بۆيە رۈۋمەتى ۋەك خۆر دەدرەۋشى

مىرم بەكىسە زىرى دەبەخشى

مامۇستا تۇفيق وردى لە پەراۋى (خانزاد و لەشكرى) دا دەلى: ئايشى حسىن بەگان
لاۋىكى لەگەلدا بوۋ لە تەمەنى چۈاردە سالە ناۋى لەشكر بوۋ، ھەر لە مئالىيەۋە لە مالى
ئايشى چاۋى كردبوۋە، چونكە ھەتيو بوۋ، بەلام تا بلىتى ھوشيار و بلىمەت و زۆرزان بوۋ.

هەر له زووهوه سهرنجی سلیمان بهگی بۆ خۆی پاکیشا و سلیمان بهگ یهکیکی بۆ پاکرت بۆ ئهوه فێری سواری و شیربازی، تفهنگ هاوێشتنی بکات، زۆری نهخایاند لهشکری لهو هونهراندا له مامۆستاکانی زیاتر پێش کهوت و سوار و شهپکهڕێکی گرینگی لێ دهرچوو. سلیمان بهگ که ئهوه بههره و زاناویییهی له لشکری دیت کردیه سههرکردهی پێنج قوله سهربازی تایبهتی خۆی، بۆلام لهشکری له دلهوه رقی له سلیمان بهگ ههنگرت چونکه سلیمان بهگ ههندی له ئیزیدییهکانی کوشتبوو، ئهویش له بنهچهکهی ئیزیدی بوو، ئهوه بوو چووه بهغدا و بهپاشای عوسمانی وت که سلیمان بهگ یاغییه و دهیهوی کوردهمان پاکهڕێتی و سههرنهجام پاشای بهغدا سلیمان بهگی زههر خوارد کرد و سههرنهجام خانزاد لهشکری بهسزای ناپاکیی خۆی گهیا.

مامۆستا حسین حوزنی موکریان له پهراوی میرانی سۆزанда سهبارت بهسلیمان بهگ دهلی: سلیمان بهگ کۆری قولی بهگی سۆزانه که له دای بابی بوو بهفرمانهپهروای سۆزان و له ههریر دانیشت که میر بۆداغی برای ههلات، خاکی نهویشی خسته ژێر دهستی خۆی و پاشان پایتهختی زهرا یا شنۆشی گرت، وه له سالی ٩٩٤ی کۆچیش لهشکری ئازۆته سههر قوباد بهگ و نهویشی تێ شکاند و ههڕیمی تهڕکیشی خسته سههر ولاتی سۆزان، سلیمان بهگ پیاوێکی دادگهر و خواناس و پارێزگار بووه و شوینهواری ئهوه ههتا نهپهڕهکهش له کوردهستاندا ماون و گۆرهکهی له ههولێره.

مامۆستا ئەمین زهکی بهگ له پهراوی ناودارانی کورددا سهبارت بهلهشکری دهلی: لهشکری له هۆنهرا و وێژهوانانی سهدهی دوانزهمی کورده که له دهوری میر سلیمانی سۆزанда ژیاوه و نووسهر و پیاوێزکهری میر بووه و جگه له دیوانهکهی ههندی پهراو و نامیلکهشی داناوه.

لێرهدا مامۆستا ئەمین زهکی بهههله چووه، چونکه میر سلیمان له سالی ١٠١٠ی کۆچیدا له لایه پاشای عوسمانییهوه دهرمانخوارد کراوه و ئهوهندهشی پێ نهچوووه که لهشکری بههۆی خانزادی خوشکی سلیمان بهگهوه له سێداره دراوه کهوابوو لهشکری له سهدهی دهیهم و یانزهمی کۆچیدا ژیاوه.

ئهوێ که مامۆستا ئەمین زهکی نووسیهوه لهشکری دیوانیکی هۆنراوی هیه، بهداخهوه له هۆنراوهکانی جگه له چهند هۆنراوی نهبی ئیتر شتی تری نهگهیشتووته دهستی ئیمه. بهلام بهیتیکی هیه بهناوی لهشکری که بهجیاواز له چاپ دراوه و ئهوا لێرهدا ههندیکی دێنین:

سهری من دیشی، دلی من له ژانه

روژی له من مهعلووم دهکرد، زاهری دهکرد بهیاوه

شهوق و شه به قی خوئی دمدان
 له په نجه رهی سولیمان به کی قولی به گیانه
 نه من دمچومه دیوانی ناغایی چه له نگ
 لئی پاخرا بوون مافوورهی به گ رهزی خوراسانه
 له سهرهوان مافووران داندرا بوون
 کورسی و سنده لیلی پیچک زیو و زیر نیشانه
 له سهرهوان سنده لیلیان دانیشتبوون
 به گزاده و کوره به یانه
 قه لنه ی دهماریتچان پی بوون
 به لوی داره عوودیان له سر دادمنانه
 مودنه ی کارهبای زهردیان
 له سر سمیلان ده گه رانه
 نه من دمچومه جوبه خانهی ناغایی چه له نگ
 لیم دهرده کیشان پینج سده رهمبی کوپ رهشی دارا چه یزهرانه
 نه من دمچومه جوبه خانهی ناغایی چه له نگ
 لیم دهرده کیشان پینج سده مه تالی گوی فیلی که رکه دمن بن
 به جوولانه
 نه من دمچومه ټیخته ر خانهی ناغایی چه له نگ
 لیم دهرده کیشان سده بور و بدهو و کویتی قاپ رهش کلک
 له سر جوانه
 نه من دمچومه دیوانی ناغایی چه له نگ
 له دهسته راستیی راو هستا بوو، پینج سده ی کاتب به دهسته
 له چه پهی پینج سده دمیدا فرمانه
 ناغایی من نوکهری خلات دمکردن
 سهریاک به رات دهرانه
 سه فی سواران ته و او دهبو له پینج سده سواری
 پتیان ده رکتیفان دمن، وه سهرخانهی زین ده گه رانه
 ناغای من راوهمی داویشته گردی که کزونی

زهویی چل پشکی، کانیتی خهروه تاوی
 ده بهندی گولی دمه بانه
 له دسته وان قووشچیان بلیند دهبوو
 باز و شه هین و سه قهر و قرلغ و ته پلانه
 مراویله می ده پهر که سکه غه مزه یان ری دهنیشت
 پرویان ده کرده گومی لیل و په ری
 ناوا دهبوون له گولی دمه بانه
 ناغایی من راوی به تال ده کرد
 ده که راوه ده رکیتی مه زنه مالی
 له شکری ده شکرده سر زمو ده یکوت خه زال
 ناغایی چه له نگ له تو میوانه
 خه زال به نیکیکی توق واه له سم وه له شکری دهمان
 ده یکوت: له بو ناغایی خوتیان به ره به نیشانه
 حه یفیک و سئی سه د حه یفم ده کوژی
 له دنیا یی له بو ناغایی چه له نگ
 به پیاله که زه هری ماریان ده کرد بی گیانه
 سه ری من دیشی دلی من به دهرده
 ناغای من سوار دهبوو له کویتیکی که له پرمقی دامین
 زهرده
 جووته تازیلیکی ده رستیدا قووته و گهردی
 راوی خوی دادمه بشی له زهویه کدا به که له ک و به رده
 شینکی مات و مه لوولی هه له دهستان
 جووته تازیله له رستی به ردا
 هیند میان نه ده هینا و نه دمبرد
 شینکیان ده گهر داله که توژی و مردا
 ناغایی من سه ری شینکیکی هه له دمبری
 به کترده که فنه ی بهر دمسک زهرده
 پاشووی شینکیکی ده گرت و پتیشووی شینکیکی به ردا

باشووی شینکیتی و بهر بهن سامووتی دهدا
 نه من حه یفیک وا سنی سهه حه یغم ده کوژی
 لهوی کاوله دنیا یی له بق ناغایی چه لنگ
 به بیاله که زه هری ماریان دهست پی له دنیا یی بهردا
 لهوی دهورم دهنقری، لهوی زهمانم دهنقری
 له دهوری قویاد خانم دهنقری
 له دهوری شاهی نه نهوشیروانم دهنقری
 ههتا نهوی زهمانی، ههتا دهوری قویادخانی
 ههتا دهوری شاهی نه نهوشیروانی
 به کیکم نه دیت و هکوو سوله یمان به کی میری هه ریری
 دلی لهشکری ئاریانی قهت هیدی نابی
 له بهر گریان و له بهر نهوان هورده گله بییان.

سه رچاوه مگان

- ۱- خانزاد و لهشکری - دانراوی محهمهه توفیق وردی - بهغدا، ۱۹۶۰.
- ۲- میرانی سۆزان - کردهوی حوسهین حوزنی موکریانی - ههولیر، ۱۹۶۲.
- ۳- توحفه میوزه فیهیه - ساخکردهوی هیمن - مههاباد، ۱۳۶۳.
- ۴- مهرو وفا - ترجمه قادر فتاحی قاضی - تبریز، ۱۳۴۵.
- ۵- مشاهیر الکرد - تالیف امین زکی بک - قاهره، ۱۹۴۵.
- ۶- یادداشتهکانی خۆم سهبارمهت به لهشکری.

مههلا مهنووچیهری کۆلیوهن

۱۰۹۵ - ۱۰۲۸

ئهم هۆنه ره مان ناوی مهنووچیهر و له هۆزی کۆلیومنده و به پیتی به یازتیکی کۆن که
 کهوتووته دهستان له سالی ۱۰۲۸ ی کۆچی له دیتی دلقاندا له دایک بووه و هه ره له ویشدا
 پتی که یشتوو. دلقان کهوتووته خۆرئاوای روهباری سهیمه ره و گاماسب له خاکی
 لورستاندا. هه ره له مندالیدا خهریکی خۆتندن بووه و له پاشا چووته کرماشان و دینهوهر و
 مهلا یه و سه ره نه انجام له نهجه فدا ودمی مهلا یه تیی وهرگرتوو و کهراوته وه زێد و
 مهله بنده کهی خۆی و له پاشا چووته ئه لیشتەر و له ویدا ماوته وه و پاشماوهی ژیا نی

به‌وانه و تنه‌وه و پټنوتننې خه‌لک بردووه ته سهر تا له سالی ۱۰۹۵ له تهمنی شه‌ست و
حه‌وت سالی‌دا کوچی دوايي کردووه و نټړاوه.

یه‌کټی له هونهرانی هاوچه‌رخي خوی که به‌داخه‌وه بومان دهرنه‌که‌وت که کټیبه له پارچه
هه‌لبه‌ستیک‌دا سه‌بارت به‌میژووی مهرگی مه‌لا مه‌نووچټهر ده‌لی:

په‌ی مهرگش، لوا م په‌رسلم له پیرم وات: "غیب بی مه‌لا" منیش دلگیرم

واته: بق میژووی مهرگی "مه‌لا مه‌نووچټهر" پویشتم له پیرم بیرسم، وتی: مه‌لا پټوار بوو،
نیستا منیش دلگیر و زویرم. "غیب بی ملا" به‌ژماره‌ی نه‌بجه‌د ده‌کاته ۱۰۹۵ ای کوچی.

مه‌لا مه‌نووچټهر به‌یه‌کټی له هونهرانی هره به‌رزی له‌ک دټه ژمار که له هونینه‌وه‌ی
هونراودا ده‌ستیکی به‌رز و بالای هه‌بووه و هونراوه‌کانی تا بلټی ته‌ر و پاراو و شیرین و
په‌وانن. وه‌کو ده‌ماوادم ده‌یگیرنه‌وه، مه‌لا مه‌نووچټهر له ناخر و نوخری ته‌مه‌نیدا
هونراوه‌کانی که نژیکه‌ی ده هزار هونراویک به‌له‌کی و فارسی بوون له ده‌فته‌ریک‌دا کوچی
کردووه‌ته‌وه و له به‌دبه‌ختی مه‌لادا کاتی که کوزازییه‌کان هټرش دټنه نه‌لشتر دیوانه‌که‌ی
له‌گه‌ل سامان و داراییه‌که‌یدا به‌تالان ده‌بن و وه‌کو ده‌لټن مه‌لا به‌شوین دیوانه‌که‌یدا
چووه‌ته‌مه‌لایر، به‌لام له‌به‌ر پیری نه‌یتوانیوه جه‌رده‌کان په‌یدا بکا و ناچار که پراوه‌ته‌وه و نټیر
نه‌وه‌نده‌ی نه‌خایاندووه که مردووه. نه‌و هونراوانه‌ش که نیستا به‌یادگار له نه‌وه‌وه ماوه‌ته‌وه
خه‌لک دم به‌دم ده‌یگیرنه‌وه و هه‌ندیکی‌شیان له ناو به‌یاز و که‌شکو‌له‌کانی کرماشان و
لوپستاندا نووسراون.

مه‌لا مه‌نووچټهر به‌رزترین هونهری نه‌و پوژگارهی ولکه‌ی له‌ک و لوپ بووه و له هونینه‌وه‌ی
هونراودا سه‌ری کټشاوه‌ته دهرگای هه‌موو جوړه و تنټیکه‌وه: دل‌داری، ناینی، کو‌مه‌لایه‌تی،
باسی سروشت.

مه‌لا که ده‌که‌وټه کوچی هونراوه‌وه، زوړتر سروشته جوانه‌که‌ی دلفان دلی راده‌کټیشی و
نه‌وسا به‌سروشتدا هه‌لده‌لی و جوانییه‌کی تر ده‌داته سروشت و له‌م بره هه‌لبه‌سته‌یدا
به‌ته‌واوی ده‌سه‌لاتی نه‌ومان له ستایشی سروشتدا بق دهرده‌که‌وی و وه‌کو ده‌لی:

باد به‌هاران، باد به‌هاران

که‌له‌باد هانای باد به‌هاران

وه‌لیعه‌هد وهشت، وه‌کیل داران

گیانبه‌خش چیمان جه‌لای گولزاران

به‌رف فه‌رق فه‌وق کووان فه‌ناکه‌ر

جاهد و جه‌ولان جه‌دی جوداکه‌ر

بشکفته گی باغ شادی بولبولان
 باعس وجود مه وجود گولان
 سهرمای زمستان نه تهختش خیزان
 سهختی نه سه فحی غه براگوریزان
 چالاک و چابوک جهلد جیهانگیر
 زدد زمهریر سولیمان تهسخیر
 تاراج دهه ندهی واحیدولقه ههار
 بنای بانی زهوق پهنک و بوی وههار
 سوککان وه سهنگر تهخته کانه وه
 بنوور وهی مهجنون نیمه گیانه وه
 نه ویوورت تهشکن گوزهر کر وهشاد
 نه وسا عازم بهریه ی خورهم نأباد
 راگهی پروممشکان تا ملک هه جیر
 وه سهر کلاسان بگوزهر وینهی تیر
 میشنان مهچین ساتی بدهر گر
 بنوور نه رگلگل جای خانان لوپ
 گوزهر کر نه وتهنگ ها له وه گولگهشت
 بهعد نه ژماریان روپاپیل کیوهشت
 دهشتیوهن ژ دهست بههشت زیباتر
 نهو شیرین دهشته باوهر نهو خاتر
 بپلک نهو چنار نهو تاف و عناو
 له دره دراز عبوور کر ژ ناو
 مله شوانان دووره نایکesh
 پاپیل کشکان راگهی گول بهنهفش
 مهچین نهو مهقام خزر پیغه مبه
 باغاتش یهکیهک نهو نه زهر باوهر
 زیبا تهلعتهان نهو ریای داران جهم
 ههلیمه سولتان، خانم و مریم

ساتی تەشریف بەر ئەو جەوارشان
گولچینی بکەر ژ گوفتارشان
شار تەمام بگەرد وە سەد بەشارەت
خوێش چەنی حەیات قەسر و عیمارەت
بێلک ئەو چنار سەقا وە خوێشدا
چی باز پەرواز کەر وەبەرزیی بارکل
نشاتەن چەنی دیارگەیی یاران
یانەیی دلارام ھەر جا دیاران
بنوور ئەرکەشکان چەم چەنی پاچەل
پەیفام بەرپەیی دۆس نەسوکنای بەربەل
شەمال ئامانەن جوویندەیی یار بۆ
پەروانەیی شەمنار مەلک تەتار بۆ
گۆناس مەنوورین چی بەیان زەرد
ژ دڵ بەرمەدەیی دەم ناھ سەرد
خوێشا وە حال ت زلیل ھام حال
ھەردوو زاری کەیم تا وەقت وەسال

واتە: ئەیی بای شەمالی بەھاری! ئەیی جێنشینی سەرما و مزگینیدەری چیمەنان، تۆ
بەفری کویتستانەکان دەتاوینیتەو و تۆ دەکوژی تا سەرما لابەیی و ھەوایەکی خۆش بێنی
تۆ داران دەپشکینی و شادی دەخەیتە ناو دلی بۆلبۆلان و بۆنی خۆش دەدەیتە گۆلان.
سەرما و سۆلەیی زستان لادەبەیی و سەختییەکان ئاسان دەکەیی. رایەخی زستان بەچەپاو و
تالان دەبەیی و شادی و خۆشی دێنیتە جیھان، دەسا ھەر بەو جۆرە سەنگەر بگرە و لە
تاشە بەردەکاندا پراوەستە و سەرنجیکی ئەم دێوانە بدە، وە بەخۆشییەو لەسەر نەچیرگەیی
تەشکەن تۆ پەرە و ئەوسا لەوێو بەچۆ خورەم ئاوا، وە پێی پوومشکان تا ولاتی پاکی سەر
کلاسان بگرە بەر و وەکو تیر تۆ پەرە و کاتێ گەیشتیە میشانان ماوھیک لەوێدا پراوەستە
و ئەوسا ھەستە سەرنجی گلگل بدە کە مەلەبەندی پیاوێ گەرەکانی لورپە و لە پاشا برۆ
تەنگەھالە و لە پووباری پاپیل مادیانەو تۆ پەرە و ئەوسا دەگەیتە دەشتیکی خۆش کە
وەکو بەھەشت وایە و ھەرکە لەوێو تێپەر بوویت دەگەیتە باخەکانی دەرووبەری شاری
خورەم ئاوا کە کیزان و شۆخووشەنگان لە سێبەری دارەکانیدا کۆ دەبنەو و ھەکیمە
سولتان و خانم و مریەم کە لە شۆخووشەنگیدا بێ وێنە و تاکن لەوێدا پراوەوستن، تۆیش

ماومیه که له لایان به و به جارتی خوځی څخه ناو دلپانه وه و نهوسا که پوښتی دهگیته
چېمی پاچهل که مه لېږندی ناسکاني ته تارييه و نيتړ من خوځگت پتی دهخوآزم و نهوسا که
که راپته وه دهزانم که دهیته هاودمردم و جا به یه که وه بویار دهنالینین.

مه لا پردهی سروشت داده داته وه و ده که ویته ناو باسی خواناسی و سؤفیه تییه وه و له
چې کامیه کی په نجا هونراویدا ستایشی هافی علی دهکا که نهوا چهند هونراویتی دینین،
و مکو دهلی:

مه ولام مه مه داح له کم مه دح توو واتم
وه نی لغز له کی دهر ته لب مه دح و سهناتم
نه ز شوق شه عاف بولبول بوستان له قاتم
گیان و به دمن و گشت و متسلیم و ره زاتم
نهو نه هل و عه یالم وه زووار عه ته باتم
عاسی و خه تاکار شه ها روو وه توو هاتم
نه ی سر خودا مه حرهم نه سرار په یه مېهر
نه ی دهست خودا دهست توو دهر کار په یه مېهر
هر بار مه موسته و جب نهو دهست و عه تاتم
عاسی و خه تاکار شه ها روو وه توو هاتم
نی دهست توو میعمار سه ماوات و زه مینهن
نی مه رحه مه تت مورشد جبریل نه مینهن
نی باج ره له یله تولنه سرات نگینهن
جوز نوور توو کی به رزه خ نه سرار نشینهن
قوریان یه قودرته نهو نیم له قاتم
عاسی و خه تاکار شه ها روو وه توو هاتم
درویش توو مه حسو ویم و شاه یه به سمن
نه عاسی عوقبام علی دادره سمن
نه ربی که س و بی دادره سم میر که سمن
یه عنی سنده حویب علی حوکم ده سمن
نه لبه ت ژ که ره دادره سی کی وه مه ماتم
عاسی و خه تاکار شه ها روو وه توو هاتم

واته: ئەي سەرۆكى خۆشەويستم! من لەكى ستايشت دەكەم و، وەكو بولبول بۆت دەچريكتنم و گيانى خۆم لە ڤيتندا بەخت دەكەم. خۆم و خاووخيزانم ئەوا هاتووينەتە ديتنت. من پياوئىكى گوناھكارم و تۆم زۆر خۆش دەوئ. ئەي شيرى خوا! تۆ بە پازى پيغەمبەريەتى شارەزايىت، چونكە هاوڤاز و هاودەمى پيغەمبەر بوويت، ئامۆزا و يارى پيغەمبەر بوويت. تۆ لە ڤيتى دينا گەلى خەباتت كردوو و بۆ ڤەرەپيدانى ئيسلام تى كۆشاوى و، من لە ھەر باريكەو ڤتويستم بەمپەر و بەزەيى تۆيە، چونكە گوناھكارم. ھەر ئەوئى كە من بوومەتە دەروئشى تۆ بەسمە، چونكە ئەگەر گوناھكارىش بىم دەگەيتە فريامدا و ئەگەر بى كەس و بى يار بىم تۆ يار و كەسمى و، خۆشەويستى تۆ بۆ من فەرمانتيكە كەھا بەدەستمەو. ديارە من گوناھكارم كە ڤووم كردوو تە دەرگات.

مەلا بەمەلەندەكانى لوڤستان و لەكستاندا گەلى گەڤاو و لە ھۆنراوكانيدا وا دەرەكەوئى كە زۆر داخ و موخابنى بۆ ژياري ڤاڤردوو خواردوو. ڤۆژيكيان دەڤواتە دەرەوئى شار و شوينەواريكى كۆن دەبينئ و ئەم ھۆنراوانە دەھۆنيتەو:

يە ڤوؤژى مەغمووم ژ كردار دەر

رام كەفت ئەو مەخرووب جاگەئى دەرەشەر

بازارش ژ بەزم خاسان توھى ديم

خالى جاي شيران سەر و سوھى ديم

جوز ئاواز جوغد شەرش خاموش ديم

نە زەڤين باف بى، نە زەڤين پووش ديم

نە وەعز واعز، نە دەرس، نە مەنبەر

نە بانگ تەكبیر ئەللاھونەكبەر

نە مير، نە سەريز، نە سەر، نە سەرور

نە سپەھ سالار، نە سپا و لەشكەر

نە تاج گەوھەر، نە تەخت زەڤ ديم

قەسر و شانشين بى زيب و فەڤ ديم

نە سەف پەنا بى نە سان ھەرڤوژ

نە ميير شكار بى، نە بازو و نەيوژ

نە سەداى قەھقەھ بادەنووشان ديم

نە سەرو قامەتان، ئەتلەس پووشان ديم

نه مه‌یخانه بی، نه موترپ، نه ساز

نه مه‌تله‌ع و بهر ساقی خو‌هش ئاوان

واته: پوژتکیان که دلم پری بوو له په‌زاره، پدم که‌وته شوینه‌وارتکی کۆن له دهره‌وه‌ی شارد، بازاره‌که‌ی له به‌زمی شۆخوشه‌نگه‌کان خالی بوو، جگه له هۆه‌وی بایه‌قوش دهنگی تری تیدا نه‌ده‌بیسترا و نه مه‌لایه‌کی تیدا بوو که په‌ندی خه‌لک دا‌یدا، وه نه بانگی (ئه‌لله‌وه‌ نه‌که‌به‌ر)ی تیدا ده‌هاته‌گو‌ئ. نه میر نه ته‌خت، نه سه‌رۆک نه سه‌رۆکی سپا بوو، وه نه تاجیک بوو، نه ته‌ختیک، وه کۆشکی پاشایی وێران و کاول بووبوو نه دهنگی چه‌چه‌ی باده‌نۆشانی تیدا بوو و نه کیزانی شۆخوشه‌نگی تیدا ده‌بینران و نه مه‌یخانه‌یه‌ک بوو، نه مه‌یگێرتک، جیهان ئاوا‌یه و سه‌ره‌نجامی مه‌رگه و هر چاکه بق بنیاده‌م ده‌میتیته‌وه.

سه‌رچاوه‌کان

۱- گلزار ادب لرستان - تالیف اسفندیار غضنفری - تهران، ۱۳۴۶.

۲- جغرافیای تاریخی و تاریخ لرستان - تالیف علی محمد ساکی - خرم آباد، ۱۳۴۳.

۳- به‌یارتکی کۆن که هه‌ندێ هۆنراوه‌ی مه‌لای تیدایه.

۴- یادداشت‌ه‌کانی خۆم سه‌بارت به‌مه‌لا مه‌نووچیه‌ری کۆلیوه‌ن.

شیخ نه‌میری زۆله‌یی

... - ۱۱۲۵

ئهم هۆنهرمان که له سه‌ده‌ی یانزهم و دوانزه‌ی کۆچیدا ژیاوه، له سا‌لی ۱۱۲۵ی کۆچی له قه‌زوینه‌ی نزیکه‌ی سه‌حنه‌دا کۆچی دوایی کردوه و ئیت‌ر سه‌بارت به‌چه‌نیه‌تی ژیا‌نی ئه‌و زانیاریه‌کی نه‌وت‌مان نییه. دیوانیک له شیخ به‌یادگار ماومه‌وه که داگری چوار هه‌زار هۆنراوتیک ده‌بی و زۆربه‌ی هۆنراومه‌کانی له‌سه‌ر پێ و پچه‌ی خواناسی هۆنراونه‌توه و زۆر قوول و پر مانان و هه‌مووی په‌ند و ئامۆزگاری و زانیاری و پافه‌ی زاراوه‌ی خواناسیه‌یه. ئه‌وا چهند پارچه هه‌لبه‌ستی ئهم هۆنهره‌ دێنن که ده‌لێ:

۸

گران دهرده‌مان، گران دهرده‌مان

زام برین زووخ گران دهرده‌نان

قه‌یس جه‌فاکیش هیجران به‌رده‌نان

چون شیخ سه‌نعان ئیمان هه‌رده‌نان

زونناری پۆش و زونناریتم بهستهن
 وهی ماجةراوه تن زار و خهستهن
 خهريک مهينهت کفر زونناريم
 چون شتيخ سهنعان وه دیدهی ياريم
 سهودای سهنعانيم جهسر ويهردهن
 سر نه سایهی مير کهنعانيم بهردهن
 مهر دهست باتن مير کهنعانی
 بومخشۆم گونای شتيخ سهنعانی
 ومرنه من وهی تاو کوورهی جۆشهوه
 وهی شهرارهی بهرز پر خرۆشهوه
 بلایزم بهرزهن نه دارۆم ئارام
 ومختهن چون سهنعان رسوا بم نهعام
 زوننارم بهستهن پهی گيان ئارام
 سهنعانی ئاسام ئهی سهنعانیان

واته: برينهکانم دهميان کردووهتهوه و دهرم گرانه و وهکو قهيس له ناو دهرد و پهنجدا
 دهتليمهوه و بهويتهی شتيخ سهنعان بروام له دهست دهرچووه. زنازيکم بهستووته پشتم و
 لهم سۆنگهيهوه لهشم شهکته بووه و ئهوا ئیستا خهريکی مهينهت و دهردی کفری زنارم و
 سهرنج دهممه يارم و وهکو سهنعان دلم داوه بهيار و ئاینی خۆم له دهست داوه، مهگر ههر
 خواي کهورهی گران بهزهیی پيمدا بئ و بمبوورئ، ئهگينا من تاقهتی گری ئهم کوورهی
 نهوينم نيه، کهچی بلایسهی دهروونيشم بهرز بووهتهوه و لهوانهيه بهجاری لهشم
 بسووتینئ و بمفوتینئ. لهوانهشه که وهکو شتيخ سهنعان ريسوا بم.

شتيخ ئهمير لهم پارچه ههلبهستهدا دیاردی دهکاته سر چيپۆکی شتيخ سهنعان که لهگهڵ
 ئه ههموو خواناسی و پاريزگارپهوه دلی دا بهکچيکی فهله و بروا و باوهری ئایینی خۆی
 له پتی ئهوا دانا و وازی له نوێژ و مزگوت هینا و دهستی کرده خواردنهوی باده و له
 پتی راست لايدا و خهريکی لهوهراندنی بهراز بوو و سهرنهنجام بههۆی پارانهوهی
 دهروتشهکانپهوه و شيار بووهوه و گهراپهوه مهکه و کهچهکش بهشوێن ئهوا کهوته پتی و بووه
 موسلمان و بهم چهشنه بهیهک شاد بوونهوه.

حەى وقافەنان، حەى وقافەنان
 راوبار راگەى حەى وقافەنان
 ژ یومن هیممەت شای بى لافەنان
 شاگرد ئۆسای حەریر بافەنان
 ئوستاد شەرتەم ژۆی بەینەت بەسد
 تەوہجوہ خیر کەردتەونیم دا وەدەست
 تەونش رەحمەتەن تانش پای وەفان
 نەقشش نەقشێوەن کەردش بى جەفان
 ئەگەر یاوەر بى شکست نەدۆبەخت
 گرتەنم وەدەست مەبافی وە جەخت

واتە: ئیمە پێرەو و پێبوارى پێى پەرەردگارى تاق و تەنیاين، وە لە پیت و پیزى ئەو بى
 گەزافین و شاگردى وەستای ھەر پێشم ريسين. مامۆستا پەیمانم لە تان و پۆ بەلێن و
 پەیمانى بەست و تەونى داى دەستم و، تەونى ئەو بەزەبى و مێھرە و تەونى ئەو پێ ئەمەگە
 و نەخشى نەخشیکە کە کار و کردەوہى بى ئاستەمە. ئەگەر خوا یاوەر بى و شکست
 بەبەخت نەدا، تەونەکەم گرتووەتە دەست و بەپەلە تەونەکەم دەکەم و سەردەکەوم.

شێخ ئەمیر لەم ھۆنراوانەدا زۆر قوول پێشتوو و دەلێ: ئیمە پێبوارى پێى نوێ بەرەو
 پێى کۆنن، چونکە پێى نوێ مرۆ بەرەو بەرزبوونەو دەبا ر کۆن ھەر تەنیا خۆى مەزنە کە
 تا دنیا بوو ھەر ئەو بوو و تا ھەيە ئەو ھەيە، ئەلبەت ئەم پێ نوێش پێى خۆمان نییە،
 بەلکو خوا بۆمانى دانائەو و ھەر لە پۆزى بەرینەو کە پەیمانمان لەگەڵدا بەستوو، ئەم
 پێگەى بۆمان کردووەتەو تا بەرەو بەرزى سەرکەوین و دیارە ژیاينش ھەوراز و نەشێوى
 تێدايە و ئەو ئەم ھەوراز و نەشێوش دانائەو تا مرۆ تاقى بکاتەو و ئەگەر لە پێ دەرنەچوو
 ئەوا بەرەو ھەوراز سەر دەکەوێ و مالى بنەرەتى خۆى دەگا واتە: "کل شیء یرجع الی
 اصله".

سەییاد مەوێنەن، سەییاد مەوێنەن
 شوون گەرە گام سەییاد مەوێنەن

ساحیب حکومەت، ساحیب نگینەن
 گوریزان گاو غافل نشینەن
 قانوننەن غافل خەجل بۆ وە شوون
 شوون ها وە جامە کەس نەشناسا دوون
 مەگەر سەییادی ساحب مەکرەمەت
 گاو پەیدا کەرۆ وە زێل زولمەت
 کەسێ نەواچۆ دەردوون خەزانەن
 کەل و کۆ و شەرت ئێدش بەیانەن
 وادە ی شاخ شمار کەل رەم شاھۆ
 ئیقرار مێردان کۆ و سەر اسۆ
 ئافتاو کە مدرا سەوز مەوۆ ئیقرار
 سەر نیھانیس مەوۆ ئاشکار

واتە: راوچی هەموو شتێک دەبینی و هەروەها شوینی هەنگاوی گەرەش دەبینی و
 بەرپۆوەبردنی دەولەت بەئەستۆی ئەوێ و ئەو خاوەن نگینە و دیارە گایەک کە رابکا، لە
 شوینیکدا بێ ئاگا رادەوێستی، بەلام کەسیک بێ ئاگا بێ، لە پێ و شوینی خۆی
 شەرمەزار دەبێ، چونکە هیچ کەسیک برۆوکانەو و ئاشکراوونی تیشکی خۆی بەتەواوی
 نەناسیووە. مەگەر راوچیەکی بەرێز کە گاکە لە دلی تاریکیدا پەیدا کا. هیچ کەسیک نالی
 کە ئەم وەرزە پایز نییە، چونکە کەلە کێویەکان و ئەستێرە ی کۆ ئەمە دەردەبرن. وادە ی
 هاتنە کەلی کەلە کێویەکان لە کێوی شاھۆدایە، وە بەشایەتی پیاوانی خوا و بەنیشانە ی
 ئەستێرە ی کۆ و ئاسۆ، کاتی کە هەتاو راوێستا، پەیمان و بەلێن سەوز دەبێ و رازی نەینی
 ئاشکرا دەبێتەو.

٤

شیرین گوشتار بۆ شیرین گوشتار بۆ
 غولام کەسیوێن شیرین گوشتار بۆ
 زوان وە لالە و دەس وە کردار بۆ
 وە کردار ویش ئومێدەوار بۆ
 وێنە ی پەروانە دەورشم و نار بۆ
 چون تەشنە پە ی ئاو ئارەزووی یار بۆ

ساف و پاس و پاک یه قین ته یار بۆ
 وه یه قین ویش ئومیدوار بۆ
 نه حال بۆ هه له ت کۆتا مه نزل بۆ
 نه پوخته و ناپاک دوویشک و دل بۆ
 نه دم نه پای حق دۆس گیانی بۆ
 نه دل خارجی خاین خانی بۆ
 غولام نهو خاسه ن ته ن وه قهزا بۆ
 بتهش بتوون بۆ وه کول رهزا بۆ
 ئانه میهر یار هه ن وه سینه وه
 بتوون وه سفته ی خوا جای دینه وه

واته: خولام و بهنده که سیکه که قسه و وتهی شیرین بۆ و، به زمان تکا بکا و بیارێته وه و
 به دهست کرده وهی چاک نه انجام بدا و به کرده وهی خۆی هیوادار بۆ، وه وهکو په پوله
 به دهوری شه م و تیشکی خواییدا بگه رێ و وهکو تینوو که له دووی ئاوه به هیوای یارمه کی
 بۆ. دلی ده بی روون و پاک و پر له پروا بۆ و به پروای خۆی هیوادار بۆ. نه کو پتی
 نادرست بگرێته بهر و نه گاته مه بهستی و له ژیان به بدین بۆ. نه کو له پتی خوا لابدا و
 نێوانی دۆستی خۆی له گه ل یاردا بپچرێ و به یار ناپاک بۆ. وا چاکه که بهنده له به رابه ری
 ته نگه چه له مه کانی جیهاندا نارام بۆ و له دله وه یاری خۆش بوێ تا به جۆرێ خۆی به گه ری
 ئه وینی یار بسووتینێ.

5

دله ده رویش بۆ، دله ده رویش بۆ
 غولام که سیوه ن نه دل ده رویش بۆ
 مۆر بۆ ئازار بیتگانه و خویش بۆ
 پهیره و نه رکمان په نهمای ویش بۆ
 چون قهیس نه پای دۆس مه جنوون خهسته بۆ
 هه ساو نه هه ساو که مه بهسته بۆ
 یار پۆس نه کۆل دل نه گومان بۆ
 په روانه ی پای شه م مه ولامی هه مان بۆ

خاکش زمرده گل پوخته و تیار بڼ
 غولام ئیځلاس خاوندگار بڼ
 چون نوسهیر نه رای یار سهر داده بو
 به چه شمه‌ی تشار مهس باده بڼ
 دؤس ئیش و نیش تانه‌ی خواران بڼ
 چه مه رای زوهور مه ولای مهردان بڼ
 نهوسا نهو دوما دهریشیش راسه‌ن
 یه‌قین دروسته‌ن ته‌مام ئیځلاسه‌ن
 نهوسا نهو دوما هر چه بدق لاف
 و نه‌ش عه‌یانه‌ن وه تاف تا وه‌قاف

واته: خولام و به‌نده نهو که‌سه‌یه که له دل‌وه دهر ویش بڼ و هرگیز نازاری خزم و بی‌گانه
 نه‌دا و په‌په‌روی پڼ و په‌وشتی خوایی و پڼنمای خوی بڼ، وه وه‌کو قه‌یس بڼ یاره‌که‌ی شیت
 و شه‌یدا بڼ و له‌م ریگه‌دا تی کو‌شتی و که‌لپؤس بکاته کو‌لی، وه وه‌کو په‌پوله به‌ده‌وری
 شه‌می خواییدا بسووتی، خاکه‌که‌ی خاک‌یکی پاک بڼ و له‌ راسته‌قینه‌دا خولام نهو که‌سه‌یه
 که به‌نده‌ی خاوندگار بڼ، وه وه‌کو نوسهیر له‌ پڼی یاردا سهری به‌بادا و له‌ سهر چاره‌ی
 ته‌شاردا مه‌ست و سهر خو‌شتی باده بڼ، وه ساردی و گهر میی پڼ‌زگار بچ‌پڼی و رق و قین
 بن‌پڼی و چاره‌پڼی سهره‌لدانی سهر وکی مهردان بڼ، نهوسا دهر ویشیه‌که‌ی راسته و
 بروای دروسته و نه‌گه‌ر لافی دهر ویشی بدا، روون و ناشکرایه.

٦

کڼی که‌رده‌ن توفه‌یل، کڼی که‌رده‌ن توفه‌یل
 کڼی په‌ی دؤست ویش گیان که‌رده‌ن توفه‌یل
 کڼی مه‌دران وه شهرت چون مه‌جنوون له‌یل
 کڼی جه‌م یاریش که‌رده‌ن وه سووه‌یل
 کڼی رژیان وه ره‌نگ لاله و هه‌ل‌اله
 کڼی سه‌رمه‌ست جام باده و پیاله
 کڼی بڼ نه‌له‌خشا نه‌ رای شهرت شوون
 کڼی ویه‌رد نه‌ زه‌وق زیوهر زه‌ر نه‌موون

جام مهجنون نوشا بهربار تهی کهرد
 مهست لقا بئی، بئی خاو و بئی خوهرد
 جهوهل نشین بئی دام شهرت وه دهست
 نهسیر قهول بئی نه بۆی بهیعت مهست
 پیر خهسته دهست خهراپاته نان
 چهنی دانه و گهنج گوههر ماته نان

واته: کئی له پیناوی دۆستدا گیانی خۆی بهخت کردوه؟ کئی و مکو مهجنون بۆ لهیل
 گیانی خۆی له دهست داوه؟ کئی جهمی یاری کردوهته سووهیلهوه و کئی پهنگی پزانبووهته
 گولاله و ههلالهوه؟ کئی سهرخۆشی باده و مهیه؟ کتیه که له پیتی پهیمانی خۆیدا نه له خشاوه
 و کئی له زێر و زیو بووردوه و جامی بادهی مهجنونی خواردوهتهوه و پیتی دهشت و چۆلی
 گرتوهته بهر و بهبئی خه و خۆراک ماوهتهوه و دیلی بهلێنی خۆی بووه و پهیمانی
 نهشکاندوه؟ نهوه دیاره ههر پیری خهراپاته و ماتی گوههرتکی باییدار و بهنرخه.
 دیوانهکهی شیخ نه میر که نزیکه ی چوار هزار هۆنراویک دهبئی تا ئیستا له چاپ
 نه دراوه.

سه رچاوهکان

- ۱- مشاهیر اهل حق - تالیف: صدیق صفی زاده - تهران، ۱۳۶۰.
- ۲- بزرگان یارسان - تالیف: صدیق صفی زاده - تهران، ۱۳۶۱.
- ۳- دیوانی دهستنووسی شیخ نه میر که له سالی ۱۲۰۲ی کۆچیدا نووسراوهتهوه.
- ۴- یادداشتهکانی خۆم سهبارمت به شیخ نه میر.

خان ئهلامسی لوپستانی

۱۰۷۲ - ۱۱۲۸

ئه م هۆنهرمان بهبیتی یادداشتی کاکاردایی، کورپی محهمهد بهگی لوپستانییه و له سالی
 ۱۰۷۲ی کۆچی له لوپستاندا پیتی ناوته مهیدانی ژيانهوه و ههر له وێشدا پیتی گهیشتهوه.
 ههر له منداڵیدا له لای باوکی خهریکی خوێندن بووه و له تافی جوانیدا خیتی داوته
 هۆنراوی هۆنهرانی یاری و گهلێ هۆنراوی له باره ی پیتی و رهوشتی یارییهوه هۆنیوهتهوه
 که له پهراویکدا بهناوی: (کهلامی خان ئهلاماس) کۆکراوهتهوه و له سالی ۱۱۲۴ی کۆچیشدا
 پیتشبینیهکانی خۆی داناوه و پاشماوهی ژيانی بههۆنراو هۆنینهوه و ریتنموونی خه لک

بردووه ته سهر تا له سالۍ ۱۱۳۸ له تمه نى شهست و شهش سالىدا كوچى دوايى كردووه،
وهكو زولفه قارى كوران له م باره وه ده لى:

وه سه نهى هزار سه دوسى و هشت خان نه لاس لوا وه دلى به هشت

واته: خان نه لاس له سالۍ هزار و سهد و سى و هشتدا كوچى كرده به هشت.

له خان نه لاسه وه گه لى هونراو به زار وهى كوراني به يادگار ماوه ته وه كه زور ته و
پاراو و شيرين و پوهان. پيشبيني به كانى خان نه لاس داگرى زنجيره يى پروداو و
كاره ساته له باره داهاتوى نيران وه كه شاخو هشين نه پروداوانه لى له سه دهى پينجه مى
كوچيدا پيشبيني كردووه و خان نه لاس پيش له سه دهى دوازه مدا به هونراو هونيو نيه ته وه.

نه م كاره ساتانه هر كام له خول و روك گاريكى ديارى كراودا پرويان داوه، په لامارى
تيموور يه كان بى سهر ولاتى نيران و به ربابوونى شه پوشو و هرا له هم مو شار و
شويندكى ولاتدا، به مى هره گرنگى په پاره كه پيك دى نى. له م روك گارهدا ته تهره كان
به جاري نيران داگر ده كن و هم مو جى و شويندكى ده سووتين و به زه ييان به كه سدا
نايه و هر كه سيان به ركه وى ده كوژن.

له جيهاندا كوشت و كوشتار و تولانه وه پرو دها و جيهان تاريك و تنگ ده بى و
بليسه لى ناگرى شه به رز ده بيه وه و له شكر و سوباي نيار هيز ده سه نى و به سهر هيزى
خوييدا زال ده بى، به لام له پره درگاي هيو و نوميد بى خه لك ده كريت وه و خه لك به سهر
هيزى دوژمندا زال ده بن و نه وسا چنده بنه ماله به ناوى سه فوى و هه وشارى و قاجارى و
پاله وى له نيراندا فه مانى هويى ده كن و له هم مو دهوره كاندا به جاري گه لى نيران
ده چه وسيننه وه و هم مو خيرو بيزى ولات له ناو ده بن.

نه مهش به نديك له پيشبيني به كانى خان نه لاس سهاره ت به شه پوشو و نازاوه و
هنگامه لى ناوخويى نيران كه ده لى:

چوار گوشه ماتن، چوار گوشه ماتن

سهراف مه زانچ چوار گوشه ماتن

بگير بگيرهن سه لات سه لاتن

ناشوى شارانه شاخو هشين واتن

نوتق نه زه له ن روك گاران

كوهان مار گيرو دشتان سواران

تهك نه ماران ويم نه وه سواران

زار مار خاسه ن روك گاران

تەك بدهيم وه دهم نيش مـارهـوه
 نه نامـووس وه دهم نيشـزهـدارهـوه
 ياران موسلمان پاي حق شناسهـن
 سواران كافـر خودا نهـشناسهـن
 غولغولهـي رۆمان خاقان قهيسـهـر
 چون كوله گيرۆ سـهـرزهـمين يهـكسـهـر
 زهنگي زهنگهـوار تاتار هـهـوهـش
 كوردان ئهـتراف توركان سـهـركـهـش
 نه ژير بال هند توغيان عهـسـكـهـر
 خيزۆ هـهـياهوو نامداران يهـكسـهـر
 نه شام تا حلهـب، بهـلخ و بوخارا
 ژ ئهـتراف چين فـهـغـفـوور دارا
 گرداگرد جيهان فـهـرهـنگ عورووس
 بولهـند بۆ نالهـي سهـداي تهـپـل كووس
 غورشت پانال سم سـتـووران
 هند گيرۆ فـهـرهـنگ ئيران و تووران
 چهـكا چاك تيغ نامي نامداران
 بهـرق رهـعد كووس غوران سواران
 چيني كهـمهـنان بارام سـهـركـهـشان
 قازهي پهـيكانان تير تهـركـهـشان
 شهـرارهـي ئاهر شوومي ستاران
 هـهـنگامهـي نهـبهـرد توپ قومپاران
 هـهـيهات كوردان بهـرك فـوـلادپوش
 تهـلهـبكار رهـزم هوون سـيـاوش
 كهـرد و توۆ و تهـم مهـركـهـبان ژ خاك
 گيرۆ كهـهـكـهـشان مهـرتهـبهـي ئهـفلاك
 هـهـر نه هندوستان تا وهـفـهـرهـنگي
 ئاراسته مهـبق چهـند توپ جهـنگي

یہوم مہحشر بق نہ چالہی قہزوتن
 چند ہزار نالہ مہگیلق وہ زین
 چند ہزار نالہ گشت نبلہق نیشان
 مہگیلق وہ زین بی سر و سامان
 ہفت شو و ہفت رق جہنگ دین مہبق
 ناو ناسیاوان گشت وہ خوین مہبق

واتہ: چوارگوشہی جیہان مات و بی دہنگہ و نمہش بق ہمموو کہسیک پرون نییہ و بق
 نہو کہسہ ناشکرایہ کہ دل و دہروونیکی پاک و خاوتنی ہیہ، بگیب بگیب و ہرا ہرایہ و
 بشیوی و ناژاوی شارانہ و نمہش شا خوہشین وتوویہتی. نمہ لہ پوزی بہرینہوہ
 نووسراوہ کہ پوزتکیان دہبی تہاوی کتوان مار دای گری و لہ دہشتدا سواران کوزیتہوہ.
 پال بدہنہ نہو مارانہوہ چاکترہ تا نہوہی نزیکی سوارہکان بکہونہوہ، وہ ژاری مارہکان
 چاتر لہ نیشی نیردارہکانہ با پال بدہینہ مارہکانہوہ، نہوکو نابروومان بپوا بدہست
 نیرداران و شہپرہکانہوہ. نہی یاران! نہو کہسہی وا موسلمان و خواناسہ دہبی نہوہ
 بزانی کہ نہو سوارانہ وا ہیرش دیننہ سر ولاتہکاتان ناخوا و بی پروان. پوزتکیان دیت
 کہ ولات دہیتہ مہیدانی شہر و لہ لایہکاوہ پڑمہکان ہیرش دیننہ سر خہلک و لہ لایہکاوہ
 سہربازہکانی خاقان و قیسہر وکو کولہ ولات داگیر دہکن، تہترہکان لہ لایہکاوہ، وہ
 تورکہکان لہ لایہکی ترہوہ ہیرش دہبنہ سر کوردہکان، ہرا و ہاواری ناوداران لہ
 ہمموو لایہکاوہ ہلہدہسی، لہ شام و حہلب و بہلخ و بوخارا سپای پروس پلامار دیننہ
 سر خہلک و دہنگی تہل و کوس بہرز دہیتہوہ، وہ فہرہنگ نیران و تووران دہگری و
 ناودارانی ولات دہکونہ ناو شہر و لہ ہمموو لایہکاوہ تیر و گولہ دہباری و بہتوب و
 خومپارہ شہر دہکن و توژ و گہردی سمی نہسپہکان بہجوزی بہرز دہیتہوہ کہ
 کہکشان دادہگری، و ہر لہ ہیندوستانہوہ تا فہرہنگستان توپ بق خہلک دادہبہستری
 و شاری قہزوتن دہیتہ مہکوی شہر و چند ہزار نہسپی نالہ دہگری و بہم چہشنہ
 حوت شو و حوت پوز شہری دین دہست پی دہگری تا ناوی ناشہوان دہیتہ خوین.

خان نہلماس درتیزہ بہپیشگوتنہکمی دہدا و دیسان لہم بارہوہ دہلی:

سور ئیسرافیل نہ رووی نہورہوہ
 یالدار و بالدار نہ چوار دہورہوہ
 تہخت زہرنیشان شاہی بہگلہران
 مہیق وہ یورنگای سم ستووران

نه سولتانيه قري بۆ سولتانان
 نه زهنگان گيرۆ عەزيم ديوانان
 كاسه‌ي كه‌له‌ي سهر قهيسهر وه‌جام بۆ
 پيالهي فه‌غفور مه‌جلس سام بۆ
 توركان ژ سهرين، كوردان ژ دامان
 ژ پای سه‌هه‌ند كۆ سان غولامان
 وه‌ي هه‌نگام ته‌نگ ئه‌ومن به‌لاشۆ
 قه‌وم بابا خوه‌شين ئازاده به‌رشۆ
 ئازاده به‌رشۆ، به‌رشۆ وه‌ كه‌نار
 كه‌نج په‌ي يارسان به‌يۆ وه‌خه‌روار
 وه‌ ههر هه‌فت ئقليم حوكمش ئيزهار بۆ
 بلال جاپي كيشۆ ده‌ور ده‌ور يار بۆ
 شه‌راره‌ي ئاته‌ش به‌رق زولفه‌قار
 زوه‌ره‌ ده‌ور مه‌بق ساتي سه‌ده‌زار
 مه‌شرق تا مه‌غرب به‌نده‌ر تا به‌نده‌ر
 گشت ئامان مه‌ومن وه‌ ساقى كه‌وسه‌ر
 ئه‌ر هه‌ي سه‌رافان دانه‌ شناسان
 بينايي عه‌ينان رۆشنايي زه‌ينان
 شادي كه‌ن شادي عه‌جه‌و ته‌ماشاش
 فكر ئه‌و رۆكه‌ن نيه‌ن جاي حاشاش
 (خان ئه‌لماس)! يه‌قين بكه‌ره‌ باوه‌ر
 واده‌ ته‌مامه‌ن جيه‌هان مه‌ويه‌كسه‌ر

واته‌: وه‌كو ئه‌ويه‌ كه‌ ئيسرافيل ده‌دا له‌ شاخه‌فيره‌كه‌ي بۆ ئه‌وه‌ي هه‌موو بۆ
 ليپرسينه‌وه‌ي رۆژي په‌سلان له‌سه‌ر خاك راپه‌ړن. يالدار و بالدار له‌ چوارده‌وري جيه‌هان
 ديته‌ له‌وه‌رگه‌، وه‌ له‌ سولتانيه‌دا ته‌واوي پاشايان قري ده‌بن و تيا ده‌چن. له‌ زه‌نگاندا
 ديوانتيكي گه‌وره‌ پيكر دۆ و كاسه‌ي كه‌له‌ي سه‌ري قهيسه‌ر ده‌كه‌نه‌ پيالهي بۆ ئاو خواردنه‌وه‌.
 توركان له‌ ژوره‌وه‌ و كورده‌كان له‌ داوینه‌وه‌ له‌ داوینی سه‌هه‌ند كیتودا خولامه‌كان ريز
 ده‌به‌ستن، له‌م كاته‌ ته‌نگه‌دا ئه‌ومند به‌لا و ئاپوره‌ لاده‌چي كه‌ لايه‌نگرانی شاخوه‌شين ئازاد
 ده‌بن، وه‌ كه‌نج بۆ يارييه‌كان به‌خه‌روار كۆ ده‌بيته‌وه‌ و له‌ هه‌موو شوێنێكدا ده‌نگي بانگي

بلال بهرز دہیتوہ و بلیتسی ٹاگری برقی شمشیری زولفہ قار بهجوری بہرز دہیتوہ کہ ٹستیرہی ناہید لہ ساتیکدا سد ہزار فرسنگ دور دہیتوہ، خہ لکی خورہلات تا خورٹاوا بہندہر تا بہندہر ہموو ٹامان دیننہ مہیگیڑی حوزی کہوسہر، دہسا ٹی دانہسانان و ٹی سوما چاوانم، شادی کھن و بیر ٹو پڑڑہ بکھن کہ گومانی تیدا نیہ. ٹی خان ٹلماس! پروات بی کہ تمہنی جیہان لہ کوتابی بوون دایہ و ٹو پڑڑہ دکات.

۲

دؤسان قوربانی، دؤسان قوربانی
 بواجم ئاداب ئایهی قوربانی
 تمام تہ یار کەن جەم سولتانی
 قەول رۆی ئەزەل شاھ مەردانی
 خورد نۆسەدەدی سپای شاخوەشین
 وە عەشق داوود چەنی بنیامین
 نە وەخت تەنگی پەی رەفە بە لا
 وە ناچار قوربان بکەر وون سە لا
 ئەو پەری عوقبا کەردش ناتاو
 ژ جوملە رشوہ پێشکەش حەساو
 وە عالەم وەش حوسن پەزای دل
 مەبوق بکالین تۆم پەری حاسل
 وە یەقین پاک وە سەدق ئیخلاص
 ئەوەن قوربانی پەی رۆی ئیلتماس
 ئەوەل جبرەئیل قوچ نەغەیب ناوێرد
 وە جای ئیسماعیل قوربانیشان کەرد
 ئیسم ئەو قوربان مەشھور وەن نەعام
 ئیسمش مەزانق جوملە ی خاس و عام
 دەھەم زیلحەجە عید قوربانە
 عالەم مەزانق وە شا عیانە
 سانی قوربانی کەلەزەردە بق
 گوشت ماسی شەت میکال وەردە بق

مەبۆ قوربانی وەش پەنگ و تەیار
 شەش مانگ و یرەدە چاخ وەش پەفتار
 جەم کەرەن چەند کەس یاران دڵپاک
 نەخڵاس ناموهر شای سولتان سەهاک
 پاک کەن دەست و پاش، دەماغ چەنی دەم
 وە نایەیی ئەرکان باوهران وە جەم

واتە: ئەمێ دۆستان قوربانی بکەن و ئەوا پێ و پەوشتی قوربانیکردنتان بۆ شی
 دەکەمەو، لەم کاتدا جەژنیک پێک بێن، چونکە ئەمە فەرمانی شای مەردانە، تا ببیتە
 هۆی دڵخۆشی و خۆردسپای (نۆسەدەیی) شا خوەشین، وە بەیادی داوود و پیر بنیامین و
 لە کاتی تەنگوچەلەمەدا دەبێ قوربانی بکەن. ئەوەش بۆ پەرزماندیی خۆی تاق و تەنیاپە و
 دەبێ قوربانی پێشکەش بکەن، بۆ ئەوەی دڵ و دەروونتان پوون بیتەو، جا دەبێ تۆ و بۆ
 بەرەم و دەستکەوت بکێلن، بەمەرجێ کە بەدڵیکی پاک و خاوەن قوربانییەکتان بکەن.

هۆی قوربانیکردنیش ئەو بوو کە جبرەئیل بەرانیکی لە پێتواریوە هێنا تا باوکی لەجیاتی
 ئیسماعیل سەری بپێ، ئەو قوربانییە لە هەموو کەسێک پوون و ئاشکرایە کە دەکەوێتە
 دەیمەمی مانگی زیحەججە. قوربانییەکی ترمان هەر کە قوربانییە کە لەزەردەیی پێ دەلێن و
 ئەمەش سان سەهاک ئەنجامی داو و ئێمەش دەبێ ئەو کارە بکەین، هەروەها کە پیر
 میکا ئیلی جاف ماسییەکی لە دەریا گرت و کردییە قوربانی و قوربانییەکی قبوول بوو.
 دەبێ قوربانییەکتان سەرەتا شەش مانگ پەرۆردەیی کەن و ئەوسا سەری بپێن و لە پاشا
 کۆرتیک پێک بێن و یاران و هاوێلان بانگ کەن، ئەو یارانەیی کە دڵسۆزی سان سەهاکەن،
 ئەوسا دەست و پێ و لووتی باش بشۆرن و لێ نین و بیهێننە ناو جەم و دابەشی کەن.

مەبۆ جەم نشین گشت قالب پاک بۆ
 قایل وە حوزوور شای سامناک بۆ
 دیدەیی ناپاکان مەحرەم نین وەجەم
 بوینوون میزان خەلیفە و خادەم
 چونکە ناپاکەن وە کان شەیتان
 ژەو بۆ مەحرەم نین وەجەم سولتان
 وەرەسم ئەزەل قاعیدەیی دۆسان
 یەکیەک پێشانی قوربان ببۆسان

شیرین شوکرانه باوهرن وهپیش
 کامش شیرین کهن وهشوکرانهی ویش
 من بهعد وهرداران نهو دهست راستش
 چهنی سهودای تیغ قسمهت قساسش
 بوانان دوعای شهرت بنیامین
 جهم هیممهت کهران وهلاله و نامین
 وه ناز قوربانی وهرداران وه جا
 داخل کهن قوربان ومجای خهلوهتگا
 وهختی قوربانی داخل مهو زهمین
 بواچن وه ناز پاک بنیامین
 خاس رهگ خهلقش جیاکهن وههم
 نهوا بورق گهلوش وه سستم
 هر وهخت مهکیشن تیغ وهبی مهدار
 مهبق بواچن نهوهل ناخر یار
 هوون قوربانی برشنن وه چال
 بکهن شوکر زات بینای زولجهلال

واته: نهو کهسانه وا له جهم و کۆره کهدا کۆ دهبه نهوه دهبی دلپاک و دروستکار بن
 بهجۆری که خوا خوشی لیتان بی، چونکه کهسیک ناپاک بی، ناتوانی لهو کۆره دا دانیشتی،
 تا خهلیفه و خادام نهوان بهچاو تک ببینن، چونکه ناپاک له پیزی نههریمه نه، بۆیه نه
 چهشنه کهسانه له جهمدا کۆینه وه، وهپیتی ری و رهوشتی ناین دهبی ههموو بق
 دروستکردنی قوربانییه که تی کۆشن و یهک یهک تهوێل و ههنییه قوربانییه که بق پیرۆزی
 ماچ که نهوه، وه بق سپاسی یهزدان شیرینی بهیتن و بهناو خه لکدا بلۆی که نهوه و کامی
 خه لک شیرین کهن له پاشا دهستی راستی بهرز وه کهن و نهوسا سهری بپرن و دوعای
 بنیامین بهسه ریدا بخوێننه وه و نهوانهش وا له کۆره کهدان ههموو دهبی نامین بلین.

قوربانییه که یه کجار بهرز که نهوه و دهبی نهوهش بزائن که نابی که سیکتری تر جگه له
 خۆتان له وێدا بی، کاتی که قوربانییه که تان نایه سهه زهوی دهبی بلین: "بهنازی پاکی
 بنیامین" و نهوسا بهوردینییه وه رهگه کانی گهرووی بپرن و نهکا که بهستم گهرووی بپرن و
 نازاری بدن و کاتی کاردا یا چهقق نه نه ملی دهبی بلین: ههوهل و ناخر هر یاره و نهوسا

خویننی قوربانیه که بکهنه ناو چالیک و له پاشا سپاسی خوی تاق و ته نیا بکهن.

خان ئەلماس لەم ھۆنراوەدا سەبارەت بەچۆنییەتی قوربانیکردن دەدوێت کە لە ناو ھەقەکاندا باوە کە بەچەشنێکی تایبەت سەری دەبێن و لێی دەن و ئەوسا لە ناو خەلکدا دابەشی کەن ئەلبەت سێل و ریخۆلە و ئێسکی شانە و خوێنەکی دەخەنە ناو کیسەیەک و دەرخەنە ناو چالێک و سەری دەننەو و ئەوسا لێی دەن و ھەوت جار بەسەریدا دوعا دەخوێن و دابەشی دەکەن.

دیوانه‌کە‌ی خان ئە‌لماس کە‌ نزی‌کە‌ی دوو هە‌زار هۆ‌نراوی‌ک دە‌بێ‌ به‌ هۆ‌ی نووسەر‌وه کۆ‌کراومه‌وه به‌ لام هێ‌شتا ب‌لا‌و نه‌بوومه‌وه کە‌ خوا حە‌زکات له‌ داها‌تو‌ودا د‌مخ‌رێ‌ته ژێ‌ر جابه‌وه.

سه رجاوه کان

- ۱- مشاهیر اهل حق - تالیف: صدیق صفی زاده - تهران، ۱۳۶۰.
- ۲- بزرگان یارسان - تالیف: صدیق صفی زاده - تهران، ۱۳۶۱.
- ۳- دیوانی خان ئەلماس کۆکردنەوهی صدیق بۆره‌گیی، ۱۳۶۰.
- ۴- یادداشتەکانی خۆم سەبارەت بەخان ئەلماسی لۆرستانی.

محمد مدد ناغای غه مناکی

1197-11.2

ئەم ھۆنەرەمان محەمەد و كۆپى ئەحمەد بەگى زەنگىنەيە و نازناوى ھۆنراوى غەمناكىيە، بەپىتى ئەو بەلگانەيى كە كەوتۈنەنە دەستمان لە سالى ۱۱۰۲ى كۆچى لە دىنى قەيتۈل كە لە چەند كىلۆمەترىيى شارى كەركوكدايە لە دايك بوو و ھەر لەوئىشدا پى گەيشتوو، ئەحمەد بەگ سەرھتا لە لاي باوكى فىرى خويئندنى زمان و ويژەي فارسى بوو و لە پاشا لە لاي مامۇستاي تايبەتدا خەركى خويئندنى پىزمانى فارسى و عەرەبى بوو و چەند سالىكىش لە كرماشاندا لە لاي خزمەكانى ماوتەتو و لەوئىشدا فىرى خەتخوشى بوو و لەگەل ھۆنەرانى ئەو سەردەمەشدا كۆپووتەتو و چەشكەي ويژەيى لى وەرگرتون و ھەر لەو كاتەدا خىيى داوتە ديوانى ھۆنەرانى كورد و فارس و بەرە بەرە خوئىشى ھۆنراوى ھۆنيوتەتو، لە پاشا گەراوتە دى و مەلئەندەكەي خوئى و بووتە يارمەتيدەرى مير ئەحمەد بەگى زەنگە و ئىتر پاشماوھى ژيانى لەويدا بەكارى ملكدارى و كشتوكال بردووتە سەر تا لە سالى ۱۱۹۷ لە تەمەنى نەو و پىنچ سالىدا كۆچى دوايى كردوو و نىژراو.

محەمەد ئاغا وەكو بۆمان دەرکە وتوو نازناری ھۆنراوی سەرھتا زەبوونی بوو و لە پاشا
غەمناکی ھەلبژاردوو، لە ھۆننەوێ ھۆنراودا دەستیکی بەرز و بالایی ھەبوو و لە
ھۆنراوەکانی ھەر تەنیا پارچە ھەلبەستیکی گەشتوووتە دەستمان، ئەویش لە کۆڤاری
(دەنگی گیتی تازە) دا چاپ کراوە کە لە وەلامی میر ئەحمەد بەگ ھۆنیویەتووە، وەكو دەلی:

میرزام سیا سەنگ، میرزام سیا سەنگ

میرزام وەدەس تۆن دل وەسیا سەنگ

میرزام ئاوەردی سیاسەت سەد رەنگ

ئاخر ئاوەردی سەنگ سەرد وەدەنگ

حەقەم دای وەدەس حەق دارانەو

میینای دیدەم دای وە خارانەو

ئاخ بۆ زەرین کۆ قوللەیی خورمادار

سەیر مەھرەوان وێرد عومەر یار

"زەبوونی" وەی رەنگ دل ھەراسانەن

ئازیز تەرک زێد جە تۆ ئاسانەن

ئازیز ھامسەران، عومرم ھەر زێدەن

زێدش وە بێ خویش ھەر ئائومێدەن

ھەرچەند وێم مەدەم زەوی (قینەگا)

نازم جۆش واردەن (دی ناخوینەگا)

ئاو (عەواسان) سەدای رۆلە رۆ

خەیلێ خاستەرەن جە بوزورگیی تۆ

غەمان گشت کۆکۆجەم جەلام جەمەن

شینەن، زارییەن، زایەلەن، تەمەن

واتە: ئەی میرزام! دلم لە دەس تۆ بوووتە بەردی پەشەو و بەھیچی پاک و خاوێن
نابیتووە، ئەوەندە ئازاری منت دا و رەنجاندەم، سەرئەنجام بەردی بێ دەنگت ھێنایە قسە،
ھەق و مافی منت فەوتاند و بەبەلەیی چاومت خستە بەر درک و بریندارت کرد. ئاخ بۆ
(زەرین کۆ) و (قوللەیی خورمادار) کە ماوێھەک لەوێدا تەمەنم رابوارد. من زۆر ھەراسانم و
لەوێ کە زێد و مەلبەندەم بەجێ ھێشتوو لە لایەکەو پەشتیوم، وە لە لایەکەو شادمانم
کە تۆ نابینم. ئەی خۆشەویستەکانم من زێد و مەلبەندەم خۆش دەوێ، من کەمی دەتوانم

(زهوی قینه‌گا) و (دئ ناخوینه‌گا) له بیر بهرمهوه، به‌لام نه‌ومنده دهمانم که ئاوی عه‌واسان و دهنکی رۆله رۆ زۆر له میریه‌تی و گهره‌ییی تو باشتەر و خاسترن.

حه‌مه ئاغا له‌م هۆنراوه‌دا که له وه‌لامی میر نه‌حمه‌د به‌گدا هۆنیوه‌ته‌وه دهردی دلی خوئی بۆ ده‌کا و ده‌لئی نه‌ومنده په‌شیو و زویرمت کردووه که ناتوانم به‌گه‌ریمه‌وه زێد و مه‌لبه‌نده‌که‌ی خۆم، گهرچی زێدیشم زۆر خۆش ده‌وئ و ناتوانم دلی لئ به‌ریدهم. وه‌کو ده‌لێن هه‌تا‌کو میر نه‌حمه‌د به‌گ ماوه، غه‌مناکی نه‌گه‌راوه‌ته‌وه و له پاش مردنی دیسان که‌راوه‌ته‌وه زێده‌که‌ی و پاشماوه‌ی ژیا‌نی له‌وێدا بر‌دووه‌ته سه‌ر.

سه‌رچاوه‌کان

۱- میژووی نه‌ده‌بی کوردی - عه‌لادین سه‌جادی.

۲- گۆفاری دهنکی گیتی تازه - ژماره‌ی دوو، سالی ۱۹۴۵.

۳- یادداشته‌کانی خۆم سه‌باره‌ت به‌غه‌مناکی.

ئه‌لماس خانی که‌ندۆله‌یی

۱۱۱۸ - ۱۱۹۱

ئه‌م هۆنه‌رهمان ناوی ئه‌لماس و کورپی نه‌حمه‌د خانی که‌ندۆله‌یییه و به‌پیتی سه‌ره‌تای به‌کی له "نادرنامه" کان که‌وتوووه‌ته ده‌ستمان له سالی ۱۱۱۸ ی کۆچی له دیتی که‌ندۆله له دایک بووه و له سالی ۱۱۹۱ له ته‌مه‌نی هه‌فتا و سێ سالی‌دا هه‌ر له‌و دیتیه کۆچی دوا‌یی کردووه و نێژراوه. که‌ندۆله له چه‌ند کیلۆمه‌تریی کرماشان دایه.

به‌پیتی ئه‌و زانیاریانی که‌که‌وتووونه‌ته ده‌ستمان، ئه‌لماس خان له‌سه‌ر په‌رپه‌وی خوێندنی ئه‌و ده‌وره به‌مندالی خوێندوویه‌تی و فێری زمان و وێژه‌ی فارسی و عه‌ره‌بی و خه‌ت خۆشی بووه و له پاشا چوووه‌ته کرماشان و ئه‌سپه‌هان و شیراز و خوێندنه‌که‌ی ته‌واو کردووه و ئه‌وسا چوووه‌ته ناو له‌شکر و فێری هونه‌ری شه‌ر بووه و له ده‌وری نادر شای هه‌وشار (۱۱۴۸ - ۱۱۶۰ ی کۆچی) دا بووه‌ته سه‌رۆکی هه‌نگیک و پاشان له شه‌ری نادر و توپا‌لدا هاوبه‌شیی کردووه، به‌لام له‌به‌ره‌وه‌ی تیک شکاوه، نادر لێی توورپه‌ بووه و ته‌میی کردووه و نه‌ویش گه‌راوه‌ته‌وه زێد و مه‌لبه‌نده‌که‌ی خوئی و پاشماوه‌ی ژیا‌نی به‌کاری کشتوکا‌ل و هۆنیه‌وه‌ی هۆنراو بر‌دووه‌ته سه‌ر تا مردووه.

ئه‌لماس خان له هۆنیه‌وه‌ی هۆنراو و لێدانی ته‌نبوور و شمشا‌لدا ده‌ستیکی به‌رز و بالا‌ی هه‌بووه، گهرچی ئه‌و زۆربه‌ی ده‌وری لاویه‌تی له ناو له‌شکره‌که‌ی نادر بر‌دووه‌ته سه‌ر و له شه‌ر و پمبازی و شمشیر وه‌شانندنا شارمزا بووه، به‌لام له هۆنیه‌وه‌ی هۆنراویشدا

دەستىكى بالاي ھەببۇ، ۋە لە پاش ئەۋەي كە لە ناو لەشكرەكەي نادر دەرگراۋە، لە دىي كەندۆلەدا گۆشەنشەن بوو، ۋە پاشماۋەي ژيانى بەھۆنەنەۋەي ھۆنراۋ و لىدانى تەنبوور و كارى كشتوكال و دانىشتن لەگەل ۋەرزىران و پياۋە گەرەكانى مەلبەندەكەيدا بىردوۋەتە سەر، ۋە لە پاش شەر و پەزم ژيانى لەگەل ھۆنراۋ و مۇسقىقادا بەسەر بىردوۋە، ۋەكو دەلەن مەزگەۋتەكەشى لە دىيەكەيدا دروست كرد و بەرپۇزا دەچوۋە مەزگەۋتەكەي و لەگەل خەلكدا ۋەتوۋىژى دەكرد.

ئەلماس خان لەگەل ئەۋەي كەۋتە بەر بەرق و قىنى نادر و لە لايەن ئەۋەۋە تەمى كرا، بەلام ھەرگىز نادى لە بىر نەبىردەۋە و ئەۋى لە دلەۋە خۇش دەۋىست و ھەر بەم بۆنەۋە پەراۋىكى بەناۋى "نادىرنامە" كە نەزىكەي پىنچ ھەزار ھۆنراۋىك دەبى ھۆنىيەۋە كە بە پەراۋىكى مېژوۋىي دىتە ژمارە.

جگە لە نادىرنامە چەند پەراۋى تى بەھۆنراۋ ھۆنىۋەتەۋە و بەيادگار ماۋنەتەۋە كە بىرىتىن لە: "كەنەزەك و يازدە رەزم" و "خورشيد و خاۋەر" و "شەمال و زەلان". ئەمەش چەند ھۆنراۋىكى ئەم ھۆنەرەن كە لە نادىرنامەكەي ھەلمان بۆاردوۋن و سەبارەت بەتەبەكانى تۆپال پاشايە كە دەلى:

سەھەر تۆپال شا خىزا عەزم كىن
جۆشنا سىپا سوۋار بى ۋە زىن
كىشا كەرەنا سەلات ھەي دان
غولغولەي رۆمات ئامانە مەيدان
سەف دان سەف ئارا سەرھەنگ سەرداران
تىپ تىپ و لەك لەك عەلەم و ناران
تۆپال كەرد تىپ تىپ تىپان تىپ ئارا
دەستە دەستە سەف مدرا نە سارا
تىپى ژ رۆمى، تىپى ژ تەتەر
تىپى ژ عەرەب شۆر شەر نەسەر
تىپى جەي مىسرى، تىپى جەي شامى
تىپى جەي مەككە مەردان نامى
تىپى جەي كەي كەي، تىپى كەلشى
تىپى ئەر نەبووت، تىپى سورداشى

تـيـپـي تـهـپـهـلـو، تـيـپـي لـهـيـلـانـي
 تـيـپـي غـهـزائـيل، عـهـرـهـب كـهـيـلـانـي
 تـيـپـي يـهـزـيـدي، تـيـپـي شـهـيـتـانـي
 تـيـپـي نـهـسـرـانـي، تـيـپـي مـهـلـتـانـي
 تـيـپـي پـاسـنـي، تـيـپـي داسـنـي
 تـيـپـي هـهـكـارـي، تـيـپـي باسـنـي
 تـيـپـي ژ بـهـه، تـيـپـي باجـهـلـان
 تـيـپـي ژ بـلـبـاس، قـهـدـيـم قـاتـلـان
 دـهـسـتـه دـهـسـتـه كـهـرـد تـيـپـان تـيـپـا رـا
 پـوـشـا سـهـرـيـسـات سـاـمـان سـاـرا
 تـهـمـام كـيـنـهـپـوـش بـي خـوـف ژ مـهـرـدـن
 عـاسـي نـهـبـلـهـق دـار كـهـفـن نـهـگـهـرـدـن
 تـوـپ تـوـپـخـانـان جـوـش جـهـزـاير
 بـهـسـت نـه پـيـش تـيـپ نـاشـووب نـاير
 شـان سـهـهـمـنـاك تـوـپ پـر غـرـيـو
 دـهـهـان پـر ژ دـوود چـون دـهـمـاـغ دـيـو
 سـلـسـلـهـي سـپـاش بـهـو تـهـور وـنـا رـا
 دـا نـه تـهـپـل كـوـس، جـهـد جـهـنـگ رـا
 گـرمـهـي گـهـرـمـگان نـهـبـرد نـاله
 تـاـوـنا جـهـ جـهـرـگ زـاله دـار زـاله
 مـهـرـدان بـهـزـم شـهـر مـهـرـدان بـهـكـيـنـه
 دـهـسـت بـهـتـيـغ تـيـژ سـپـهـر نـه سـيـنـه

واته: له بهرهبه ياندا توپال پاشا بڼه شپه راپهړي و لهشكره كهي هان دا بڼه شپه، وه داي
 له كهړمنا و شه پيوور و سهروكه كاني سبا تيبي لهشكره كهيان پريزدا و هر تيبيك نالايه كي
 گرتبووه دهسته وه و هه موو خوځيان بڼه شپه و په كار ناماده كړدبوو. هر كام له تپهكان
 راوهستان و نهو تپپانه بريتي بوون له: "پږم و تهتر و عهره ب و ميسر و شام و مهككه و
 كهي كهي و كلاش و نهرنه بووت و سوورداش و تهپهلوو و لهيلاني و غهزائيل و كهيلاني و
 يهزیدی و نهسرانی و مهلتانی و پاسنی و داسنی و باسنی و ههکاری و بلباس". نهوسا

تيپه‌کانی دهسته دهسته کرده‌وه و بۆ شه‌ر پازاندیانه‌وه و هیچ کام له مردن نه‌ده‌ترسان و به‌راستی هه‌موویان تینووی شه‌ر بوون، تۆپیشیان له هه‌موو لایه‌که‌وه دابه‌ستبوو که ناگری ئا‌وا‌وه‌ی هه‌لده‌گرسان، ئه‌وسا دایان له ته‌پل و کۆس و زاله‌ی بنیادهم ده‌چوو. بیا‌وانی شه‌رکه‌ر هه‌ر کام شمشیر و قه‌ڵخانیان گرتبووه دهسته‌وه و خۆیان بۆ شه‌ر ئاماده کردبوو. ئه‌مه‌ش چه‌ند هۆنراوێکی تر له‌و په‌راوه سه‌باره‌ت به‌تيپه‌کانی له‌شکری نادر که ده‌لێ:

نه‌ی جانب نادر جۆشا عه‌زم کین
سووار بی سالار سلێمان نگین
جۆشا، خرۆشا وه بی مدارا
یاسال قۆشه‌ن کیشا نه سارا
دا نه که‌رنا خێزا سپا و سان
چون قۆچ جه‌نگی ئاما نه مه‌یدان
سان بی سامان سه‌ف دا سه‌ف ئارا
سه‌ره‌نگ سه‌رداران عه‌له‌م ونارا
دهسته دهسته‌که‌ر تیپان تیپ وه‌تیپ
هه‌ر تیپێ چون ته‌وق تیپ ئه‌وره‌نگ زیب
تیپێ ژ هه‌وشار، تیپێ ژ قه‌جه‌ر
تیپێ ژ ئه‌فغان شۆر شه‌ر نه سه‌ر
تیپێ ژ ئوزبه‌که، تیپێ ژ قه‌لماخ
تیپێ ژ گوردجی، تیپێ ژ قازاخ
تیپێ ژ ته‌که، تیپێ تورکمان
تیپێ ژ یه‌مووت، تیپێ گۆکه‌لان
تیپێ ژ فارسی، تیپێ عێراقی
تیپێ ژ لژگی، تیپێ شوقاقی
تیپێ ژ لۆلق، تیپێ لاله‌وی
تیپێ ژ موکری، تیپێ مامه‌وی
تیپێ ژ به‌لووچ، تیپێ ژ لاری
تیپێ خوهراسان کۆی سه‌به‌زه‌واری

تیپې ژ فیهلی، ژ وهرمزپاری
 تیپې ژ مهران کوی بهختیاری
 تیپې سیستانی، تیپې کابلی
 تیپې زهنگنه، تیپې زابلی
 تیپې سمنانی، تیپې داموغانی
 تیپې ژ مهران مازندهرانی
 تیپې بوخارا، تیپې ژ بهلخی
 تیپې سهمرقهند بهتوند و تهلخی
 تیپې قووجانی، تیپې کهلاتی
 تیپې مهشهدي، تیپې هراتی
 تیپې بهندهری، تیپې بیوازی
 تیپې کۆکه‌لوو، تیپې شیرازی
 تیپې شماقی، تیپې شیروانی
 تیپې تغلیسی گهنجه ئیرهوانی
 زهره زهره تیپ بلووک بلووک سف
 سف سف سان دریا تاسا رای نهجف
 دهسته دهسته کرد تیپ قوچاخان
 بال بهیداغان بی وه چراخان

واته: له لاهوش نادر رقی هستا و وکو سلیمان سواری نه‌سپه‌که‌ی بوو، له‌شکره‌که‌ی
 کیشایه دهشت و دای له که‌رنا و شه‌پیوور و له‌شکره‌که‌ی پۆل پۆل کرده‌وه و وکو به‌رانی
 شه‌ری هاته ناو مه‌یدانی شه‌رپوه و له‌شکره‌که‌ی پازانده‌وه و سه‌رۆکه‌کانی سپا‌که‌ی
 نالاکانیان هه‌لگرت و له پاشا تیپه‌کانی دهسته دهسته کرده‌وه که نه‌و تیپانه بریتین له نه‌م
 تیپانه: "هه‌وشار، قه‌چهر، نه‌فغان، ئوزبه‌ک، قه‌لماخ، گورجی، قازاخ، ته‌که، تورکمان،
 یه‌مووت، کۆکه‌لان، فارسی، عیراقی، لزگی، شوقاقی، لؤلؤ، لاله‌وی، موکری، نامه‌وی،
 بوکری، مامه‌وی، به‌لوچ، لاری، خوراسان، سه‌بزه‌واری، فیهلی، وهرمزپاری، بهختیاری،
 سیستانی، کابلی، زابلی، زهنگنه، سمنانی، داموغانی، مازندهرانی، بوخارایی، بهلخی،
 سه‌مرقهندي، قووجانی، کهلاتی، مه‌شه‌دی، هراتی، بهندهری، بیوازی، کۆکه‌لوو،

شیرازی، شماقی، شیروانی، تغلیسی، ئیره‌وانی، هه‌مووی تیپه‌کان به‌پرز پاره‌ستان و تا دهشتی نه‌جف درژده‌ی بوو، به‌شه‌ودا هه‌موو جییه‌ک بووه چراخان و به‌جاری ئه‌و ناوه پروون بووه‌وه.

خان ئه‌لماس نادرنامه‌که‌ی به‌کوشتنی نادر کوتایی دیتی و ده‌لی له‌برئه‌وه‌ی له‌ئاخر و ئۆخری پادشایه‌تیدا له‌خۆی بایی بوو، وه ده‌ستی کرده زۆر و ستم و کوشتنی خه‌لکی ئیران ئه‌وه بوو که سه‌رۆکه‌کانی سپای له‌پیلانیکدا پژانه سه‌ریدا و کوشتیان و مکو ده‌لی:

ئه‌لقه‌سه‌سه نادر سه‌رنگوون که‌ردن

سامانش سامال خاک و هوون که‌ردن

هوونی غه‌نیمان ژ هوونش وهردن

که‌نج و خه‌زانه‌ش به‌غارته به‌ردن

قاو که‌فت نه قۆشه‌ن سپا خرۆشا

پشیان نه که‌رم سه‌راپه‌رده‌ی شا

ژ هر چوار جانب هجووم که‌ردشان

یۆرشت به‌خه‌یمه‌ی نادر به‌ردشان

زیه‌یه‌ی زه‌لالت زاری زوالم و زوور

نادر بی وه سان سپای سه‌لم و توور

پشیا نه که‌رم سپای پر ژ کین

سه‌راپه‌رده‌ی شا که‌ردن قه‌تل قین

به‌قه‌تل و غارته، به‌تاخت و تالان

سلسله‌ی سامان نادری مالان

زیه‌یه‌ی که‌نیزان ته‌لا تا قییان

زاری غولامان ساده ساقییان

داد مه‌حبوویان تاج و تهل نه سه‌ر

خاسه‌گی خاسان مورسه‌سه‌ع که‌مر

زاری زه‌ریفان سیم و زه‌پنه گۆش

بانۆ بانۆوان زه‌ریاف زه‌پۆش

نازداران شـا به‌ناز په‌روهرده

میله‌ت میله‌ته‌ن به‌ردن وه‌روهرده

ئاومردن مـيران تاج كـهمـر زهر
 يه كيهك به شمشير جودا كهردن سهر
 نازك، نازداران هر مـسـهر اى ویش
 بهومردهى نه سیر مه كیشان به كیش
 به زیره و زارى نادر مـــــه لاوان
 چهرگ سهرنگ سهرخت چون ئاو مه تاوان
 قوشهن قین قهسد ئاومردن به یاد
 يهكسان تهخت بهخت نادر دان وه باد
 چهر چادران سهرنگوون كهردن
 فهرش و فرووشان به غارمت بهردن
 نه سله و نه سباب نالات ناین
 كیشان بهردشان خانان خاین
 تهخت تاوسیش سهرداران بهردن
 خهیمهى مرواریش سهر پاره كهردن
 گهنج و خه زینهش بهردن به تالان
 كهردشان وه پند وات وات سالان
 به يهك كفر كوئن سلسلهى نادر
 نه نادرئ مـــــه نه چهر چادر
 تهنته نهى ته رتیب نادر بی به تال
 نه تهخت مهند نه بهخت نه سهر مهند نه مال
 كووتا بی دهعوای دیوان نادر
 سا بی سامانش وه نه مر قادر
 بهرد بنچینهى بنیادش کنیا
 چمان نادر شا نامان وه دنیا
 هانا هامسهران دنیا مهربنه
 سهوداش بی سوودن زحممت بهردنه
 هر كهس موسلمان خوداشناسه
 رای راست بگيران نیکنامی خاسه

واټه: سهرڼه نجام نادر له ناوچوو و له ناو خاک و خوټندا تلایه وه و پیاو کوژمکان که به خوټنی تینوو بوون، له خوټنه که یان خوارده وه، وه گهنج و گهنجینه یان به تالان برد و قاو که وټه ناو له شکره که ی و ه موویان پژانه ناو سهراپه رده که ی و دهستیان کرده کوشت و کوشتاری که سوکاره که ی و خولام و نوکه ره کانی، که نیزمکان و کاره که ره کانی دهستیان کرده شیوه و گریان و له پاشا به میل گیران، بهم چه شنه تهخت و بهختی نادر له ناوچوو، وه هه مووی ټه مانهش له بهرڼه وه بوو که نادر له خوټنایی بوو و، ناسپاسی خوی کرد، بویه بهردی بنجینه ی له بنه وه هه لکنیا و شوټنه واریکی نه مایه وه. دها ئی یاران له بهرڼه وه ی دنیا مردنی له شوټنه، سه ودا ی ټم جیهانه بی سوو ده، هر که سیک موسلمان و خواناسه، ده بی رپی راست بگری، چونکه چاکه زور چاکه و هه موو ده م ده میتیته وه.

سهرچاوهکان

- ۱- نادرنامه - کؤکردنه وه و نووسینه وه ی والی ټمیری - که ندوله، ۱۳۴۷.
- ۲- نادرنامه - تالیف خان الماس گردآوری محمدا مین نژاد - قروه، ۱۳۳۴.
- ۳- نادرنامه دانراوی خان ټه لماس که ندوله یی - کؤکردنه وه ی صدیق بؤره که یی، ۱۳۴۸.
- ۴- یادداشته کانی خؤم سه بارت به ټه لماس خانی که ندوله یی.

ټه لماس خانی کوردستانی

۱۱۶۵ - ۱۲۲۷

ټم هؤنه رهمان ناوی ټه لماس و کوری خه سهر و خانی که له پوره که به پپی ټو به لگانه ی که وټوونه ته دهستان له سالی ۱۱۶۵ کؤچی له دپی ماراودا له دایک بووه و هر له وټشدا پی که یشته وه و له سهر په پره یی خوټندن ی ټو سهرده مه هر به مندالی خه ریکی خوټندن بووه و له تافی جوانیدا چووته سنه و له وټدا ماوه یه که خوټندوویه تی و فیری خهت خؤشی و وټزه ی فارسی و عره بی بووه و که پراوته وه دپی و مه لبه نده که ی خؤی و ټوسا خه ریکی کشتوکال و ملکداری بووه و له سالی ۱۲۱۴ ی کؤچیدا له دهوری فه تالی شای قاجار (۱۲۱۱- ۱۲۵۰ ی کؤچی) دا گیراوه و له شاری تاراندای بؤ ماوه ی پټنج سال به ند کراوه و له پاش نازاد بوون که پراوته وه زیدمه که ی خؤی و پاشماوه ی ژیا نی به هؤنراو هؤنینه وه بر دووه ته سهر تا له سالی ۱۲۲۷ له ټه مهنی شه ست و دوو سالی دا کؤچی دوا یی کردووه.

میرزا شه فیعی مامیزکی سه بارت به کؤچی دوا یی ټه لماس خان پارچه هه لبه سټیکی هؤنیه ته وه و له ودا میژووی مردنی ټوی به ژماره ی ټه بجه د بؤمان دمرخستووه و ده لی: شه فیع په ی تاریخ کؤچ ټه لماس خان وات: "کزه ی جه رگم به رز بی نه داخان"

که به پیتی ژماره‌ی نه‌بجه ده‌کاته ۱۲۲۷ ی کۆچی که به‌شیتوه‌ی کۆن به‌م جۆرمیه: "وات: کزّه جرگم برزبی نه‌داخان".

ئه‌لماس خان که به‌ئه‌لماس خانی که‌له‌وور و ئه‌لماس خانی کوردستانی به‌ناوبانگه، له هۆنینه‌وه‌ی هۆنراو و لێدانی ته‌نبووردا ده‌ستیکی به‌رز و بالا‌ی هه‌بووه و یه‌کێ له شوێنه‌واره گرنگه‌کانی ئه‌و که به‌یادگار ماوه‌ته‌وه شانامه‌یه که له فارسییه‌وه وهریگێراته‌وه سه‌ر زمانی کوردی (زاراوه‌ی گۆرانی) که داگری شه‌ست هه‌زار هۆنراوه.

وه‌کو ده‌لێن ئه‌لماس خان خاوه‌ن مرخ و هۆشیتی به‌رز بووه و له هۆنینه‌وه‌ی هۆنراوی دوو تاکیدا بێ وێنه‌ بووه، وه له هه‌ندێ زانستی تردا وه‌کو: فه‌لسفه و می‌ژوو و ئه‌ستیره‌ناسی شاره‌زا بووه، ئه‌گه‌رچی دیوانیکمان له ئه‌وه‌وه پێ نه‌گه‌یشتوه، به‌لام ئه‌و هۆنراوه‌یه‌ی که له ئه‌وه‌وه به‌یادگار ماوه‌ته‌وه زۆر شیرین و ته‌ی و پارا و به‌رزن.

ئه‌لماس خانی کوردستانی به‌یه‌کێ له هۆنهرانی ئازادیخوازی ده‌وری خۆی دێته ژمار: وادیاره که زۆربه‌ی هۆنراوه‌کانی خۆی له تاراندا هۆنیوه‌ته‌وه. به‌داخه‌وه جگه له چه‌ند پارچه هه‌لبه‌ستێ نه‌بێ که ماوه‌ته‌وه، زۆربه‌ی هۆنراوه‌کانی تیاچوون. شانامه‌که‌شی که وهریگێراته‌وه سه‌ر زاراوه‌ی گۆرانی نوسخه‌یه‌کی به‌چه‌ند وێنه‌ی مینیا‌تۆر ماوه‌ته‌وه له گاواره‌دایه. وه‌کو ده‌لێن ئه‌لماس خان نزیکه‌ی پینج سال و چه‌ند مانگیک له به‌ندا بووه، سه‌ره‌تا له به‌ندیخانه‌کانی سنه و هه‌وراماندا به‌ند کراوه و له پاشا نارده‌ویانه‌ته تاران و کاتی خسته‌ویانه‌ته به‌ند، چل و یه‌ک سالی بووه و تالێ قژی سپی نه‌بووه، به‌لام له زینداندا به‌ره به‌ره قژ و پدینه‌که‌ی سپی بووه و پیریش هاتوه‌ته پیریه‌وه.

له هۆنراوه‌کانی ئه‌لماس خانداندا و ده‌رده‌که‌وت که ئه‌و به‌ندیخانه‌یه‌ی وا ئه‌وی تیدا به‌ند بووه له ناو که‌ژ و کێوه‌کاندا هه‌لکه‌نراوه بۆ ئه‌وه‌ی که‌س ده‌نگی به‌ندییه‌کان نه‌بیست و پتر ئه‌و که‌سانه‌یان ده‌برده ئه‌و شوێنه‌وه که دژی پژی‌می پاشایه‌تی بوون و له به‌رابه‌ر پژی‌مدا پاده‌وه‌ستان و ده‌نگی که‌له‌که‌یان به‌خه‌لک پاده‌گه‌یاند ئه‌و زیندانه‌وه پتر له ناو کێوه‌کاندا هه‌لکه‌نه‌را و باشت‌ر بلتین به‌چه‌شنی زاخه هه‌لیان ده‌که‌ندن و زیندانه پامیاریه‌یه‌کانیان تی ده‌خستن و ئیتر که‌س جگه له خوا ده‌نگی ئه‌و به‌ندیانه‌ی نه‌ده‌بیست.

هۆنهر که پێکانه‌یان خسته‌بووه ناو زنجیره‌وه و کۆت و زنجیریان کردبوو، له‌و زاخه‌ ته‌نگ و تاریکه‌دا که جیگای خه‌وتن و دانیشتن و هه‌ل‌سانی ئه‌و بوو، تارمایی مه‌رگی به‌چاوی خۆی ده‌دی که هه‌موو ده‌م وه‌کو ئه‌ژدیه‌یه‌یه‌کی ترسناک ده‌می ده‌کرده‌وه و ده‌یویست لووشی بدا. له ژێریدا جگه له هه‌سیرێک شتی تر نه‌ده‌بینرا و جلوه‌یه‌رگه‌که‌شی له‌و ماوه‌دا شپ و شیتال بووبوو، دیاره که ئه‌ویان بۆ میوانی بانگ نه‌کردبوو، ئه‌و به‌ندی بوو و له به‌ندیخانه‌دا بوو،

پیاوژکی دلږه قیش چاوه دیریی لټوه دهکرد و تنانته جارتیکش لهگه لیدا قسه ی ندهکرد، قسه ی چی، هه موو دهم به قه مچی لټی دهدا و نازاری پټی دهگه یاند، چونکه پټیان پاسپاردبوو که هه میشه نازاری بدا و نهویش گوټر ایه لټی ناغه کانی خوی بوو.

به دبختیش له ودا بوو که نهو خانزا و له بنه مالیه کی خان بوو و، له نهو په ری خوشی و تیروته سه لیدا ژيانی بردبووه سهر و هر کاتی بیویستایه دمچوو په راو و نیچیر و شهوانهش له دیوه خانه که یدا دهیان کهس له دهوړیدا کۆ دمبوونه وه و گۆرانیان بۆ دهچری و قسه ی خوشیان بۆ دهکرد، وه کاتی دهوړوبه ری چۆل دهبوو خه ریکی هۆنینه وه ی هۆنراو دهبوو که زیاتر دلی به سستبووه هۆنراوه دلږه قینه کانی خانا و فیردهوسی، بویه له ماوه ی چهند سالدا نهویش له تافی جوانیدا ته اوای شانامه ی وهرگټر ایه سهر زمانه شیرینه که ی خوی، نهو زمانه ی که شانازی پټوه دهکرد و دهیوت زمانی باو و باپیرمه و خوا به دیاری و خه لات پټمی به خشویه و ده بی په را و خزمه تی پټی بکه م. ئیستا ئیتر نهو فیر و شکویه نه ماوه و هه موو پوژتیک به که میک نانه په ق و شله ی به ندیخانه ژیان دهباته سهر.

نه لټه ت خزم و که سوکارمه کی به هر جوریک بووایه کولټره و که شک و وړن و شیریزیان بۆ دهنارد، به لټم خۆ زیندانوانه که مه گهر پټی دهدا، هه ندی جار خزمه کانی به هوی به رتیلټکی زور له پاش چهند مانگ دمچوو نه ناو به ندیخانه که و چاوایان دهکوته نه لټماس خان و لهگه لیدا دهوان و ئیتر نهو کاته دهیتوانی لهو خواردمه نییانه که له دیدا دهیخوارد چهشکه ی بکا، به لټم نهو نه ده لاواز بوو بوو که دلی ندهمچوو سهر نانه کهش.

هۆنهر دلی ته نیا به وه خوش بوو که به شهوا ئه سټیرمه کانی ده دی و لهگه لیاندا راز و نیازی دهکرد و خه م و په زاره ی دلی خوی بۆیان دهگټر ایه وه. وه نهو ده مه ی وا له به ندیخانه ی هه وراماندا بوو، لوورده ی گورگ و زیره ی پلنگ و فیشکه فیشکی مار دلی نهوی ده لهرزانده:

یاران نه به ندیم، یاران نه به ندیم	ئانه گرفتار زنجیر و به ندیم
من جه ماوای وټم نهو پۆ دل که ندیم	توخم به دبختی په ری وټم شه ندیم
جه قهوم و جه خوتش گرد ناوا ره بیم	نهک ههر ئاواره جگر پاره بیم
مه ر که خوداوهند وهرمه که ی وټش	پزگارم که رۆ جه دهر د و جه ئیش
رزگارم که رۆ جه ئی به ند تار	ههر نهو بۆ وهدل چه نیم بۆ وه یار

واته: نهی یاران! من له به ندیخانه دا له کۆت و زنجیر دام ئیتر له زید و مه لبه نده که م دل م له که نهراوه و تۆمی به دبختیم بۆ خۆم وه شانده وه و له خزم و که سوکارمه که م ئاواره بووم، نه ههر ئاواره بووم به لکو جه رگم براهه، مه گهر خوا به به نه یی خوی له دهر د و په نچ پزگارم کا و له م به ند تاریکه دا به فریام بگا، وه ههر ده بی و بیته یارم.

خەم و خەفەتی تەنیاپی و کەلکەلە یاران و دۆستان ئەوی نازار دەدا، چونکە
 هاوێلەکانی ئەویان لە بیر چوو بوو و ئەو و ئاشناکانی هەوالتیکیان نەدەپرسی. کاتی
 بەدبەختییەکانی خۆی دەدی لە خوشییی دۆزمناندا، دەرگەوتە پێ و قیندا و، ئەوێ کە پێر
 دەبوو هۆی پەژارە و خەمی ئەو، یادی ژن و منداڵ و خەزم و کەسوکارمەکی بوو، چونکە
 ئەوانی بەگیان و دڵ خوش دەویست، وە هەموو دەم فرمێسکی دەپشت و بەم چەشنە خەم و
 پەژارە دەروونی دەرگەوت بۆیە دەیوت:

دوستاخم جە کاو، دوستاخم جە کاو
 چەنی غەم و دەرد دوستاخم جە کاو
 ئانە نە بەندەم وە بێ نان و ئاو
 پەڕی رۆژگار شمشیر مەدەم ساو
 دوور جە فەرژەن و هەمسەر و دۆسم
 پەیی و یم مەنالم کە کەفتەن کۆسم
 نامە و هەوالتی ناما جە یاران
 بێرسن حالەم بەوتنە یاران

واتە: لە کەژ و کاوا بەندبووم و لەگەڵ خەم و پەژارەدا پراها تووم و بوومەتە هاوێلی، لە
 بەندیخانەدا بێ نان و ئاو ماومەتەو و بێ رۆژگار شمشیر ساو دەدەم و، ئێستا دوور لە
 منداڵ و ژن و دۆسم و بۆیە دەنالم، چونکە کۆسم کەوتوو، نامە و هەوالتیکیش لە یارانەو
 نەهات تا وەک جارێ حالەم بپرسن.

هۆنەر هەموو دەم لە باری ژیاپی خۆی سکالا دەرگا و پەژارە دڵ و دەروونی دەرەمخا، وە
 هەندێ جار گونا و تاوانی ئەم بەدبەختییە دەرگەوت سەر زانست و هونەری خۆی و دەلی:
 ئەگەر من خاوەن زانست و هونەر نەبوومایە، دیارە گیرۆدەیی ئەم هەموو بەدبەختییە
 نەدەبووم و ئەوێندە پەنج و نازارم نەدەدی:

مەنالم جە بەند، مەنالم جە بەند
 ئانە شەو و رۆژ مەنالم جە بەند
 ئەم بەند بەوێ شێ ریشەیی دڵم کۆند
 حەق پادشاهات ئانە جە من سەند
 وەرە من جە کۆ و بەند تار جە کۆ؟
 وەرە من جە کۆ و ئی گوشتار جە کۆ؟

واته: ئه‌وا شه‌و و پوژ له‌ به‌نديخانه‌دا ده‌نالَم، ئه‌ی به‌ند ده‌ یاخو‌ا به‌وه‌ی چی که‌ پ‌یشه‌ی دَل و جه‌رگم‌ت هه‌لکه‌ند و هه‌قی پاشات له‌ من سه‌ند، گونا‌ه و تاوانم هه‌ر ئه‌وه‌ بوو که‌ زانا بووم و بۆ که‌ له‌ که‌م و که‌م مانگ و خۆر ده‌دره‌وشامه‌وه‌، ئه‌گینا من له‌ کوێ و به‌نديخانه‌ی ته‌نگوتاریک له‌ کوێ؟ و یا من و ئه‌م قسه‌ و باسه‌ له‌ کوێ؟.

هه‌نهر له‌ ماوه‌دا که‌ له‌ به‌ندا بووه‌، ئه‌و په‌نج و ده‌رد و ئازار و سه‌خه‌له‌تیانه‌ که‌ له‌ به‌ندا ک‌یشا‌ونی له‌ که‌س نه‌یشاردوونه‌ته‌وه‌ و به‌هه‌نرا‌و هه‌نیو‌نیه‌ته‌وه‌، که‌رچی له‌وت‌دا کاری گریان و بێ ئارامی بووه‌ به‌لام هه‌یج کات نا‌ئوم‌ید نه‌بووه‌ و په‌نا‌ی بر‌دووه‌ته‌ خ‌وای تاق و ته‌نیا که‌ دل‌شادی کا و له‌ به‌ند ئازادی بکا:

مه‌نالَم چون نه‌ی جه‌ زیندان په‌ی په‌ی
 په‌رئ به‌خت وێم مه‌واچم وه‌ی وه‌ی
 وێنه‌ی نه‌ی سوار هه‌ر ده‌م مه‌نالَم
 که‌س نییه‌ن ره‌حمش به‌یق وه‌ حالَم
 ئا‌ه و نا‌له‌ی من جه‌ هه‌د به‌رشیه‌ی
 هه‌یج که‌س به‌وێنه‌ی من به‌دبه‌خت نییه‌ن
 شه‌و و رۆ کارم گریه‌ و زارییه‌ن
 هه‌ر ده‌رد و ره‌نج و بێ قه‌رارییه‌ن
 په‌نام به‌خودان که‌ شادم که‌رۆ
 جه‌ ئی به‌ند تار ئازادم که‌رۆ

واته: له‌ زیندانداندا په‌یتا په‌یتا وه‌کو شمشال ده‌نالێتم و بۆ به‌ختی په‌شی خۆم هه‌ر ده‌لێتم وه‌ی وه‌ی، وه‌ وه‌کو قامیش سوار هه‌موو ده‌م نا‌له‌مه‌ و که‌ستیک نییه‌ که‌ به‌زه‌یی پێمدا بێ، ئا‌ه و نا‌له‌ی من له‌ ئه‌ندازه‌ به‌ده‌ره‌ و هه‌یج که‌ستیک وه‌کو من به‌دبه‌خت نییه‌، شه‌و و پوژ کارم گریان و ده‌رد و په‌نج و بێ ئارامیه‌ی، به‌لام من په‌نا و ئوم‌یدم به‌خوایه‌ که‌ شادم بکا و له‌ ئه‌م به‌نده‌ تاریکه‌ ئازادم بکا.

قامیش سوار یا نه‌ی سوار که‌ هه‌نهر دیاردیی بێ کردووه‌، بریتیه‌ی له‌ بالوولی ماهی که‌ له‌ سه‌ده‌ی دووهم و سێیه‌مدا ژیاوه‌ و وه‌کو ده‌لێن س‌واری قامیش‌تیک بووه‌ و نا‌لاندووه‌یه‌ و وتوو‌یه‌ که‌ ده‌چم بۆ لای خوا.

ئه‌لماس خان له‌ پارچه‌ هه‌لبه‌ستیک‌ی تریدا سه‌کالا و ده‌ردی دلی خۆی ده‌کا که‌ له‌ تارانداندا که‌وتوو‌ه‌ته‌ به‌ند و، به‌ده‌ستی شای سه‌تمکاره‌وه‌ بێ که‌س و بێ یار ماوه‌ته‌وه‌ و، شه‌و و پوژ

خهريکي گريان و زارييه و بځ دووربي ولات دلي په شتوه و فرميسک له چاوانييه وه به خوړ
 ديت، پاشان دهلي ته وانهي که هان له شاري سندها، توخوا به دليکي خوشه وه دانيشن و
 من له بير کهن، چونکه من و دهماون به ليمان به يه کتر داوه که نه و پر له مژوته م بي و
 منيش دلم پر له په ژاره و خه م بي و له گوشه ي بهند و زينداندا بمينمه وه، وهکو دهلي:

ياران دوستاخم، ياران دوستاخم
 جه شار تاران منيش دوستاخم
 هامراز مهينهت شهريک ناخم
 بهرگم قهلاخن په ي ياران داخم
 توفهيل غه مناک شار تارانم
 گيروده ي زنجير شاه نيرانم
 بي کس و بي وهر بي يار و ياوهر
 غه ريب بي که يف جه عيل دهر به دهر
 جه سوب تا به شام گرينه خديم
 ثاوات مهوازوم من وهرگ ويم
 په شتو ماتم دهر ووم زارمن
 مه حبوس مه نيووس بهرگم دهارمن
 په ي دووربي ولات خاتر خه مينم
 به فرمان مه شق سهيل نه سرينم
 غه ريب نه گوشه ي کونج شارانم
 نينتزار وه دين ديده ي يارانم
 سنه نشينان بنيشن وه شاد
 غه ريب تاران بکهرن وه ياد
 هر کس بواچو که تاران خاسه
 نه وه نه جومله ي خودا نه ناسه
 مه رهم خودا وند کارسان کاران
 نيمه يچ بهرگه رځ جه شار تاران
 دهماون خه مدار منيش خه مبارم
 جه بونه مه حروم ديدار يارم

ٺهلبورز جاي ديٽون، بييهن وهماوام
 جهو بٽنه سهرسام سادار ساوام
 من و دهماون شهرتمان كهردهن
 ٺهو تهم بق من خهم تاوهرٽي مهردهن
 ياران هامسهران قهومان خويشان
 هرگيز جهو بٽنه جهورم نهكيشان
 ٺينه گشت كهردهي كارگرهردوونهن
 كهم نمهزانتو حال من چوونهن
 يه "ٺهلماس" واتهن جه تاران دوستاخ
 پهي دوربي ياران هر مهكيشو ناخ

ٺهم پارچه ههلبهستهه هي ٺهلماس خانه كه بههٽي مردني يهكي له خوشهويستهكاني
 ميرزا شهفيعهوه هٽونيويهتوه و لهه هٽنراوانده ٺهلماس خان داوا له ميرزا شهفيع دهكات
 كه كه متر بكهوٽته ناو بير و خهم و پهزارهوه و ٺهوسا دهٽي: ٺهوهنده مهچو ناو بيرهوه،
 كه مي بير لهوه بكهروه كه پٽغهمهران و خواناسان ههمو له دنيايه كوچي دوايبيان كرد
 و رويشتن، ههروا بير لهوه بكهروه كه فرهيدوون و كهيكاس و گيو و بيژهن و نهريمان و
 كهپخهسرهو و بارام له دنيادا نهمان و تهنانهت ٺهوانهش وا ستهمكار بوون وهكو زوحاك و
 شاه عباس و مير تهيمور، ههمو رويشتن، دنيايهك كه ٺهمگي بهپٽغهمهرهكان نهنواند،
 ٺيتر تو خهمي چي دمخٽي، وهكو دهٽي:

شهفيع دنياي دوون، شهفيع دنياي دوون
 وهس بچو نه فكر دهو دنياي دوون
 فكر و خهيال كهر نام ٺاوهران كو؟
 بهرد بنچينه ي پٽغهمهران كو؟
 ههزهت مووسا كهليموللا كو؟
 هامراز گوشتار تاي بي ههمتا كو؟
 غهريب غورهت شاي خوهراسان كو؟
 ٺهولاد رهسوول هق شناسان كو؟
 ٺهمير سهفدهر ساقبي كهوسهر كو؟
 ههسهن و حوسهين ٺيبن ي ههدهر كو؟

جه لال داوود وه كووره و دم كو؟
 حه لقه ي زه پين باف تنگ مه حكهم كو؟
 حه زه مت سلیمان ساحیب نگين كو؟
 چهند موخته هدان ستوون دين كو؟
 فه رهيدون فه فه رځ نه ژاد كو؟
 فه فه كهيكوس هم كه ي قويا د كو؟
 كهيكوس وه جهنگ جادو كه ران كو؟
 داوای ديؤ سفيد مازهنه ران كو؟
 قهر قهره مان زؤر ده عوا كو؟
 پردال په يكان سه ما په يما كو؟
 فه فه ره يبورز هفت ئيقلیم گیر كو؟
 برزو فه ره مرز، يا زال پير كو؟
 گيو هونه رهنه د ساحیب سپا كو؟
 برووت بيژمن گيرؤده ي چا كو؟
 نه ريمان دهور ئه ولاد سام كو؟
 مه رديی مه نوو چيهر مه نشور عام كو؟
 بال و بازو خاس فه ره اد چين كو؟
 كه يخه سره كوڅی، شوخی شیرين كو؟
 به هرام به كه مهنه د گؤرگير و فه كو؟
 شاهي ئيبراهيم به زيب و زه كو؟
 شای تهيمور لهنگ ساحیب نه ساس كو؟
 تيغ ژار ئالووی په ري قساس كو؟
 تيغ و گورز و پمخش پوسته م زال كو؟
 هه وایي برووت دال ئيبنی دال كو؟
 شایي شاه عباس فراسه تدار كو؟
 زه لیلی زو حاك هه ناسه مار كو؟
 نادره ي دهوران شیر ئيران كو؟
 دمنگ داوه داو داو دليتران كو؟

شین و زاریش بئ، یه عقووب په ی یۆسو؟
 وهشین و زاری چ ئاوهر د وه کـــو؟
 که رده نکهش نه پای غه زوهیی دین کو؟
 ساحیب ته متراق خاقان چین کو؟
 دنیا نه مهندهن په ی پیغمبه ران
 ئیمهیش مه وهران ئهی بئ خه به ران
 ههی داد ههی بیداد هر چی بئ وهره
 نه که رده کاران وه بئ داخ و دهره

شانامه بریتیه له ناوی هندی نووسراو و نامیلکه ی پرمی که به هونراو هونراونه ته وه
 و به یادگار ماونه ته وه و له واندا باسی به سه رها ت و سه رگورشته ی پاشایان و قارهمانان و
 پاله وانانی کوئی کوردی تیدا کراوه و ژوربه ی کورده کان هر له میژوهه پروداوه کان و
 چیرۆکهکانی شانامه یان له سینگدا بووه و پاشان هونراو هر کام به جیاواز ئو
 چیرۆکهکانه یان هونیونه ته وه و له مه وه دهره که وئ که شانامه بهر له فیردهوسی له ناو
 کوردهکاندا باو بووه.

له ناخر و ئوخری دهوری ساسانییهکاندا، پیاوه ئاینیهکان و موبه دهکانی زهردهشتی،
 پروداوهکالی تایبته به میژووی پادشایان که سینگ به سینگ له ناو خه لکدا پاریززابوون و
 به ناوی میژووی کوئن کوئیان کردنه وه و به خه ت و زمانی په هلهوی نووسیایانه وه و ناویان
 نان (خوتای نامهک) که یه کهمین میژووی ئیران دههاته ژمار و له پاش سه ره لسانی ئیسلام
 ئه م په رتووهکیان به ناوی (سیرالملوک) وهرگتیرایه سه ر زمانی عه ره بی که پاشان بووه
 سه رچاوه ی شانامه ی فیردهوسی.

له سالی ۳۴۶ی کۆچیدا پیاوێک به ناوی ئه بوو مه نسووری عه بدو ره زاق (۳۵۰-۰۰۰ی
 کۆچی) به شیک له م نووسراوه ی وهرگتیرایه سه ر زمانی فارسی و ناوی نا شانامه و له پاش
 ئه وه دهقیقی تووسی (۳۴۱-۳۷۰ی کۆچی) به شیک له م نووسراوه ی که بریتی بوو له
 سه ره لسانی زهردهشت له هه زار هونراودا هونییه وه که پاشان فیردهوسی ئه وه هونراوه ی له
 شانامه کهیدا هینا له پاش ئه وه ئه سه دی تووسی (۰۰۰-۴۶۵ی کۆچی) که رشاسپ نامه ی
 هونییه وه هه تا فیردهوسی تووسی (۳۳۰-۴۱۱ی کۆچی) پروداوهکانی شانامه ی به هونراو
 هونییه وه و ناوی نا شانامه.

شانامه داگری میژووی ژیا نی پاله وانان و فه رمانه وه یانی نه به زه که له پتی پاراستنی
 ولاتدا تئ کۆشاون و بهر له فیردهوسی ئه م پروداو و چیرۆکهکانه له سینگی کوردهکاندا

هه‌بوون و، پاشان هۆنهرانی کورد به‌جیاواز نهم چیرۆکه‌کانه‌یان به‌هۆنراو هۆنیه‌وه که که‌لیکیان له‌گه‌ڵ چیرۆکه‌کانی شانامه‌دا یه‌ک ناگره‌وه و جیاوازیان هه‌یه و له‌پاسته‌قینه‌دا شانامه‌ له‌ناو کورده‌مکاندا بریتیه‌یه له‌ ناوی چهندین نامیلکه‌ که له‌وانه‌دا سه‌رگورشته و به‌سه‌رهاتی پاله‌وانان و قاره‌مانان و پاشایانی به‌ر له‌ نیسلاهی تیدا باس کراوه و ئه‌وانه‌ش بریتین له: پۆسته‌م و زۆراو، پۆسته‌م و ئه‌سفهن‌دیار، پۆسته‌م و زهرده‌هه‌نگ، هه‌وت خوانی پۆسته‌م، هه‌وت په‌زم، نۆ په‌زم، ده‌ په‌زم، یازده‌ په‌زم، جیهانگیر و پۆسته‌م، برزو و فلامه‌رز، که‌یخه‌سره‌و و ئه‌فراسیاو، که‌نیزه‌ک و یازده‌ په‌زم، هه‌وت له‌شکر، هه‌وت خوانی پۆسته‌م، به‌وری به‌یان، بێژهن و مه‌نیجه، سیاوه‌خش نامه، زال و پوودابه، خه‌سره‌و و شیرین، شیرین و فره‌اد، کاوه‌ی ئاسنگه‌ر، بارام و گوڵه‌ندام، هه‌وت په‌یکه‌ر.

کورده‌مکان هه‌مووی پاشایان و پاله‌وانان و قاره‌مانانی شانامه‌ به‌ کورد داده‌نن و له‌ناو ئه‌و شانامانه‌دا ده‌توانین به‌ شانامه‌که‌ی میرزا مسته‌فای دلی (١٢١١-٠٠٠) ی کۆچی دیاردی بکه‌ین که به‌ناوی هه‌وت له‌شکر ناسراوه و بریتیه‌یه له‌ شه‌ری ئیران و تووران که زۆربه‌ی ناوه‌ڕۆکی چیرۆکه‌که‌ی له‌ شانامه‌که‌ی فیرده‌وسیدا نه‌هاتوه.

یه‌کێ له‌و هۆنهرانه‌ی که شانامه‌ی وه‌رگیراوه‌ته سه‌ر زمانی کوردی ئه‌لماس خانی که‌له‌ور یا کوردستانییه که و‌م‌کوو ده‌لێن بۆ ماوه‌ی ده‌ سال خه‌ریکی هۆنینه‌وه‌ی شانامه‌که‌ی بووه، که گه‌لێ له‌ چیرۆکه‌کانی شانامه‌که‌ی ئه‌و له‌ شانامه‌که‌ی فیرده‌وسیدا نه‌هاتوون، وه‌کو: چیرۆکی ناغش و هادانی کورد، پاله‌وانی ده‌وری که‌یخه‌سره‌و و چیرۆکی که‌ی شکه‌تی برازای که‌یکاوس و رفاندنی په‌م‌خشی پۆسته‌م به‌ هۆی پۆسته‌می یه‌کده‌ست و پۆشیستی که‌یخه‌سره‌و بۆ شکار و گه‌لێ داستان و چیرۆکی تر که له‌ شانامه‌که‌ی فیرده‌وسیدا باسیان لێ نه‌کراوه.

له‌ شانامه‌که‌ی ئه‌لماس خاندان له‌ چوار زنجیره‌ به‌ناوی: پێشدا‌دیه‌کان و که‌یانییه‌کان و ئه‌شکانیه‌کان و ساسانییه‌کان باس کراوه که به‌شیکیشی بریتیه‌یه له‌ چیرۆکی داستانی و ئه‌فسانه‌یی وه‌کو: چیرۆکی نه‌ژی ده‌هاک و کاوه و چیرۆکی زال و سام و چیرۆکی پۆسته‌م و دی‌وسپی و گه‌لێ مه‌به‌ستیشی له‌گه‌ڵ پووداوه‌کانی می‌ژوویدا پێک ده‌گرێ.

ئه‌لماس خان له‌ سه‌ره‌تای شانامه‌که‌یدا سه‌ره‌تا ستایشی خوای گه‌وره و گران ده‌کا و نیشانه‌کانی ئه‌و هه‌له‌ده‌دا و به‌تان و پۆیا ده‌چێ و ئه‌و به‌خوایه‌کی تاق و ته‌نیا و دا‌ه‌تینه‌ری ئاسمان و زه‌وی و مرۆ ده‌زانێ و ئه‌وسا ده‌چێته سه‌ر شانامه‌که‌ وه‌کو ده‌لێ:

به‌نام خودای جیهان ئافه‌رین

ئافه‌رینده‌ی ئاسمان و زه‌مین

بهنام خودای گیان و ئۆشوق
 مین و ویر وهرتر جه یه هر نهشوق
 خودای جا و نام، خودای رۆزی دهر
 خودای راهنما، خودای دهشت و دهر
 خودای توانا، خودای یاری دهر
 خودای بی همتا، خودای دادوهر
 توانا مهبوق هر که زانا بق
 جه دانست دل پیر نهپورنا بق
 واجه چ داری تۆ جه ویر و هۆش
 تا نیۆشهنده بهیق بدق گۆش
 ئیسسه مهواجم په ریت داستان
 تا نهگۆشت بق ئی پهند باستان

واته: بهناوی خوای بهدی هینهری جیهان، که ئاسمان و زهوی بهدیتهنا، بهناوی خوای
 گیان و ئاوهر، کهبیر بهرتر لهمه هر ناروا، خوای جی و ناو، خوای رۆزیدهر، خوای ریتما
 و خوای دهشت و کتو، خوای توانا و خوای یارمهتیدهر، خوای بی هاوتا و خوای دادیهر،
 نهوهی که توانایی هبی دهیته زانا، له زانست دلی پیر جوان دهیتهوه. بلی تا چیت هیه
 تۆ له هۆش و ئاوهر تا بیسه بیت و گۆتی پی بدا ئیستا من چیرۆکت بق دهلیم تا ئهم پهنده
 کۆنه هر له گۆتایی نهلماس خان سهرهتای شانامهکی لهپاش پهسند و ستایشی خوا
 بهباسی کهیوومهرس یهکهمین پادشای پیتشدادی دهست پی دهکا و بهباسی پاشایهتی
 یهزدگرد گۆتایی بهمه بهستهکی دیتی که دواپین پادشای ساسانییه، وهکوو له باسی
 کهیوومهرسدا دهلی:

کهیوومهرس بی وه کهد خودای جیهان
 شی وه کۆو کههر ویش کهرۆ نیهان
 تهخت و بهخت ویش بهر ئاوهرد جهکۆ
 کهلپۆشش پۆشا چهنی رهخت نۆ
 ستیزا چهنی دیو و نههریمن
 واتش ئی کاره پهری من کهمن

واته: کهیوومهرس بووه کۆتخا و سهروکی جیهان چووه کتو و دهشت تا خۆی بشاریتهوه

تخت و بهختی خژی له کیتودا دانا که لپوسی کرده بهر له گهل جلویه رگی نویدا نو له گهل
دیو و نه هریمه ندا به شه رها توتی نهم کاره بق من هیتشتا هر که مه

که یوومهرس یه که مین پاشای پیتشدادییه که سی سالی ره بق پادشایی کرد و له کیتودا
دهژیا و نو یه که مین که سیک بوو که چیتشت لیتان و دورانی جلویه رگی له پیتستی ولسات
فیری خه لک کرد و خژی و لایه نگرانی پیتستی پلنگیان دمکرده بهر و جان وهرانی
زیانه خرژیان دهکوست و ولساتیان رام دهکرد و نو کوریکي هه بوو به ناوی سیامه که
له گهل دیوهمکاندا به شه رها توتی و کوژرا و پاشان کورپه که سیامه که تۆله ی باوکی له دیوهمکان
سه ندوه.

ناوی که یوومهرس له نافیتستادا که یه مهرته نه و به پیتی نافیتستا نو یه که مین نافه ریده ی
نه هورامه زدايه و بق ماوه ی سی سال له کویتستانه کاندا دهژیا و له کاتی مهرگدا له نو
تۆمیک تکایه سر زهوی و به هژی پرشنکی هه تاوموه نه و تۆمه له خاکدا پاریزرا و له پاش
چل سال گیانیکي به چه شنی رتواس لی روا و پاشان به شتیوه ی دوو مروی نیر و می
دهراتن که یه که می ناوی مه شییه بوو و، نه ویتتری مه شیانه و له پاش په نجا سال نو دوانه
په یومندیی ژن و میردیان له گهل یه کتردا به ست و بوونه ژن و میرد و نه و سا به ره ی مرو له
نو دوانه که و تنه وه.

دواین پاشای شانامه یه زدگردی ساسانییه که نهم پادشایه له نه وه ی نهوشیروانه و
نه ویش له دهوړیکدا بووه پاشا که موسلماننه کان له هر لاه هیرشیان هینایه سر نیران،
به لام له بهر ناته بایی و ناکوکی خه لک نه یوانی له بهرام بهری موسلماننه کاندا راهوستی و
سهر نه نجام به دهوستی ناشه وانیک کوژرا. نه لماس خان سه باره ت به یه زدگرد بهم جوړه
دهلی:

یه زدگرد کاتی نشت وه تهخت زهر

کللو وزرگی ناما نیا وه سر

واتش نه دهوړی چهرخ رهوان

منم فرزند نه نووشیروانه

پشت وه پشت شایی ثانه بهی منه

جهنگم هر چهنی گرویی دوشمنه

واته: یه زدگرد کاتی نیشته سر تهختی زترین هات و کللو که وړه یی نیایه سر و تی: له
دهوړی نهم چه رخی رهواندا من نه وه ی نه نووشیروانه پشت به پشت شایی نو با
منه شه رم هر له گهل دوژمنانه

به پتی به لگه کانی میژوویی یه ز دگرد نه وهی خه سهره پهریژی ساسانی له سالی ۶۲۲ی زاینی له شاری نهسته خری فارسدا بووه پاشای نیران و سهرهتا به یارمه تیی فه پوخ زاد سهرۆکی لهشکری نیران تهواوی ولاتی گرتنه ژیر چنگی خۆی و پاشان موسلماننه کان هیرشیان هینایه سهر ولات و گه لێ مهلبه ندیان داگیر کرد و له پاش چهند شه به سهر ئیرانییه کاندایا زالی بوون و نهو بووه که یه ز دگرد له خۆرناواوه چووه خۆرهلات تا له خاقلانی چین داوای یارمهتی بکا، بهلام سهرۆکه کانی لهشکره که ی گزییان پێ کرد و سهر نه انجام له سالی ۶۵۳ی زاینیدا له یه کێ له دیکانی شاری مەرو به دهستی ئاشهوانیک کۆژرا و بهم جۆره زنجیره ی ساسانییه کان له پاش نه و پووچبووه وه و له ناوچوو.

ئه لماس خان له داوی کۆتاییه پهنانی شانامه که ی ده لێ: «ئهی یاران ئه مانه که هه موویان باسم لێوه کرد کورد بوون و گشتیان بۆ ولات تێ کۆشان و به جارێ ولاتیان ئاوه دان کرده وه و هاتن مزگینییان به خه لکدا و ئالای ولاتیان شه کانه وه و ولاتیان به گیان و دل پاراست و هه کو ده لێ:

یاران یه یانه کورد بین سهراسهر
که پهری ئیران پای که ردن یه کسهر
وه جارێ ئیران ئاوه دان که ردن
ئامان و مژده په ی پاته رم به ردن
درهوش ئیران درهوشیانه وه
پاراستن ولات هه ره وه گیانه وه

له م نووسراوه دا گه لێ وشه ی کۆنی کوردیمان ده که وێته به رچاوه که له باری زمانناسیه وه زۆر کرنگن وه کوو: ئۆشۆ: ئاوه ز که له ئاوتستاییدا ئووشیه، ئه پورنا: جوان که له په له ویدا هه ره ئه پورنایه، ویر: بیر، مین: هۆش، نیۆشه نده: بیسه ر، هه می: هه میسه، خدیو: شا، هه ماک: په به ق، په س: جیهان، خۆست: دلنیا، ره ستار: رزگار، درهوش: ئالای زۆر په ی هۆنراوه کانی ئه لماس خان له ناو به یاز و که شکۆ له کاندایا نووسراوه که به داخه وه هیشتا کۆ نه کراونه ته وه.

سهرچاوه کان

۱- دیوانی ئه لماس خانی کوردستانی که له سالی ۱۳۴۲ی کۆچیدا نووسراوه ته وه.

۲- به یازتکی کۆن که نزیکه ی هه فتا سال له مه ویتش نووسراوه.

۳- یادداشته کانی خۆم سه باره ت به ئه لماس خانی کوردستانی.

زولفه قاری گۆران

۱۱۷۲ - ...

درویش زولفه قاری گۆران، به پیتی سهرتای دیوانه که ی نزیکه ی سهد سال له مه ویتیش نووسراوه، له سالی ۱۱۷۲ ی کۆچی له دیتی بانیاراندا له دایک بووه و هر له ویتشدا پتی که پشتووه. له مندا لیدا خهریکی خویندن بووه و له پاشا چووته کرد و کرماشان و خهریکی خویندنی زمان و ویتیه ی فارسی و عهرهبی بووه و نهوسا پزیشتووه ته لای سهید یه عقوقبی گۆران و ماوه یهک له لای ماوه ته وه تا خهرقه ی لی وهرگرتووه و له پاشا که پراوته وه زیت و مه لبه نده که ی خۆی و پاشماوه ی ژيانی به ریتنویتی خه لک بردووته سهر تا کۆچی دواایی کردووه.

زولفه قار له هۆنینه وه ی هۆنراودا ده ستیکی بهرز و بالای هه بووه و هر له تافی جوانیدا که لی هۆنراوی هۆنیووته وه، به لام به پیتی ده ستوری پیره که ی بیرى گۆپراوه و خهریکی شیکردنه وه ی په رتووی سهر نه نجام بووه. له زولفه قاره وه دیوانتکی ده ستنوس به یادگار ماوته وه که نزیکه ی دوو هه زار هۆنراویک ده بی.

نه مه ش چند هۆنراویکی نه م هۆنره یه که ده لی:

وه هار ده ماوه، وه هار ده ماوه

نه سیم ره حمه ت وه هار ده ماوه

تۆز و ته م نه رووی مالشت په ماوه

بۆی به هه شت مه یی نه پرووی سه ماوه

مزگانی وازان بولبول نه باغان

عه نده لیب نه شیو پای ریز زاغان

قومری خوهشینان چلان په روازان

هه ریهک یهک نه وا په ی ویشان سازان

مه لان مه غار نه بۆی کۆسارمه ست

که وکان که مانچه ی شادی گرد نه ده س

هه ریهک مه وانان نه نا و وه سف ذات

وه جهخت مه شاخان ئی نه وه هار هات

یا شا به هاری تا سهر وه هار بۆ

ساحیب سه قام بۆ، باقی نه بار بۆ

يا شا به هاري به هاران ييز بۆ
 ساحيب سه قام بۆ، مهنه ي مريز بۆ
 يا ويري نه بهخت ياران يه كرهنگ
 به ي چيشه ن به هاريه كدهم يه كرهنگ
 باوهر ي نه بهخت باره ي زه يونان
 هه نى دنيا ي فهوت فاني نه وينان
 به زم ناراي نشات دين خاسانه ن
 سه ير ديده و دل حه ق شناسانه ن
 مه يل حه ق چه نى راكه ي راسانه ن
 كاران گشت وه ده س بي چوون ئاسانه ن
 زولفه قار هه ر تا نيم نه فه س دارى
 مورغ وه شخواني نه قه فه س دارى

واته: به هار هات و شه مالي به زمي خواي هه لي كرد و تۆز و ته م له پووي كيو مالمش
 لاچوو، ده لتي كه بۆي به هه شت له ئاسمانه وه دي. بولبوله كان مژده ي هاتني به هاريان
 برده باخ و هه زاره كان له داوطني كي و قومريه كان به فرينه وه هه ر كام نه وايه كيان بۆ
 خويان ساز كرد. په له وهران له بهر بۆني خوشي كوستانان و كو سالان مه ست و سه رخوش
 بوون و كه وه كان كه مانچه ي شاديان گرته ده ست و هه ر كام له په سهندي خوادا نه وايه كيان
 لي دا و هه موويان هاواريان ده كرد كه نه ويه هار هات. خوايا، ياران له م وه رزي به هاره دا
 به ديطني خوت شاد كه و نه وان بانگ كه لاي خوت و له ته كه و ئاپووره پزگاريان بكه. ئه ي
 ياران: هه ر كه سيك كه له ديني خويدا ياوه ريكي هه بي، وه به ديده و دل خوا بناسي و پوو
 بكا ته خوا، بي گومان خواش نه وي خوش ده وي و هه موو گري كوئره يه كي زيانى ده كريت وه
 و هه موو كا ريك به تا ري نه وه وه ئاسان ده بي. ئه ي زولفه قار هه تا كيان له له شدايه،
 په له وهر يكي خوشبيژ له قه فه زنده ايه و خوات له بيه نه چي ته وه.

۲

گيجيا وه هه م، گيجيا وه هه م
 به هرام نه سارا گيجيا وه هه م
 نه دلي شيران په ري ملك جه م
 تاجش به را وهر د نه گيج سته م

خسرو که به هرام وهی توردی وهجه

چهنی جسناش خیزیان وه هم

واته: به هرام له دشت و بیاواندا گهلی سهختهتی و پهنجی کیتشا و له نیتوان شیرهکاندا
تاجهکهی هه لگرت و نایه سر، خسرو که نه می دی له گه ل بنه ماله کهیدا له گه ل نه ودا
کهوته شه. زولفه قار له م هونراواندا دیاردی دهکاته سر چیرۆکی بارامی گۆری ساسانی
که باوکی له مندالیدا ناردیه لای مونزری کوپی نوعمان له حیره تا له ویدا پهرومده بی.
کاتی به هرام فیری هونر و فرههنگ بوو، له مهرگی باوکی ناگه دار بوو، که رایه وه ئیران
و لهم کاته دا خسرو ناویک بوو یوه پادشای ئیران. کاتی بارام هاته ئیران، پیاوه
که رهکان تاجه کهیان نایه نیتوانی دوو شیر تا هر کام که تاجه کهیان هه لگرت ببیته پاشا و
بجیته سر تهخت، بارام شیرهکانی گوشت و تاجه کهی هه لگرت و نایه سری.

۳

ههفت گه وهرم دی، ههفت گه وهرم دی

یهکشه نه خاودا ههفت گه وهرم دی

زولال بی گهرد پر جه وهرم دی

بنیامین پیر خاومند وهرم دی

چهرخچی زهمان ساحتیب بهرم دی

ئۆسای راستی و شکۆ و فرهرم دی

شهفیع یاران نه مهحشرم دی

یار و یاورم گهرد بهشهرم دی

من ههفت لالم دی، من ههفت لالم دی

شهوی نه خاودا من ههفت لالم دی

لال قیمهتی پر که مالم دی

داوود دهلیل سای جه مالم دی

فرشتهی شریف ساحتیب مالم دی

نیگه هبان زام گهرد عبدالله دی

شه مالهی ناهر بای شه مالم دی

ههفت غهواس خاس زیل زولالم دی

پهـمـز يارم دى، پهـمـز يارم دى
 ئارۆ نه خاودا پهـمـز يارم دى
 گـهـوهر و زهر و هم دينارم دى
 رهنكا رهنك دهرهم كۆى ئهـنـبارم دى
 دهـسـتـگـير يار و شهـهـريارم دى
 دارووى دهردهدار هم بيمارم دى
 خـاـوـهـند پهـمـز و پهـزاي يارم دى
 گـهـوهر جهـلاى ئو وه خـهـروارم دى

قـهـلـم زهـپـم دى، قـهـلـم زهـپـم دى
 شهـوئ نه خاودا قـهـلـم زهـپـم دى
 داناي پر كـمـال دهشت و بهـپـم دى
 دهـفـتـهـردارهـكـى خاوند فهـپـم دى
 سؤـلـهـى ذات حق سؤى ئهـخـتـهـرم دى
 وهـشـى گـرد ياران نه دهـفـتـهـرم دى
 پهـمـووز ياران هـوـنـهـروهرم دى
 سـرۆش غـهـيـبى هم سهـروهرم دى

ياران خوانم دى، ياران خوانم دى
 ئارۆ نه خاودا من هـفـت خوانم دى
 چـهـشمـهـى ئهـنـتـهـهور جۆى پهوانم دى
 فـانۆس و فـهـنـهـر گـرد شهـوانم دى
 ئۆسـاى جهـمـخـانـهـى سـر پهـنـهـانم دى
 مـوـرغ نهـزەلى شـاـدهـودانم دى
 مـاـيـهـى زـيـنـدهـگـى و فـهـر زهـمانم دى
 چـهـرخـچى چـالـاك گـرد جهـهـانم دى

پۆچـيـارم دى، پۆچـيـارم دى
 شهـوئ نه خاودا پۆچـيـارم دى

نه نه ئی-موت و شا ته یارم دی
 شا ئی-براهیم شا سوارم دی
 خاوند باغچه‌ی و مشبوقی یارم دی
 زهرمه‌ی تو یووړ گرد گولزارم دی

زهرده بامم دی، زهرده بامم دی
 یه‌کشو نه خاودا زهرده بامم دی
 یادگار شای هر دوو زامم دی
 ناز ناز په‌واج مایه‌ی کامم دی
 نه‌وشای سهرانه‌ی خاس و عامم دی
 جه‌مشید جه‌م قهر مه‌ی نه‌جامم دی
 یاره‌ر دووسه‌ر سوېج و شامم دی
 سه‌ر حه‌لقه‌ی یاران ساحیب نامم دی

واته: شه‌ویکیان له خه‌ودا حه‌وت گه‌وه‌رم دی که زوړ پاک و خاوین بوون و له نیوانی
 نه‌واندا سه‌رمتا پیر بنیامین فریشته‌ی خوړم دی، نه‌و چه‌رخینه‌ری زهمان و دهشت و کتوه،
 نه‌و مامقستای راستی و فه‌ر و شکویه. نه‌و تکاکاری یاران له پوژی په‌سلانه، نه‌و یار و
 یاوه‌ری هه‌موو مروژیکه.

شه‌ویکی تر له خه‌ودا حه‌وت لالم دی، یه‌کتی له‌و لاله‌ باییدارانه داوود بوو که من چاوم
 که‌وته جوانی نه‌و، نه‌و فریشته که دارایی و سامانی جیهانی به‌دهسته‌وه‌یه، پاسه‌وانی و
 دیده‌وانی نه‌ودا لان به‌و سپیټرا بوو و، به‌چه‌شني ناگر هه‌موو شوین و جیگایه‌کی پروون
 کردبووه‌و و وه‌کو بای شه‌مال هه‌لی کردبوو. نه‌ی یاران! من حه‌وت زریه‌وانی چاک و
 دلپاکم دی.

من نه‌مړو له خه‌ودا په‌مزپارم دی که له به‌را به‌ریدا گه‌لی گه‌وه‌ر و زړې و دینار بوو، و
 وه‌کو هه‌مار هه‌ل‌درا بوو و پاسه‌وانی لټوه ده‌کرد، نه‌و ده‌ستگیر یاران و شالیاران و ده‌وای
 نه‌خوشانه. نه‌و خاومند پاز و په‌زای یاره، من له لای نه‌و گه‌لی زړې و گه‌وه‌رم دی.

دیسان شه‌ویکیان له خه‌ودا پیر مووسام دی، نه‌و نوټنگه‌ی زانایی و خو به‌که‌م زانینه و
 خاومند دهشت و بیدییه و ده‌فته‌ردار ټکی به‌فه‌ر و شکویه، له ده‌فته‌ری نه‌ودا بق هه‌موو یاران
 شادی و خوشی نووسراوه، نه‌و شو‌له‌ی خوایی بوو، نه‌و به‌راستی پازی دیوانی خوایی و
 سروس‌ی هونه‌روم و سه‌روم بوو.

ئەي ياران من ئەمىرۆ لە خەودا ھەوت سەفرە و خانم دى، سەرچاوەي پاک و جۆگەي
 پەھوان و فەنۆس و چرای ھەموو شەوانم دى، وەستاي جەمخانەي رازي شاراوە و پەلەوهری
 رۆژي بەرین واتە: شای دەودانم دى، مایەي ژيان و فەر و شکۆي زەمان و چەرخینەري
 چالاکي جیھان و جیھانیانم دى.

دیسان شەوێکیان لە خەودا شا ئیبراھیمی رۆچیار پاسەوانی باغچەي بۆنخۆشی یار و
 چریکەي پەلەوهرانی گۆلزاری خوايیم دى، ئەو یارە نازدارە خۆش قسەيەم لە نیتوان چیمەن
 و مێرگدا دى کە پاسەوانی لەوانەو دەکرد.

شەوێکی تر لە خەودا بابە یادگاری زەردەبامم دى، شای خاوەن دوو جیھان و تەکاگاری
 یارانم دى کە مایەي خۆشی و شادی بوو، شای سەرانی و جەمشیدی جەمم دى کە مەي لە
 جامیدا بوو، بەراستی من سەردەستەي یارانم دى.

زولفەقار لەم ھۆنراوانەدا دیاردی دەکاتە ھەفتەن یا ھەوت فەریشتەکان کە لە ئایینی
 زەردەشتدا ئەمشاسپەندانیان پێ دەلێن، ئەم فەریشتانە کە ھەوت تەنن بەپیتی نامەي
 سەرئەنجام ئەمانە بۆ پاسەوانی و دیدەوانی ناسمان و مانگ و خۆر و ئەستێرەکان و با و
 ھەوا و زەوی و ئاو و گیا و ئاگر سەرشت کراون و لە ئافەستاشدا نووسراوە کە ئەم ھەوت
 فەریشتە ھەر کام کاریکی تایبەتیان ھەیە، بۆ وێنە بەختیوکردنی ھەمووی گیانداران
 بەبەھمەن سپێرراوە و بەختیوکردنی ئاور بەدەستی ئوردی بەھەشتە و ھەرجی ئەردزین و
 ناسن ھەيە لە ژێر چاوەدێری شەھریوهرە و کاری کشتوکال بەدەستی سپەندارمەزە و
 ئاوەکانیش لە ژێر دەستی خوردادایە و پاسەوانی پرووھک و گیاکان بەئەمورداد سپێرراوە
 و ئەھوورامەزداش کە خوايە لە ھەمووی ئەمانە چاوەدێری دەکا.

{

سەولێ نە کاشمەر، سەولێ نە کاشمەر

زەردەشت کە نیا سەولێ نە کاشمەر

پۆشنا دەشت و کەش و کۆ و کەمەر

بێ وە جەمخانەي مووروان شەمەر

واتش ئی سەولە چون دارق سەمەر

پەرتی نشینەي مووروان سەمەر

ھەر کەسێ ریشەش بەربارق وەبەر

ریشەي وێش بریق جە بن وەتەبەر

واته: زمردهشت سهولیکی له شاری کاشمیردا نڅړا و چل و پڅی نهم داره بهجورئ بهر ز بووه که سرتاسهري دشت و بیاوانی داپڅشی و له تڅی چلهکانی نهم داره پهله وهران هیلاننه یان دانابوو و لهسهریا کډه بوونهوه. زمردهشت وتی: نهم داره بق نیشتمان نیشته گهی پهله وهرانی نهمسانه بیژ زږر بهکه لک و سووده و نه گهر هر که سټیک ریشه ی نهم داره ببرئ بئ گومان ریشه ی ژیانی خوی بهتوهر برپوه.

له شانامه و هندی پراوی تر دا دیاردی کراوه بهناشتنی نهم سهول له به هڅی زمردهشته و بهیه هڅی دهلی: نهم داره سهول که له کاشمیردا بهدستی زمردهشت نڅړا بوو، رڼڅکیان باسی نهم داریان بق موته وکلې کوری موخته سیمی خلیفه ی عباسی کرد و نویش دمسووری دا که نهو سهول ببرن و بیهینه بهغدا و کاتی سهول کهیان بری، موته وکل نهو شهوه بهدست چند که سهوه کوژا و ناژاوه کهوته ناو دمله تی عباسی، تنانته دهلین نهو کهسانهش وا داره کهیان بری، کهسیان لی نهما و همویان کوژان.

سهرچاومکان

- ۱- دیوانی زولفقار - کڅکردنهوی سدیق بڅرکه کی.
- ۲- مشاهیر اهل حق - تالیف: صدیق صفی زاده - تهران، ۱۳۶۰.
- ۳- نوشته های پراکنده درباره پارسان - تالیف: صدیق صفی زاده - تهران، ۱۳۶۱.
- ۴- تاریخ بیهقی - تالیف ابوالحسن بیهقی - تهران، ۱۳۱۷.
- ۵- یادداشت هکانی خوم، سهارمت به زولفقاری کوژان.

غولام رهزاخانی نهرکه وازی

۱۱۹۵ - ۱۲۵۵

نهم هڅنهرمان ناوی غولام رهزا و کوری همسه سنی پشتکڅییه و نازناوی حمیده ره و به پټی نهو به لگانه ی که کهوتونه دهمستان له سالی ۱۱۹۵ ی کڅچی له دټی سرچفته ی نزیک پشتکڅی لوړستاندا له دایک بووه و هر له ویشدا پټگه پشته ووه هر له مندا لیدا خهریکی خویندن بووه و بق خویندن زږد به ی ناوچه کانی پشتکڅ و پټشکڅ گه راوه و ماوهمه کیش له کرماشان و دینه وهر خهریکی خویندن بووه و سر نه انجام گه راوته و زږد و مه لټنده که ی خوی و له سالی ۱۲۱۶ که مامه حسن خان بووته والی پشتکڅ غولام، رهزای بردووته لای خوی و پاشان نازناوی خانیته یی پټ داوه و کردوویه کویخای دټی نهرکه واز، به لام له پاشا والی رقی لی هه لگرتووه و چند سالی که خستوویه بهند و له بهندیخانه دا (موناجات نامه) یه کی هڅنیووته ووه و نهوسا نازاد بووه و گه راوته و دټی

نهرک‌واز و پاشماوه‌ی ژياني به‌کاری کشتوکال و کوټ‌خايه‌تي بردووته سر تا له سالي ۱۲۵۵ی کڅچيدا کڅچي دوايي کردووه و هر لهو دټيه نيژراوه.

غولام رمزاخان، به‌يکي له هونهراني کورد دټه ژمار و له هونراوهمکاني وا دهرده‌که‌وي که له وژده‌ي فارسي و عهرمي و کوردي و ليکدانه‌وي قورټان و گه‌لي زانياري تر شاره‌زا و پسپور بووه. وا دياره هونهر له مانگي رهمه‌زاند ا بهند کراوه که ده‌لي: مانگي رهمه‌زان که مانگي تايبه‌تي خوايه، بق من بووه پڅڅي په‌سلان، به‌ريانگم باري ليتوه و پارشيوم ناهي سارده، پټخه‌فم پټستي له‌شه و سهرينم له‌برده:

مانگ موبارک مه‌خسوس داوهر به‌ري من بييهن وه يه‌موله‌حشر
فه‌تور بار ليتو، سه‌حور ټاه سهرد پڅشاک پوس گيان سهرينگا ژ به‌رد
له بهندا نازارتي کي زڅري دده‌ن و دياره به‌ده‌ستوري واليي پشتکو بووه، که ته‌وقي
ناسنين ده‌خنه ملي و زنجير ده‌خنه هردوو پټي واته کوټ و زنجيري ده‌کن له‌وه خراپتر
پټکاني به‌زنجيره‌وه ده‌خنه ناو سه‌هولاو بق نه‌وي رهنج و نازارتي زڅرتي بکټشي:

ته‌وق گهردن گير قهره به‌قراي ته‌نگ

زوان له کسرته لاهول وانان له‌نگ

بووه و باوه‌قوش ژ ناله‌م ناسه‌ن

باوه‌قوش مه‌ده‌وش، بوو هم هه‌راسه‌ن

مه‌خلووقان عاجز شهو بيداريمه‌ن

بيداري ژ جه‌ور عوسرته باريمه‌ن

پام قهيد له يه‌خاو کوند هم عه‌لاوه‌ن

شهو ديدم ژ نيش بوخار بي خاوه‌ن

هونهر له پاش نه‌م گله و سکا‌لايه که له به‌ختي خڅي ده‌يکا وا که‌وتووته به‌ند، ده‌ست بق هافي عه‌لي درودي لي بي دريژ ده‌کاته‌وه و ده‌که‌وتته راز و نياز و ده‌لين له پاش راز و نياز‌مه‌کي که بريتيبه له ۶۶۶ هونراوي کوردي زنجيره‌که له ده‌ست و پټي کراوته‌وه و به‌شه‌وا له به‌نديخانه‌که هه‌لاتووه و هه‌نديکيش ده‌لين کارمه‌ساته‌کيه‌يان به‌والي وتووه و ده‌ستوري نازاديي نه‌وي داوه و گه‌راوته‌وه دټي نهرک‌واز، وه خڅي له راز و نياز‌مه‌کيدا ده‌لي:

هاوار وه دهرگاش وه چهندين شي‌وه

تکرار نه‌بييات چون به‌يت لي‌وه

که مردم وه ته عداد نایات بی غهش
 یه عنی شهش سه بهیت چینی شهست و شهش
 شهش هزار ناهیش نه دموون کیشام
 شایه دهمهت بای وه بهخت سیام
 نیمه ههلقهی دام زنجیره دهستم
 بیست و سی بهند عه جز وه دهرگاش بهستم

غولام رهزا خان له (موناجات نامه) کهیدا وا دهردهکهوئ که عهلهوی بووه، چونکه له
 ستایشی هافی عهلیدا له نه ندازهی خوی تی په پیوه به جوړئ که داوای هه موو شتیکی له
 نهو کردووه و نهوی به ناگای رازی نه دیو و بی هاوتا زانیوه، وهکو دهلی:

ناگای سپر غهیب، ناگای سپر غهیب یا عهلی عالی ناگای سپر غهیب
 گوستاخ خهلوته بی هه متای لارهیب پاک مونه زز مویه را ژ عهیب
 به لام موناجات نامه کهی له نهوی پهی به رزییه وهیه و به شاکاریکی ویزه ی کردی دیته ژمار
 و که متر هونه ریک توانیویه تی بهو چه شنه راز و نیازه بگا. نه مهش به ندیک له (موناجات
 نامه) کهی که تیایدا دهپار پته وه و دهلی:

عالی مهکان هه ی، عالی مهکان هه ی
 یا عهلی نه علا عالی مهکان هه ی
 یا وهلی موتهلق سیر سویحان هه ی
 والی ولایت شای والاشان هه ی
 واقف مه حزر پهروهر دگار هه ی
 (حُجَّةُ الْبُرْهَان) کبر کبار هه ی
 هه ی مهکان بالای عه رش بهرین هه ی
 (علم الاسماء علم الیقین) هه ی
 هه م عالم علم سه لونی زان هه ی
 باعس دنیا کهون و مهکان هه ی
 هه ی بی جبره نیل نه پای میعراج هه ی
 هه ی ستانه ندهی نگین و باج هه ی
 داماد بن عه م زهوج به توول هه ی
 هه ی ناگا وه راز خودا و په سوول هه ی

هه‌ی تیر شه‌هاب شو‌جاعت بار هه‌ی
 ناسر مه‌نسور نو‌سره‌ت شعار هه‌ی
 هه‌ی عومده‌ی عیماد عه‌موود دین هه‌ی
 هه‌ی حاکم چه‌پ، یسار، یه‌مین هه‌ی
 هه‌ی مو‌شکل گو‌شای کار په‌ی ئاسان هه‌ی
 هه‌ی عارفان زاتت ناسان هه‌ی
 هه‌ی گشت گو‌مراهان حق شناس هه‌ی
 هه‌ی سه‌لمان وه‌ چنگ شتیر خه‌لاس که‌ر هه‌ی
 هه‌ی وه‌ حاجه‌تی ئال ئه‌سی‌رت
 وه‌ دوو گو‌شواره‌ی عه‌رش که‌بیرت
 وه‌ زاهدیی زوهد زه‌ینولعو‌بب‌ادت
 وه‌ توول رو‌کووع سو‌جده‌ی سه‌جج‌ادت
 وه‌ سادقیی سدق جه‌عفه‌ر نه‌ رای دین
 وه‌ ئیمام مووسا له‌قه‌ب کا‌زمه‌ین
 یا حق وه‌ حورمه‌ت ئیمام هه‌شته‌م
 نه‌جات دهر ئه‌حوال به‌خت به‌رگه‌شته‌م
 وه‌ته‌وقی نه‌قی ژ ع‌ایب دوورت
 وه‌ گشت ئه‌هل به‌یت رای ته‌قوا جوورت
 ئه‌لوه‌عدو یا‌ش‌ا دهر دم ده‌واکه‌ر
 (مق‌ضی المرام) حاجه‌ت به‌ر ئاوهر

غولام‌ره‌زا وا دیاره‌ هه‌ر له‌ سه‌ره‌تاوه‌ گراو و سه‌وداسه‌ر بووه‌ و دل‌خوازه‌که‌ی به‌ته‌واوی
 کاری کردووه‌ته‌ سه‌ری، بۆیه‌ به‌م چه‌شنه‌ ستایشی زلیخای خو‌شه‌یستی کردووه‌:
 زلی‌خام ژه‌ چین، زول‌ی‌خام ژه‌ چین
 چین زول‌ف سه‌نه‌ن ژه‌ خه‌یا‌ته‌ی چین
 ژ تاووس تو‌غ‌رای ئه‌لوانی مو‌شکین
 عه‌تریات ژه‌ عه‌تر ریح ژه‌ ریاحین
 ژه‌ غه‌وواس قه‌وسه‌ین، غه‌زا‌جوو پرکین
 عه‌ین ژه‌ غه‌زا‌لان وه‌ح‌شی به‌عه‌یدین

عه شق ژه كه مووتر قيته ژه بقرچين
 چالاكي ژه باز حه لمهت ژه شاهين
 كوئاش ژه كولنار، له و ژه له عمل كان
 خه م ژه يه نابيع سه ر چه شمه ي حه يوان
 دنان چي سه دهف يا لوعوه مه رجان
 زه نه خ ژه ليمو، زنج ژه زه ر فنجان
 گهر دهن ژه ميناي به زم ناراي كه يان
 پتچان وه گهر دهن بلورين حه ييان
 سينه ش ژه سه دهف يا ژه ته خته ي عاج
 خالان مه وهر دن ژه ماچين خه راج
 يان ژه ته سويرات شاپور نه سساج
 يان دانه ي نه لماس نه سب جي قه ي تاج
 مه مان ژه رومان يا ليموي نه ورس
 يا ژه شه مامان نه وختيز يا نيم رس
 كه مه ر چي جهيران چولاني ماوا
 شه فهين شه عشه عه ي زهردي خه وراوا
 قيام ژه سه ولان، قامهت ژه بهري
 شوعاع ژه خه ورشي، شهوق ژه موشته ري
 وهفا ژه شيرين، تاقهت ژه لهيلي
 نيم نگا مه كه رد هه م وه بي مهيلي
 هه م لهيل، هه م شيرين، هه م گول نه دنامه ن
 پوسه ي نمايان ديده ي (غولام)ه ن

واته: زولفي زليخاي خو شه ويستم ومكو هه ورشتم نه رمه و په لكه كانی ومكو په ري تاوس
 پهنكاوړهنگن، بزوكاني ومكو كه وان وايه و له تيروكه واني شه پكه ران رقاويتره بق دلتي
 نه ويندار، چاومكاني به وینه ي چاوي ناسكه، نه ويینی له كوټر و مه له ي له بقرچين و جوستي
 و چالاكيی له شاباز و هه لمهتي له هه لږ دهچي، گوناكاني به ناسكي و جوانيی گوله و
 ليواني ومكو لالن و ده مي ومكو ناوي ژيانه و نه ستو و گهر دني ومكو بلووره و قزمكه ي لووله
 و ومكو مار به ده ور مه مكه كاننيه وه پاره ستاون، سينگي ومكو عاج سپييه و خاله كانی له

چینوماچین خه راج وهرده گرن ئەلماسیک وەکو جوقه له بان سهریه ویه و سهرنجی بنیادهم پادەکیشتی، مەمەکانی وەکو دوو لیمۆی کال یا دوو شەمامە دل پادەکیشتن، کەمەری وەکو کەمەری ئاسکی دەشتە و لیوھەکانی وەکو زەرەدی خۆژئاوایە و تەوتلی وەکو خۆر دەدرەوشیتەو، له راستیدا وەکو لەیلا و شیرین و گولەندامە، بۆیە (خولام) پەشتیو و پەڕیشانیەتی.

یەکی له پارچە هەلبەستەکانی غولام پەزا خانی ئەرکەوازی، پارچە هەلبەستی بزنی و درەختە کە گەلی تەپ و پاراو شیرینە و ئەمە هەر هۆنراوەی درەختی ئاسووریگە کە بەزمانی پەهلەوی بەیادگار ماوەتەو و نموونەیهکی کۆنە له وێژەیی پەهلەوی، وەکو دەلێن له دەوری ئەشکانییەکاندا هۆنراوەتەو و له زمانێ خەسرەو پەرویزی ساسانی (٥٩٠ - ٦٢٨ی زایین)دا له پەهلەویی ئەشکانییەو وەرگێژاوەتە سەر پەهلەویی ساسانی و پارچە هەلبەستی درەختی ئاسووریگە یەکی له باشترین پارچە هەلبەستەکانی پەهلەوییە. وە بنوێست کە یەکی له خۆرەلات ناسانی هەرە بەرزە، یەکەم کەس بوو کە وێوێه درەختی ئاسووریگە بەهۆنراوە و لەم چیرۆکەدا بزنی نوێنەری زەرەدەشتە و درەختی ئاسووریگی نوێنەری ئایینی ئاسوورییە و پاشان غولام پەزاخان ئەم چیرۆکەیی هیناوەتە سەر زمانی کوردی و شک و گومانیش لەویدا نییە کە غولام پەزاخان ئاشنایەتی بەزمانی پەهلەوی نەبوو، بەلام لەبەرئەوێ ئەم چیرۆکە لەناو کوردەواریدا باوە و بەشیکە له فۆلکلۆری کوردی و ئەو ئەم چیرۆکەیی بەهۆنراوە هۆنیووەتەو و بەیادگار بەجێ هێشتوو. ئەوێ کە جێی سەرئەنجامی زۆربەیی پەهلەوی و شەکان و شەکانی پەهلەوی هەر له کوردیی گۆڕانی دەچن و لەمەو بەزمان دەردەکەوێ کە زمانی پەهلەوی دەچیتەو سەر زمانی مادی و دەتوانین بەلکێکی کوردی دای بنێین.

لەم چیرۆکەدا بزنی و درەختی خورما لەگەڵ یەکدا دەکەونە پیلەبازی و وشەرە قسە و درمخت بەبەزنیە دەلی: من له تۆ بەترتم و چونکە شا له بەروباری من دەخوا و تەختەیی کەشتیوانەکان له منە و گسک و گورێس له من دروست دەکەن و هەنگوینەکەم پیاوانی ئازا و نەبەز دەبخۆن و میوھەم شار بەشار دەیبن. بزنیش له وەلاما وتی: پەلکە و پەرچ وەکو پەلکەیی دێو و خۆ هەموو کەسێک ئەو دەزانێ کە شیر و پەنیر و کەرە له من دەگرن و تەنانتە میزەر و خوان و سفرە له من دروست دەکەن، نامە و دەفتەر و تۆمار لەسەر من دەنووسن و هەنبانە له من دروست دەکەن و زان و پەنیری تێ دەکەن و ئەم خەلکە ژایانی له منە و کەوابوو من له تۆ بەترتم چونکە له شیرێ من پەنیر و ماست و کەرە دروست دەکەن و خواپەرستەکان پێستی میان لەلایە و چەنگ و بەریەت و تەنبوور کە لێ دەدەن

بهيارمه‌تیی منه‌وه و گیای ته‌ی و تازه ده‌خۆم و له کانی و سه‌رچاوه ئاوی سارد ده‌خۆمه‌وه
که‌چی تۆ وه‌کو میخ و بزماری جۆلاکان داکوترای.

نهم چیرۆکه‌ بۆیه‌که‌مین جار له‌لایهن مامۆستا حه‌مه‌ ته‌قی مه‌لیکولشوعه‌رای به‌هار
(۱۲۰۴ - ۱۳۶۸ ی کۆچی) له‌ گۆفاری تۆفان له‌گه‌ڵ ته‌رجه‌مه‌ی فارسیدا له‌ چاپ دراوه‌ و
پاشان له‌لایهن: هنینگ، و جاماسپ و بارتۆلۆمه‌ و ئوونولا و ویدنگرن و سمیت و جیانکارلۆ
و دوکتۆر ماهیاری نه‌وابی و دکتۆر فه‌ره‌ادی ئابادانی و دوکتۆر ئه‌حمه‌دی ته‌فه‌زولی پاشه
کراوه‌ و له‌سه‌ری کۆلراوه‌ته‌وه‌ که‌ ئه‌وا لیڤه‌دا ئه‌و هۆنراوانه‌ دینین و واتاکانیان به‌سۆرانی
ده‌نوسین تا هه‌موو که‌لک و سوودی لی وهرگرن:

بزه درمختنه‌، بزه درمختنه‌

سه‌یر گوفتگۆی بزه درمختنه‌

گه‌ر چه‌ ئی رۆژگار زینده‌گیش سه‌خته‌ن

هه‌ر که‌س ویش ناسا ئانه‌ خه‌وشبه‌خته‌ن

باس فـزـوونی به‌ین ویشـانـه‌ن

بزانین ئاخـر حـق وه‌ کـیـشـانـه‌ن

ئه‌وه‌وه‌ل که‌ درمخت ناما وه‌ گوفتار

واتش ئه‌ی بزه ویش بکه‌ر په‌ستار

درمختی سه‌وز بێ نه‌ سه‌ر کۆساردا

به‌رش شـیـرین بێ نه‌ پۆژگـاردا

ئه‌و داره‌ چه‌نی بزه سه‌ستی یـزا

دوو جا ده‌روونش چون ئاهـر خـیـزا

واتش من جـهـتـق خـه‌یـلی به‌رترم

په‌ری دوژمنان وینـه‌ی ئاهـرم

من جه‌ سوورستان بێ هه‌متا و فه‌ردم

مایه‌ی ئارامیی گـرد ئیش و ده‌ردم

شـا باـرم وه‌پۆ چون بار ئاهـره‌رم

وه‌ ده‌ست ویمـه‌ن من هه‌رچی کـه‌ره‌رم

که‌شـتی و به‌له‌م جه‌ من مه‌سـازن

کـناچه‌ و ژه‌نان گـرد وه‌ من نازن

خن گزی جه من که ساز مه کهرن
 کناچان یهک یهک نامم مه کهرن
 وریسه جه من مه کهرن وه ناز
 وهرزاران چهنیم مه بم وه هام پراز
 میخ جه من دروس مه کهرن یهک یهک
 بهری عیلات لور و وهن و لهک
 ههنگوینم وهشهن پهی نازاد مهردان
 یهک یهک مه وهرن نه دهشت و هردان
 نهوانهش کهوا هی چتی نه دارن
 شهو و پو پهریم مات و خه مبارن
 جبه بار و بهرم مه وهرن ههردم
 گرد جه زیلشان مه شق دهرد و خه
 بهلی دهستورهن که گرد من سه رکهن
 تا خه هم و نه ندوی زیلشان دهرکهن
 گورد نینه ماچان یه پهنه پیهرن
 ههر که سی جه من دور بق زویرهن
 بزه چون شنهفت نی کقچ و گوفتار
 ناما وه زووان که ردش گرفتار
 واتش وه درمخت ههی ههی چیش ماچی
 مه به بق هه درق تق وه من واچی
 کاکا قول و به ژنت به وینهی دیوهن
 شاخ درت و چون شاخ میوهن
 کردین مهردومان ههر لیت مه گریزو
 دوی دوزهخ ثانه جه لیت مه خیزو
 ههی ههی من کورد و بیواوان گیلیم
 چهنی گورد بزان نه کق سار و یلم
 جاگه کوردستان وینهی به ههشتن
 ههر جاش مه وینهی ههر کق و دهشتن

گرديان خواپهرست هم پهره يـزگارن
 گردد بهنده يـ خاس پهره ردگارن
 گرديان شـيرم مـوهـرن پـهـي پـهـي
 مـهـشـكـم مـهـژنـن بـهـي دـهـرد و وـهـي
 خـوـوان چـهـرمـي جـه مـن سـاز مـهـكـن
 كـناچـان مـهـيـون يـهـك يـهـك نـاز مـهـكـن
 چـهـرم مـهـنـويسـن پـهـي پـادشـاهـان
 نـام مـهـوانـن جـه گـرد دـهـرگـاهـان
 ژي جـه مـن كـهـرن پـهـي سـاز و كـهـوان
 تا يـارـان يـهـك يـهـك گـرد مـهـون جـهـوان
 خـق رـانـك و چـو غـهـي كـورد هـهـر اـمـان
 جـه مـن سـاز مـهـكـن جـه سـوب و شـامـان
 بـهـرگـه سـاز مـهـكـن پـهـي پـالـهـوانـان
 پـوسـتم مـهـكـهـرن و تـوشـهـي خـوـانـان
 هـنـبـانـه جـه مـن دـروس مـهـكـهـرن
 شـير و پـهـنـيـرم گـرد يـان مـوهـرن
 كـق وـه كـق مـهـشم شـيرم مـهـدوشـن
 مـهـردوم پـهـري مـن خـهـيلـي مـهـكـوشـن
 شـيرم دـهـر مـانـهـن پـهـري گـرد دـهـردـي
 چـونـكـه مـهـگـيـلـم نـه سـهـر گـرد هـهـردـي
 نـه شـيرم فـرـق و پـهـنـيـر سـاز مـهـكـن
 مـاسـت و كـهـشـك مـن وـه دـهـمـسـاز مـهـكـن
 چـهـنـگ و بـهـر بـهـت و تـهـمـوـور و كـنـار
 وـه ژيـم مـهـژنـن جـه گـاس وـهـار
 بـي گـومـان كـه مـن وـهـر تـرم جـه تـو
 چـونـكـه مـهـنـيـشم نـه سـهـر كـهـز و كـق
 گـيـاي تـهـر و تـازـه مـوهـرم جـه دـهـشت
 نـاو سـارد مـهـنـوشـم وـه گـهـردش و گـهـشت

دار چون یه شنهفت سهرش وست بهوار
 جه شهرمساری گرهوا بهزار
 واتش راست ماچی نهی بز سالار
 هر تق وهرتری جه من نهی رزگار
 یه (غولام) واتهن وه ناواز بهرز
 حهق هر نهو حهقهن پیمان مه دق دهرز
 دمسا سا وهس کهر چیش ماچی ئانه
 هر پروکهر وه حهق دهردت گرانه
 چونکه هر نهو من تق رزگار کهرق
 خه م و نه ندوه و بهزارت بهرق
 یه مانگ بری و گاس وه هارهن
 گورد ماچان ئانه دهر دهر یارهن
 برج بارخه انهی یارم دیارهن
 رزوم روشنه ن، شه ویشم تارهن
 بی گومان دونیا مهبق چراغان
 (غولامیش) نیشق هر نه پروی داغان
 واته: بز و درهخته
 سهیری وتووژی بز و درهخته
 کهرچی نه م رزگار نه ژیانیه سهخته
 هر که سیک که خوی ناسی وا بهخته وهره
 باسی بهرتری نیوانی خویانه
 بزانه ئاخهر هق به کامیانه
 سه رهتا که درهخت هاته زمان
 وتی: نهی بز خهوت رزگار بکه
 درهختی سهوز بوو له سه کق ساردا
 بهری شهیرین بوو له رزگاردا
 نهو داره له کهل بز نه کهدا بووه شهیری
 دوو کهل له دهر وونی وه کو ئاگر ههلسا

[illegible]

کاکا قۆل و به ژنت ههروهک وو دیتوه
 شاخت وهکوو شاخ و چلی میو دریتزه
 هه مووی خه لک له دهستت پادهکا
 دووک هه لی دۆزهخ نهوا له تو هه لدهسی
 هه هه ی من کورد و بیاوان گه پرم
 وه له گه ل هه مووی بژنه کان له کۆساردا وێل و ناوارهم
 جیگهم کوردستانه وهکوو به هه شته
 هه کوی ئه بیانی هه کپو و دهشت و هه رده
 خه لکه که ی هه موویان خواپهرست و هه م پارێزکارن
 هه موویان بهنده ی باشی پهروهردگارن
 هه موویان په ی دهر په ی شیرم دهخۆنه وه
 مه شه که م ده ژهنن به بی دهر و وه ی
 سفره و خوانی چه رمی له من دروست ده که ن
 کچه که ان دین و یه که یه که ناز ده که ن
 چه رمه که م دهنووسن بق پادشاکان
 ناوم دهخۆیننه وه له گشت دهرگا و بانیکدا
 ژێ له من دروست نه که ن بق ساز و که وان
 تا یاران یه که یه که جـ وان بنه وه
 خق رانک و چۆغه ی کوردی هه ورامان
 هه له من دروست ده که ن له به یانی و ئیواراندا
 جلویه رگ هه له من بق پاله وانان دهنوون
 خوان و سفره له پێستی من دروست نه که ن
 ههنبانه هه له من ساز ده که ن
 هه موویان شیر و په نیرم دهخۆم
 کپو به کپو ده گه پرم و شیرم دهنۆشن
 خه لک بق من گه لی تی دهکۆشن
 شیرمه که م بق هه ر دهر و نهخۆشی پیک دهرمانه
 چونکه هه ر کپو ده گه پرم و ده له وه پرم

له شیرم فرۆ و په نیر دروست ده کهن
 ماست و کەشکی من ده کهنه هاو دهمی خوځیان
 چه نگ و بهر بهت و تهن بـــــــــــــــــــــود،
 وه ژیم ده یژهنن له وهرزی به هارا
 بئ گومنان که من بهر ترم له تو
 چونکه له سهر که ژ و کړوا دادهنی شم
 گیای ته و تازه نه خوځم له دهشت
 ناو سارد ده خوځم وه و به که هان
 دارم که کاتئ نه مه یه بیست سهری خسته خوار
 وه له شهرمه زاریدا دهستی کرده گریان
 وتی: راست ده که هی نه ی بزنی سالار
 هر تو بهرتری له من له م روژگزارمدا
 نه مه (غولام) وتوویه تی به دهنگی بهر
 هق هر نهو هقه یه که وانه مان پی نه دا
 ده سسا سسا بهس که تو چی نه لپی
 هر رووک هره هق دهرت گرانه
 چونکه هر نهو که تو رزگار ده کا
 خه م و په ژارهت به جبارئ نه با
 نه مه مانگی تیشک و وهرزی به هاره
 هه موو ده لپن که نه مه دهوری یاره
 برجی بارخـــــــــــــــــــــانه ی یارم دیاره
 پوژم پروناکه و شه ویشم تاریکه
 بئ گومان دنیا ده بیت ته چراخان
 (غولامیش) ده چیته سهر کپوهکان و دانه نیشئ
 یه کئ له پارچه هه لبه سته کانی غولام په زاخان پارچه هه لبه سته که به ناوی رشته ی
 مرواری که گهلئ شیرین و ته و پاراو و په وانه و له ودا گهلئ مه بهستی پیتولی و
 خواناسی به کاربردوه که لیره دا له سهر هونراوه کانی ده کولینه وه، و هکو نه لئ:
 نه ی به خشنده ی ویر په ی تووه ن خاسی
 هر تو من مه وه ی وه را که ی پاسی

واته: ئه‌ی به‌خشنده‌ی بیر و ئاوهر هه‌موو چاکه‌یتک له‌ تۆوه‌یه

وه‌تق هه‌موو ده‌م من به‌ره‌و پێی راست پێتوێنی ده‌که‌ی

بیر و ئاوهر که‌ هۆنهر دیاردیی پێ کردووه‌ له‌ زاراوی پیتۆله‌کاندا دوو واتای هه‌یه‌: یه‌که‌م
ئاوه‌زی گشتی که‌ پیتۆله‌کان ئه‌وه‌ به‌بیری به‌ره‌تی و خواناسه‌کان به‌تیشکی پێغه‌مبه‌ر و
هه‌ندیک به‌سروۆشی ده‌زانن و هه‌ر له‌و بیره‌وه‌یه‌ که‌ هه‌موو به‌هره‌یه‌ک ده‌گاته‌ بنیاده‌م و دووهم
ئاوه‌زی تاکی که‌ پیتۆله‌کان پێی ده‌لێن هه‌زی ژیری و مرۆ به‌هۆی ئه‌م دوو هه‌یزه‌وه‌ ده‌توانی
خۆی به‌پله‌وپایه‌یتکی به‌رز بگه‌ینێ و هه‌کو پێغه‌مبه‌ری گه‌وره‌ی ئیسلام دروودی خۆای له‌سه‌ر
بێ ده‌فه‌رمووی: «أَفْلَحَ مَنْ رَزَقَ لُبًّا». واته‌: ئه‌و که‌سه‌ی که‌ ئاوهری هه‌یه‌ رزگار ده‌بێ.

تق جه‌ نوور وێت ئانه‌ په‌نه‌انی

وه‌و گرد پۆشنیه‌ نه‌ چه‌م نیه‌انی

واته‌: تق له‌ تیشکی خۆرتاوا شاراویته‌وه‌

وه‌ ئه‌م گشت پروناکییه‌ له‌ چاو نادیاره‌

هۆنهر له‌م هۆنراوه‌دا دیاردی ده‌گاته‌ داپۆشرانی گیانه‌به‌ره‌ان که‌ ئه‌وه‌ش به‌هۆی ئه‌م سێ
لایه‌نیه‌: یه‌که‌م؛ گیانه‌به‌ر به‌ئهن‌دازه‌یه‌ک گه‌وره‌یه‌ که‌ ناتوانی هه‌ست به‌راسته‌قینه‌ بکا و
خۆای تاق و ته‌نیا ببینی و دووهم؛ گیانه‌به‌ر به‌ئهن‌دازه‌یه‌ک گه‌جکه‌یه‌ که‌ ناتوانی به‌هه‌یز بگا
وه‌کو تیشکی هه‌ستی که‌ شه‌پۆله‌که‌ی که‌متر له‌ ئهن‌دازه‌ی پێویسته‌، سێیه‌م؛ هه‌یز
به‌ئهن‌دازه‌یه‌ک کزه‌ که‌ مرۆ ناتوانی شتی پێ بناسی و، خوا به‌هۆی تیشکی خۆیه‌وه‌ له‌ چاوی
خه‌لک نادیاره‌ به‌لام له‌ دلی خواناساندا ئاشکرایه‌ وه‌کو هافی عه‌لی خۆای لی رازی بێ
ئه‌فه‌رمووی: «إني لم أعبدُ ربًّا لم أره». واته‌: من خوایه‌ک نه‌بینم نایه‌رستم.

هه‌ر وه‌ نوور تق دنیا پۆشن بی

تاریکیه‌ت په‌رێ ئیقبال من بی

واته‌: هه‌ر به‌تیشکی تق جیهان پروون بووه‌وه‌

وه‌ تاریکیه‌ت هه‌ر بۆ به‌ختی من بوو

هۆنهر له‌م هۆنراوه‌دا دیاردی ده‌گاته‌ تیشک و، تیشک بریتییه‌ له‌ دهرکه‌وتنی خۆای تاق و
ته‌نیا وه‌کو له‌ قورئانی بیروژدا ده‌فه‌رمووی: «اللَّهُ نُورُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ». واته‌: خوا تیشکی
ئاسمانه‌کان و زه‌ویه‌یه‌ و، خواناسه‌کان ده‌لێن: تیشک، تیشکی دلی خواناسانه‌ و تیشکی
راسته‌قینه‌ ئه‌وه‌یه‌ که‌ که‌سانی تر پروون ده‌کاته‌وه‌ و، ئه‌وه‌ی شت پروون ده‌کاته‌وه‌ تیشکی پێ
نالێن، هه‌تاو تیشکه‌، مانگه‌شه‌و تیشکه‌، چرا تیشکه‌، نه‌ به‌و واتایه‌ که‌ خۆی پروون کاته‌وه‌،

به لکو دهوروبه ری خوی پروون ده کاته وه، خوا روښنکه ره وهی ناسمانه کان و زهویه و،
ته وای تیشکه کان هر له نه وه.

پیغه مبه ریش خق ره همنای پامهن

دوازه نیمامیش پری من کامهن

واته: پیغه مبه ریش خق ری پیشانده رمه

دوازه نیمامیش هر بق من کام و خوشیه

پیغه مبه ر نه و که سیه که له لایهن خواوه هله ده بژیری بق ری نوینی خه لک تا نه وان بخاته
سر ری خواپه رستی و ری نوینیان بکا و ری نوینی ش دو جوړه: به کم ری نوینی
هینانه دی و دوهم ری نوینی ری خوی. ری نوینی هینانه دی به خششیکه که له لایهن خواوه
دیده دی و هه مو به هری لی ده بن و، ری نوینی خواپه رستی به خششیکه که له لایهن
خوی مه زنه وه به هری پیغه مبه رانه ده دیده دی، وکوو خوی مه زن ده فرمی: «وَاللّٰهُ یَهْدِی
مَنْ یَّشَاءُ اِلٰی صِرَاطٍ مُسْتَقِیْمٍ». واته: خوا که سیکی بوی به ری راست ری نوینی ده کات.
هونه ر لم هونه راوه دا به دوازه نیمام دیاردی ده کا که نیمام نه وه به خه لک به ره و ری
خواپه رستی و به کتاپه رستی ری نوینی بکا و، خواناسان نیمام به چینشینی پیغه مبه
داده نین که نه رکی نه وان ری نوینی خه لکه.

بوانن نامم و عهد و وفا

نامم نه زانی گرد مدق شفا

واته: هه مو تان نامه کم به به لین و نه مگ بخویننه وه

چونکه نامه کم نه خوشی نه زانی چاره سر ده کا

له به رنه وهی هندی له خه لک له رابردودا خه ریکی توولانه وه و خراپه بوون و
به راسته قینه و ری خوی نه گه یشت بوون و نه ناته بوونه هوی نه زانی خه لکیش، چونکه
نه مانه نه یانده ویست که خه لک بکه ونه سر ری راستی خوی، نه و بوو به نه خوشیه کانی
نه زانی و نیریهی و مه رای دوچار بوون و که ونه ری نه هریمن. وشه نه زانی له زاروی
خواناساندا بریتیه له مرگی دل که هه ست به راسته قینه ناکا.

پرهن جه حکمت ثانه نیمانه

حکمت یانی چیش پهی گرد دهرمانه

واته: پره له ری نوینی و زانین و نه ووش پروایه

ری نوینی و زانین یانی چی؟ بق هه مو که سیک دهرمانه

ریتونینی که دیاردی پئی کرا بهواتای فرمانه‌کانی ناینه وه‌کوو له قورنانی پیروژدا ده‌فهرمئ: «وَمَنْ يُّؤْتَ الْحِكْمَةَ فَقَدْ أُوتِيَ خَيْرًا كَثِيرًا». واته: هر که سیک که به‌ئو ریتونینی و زانین دراوه بئی گومان چاکه‌ی زۆری پئی به‌خسراوه و، مه‌به‌ست له ریتونینی له‌و نایه‌ته‌دا بپروا به‌خوا و پیتغه‌مبه‌ره و، له‌لای ناینده‌ره‌کان باوه‌پکردنه به‌دل و گیان به‌وه‌ی که بۆ پیتغه‌مبه‌ری گه‌وره‌ی ئیسلام هاتوو، وه‌کو پیتغه‌مبه‌ری گه‌وره‌ی ئیسلام ده‌فهرموئ: «أَفْضَلُ الْإِيمَانِ أَنْ تَعْلَمَ أَنَّ اللَّهَ مَعَكَ حَيْثُمَا كُنْتَ». واته: باشتترین به‌شه‌کانی بپروا ئه‌وه‌یه که بزانی له هر کوئی دای خوا له‌گه‌ل تۆیه. کاشانی له پهرتووکی: "مصباح الهدایه‌دا ده‌لئ: بپروای دروست ئه‌وه‌یه که پارێزگار له بپروای خۆیدا به‌پله‌وپایه‌ی بئی، دلا و دلی بکا و، ئه‌وش جیاواز له‌وه‌ی که هه‌ندیک به‌زانستی راسته‌قینه بگن و هه‌ندیکیش به‌زانستی خوایی ده‌ست په‌یدا که‌ن.

دور و گه‌وه‌هر و شکۆفه و گولهن

نه نه ئه‌ی یاران په‌هنم‌ای دلن

واته: دور و گه‌وه‌هر و شکۆفه و گولهن

نه نه ئه‌ی یاران پئی پیشانده‌ری ده‌

دور که له‌م هۆنراوه‌دا دیاردی پئی کراوه له زارای خواناساندا بریتیه له فرمانبه‌رداری و ملکه‌چکردن بۆ خوای مه‌زن و شکۆفه‌ش بریتیه له نیشانه‌کانی خوایی که مرقۆ ده‌بئی په‌ی پئی ببا و گه‌وه‌هریش راستی و دروستی مرقۆیه که ده‌بئی له‌و ریگه‌وه‌ بپروا و گولیش ئه‌نجام و به‌رووبۆی ناسیارییه که به‌چاو بیینن.

په‌وکه نامن نیا ریشه‌ی مرواری

عه‌قیده‌ی و ئه‌من یاران یاری

واته: بۆیه ئه‌م نامیلکه‌یه‌م ناو نا ریشه‌ی مرواری

چونکه بپروای خۆمه ئه‌ی یارانی هاو‌ده‌م

ریشه‌ی مرواری که ناوی ئه‌م پارچه‌هه‌لبه‌سته‌یه، گه‌وه‌هریکی به‌نرخه له میژووی وێژه‌ی کوردیدا که هۆنهر مه‌به‌سته‌کانی خۆی به‌و چواندوو و له‌وه‌دا سه‌بارته‌ به‌زانین و زانسته‌کانی جۆر به‌جۆر دواوه که ئیمه‌ لێره‌دا شیمان کردووه‌توه و له‌سه‌ری کۆلینه‌ته‌وه.

سه‌ر ریشه‌ی دنیا هر وه‌ ده‌س وێشن

هر چه‌ مه‌وازی ئانه ئه‌و پێشن

واته: سه‌ر ریشه‌ی دنیا هر به‌ده‌ست خۆیه‌تی

وه‌ هه‌رجیت بوئی هر له‌لای ئه‌و ده‌ست ده‌که‌وئ

دهبی ئهوه بزانی که یارمه تیدهری مرق له هر دهرمه کدا جگه له خوای گهره ی گران
کستی تر نییه، چونکه تهوای هیزهکانی پوالتهی و دهرونی په یومندیان به ئهوه مهیه و بیر
وتی: خوایا له خوایه تیی تودا شک و گومانیک نییه، هر تق گهره و گرانی و هر تق
به پازی دلمان دهزانی و هر تق به ئیمه دهروانی و هر تق په نادهری هه ژار و بی نهوایی و
ئیمه دهرمه کی له تنیایی:

عيلم عه مه له ن چهند پایه دارۆ

هر پایه ش ئانه چهند مایه دارۆ

واته: زانست کرده مهیه و چهند پله و پایه ی هیه

وه هر پایه یه کی ئهوا چهند مایه ی هیه

زانست که ئاماژه ی پێ کراوه له زاراوه ی خواناساندا بریتیه له تیشکێک که دهکه وێته
دلی پارێزگار و بههۆی ئهو تیشکه وه دهگاته بینایی چاوان و توفیر و جیاوازی له کهل
ئاوه زدا ئهوهیه، ئاوه ز سروشتیه، بهلام زانست تایهتی پارێزکاران و خواناسانه و هه ندی
زانست دهکه نه سی به شه وه: زانستی سروشتی، زانستی ژماره، زانستی خوایی و
هه ندیکیش ده لێن زانست سی پله ی هیه: زانستی ناشکرا که له هه موو دیاره و زانستی
شاراوه که زانستی راز و نه ئینیه و زانستکی خواییه. بابه تایه ری هه مه دانی ده لێ: «العلم
دلیل والحکمة توسل». واته زانست به لگه یه و رێنۆنی و زانیاریش هۆیه.

عيلم حوسوولی و هم حوزووریه ن

نهفس ناتقه و هم زوهووریه ن

واته: زانست یا به دهست هێنانه و یا له بهر چاوه

هۆلانی وێژه ر و هم دهرکه و تنه

زانست بریتیه له تیشک و پووناک کردنی هۆلانی وێژه ر و سه ره له دانی و ئه وه ش دوو
جۆره: زانستی به دهسته هێنان و زانستی دیاربوون، زانستی به دهسته هێنان بریتیه له
تیکۆشین و به دهسته هێنانی زانستیک و، زانستی دیاربوون به پیتی برۆای ئه ره ستوو زانستی
خوای مه زنه و بریتیه له راسته قینه ی دیار، وه کو ئه زانسته ی که ئیستا خه لک له دووی
دان.

عيلم حوسوولی مه علوولن یاران

هه رچی بۆ ئانه هر نه ئه داران

واته: زانستی به دهسته هێنان پایه دار و راوه ستاوه ئه ی یاران

هه رچی بی ئهوا هر له ئه وه تانه

زانستی به دهسته‌تینان به‌هوی تیکۆشین و ته‌قه‌لاوه دیته دهست و هر که سیک ده‌توانی به
زانسته بگا به‌مرجی خوی ماندوو بکا و له‌م ریگاوه تی بکۆشی و به‌هره و سوودی لی بیا.

ئانه ناسمان و زه‌مینش زینده‌ن

خوهریش وه زیتل ئی دنیا به‌نده‌ن

واته: ئه‌وا ناسمان و زه‌وی ئه‌و زیندوو

وه هه‌تاو به‌دلی ئه‌م جیهانه به‌نده

زانایان جیهانیان له‌ دوو لایه‌نه‌وه به‌یه‌ک مرۆ چواندوو، هه‌تاویان به‌ئاومز و هۆلمانی مرۆ
داناوه و ئه‌ستیره‌کانیان به‌ئنده‌امانی تری ئه‌و هیناوه‌ته ژمار و هه‌موویان به‌ستایشکاری
یه‌زدان داوه‌ته قه‌له‌م.

دنیا به‌وتنه‌ی ئاده‌می‌زاده‌ن

حەق هەر ئه‌و حه‌قه‌ن که‌س لیش نه‌زاده‌ن

واته: دنیا وه‌کو ئاده‌میزاد وایه

هه‌ق هەر ئه‌و هه‌قه‌یه که‌س لیتی نه‌زاوه

پیتۆله‌کان جیهانیان به‌مرۆ داناوه و گیانه‌به‌رانی تریان به‌ئنده‌امانی ئه‌و هیناوه‌ته ژمار
وه‌کو له‌ قورئانی پیرۆزیشدا ده‌فرمۆ: «وَأَنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ». واته: نییه جگه له
ئه‌و که به‌پاکی یادی خودا که‌ن. مه‌لا سه‌درا له‌ پرتووکی: "مبدء ومعاد" ده‌لی: له‌به‌رئه‌وه‌ی
به‌شه‌کانی جیهان له‌ جموجۆل و گه‌ران دان وه‌کو مرۆ وایه که ئه‌ویش به‌هوی ئاوه‌زه‌وه له
گه‌راندایه، که‌وابوو جیهان وه‌کو ئاده‌میزادیک وایه.

ها شه‌ر و زیان نیستییه‌ن یاران

گومراره‌ن وه‌ دوو که‌ باوه‌ر داران

واته: ئه‌وا خراپه و زیان نه‌بوونه ئه‌ی یاران

گومراییه ئه‌و که‌سه که به‌دوو بیروباوه‌ر بروای هه‌بی

له‌ ئاینه‌کانی خواپیدا کرده‌وه‌ی خراپ و کاره‌گه‌لی ناپه‌وا ده‌دنه پال ئه‌هریمه‌ن به‌لام
هه‌ندێ ئه‌وه‌یان لا دروست نییه و به‌دوو بروای یه‌زدان و ئه‌هریمه‌ن بروایان هه‌یه و کاره
باشه‌کان په‌یوه‌ند ده‌دنه یه‌زدانه‌وه و کاره خراپه‌کان په‌یوه‌ند ده‌دنه ئه‌هریمه‌نه‌وه.
ئه‌فلاتوون خراپه و خه‌م و خه‌فت و نه‌خۆشی به‌ئا‌زاوه داده‌نی و لای وایه مرۆ که‌متر
خۆشی ده‌بینی و، ئه‌ره‌ستوو هه‌ندێ له‌ گیانه‌به‌ران به‌زیانه‌خه‌رو داده‌نی، به‌لام زیانیان
به‌که‌م ده‌زانن.

دهريان ماچن خودا بڼ زاتهن
عالم جهی واته گردیان ماتهن

واته: رڼزگار پرستهکان دهلین خوا خوی ناناسی

و خه لک له م وته هه موویان وړماون

رڼزگار پرستهکان دهلین که خوا خوی ناناسی و نه مهش دیاره هه لیه، چونکه
رڼزگار پرستهکان خویان قبول نییه و دهلین دنیا کون و هه میشه یییه و داهینر و
دروستکریکی نییه و خوا ناپه رستن و هندی له پیتوله کان جیهان به ماک داده نین و به لام
زانست له خوا جیا دهکته وه و سه بارهت به نهو جیاوازیان هه یه.

وهلی خیلافن زاتش قوددووسه

په ی گردین که سی ټانه مه حسووسه

واته: به لام دروست نییه و خوی مزن له هر خوشیک پاکه

نه مهش بق هر که سیک ناشکرا و پروونه

هندی له موخته زله کان لایان وایه که زانستی خوا بریتیه له په چله کی راوستاو و
له ناوچوونی بق نییه و خوا له هر خوشیک پاک و خاوتنه و نهو داهینری هه موو شتیکه،
به لام له زاتی خوی جیا یه.

عيلم خوداوهند هر نور نهو

نورش هوویدان نر پڅ نر شهو

واته: زانستی خوا هر تیشکی نهو

تیشکی ناشکرایه نه که رچی پڅ و نه که شهو

زانستی خوا بریتیه له تیشکی نهو که ده چته ناو دلی خواناسان و پاریزگاران و،
تواوی گیانه به ران له تیشکی نهو به دی هاتوون و هه مووی جیهان پرن له تیشکی نهو و
نهو گیانی جیهانه.

یاره پ وه حورمهت ساقیه که می که وسر

وه مهیل که رم فاتح خه یبر

واته: نهی په رومردگار به پڼزی مه یگره که می که وسر

وه به نارزوو و، جوامیری دهرگا که رهوی شاری خه یبر

که وسر وهکو دهلین پوویاریکه له به هشت و هندی کیش دهلین که وسر له زورییه وه
هاتووه و بریتیه له پهیره وانی پیغه مبری که وره ییسلام و بریکیش دهلین بریتیه له

بنه‌ماله‌ی پیغهمبهر و، به‌قسه‌ی تبرسی قه‌ی ناکا که که‌وسهر هه‌مووی نه‌مانه‌ی بی، چونکه هه‌مووی ده‌گریته‌وه و فاتمه‌ی کچی پیغهمبهریش ده‌گریته‌وه و، ده‌رگا که‌روه‌ی خه‌یبه‌ر دیاره هافی عه‌لییه‌ خوی لی رازی بی.

ذکرت نه که‌لام قورئان موپین

ئایه‌ی: اِنَّ اللّٰهَ مَعَ الصّٰبِرِیْنَ

واته: یادت له قورئانی پیروژدا ئاشکرایه

ئایه‌تی: خوا له‌گه‌ل پشودریژانه، ئارام ده‌کاته‌وه

یادکردنی خوا یه‌کێ له‌ په‌وشته‌کانی خواناسه‌کانه، وه‌کو وتوویانه: «الذَّکْرُ بَسَاطُ الْعَارِفِیْنَ». واته: یادکردنی خوا سفره و خوانی خواناسانه و، بابه‌تایه‌ری هه‌مه‌دانیش ده‌لی: «الذَّکْرُ نُورُ الْمُؤْمِنِ». واته: یادکردنی خوا تیشکی پارێزکاره و، ئایه‌تی: «اِنَّ اللّٰهَ مَعَ الصّٰبِرِیْنَ» ئاماژه‌یه‌ بۆ ئایه‌تی ۱۵۲ی سووره‌ی به‌قهره که ده‌فه‌رموئ: «يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ اِنَّ اللّٰهَ مَعَ الصّٰبِرِیْنَ». واته: ئه‌ی ئه‌وانه‌ی که بپرواتان هێناوه و له ئارامییه‌تی و نوێژ کۆمه‌ک و یارمه‌تی وهرگرن، چونکه خوا له‌گه‌ل پشودریژانه.

قه‌لبم راغب هه‌مدو سه‌ناته‌ن

مونتەزر وه‌ رحم بی مونتەهاتەن

واته: دلم ئاره‌زوومه‌ندی ستایش و پێ هه‌لگوتنی تۆیه

وه‌ چاوه‌پروانی به‌زه‌یی بی برانه‌وه‌ته

ستایش و پێ هه‌لگوتن که دیاردی پێ کراوه، له زاراوی خواناساندا بریتیه‌ی له‌ خو به‌که‌م زانین له به‌رامبه‌ری که‌وره‌یی خوی که‌وره و گراندا که ده‌بی هه‌موو کړنۆشی بۆ به‌رن و له که‌وره‌یی و مه‌زنیی ئه‌و یادکه‌ن و له‌م پێگه‌وه به‌ئاواتی خۆیان بگه‌ن.

په‌هه‌نمام وه‌ دین پاسی پاسان که‌ر

خه‌لاسم ژ چه‌نگ حه‌ق نه‌شناسان که‌ر

واته: به‌ئاینی راستی راستان پێنوێنیم بکه‌

وه‌ له‌ چه‌نگی خوانه‌ناسه‌کان پزگارم بکه‌

راستان که له‌م هۆنراوه‌دا دیاردی پێ کراوه، بریتیه‌ی له‌و که‌سانه‌ی که له‌ وته و کرده‌وه و پێ و په‌وشت و خو و خده و ئاکاردا راست بن و راستی و دروستی بکه‌نه‌ پیشه‌ی خۆیان و، راستی و دروستی په‌وشتی پیغهمبهرانه و، راستان و ئه‌وانه‌ی وا ده‌گه‌نه‌ پله‌وپایه‌ی به‌رز له‌ ریزی پیغهمبهران و پیاوچاکاندان و هۆنهر له‌ خوا داوا ده‌کا که ئه‌و به‌ئاینی راستان رێنوێنی بکا و له‌ چه‌نگی سته‌مکاران ئه‌و پزگار کا.

(غولام) وه كهرم رهها كهر ژ بهن

وه حق نهو شای باج میعراج سهن

واته: غولام بهگهرهیی و بهزهیی خۆت له بهند پرگار که

بههقی نهو شای باج له میعراج سهن

باج له میعراج ستن دیاردیه بههافی عهلی، خوای لی رازی بی که بهپتی گپراوه میهک کاتی که پیغه مبهری گهره ی نیسلام دهچووه میعراج هافی عهلی، بهبی نهوهی خۆی پی بناسینی له نهو داوای شتیکی کرد و پیغه مبهر نهو مستیلهکی خۆی دا پی و نیمام جهعفر خوای لی رازی بی، دهفرمی: شهوی میعراج که پیغه مبهر گهیشته سهروه بهخوا نزیک بووهوه بهجۆری که خۆی پی نزیک کردهوه دلی روون بووهوه.

هۆنراوهکانی غولام رهزاخان بههۆی نووسهروه کۆ کراونهتهوه که زۆریهیی نهو هۆنراوانه لهناو بهیاز و کهشکۆلهکاندا تۆمار کراون بهلام، موناجات نامهکی له لایهن کاک حهمه نیسماعیل تهتهریهوه له سالی ۱۳۶۲ ههتاری له تاراندا له چاپ دراوه و وکو دهلین ههندی نامیلکهی تریشی بهکردی و فارسی بووه که بهداخوه ههمووی لهناوچوون.

سهراوهکان

- ۱- موناجات نامه - دانراوی غولام رهزاخانی ئهرکهوازی - تاران، ۱۳۶۲.
- ۲- مناجاتهای جاویدان ادب کردی - باهتمام محمد علی سلطانی - تهران، ۱۳۶۲.
- ۳- گلزار ادب لرستانی - تالیف اسفندیار غضنفری خرم آباد، ۱۳۶۴.
- ۴- جغرافیای تاریخی و تاریخ لرستان - تالیف علی محمد ساکی - خرم آباد، ۱۳۴۳.
- ۵- یادداشت‌های خرم سهارت بهغولام رهزاخانی ئهرکهوازی.

تورکه میر

۱۲۳۶ - ...

نهم هۆنرهسان بهپتی نهو بهلگانهی که کهوتوونهته دهستان، له سهدهی دوانزهم و سیزدهمی کۆچیدا ژیاوه و ههندی دهلین که یهکی بووه له ههقهکانی کرنه و دهستهیهکیش دهلین که خه لکی لوپستان بووه و ئیتر سهارت بهچۆنییهتی ژیاوی زانیارییهکمان نییه، هر نهو نهبی که هۆنریک بهناوی میرزا هقی سهارت بهمهگی نهو پارچه ههلبهستیکی هۆنیوتهوه که له چهند هۆنراویدا دهلی:

ههی هاوار ههی پۆ مهولانا وهزیر

تورکه میر یانهم بی تۆ بی خاپیر

نیسا وهی تاریخ ئەلف گوزەشتە

سەنە وه دوێست، سی وشەش گەشتە

واتە: هەمی هانا و هەمی پۆکە ئەمی سەرۆکم تورکە میر بەبێ تۆ مالم وێران بوو، ئیستا لەم میژوویدا کە هەزار و دوو سەد و سی و شەشە تۆ جیهانت بەجۆ هێشت.

لە هۆنراوەکانی میرزا تەقی و دەرەکەوێ کە تورکە میر لە ناو خەڵکدا خاوەن پلەویایەکی بەرز بوو و خەڵک پێزیان بۆ داناو، چونکە لە هۆنراوەکانیدا ئەوی بەناوی "مەولانای وهزیر" بانگ کردوو، بەلام بۆمان دەرەکەوت کە لە کوێ لە دایک بوو و لە کوێدا مردوو و پلەویایەیی خوێندەواریی تا چ پادەیک بوو، لە هۆنراوەکانی و دەرەکەوێ کە لە زۆربەیی زانستەکانی ئەو دەورەدا شارەزا بوو.

تورکە میر لە پارچە هەلبەستێکیدا شانازی بەکوردبوونی خۆیەوه دەکا و دەڵێ: من نە تورکم و نە عەرەبم، بەلکو کوردیکی کەم سەوادم و قورئانی پیرۆزم لەبەرە، سەتەمی زەمان منی چەوساندووئەوه، جا تکا لە خوێندەوارانی نازیز و خۆشەویست دەکەم کاتی کە هۆنراوەکانم دەخوێننەوه، ئەگەر هەلە و چەوتییەکتان تیدا دی بمبوورن، وەکو دەڵێ:

تورکە میر نە تورک، نە عەرەو لەفرم

کورد کەم سەواد حافز و لحفزم

ژ جەر ئافات زەمانە مەحوم

هەم خەت ناقابل، هەم سوخەن سەهوم

نیستدەعام ئێدەن هەر کەس بوانق

پەیی سەهوو خەتام ژ وێش نەزانق

هەر کەس بوانق نەقسێ ژ فەردم

سەهوو خەتاوهم نەکەرن مەردم

تورکە میر لە هۆننەوهی هۆنراودا دەستیکی بەرز و بالایی هەبوو، وه زۆربەیی هۆنراوەکانی ئایینی و دلداری، وه ناسکی و نەرمی و جوانی و تەپ و پاراویی هۆنراوی تورکە میر نموونەیکە بەرز و باایدارە لە وێژەیی کوردیدا.

ئەوا چەند پارچە هەلبەستێکی ئەم هۆنەرە دێنین تا پلەویایەیی ئەومان لە هۆنەریدا بۆ دەرکەوێ:

شیرین نە دۆشەن، شیرین نە دۆشەن

چەند توغرای کلاڤ دێزش نە دۆشەن

خام چون خهياتهى سپای سهرجوشهن
 سههمناک چون بال بهيداخ قوشهن
 سهف سهف چون سپای چاوش چاووشهن
 ناويزه‌ی گوشه‌ی عهين ناهوشهن
 مهرزنجوش مایل مهوج کيسوشهن
 بهی دهسته‌ی زولفش نؤفل زووخ نوشهن
 ساي زولفش سهيوان قوببه‌ی ليموشهن
 قولابش نه‌ترز شاي بارگه پوشهن
 هيندوستان خهراج خال هيندووشهن
 چين ماچين سهمن به‌های يک موشهن
 نه شيرين هام لنج نه لهيل هام لوشهن
 نه سووميل هام لا تمام وه توشهن

واته: ياره‌که‌م شيرين په‌لکه‌کانی خستووته سهر شانی و نهو په‌لکانه زور سامناکن و
 وهکو بالی نالای لهشکر وانه، که بق شه‌پ هه‌لکارون، وهکو لهشکر پيزيان به‌ستووه و
 چاويشى برپيوته من، وه بق دهسته‌ی زولفه‌کانی، نؤفل ئيستاش زووخ و زووخاو
 دهخواته‌وه. وه سيبه‌ری زولفه‌کانی بووته سهيوان بق ليموشکانی و هيندوستان خهراجی
 خاله‌کانيه‌تی و چينوماچين بايی تالی له قزمکه‌يه‌تی، نه شيرين هاوتايه، وه له‌يلا هاوولويه،
 وه نه نه‌ستيره‌ی سووميل پتي دهگات، به‌لکو بی وینه و بی هاوتايه.

تورکه مير چه‌کامه‌يه‌کی سه‌بارمه‌ت به‌که‌له‌با که چه‌شنه بايه‌که وهکو زريان و له مانگی
 به‌فرانبار و رتبه‌نداندا هه‌لده‌کا هؤنيوه‌ته‌وه که له‌م هؤنراوانه‌دا وانه‌يه‌کی سروشت ده‌دا
 به‌قوتابيينی ويزه و هؤنراو، وه تيمان ده‌گه‌ينتي هؤنراو ههر نه‌وه نييه که به‌چاو و برز و قز
 و نه‌گريجه‌دا بوتري، جوانیي نه‌م چه‌کامه له‌ومدايه که تورکه مير ناوی گه‌لی له گوله‌کان و
 په‌له‌ومره‌کانی ناوچه‌که‌ی خوی هيتاوه که زور باييدار و به‌نرخه. وهکو ده‌لتي:

هانا که‌له‌وا نه‌ی وای وه‌هاران

جانشين وه‌شت وه‌کيل واران

شکوفه‌ی سهرچل، شه‌که‌رجه‌ی داران

گولپاش و گولپيز، گول به‌زکاران

يه‌خه‌پاج، يه‌خ به‌ن، بلاخ باغان

شه‌نيار خه‌رمان سه‌لج سه‌رداخان

دهم به دهم و میان به رزی بایران
 جهولانگه و جاگهی و محشی، وه ئی ران
 سهرتاسهر زمین دهشتان و وهشتان
 تار عهنگه بووت باف تافته پوی کهتان
 مه لان وه مهقام مؤسیقار ماتهن
 مؤزان هه متهر از گشت چه مه پاتهن
 یه چ فکریتهون جه نه زهر داری
 زاری زهمینهن پهی تو نه خواری
 مهر سابق سالان ژ یادت شییهن
 که لهوا ئیمسال فهریادت نییهن
 کاوان گرد هه سرهت تو شان هانه دل
 شایه وهر دارن سهر ژ خاک و گل
 نه ورژ گول هیمان غه لتان خاکهن
 نهی وه هاردها جه رگش چاک چاکهن
 جای سؤسهن هیچ جا دیاری نییهن
 وه تهخته یه خبهن حساری بییهن
 نه سرین نه سرین، نه سرین نه وهرده
 رایحهی ریحان شهونم پهروهرده
 سهوژ سهرچه من غه زال تی چهرده
 سهحن کافووری پو شان جهی پهرده
 بال به رها، چه تر چه ویران
 سمس، موفهرا، مه رتاع سهویران
 شوق شه قایق، زهردی زهن بهق گول
 گولپیزان گول، چه مچه هی بولبول
 کردین گولالان، پوچی قهره نفل
 ته مامی تاسهی تو شان ها نه دل
 ژ نهو وخته وه وای خهزان خیزا
 پهی عهزم غارمت خهزان وریزا

ومحش و تهير و جن مهل و مار و مؤر
 بالدار و بئى بال زؤردار و بئى زؤر
 چه مدار و بئى چه چه مهراي پاتهن
 عالم مونته ز نه فخي نه جاتهن
 كه لهوا هر چهن تق حه قئ داري
 نزيك كه عبه ي پهروردگاري
 دل ژ خاك پاك كه عبه نه مهني
 بهل ئامانت با وه جاري هني
 كه لهوا هانا باو و بدمر نه و كار
 تووله درمختان بيدار كه ژ خاو
 بورقي كافوردي كؤوان پاره كهر
 ته ختي يه خ نه پويي يه م ئاواره كهر
 وه وه هئ هئ بزن هلاته نه و مرد
 وه غورشت ره عد هوژمبران زهرد
 شق و هئانه ي خان دهيجور نه خاو كهر
 زهر ف زرووفات مينا چه پاوكهر
 سه نگر وه سه نگر سامانش ساكهر
 جاگه ي سه نگرش وه سؤسه ن جاكهر
 خهيمه ي نه بيه خيش گرد بئى قيمه ت كهر
 سه نگر وه سه نگر سه لچ هه زيمه ت دهر
 ساراو سه رزه مين و هيه كجا ساف كهر
 كؤان و كاوان گشت خه زرا باف كهر
 سوب سهدات بهيق وه سه ر كلوان
 ئاثير كهر ئاشووب كه مه ند كاوان
 تقز و ته م يه كسه ر ژ زه مين بار كهر
 بار غه م ژ قه لب غه مداران تار كهر
 هه م پؤح وه هار ژ نه و تازه كهر
 سه وزي چه مه نان بئى نه ندازه كهر

بولبولان ژ شوق گولان شهيداكر
گولان ژ دلې گل هوویدا كـــر

شمال (توركه مير) دهخيلن وه تۆ

رقى موراجيعت باز بكهين ژ نو

واته: هانا ئه كهلېباى به هاران و جيتشيني باى شمال تۆ دارهكان دېشكىنى و
گولكان دېروتنى و ديتيتيانه سەما و سەهۆلكانى سەر كېتوكان دېتوتيتوه و
دېمانرژتيتيه سەرزەوييهكان، وه سەرتاسەرى زهوى و دهشتهكان پاراو دېكهى و
پهله و مرهكان به ناواز و نهواى تۆ بى دېنگ دېن و، زيندهوران هەموو چاوپرېتن، لهبرچى
دېنگت نيبه و ئەمسال ديار نيت، كېتوكان و كاوهكان داخى تۆيان له دلە و نهروژگول
هيتشتا هر له ناو خاكدا دهلېتته وه و جېتى سۆسەن ديار نيبه و تەخته سەهۆلكى كړدووته
شوروى خۆى. نەسرین فرمېسك دېرېژى و بۆنى پېحان كه به شهونمە وه پەرورده دېبى
نايه، ئاسك له سەر چيمهكاندا نيبه، بهرما له سەر بېردهكاندا نه رواوه. گولې زەنبەق
ناشاده و بولبول بۆ گول ماته و هەموويان به ئارەزووى تۆن، هر له و مخته وه كه باى پايز
هەلى كړدووه و گەلاى دارهكانى داوهراندووه، پهله و مر و مار و ميروو و بالدار و بى بال
چاوپروانى تۆن و، خەلكيش به هيوای شنهى باتن، دېسا زوكه و تووله دارمکان له خەو
پا پرېته و تەخته سەهۆلكان بكه ئاو و بهووى تۆشه وه هور دېگرمېنى و باران دېبارى و
دېشت و كيو و ماه و پوهوز پاك و خاوين دېبېته وه. دېسا كه ژ و كېتو سوز و شين كه و با
تۆز و تەم له سەر زهوى باركەن و بولبولكان له خوښى گولدا هر بچريكين و (توركه
مير) يش له خەم ئازاد بى.

توركه مير ئه پەرده داده داته وه و دېكه وېته كۆرى خواناسانه وه و ئهوسا بهم هونراوانه
ستایشى خواى تاق و تەنيا دېكا و لېتى دېپاړتته وه و دهلې:

لامهكان يانه، لامهكان يانه

ئهلا لا شهريك لامهكان يانه

يا يانهى ناياب يهكتاي يه گانه

جانبهخش و جانشين جا نه غهېبخانه

يا بيناي بى عيب، يا بيناي بى عيب

يا بيناي بورهان بولند بى عيب

يا لوتف له تيف له ولاك لارهيب

يا ياهووى ياران تەبع تينەت تەيب

تۆدای وه عیسا، تۆدای وه عیسا
 مهردهی سهده ساله ژ لهحم پۆسا
 نحیا کهرد عومرش ژ نق نویسا
 تۆدای وه دایهش سهبر و بی ئوسا
 تۆدای وه داوود، تۆدای وه داوود
 بی دهم و دهسگا بی نار و بی دوود
 مهژهنیا نهسباب زری و کلاو خود
 ههتا ئاوهردی سلیمان و هوود
 ژ سههنه تاشی، ژ سههنه تاشی
 شهوی ئاذهرت ژ سههنه تاشی
 فهرمان دای نهخی نوور تیدا پاشی
 ژهو نوور ئیبراهیم کهردی نهققاشی
 زهبت ئازاد کهرد، زهبت ئازاد کهرد
 ژ ذبح قوربان زهبت ئازاد کهرد
 شادشا که لیمهی شه هادهت یاد کهرد
 تا هاجهر ژ هجر نهجرت دلشاد کهرد

واته: ئهی خوای تاق و تهنیا تق تاق و تهنیا و بی هاوبهش و بی جی و شوینی،
 گیانهخش و گیانستین و نادیارای وه ههموو کهستیک دهبینی و خاوهن بهزهبت، تق عیسات
 ههلبژارد و کردته پیغهمبهر و مۆجزه و پهرجووت پی دا و مردووی سهده سالهی بهناو تق
 زیندوو دمکردهوه، وه ههر تق فهرومانت دا بهداوود که بهبی دهم و دهزگا و ئاور و دووکه
 زریی دروست دهکرد، ئازهریش بتی دهتاشی و ئوسا ئیبراهیم بووه بت شکین و بتهکانی
 شکاند، ئیسماعیل که باوکی ویستی سهری بیی، بهرانیکت نارد و پرزگاری بوو، ئوسا
 هاجهریش دلشاد بوو کهوته ناو خوشیییهوه.

دیوانهکی تورکه میر که نزیکهی دوو ههزار هۆنراویک دهبی، هیشتا چاپ نهکراوه،
 بهلام گهلی هۆنراویشی هیه که لهناو بهیاز و کهشکۆلهکاندا نووسراوه و بلارهیه.

سهرچاوهکان

۱- دیوانی تورکه میر که له سالێ ۱۳۱۲ له کردندا نووسراوهتهوه.

۲- بهیازیکێ کۆن که نزیکهی ههشتا سال لهمهویش نووسراوه.

۳- یادداشتهکانی خۆم سهبارهت بهتورکه میر.

ئەحمەدى كۆرى موكرىانى

۱۲۷۸ - ۱۱۹۳

ئەم ھۆنەرە پايەبەرەزە كە شاگردى مەيخانەنى مەيفرۇشانى خواناسى بوو، نارى ئەحمەد و كۆرى شىخ محەمدى موكرىانىيە و بەئەحمەدى كۆر بەناوبانگە و بەپىنى ئەو بەلگانەنى كە لە دەستدايە ئەم ھۆنەرە خواناسە لە سەدەى سىز دەمى كۆچىدا ژياو.

لە بارەى مېژوو و چۆنىيەتتى ژيانى ئەحمەدى كۆرەو، گەلنى كەس دواو و ھەر كام بەگۆرەى سەلىقەى خۆى شىتتىكى نووسىوھ كە ئىمە لەم بارەو ھەندىكىيان دەگىرپىنەو و پاشان برۆاى خۆمانىش دەخەينە پىتش چار.

مامۆستا ئەلانەدىن سەجەدى لە پەراوى مېژووى وىژەى كوردىدا دەلنى: "ئەحمەدى كۆرى موكرىانى لە سەدەى ھەژدەمى زاینیدا ژياو." واتە لە سەدەى دواز دەمى كۆچىدا ژياو.

سەيدىيان كە بەشى لە ھەلبەستەكانى شىخ ئەحمەدى كۆرى بەنارى (دىوانى شىخ ئەحمەدى كۆر) بەشىووى كۆن و پر لە ھەلە لەگەل پىتشەكەيەكى پر لە ئەفسانە لە چاپ داو، دەلنى: شىخ ئەحمەدى كۆر كە لە سەدەى سىز دەمى كۆچىدا ژياو.

كاك عوسمان خۆشناو لە لاپەرەى ۲۴ى گۆفارى بەياندا دەلنى: ئەحمەدى كۆر لە نىوہى دوو دەمى سەدەى نۆزدەم و سەرھەتای سەدەى بىستەم لە ناوچەى موكرىان لە سابلاخدا ژياو.

كاك قادر فەتتەخى قازى لە پەراوى (مېرو وەفا) لاپەرەى ۲۶دا چىرۆكىكى لە بارەى ئەحمەدى كۆرەو ھىناو و دەلنى: ئەحمەدى كۆر لە دىنى ھەماميان كە لە نىزىكى بۆكاندايە، پىنى ناوہتە مەيدانى ژيانەو، وە وەكو قەسەى لىوہ دەكەن، سەد سالىك لەمەو پىتش ھەر لەو دىنيە كۆچى دوايى كىردو و كۆرەكەى ئىستاش ماو و خەلك سەردانى دەكەن و دەمچە سەرى. ئەم ھۆنەرە سەرھەتا خەرىكى كشتوكال بوو و ھەرچەندە شىخ بوو، بەلام پىشتى بەرپەنجى شانى خۆى بەستوو و بە بەرھەى كارى خۆى ژياو و سەركۆنەى كەسى نەكىشاو و نانى وشكى دەستھاتى خۆى بەناز و ھەز و بەزى خەلك نەگۆرپوہتەو. دەلنى لە مانگى پەمەزاندە كە لە ناو دەمە چارەكەيدا خەرىكى بژار بوو، تىنوہىتى زۆرى بۆ ھىنا. بەلام پۆزووہكەى نەشكان و تا دەمە دەمى خۆرئاوا خەرىكى كار بوو و پاشان گەراوہ مال، وە لە كاتى بەربانگدا ھەستى كرد كە چاوانى سۆمەيان نەماو و كۆر بوو، لەم مېژووہو دوا، ھەندى ئەويان بەبى باوہرى تاوانبار كرد و لەگەلیدا بەرپەركانتيان دەر كرد و تەشەريان لى دەدا و سەركۆنەيان دەر كرد. لە پاش كۆرپوونى، چاوساغىكى گرت و بۆ ھەر

کوئ برۆیشتایه، ئه پهلای دهکیشنا و پئتموونیی دهکرد. پاش ماومه که له گهل چاوساغه کهیدا رتگی دهشت و کئوی گرت بهر و بهر و بهر دهشت کهوته پئی. به لام چاوساغه که ئهوی له دهشت و کئودا بهر له کرد. له کاتهدا که له ناو زهر و شوینه بهرده لانییه کاندای ناواره و دهر به دهر بوو بوو، هافی خدری زنده گهیشته فریای و پئی وت: ئهی کوئر ئهوی که پئویست بوو، ئیمه پیتیمان دا و ئیتر کاریکت پیمانوه نه بی و دهستمان لئ هه لگره. پاشان هافی خدر پئوار کهوت و بزر بوو، نه حمهدی کۆریش دهستی کرده هۆنراو هۆننهوه.

دەلێن خەلک بەئەندازمێک پیشوازییان لە ھۆنراوەکانی کرد کە دەستیان لە خۆتێندنی پەراوە ناینییەکان ھەلگرت و گوێیان دەدایە ھۆنراوە دڵرفێنەکانی ئێو. ھەر بەم بۆنەوہ خۆتێندنی ھۆنراوەکانی ئێو لە ناو خەلکدا قەدەغە کرا و ھەر ھۆنراوەتکیان لە ئێوہوہ دۆزیابایوہ، دیمانخستە ناو ئاوی پووباری دجلەوہ. ئێو ھۆنراوانەش کە ئیستا ماونەتوہ، دماو دەم کەوتووہ و ماونەتوہ. ئەحمەدی کۆژ جگە لە دیوانەکەیی کە داگری ھزار ھۆنراوەتک دەبێ، چیرۆک و بەیتیکیشی ھەیە بەناوی (بەھارە) کە بەدایوہ ھێشتا لە چاپ نەراوہ.

له سهرمتهای پهراوی (ئهنجومهانی ئه دببان)دا سهبارته بهچۆنیهتیی ژبانی ئهحمدهی کۆر بهم چهشنه نووسراوه: ئهحمدهی کۆر له دیتی (شیوه سماکی)ی سه سه بهسابلاخ له دایک بووه، بهمهالهکهیان کورد و سوننی مهزهب بوون. ئه هۆنهر نهخۆتندهوار و چاو ساغ بووه، پاشان بههۆی چاو ئیشهوه کوێر بووه. بهمندالی دهنگی خۆش و زیرهک بووه، خهريکی گۆرانی و تن بووه و خۆی ههلبهستهکانی خۆی هۆنیونهتوه. وه ئه زيرهکییه زگماکییه کردویه بهشایه.

پاش ژن خواستځي کچيکي جوان بڼاوي لهيلا و دوو کورې بڼواڼي قادر و حمله، پاش ماوهيکه له گوندي شيوه سماکهوه بار دهکاته ډيټي عه مبار. کورځاي ډيټي عه مبار حزن له لهيلاي کچي دکات و نه حمده نايداتي و دهيدا بهر مسوول موسا، ناويکي خزمي ځوي. کوټځا زوير دېي و ليبيان دهکويته بهانه. قادري کورپه گوره ي له ترسي بهانه ي کوټځا هله دي و روو دهکاته شاري سلطمني و له وټدا دهمتننهوه.

نه حممدي كۆزىش به دواى كوره كهيدا پروو دهكاته سليتمانى و له وى دهكه ويته داوى
 شىخىكى به نايوانگ و واز له مهقام و گوزانى وتن دىنى و دهكه ويته وه بق سابلاخ و له ويدا
 دهكه ويته هونينه وهى ههلبهستى ناينى و بهم جزره به شىخ نه حممدي كۆر و مهلا نه حممدي
 كۆر نايوانگ پيدا دهكات و پاش ماوهيك ههه له دىي عه مبار كۆچى دوايى دهكات. نهه

پیاوه ناوی باوک و باپیرانی نه زانراوه و میژووی ژیا نیشی نادیاره، تنیا له هه لئه سستیکی
خویدا وتوویه:

گهر کەستی کا پرسیاره با بئی مەعلووم ئەو شماره
چو له هيجرەت يەك هەزاره دووسەد و شەست و بەداج

وشەي (بداج) بە ژمارەي ئەلف و بئى ئەبجدە دەگاتە (١٠). دیارە ئەم پارچە هه لئه سستی
له سالى ١٢٧٠ى كۆچیدا وتوو و دەبئى بلێین کە ئەحمەدی کۆر لەو کاتەدا زیندوو بووه و
کەواتە له سەدهی سێزدەمی كۆچیدا ژیاوه و جا له بەر هه لئه سستەکانی دەبئى ناو بنرئ
هەستیار و هۆنەری شهیدای پیغه مەهر.

لەم دوایییدا بە یازێک کە نزیکەى سەد سال لە مەوێش نووسراوه، کەوتە دەستمان. ئەم
بە یازە کە زۆربەي هۆنراوهکانی مەهجووری و مەولەوی و شێخ شەهابی لەوێ و ئەحمەدی
کۆر و هه لئه سستی هەندێ تر له هۆنەرانى کوردی تیدا نووسراوه، میژووی ژیان و مەرگی
ئەحمەدی کۆرمان بۆ دەر دەخا. لەم بە یازەدا نووسراوه کە شێخ ئەحمەد کۆری شێخ
محەمەدی موکریانى کە بە ئەحمەدی کۆر بە ناویانگە، له سالى ١١٩٣ى كۆچى له دەوریەری
شنۆ پێتی ناو ته مەیدانی ژیا نه وه و له سالى ١٢٧٨ له تەمەنى ٨٥ سالیدا له دەوریەری
بۆکان كۆچى دوایی کردووه و له گۆرستانی عەنبارەدا نێژراوه. گۆرستانی عەنبارە له
نزیکى شارى بۆکان دایه.

ئەحمەدی کۆر یەكێ له هۆنەرانى خودا پەرسى كورد دیتە ئەژمار، هۆنراوهکانی ئەو
گەلێ پاراو و دلنشین و دلرفیتن، ئەو جگە له هۆنینهوێ هۆنراوی كوردی، بە فارسی و
عەرەبی و تورکیش هۆنراوی هۆنیو ته وه، بە لām بە داخه وه. زۆربەي هۆنراوهکانی دەست
بە دەست کەوتوون و تیا چوون، ئەو هەش کە مابیتە وه له ناو بە یازەکان و کەشکۆلەکاندا
نووسراوه و بە ته واوی کۆ نه کرا وه ته وه.

زۆربەي هۆنراوهکانی ئەحمەدی کۆر له بارەي پێ و پچەي خواناسییە وه هۆنراونه ته وه و
له سەر تاسەری کوردستاندا بلآو بوونه ته وه. ئەو له ناو خە لکدا بە هۆنەری ئەوینی خواپی
ناسراوه، وه وه کو مۆم له گە ل هۆنراوهکانیدا سووتاوه.

زۆربەي هۆنراوهکانی ئەحمەدی کۆر له سەر کێشی خۆمآلی واته هیجایی هۆنراونه ته وه.
وه له رووی دارستن و کێش و پاشل و ئاهەنگه وه گە لێ سەر کە وتوو، بە جۆرێک دە لێی
پێوانه ی هۆنراوی خۆمآلی له ئەوه وه بۆ ئێمه بە جێ ماوه. ئەحمەدی کۆر له بەر ئەوه ی
پیاوێکی ئایینی و خۆبارێز و پارێزگار بووه، هۆنراوهکانی خۆی له بارەي پچە و پێبازی
خواناسییە وه هۆنیو ته وه، وه له هۆنراوهکانیدا گە لێ وشەي فارسی و عەرەبی دە بینرئ و

دهتوانين بليئين كه هونراوهكاني نهو له ناو وشه ي فارسي و عهرييدا خنكاون.

نه حمه دي كور له پارچه هه لېه ستيكيدا دهك وېته بيرى پوژى په سلان و ده لى: هر چرته
و سات و خوليك كه له ژيانمان ده روا، تمه نمان كه م ده بېته وه، جيهانيش خوښه و هر
كوڅى پروانى ديمه نى جوانى تيدا ده بينى، گيانيش شيرينه و مرؤيش گيانى خوش ده وئ،
به لام ژيان و رابواردن له جيهانى پوژنا تا دوايى بؤ كه س نامېنى و سر نه نجامى بنيادهم
مردنه، هر كه ستيك نه گهر ژير و به ناوېز بئ، ده زانئ كه ژيانى نه م جيهانه هېچه و
سر نه نجاميكي نښه، تنيا شتيك كه له م جيهانه دا بؤ مرؤ ده مي نېته وه چا كه يه:

شه و دئ له عومرم كه م ده بئ

پوژ دئ له عومرم كه م ده بئ

نه ز خوږف نه و ئافاته

جا چوڼ دلم پر غم نه بئ

دنيا به ومنده مېكر و فېن

روح خوښه ويسته دهر به دن

هيجرمت دهكاتن نه ز وه تن

جا چوڼ دلم پر غم نه بئ

هر كه س بې بېتن كه مال

دنيا يه وا پوچ و به تال

ده بئ كئ نه يكاتن خه پال

جا چوڼ دلم پر غم نه بئ

مندال و دايك و خزم و باب

ده مرن ئي دى ناده ن جېواب

بؤ تو به سه هينده خيتاب

جا چوڼ دلم پر غم نه بئ

دنيا بؤ كه س ناچېته سر

بئ ئعتبار و بئ هونه ر

ده مرن فقير و مو عتبه ر

جا چوڼ دلم پر غم نه بئ

خاكين ده بئ بېينه خاك

دانيشتووين بئ خوږ و باك

مه‌علوومه هر ده‌بین هیلاک
 جا چۆن دلم پر غم نه‌بی
 بۆ خودایه پیت ده‌لیم فه‌قیر
 نه‌تۆ خودا بکه له بیر
 ومختی ده‌بی بکه‌ویه گیر
 جا چۆن دلم پر غم نه‌بی
 دایم له دوام شه‌قیه نه‌ج‌ل
 نه‌و توند و تیژ، من کو‌یتر و ش‌ل
 ده‌مخاته ناو داوی نه‌م‌ل
 جا چۆن دلم پر غم نه‌بی
 مال و خ‌یزان و ده‌وله‌تم
 له‌حرزکی ناده‌ن مو‌له‌تم
 لیم تیک ده‌ده‌ن جی و حورمه‌تم
 جا چۆن دلم پر غم نه‌بی
 ده‌قه‌بریدا تاریک و قوول
 داده‌مین مات و مه‌لوول
 چارمان نییه به‌زیر و پوول
 جا چۆن دلم پر غم نه‌بی
 ده‌جا وهرنه سه‌یری مه‌زار
 ده‌مرن فه‌قیران و مه‌زار
 تیدا که‌وتوونه چ‌ند ه‌زار
 جا چۆن دلم پر غم نه‌بی
 نه‌ی نه‌حمه‌دی کۆر‌ی فه‌قیر
 له ده‌ستی نه‌فس بووی نه‌سیر
 جه‌ه‌نمه‌ت ک‌ردووه له بیر
 جا چۆن دلم پر غم نه‌بی

بی گومان نه‌وینی نه‌حمه‌دی کۆر، نه‌وینکی خ‌وایی بووه، وه هۆنراو‌مکانی نه‌و له
 ده‌روونکی گه‌رم وه‌ک‌بو ته‌نووری پر له ناگری خۆشه‌ویستی هه‌لقو‌لیون، له پارچه

هۆنراویکیدا دەلی: ئەی دلخوازە خۆش هەوالەکم من لە بەیانەوه تا شەو بۆ تۆی
خۆشەویست دەنالینم، چونکە تۆ بیناییی هەردوو چاومی، وە مەرھەمی دل و هەناومی،
خۆت دەزانی کە من لەبەر دووریی تۆ خۆرد و خۆراکم بووئە زوخوا و هۆش و ئارامم لێ
براو و دلم و مکو تەنور گری گرتووه، تۆیش جارێک لام لێ ناکەیتەوه و لێم ناپرسی:

دڵبەرا دايم دەنالم دەمبەدەم شام و سەحەر
جارێ ناپرسی لە حالم، چاو عوقابی خۆش خەبەر
چاو عوقابی مەه جەمالی، دوشمینی کفر و زەلالی
نووری سیرێ لایەزالی، کاشفی شەقوڵقەمەر
تۆی بینایی هەردوو چاوم، بەفیدات جسم و هەناوم
هەلگیراوه خۆرد و خام، خواردم بووئە زەهر
خواردنم کێم و زوخواوه، سەبر و هۆشم لێ براوه
ناتەشی دل و بەتاوه، میسلی شەمعی نیو فەنەر
وێک فەنەر دل پر لە نارم، باری عسیان بوو بەبارم
رووسیاھ و شەرمسارم، من لەبەر یومولخەتەر
من لەبەر یەومولەماتم، دێ کە قابز بۆ حیاتم
وا خەجێ بۆ هۆش و ماتم، نامینێ هۆش و سەبر
نامینێ هۆش لەو سەعاتی، رۆح دەگاتە جێی نەهاتی
دەفتەری دنیا مەداتی، نامینێ مەیلی پەسەر
نامینێ مەیلی جیهانم، دیتە جونبوش رۆح و گیانم
کەر لە گیر لاجێ زبانی، نیو حەقمان دیتە بەر
تا قیامت قەبرە مالم، دین مەلایک بۆ سوئالم

رەبیبی تۆی موخبر بەحالم، نەمخیه سەر پێی خەتەر

ئەحمەدی کۆر کە هۆنەرێکی خواناس و پارێزگار بووه، دیارە هەر سۆزی خواناسی بووه
کە دەرگای هۆنراوی بۆ کردووەتەوه و خۆی هاوێشتووئە کۆری هۆنەرانیوه. ئەلەبەت ئەو هۆش
دەبێ بڵێن کە هۆنراوەکانی ئەحمەدی کۆر لە باری کێش و پاشلەوه ناپێکیان هەیه و
بەچەشنی بەیت هۆنراوەتەوه.

ئەحمەدی کۆر لە هۆنراوەکانیدا گەلی وشەیی رەقی عەرەبی و فارسیی بەکار بردووه و
گەلی جارێش دیاردیهی کردووەتە سەر ئایەتەکانی قورئانی پیرۆز و بەبیرتکی ورد و جوان

نايه ته کانی ليک داوخته وه. ههروهه لهه پارچه ههلبهستهيدا ديارديهی بهيهکه مين سوورهی قورنان (فاتحه) کردوه، وه لهه پارچه ههلبهستهيدا بيریکی ورد دهردهبرئ، لهبرئهوه خوی بهتاوانبار و گوناهايریکی تهواو دهزانی بۆيه بهه چهشته پهنا دهبا ته پيغه مبهري گهورهی ئيسلام دروودی خوی لهسهه بئ و دهلئ:

يا (رسول الله) زهليل و دلّ ههزینم پهحمهتئ
 موسته مهند و بئ قهرار و بئ قهرینم پهحمهتئ
 راحهتی قهلب و وجود و عززهتی نهفسم نهما
 وهقتی مردن، حافزی ئیمان و دینم پهحمهتئ
 دادخواهی مهحشر و پشت و پهناهی مؤمنان
 ههمنشینى زاتى ومحمدت ئافهرینم پهحمهتئ
 کائنات (الحمدلله) پر له نووری پروی تو
 ئەمى حهبيب و یاری (رب العالمین)م پهحمهتئ
 (الرحمن)م پئ عهتا که پيم کهرم که (الرحيم)
 (مالک)ی دنیا و عوقبا (يوم الدين)م پهحمهتئ
 (يوم الدين) روژی جهزايه (نعبد) بۆ تو خودايه
 بمخهره سهه رئی هدايه (نستعين)م پهحمهتئ
 (اهدنا) بۆ رئی (صراط المستقيم) تو خودا
 بئنه سهه رئی (صراط الدين)م پهحمهتئ
 من له (انعمت عليهم) يا رهه بئ بهه نهکهی
 خو سهگی کوی (امير المرسلين)م پهحمهتئ
 غهیری تو کئ من له (مغضوب عليهم) لادهدا
 نه مخيه زومرهی (ولا الضالين) ئامینم پهحمهتئ
 ئەمى خودا پهحمئ به (ئهحمده) تو بهگی روژی جهزا
 رووسياهم ئەمى (شفيع المذنبين)م پهحمهتئ

واته: ئەمى پيغه مبهري خو شه ويست! من له که نهفتی و که ساسی و پهريشانی و ههزاری
 پرگار بهه. تو ئەمى پيغه مبهري نازهنين، مايهی هيمنيی ژيان و هتزی دل و ورهی منی و له
 کاتی مردندا بهوام بهتو تر بهه و بهفريام بهه. له روژی پهسلاندا بهزهبيت بهمنی ههژاردا
 بئ، چونکه تو پشت و پهناي خاوهن بهويانی و، تو ئەمى خوی گهوره و مهزن که بهتیشکی
 خو ته سهه رانسهری جيهانت بهوناک کردوه، هه موو جوژه سپاس و ستايشيک بۆ تو،

چونکه هر توی که كانگا و سهرچاوهی هموو شتیکی، وه تۆ نه و خوایی که
پهروهردگاری هموو جیهانیانه، بهمرق و گیانلههر و شینایییهوه.

نهی خوای مهزن! تۆ بهخشنده و میهره‌بانی، وه خامنی پۆژی دوایت، منیش بروام
به‌گه‌وره‌یی و شان و شکوی تۆ هیه، تۆیش به‌زه‌یت به‌مندا بیت. خوایا من هر تۆ
ده‌پرستم و به‌نده‌یی هر بق تۆ ده‌کم، چونکه تۆ منت به‌دی هیناوه و ژیانن پیم به‌خشیوه،
منیش هر له تۆ داوای یارمته‌ی و ده‌ستگیرویی ده‌کم خوایا بق پیتی راست پینموویم
بکه، به‌جۆری که له پیتی تۆ ده‌رنه‌چم، واته پیتی نه‌وانه‌ی که چاکه‌ت له‌گه‌ل کردوون و
به‌خششی خۆت به‌سهردا پشتوون له پارێزکاران و پیاوچاکانی رابردوو، وه کردوون
به‌سهرمه‌شقی چاکی و پاکی و ره‌وشتی به‌رز و جوان. نه‌ک پیتی نه‌وانه‌ی که قینت لی
هه‌لگرتوون، وه نه‌ک پیتی گومپیان، جگه له تۆ کئی من له سزا و تۆلای پۆژی دوايي لاده‌دا،
نه‌ی خوای گه‌وره له پۆژی دوايیدا به‌زمییت به‌نه‌حمه‌دی کۆردا بیت، وه له به‌زه‌یی و میهر و
به‌خششی خۆت بی به‌هره‌ی مه‌که، وه هیوادارم نه‌م پارانه‌وم گیرا بکه‌ی.

نه‌حمه‌دی کۆر په‌رده‌ی خواپه‌رستی داده‌داته‌وه و ده‌که‌وتته‌ گله و گازنده، نه‌و دلخوازه‌ی
که شو‌خوشه‌نگ و دل به‌رد و بی به‌زه‌یییه و، به‌خرنگه‌ خرنگ، له‌نجه و ناز ده‌کا و دل و
ده‌روونی نه‌حمه‌د به‌تیری غه‌مه‌زی برۆکانی ده‌کاته‌ خوین، به‌وه‌ش رانه‌وستی و ناگر
به‌رده‌داته له‌شی و گر و هه‌لاوی تی به‌رده‌دا و ده‌یکاته‌ کۆگای زوخال، وه به‌م جۆره
دلخوازه‌که‌ی خۆی پی دهنوین، ئیتر وازی لی دینن:

شای غه‌زالان، شو‌خوشه‌نگان

که‌ز چه‌له‌نگان، راست و چه‌پ

دل چوسه‌نگان، خووپه‌له‌نگان

دای له قه‌لبم راست و چه‌پ

دای له قه‌لبی من چه‌زینه

چه‌ند خه‌ده‌نگی سه‌ر به‌خوینه

نه‌و له منی کـردوو به‌رینه

خوین به‌خوپ دی راست و چه‌پ

دینه جـه‌نگم چه‌ند هه‌زاره

هـندی و پۆم و ته‌تاره

قه‌وسیان تیر لی ده‌باره

جووت به‌جووت دین راست و چه‌پ

جوت به جوت وا دین خه دهنگه

پۆڤی روونم لئی بوو تهنگه

دهستهیی هیندو فه رهنکه

سهف سهف دین راست و چهپ

تیغ به دهستن مهی فرۆشن

بۆ هیلاکی گیان به جۆشن

عاشقانت خوین دهنۆشن

جورعه جورعه راست و چهپ

سووت دهروونم وهک زوخالی

که وتمه به حیری ئاه و نالی

ناپرسی جارتیک له حالی

عاشقانت راست و چهپ

ئهحمدهی کۆری ههزینه

دل له سههر سهدق و یهقینه

یاری خۆت حازر ببهینه

دوور و نێزیک راست و چهپ

ئهحمدهی کۆر له پارچه ههلبهستیکی تردا روو دهکاته دلخوازهکهی و پیتی دهلێ: ئهی
دل به رهکههه، دل بۆ دووریت وهکو ساز دهناڵینێ، وه جهرگم بۆت بووهته کهباب و ئهسرینم
بهخوهر دینه خواری و خورد و خۆراک و خهوم لئی حهرام بووه، دهسا بهزهیمیت پێمدا بێ با
دهرد و خههم نهمینێ، با ئیتیر کهه زووخێ جهرگی خۆم بخۆمهوه، دهسا بهزهیمیت بهه
ههژارمدا بێ و کهه نازاری بده:

دل بههرا پهی رووی فیراقت دل دهناڵێ چون روپاب

بهو دوو ئهبرۆی میثلی طاقت بهندی جهرگم بوو کهباب

بوو بهبریان تۆی دهروونم چاو پر ئهسرین دل زهبوونم

مهجنوون ئاسا غهرقی خوونم، لیم حهرام بوو خورد و خاب

خاب و خۆراکم گرینه رحمهتن للعهالهیمینه

پهحمی که بهمنی ههزینه با کۆتا بێ ئهوه زاب

با کۆتا بێ داخ و دهردم ناله نال و ئاهی سههردم

بێ ئهجهل وا بۆ تۆ مردم پیم بده جامی شههراپ

پټم کهرمکه جورعیت مہی، لهو مہیہ مردوو دمکا حہی
 مہی بہ حاجت صاحبی مہی، با له بہین لاجی حیجاب
 با له بہین لاجی حیجابہ، دلہر و ہم ٹافتابہ
 وا دمکہم ئہز خؤم حیسابہ، کہ مترینم ئہز کلاب
 کہ مترینتہر ئہز سہگانت، ئہز سہگانی پاسہبانت
 جان و دل قوربانی جانت، گولړوخی روخ ٹافتاب
 ٹافتابی شہوقی عالم، شہسہواری نہسلی ئادہم
 بؤ روسل تۆ بووی بہ خاتہم، ئہی شہمی عالی جہناب
 ئہی شہمی لهولاکہ لهولاک، تۆ له نور و ئادہم ئہز خاک
 جوملہی شیخ و وہلی پاک، بوون له سایہت فہیزیاب
 بوون له سایہت ئہز بہقوربان، مہرہمی ئہسراری سوبحان
 قہلبی عاصیم بوو بہ بریان، لهو سہرہ ریگای خہراب
 مال خہراب و دل بہجؤشم، عاشقی بیتھؤش و گوشم
 خوټنی جہرگی خؤم دمنؤشم، کوورہی دل پر له تاب
 کوورہ ئاسا دل بہ تاوم، لت لتہ جہرگ و ہناوم
 وا له عہشقی تۆ سووتاوم، کہ و تمہ حالی ئیزتراب
 ئہحمہدی کؤری ہہزارہ، چاوہ پټی لوتفتیکی یارہ
 ئینقہدہر بی ئیختیارہ، نایتہ حہد و حیساب
 ئہحمہدی کؤر له پارچہ ہہلبہستیکی تردا دہلټی: له خہودا یارہ کہم دی کہ بادہی لټم
 دہوټی و ئہو شہوہ بہیہ کہوہہ رامان بوارد و بہخؤشییہوہ ژیاين، کاتټی کہ وریا بوومہوہ
 بہبہشؤکاویہوہ نہ یارم دی و نہ بہزمیک، بہم چہشنہ گیانم کہوتہ مہترسییہوہ، وہ لال و
 کہر له شوټنیکدا داکہوتم:

دیم له خہودا شاد و خوړم، یاری من بادہی دہوټی
 دہس له ناو دہس دہم له ناو دہم، وہی له شادی ئہو شہوټی
 ئہو شہوہ عیش و نیشات بوو، کہیف و ٹاہہنگ و بیسات بوو
 بؤ کزہی دل ئہو نہ جات بوو، ناگہان پابووم لهوټی
 ومختی بیدار بووم نہ کہس بوو، تہن سہراسیمہی ہہوہس بوو
 رؤج ہہراسانی قہفہس بوو، لال و کہر کہوتم لهوټی

لال و کەر وەک زوالعوویویان، کەشفی ئەبشار و قولوویان
 بۆمەنتی بێ رووی حەیبان، حاشە لایلا نامەوی
 خاکی ئەعلی ئەسپی تاها، سورمەیه بۆ چاوی ئەعما
 ناخ لە ئەم دونیا لە مەکری، کەس بەپاوەت ناخەوی
 (ئەحمەدی کۆر) دڵ وفاق دە، مەیلی وەسلی یار تاق دە
 یەک دەخوای یەک تەلاق دە، تیکرا نابن دوو هەوی

سەرچاوهکان

- ۱- میژووی ئەدەبی کوردی - عەلانەدین سەججادی - بەغدا، ۱۹۵۲.
- ۲- دیوانی شیخ ئەحمەدی کۆر - مەهاباد، ۱۳۴۲ی هەتاوی.
- ۳- ئەنجومەنی ئەدیبان - دانراوی ئەمین فەیزی بەگ - بەغدا، ۱۹۸۳.
- ۴- مەرھوفا - ترجمە و توضیح قادر فتاحی قاضی - تبریز، ۱۳۴۵.
- ۵- گۆفاری بەیان - ژمارە ۱۲، سالی ۱۹۶۵.
- ۶- بەیازێکی کۆن کە نزیکەی سەد سال لەمەوێش نووسراوە.
- ۷- دەنگی کیتی تازه - ژمارە ۲، سالی ۱۹۴۵.
- ۸- یادداشتەکانی خۆم سەبارەت بە ئەحمەدی کۆر.

شیخ ئیمامودینی مەردووخ

... - ۱۲۶۰

ئەم ھۆنەرمان ناوی ئیمامودین و کۆری شیخ محەمەد و نەوی شیخ ئەحمەدی
 تەختەییە و بەپیتی ئەو بەلگانی کە کەوتوووە دەستمان لە دێی دەژندا ھاتوووە دنیاو و
 ھەر لەوێشدا پێ گەشتوووە. ھەر لە منداڵیدا لە لای باوکی خەریکی خوێندن بوو و لە
 پاشان چوووە حوچرە فەقیان و بۆ خوێندن زۆربە شۆنەکانی ھەرامان گەراو و
 سەرئەنجام لە سنەدا وەدی مەلایەتی وەرگرتوو و گەراووەتە زێد و مەلەندەکە خۆی و
 پاشماوی زبانی بەوانەوتنەو و پێنۆتینی خەلک بردوووە سەر تا لە سالی ۱۲۶۰ی کۆچی
 مائاوايي لە جیھان کردوو و ھەر لەوێدا نۆژراو.

شیخ ئیمامودین بەیەکی لە ھۆنەران کورد دیتە ژمار، ھۆنراوەکانی زۆر تەپ و پاراو و
 شیرین، گەرچی ھۆنراوەکانی کۆنەکرانەتەو و زۆربەیان لەناوچوون، بەلام ئەو
 ھۆنراوانە و بەیادگار ماونەتەو، پلەپایە ئومان لە ھۆنەریتیدا بۆ دەرەخەن. لە

هۆنراو هكانی ئو هر تهنیا پارچه ههلبهستیکیمان که وتووته دهست که بهبۆنه ی بارکردنی
شیخ غهفوور له دیتی کاشتهروهه بۆ دیتی ههجیج هۆنیوتهوه که دهلتی:

عهرزه داشت بهنده ی مهززون مههجوور
ومهز مهت مهخدووم کاکه شیخ غهفوور
(احبُ الاحباب) خویشان و ئه قوام
مورشده ئه نام، خهواس و عهوام
رهفیق شهفیق ئی بهنده ی ههزین
بهگه زاف مهشهوور به ئیمامودین
مونه ی رای مونیر مهخدووم مه دارق
ئه ر پرسی ئه حوال موخسلت ئارق
جهو دمای سهفه مهعهوود مه علووم
باز وهشار ئامام وه ئی مهرزو بووم
شنه فتم چۆلن تهکیه که ی کاشتهر
هر دهم وه جگه ره دۆم سهه نهشتهر
ئه یوانچه ی یانهت جای مهکرووریتوون
ههوز و موسه لالت مهملوو جه دیتوون
نه سه دای ئه زان نه قهه قیامهتن
چیش واچوون یا شیخ یه قیامهتن
به مه رگت قه سهه مه دهر د کاری ویم
په ی ئی بازاره گشت جه دل بهر شیم
ئیسه ئیستدعام جه گردین خاسان
پیران پردین راگه ی ههق ناسان
خوسووس ئو بوزورگ په نات پی بهردن
هیممهتش حازر ئه رسه د که مهردن
خوداوهند به خیر رهحمی بکهرو
تهفره قه ی یاران گشت جهه بهدرو
به لکه م ئی مهززون مه رگ نازاران
دلش هر شهاد بۆ بهدین یاران

ومرنه پۆ بهرۆ خه‌مان لێش كۆوم

نێدای شادی و زه‌وق به‌ی ئه‌و پۆ پۆوم

واته: ئه‌ی كاكه شێخ غه‌فور! سكاڵا و گله‌یه‌كم هه‌یه له خزمه‌ت تۆدا، تۆ له جێی خزم و كه‌سوكارمێ و یار و هاوه‌لی دێرنیمی، له دوا‌ی بارگرندن چوومه زێد و مه‌لبه‌نده‌كه‌ت و دیم كاشته‌ر چۆله، هه‌یوانی به‌ر ماله‌كه‌ت بووه‌ته جێی دیوان، ئیتر نه‌ ده‌نگی بانگ دێ و چی بێتم ئه‌ی شێخ نه‌مه پۆژی په‌سلانه، به‌مه‌رگت سوێند ده‌خۆم كه‌ ده‌ردی كاریمه، ئیستا داوا‌ی له هه‌موو پیاوانی چاك و پیران ده‌كم، به‌تایبه‌ت تۆ كه‌ په‌نات برده‌وته لای سولتان عوبه‌یدوللا (واته كۆسه‌ی هه‌جیج)، خوا به‌زمی پێماندا بێ و هه‌مووی یاران كۆكاته‌وه به‌لكو كه‌مێ دلم شاد بێته‌وه، ئه‌گینا پۆژ به‌پۆژ پتر په‌ژاره دلم داده‌گرێ و خه‌م تیا‌م ده‌با.

سه‌رچاوه‌كان

۱- به‌یازێكی كۆن كه‌ نزیکه‌ی سه‌ه ساڵ له‌مه‌وێش نووسراوه‌ته‌وه.

۲- یادداشته‌كانی خۆم سه‌باره‌ت به‌شێخ ئیمامودین مه‌ردووخێ.

شێخ عه‌بدولكه‌ریم خانه‌گای

۱۲۷۴ - ۱۲۰۷

ئهم هۆنه‌رمان نارێ عه‌بدولكه‌ریم و كورێ شێخ ئه‌بوویه‌كر و نازنارێ خه‌سته‌یه و به‌پێی ئه‌و به‌لگانه‌ی كه‌ كه‌وتوه‌ته ده‌ستمان له‌ ساڵی ۱۲۰۷ی كۆچی له‌ دێی خانه‌گای پاوه له‌ دایك بووه و هه‌ر له‌وتێشدا پێی كه‌یشتووه. هه‌ر له‌ منداڵیدا له‌ لای باوكی خه‌ریکی خۆتندن بووه و له‌ پاشا چووه‌ته حو‌جره‌ی فه‌قییان و بۆ خۆتندن زۆربه‌ی شوێنه‌كانی هه‌ورامان كه‌پاوه، ماوه‌یه‌ك له‌ ده‌ژن بووه، ماوه‌یه‌كی زۆریش له‌ پاوه خۆتندویه‌تی و له‌ پاشا له‌ سنه‌ خۆتندنه‌كه‌ی ته‌واو كردووه و كه‌پاوه‌ته‌وه زێد و مه‌لبه‌نده‌كه‌ی خۆی و خه‌ریکی وانه و تنه‌وه و پێنێنی خه‌لك بووه و ماوه‌یه‌كیش له‌ شاری سلێمانیدا خه‌ریکی وانه و تنه‌وه بووه و له‌ پاشا كه‌پاوه‌ته‌وه خانه‌گا و سه‌ره‌نجم له‌ ساڵی ۱۲۷۶ له‌ ته‌مه‌نی شه‌ست و نۆ ساڵیدا كۆچی دوا‌یی كردووه.

له‌ یه‌كێ له‌ به‌یازه‌كاندا نووسراوه كه‌ خه‌سته: یه‌كێ له‌ سه‌یده‌كانی خانه‌گای پاوه بووه و هۆنه‌ریكی كه‌وره و خاوه‌ن بیر و هۆشێكی به‌رز بووه و كه‌لی هۆنراوی به‌زاراوه‌ی گۆرانی هۆنیوه‌ته‌وه و تا ئاخ‌ر و ئۆخری سه‌ده‌ی سێزده‌می كۆچی ژیاوه.

كاك حه‌مه‌ عه‌لی سولتانی له‌ په‌راوی (حه‌دیقه‌ی سولتانی)دا سه‌باره‌ت به‌م هۆنه‌ره ده‌لی:

خهسته هاوچه رخی مه وله ویی تاوه گۆزی بووه و تا سالی ۱۲۶۵ی کۆچی زیندوو بووه و ماوهیهک له شاری سلیمانی دهرسی وتوو و سهر نه نجام که پراوته وه خانقا و له ویدا کۆچی دواایی کردوو.

خهسته بهیهکی له هۆنه رانی هه ره به رزی کورد دیته ژمار و له هۆنینه وهی هۆنراودا، دهستیکی بهرز و بالای هه بووه و هۆنراوهکانی زۆر ته و پاراو و شیرین و پهمان، گهرچی هۆنراوهکانی نه و کۆ نه کراونه ته وه، به لام نه و هۆنراوانه ی که له نه و مه به یادگار ماونه ته وه، پله و پایهی نه ومان له هۆنه ریه تیدا بۆ دهر ده که وێ. نه مهش چه ند هۆنراویکی نه م هۆنه ره که دهلی:

چراغ ریش نه بۆ، چراغ ریش نه بۆ
 هه ر سه رێ و ده مرد سه و دات ریش نه بۆ
 خا طری و نه نیش تۆ پێ نیش نه بۆ
 وه پرووی دونیا وه پاهت پیش نه بۆ
 تیش نیش شۆ مه و دای به یکان ژاراو
 لیش هه رام بۆ خوا، چیش تکیۆ زو خوا
 سیا بۆ چون سه نگ مانده ی هه واران
 خهسته بۆ و ده مرد پهی دوریی یاران
 دهستی نه گیلۆ نه سینهی سافت
 چنگ نه دۆ نه چین موشکین کلافت
 وه تسیغ پیر زام پاره پاره بۆ
 ناویزان وه چنگ پای قه نهاره بۆ
 پیزه ریزه بۆ تواناش که مه بۆ
 دوساخ پاومند زهنجیر خه مه بۆ
 ساکه دوریی تۆ نه ایتر وست نه دل
 دهست هۆرگرت نه گشت (خهسته) ی خار و چل

واته: نهی خۆشه و یسته کهم! هه ر سه رێ به دهردی نه وین و سه و دات گرفتار نه بێ و دلی به چه ره ی نه وینت نیشی پێ نه گات و له پرووی دونیا وه هیمنی لی ده برێ، وه چاوێک به سورمه ی که وشه کانت نه پێژرێ و نه و سا سهیری بالای نه مامت نه کات، یاخوا نووکی تیری ژاراوی تیی که وێ و خهوی لی هه رام بێ و زووخاوی لی بتکی و پهش هه لگه پێ و مکو

بهردی هواران و بهدردی دوری یار شهکات و ماندو بی، وه دهستیک بهناو سینگتدا
 نهگه پئی و چنگی نهکهریتته ناو چینی په لکه کانتدا، یاخوا بهشمشیر لت لت بی و
 بهقه ناروه هلی واسن. دهسا دوری تو ناگری خسته ناو دل و دهستی له (خسته)
 هه لگرت. له پارچه ههلبهستیکی تردا بهم جوزه لهگه ل یارهکیدا راز و نیاز دهکا:

چراخم دیدت، چراخم دیدت
 سهوگند وه سورمه‌ی دهوران دیدت
 وهنه برۆی وینه‌ی بالام خه‌میدت
 یاخو چون هیلال حهق نافه‌ریدت
 وهزولف سیای پرچین لوولت
 وهبالا چون سهول رهند نه‌وتوولت
 وهگۆنای چون شه‌م شه‌وان نه‌فرۆزت
 وه کرشمه و ناز عاشقان سۆزت
 وه‌به‌نجی نازک حه‌نایی ره‌نگت
 وه دیدی مه‌خموورسیای سی‌وه‌نگت
 وه‌نیگای ناگای واده‌کی جاران
 وه‌جیلوه‌ی بالات له ده‌رویانان
 نه‌ر "خسته" بی تو شادی بویارۆ
 خوداوهند بالاش وه گل بسپارو

واته: نه‌ی خو‌شه‌ویسته‌کم! سویند به‌سورمه و کلی چاوانت، وه به‌نه‌برۆی خه‌میده‌ی
 وه‌کو بالام، که وه‌کو مانگی یه‌کشه‌ویه وه به‌زولفی ره‌شی پرچین و لوولت، وه به‌بالای وه‌کو
 سه‌ولت. وه به‌گۆنا و کولمه‌ی وه‌کو شه‌مت که شه‌و پروناک ده‌کاته‌وه، وه به‌ناز و خه‌مزت
 که دلی نه‌ویندار و گراو ده‌سووتینتی، وه به‌نیونگی نازت، نه‌گه‌ر "خسته" به‌بی تو شاد
 بی، یاخوا له‌شی بسپیریتته گل و خاک.

له پارچه ههلبهستیکی تردا ده‌لی:

چراخم ناشاد، چراخم ناشاد
 تا وه موژده‌ی مه‌رگ دل نه‌بو ناشاد
 تاکه هيجرانت نه‌کیشۆ جه‌ورم
 تا یاسین وانان نه‌گی‌ران ده‌ورم

تا دیده نه شق چهنی بالاسهر
 نه گیلو پی من زایه لئی چه مهر
 تا یاران پریم نه کیشان فریاد
 شهرت بق مهیل تق نه دهر وون و هباد
 تا پیم نه وانان نایه وادهی مهرگ
 تابهر ناوهران نه تقی جامه و بهرگ
 تاکه مهر دمشور نه شقورم به دهن
 نه پچامه وه و هتق تقی کهنه
 نه نیام وه تابوت و هههی داد ههی داد
 شهرت بق مهیل تق نه دهر وون و هباد
 تاکه دلسوزان تهرم نه وهران
 و هسهرای گلکوم داخل نه کهران
 تاکه نه نیانیم نه تقی یانهی تق
 دل پر ناخ و داخ دوری دیدهی تق
 نه پویشان و هسهنک، بهرکه رام جه یاد
 شهرت بق مهیل تق نه دهر وون و هباد
 تاکه نه ریزان و هسهر قهرم خاک
 تا نه و زمانیم یانهی تنگ و تاک
 تا خستهی دهرت قالبش یهک سهر
 نه دریق جهیق نه و یانهی خسته تر
 تاکه گوشت و پوس، مه غزو نیستخوان
 چهنی خاک و خول نامیته نه وان
 تا خسته ت سفتهی نار و نور نه بق
 شهرت بق مهیل تق جه لام دور نه بق
 تام ووران نه وان و مزیم دلشاد
 شهرت بق مهیل تق نه دهر وون و هباد

واته: نهی خوشه و یسته کهم! تا کو مردن من ههر تقم خوش دهوی و، تا یاسینم دهخوین و
 تا یاران رقی روم بق نه کهن، مهرج بی که له بیر نه بهمه وه، تا مهرگم پی نه گا و کفن نه که نه

بهرم و تا له بان ته ته شۆردا نه مشۆرن و له ناو كفندا نه مپچنه وه و نه مخه نه ناو داره تهرم،
 مهرج بى كه تۆ له بير نه به مه وه. تا هاوه لان و خزم و كه سوكاره كه م تهرمه كه م هه لئه كرن و
 نه مخه نه ناو گۆڤ و به بهرد بانم دانه پۆشن، مهرج بى كه تۆ له بير نه به مه وه. تا
 خوشه ويست كه م، نه ته سهر گۆڤه كه م و تا گۆشت و ئيسك و پرووسكم، له گه ل خاك و
 خۆلدا ناو ته نه بى و ميرووان به له شى سارده و بووم دلشاد نه بن، مهرج بى كه تۆ له بير
 نه به مه وه. له دوو هۆنراوى تردا ده لى:

پوخسارش په ونه ق رويح مه سكووندا

جهيران حهيران مه ند شى وه هامووندا

وه نه وشه سوچه دى خالش فهرز كه رده ن

جه و بۆنه مودام كه چ كه رده ن گه رده ن

واته: روومه تى ياره كه م په ونه قى دايه جيهان و ئاسك سه رسام ما و به ره و دهشت كه وه
 پى و وه نه وشه كرپنۆشى له خاله كانى كرد و بۆيه هه موو ده م سه رى لى ده خه وى تى.

سه رچاوه كان

۱- حديقە سلطانی - تالیف محمد علی سلطانی - تهران، ۱۳۶۶.

۲- به یارێكی كۆن كه سه د سال له مه ویتش نووسراوه ته وه.

۳- یادداشتەكانی خۆم سه باره ت به شیخ عبیدولكهریمی خانه گایی.

سه ی براكه

۱۲۱۰ - ۱۲۹۰

ئه م هۆنره مان كه ناوی حه يدەر و كورپی سه ی مه نسوور و نازناوی سه ی براكه یه، به پیتی
 سه ره تاي په راوی سه رنه نجام له سالی ۱۲۱۰ی كۆچی له دیتی تووت شامییی كرماشاندا
 پیتی ناوته مه يدانی ژيانه وه و له سالی ۱۲۹۰ له ته مه نی هه شتا سالی دا به ده ست دوزمه نان
 كوژراوه و له دیتی ناوبراودا نۆژراوه.

دوكتۆر محمه د موكری له سه ره تاي په راوی (شانامه ی حه قیقه ت) دا له باره ی سه ی
 براكه وه ده لى: سه ی براكه كه یه كئى له پێبه رانی هه ره به رزی یارییه، له سالی ۱۲۱۰ی
 كۆچیدا له دایك بووه و له سالی ۱۲۸۰ له ته مه نی هه فتا سالی دا كوژراوه.

سه ی براكه به یه كئى له پێبه ران و هۆنرهانی پایه به رزی یاری دێته ئه ژمار، وه سی و
 شه ش كه س له هاوه لانی كه له ده وری خۆیدا كۆی كر دوونه ته وه، هۆنەر بوون و

به‌ناویانگترینی ئو هۆنهرانه: نه‌ورۆز و ته‌یموور و زولفه‌قارن که هۆنراوه‌مکانیان گه‌لێ به‌رز و ناسک و په‌وانن، وه هۆنراوه‌مکانی ئو هۆنهرانه له په‌راویکدا به‌ناوی: (ده‌وره‌ی سه‌ی حه‌یده‌ری) کۆ کراونه‌توه.

ئه‌مه‌ش چه‌ند پارچه هه‌لبه‌ستیکێ ئه‌م هۆنهره که ده‌لێ:
عه‌ره‌ب دوجه‌یلم، عه‌ره‌ب دوجه‌یلم
عه‌ره‌ب وه عه‌ره‌ب قه‌یس دوجه‌یلم
ئه‌تۆ له‌یله‌نی من له‌یل له‌یلم
ئه‌سرین نه‌دیده چون سه‌یلات که‌یلم
بیم وه سه‌ره‌قه‌تار، قه‌تار شاه‌ی
ویه‌ردم نه‌ بان پێل کـه‌چ راه‌ی
دۆسان مزگانی ها یاوام وه له‌یل
وه‌بۆی عه‌تر له‌یل ده‌ماخ که‌ردم که‌یل
دیده دیدهی له‌یل نه‌ناسـۆ وه‌ویش
کۆر بۆ، نابینا، به‌دته‌ر به‌یق بێش

واته: من بۆ یاره‌که‌م به‌وێنه‌ی قه‌یسی لیوهم لێ هاتوووه و ئاواره و ده‌ریه‌ده‌ری ده‌شته‌که‌ی دوجه‌یل بووم، ئو ده‌شته‌ی که مه‌جنوونی تێدا سه‌رگه‌ردان و ئاواره بووبوو، و بۆ له‌یلای یاری ده‌که‌را. تۆیش یار و له‌یلای منی و منیش دل‌براو و مه‌جنوونی تۆم، وه بۆ تۆ فرمیتسکم و مه‌کو لافاو دێ، له‌به‌ر تۆ خۆم کرده کاروانجی، وه له‌سه‌ر پریدیکی لاره‌پێدا تێ په‌ریم تا بگه‌مه تۆ، ئو هه‌موو ڕیگه‌وبانه‌م له‌به‌رنه‌وه به‌ری تا بۆنی خۆشی تۆم پێ بگا. خوا و راسان به‌هیوای دلم گه‌یشتم. چاوی که چاوی نه‌که‌وێته یار، ئو چاوه یاخوا کوێر و نابینا بێ و جیهانی لێ تاریک بێ.

۲

یاران نه‌ خامۆش، یاران نه‌ خامۆش
شه‌وێ نه‌ شه‌وان نه‌ خاوا خامۆش
وێنه‌ی سیاوه‌حش سیا‌ی سه‌وا‌دپۆش
دیم سه‌دای قووقووی یارم ها نه‌گۆش
وه جه‌خت مه‌شاخا نه‌ به‌ند سه‌ره‌کۆ
قه‌واقووی یاران ئاخ‌ر بی وه پۆ

نهو سهدا و دهنګه چند کهس خرّوشا

بیدار بيم نه خاودروونم جقّشا

نیسا هام نه فکر نهو سهدا و خرّوش

وه مهیل بنیام هم بهیق وه گقّوش

واته: نهی یاران! شه وټکیان که گیتی کپ و مات بوو، خه وټکم دی. لهم خه وهدا وهکو
سیاوهشی ره شپقّوش له شوټنټکدا پراوهستا بووم که له پر سهدا و هاواری یارم هاته گوی
له سر کټوټکدا دهیساخاند و دمینالاند و، به دم هاوار و نالیه وه چند کهسی تر نالاندیان
تا پقّز بووه، لهو ههرا و نالیه شدا من وریا بوومه وه و دل و دهر وونم هاته کول، نیسته ش
هاله م بیری نهو ناله و ههرايه، وه هیوادارم که سرکه وړه ی فرشته کان له لاین خواوه
تکام بق بکا تا جاريکی تر گوتیم له دهنګ و نالیه یاره که موه بیت و به هیوای دلّم بگم.

۲

دلّه نهو کوی نهشت، دلّه نهو کوی نهشت

وهیادت مهیق وټل بیت نه کوی نهشت

نه سرین نه دیده ت چون سیلاو مه وشت

سووهیل بی ناما وهی ته وړه تق رهشت

ههی دل نه پایه ی له یلا بنیه سر سر

پهنا بهر وه زات پادشای داور

جام جهم بنیام، بنیام جام جهم

دوستان مزگانی شاباز بی محکم

واته: نهی دل! دټه بیرت که وهکو مه جنون له کټوی نه جدا ناوړه و دهر به دهر بوویت؟
وه فرمټسک له جاوانته وه وهکو لافاو دهات، نه مه سووهیل بوو که تقی بهم چه شنه بهرز
کرده وه که وایو نهی دل له بهر ابرې پله وریایه ی دلداردا سر دانه وټنه و کړنوش که و پهنا
ببه بهر پاشای داور، جامی جهم نوټنګه ی بهزه یی خواییه. نهی دوستان مژده! که
شابازی گوره سر مه ست و سرخوشتی نهو جامه بوو.

۴

جهو یار په ی خه وړ، جهو یار په ی خه وړ

سی دوستان نینتزار جهو یار په ی خه وړ

هه‌رسی سهر توفه‌یل گولبانگ سه‌هر
 موحتاج په‌رئ شه‌وق شه‌وعای شه‌وعاوه‌ر
 وه‌مه‌زموون سه‌بت ته‌علیقه‌ی سه‌رمۆر
 زال چه‌نی روسته‌م په‌خش مه‌ساف جو‌ر
 ئامان نه‌و مه‌یدان سه‌رای داله‌هۆ
 ته‌مام ئاراستن خواجای یه‌مه‌ن کو
 چون روسته‌م چه‌نی نه‌و خاقان چین
 ستی‌زا و یاوا وه‌ فه‌ر ئی زه‌مین
 یه‌قین دوستانیش مه‌یاوان وه‌فه‌ر
 خلاف نه‌دارۆ حه‌رف قه‌له‌م زه‌ر
 ده‌ورمه‌دان نه‌ ده‌ورچون حوسه‌ین نام
 ته‌حقیق نه‌ مه‌یدان نه‌داران ئارام
 نوشته‌ی مووسا خلاف نه‌دارۆ
 دۆست راست پاکباز باوه‌ر بدارۆ

واته‌: سئ که‌س له‌ یارانی پاکدل به‌شوێن شادا که‌ران و نه‌م سئ که‌سه‌ که‌ پتووستییان
 به‌به‌زه‌یی و تیشکی روخساری نه‌و بوو، کاتی که‌ شایان په‌یدا کرد وه‌کو زال و رۆسته‌م و
 په‌خش رۆشینه‌ کتیی داله‌هۆ و نه‌وێتیان رازنده‌وه‌ و بوونه‌ هۆی پیت و پیزی نه‌و مه‌لبه‌نده.
 نه‌وان وه‌کو رۆسته‌م که‌ بۆ فه‌ر و شکۆی ولات له‌گه‌ل خاقاندا شه‌ری کرد، پیروژ بوون. بئ
 گومان دۆستان و یارانیش نه‌گه‌ر له‌ پیت و پیز و له‌ فه‌ری شا به‌هرمه‌ند ده‌بن. به‌وته‌ی پیر
 مووسی بڕواتان بئ و پئی راست بگرنه‌ به‌ر و راستی بکه‌نه‌ دروشمی خۆتان.

٥

عه‌جه‌و به‌زمی دیم، عه‌جه‌و به‌زمی دیم
 نه‌ی مه‌قت شه‌فه‌ق عه‌جه‌و به‌زمی دیم
 وه‌مه‌یل چه‌ند که‌س مه‌گێلیام، مه‌شیم
 تا یاوام وه‌ پای دره‌خت عه‌ه‌زیم
 یاوام وه‌ بازار به‌ند راست به‌ن
 دیام دیم یارام نه‌ رووم حازر ه‌ن
 مه‌یق وه‌ راوه‌ وینه‌ی سه‌ول ساف
 وه‌رگێلیا چه‌نیم بئ لاف و خلاف

روو کەرد وه مۆبەت وهشیرین گوفتار
 گا مهیل وه کهمین گا راز بهدکار
 خو لاسه تا دهرب ورازان کەردن
 هەردوو دەس په یوهس پێچان نهگەردن
 دههەن نه گەلووی من مات و مهدهوش
 تفلێ نهوساعت مهواتش خاموش
 ئیسە هەم وه مهیل بنیامین جەم
 نهومهیل و مۆبەت مهیلش نه بۆ کهم

واتە: لەم بەرەبەیانەدا بەزمیکی سهیرم دی، وه به ئارەزووی چەند کەس دههاتم و دهچووم
 تا گەیشتمه پای داریکی گهوره و نهوسا لهوێوه پویشتمه بازاڕ و دیم یارم له بەردەمم دایه
 و وهکو سهول دیتە پتوه و رووی تێم کرد و لهگهڵمدا دوا و دواي دل و دهروونمی پوون
 کردهوه، ئیستاش هەر ئهو خوشهویستییهی لهگهڵمدا هیه و خویشمی دهوێ.

٦

دهرویش دهرویشان، دهرویش دهرویشان
 دهرویش مهولا ئاغهی دهرویشان
 وه رهمز و رهوشت ریازەت کیشان
 وه جەم چلەن یار نه دلێشان
 هەر کەسێ کە را وه یار بزانتۆ
 سهرافەن سهراف کە پیش مهوانۆ
 مه بۆ کە سهراف دانهشناس بۆ
 خهوهرنه ئهسرار خاس و ناخاس بۆ
 نهک چون لیـلاوان ویـل ههـرده بۆ
 ویـل و سهـرگهـردان را گوم کهرده بۆ

واتە: ئهو کەسەیی که دهرویشه و به پێ و رهوشتی دهرویشی دلی بهستوه و له پێی
 خواوه دهپوا. وه جەم و چلەن و یار له دل دەرناکەن، وه هەر کەسێک پێی راست به یار
 بزانی دیاره خواناسه و خواناسیش دهبی دانهناس بی و خاس له خراپ جیا کاتهوه،
 نه وهکو ئاواره ی دهشت و دهر بی و پێ گوم بکا.

سفید صفه‌تان، سفید صفه‌تان
 جهم سفیده‌وان سفید صفه‌تان
 کالای کارخانه‌ی ساحیب مؤبه‌تان
 سهرمه‌شق نه‌دوکان باتن هیمه‌تان
 مه‌علوم بۆ نه‌لای توغرای قه‌لم زه‌ی
 زیل زه‌ین زولال جه‌لادان وه‌فه‌ی
 به‌لی وه‌ شهرتی چون مایه‌ داران
 هر شهرت و ئیقرار وینه‌ی توجاران
 رۆژ وه‌ رۆژ فیتشته‌ر مه‌شقش ته‌مام بۆ
 دوور نه‌به‌ین و به‌س بۆره جه‌مام بۆ
 وه‌ سه‌ورئوموور، وه‌ سه‌قام سه‌خت
 مایه‌ت نه‌دوکان سه‌راف بکه‌ر نه‌خت
 وه‌ی ته‌وره مه‌بق نه‌ سه‌رویه‌رده‌ن
 باقی وات واتای مه‌نه‌ی بی شهرده‌ن

واته: پیاوی خواناس ده‌بی له کارخانه‌ی خوشه‌ویستیدا کالای بکری و دلی پاک و خاوین
 بکاته‌وه و به‌به‌لین و په‌یمانی خوی بجوولیته‌وه و رۆژ به‌رۆژ پتر له‌م رینگه‌وه بپروا، وه
 به‌ئارامی و هیمنی مایه‌ی له‌ لای پوول گۆره‌وه‌ی خواناسیدا نه‌خت بکاته‌وه و به‌م چه‌شنه
 ده‌بی ژیان باته‌ سه‌ر، ئیتر نه‌وانه‌ی وا له‌ رینگای تره‌وه ده‌رۆن دیاره له‌ هه‌له‌دان و پتی
 راست ناگرنه‌ به‌ر.

سه‌رچاوه‌کان

- ۱- شاهنامه‌ی حقیقت - تالیف حاج نعمت الله جیحون آبادی - تهران، ۱۳۶۱.
- ۲- مشاهیر اهل حق - تالیف صدیق صفی زاده - تهران، ۱۳۶۰.
- ۳- ده‌وره‌ی سه‌ی براکه (ده‌ستنوووس).
- ۴- یادداشته‌کانی خۆم سه‌بارته‌ به‌سه‌ی براکه.

دهرویش ئوجاغی گوارهی

۱۲۱۱ - ۱۲۸۶

نهم هۆنهرمان ناوی ئوجاغ یا ومجاخ و کوری فهراهام میرزای گوارهییه و به پیتی نهو به لگانهی که کهوتووته دهستمان له سالی ۱۲۱۱ی کۆچی له دیتی گوارهی سهر به کرماشان هاتووته دنیاوه و له بهرئهوهی له بنه مالهیهکی خویندهوار و میرزا بووه، ههر له مندالییهوه دهستی کردووته خویندن و فیدی و یژهی فارسی و خهتخۆشی بووه و پاشان چووته دیتی تووت شامی و ماوهیهک له خزمهت سهی براکهدا بووه و بووته دهرویشی و له ویدا پهرتووکی سهرئه نجام و دامیار دامیار و پهرتووکه ئاینیهکانی تری یاریی خویندوو و پاشان بق پتنوینیی خه لک چووته کرد و سهحنه و هاتوچۆی کرماشان و پاتاق و قهسر شیرینیشی کردوو و چهند جارتیکش چووته تاران و قوم، کاروانیهکی خانهقین و دیتی هاوار و سازان که کهوتووته لای شاری ههله بجهوه بووه و پاشان که پاهتهوه زید و مهلبه ندمکهی خۆی و پاشماوهی ژبانی به پتنوینیی یاریهکان و هۆنراو هۆنینهوه بردووته سهر تا له سالی ۱۲۸۶ی کۆچی له تهمنی هفتا و پینج سالییدا کۆچی دواایی کردوو.

دهرویش ومجاخ بهیهکی له هۆنهرانی گهرهیی یاری دیته ژمار و هۆنراوهکانی گهلی دلگر و شیرین و دلنشین و زۆربهیان سهبارت به پیتی و پچهی یارین و ههندیکیشیان پتشیبین و له دهفته ریکدا کۆ کرانه تهوه و هیتشتا له چاپ نه دراون.
نهمهش چهند پارچه ههلبهستیکی نهم هۆنهرمیه که دهلی:

۱

رهستا خیز مه بق، رهستا خیز مه بق

یاران بزنانان رهستا خیز مه بق

زولفه قار نه فوقه جهر تیز مه بق

نه نه زولبه حرمین و لگه ریز مه بق

هوژمهت باتن بنای شه پ مه بق

ته لاتوم قین به حهر و به پ مه بق

عالم موسه خهر تار و مار مه بق

نیشانهی ئاخهر نه وه هار مه بق

واته: ئهی یاران! نهوه بزنانن که شه پ و ئازاوه له جیهاندا ههله دهستی و وهکو پۆژی دواایی هه موو دهکونه ناو ترس و دهپه شوکتین و شمشیری زولفه قار تیزتر ده پتی و له خاکی

به حره‌یندا گه لاپیزان ده‌بی و شهرم لاده‌چی و شهر هه‌لده‌ستی و ناوی ده‌ریا ده‌خروشی و شه‌پۆلی ده‌گاته ده‌شت و کیو و دونیا به‌جاری تاریک و ته‌نگ ده‌بی و نیشانه‌ی ئه‌م باره ناله‌باره‌ش له وه‌رزی به‌هاردا ده‌رده‌که‌وی.

۲

یاران قه‌مه‌بق، یاران قه‌مه‌بق
 خه‌یلێ جه‌مه‌ردوم یه‌کسه‌ر قه‌مه‌بق
 په‌ی ده‌نگ باقی چراچه‌مه‌بق
 نه‌ی سال وه‌شدا به‌هار به‌مه‌بق
 زو‌لم و زه‌لالت به‌رز مه‌وه‌نه‌شاران
 مه‌وق په‌ستاخیز عیراق و ئیران
 مه‌شق وه‌ غاره‌ت بوخارا و به‌لخ
 ته‌که‌ مه‌وق ته‌کان ئه‌وقات مه‌بق ته‌لخ
 په‌شیوی دووسه‌ر ده‌عوای دین مه‌بق
 کوشتار باتن سه‌ره‌مین مه‌بق
 "توجاخ" تۆ واچه‌ مه‌بق چیش که‌رق
 هه‌رکس نه‌ سه‌متی واچۆ پۆله‌ پۆ

واته: ئه‌ی یاران! که‌لی له‌ خه‌لک به‌ته‌واوی قه‌ ده‌بن و ده‌بیته‌ چراچه‌ و که‌س له‌ که‌س نابێ و له‌ سالیکی خو‌شدا به‌هار وشک ده‌بی و زۆر و سته‌م و گو‌م‌پایی له‌ شاره‌کاندا په‌رده‌ستینی و شه‌ری ئیران و عیراق ده‌ست پی ده‌کا و به‌لخه‌ و بوخارا، به‌تالان ده‌بری و ژیان له‌ خه‌لک تال ده‌بی و هه‌مووی ئه‌مانه‌ بق شه‌ری دین ده‌بی. جا وه‌جاخ تۆ بلی ئه‌و خه‌لکه‌ ده‌بی له‌م کاته‌دا چی بکه‌ن که‌ هه‌ر که‌س له‌ شو‌ینیکه‌وه‌ ده‌بینی ده‌داته‌ سه‌ر خو‌یا و ده‌لی پۆله‌ پۆ.

۳

جه‌نگ خه‌یبه‌ر بق، جه‌نگ خه‌یبه‌ر بق
 خرو‌ش به‌غداد جه‌نگ خه‌یبه‌ر بق
 زیره‌ی زولفه‌قار شاخه‌ی دووسه‌ر بق
 ئه‌سته‌موول به‌رباد ده‌هوا یه‌کسه‌ر بق

سەردارى نەملىك ئىران خەۋەر بۇ
 سىلسىلە سىپاش بەۋىنەى وەر بۇ
 بەيتولوقەدەس چراغان مەبۇ
 تلوووع نە تطلعت دەماغان مەبۇ
 وا دیوسەلام شۇر شىن مەبۇ
 فتوور قىساس جەنگ دىن مەبۇ
 "ئۇجاغ" تا شاخە نە خىزق نەعرش
 جىهان يەكسەر بۇ سەھرابۇۋەلەش

ۋاتە: شەرى بەغدا ۋەكو شەرى خەبەرى لى دى ۋە لە ئەستەمبولىشدا شەرى
 ھەلدەگىرسى ۋە سەرۆكىك لە ئىراندا ۋىيا دەبىتەۋە ۋە لەشكرەكەى لەناۋ خەلكدا ۋەكو ھەتاۋ
 دەمرەۋشیتەۋە ۋە شارى قودس دەبىتە چراغان ۋە ھەتارى سەربەستى لەۋىدا ھەلدى ۋە شەرى
 لە ۋادىوسەلام يا بەغدادا پەرەدەستىنى ۋە خەلك تۆلەى خۇيان لە يەكتر دەسەننەۋە ۋە ئەم
 شەپەش بۇ دىن دەبى، ئەى ۋەجاخ تا شرىخەيەك لە ئاسمانەۋە نەيت، دەشت بەجارى پىر
 دەبى لە لەشى كوزراۋان.

سەراۋەكان:

- ۱- دەفتەرى ھۇنراۋەكانى دەرویش ۋەجاخ كە لە سالى ۱۲۰۲ى كۆچىدا نووسراۋە.
- ۲- بەيازىكى كۆن كە ھەندى ھۇنراۋى دەرویش ۋەجاخى تىدا نووسراۋە.
- ۳- يادداشتەكانى خۇم سەبارەت بەدرویش ۋەجاخى گاۋارەبى.

مىرزا ەلى ەباسۋەندى

۱۲۱۲ - ۱۲۷۶

ئەم ھۆنەرھەمان بەپىي يادداشتى ئەغلادىن كۆرى عالىيە ۋە لە سالى ۱۲۱۲ كۆچى لە دىي
 گاۋارەدا پىي ناۋەتە مەيدانى ژيانەۋە ۋە ھەر لەۋىشدا پى گەيشتوۋە. لە مىندالىدا خەرىكى
 خويىندىن بوۋە ۋە لە ماۋەيەكى كەمدا فىرى رىزمان ۋە ۋىژى فارسى بوۋە ۋە لە پاشان
 خەرىكى خويىندىنى پىتۆلى بوۋە ۋە ئەۋسا چوۋە دىي توت شامى ۋە ماۋەيەك لەلەى سەى
 براكەدا ماۋەتەۋە ۋە لە پاشا رۆيشتوۋەتە خانەقىن ۋە كەركووك ۋە بەغدا ۋە نەجەف ۋە
 خويىندەكەى تەۋا كر دوۋە ۋە گەراۋەتەۋە زىد ۋە مەلبەندەكەى خۇي ۋە پاشماۋەى ژيانى
 بەۋانەۋتەۋە ۋە پىتۆنى خەلك بردوۋەتە سەر تا لە سالى ۱۲۷۶ى كۆچى دوايى كر دوۋە.

میرزا علی له هۆنینهوهی هۆنراودا دهستیکی بهرز و بالای هه‌بووه و گه‌لێ هۆنراوی له شویته‌ن به‌جێ ماون و له هۆنراوه‌کانی وا درده‌که‌وێ که له زۆربه‌ی زانسته‌کانی ده‌وری خۆیدا سه‌رپشته‌ی هه‌بووه. نه‌مه‌ش چه‌ند هۆنراویکی نه‌م هۆنه‌ره، که ده‌لێ:

شام ها نه‌شامدا، غولام نه‌ ته‌بریز

مه‌بق بکه‌ران شین و په‌ستاخیز

وسنه‌ قرمزی سه‌نگ سه‌رانه

بی وه‌ خه‌را به‌ په‌ری دیوانه

تاریکه‌ن تاریک به‌لخه‌ و بوخارم

تاقه‌تم تاق بی نه‌مه‌نه‌ن چارم

بته‌م بته‌وونه‌ن بی‌مم زولاله

بی چیو نه‌مه‌بق ئی گالای گاله

واته: شام له شام دایه و خولامه‌که‌ی له ته‌وریزدا ژیان ده‌باته‌ سه‌ر، که‌وابوو ده‌بی شیوه‌ن و زاری که‌ین. کێوی وسنه‌ قرمزی هه‌ر سه‌نگی سه‌رانه‌یه که‌ بق ده‌لخوازان و شه‌یدایان بووه‌ خه‌راوه و وێرانه. دی‌ی به‌لخه‌ و بوخار تاریکه‌ و منیشه‌ تاقه‌تم تاق بووه و چاره‌یه‌کم نییه‌ جگه‌ له‌وه‌ی که‌ نارام و ئوقره‌ بگرم. نه‌ندام و له‌شیکێ سه‌ختم هه‌یه و ده‌لیکی پاک و خاویته‌ن، که‌وابوو قیزه‌ و هاوارم بی ئاکام نامینه‌یته‌وه.

وسنه‌ قرمزی که‌ هۆنه‌ر ده‌لێ هه‌ر سه‌نگی سه‌رانه‌یه و ناوی کێویکه‌ له‌ دی‌ی سه‌رانه، له‌ ئاقه‌سته‌شدا نه‌م ناوه‌ به‌چه‌شینی وه‌سنه‌ هاتوه‌ و ناوی کێویکه‌ که‌ له‌ یه‌شتی نۆزده‌مدا باسی که‌راوه.

سه‌رچاوه‌کان:

- ۱- یادداشته‌ی نه‌علادین که‌ سه‌باره‌ت چۆنییه‌تی ژیا‌نی هه‌ندێ له‌ هۆنه‌ران نووسراوه.
- ۲- به‌یازیکێ کۆن که‌ سه‌ر سه‌ال له‌مه‌وێشه‌ نووسراوه.
- ۳- یادداشته‌کانی خۆم سه‌باره‌ت به‌میرزا علی عه‌باسمه‌ندی.

میرزا عہدوللہ خہیالی

۱۲۱۳ - ۱۲۹۴

نہم ہونہرمان ناوی عہدوللہ و کوری مہلا قادر و نازناوی ہونراوی خہیالیہ، بہیتی
بہیارزکی کون و نہو زانیاریانہی کہ کہوتونہتہ دہستمان لہ سالی ۱۲۱۳ی کچی لہ
ہوشاردا پتی ناوتہ مہیدانی ژیانہوہ، ہر لہ مندالیہوہ خہیکی خوتندن بووہ و لہ پاشا
چووتہ حوجرہی فقہیان و بق خوتندن زوربہی شوینہکانی ہورامان گہراوہ و
سرئہنجام لہ نودشہدا خوتندنہکی تہواو کردوہ و گہراوتہوہ زتد و مہلہندہکی خوی
و پاشماوہی ژیانہی بہکشتوکال و وانہ وتنہوہ و رتوتینی خہلک بردووتہ سر تا لہ سالی
۱۲۹۴ لہ تہمنی ہشتا و یک سالی لہ دیتی گورچیندا کچی دوییی کردوہ و نیژراوہ.

خہیالی لہ ہونینہوی ہونراوی کوردی و فارسیدا دہستیکی بہرز و بالای ہہبوہ و
ہونراوہکانی خوی بہختہ جوانہکی نووسیوہنتہوہ و بہیادگار ماونہتہوہ.

خہیالی وکو زوربہی ہونہرانی تر سہرتا شہیدای دیمہنہ جوانہکی کوردستان بووہ و
لہ پال نہمہشوہ جوانی و شوخوشہنگیی یارہ خووشوہستہکی نہوندہی تر ناگری
کوریزمہکی خوش کردوہ و نہمش بووتہ ہوی ہہلقولینی سہراوہی ہونراوی.

وہکو دہلین لہ تافی جوانیدا لہ ہریمی تیلہکۆ یا سیاکۆدا دلی چوہ لہ بہفراو ناویک و
زوربہی ہونراوہکانی بہہژن و بالای نہو کیژہدا ہونینہتہوہ، لہ پارچہ ہہلبہستیکدا بای
شہمال دہکاتہ نیژراو و پتی رادہسپیڑی کہ رازی دلہکی ببا بق یارہکی و پتی بلی کہ
شیت و لٹوہی بووہ و نارامی لی براوہ بق نہوہی بیبینی، وکو دہلی:

شہمال وەشبۆ، شہمال وەشبۆ

شہمال شہریف بۆی عہتر وەشبۆ

قہترہ دہر و مچخت مدارات نہبۆ

بشۆ وە ماوای ملک سیاکۆ

بشۆ بہو مہکان قیبلہم تی نشتن

جہ سہرتا دامان نوور پتدا وەشتن

دەخیلم دەخیل باد سہردی نوّش

عہرز بہندہی ویت مہکەر فرامۆش

مہشی وە یانہی باوان لہیلم

جہ لہیلی فیتشتەر وەفا و مہیلم

وینهی دلسۆزان بنیشه وه لاش
 دهستهی زولفانش پهخش کەر نهگۆناش
 مبادا قیبلهی ئاهووی وهخش چه
 بیدار بۆ چه خاو بینۆ ستهم
 ومختی هۆرێزا چه شیرین خاوان
 مهوینۆ زولفان موشکین و لاوان
 دیسان جهنۆوه بهقهترهی گولۆ
 پهرداخ مهوۆ زولف تهفرقهی خام تاو
 عهکس مهوۆ نهجام جهمین جام چه
 میل وهسورمهی توور مهمالۆ نهچه
 کهم کهم توغرای لهیل بکهره وهبۆ
 نهلبهت مهواجۆ شهمال ئوغر بۆ
 بهپێزهی رازان وهدلهی پر فام
 دهست بهسینهوه وهنش کەر سلّام
 بوا چهئهی لهیل ساحیب شهرت شوون
 ههکیم دهردان حال زان مهجنوون
 "خهیاڵی" چون قهیس گرتشدا مانم
 من جهو بۆنهوه بهی زید نامانم
 واتش: چند رایێ که دهلیل مهندهن
 زمسان توۆردام نه راگهه مهندهن
 جهو سههب مهحرووم دیداریارم
 ئینتزار بهدین دوست دلدارم
 ومه نه کێ تاقت فراق توۆشه
 شهو و پۆ تاسهی دیدار توۆشه
 عهرز سلّامت بهمن سپهردهن
 بهخاک قهرووم پای توۆم ناوهردهن
 سا نهترق چون لهیل، حال زان دهردی
 با خهبر جه قهیس وێل چۆلگهردی

وهرنه مه‌حاله‌ن که‌س وه ته‌ماش بۆ
 وا عهرزت که‌ردم نه‌ونه‌مام نۆ
 چیشهن بزانه راگهی سه‌وابش
 هه‌ج نه‌که‌به‌ره‌ن واچه جه‌وابش
 نه‌لبه‌ت وینه‌ی له‌یل شه‌هد و شه‌که‌رپیز
 یاخۆ چون شیرین خاتری خوای په‌رویز
 یا چون سنه‌ویه‌ر سازاده‌ی کشمیر
 یاخۆ وینه‌ی زین بوه‌تان جزیر
 یا چون هوم‌ه‌یلای په‌ریزای په‌ری
 یا خۆ به‌وینه‌ی زوهره و موشته‌ری
 یا چون گوله‌ندام گولشای بن هیلال
 یا خۆ چون عه‌رزان ساحیب زولف و خال
 یاخو به‌وینه‌ی مه‌نیجه‌ی تووران
 یا چون زلیخای سه‌ردار حووران
 دوو مسقال له‌عل بۆ گهرده‌ش
 نیم دره‌م جه‌که‌ردن سوراخیی زهرده‌ش
 یه‌ک مسقال جه‌خال مابه‌ین لیمۆش
 نیم دره‌م ژاله‌ی بان تاق نه‌برۆش
 بپێچش نه‌ کلف ما وه‌ری وه‌ لام
 پێش مه‌بۆ ساریش ناسۆرکه‌فته زام
 به‌شه‌رتمان بۆ شه‌مال هۆشیار
 باوه‌ری نه‌حوال سه‌لامه‌تی یار
 "خه‌یالی" تا گیان جه‌لاش مه‌نده‌بۆ
 گیان وه‌تۆ پێشکه‌ش وه‌له‌یل مه‌نده‌ بۆ

واته: ئه‌ی شه‌مالی بۆنخۆش! خه‌راکه زوو برۆ هه‌ریمی تیه‌کۆ و بجۆره ئه‌و شوینه‌ی که
 وا دلخوازمه‌می تێدایه و سه‌رتاپای تیشکاوییه، ئه‌وسا بجۆره مالی دلدارمه‌کم و وه‌کو
 دلسۆز زولفه‌کانی بلاوکه‌ره سه‌ر روومه‌تیدا و کارێ نه‌که‌می که له‌ خه‌و وریای که‌ینه‌وه، کاتی
 که له‌ خه‌وی شیرین هه‌لسا دیسانه‌وه زولفه‌کانی بشه‌کینه‌وه و ئه‌وسا بۆنی قه‌مه‌کی که و

دیاره لیت دهرسئ شه‌مال نؤغر بؤ کوئ دهچی؟ که وای وت، دهست بنه سینگته‌وه و سلاوی لی که، بلئی: ئەمی خاومن به‌لین و په‌یمان! خه‌یالی وەکو قه‌یس داوئیمی گرت و منی ناردە لات و وتی: بلئی به‌یاره خۆشه‌ویسته‌که‌م که زستان داوی بۆم داناو و پتگیه‌می گرتووه، بۆیه له دیدارت بئی به‌ربووم و چاروانی ئەوه ده‌که‌م که چاوم پتت بکه‌وئ، ئەگینا کئی تاقه‌تی دوریی تۆی هه‌یه، جا ئەگەر تۆش حالزانی دهردی بزانه رئی چیه بیرى ئەو دلبراو به‌که‌رموه، وەکو شیرینی نهرمن و، یا وەک سنه‌وهر شانزاده‌ی کشمیر، وه‌یا به‌وئنه‌ی زینی بۆتان و، یا وەکو مه‌نیجه‌ی تووران و زولخای خۆشه‌ویست، که‌میک له باده‌ی لیوانت و تۆزقالیک له خه‌یالی به‌ینی دوو لیمۆتم بؤ بکه‌ ناو پریاسکه‌یه‌ک و پیم ده‌ تا بۆی به‌مه‌وه و بیدا له برینه‌کانی و ساپژبیتته‌وه، ئەگەر وا بکه‌ی خه‌یالی هه‌تا ماوه گیانی له پتتا به‌خت ده‌کا.

سه‌راوه‌کان:

- ۱- به‌یازتکی کۆن که سه‌د سال له‌مه‌ویش نووسراوه.
- ۲- که‌شکۆلێک که هه‌ندێ له هۆنراوه‌کانی خه‌یالی تیدا نووسراوه.
- ۳- یادداشته‌کانی خۆم سه‌بارت به‌خه‌یالی.

عه‌لی لاجین

۱۲۱۵ - ۱۲۶۰

ئەم هۆنهر به‌پیتی یادداشتی ئەغلادین کورێ قولییه و نازناوی "لاجین"ه و له‌ سالی ۱۲۱۵ی کۆچی له‌ دێی "سۆزان"ی کرماشاندا له‌دایک بووه و هه‌ر له‌وێشدا پێ گه‌یشتووه. له‌ تافی جوانیدا که‌وتووته گه‌شت و گیل و خه‌ریکی خوێندن بووه و پاشان پوێشتوووته کرماشان. له‌لای مه‌لا ئەحمەد ناوێک خوێندوویتی و له‌ پاشا چوووته دێی تووت شامی و ماومه‌یک له‌لای سه‌ی براکه‌ی ماومه‌وه و ئەوسا گه‌راوته‌وه زۆد و مه‌لبه‌نده‌که‌ی خۆی و پاشماوه‌ی ژبانی به‌پتوونیی خه‌لک بردوووته سه‌ر تا له‌ سالی ۱۲۶۰، کۆچی دواویی کردووه، وەکو ئەغلادین ده‌لی:

جه‌سه‌نه‌ی هه‌زار دوو سه‌د چه‌نی شه‌ست

جیهان به‌ره‌ی ویش زوو جه‌ لاجین به‌ست

واته: له‌ سالی هه‌زار و دوو سه‌د و شه‌ست، جیهان دەرگای خۆی خێرا له‌ لاجین به‌ست. له‌ لاجینه‌وه هه‌ندێ هۆنراو به‌یادگار ماومه‌وه که زۆر ته‌پ و پاراو و ناسکن. ئەمه‌ش چه‌ند هۆنراویکی ئەم هۆنهر که ده‌لی:

گهوهەر به بار بۆ، گهوهەر به بار بۆ
 په‌ی که سێ خاسه‌ن گهوهەر به بار بۆ
 بۆلبۆل بخیزۆ شاخه‌ی به‌هار بۆ
 سۆلتان سهرپۆش سهرجه‌م یار بۆ
 شاخه‌ی زولفه‌قار لێم ناشکار بۆ
 عالم گرد به‌کۆ نه‌ ده‌وریار بۆ
 مه‌له‌کان نه‌ پووی دنیا بیزار بۆ
 مسته‌فا نه‌قین هژمه‌ت نه‌بار بۆ
 ئی شه‌رت و ئیقرار په‌ی یادگار بۆ
 بۆلبۆل بخیزۆ شاخه‌ی به‌هار بۆ
 "لاجین"م نه‌ووی جیهان بیزار بۆ
 شاخه‌ی بۆلبۆش عاشق وه‌ یار بۆ

سهرچاوه‌کان:

- ۱- یادداشتی ئه‌علادین که له‌ سالی ۱۳۱۴ی کۆچیدا نووسراوه.
- ۲- به‌یازێکی کۆن که هه‌ندێ له‌ هۆنراوه‌کانی عه‌لیی لاجینی تیدا نووسراون.
- ۳- یادداشته‌کانی خۆم سه‌باره‌ت به‌عه‌لی لاجین.

تاما‌زی گاواره‌یی

۱۲۶۹-۱۲۱۸

ئهم هۆنهره‌تان به‌پیتی یادداشتی ئه‌علادین کۆری فهره‌یدوونه و له‌ سالی ۱۲۱۸ی کۆچی
 له‌ دیتی گاواره‌دا له‌دایک بووه و هه‌ر له‌وێشدا پێ گه‌یشته‌وه. له‌ منداڵیدا خه‌ریکی خوێندن
 بووه و بۆ خوێندن هه‌مووی ناوچه‌ی گۆران و هه‌رمان گه‌راوه و ماوه‌یه‌کی زۆریش له‌
 کرماشان بووه و له‌ پاشا چووه‌ته‌ دیتی تووت شامی و ماوه‌یه‌ک له‌لای سه‌ی براکه‌ ماوه‌ته‌وه
 و ئه‌وسا گه‌راوه‌ته‌وه‌ زێد و مه‌له‌بده‌که‌ی خۆی و پاشماوه‌ی ژیا‌نی به‌کاری کشتوکال و
 پێنۆنیی خه‌لک بردووه‌ته‌ سه‌ر تا له‌ سالی ۱۲۶۹ کۆچی دوا‌یی کردوه.
 له‌ تامازه‌وه هه‌ندێ هۆنراو به‌یادگار ماونه‌ته‌وه که گه‌لێ ته‌ر و پاراو و شیرین و په‌وانن.
 وه‌کو ده‌لێن له‌ ته‌نبوور لێدانی‌شدا ده‌ستیکی به‌رز و بالا‌ی هه‌بووه. ئه‌مه‌ش چه‌ند هۆنراوێکی
 ئهم هۆنهره که ده‌لێ:

یاران سهودای دل، یاران سهودای دل
 شهوی شیم نه فکر به حر سهودای دل
 وانام یهک علمی نه تۆمار گول
 شهشدانگ بیم نه عشق دوو نۆسای قابل
 وه مهیل باتن نوختهم عیانهن
 نیشانهم برونز بانگ بهیانهن
 قاسد وه دهوان گول ناوهردهوه
 سهبتم دا وهدهست پیر شهردهوه
 فری حهساوان وه مانا و مهزموون
 هانه دهفتهرم پهمز دوو نا دوون
 وه یه بهیزای پادشای شاهان
 بهر شیم نه جهرگهی گوم کهرده راهان

واته: ئه یاران! شهویکیان که وتمه ناو وت ویره و سهودای دل، تۆماریکم خویندهوه و
 پهیم برده زانستیک و بههوی نهوهوه گراو و سهوداسهری دوو مامۆستای شیاو بووم،
 بهیتی ویستی دهروونم بوونم دیاره و نیشانهی ژبانم بق هه موو ئاشکرایه و هر له بهر
 نهوهیه که قاسدی دۆستم بههله نهو تۆماریه هینا و پیری پهیمانم ناومی له ناو نهودا
 نووسی، گهلی له کردمههکانم له ناو نهو دهفتهردها نووسراوه و، بهدهستی سپی پادشای
 شایان نهو له جهرگهی پتی ونبوهکان دهههچووم و پزگار بووم.

سههچاوهکان:

- ۱- یادداشتی نههلا دین.
- ۲- بهیازیکی کۆن که ههندی له هۆنراوهکانی تامازی تیدا نووسراون.
- ۳- یادداشتهکانی خۆم سههبارت بهتامازی گاوارهیی.

دۆسته می بابیه جانی

۱۲۷۶ - ۱۲۱۸

ئه هۆنهرمان بهیتی یادداشتی نههلا دین له سالێ ۱۲۱۸ی کۆچیدا له دیتی توت
 شامیدا له دایک بووه و هر لهویشدا پتی گهیشتهوه. له مندا لیدا خهریکی خویندن بووه و
 بق خویندن گاواره و گۆزان و کرنه و دینههر گهراوه و له پاشا گهراوهتهوه بق زیدهکهی

خۆی و پاشماوهی ژیاڼی به پښتوننځی خه لک و وانه وتنه وه بردو ته سهر تا له سالی ۱۲۷۶
کۆچی دواييی کړدوه.

له رۆسته مه وه هندی هونراوه به یادگار ماونه ته وه که زږر ته و پاراو و شیرین. وهکو
ده لښ هندی نووسراویشی بووه که به داخه وه له ناوچوون و نه ماون. نه مه ش چه ند
هونراویکی نه هونره که ده لښ:

ستاره ی سحر، ستاره ی سحر

دوستان و دشمن شوق ستاره ی سحر

مزلگانی وازن ماوړو خه وړ

شاهم سؤش و وردا نه دشت و نه دهر

هم ژ نه و به یو دهوران باقی

توق یار به رزبؤ دوستان و هتاقی

نه حرس و نه نهوس نه خاو نه غم بؤ

فانی فنه بؤ باقی نه دم بؤ

جیهان ته مام جفت یه کرنگ بولبول بؤ

چون بولبول عاشق وه شیوه ی گول بؤ

خواجهام دهفته ران یه که بوانؤ

حق میښ و گور نه گورگ بسانؤ

که مینه نه و رؤژ جامه بنمانؤ

گفت خواجهام بؤ عالم بزانؤ

(رۆسته م) بکیشنه نومیدهواری

هاوخته ن گیلؤ دهوران وه یاری

واته: نهی دوستان! نه ستیره ی بهر به بیان مژده ی نه مریی گیانی مرؤ ددها و شادی و
خوښی ده به خشیته دلان. هر که سیک وریایه له که له وه سهر بکیشیته دهر، چونکه
مزلگینیدهران نه هم هواله ددهن. ته مهنی ئیستای مرؤ له ناو ده چی و له نووه ژیاڼیکی تر
دهست پی ده کړی و له ویدا دوستان له دهوری یه کتردا کؤ دهنه وه، ئیتر له و شوینه دا ته ماح
و نه وهس و خه و غم و په ژاره نییه و هه موو تا هه میشه ده میتنه وه. جیهان وهکو بولبول
پووداو و کاره ساتی خوی ده لښ و وهکو بولبول شهیدای گول ده بی. خوام کردهوای یه که
یه کی خه لک ده گپرتنه وه و مافی مه و گور له گورگ ده سینیتنه وه. نهی رۆسته م هیواداربه و
نه وندیه نه ماوه که رۆژی په سلان بگات.

یادداشتەکان:

- ۱- یادداشتی ئەغلادین.
- ۲- بەیازێکی کۆن که هەندێ لە ھۆنراوەکانی رۆستەمی بابەجانی تیدا نووسراوە.
- ۳- یادداشتەکانی خۆم سەبارەت بەرۆستەمی بابەجانی.

سەھێ رۆستەمی بانیارانی

۱۲۱۸ - ۱۲۸۶

ئەم ھۆنەرەمان بەپیتی یادداشتی ئەغلادین کوپی سەھێ ئەحمەدە و لە ساڵی ۱۲۱۸ ی کۆچی لە دیتی بانیاراندا لەدایک بوو و ھەر لەوێشدا پێ گەیشتوو و خەریکی خوێندن بوو. لە تافی جوانیدا رۆیشتوو و دیتی تەووت شامی و چەند سالیکی لەلای سەھێ براکە ماوەتووە و پاشان گەراوەتووە زێد و مەلەبەندەکەمی خۆی و پاشماوەی ژيانی بەکاری کشتوکال و ریتوینیی خەلک بردوو و تە سەر تا لە ساڵی ۱۲۸۶ کۆچی دواي کردوو.

لە سەھێ رۆستەمەو ھەندێ ھۆنراو بەیادگار ماوەتەو و لە سەر پێ و پچەمی ھۆنەران ییشوو ھۆنیو نیەتەو. ھۆنراوەکانی ئەو تا ئێستە کۆ نەکراوەتەو و لە بەیاز و کەشکۆلەکاندا نووسراون. ئەمەش چەند ھۆنراویکی ئەم ھۆنەرە کە دەلی:

مێرد بەر و بار، مێرد بەر و بار	پەیی چیش نەمەکی و جودت نيزھار
نيزھار بکەرە واتە ویت وە کۆ	وہ شەرتی نەپای زات و کەمال بۆ
ھوو ھوو نیاو، ھوو ھوو نیاو	وہ زات بنیام ھوو ھوو نیاو
گوزەرگای بالول سەرۆسیاو	رۆستەم زوھوور کەر نە قەولگاو

واتە: ئەمێ مرقا! کە دەریا و وشکی لەژێر دەسلاتی تۆیە، لەبەرچی بەبوونی خۆت ھەست ناکەمی، و تە قەسەکانی خۆت بەدروستی دەربەر، بەمەرجی کە لە پیتی راستی خوايیدا ئامانج بگەمی. خوا لە بیرمەکە و لە پیتی ئەو ھەنگاو ھەلگرە. خوا ئەوێ کە فەرموووە سەری بۆ دانەوێتە و فەرمانبەرداری ببە و لە بواری بالولەو ھەر پێ و بەبەلێنی خۆت پەفتار بکە و کارەسات و ئاپورەیی زەمانە بخە پشتگوێ و گوێی پێ مەدە.

سەرچاو ھەکان:

- ۱- یادداشتی ئەغلادین
- ۲- بەیازێکی کۆن که هەندێ لە ھۆنراوەکانی سەھێ رۆستەمی تیدا نووسراون.
- ۳- یادداشتەکانی خۆم سەبارەت بەسەھێ رۆستەمی بانیارانی.

خەلیفە ئەلماسی گەزەردەرەیی

۱۲۲ - ۱۳۰

ئەم ھۆنەرمان ناوی ئەلماس و کوپی مەلا مستەفایە و بەپیتی ئەو زانیارییانەیی کە کەوتوونەتە دەستمان لە ساڵی ۱۲۲۰ی کۆچی لە دیتی گەزەردەرەیی ھەوشاردا پیتی ناوتە مەیدانی ژیانەو. ھەر لە منداڵییەو لەلای باوکی خەریکی خۆتندن بوو و کاتێ لە پەراوھە وردەلەکانی فارسی بووئەو ھەوئەو سەرھەتای خۆتندنی زانستی ئیسلامی دەست پێ کردوو و لە پاشا بەفەقیەتی چوو ھەوئەو دیتی ئاوباریکی لای سەنە بۆ لای مەلا عەبدولکەریمی حسینی و چەند سالیک لەویدا ماوئەو و ریزمانی عەرەبی و لیکدانەوێ قورئانی خۆتندوو و پاشان روشتووئەو سەنە و لەویدا خۆتندەکەیی تەواو کردوو و گەراوئەو زۆر و مەلەندەکەیی خۆی و لە پاش ماوھیک دەروا ئەو دیتی ھەمڕۆلە و لەویدا دەکەوئەو داوی تەریقەتەو و لەپاش ماوھیک لە شێخ نەجمەدینی ھەمڕۆلە تەریقەت وەردەگرێ و نازناوی خەلیفەیی پێ دەدرێ و دەگەرێتەو دێ و مەلەندەو خۆی و پاشماوھیی ژیاانی بەوانەوتنەو و ریتوئینی خەلک بردووئەو سەر تا لە ساڵی ۱۳۰ لە تەمەنی ھەشتا و پێنج سالیدا کۆچی دواویی کردوو و لە گۆرستانی گەزەردەرەدا نێژراو.

خەلیفە ئەلماس بەیەکی لە ھۆنەرانی کورد دیتە ژمار و لە ھۆنەنەوێ ھۆنراو دەستیکی بەرز و بالایی ھەبوو و ھۆنراوکانی زۆر تەو و پاراو و شیرین و پەوان. لە ھۆنەنەوێ ھۆنراو دەستی کێشاوئەو دەرگای ھەموو جۆرە و تێکەو: ئاینی، دلداری، سروشتی. لەگەڵ ھۆنەرانی سەردەمی خۆشیدا وەکو بابەجانی بۆرەکەیی و مەلا فەرھەجی بۆرەکەیی نەنجووئەو وێژەیی پێکھێناو.

خەلیفە ئەلماس جگە لە دیوانەکەیی کە بەتەقەلای نووسەر کۆ کراوئەو، چەند پەراوێکی تری بەھۆنراو ھۆنیوئەو کە بریتین لە: دقائق الاخبار، مەلوودنامە، پەروانامە، ئەوچە و شیرۆ و بلوقیا و ھیچکامیان ھێشتا چاپ نەکراون.

خەلیفە ئەلماس وەکو گەلیک لە ھۆنەرانی کوردەواری ھەر لە سەرھەتا کورتژمی ھۆنراوی لە ئەوینی دلبەرانەو وەرگرتوو و بەدوای ئەوانەو گەرفتار بوو بۆیە لە پارچە ھەلبەستێکدا دەلی:

قیبلەم خەمینم، قیبلەم خەمینم

قیبلەم ھەمیشە پەیی تۆ خەمینم

پەیی تۆ ئەراگێل پرووی سەرزەمینم

پەیی تۆ نەمەندەن رەنگ نەجمینم

پەي تۆ لىلاۋىم ئامان ۋە چەمدا
 پەي تۆ ۋىم مەدان ۋەيانەي خەمدا
 پەي تۆ شووم تالەب سىيا ستارم
 پەي تۆ ھىجرانبار جە زىد ئاوارم
 پەي تۆ پەنجە پۆ پەنج ۋەعەبەس بىم
 پەي تۆ سىيا بەخت بى ئاۋا ۋە گەس بىم
 "ئەلماس" ھەرىپەي تۆ دەرونش ھوونەن
 سا قىبەلەم شەرتەن بزانی چوونەن

واتە: ئەي خۆشەويستەكەم! مەن ھەموو دەم بۆ تۆ خەمبارم ۋە بۆ تۆ ئاۋارە ۋە دەربەدەر
 بووم ۋە پەنج لە پوخسارم نەماۋە ۋە فرمىسك بەخوپ لە چاۋانمەۋە دىتە خوار ۋە دەشت
 بەدەشت ۋە كىتو بەكىتو دەگەپىم ۋە بەنائومىدىيەۋە زىان دەبەمە سەر ۋە ھەر بۆ تۆ لە زىد ۋە
 مەلبەندى خۆم ئاۋارە بووم ۋە پەنج ۋە ئەرکەم بىدەۋدە چو ۋە ديارە بەختەم پەشە ۋە لە
 كەسۋىكارم دور كەتۋومەتەۋە. "ئەلماس" ھەر بۆ تۆ دل ۋە دەرونى خوتنە، ئەي
 خۆشەويستەكەم ساتى لاي لى كەرەۋە ۋە بزانه خالى چۆنە.

لە پارچە ھەلبەستىكى تردا باسى پەنجى خۆي ۋە خۆشەويستەكەي دەكا ۋە دەلى:

چراخم كەردم، چراخم كەردم
 چەن جار بەئىخلاص خزمەت كەردم
 چەن جەفای بى سوود ۋەعەبەس بەردم
 ياۋا ۋەپاي ەرش ھەناسەي سەردم
 ئەۋ تاق ئەبرۆي نە عـالەم تاقم
 سۆزىيان بەناھىتر ناھ ۋە فىراقم
 پەنج گـولنارىيى لەئەل لەبانم
 مەۋبەدەل ۋە تەرج ۋەلگ خەزانم
 غونچەي نەۋرەستەي پستەي دەھانم
 پەژموردەن ۋەگەرد ۋەلگ خەزانم
 لول سەر حەلقەي گىسۋى موشكىنم
 نەم گرتەن ۋە ئاۋ سەيل ئەسرىنم
 ئەرچە دوماي تۆ مەيل بەدەم ۋەكەس
 سا مەن چۈن فەرھاد پەنج ۋەعەبەس

نه و اچي وهني خلاس خدمت نه كهر دهن

"نه لماس" چون فهرهاد رهنجش لاد بهر دهن

واته: نهی خوښه ويسته كه م چن جار به دلپاكي و پاكيپه وه خزمه تي تو م كړدووه و هه ناسه ي ساردم كه يشته ته ختي خوايي، جووته برؤكانی له دنيا دا تا قه و دلم له دووريي نه ودا سووتاوه، ليتوه كانی ومكو لال وايه و منيش نه وهنده خه م و په ژارم خواردووه كه وهك كه لای پایز رهنگم زهر د بووه، خو ليتواني ياره كه م وهكو غونچه ي تازه پشكووتوو و پسته بووچكن، په لكه ره شه كانی لووليان خواردووه ته وه و به فرميتسكي چاوم ته ي بووه و ده ليتي شه ونمى لي پړاوه. نهی خوښه ويسته كه م! نه گهر له دواي تو دل به كه سيكي تر بده م، يا خوا ومكو فهرهاد رهنج به فيرؤ پروا، تا نه ليتي كه به دلپاكيپه وه رهنجی نه كيشاوه، "نه لماس" ومكو فهرهاد رهنجی له ريتي تو كيشاوه.

له پارچه هه لېسه ستيكي تر دا چو نيبه تبي حال و باري خوي به وشه ي جوان و رهنگين دهر دمېرؤ و ده ليتي:

توون تاو مهن، توون تاو مهن

نيم شه و بلتيسه ي توون تاو مهن

نيتش دهر وون دور جهرگ شكاو مهن

نالهي قهيس ناسا پای بهر كاو مهن

كووره ي نه خگه ري تن سؤزان مهن

شؤله ي نار جه فرق نه فرؤزان مهن

دل جه تاو دهر د كير گران مهن

به مه دواي "نه لماس" جهرگ بران مهن

واته: نه مشه و بلتيسه ي دهر وون ومكو توون بهر ز بووه ته وه و، دل و دهر وون به جار ي ناوري تي بهر بووه و ومكو قهيس بق ياره كه م دهشت و چؤلم گرتووه ته بهر و ده نالينم و له دووريي يار ناگرم تي بهر بووه و به نووكي "نه لماس" جهرگم پړاوه.

فيداي نامت بام نه جم سه هرگا

ستاره ي سه هر وه نه م كهر نيگا

وه نه م كهر نيگا ستاري سه هر

ديد م پؤشن كهر وه بي دهر دسه ر

ديده ي باتن بين زمين و سه ما،

عسيان باره كان وه تو هن رجا

باوهره وه پا ههساره‌ی سووه‌یل

به‌یمانت فه‌یزت نه‌هه‌رده‌ی دو جه‌یل

خه‌لات په‌خشان که‌ر به‌وینه‌ی باران

ئاویاری بکه‌ به‌وینه‌ی جاران

بنۆشۆ وه‌ عه‌یش زوکه‌وور و ئوناس

سافته‌ریق وه‌ساف نه‌تەرح "ئه‌لماس"

واته: به‌قوریانی ناوت بم ئه‌ی ئه‌ستیره‌ی به‌ره‌به‌یان سه‌رنجێکی من بده و چاوه‌کانم پوون بکه‌ره‌وه، چونکه‌ گوناهاکه‌ره‌کان هیوا‌یان به‌تۆیه و تۆش پیت و پیز بده‌ره په‌یره‌وه‌کانت و وه‌کو باران به‌سه‌ریاندا پیت و پیز دا‌پژژه تا نێر و مێی لێ تیراو بێ و دل‌یان پوون بێته‌وه.

له‌ پارچه‌ هه‌لبه‌ستێکی تردا باسی پیری خۆی ده‌کا و ده‌لێ: تافی جوانیی خۆم که‌وته بیرم که‌ ئه‌ر کاته‌دا به‌پیری دوا‌پژژی خۆم نه‌بووم و هه‌ر خه‌ریکی گه‌مه و یاری بووم و ئه‌وا ئیستا بیر بووم و هه‌تیم تیا نه‌ماوه، مرۆ ئه‌گه‌ر هه‌ر له‌ تافی جوانیه‌وه خه‌ریکی نوێژکردن و رۆژووگرتن بێ و خوا به‌هه‌ستێ له‌ رۆژی په‌سلاندا رزگار ده‌بێ، که‌چی من جوانی و لایه‌تیم به‌فیرۆ رۆشت، مه‌گه‌ر هه‌ر خوا خۆی به‌زه‌میی پێدا بێ:

ناما وه‌ یادم نه‌وجوانی وێم

ناخه‌ر جه‌ پیری سوودی نه‌دا پێم

پیری هه‌لمه‌ش په‌ی جوانیم ئاوه‌رد

په‌وه‌نق جوانیم به‌یه‌که‌جاری به‌رد

جوانیم لوا چون نه‌جم سه‌حه‌ر

به‌رد بنچینه‌م ده‌رناما وه‌ به‌ر

ئه‌گه‌ر وه‌ جوانی را وه‌حه‌ج وه‌پی

وه‌ رۆژه و نماز جه‌ عصیان په‌پی

وینه‌ی جوانان جوانی فرسه‌ت

یا وینه‌ی پیران پیری غه‌نیمه‌ت

نه‌ک وینه‌ی "ئه‌لماس" جوانی دا وه‌با

کارسازی نه‌که‌رد په‌ی تۆ شه‌ی عوقبا

مه‌گه‌ر خوداوه‌ند یه‌کتای بی نه‌زیر

به‌رئارۆ جه‌نار "ئه‌لماس" هه‌قیه‌ر

سەرچاوهكان:

- ۱- دیوانی خەلیفە ئەلماس - کۆکردنەوهی سدیق بۆرەکەیی - تیکانتهپی هەوشار، ۱۳۴۵.
- ۲- ئەرچە و شێرق - دانراوی خەلیفە ئەلماس - بەختی شارمژای پیری تیکانتهپە.
- ۳- بەیازێک بەختی خەلیفە ئەلماس کە هەندێ لە ھۆنراوەکانی خۆی نووسیوە.
- ۴- یادداشتەکانی خۆم سەبارەت بەخەلیفە ئەلماس.

دەرۆش عەباسی کردی

..... ۱۲۲۱ -

ئەم ھۆنەرمان بەپیتی یادداشتی ئەغلادین لە ساڵی ۱۲۲۱ی کۆچی لە کردندا پیتی ناوێتە
مەیدانی ژیانەو و ھەر لەوێشدا پیگەیشتوو، بەپیتی ھۆنراوانی کە بەیادگار ماونەتووە لە
لیکدانەوێ پەرتووکی سەرئەنجامدا شارەزا بوو، زۆربەی ھۆنراوەکانی لە پەراوی
(دەورەیی حیدەری)دا نووسراونەتووە. لە پڕۆژەدا یەکێ لە دەرۆشەکانی سەبەراکە بوو،
ساڵی مردنی ئاشکرا نییە.

ئەمەش چەند ھۆنراویکی ئەم ھۆنەرە کە دەلی:

سەر حەق زانۆ، سەر حەق زانۆ

داخەم پەیی دۆستی سەر حەق زانۆ

بەلێ ئەو سەر پەیی کەس نەوانۆ

تا وە پۆی ئەلەست پەنەش مەمانۆ

ھەرکەس سەر حەق وانا پەیی گشت کەس

ھوکمەن سەنگ نە بەھر مینای ئەو شکەس

میناش ریزەبی مەند وەسەرگەردان

پاش کەفت ئەو تەووس ھەلەت ھەردان

بەلێ ئەو دۆستان کەمەر بەستەیی یار

فیشتەر بنیشان وە ئومیدەوار

وە دوعا و ئامین وە شەفا و لالە

شکەست دەن وە تیپ سیاقەوالە

بوانان دەفتەر سەرمەشقی ژنەو

ناکەس فیراردەن نەتۆی ئەرک ئەو

(عباس) وهی مه تلّه و خهیلّی رازیشه

نه شاخهی درخت تهناب بازیشه

واته: هر که سیک رازی هق بزانی و بیدرکینتی، من به داخهوم بۆی، به لّی که سیک که پازی هق بزانی نابّی نهو پازه بق کهس بدرکینتی، نهو پازه دهبی تا کو مردن له دلیدا بی، چونکه هر که سیک نهو پازه بدرکینتی، بی گومان مینای دلی دهشکی و دهکه ویتته لاپّی و یتّی لی ون دهبی. به لّی دهبی دۆستان به به زهیی خوا هیواداربن و پارانه وه و تکا خراپه له دلتان لابهن و دلتان پاک و خاوین بکه نه وه و په راوی ئاینی بخوین و له بی برویان خۆتان لادهن. عباس بهم مه بهسته شاده و له داری دین به هر مه منده.

سه رچاوه:

۱- یادداشتی ئه علادین.

۲- به یازیکی کۆن که هه ندی له هۆنراوه کانی دهرویش عباسی تیدا نووسراونه ته وه.

۳- یادداشته کانی خۆم سه بارهت به دهرویش عباسی کردی.

سه یفهور

۱۲۲۶ - ۱۲۹۴

ئه م هۆنره مان به پیتی یادداشتی ئه علادین کۆپی کاکیه و له سالی ۱۲۲۶ ی کۆچی له دیتی بانیاراندا له دایک بووه و هر له ویتشدا پتی گه یشتوه. له مندا لیدا خه ریکی خویندن بووه و بق خویندن هه مووی هه ورامان گه راوه و پاشان رۆیشتوه ته دیتی تووت شامی و ماوه یه ک له لای سه ی براکه ماوه ته وه و له پاشا گه راوه ته وه زید و مه لبه نه ده که ی خۆی و پاشماوه ی ژیان ی به یتنۆیتنی خه لک بردوه ته سه ر تا له سالی ۱۲۹۴ کۆچی دوا یی کردوه.

سه یفهور به دوو زمانی کوردی و فارسی هۆنراوی هۆنیوه ته وه، گه رچی هۆنراوه کانی کۆ نه کراونه ته وه، به لام نهو هۆنراوانه ی که له شوینی به جی ماون، پله و پایه ی نهو له هۆنینه وه ی هۆنراودا دردمه زن. ئه مه ش چه ند هۆنراویکی ئه م هۆنره ن که ده لّی:

یاران ساجنار، یاران ساجنار

داخل بیم به شه بت گه ری ساجنار

قه تعه ی قه لّه م زه ر دانه ی باش توجار

سه بت سه ر وه مۆر هر نۆ وه شمار

ناینه‌ی عهینه‌م زه لالا. بئی وه زات
 ناوهردن په‌رئیم ئه‌زه‌لی خه‌لات
 ئه‌و وهخت که خروش په‌رسای زات مه‌بۆ
 یه‌که‌رنگ نه‌پای ته‌خت په‌رنیشات مه‌بۆ
 (سه‌یفوور) نه‌پایه‌ی سه‌رک‌ه‌س نه‌زان
 دانه‌ی ئه‌زه‌لی وست نه‌جای مه‌کان

واته: ئه‌ی یاران! چوومه ناو تیشکی خواپیه‌وه و ناوم له‌و جیهانه‌دا نووسرا، فریشته‌ی
 نووسینه‌ی کرده‌وه‌ی خه‌لک ناومی له‌ ریزی پیاوچا‌کاندا تۆمار کرد. ئه‌وسا ئاوینه‌ی چاو و
 دل و ده‌روونم په‌وون بووه‌وه و خه‌لاتیکیان بۆم هه‌تا، ئه‌وکاته‌ی که خروش و هاواری خه‌لک
 به‌ریا ده‌بێ و هه‌مووی خه‌لک له‌ به‌رده‌م ته‌ختی خواپیدا بۆ په‌رسیار و وه‌لام ریز ده‌به‌ستن،
 سه‌یفوور له‌و روژه‌دا شادی ده‌کا و دل ده‌به‌ستیه‌وه ئه‌و خه‌لاته‌ که‌وا پیتی دراوه.

سه‌رچاوه‌کان:

- ١- یادداشتی ئه‌علادین.
- ٢- ده‌وره‌ی حه‌یدهری که له‌ سالی ١٢١٠ی کۆچیدا نووسراوه‌ته‌وه.
- ٣- یادداشت‌ه‌کانی خۆم سه‌باره‌ت به‌سه‌یفوور.

مه‌لا ئه‌حمه‌دی کلاشی

١٢٢٦ - ١٢٩٨

ئه‌م هۆنه‌رمان ناوی ئه‌حمه‌د و کورپی سدیقی کلاشییه و به‌پیتی به‌یازیکی کۆن که
 که‌وتوه‌ته‌ ده‌ستمان له‌ سالی ١٢٢٦ له‌ دیتی کلاشی جوان‌ڕۆدا پیتی ناوه‌ته‌ مه‌یدانی ژيانه‌وه
 و هه‌ر له‌وتشدا پیتی که‌یشته‌وه. له‌ منداڵیدا لای باوکی خه‌ریکی خۆتندن بووه و پاشان
 چووته‌ حوچره‌ی فه‌قییان و بۆ خۆتندن هه‌مووی هه‌رمان گه‌راوه و ئه‌وسا له‌ سنه
 خۆتندنه‌که‌ی ته‌واو کردووه و ودمی مه‌لایه‌تیی وهرگرتووه و گه‌راوه‌ته‌وه زێد و مه‌لبنده‌که‌ی
 خۆی و خه‌ریکی وانه‌وتنه‌وه و په‌رتنۆتینی خه‌لک بووه و له‌ پاشا بووه به‌میرزا و نووسه‌ری
 عه‌لی ئه‌کبه‌ر خان و ماوه‌یه‌کی‌ش له‌لای غولامشاخانی ئه‌رده‌لان له‌ سنده‌دا ماوه‌ته‌وه و ئیتر
 پاشماوه‌ی ژبانی به‌میرزایی و نووسه‌ری له‌لای والیه‌که‌انی ئه‌رده‌لان بردووه‌ته‌ سه‌ر تا له
 سالی ١٢٩٨ له‌ ته‌مه‌نی هه‌فتا و دوو ساڵیدا کۆچی دواویی کردووه.

مه‌لا ئه‌حمه‌د به‌یه‌کێ له‌ هۆنه‌رانی هه‌ره‌ به‌رزی کورد دیته‌ ژماره و، له‌ناو هۆنه‌رانی
 سه‌رده‌می خۆیدا پله‌وپایه‌ییکی به‌رزی بووه و له‌گه‌ڵ که‌یفی جوان‌ڕۆیدا دۆستایه‌تیی هه‌بووه

و به هونراو بۆ يه كتر نامه يان نووسيوه. هونراو هكاني ئهم هونره زۆر بووه، به لام
له بهر نه وهى كۆ نه كراو ته وه، زۆر به يان له ناو چووه، له هونينه وهى هونراو دا سه رى
كىشاوته هه موو چه شنه هونراو يك: دلدارى، ئاينى، كۆمه لايه تى، لاواندنه وه.
ئهمه ش چه ند هونراو يكي ئهم هونهرن كه پرن له پهن د و ئامۆزگارى وه كو ده لى:

دلّه گۆش بدەر، دلّه گۆش بدەر
لادی وه قه ولّم خاس خاس گۆش بدەر
وه سومسه و خه يال نه خاتر بهر كه ر
تا واچوون په ريت يه كيهك ده ر سه ر
با وجوود تۆ ویت خاستر مه زانى
چيشت كه ر ده ن چيش نهى ده ور فانى
لازمه ن وا چوون په ي خجله ت تۆ
پوودای وه يانه م هه ر وه يانه م پۆ
راسه ن جه نه زه ل يا گه ي رۆحه نى
ده روازه ي سه ره ور راى فتۆحه نى
زاهر جاي خالس خاس ئيمانى
خير شهريك به زم نه فس شه يتانى
جه ومخت تفلى هيچ نه بى ناخت
نه بيم من دلته نگ به ر زى ده م ناخت
پات نيا نه سال سنن بالغي
دلّه كه م كه م تۆ وه من بيت ياغي
دلّه چه ند تۆردام نه راگه م ته ندی
چه ند تۆم خه يال باتلان سه ندی
شه يتان دا سه رمه شق دلّه تۆيچ وانان
منيچ كه ر دم مه شق فه رد نه قسیرات
دلّه نه رد كه ج شانای نه كارم
خه تايى خه تات نيا نه بارم
دلّه گاهى مه يل خوهر اسانت بى
ئيراده ي سه فه ر راى ئاسانت بى

گا نه سیاحی ملک ئیران بی
 گا نه سهیر تهخت شار تاران بی
 گا گیلای دهولت پومات سراسر
 گا شوق گا غرب مامات نه و نه زهر
 ساتی و سه دلهون مه کیلوق جه رنگ
 هه ی دل و سه نگ بام هم وه نه نقش سه نگ
 یاغی بیت جه پای خوداشناسی
 جه فرموده ی حق ته مام بیت عاسی
 نه ندیشه ت نه بی جه دین ئیسلام
 لادای جه رای شرع شای (خیر الانام)
 تانه ی هامسهران وستی نه پشت گۆش
 هۆشت دا وه نۆش پیالهی مه ی فروش
 تهکت دا وه لای قـــه رابه داران
 ئیستکان نۆشای مه ست خوماران
 لهب نیای وه لهب شیشه ی شیرازی
 چهنی موتریان چهن که ردی بازی
 سه بووی مه یخانه چهند کیشای وه دۆش
 چهند بیت وه ساقی به زم ئارای مه ی نۆش
 پیالهی فه غورر مه نقوش چینی
 نۆشای نۆشت که رد جه پای بی دینی
 چهند سه ره نه جت دا وه تار و نه یدا
 لهب نیای وه جام یه که مه نیی مه یدا
 نه ته نخوای گولبانگ نه لاله و نه کبه ر
 دای نه مه قامات چل چهنک دل به ر
 ته وحید شامت ترنگه ی ته نبور بی
 نه و راد سو بجه ت سه دای سه متور بی
 گا گۆش وه ئاواز نه غمه ی سۆز ساز
 گا نه پای دل به ر خوشخوانان وه ناز

گا رهقس په ققاس نازک نه وه لالان
 گا سهير چټي هژدای دسمالان
 چند حلقه که مهند زولفان عنبهر بڼ
 نیای وه گهر دمن هر شو تا به پڼ
 چند نه بر و که مان نازک نازاران
 چند موژه ی سهرنیش ژار نالووی خاران
 چند عرعر قامت زولفان شاماران
 چند شیرین پهفتار شه کهر گوشتاران
 پهشتان بیت و به ژن بالای والاشان
 بڼ نیای وه بڼی نالای والاشان
 نه ترسای جه پڼ زلزله ی مه حشر
 جه واهیلای سخت نایره ی سه قهر

واته: نه ی دل: تاوڼک گوڼ بده قسم و، خلیلت نه بڼ خوت پاک و خاوڼن که روه، راسته
 که تڼ جی گیانی و په یوه ندت به گیانه وه هیه، له دهوړی مندالی ناخ و داخ نه بوو و، هیچ
 زویر نه ده بوویت، تاکو که م که م گوره بوویت. نه ی دل تڼ چند داوڼکت بڼ نایه وه و،
 نه هریمه ن سهرمه شقی دانا بڼ و تڼیش خوڼندته وه و منیش که وتمه دووت و، ساتی به سه
 پمگ که رایت و، له پتی خوادا دهرچوویت و یاخی بوویت و، هیچ بیرکت له ناینی نیسلام
 نه ده کرده وه و، هڅشت دا به خواردنه وه ی مه ی و باده و لیوت نایه په یمانه ی باده وه و له گه ل
 گوزانی پیژاندا خووت گرت و، گوت دایه ناواز و گوزانی و سهیری زه ماوه ن و هله پکیت
 ده کرد، چند نه بر و که وان و چند شیرین پهفتار هاتنه لات و له که لیاندا دوا ی و نه ترسای
 له پڼی په سلان و ناگری دڼه خ، دیسان له م باره یه وه ده لئ:

دله کام ژار بڼ نه نوشای نوشای
 کام جبه پروو بڼه پڼشای پوشای
 دله چند مه جلس عالمانت دی
 دله چند جه لای حاکمانت دی
 دله چند ده عوا ی سهره نگانت دی
 دله چند هیه بت نه هه نگانت دی
 دله چند ته دبیر وزیرانت دی
 دله چند سیاق ده بیرانت دی

دله چهند وه کيل ئه میرانت دی
 دله چهند شیران شیرگیرانت دی
 چهند سهردار سهردار نه دیمانت دی
 چهند لوقمان لوقمان حکیمانت دی
 چهند فوج نزام عسکیرانت دی
 چهند تیپ سوار به گله رانت دی
 چهند سای سه هندان پای کاوانت دی
 چهند تاف قه لوهز شه تاوانت دی
 چهند نسیم سویم ئیلاخانت دی
 چهند هارهی وه فرا و پای زاخانت دی
 چهند بارخانهی بارتوجارانت دی
 چهند زرنگهی چهرهس زهوارانت دی
 چیشته کهرد حاصل چیشته کهردوه چیش
 دهرونت وه تیر زووخاوان بوژیش
 بزانه دنیا فانیهی فانی
 ویردهر که چیت کهرد نه پروی نادانی
 پا بنیهر نه رای راس و قه ناعهت
 ویربدهروه زکر ته وحید و تاعهت
 رازی بهر وه ئه مررای قهزا و قهدهر
 ئاخیز کهر ئاخیز وادهی سوپ سهحر
 به شه مع ئه لّلا شیرین تر جه قه
 تاریک زولمهت قه لبته کهر رهوشه
 دله یا گه کهت خهیلی دل تهنگه
 سه رینت خاکه پاینت سهنگه
 وه به رزی بالآ خاک وه نهت باره
 نه جای ناز بالشت، سای سهنگ خاره
 مه بق وه خه لوته ئه لحه سهرای سهنگ
 ماوای خاموشان جای تاریک تهنگ

تهنیا ئوسخانت پەرى نیشانە
 مانۆ پەى عىبرەت دەور زەمانە
 كاسەى دەماغت مەبۇ خاك ئەنداز
 ئە عزات مەپزۆ وىنەى ماران گاز
 نە قەومەن نە خویش نە یار نە یامەر
 نە رەفایق نە دۆس نە مادەر نە پدەر
 نە یاگەى هانای دوشمن و دۆسەن
 نە رای توانای پەیغام و پۆسەن
 نە عیشو و پشوو، نە حیلە و مەكرەن
 نە جای خەیاڵات وەسواسە و فیکرەن
 نە رەفایقت هەن بەدەرۆت نە جات
 نە كەسپوت هەن كەرۆ ئیسدعات
 هەر كەسێ رەفایق هەم دۆسەن وە تۆ
 هەفتە وە هەفتە مەبوت وە گەلگۆ
 مەدەرۆت سەوگەند وە زات ئە قەدەس
 دڵە كافییەن دەى سا وەسەن وەس،
 وەسە چرا وێ روشن كەر پەى ویت
 راگەت تاریكەن بەدمەیق وە پیت
 را وەسەر مەنزل مەقسوود بەردەنى
 مەى نە پیاڵەى خاسان وەردەنى
 ئەلبەتتە مورشد پیر رەبەرەن
 رەهنمای تریق قورب داوەرەن
 خەفیف مەكەرۆ نەفس و شەیتان
 مەبۆ وە حەسار قەلەى ئیمان
 "ئەحمەد" وەسەرگەر بەرزى پایەت بۆ
 وە فیدای قامەت توویا سایەت بۆ

واتە: ئەى دڵ! هەموو كاریكت كرد، بەراستى پێم بڵێ كە كۆپى چەند زانا و چەند
 فەرمانرەوا و شەپۆشكۆپى چەند سەرھەنگ و چەند تیپی سوارت دیو، چەند قەلۆم و

شه‌تاو و هازه‌ی به‌غراو و پای زاخانت دیوه؟ چیت به‌چی کرد که دهر وونت به‌تیر بریندار
 بوو بزانه چیت کردوه که واته لپی هاتووه؟ دهما به‌چاره‌نوسى خۆت رازی به، تاریکی
 دلت پروون کهره‌وه، چونکه جیگا که ت زۆر ته‌نگه و سهره‌نجام سهرینت هیه و نه که‌سی
 دیته لاتوه، هر ته‌نیا نیسقانه‌کانت بۆ نیشانه دهمینیتوه، ئه‌ویش بۆ په‌ندی خه‌لک و،
 ته‌واوی نه‌ندامه‌کانی له‌شت دهر‌زی و نه دۆست دهمینتی و نه باوک و نه دایک، نه ناز و
 له‌نجه و نه فروقیل و، نه که‌سیک تکات بۆ ده‌کا، ئه‌و که‌سانه‌ش که بۆ تۆ دۆس و هاوه‌لن،
 حه‌وته به‌حه‌وته دینه گلکۆ، دهمای ئه‌ی دل به‌سه، زوو چرایه‌ک بۆ خۆت هه‌لکه، تا‌کو
 بگه‌یته دوا قۆناخ، نه‌لبه‌ت پیغه‌مبه‌ری گهره‌ی نیسلا، دروودی خوی له‌سهر بی ده‌بیته
 رینمات و بارت سووک ده‌کاته‌وه دهما "ئه‌حمه‌د" به‌سهرگه‌ردی بالای بی.

مه‌لا ئه‌حمه‌د له‌ شین و لاوانده‌وه‌ی غولام شاخانی نه‌رده‌لاند که له‌ سالی ۱۲۸۴ی
 کوچیدا مردوه‌ چه‌کامه‌یه‌کی له‌ سی سه‌د و سی و دوو هۆنراودا هۆنیوه‌ته‌وه و قاره‌مانه‌تی
 و جوامه‌تری و پیاوچاکیی غولام شاخانی دهر‌خستوه که ئه‌وا چه‌ند هۆنراوێکی دینین،
 وه‌کو ده‌لی:

ئه‌حمه‌د چه‌رخ چه‌پ هوونین دیاره‌ن
 مه‌علوم تیغ تیز قه‌تله‌ش نه‌کاره‌ن
 دیسان وه‌باده‌ی غه‌زه‌ب خومه‌اره‌ن
 میر غه‌زه‌ب ئاسا مه‌ست سه‌ر شاره‌ن
 قه‌هرش یا نه‌شا یام نه‌خوندکاره‌ن
 یا نه‌والیه‌یان پروی رۆژگارنه‌ن
 ده‌ماخش به‌رزه‌ن بی خۆف و نه‌ندیش
 جه‌لاد خونخوار شا تا وه‌ دهر‌ویش
 داخۆ کام والی کام سه‌ره‌نگ کوشتنه‌ن
 سه‌رمه‌وداش وه‌هون کام سه‌ردار پرشتنه‌ن
 تۆ گوسته‌ناخه‌نی دانای پر که‌مال
 نه‌ پروی عه‌قله‌وه‌ پیرسه‌ هه‌وال
 به‌لکه‌ جه‌واوی بشنه‌وی وه‌ گۆش
 تا جه‌ تانه‌ی چه‌رخ نه‌مانی خامۆش
 من خۆم دهر‌وونم سه‌ه‌راز هوونه‌ن
 زوخاو دیدهم جۆش جه‌ه‌وونه‌ن

جه داخ ئى چەرخ بى پۆي كۈھەنسالى
 ھەواسم نىيەن بېرسىم ئەحوالى
 ھەر جە ئەو پۈۋە دىنيا بى ئىجاد
 كارش ھەر ئىدەن چەرخ بى بنىاد
 كىشا تىغ قەتل ئەي ئادەمىزاد
 دادپەسسى نەوى بىـــــــــــــــــاۋو ۋە داد
 چەند سەلاطين كۈشت، چەند شاھانش بەرد
 چەند ھەزار سالار سەكەردان سەركەرد
 ھەر گەردى دىدەي نەۋنەمامىۋەن
 ھەر خاكى ئەعزەي ۋەش ئەندامىۋەن
 ھەر سەبۋو قەلب سەيلىمانىۋەن
 ھەر كاسە كەللە جىھانبانىۋەن
 مەۋالى شەيخان زاھدان خاسان
 عامەن عومومەن سەفەھى كوردسان
 بىيان بزانان قىيامەت خىزان
 ۋەلگ دار عومر والىيان رىزان
 چراغ ئۇجاغ ئەمانوللا خان
 شەمەع خانەدان بەنى ئەردەلان
 ۋە باد ئەجەل خامۇش بى خامۇش
 ھەر سى پىئالەي مەمات كەردن نۇش
 شىشەي نام نەنگ كۈل خانان زىيا
 پشت خاس و عام كوردسان شىكىا
 بواچان سى شەيەر، شەيىرزادەم رۆ
 سى خەسەرە ۋەور والى زادەم رۆ
 سى بەور پىرسام بلەند بەختەم رۆ
 سى شانزادەي خاس ساحىب تەختەم رۆ
 سى نەھەنگ ئاھەنگ رۆژ پەزەم رۆ
 سى تەھەمتەن تەور سۈھراب عەزەم رۆ

سێ ئەسفەندیار جیهان بەخشم رۆ
سێ لال بەخش لال دانه بەخشم رۆ

فیدای شێوهی تەرزنا دیاریت بام
فیدای قووقووی باز میرشکاریت بام
بێدار بەرجه خاوشێر یه گانه
خه لات کەر خانان سه قز و بانه
بیللا پهنجهی مهرگ خه لاتت سه ندهن
بێخ بنجنهی زینده گیت که ندهن

واته: چه رخی چه پگهر د دیسان پهنجهی خستووه ته کار و وهکو نه سه قچی و جه لا و له
بادهی پق و قیندا سه رخۆش بووه، رقی یان له سان یا له دهرویشه، خۆ من دلم له دهستی
پر خۆنه، فرمیسکی دیدهم وهکو پرووباری جه یحوونه، له پۆژیکه وه که نه م جیهانه بنیای
نراوه، چه رگ کاری هه ر نه مه یه و خه ریکی کوشتنی خه لکه و تا ئیستا چه ندین هه زار
سه رۆک و سه ردار و هه ژاری له ناو بردووه، هه ر تۆز قالی له م خا که که ده بینێ، چاوی
نه نه مامیک و نه ندای جوانیکه، نه ی خه لکی کوردستان و هه رن بزانه که رۆژی په سلان
هه لساوه و که لای والیه کان داوه ریوه و، چرای و مجاخی نه مانو لالاخانی ئه رده لان به بای
ئا کام کوزایه وه و هه ر سێکیان بادهی مه رگیان له مه یگێری زه مان و هه رگرت و خوار دیانه وه و،
شووشه ی ناوی خانه کان زریا و پشتی گه وره و بودجکی کوردستان شکا، سێ خه سه ره ی
ده ور و سێ به وری پر سام و سێ رۆسته می زه مان و سێ ئەسفەندیاری کوردستان
له ناوچوون، ده سا نه ی شیرری تا قانه وریا به ره وه له خه و، خه لاتێ پیاوه گه وره کانی سه قز و
بانه بکه، به خوا پهنجهی مهرگ بناغه ی ژیا نی هه لکه ندووه.

سه رچاوه کان:

- ۱- به یازیکێ کۆن که هه ندێ له هۆنراوه کانی مه لا نه حمه دی تیدا نووسراونه ته وه.
- ۲- که شکۆ لیکێ کۆن که هه ندێ له هۆنراوه کانی مه لا نه حمه دی تیدا نووسراون.
- ۳- یادداشته کانی خۆم سه باره ت به مه لا نه حمه دی کلّاشی.

نهجهف خانى بايندور

۱۲۲۷ - ۱۳۰۰

ئەم ھۆنەرمان ناۋى نهجهف و كوپى قولى خانى گەرۋوسى و لە بنەمالەى بايندورە. بەپىتى ئەو زانىارىيەنى كە كەوتۈنەتە دەستمان لە سالى ۱۲۲۷ى كۆچى لە بىجاردا لە دايك بوو و ھەكو ھاۋەلەكانى خۆى لە حوجرەى فەقتياندا خەرىكى خوتندن بوو و لە پاشا باۋكى مامۇستاي تايىبەتى بۆ گرتوۋە و فىترى رىزمان و ويژەى فارسىي كردوۋە و ئىتر زۆربەى كاتى خۆى بەخوتندەۋەى ديوانى ھۆنەرمان و سەرگوروشتيانەۋە رابواردوۋە، بەتايىبەتى شەيداي ھۆنراۋەكانى ميرزا شەفيق و خاناي قويادى و ئەلماس خانى كەلھور بوو و زۆربەى كاتى خۆى بەخوتندەۋەى پەراۋى: ۋەنەۋش و بەرەزا و خەسرەو و شىرىن و شانامەى كوردى بردوۋەتەسەر و گەلى جارىش ئامشۋى تاران و قوم و ئەسپەھانى كردوۋە و لەگەل ھۆنەران و بوژاناي فارسدا ئاشنايەتتى پەيدا كردوۋە، ئىتر پاشماۋەى ژيانى بەكارى كشتوكال و ئازەلدارى و ھۆننەۋەى ھۆنراۋ بردوۋەتە سەر تا لە سالى ۱۳۰۰ لە تەمەنى خەفتا و يەك سالىدا كۆچى دوايىي كردوۋە و لە دىتى نهجهف ناۋاي گەرۋوسدا نىژراۋە.

نهجهف خان لە ھۆننەۋەى ھۆنراۋا دەستىكى بەرز و بالاي ھەبوۋە و ھۆنراۋەكانى زۆر تەپ و پاراۋ و شىرىن و پەۋانە، زۆربەى ھۆنراۋەكانى دلدارى و كۆمەلايەتتىن. ۋەكو دەلەين لە تافى جوانىدا دللى چوۋە لە شىرىن ناۋىك لە خزمەكانى خۆى و ئەمەش بوۋەتە ھۆى ھەلقولەينى سەرچاۋەى ھۆنراۋى. لە پارچە ھەلبەستىكدا باسى چۆنىيەتتى ئەو ئەوينەمان بۆ دەكا و دەلى:

شىرىن سەھمناك، شىرىن سەھمناك

سەنگىن تەر جەخەۋف شاھ سەھمناك

قەدەت بەرزەن چون قولەى پاى ئەفلاك

گىتسوت چون ماران كەتف شاي زوھاك

زولفت چىن چىنەن بەرز چىن بەستەن

بەۋىنەى شامار قەلب مەن گەستەن

مەرەن تواناي تاقەتەم چەندەن

تير ئەبرۋانت نيم گيانم سەندەن

گۆشەى عەين ۋەخەشم نىگاي نازوھە

دل ۋە گەستە مار بى ئىجازوھە

جه مين وه پړوي جام جيهان نماوه
 مهرجامن ودهس كه يخه سره و شاه
 ددهن وه لؤلؤ ماء گه نجوه
 له وه دوپ نه فشان گه وهر سه نجوه
 چای زه نه خ وه ناو كه وسر بيمه وه
 دهرمانن وه لای باش كه كيمه وه
 سه درش وه سه دد ف دهر يا باره وه
 خال چون گول وه نه قش چيني كار وه
 په كب و ساق رجل به و رفته اره وه
 به و شيوهی توركي كه س نه داره وه
 "نه جف" نه ودهمدا غه لتان پاش بؤ
 سه رگه رد له نجهي ناما و لواش بؤ

واته: نهی شیرین! تو سامداری و سامت به نه ندازهی شایه کی ستمکاره، به ژن و بالات
 و هکو لووتکه ی چرخ به رزه و، په لکه کانت و هکو دوو ماری سه رشانی زو حاکه و زولفه کانت
 چین چین و به ریز چینیان به ستووه و هکو شامار دلای منی گه ستووه، مه گه من توانا و
 تاقه تم چهنیکه که نه همو سزایه بکیشم. تیری برؤ کانت نیوهی گیانمی سه ندوه و
 ته و تل و هکو جامی جیهان نمایه و ده لای که له ژیر دهستی که یخه سره و شایه، دهمت ناوی
 زیانه و لیوت به وینه ی گه وهره و چالی تینیت، و هکو ناوی که وسره و بؤ همو دهر دیک
 ده وایه، سینگت و هکو سه ددهی دهریایه و په وشت و رفته ارت بؤ وینه یه و "نه جف" به هزی
 له نجبه و نازته وه نو قمی خه م و په ژاره بووه.

سه رچاوه کان:

- ۱- ته لای دهسته و شار - نووسراوی صدیق بؤره که یی تیکانته پی هه وشار، ۱۳۴۶.
- ۲- به یازتکی کون که هه ندی له هؤنراوه کانی نه جف خانی تیدا نووسرانه وه.

نەللە مورادی ھەرسینی

۱۲۲۸ - ۱۲۹۶

ئەم ھۆنەرمان ناوی ئەللە موراد و کورپی میرزا مەحمودى ھەرسینیيە و بەپیتی ئەو بەلگانییە کە کەوتووئە دەستمان لە سالی ۱۲۲۸ ی کۆچی لە ھەرسیندا لەدایک بوو و ھەر لەوێشدا پێ گەیشتوو. ئەللە موراد ھەر لە منداڵیدا خەریکی خۆتندن بوو و چەند سالتیک بەم جۆرە خەریک بوو و لە پاشا چووئە کرماشان و لەوێدا خەریکی خۆتندنی پێزمانی فارسی و ەەرەبی و خەتخۆشی بوو و ئەوسا گەراوئەتوو زۆد و مەلەندەکەى خۆی و پاشماوێ ژبانی بەکاری وەرزی و کشتوکال و ھۆننەوێ ھۆنراو بەسەربردوو تا لە سالی ۱۲۹۶ لە تەمەنی شەست و ھەشت سالتیدا کۆچی دوايی کردوو.

کاک، ھەمە ەلی سولتانی لە پەراوی (حەدیقە سولتانی)دا سەبارەت بەم ھۆنەرە دەلی:
میرزا ئەللە موراد یەکی لە ھۆنەرانى ھەرە بەرزى ھەرسینە و ھاوچەرخى میرزا نادر و شارق بوو. ئەو ھۆنراوئەى کە لە ئەووە ماوئەتوو پلەوپایەى ئەومان لە ھۆنەریتیدا بۆ دەگەینێ.

ئەللە موراد لە ھۆننەوێ ھۆنراوی کوردیدا دەستیکى بەرز و بالای ھەبوو و، زۆربەى ھۆنراوێکانى ئاینی و کۆمەلایەتین و لە ھۆننەوێ ھۆنراویدا لەسەر شێوێ میرزا شەفیع و خانان پێشستوو. ئەمەش چەند ھۆنراویکی ئەم ھۆنەرە کە دەلی:

شەفتم بازئی، شەشدانگ تیزپەر

عەزم شکار کەرد قەسەد کەبووتەر

ژە و بەینە تەشریف شای دولدول سوار

نور نیقابش تولوع کەرد ئیزھار

کەبووتەر پەنا بەرد ئەو مورتەزا

باز وە حیجابش مەلەرزیا ئەعزا

سەلام کەردووشا باز بئی ئامان

پەرتی جسووع نەفس دەسم وە دامان

شازاناش وەعەرەز باز نییەن چارە

گۆشت بازووی ویش بری یەکبارە

وەگۆشت بازوو شاھین پەزا کەرد

کەبووتەر خەلاس رەفع قەزا کەرد

لوتفش سه د تق بهس يهک خاشخاشهـن

نهـکبهـر تق ئيسـلاح کـارت وه لاشـهـن

واته: بيسـتم که بازیک خهـريکی شکاربوو و، ويستی کوـتریک نيچير کا که له پر شای
دولـدول سوار پهـيدا بوو و، کوـترهـکه پهـنای برده لای نهـو و، بازهـکهـش سلـاوی له شا کرد و بـو
برسيهـتی خوی داوای خوـراکی کرد، شا زانیی که باز چارهـیهـکی نـییه، دای له پانی خوی
کهـمیک گوشتی بری و دایه بازهـکه و بهـو گوشتـه بازهـکهـی پازی کرد و کوـترهـکهـی لهـو
ئاپورهـر پزگار کرد و بهـم چهـشنه نهـو دوانهـی دلخوـش و شادمان کرد.

۲

یهـک رۆژ سائـلی سوئـال کهـرد وهـشا

وهـکیـلولا سـر زات بی هـهـمتـا

یا شا من گهـدای بی بوزاعـهـتم

وه سـزا قـیامت نیکو و ساعـهـتم

ئومـیـدهـوارم وه عهـتای کهـرهـم

موفـلس مونـعم کهـی وه گهـنـج و درهـم

قاتـل کوفـفار عهـیب ئیـسلام پوـش

جهـیـحـوون جوود عهـتاش ئاوهرـدن وهـجوـش

وهـک لهـفـز رهـحیم تهـبهـروک تهـمام

بهـخـشا ویش وهـشهـخـس سائـل وهـئهـنعـام

مهـولا سائـل بهـرد وه شـار بهـربهـی

فهـرما من بـدهـر سهـروهـسهـر وه زهـی

پادشای بهـربهـی تهـلهـب کهـرد سووال

غـولـامت بـدهـر بهـرا بهـر وه لال

سهـفـدهـر وهـی سوئـال ئیـخـلاس مهـنازوو

زوو پهـرئ سائـل تیـشت نهـو تهـرازوو

تهـمامی ئیـنقـاد خـارجی کـافهـر

وهـزن نهـنگو سـتـش نهـوی بهـرا بهـر

سکه و نا مهـسکووک کوفـفار سهـنگ دل

داراییش تهـمام نهـوی مـقابـل

موخته سەر ئه نجام موسالّح كهردن

خه زانه ته حوێل سونال سپهردن

وجوود و عه تا ته رازوو جاشه ن

ئه كبه ر تو ئيسلاّح كارت وه لاشه ن

واته: رۆژتيكيان سوالكه رتيك هاته لای شا، وتی ئه ی عه لی تو شا و من هه ژاریکی بێ
ئه نوام، دهمه وێ كه كاریك بکه ی من دهوله مه ند بم و گه نج و دهره مم پێ بده ی و، ده زانم تو
بێ به وایانته به زاندوووه و ئایینی ئیسلاّمت به ره پێ داوه، شا دهستی هه ژاره که ی گرت و
بردی ه شاری به ره پهر و وتی من له که ل زێرا بگۆره وه، پادشای به ره پهر هه ژاره که ی بانگ کرد
و پێی وت من خوولامه که ته به لال و زێر ده ستینم، ئه وسه عه لی چوو ه ناو ته رازوو و
هاوسه نگیی زێریان دایه هه ژاره که و به م چه شنه گه نج و پوولتیکی زۆریان له جیاتی عه لی
دایه سوالكه رمه که.

۳

یه که رۆژ که دایتی گورس نه حال بی

وه خدمه ته شا حازر سوال بی

یا شا نه مه نه ن سه بر و تاقه ته م

من ژ داغ نه فس که ی ره فاقه ته م

شا فه رما قه نه بر دانای دلپه سه ند

جله ودار حه مل قه تار و که مه ند

نان و سفره بار، به عیر و قه تار

به در وه ته حوێل شه خس عه رزه دار

قه نه بر وه شتاو په یاپه ی وه وار

عنان ناقه دا وه ته له بکار

که دا موس ته حه ق یه که نان بێ

لایق وه روتبه ی ته خت سولتان بێ

حهمل زه ر سه به عه قه تار عه تاشه ن

ئه كبه ر تو ئيسلاّح كارت وه لاشه ن

واته: رۆژتيكيان هه ژاریکی برسی چوو ه لای شا و پێی وت: ئه ی شا تاو و تاقه ته م نه ماوه و
هه ژارم. شا به قه نه به ری وت، به رۆ سفره و خوان بۆ ئه م هه ژاره داخه و نانی پێ بده و

به‌دمیه‌وه به تا پازی و دلخۆش بئ و، و شتره‌که‌ی ئالف که، قه‌نبر به‌په‌له‌ فرمانی مه‌ولای
ئه‌نجام دا، که‌چی ئه‌وه‌زاره‌ وا بق نانی ئاتاج بوو، شیای پله‌ویایه‌ی پادشایه‌تی بوو و،
به‌م چه‌شنه‌ مه‌ولا پله‌ویایه‌ی ئه‌وی دهرخست.

٤

یه‌ک وه‌قتی سه‌لمان ئاشوفته‌ حال بئ
گرفتار شیر ساحیب چنگال بئ
خاطر په‌ریشان دسوار وه‌ گیر بئ
ناکام وه‌ قولاب ئه‌سه‌د ئه‌سیربئ
وه‌ یه‌قین قه‌لب سادق و ئیخلّاس
روو که‌رد وه‌ده‌رگای خانه‌دان خاس
یا ره‌ب تو موپین ئاگا ژ حالی
به‌عید ژ جومله‌ی زولم زه‌والی
موخلّس سه‌ید دام قولاب شیرم
لوتف تو ده‌ست ئومیدگێرم
من ژ قه‌یدام درنده‌ی دشوار
په‌رس وه‌ فه‌ریاد ساحیب زولفه‌قار
مه‌ولای موته‌قین شاه‌دی وه‌ حال
ئاماژه‌ ئیم‌داد په‌ی رهنه‌ زه‌وال
ئاگا سه‌لمان دی تورفه‌ سواری
دهریای شو‌جاعت عالی مقداری
وه‌ سه‌دای سه‌عید توند ته‌کاوه‌ر
نه‌جات دا سه‌لمان وه‌ قه‌زای قه‌ده‌ر
سه‌لمان وه‌ تکرار هه‌مد ئیلاهی
ئیع‌بالش یاوا ئه‌و پادشاهی
کوژ مقابل که‌ره‌مش ماشه‌ن
ئه‌کبه‌ر تو ئیسلّاح کارت وه‌لاشه‌ن

واته: رۆژێکیان سه‌لمانی فارسی که‌وته‌ داوی شیریک و زۆر په‌شوکا و به‌دلپاکیه‌وه‌ له‌
خوا پارایه‌وه‌ و داوای یارمه‌تی کرد و وتی خویا له‌م داوه‌ پزگاره‌م بکه‌ و بگه‌ فریام، له‌م

کاتدا مهولای پئی گه‌یشت و شیره‌که‌ی کوشت و نه‌وی رزگار کرد و به‌م چه‌شنه دلی
سه‌لانیشی خو‌ش کرد.

۵

ئی‌براهیم به‌ی نه‌ذر فەرد بئی نیاز
ته‌عین که‌رد فەرزەند، فەرد سەر نه‌فراز
لوتف شای مه‌ردان بی وه سه‌به‌ب ساز
قوربانیی خه‌لیلی قه‌بوول که‌رد وه ناز
خه‌لیل زه‌ی ته‌عدی تایفه‌ی کوففار
فه‌توا دان نه‌سه‌ر نا ماقوول وه‌نار
هیمه و نه‌فت په‌ریش جه‌م که‌ردن خه‌روار
وه‌هیممه‌ت شا نار بی وه گولزار
که‌لیموولاً میرگوستاخ توور بئی
نه‌و می‌عراج میقات فەرد فەغوور بئی
هادی هدایه‌ت قه‌وم قوسوور بئی
نه‌علیمش وه نه‌مر مه‌ولا ظوه‌وور بئی
یووسف زیندانی ته‌له‌سم چا بئی
بئی یار و موونس دوور ژ تووا بئی
یونس مه‌بتله‌لا ژ به‌تن ماهی
دل قه‌وی وه عه‌ون فەزل ئیلاهی
مه‌شغوول بی وه‌زکر تای بئی هه‌مته‌ی
عاقبه‌ت ئاسان خه‌لاس بی راهی
جهرجیس ئیبتدا ئاشکاره‌ بئی
چه‌ند ده‌فعه‌ نه‌عزاش پاره‌ پاره‌ بئی
دیدارش نه‌رووی قه‌وم ناواره‌ بئی
ئاخر ئاسیبش په‌فع چاره‌ بئی
داوود که‌ حه‌داد بئی ده‌سگا و ده‌م بئی
فوولاد ژ مشتش چون مۆم و شه‌م بئی
ئوستاد نه‌سباب عه‌رسه‌ی نه‌عزه‌م بئی
نه‌کبه‌ر تو ئیسلّاح کارت وه لاشه‌ن

واته: ئیبراهیم له رتیی خوادا کورپهکەیی خۆی دانا که قوربانایی بکا و ئەوسا خوا نیاژهکەیی قبوول کرد و بهرانیکی بۆ نارد. پاشان بێ پرواکان ئیبراهیمیان گرت و دار و چێوێکی زۆریان بۆی کۆکردەوه که بیسووتین و ئەوسا خوا ئاورهکەیی کردە گولستان، مووسا که لهسەر کتوی توور لهگەڵ خوادا دەدا، پێنمای گەلهکەیی خۆی بوو، یوسف که له بهندیخانهدا بێ یار و یاور بوو، بهفرمانی خوا رزگاری بوو، یونس که له زکی ماسیدا گرفتار بوو، خەریکی پارانهوه بوو تا پرزگاری بوو، جەرگیس که چەند جار لهشی تیکه تیکه بوو و، له گەلهکەیی دوورکەوتەوه، سەرئەنجام دەردهکەیی چارەسەر بوو، داوود که خەریکی زرتیگری بوو و، پۆلا و ئاسن له مشتیدا وهکو مۆم وا بوو، زری و چهکی دروست دهکرد و ههموو ئەمانه بهیارمهتیی خوای تاق و تهنیا بوو، کهوابوو هەر خوا کاری بنیادهم پیک دینێ و خوا کاری ئیمه دروست دهکات.

دیوانهکەیی میرزا ئەللا مراد که نزیکەیی ههزار هۆنراویک دهبی، هێشتا له چاپ نهدرهوه و ههروا ماوهتهوه.

سه‌رچاوه‌کان:

- ۱- حدیقه سلطانی - تالیف محمد علی سلطانی - کرمانشاه، ۱۳۴۶.
- ۲- دیوانی ئەللا مرادی هەرسینی که له سالی ۱۳۰۲ی کۆچیدا نووسراوه.
- ۳- به‌یازیکی کۆن که نزیکەیی سه‌د سال له‌مه‌وپێش نووسراوه.
- ۴- یادداشته‌کانی خۆم سه‌باره‌ت به‌ئەللا مرادی هەرسینی.

حاجی مه‌لا ئەحمەدی نۆدشی

۱۳۲۸ - ۱۳۰۲

ئەم هۆنەرمان ناوی ئەحمەد و کۆری عەبدولپەحمان و نازناوی هۆنراوی "فانی"یه. به‌پیتی په‌راوی "یادی مه‌ردان" له سالی ۱۳۲۸ی کۆچی له دێی نۆدشه‌دا له‌دایک بووه و هەر له‌وێشدا پێ گه‌یشته‌وه. هەر به‌م‌دالی له‌لای باوکی خەریکی خوێندن بووه و قورئانی پیرۆز و په‌راوه‌ ورده‌کانی فارسی خوێندوه و پاشان به‌فه‌قیته‌تی زۆربه‌ی شوێنه‌کانی کوردستان گه‌راوه و سەرئەنجام له‌لای مه‌لا محمەدی خەتێ له‌ پهلوانزدا ودمی مه‌لایه‌تیی وه‌رگرتوه و له‌به‌رئەوه‌ی بابی باری کردبووه سنه، ئەویش ده‌گه‌رێته‌وه سنه و پاش ئەوه‌ی خۆی و باوکی له سنه نامین و ده‌چه سلیمانی و حاجی مه‌لا ئەحمەد پاش مردنی باوکی ده‌بیته جێنشینی و خەریکی وانه‌وتنه‌وه ده‌بی و له پاش ماوه‌یه‌ک ده‌گه‌رێته‌وه بۆ نۆدشه و له‌وێشدا ئەوه‌نده نامینێ و ده‌رواته سنه و پاشماوه‌ی ژبانی به‌وانه‌وتنه‌وه و پێنۆنننیه‌ خه‌لک ده‌باته

سەر تا له ساڵی ۱۳۰۲ له تەمەنی هەفتا و چوار ساڵیدا کۆچی دوایی کردوو و بە پیتی ئەسپاردەوی خۆی له تەبەیی شتێخ حەمە باقردا نێژراوه.

حاجی مه لا نحمد یه کیټک بووه له زانا هه لکه وتوو هکانی رژژگاری خوی و، له ده ریا ی زانستدا مه له وانکی بی وینه و بی هاوتا بووه و گه لئ له زاناکان و دمی مه لایه تی بیان لئ وهرگرتوو و گه لئ په راوی بزمانی فارسی و عربی نووسیوه و گه لئ په راویزیشی له سر بورتوو که ناپیسه کان نووسیوه که به یادگار ماونه توه.

مامۆستا مەلا عەبدولكەرىم مودەدەپىس لە پەراوى (يادی مەردان) دا دەلێ: جارێکیان لە بارەى پایەى مەلایەتى حاجى مەلا ئەحمەدەوه لە مەولەوى دەپرسن، ئەویش دەلێ: بەراستى پایەى زانستى مەلا ئەحمەد بۆ من دیارى ناکرێ، بەلام ئەوەندە دەزانم لە سەرەدمى خۆیدا تاقانە بوو، جارێکیان حاجى مەلا ئەحمەد لە سنە بوو، منیش لە خزمەتیا بووم، ئاخوونێكى زۆر گەوره هاتبوو بۆ سنە، بەو بۆنەیهوه گەلێ لە پیاوه گەورەکانى شار و زانایانى شار کۆبوونەوه، ئێمەش لەو کۆبوونەودا بەشدار بووین، لە کۆبوونەوهکەدا مەسەلەیهک هاته پێشەوه، ئاخوون و مەلا ئەحمەد کەوتنە قسە و تا ماوەیهک قەسەى هەردوو لا بەجۆرێ بوو هەموو مەلا بەشدارەکان لێى حالى دەبوون، پاش ئەوه وا بەرزبووهوه تێگەیشتم کە خەلک کە هیچى لێ تێ ناکەن و تەنیا حاجى مەلا و ئاخوون نەبێ، پاش ماوەیهکی تر وای لێ هات زانیم ئاخوونەکش تێ ناکا و هەر بەلێ وەتن نەبێ.

حاجی مهلا نه‌حممه له هۆنینه‌وه‌ی هۆنراوی کوردی و فارسیشدا ده‌ستیکێ به‌رز و بالای هه‌بووه‌، هۆنراوه‌مکانی زۆر ته‌ و پاراو و شیرین و په‌وانه‌، نه‌مه‌ش چهنده‌ هۆنراوه‌یکێ نه‌م زانا بایه‌ به‌رزه‌ که‌ ده‌له‌:

کوورہی دل چمان جوشش وەردهوه

كەم كەم بى ھۆشى ھۆش بىر دەۋە

نہسرین ہم تاف بہست وہ روی پرومہدا

تَفَلُّ نَاسِسا مَهْدَقْ وَيَشْ وَهْ يَوْمَهْدَا

بہ ختم سیایوش یخہ یار مشہن

شهرارهی نالہم شووم ستارہ شہن

لہرزہی دل جہ شوق یکان یکان

دل خاس به یه یکان نه یه یکان به یکان

زاهر هم فلهک کهلهک بهسته یو

دیسان دل بہتیر دوری خہستہ بؤ

دووری ئەو دلبەر جەگیان سرشته
 دیدەى بەسورمەى بەخت مەن پشته
 قامەت سەرونەز چەمەى نوور ئاودا
 نیگاش دیدەى عەشق ندای وەخاودا
 گیسوو دلی شیت لیش کەردەن تەئثیر
 جەو ییەى پەى پای یار بێەن بەزنجیر
 یاخو مەزاقش یەکی و جووودەن
 رەزش ئەو مەقام فەنا و شوودەن
 جەمەن مەدرەوشق نەبەین حەیتاران
 چوون ویتەش نە توێ دلی غەمباران
 توپرەش ویتەى پەنگ خەیاتەى خامەن
 یا پێشەى ئەروای بەخت سیامەن
 خەم دان بەقامەت نە کەمینگای دل
 ئەبرۆش چون سەیاد نەسارای جەنگەل
 دیدەش پەریەى مەى سەحیح بێمارەن
 ئەویچ مەر زەدەى نیم نیگای یارەن
 بێنى خەت نوور خورشید لەت کەردە
 گۆنا وینەى بەدر پەنج ئەنگوشت بەردەن
 لەب شەفاف تینەت هەوەس نۆشای هوون
 مەنمانق نە چەم پەنگش لالە گوون
 دەهەن نوختەى خەت شۆلەى لۆلۆى تەپ
 ددان خو بەردەن پەونەق گەوهر
 زنج جە سەردیی، دلسەردیی دلبەر
 ئاو حەیاتەن پچیان مودوهر
 کەردەن شەمع نوور ساف بێ گەردەن
 تاریک یانەى دل پێش پۆشن کەردەن
 بازوو سیم خەم پەنجە پشتهى هوون
 ناخوون ناخەنى دیدەى دەهر دوون

لیموښ نه خش زنج کړه دهن ته خه لڅول
 نه توږی سینه ساف وینه ی پرهی گول
 جه ناموښوږی زنج وه راس و چهپ دا
 دوو نه خشیش تیدا بییهن هویدا
 میان چنی موو دووکوت کړه دهن موو
 موو موو راست مدران چ خاس چنی موو
 نافش خو بق بیتز نافه ی غه زاله ن
 جه ناف تا زانق درکش مه حاله ن

واته: کوورهی ناوری دل و دهر وونم به جوړی بلنيسه ی بهر زیووته وه که هوښمی لی بریوه
 و قه لېزی نه سری چاوانم که داده پږیته خواره وه، کاریکی به دل م کردوه که وهک مندا ل
 له ناو خاک و خولا ده تلپته وه. بهختی رهم یه خهی خوی دادریوه و نه ستیرم تاریکه و دل م
 له ترسی تیری یاره وه که و توووته له رزین، چرخ له که لما به چوتی ده که ری و به جاری
 خومی لی زړاندووه و په لکه کانی یار زنجیریان کردوم و پشتم کو ماووته وه، برق کانی یارم
 وهکو که وانی راوچی کاریان تی کردوم، پرومته جانی کاتی دهر که وی سهرمستم دهکا
 و لیوه ناله کانی هوه سی خواردنه وهی خویتم پی دهکن، زنجه جوانه که ی وهکو ناوی ژیا نه
 و نه ستی پرونه که ی مالی پی پرون ده بیته وه، په نجه کانی خوی به خوینی دل م سوور کردوه و
 سنگی وهکو ناوینه یه و خاله کانی بی وینه یه و بالای بهرزه و، به راستی یارم نه وهنده
 شو خوشه نگه که باسی جوانیه که ی هر ته و او نابی.

له پارچه هه لېه سستیکی تر دا سهار ته به پیری و په شپوی و په ژاره ی دهر وونی ده لی:

واده ی نهو سیو هیل داران په شته ن
 فسل نه وپایز واران و شته ن
 دووره سق نامای کو نه دا خانن
 فسل ته م گیری کو و زا خانن
 هوونه ی سهیل هوون جه سهر چه می جه م
 کلپه ی شوورهی نار ناله ی کوورهی دم
 په رکړه دهن شته و ناوان گهردوون
 سقچنان شخه ل ژیا ی دنیا ی دوون
 ته م غم نه سهر سهر کلاوه ی دل
 چه ترهن پری عکس جه مین پرهی گول

سه فحهی گۆنای زهره پهنه گه خهزان بهر
 بالای خهم کالان نه رهزان بهتر
 سهردیی ههناسهی ئیلاخهکهی دل
 وتهی سیاکار به ختم جه سهرجل
 قازی سه شییویای نالهی بی ئهتر
 نه سه ره وه به ده کس ناوا و دل بهر
 لازم که ردهن لیم فه سه له کهی پایز
 دور و وستهن وه هار و سه له کهی نازیز
 قیبله هه که سهی چون من ماته مهن
 وه هار ش پایز، پایزش غه مهن

واته: داری گه نه جیم ده که ویتته وه رین و وه کو پایزش زهره ده بی و سه ری به رهو سپی بوون
 ده چی و چاوه کانی ناو ده که ن و ده لپی خهم و چه ماو مهتوه و به ختم به جاری رهش بووه و وه کو
 قازیک که له با و بوژاندا سه ری لی شتیوایت، تازه به هاری جوانیم تی پهری و پایزی پیری
 هاته پیریمه وه. ئهی خۆشه و یسته که م هه که سهی وه کو من خه مباریی، به هاری پایزه و
 پایزی خهم و په ژارهیه.

له پارچه هه لبه ستیکی تریدا گله و گازنده له دلی خۆی ده کات و پتی ده لی:
 چهنده پیم واتی های دلی غافل
 حه ق حه قیقی ئیزافی باتل
 په ردهی ئه و جه مال (مطلق اطلاق)
 ناوێنه ی عکروس مرئاتی ئافاق
 بۆ به بای مورا نه شنه ی سافی مه ی
 به یار مه لاح سه قۆز لاف نه ی
 که شتی غه رقه که ت نه گێجاو ده ی
 یاونا وه ساحل ئی به حر بی په ی
 شاخه ی تاف ساف سه ره جه مه ی هه ستیت
 هه و که لله ی ته به هه واپه رستیت
 با که ره وش کۆتا کلپه ی کوورده ی دل
 شه راره ی سه بوون چۆله کهی مه نزل

تۆبەتەر دامان عسیانت تەپى
 وىنەى بەدبەختان ناخىرت شەپى
 ھىچ نەبىت ۋەتەنگ پۆز پۆى فەردا
 ئەمجا تا تاۋى بدە ۋە سەردا

ئەى دل! بۆ ھۆشت بەخۆتەۋە نىيە، زۆرجار ئامۇزگارېتم كرد و پېتم وت: كە پىنگاى
 راست لە پىنگاى چەوت جىا بگەرەۋە، كەشتى گونا و تاۋانت خەرىكە لە گىژاۋدا نوقم دەبى،
 دەسا لەم گىژاۋە پىزگارى كە و بىگەرېنەۋە ئەۋبەر و لە خۆپەرستى خۆت لادە، ئەگەر لە
 چەوت و چەۋىلى لا نەدەى لە پۆزى دوايىدا دەبى ھەر بدەيتە سەرتا و ھىچ سوۋدىكىشى
 بۆت نىيە.

سەرچاۋەكان

- ۱- يادى مەردان - مەلا عەبدولكەرىمى مودەرىس - بەغدا، ۱۹۸۲.
- ۲- بەيازىكى كۆن كە نىزىكى سەر سال لەمەۋىتېش نووسراۋە.
- ۳- ياداشتەكانى خۆم سەبارەت بەحاجى مەلا ئەحمەدى نۆدىشى.

شارقى ھەرسىنى

۱۲۰۵-۱۲۲۸

ئەم ھۆنەرەمان ناۋى مىرزا قولى و كۆپى ھەسەنى بەختيارىيە كە بەپىتى ئەۋ بەلگانەى
 كەۋتوۋمە دەستمان لە سالى ۱۲۲۸ى كۆچى لە ھەرسىندا لە دايك بوۋە و ھەر لەۋىشدا پى
 كەشتىۋە. ھەر لە مندالايىۋە خەرىكى خويندن بوۋە و تا ماۋەيەك زمانى فارسى و
 ەرمىيى خويندوۋە و لە پاشا پۇشتوۋمە كرماشان و لەۋىدا خەرىكى فېربوۋنى خەت
 خۆشى و وىژەى فارسى بوۋە و ئەۋسا گەرەۋتەۋە زىد و مەلەندەكەى خۆى و بوۋمە
 مامۇستا و ژيانى بەم چەشنە پابۋاردوۋە تا لە سالى ۱۲۰۵ لە تەمەنى ھەفتا و ھەوت
 سالىدا كۆچى دوايىيى كرۋوۋە و نىژراۋە.

شارق ھەر لە تافى جوانيدا ھەزى لە ھۆنراۋەكانى ئەلماس خان و مەلا ۋەلەرخان و
 مىرزا شەفيە و خانا كرۋوۋە و ئەۋسا كەۋتوۋمە كۆشى ھۆنراۋەۋە و «شارق»ى كرۋوۋەتە
 نازناۋى خۆى و دەستى كرۋوۋەتە ھۆننەۋەى ھۆنراۋ و، لە ھۆننەۋەى ھۆنراۋدا دەستىكى
 بەرز و بالاي ھەبوۋە و پىتر ھۆنراۋى ئاينى و كۆمەلايەتتى ھۆنۋەتەۋە. ئەۋا چەند بىرە
 ھۆنراۋىكى ئەم ھۆنەرە دىنن تا بزائىن لە ھۆنراۋى كوردىدا چ پلەۋپايەيەكى بوۋە، ھەيە
 دەلى:

حەق نەما مەولا، حەق نەما مەولا
 قەبەلەگای عەلەم حەق نەما مەولا
 نەمیر دنیا هەم عوقبە مەولا
 کارساز کاران کارفەرما مەولا
 لافەتا و لاسەیف وە شان مەولا
 یاسین وەلقورئان نیشان مەولا
 دور دەریای سەر سەرمەدی مەولا
 نەمینۆللائی شرع نەحمەدی مەولا
 تارک دنیا و مافیها مەولا
 هەمیشە وەیاد کەبریا مەولا
 یەکە تازو وە حارب مەنسورەن مەولا
 شێر خوداوەند غەفورەن مەولا
 شارق خاکپای قەنبرەن مەولا
 دڵ قەوی وە خۆف مەحشەرەن مەولا

واتە: هافی عەلی کوری ئەبوو تالب، سلۆی لێ بێ، مەولا و میری جیهانە، هەر ئەو
 کارسازی کاران و کارفەرمایە و بۆیە پێغەمبەری گەرەمی ئیسلام دروودی خوای لەسەر
 بێ، فەرمووی: «لا سیف الا ذولفقار ولا فتی الا علی»: هیچ شمشیری ناگاتە زولفقار و
 هیچ جوامیریکی ناگاتە عەلی. دوری، دەریای راز و خۆشەویستی پێغەمبەر ئەو، ئەو
 وازی لە خۆشییەکانی جیهان هێنا و شیری خوایە و «شارق» خاکپایە و دەبێتە قوریانی.

٢

حەقش وەدەستەن، حەقش وەدەستەن
 یاران ئەو شەخسە حەقش وەدەستەن
 ژ قەید دنیا تەمام وەرەستەن
 ژ جام بادەیی ولایەت مەستەن
 نە هەر کە بە و شکل بێ سەر و پا بۆ
 گیر وەرەدی حەلقەیی دام دنیا بۆ
 وێنەیی شەش دەریش تەمام بەستە بۆ
 وە تیر شەنەیی شەیتان خەستە بۆ

غەرق بەحر ژەرق جیغەى دنیا بۆ
ئىنسانىيەت چ تەور مەرد خودا بۆ
مەرد حەق ئەمەن تەرك دنیاكەى
پەى دیدار حەق پیری پەیدا كەى
دەس دەى وە دامان پیر با كەمال
هەمنشین مەبۆ چەنى ئەهل حال
ژ وەسواسەى نەفس نەكەى ئەندیشە
نەخل كبر و حرس كەنۆت ژ ریشە
وە تیشەى تەوفیق جەستە پەى كەرق
راگەش وە راستى تەمام تەى كەرق
كونج قەناعەت گۆشەى خامقوشى
حەوسەلە و گوزەشت چەنى سې پۆشى
زكەر و بىدارى تەنیا نشىنى
ژ سەدق پىشەكەى پەرى حەق بىنى
وھبىدارى سەدق وە قوۋەى ئىخلاص
نەھر دل كەرق ژ لەجەن خەلاس
دەربان دارى كار سوبىح و شامش بۆ
دایم بۆى گولئى وە مەشامش بۆ
گول گولەن گول گول، گول كاف لامەن
ھەر كە گولش بۆ كارش تەمامەن
گول حەق، گول رەسوول، گول مورتەزايە
گول مەزھەر حەسەن خودا نەمایە
گول عەشق عاشق مەعشورقە گولەن
نە ھەر شەیدا كەو حوسنش بولبولەن
بولبول شەیداییش فەسل بەھارەن
بولبول پەى بەھار خود ناديارەن
بولبول مەجازى ویش كەردەن شەیدا
ئەمەند مەكەرق فەریاد و دەى دا

عهشق گول نه وند نيگه هبانيش كهي
 نه كه ژ ناله و نه فغان فانيش كهي
 به لي به توره بدا روش وچه م
 تا باتن گول بوينق بي خهم
 نه نه راق گول ساف موسففا
 يه كي وه مرثات بدروش جهلا
 تا جلوه نيش كهي جهمال دلبر
 وه عهين بوينق عهين عهين وهبر
 نه ربه عهي نه نوار ژ گول پهيدا كهي
 سهير يار بيچوون وه پي چرا كهي
 بوينق هوو هوو، هوو هوو نه لا كهي
 ویش وه شوق دوس فنا في لا كهي
 وه پای عهشق مهبقي راكردن تهي
 وه گهرنه عهرمب هم نهيازوت نهی
 نه بله پهره يزت هيمان نه پرتزان
 خوم يار ديم با چو دهستت مه پرتزا
 وه عهشق ياران پاكبازان حق
 ديهام بق ديدهي مه محبوب مولق
 يه عني كه شارق پر بي ژ نه نوار
 مولق بي وه دوس دل داوه دلدار

واته: نهی ياران! هق ها به دهست نهو كه سهوه كه پارتزگار و خواناس بي و له جامی
 بادهی ولايت سرخوش بي، نه وهكو كه سيك پي بهند و گيرودهی جيهان بي، تهواوی
 ريگه كانی لي گيرايي و به تيري نه هريمه ن پتکيا بي و نوقمی دهريای دنيا بي، دسا پتم
 بلين نهو چه شنه كه سانه چون پياوی خوان؟ پياوی خوا نهو كه سهيه كه وازی له جيهان
 هينايي و بق دیداری حق پيری پهيدا بكا و، له گهل پياوچاكاندا هه لسوكه وتی بي، داری
 فيز و هه وای له بنه وه هه لكه ندبي و، زپی راستی خوايی ببری و قنيات بكا و پووباری دل
 زيغ و لمی گونا ه پاك كاته وه و، هه موودم بونی گوليك بكا، گول خوايه و گول پيغه مبر و
 گول عهليه، گول هه سهنه و گول نهوينی دلدار و گول دلبره بولبول له وهرزی به هاردا بق
 گول شيت و شهيدا دهبي و بق گول نه وند دهچريکيني كه نهوين دهبيتته پارتزهري،

بنیاده‌میش ده‌بی و بئی بۆ یار خۆی شیت و شهیدا کا تا یاره‌که‌ی ببینی و نه‌وسا خۆی به‌نه‌وینی نه‌وه‌هه بسووتینی، وه‌کو (شارق) که دلی دا به‌دلدار و خۆی لکانده یاره‌وه.

سه‌رچاوه‌کان

۱- به‌یازتکی کۆن که هه‌ندێ له هۆنراوه‌کانی شارقی تێدا نووسراوه.

۲- که‌شکۆلتیکی کۆن که له سالی ۱۳۰۴ ی کۆچیدا نووسراوه.

۳- یاداشته‌کانی خۆم سه‌بارته به‌شارقی هه‌رسینی.

سه‌ی یاقۆی مایده‌شتی

۱۲۹۲-۱۲۲۹

ئه‌م هۆنهره پایه به‌رزه که ئاوازه‌ی هۆنراوی له سه‌راسه‌ری پشتکۆ و پێشکۆ و مایده‌شت و کرماشان و لوپستاندا به‌رز بووه ناوی یاقۆ و کورپی سه‌ی وه‌یسی قه‌مه‌شه‌یییه. سالی له‌دایکبوون و مردنی سه‌ی یاقۆ به‌ته‌واوی پرون نییه و تاریکه و هه‌ر که قه‌سه‌یه‌کی لیوه کردوه که نه‌وا له سه‌ری ده‌کۆلینه‌وه تا راستیه‌که‌مان بۆ ده‌رکه‌وێ.

مامۆستا عه‌لانه‌دین سه‌جادی له په‌راوی (میژووی ئه‌ده‌بی کوردی) دا ده‌لێ: سه‌ی یاقۆ له سالی ۱۲۲۸ ی کۆچی له دێی قه‌مه‌شه‌ی مایده‌شتدا هاتووته جیهانه‌وه و له سالی ۱۳۰۱ له ته‌مه‌نی ۷۳ سالی‌دا کۆچی دواایی کردوه.

مامۆستا باقر شاکری له په‌راوی (تذکره‌ شعرای کرماشاه) دا ده‌لێ: سه‌ی یاقۆ له سالی ۱۳۲۴ ی کۆچیدا له دێی قه‌مه‌شه‌دا کۆچی دواایی کردوه و له‌وێدا نیژراوه. مامۆستا دیوان به‌گی له په‌راوی (حدیقه الشعراء) دا ده‌لێ که سه‌ی یاقۆ له سالی ۱۲۹۲ ی کۆچیدا مردوه و له دێی قه‌مه‌شه‌دا نیژراوه.

له به‌یازتکی کۆندا که له‌م دوااییه‌دا که‌وته ده‌ستمان، میژووی له‌دایکبوون و مردنی هه‌ندێ له هۆنهرانی کوردی تێدا تۆمار کراوه و له‌م به‌یازه‌دا نووسراوه که سه‌ی یاقۆی مایده‌شتی له سالی ۱۲۲۹ ی کۆچی له دایک بووه و له سالی ۱۲۹۲ له ته‌مه‌نی ۶۳ سالی‌دا کۆچی دواایی کردوه و له دێی قه‌مه‌شه‌ی مایده‌شتدا نیژراوه.

سه‌ی یاقۆ به‌پیتی نه‌و به‌لگانه‌ی که باسمان لیوه کرد، له سالی ۱۲۲۹ ی کۆچی له دێی قه‌مه‌شه‌ی مایده‌شتدا پیتی ناوته مه‌یدانی ژیا‌نه‌وه. له مندا‌لی‌دا خراوته به‌ر خوتندن و سه‌رته‌ فێری زمانی فارسی و خه‌تخۆشی بووه و پاشان چووته کرماشان و له‌وێدا کۆلستان و بووستانی سه‌عیدی خوتندوه و له‌مه‌وه هه‌وه‌ستیکی زۆری که‌وتووته سه‌ر

هۆنراو و ھەر لەو کاتەدا خەریکی ھۆنینەوای ھۆنراو بوو، بەجۆرێ کە خەلک پەسەندی کردوو. پاشان سەرتیکیشی داوھ لە کردن و لەویدا ئاشنایەتیەکەی پوختەی لەگەڵ ھۆنەرانی (پاری)دا پەیدا کردوو و ئەوسا گەراوێتەو قەمەشە و لەوتێو چووێتە کرماشان و لە دام و دەزگای ئیمام قوڵی کوڕی دەولەتشادا دامەزرێو و پاشان دەیتە میرزا و نووسەری ھەمە ھەسەن خانە فەرمانبەرەوای کەلھەر و تا مردن لەگەڵ ئەویدا دەبێ تا لە ساڵی ١٢٩٢دا کۆچی دوایی دەکا و تەرمەکەشی براوێتەو بۆ دێی قەمەشە و لەویدا نێژارو.

سەي ياقق يەككى لە ھۆنەرانى ھەربەرزى لور و كەلھورە و لە شىوھى ھۆنراى كەلھورى و موكرى و ھەزرايدا مامۇستا بوو و سەرى كىشاوتە دەرگاى ھەموو جۆرە ھۆنراوتكەو. دلدارى، ئاينى، ديمەنى سروشت.

سەي ياقق زۆر حەزى لە ھۆنراوەكانى ئاقەي كۆپى مەلك قاسم خان و ئەلماس خانى كەلھور و خاناي قوبادى و مەلا وەلەرخانى جاف و شەيخ شەھابى لەھۆنى و نالى و سالم كەردووە و گەلئى لە ھۆنراوەكانى نالىي لەناو ھۆنراوەكانى خۆيدا ھىناووە و لە سەر پئى و رەجە و شەھەي ئەو رۆيشتووە.

ھۆنراۋەكانى سەي ياقۇگەلى ناسك و شیرين و تەپ و پاراۋن و لەبەرئەۋەي پىتر لەسەر شىئەۋەي نالى پىششتەۋە، بەشىكى زۆرى ھۆنراۋەكانى لەسەر كىشى غەروۋىز و ھەندىكىشان لەسەر شىئەۋەي ھۆنەرانى ھەورامى بىژ بەھىجا ھۆنىۋەتەۋە. ديارە سەي ياقۇش وەكو مامۇستا نالى سەرەتا گىرۆدەي داۋى يار بوۋە و يارەكەي بەتەۋاۋى كارى كرەۋەتە سەر ھەموو رەگ و شادەمارىكى، بۆيە پەيپەۋىي لە پارچە ھەلبەستەكەي مامۇستا نالى كرەۋە كە سەرەتاكەي ئەمەيە:

زولفت به قه‌دتدا که یه‌ریشان و بلّوه

نەمرۆ لە منی شیفته ئالۆز و بەداوه

ئەویش دىتىمى و باسى گىرىۋدەيى خۇي و خوشە ويستەكەي بەم چەشنە دەكا و دەلى:

شوری و سهرم که وتیه لهم هستیی چاوه

هیچ جیگہ نہ نیشم مگر نہوجی کہشہراوہ

نہم زولف و روخی دلبرہ یارہ یارہ

یا هوری رهش و پرده کـشی بانی هـتاوه

روخساری توو وهک مانگ و دوو زولفت وهکو عهقره و

هه‌ڕێژێن که قه‌مه‌ر عه‌قروه‌وه پازیم به‌قه‌زاوه

(سۆزى دلمه باعس تاو و كولى گريان

مه علومه كه ناگر سه بهى جوششى ناوه)

ماچان كه غه زان چهرنى شووره زمينه

پهس ناھوى من چيشه كه لهم جىگه ره ماهه

ئەى دل گوزمى كه وه قولنگ تاشى فەرھاد

بين نالەى كى ئەيژنەوى لەم دل كـاـوـه

زاهد وەخودا غەير خەم و ئەبرووى دلدار

مەيلەم نەرمزگت، نەو دەبروونەكتاوه

زولفت وه روخت چ پەريشـان و ولاوه

سەبرە و بەدلى شيفتە يەكبارە پڑاوه

چاوان نيگارم وه سپا موژە ماچون

ئەى لەشكر خويترپژ ئەمە وهقت چە پاوه

دلبر له غەمت (سەيد) بيچارە سەر شو

خوينرپژييه لەم چاوه خەتا سويح دەماوه

واتە: شۆر و ئەلھايەكى وام بۆ مەستى چاوت كەوتووئە سەر، ئيتەر هيچ شوتنيك نيبە
تيدا دانيشم، مەگر ئەو جيتيەى نەبى كە بادهى يەزدانىي تيداىە. ئەم زولف و خەت و خال و
پوومەتە ھى دلبرەمە يا شەو و پۆژە؟ يا ھەورتيكى رەشە كە وەكو پەردە بەرى ھەتاوى
گرتووہ. پوومەت و خالەكانت وەكو مانگ و ئەستيرەن، ھەر چەند كە مانگ لە
دومارەكولەداىە، من بەچارە نووسى خۆم دلخۆشم. سۆز و قرچەى دلمە كە بوومەتە ھۆى تاو
و گولى گريانم، ديارە كە ناگر ھۆى كولانى ناوہ، واتە ناو بەناگر دەكولئ. دەلئین: كە
ئاسكەكان لە زەوى و زارى شۆرەكاندا دەلەوەرپن، ئەى بۆ ئاسكەكەى من لەبەر چاوم پەم
دەكا؟ ئەى دل بەسەر بەردتاشى فەرھادا تى پەرە و بزائە نالەى چ كەسيك لە دلى
كتوھەكا دەبيسى؟ ئەى پاريتزگار سوپندم بەخوای باني سەر، جگە لە خەم و پيچى ئەبرۆى
دلدار، ئارەزووم نە بەمزگەوتە و نە بەمير و نە بەكتىبە، زولفەكانت لەبەرچى بەسەر
پوومەتتا پەريشان و بلۆن؟ بەراستى بوومەتە خەم و بەزارە و پڑاوئە ناو دلم. چاوەكانى
يارم بەلەشكر و سپاى برژانگ دەلئین: ئەى لەشكرى خوينرپژ بکەونە پڤ كە ئیستا كاتى
چەپا و تالانە، ئەى دلبرەكەم! سەيدى بيچارە لە خەمتا ھەر لە ئیوارەوہ، خوين لە
چاوانییەوہ دەپژئ ھەتاكو ھەتاوى بەيانی ھەلدئ.

سەى ياقۆ لەم ھۆنراواندا بەشتیوى كۆن، پوومەتى يارەكەى چواندوئە مانگ و ھەتاو

و زولفه کانی کردووته دووماره کۆله و شهو که نه مهش له ناو هۆنراوی زۆربهی هۆنهرانی
کۆندا ده بینرئ، وه نه بئ شتیکی تازه بئ.

سهی یاقق که گرفتار و گیرۆدهی دلی خۆی بووه، له که لیدا ده که ویتته گروگال و پیتی ده لئ:
ئهی دل یاخوا هه موو ده م هه ر گیرۆدهی ئالقهی داو بی، تۆ هه رچی خۆشی و کام ده بینئ
هه ر ناکامی و هه ر کارئ ده که می هه ر به دناو و پرسیوای و، من هه ر دهوات ده که م و تۆ هه ر
خۆش نابیتته وه، ده تۆ تاکه می هایت له ناو بیر و خه یالی خوا. نه مدیوه ساتئ خه یالت جه م
بئ و خه مت که م بئ، هه ندئ جار و مکو په پووله به ده وری شه مدا ده سووپیتته وه و، هه ندئ جار
بئ ده نگی و هه ندئ جار ده نا لئنی و، برئ جاریش و مکو عه ودا له کان و تلی ماله کانی، نه که ر
شیرینی ببینی خه م ده خۆی، نه که ر تالی ببینی ده گری، ئه ی تۆ ده ردت چیه بۆ ده رمانی
نییه؟ ده یاخوا له ت له ت بی، نه وه نه داوام لئت کرد گویت پئم نه دا و منت به رنه دا، نه وه نه ده
بیر و خه یال م که وته سه ر، که و مکو نۆقل، ژارم خوار ده وه که چی به مراریش نه که شستم، ئه ی
دل یاخوا کو ت کو ت بی، ئه ی چاو یاخوا کو ژر بی، بۆ ئه و گونا هانه ی که کردووتن و
تویشووی به دناو بیتیه، مه که ر تۆ نازانی که سه ره نجام ده بی بچیتته ناو گۆر؟ ده سا نه که ر
شیرین و زلیخاتیش پئ بدن و شادت که ن، سه ره نجام له ناو ده چی و به ناکامی جیهان
به جئ دئلی، ئیتر تا که ی هایت ناو بیر و خه یال دا و ئه لهای جوانی و خۆشی ده که ی:

دله دامه نی، دله دامه نی

هه ی دل گیر و ده ی هه لقه ی دامه نی

هه ر کام مه وینی هه ر ناکامه نی

هه ر کار مه که ری هه ر به د نامه نی

من هه ر ده واکه م تۆ هه ر زامه نی

تۆ تا که ی نه فکر سه ودا ی خامه نی؟

هه ر گیز خه یالت ساتئ جه م نییه ن

پای غوسه و خه یال له لات که م نییه ن

شادی ئی دنیا وه یه که دم نییه ن

سوراحیت نه سه وت زیر و به م نییه ن

هه ر کار مه که ری هه ر به د نامه نی

تۆ تاکه می نه فکر سه ودا ی خامه نی؟

کا پهروانهی دموړ شهم چه مالانی
کا هامراز راز که مهر لالاسنی
که هی سکوتی، که هی نالانی
کا چون نهودالان ویتل مالانی

من هر دواکهم تو هر زامه نی
تو تاکی نه فکر سهودای خامه نی

شیرین مهوینی حسره ت باریتهن
ته لخی مهوینی شین و زاریتهن
زشت و زیبایی بی قهراریتهن
پس تو چ دهرمان دهر دکاریتهن

من هر دواکهم تو هر زامه نی
تو تاکی نه فکر سهودای خامه نی

دل لهت لهت بای چو نیل سرخوم
و هس ته مهنا کمر وه یانه ی مریوم
هرچی هاواران وه رات ناوهردم
چنی گوناهان سالان سرکه ردم

چه راستی و محشی پی به پرامه نی
تو تاکی نه فکر سهودای خامه نی

ناه چه خیالان مهویره تو نه دل
چو نوقل نقشام ز مهر هه لاهل
چن تهی مه کبری راگی بی حاصل
نه خاسان شرع تا کی مه کی سل

هوا خوا ی له زت چن بی تامه نی
تو تاکی نه فکر سهودای خامه نی

دلّه کوت کوت بای چهند خیال پیتتهن
 دیده هه کۆریای کول گونای ویتتهن
 تۆشه ی به نامی رای نه هات پیتتهن
 مهر نهمزانی سای له حد جیتتهن
 بووم به عه مهل ته خته بامه نی
 تۆ تاکه ی نه فکر سه ودا ی خامه نی

هه ی دلّه نهر گهنج زهمانه ی فانی
 تهخت سلیمان، تاج که یانی
 مه محبوب چو شیرین زلیخای سانی
 په ریت باوه روون په ی شادمانی
 ناخر عاقبت بی نه نجامه نی
 تۆ تاکه ی نه فکر سه ودا ی خامه نی

نهر فکرت راحت مال و عیاله ن
 راحت په ی نه و لاد نادم مه حاله ن
 مهر کس بواچۆ رای دل به تاله ن
 وajan (سه ی یاقوو) نه بله خیاله ن
 مهر کام مه وینی مهر ناکامه نی
 تۆ تاکه ی نه فکر سه ودا ی خامه نی

سه ی یاقۆ پارچه هه لبه سستیکی زۆر ته ی و پاراو و شیرینی سه بارهت به وهرزی به هار
 هۆنیوه ته وه که به راستی هۆنری تیدا نواندوه و دیاره لهم چه کامه یه دا په یه وه یی له
 چه کامه که ی شیخ شه هابی له ونی کردوه که بهم چه شنه دهست بی دهکا:
 دیده گریان جا بیابان هه مچوو قه یسی عامری
 کوئ حه نا، له و لاه و پتخان شهست په ی و کوئ جه عفری

سه ی یاقۆ له چه کامه به هارییه که یدا ده لئ: نه و وهرزی به هار هات و ته وای جیهان
 به رایه خی سه و ز داپۆشی و گولی جۆر به جۆر له دهشت و کتیدا پوا و هه موو جی و
 شوینیکیان داگرت، په پوو و تاوس و قومری و بولبول و سه سه و ز و بۆرچین و قاز ریزیان

بهستووه و خهريكي نهواخوانين. گول و گياكان ومكو دلبراني پهری پهيكه له داوټنی
كوټستاناندا پروان و له هر گوشه و كهناری كهژ و كيوا نهواي چنگ و شمشال
دهبيسرې و دلبرانيش ناز دفرۆشن و هموو خۆشن. بهار جوانه و بولبوليش بههيوای
بههاره تا گول ببيني، بهلام چ سوود كه سې ياقق دلي پهشيو و غمباره و له زين بيزاره:

بين ومشاديي دوستداران هم ژ سونع داوهری
شا بهار ناما ژنهوفرش زمين كهر د نهخزهری
غوررش نهبري بهاری ژ ناسمان خيزا ژ نهو
هم جهان پير بورنا بي ژ باد سهرسهری
جن و ننس و وحشو تهير و خار و خس و كق و كمش
كهلهشان مس بي له بقی نهويهار عنبری
خيزيان پهي سديد غازان كهر كهسان پروان وا زان
پيزنان پازان بهنهقش لهوح چرخ چنبری
واي شهمال شق شق شكواو تهخت يهخ بهند چمن
چون (نهميرو لولونمين) دهر جهنگ فتح خيبري
توغرل و عونقا و لاجين، واشه و شاهين شوق
پهي تهفروچ پهر گشوده تا وه شمس خاوهري
فروچ بولبول جمع كهوكان ني نه باغ و نهو نهكق
ني ومچههچهن و نهو ومقهقهه سنج پای سنجهری
قيرهی سهرسوز و بوزچين شق له گولاوان تاف
لهقلهقان نه قارمچين لهام بام قهر قهری
قارهي قاز و قولنگان گوش كهردون كهرمن كهر
هم ژ نهو پير بي سهرراوان لهام بهتان چون پهری
موختهسهر مجمهور تهيران دهسته دهسته فوج فوج
كهه و مباغان، كهه و مداغان، كهه و مشاخ عرهري
لهشكر نهوړژ و گول پيش خوان دار هر گولان
خهيمه پيكا لهام بيابان چون سهر نهسكهندهري
گول شقايق جوغد ناسا كونج ديواران دنج
كاسه ي تهه نهسوهدی پر كهر نه حوز كهوسهری

زهنه بق و خه شخاش و په یحان، گول هنا و شهست په
 گول نه شه د بڼ، کاسنی، نیلو و فیری و جه عفری
 گول به نه فشه، گول قهر نه فل، گول گولاب و نه رغوان
 دهسته دهسته جه مع بهسته نه حمیری و نه خزهری
 سه بزه زار، مورغ زار و دهشت و بام و به حر و به
 دهسته دهسته خیمه بهسته سف چوسان عه سکه ری
 نه رغوان و نه رگس و نه سرین و یاس و یاسه من
 سق سن و له ولو لیلو لاله های نه حمیری
 کاج و شمشاد و سنه و بهر، عمر عمر و سر و سهی
 سه رفرازان قه که شیده تا وه چرخ داوهری
 فصل عیش و فصل نوش و دل به جوش و غم خموش
 باده نوش و دهس نه نوش مـــــاهروویان پهری
 فصل گول، فصل ریاحین، فصل سونبول، فصل عشق
 نه بهار لاله زار و نه شهراب کـــــوسهری
 (سید) بیچاره نه عیش و نه نوش و دل بهشتو
 موزتر نه فسورده و غمناک دهست بی زهری

سهی یاقول له باسی باده نوشی و بهر بهر مکانتی پاریزگاره دروینه کاند و تنه کی تر
 دینیتنه ناووه و نه پوره دی پتیشور داده داته وه و به جه شنیتکی تر دینتی باسی پاریزگاره
 دروینه کاندان بڼ دهکا و دهلی:

زاهد حرامن، زاهد حرامن
 زاهد زینده گی وه توو حرامن
 نه شوورت و سه نه پات و هدامن
 نه هر گیز مه جلس عیشت مه قامن
 ته ماشای نه برووی خه نه کهردهنی
 ژهو خه و قامت چه نه کردنی
 ته ماشای دیده بازت نه کهردهن
 دیده ی باز ناز گازت نه گردهن
 سهیر نه کهردهنی گوونای گولناری
 ناگانیت ژ سووز دهر دلداری

ژ رای دهر د عشق گومراهیت نیهن
 سوراحی وه دهس سوراحیت نییهن
 نه مینت نییهن وه تارشوه
 نازار وه ناهنگ قهه تار شهوه
 سلیمان وه سووز که مانچه شهوه
 زیرهش مهو وروو دل وه غه شهوه
 په نجهی سهی مامیی تریکهی ته موور
 نه غمهش دل مه کهی وه لانهی زه موور
 نالهی مو تر بیان نه که ردهنی گووش
 مه ردهی یهک پروژه بکهی فره مووش
 خسووس چه قانهی دهست رهزایی
 نه رهقس فارسی و چوپیی کهزایی
 هر گیز نه نیشی زاهد نه لاشان
 ناما نه گووشت دنگ هه لاشان
 نامنه نه دین وه ناز شهوه
 غونچه وه یه قهی نیم باز شهوه
 کره ی که مانچه نه شنه فتی وه گووش
 نیکی و بهدی بکهی فره مووش
 نهر توو وینهی من ئی گشت نه اساسان
 ته ماشا که ردی نه ویت هه اساسان
 له و به زمگاه هه اساسان نه ویت
 سهر سجوود به ردهی خال خاسان نه ویت
 نه وسا مه زانم حق په رسته نی
 له هق په رسته نی بالاده سته نی
 رای پروو و نه نجیر گرته نی و ه پدش
 باوه توو کورگی های نه جه لدمیش
 نیمه و توو وه یهک مه کهیم مه لامهت
 وه عدهی هه ورو مان پروژ قیامهت

هەردوو مەتەمان مەگرم و دەس
نیکی و بەدیمان مەبوو موشەخەس
ئەوسا لە دنیا خۆدا شاھدەن
حەق وە (سەی یاقق) یا وە زاھدەن

واتە: ئەی پارێزگار، ژیاڵ بۆ تۆ نارهوایە، چونکە سەردا و شۆرت لە دڵدا نییە و
نەگەرتووێتە ئار داو و نەچووێتە ناو کۆری خەلک، هەر لە گۆشە و قوژبێتکدا دانیشتووی
تەماشای چاو بازانت نەکردوو و سەیری کۆلمە و گۆنای گۆلناریت نەکردوو و لە سۆز و
دەردی دڵداری ناگەدار نیت، لە پێی ئەرێنەرە گومرێتیی نییە، ئەمینت نییە بەتارەکیەوه و
نازار بەئاهەنگی قەتاریەوه سلێمان بەسۆزی کەمانچەیهوه، دڵ لە هۆش دەبا، پەنجەیی
سەیی مامی و تریکەیی تەموور، ئەوای ئەمانە دڵ دیتیتە جۆش، دیارە نالەیی گۆرانییژانت لە
گۆی نەکردوو کە مردووی یەک پۆژە لەبیر بەیتەوه، بەتایبەت هەوا و ئەوای پەزا، ئەی
پارێزگار دیارە هیچ کاتێ لە لای ئەمانە دانەنیشتووی و دەنگی ئەمانەت نەبیستوو، ئەگەر
تۆ وەکۆ من ئەمانە ببینی و هەراسان نەبی، ئەوسا دەزانم کە بەراستی خوا پەرستی و
خوات لەبیر نەچووێتەوه. دیارە تۆ پێی پێوی و هەنجیرت گرتووێتە پێش، بابە تۆ خۆت
کردوو بەمەڕ و لە پێستی گورگ دای. من و تۆ هەر کام یەکتر سەڕکۆنە دەکەین، وادەیی
هەردووگمان پۆژی پەسلانە، هەردووگمان نامەیی کردووی خۆمان دەگرینە دەست، ئێ
کاتە چاکە و خراییمان دەرەکهوێ، ئەوکاتە لە جیھاندا خوا خۆی دەیزانی، حەق بە (سەیی
یاقق) یە یا بە پارێزگار.

سەیی یاقق لێرەدا دیاردی کردووێتە پەندێکی کە ئەهۆپی کە دەلێ: پووا دەمی وە دار
هەنجیر ناپەس، ئوشیت خراوه. واتە: پێوی دەمی ناگاتە دار هەنجیر و دەلێ خراپە.
سەیی یاقق جگە لەوهی لە هۆنینهوهی هۆنراودا دەستێکی بالای هەبووه، لە لێدانی تار و
تەنبووریشدا زۆر تەپەدەست بووه و تەنانتە بۆ هۆرمچەکانیش گەلێ هۆنراوی هۆنیوێتەوه
تا بەهۆرە بیلێن. کە ئەوا چەند بەند لەو هۆنراوانە دیتین:

هەیی داد هەیی بێداد بێداد، جەور شەن
هەرجا گۆلێ هەن خار وە دەور شەن

ئەگەر خار نەبۆ و پەرچین گۆل
گش کەس مەوێت دەوای دەرد دڵ
هەیی داد هەیی بێداد لەی بێدادیمەن
سپای خەم نەدەور قەلای شادیمەن

هوونم گول بهستن وه پروی زامه وه

چون عقیق ودهور نوقره خامه وه

سهی یاقق له هۆینه وهی چیرۆکه شیعریشدا مامۆستا بووه، وههه له سهردهمی
لاویهتیدا زۆری ئارمزو له پاز و نیازی چیرۆکی بووه و زۆرتر خۆی له باری چیرۆکیدا
بهخوێندنه وهی پهرتووکی خهسره و شیرین و بارام و گولهندام و خورشید و خاوه و نه
جۆره چیرۆکانه وه خهریک کردوه، بۆیه له هۆنراوی چیرۆکیشدا سههرکهوتوه. لهناو نه
هۆنراوانهی که ماونهتوه، پارچه ههلبهستیکی بهناری (کهشتی بیستون) ههیه که لهسه
هۆنراوی چیرۆکی (چیرۆکه شیعر) هۆنیویهتوه. سهی یاقق لهم کهشتهدا شتی گرنگمان
ناخاته بهرچاو، بهلکو زۆر بهداخ و موخابنه وه پێشینیان دهلاوتنیهت وه دهلی: لهویدا
ساتیک گریام بۆ نهوهی دهنگی یارهکهم بیهته گویم تاکو دهردی دهروون داساکێ، لهپه
دهنگی یار هاته گویم، کهچی نهویش له بهدبهختیی خۆی گله و گازندهی دهکرد وهکو من
دهگریا:

چراخم داخی، چراخم داخی

یهی پۆژ له تاوشت دهروون داخی

وێڵ وێڵ مهگیلام وه بێ دهماخی

پام کهفت وه دیار دلدار یاخی

نیگای تهختگای وهزینان کهردم

خیزا نه دهروون ههناسهی سهردم

پیتزا نه دهروون زووخ زامانم

چو جوو گول بهسا نه پروی لوانم

لهو دهمدا بریا، پای پێش و پهسم

عنان تاقت بهرشی له دهسم

ساتی گریوام وه زار زارهوه

تهک دام وه پیتوار نه دیوارهوه

بهلکم سهدهای لهیل بهیق وهگوشم

ساکن بۆ دلهی زوخاوان نوشم

ههه نهوسا زانام سهدهای لهیل ناما

گۆیا ههه لهیل بێ وه دوجهیل ناما

لههجهی سه‌دای له‌یل له‌نجه و لاره بی
 نه‌ویش وینه‌ی من هر ناواره بی
 لاره لاوه‌ش بی‌په‌ی ناوه‌ختی ویش
 شکایه‌ت مه‌کرد نه به‌دبه‌ختیی ویش

سه‌ی یاقق له‌گه‌ل نه‌وه‌ی پیاوژکی هۆنر و هۆنرمه‌ند و زانا بووه، گه‌لی جوامیر و
 لی‌بور‌دووش بووه. ده‌گیرنه‌وه و ده‌لتن: سه‌ی یاقق له‌ تافی جوانی و لایه‌تیدا حه‌زی له
 کچیک کردووه و چهند که‌ستیک ده‌نیرێ بق خوازینیی کچه‌که و باوکه‌که‌ی پازی ده‌بی و
 کچه‌که‌ی پێ ددا، سه‌ره‌نجام نه‌و پۆژه ده‌کا که مه‌لا بیت و کچه‌که بق سه‌ی یاقق ماره
 ببێ. سه‌یدیش ده‌رواته گه‌رماو و له پێدا لاوێک ده‌بینی که خه‌ریکه ده‌گری، نه‌ویش هۆی
 گریانێ ده‌پرسی و لاوه‌که پێی ده‌لێ: من دلم به‌کچیکه‌وه‌یه که نه‌م‌و پریار وایه ماره‌ی بق
 سه‌ی یاقق ببێ، سه‌یدیش ده‌ستی ده‌گری و ده‌بیاته گه‌رماو و جلو به‌رگه تازه‌که‌ی خۆی که
 هینا بووی ده‌ی کاته به‌ری نه‌وسا ده‌بیاته ناو کۆری مارمیرین و به‌مه‌لاکه ده‌لێ کچه‌که بق
 نه‌م کۆره ماره ببێه و من له هه‌وه‌له‌وه بق نه‌م کۆره خوازینیم کردبوو، نه‌مه‌ش ده‌بیته
 هۆی سه‌رسوو‌رمانی کچ و زاوا و خه‌لکه‌که و به‌م چه‌شنه سه‌ی یاقق نه‌و دوو دل‌داری
 به‌یه‌ک گه‌یاند.

سه‌ی یاقق دیوانیکی هه‌بووه که نزیکه‌ی بیست هه‌زار هۆنراوی تیدا بووه، به‌لام
 به‌داخه‌وه نه‌و دیوانه‌ی تیاچوو و نه‌ماوه، له پاشان هه‌ندێ هۆنراوی به‌ناوی (دیوانی سه‌ی
 یاقق) که نزیکه‌ی هه‌زار هۆنراویک ده‌بی کۆ کراوته‌وه و هر وا به‌ده‌ست‌نووسی ماوته‌وه.
 به‌لام نه‌مه به‌شیکه له دیوانه‌که‌ی و، گه‌لی هۆنراوی وای هیه له‌و دیوانه‌دا نییه، هیوایه که
 له داهاتوودا هۆنراوه‌کانی نه‌م هۆنهر به‌ته‌واوی کۆ بکړینه‌وه و له چاپ بدرێن.

سه‌رچاوه‌کان

- ۱- میژوی نه‌ده‌بی کوردی - عه‌لانه‌دین سه‌جادی - به‌غدا، ۱۹۵۲.
- ۲- دیوان سید یعقوب ماهیده‌شتی - بخط محمد علی سروری - کرمانشاه، ۱۳۶۴ هجری.
- ۳- به‌یازیکێ کۆن که نزیکه‌ی سه‌د سال له‌مه‌ویش نووسراوه.
- ۴- مشاهیر اهل حق - تالیف صدیق صفی زاده (بۆره‌که‌یی) - تهران، ۱۳۶۱.
- ۵- نوشته‌های پراکنده درباره‌ی یارسان - تالیف صدیق صفی زاده - تهران، ۱۳۶۱.
- ۶- سید یعقوب ماهیده‌شتی - نوشته‌ی صدیق صفی زاده، مجله‌ی هوخت، شماره ۶، تهران، ۱۳۴۹.

ص ۷۰-۶۶.

قاسدی تووکانی

۱۲۳۴-۰۰۰۰

نهم هۆنهرمان به پیتی سهرمتای دیوانه کهی له سالی ۱۲۳۴ی کۆچی له دبی تووکاندا له دایک بووه و ههر له وتشدای پتی گهشتووه. ههر له مندا لیدا خهریکی خویندن بووه و له پاش رۆشتووته کرماشان و له ویدا فیری پیزمان و وێژی فارسی و عهرهبی بووه و نهوسا چووته دبی تووت شامی و ماوهیهک له لای سهی براکه ماوتهوه تا خهرقهی لی وهرگرتووه و گهراوتهوه زید و مهلبهنده کهی خۆی و پاشماوهی ژبانی به رینوینیی خه لک بردووته سهر تا کۆچی دواایی کردووه.

له قاسدوه گه لی هۆنراو به یادگار ماونهتهوه که زۆر ته و پاراو و شیرین و، زۆربهی هۆنراوهکانی سهبارته به خواناسی و شیرکردنهوهی بهرتووکی سهرته نجامن. نه مهش چهند پارچه مهلبهستیکی نهم هۆنهره که ده لی:

یاران شه مالتی، یاران شه مالتی

پادشام دیم نه سمت باد شه مالتی

وینهی ئهرده شیر نه بهری مالتی

نیشته بی نه سهر تهخت و ته پالتی

تاج زه نه سهر شیرین جه مالتی

جه لای جه بهرووت پهنگین که مالتی

تهمام خه لایق ههر بهک وه خالتی

نیشته بین په ری شۆخ لهو نالتی

یه (قاصد) واتن چهنی عهبدالتی

نه عهشوق عهزیم بولهند ئیقبتالتی

واته: ئهی یاران! چاوم که وته پتیهرم که وهکو ئهرده شیریه بابهکان تاجی زتیری نابووهری و، به فهر و شکویه که وه دانیشتبوو هه موو خه لک به ئاره زووی دیداری نهو دانیشتبوون و چاره پوانی دیداری نهو بوون، (قاسد) تا دوا هه ناسه پتیهر ستایش دهکا و به نه وینی نهو لیتوی ده بزوینتی.

هۆنهر لهو هۆنراوانه دا دیاردیی کردووته پادشایهتی ئهرده شیریه بابهکان که پیره کهی له چاوی هتزی بژۆنیهوه به نهو چواندووهر و به نوینگی هتزی خواایی دای ناوه.

یاران وه زاری، یاران وه زاری

شہوی دیم و خہ و زہر دہشت و ہزاری

یاوام وه حوزور شا وه سواری

یہی نثرکان دین تہمام تہیاری

واتش بواجہ تو وہ غمباری

وه رهزای ره‌م‌زبار یاریادگاری

کردار و پندار، گوفتاری

مهبط خاس مهبط وه رداباری

واته: ئه‌ی یاران شه‌وێکیان زه‌رده‌شتم له‌ خه‌ودا دی که فرمیتسک له‌ چاوانمه‌وه هاته‌ خوار، چونکه‌ ئه‌و له‌ ئیمه‌ زیز و نا‌ره‌زا بوو، ئه‌وه‌بوو که چومه‌ لای شا و ئه‌ویش فره‌مووی: بێر و کرده‌وه و قسه‌ی هه‌موو یارییه‌ک ده‌بێ چاک بێ و ئه‌و پێ و په‌وشته‌ که به‌ په‌زای رهمزبار و یادگار دامان نا له‌بیری مه‌به‌نه‌وه و له‌سه‌ر ئه‌و پێ و په‌وشته‌ بپۆن تا پزگار بن. هه‌نهر لهم هه‌ژواواندا دیاردی ده‌کاته‌ سێ ده‌ستووری زه‌رده‌شت واته‌: بیری چاک و وته‌ی چاک و کرده‌وه‌ی چاک که ئه‌مانه‌ بنه‌رته‌ی ئاینی زه‌رده‌شتین و ئهم سێ ده‌ستووره‌ش له‌ رێ و رچه‌ی یاریدا له‌سه‌ر هه‌موو که‌سه‌ک بپۆسته‌ که به‌ په‌رهبه‌یان لێ بکا.

ياران نراني، ياران نراني

بەرئۆ ئى شىشەش رۆ ياران نزانى

چه‌وگای یا ئیری رای کهس نه‌زانی

شام وہ دیش ناوہرد مہ بق بزانی

نەوھل ئاسمان دووھەمىچ زەمین

نہوسا ئاو و گیا سہ وزکہ رد چون نگین

جہ و دوما جہ خاک نادمیچ سازا

یہ ریش جیانہ وەر خەلق کەر د و نازا

واته: ئەمە یاران مژدە بۆ، کە یانیری ئەو شەش ڕۆژە کە بریتین لە شەش جەژن دهبانبارتیز و خوام ئەو شەش ڕۆژی بەدی هێناو کە دەبێ بزانی. لە ڕۆژی هەولە

ئاسمان و له پوڅی دوو همدا زهویی داهیتا و نهوسا ناو و له پاشا گیای سهوز کرد و پاشان ئادمی له خاک دروست کرد و جان هوریشی بوی خولقاند تا نه هومن بیت هوه. هونر له هونراواندا ئامازه به به دیهیتانی زهوی و ئاسمان و جان هوران و بنیادهم که له شمش پوڅدا کو تاییان پتی هاتوه و نه ممش له قورئانی پیروڅدا دیاردیی پتی کراوه. ههروه ها هونر دیاردیی کردو هته سهر وشه ی یائیری که به پیتی په راوی ئافیتستا یائیری پاسه وانی شمش جه زنی گه وړه ی ساله که هر کام له جه ژنانه له کاتیکي تایبه تدا پتک دی و له هر کام له پوڅاندا خوا شتیکي به دی هیناوه، وهکو ئاسمان و زهوی و ناو و گیا و بنیادهم.

۴

دانای سیمیار، دانای سیمیار

ئارو دیم وه خو دانای سیمیار

دیم نشتهن چینی زهرده پوڅیار

مه وانق واته و نوخته ی کوچ یار

مه وانق واته ی نهو یار هوشیار

په ری عه بدالان پاک جه ته یار

من چون مه لول و خسته بيم زگار

واتش نه ی بهنده ی پاک پوڅگار

تق وینه ی قاسد بشق وه دیار

واچه وه یاران سپړش عیار

واده و میهردهن و هخت ئیقراران

خړوش یاران نه بهر تا بهرهن

واته: نه مړو زانای سیمیار که زهرده شته له خه ودا دیم که فه رمانی خو ی بق عه بداله کان دمخو ینده وه و، له بهر نه وه ی من دلته نگ و زویر و زگار بووم، پتیمی وت: نه ی بهنده ی پاکي پوڅگار تق وهکو قاسد بگه ریوه مه لبه ندی خو ت و به یارانی پاکدل بلتی: واده ی تی په ریوه و کاتی به لاین و په یمانه و خړوش و هاواری یاران و به ری و رهوشتی خو تان پابه ند بن و له سهری بهرین.

جه نوور خواجام، جه نوور خواجام
 زمردهشت پهيدا بى جه نوور خواجام
 فهرۆ رهوان و جه سهش وښه ى جام
 مېردهوشا نه توى داران ناجام
 چهنى ئاو باران دانهش سر نه نجام
 ههفتهن ئاو مردمن ئو پړ وه هه نجام

واته: زمردهشت له تيشكى پېرومردگارم پيدا بوو، گيان و له شى و مكو هه تاو له ناو
 دارمكاني بيشه دا دمېردهوشايه وه، سهره نجام به هوى ئاوى باران و به يارمه تى هه فتهن و
 ويستى خاومنده كار هه دانه ى ئو هاته دى و له پيت و پيزى ئو دانه زمردهشت له دايك
 بوو.

هونه ر لهم هونراوانه دا دياردى ده كاته سر له دايك بونى زمردهشت كه به پتي پراوى
 (دينكهرت)، فهر و له شى زمردهشت له رښنى و تيشكى كه له ناسمانى شه شه مېدا بوو،
 هاته دى و نه وسا گيانى زمردهشت به فهرمانى خوا له ئاو و گيا، به ده ستى فرشته كان
 دروست كړا تا زمردهشت هاته دى.

مېيق چراغان، مېيق چراغان
 سهراسر جيهان مېيق چراغان
 گردين غولامان مه لږن نه داغان
 ئو پړ شا مېيق پهرى شايلاقان

ياران شام مېيق، ياران شام مېيق
 چهنى غولامان ياران شام مېيق
 شام پهرى به زم و پى نه خشام مېيق
 نه واى شام پى پى سوب و شام مېيق

نه وايتى مېيق، نه وايتى مېيق
 جه ناسمانه وه نه وايتى مېيق

مەشەش ھەر مەشق ھەوايى مەيۆ

وہ دەم ئەو ھەوا سەھوايى مەيۆ

واتە: سەرەسەرى جىھان بوو چارخان و ھەمووى خولامان و بەندەکان لە کێو و دەشتدا
کۆ دەبنەو، چونکە لەو پۆژەدا شا بۆ بىستنى نەواى مۇسقىا دى. پادشام لەگەڵ خولامان
و بەندەکانى خۆیدا لەو بەزمەدا ھاوبەشى دەکا و نەواى ساز و مۇسقىا دەبىسى و خۆيشى
گۆزانى دەلێ و نەواکەى لە ئاسمانەوہ دیتە زەوى و مەشە (ئادەم) یش بە ئاھەنگى ئەو
نەوايە دەکووتە سەما و شۆر و شەوقێک لەودا پەيدا دەبێ.

ھۆنەر لەم ھۆنراوانەدا دیاردى دەکا تە سەر نەواى مۇسقىا و دەلێ ئادەم بە ھۆى نەواى
مۇسقىاوە گيان چووہ لەشى و لە راستەقینەدا گيانى مرۆ پەيوەندى بە نەواى مۇسقىاوە.
لەناو یاریەکاندا مۇسقىا زۆر گرنگە و لە کاتى کۆبوونەوہ لە جەمخانەدا تەنبوور لێ دەدەن
و بە دەم ئاھەنگى تەنبوورەکەوہ سروود دەخوێننەوہ.

۷

سێ چەشمە دارۆ بابا یادگار

ھەر یەك كەوسەرەن نە پووى پۆزگار

ھانىتا و قەسلان ھەم كانى شەفا

ئاوشان پەرى گەرد دەردەن شەفا

واتە: لە دێى بابە یادگاردە سێ كانى ھەيە كە ھەركامیان وەكو كەوسەرن لە دووى
پۆزگاردە سێ كانى ھەيە كە ھەر كامیان لە: «ھانىتا و قەسلان و كانى شەفا» كە
ئاوھەيان بۆ چارەسەر كردنى ھەموو دەردێك دەشت.

دیوانەكەى قاسد كە نزىكەى دوو ھەزار ھۆنراویك دەبێ بەداخوہ ھىشتا لە چاپ
نەدراوہ.

سەرچاوەكان

۱- دیوانى قاسد - كۆكردنەوہى صدیق بۆرەكەيى - تاران، ۱۳۴۷.

۲- دەورەى حەیدەرى (دەستنووس)

۳- یاداشتەكانى خۆم سەبارەت بە قاسدى تووكانى.

دهرویش قولیی کردی

۱۲۳۶-۱۳۱۶

نهم هۆنهرمان که کوی پمزا قولییه، له سالی ۱۲۳۶ی کۆچی له مایدهشتی کرماشاندا له دایک بووه و ههر لهویشدا پیگه‌یشتوو له منداڵیدا خهریکی خویندن بووه و فییری پیزمان و ویزه‌ی فارسی بووه و پاشان کهوتووته گهشت و گیل و پویشتووته به‌غدا و شاره‌زور و له‌گه‌ل زانایانی ئه‌و مه‌لبه‌نداندا وتووێژی کردوو و له پاشا گه‌راوته‌وه و چووته دیتی بانیاران و ماوه‌یک له لای شا ته‌یمووری بانیارانی ماوته‌وه و بووته ده‌رویشی ئه‌و و ئه‌وسا پویشتووته کرد و له‌ویدا خهریکی پینوینیی خه‌لک بووه تا له سالی ۱۳۱۶ له ته‌مهی هه‌شتا سالی‌دا کۆچی دوایی کردوو و نێژراوه.

کاک عابدینی خادمی نه‌وی ده‌رویش قولی له سه‌ره‌تای دیوانه ده‌ستنوسه‌که‌یدا ده‌لی: ده‌رویش قولی له تافی جوانیدا چووته لای ته‌یموور و ماوه‌ی ده‌ سال له بانیاران له لای ئه‌و ماوته‌وه و پاشان به‌رو کرد کهوتووته پێ و له‌وێه پویشتووته به‌غدا له‌گه‌ل زانایان و پیاوه گه‌وره‌کانی ئه‌و مه‌لبه‌نداندا وتووێژی کردوو و له پاشا گه‌راوته‌وه کرد و پاشماوه‌ی ژبانی به‌پینوینیی خه‌لک بردووته سه‌ر، تا له سالی ۱۳۱۶ی کۆچی له ته‌مهی هه‌شتا سالی‌دا مردوو و ههر له‌ویدا نێژراوه.

ده‌رویش قولی یه‌کێ له هۆنهرانی هه‌ره‌به‌رزێ کورده و جگه له دیوانه‌که‌ی که نزیکه‌ی چوار هه‌زار هۆنراویک ده‌بی، که‌لی چیرۆکیشی به‌هۆنراو هۆنیوه‌وه و به‌یادگار به‌جیتی هیشتون که ئه‌و په‌راوانه بریتین له: «قاره‌مان نامه، زه‌ریری خه‌زایی، له‌یلا و مه‌جنوون، خورشید و خه‌رامان، رۆسته‌م نامه، جوانمێری چه‌له‌وی، تۆبه‌ی نه‌سووح». ئه‌مه‌ش چه‌ند پارچه‌ هه‌لبه‌ستی نهم هۆنهر که ده‌لی:

یاران داده‌ن ده‌م، یاران داده‌ن ده‌م

به‌هار باقی جه‌ نۆ داده‌ن ده‌م

نه‌ی سه‌مت سارای پیر نه‌رگس چه‌م

چل بولبول نه‌ده‌ور یه‌ک گول بیه‌ن چه‌م

مه‌وانن په‌وزی په‌زای په‌مز رووز

خیزه‌نان نه‌سیم به‌یان برووز

بولبول نه‌وه‌ره‌ق قمچه‌ی نه‌و وه‌هار

چاردا نه‌ بلووک یاران بین بیدار

سەردار گولان خەزەنه پەردە

پەردە پارە كەرد یەوادەى شەردە

«قولی» ناخیز كەرد نەو وەهار نەو

بولبولان ماچان سەنا و وەسفە ئەو

واتە: ئەى یاران! ئەو! وەرزی بەهار دیسان هاتەو و هەمووی دەشت و دەر پر لە گول و
نێرگس بوووە و، لە دەشتىكى پر لە گول، چل بولبول لە دەوری گولێكدا كۆ بوونەو و، بۆ
دەخۆشى و پەزای ئەو دەستیان كرده نەواخوانی و هەرایەکیان لە چیمەندا بەرپا كرد و
شەمالیان خسته شەكانەو یەكێ لە بولبولەكانیش لە دەشت و كێودا جارى كیشا و
هەمووی یارانی لە خەوی نەزانی راپەراند و، سەرۆكى گولەكان لە پەردە دەرەات و وتی:
ئێستا كاتى بەجێهێنانى بەلێن و پەیمانى پۆژى بەرینه و سستی رەوا نییە. ئەى (قولی)
تۆش لەم بەهاردا بەلێنى خۆت بەجێ بێتە، دیت كە بولبولەكان چۆن ستایشى خویان
بەجێ هێنا؟

چل بولبول كە هۆنەر دیاردیى پێ كەردووە بریتىیە لە چل تەن كە بەپێى پەرتووکی
سەرئەنجام ئەمانە بەر لە سەرشت بوونی هەفتەن بۆ رازدارى و رێتۆنىی بەندەكان لە
گەوهەرى خوا بەدى هێنران و ئەمانە لە راستەقینەدا چل كەس بوون لە یارانی نزىكى سان
سەهاك كە خەلكیان بۆ پێ و پچەى یارى رێتۆنىی كەردووە.

۲

هامسەران كۆردم، هامسەران كۆردم

دڵ دوساخ دام دڵروباى كۆردم

نە بازار كۆرد كۆردم گەردم

بى وە مالىجەى دەردم نەمەردم

زەردە دەرمـــــــــــــــــانى پێزا وە دەردم

من بيم نەشەش سەنگ وە ئاوكەردم

بەردم وە ئاسىاو دانەى وێم هەردم

پەى قووت قنىات مەسان ئاومەردم

مەىخانەى نەسەر چوار سۆنگ وا كەردم

كۆرەى عاشقان وە جۆش ئاومەردم

وە حوكم دەفتەر قوالەى فەردم

شوون وەسەرچەشمەى تەيموورى بەردم

پيالهي نه دس ساقبيان وهردم

قايم كهردم قهولثيقرار شمهردم

(قولي) نهو مهحبوب كورد بي كهردم

شناسام وه حوسن يار بيم زهردم

واته: نهی دۆستان! من كوردم و گيرۆدهی سهداسهري دلربايهكي كورد. له بازاري كوردهكاندا مهرجيكم كرد و نهو مهرجه بووه هوێ چارهسهر كردنی دهردم و نه مردم. دلدارم دهوايهكي زهردي دا له برينهكانم و له بادهی نهو سهرخۆش بووم، نهوسا دانهی خۆم برده ناشی خوايی و هاريم و نهو ناردم بۆ خواردنی مهستاني يار هيتا. پاشان مهخانهيهكم لهسهر چوار پتيهك كردهوه و، دل و دهروونی گراوان و سهداسهرايم هينايه كوێ. بهپتي فهرماني دهفتهريك كه دايانه من، مه بهست و پتي خۆم له سهرچاوهی شا تهيموور پهيدا كرد و، لهو سهرچاوهيه پيالهي بي تاوم له دهستی مهگيگران وهرگرت و خواردمهوه و پهيماني خۆم له نوێ بهستهوه. نهی (قولي) من سهداسهر و گراوی نهو كورده نازدارم كه له پۆزی بهرين ههر دلّم بهو دابوو.

۳

يهك پۆژ پهی تهقديردهر واران ديترين

پام كهفت نهو پای قهسر قهدهمگای شیرين

ديم قهديم قهسري پدهی زهمانه

خشت و خاک خاپوور خهراوه خانه

دهس بي كهسيم من دا وهسهردا

پهري وهرينان وا وهيلام وهردا

نهوول پهی خهسرهو زه بهخش ومخهرمه

دووهم پهی شیرين شازاده نهرمه

سيهيم پهی شاپوور قازی قهله مزه

چوارهم پهی فهراهه كهلهی كوژان كه

مهگيليام، مهشيام چهو مهسرهوه

كه كم كه ته كم دا من وهوقهسرهوه

ديم دهنگي ناما نهو خاپوورهوه

سهه داش سهه نيا وه بن كوورهوه

وات: ئەى ڤاويار هەوالپەرس حەل
 وشەو شەوگارشووم، وەپۆژ ئەوقات تال
 ئەوسا كە من بيم تەكیه و تەلار بيم
 جا گەى بانۆان ئەرمەن ديار بيم
 نەسەوب تا ئىوار گولۆ و نمين بيم
 پەشتان و لاكيش ئەوريشمين بيم
 فەلەك فەنباز سىبابەختم كەرد
 خەسەرە فانى كەرد تاج و تەختش بەرد
 فەرهاد فانى كەرد خەسەرە كوشتە كەرد
 خەنجەر نە سینهش تا وە مشتە كەرد
 نە فەرهادش هاشت، نە خەسەرەوش مەن
 فەلەك بنچینهى ئاسار من كەن
 ئەوسا تا ئى وەخت وەى تەور بى نوور بيم
 ڤۆ وە ڤۆ مەيىق بەد تەر خاپوور بيم
 ئىد (قولى) وا تەن سەرسەرى كەم هۆش
 كووړەى دەروونش دایم ها نەجـۆش

واتە: ڤۆژىكیان بەهۆى چارەنووسى دەورانى كۆن، ڤىم كەوتە كۆشكى شیرین،
 كۆشكىكى كۆنى زەمانم دى كە وێران و كاوڵ بوو و منیش چارىكم نەما و دەستى بى
 كەسىم دا بەسەرم و بۆ پىشینان داخ و موخابىم خوارد: هەوێل بۆ خەسەرە كە بەكۆ زۆڤى
 دەبەخشى، دووهم بۆ شیرین سازادەى ئەرمەن. سىيەم بۆ شاپوورى قەلەم لى دەر، چوارەم
 بۆ فەرهاد كە كەللەى كێومەكانى بەقولنگ دەكەن. لەوێدا دەگەڤام و بەچاوى فرمىسكاويیەو
 دەڤۆشتم تا كەم كەم پالم دایە دیواری ئەو كۆشكەو كە لەڤر دیم دەنگىكى بەسۆز هاتە
 گوێمدا و وتى: ئەى ڤىبوار! هەوالى چىم لى دەپرسى؟ بەشەوا شەوگارم شوومە و بەپۆژا
 ژيانم تالە. ئەودەمەى كە من كۆشك و تەلار بووم، كچان و خاتوونەكانى ولاتى ئەرمەن
 دەهاتنە لام و، لە بەیانىیەو تە خۆرئاوا گولۆ پاشىمیان دەكرد و ڤایەخم هەوریشم بوو.
 ئەوا چەرخى فەلەباز منى بەدەبەخت كەرد و خەسەرەو لى ناو برد و تاج و تەختى برد و
 ئاوامى پى كەرد. فەرهادى لەناو برد و خەسەرەو كۆشت و خنجىڤىرى تا دەستە برده
 سىنگیا. نە فەرهادى هیش و نە خەسەرە مایەو، چەرخ بنەرهتە شوینەوارى منى بۆ
 پەندى ڤۆژگار لە بنەو هەلکەند. لەو زەمانەو تە ئىستا وێران بووم. ئەمە و تەى (قولى)

جه‌مشید جه‌م بئ، جه‌مشید جه‌م بئ
 نه‌وسا که ده‌وران جه‌مشید جه‌م بئ
 سه‌راسه‌ر ئی‌ران به‌ری نه‌ خه‌م بئ
 نام جه‌م په‌ری ئی‌رانی شه‌م بئ
 زال که‌وری نشین ئه‌یوان زه‌ر بئ
 سه‌لسال خه‌یالش خه‌یزان شه‌ر بئ
 سام ساحه‌تب گورز نه‌وسه‌د مه‌نی بئ
 که‌ی قوباد نه‌ ته‌خت دانه‌به‌نی بئ
 که‌یکاوس نه‌ که‌یف که‌یان که‌ی بئ
 زال نه‌زوحاکی عه‌قل و فام په‌ی بئ
 گو‌دهرز ده‌فته‌ردار میرزای سه‌رمه‌خش بئ
 خه‌یزان خرۆش شای سیاوه‌خش بئ
 زۆر زه‌ومردار زات سه‌وه‌راب بئ
 زه‌نوون هام به‌یعه‌ت نه‌فراسیاب بئ
 جه‌وشان ئاته‌ش به‌ور به‌یان بئ
 شو‌رشت به‌همه‌ن نه‌ عام عه‌یان بئ
 نه‌رژه‌نگ که‌ی‌شکه‌چی رام‌شکه‌ران بئ
 دیتو سه‌فید نه‌رکان مازه‌نده‌ران بئ
 به‌ه‌رام به‌هره‌مه‌ن کلّاف که‌مه‌ن بئ
 زۆر زه‌واره‌ چون ته‌هه‌مه‌تنه‌ن بئ
 ته‌هه‌مه‌تن مایه‌ی فه‌ر ئی‌ران بئ
 وه‌ گورزش تو‌وران په‌کسه‌ر ویران بئ
 که‌یشوهر سه‌ر نه‌رای زولف عه‌بیرین بئ
 شه‌یرو شیت عه‌شق شه‌یدای شیرین بئ
 خه‌سه‌ره‌و غه‌رق هوون مه‌ودای دل‌به‌ن بئ
 که‌را سه‌رنگوون ده‌س که‌وکه‌ن بئ
 په‌ک نه‌ شه‌وون په‌ک هات نه‌هات بئ
 حه‌یف (ده‌رویش قولی) دونیاش زولمات بئ

واته: له پژگاری پادشایه تی جهمی ناوداردا همووی خه لکی ئیران له و په ری میمنی و
خوشیدا ژانیان دهرده سر و ناوی جهم بق ئیرانییه کان و هکو شهم و چرا بوو، زالی زهر
که خاوهن هوش و زانست بوو، له سر ته ختی زابلستاندا دانیشت و له هیوانی
زیرنیگاری خویدا دهژیا و دیوی به دسروشت دهیویست نازاوه بنیته وه، سام خاوهنی گورزی
نوسه دهنی بوو، کهی قوباد له سر ته ختی زیریندا فرمانپرواییی دهکرد و کهیکوس له
کوشکی که یاندا خهریکی به زم و پرم بوو گودهرزیش ده فترداری شای که یانی بوو،
سیاوهش هه مووده م خهریکی شهر بوو، زقزاب له هیزدا بی وینه بوو، زهنونیش له
نفراسیاو په پیره ویی دهکرد، ناگری شهر ی بهوری به یان و شورش به همن هه لگیرسا و
نهرژنگ پاسه وانی چهرگران بوو، دیوی سپی له مازندهراندا فرمانپرواییی دهکرد و
به هرام گراوی گولندهام بوو، زهواره و هکو پرستم هیزی بوو، پرستم مایه ی فهر و
شکوی ئیران بوو، به گورزه کهی ولاتی تووردانی ویران کرد، خه لکی ولت سهریان له
جوانی شیرین سوور مابوو، شیرق دیوانه و شهیدای نهو بوو که سهره نجام به خنجیر
باوکی کوشت و خه سره و له ناو خویندا تلایه وه و که راش به دهستی فرهادی کۆکه ن له ناو
چوو، یه کایه کی ناسراوان و پیوانی به ناویانگ هاتنه نه م جیهانه و سهره نجام له م
جیهانه پریشتن، به لام به داخوه (دهرویش قوی) له م جیهانه پروناکه به هره یه کی نه برد و
له جیهانی تاریکدا ژیا.

۴

مهرداس تازی وه گشت ماله وه
زوحاک وه شاهیی هزار ساله وه
کوردان نهو دم گشت نه یاله وه
فره میدون وه زور گورز گویاله وه
نه که رن ته مام دنیای دور مه نزل
کول وه مهوت و مرگ داخل بین وه گل

نهریمان و سام وه زور زاله وه	پرستم هم وه گورز وه گویاله وه
سمیرغ وه شلاق شقه یی باله وه	سهراب هم وه زور بی هه واله وه
نه که رن ته مام دنیای دور مه نزل	کول وه مهوت و مرگ داخل بین وه گل

داراب شا وه برج وهش نموونه وه	ئهفراسياو وه تاق سيم ستوونه وه
پيران وهيسه وه ئهفسوونه وه	هوومان و نوشاد وه زه نوونه وه
نهكردن تهمام دنياي دوور مه نزل	كول وه مهوت و مهرگ داخل بين وه گل

پيم واچه گورگين جهكئ مه نه وه؟	تووس و فرهيبورز وه كه مه نه وه
شاهپور سازادان وه سه مه نه وه	زهواره وه زور ته هـ مه نه وه
نهكردن تهمام دنياي دوور مه نزل	كول وه مهوت و مهرگ داخل بين وه گل

واته: مهرداسي عه رب بهو هه موو مال و سامانه وه، ئه ئی ده هاك بهشايی هه زار ساله وه، و كوردان ئه وه مه كه له يال و شيودا ده ئيان، فرهيدون به زور و گورز و گۆپاله وه، و سيمرخ به شه قه ی باليه وه، و زراو به زوری زوره وه، و داراب شا به برج و شوو ره ی بئ وینه وه، و ئه فراسياو به تاقی زۆينه وه، و پيراني وهيسه به ئهفسوونه وه، و هوومان و نوشاد و زه نوون بهو هه موو هيزه وه، و زه رده شت به ئاق يستاو وه و مه نووچه ر به ته ختی لاله وه، و كه يكاووس به شه وقی تاجه وه، و قوباد به باج سه ندينه وه، و بژن كه له ناو چالي تاريكا ژيا، و گۆدهرز به مندالي زوره وه، و كه يه سه ره و به جامی زيرنيگاره وه، و گيو به تاجی سه ريه وه، گورگينيش خو له كه س نه مايه وه، تووس و فرهيبورز زيش به كه مه نيانه وه و، شاهپور به سه مه نه وه و زهواره به زوری پۆسته مه وه، هه مووی ئه م ناوداران ه جيهان يان نه برده سه ر شه رابی مه رگيان له ده ستي مه يگيری زه مان وه رگرت و خوارد وه و سه ريان نايه ناو خاك.

هه يچ كام له شوينه واره كانی ده رویش قولي تا ئیستا له چاپ نه دراو و هه روا به خه تي خوی و نه وه كه ی ماوه ته وه.

سه رچاوه كان

- ۱- ديواني ده رویش قولي كړندی - كۆكرنه وه ی عابدين خادمی - كړند، ۱۳۴۹.
- ۲- به يازتيكي كۆن كه هه ندي له هۆنراوه كانی ده رویش قوليی تيدا نووسراوه.
- ۳- ياداشته كانی خۆم سه باره ت به ده رویش قوليی كړندی.

مەلە ئەبۇبەكرى يوسىف

۱۲۳۹-۱۳۰۲

ئەم ھۆنەرمان ناۋى ئەبۇبەكرى كۆپى مەمە نازناۋى ھۆنراۋى (يوسىف) ۋە بەپتى
لىكۆلىنەۋىيەكى زۆر لە بۆمان دەرگەۋتوۋە لە سالى ۱۲۳۹ى كۆچى لە ناۋچەى ھەوشاردا لە
دايك بوۋە. ھەر لە مندالىيەۋە خەرىكى خويندن بوۋە ۋە پاشا چوۋەتە حوجرەى فەقىيان ۋە
بۆ خويندن زۆربەى شوئەكانى ھەورامان ۋە موكرىيان گەراۋە ۋە سەرەنجام لە شارى سەندە
خويندەنەكەى تەۋاۋ كىردوۋە ۋە گەراۋەتوۋە زىد ۋە مەلبەندەكەى خۆى ۋە پاشماۋەى ژيانى
بەدەرز ۋەتەنە ۋە پىتونىنى خەلك پابواردوۋە تا لە سالى ۱۳۰۲ لە تەمەنى شەست ۋە سى
سالىدا كۆچى دوايى كىردوۋە ۋە ئىژراۋە.

يوسىف بەيەكى لە ھۆنەرمانى كورد دىتە ژمار ۋە لە ھۆنەرمانەى ھۆنراۋى دلدارى ۋە ئاينىدا
دەستىكى بەرز ۋە بالاي ھەبوۋە ۋە ھۆنەرمانى زۆر تەپ ۋە پاراۋ ۋە شىرىن ۋە پەۋانن. ئەمەش
چەند ھۆنراۋىكى ئەم ھۆنەر كە دەلى:

غەزال ھەردە، غەزال ھەردە

ئەمى ۋەلەدەى ۋەمەش غەزال ھەردە

جەلد سەبۇك خىز نافەى كۆل چەردە

پا ۋە دەلىلەى نەۋاى پەم كەردە

مەلۇوم تەجرۋەى دىنات نەكەردە

پىالەتى جە مەى عەشقت نەۋەردە

جەۋ بۆنە مەيلىت چەنى مەن سەردە

ۋەرنە كەى چۈن تۆۋىش پەنھان كەردە

بۆ بەشقە ئەۋ شاي خەتا نەكەردە

بەرقەى نزاكەت ناز جە پو ۋەردە

ۋاز بىكەر پوۋپۆش ئەۋ لىمىۋى زەردە

دل ھەۋاى كەلەرم سىنەى تۆش كەردە

غەزال ۋات: ھەى قەيس عەبدال ھەردە

پەى سەير باغچەى لىمىۋى لەيل مەردە

بەۋىم مەزانم دىنيا چۈن نەردە

دوۋ شەش تا ۋە سەر پەى كەس ناۋەردە

به لئی من به ویتیم ته جـرو به م کـه رده
 های جهند که س نه داغ لیمۆی من مه رده
 وهی گوئای گولنار سووهیل ږهنگ کـه رده
 ئی گهردن ساف مینای بی گـه رده
 به لئی چون نهی وهر توره نجت به رده
 ها کلیل باغ به تۆم سـپـه رده
 سا چون لهیل کلیل پیم کـه رهم کـه رده
 سپهر دم به تۆ شای پشت په رده
 «یوسف» چون یاران زامش دوو نه رده
 هه نی نیم وه تهنگ عه زاب مه رده

واته: ئهی ئاسکی که ژ و کیتو! بۆنی خویشی ناوکت وهکو بۆنی گول دهمشت و کیتی پری
 کردووه و دیاره دنیات تا قی نه کردووه ته وه و پیاله تی بادهی ئه وینت نه خوار دووه ته وه، بۆیه
 دلت له هه نای مندا سارده، ئه گینا شوخوشهنگی وهکو تۆ چون خوئی دهشارتته وه، وهره بۆ
 خوا به و ناز و له نجه ته دوگمه کانی سینگت بکه ره وه تا لیمۆگه لی زهر دت ببینم، چونکه دلم
 به هیوای که له رمی سینته، له پیر ناسکه که هاته وه لام و وتی: ئهی قه یسی هه رده که پ! نه که ر
 ده ته وئ سهری باغچه ی لیمۆی من بکه ی، ده بی گه لی ئه رک و ږهنج بکیشی تا به هیوای
 دلی خو ت بگه ی. ئیتر ئه م قسانه بووه هۆی ئارامی و ئه هوه نیی دلم. «یوسف» ئیتر له
 مردن ناترسی چونکه یار به لینی پی دا.

سه رچاوه کان

- ۱- ته لای ده سته وشار - نووسراوی: صدیق بۆرکه یی - تیکانته پی هه وشار، ۱۳۴۶.
- ۲- به یازتکی کۆن که هه ندئ له هۆنراوه کانی مه لا ئه بووبه کری تیدا نووسراون.
- ۳- یاداشته کانی خۆم سه به اهرت به مه لا ئه بووبه کری یوسف.

مه لا فه ره جی بۆرکه یی

۱۳۴۳-۱۳۴۴

ئه م هۆنره مان ناوی فه ره ج و کوپی مه لا ئه حمه دی بۆرکه یییه. به پیتی ئه و زانیاریانه ی
 که که وتونه ته ده ستمان له سالی ۱۳۴۴ ی کۆچی له ناوچه ی هه وشارا له دایک بووه. هه ر
 له مندا لیه وه له لای باوکی خه ریکی خویندن بووه و له زمانی فارسی و عه ره بیدا ماوه یه کی
 باش ږۆشتووه و پاشان چووه ته حوچه ری فه قتیان و بۆ خویندن زۆربه ی هه ورامان که ږاوه

و له پاشا له سنه خویندنه که ی ته و او کردووه و دمی مه لایمتی و هرگرتووه و که پراوته و هوشار و له دتی حه سن ناو ادا نیشته جی بووه و پاشماوه ی ژیا نی به وانه و تنه و ه ریتوینیی خه لگ بر دوته سه ر تا له سال ی ۱۳۴۳ له ته منی نه و د و ن ق سالی دا ک قچی دوا یی کردووه و له ویدا نیژراوه .

مه لا فره ج به یه ک ی له ه ونه رانی کوردی هوشار دیته ژمار و، له ه ونینه و هی ه ونراودا ده ستی کی به رز و بالای هه بووه و سه ری کیشا و ته ده رگای هه موو جوره ه ونراوی که وه: دل داری، ئاینی، سروشتی، به لام به داخوه زوری ی ه ونراوه کانی ده ست به ده ست که وتوون و تی اچوون، نه و ه ش که ما و ته وه بریتین له هه ندی ه ونراوی دل داری و ئاینی که له ناو به یاز هکاندا تو مار کرا و ن له گه ل نه و ه شدا: «مست نموونه ی خه روا ریکه» و هه ر به ی ه ونراوانه ی که به یادگار ما و نه ته وه پله و پایه ی نه و مان له ه ونه ریه تیدا بق ده رده که و ی.

مه لا فره ج که له سنه دا فه قی بووه، رژی تکیان له و توه بق را بواردن سه ری ک ده دا له که پروس و له م سه ردا نه دا ری دی ده که و تته نه لو مند قولی له نه لو مند قولیدا نا و تته نا و ی هه ست و ه و ش له مه لا ده ستی نی و مه لا ده خا ته نا و مه ی دانی و یژه و ه ونراوه وه و کورتژم و ئیلها می ه ونراوی پی ده به خشی و، به م چه شنه دیته ستایشی دل خوا زه که ی و له پاشا نه و ه ونراوانه بق با به جانی ناموزای ده نی ری و له کاره ساته که تیی ده که ی نی:

جانی ویه رده ن، جانی ویه رده ن

یه ک ما جه رای و سه ر ویه رده ن

واجبه ن په ی تو ته قیریش که رده ن

با وجوود تا حال زامه ت نا وهرده ن

مه و دای سه رسنان هومات نه چه شته ن

په نجه ت وه هو و ناو زامان نه ره شته ن

پات به نی ش نی ش خا ران نه بی نه ریش

نی گای دو و دی ده ت نا وهرده ن وه نی ش

هه رچه ندیچ ناشی نه حوال نه زانی

چه ما جه رای من سه رسام نه مانی

نا زیزم جه ی وه ره عه زم کا روا ن

لوام به گه رووس چون ره وزه ی رزوان

قه سمه ت گیر نا وهر ده نه لو مند قولی

سه د شا ه و نه لو مند جه لاش چون قولی

ناوینه نامی بی وه خانہ خواہ
 ساحیتو معرفت سفره و ئی احترام
 پهری تہلعتی جہانہم دیہن
 بہشہر تا بہ حال بہو شیوہ نیہن
 گیسو و حہیتاری، سوعبان بہکولی
 نہگریجہ لوللی، زولغان مہفتولی
 خورشید جہمینتی، ئہبرق ہیلالی
 موژان ہون پیتی، عہین عہین غزاللی
 بینتی چون دوپی، گونا گولناری
 لہ بان عقیقی، دندان مرواری
 دہم چہشمہی حہیات زہنہخ برنجی
 نزاکات نازی پری لار و لہنجی
 پہنجہ چون قہلہم، باہق شمشالی
 کمر نہیشہکمر پری خہتو خالی
 ناف ناف غزال پری موشک عتری
 شہوق دہور ناف چون شؤلہ بہدری
 شیرین شیرینی لہیلا کہنیزی
 کوشہندہی فہرہاد شیرق پہرویزی
 وامق رسواکمر، عہزرا عہزازی
 خہرامان خیزی، نازک تازداری
 نہبات کہلامتی، شہکہرین پازی
 میوان پہزیری، غہریب نہوازی
 قہسہم بہو خودای حہیی لایہنام
 تہعریفش ہہرگیز نہمبق تہمام
 خولاسہی مہتلہب بی زیاد و کہم
 بہشہر بہو شیوہ نہدہینم وہ چہم
 «جانی» جہوساوہ ئہو حقدیم دیہن
 عہقل و فام و ہوش نہدہس بہرشیہن

خـق من نه نه زهـل زامـدار زام بيم
 جه گـردش دهـر دايم ناکام بيم
 فهـلک نمازق دهـرم بق ساريتـش
 هـردهـم سهـودا يـي دل مـه کـه رـزيتـش
 نه لـحه مـدولـلا «جانی» نهو حـووری
 نه دینـت ومچـم بهی ناسـه بـووری
 ومـرنه جه هـيجـران نهو عـين قـهـترانه
 به وینـهـی «فـهـرهـج» مـهـبی دیوانه

واته: نهی «جانی»! ماوهیه که له مه ویتش پتم که وته که پرووس و له وپوه که یستمه کتوی
 نه لوهـند قولی که کتوی شاهق و نه لوهـندی له لا وهکو ته پۆلکه و لووتکه یه. له دهـرویهـری
 نه لوهـند قولیدا ناوینه ناوچ بووه خانه خوتم که خاوهـن خوان و سفره و پیز بوو، نه ویهـری
 پرومه ته که ناوی ناوینه یه له جوانی و شق خوشه نگیدا بئی هاوتا و بئی وینه یه. خق
 نه گریجه کانی به سهر پرومه تیدا لولوی خواردووه و ناز و لهـنجـه ی به جاری دلمی بردووه و
 ته ویلی وهکو هه تاو دهـرهـوشیتـه وه و پرومه تی جوانی دل دهـگـه شینیتـه وه، برۆکانی وهکو
 مانگی یه که شهـومن و، برژانگه کانی خوینی مرۆ دهـرژین و، چاوه کانی وهکو چاوی ناسک
 وانه و خویان دهـنوین، گۆناکانی وهکو گواره و لیوه کانی وهکو ثاقیق و ددانه کانی به وینه ی
 مرواری و دهـمی وهک ناوی ژیان وایه. نهو دلـبـهـره که دلمی بردووه وهکو شیرین جوان و
 شیرینه و، ناواتی ژینه و کوژیاری فهـرهـاد و شیرۆ و پهـروپـزه، وامیق پيسواکهـر و عهـزرا
 شتیویه و، وهکو خهـرامان به لهـنـجه و لاره، به لئی نهو شقـخـه گه لئی نازاره.

سویندم به خوای گهـوره و گران من تا ئیستا کیژی بهو چـهـشن و کهشم و نه شممه نه دیوه
 و، لهو ساومه که نهو پهـریبـهـم چاو پتی که وتوووه ناومز و هوشم له دهـست داوه و، بیـر و
 هوشم به لای خۆمه وه نهـماوه، بۆیه بق نهو نازاره شیت و لیوه بووم.

سهرچاوهکان

- ۱- ته لای دهـسته و شار - نووسراوی: صدیق بۆرهکیی - تیکانته په ی ههوشار، ۱۳۴۶.
- ۲- به یازتیکی کۆن که سهـر سال له مه ویتش نووسراوه.

شا تەيمووری بانيارانى

۱۲۴۶-۱۲۷۳

ئەم ھۆنەرمان كۆرى پەزى بانيارانىيە و بەپى سەرەتاي ديوانەكەى لە ئاخر و ئۆخرى سەدەى سىز دەمى كۆچىدا نووسراو، لە سالى ۱۲۴۶ى كۆچى لە دى بانيارانى كرماشاندا لە دايك بوو و ھەر لەوتدا پى گەيشتوو. خۆى لە سەرەتاي ديوانەكەيدا دەلى: «لە دى بانياراندا لە دايك بووم و لە دى توت شاميدا پى گەيشتووم».

تەيموور لە سەردەمى مندالىدا ھەر لە دى بانياراندا خەرىكى خويندن بوو و پاشان چووتە كرند و خەرىكى خويندن پەرتووكى سەرئەنجام و ديوانى ھۆنەرانى كوردى يارى بوو. لە بىستويەك سالىدا چووتە پىزى لەشكرى مەلك نيازخانى گۆران و بەيەكى لە سەربازەكانى ئەو ھاتووتە ژمار. لە سالى ۱۲۶۹ى كۆچىدا توركمانەكان ھىرش دىننە سەر تاران و خەرىكى چەپا و تالان دەبن، ئەم ھەوالە كە دەگاتە مەلك نيازخان، خىرا بەلەشكرەكەيەو بەرەو تاران دەكەوتتە پى و لەگەل توركمانەكاندا بەشەپ دى و پاشان شكستيان دەدا، و بەم ھۆيەو ھەموو لەشكرەكەى لە لاين نەسەردەين شاو (۱۲۶۴-۱۳۱۳ى كۆچى) خەلات دەكرى، و بەپى داخواى شا لەشكرى گۆران لە تاراندا دەمىننەتەو. تەيمووريش كە لە پىزى ئەو لەشكرەدا بوو، ھەر لەوتدا دەمىننەتەو و خەرىكى رىئوئىنى يارىيەكانى تاران بوو و ھەندى پەرجووى لە خۆى پيشان داو. ئەم ھەوالە كە گەيشتووتە شا، شا دەستوورى دەستگىرى تەيموور دەردەكا و بەم جۆرە تەيموور دەكەوتتە بەندىخانەو و پاش ماوھەك دەينىرنە كرماشان و نىزىكەى شەش مانگى لەوى زىندانى دەكرى و پاشان بەناوى زەندىق و بى بروا ھەرمانى كوشتنى دەردەكەن و بەم چەشنە لە سالى ۱۲۷۳ لە تەمەنى بىست و ھەوت سالىدا لە سىدارەى دەدەن و ئوسا پەپرەوانى لە گۆرستانى كرماشاندا دەينىژن و گۆرەكەى ئىستا بەناوى گۆرى (سەيد) ناسراو.

تەيموور يەكى لە ھۆنەرانى ھەربەرزى كوردى يارى دىتە ژمار، ھۆنراوكانى ئەو كە زۆربەى لە بارەى خواناسى و پى و رەوشتى يارى و لىكۆلىنەو پەراوى سەرئەنجام ھۆنراوئەو، كەلى بەرز و دلگەر و ھەوان. ئەو كەلى شاكردىشى لە ھۆنراو و وژەى كوردیدا پەروەردە كردوو كە راژە و خزمەتى وژەى كوردیان كردوو كە يەكى لەوانە شىخ نەزمەر ەلى جەنابە.

لە تەيموورەو ديوانىكى بەرز و ناياب بەيادگار ماوئەو كە نىزىكەى ھزار ھۆنراوئەك دەبى. ئەمەش چەند پارچە ھەلبەستى ئەم ھۆنەرە كە دەلى:

من وهی دهردهوه، من وهی دهردهوه
 تاکه‌ی بنالَم من وهی دهردهوه
 وهی دهردهوایجی ساحتب شهردهوه
 رای قهرار نوخت کس نه‌کهردهوه
 زوان وه لاله و چه‌م وه ههردهوه
 دل وه زوخاوان داخ و دهردهوه
 تاکه‌ی بگیلَم وه‌سهر ههردهوه
 وهی ههردهی دوجیل مه‌جنوون به‌ردهوه
 سۆزیام وهی شه‌وق دانه‌ی زهردهوه
 دانه‌ی زهره‌ی تاکه‌ی ها وه‌کهردهوه
 سۆزیای سه‌روش جه‌ور جه‌مالَم
 مه‌نالَم په‌ی حق په‌ی حق مه‌نالَم
 دوریی ولاتان دهرکه‌فته‌ی ویمه‌ن
 نه‌دوود ده‌وران نه‌ره‌فته‌ی ویمه‌ن
 پتکیای تیر موقه‌وای ویمه‌ن
 دهره‌ی ده‌رمان بی ده‌وای ویمه‌ن
 چنگال قولاب حشه‌تگیر ویمه‌ن
 پتکیای په‌یکان زخم تیر ویمه‌ن
 په‌ی زهریتو مه‌وعد دهرمه‌نده‌ی ویمه‌ن
 نه‌ لای خوا جای من شه‌رمه‌نده‌ی ویمه‌ن
 خه‌لیف خه‌فته‌تان نابینای ویمه‌ن
 بولبول په‌رئ گول خود شه‌یدای ویمه‌ن
 جانی جان بده‌ جان ستان ناما
 خرّاش وه‌ش خوان بانگ به‌یان ناما

واته: من تاکه‌ی به‌م هه‌موو دهره‌ی و ئیشه‌وه بنالینم، هه‌ر ئه‌وه ده‌بی له‌به‌ر چاو بگرم که
 من له‌ رۆژی به‌ریندا به‌لینم داوه‌ که له‌ جیهاندا چاک بم و به‌چاکه‌وه ژیان به‌رمه‌ سه‌ر و
 توخنی گونا‌ه نه‌که‌وم و، هه‌موو دهره‌ی زمانم له‌ پارانه‌وه و لالانه‌وه‌دا بی و چاو بنه‌رمه‌ هه‌ردوو

دهشت و زووخ و زووخاوی دهر وونم دهر کهم، جا نازانم تاکهی به سهر ههردوو کتوا بگه پریم و
 وهکو مهجنوون وئیل و ئاواره ی دهشتی دوجهیل بم، من به راستی له دوریی یاردا سووتاوم
 و سووتاو و سهرخۆشی جوانیی یارم و هه ر بۆ ئه و دهنا لێنم و شیت و شهیدای تاقه گو لێکم
 و تا گیانه لا ده بۆ له ئه وینى ئه ودا بسووتم. که و ابو ده بۆ بلێم ئه ی گیان ئه و گیان کیشه ر
 هات و بانگی بۆ کێشانی گیانت هه لدا.

٢

وهی زه مانه وه، وهی زه مانه وه
 «ته میوور» سه ر مه سته ن وهی زه مانه وه
 ته علیقه ی غه بیی نه کارخانه وه
 سه ر مۆر داده ن پێم وهی نیشه انه وه
 له عل شناسان نه خه زانه وه
 دانه ناس وه لای ساحیب دانه وه
 بهش باتنیم وه بار خه مانه وه
 سه ر مه ستیم نه جه م شای جلانه وه
 زه رێ نه که و سه ر وه فنجانه وه
 نو ش که ردیم وه ده س ساقی یانه وه
 بۆی عه تر ساقی دا نه ده ماخ
 وه شخوان بی مورغ دلای دوساخ
 دانه ی ساحیب شه وق ها نه ئو جاخ
 بۆلبۆل باتن نیشه تنه نه باخ
 زوهور که رده ن زهین دیده چراخ
 چون تیغ جه وهر نه و جلان زاخ
 «ته میوور» نه سو حبه ت یاری گو ستاخ
 په ی پۆژ باقی که یلنه ده ماخ

واته: ته میوور له م زه مانه دا له باده ی خوا یی سه ر مه سته و له کارگای خوا ییدا قه با لای
 را زی خوا یییان پێ داوه. لال ناسان و گه وهر ناسان ده بۆ بزانه که به شی دهروونی و
 مه ستیم به هۆی جوانیی یاره وه پێ دراوه. له و جه مه دا تو ز قالی ک له ئاوی که و سه رم
 به ده سته ی مه یگێرانی مه یخانه ی خوا یی خواره وه و، بۆنی خو شی مه یگێر دای له لووتم و

له وه و پاش په له و مری دلی به ند کراوم که و ته نه و اخوانی، ئیستا گه وه ریک له نوجاخم دایه و بولبولی د مروون له باخمدا نیشته و ته وه و زه یم پرون بو و ته وه و پتی راستی خواایی بوم دمرخستوه، نهی (تیموور) کاتی له گال یاردا ددویم زور پر کیشی ده کم و بق پوژی دوايي دلم پر بووه له خه م.

۳

تاک ته نیای فرد، تاک ته نیای فرد
وا حید و نه حد تاک ته نیای فرد
فرد بی همتا، نه زاد و نه مرد
کونه ندی نه قاش چرخ لاجوهر
نه ته نیایی حبس عزابم سه ختن
نهم سرم چون پیزان بهرگ درم ختن
بینام تو خودای لامه کانه نی
تو خزانهی سړکس نه زانه نی
تو صاحب نمرز و ناسمانه نی
تو خالق خلق سفید خوانه نی
هرچند عزابم نه حد بی شقوهر
به لام نوم یدم تمام وه تقوهر
بیدار نه خاو پادشای به ختم
گوشاد کهر کلید قاپییه کی ته ختم
(تیموور) م دوچار عزاب سه ختم
چه مه پای کهرم جوووت وه جه ختم

واته: نهی خوی تنیا و په کتا و تاقانه و بی همتا، نهی خوی بی وینه! تو نه خشکری چرخي لاجیوهر دی. من له بهندیخانه و زینداندا تنیام و گه لیک له نازاردام و فرمیسم به خور دی و وه کو گه لاگانی درمخت نومری. تو خوی بی جی و شوینی و له هموور شتیک ناگه داری. تو خاوهر زهوی و ناسمانیت و سفره و خوانی چاکه ت پان کردو و ته وه. هرچنده نازارم سهخته، به لام ته وای نومید و ناره زووم به گهر مییی تویه. دسا پادشای به ختم له خه وریا که ره وه و کللی به ندیم بکه ره وه. تیموورم و تووشی نازاریکی سهخت بووم و چاوه روانی به خشش و به زمییی تو م.

دانهی مه‌کانم، دانهی مه‌کانم
 پیالهی پر مغز دانهی مه‌کانم
 به لیل چون خرّوس تا وته‌کانم
 پهری گوه‌ری هه‌ر نه‌فغانم
 کبار که‌رم سه‌غیر عامم
 دور ساخ حه‌لقهی مه‌حبووس دامم
 شکست ته‌له‌سم جادویی پیل سامم
 ئیسا نه‌ی دوونم روسته‌م بی نامم
 شاباز شو‌جاع وه‌ رداگیرم
 که‌مانم، په‌رم، ته‌رکه‌شم، تیرم
 ئه‌سیر عومانم به‌حرم غه‌واسم
 گوه‌رم، دورم، دانه‌م، ئه‌لماسم
 (ته‌یموور)م په‌هه‌ر په‌واج پاسم
 شه‌هید شه‌یدای هوونی قساسم

واته: من پیالهی پر می‌شک و ده‌ریای زانستم. به‌شوا وه‌کو که‌له‌شیر بۆ گوه‌ریکی
 تاقانه ده‌قوو‌قینم و هه‌موو ده‌م له‌ ناله‌دام و هه‌ر ده‌نالیتم و، بۆ ئه‌و گوه‌ره که‌وته‌م داوی
 له‌شیک که‌ ئیستا گیانم به‌ندی ئه‌و له‌شه‌یه. پۆژگاریک وه‌کو رۆسته‌م، جادویی ژنی
 جادووگر و پیل سامم تی شکاند. من ئه‌و شابازه نه‌به‌زه خه‌رقه‌پۆشه‌م که‌ تیروکه‌وانم لا
 هه‌یه و من ئه‌و مه‌له‌وان و گوه‌ر و دورانه‌یه‌م که‌ به‌ناوی ته‌یموور ناسراوم و خه‌لک به‌ره‌و
 ڕیتی راستی خوایی رینۆینی ده‌که‌م و پیاوکوژان به‌تۆله‌ی خۆیان ده‌که‌یه‌نم.

هۆنر له‌م هۆنراوه‌دا دیاردی ده‌کاته سه‌ر چیرۆکی تیکشکانی پیل سام به‌ده‌ستی
 رۆسته‌م که‌ به‌پیتی شانامه، ژنیکی جادوگر به‌ده‌ستوری ئه‌فراسیاب کۆشکیکی گه‌ره و
 جوانی له‌ نزیکی کۆشکه‌که‌ی رۆسته‌م کړی و چه‌ند که‌س له‌ پاله‌وانانی کورد به‌هۆی پیل
 سامه‌وه خسته‌ داو و سه‌ره‌نجام رۆسته‌م له‌ به‌ندبوونی ئه‌وان ناگه‌دار بوو و له‌ پاش
 کوشتنی پیل سام ئه‌وانی ڕزگار کرد.

تاوس په‌ي من بيم، تاوس په‌ي من بيم
 سهر حه‌لقه‌ي تاج تاوس په‌ي من بيم
 قاره‌مان نه پشت به‌حری و به‌ي من بيم
 فـه‌رزه‌ند نامی زال زه‌ي من بيم
 دلیر داوخواز کۆل ره‌خش من بيم
 دادره‌س نه‌مير سياوخه‌ش من بيم
 کوشه‌نده‌ي قاتل سفید ديو من بيم
 مایه‌ي شک و فه‌ي هم خدیو من بيم
 ده‌ست وه‌گورگیس سفیدفه‌ن من بيم
 راننده‌ي ديو و نه‌هریمه‌ن من بيم
 سه‌رتیل ئیران زابلی من بيم
 باجگیر نه شاه کابلی من بيم
 سهر نه‌حشار تازه ساو من بيم
 فه‌ریدون فه‌ي، زین نه‌گا و من بيم
 عه‌يار عارف ته‌نیا و تاک من بيم
 شاماران شه‌ي په‌ي زوحاک من بيم
 ئیسه‌ هام وه‌ي دوون و تنه‌ي ماروه
 مورغم گیتج مه‌ده‌ي وه‌ پتواروه
 ومخته‌ بده‌رۆ تقی دام گرداو
 نه‌ پای شهرت و شوون بارۆ ومه‌ساو
 نه‌ زه‌مین «ته‌یموور» نه‌ سه‌ما ئافتاو
 مورغی بیدارهن جیهان ها نه‌ خاو

واته: من له چاوی بژۆنییه‌وه نوینگه‌ي هیزی پاله‌وانان و قاره‌مانانی ئیران بووم و نه‌سپی
 خۆم له دهریا و وشکیدا غار دهدا. من هه‌ر پۆسته‌می کۆپی زالم که به‌سواری په‌خش چوو
 یارمه‌تی سیاوه‌شه‌وه و، دپۆسپی کۆشت و بووه مایه‌ي فه‌ي و شکۆی ئیران و نه‌وسا
 گورگینم سه‌رکۆنه‌ کرد و دپوان و نه‌هریمه‌نانم دهرکرد و باجم له شای کابل سه‌ند و بوومه

هۆی پيشپرهوتى ولاتهكهم، ماوهيهكيش له لش فرهيدوون شادا بووم وبهسهر نهزى دههاكم، مار لهسهر شاندا زال بووم ونهوم لهناو برد.

سه رجا و هکان

۱- دفتر رموز یارستان - گرد آورنده: سید قاسم افضلی - تهران، ۱۳۵۰.

۲- دیوانی تہموری بانبارانی کہ لہ سالی ۱۲۸۰ی کۆچیدا نووسراوہ.

۲- یاداشته‌گانی خۆم سه‌باره‌ت به‌شا ته‌یمووری بانیارانی.

میرزا محمد مددی هدوشاری

13.4-1247

ئەم ھۆنەرەمان ناوی محمد كۆرى مەلا تايەرى ھەوشارىيە و بەيتى لىكۆلىنەوميەكى زۆق بۆمان دەرکەوتتووه كە لە ساالى ۱۲۴۶ى كۆچى لە ھەوشاردا پيتى ناوئە مەيدانى ژيانەو و لە ساالى ۱۳۰۴ لە تەمەنى پەنجا و ھەشت ساالى ھەر لەویدا كۆچى دوايى كەردووه و نۆزراوه.

و مگو دم به دم دهیگینه وه میرزا محمه له ههوشار و سنه و ههوارمان و سلیمانی خهریکی خوړندن بووه و له تافی جوانیشدا له کهل باوکیا چوو به بق ولاتی پروس و ماومیهکی زوړ له ویدا ماومه وه به جوړی که له زمانی پروسیدا شاره زاییه کی باشی پهیدا کردووه، ههروه ها زمانی فارسی و عه ره بیشی باش زانیوه و له ویزه ی ئه و دووزمانه ش که لکی وهرگرتووه.

له میرزا محمدموه په پراوټک بهناوی «یوسف و زلیخا» به یادگار ماوه ته وه که له سسر کټشی ده هیجایی هونیویه ته وه و هژواوه کانی به نئندانیزئی ته پ و پاراو و شیرین و پوهانه که سهرنجی خوټنهر به ره لای خوی راده کټشی.

یوسف کوپی یعقوب یهکی له پیغمبرانه که له سالی ۱۷۴۵ی بهر له زاین له نیوانی دوو زیډا له دایک بووه و له سالی ۱۶۳۵ له میسرډا کوچی دواپی کردووه. له بهرنه وی باوکی زړد خوشی دهوښت، براکانی لټی که وخته رقهوه و نیرهمییان پی برد و پڅټکیان په لپیان له باوکیان گرت و یوسفیان به بهانه ی سهران برده دهشت و له وږدا خستیانه ناو چالیک و نهوسا کراسه که یان ژمنده خوړنی بزنیکا و هینایانه وه بډ باوکیان و وتیان که یوسف گورگ خواردوویه. کاروانیک یوسفی له چاله که دهره یتنا و له میسرډا فروشتیه بساوټکی دهوله مند که زلتخا ژنی نهی دهوله منده بوو که به هوی دیتنی یوسفهوه دلی لی

چوو و بهجاری ناگری تی بهربوو، بهلام یوسف ملی پی نهدا و نهوهبوو که کهوته بهر
 رقوقینی زلیخا و خستیه زیندان، له زینداندانده خوی چند کهسی لیکدایهوه و نههم ههواله
 گه‌یشته فیرعون و فیرعون نهوی بق خویک که دیبوی له زیندان دهره‌ینا و پاشان کردیه
 وهزیری خوی و له پاشا چند سالیک بووه وشکه‌سالی و براكانی یوسف، بق که‌نم چوونه
 میسر، یوسف کۆمه‌کی پییان کرد و له پاشا کراسه‌که‌می خوی نارد بق باوکی و ساویه
 چاویا سۆمایان تی هاته‌وه و نهوسا هه‌موویان هاتنه میسر و له‌وتدا نیشته‌جی بوون و
 پاشان له خوا پاراپه‌وه که زلیخا جوانی و شیرینی خوی هینایه دهست و به‌یه‌ک گه‌یشتن.

نه‌مه‌ش چند هۆنراویک له په‌راوی یوسف و زلیخا که ده‌لی:

باوه‌رین به‌یاد زلیخای نازار

نه‌و بی‌خه‌به‌ر بی‌جه کار بازار

شه‌وقی په‌یدا که‌رد نه‌و جه‌گۆشه‌ی دل

نه‌زاناش نه‌و شه‌وق جه‌کۆبی حاسل

گا‌گا مه‌که‌روا و هه‌رمه‌که‌رد زاری

گا‌بی‌هوش مه‌بی جه‌بی قه‌راری

وات به‌که‌نیزان که‌ژاوه‌ باران

مه‌شۆم به‌سارا چون جار جاران

ده‌رده‌م که‌نیزان له‌وان به‌هه‌شتا

ئاوه‌رین په‌ریش به‌ته‌عجیل و تا

نشت نه‌که‌ژاوه‌ زوو له‌وانه‌ ده‌شت

ده‌شت فه‌رمحناک چون باغ به‌هه‌شت

گی‌لا نه‌ نه‌و ده‌شت چه‌نی که‌نیزان

په‌منا و نازنه‌ن خاتره‌نیزان

هه‌وای یانه‌ش که‌رد ئاما به‌دوما

جه‌مه‌یدان شا‌گۆزه‌ر که‌رد نه‌و ما

دیا‌خه‌لایق جه‌م بی‌یه‌ن نه‌و جا

غه‌وغا و هاوارنه‌ن چون پۆژ هه‌یجا

زلیخا فه‌رما په‌ری. ته‌ماشاش

گۆشه‌ی که‌ژاوه‌ بداران به‌لا

داشان به لاهه پهردهی که ژاوه
 زلایخا چه مش گنا بهو ناوه
 دیا غولامی و لهپر بی هوش بی
 پهی نهو غولامه مات و خاموش بی
 کیشا که ژاوه که نیزان خاس
 بهردن بهیانه بی سهدا و بی باس
 جه دومای ساتی نهو ناما به هوش
 گرهوا به زار دل ماوهرد به جوش
 دایه ی پر سالی واتش نهی نازار
 پهی چیش بهی تهو ره مه نالی به زار
 واتش: نهی دایه راس بواچوون پیت
 ئی غولامه من خهیلی که ردهن شیت
 ئینه نهو که سهن ناما نه خام
 نییهن په ری نهو من سه بر و تاوم
 ئینه نهو که سهن من که رد دیتوانه
 پهی نهو دهر بهدر بیم جهو مه کانه
 پهی نهو دهر بهدر یاوام بهی ولات
 ویم بکهرد وه په ند واتهی سه ریسات
 جه ولوه ته مام نه هل خه ریدار
 نه دور یوسف جهم بین نه بازار
 پیره شنی بی ناما نه مهیدان
 گرته بی نه دهست کلافه ی پرسمان
 واتش به مالک نامان سه نامان
 یوسف بده من به ئی پرسمان
 مالک به خنده وات وه پیره شه
 نه ددان یوسف به بوچک و کهوشه
 یه کی وات: که من مه کیشوم به زهر
 بهدران وه نهز مانگ مونه وهر

یهکئی وات: که من مهکیشۆم یهکبار
 جهعوود و عهنبهر جه موشک تاتار
 زلیخا جهو کار که بی خه بهردار
 وه عهزیزش وات: ببه خه ریدار
 نههل خه ریدار یه کسه بهستن لهب
 مهردان جه مهیدان به قهدر و نهدهب
 عهزیز وات: که من بئی قهرار نهوم
 به گه نهج و به مال خه ریدار نهوم
 نه کیسه زه پش پهرت که رد پهی مالک
 مالک وات: یا خوا ههر نه بی مالک
 نهوسا یوسفش به نهو پیشکesh کرد
 نهویش به ههشتاو پهی زلیخاش بهرد

واته: پۆژتکیان زلیخای نازدار دلی گه شایه وه و ههوای سهیرانی که وته سه و
 به که نهیزه کانی وت: که ژاوه میان هینا و بهیه که وه سوار بوون و پۆژستنه دهشت و بیدی و له
 گه پانه وهدا له مهیدانی شاهه تئ پهرین و دییان که خه لکیکی زۆر له بازاری دیل فرۆشاندا
 کۆبوونه ته وه، زلیخا په ردی که ژاوه کهی داوه لاوه و چاوی به بازار په کهدا گتیرا و غولامیکی
 دی و له پر بیهۆش بوو، که نهیزه کانی به ههر جۆرئ بوو زلیخایان گه پانده کۆشک و له پاش
 ماوه یهک هاته وه هۆش خۆی، دایه نکی پیری بوو هاته لای و لئی پرسی له بهرچی بیهۆش
 بوویت و نیستا په شتیویت؟ زلیخا وتی: له بازاری دیل فرۆشه کاندا غولامیکم دی، نهو
 غولامه ههر نهو که سهیه که من خهوم پتیه دی و گراوی بووم و لام وابوو که عهزیزی میسر
 نهوه و ههر له بهر نهو که وتمه نه شوتنه، له ولاشه وه کریانان ههر کام هاتبوون بۆ کرینی
 یوسف، ههر کام بایه کیان پیشنیار دهکرد. پیره ژنیک گلۆله یی بهنی به دهسته وه بوو
 به سه روکی دیله کانی وت: یوسفم بهم گلۆله به ده بهدرئ و له مالی دنیا ههر نه مه شک
 ده بهم، یهکئی تر وتی من دهیکیشمه زتیرا، یهکئی تر وتی: من دهیکیشمه موشک و عهنبهرا،
 کاتی زلیخا به مهی زانی، به میترده کهی وت: که نهوی بۆ بکرئ، نهوسا عهزیز هات و چه ند
 کیسه زتیری دایه سه روکی دیله کان و نهوی لئی سه ند و بر دیه وه بۆ مال و دایه زلیخا.

سه رچاوه کان

- ۱- یوسف و زلیخا - دانراوی میرزا محهمدی ههوشاری، تیکانته پهی ههوشار، ۱۳۰۸.
- ۲- ته لای دهسته وشار - نووسراوی: صدیق بۆرکه که بی تیکانته پهی ههوشار، ۱۳۴۶.

شیخ نەزەر عەلی جەناب

۱۲۵۱-۱۳۲۴

ئەم ھۆنەرمان ناوی شیخ نەزەر عەلی و کۆری محەممەد ئىبراھیمی سەحنەیی و نازناوی جەنابە و بەپێی سەرەتای دیوانەکی کە ئەمەکی کۆی کردووەتەو، لە ساڵی ۱۲۵۱ ی کۆچی لە ناوچەی سەحنە کرماشاندا پێی ناوێتە مەیدانی ژيانەو و ھەر لەوێشدا پێ گەشتوو. لە سەر دەمی مەندالیدا خەریکی خۆیندن بوو و لە تافی جوانیدا ڕۆشتوو. دێی بانیاوان و لەلای تەیمووری بانیاوانیدا خەریکی فیتروونی پەرتوکی سەرئەنجام و دیوانی ھۆنەرانی کوردی یاری بوو، ھەر لەو دەمدا حەزی لە دانان و ھۆنەرە و ھۆنراوی کوردی کردوو و لە بیست و دوو ساڵیدا ڕۆشتوو تاران و لە لای شا تەیموور ماوەتەو و کاتێ تەیموور کوژراو، لە جێی ئەو دا نیشوو و ئیتر پاشماوی ژيانی بەرپۆشینی خەلک بردووە سەر تا لە ساڵی ۱۳۲۴ لە تەمەنی ھەشتا و سێ ساڵیدا کۆچی دوایی کردوو و تەرمەکی لە دێی قاسم ناوای شاھی کە لە بیست کیلومتری باشووری تاراندا یە نێژراو. جەناب یەکی لە ھۆنەرە ھەرە بەرزمەکانی کورد دیتە ژمار و، ھۆنراوەکانی زۆر دلگەر و تەپ و پاراو و ناسک. دیوانەکی کە بریتیە لە ھزار ھۆنراوەکە ھێشتا لە چاپ نەدراو. جەناب جگە لە ھۆنەرە و ھۆنراوەی ھۆنراوە چەند پەرتوکیکیشی بەزمانی فارسی سەبارەت بە پێ و چە و پێبازی یاری نووسیو و بەچاپی گەیانندون و ئەو پەرتووکەنە بریتین لە: «اسرارنامە حقیقت»، «خردنامە»، «ضیا المعصومین».

ئەم ھۆنراوانە نمونە یەکن لە ھۆنراوەکانی ئەو کە دەلی:

یەک ڕۆژی مەجنوون بەرگ عازیمت پۆش

و وفات لەیلێ شەفتش وە گۆش

وہ داد و بیداد شین و اوھیلی

لوانە سوراغ توربەت لەیلێ

دیاش کوودەکی نە عەقل کامل

خوھش سیما و سوورەت پەنا و ڕۆشنل

سوراغ مەزار لەیلا پەرسا لیش

کوودەک وات مەجنوون خوار خاتر ڕیش

ئەگەر تۆ عاشق دلبەر پەرسە

بە جەقەر لەیل، ژ من مەپەرسە

بچۆ قەبر لەیل ویت جوستوجۆ کەر
 ژ ھەر مەزاری مشتۆ خاک بۆکەر
 ژ ھەر مەرقەدۆ بۆی عەشق خیزا لێش
 بزانه جەسەد دلبەر ھا نە تیش
 ژ ھەر توربەتۆ بۆی وەفا ناما
 بزانه جەسەد لەیلەت ھا نە جا
 جە ئەو بۆی وەفا لەیلەت پەیدا کەر
 پەیمان بەستەت بیاوہ نە سەر
 مەجنون نە پای عەشق دەرکەر ئەو خوازی
 ژ کوودەک ناموز دەرەس عەشقبازی

واتە: پۆژتکیان مەجنون ھەوالی مەرگی لەیلای دڵخوازی بیست و، بەھاوار و شین و
 گریانەوہ پۆشتە گۆرستان و بەدووی گۆری یارەکیدە دەگەر، لەوێدا منداڵیکی جوان و
 ژیری چاوپێ کەوت و، ھەوالی گۆری لەیلای خۆشەویستی لێ پرسى، منداڵکە پێى و:
 ئەى مەجنون دڵپیش! ئەگەر تۆ گراو و دلبراو و دلبەر پەرستى، ئیدی بۆچى ھەوالی گۆری
 ئەو لە من دەپرسى؟ بڕۆ خۆت بەدووی گۆری لەیلات بگەرە تا دەیدۆزیتەوہ و، کاتى گەییته
 ھەر گۆرێک مشتۆ خاک ھەلگرە و بۆنى بکە، ئەگەر بۆنى ئەوین و ئەمەگ لەو خاکە بەرز
 بووہوہ، بزانه کە یارەکەت لەوێدا نووستووہ، دەسا دڵخوازەکەت بەبۆنى ئەوین و ئەمەگ
 پەیدا کە و وانە و دەرزی ئەوینداریی فێر بەو خۆت لەم دەرەدەرە پرگار بکە.

٢

رازیم کوشتە بووم وەتیغ ئەبرووت
 تا پەنجە نەوون ئەو دەس و بازووت
 رازیم کوشتە بووم من وەخەنجەرت
 خوێنم بپیزوو وە خاک دەرت
 من سەر بەخاکت زاھد لەو بەراز
 نیازمەن کەتر مەگیروو نەماز
 من خانەنشین توو ھەر ھایتە سەیر
 من نە فکرتوو، توو نە فکەر غەیر

من هر هام نه فکر نهودانهی خالان
 توو هر هایتیه فکر من دهی وه تالان
 مه مهيلم نییهن وه توو بووم بیزار
 توو دهس وهردار نیت نیشته ها نهکار
 گهنج بووت چون ساکن نهویرانهبووم
 نهوړو مهترسم پاک دیوانه بووم
 من که مهزانم های نه بهمانه
 چون دل خواهشی کهم وه ئی نهفسانه
 خوین گشت عالهم نهپات مهریزوون
 دل توو وه حال کهس نهسووزوون
 نهرتوو های نهفکر غم جههانی
 کهی رهسیت وهداد یهک موسلمانی؟

واتى: بی سهبرى وهکام نارهسى
 چه بکهم ناخر سهبرم تهمام بی
 نه سهرمهتوانم نهرات کهم جودا
 نه مهتوانم نه بهندت بووم پهها
 چهندين سال دوخوهم نهديم پروژ خوش
 چهنی هيجرانت هام نه کهشایکesh
 مهترسم بنم سهرم نه شهيدایی
 ناخر بکیشوو کار بهرپسوايی
 وهی دهرده ناخر وهمن بوو سهرسام
 هم من و هم توو هردوو بوویم بهدنام
 نه دل هوای عهشق دیگهري دیری
 غهیر توو چاو نه دلبرهري دیری
 سزاش هر ئیدهن بکیشوو نازار
 بووت نه کهمهند زولفت گرفتار

وهلی عهشق توو کاری پیش کهردهن
 که سهر وه دنیا و عوقبا ویرهدهن
 شراب عهشقت عاشقان مهس کهرده
 چون موغزادهگان ئاتش پهرهس کهرده
 تیر غم نه جهرگ عاشقت کار کهرده
 عاشق لاجرهم وه دنیا ویرهده
 توو چهنی عاشق هر نه جهفانی
 چهنی رهقیببان شاد و خهندانی
 وه عدهی وهسل توو کهفت نهرووی مه مات
 حهیف ئاو حهیات تکیان نهظومات
 توو که دهرده دل حالم مهزانی
 بهی نه گریهی مه ئهرا خهندانی
 دیدهی من گریان لهو توو خهندان
 زلیخا نه تهخت، یوسف نه زندان
 بهک ماجی نهزر کهر بهی دووس سه لایه
 ئاخیر تهسه دووق رهف به لایه
 بهخت من وه لای توو سیاه بیه
 زولم وه بی گونا ه کی رهوابیه؟
 تاکهی های نهقهسد عقل و سهرومال
 مهر کفره و دووس بیرسی نهحوال
 من وه ناشنایی کهردی دیوانه
 ئاخیر پاکیشان بیت وه بیتگانه
 چون کهشتیم غرق گیژ گردابه
 نه کهر رحم نه کهی حالم خهرا به
 ئومید فرهم گشت وه کهم گوزهشت
 نه یام عومرم گشت وه غم گوزهشت

توو که حهرف من مه کهی فرهامووش
 پهس توو بواچه تا من بکهم گووش

واتى: گيان بدهم وه وهسل برهسم
 چ سهوداي مفتي كهفتهن وه دهسم
 نه دهولت وهسل نهدهي سهبووري
 ئيسا چه بكهه وهي دهره دووري
 شيوهي لوتف توو گشت جهور و جهفاس
 من تاقت نهيرم ماچي بي وهفاس
 عهكس لهوانت كهفتهن وه شهراو
 ههيرانم ئاتهش چون كهفتهن وه ئاو
 يهك قهترهه نه ئاو لهوت بچهشم
 تا دهست نه لهذهت عالهه بكهشم
 هه كسه ئابروو نهريخت نه دهرش
 ئهو عاشق نييهن خاك بق بهسهرش
 پروژئ كهسوورته تووداي نيشانم
 شيشهه نامووسم وه سهنگ شانم
 سهوگهه بهچاوان مهست توو وهرهه
 ديده بهديدار كهس باز نهكرهه
 وهلي غهه توو كاري پيم كهردهه
 ومطهه مهئلووف وه يادم بهردهه
 ههكهيم وه نالهه من شهو بيزار بي
 ئاما پهي سهححهه من ديش بيمار بي
 دهره توو دهوا نهيري بي گومان
 خواهشي ليم بيري دهره بي دهرمان
 دهردي كه پهرئ عهشق خوويان بوو
 كافر كهسيوهن فكر دهرمان بوو
 يهك دهردي داشتم من وهياادگار
 دهره هيجر توو كهردش بههزار
 بهلكم دهره من بكهري چاره
 فكري كهه ومحال خهرقهه سهه پاره

نەر چی خهندهی توو گشت غهمزه و نازه

مایهی جه معییهت عومر درازه

واته: ئهی خوڤه ویسته کم! من حهز ده کم که به شمشیر و تیغی برۆکانت و خهنجاری
برزانگه کانت بکوژریم و، خوینم برژیتته خاکی بهر دهرگاگهت، ئهوا من له بهر تو بوومه ته
گولۆله و له کونجی مالدا داکه وتووم، تویش هه هه های له کهشم و نهشمی خۆتدا، من که بیر
له دانهی خالت ده که مه وه، تو بیر له تالانکردنم ده که پته وه و من نامه ویی که له تو بیزاریم،
به لام تو دهست هه لئاگری و چهرت ها له کارا، دیاره په لپ و بیانوو دهگری و دهته ویی من تیا
به ری، ئیتر چۆن دل به تو بیهستم و خوڤشی بکه م. ئه گه ر خوینی هه مووی خه لک له به رییتدا
به ریژی، دلت به حالی که سیک ناسووتی، من تاوانی خۆم نییه، تاوانی دله که که وتوووته
داوت، جارتکیان پیمت وت: ئارام گرنتت بیهوودیه و به هیوای دلت ناگهی، من چ بکه م،
ناچارم نه ده توانم سه رم له پیتدا دانم و، نه ده توانم خۆم له به ندت پرزگار که م، من ئه مه چه ند
ساله گراو و دلبرای تو و پۆزی خوڤم به خو مه وه نه دیوه، له وه ده ترسم که شیت و لیه به م
و، له پتی ئه وینتا ریسوا و به دناو به م، چونکه شه رابی ئه وینی تو گراوان و دلبراوان مه ست و
سه رخۆش ده کا. ده سا جامی باده و ماچیکم پی بده با ئاگری ئه وینی دل و ده روونم دامرکی
و داساکی، به ختی من دیاره لای تو رهش بووه، سه ته مکردن له بی گونا یه کی وه کو من چۆن
ده وایه؟ بۆ خوا ده ردی ده روونم چاره بکه و له م په زاره یه پرزگارم بکه.

۲

یه که که ج نهادهی مه رد حیهله گه ر

یه که رۆژ و شتریک ئاوهر د وه نه زهر

واتش: ئهی و شتر هیچ جات خاس نییه

دل خو هشینت له چه س جایکت پاس نییه

و شتر واتش ئهی که ج ره و که ج بین

عه قل ها نه هه وا توو های نه زه مین

نیگا که ر بوین چون چینی م خاسه

قامه تم چه فته ره فتارم راسه

بار ها نه پشت و زه و قم ها نه دل

یه که دم که ج ناچم تا ئاخه ر مه نزل

تا به ره یز بووم نه لوقمه حه رامی

مه هار نه سه رم به ری نیکنامی

چون خەر بی ئوسار هایتە زیانی
 تووهر های نەسەر کەجی و نادانی
 ئادەم کەج رەفتار ئاخەر چەمی خاسە؟
 خووشی توو یەسە قامەتت راسە
 مەرد بی ئینصاف رەحمش کەمتەرە
 چون کە نە کردار ویش بی خەبەرە
 ئادەم عەیب جوو وە رەحمەت دوورەن
 دیدەمی عەیب بینان وە هونەر کوورەن
 عەیب جوویی پیشەمی مەردوم زشتە
 یەقینش باریک تەبعش دورشتە
 راستی سەرمایهی عومەر درازە
 موشتەری گوناھ مەرد کەج بازە
 پاگەمی حەقیقەت مەهرەبانییە
 مەردن وادەمی راست زەندەگانییە
 راستی بەهشەتەن پەڕی راسانەن
 ناگەر دۆزەخ پەمی کەج تەبعانەن

واتە: پیاویکی فیتلەباز پوژتکیان لە گەڵ وشتریکدا کەوتە وتووێژ و پیتی وت: ئەمی وشتەر
 سەرتاپات خوارخێچە، دیارە هیچ دڵخۆشییەک نایە. وشتەر پیتی وت: ئەمی فیتلەباز، خۆ من
 وەکۆ تۆ نایم، کەرچی لەشم ناپێک و نالەبارە، بەلام رەوشت و رەفتارم چاکە، بار هەڵدەگرم
 و بەبەشی خۆم رازیم و لە پیتی خراپەووە ناپۆم، کەچی تۆ هەر هاتیە ببیری خراپە و فرۆقتلە،
 دڵخۆشیی تۆ هەر ئەوێکە بەژن و بالات راستە، بەلام لە کردەوێ خۆت ئاگەدار نیت،
 راستی سەرمایهی تەمەنێکی درێژە، بەلام فیتلەبازی کاری فیتلەبازە، راستی بۆ پیاوانی
 راست بەهەشتە، ئاوری دۆزەخ بۆ پیاوانی خراپ و فیتلەباز هەڵدەگیرسێ.
 دیوانەکەمی جەناب کە بەهۆی نەوێکە یەوێ کۆ کراوەتەرە، هێشتا لە چاپ نەدراوێ.

سەرچاوەکان

- ۱- بەسەرھاتی جەناب - نووسراوی شیخ حەمە باقری تەیمووریان، (دەستنووسە).
- ۲- دیوانی جەناب - کۆکردنەوێ شیخ حەمە باقری تەیمووریان.
- ۳- مشاهیر اهل حق - تالیف صدیق صفی زاده - تهران، ۱۳۶۰.
- ۴- بزرگان یارسان - تالیف صدیق صفی زاده - تهران، ۱۳۵۲.

جهواد خانى گهرووسى

۱۲۵۲-۱۳۱۵

نهم هۆنهرمان ناوى جهواد و كورى نهمحمد خانى گهرووسىييه و بهيتى نهو زانيارياننه
كه كهوتونهته دهستان له سالى ۱۲۵۲ى كۆچى له گهرووسدا پيتى ناوته مهيدانى ژيانهوه
و هر له منداالييهوه خهريكى خويندن بووه و له پاشا مامؤستاي تاييهتى بۆ گيراوه و له
لاى نهو فترى ويژهى فارسى و عهريي و خوشنوووسى بووه و له تافى جوانيشدا جاروبار
هاتوچۆى هوشار و كرماشان و تارانى كردووه و چهند جارتكيش چووته قوم و
كاروانىكى نهمسپههان و شيرازيشى بووه. لهم هاتوچۆيهى بۆ هوشار و كرماشان پهراوه
كورديهكان وهكو: خهسرهو و شيرين و يوسف و زليخا و بارام و گولندام و وهنوش و
بهرمزا و شتيخ سهنعانى كهوتووته دهست و بههۆى خويندنهوى نهو پهراوانه ههوهستى
زۆرى كهوتووته سهر هۆنراو و ويژهى كوردى و هر لهو كاتهوه دهستى داوته هۆنراو
هۆنينهوه، نينجا خيى داوته ديوانى هۆنهرانى گۆران و گهلى حهزيشى له هۆنراوهكانى
نالى كردووه و له پاشا بووته ميرزا و هۆنهرى تاييهتى ميرى گهرووس و، چهند ديشى له
باوكيهوه بهميرات پى گهيشتووه و ژيانى بهم چهشنه رابواردووه تا له سالى ۱۳۱۵ له
تهمنى شهست و سى سالىدا كۆچى دوايى كردووه و له گهرووس نيژراوه.

جهواد خان بهيهكى له هۆنهرانى ههرهبرى كوردى گهرووس ديته ژمار و، له هۆنينهوى
هۆنراودا سهرى كيشاوته درگاي ههموو جۆره هۆنراوتكهوه: دلدارى، ئاينى، ههلكوتن
هۆنراوهكانى نهم هۆنهره لهر نهوى كۆ نهكرانهتهوه، دهست بهدهست كهوتوون و
تياچوون، بهلام ههنديكيان لهناو كهشكۆلكان و بهيازكهكاندا نووسراون و بهيادگار
ماونهتهوه. نهوا بۆ نمونه پارچه ههلبهستىكى نهم هۆنهره دينين كه دهلى:

بى خام ئيمشهو، بى خام ئيمشهو

نهمز جه چيشهن بى خام ئيمشهو

ديده پر نهمسرين هووناوم ئيمشهو

ويتنهى سهيادان جه كاوم ئيمشهو

جه پشت رههوار شهودتزم ئيمشهو

زار نالوودهى هوون پهرتزم ئيمشهو

به ويتنهى فرهاد مسكينم ئيمشهو

ئاوارهى ومتهن جه چينم ئيمشهو

يوسف نه وهرين جه چاهم نيمشه و
 پهری زليخا نه ناھم نيمشه و
 به دهن نمه دپوش به هرامم نيمشه و
 پهری گوله ندام دل زامم نيمشه و
 به وينه خه ليل جه نارم نيمشه و
 جه دهست ناھر بيزارم نيمشه و
 نيش خه دهنگان نه جه رگم نيمشه و
 جا گرتهن نه دل پهي مهرگم نيمشه و
 به وينه خه زان پيزانم نيمشه و
 وه بالاي نه مام بيزانم نيمشه و
 په روانه دهستوور په روازم نيمشه و
 جه پای شوله ي شه بئ نازم نيمشه و
 شکار کهوان په وتلم نيمشه و
 نه سهر بارگهي وهيس من وتلم نيمشه و
 عالم کهس ناماوه هانام نيمشه و
 نوميد هر به تون يا دانام نيمشه و
 کهس بئ کهسان مه لولم نيمشه و
 زام زده ي نه مام نه وتولم نيمشه و
 نه وړهس و نه وېر، نه وياوم نيمشه و
 دهه ن غونچه ي گول بق ساوم نيمشه و
 پاز پيزه ي نه بات پيزانم نيمشه و
 بئ عتر عه نېر بيزانم نيمشه و
 يا شا تق بدو نه جاتم نيمشه و
 نر نه جات نه بق مه ماتم نيمشه و

واته: نازانم هوی چیه که خهوم لی ناکه ویت، خق نه وهنده گریاوم و نه سرین له
 چاوانمه وه هاتووه ته خوار، نیستتا له جیاتی فرمیسک، خوینتاو له چاوانمه وه دئ.
 له سهر لیشیواوی خق مه وه، وهکو نه چیره وان ناوړه و دهر به دهری دهشت و کتو بووم و، وهکو

کورستان و گراوی شوخوشه‌نگی نازداران بووه، بویه که وتووته سکالا و گله و گازنده و
 هانا له دهست چاوپه‌شان و شوخوشه‌نگان دهکا و ده‌لی: ناخ له دهست کیژانی چاوپه‌ش و
 مه‌یگیژانی مانگ پروومهت. نه‌ی مه‌یگیژ به‌قوربانی مه‌ستی چاوت بم، پیا‌له‌یه‌کی باده‌م پی
 بده تا خه‌م و په‌ژاره‌ی دلمی پی داساکینم و په‌رده‌ی شهرم بدرم و دهردی دلی خوم هه‌ل‌پژم
 و مه‌به‌ستم بیژم:

هانا داد نه‌دهس چاوپه‌ش چاوپه‌شان
 ساقی ساقییان، مانگ مه‌هوشان
 ناو کس نه‌وه‌ی غه‌یر ژ ناو مه‌ی
 گۆش وه‌کس نه‌ده‌ی جوز له ناله‌ی نه‌ی
 ساقی وه‌ فیدای مه‌سیی چاوتم
 جای دره‌نگ نییه‌ن وه‌ فیدای ناوتم
 نه‌ فنجان خوم یا‌قووت له‌وان
 پر که‌ر جام مه‌ی وه‌ یاد شه‌وان
 بدر و ده‌ده‌ستم وه‌ ته‌وفیق حق
 تا په‌رده‌ی هه‌جاو له‌نه‌و بکه‌م شه‌ق
 سه‌ی سالح عاشق خواجای قه‌نبه‌ره‌ن
 نوور نه‌و له‌ نوور خه‌ی داوهره‌ن

هه‌یران به‌بیریک‌ی ورد ده‌که‌وێته ناو کۆری فه‌لسفه و ده‌لی: سینگم پر له‌ گه‌نج و گه‌هه‌ر
 و جه‌واهیر کۆکۆ له‌ ناو خه‌زانه‌ی سینه‌مدا کۆبووه‌ته‌وه و کیتوی تووری دلم ناگری لی
 هه‌له‌ده‌ستی و وه‌کو شه‌وی نه‌ورۆژ روون بووه‌ته‌وه و، نه‌مه‌ش به‌هۆی بیت و پیزی پیغه‌مبیری
 گه‌وره‌ی ئیسلامه که‌ منی خستووته‌ سه‌ر نه‌م ڕیگه، هه‌ر نه‌مه‌ به‌سه که‌ خوی مه‌زن پیتی
 فه‌رموه: (لولاک لما خلقت الافلاک) واته: نه‌گه‌ر تو نه‌بووایت، چه‌رخه‌کانی ڕۆژگارم به‌دی
 نه‌ده‌هیتا، له‌ ده‌رگای داوهر گه‌دایی ده‌که‌م، نه‌ک هه‌ر من، به‌لکو پادشایانیش گه‌دایی لی
 ده‌که‌ن. ده‌سا ئیوه‌ش هه‌روا ده‌سته‌وسان دامه‌نیش و دلی خۆتان خۆش مه‌که‌ن، چونکه له
 ڕۆژی په‌سلاندا ڕۆژ له‌به‌رچاو بنیاده‌م ده‌بیته‌ شه‌و، ده‌بی هه‌ر کرێش و سپاس و ستایشی
 خوی تاق و ته‌نیا بکه‌ن، تا‌کو به‌دیتنی نه‌و شادمان بن:

هامسه‌ران سینه‌م، هامسه‌ران سینه‌م
 که‌نجوور گه‌نجی ناس له‌ سه‌در سینه‌م

جواهیر کۆکۆ ها له خهزینه
 دهفن کهردهن قادر نهتۆی دهفینه
 کۆی توور قهلبم ئاتاش نهفرۆژهن
 پۆشن وینهی نار لهیل نهوڕۆژهن
 دوج دههانم گهوههر نیشانه
 تیغ زوانم ئاتاش فشانه
 له نافهی زوان، وهموشک نامپزی
 شهکهڕ باشی کهم وهشهکهڕ پیزی
 ههریه بهس له حق فەرد تهنیای پاک
 عهقل کول واتا (وما عرفناک)
 جواهش ئاما له ئیزهه پاک
 (لولاک لما خلقت الافلاک)
 له دهرگای داوهر مهکهم گهدایی
 له بهندهگی دهم کۆس خودایی
 قودرته نهای بین له مه تا ماهی
 گهدایش مهکهن له عهین شاهی
 غافل مهنیشن ئه و بارن وهیاد
 ههر کهس ومهخیال ویش کهردهن دلشاد
 من له من نییهن ههرچ هه ئهوهن
 له پۆژ پۆشن کۆی ماچۆ شهوهن
 کۆش دل بهدەر وه پیزهه پازم
 عاله م پر کهردهن نهشنهه ناوازم
 بو تا بنیشیم وه بۆ قیل و قال
 (کالمیت) بییهن (یدی الغسال)
 سهی سالح له پای سایهه نیهالی
 باو تا بکهیم شوکر ویشالی

ههیران سهبارته بهمهگتیر و مهیخانه دهلی: من ههر له پۆژی بهرینهوه مهگتیری
 مهیخانه بووم و له م پرگهوه پۆشتووم و خهریکی خواردنهوهی بادهی یهزدانی بووم، سا
 بهلکو خوا بهزمی پتیا بیت و پرگارم بکا:

ساقسی مه‌خانهم، ساقیی مه‌خانهم
 من هەر له ئەزەڵ ساقی مه‌خانهم
 سه‌نعان و ته‌رسای کلیسا خانهم
 له دوردی که‌شان یه‌کتای یه‌گانه‌م
 سا تهن له من بۆی عه‌بیر و موشک
 چون نه‌هه‌نگ موحیت سه‌هبا مه‌که‌م خوشک
 که‌تمانم له سهر پهری ئەغیارهن
 شاهید قه‌ولم (الوالا بصارن)
 سه‌ید له باطن ذات باقیه‌ن
 له زاهر مینا و سه‌هبا و ساقیه‌ن

هه‌یران به‌سۆزێکی بژۆنییه‌وه ڕوو ده‌کاته مه‌یدانی خاڵخاسان و دل‌به‌رانی گوله‌ندام و
 به‌دل‌داره‌که‌ی ده‌لی: ئه‌ی خوشه‌ویسته‌که‌م تۆ ڕیوامت دایه تالان و منیش به‌هیوای جوانیتم
 و تۆیش به‌زنجیری زولفت ئیخسیرمت کرد و، به‌تیری برژانگه‌کانت ڕیشه‌ی جهرگمت کاری
 کرد، به‌لام دلم به‌وه خوشه که به‌هۆی چاوانی مه‌سته‌وه سه‌رخۆشم، کێ ده‌لی که من
 سه‌رمه‌ستی باده‌م و دوو دیده‌ی مه‌ستت منی سه‌رخۆش کردووه. ئه‌ی خوا داد له ده‌ستی
 چاوپه‌شه‌کان، ئه‌وه‌نده تۆیه‌م کرد که خۆم له‌وان لاده‌م، ئیستا ده‌لیم، تۆیه له ده‌ست تۆیه،
 من بۆ کوێ ڕۆم و به‌هه‌ر کوێدا ڕۆم هه‌ر گرفتارم:

دل‌به‌ر تۆ دینم، دل‌به‌ر تۆ دینم
 تۆ دای وه غاره‌ت ئیمان و دینم
 له جاپ حوسنت من خوشه‌چینم
 چون دوزد ڕازهن های له‌که‌مینم
 جوان بيم له عه‌شق تۆ پیرم که‌ردی
 وه زنجیر زولف ئه‌سیرم که‌ردی
 زولف تۆ بییه‌ن وه‌دام به‌لام
 یه‌چووی به‌لایه‌ن که‌ردهن مویته‌لام
 تیر موژگانان دیده‌ی خومه‌اری
 له ڕیشه‌ی جهرگم تۆ که‌ردی کاری

مهستيم له نهشنه‌ی مهستی چه‌مانه‌ن
 چه‌مانت فیتنه‌ی ئاخ‌ر زه‌مانه‌ن
 کۆ وات من مه‌خموور جام شه‌رایم
 دوو دیده‌ی مه‌ستت که‌رده‌ن خه‌رایم
 خودا داد له‌دهس چاو‌په‌ش چاو‌په‌شان
 خوشخۆ، خوش له‌هجه شیرین مه‌هوشان
 له بهس تۆبه‌که‌م مه‌شکین تۆبه‌م
 تۆبه تۆبه‌م بۆ له‌ده‌ست تۆبه‌م
 من وه‌که‌— تۆ بچم پروو وه‌کۆ بارم
 وه هر جا مه‌چم هر گه‌رفتارم
 سه‌ی سالح تۆ دۆست شاه مه‌ردانی
 په‌ی چی خاتر ریش بار عوسیان‌ی

هه‌یران له پاش ئه‌و هه‌موو چه‌ره‌سه‌رێ و گه‌رفتارییه که سه‌باره‌ت به‌یاره‌که‌ی
 چه‌شتوویه‌تی له پارچه هه‌لبه‌ستیکێ تریدا ده‌لێ: جوانی یاره‌که‌م به‌چاو دی و، ئه‌م
 چاوێکه‌وتنه‌مه هه‌م له وریاییدا بۆ هاته دی و هه‌م له خودا، پتویست ناکا که ئه‌م مه‌به‌سته
 به‌سه‌لینم و، یا شایه‌تی بێنم، من خوام به‌تاق و ته‌نیا‌ی چاو پێ که‌وتوو. ئه‌گه‌ر بلی‌ی ئه‌مه
 کفره، ئه‌ی ئیسلام کامه‌یه؟ سینه‌ی بێ کینه‌م پڕ له تیشکه و تاریکی له دڵمدا نه‌ما و دیاره
 هه‌موو شتیک له‌ناو ده‌چێ، جگه له خۆ‌ی مه‌زن نه‌بێ، چونکه زمانی کوردیم قسه‌ی خۆ‌ییه
 و، ئه‌گه‌ر دژی دینه، خۆ خوا فه‌رموویه: دینی خۆم بۆ خۆم و دینی خۆتان بۆ خۆتان.

دییه‌نم وه‌چاو، دییه‌نم وه‌چاو
 جه‌مال دلبه‌ر دییه‌نم وه‌چاو
 بێ حجاب له پشت، بێ په‌رده له‌ناو
 هه‌م له بێ‌داری، هه‌م له دله‌ی خاو
 لازم نه‌دارق سوپووت و شاه‌پد
 من خودام دییه‌ن وه‌ خودای واحید
 ئه‌ر ما چی کفره‌ن په‌س ئیسلام کامه‌ن
 پایه‌ی ئیمانته‌ له چ مه‌قامه‌ن
 سینه‌ی بێ کینه‌م مه‌ملوو له نوور بی
 په‌فع زوڵمه‌ت بی ته‌جه‌للی تووربی

ویش فرما قازی (من استقضاء)

(کل شی هالک الا وجهه)

لسان کوردیم که لام حقه

واتی من که لام حق موتله

نهر موخالف دین موینن

(لکم دینکم ولی الدین)

حیران دیسان له بارهوه دهلی: من هست و سه رخوشی ئه وینی یارم و له وانیه که
پهرده له رووی رازهوه هه لگرم و هه موو شتی بدرکینم و رازی نهینی هه رچی ههیه دهری
خه و هه موو شتی بۆ خه لک روون بکه مه وه تا راسته قینه بۆ مهردوم دهرکه وئ:

من له هه شق یار، من له هه شق یار

هست و مه خمورم من له هه شق یار

وهفته هه لگرم پهرده له رووی کار

بئ حجاب وه خه لق فاش بکه م ئه سرار

بنمانوم پیشان راز نه بهانی

هه رچ ههس له پشت پهرده ی به نهانی

پهرده وه پهرده نه لگرم به کجار

فاش بکه م ئه سرار وه خه لق خودا

مه علوم بۆ پیشان نوکته ی حه قیقه

کهس نه که ی ئینکار ئه هل ته ریقه

تا که فارغ بۆن له گتیج گهردوون

ته که یه دن وه لوتف ده هه نده ی بئ چوون

جای درهنگ نییه ن کارخانه ی باری

مه رویش ژ که ره م بکه رۆ کاری

سه ی سآخ ژ سه وه خدمت ناگاهه ن

گوفته ی ئه و که لام عه به د عه لی شاهه ن

ناوه پۆکی هۆنراوه کانی حیران عه لیشا پتر له باری خواناسی و سۆفیه تییه، هه ر ئه و
رێگاییه که حافز و سه عدی و مه وه لوی له سه ری پۆشته وون له پارچه هۆنراویکی تریدا

ده لى: نهى خوښه ويسته کم! من له بهر تڼ خاچم خستووته مالم و بوومه موغ و خهريکى
 باده فروښيم، دلّم و هکو گولاله پهنگين بووه و وهکو فهرهاد بڼ شيرين له کيکوى بېستوون دام
 و، نه وينداران و گراوان له مهيخانه که مدامه ست بوون و بڼ عه زرا بوومه وامتيق و، له
 دهشتى شهيدايدا بڼ له ليلى وهکو مه جنوونم لى هاتووه و، وهکو بارام لباديکم کردووته کول
 و که وتوومه دهشت و چول، هر که ستيک بڼى نه وين له مالىه وه بى، گيانم له پيدا بهخت
 ده کم، چونکه من شهيدا و گراوى ميتردى بهتوولم و له پتى دين و ثاينه وه ده پڼم:

زوننار وه دوشم، زوننار وه دوشم
 من ترسا به چي زوننار وه دوشم
 موغ و موغ به چي باده فروشم
 پير پي نيدرک با عقل و هوش.
 کوى دل لاله پهنگ بيهن وه هوونم
 شيرين و فهرهاد کوى بېستوونم
 عاشقان مه ستن گشت له مهيخانه م
 وامق و عه زراى دور زه مانهم
 خه رابا تيان مه حو مه فتوونم
 له سه حراى جونوون له ليلى و مه جنوونم
 وينه شى شا به هرام نمده وه دوشم
 من له عاشقان حلقه نه گوشم
 چون کوان خه مم، چون خه دنگ راسم
 خادم پيران کوهنه خه واسم
 هر که سى بڼى عه شق به يق له يانه ش
 گيانم وه فيداى خشت کاشانه ش
 پيره غولامان عاشقان پيش
 غه ير له که مترين که س نه مهنده ن ليش
 موحه بيهت چاوش عه لم وه دوشن
 چوى سولتان عه شق هر نه خروشن
 من له عاشقان زهوج بهتوولم
 ماچم مهاد نه که نه قه بوولم

من لهی ناخره چوی بی کهمالان
بووم وه واز گفتم وات وات سالان

دیوانه که سەی سالح که نزیکه دوو هزار هونراویک ده بی بهناوی (کنز العرفان) بق
جاری یه کهم له سالی ۱۳۳۶ ی کوچی له کرماشان له چاپ دراوه و کهلی هونراوی تریشی
به فارسی و کوردی هیه که له ناو دیوانه که پیدان.

دلبر تو کوردی، دلبر تو کوردی

من تو مه شناسوم مه زانوم کوردی

ساقی دلروبا بادهی بی دوری

وهیه که نیم نیگا دل له من بردی

تو تالب من، من تالب هاله کو

پهس مه تلووب کییهن تالب تو

بایه چون جارچی جار بدهم له تو

تالب و مه تلووب بایه وهی تهوور بق

(سهی سالح) ئانی غافل مهوژ نهو

دلبر بیدارن هر تو های له خهو

واته: نهی دلبر تو کوردی من تو ده ناسم و ده زانم کوردی مه یگیری دلرفینی بادهی بی
خلتی بهیه که نیو نیگا دلی منت برد تو ویستهری من و من ویستهری تو نهی ویستراو کتیه
و ویستهر ها له کوئی ده بی وهکو جارچی سه ره له نوئی جار بدهم ویستهر و ویستراو ده بی
بهو جوړه بی (سهی سالح) ماوه ییک له نهو بی ناگا نییه دلبر وریایه و هر تو له خهودای
سهی سالح له پارچه ههلبهستی ترا دهلی: من کورد عاشق مهست و خهرا بتم تو وه عه ره بی
مه دهی جهوابم.

(سهی سالح) عاشق خواجهی قهنبه رهن

گوفتهی نهو که لام ساقی کهوسه رهن

موشتاق له قای هی هیه رهن

له فزی کهوهر بار ئیمان پهروه رهن

واته: من کوردی نهویندار، مهست و سه رخوشم تو به زمانی عه ره بی وه لام ده دهیته وه
(سهی سالح) گراو و سهو داسه ری خواجهی قهنبه ره قسهی نهو قسهی مه یگیری کهوسه ره
ناره زوومه ندی پیگه یشتنی شیر خایه قسهی وهکو کهوهره و برهوا ده پهروه ریتنی.

- ۱- كنز العرفان - حيران على شاه ماهيدشتى - كرمانشاه، ۱۳۳۶ى كۆچى.
- ۲- پارسی گويان كرد - تاليف صديق صفى زاده - تهران، ۱۳۶۶.
- ۳- ياداشتهكانى خۆم سهبارت بهحيران على شا.

ميرزا عهبدولقادرى پاوهيى

۱۲۶۴-۱۳۲۴

ئەم ھۆنەرھەمان ناوى عەبدولقادر و كۆپى محەمەد كە بەپىتى ئەو بەلگەنەى كەوتوونەتە دەستمان لە سالى ۱۲۶۴ى كۆچى لە پاوهدا لە داىك بووه و ھەر لەوتشدا پى گەيشتووه لە مندالىدا خەرىكى خويندن بووه و لە پاشا چوووتە حوجرەى فەقييان و ماومەكەش لە كاشتەر و سنە بووه و ئەوسا گەراوتەتوھ زىد و مەلبەندەكەى خۆى و پاشماوھى ژيانى بەكارى كشتوكال و خويندنەوھى پەراوى بەكەلك و ھۆننەوھى ھۆنراو بردووتە سەر تا لە سالى ۱۳۲۷ لە تەمەنى شەست و سى سالى لە كرمانشاهدا كۆچى دوايى كردووه و نۆژراوه.

ميرزا عەبدولقادر لە ھۆننەوھى ھۆنراودا دەستىكى بەرز و بالاي ھەبووه و ھۆنراوھەكانى زۆر تەپ و پاراو و شيرين. جگە لە دىوانەكەى كە داگرى ھۆنراوى دلدارى و ئاينى و كۆمەلايەتییە، دوو چىرۆكى تری بەناوى «كولە و عاينەمەل» و «ئاسمان و زەوى» بەجوانترین شتوھ بەھۆنراو ھۆننەتوھ. ئەمەش چەند ھۆنراوتكى ئەم ھۆنەرە سەبارەت بەسروشت كە دەلى:

شنۆى سەحەر خیز، شنۆى سەحەر خیز

شنۆى سەركاوان نەسىم سەحەر خیز

وھەر وھ رەونەق زمستان وھ بىز

مەحرەم و مەحرەم سەراى شاى پەرویز

شانای تاي توغراى زولف تەتاران

ھام راز وھام دەرد دیدە خوماران

دەواى ئیش و زام دەروون پى دەردان

ھام شەرىكى دەرد ھەناسە سەردان

سا دەخیل شەمال تاقەتم تاقەن

دل نە مەوج گىج سەوداى فیراقەن

جهـستـهـی بهـشـتـو حال شادی بهـتـالم
 بهـی دوری نـازـیز ویرانه مـالـم
 یاوای (زاوهـلی) سـاتـی بـنـالـه
 جهـتهـنـخوایی مـن بهـی کوی (قهـزالـه)
 سـهـوزان لـیـلاخ دیار مـن جـه دور
 (کهـل عاشقان)، (زهـلم) و (شارهـزور)
 زویری پارچهـی وهـیس بهـمـن مـال
 قولـهـی پیر پـژستـم (هـیبهـت) و (سارال)
 توخـوا نگا کهـر چ خاس دلگیر مـن
 چاکه وهـیردی شهـمال بیمـیر مـن
 جـه (بیمیر) بهـرشیت (هـولـی) و (سـراوـهـن)
 سـرمایهـی سیحـت حـیات پاوـن
 دایم نارامگی جـهـرگی بهـی یاران مـن
 جای عیش و نیشات چـم خوماران مـن
 نازک خـیالان پاسـهـشان واتـن
 (هـولـی) کهـوسـهـرن پروی سـهـریساتـن

واتـه: نهـی بای شهـمال! نهـی هاوپرازی خـسـرهـوی بهـرویتـن، نهـی شهـکینهـری زولفی نازاران
 و نهـی هاوپراز و هاودهـردی چاومهـستان، نهـی دهـوای نیش و زامی دهر وین پردهردان و نهـی
 هاودهـردی هـناسه سـهـردان. هانا نهـی شهـمال نارام نهـماوه و دلم له دوری یار پری بووه
 له خـم و پهـژاره و، بق دوری خـوشـهـویسته کهـم مـالم ویرانه. دهـسا کاتـی کهـیشـتیتـه
 (زاوهـلی) و له کیوی (قهـزالـه) وه تـتـیهـرت کرد، شیناوهـردی لـیـلاخ و (کهـلی عاشقان) و (زهـلم)
 و (شارهـزور) له دورره دیاره، لووتکهـی (پیرپـژستـم) و (هـیبهـت) و (سارال) چاک
 تـهـماشـا که بزانه که چـهـنده دلگیره، نهـوسا دهـگیتـه سـهـرچاوهـی هـولـی که شوینیکی زور
 خـوش و بهـرژهـمنداری شاری پاوهیه و ناوهـکی سازگاره و دهـلی کهـوسـهـره. له پاشا دهـلی:

ساتـی ساکن بهـر نهـمـجار وه پاسـی
 مـهـبق تـق قـیبلـم بهـی تهـور بشناسـی
 جـهـو دوما ماوهـر عوزر و بهـهـانه
 نامش وهـشـش حـهـرف نهـی فـهـردهـزانه

پەری دەستوورەن مەلایک زاده
 خاوەن سپا و سان تەمام ئاماده
 عەنبەرەن سەف سەف چنووڕان چین چین
 کەرەمەن وەپەرچین دایرە ی جەمەین
 گیتسوو چون کەمەند قەترانی زەنگی
 چون حەلقە ی ئەر قەم هەژدە های جەنگی
 دوو دیدە ی مەخموور رشتە ی ئیلاهی
 مەر چەر خنای چەم شاباز شاھی
 گۆناش گۆل سوور نامانش نەخەر
 مەگەر رشتە ی بال لەل کە یخە سرەر
 دەم غونچە ی نازک وەشبۆی وەش عەبیر
 زنج تۆپ زەر هۆرکەندە ی کشمیر
 کەرەمەن چون بلوور ئاینە ی بێ گەرد
 جای تین چون ئاو حەیاتەن پە ی دەرد
 سینه سینه ی بەت لای چین ئاوان
 پەرەستووی نازک نەرم سەرکاوان
 بدیه نەر خورشید کەم کەرد شوڵە ی وەر
 ئانە ئەو جە بورج خاوەر کیشان سەر
 دەخیل نەگنۆت سەر، هەوای سەرکەشان
 ئی نامە و نیشان جە یادت نەشان
 جەو ساعەت مەشی مەیاوی پابۆس
 چەم شاد کەر وەگەرد پاکی پالای دۆس
 نەلبەت مەپەرسۆ ها چیشەن شەمال
 پە ی چیش نامانی چیش پیتەن ئەحوال
 واچە قەیسەکی وێل تۆ ئاساکە
 فەرهاد خەستە کەو مەجنوون ئاساکە
 دێوانەکی وێت دل ناشادە کە
 خەستە ی نا ئومێد رەنج وەبادە کە

زام زهدهی خه‌مان جگر پارمه
 جه‌ئه‌سرين كه‌يل بئ قه‌رارمه
 يا مه‌له‌م يا مه‌رگ مه‌سپارۆت به‌ده‌ست
 باومر بماله‌ش نه‌ جاي زام خه‌ست
 «قادر» تا زينده‌ن غه‌م نه‌ خه‌يالنه
 جان فيداي له‌يله‌ن، به‌نده‌ي شه‌ماله‌ن

واته: له‌ویدا كه‌مێك راوه‌سته و یاره‌ خو‌شه‌ویسته‌كه‌م بدۆزهره‌وه‌ ناویشی په‌ریزاده‌ و ناوینیشانیکی تری ئه‌وه‌یه‌ كه‌ په‌رچه‌می یارمه‌كه‌م په‌شه‌ و لولی خو‌اردووه‌ته‌وه‌ و بوون به‌په‌رژین بۆ پروومه‌ته‌ جوانه‌كه‌ی و، چاره‌ جوانه‌كه‌ی مه‌گه‌ر چاری شاباز لاسایی بکاته‌وه‌ و، گولی سوور ناگاته‌ جوانیی کولمه‌ ئاله‌كه‌ی، ده‌می وه‌كو خو‌نچه‌ی تازه‌ پشکووتووێه‌، ئه‌گه‌ر خو‌رد بئ تین بوو، پروومه‌تی ئه‌و ده‌رده‌كه‌وئ. شه‌مال پئی بلئ كه‌ یاره‌ شیته‌كه‌ت هه‌موو ده‌م فرمیسك ده‌پژئ. ئه‌ویش یا مه‌له‌م و یا باده‌ی مه‌رگت پئی ده‌دا كه‌ بۆم بئنی، ئه‌گه‌ر مه‌له‌می پیت دا ئه‌وا بیسوه‌ به‌برینه‌كانمدا و با ساریژ بنه‌وه‌ و، «قادر» تا زیندووه‌ گیانی له‌ پئی یار به‌خت ده‌كا و ده‌بیته‌ به‌نده‌ی شه‌مال.

سه‌رچاوه‌كان

١- دیوانی میرزا عه‌بدولقادی پاوه‌یی - پاوه، ١٣١٢.

بابه‌ جانیی بۆره‌كه‌یی

١٢٥٦-١٣٣٧

ئهم هۆنه‌رمان كه‌ ناوی جانی و كۆری په‌روێز به‌گی بۆره‌كه‌یییه‌، به‌پئی ئه‌و به‌لگانه‌ی كه‌ كه‌وتووونه‌ته‌ ده‌ستمان، له‌ سالی ١٢٥٦ی كۆچی له‌ دئی ئه‌حمه‌د ئاواي هه‌وشاردا له‌ دایك بووه‌ و هه‌ر له‌وتیشدا پئ گه‌یشتووه‌. هه‌ر له‌ منداڵیدا له‌ لای مه‌لای دئیكه‌یان خه‌ریکی خو‌ندن بووه‌ و له‌ پاشا به‌فه‌قییه‌تی زۆربه‌ی شوینه‌كانی كوردستان گه‌راوه‌ و ماوه‌یه‌ك له‌ بانه‌ بووه‌ و ماوه‌یه‌كیش له‌ سابلاخ ماوه‌ته‌وه‌ و پاشان له‌ سنه‌ له‌ مزگه‌وتی «دار الاحسان» خو‌ندنه‌كه‌ی ته‌واو كردووه‌ و گه‌راوته‌وه‌ ژێد و مه‌له‌بنده‌كه‌ی خۆی و ئه‌وسا پژیشتوووه‌ خانه‌قayı سه‌ی نه‌جمه‌دین و خه‌ریکی پێنوئینی خه‌لك و وانه‌ وتنه‌وه‌ بووه‌ و چه‌ند سالیك له‌ویدا ماوه‌ته‌وه‌ و ئه‌وسا باری كردووته‌ دئی داش قسقاپان و به‌م چه‌شنه‌ پاشماوی ژیانی به‌پێنوئینی خه‌لك بردووته‌ سه‌ر تا له‌ سالی ١٣٣٧ له‌ ته‌مه‌نی هه‌شتا و یه‌ك سالییدا كۆچی دوايي كردووه‌ و له‌ویدا نێژراوه‌.

بابه جانى به يهكې له هۆنهرانى هره بهرزی كورد دېته ژمار و، له هۆنینهوې هۆنراودا به پیرهوې له هۆنهرانى وهكو: میرزا شەفیع و خانا و ئەلماس خان كړدوو و هۆنراوهكانیشی به راستی تې و پاراو و شیرین و پړوان و، سهریان کتشافته دهرگای ههمو چهشنه هۆنراوېکهوه: دلدارى، ثاينى، ستايشى.

بابه جانى وهكو زړبهى هۆنهرانى تر شهيداي ديمهنى چياكان و كټوهكانى كوردستان بووه، له پال نه مانه شهوه شو خوشه نگیى زليخاي خوشه ويستی نه وهندهى تر ناگرى كورژمه كې خوش كړدوو. له تافى جوانيدا دلې چوه له كيژيكي جوان و پيکه وتوو بهناوى زليخا و، نهوینى نهو كيژه وای لى كړدوو كه له دهریای هۆنراودا بېتته مهله وان و له گهل نه وهشدا وهكو په پوهله به دهورى شه مى بالا كيدا گه پاره و له شى خوى پى سوتاندوو و، بهم چهشنه نهو كيژه بووته هوى هلقولینى سهرچاوهى هۆنراوى، بویه بهم چهشنه پروى تى دىكا و دهلى:

قیبله م جه هوشم، قیبله م جه هوشم
 مهر نهوسا نامت به رشق جه هوشم
 سهنگ پروى نه لحد بار بویه دوشم
 جامه ی مهرگ و مهوت وهتن بپوشم
 دیدهم بگيران پرده ی سیا تم
 كوكای خاک و سهنگ باربق وه جهستم
 جهم بق جوانا نه چال تینیم
 نه جهل بوی مه مات بدق وه بینیم
 خهريك بام نه گور سیاى زولمانى
 به رشق جه ته ريق رای زینده گانى
 تا زینده ی دهورم هلقه گوش توم
 وه نارهنووی وه سل شه هد نوش توم
 خه یال وه سلت زینده گانیمه
 فیکرت عیش و زهوق کامه رانیمه
 ئیشاره ی نه برؤت خه لات به خشمه
 دؤستیت تا مه حشر جه دل نه خشمه
 نیم نیگای نازت مایه ی عه شقمه

يادت تا بهرۆي مه‌مات مه‌شقمه‌ن
تاي گيسوانت رسته‌ي شه‌وقمه‌ن
زولفت خه‌ياتهي به‌قيه‌ي زه‌وقمه‌ن
موزانن ناوك خووني جه‌رگمه‌ن
سه‌رتابه‌دامان هووين به‌رگمه‌ن
ديده‌ت پيالهي جورعه‌ نۆشمه‌ن
بينيت سه‌رمايهي سه‌بر و هۆشمه‌ن
له‌بانن گه‌وه‌ر شه‌وچراغمه‌ن
جه‌مينن گولزار غونچه‌ي باغمه‌ن
سينه‌ت سيم ساف تۆي خه‌زانه‌مه‌ن
ليمۆت شه‌مامهي عه‌تر يانه‌مه‌ن
بالا‌ت سه‌هي سه‌رو بوستانمه‌ن
پوخسارت لاله‌ي گولستانمه‌ن
شه‌رارهي شه‌وقت نه‌ ده‌روونه‌ن
دل غه‌رق گه‌رداو مه‌رج هوونه‌ن
نه‌ خورده‌ و نه‌ خاونه‌ قه‌رارمه‌ن
جه‌ جه‌ور هيجران تۆ هاوارمه‌ن
شه‌وان تا سه‌حه‌ر هه‌ر فه‌ريادمه‌ن
وه‌ مه‌تاي غه‌مان خاتر شادمه‌ن
زه‌ده‌ي مه‌ينه‌تان ئيش زامه‌تم
په‌رئيت سه‌رگه‌ردان تا قيامه‌تم
ته‌ن وه‌ خار خه‌م سه‌ودات پتيكيان
جه‌ عه‌شق بالا‌ت بيزارم جه‌گيان
«جانئ» زه‌ده‌ي زام شه‌ست تيرتۆن
تا به‌رۆي مه‌رده‌ن هه‌ر ئه‌سيران

واته: ئه‌ي خو‌شه‌ويسته‌كه‌م! تۆ هه‌ر هايته‌ بيمه‌ و ناوي تۆ له‌ دل‌م ده‌رناچئ، مه‌كه‌ر ئه‌و
ساه‌ي كه‌ به‌رد بخه‌نه‌ سه‌ر گۆڤه‌كه‌م و بانم داپۆشن و كو‌گاي خاك و به‌رد ببه‌يته‌ باري
له‌شم و له‌ گۆڤي ته‌نگ و تاريكه‌دا بمه‌ينه‌وه‌ و، تا زيندووم به‌ئاره‌زووي هه‌نگويني ليه‌وه‌كانتم

و دوستیت تا پوژی پهسلان له دلمدا نهخشی بهستووه و نیونیکای نازت مایه‌ی سهودا و
 ئه‌وینمه و، چاوانت پیاله‌ی باده‌مه و لیوانت گه‌وه‌ری شه‌وچرامه و توژلت گولزاری
 غونچه‌ی باخمه و لیموت شه‌مامه‌ی بون خوشی ناو مالمه و کهچی ئه‌مه حالمه و، پروم‌ه‌تت
 گولاله‌ی گولستانمه و بالات سه‌ولی بیستانمه، به‌جاری نارام لئ براوه و له دوری تودا
 شه‌و تا به‌یانی هر دهنالینم و، بۆ تۆ تا پوژی دوا‌یی هر سرکه‌ردانم و، به‌هۆی ئه‌وینته‌وه
 له گیان بیزارم. «جانی» تا مردن هر دیل و ئیخسیری تویه.

بابه جانی به‌و جوهره سکالا و دهردی دلی خۆی هه‌لپژاوه، به‌بێ ئه‌وه‌ی بیلێ که گهردێ
 بنیشیته دلی یاره‌که‌ی و، به‌م چه‌شنه له‌که‌ل یاره‌که‌یدا ده‌که‌وێته راز و نیاز و به‌بالای
 یاره‌که‌یدا هه‌لده‌لێ و ده‌لێ:

زلیخام ماته‌ن، زلیخام ماته‌ن
 مانگ و وهر هه‌ردوو جه‌ شه‌وقت ماته‌ن
 مانگ به‌ی دوو ئه‌برۆت پروو نه‌ زولمان
 نیم نیگات به‌ی من داو نه‌هاته‌ن
 ده‌هانت چه‌شمه‌ی ناو حه‌یاته‌ن
 هه‌ناسه‌ت بۆی عه‌تره‌ن‌به‌ر سفاتنه‌ن
 سه‌رگۆنات سه‌رگول غونچه‌ی باغاتنه‌ن
 بی‌نی ئه‌لف تار مه‌شقس خه‌تاته‌ن
 دیده‌ت شه‌په‌نگیز پرووی سه‌ر بساته‌ن
 موژه‌ت سه‌هه‌ندسا و فه‌ره‌نگ ولاته‌ن
 له‌بانت چون شه‌هد شیرین نه‌باتنه‌ن
 دندان مرواریی به‌حر رۆماته‌ن
 زنجت ته‌لاته‌رز زه‌رد چون ته‌لاتنه‌ن
 جای زه‌نه‌خ هارووت، مارووت تێ ماته‌ن
 غه‌بغه‌ب سپی و نه‌رم چون قاقماته‌ن
 گه‌ردن مینایی ناو حه‌یاته‌ن
 سه‌رم سه‌رکه‌ردان به‌ژن بالاته‌ن
 نه‌رواحم حه‌یران ئال والاته‌ن
 په‌نگ زه‌ردیم جه‌ خۆف غه‌مزهی نیگاته‌ن
 زافیم جه‌ خه‌شم غه‌مزهی غه‌زاته‌ن

سورمەي ديدەي من گەرد جاي پاتەن
سەرم سەرگەردان توفەيل پاتەن
جەويەي دل خەريک شەرت وەفاتەن
«جانى» دەردەدار دەواش جەلاتەن

واتە: مانگ و خۆر ھەردووکیان لە پروناکیي زلیخاي خۆشەويستم ماتن، مانگ بۆ دوو
برۆت وەکو تاريکیيە و نیو نیگات بۆ من داوی نەھاتە، دەمت سەرچاوەي ئاوی ژيانە و،
ھەناسەت بۆنی خۆشی وەکو ھەنبەرە، سەرگۆنات سەرگۆلی غونجەي باخەکانە و، چاوت
شەرفروشی و لیوانت وەکو ھەنگوین شیرینە و دیانت وەکو مروارییە، سەرم سەرگەردانی
بەژن و بالاتە و، پەنگ زەردیم لە ترسی لەنجە و نازتە. جانی دەردارە و دەواکەشی لەلای
تۆیە.

وەکو دەگێرپنەو جانی زلیخاي خواستوو و لە پاش ئەوێ ماومێک لەگەڵیدا ژیاو،
زلیخاي خۆشەويستی کۆچی دوايی کردوو و ئەویش بەھەناسە ساردی و بەباری خەم و
پەژارەو، سۆز و کلپە و دەردی دەروونی سەبارەت بەمەرگی خۆشەويستەکەي بەم جۆرە
دەربریو ھەلێ:

گلکۆي تازەي یار، گلکۆي تازەي یار
یەک پۆشیم وەسەیر گلکۆي تازەي یار
نە پایە مەزار لەیل وەفادار
نە دیدەم پێزان ئەسـرینان ھەزار
شیم وە سەرینش بەو گـرینەو
بەو دیدەي نمناک پێ ئەسـرینەو
وەفوارەي ئەسـرین وەدڵەي پێ ئیش
واتم ئەي دڵسۆز قەیس جەفاکێش
لە کێ تۆزیاگی سەول خاترتەي
موبارەگت بۆ یانەي بێدی و بەي
پەفیق دڵسۆز شەوان تا بەروم
مەر نەزانی من مەجنوون تۆم
سەرھۆردار نە خاوسەول خاترتەي
نیگاگەر وە حال قەیس ناخەر شەي

بیکس و بیوهر نه یانهی خاپوور
 سهر لیم شیویاگهن وینهی قاز کوور
 وه پۆژ وه پۆ پۆ وه شوه نه شینم
 کۆر نه بۆ وه حال جهستهی غه مگینم
 سهروازمن زوخاو نه پووی زام سهخت
 که یلهن نه بالین مه جنوون به دبخت
 ناستت ساریش بۆ زامه کهی شاپوور
 نه شته ردای نه زام نه سهره فتهی ناسوور
 جهوساوه نیای سهر وه سای گلکۆ
 زامان قه دیم گشت ئامان وه سۆ
 سهر پهحمهت له قههر فه رههه دلهیش
 چون شنهفت وه گۆش مه رگ یارویش،
 نه روا وه مه زهی تیغ نه لمانس کهرد
 نه دهست مهینهت خاس ویش خه لاس کهرد
 من پهی مهینهتان سه رکۆنه وتانه
 زینده مه گیتلۆم نه پووی زهمانه

واته: پۆژکیان چوومه سهیری گلکۆی یارمه کهم، له پای گۆری ئه یاره نه مه گداره دا،
 فرمیسکم به خوڕ داپژا و وتم ئه ی دلسۆزی قه یسی مهینه تبار، ئه م خانووه پیرۆزت بی له
 کتێ تۆزای ئه ی هاو دلی دلسۆزی شه و پۆژم، مه گه ر نازانی من شیت و شهیدای تۆم،
 سهر به رز که ره وه ئه ی سه ولی دله ی، ته ماشای حالی من بکه که بی کهس و بیوهر له
 مالتیکی پووخوا و به سه رلیش یواوی ده ژیم، به پۆژ به پۆ پۆ و به شه و شیوهن ده کهم، تۆ
 نه تهیشت که زامه کهم سارپژ بیتته وه که چی نه شته رت دا لی و پتر برینه کانتت کولاندوه،
 له کاته وه که سهرت ناوته ناو گۆر، زامه کانه م هاوونه ته سۆ، به راستی فه رههه چاکی
 کرد، کاتێ هه والی مه رگی یارمه کهی بیست به قولنگ دای له سه ر خۆی و خۆی له مهینه تی
 پۆژگار پزگار کرد، من ئیستا بۆ مهینهت و سه رکۆنه ی ئه م و ئه م ماومه ته وه.
 وه کو له پاش ماوه یه ک بابیه جانی دیسان که وتوووته داوی ئه وینه وه و گراو و
 سه ودا سه ری کیژیک بووه به ناوی شیرین و شیرین به ته واوی ههست و هۆشی جانیی
 بر دووه و بلێسه ی ئه وینه که ی به جوړی به رز بووته وه که ههست و هۆشی لی سه ندووه و
 به م چه شنه پووی کردووته یارمه کهی که ده لی:

شیرین دامه‌چۆ، شیرین دامه‌چۆ
 نه‌ونه‌مام نۆ شیرین دامه‌چۆ
 کافر موطن‌لق بئی دین دامه‌چۆ
 وهی کەر شه‌پنه‌نگیز پر قین دامه‌چۆ
 ئه‌ی جەیران دیده، ئاهووی به‌ی مه‌چۆ
 وه‌نه‌وشه و سوسه‌ن، لولولو به‌ی مه‌چۆ
 نه‌رگس و ریت‌حان یاسه‌مه‌ن مه‌چۆ
 لاله‌ی شه‌قایق گول چه‌مه‌ن مه‌چۆ
 بالا عه‌ره‌ری تول ته‌ی مه‌چۆ
 گه‌ردن سوراحی شاخ زه‌ی مه‌چۆ
 ئه‌برۆ چون که‌مان دیده باز مه‌چۆ
 دندان مرواری شه‌که‌ر پاز مه‌چۆ
 خواجه‌ی یه‌مه‌ن شار عه‌نه‌ربار مه‌چۆ
 په‌ه‌زه‌ن قاتل پاویار مه‌چۆ
 تافته‌ی سه‌وز نه‌پیل سه‌روین لار مه‌چۆ
 هاوار وه یانه‌م هه‌ی هاوار مه‌چۆ
 فه‌ره‌اد نه پابه‌ر، شیرین ته‌رز مه‌چۆ
 سه‌ولت سایه‌دار بالا به‌رز مه‌چۆ
 حه‌لقه‌ی که‌مه‌ندان سه‌وز دیز مه‌چۆ
 تورک تیرنه‌ندان شه‌پنه‌نگیز مه‌چۆ
 مه‌جنوون لیوه‌که‌ر له‌یلا په‌نگ مه‌چۆ
 که‌مه‌ر سه‌راویز شو‌خوشه‌نگ مه‌چۆ
 سه‌رتاپا بئی عه‌یب نه‌ونه‌مام مه‌چۆ
 جه‌للاد قاتل په‌ری سام مه‌چۆ
 هه‌رچه‌ند که‌للام من به‌ده‌رده‌وه
 شیرین بئی مۆله‌ت لاش نه‌که‌رده‌وه
 سه‌رتا وه دامان یه‌خه‌م که‌ردم چاک
 مه‌ده‌وش بی جه‌ عه‌شق، که‌فتم نه‌پرووی خاک

واتم ئه‌ی یاران وه‌خت یارییه‌ن

فکری پیم که‌ران دهردم کارییه‌ن

«جانی» به‌نالّه وه‌ی گشت دهرده‌وه

نازار نه به‌ختت لاش نه‌که‌رده‌وه

واته: شیرینی خۆشه‌ویستم شه‌په‌رۆشه و چاوی وه‌کو چاوی ئاسکه و به‌ژن و بالای به‌وینه‌ی وه‌نه‌وشه و سۆسه‌ن و لیلۆپه‌ی و نیرگس و پتخان و یاسه‌مه‌نه، بالای به‌رزه و ئه‌برۆی وه‌کو که‌وانه و دیانی وه‌کو مروارییه و پیاوکوژه و سه‌روژن لاره و وه‌کو شیرین فره‌اد له پێ دهرده‌مکا و وه‌کو له‌یلا مه‌جنوون شپت و لیوه ده‌کا و، من داوام لێ کرد که نه‌پوا و بیتّه لامه‌وه و، هر چه‌نده لیتی پارامه‌وه و پیم وت: مه‌رۆ، که‌چی لای لیم نه‌که‌رده‌وه و منیش سه‌رتاپای یه‌خه‌م دادپێ و بیه‌ۆش که‌وتم و که‌وته سه‌ر خاک و وتم: ئه‌ی یاران کاتی یارییه و کارتکم بق بکن که دهردم کارییه و، جانی به‌و هه‌موو دهرده‌وه، هه‌رچه‌نده پاراپه‌وه، شیرینی نازارم لای نه‌که‌رده‌وه.

بابه جانی ئه‌و په‌رده داده‌داته‌وه و ده‌ست ده‌کاته په‌ند و ئامۆزگاریکردنی خه‌لک و له پارچه هۆنراوتکیدا ده‌لێ: ئه‌ی یاران! ئه‌م جیهانه ئه‌مه‌گی نییه و وه‌کو گه‌رده‌لولوول دیت و ده‌چیت و قه‌ت به‌جیهان مه‌نازن و زۆر فیتله‌بازه، به‌هه‌رفیتل فریوتان دهدا و ده‌تانخاته داو، ئه‌وه‌ش ده‌بێ بزانه‌ن که مه‌رگ له پێماندایه و ده‌بێ له پیتی خواوه به‌رۆن و بق چاکه‌ تێ کۆشن، وه‌کو ده‌لێ:

یاران ئی دنیا وه‌فا نه‌دارۆ

که‌رده‌ لولوول ئاسا مه‌یق مه‌ویه‌رۆ

دنیا ی بێ بنیاد فتنه‌ی پرفتوور

هر کاتی زانی یه‌کسه‌ر بی خاپوور

ئی دنیا پووچه‌ن وه‌نمش مه‌نازی

مه‌که‌که‌ره‌ی پێ فه‌ن مه‌ده‌روژت بازی

به‌فه‌نده‌ره‌ندی مه‌هه‌وژۆت نه‌تۆر دام

مه‌به‌روژت وه‌ خاک ئاخه‌ر سه‌ره‌نه‌نجام

یه‌قه‌ینه‌ن یاران مه‌رگ ها نه‌رتمان

کارسازی تۆشه‌ی پای عوقباکه‌ران

پاگه‌که‌ی تاریک دووره‌ن بێ پایان

جه‌هد و جه‌خت که‌ران ده‌خیلم یاران

تەمەن، دووگەلەن، گەردەن، غوبارەن

گەردەلوول سەخت شەرارەى نارەن

چۆلەن، ھەلەتەن، سەختەن، دشوارەن

خارەن، خاشاکەن، عەقرەبەن، مارەن

شۆرەن، شۆرشەن، ھەولەن، ھاوارەن

شینەن، شیوونەن، زارەن، زگارەن

فرمیسکەن، ئەشکەن، جۆشەن، تاریکەن

کەس کەس نەدینەن ئەو پە باریکەن

ایلاوون، ھوونەن، زووخەن، زوخاوون

ھاوارەن، دادەن، گەرمەن، بى ئاوەن

خەفەت خىزانەن، کزەى سۆزانەن

غەمەن، خەفەتەن، دل گوریزانەن

بکەرەن تۆپە، یاران ۋە ئىخلاس

چون نە پرد سەخت نەمەقۇن خەلاس

خەلافش نییەن ھەر چىنوم واتەن

بیللا ئى دنیا مایەى نەھاتەن

دیوانەكەى بابەجانی كە نزیکەى دوو ھەزار ھۆنراویك دەبى بەھۆى نووسەر ھوھ
كۆكراوھتەوھ، بەلام لە چاپ نەدراوھ.

سەرچاوەكان

۱- دیوانى بابەجانی بۆرمەكەى - كۆكردنەوھى صديق بۆرمەكەى - تاران، ۱۳۵۸.

۲- تەلەى دەستەوشار - نووسراوى صديق بۆرمەكەى - تىكانتەپەى ھەوشار، ۱۳۴۶.

۳- بەيازىكەى كۆن كە سەد سالى لەمەویش نووسراوھ.

مهلا ماری کۆکه‌یی

۱۲۵۶-۱۳۶۶

ئەم ھۆنەرمان ناوی ماری و کۆری بایم و نازناوی کۆکه‌یییە و بەپیتی ئەو بەلگانی کە کەوتووینە دەستمان لە ساڵی ۱۲۵۶ی کۆچی لە دیتی حاجی خۆشی ناوچەی شاروێراندا لە دایک بوو و ھەر لەوێشدا پێ گەیشتوو. ھەر لە سەر دەمی منداڵیدا خەریکی خۆتندن بوو و پاشان بە ھەفتیەتی گەراو و ماوھیک لە سابلاخدا بوو و ئینجا چوو بۆ بانە و لە پاشا رۆیشتوو تە سلیمانی و لە خانەقایی مەھویدا خۆتندنە کە تەواو کردوو و گەراو تەو بۆ زێد و مەلەندە کە خۆی پاشان لە بەر تەنگوچە لە مەری رۆژگار و دەستکۆرتی و ھەزاری باری کردوو تە دیکانی دەرۆشان و شاری کەند و قەرەگوێز و قاجر و کۆکە و سەرەنجام چوو تە شاری سابلاخ و پاشماوێ ژبانی بەوانە و تەنوو و رۆتوینی خەلک بردوو تە سەر تا لە ساڵی ۱۳۶۶ لە تەمەنی سەد و دە ساڵیدا کۆچی دوایی دەکا و دەتێژرێ^(۱).

مەلا ماری تا دەگاتە دەرووبەری تەمەنی سی و پێنج ساڵی خۆی بە خۆتندنی زمان و وێژە و ھەربێ و فارسی خەریک کردوو و لە پاشا ژنی ھێناو و کەوتوو تە ناو تەنگوچە لە مەری ژبانوو و بەم دێ و ئەو دیدا سوو پراو تەو و سەرەنجام لە بەر بێ نوایی و ھەزاری بار دەگاتە سابلاخ و لەوێدا لە مزگەوتی شادەرۆش خەریکی دەرۆ و تەنوو دەبێ و بەداخوو لە ناخ و ئۆخری ژبانیدا بینایی خۆیشی لە دەست داو و خانەنشین بوو و خێرەمەند خێریان پێ کردوو تە کۆچی دوایی کردوو.

مەلا ماری ھۆنەریکی بەرز بوو و لە ھۆنەنەوێ ھۆنراو دا دەستیکی بەرز و بالاوی ھەبوو و ھۆنراوێکانی لە سێ پەردەدا دەر دەکەون: کۆمەلایەتی، نیشتمانی، ئایینی. زۆربەیی ھۆنراوێکانی لە سەر شێوێ کۆن دا پێژراون و پتر لاسایی ھۆنەرانێ کۆنی کردوو و پەیرەویی لەوانوو کردوو، بەلام گەلێ مەبەستی تازەشی بەدی ھێناو و، ھەندێ جار مەبەستیکی تازە کۆمەلایەتی ھێناو و بە ھۆنراو خستوو تە بەر باس و لێکۆلینەو.

ھۆنەر لە پارچە ھەلەبەستیکیدا باسی بەدبەختی و ھەزاری خەلک دەکا و چۆنیەتی ھاڵ و ھەوایی مەردوم پیشان دەدا و لای وایە ھەمووی بەدبەختی و پۆژە پەشیی خەلک لە

(۱) سەبارەت بە مێژووی لەدایکبوون و مردنی مەلا ماری جیاوازیی بۆچوونی ھەیە. مامۆستا عەلانەدین سەجادی ساڵی لەدایکبوون و مردنی ئەوی ۱۲۹۲-۱۳۶۶ی کۆچی داناو و، سەیدپانی مەھابادی ساڵی ۱۲۵۲-۱۳۶۶ی کۆچی بۆ داناو، بەلام بەپیتی لێکۆلینەوێکی زۆر کە بۆمان دەرکەوتوو، مەلا ماری لە سالانی ۱۳۶۶-۱۲۵۶ی کۆچیدا ژیاو.

بئی زانستییه و نه گهر خه لک به دووی زانستدا برپوا، دیاره هموو پیش پرهوت ده کهن و به ئامانچ و نارهنزوو ده کهن، وهکو ده لئی:

کەسێ غەوایی بەحرێ عیلم و عقل و فەزل و جەوهر بێ
دەبێ سینهی، سەفینهی عەزمنی وەک سەدی سکه ندهر بێ
کەسێ مهیلی خەزینهی گەنجی ئه سراری نیهانی بێ
دەبێ مەردی تهعام و حەوت خوانی شیر و نهژدهر بێ
کەسێ تالب به نپو و شوهرت و پوشد و شه جاعت بێ
دەبێ ئاماده بق شمشیر و تیر و زهری خه نجهر بێ
کەسێ مهیلی به بهردان و برانی خوینی فاسد بێ
دەبێ نهووهل قهدهم رازی به نیش و نیشی نه شتهر بێ
چ باکیکی له تیر و تهعن و لقمهی یار و نه غیاره
کەسێ عاشق به تاقی قهوسی نه برۆی یار و دلبر بێ
چ کاریکی به وه عز و ممبر و میحراب و مزگه وه
کەسیکی مورشدی مهیخانه یا رهند و قهله ندهر بێ
که من پروتم به من چی گهر لباسی عالم و دونیا
هموو دیبا و نه تلهس یانه دارابو و موجه ستهر بێ
که من شاهی وجودم ماتی به یتول حوزنی و مجدته بێ
به من چی گهر هموو دونیا نزام و توپ و عهسکه بێ
که من جامی شه رابم پر له ژههری مار و نه قهره بێ
به من چی شه ربهتی تو پر له شیر و شهد و شه که بێ
عهزیزم عهزمنی هیممهت شه رته، بۆچی هینده مه نیووسی
دەبێ شاعیر قهوی قلب و مه تین و سینه ده فتهر بێ

له پاشا هر له باری کۆمه لایه تیدا دیسان داوا له خه لک دهکا که بق فتر بوونی زانست و پیشه سازی راپه رن و خوین له ته مه لئ و ته وه زه لئ لادن و له ناو یه کدا به راستی و دروستی و برایه تی ژبان به رنه سر و به رهو ژیا نیکی نوێ پیش که ون، وهکو ده لئی:

نه ی میلیله تی مه زلوومی فقیری ده سه وستان
بئی عیلم و مه عاریف وهکو نه تفالی ده بوستان

ئەى بى بەش و بەهرە لە ئازادى و شىادى
 مەحروروم و عەقەب كەوتە وەكو كۆتەر و نوڤستان
 بۆ بى خەبەر ن دەورى جەمالەت سپەرى بوو
 بى نوورە چرای جامەئەى بادە پەرستان
 ئەم تەمبەلى و غەفلەت و ئەم خەوتنە تاكەى؟
 عالەم ەموو بیدارە لە خەر جوملە ەستان
 زۆر عەیبە گەلى عارە كە ئەم قەومە نەجیبە
 مەشهورە بەشەجاعت ەموو وەك پۆستەمى دەستان
 ئەم جەل و نفاق و حەسەر و بوغزە ەتاكەى؟
 دەخولتەو ە تاكەى وەكوو دىوانە و مەستان؟
 بىشۆنەو ە پىم چاكە بەسابوونى سەداقتە
 ئەم چلكى نىفاقە لەدەم و چار و لە دەستان
 ئىقدام و قىيامىكى بكەن روو بەسەناىع
 ەەر بۆ مەىە تەنیا كە بە ەار بۆتە زمستان
 خار و خەسى زىللەت لە رەگ و ریشە دەرتن
 بىكەن بەگول و گولشەن و گولزار و گولستان
 ئەورۆ كە لە فەنن و ەنەر و عىلم و سەناىع
 ەەر كوردە كە بى حەىە باقى ەموو وەستان
 بىروانە لە نوورى ەنەر و شەمەى مەعارىف
 تارىكە شەویش پۆشنە بووتە قەمەرستان
 شاعىر وەرە قوربانى قەرىحە و قەلەمەت بىم
 بىنووسە لە بۆ ئاكرە و ئامىد و لوپستان
 باوەندى و سەنجابى و ئافاقى جەنووبى
 بۆ كوردى پەراگەندە لە گەرمىن و لە كوستان
 بۆ مىللەتى بىچارەى بى ساحىب و سەردار
 بە خسوس تەبەقەى كوردى عىراق و عەجەمستان
 بۆ ئاتىە فىكرىكى بكەن فرسەتە ئەورۆ
 تاكەى دەبنە چار لەبەر و ئالەتى دەستان

هۆنەر بىم جۆره لىناو كۆمەلدا ھاتوچۇ دەكا و ئوسا دېتە سەر باسى خۆى و بەدبەختى
و پۇژە پەشى و ھەزارى خۇيدا ھەلدەلئى و مەبەستىشى ئوھ بووھ كە بلىئى: نەوسى خراپ
كە ئەگەر پوو بكاھە مرق، تووشى ھەموو گونا و كارىكى خراپى دەكا و بنيادەم دەبئى لى
ھەموو كاتىكدا ھۆشى بەخۆيەوھ بئى و گوتى پئى نەدا، وەكو دەلئى:

موددەتتە نەفسى بەد حوكمى خراوم لئى دەكا

ھەر بەقەھر و كىنە دەروانىت و چاوم لئى دەكا

جار بەجار دىگىرى و دەنالئى ھەرۈھكوو ھەورى بەھار

گەھ بەخەندە و پىكەنەن، دېت و سلاوم لئى دەكا

يەك سەعات و يەك دەقىقە دەس لى من ھەلناگىرى

پوو لى ھەر لايئى دەكەم ھەر قاوھقاوم لئى دەكا

بۇ خەرابات و كلىسا و مەسجد و دەير و كەنشت

دەمىرەفئىتى ئەم سەگە، سەد گورگە راوم پئى دەكا

ھەرچى تەفرەى لئى دەمدەن، وەعدە و وەئىدى پئى ئەدەم

ناسرەوئى تەكلىفى قۇر و بن دراوم لئى دەكا

پۇژى شىرىنەم نەماوھ، كاتى ترش و تالپىيە

وھك منال دەگىرىت و داواى شەكرى خاوم لئى دەكا

من لەبەر عەجز و پەرىشانى كە ھىچ نوتقم نىيە

ئىدىعائى ئەشعار و بەيت و بەندوبام لئى دەكا

من بەنارى دل دەمىرژىنەم كەبابى جەرگى خۇم

ئەو بەوھش رازى نىيە داواى پلاوم لئى دەكا

ھەرچى فىكرى لئى دەكەم پىنگەى خەلاسىم بۇ نىيە

بەم چەلى زىستانە داواى تاو و ساوم لئى دەكا

دەچمە مالىئى، مال و منداڭ دېن و دەورم لئى دەمدەن

يەك تەمەنناى قەند و چا، يەك نان و ئاوم لئى دەكا

پوو لى بازاپىش دەكەم ئەم جارە ئەربابى تەلەب

ھەر كەسئى تووشم دەبئى، داواى دراوم لئى دەكا

دەچمە سەر چۆم و خىاوان يەك نەفەس ئاسوودە بىم

شارەوانى حازرە و داواى كللاوم لئى دەكا

دهردی به دتر لهم هه موو دهر دانه دهردی پیرییه
 جهرگی لهت لهت کردووم داوای هه ناوم لی دهکا
 سهیری خوشتر من که مه عرووقم له نئو ئهم شارهدا
 تازه ئیحساییه داوای ئیسم و ناوم لی دهکا
 هینده گریاوم له نئو چاوم نهما فرمیتسکی خوین
 زالمهی بی پۆحمه داوای خوینی چاوم لی دهکا

هۆنەر له هۆنینهوهی هۆنراوی ئاینیشدا دهستیککی بهرز و بالای هه بووه، چهند به جۆش و
 خرۆشهوه له پارچه ههلبهستیکدا ستایشی خوای تاق و ته نیای کردووه و، بهرز
 خهیاڵهکی له وهدایه که متر هۆنهریک بهم جۆره خهیاڵ له ستایشی خوادا تێ هه لچووه و،
 هۆنراوهکانیشی به پوختی و جوانی هۆنیوهتهوه وهکو دهآی:
 ههچی زهراتی عهرز و ئاسمانه
 کوراتی، بهر ههتاوی، لانساری

له دێری پوویه پهی دهر و زهمانی
 بههر نهخشی ته ماشاکهم دیاری
 عزیزتی تۆ له هر لا خوشهویسته
 زهلیلی تۆ به کس ناییت قوتاری
 گولستان و گول و گولزار و گولشن
 نهی و شمشاد و سهرووی جۆیباری
 نهواو و ناله و گریان قومی
 فغانی بولبولی سهر شاخساری
 زریوهی مهل، له سهر پهل یا له سهر گول
 چریکهی هودهود و سهوتی هوزاری
 سهلاو و حق حهقی مورغانی یا حهق
 که دهنگیان دێ له سهر عوودی قوماری
 هه موو تاریفی زاتی پاکی تۆیه
 دهمی ئه کهن به خهنده و که بهزاری
 به لوتکهی شاخهوه و نووچکهی چیاوه
 نه خوینی که بکی مهستی کۆهساری

به هەر نهظم و به هەر وینه و عبارهت

هه موو ئیقرار نه کهن پهروه رگاری

هۆنەر که زۆریه ی هۆنراوه کانی کۆمه لایه تی و ئاینین، له گه ل نه وه شدا هۆنراوی دل داری
هۆنیوه ته وه و له م مهیدانه شدا نه سپی خۆی لنگ داوه، له ویدا یاره خۆشه و یسته که ی به تیری
برژانگه کانی ده یپیکێ و دلی ده خاته داو و به م چه شنه به که مه ندی یاره که ی ده که وینه
به هه شتی ژینه وه، وه کو ده لێ:

ته ماشا نه مرق فه رمانی، عه جب فه رخونده شایه که

بنۆره سه قفی موژگانی عه جب تیپ و سپایه که

له تاقی قه وسی نه برۆی ده م به ده م سه همی حه وادس دئ

عیلاجی نا کرێ بۆ که س عه جب بورج و قه لایه که

هه تاکه ی کونجی ته نهایی وهره زاهد ته ماشاکه

که خه میه ی شای شه که ر لیوان چ قه سر و باره گایه که

که حوسنی یار و نه غیارم له میزانی خه یالم دا

به دل دیتم هه موو لایه که که نه و ته نیا له لایه که

خه زینه ی پرومه تی له علی، له ب و سیمی زه نه خدانی

گوتم بێ تۆ خودا بیدا عه جب که نه ج و ته لایه که

دلی خسته ووه قهیدی، خه تی قفلی خالی لێ داوه

سپاسی لێ نه که م به ه به ه عه جب سه یر و سه فایه که

که عاجز بووی له گو شه ی ته نگ و تاریکی دلم فه رموو

وهره سه ر سه تحی چاو م، چاوه که م خۆش جیلوه گایه که

مه چۆ نێو خه سته خانه ی عاشقی روو زهرد و سه ودا سه ر

له ده وری تۆ عه جایب شیوه ن و شین و سه لایه که

موته ووه ل زولفی تۆ بوو فه سل و وه سل لێ ته ماشا کرد

موعه ممایه که که لایه نه هل و زنجیری به لایه که

هه زاران قاضی و مو فتی له مه کته بخانه ی عیشقی

خه ریکی ده رس و ته حسیلن، مه لێن ته نیا مه لایه که

ئه م هۆنهره له فارسی و عهره ییشدا هه ر هۆنهرێکی بالا به رز بووه و دیوانه کوردیه که ی
له لایه ن سه یدیا نه وه چاپ کراوه که زۆر هه له ی تیدا یه و پێشه کییه کی پر له قسه ی
پروپوژیشی بۆ نووسیوه.

سەرچاوهكان

- ۱- دیوانی مه‌لا مارفی کۆکیمی - به‌یارمه‌تی سه‌یدیان - مه‌هاباد.
- ۲- دیوانی ده‌ستنوو‌سی مه‌لا مارفی کۆکیمی - مه‌هاباد، ۱۳۲۷ی کۆچی.
- ۳- گۆفاری نیشتمان - جه‌مال نه‌ب‌ز - سوید، ۱۹۸۵.
- ۴- یاداشته‌کانی خۆم سه‌بارمه‌ت به‌مه‌لا مارفی کۆکیمی.

شیخ عه‌بدوهره‌حمانی جانه‌وه‌ره‌یی

۱۳۱۹-۱۲۵۷

ئهم هۆنه‌رمان ناوی عه‌بدوهره‌حمان و کورێ شیخ محهمه‌ده که به‌پیتی ئهو به‌لگانه‌ی وا که‌وتووته ده‌ستمان له‌ سالی ۱۲۵۷ی کۆچی له‌ دیتی جانه‌وه‌ره‌دا له‌ دایک بووه. جانه‌وه‌ره‌ دێیه‌که له‌ ناوچه‌ی که‌لاته‌رزان له‌ نیوان مه‌ریوان و سنه‌دا. هه‌ر له‌ منداڵیدا لای باوکی خه‌ریکی خۆتندن بووه و له‌ پاشا به‌فه‌قییه‌تی زۆربه‌ی ناوچه‌کانی کوردستان که‌پاوه و سه‌ره‌نجام له‌ سنه‌دا خۆتندنه‌که‌ی ته‌واو کردووه و که‌پاوه‌ته‌وه‌ زیند و مه‌لبه‌نده‌که‌ی خۆی و پاشماوه‌ی ژیا‌نی به‌وانه‌ وتنه‌وه و ریتوینی خه‌لک بردووته سه‌ر تا له‌ سالی ۱۳۱۹ له‌ ته‌مه‌نی شه‌ست و دوو سالی‌دا کۆچی دوا‌یی کردووه.

شیخ عه‌بدوهره‌حمان له‌ هۆنینه‌وه‌ی هۆنراو‌دا ده‌ستیکی به‌رز و بالای هه‌بووه و هۆنراوه‌کانی زۆر ته‌پ و پاراو و شیرین. مامۆستا مه‌لا عه‌بدولکه‌ریمی موده‌پیس له‌ په‌راوی یادی مه‌ردان‌دا سه‌بارمه‌ت به‌شیخ عه‌بدوهره‌حمان ده‌لتی: ئهم شیخه‌ دلێ چوو بوو له‌ ژنیکی جاف به‌ناوی ئامان و، پازی ئه‌وینی ئهو ئامان له‌ناو خه‌لک‌دا بلابوووه‌وه و قسه‌که‌ که‌یشه‌ جافه‌کان، رۆژتکیان تاقمی له‌ جافه‌کان ئه‌سه‌پکی سه‌رکیش بۆ شیخ زین ده‌کن و بۆی ده‌هینن که‌ سواری بێ و به‌ر له‌ ئهو که‌سه‌ نه‌یتوانی‌بوو سواری ببێ، مه‌به‌ستیان ئه‌وه‌ بوو که‌ ئه‌سه‌په‌که‌ هه‌لیگرێ و فره‌تی بداته‌ خوار و ملی بشکینێ و بیمرینێ، که‌ شیخ سواری ئه‌سه‌په‌که‌ ده‌بی، ئه‌سه‌پ هه‌لی ده‌گرێ و به‌ره‌و خوار و به‌ره‌و ژووری پێ ده‌کا، به‌لام شیخ خۆی پا‌ده‌گرێ و سه‌ره‌نجام ئه‌سه‌په‌که‌ ماندوو ده‌بی و پا‌ده‌وه‌ستی و شیخیش دا‌ده‌به‌زێ. جافه‌کان ئه‌مه‌ به‌په‌رجوو دا‌ده‌تین و ده‌سه‌برداری ده‌بن، ژنه‌که‌ش پاش ماوه‌یه‌ک ده‌م‌رێ و مه‌سه‌له‌که‌ ئیتر ده‌برێته‌وه‌.

ئهمه‌ش چه‌ند هۆنراو‌تیکی ئهم هۆنه‌ره‌ که‌ ده‌لتی:

نازیزم ئه‌ریه‌رسی چۆنه‌ن ئیلا‌خان
دا‌خان دا‌خانه‌ن، زا‌خان نه‌دا‌خان

ئەو ھەرد، ئەو ھەلەت ئەوسا پۈتۈپتە
 ئەو شەوق ئەو زىنەت ئەوسا كە تۆدیت
 ئىسە جە دورىت پۇشان سياتەم
 ھازەى قەلەۋەزان بى دىنگەن مەتەم
 ئەو ئەرخەۋانان نەگۈى شەتاۋان
 ئەو تەوق سەۋلان نەپاى كۆل ئاۋان
 دلتەنگەن نەداخ دورىى دىدەى تۆ
 ۋەپس مەنزلگای دەرەى (تەنگەكۆ)
 (تاۋىل بەگ) نەداخ بۆتەى فىراقت
 تەۋەن تاۋەنەن نە ئىشتىياقت
 پىشت (بەردەرەش) پال (ھەرەس گىا)
 (قەجە) ۋ (گل جەپە) ۋ ھەردەى (كەلەبا)
 (كەس نەزان) ھەرىەند ئەسرىنان پىزان
 تاف قەلەۋەزەى (ھەرچاپان) بىزان
 (كەلەبا) ۋەباى ھەناسان سەرد
 كەللەش چۈن كەللەى مەن بىەن ۋەگەرد
 (مى پەش) دەشپۇشەن، (ساتيار) ئازىەت بار
 (قەجە) زارىشەن، (بەردەرەش) زگار
 (سەرپەۋان) نەچەم پەۋان كەردەن سەيل
 (كاۋان) گولۋان (ھەردە) كەردەن كەيل
 (سولتان ئەغزەتۈۋ)، (مى پەش) ۋ (ساتيار)
 مەنالتۇن ۋە سۆز بىرگەى مۇسقىقار
 پاى (تۇراخ تەپە) چەنى (مىشەل ۋان)
 ھەر يەك ۋەنەۋەى لىش مەيىق ئاۋاز
 (ترشكەدار) خەمىن، (بارگە) زارىشەن
 ئەۋىش ۋىنەى مەن دەرەك پىشەن
 (توۋەپەشكە) مەلۇل، (توۋە سووران) سوورەن
 پەى تۆ (تۇراخ تەپ) مات ۋ مەجۋورەن

(دهشتمیل) زهلیل، (چنار) خفه‌تبار
 (نەشکەوت) شینەشەن جەهیجران یار
 کراسەکەیی خەم ئەکەن و مەردا
 بەرگ نازیەت بار ئەدەن و مەردا
 یە (پەمحمان) واتەن دەروون پێ جە دەرد
 کرد نە هیجرانان (ئامان) گەردەن زەرد

واتە: ئەی خۆشەویستەکم! ئەگەر بپرسی کە ئیلاخان چۆنە؟ دەبێ بڵێم داخی ناوەتە
 دڵمەو، چونکە لە دورویی تۆ جلوپەرگی نازیەتیم لەبەر کردووە، ئێتر بەبێ تۆ هاژەیی تافگە
 و قەلبەزەکان بێ دەنگ، نەرخەوانی گوێی شەتاوەکان و سەولەکان پای گۆلاوەکان
 هەموویان دلتەنگی دورویی دیدەیی تۆن، (تەنگە کۆ) و (تاویل بەگ) و (بەردەپەش) و
 (هەرس گە) و (قەجە) و (کۆل جەرە) و (کەلەبا) و (کەس نەزان) و (هەرجاوان) و (مێ
 پەش) و (ساتیار) و (قەجە) و (سەرپەوان) و (کاوان) و (هەردە) و (سۆرخ تەپە) و
 (میشەل وار) و (ترشکەدار) و (بارگە) هەموویان لە دورویی تۆ دەگرین و ئەوانیش وەک
 مەردیان کاریبە و کراسی خەم و پەژارەیان لەبەرە و ئامان ئامانیانە.

ئەم پارچە هەلبەستەشی بەبۆنەی گەرانەوی کۆچ و باری خۆشەویستەکە یەو لە
 کوێستانەو بۆ گەرمیان هۆنێوەتەو کە دەلێ:

دیسان سەر هەردان جەنۆگرتەن تەم
 سەپای گولالان پێزیان وە هەم
 شنۆی بای پایز وەیشوومەیی سزا
 وەلگ درمختان بێ وادە پێزا
 بێ وە گەردەلوول کەللەیی کللوان
 ماتەم بی سەدای هاژەیی وەفراوان
 گەرمیش کەم کەردەن، سەردەن سەر هەردان
 وەک سەردیی مۆبەت شای گەردەن زەردان
 کۆچ کەرد سیا مال چۆل بی وەرزاخان
 بەشیو کەرد زینەت زەوق لێلاخان
 سەرزیی چەمان تەبەدیل بێ وەزەرد
 لە بەرزان پەزان پێزان هەردە و هەرد

بئی داخ و پهرداخ کۆچ کردنه لیلّاخ
 پر داخ بی دهماخ شی وهکۆی ناخ ناخ
 رهم رهم ناھوان، کهل کهل کهلهخان
 مهیل کردهن نهوز ددخاک کهرمیان
 نۆ مـالان وینهی غـه زالان بهی
 کهرمه سیر خیرههم ناوهرد وه فهی
 دیده مهسته کهی جهیران ناساکه
 سهه ده لیلکه کی کهرمه جیاکه
 هیمای چون ئیلّاخ ها نه پهرداخدا
 بۆی پایز نه دان بۆش وده مـاخ دا
 شه مال شق وه لای نهو لهیل ناسا
 نم زهره نه شک، هه رس سهیل ناسا
 نم بدهر وه دووی تاش زاخـهـدا
 زهردی وه لگ نه پهنگ دار باخـهـدا
 مه پهرسق جهرووی کهرمیی مه یله وه
 چوونهن قهیسکه کی وه دوجه یله وه
 مه پهرسق جهرووی کهرمیی مه یله وه
 چوونهن قهیسکه کی وه دوو جه یله وه
 واچه سهه راپاش سۆزان نه فتهن
 ههرده و ههرده شهن، ساتی نه سهه فتهن
 یه ند خـه یال تۆش ها نه دهر وون دا
 که فتهن وه پرووی ئیش دهره مه جنووندا
 جه زایفیی ویش ههردم مه دا پیچ
 شنۆی بای هیجران وه نهش مه دا گپیچ
 کیچ مه دا وهه وات ودهم دهرده وه
 وه سۆز ته ئه سیر ئه م چهنده فهرده وه:
 فیدات بام نازیز، شوخ و شیرین پهنگ
 چه م سیای بووم زهره، شوخ شهیدای شهنگ

پهم پهم شاهووان چه مای پاتهن

نینتزار وهدین گهردهکهی پاتهن

تا بهیان وهدین دیدمت شاهووان

ناماوه جه سۆنگ تۆ وگهرمیان

واته: دیسان ته مومؤ کهؤ و کیومکانی داگرت و لهشکر گولالهکان پڑانه یهکدا و شنۆی
بای پاییز که لای دار و درمختهکانی وهراند و بهجاری لوتکهی کیومکان بووه گهردهلول و
هاژهی ناوی به فراوی کیومکان به په شیبوی هاته خواروه، هوا سارد بووه و کهؤ و کیو
وهکو دلی نازداران له نیمه ساردوه بووه، نهوا خیتوهی عیلهکانیش پیچرایوه و
خۆشه و یسته که میش له کهل نهو عیلانه دا کۆچی کرد و نیتر لیتلاخهکان بهجاری په شیبو و
خه مبار بوون و، شیناومردی چیمه نهکان بهجاری زهرد بوو و، له بهرزیی کیومکانه وه که لای
گولهکان داومریه خواروه، پهمی ناسکهکانیش کهؤ و کیویان بهجی هیشته، نهی شمال
دهسا برۆ بق لای یارمهکم و کاتی بگهته لای بیگومان لیت دهمرسی که حالی قه یسهکهی
دهشتی دوجیل چۆنه، پتی بلئی تهواری لهشی بهنوتی دورویی تۆ سووتاه و ههرده و
ههردهتی و ساتی ناسروهی و، نهونده بیرری تۆی له دلایه، دهرد و ئیشی له مهجنوون
زۆرتیه و، نهونده لاواز بووه که بهسروهی با دهله زۆی و، بهسۆزه دهلی: بهقوریانت بم
نهی شۆخی شیرین رهنگ، نهی چاوپرهشی شۆخوشهنگ، تهواری ناسکهکانی کیو
چاوهروانتن و چاوهروانی تۆزی بهر پیتن.

شیخ به هیوای دلی خۆی ناگا و له بهختی رهشی نهو دا نامان دهمری و کاتی نه
ههوالهی پی دهگا، دنیای له بهرچاو دهگۆژی و دلی سهه چندان پری دهبی له خهم و پهزاره
و نهه هۆنراوانه بهبۆنهی کۆچی دوایی نامانه وه دههۆنیتتهوه:

فهلهک بهی شووم تالهی سیای من

جۆش دا بهکورهی دهردان دیوای من

بهی بهخت و تالهی وه بهد سهروشتم

سهنگ دانه پرووی جام بهخت بهرگه شستم

کۆس کۆس نۆم جه نۆ ژنیاوه

بارووت نه پرووی زام تازهم شنیاوه

یهخهی مهینهتم داوه وه سهردا

بهرگ نازیهمیم هم کهرد وه بهردا

ههرس هه پگا و لیتو شهتاوان

دیسان هم جهم بی نه پروی کلان
 تاو گهرمی مهیل نیهانی یاران
 سهردی چون سهردی بهفر نزاران
 خوشووس قیبله کهی رشته دوودیدم
 نه روا کهی تن مننه که شیدم
 دهوای ئیش دهر دلی رهنج ورم
 مه لهم نه پروی زام سفتهی ناسورم
 تاقت دهر وه جسم خستهی خهم کیشم
 ته فریح خاتر وه خهمان ریشم
 دلسوز نازکیش، جای نیازمکم
 باعس شادی و زهوق سازمکم
 ناگابی وه تیر قهزای بهخته وه
 وه بهیدی دیدهی سزای سهخته وه
 پیکیا وه پیکان نادیاریه
 پیچیا وه کالای نازیهت باریه

واته: چرخ له شوومی بهختی رهشی مندا، دیسان کووردهی دهر و پهزاره می تاودا و،
 بهردی دا له جامی بهختی ریشم، دیسان کۆتم که و ته وه و بارووت پژایه سهر برینی تازهم و
 بهرگی نازمیتیم کرده بهرم و، فرمیسکم بهخور هات، چونکه تاقه گوله کم که نه دهوای
 برینه کانم بوو و، هه موو دهم دلی خوش دهر کرد و، دلسوز و نازکیشم بوو، له پر بهردی
 به بهردی قهزاهه پیکراو بووه هوی نازیهت باری و خهم و پهزاره می من.
 نه هونه ره دیوانیکی بهرز و نایابی ههیه که له لای خزمه کانیه تی و هیشتا له چاپ
 نه دراوه.

سهرچاوهکان

۱- یادی مهردان - نووسراوی مهلا عبدالکهریمی موده پیس - بهغدا، ۱۹۸۴.

۲- دیوانی دهستنووسی شیخ عبدالوهرمحمانی جانه وهرمی که له سالی ۱۳۱۱ی کۆچی دا
 نووسراوه.

۳- یاداشتهکانی خۆم سهبارته به شیخ عبدالوهرمحمانی جانه وهرمی.

دەرویش نەورۆزى سۆرانى

....-۱۲۶۰

ئەم ھۆنەرمان بەپىتى سەرھەتاي دىوانەكەي لە ساالى ۱۲۶۰ى كۆچى لە دىنى سۆرانى سەنجاىى كرماشاندا لە دايك بوو و ھەر لەوئىشدا پى گەشتووھ. لە مندالىدا لە خانەقاي سۆراندا خەرىكى خويئندن بوو و پاشان رۆيشتووھتە شارى كرنند و لەوئىدا خەرىكى خويئندنى پەرتووكى سەرئەنجام و ھەندى پەراوى فارسى بوو و لەوئىو چووھتە دىنى تووت شامى و لە خانەقاكەي سەى براكە ماوھتوھ و خەرىكى رېئوئىنى خەلك و لىكدانەوھى پەرتووكى سەرئەنجام بوو و پاشماوھى ژيانى بەم جۆرە بردووھتە سەر تا لە سەرھەتاي سەدەي چواردەمى كۆچىدا شەرابى مەرگى لە مەيگىپرى زەمان وەرگرتووھ و خواردووھتەوھ و لەوئىدا نۆزراوھ.

ئەم ھۆنەرە پاىەبەرزە دىوانىكى بەرز و نايابى لى بەجى ماوھ كە نزىكەي چوار ھەزار ھۆنراوئىك دەبى و زۆرەي ھۆنراوھەكانى سەبارەت بەپى و پچەي يارى و لىكدانەوھى پەراوى سەرئەنجامە.

ئەمەش چەند پارچە ھەلبەستىكى ئەم ھۆنەرن كە دەلى:

۱

ياران جە يەمەن، ياران جە يەمەن

خاوى دىم نەسەمت ستارەي يەمەن

گىلام نە چوار باغ سەر حەلقەي چەمەن

شەخسى دىم نەجاي نەمەرد بى نەژەن

سەردام نەسوجوود ياوام ئەو حوزوور

غەرق بىم نە كوورەي پر شەرار نوور

دەمى وئىنەي رۆح مەردام نە دىوان

مەيل كەرد وەگوفتار ئامام وەزوان

للام پەي روخسەت كەردم ئىلتجا

عەرزەي وئىم وانام پەي زوھوور شا

فەرماھەي عارز! ئىنتزار نە دل

بادشام پەي زوھوور بەستەن دەستەي گول

یه (نه وړۆږ) واتهن نه خاک يه مهن
 شنه فتم نه له فز په مزئی نه چه مهن
 نه رک چه م واتهن، شادادهن به شم
 تاجر حوچره ی حاجی به گته شم

واته: نهی یاران! شهوتکیان خه وټم دی، لهو خه ودا نه ستیره ی به ختم دهره وشایه وه و،
 خټم له ناو چوار باختکدا دی و لهو چوار باخدا مروفتکم دی که نه ژن بوو و، نه پیاو،
 دیاره فریشته بوو، نهجا به ریزیکه وه چومه لای و کړنو شم لی کرد دیم که پرومته ی وکو
 هه تاو دهره وشایه وه و، له تیشکی پرومته پیدا نو قم بووم و له بهر دهمیدا وکو بهنده یه کی
 فرمانبردار راوه ستام و پاشان لپی پارامه وه که پټم بلئی شای دهر ویشان کی
 دهرمه کوئی و سره له ددا؟ له وه لameda پټمی وت: که شای دهر ویشان له نزیکانه دا له گهل
 چند دهسته ی گولدا سره له ددا، نه وسا تو ش به هیوا و نارهنووی دل و دهر وونت دهگه ی.

۲

دل حال زانی، دل حال زانی
 دل قدر و قیمت حال حال زانی
 وه قول «قاسد» ساحیب زه مانی
 شوون پیر شهرت بی را نه رانی
 وه عین نه دهب نه مر نه رکانی
 جو لای کالاباف سفید دوکانی
 مه کوئی مانگ وهر سر په نهانی
 بی تان بی پوی هفت ناسماني
 په فیق په قاس پوچ په وانی
 چه رخچی چالاک جومله ی جهانی
 نه گهر بووانم مه غز نی مه عانی
 مه شوت نهو سهر او باز ته رلانی
 نه ختر کالاباف کارخانه ی گه وهر
 نوستاد زاغاب تیغ دین جه وهر

واته: نهی دل! دیاره تو حال زانی و له حال و دهر دی حال زانان و راز و نیازی دلان تی
 دهگه ی. پله و پای خواناسی تو گه شتو وهته جیگایه ک که هندی تو به له چه رختنری

زمان و جۆلای کال و مه‌کۆی مانگ و خۆری رازی شاراوهی خواناسی و کالای سپی بێ
تان و بێ پۆی هه‌وت ناسمانی یه‌زدانی ده‌زانن، دیاره‌ تۆ هاوه‌لی پۆچی ره‌وانی و، له
گۆلزاری سه‌راپه‌رده‌ی جیهانی نادیار و شاراوهدا باز و ته‌پلانیکی بێ وێنه‌یت.

۳

سولووکه‌ن سولووک، سولووکه‌ن سولووک
میهر شا و خونکار سولووکه‌ن سولووک
تۆمار باتن حووکم باش بلووک
هه‌والهی عه‌الم مه‌حال مه‌ملووک
هه‌ر که‌سی تالب راگه‌ و سولووکه‌ن
په‌رێ شا و خونکار وێنه‌ی مه‌ملووکه‌ن
مه‌بۆ بکیشق ره‌نج و دهرد و ئیش
په‌رێ پادشا و هه‌م خونکار وێش
ئه‌وسا پای سولووک مه‌که‌رۆ ته‌مام
وه‌رنه‌ مه‌حاله‌ن بیاوۆ وه‌ کام
یه‌(نه‌ورۆز) واته‌ن په‌ی یاران خاس
وێش دی نه‌ حوزور خاسان غه‌واس

واته‌: خۆش ویستنی خوا به‌رێ و په‌هوش و پێباز دێته‌ ژمار به‌فرمانی ده‌روون،
سنووری به‌نده‌یی له‌ جیهاندا به‌که‌سانیک سپێراوه‌ که‌ پتی پێبازی خویان بریپی. هه‌ر
که‌سیک له‌ پتی پێبازی خواییه‌وه‌ برۆا بۆ خوا به‌نده‌یی ده‌کا و، له‌م پێگه‌یه‌دا ده‌بی گه‌لێک
دهرد و ره‌نج بکیشی و ئه‌وسا پتی خوا به‌رێ نه‌گینا دووره‌ که‌ به‌هیوا و ئاره‌زووی خۆی
بگات. ئه‌م قسانه‌ قسه‌ی نه‌ورۆزه‌ که‌ بۆ پیاوانی چاک و تووێه‌تی هه‌روه‌ها که‌ به‌یارمه‌تی پیر
که‌یشته‌ ئامانج و هیوای خۆی.

۴

هۆشیار هۆشیاره‌ن، هۆشیار هۆشیاره‌ن
دەنگ دووریار هۆشیار هۆشیاره‌ن
قاسد چه‌رخچی جیهان بیداره‌ن
غافلن نه‌ خاوکی خه‌به‌رداره‌ن

یه نۆپه‌ی نگین پیاده و سوارهن
 دهر ویشی خه‌لات خاوه‌ند کارهن
 واده ویه‌ردهن و مخت ئیق‌قرارهن
 خرۆش یاران نه به‌ر تا بارهن
 دۆسان مزگانی پادشام سوارهن
 میهمان ئازیز تازه هه‌وارهن
 یه (نه‌ورۆژ) واتهن مال نیام جه‌نۆ
 ئوم‌پدم تۆنی یا شای داله‌هۆ

5

که وابو له م میداندا ده بی پره به پئی و پچی خوم بدم و نهو که سهی که شک ده بانه پئی
و پچه کهم ده توانی له که لیدا به ربه رهمکانی بکه م و له ناوی ببه م و خواش یار و یاوه رمه.

۶

دلّه زه مانه، دلّه زه مانه
هیچ مه بهر وه تنگ ته نه ای زه مانه
بگیر گۆشه گای نه خه لوت یانه
بوان سووره ی سبه ت گوفته ی چلانه
چهند تو مار عیلم عوله مای قه دیم
نه ونده ی عالم نیافت نه دیم
هن نه ده فته رم چون جبه خانه
دورو جه واهیر گوه ر و دانه
هر کس خه ریدار بارخانه ی منه
نومه رای نه علا گنج هفت ته نه
ثانه سه ررافه ن بفروش په ریشان
تابق وه شاده ت په ی نام و نیشان
نه ورژز کالاباف کارخانه ی گوه ر
نوستاد زاغا و تیخ دین جه وهر

واته: ئه ی دل! هیچ خه م و په ژاره ی زه مانه مه خق و له گۆشه و قوژبنیکا دانیشه و
خه ریکی ستایشی یار به و ناوی خوا هم مو دم بخه دلّت و نه وه بزانه که چهند تو ماری
زانستی زانایانی کۆن که تا ئیستا که س په ی پئی نه بردوه له ناو ده فته ره که مدایه و هر
وشه یه کی وه کو دور و گوه ره و هر که سیک که کپیاریه تی، بی بیکرئی و دل و دهروونی
خقی پئی شاد و پروون بکاته وه.

سه رچاوه کان

- ۱- مشاهیر اهل حق - تالیف: صدیق صفی زاده - تهران، ۱۳۶۰.
- ۲- بزرگان یارسان - تالیف: صدیق صفی زاده - تهران، ۱۳۶۱.
- ۳- که لامی دهرویش نه ورژی سقرانی که له سالی ۱۳۱۰ ی کۆچیدا نووسراوته وه.
- ۴- دهوره ی حیده ری که له سالی ۱۳۰۸ ی کۆچیدا نووسراوته وه.
- ۵- به یازنک که له سالی ۱۳۰۲ ی کۆچیدا نووسراوته وه.

شیخ سه‌میعی بانه‌یی

۱۲۶۴-۱۳۰۸

ئەم ھۆنەرمان بەپیتی ئەو بەلگانەیی کە کەوتوونەتە دەستمان، لە ساڵی ۱۲۶۴ی کۆچیدا لە دیتی واژەیی شارباژێردا لە دایک بوو و پێی گەیشتوو و لە سەردەمی منداڵیدا چوووتە قوتابخانە و خەریکی خوێندن بوو و پاشان بەفەقییەتی بەزۆربەیی مەلبەندەکان و شوێنەکانی کوردستاندا گەراو و تا و دەمی مەلایەتی وەرگرتوو و ئەوسا گەراوتەو و زێدەکی خۆی و لە پاش ماوێک باری کردووتە دیتی ھەمزەلانی بانە و ئەوسا لەوێدا ژنی ھیناو و خەریکی وانە و تنەو و پێنوێنیی خەلک بوو و پاشان چوووتە دیتی ئەنجینە تووەرەش و لەوێدا ماوێک ماوتەو، بەلام لەبەرئەوێ نیتوانیو لەوێدا ژیان باتە سەر، لەوێشەو باری کردووتە گوندی بلو و خەریکی پێنوێنیی خەلک و دەرز و تنەو بوو و گواپە لە پاش ماوێکی تر کۆچی کردووتە دیتی بنەخوێ و لە ساڵی ۱۳۰۷دا بۆ حەج پێشستوو و لەو پێی مەککەدا چەند جەردە پەلاماری بۆ دێن و ئەویش لە بەرامبەریندا پادەووستی و بریندار دەبێ و لە پاش سارپێژبوونەوێ برینەکانی حەجەکی دەکا و لە کاتی گەراوتەویدا لە دیتی بەحرە کە کەوتووتە نێوانی مەککە و جەددەو، تووشی نەخۆشیی چا و قوولکە دەبێ و سەرەنجام لە ساڵی ۱۳۰۸ لەوێدا کۆچی دوایی دەکا و دەنێژێ.

شیخ سه‌میعی یەکێ لە ھۆنەرانێ ھەرەبەری کوردە و لە زۆربەیی زانستەکانی ئەو سەردەمەدا شارمزا بوو لە فەرماشتەکانی پێغەمبەری گەرەیی ئیسلام و لێکدانەوێ قورئان و فەقی ئیسلامیدا مامۆستا بوو و لەم بارەو دوو بەرھەمی بەنرخێ بەناوی: (باوەپی ئاین) و (نکاح) داناو کە یەکەمی بەکوردی و دووھمی بەفارسییە.

وھکو دەلێن ھەندێ لە قسەکانی ئەو تێ نەدەگەشتن و بەچاوتکی بەدبینییەو سەرنجیان دەدا، ئەو بوو ئەوھش لەو کەسانە پەنج و باری کردە دێیەکی تر و، ئەمانە ژان و نیش بوون و گیانی ئەوی ئازار دەدا، بەلام تا ماو بوو ستایشی کەسیکی نەکرد و ھەر ئامۆژگاری و پێنوێنیی خەلکی دەکرد.

شیخ سه‌میعی لەگەڵ ئەوێ ھانی خەلکی داو کە خەریکی نوێژ و پۆژو و چاکەکردن بن و لە کاری خراپ خۆیان بپارێزن، داوا لە خەلکش کردووە کە زێد و مەلبەندیشیان خۆش بوێ و ھەرەھا لە ژیاندا تەمبەل و تەوھزل نەبن و فیزیی خوێندن و ھونەر بن و بۆ ھەردوو جیھان تێ کۆشن و خۆیان نەخەن ژێر قەرزەو و مافی کەسیک نەفەوتێن، چونکە خوا ھەقی خۆی دەبەخشی، بەلام ھەقی خەلک نابەخشی، ھەرەھا کە بۆ پاداشتی پۆژی دوایی ھوێ و تەقەلا دەدن، بۆ پۆژی خا و خیزانیشتان ھوێ بدن وھکو دەلی:

به‌قولی ږم‌سول، هم نه‌سی قورئان
 حوږبی وټنه ده‌لیلی ئیمان
 هر کس هر نکا له قوم و خویشی
 ږڅی قیامت خراپه ئیشی
 پیغه‌م‌بر فرموی س‌نعت فیر بین
 تا موحتاج نه‌بن، من‌دال و تیر بن
 (اطلب العلم) فرموده‌ی نه‌وه
 (ولویا‌الصین)ی نه‌ر ږو نه‌ر شه‌وه
 له‌سر هر ک‌س‌ی خاوند ئیمان
 نه‌بی بی‌زانی هرچی نو‌ق‌سانه
 لازمه ئی‌سلام به‌گیان و بدل
 ږو دنیا و عوقبا بکو‌شی تا گل
 پی‌وستی دنیا نه‌م‌ږو ټو‌ته فرز
 که‌ر مالت نه‌بی که‌وتی له ژیر فرز
 نه‌که‌ر ق‌رداریش مای تو له قیامت
 له‌باتی ق‌رزی ډ‌زه‌خه کامت
 خودا ده‌به‌خش‌ی ه‌قی خ‌وی نه‌ل‌بت
 (حق الناس) ناچ‌ی سه‌د وای له‌و نه‌گ‌بت
 دوو چت خاوندی مال و جه‌لاله
 به‌عیلم و ه‌ونه‌ر ف‌زل و که‌ماله
 نامین‌ی نو‌وری خودا له دل‌ت‌دا
 گ‌ونا‌ه و ح‌رام د‌یتن به‌مل‌تا
 له‌باتی نو‌یژ و تا‌عه‌تی خ‌ولا
 ئی‌تا‌عه‌ی دو‌ژمن نه‌که‌ی سه‌د به‌لا
 ه‌روه‌ک نه‌کو‌شی ږو ح‌ق‌ری به‌ه‌شت
 ږو ږ‌زی دنیا زو‌و بکه‌وه گ‌ه‌شت
 تا‌کو‌ ږ‌گار بی له من‌ه‌ت نه‌غ‌یار
 نو‌یژ خ‌وت بکه‌ی بی ف‌یک‌ر و نا‌زار

باوه‌ری ئاینی شیخ سه‌میع له قالبیکی ریکوینک له و په‌ری ته‌ی و پاراوی و په‌وانیدا
هۆنراونه‌ته‌وه، هه‌روه‌ها پاشلی هۆنراوه‌کان به‌جۆری داپۆژاون که مرۆ بیر له‌وه ناکاته‌وه
که ئه‌و پاشلانه بۆ ریکخستنی هۆنراوه‌کان ساز دراون.

هۆنهر سه‌ره‌تای نامیلکه‌که‌ی به‌ناوی خوای تاق و ته‌نیا ده‌ست پی ده‌کات و ئه‌وسا ده‌لی:
خوای مه‌زن له‌به‌ره‌وه‌ی ئیمه‌ی خولقاندووه، ده‌بی بیپه‌رستین و کپنۆشی بۆ به‌رین، ئه‌وسا
باسی ئیسلام ده‌کا و ده‌لی: ده‌بی به‌تاق و ته‌نیاپی خوا و پیغه‌مبه‌ریه‌تی پیغه‌مبه‌ری
که‌وره‌ی ئیسلام به‌رواتان هه‌بی، چونکه خوا تاق و ته‌نیا و بی هاوبه‌ش و بی پۆله و بی داکه
و پیغه‌مبه‌ریش له لایه‌ن ئه‌وه‌وه بۆ رینۆتینی خه‌لک نێرراوه و ده‌بی هه‌موو به‌روای پی به‌ینین،
وه‌کو ده‌لی:

هه‌وه‌ل ئیبتدا به‌ناوی ئه‌للّا
په‌س هه‌مد و سه‌نا ئه‌له‌مه‌دولیللا
ئه‌وجار سه‌له‌وات له‌سه‌ر مسته‌فا
هه‌م ئال و ئه‌سحاب ئه‌ربابی سه‌فا
گوئی بده‌ن به‌عام چی موس‌لمانن
ئه‌گه‌ر به‌راستی ساحیب ئیمان
هه‌رچی واجب بی ئه‌بی بی‌زانن
که‌ر شه‌یتان بیلێ زۆر زۆر ئاسانن
یه‌کیک ناسینی زاتی خودایه
هه‌ر چه‌ند له‌ تاقه‌ت عه‌ق‌لی تۆدایه
مه‌ی خولقاندووه هه‌تا بیناسین
تاعه‌تی بکه‌ین لی‌شی بترسین
پینچ روکنی ئیسلام با بزاین چیه
باوه‌ریان پتکه‌ین ئه‌مری په‌بییه
هه‌وه‌ل که‌لیمه‌ی شه‌هاده و ئیمان
دووم پینچ فه‌رز به‌شه‌رت و ئه‌رکان
سێیه‌م سی پۆژه مانگی په‌مه‌زان
مه‌حفوز له‌ موfter، هه‌م له‌غو و بوتلان
چوارهم زه‌کاته له‌گه‌ل سه‌ره‌ف‌تره
پینجه‌مین هه‌جه ئه‌و له‌گه‌ل عومره

ئەم پىنج روكنانه فەرزىيان بزانين
 قەت تەركىيان نەكەين گەر مۇسلمانين
 ھەر كەس تەركى كات يەك لەم پىنجانە
 بى شەك روكنىكى دىنى نوقسانە
 ئەوجا ماناى شەھادەت جى كەين
 ماناى بزانين باوەرى پى كەين
 جى بت و سەنەم، ئەستىرە و ناگەر
 كە ئەپەرسەن تەبەقەى كافەر
 غەيرەز بى شەرىك پاكىيان بەتالەن
 عابدىيان ھەموو ئەھلى زەلالەن
 ھەقە محەمەد رەسوولى خودا
 ناردى بەرھەمەت بۆ پى ئىھتدا
 بۆ سەر ئىنس و جن تا مەلەك يەكسەر
 جى خودا فەرمووى تا بىدا خەبەر
 بى شەك ئىنسانە ئەو مەلەك نىيە
 فەرمان بەردارى ئەمرى پەبىيە

ھۆنەر پاشان باسى نىشانەكانى خوايەتتى خواى تاق و تەنيا دەكا و دەلى: خوا زىندووہ
 و ھەرگىز نامرى و بىسەر و بىنا و توانا و بەدەسەلاتە و ئەو ھەموو زىندەوہرىكى سرشت
 كردووہ و ھەموو گياندار و بى گيانىك لە ژىر فەرمانى ئەو دايە و ئەو بى وىنە و بى ھاوتايە
 و ئىكمەى بۆيە بەدى ھىناوہ كە بىپەرستىن و ئەوسا دىتە سەر پىغەمبەرى گەرەى ئىسلام و
 دەلى: كە خوا سەد و بىست و چوار ھەزار پىغەمبەرى بۆ پىنموونىي خەلك ناردووہ و
 ھەموويان پاك و خاوتىن و سەرۆكى ھەموويان پىغەمبەرى ئىسلامە و ئەو چوار يارى
 ھەبووہ بەناوانى: ئەبووبەكر و عومەر و عوسمان و عەلى و، بۆ پىغەمبەر قورئان لەلايەن
 خواوہ ھاتووہتە خواوہوہ كە ھەموو دەبى بىرواى پى بەيتىن، ھەروہا دەبى بىرواتان
 بەفرىشتەكانى خوا ھەبى كە ئەوا ھەر خەرىكى پەرستىنى خوان، وەكو دەلى:

بىيەنە سەر باسى سىفاتی خودا
 ھەوتيان قەدىمەن لە ئەو نىن جودا
 ھەيە و زىندووہ و ھەرگىز نامرى
 عالم بەئەشیا ھەم ھەرچى بکرى

سه‌میع و به‌سییر نه‌بییه و نه‌بینی
 له دوور و نزیک له ژیر زه‌میینی
 قادر و مورید له زۆر و له که‌م
 چی خه‌لقی نه‌کا نه‌بیاته عه‌دم
 ساحیب که‌لامه نه‌ک به‌حرف و ده‌نگ
 یه‌ک زاتی له‌تیف بئی جسم و بئی په‌نگ
 له‌ژیر حوت عه‌رزان پیتی جه‌ه‌نه‌مه
 له‌وتش به‌ره‌و ژوور فه‌زای عه‌دمه
 له فه‌زای عه‌دم ئینته‌های نییه
 زات و صفاتی هه‌ر وه‌کوو وییه
 له فه‌زای عه‌دم تا فه‌زای عه‌دم
 هه‌رچی تیدا بئی گه‌ر زۆر و گه‌ر که‌م،
 له‌پیش خه‌لقیدا هیچ مه‌وجود نه‌بووه
 پاکی له نه‌بوو خه‌لقى که‌ردووه
 هه‌رچی زیرۆچی نه‌ف‌س هه‌لتینی
 نه‌و نه‌ف‌سه‌نه نه‌و ده‌یخو‌لقینی
 هه‌ر له بزووتنیان تا ساکن بوونیان
 خو‌تووراتی دل تا هات و چوونیان
 چی نه‌یخو‌لقینی هیچ مه‌وجود نابئی
 گشت چتی ده‌بئی خه‌لقى خودا بئی
 له زه‌ره خاکیک تا بسکه گیایه‌ک
 له جو‌رنیاتیکیک په‌لکه که‌لایه‌ک
 قو‌دره‌تی خودای گه‌ر له‌گه‌ل نه‌بئی
 به‌چاو قو‌وچانیکیک پاک عه‌دم ده‌بئی
 هیچ خه‌و و غه‌فله‌ت وه‌ه‌وزی نییه
 چی تو‌خه‌یال که‌ی خیلافی وییه
 به‌وه بزانه‌ن که‌ بئی مه‌کانه
 جیتی نه‌ له نه‌رزه و نه‌ له ناسمانه

هیچ نه قس و تهغییر له زاتی نابئی
 هر وهک بئی عیبه هر دهبئی وابئی
 مهی خولقاندوه بقی تاعهت کردن
 نه وهک حه یوانات بقی خه و خواردن
 پیغه مبهری نارد به وهجهی پهحمهت
 تا بمانخاته سه ر پئی هیدایهت
 سه د و بیست و چوار هزار پیغه مبهه
 خودا ناردنی بقی پئی خیر و شهه
 باوهریان پیکهن هه موویان چاکن
 له ژهنگی عسیان هه موویان پاکن
 سئی سه د و پازده له وان نه فزلهن
 زیاتر له هه مووان چونکه مورسه لن
 گهره تریان خهلق له دواى نه نبیا
 چوار یاری نه بی یه عنی خوله فا
 بوویه کر و عومه ر، عوسمان و عهلی
 له دواى وان جه معی نه سحاب و وهلی
 قورئان و ئینجیل، تهورات و زه بؤر
 سوحفه هه رچی بوو گهر کهم و گهر زؤد
 گشتیان بئی شک که لامی خودان
 به لان هه موویان نه سخن به قورئان
 باوه ری پئی کهن مه له کی پهحمان
 دائم مه وجوودن له نه رز وئاسمان
 بئی خه و خواردن بئی کبر و غه فلهت
 دایم مه شعوولن به زکر و تاعهت
 دین به بئی جه لال به خیونا کرئ
 بئی شان و شهوکهت نه دای ناکرئ
 پیغه مبهه ر چلؤن بقی دین نه کؤشا
 بقی سه نهعت و عیلم به شهر نه خروشا

هژنەر له بهشی تری باوه پنامه کهیدا به شیوهیهکی جوان و پهوان ئه وهمان بۆ دهردهخا که
 هر موسلمانیک دهبی بروای به خوای تاق و تهنیا هه بی و ئه وه بزانی که له دواى مردن،
 گوێر بۆ پیاوی چاک ده بیته باخ و به لام بۆ خراپکار و گوناهاکار ده بیته ناگر و له پوژی
 پهسلانیش هه موو خه لک بۆ لیپرسینه وه کو ده کوێنه وه و ئه وهی چاک بی ده به خشرئ و ئه و
 که سه ش که خراپ بی دۆزهخه جی، به لام له دوا ییدا پیغه مبه ری گه وه ی ئیسلام بۆ ئه و
 گوناهاکارانه تکا ده کا و ده به خشرئ و، ئه و که سه ش وا هر له هه وه له وه ناخوا و بتپه رست
 بووه و هر له دۆزهخدا ده میتیتته وه و نابه خشرئ وه کو ده لی:

قه بر بۆ سالف پوه زه ی جینه نه
 به لان بۆ فاسق چالی نی رانه

یا خو شى و پا حه ت یا دهر د و می حنه ت
 هر که سی ت که نه وعی ت تا رو ی قیامه ت
 که لی گیانداران هه رو هک هه وه لجا ر
 زیندوو یان ده کا (واحد القهار)

ئینسان و مه له ک، چن و حه یوانات
 پاک جه مع ئه کړین له ناو عه رسات
 مندالی مه عسووم له دهر د و می حنه ت
 وه ک بی ئه له رزئ له ترس و ده ه شه ت

ئه و جا ئومیدی نه جاتمان ئه برئ
 به گریه و هاوار چاره ی نا کړئ
 هیچ سوودی نا کا ئه ولاد و ما لمان
 مه گه ر ئه و پحمم بکا به حالمان

ئاره ق دینه خوار دوو که ل ه لده کړئ
 به قه در عسیان ئه عزا دانه کړئ
 هه تا شه فاعه ت ئه کا پیغه مبه ر
 پحمم ئه نو ئینی خالق ئه کبه ر

له جیگای هه بیه ت نه جاتمان ئه برئ
 له پێشدا حه شری حه یوانات ئه کړئ
 ئه و جا قاقه زی ئه عمالمان دین
 نوخته به نوخته پیمان ئه خو ئین

چى چاكي بوويى شوكرى خوا ئەكا
 گەر خراب بوويى لىي حاشا ئەكا
 ھەر كەسى زولمى لە كەس كوردى
 لوقمە نانكى بى ئىزن خواردى
 گەر ئىحسانى بى بۆي لى ئەستىن
 نەخۆ لە جىياتى ئەو ئەسووتىن
 مسقالە زەرپك لە خىر و لە شەر
 ھىچ بزر نابى پاك دىنە دەفتەر
 ھەركەس كافىر بى وھا مردى
 يا شەيتان سەلبى بىواي كوردى
 ئەو ھىچ حساب و پرسىارى نىيە
 جىي جەھەننەمە و دى يارى نىيە
 خواردن بىان زەرىع قورسى زەقوومە
 ئاوى بۆگەن و ھەم تال و شوومە
 باسى عەزابىان نايىتە تەقزىر
 بۆ خۆي فەرموويە (وبئس المصير)
 ھەر كەس عەزىيەتى مەخلووقى دابى
 بۆ زولمى مەخلووق زۆر تى كۆشابى
 ئەو زۆر زەلەلە و گەلى بەدبەختە
 زياتر لە ھەمووان عەزابى سەختە
 جەمعى ئەنبىا لە گەل پىغەمبەر
 شەفاعەت ئەكەن ئەيانەيتنە دەر
 پاكيان دىننە دەر نەجاتيان ئەدەن
 ئەوجا داخلى بەھەشتيان ئەكەن
 ھەر كەس لە دونيا ئەعمالى چا بى
 لە عوقبەت ئەبى جىگىي بالابى
 دونيا مەرزەعەي دوايىمانە
 ئەگەر مە چاك بىن ھەر شايمانە

جیئی ئیمتخانه و جیئی کۆشش و ژۆد

جیئی تیشوویردنه بۆ ناو تهنگی گۆر

بروانامه که ی شیخ سه میع له سه ر نه رکی حوسین حوزنی موکریان ی له سال ی ۲۵۷۳ ی کوردیدا به ناوی (باوه پی ئاین) له چاپ دراوه، به لام که لئ له وشه کانی به شتیوه ی موکری گۆراوه و دهستی تئ براوه و که لئ هه له یشی تیدا ده بینرئ.

سه رچاوه:

۱- باوه پی ئاین - شیخ سه میعی بانه یی - له سه ر نه رکی حوسین حوزنی - هه ولێر، ۲۵۷۳ ی کوردی.

۲- یاداشته کانی خۆم سه باره ت به شیخ سه میعی بانه یی.

میرزا عه بدوره حیمی وه فای

۱۲۶۴-۱۳۳۴

ئه م نه ستیره هه ره گه شه که له ئاسمانی وێژه ی کورده واریدا ده دره وشیتوه، ناوی میرزا عه بدوره حیمی کوپی مه لا غه فوور له به ره ی مه لا جامییه به پیتی دیوانه که ی که له سال ی ۱۹۶۲ ی زاین له سه ر نه رکی مامۆستا گیو موکریان ی چاپ بووه، له سال ی ۱۲۶۴ ی کۆچی له شاری سابلآخدا پیتی ناوه ته مهیدانی ژبانوه و هه ر له ویدا پئ گه یشتوو و له پاشا له لای مه لا هه ره گه وره کانی شاردا خه ریکی خۆتندنی زمان ی فارسی و عه ره بی و فقه ی ئیسلامی بووه و شاره زایییه کی پوختی له سه ر زمان و وێژه ی فارسی و عه ره بیدا پهیدا کردوو و پاشان به ژۆربه ی دئ و شارۆلکه و شاره کانی تری کورده ستاندا گه راوه و له هه ر کوئ مه لایه کی زانای بینیه له لای ماوه ته وه و وانه و ده رزی له لای خۆتندوو و تا بووه به مه لایه کی زانا و نه وسا گه راوه ته وه ژێد و مه لبه نده که ی خۆی و له ویدا ژبانی به رێنموونی خه لک و وانه و ته وه به سه ر بردوو تا له سال ی ۱۳۳۴ ی کۆچی له ته مه نی هه فتا سالییدا له دهشت و جۆلی شام کۆچی دوا یی کردوو و له ویدا نیژراوه.

سه باره ت به جۆنییه تیی ژبان و شوێنه واری وه فای له لایه ن نووسه ران و لیکۆلهرانه وه که لئ قسه کراوه و هه ر کام شتیکیان وتوه که ئه و ده قی ئه و نووسراوه دینن:

له ژماره ۱۳۰۳ ی رۆژنامه ی ژیندا، سه باره ت به وه فای به م چه شه نووسراوه: «سه ردار ی هۆنه ران و بۆلبولی خۆشخوانی باخچه ی ولاتی موکریان، وه فای، ناوی حاجی میرزا عه بدوره حیم، کوپی مه لا غه فووره و له سال ی ۱۲۶۰ ی کۆچی له شاری سابلآخ یا مه هابادا هاتوه ته دنیاوه و، هه ر له وێشدا خۆتندنی به پایان گه یاندوو په ر ی نه هری، به هه شتی شیخ

عوبه یدوللا، شهیدای هۆنراوه‌کانی بووه و وه‌فایی بانگ کردووته لای خۆی و ئه‌ویش چوو له‌وێ بووه به‌هاوراز و نووسه‌ری تایبه‌تی شیخ.

وه‌فایی دوو جاران دیدهنیی مالی خوای کردووه، جاری سیتیهم هاتووته سلیمانی و له‌ ته‌ک شیخ سه‌عیدی حه‌فید و سه‌ید ئه‌حمه‌دی خانه‌قا و حاجی توفیق به‌گی پیره‌مێردا ئه‌مجاره‌یش بۆ مالی خوا به‌پێ کەوتوو، سالی ١٢٢٠ له‌ چۆلی شامدا کۆچی دوایی کردووه و هاوڕێیه‌کانی له‌ ده‌شته دیمه‌دا ناشتوویانه. هۆنراوی وه‌فایی له‌ کیشدا هه‌ر یه‌که‌ی ئاهه‌نگیکێ تایبه‌تی هه‌یه.

مامۆستا محه‌مه‌د عه‌لی قه‌رده‌اغی که‌ دیوانه‌که‌ی وه‌فایی به‌چه‌شنیکێ زانستی به‌جاپ گه‌یاندووه له‌ پیشه‌کییه‌که‌یدا له‌ زمانی مامۆستا نه‌جمه‌دین مه‌لاوه ده‌گێڕێته‌وه و ده‌لێ: وه‌فایی خه‌لکی ولاتی موکریان و له‌ شاری سابلاخدا هاتووته دنیا و هه‌ر له‌و شارهدا خوێندوویه‌تی هه‌تا ودمی زانستیی وهرگرتوو. له‌ سالانی ١٢١٨ی کۆچی هاتووته سلیمانی و له‌ ته‌ک حاجی توفیق به‌گی پیره‌مێرد و چه‌ند که‌سی تردا چوو به‌ حه‌ج و پاش ئه‌وه‌ی که‌ هه‌جیان کردووه له‌ گه‌ڕانه‌وه‌دا له‌ ڕێگای عه‌ره‌بستان وه‌فایی کۆچی دوایی کردووه و پیره‌مێرد ئه‌فه‌رموو: به‌ده‌ستی خۆم له‌ ملی چۆلی عه‌ره‌بستاندا ناشتوو.

وه‌فایی یه‌کێ له‌ هۆنهرانی هه‌ره‌ به‌رزی سه‌رده‌می خۆی بووه و خاوه‌نی مرخیکی زگماکی و زۆر ته‌پ و ناسک و پاراو بووه و هه‌روه‌ها ده‌نگیکێ زۆر خۆش و پێ سۆزی بووه و وه‌کو ده‌لێن له‌ ته‌مه‌نی ده‌ سالی‌دا هه‌لبه‌ستی داناوه و هه‌ندێ ڕاوێژی به‌هه‌لبه‌ست کردووه، ته‌نانه‌ت زۆربه‌ی نامه‌کانی به‌هه‌لبه‌ست بووه و هه‌ر به‌و هۆیه‌وه‌ دلی دانیشتوانی شار و هه‌ندهرانی گێڕۆده‌ی داوی ته‌له‌سمی خۆی کردبوو.

مامۆستا گیو موکریانێ له‌ سه‌ره‌تای دیوانه‌که‌ی وه‌فاییدا ده‌لێ: وه‌فایی له‌ سابلاخدا قوتابخانه‌ی هه‌بوو نه‌ک ته‌نها هه‌ر منداله‌ شارستانییه‌کان به‌لکو گه‌لیک له‌ به‌گزاده‌کانی ده‌ره‌وه‌ش له‌ دوور و نزیکه‌وه‌ منداله‌کانی خۆیان بۆ خوێندن ده‌نارد له‌ لای وی، ئه‌ویش هێنده‌ی فێری خوێندن ده‌کردن چه‌ند هێنده‌ش فێری بوێژه‌تیانی ده‌کرد تا له‌ سایه‌ی ته‌قه‌لا و خه‌باتی ئه‌وه‌وه‌ چه‌ندین بوێژی ناودار و به‌رز و گرنگی پێگه‌یاندن که‌ ئه‌ده‌ب و ئه‌دیبه‌ نموونه‌ی وان.

هۆنراوه‌کانی وه‌فایی ده‌کرێن به‌چه‌ند به‌شه‌وه: دل‌داری، لاواندنه‌وه، پیا‌هه‌لدان، به‌لام زۆربه‌ی هۆنراوه‌کانی دل‌دارین و پتر سه‌باره‌ت به‌دل‌داری و ئه‌وینداری و هیوای به‌یار گه‌یشتن و ده‌ربڕینی ده‌ردی دووری له‌ یاره. وه‌کو له‌ هۆنراوه‌کانیدا ده‌رده‌که‌وێ، وه‌فایی له‌سه‌ر ڕێ و پچه‌ی خواناسی ئه‌و هۆنراوانه‌ی هۆنیوه‌ته‌وه.

مامۆستا محەمەد عەلیی قەرەداخی لە پێشەکی دیوانەکی وەفاییدا دەڵێ: مامۆستا مەلا عەلی سەنجەری بۆی گێڕامەووە کە لە خوالێخۆشبوو پیرمێردی بیستوووە کە کاتێ چوووە بۆ حەج لە نێوان مەککە و مەدینەدا لەگەڵ وەفایی بەیەک گەیشتوون و ماوەیەکیان وتووێژ بەیەکەووە کردوو، لە پاشان وەفایی بەپیرمێردی وتوو: من خەلکی سابلاخ پێم دەڵێ: هەموو هۆنراوەمکانت هەر باسی خەت و خاڵی کێژانە، منیش ئەمەم پێ ناخۆشە چونکە هەموو هۆنراوەمکانم هەر لە ستایشی پێغەمبەردان، من ئەمە جاری سییەمە دێم بۆ حەج، ئەم جارە دواوییە بەخەڵکم راسپاردوو و پێم وتوون: ئەگەر من هۆنراوەمکانم بۆ کێژان و تێی ئەوا ئەمجارەش دێمەووە و، ئەگەر لە ستایشدا بێ ئەوا لای پێغەمبەر ئەمێنمەووە و لەوێدا دەمرم، پیرمێرد وتی: دواي دیتنی مەدینە چوین بۆ کێوی ئوچود و وەفایی لەوێ تووشی نەخۆشیی سەکچوون بوو و لەوێ کۆچی دواي کرد و بەخاک سپێرا.

وەفایی لە سەر دەمی ژيان خۆیدا لە سابلاخ و شوێنەکانی تری کوردستان ناسراوە و ناویانگی لەناو خەڵکدا پەیدا کردوو و هۆنراوەکانی بەناو خەڵکدا بڵاویونەتەووە. تەنانت ئەو کەشکۆڵ و بەیازانە و لە هەورامان و سنە و هەوشار نووسراون گەلێ لە هۆنراوەکانی ئەویان تێدا یە. غەریقی کە یەکی لە هۆنراوانی هاوچەرخی وەفایییە، بەپارچە هەلبەستێک بەم چەشنە تاريفی وەفایی دەداتەو:

بەهای ئەبیات و ئەشعارت وەفایی مۆلکی ئێرانە

نیساری مەسرەعێکی لایەق بێ کەي دووسەد جانە؟

عێراق و پارسی وا گرتەووە خۆ لەشکری نەزمت

ئەوا دەروا لە بۆ تەسخیری مۆلکی هیند و توورانە

ئێلاهی با دلی خوێم دەگەڵ زومەرەي پەفیکانت

بەخێر و شادی پەجەت کەي کە ئێران بێ تۆ وێرانە

مورادت کەعبەتۆللايە مەرامت کەزەمتە لکن:

حەقیقەت مەتەلەبە، ئەسلی و سالی و سالی جانانە

خودا هەمراهی تۆ بێ، دەستگیرت غەوسی سانی بێ،

تەریقێکی خەتەرناکە کە: پەهزەن نەفس و شەیتانە

ئەمن خاکی سەکی غەوسم فەرامۆشم مەکە قوربان!

لە هیجرت ئاوری بەربۆتی دەروونم، وەک نەستانە

هەزاران مۆژدەبێ، ئەي بۆلبولی شەیدا بەحەمدوللا

لە نەسلی ئالی تاها، غەوسی سانی، شاھی شیخانە

له سایه‌ی غه‌وسی سانیدا مهنم پې دورې شه‌هواره
 به‌های هر دانه‌یه‌کی، بټی شکه ته‌ختی سلټمانه
 نه‌گر نه‌حوالی که‌لې خوت دپرسټی، شاه‌ی شه‌مزینی
 هه‌میشه: چاو به‌خوټنه، دل بریندار و پهرټشانه
 ده‌گل نه‌م به‌ندمیه (حاجی وه‌فایی) بټی لوتفی؟
 نه‌گر چی بټی خه‌تایه خټ سکه‌ی دهرگاهی شاهانه!
 له لوتفی خوت دپرسټی گهر له حالی به‌ندمیه که‌متر
 غه‌ریقه هینده گریاوه (غهریقی) به‌حری عومانه

وه‌فایی هونهرتکی دلته‌پ و سه‌وداسهر و گراوټکی واپوو که له هونینه‌وه‌ی هونراو و
 داهټنانی هه‌واياندا و له دوزینه‌وه‌ی وشه‌ی له‌بار و تامدار و له بزواندنې هه‌ستی
 دلداره‌تیدا ده‌ستیکې زږر بالا و به‌رزی هه‌بووه و، گوزانېبټیژانی کټون و نوټی، که‌لټ له
 هونراو‌مکانی نو‌یان کردووه‌ته گوزانی و له به‌زم و کټرمکاندا ده‌یانلټین، وه‌فایی له پارچه
 هه‌لبه‌ستیکیدا به‌یاره‌که‌ی هه‌لدهلټ و پټی ده‌لټی: نه‌ی دلداره شو‌خوشه‌نگه‌که‌م، به‌هوی
 دووری بالاته‌وه به‌ته‌واوی سووتام و ده‌سا به‌زه‌ییت پټمدا بټی و نه‌مه‌ک بنوټنه و لام لټی
 بکه‌وه، چونکه دلټی زارم و مکو بولبولی شه‌یدا بټی روومه‌تی گولټ ده‌نالټینټی، سه‌رم ده‌که‌مه
 نه‌لقه‌ی به‌رچهم و چاوت و دلټشم له پټتا به‌خت ده‌که‌م، خټ من دلټم بټی تو برینداره و نه‌گر
 به‌ده‌واوی لټوت مره‌مه‌ی که‌ی دیاره خو‌ش ده‌یټته‌وه:

نیگارا نه‌ی به‌غه‌مزه ئافه‌تی دل چاوی بیمارت
 نه‌مان سه‌ر تاقه‌ده‌م سووتام له دووری نووری دیدارت
 ده‌سا روحمټی وه‌فادارم به‌حالی داد و هاوارم
 که و مکه بولبول دلټی زارم ده‌نالټی بټی گولټی زارت
 سه‌رم ناوټی نه‌گر نه‌یخه‌م به‌حه‌لقه‌ی به‌رچهم و چاوت
 دلټم ناوټی نه‌گر نه‌یکه‌م به‌فیدیه‌ی چاوی عه‌یيارت
 نه‌سیری زولفی خاوی تو‌م، شه‌هیدی رهمزی چاوی تو‌م
 نه‌من گیرای داوی تو‌م، به‌سه‌د چی دل بریندارت
 شه‌هیدی نازی تو‌م و داغدارې باغه‌بان نه‌ی گولټ
 له دووری تو‌ بټی نالم؟ یا له سه‌ر بټی‌دادی نه‌غیارت؟
 نه‌من نه‌مدیوه هیندوو باغه‌بانی باغی جه‌ننه‌ت بټی
 به‌شیرینی چ دل‌کټشه؟ بټی نازم خالی رو‌خسارت

له لایې شه که رستانه، له لایې ښاري حیوانه
نه گهر گول بې نه گهر غونچه له ب و زاری شه که ربارت
(وه فایې)، دوور له وه سلی توه، پابه ندی ته لیسم ټکه
له سر گه نجی جه مالت که و ته داوی زولفی ره شمارت

وه فایې له پارچه هه لېب سټیکي تریدا له گهل دلداره مکیدا ده که و ته پاز و نیاز و ده لې: ښی
گولنه ندام، ښی یاره خوښه ویسته که م، به زولفی پریشانته یا له دارم بده و، یا دردم
چاره که و به زه میت پیمدا بې، با دل له هیچه له ده ست درنه چی، من نه خوښی توم و
نیخسیری توم و به نووکی تیری برزانگه کانت بریندارم، قسه کانت نه ونده شیرینه، که
دینمی به تالان بردووه. دل و دینم نه وا دایه کله ی چاوه کانت. ناماده م که خوم بکه م
قوربانت و گیانم له پټتا به خت که م:

گولنه ندام ښی ته نافی گهر دهم زولفی پریشانته
عیلاجی، چاره یی، روح می! نه مان دهستم به دامانت
غهریبی توم، نه خوښی توم به گوښه ی چاوی بیمار
ښسیری توم، شه هیدی توم، به نووکی تیری موژگانت
ښشاره ت نافه تی پوچم، که لامت غاره تی دینم
ته به سوم سیحری لیوانت، ته که لوم ره مزی چاوانت
مه گهر سه رتا قه دهم زولفت وه کو من خاو و شتوایی
که سه رگه ردانی سه ودایه له سه رچاکی گریبانت
ده لایې شه که فروښی شاری میسره وا به شیرینی
بنازم! خالی وه که هیندوو له گوښه لیوی خه ندانت
نه گهر دل بوو نه گهر دین دامه سورمه ی چاوه کان، ښیدی
به سم سه ودا زده و پيسوا که توپی و دین و ښمانت
ته لیسمی بابه سیحری حه لاله رهنکی ره یحانه
شکه نج و به نده، یا خو جی دلانه زولفی سه ر شانت؟
به نازادی له کن خو ی شوهریه من مات و هه یرانم
گول و نارنجی بهر هیناوه خو سه رووی خه رامانت
له بهر چاوت بگریتم، یا له ده ست تو داد و هاوار که م؟
له بهر نه پرهنکی مه ستان، یا له سیحری رهنکی ده ستانت؟

دلم سه و دازدهی بالاته خوم دلدادهیی نهبروت
 به بالا دل به لاگيرت، به نه برق خوم به قوربانت
 له دادی من بپرسه جارئئی سولتانی عیشوه و ناز
 به ناحق بچی بمکوژئ ئیشاره ی چاوی فه تانت؟
 (وهفایی) که و ته حلقه ی زولفت، ئیدی مهیده بهر موژگان
 که من کوشته ی تهافت بووم چ لازم تیره بارانت؟

که م هونری کورد توانیویهتی که به چه شنی وهفایی هونراوی دلداری بهونیتوه.
 به پاستی وهفایی له تهواوی هونراوهکانیدا وهستایهتی به کارهیناوه و زوربه ی نه و شانیه
 به کاری هیناون، وشه ی ساکاری کوردين. وهفایی دهرده لکی خوی له گه ل یاره مهیدا باس
 دهکا و ده لئ: نه ومنده نه خوشی دهردی دوری یارم که ومخته گیان و دلم دهرئ و کوا
 شه مالی به ره به یان که سکالا و گازندهم بق لای نه بیا. من نه خوش و دهرده دار و سه ودا
 سهرم، ناخ بق هاو زمان و هاوسهر و دل میهره بانئ، خوکس له حال و سوز و گریانی من
 زانیاری نییه. خواجه دهسا تو خوت به زهیت به من بیت و لایکم لی بکه ره وه. نه یاران
 ئیوهش بهری نالین و گریانم مه گرن، چونکه من گراو و سه ودا سهری دل به ریکی
 شوخوشه نگ و سه لما پهنگ و لایلا دهنگ و شیرین شه که رم که کردو میه ته مه جنوونی دهر
 و دهشتان و فرهادی زه مان:

هیند نه خوشی دهردی دوریم ومخته گیان و دل دهرئ
 کوا نه سیمی سو بدهم تا عرز و حالی من بهرئ
 دهرده دارم، بی زبانم، بی دلم، سه ودا سهرم
 ناخ له بق دل میهره بانئ، هم زبان و هم سهرئ
 کهس له حال و سوز و گریانی من ناگه دار نییه،
 ناخ له بق یهک حال زانی دل پر ناو و ناوئ!
 له حزه یهک یادی خودا ناکا له بهر عیشی جیهان
 نه فسی کافر و ده زانی قهت جیهان پانابری
 من به دل، زولفت به سهر، که وتوینه بهر پیتی پهحمهت
 نه ی ئومیدی مؤمن و کافر، به حالم نه زهرئ
 بی شه کهر خنده ی دهمت وهسلئ روخت مومکین نیه
 جه نه تم ناوئ هه تا نه مشوئن به ناوی که وسهرئ

پټم بلټی: ومجهی چیه زولفت موقیمی پرومته؟
 خو به شهرعی مستهفا جهنت به کافر ندری
 با به ناخر بی جفا بهر چاوه بیمارت بلټی:
 یا دهوای دهر دم کهرم کا، یا له دهر دم هه لگرئ
 کردمیه مهجنوونی دهر و دهستان و فهرهادی زهمان
 شوخ و سهلا پهنک و لهیلا دهنک و، شیرین شه کهرئ
 کردمیه نهفسانهی هه موو بازار و شاران عاقیبهت
 پروو به خال، گهر دهن مهراڼ، چاوکال و گیسوو عهنبرئ
 مهنعی نالینم مهکن یاران له دهست موژگانی یار
 زور بهئیش و دهرده ریشی جیگه نیشی نهشتهرئ
 زمحمهتی بی هووده تاکهیی؟ نهی تهیبی میهرهبا!
 دهردی من دهردی که بی دهرمانه چاره ی ناکهرئ
 سقزی نیو جهرگم بهگریان ههر له تاوی خوشتره
 گهر ههزار طوفانی نوح بی ناوری من دانامرئ
 دهست و دامان بووم، گولیکی مهزههری توّم بوو کوتی:
 عیززهتی حوسن و جهمالم شهوکهتی هه لئاگرئ
 دوودی ناھم سقزی جهرگم وا که ههر بالا دهجئ
 شهو نییه ناسمان که نهگری چاکه ناوړ ناگرئ
 پرووی وهدرنا تابهتا زولفی دل ناوړتزی بزووت
 ناھ و نالهی عاشقان هات بوو بهر قوژی مهحشرئ
 ماجی سهرتاپای که دای فهرمووی: (ومفایی) من دهر پوّم
 نهو دهمهت ماوه له عومرت هسته با خوش رابرئ
 ومفایی که لټی ههزی له هونراوهی هونهرانی کورد کردووه، بهلام پتر هؤگری هونراوهکانی
 نالی بووه و که لټی جار مانای هونراوهکانی نهوی له ناو هونراوهکانیدا گونجانندووه و
 بهرگیکی تازهی لهبر کردوون، بقوینه له پارچه ههلبهستیکیدا دهمانخاته بیرى پارچه
 ههلبهسته که ی نالی که ده لټی:

حهنایی کردووه پهنجهی به خویناوی دلی زارم
 نه مه پهنکی شه هادمت بی که کوشتهی دهستی دلدارم

وهفایى ههروهه وتمان پهنگ و بۆنیکى ترى داوهته ماناکهئى و له قالبىکى تازهدا
پازاندوويهتهوه و بهرگىکى ترى پى داوه وهکو دهلتى:

پهنجهئى له حهنا بهستووه ئايا گۆلم نهمرق؟

دهستى له دلى گوشتهئى خۆى خستووه ناخۆ؟

باکم دل و پۆحم نيهه، تۆزیز مهبه قورىان!

ئهو پۆحه بهسهرگهردى سهرت بى وهروهه تۆ!

پهيوهسته غهريقى ئهسهرى ئاتهش و ئابم

بۆ ئابى پوخت سینه مه وهک مهجمهرى پشکۆ

تۆ بى و سهرى خۆم مه مخهه زیندانى جودايى

خوینم نيهه ها بمکوژه بهم خهنجهر و ئهبرۆ

بولبول سيفهت ههه لهحهه له دهورى گولى زارت

نالىنمه ههئى پۆ! دلکهه پۆ! گولهکهه پۆ!

بۆچى نهگريم ههه دهمه بۆ حالى (وهفایى)

جان خهستهه و، دل عاشق و، دلدار جهفاجۆ

وهفایى له يهکتى له چهکامهکانیدا بهدلدارمهکى شیریندا ههلهدهلتى و شیرین لهم کاتهدا که
تهشى پیتساوه، وهفایى گیرۆدهئى بووه و تهشیهکهئى بهئهستیرهئى کلکدار چواندوهه و
سهرى ئهموستهکانى بهئهستیرهئى پیروو داناهه و گهپان و سوورپانى چهرخى وهکو
چهرخاندن و سووراندنى تهشیهکهئى زانیوه.

مامۆستا گيوئى موکریانى نهمر له پیتشهکى دیوانهکهئى وهفاییدا سهبارهت بهدانانى ئهم
چهکامه دهلتى وهکو له میرى دلسۆز خوالیخۆشبوو سهید تاهای شهمزینم بیستووه
ئهیفهرموو: له سالى ۱۲۹۶ى کۆچیدا شیخ عوبهیدوللاى نههرى ویستى نووسراویک بۆ
ناسرهدین شای قاجار بنیتریتته تاران و بهوهفایى گوت نامهکهئى بۆ بنووسى و ئهویش له
بهرامبهرى شیخدا دانیشته و پیتنووس و قاقهزى ههلگرت و پرووى له شیخ کرد تا داخوازى
خۆى پى بلتى و بۆى بنووسى کهچى له پهنجهرهوه لهسهه گۆتسوانهئى بانیکهوه شیرینى
چاویى کهوت که بههزاران ناز و لار و لهنجهوه تهشى دهپست و جارجارهش بۆ ئهوهئى
ناور له دلى وهفایى بهردا ناوړى لى دهداوه وهفایش بهکوئوپر چهکامهئى شیرین تهشى
دهپیتى هۆنیهوه و که ههمووى بهبزوتنهوه و بادان و خول خواردنهوهئى تهشیهکه و ناز و
لهنجه و شۆخوشهنگى و دهلالى و کهشم و نهشمى جادوگهراڤهئى شیرین ههلهدهلتى،
نووسییهوه و دایه دهست شیخ و شیخ که لێی وردبووهوه پرسى وهفایى ئهوه چییه؟ گوتى:

قوربان تاوانی من نییه دلّه گرفتار و شیواوه کهم بیتی کردووم. ئیدی وهفایی له شهرمه زاریدا چوو دهروه و ملی پتگای سابلأغی گرت. هه چهند شیخ سئی جار چهندین کهسی زانا و به پتزی به دوودا نارد که گلی دهنه وه و گه لیک دلخویشیان به نارمزوی خوی دهاوه کهچی وهفایی نه گه رایه وه و هر هیندهشی وه لام دهاداته وه که تازه به چ پرویکه وه ته ماشای شیخ بکه م؟. ده لاین پاشان شیخ به داب و ده زگایه کی شایانه وه شیرینی بۆ وهفایی ماره بپی و نارديه سابلأغ. ئه مهش چه کامه ی (شیرین تهشی ده پتسی):

تایه کی پیشهیی دل به نووکی غه مزه دادا
 دهستیکی بۆ سه ما برد پرویه نندی ماهی لادا
 نافه ی گولی به ده رکوت عه تری به دم سه بادا
 باریک و لووس و نازک وهک زولفی خاوی بادا
 وهک شاخی گول به لادا، شیرین تهشی ده پتسی
 نووکی تهشی به گهردهش چه رخیکه قوتبی پتوه
 مه چه ره بوو به داوی که چه رخه که وه ته نیوه
 وهک زوهره دهستی کتشا که به نندی قهوسی زیوه
 ئه ستیره ماهی داگرت سابت کرا به پتوه
 عه رهق به پروو به پتوه، شیرین تهشی ده پتسی
 که که وه ته چه رخ و گهردهش تهشی به دهستی پهنگین
 هه ودا ی له لئو و دم دا خورشیدی سینه نه سرین
 سه مای به زوزه نه ب دا که فی خه زیبی شیرین
 گرتی خه تی مدارا شه فق به عقدی په روین
 سیحریکه بۆ دل و دین شیرین تهشی ده ریسئ
 که دهستی بردو هینا به دل بهری به تا دا
 وه چه رخه خست و گتیرای به پانی سافی دادا
 عه یان بوو په نجهیی رۆژ به خه تی ئیستیوادا
 به سویحی سادق ئهنگووت زه نه ب له ئیو سه مادا
 حیرهت له ماسیوادا، شیرین تهشی ده پتسی
 یه خه ی کراسی لاچوو، بشکووت به هر دوو لیوان
 گول و شه کهر ده باری له کووچه ی باغی سیوان

زولفی پڑانه کولمی وه دهرکهوتن له نیتوان
 شمس و قهمر هه لاتن دوتنی بهنوژی شیتوان
 وهفایی کهوته کیتوان، شیرین تهشی دهپتسی
 سمی غهزالهی چین له نافه دا عه یانه
 ده لیتی ده نیوه شه ودا سپی دهیی به یانه
 قه دی گول و ده می گول نه می که قووتی گیانه
 له باغی یاسه میندا شکوفهیی گولانه
 به هاری بی خه زانه، شیرین تهشی دهپتسی
 شکوفه وا هه لستنی له زیترو زیتو حویابی
 له کهوسه ری به هه شتی دهروونی پر کرابی
 خپرو له تیف و نازک بلووری خوندما بی
 به جورمی نووکی دهرزی له نیتوی درزیدا بی
 دیاره سهروی وایی، شیرین تهشی دهپتسی
 له بانی نارقهی پشت له پیکه نینی زاری
 به خه نده غونچه گول بوو گولوی لی دهباری
 گوتم: بفرموو نهی گول دووچاوی من به یاری
 به چاوی من ببینن ته لیس می سیحرکاری
 که سهروی جویباری، شیرین تهشی دهپتسی
 که کهوته چهرخ و گهر دس تهشی به پانی لووسی
 ده کهوته پایبووسی دوو زولفی ئابه نووسی
 زه نه ب له مانگه شه ودا ده هاته چاپلووسی
 له سه به یازی گهر دهن به خه تی خویش نویسی
 مه بیتنه پای بووسی، شیرین تهشی دهپتسی
 شیفای جهر احه تی دل تهشی نه بوو که رستی
 شه شپه ری کاکی خوی بوو پر ئاو و پر له مستی
 هه تیوی که الله شق بوو به داو و حیل بهستی
 که هات و چوکی دادا به لیتوی غونچه می گهستی
 به رۆح و دل به قهستی، شیرین تهشی دهپتسی

گوتم: چ بوو نه مام! به خال و خت نه ماوی
 وهکو به هار و سونبول بلآو و تیک شکاوی
 کوتی گولآو و مسک بوو شکوفه گول گولآوی
 به گهر دشی سه ماوه ستاره یی سه ماوی
 له بهر چوو چاو و راوی، شیرین تهشی ده پستی
 به خه نده زولفی لادا له سر عیزار و زاری
 که شهو بهیانی بهردا گول و وهنوشه باری
 دوگمه ی کراسی به ربوو بزوت هه وری به هاری
 سه لای له عاشقان دا باخی گول و هه ناری
 دونیا به نینت زاری، شیرین تهشی ده پستی
 که زولفی که وته سر روو هه موو خه تای به چین دا
 خه رامی تاوسانه ی به سه روی نازنین دا
 سفیده یی بهیانی به باغی یاسه مین دا
 فه نای پر به قا بوو دهمی له پیکه نیندا
 سه د ناهه تی له دین دا، شیرین تهشی ده پستی
 مه کهن مه نعی (وهفایی) که خاو و دل بلآوه
 سه رتکه مه سستی نازی، دلکه بوی نه ماوه
 به داوی دل دلی خوی به داوی زولفی داوه
 دل م حقی به ده سته فتوای سه ری دراوه
 که نه غه زاله چاوه، شیرین تهشی ده پستی

به پراستی وهفایی له م چه کامه دا هونه ری هونه ریته یی خوی نواندوه و له راسته قینه دا
 نه م چه کامه به شاکاری وهفایی ده زمیترری و که متر هونه رتک توانیویه تی به م چه شنه
 به دلداره که ی خویدا هه لبتی و به رزی کاته وه و ته شیه که ی ده سستی بکاته نه ستیره و شیرین
 له ناسمانیکی که لکه له و خه یالدا دانی و ده ست دریز بکا بۆ ناسمان و له پر روو به ندی
 لاچی و مانگی روومه تی ده رکه وی نه شوینه به تیشکی خوی روون بکاته وه و نه وسا چه رخ
 که ته شیه که یه تی بخاته سووران و نه ستیرمکانی تر که په نجه کانی ده ستییه تی بخاته
 چه رخ و گهر دش.

ماموستا محمهد علی قهرمداخی به داخه وه له پیشه کی دیوانی وهفاییدا ده لئ: وهفایی

بۆ ھۆنینەۋەى ئەم ھەلبەستانە پەپرەۋىى لە نالى كىردوۋە و لاساىى پارچەى مەستوورەى نالى كىردوۋەتەۋە. بەلام ئەمە ھەلەى و وا نىيە و ئەگەر بەتەۋاۋى لە چەكامەكەى ۋەفائى ۋەربىنەۋە دەبىنن كە تا ئىستا ھىچ ھۆنەرىك نەيتوانىۋە بو چەشنە بەلدارەكەى خۆيدا ھەلبەلئى ۋەئو بكاكە مانگ و ھەتاو بەجۆرئ كە تىشكى سەراسەرى جىھان داپۆشئ و زولفەكانى بكاكە شەو بەجۆرئ كە مانگ و ھەتاو ئاۋا بن و كاتئ كە ھەوداى تەشپىيەكەى بدا لە لئو و دەم، ئەستىرەى كلدار كە تەشپىيەكەى تەى بکەۋىتە گەران.

ۋەيا كام ھۆنەر توانىۋەتەى بلئى: ناۋكى شىرىن لە ناۋكى ئاسكى چىن خۆشترە، ناۋكى ئاسكى چىن ھەر بۆ نەخۆشە.

بەلام ناۋكى شىرىن لەگەل ئەۋەى بۆنە خۆشتر لە ناۋكى ئاسكى خەتا و خوتەنە، كەچى لە نىۋەشەۋدا ۋەكو سىپىدەى بەرەبەيان دەدرەوشىتەۋە و بەژن و بالا و دەمى ئەۋ ۋەكو گولە و ماىەى ئارامىى گىانە و بەبئى ئەۋ ژيان نارەۋايە و ھەمىشە بەھارە و بەھارىكى بئى خەزانە. ئەۋە پوۋن و ئاشكرايە كە ۋەفائى گەلئى حەزى لە ھۆنراۋەكانى مامۆستا نالى كىردوۋە و گەلئى جارىش لەسەر ناۋەپۆكى ھۆنراۋەكانى ئەۋ ھۆنراۋى ھۆنىۋەتەۋە و جلوبەرگى تازەى پئى داۋن، بەلام نەھاتوۋە ۋەكو مامۆستا نالى، مەستوورەى كوردستانى كە يەكئى لە گەۋرەترىن ھۆنەرانى كوردى ئەۋ سەردەمە بوۋە دابشۆرئتەۋە و قسەى خراپى پئى بلئى. كە ئەمەش بەراستى جئى داخ و موخابنە كە ھۆنەرىكى ۋەكو نالى، ئەم كارە نارەۋايەى لئى پوۋبدا.

ۋەفائى ۋەكو دەلئىن سئى جار پۆشستوۋەتە حەج و كاتئ دەگاتە بارەگائى بەرزى پىغەمبەرى گەۋرەى ئىسلام دروۋدى خۋاى لەسەربئى، بەۋرەكارى و پىكخستنى وشەى جوان و پەنگىن ستايشى پىغەمبەر دەكا و دەلئى:

ئەى (امام المرسلين، شمس الهدى، بحرالهمم)

ئەى (شفيع المذنبين، خيرالورى، مولى النعم)

ئەى نەسىمىكى گولئى زار و شوعاعىكى پوخت

شەۋقى پۆژ و بەدرى تابان عەترى گولزارى ئىرم

ئەى لە شەۋقى جەنەتى پروت ئەنبىا و ئەۋلىا

پۆج لەسەر لىۋن ۋەكو پەروانە بۆ دىدارى شەم

ئەى دەم و خەندەت دەلىلى دەعوەىى بوۋن و نەبوۋن

ئەى بىرۆ و بالات بەيانى مەعنائى نوۋن و قەلەم

ئاسمانی پیر بوو له داغی خهتی پرووی تو شوه له پوژ
 سه چرای هه لکرد و نه یووه سه وادی یه که ره قهه
 تو بیی و ته شریفی (لولا) سیری (مازاغ البصر)
 تو مه قامی (لی مع الله)، تو بی و نووری قیدهه
 بی نهوام هیچی نییه هاتووم و مه حرووم مه که
 قهت له ده رگای خوی گه دای ناکاته دهه ساحیب که رهه
 هیچ ته بی بی پتی نییه ده ردی ده رووم کا دهوا
 نه مرۆ که ره چارهه نه که ی (واحسرتا یوم الندم)
 هاتمه بهر نه برۆت و ناسووتیم له سایه ی خهتی پرووت
 نایه ته: چی داخل ی که عبه ی بوو نایبی ترس و غهه
 دهست و دامانی خه می گیت سووی تو به و عاریزه
 ناو میت نایم که من دهستم له حهلقه ی که عبه دهه
 من چلون مه حرووم بیم نه ی (رحمه للعالمین؟)
 دی صه دای (لاتقنطوا من رحمه الله) دهه به دهه
 چاوه کانت سه رخو شن، قوریان. گوتم مایل به چین؟
 عه کس ی زو لقی خسته سه ره حه رفی موده ووهر، یه عنی، دهه
 که و تمه خاکی ده رکی هاتن بمکوژم خو ش به و دهه
 (قال رب البیت) هان (لاتقتلوا صید الحرم)
 زه وقی نه برۆی، شه وقی پرووی، خستمیه ناو زو لف و گو تی
 که عبه و پوژی مونا جاته و مه قامی مولته زهه
 (یا رسول الله) ده زانی تو که شه یطانه عه دروت
 هه له تو مه علومه نه منیش ئومه ته تو م هه رچی ههه
 که ی ره وایه و غیره ته بۆ تو که (فخر الانبیای)
 دوشمنی خو ت شاد به ره مووی ئومه ته خو ت دل به غهه؟
 داغی تو م هه ره پتوهیه سه دجار ده رکه ی دی مه وه
 من سه گیتی تو م (وهفایی) پرو له ده رگای کت ده که م؟

بهراستی ئەم پارچە هەلبەستە لە ستایش و تاریفی پێغەمبەردا باشتەڕین ھۆنراوەی کوردین و نمونەییەکی بەرز لە وێژە کوردیدا. وەفایی بووئە پەپوولە پەرۆیاڵ سووتاوی دەوری شیخی نەھری و ئینجا چووئە لای و ماوەیەک بووئە مامۆستای کورەکانی، و لە ھۆنراوەکانیدا سۆزی خۆی بەرامبەر بەشیخەکە دەربڕیوە و بەم چەشنە ستایشی شیخەکە دەکا و دەڵێ:

نەھری کە جێگەیکە ھەموو خاکی سورمەییە
 نەھری کە جەنەتی گول و گول ئاوی کەوسەرە
 نەھری غوباری عەترە، بووخاری بووخووری پروت
 خاکی تەپی کەوشکە ھەموو میتشکی ئەزفەرە
 نەھری وەھایە با لە گول و گول ئاتەشی
 عەنبر فرۆشە، خاکی لە کەوسەر موخەممەرە
 نەھری کە خولدەنەھری پەوان سەلسەبیلییە
 نەھری کە پاکی دارو دەون پاکی عەنبرە
 نەھری کە خاکی قبیلەمە گولزاری گولبەرە
 نەھری کە شاری دیدەمە جێ راوی دلبەرە
 دلبەر کە سەروی نەورەسی باغی سیادەتە
 گولبەر کە نەوشکۆفەیی رەوزە پەپەمبەرە
 دلبەر کەوا گولبوونی (یاسین) شکۆفەییە
 گولبەر کەوا لە گولشەنی (طاھا) سنەوبەرە
 ئەو تاقە نەسلە ئەسلی لە جووتی فریشتەییە
 دوپی یەتیمە زادەیی بەحری دووگەوەرە
 ئەو شەمعە زەینی مەحفەلی شەمزینە رەوشەنە
 ئەو شەمعە خۆ موبەرھەنە ئەو نوورە ئەزھەرە

وەفایی کە دەرواقە حەج و دەگاتە شاری تایف، ھەوایی مردنی شیخ عوبەیدوللای نەھری پێ دەکا و زۆر خەمبار دەبێ و بەچەکامەییەکی بەرز دەیلانێتێتووە و لەژێر ئەو چەکامەدا چەند دێرێکیشی بەفارسی بەم چەشنە نووسیوە کە دەڵێ: شەویەک پاش رووتبوونەو لە پێوەندیەکانی لەش، بەراستی دیترا کەوا من لە شاری تایفم لە ولاتی حیجاز و شیخ عوبەیدوللای نەھری کۆچیان کردوو، و من لە شیوەن و گریاندا بووم و ئەم چەکامە لە لاواندەوێ ئەودا ھۆننێوە، کە ئەوا چەند ھۆنراویکی لێردا دێنن:

در یغما بای خهزان دایه به هاری شوخ و ره عناکه م
 له ئیزهاری عهمل کهوت ئافتابی عالهم ئاراکه م
 وهره ق پیزان، خهزان کهوته رهزان و، وهسفی چهمن گۆرا
 به سه رچوو فهسلنی گولگهشت و ته ماشای باغ و سه حرا که م
 خهزان هات و چهمن چۆل بوو له نه غمه ی بولبول و قومری
 در یغما! سه سه رته تا، بۆ گولعوزاری سه رووی بالا که م
 له گریان ئاسمان دامانی سوور بوو شینی گیراوه
 مه گه ر گیرا وهیا مایل به شام بوو پۆژه پوونا که م؟
 له من دوور بووه ته وه خورشیدی نهوجی مه عریفهت، شاید
 به تیغی غه م سه ری خوّم هه لگرم هه مرهنگی جه وزاکه م
 له من وه حشی بووه ئاهوو خه رامی لاله پوخسارم
 مه که ن مه نعم که هه ر وهک شیت و هاران پوو له سه حرا که م
 به مه حروومی له گه ل به ختی سیادا ماوه فرمیتسکم
 له تازیتی هیجره تی خورشیدی عاله مدا سه ریه اکه م
 (وه فای) پیت بلّین: دنیا و دینم بۆچی به ره هم بوو
 ده لّین: پۆیی له سه ر دنیا یی قه بیه ی دین و دنیا که م
 نیشات و عوشره تی دنیا یه نه شئه و قووه تی چاوه
 ئه من چ بکه م له دنیا یی که پۆیی نووری بینا که م؟
 که تۆ پۆییت له بهر چاوم کوره ی خاکیه ئاواچوو!
 له پاش تۆ، ئه ی گولی نه ورهسته، خاکی کوئی به سه ردا که م؟

دیوانه که ی وه فای سه ره تا له لایه ن مامۆستا گیوی موکریانیه وه بلّو بووه ته وه. له م
 دوا ییه دا دیوانه کوردی و فارس ییه که ی له لایه ن مامۆستا قه ره داخییه وه له چاپ دراوه،
 به لام گه لّی هۆنراوی تریشی هیه که هیشتا له چاپ نه دراو. گهشت نامه یه کیشی
 به زمانی فارسی هیه که هیشتا چاپ نه کراوه و هه روا ماوه ته وه.

سه رچاوه کان

۱- دیوانی وه فای- کۆکردنه وی مامۆستا گیوی موکریان- هه ولێر، ۱۹۶۲.

۲- دیوانی وه فای- له سه ر ئه رکی سه یدیان - مه هاباد.

۳- دیوانی وه فای- کۆکردنه وی محمه د عه لّی قه ره داخی- به غدا، ۱۹۸۴.

۴- رۆژنامى ژين - ژماره ۱۲۰۳.

۵- كۆڭۈرۈر بىيان - ژماره يەك سالى ۱۹۶۹.

۶- يادداشتەكانى خۇم سەبارەت بومەيلى.

سالى سنە

۱۲۶۵-۱۳۲۹

ئەم ھۆنەرمان ناۋى سەلىم و كورۈى شىخ ئەحمەدى تەختەيى و نازناۋى سالە و بەيتى
ئەو بەلگەنى كە كەوتونەتە دەستمان لە سالى ۱۲۶۵ى كۆچى لە دىتى تەختە كە لە چەند
فرسەخى باشوورى سەندايە پىتى ناۋەتە مەيدانى ژيانەۋە و ھەر لەۋىشدا پى كەشتوۋە.
ھەر لە مىنداليدا لەلەي باۋكى خەرىكى خويىندىن بوۋە و لە پاشا بەفەقىيەتى پۇشتوۋەتە
سنە و لەۋىتوۋە بەرەو بىارە كەوتوۋەتە پى و لە قوتابخانەى حاجى مامۇستا نۆدشيدا
خەرىكى خويىندىنى فەقەى ئىسلامى بوۋە و ئەوسا چوۋەتە سابلاخ و ديسان ھاتوۋەتەۋە
سنە و ماۋەيەكىش چوۋەتە سەقز و لەۋىتوۋە چوۋە بۇ سابلاخ و لەلەي مەلا عەبدوللا ناۋىك
ۋەدى مەلەيتى ۋەمرگرتوۋە و گەراۋەتەۋە سنە و پاشماۋەى ژيانى بەوانەۋەتەۋە بردوۋەتە
سەر تا لە سالى ۱۳۲۹ لە تەمەنى شەست و چوار سالىدا كۆچى دوايى كردوۋە و لە
مىزگەۋەتەكى خويىدا نىژراۋە.

شىخ سەلىم لە ھۆنىنەۋەى ھۆنراۋى كوردى و عەرەبى و فارسىدا دەستىكى بەرز و بالەي
بوۋە و زۆربەى ھۆنراۋەكانى لەسەر پى و پچەى خواناسىدا ھۆنراۋەتەۋە.
شىخ سەلىم تەرجىحەندىكى ھەيە كە لە خواپەرستىدا ھۆنىۋەتەۋە و پەيرەۋىي لە
تەرجىحەندەكى ھاتف كردوۋە بەراستى نمونەيەكى زۆر بەرزە لە ۋىژەى كوردىدا و
كەمتر ھۆنەرىكى كورد ھۆنراۋى ۋاى ھۆنىۋەتەۋە، ۋەكو دەلى:

يارى نىكوۋ نەژادى سىلسلە موو

دلى بردم بەنەرگسى جادوو

يا ئەگەر پى نىيە بەتۋەى يار

بۇ دەماخم بەبۇ موعەتەر بوو؟

دلى مەجنون مەكانى لەيلايە

مونەكس بوو لە نىۋى ئايەنە زوو

كەرەمى كرد سىياھى و مەستى

نەرگسى ئەو بەدەيدەى ئاھوو

ههسته ئه‌ی دڵ بچینه‌ی لای مه‌جنوون
پشته‌ی عه‌قلی له‌ ده‌س ده‌رچوو
دلی پێکام به‌عیشه‌ی تیری موژه‌ی
تورک ئه‌ندیشه‌یی که‌مان ئه‌بروو
چووه‌ سه‌رشاخ‌ی گوڵ و وتی بۆلۆڤ
هه‌ر که‌ زانیی له‌ داوی شه‌و به‌ربوو
هه‌ر یه‌کێکه‌ خودای ئه‌حه‌د نه‌ک دوو
و حـــــــــــــــــده لا اله الا هو

واته: ياره خوښه ويسته کهم که جوان و په لکه خاوه، به چاوه جادووييه کانښه وه دلی بردم، وه به بونی قزی نه و که یف خوښ بووم. دلی مه جنون که شوینی له یلایه به بونی یاره که یه وه ناوړه و در به ددر بوو، دسا ئی دل ههسته با بچینه لای مه جنون که ناوړی خوئی بۆ یاره که ی له دهست دا، خو یاره که ی منیش دلی پیکاوم و منیش له وانه یه به دوویا ناوړه یم، به لام من بستم به خوا به ستووه و دزمان که نه و تاق و تنیا و بی هه متایه.

شیخ سەلیم که له بیارەدا بووه، لەوتێدا بووته داوی پێ و پچەیی شیخ عومەرەوه و وەکو پەپوولە بەدەوری ئەوا سووتاو و له پاشا ودمی پی و پچەیی نەقشبەندیشی لێ وەرگرتووه، وە تا ماوه ئەوی لەبیر نەچووتمەوه، له پارچە هەلبەستێکدا بیروبریوای خۆی سەبارەت بەبیرمەکی دەر دەبرێ و بەم جۆرە ستایشی دەکا و دەڵێ:

پیری سدیقی تهریق و تاجی فارووقی له سهه
وارثی عوسمانی زی نوورهین و که پاری سهبات
پۆچی شیرینم له دهوری قهدی شمشادت که پری
تا ته سهه دوق بی له بۆ په دی هه موو دهد و به لات
خالی هیندو زو لقی چین و پۆمی یی پووی پوومه تت
وان له قه بهزی قه هری شمشیری برۆی جهنگ نازمات
چاوی مه ستت چۆن له هه ر لا مه ردمی دل بر دوه
بی دلان بۆ دل له هه ر لا بی ته حاشا دینه لات
هه ر نیگه یی سه یقه لیکه بۆ مسی پر ژهنگی دل
به ل ته لای خا ل س ده بیتن مس به ئیکسیری نیگات
کیان فیدای گو فتاری شیرینت که عه ینی حکمه ته

كەشفى ئەسرارى تەرىقەت ھەللى كۈنھى موشكلات
 دل بەقوربانى نىگاي قەلبولعەيانى كارى تۆ
 وا دەكاتن قاعىدەى حىكمەت بەتالى وا سەبات
 قامەتى زىبای قىامەت خىزى تۆ بى بېرى پى
 مەحشەرى بەرپا دەكا بۆ سەرخۆشى جەور و جەفات
 كارنامەى خاسى ئادابى تارىقى بەندەگىت
 مونتهجى ھەققولەقەن قەتەى علاقەى مومكىنات
 فەيسەلى ھەققولەقەن فەسلولخىتابى عارفان
 تەرجومانى سېرى ئاياتى دەلالەت موعجزات
 يىتە مەيدانى سەداقەت (سالما) قەلبى سەلیم
 تا موشەپەف بى بەيۈمنى دەولەتى بىرى خودات

واتە: پىرەكەم شىخ عومەر لە راستگۆيىدا ۋەكو ھافى عومەر بوو ۋە نازناۋى فاروقى
 كىردوۋەتە تاجى سەرى، ۋە كەلەپوورگرى ھافى عوسمان بوو ۋە لەخۆ پاگرتن ۋە كوژتتى
 نەوسا ۋەكو ھافى ەلى بوو، ئەى پىرەكەم ئەى گىيانى شىرىنى من! خالەكانت ۋەكو
 ھىندى ۋانە ۋە زولفەكانىشت چىن چىنە ۋە برۆكانت ۋەكو شمشىرن ۋە بۆ شەپ ئامادەن،
 چاۋى مەستت لە ھەر لايەكەۋە دلى خەلگى بردوۋە، ۋە ئەو گراۋانە چارەھەكىان نىيە ۋە
 لەبەرئەۋەى تۆ دلىانت بردوۋە لە ھەر لايەكەۋە دىن بۆ لات ۋە ھەر سەرنج ۋە تەماشايەكت بۆ
 دلبراۋان ۋەكو ئەكسىر ۋايە كە ئەگەر بگەۋىتە سەر مس دەبىتە زىر، ۋە لە راستىدا ۋەكو
 ھافى عومەر چاك لە خراب جيا دەكەيتەۋە، ۋە من گىيانى خۆم ئەكەمە قوربانى قسەى
 شىرىنت كە ھەموۋى پىنۋىنى ۋە زانىارىيە، ۋە ھەر تۆ پاۋى پى ۋە چەكە دەردەخەى، ۋە
 ئەگەر بەژن ۋە بالاي تۆ دەرگەۋى ھەنگامە ۋە غەۋغا بەرپا دەبى، ۋە پى ۋە چەكەى تۆ دەبىتە
 ھۆى رىزگارىي خەلك.

سەرجاۋەكان

۱- بەيازىكى كۆن كە لە سالى ۱۳۳۲ى كۆچىدا نووسراۋە.

۲- يادداشتەكانى خۆم سەبارەت بەسالى سەنە.

میرزا عہدولہ جیدی مہجدی

۱۲۶۹-۱۳۴۴

ئەم ھۆنەرمان ناوی عہدولہ جید و کوری میرزا عہدولکەریم و نازناوی (مہجدی)یہ. بەپیتی دیوانە فارسییەکی لە تاراندا چاپ کراوە، لە ساڵی ۱۲۶۹ی کۆچی لە سەقزدا پیتی ناوەتە مەیدانی ژیانەو و ھەر لەوێشدا پیتی گەیشتوووە. ھەر لە منداڵیدا لەلای باوکی خەریکی خۆیندن بوو و پاشان چووێتە حوجرە فەقییان و بۆ خۆیندن زۆربەی شارەکانی کوردستان گەراوە و ماوەیەکی زۆر لە باندا بوو و لە پاشا لە سنە خۆیندەکی تەواو کردوو و گەراوەتە زێد و مەلبەندەکی خۆی و ئەوسا ژنی ھێناوە و چووێتە سنە و پاشان لەگەڵ ژنەکەیا پۆیشتوووە حەج و گەراوەتە بۆ سنە و لە پاش ماوەیەکی چووێتە تاران و بووێتە خۆشەویستی وێژەدۆستان و زانایان و ھۆنەران و نازناوی (ملک الکلام)ی پیتی دراوە و کراوەتە مامۆستای (دار الفنون) و ئیتر پاشماوی ژبانی بەوانە و تنەو و ھۆنەرەوی ھۆنراو بردووێتە سەر تا لە ساڵی ۱۳۴۴ لە تەمەنی حەفتا و پینج سالییدا کۆچی دواوە کردوو و نۆژارووە.

مەجدی بەیەکی لە ھۆنەران و زانایانی ھەر بەرزێ کورد دیتە ژمار، لە ھۆنەرەوی ھۆنراو و خەت خۆشیدا دەستیکی بەرز و بالایی ھەبوو و سەرچەم زانایان و ھۆنەرانێ دەوری خۆی پێزیان گرتوو. مەلکولکەلامی کوری لە سەرھاتی دیوانەکیدان نووسیویە: بایم لە تەمەنی شەست و دوو سالییدا دیوانەکی کە داگری شەست ھزار ھۆنراوی کوردی و فارسی بوو کۆکردوو بۆ ئەوێ لە چاپی بدا کەچی بۆی نەلوا و بەداخووە دیوانەکەش دەست بە دەست کەوت و لەناوچوو، وە ئەم دیوانە کچکە کە کەوتە ژێر چاپەو بەشیکی لە ھۆنراوەکانی باوکم کە لەم دواوەیدا ھۆنیویەتەو.

لە ناو ئەو دیوانەدا کە لە تاران چاپ کراوە ھەر تەنیا پارچە ھەلبەستیکی کوردی ھەیە، بێ گومان مەجدی ھۆنراوی کوردیی زۆر بوون و پەنگە لە داھاتوودا بکەوێتە دەست و بپیتە ئازووخە پاشەڕۆژی وێژە کوردی و ئیستا ئیمە لێردا ھەر ئەو پارچە ھەلبەستە دێنن و ھیوادارین کە لە داھاتوودا ھۆنراوە کوردییەکانی ئەم ھۆنەرە پایەبەرزە بکەوێتە دەست و بۆبکریتەو تا ھەموو کەلک و سوودی لێ وەرگرن. ئەمەش پارچە ھەلبەستەکی کە دەڵێ:

لە دوو لا زولفی لاوڵاو، لە سەروی قامەت ئالاو

خەم و پینچی ھەموو داو، چ لەم لاو، چ لەو لاو

موژە وەک نیشی پەیکانە، ھەمیشە کاری پێکانە

دلی ھەر خۆیش و بێگانەیی بەئەم پەیکانە پێکانە

له جهوری غمزه‌کاني توو، که بیچاره کوژه و جادوو
 چ خوینی بوو؟ چ جه‌رگتی بوو که نه‌پژاوه و نه‌برژاوه
 سه‌با بیینی نه‌گه‌ر بیینی، له زولفت دین و دل دینی
 وه‌لاکن کئی دل و دینی له بق‌عوشا‌قی تق‌ماوه؟
 نه یاقووته به‌ره‌نگینی، له نیوی کان که ده‌بیینی
 له ره‌شکی لیوی تق‌خوینی دلی کانه که گیرساوه
 له داوی طتوره و په‌رچهم، دلی ناشوفته‌مه هر دم
 نییه نازاد له قهیدی غم، خوا له‌م داوه بی داوه؟
 وهره به‌لکه نه‌جاتم دهی، له مه‌وجی قولزومی بی‌په‌ی
 له (مه‌جدی) غافلی تاکه‌ی؟ که بی تق‌غرقی گیزاوه

واته: یاره‌که‌م له دوولاه زولفه‌کاني لاولو، وه به‌دهوری به‌ژن و بالایدا ئالاه و پیچی
 خواردوه، برژانگه‌کاني وه‌کو تیر وایه و هه‌میشه کاری پیکانه و دلی خزم و بیگانه‌ی به‌م
 تیرانه پیکاره، ناز و له‌نجه‌ی تق‌بیچاره کوژه و سه‌رم سوورده‌میتنی که چ خوین و جه‌رگتیکم
 بوو، چونکه ده‌بوایه تیری ناز و له‌نجه‌ت خوینمی برژان‌بیایه و جه‌رگیشمی ببرژانایه،
 که‌چی نه‌خوینم برژا و نه‌جه‌رگم برژا، دیاره گیان سه‌ختم، نه‌ی بای شه‌مال له کویتیت
 بی‌نیکی زولفی یاره‌که‌م بق‌بیینی، به‌لام کئی دل و دینی بق‌نه‌و یاره‌ماوه؟ یاقووت که له
 ناوکاندا ده‌بیینی نه‌و یاقووت نییه، به‌لکو نه‌و کانه‌که‌یه که لیوی سووری تویه، به‌هوی
 زولف و په‌رچه‌مته‌وه دلم هه‌موو دم پر له‌خه‌م و په‌زاره‌یه و دیاره هه‌رگیز له‌خه‌م نازاد
 نابی، ده‌سا وهره له شه‌پۆلی ده‌ریای بی‌په‌ی پرزگرم که، چونکه (مه‌جدی) به‌بی تق‌نوقمی
 گیزاوه.

سه‌رچاوه‌کان

۱- دیوان میرزا عبدال‌مفید مجدی - تهران، ۱۳۳۲.

۲- یاداشته‌کاني خۆم سه‌بارت به‌مه‌جدی.

مهلا سألجی حەریق

١٢٧١-١٣٢٧

ئەم ھۆنەرە پایەبەرزە ناوی سألج و کورپی مهلا نەسروللای زۆیەیه. بەپیتی دیوانەکیی که سالی ١٩٣٨ی زاینی له چاپ دراوه، مهلا سألج له ١٢٧١ی کۆچی له دیتی زۆیە پیتی ناوێته مهیدانی ژیاڤهوه و هەر له منداڵییەوه سەرەتا له لای باوکی دەستی کردووهته خوێندن و پاشان بەهەقیقەتی بەزۆریی شارەکانی کوردستاندا گهراوه و له سلیمانی له مزگهوتی شیخ محەمەدی بەرزنجی خەریکی فێربوونی پێزمانی عەرەبی بووه و له بیارەش پەرتووکی (منهاج)ی تەواو کردووه و له پێنجویڤ پەراوی (گولنەبەوی)ی خوێندووه و پاشان پیتی کهوتووهته خانەقای شیخی بورهان و لهویدا پیتی و پچەي نەقشبەندیی وەرگرتووه و ئەوسا رۆیشتووهته سابلاخ و بووهته مامۆستای مزگهوتی سهی حەسەن و هەر لهو شارەشدا ژنی ھیناوه و ئیتەر دەبی بەتووش مآل و منداڵهوه و پاشماوی ژیاڤی بهوانەوتنەوه و رێنموونی خەلک و ھۆنراو ھۆنینهوه دەباتە سەر تا له سالی ١٣٢٧ له تەمەنی پەنجا و شەش سالییدا بادهی مەرگ دەخواتهوه و بەپیتی ئەسپاردەي خوێ له گۆرستانی (مهلا جامی)دا دەنێژرێ.

حەریق یەکی له ھۆنەرانی ھەربەرزی کوردە و ھۆنراوەکانی ئاوێتنەیهکی بالانمان بۆ چۆنییەتی ژیاڤ و بیروپروای ئەو.

حەریق زۆر حەزی له ھۆنراوەکانی مهولهوی و نالی کردووه و ھەندێ جار لاسایی ئەوانی کردووهتهوه و له ھۆنراودا زۆر حەزی له پستی جوان و وشەي رەنگینی کوردی کردووه.

زۆریی ھۆنراوەکانی حەریق دالارین و سەرپایان دەربارەي جوانی و ئەوین و خەت و خال و زولف و ئەگریجە و پەرچەمە، و بەدەگمەن له بابەتی ترهوه ھۆنراوی داناوہ و زۆرکەم باسی کۆمەلایەتی کردووه، شیوہی ھۆنینهوی ھۆنراویشی ھەر ئەو شیوہ کۆنەیه که ھۆنەرانی تر لەسەری بوون، بەلام گەلی شتی تازەي له ھۆنراودا داھیناوه و گەلی وشەي جوان و ساکاری کوردی بەکاربردووه، وه له ھۆنراوەکانیدا بەراستی پاراوی و سۆز و شیرینی دەبینرێ.

حەریق وا دیارە ھەر له سەرەتای لاویەتیەوه گیرۆدەي داوی ئەوینی مانگ پەیکەرێک بووه، بۆیە بەجۆش و خرۆشیکهوه بەیارەکیدا ھەلەلێ و ستایشی جوانی دەکا و بەم چەشنە پرووی تی دەکا و دەلێ:

قوربان وەرە قوربانە سا بێکە بەقوربانت

رەنگین که بەخویناوم کاکۆلی پەرتیشانت

ئازادىيە ئەم ۋەزە سا فەرمو بە ئازانە
 تىرت لە كەمانت خە بۆ قەتلى شەھىدانت
 جە ئانەيى من ۋەزە كەردوومە بە قوربان
 تۆش ماچى كەرەم فەرمو لەو سىۋى زەنە خدان
 تەلى دلى بىچارە مەدەبەكە گەرفتارە
 غەمخوارى دلى ئازارە بۆ ناۋكى موژگان
 ۋەزە دلى و دىن ھەرسى مەجموع بەبەك دەفعە
 قوربانى سەعاتىكى لەعلى لەبى مەرجان
 مەقسوودى من ئىزارە بۆ ئەمسەلى مەدحت
 بۆ توحفەيى ئەوساف و ئەزھارى گولستان
 ئەي خەسرەوى پەرۋىزم، شىرىنى شەكەر پىزم
 فەرھادى دلى كوشتەم، چاۋى پەشى فەتانت
 قەلەيى دلكەم قوربان نىشانەيە بۆ تىرت
 سىنەم ۋەكوو سەحرايە بۆ جىلوھى مەيدان
 تەنھا كە (خەرىق)ى من بۆ شەمەي شەبستان
 مەمكوزەرەۋە توخوا ساتۋ بەرەفىقانت

زۆربەي ھۆنەرە كۆنەكان، بىرۋى خۆشەۋىستەكەيان كەردوۋەتە مانگى يەكشەۋە و ھەندى
 جار كەردوۋىانەتە كەۋان و ھەندىكىشىيان چواندوۋىانە بەشمشىر و مىحراب و خەرىق كە
 لەسەر پەشتى ئەۋان ۋەزەشتوۋە، بىرۋى يارەكەي ھەر ۋەكو ئەۋان بەشمشىر داناوۋە و
 ھەرۋەھا لەم پارچە ھەلبەستەدا چەناگەي بەشىۋ چواندوۋە لە پارچە ھەلبەستىكى تىرىدا
 ۋەزە دلكاتە يارەكەي و دەلى:

چاۋەكەم ئەمۋەز لە گولشەن گول بەعیشوۋە خۆي نواند
 نەك نەك گىرىم، بەمەرگى تۆ قەسەم ھىچ نەمدواند
 گول بەتۆزى پىتەۋە لاف و گەزافى لى ئەدا
 ۋا شوکور سوۋسەي نەسىمت ھات ئەۋىشى لى ستاند
 نەشتەرى موژگانى تۆ ھاتوۋەتە سەر سەفەي دلم
 ھەر خەتى بوو، غەيرى خەتى سەۋزى تۆ پاكي كران
 لەشكرى ناھم لەگەل جەيشى جەبەش دەعو دەكا
 حىرەتم ماۋە كە چۆن ئەۋ دلبەرە دلمى پفاند

بۆ گۈلى پروت هاتم و پەرچەم ئەبىنم بۆيە وا:
 ماھى نەورۆزم بەشىوون وەك موھەررەم خۆى نواند
 تۆ لە ئەووەل گۆى وەفات ھىنايە نىو مەيدانەوہ
 ئىستا چەوگانى خىلافت پىشتى سەد وەعدەى شكاند
 توخوا قەت غىرەتە بۆ تۆ ئەرئى سەروى پەوان؟
 گۆل بەبئى تۆ وا لە باغا خىوہتى خۆى لئى چەقاند
 با وجود ئىنساف بدەم چاكە گۆلىش موشتاقتە
 ھەر لە شەوقى تۆيە سەرپۆش و گرىبانى دراند
 ھەركەسى مايل بەبىرىكە و تەرىقتىكى ھەيە
 تۆ بەشوعلى غەم (ھەرىق)ى وا وەجاخت ھەلگړاند

واتە: كاتئ چوومە گۆلزار، گۆل خۆى نواند و منىش لەبەرئەوہى بئى ئەمەك نەبم ئەوم
 نەواند، گۆل كە بەتۆزى پىتى تۆوہ لاف و كەزافى لئى دەدا، لەپەر سوسەى باى شەمالى
 ھاتنت ئەویشى لئى سەندەوہ و ئىتر نەپەشت لە خۆى بايى بئى و خۆى بنوئى، نەشتەرى
 برژانگەكانت ھاتووتە سەر دلم و دلمى برىندار و زامدار كردووە، ھەموو خەتتىكى جگە لە
 خەتى سەوزى تۆ پاكى كړاند.

لەشكرى ئاھ و نالەم لەگەل سوپا و ئوردووى زولفە پەشەكەت شەپ دەكا، وە خۆمىش
 سەرم سوورماوہ كە ئەو دلبەرە چۆن دلمى پفاندووە من كە بۆ گۈلى پروت هاتم و كەچى
 چاوم كەوتە پەرچەمت، وە مانگى نەورۆز وەكو مانگى موھەررەم خۆى نواند، واتە مانگى
 نەورۆز كە مانگى شايى و خۆشى و سەرەتائى بەھارە لىم بووہ مانگى موھەررەم كە مانگى
 شىوہنە. تۆ كە ھەر لە ھەوہلەوہ بەلئىنت بەمن دا كەچى ئەو بەلئىنتە شكاند و بەبئى پەيمان
 دەرچووئىت. توخوا ئەو پەوايە كە گۆل بەبئى تۆ لە باخا خىوہتى خۆى ھەلدا؟ كەچى ئەوہش
 دەبئى بلىم كە گۆل بەھەويائى تۆيە، ھەركەستىك بۆ خۆى بىروپروا و پەشتىكى ھەيە، تۆش
 ئەى (ھەرىق) بەشۆلەى خەم و پەژارە وەجاخت ھەلگړاند.

ھەرىق لەم پارچە ھەلبەستەدا دياردبى كردووتە ھەندئى زاراوہى خواناسى بۆ وئىنە:
 خەت بەواتائى جىھانى پۆخ و ئەروايە و خەتى سەوز بەواتائى بەرزخە كە برىتئىيە لە
 جىھانى نىوانى جىھان و پۆزى دوايى لە كاتى مردنەوہ تا پۆزى پەسلان، وە سوسەى
 سەمال بەواتائى بەزەبى خوايىبە. زۆربەى ھەلبەستەكانى ھەرىق خواناسىين و لە
 سەرتاسەرى ھۆنراوہكانيا سەبارەت بەمەى نووشى و سۆفئەتى و پى و پچەى خواناسى
 دواون، وەكو لەم پارچە ھەلبەستەيدا ستائىشى پئىغەمبەرى گەرەى ئىسلام دەكا و دەلى:

به نووره که زاهر بوو له سهر پرووی محمه مد
 عالم همووا ناشوفته بوو وهک مووی محمه مد
 مه خجول و سرته فکهنده نه سیرین و بنه وشه
 بو مووی سه من بوی دوو گیتسووی محمه مد
 مه جزویه همووا که س به پموز به نیشاره
 مه جبوره له دهس ساعد و بازووی محمه مد
 سهرووی چیمه نیش پی له گول و خاری غه مایه
 له رزیانه له هسرهت قه دی دلجووی محمه مد
 لالهش وهکو من سینه پر هسرهت و داغمه
 تا دیویتی پوخساری گولبووی محمه مد
 زاهد وهره پتش، تو سهری نیمانی زه عیفت
 پرویی که له میحرابی دوو نه برووی محمه مد
 بوره انه له سهر نه فی و مونافات شهوو پروژ
 مووی که په پتشانه له سهر پرووی موحه مد
 پوچ و دل و دینت هیه هه رسیکی (هه ریق)
 خهرچی که له پتی وهسف و سه ناجووی محمه مد

هه ریق له بهر اهری نالیشدا پاره ستاوه و بهر بهرچی هونراوه کانی داوه ته وه و له گه لیدا
 که وتووه ته په نجه بازی و بهر بهر کانی.

نالی له پارچه هه لبه سته کیدا ستایشی کچی کردووه و نهویش بهم چه شنه له بهرام بهری
 نالیدا به کوپ هه لده لئی و ده لئی:

عیشقت که هه قیقی بی تالب مه به نیلا کوپ
 هم هه ضره تی له ولا کوپ و هم یوسفی والا کوپ
 نهو نووره که مه نشهء بوو بو عاشقی مه بدهء بوو
 تی فکره له نهو نووره مه علوم و هویدا کوپ
 عه شقی که به قووت بی، مایل به مرووت بی
 نه دیوه که تالب بی نیلا که ته لهب کا کوپ
 عه شقی که به غه وغا بوو، وهک عه شقی زلیخا بوو
 سه رگه شته و پيسو ابوو، بو یوسفی والا کوپ

شیرین که شه‌کەر ږټ‌ږبوو، بووکڼی بوو دل ئاوږز بوو
 بۆ خه‌سره‌وی په‌روږز بوو، بۆ فه‌ره‌ادی هه‌وا خوا کوږ
 کچ ————— ایلی والایه، وه‌ک داوی به‌لا وایه
 کوږ وه‌ک کوږی شا وایه، بڼی خوڤ و موحبا کوږ
 کچ ته‌بعی که‌چ و ناقس، کوږ ته‌بعی ته‌رو خالس
 هام سوچه‌ت و هم جالس، خوڤ مه‌نزهر و سیما کوږ
 کچ زولفی په‌ریشانه، کوږ په‌رچه‌می ئه‌فشانه
 کاکوڼی به‌جه‌معیه‌ت، هامشانی که‌چه یا کوږ
 هر که‌س به‌ته‌بیعه‌ت بڼی ئه‌ربابی مرووت بڼی
 له‌م نوقته‌ ته‌ماشاکا، خانم که‌چ و ئاغا کوږ
 قامه‌ت که‌ وه‌کونه‌ی بڼی، کڼی دیویه له‌گه‌ل به‌ی بڼی
 ئه‌م نیسه‌به‌تی ئه‌خلقه، ده‌رحقه که‌چه یا کوږ
 سه‌ده‌ حه‌یفی که‌ تۆ (نالی) به‌و پیرییه‌ منداڵی
 به‌م ته‌رزه له‌ عه‌شق، ئه‌دوی، زیبا که‌چ و دیبا کوږ
 موویتی که‌ له‌ رووی کوږ بڼی ږټ‌خانه‌یی نیو باغه
 سه‌ده‌ جه‌رگی له‌ بۆ داغه، ساحب خه‌ت و ئینشا کوږ
 هر عه‌شقی حه‌قیقی بڼی، وه‌ک عه‌شقی (حهریقی) بڼی
 مه‌یلی به‌ده‌قیقی بڼی، بۆ مه‌عریفه‌توڼلا کوږ

حه‌ریق وایه له‌ ژياندا چه‌رمه‌سه‌رڼی زۆری دیوه‌ بۆیه له‌ پارچه‌ هه‌لبه‌ستیکدا ده‌ردی
 دل‌ی خوڼی ده‌رده‌به‌ږی و باسی چۆنیه‌تی ژيانی پر له‌ خه‌م و په‌ژاره‌ی خوڼی ده‌کاوه‌لئ:

هه‌وری خه‌فه‌ته‌ به‌فری غه‌می داوه‌ به‌سه‌رما
 یا سه‌ر سه‌ری نوورینه‌ که‌ لڼی کردمه‌ سه‌رما
 گاه‌ی به‌شه‌را په‌ی غه‌م و گه‌ه، سه‌ر سه‌ری هه‌جران
 خوڤی نه‌بوو، بۆ من، نه‌ به‌گه‌رما و نه‌ به‌سه‌رما
 که‌وتوونه‌ته‌ سه‌رم ئه‌شک و غوباری ئه‌له‌می دل
 یه‌عنی که‌ قوږی میحه‌نه‌ته‌ کردوومه‌ به‌سه‌رما
 گه‌ر ئه‌چمه‌وه‌ (صاحب) نییه‌ هه‌چ موونسی جانی
 گه‌ر دیمه‌ (سه‌قز)، ناری سه‌قه‌ر وایه له‌ جگه‌رما

شاهدمه چه واسم که سه کهم! چونکه که ساسم
 به خوا نییه غیرت له خه یال و له نه زهرما
 هر چه نده به جسمانی که دوورم له جزورت
 روحانیه تت سه بته له نیو زوبده ی دلم
 توفانی سرشکم چوو سه جوودی وجودم
 که شتی ته نی نقوم کردو نه نوو و نه ئه سه رما
 له وساو که تو ری، دلم ری به دووتا
 هیلانه ی تن هر وه کو ماوای سه قهر ما
 بی فه و جی وه فاکه ت که جه فا په روره ئه مشه و
 ئه م له شگری ئاهی منه بی فه تح و زه فه رما
 له م قه سه وه ته دا، تا وه کو که ی په رده ی زولمه ت؟
 بهر چاوی دلم بگری، ده سا بی به گوزهرما
 ئاوینه ی دل ژهنگی قه سه اوته ریخی پوخی
 خاکستری دل سووخته یی بیته به سه رما
 مه روانه به ظاهر که به بی قووتم و روتم
 رووتی و قووتی خه یالت غه زه لی چاکه له به رما
 سه رمایه ی ئه م ملکی خه یالاته (هه ریق ی)،
 هه یفی که ته له ف بوو، به هه ده رچو به زهره رما

هه ریق له م پارچه هه لبه ستهیدا له وشه ی (سه رما) جناسیکی جوانی به کاره ی ناوه و
 هه روه ها خه فه تی کردوه به هه ور و له هۆنراوی دووه ما باسی خه م و په ژاره ی دووری و
 ناله ی خو ی ده کا و ده لی:

بو من خوشی و شادییه ک نه بوو نه به سه رما و نه به گه رما

ئه م پارچه هه لبه سته ی خواره وه ی هه ریق پره له جوانی و ده توانین بلین که وینه یه کی
 به بایه خی هۆنراوی کوردیه، هه روه ها له لایه ن ناوه ریکی شه وه ژور گرنگه، به لام له لایه ن
 شیوه وه ده توانین بلین که شتیکی تازه یه وه کو ده لی:

چاوه ری تی موژده ی نه سیمم تا له گولشه ن دیته وه
 به لکه فه رمایه ی بکا گول بولبولم بابیته وه
 و وه عیدی به فیری زستانی فیراقت که وه دل
 مه ر بهای وه عده ی ویسالت کیوی دل رهش بیته وه

مەرۆهه‌ی زولفت له ده‌وری ئاته‌شی ڕووت بێ چلۆن
 ئاگری عیشقت به‌ئاوی چاوی من ئه‌کوژیته‌وه
 سووچی زولفت بوو که په‌روانه‌ی دلم ڕووی کرده ڕووت
 ئاگری وه‌سلێ شه‌م و په‌روانه شه‌و ده‌گریته‌وه
 خه‌ت و موهری زولف و خه‌لت حوچه‌تی مولکی دله
 نه‌خشی ئه‌و مۆره به‌ئاوی خوڕ خوڕه ناچیته‌وه
 دل له ترسی چاوی، ڕووی کردبووه میحرابی ڕۆی
 ئیسته بیستومه له چینی زولف جیتی نابیته‌وه
 کێوی هيجرت خسته سه‌رشانی دلم پیتی خستوه
 تا نه‌گا ده‌ستی به‌زولفت زه‌حمه‌ته هه‌ستیته‌وه
 مه‌ززه‌ی میهر و موچه‌ت توخمی وه‌سلێ شین نه‌کرد
 گول به‌شادی دا ئه‌چینم خاری غه‌م ئه‌رویته‌وه
 توخوا تا که‌ی له تاریکی شه‌وی هيجرانه‌وه
 ده‌سته و ئه‌ژنۆ دانیشم په‌بی که‌ی ڕۆژ بیته‌وه
 زه‌خمی دل بێ مه‌رهمی وه‌سل به‌ناسۆر که‌وتوه
 ئه‌ی (حه‌ریقی)ی باسی مه‌که توخوا به‌لا نه‌کوژیته‌وه

دیوانی هه‌ریق بۆ جاری یه‌که‌م له‌لایه‌ن کوردیی مه‌ریوانیه‌وه له‌ ساڵی ١٩٣٨ و بۆ جاری
 دووهم له‌لایه‌ن مه‌حمودی خاکی له‌ ساڵی ١٩٦٩ له‌ چاپ دراوه، وه‌ که‌لێ هۆنراوی تریشی
 هه‌یه که له‌ دیوانه‌که‌یدا نین.

سه‌رچاوه‌کان

- ١- دیوانی هه‌ریق - له‌سه‌ر ئهرکی کوردیی مه‌ریوانی - به‌غداد، ١٩٣٨.
- ٢- دیوانی هه‌ریق - له‌سه‌ر ئهرکی مه‌حمود خاکی - که‌رکووک، ١٩٦٩.
- ٣- یادداشته‌کانی خۆم سه‌باره‌ت به‌هه‌ریق.

جیهان ئارا خانم

۱۲۷۵-۱۳۲۹

ئەم ھۆنەرەمان ناوی جیهان ئارا و کچی مەلا نەشئەتی (پاوەیی)یە کە بەپیتی ئەر بەلگانەیی کەوتوووە دەستمان لە ساڵی ۱۲۷۵ی کۆچی لە پاوەدا لە دایک بوو و ھەر لە سەردەمی مندالیدا لەلای باوکی خەریکی خۆتندن بوو و ئەوسا مامۆستای تایبەتی بۆ گیراو و لەلای ئەر فێری پێزما و وێژەیی عەرەبی بوو و پاشان شووی کردوووە عەلی ئەکبەرخانی میمکەزای، وە بەپیتی میژووی مەردووخ لەبەرئەوێ عەلی ئەکبەرخان لە ساڵی ۱۲۸۹ی کۆچیدا بانگ کراووە تاران، لەپاش ماوێک خان یەکتی لە سازادە خانمەکانی قاجار دەخواری و تەلاقنامە یەکش بۆ جیهان ئارای ژنی دەنێژی، ئەوسا جیهان ئارا مێرد دەکاتە حەبیبوڵلاخانێ جاف و لەم مێردەیی چەند مندالی دەبی و ئیتەر پاشماوێ ژیانی بەپەرەمەکردنی مندالەکانی خۆی و خۆتندنەوێ پەراو و نامیلکەو دەباتە سەر تا ساڵی ۱۳۲۹ لە تەمەنی پەنج و چوار ساڵی لە جوانی کۆچی دوایی دەکا و تەرمەکی لەویدا دەنێژی.

مامۆستا سەیی تایەری ھاشمی سەبارەت بەجیهان ئاراخانم دەلی: جیهان ئارا کچی یەکتی لە زانایانی پاوە بوو کە لە جوانی و شوخوشەنگی و زانستدا بێ وێنە بوو و بەیەکتی لە ھۆنەرائی کوردیش دیتە ژمار حەمە بەکی وەکیل دلی لێ چوو بوو و خۆشی دەویست و چەند جاریش خوارزینی لێ کرد، بەلام لەبەرئەوێ میتمل و ملۆزمتیکی وەکو عەلی ئەکبەرخانی فەرمانی جۆنێ و جافی بۆ پەیدا بوو، جیهان ئارا شووی پێ کرد و لەپاش تەلاقدانی شووی کردە حەبیبوڵلاخانێ سەرەکی عیالی بابەجانی و تا ئاخیری تەمەن لەگەڵ ئەودا ژیانی بردە سەر.

جیهان ئارا بەیەکتی لە ھۆنەرە ھەربەرەکانی کورد دیتە ژمار و ھۆنراوەکانی زۆر تەر و باراو و شیرین و پەوان و ھۆنراوی ئەر ئەگەر لە ھۆنراوی ھۆنەرائی ھاوچەرخی خۆی بەرزتر نەبی خوارتر نییە، بەلام بەدەخووە ھۆنراوەکانی کۆنەکرانەتەر و ھەندیکی لەناو بھیان و کەشکۆلەکاندا نووسراو و بەیادگار ماونەتەر.

جیهان ئارا کاتی تەلاقنامەیی مێردەکەیی دەکاتە دەستی لەبەرئەوێ ئەرێ زۆرخۆش دەویست، بەجاری تیک دەچی و پەزارە دل و دەروونی دادەگری و گەلی دەگری و پۆژی دەبیتە شو و جیهان لەبەرچاویدا تاریک دەبی و لە برە ھۆنراوێکدا داوا لە مێردەکەیی دەکا کە دل نەدا بەکەستێکی تر و بگەرێتەرەو لای تا ژیان بەخۆشی بەیەکەو بەبەنە سەر و سکاڵای دلی خۆی ھەلدەرێژی و دەلی:

قەبىلەم دەماخم، قەبىلەم دەماخم
 نەمەندەن، نىيەن بەرزىي دەماخم
 دەور جە تۆپەردەي دەروون داخ داخم
 زنجىر تەقدىر كەردەن ياساخم
 كەم كەم كەردەن كەم سۆمەي چراخم
 پەژموردەن غونچەي گولالەي باخم
 پەركەندەن كۆلەف خەياتەي دىزم
 نەمىنەن نەرگەس شەھلەي ھوونپىزم
 زەردەن گول وەرەق گۆنەي گولنارم
 كەساسەن توحفەي مایەي بازارم
 تالەن تام دەم تالو وەرەكەم
 كالەن ئاھ سەرد سیای دەرەكەم
 لیلەن ئاینەي جام جەمینم
 قەلاخەن كالای بالای خەمینم
 ناپەرەواجەن لال دەورج یەمانیم
 بى قوربەن گەوھەر نوقل نیهانیم
 بى سەیرەن سەفای قەوس قەشەنگم
 تۆز خیل خەم وەشتەن نە پەنگم
 تەمام ھەر جەتیرتانەي بەدكاران
 مەر ھەق بزائو چۆنم و یاران
 ئازىزم یەگەشت مەینەت بارى تۆن
 ئیش و نیش خەم وە زامدارى تۆن
 جەفای بەدكاران گەشت جەبۆنەي تۆن
 تانەي ئەغیاران گەشت سەركۆنەي تۆن
 خەسرەو شیرین ویتل جە سۆنگ تۆن
 مەجنوون لەیلئى ریسوای لۆنگ تۆن
 سەنعان تا مەحشەر تەرسا یار تۆن
 یوسف زلیخا گەرفتار تۆن

واته: ئه‌ی خوښه‌ويسته‌که‌م! ئيتړ به‌رزيی دهماڅی جار انم نه‌ماوه و سوځمای چرام کز بووه و غونچه‌ی گولاله‌ی باخه‌که‌م ژاکاوه، ئه‌وه‌نده گريام که خوین له چاوانمه‌وه دئ، و په‌په‌ی گونای گولنارم زهر د بووه و دياره مایه‌ی بازاره‌که‌م که‌ساس و بئ بره‌وه، تامی دهمم تاله و هه‌ناسه‌سارد بووم و دهره‌دارم و ئاوینه‌ی جامی ناوچه‌وانم لیل بووه و کالای بالام په‌ش بووه و سهندووقی لالی یه‌مانیم بئ بره‌و ماوه‌ته‌وه، که‌وه‌ری نه‌ینیم بئ بایه‌خ بووه، توژی خه‌موخه‌فته‌ نیشته‌ووته سهر پوومه‌تم، له‌به‌ر ناحه‌زان ئه‌وه‌نده تانه‌یان لیم داوه، مه‌گه‌ر خوا خوی بزانی که ژيانم چوڼ پابواردووه ئه‌ی خوښه‌ويسته‌که‌م! ئه‌م هه‌موو په‌نج و خه‌م و مه‌ینه‌ته به‌بوته‌ی تویه‌وه‌یه که دینه‌ سهرما، وه له‌به‌ر تو به‌رگه‌ی تانه و سهرکوته‌ی خه‌لک ده‌گرم، خه‌سره‌و و شیرین و مه‌جنوون و له‌یلئ و سه‌نعان و یووسف و زلیخا گرفتار و گیرۆده‌ی تون.

جیهان ئارا دريژه به‌سکا لاکه‌ی خوی دده‌ا و پیا ئه‌روا و له‌به‌ر ئه‌وه‌ی له‌ پيشا می‌رده‌که‌ی خوش ويسته‌وه، ناتوانئ ده‌ستی لی هه‌لگرئ و دلئ لی به‌ردا و ئه‌وسا له‌ پیتواره‌وه پرووی تی ده‌کا و پیتی ده‌لئ:

ئاغه‌که‌م فه‌لک چمان دل‌پیشه‌ن
 سا ئه‌و نمازۆ، گونای من چیشه‌ن
 ئه‌رئ بئ خه‌به‌ر بئ باک جه‌ئه‌حوال
 ئه‌رئ تیـر ئه‌ندان وه‌رووی دانه‌ی لال
 ئه‌رئ بئ ئینساف جه‌ هیچ که‌س نه‌پرس
 ئه‌رئ ساحیب زۆر جه‌خودا نه‌ترس
 ئه‌ری بئ په‌حم ولات چه‌پاو که‌ر
 ئه‌رئ ته‌ریده‌ی سه‌رمله‌ی خه‌ته‌ر
 ئه‌رئ حال نه‌زان دوور جه‌ وه‌فاو مه‌یل
 ئه‌رئ شه‌ر فروش هوونی قه‌تل له‌یل
 تاکه‌ی تو چه‌نی به‌ختم ناسازی
 تاکه‌ی ده‌های نه‌شوون پای به‌دمه‌جازی
 تاکه‌ی بنۆشوؤ زووخ زام جه‌رگ
 تاکه‌ی بوا چۆ ئه‌ی خودا سا مه‌رگ
 تاکه‌ی پینچ وه‌روو چوون مار زامدار
 تاکه‌ی بکیشوو سزای سه‌خت خار

تاکه‌ی نه‌سرینم ئاو پاش خاک بۆ
 تاکه‌ی هه‌ناسه‌م په‌خش نه‌فلاک بۆ
 تاکه‌ی ده‌روونم جیه نه‌نۆ په‌پۆ
 تاکه‌ی بالینم وه هه‌ووناو ته‌ر بۆ
 تاکه‌ی له‌ره‌م بی چه‌نی په‌ژاران
 تاکه‌ی خدمه‌ت که‌م من وه هه‌وونخواران
 تاکه‌ی بو‌اچان وه ده‌شت و ده‌ردا
 تافته‌که‌ی ریسواییش کیشان وه سه‌ردا
 تۆ خودا زه‌للی و زگاری تا چه‌ند
 تۆ خودا خه‌مینی و خه‌مباری تا چه‌ند
 وینه‌ی مارانگازین ته‌لووک تا چه‌ند
 بیم جه‌خشپه‌ی ده‌نگ پای مه‌زووک تا چه‌ند
 هه‌ورسای خه‌یال دێق دل تا چه‌ند
 ته‌مای گوشتادی جه‌ موشتک تا چه‌ند
 وه‌سو‌ه‌سه‌ی ده‌روون نیمه شه‌و تا چه‌ند
 جه‌نگ چه‌م تا سو‌ب چه‌نی خه‌و تا چه‌ند
 گو‌نای گو‌ناری چون خه‌زان تا چه‌ند
 ده‌رد جه‌ده‌ست یار حال نه‌زان تا چه‌ند
 بار مه‌ینه‌تان کیشا کیش تا چه‌ند
 خجاله‌ی خیل قه‌وم و خویش تا چه‌ند
 ئی‌رجاع ئازار وه‌ته‌بیب تا چه‌ند
 (عذرنا مسموع) په‌ی ره‌قیب تا چه‌ند
 پا نه‌ خه‌للی و نه‌زنجیر تا چه‌ند
 په‌ناه و بارکه‌ی شیخ وه‌پیر تا چه‌ند
 فه‌له‌ک چه‌نی دۆس جیایی تا چه‌ند
 په‌ی شکل ره‌قیب رووبایی تا چه‌ند
 خوداوه‌ند ئامان وه‌سه‌ن ده‌ردسه‌ر
 یا نه‌جات یا مه‌رگ یا وه‌سل دل‌به‌ر

نهمه ندهن تاقهت توانای تانه

جہی فیشتہر عہزاب پهنم مہنمانہ

واتہ: ئہی خوشہ ویستہ کم! بۆ له حانای مندا بئی باکی و گوی به قسم نادهی و ناگات له
دۆخ و بارم نییہ، ئہی تیرہاوێژ به پرووی دانہی لالدا، ئہی بئی دادی له هیچ کەس نہ پرس،
ئہی خاوەن زۆری له خوا نہ ترس، ئہی بئی بەزہیی و ولات چہ پاوکەر، ئہی جہردہی سەرملہ
و پتگری سەرچاوەی ژیان، ئہی بئی ئەمەگی ناراس، ئہی شہ فرۆشی پیاو کوژی
خوانەناس، تاکەیی زووخیی برینی جەرگ بخۆمەوہ و تا کەیی بەخۆت دەنازی؟ تاکەیی زووخیی
برینی جەرگ بخۆمەوہ و تا کەیی بلێم خوایا سا مەرگ؟ تا کەیی وەکو ماری بریندار پێچ
بخۆم و بتلیمەوہ، تا کەیی سزا بکێشم؟ تا کەیی بەفرمیتسک زەوی ئاوڕشین کەم؟ تا کەیی
هەناسە هەلکێشم؟ تا کەیی دڵ و دەروونم له خەم و پەژارہ پر بئی و تا کەیی سەڕینم له
خوێناو تەرپی؟ تا کەیی لەگەڵ پەژارەدا بتلیمەوہ و تا کەیی خزمەتی خوێنخۆران بکەم؟ تا
کەیی خەلک له دەشت و دەردا پێم بلێن: تافەتی پێسوایی کێشاوہ سەر؟ توخودا پێم بلئی:
زەبوونی و زگاری تا چەند؟ زویری و شەرمەزاری تا چەند؟ دڵەکویتی نیوہشەوان و شەپی
چاوا تا بەرہەیان تا چەند؟ گۆنای گۆلناریم وەکو خەزان زەرد بووہ و تا کەیی له دەست
یاری حال ئەزان دڵم بیتە ئێش؟ باری مەینەت و شەرمەزاری من له لای خزم و کەسوکار تا
چەند؟ تاکەیی بچمە لای بژیشک و پێی بلێم دەردەدارم؟ خوایا هانام بەتۆ و ئیتەر دەردی
سەرم بەسە، یا پزگارم کە، وە یا مەرگم پێ بدە، وەیا بمگەینە دڵدارە کەم، ئیتەر توانای تانہ
و سەرکۆنەیی خەلکم نییہ و لەمە زیاتر با له ژینم ئازار نہ بینم.

جیہان ئارا لەپاش ئەم گلە و گازندە و سکالایە کە له مێردە کەیی دەکا پەنا دەباتە خوا
تاق و تەنیا و داوای لێ دەکا کە بەتوانا و گەورەیی خۆی دەردی دلی چارەسەر بکا و
بەزہیی پێدا بئی و دلی شاد بکا و لە ھەموو پەنج و ئێش و ئازاری پزگاری بکا، بەلام
بەوہش واز ناھێنێ و دیسان خوشە ویستی خۆی سەبارەت بە دڵدارە کەیی دەردەبڕێ و پیا
دەروا و دەلئی:

ئەری کەرەمدار ناگای کول حال

تۆ ویتە عەلیمی ھابیم وە زووخال

خۆ من جەسەنگ نیم شای موشگڵ گوشاد

جە پرووی مەرھەمەت بیاوۆم وەداد

جەخەزانەیی غەیب تۆچیش مەبۆکەم

پەروانە شادبۆ شاد وەشوڵەیی شەم

بولبول نه كيشق ههني جهفای خار
 بئ خوف بگيلق بهی ویش نه گولزار
 یاری ئازیزم شای تیر نه اندازان
 سهردار سپای گهردن فرازان
 دیسان سهوگه ندم وه روتبهی خاسان
 هر جهو وهخته وه من ویم شناسان
 دهر وونم جه عشق بالآت قه قه نس بی
 پوحم چهنی رۆح پاکت په یوهس بی
 تا به رۆی مهردن یهک لایهک دینم
 بزانه گیانم گیان شیرینم
 هوشم هراسان بادهی ساف تۆن
 خه یالم دایم ته لگراف تۆن
 ماوام گهرمه سیتر نه گهر لایلاخن
 ده ماخم وه بۆی ههوای تۆ چاخه ن
 نه مایل وه زهوق، نه عهیش شادی
 زهوقم هر تۆنی جهی دنیای بادی
 غهیر جه شییوهی تۆ وه بان گولدا
 ویهردن تا په نه باغچهی دلدا
 ههنی جه مهخلووق تا به رۆی مهردن
 شه مال ههم جه خه و گوزهر نه کهردن
 قه سهه هر بهوشای فهرد فهریاد پهس
 سیوای تۆ کهسم نه زانان وه کس
 غهیر جه تۆ کهسم وه کس نه وانان
 وه یادت قه سهه شای نه و جوانان
 تۆنی ئازیزم، تۆنی غه مـخـوارم
 هر تۆنی یاگهی گشت قهوم کارم
 هر با جه عالم وajan بی کهسه ن
 مهیل تۆم ته نخوای گشت کهسم وهسه ن

دیدهم غهیر جهتۆ بالا دهس نییهن
 قهلبم ئامیتتهی مهیل کهس نییهن
 سهرو گیان نه رات توفه یلم کهردهن
 سهوگه ند هر ئه وهن په رۆی تۆم وهردهن
 قهسه م هر به وشه رت ئیقرار جار ان
 به و وه فای قه دیم گشت بهینه ت داران
 تا نه فس به ندن نه یانه ی قه فس
 سیوای تۆ دیدهم شاد نه بوون وه کهس
 تا خاس ویم نه که م ریسوای زه مانه
 نه بوون وه سه ر ژان خویش و بیگانه
 تا شکست نه دهم وه شای جووانیم
 دنیا پر نه بۆ گشت جه نادانیم
 تا مینان خاتر نه یرۆ وه گل
 شه رته ن مه یل تۆ به رنه شو جه دل
 تا ئه لف بالا م وینه ی نوون نه بۆ
 تا موخ ئه عزام گشت وه هوون نه بۆ
 تا دیدهم وه ئاو — روار ته ی نه بۆ
 تا گوژم جه سه مع ته مام که ی نه بۆ
 تا زوان نه دهم له نگ لال نه بۆ
 تا ئه عزای به دهن گشت به تال نه بۆ
 تا چراغ پۆخ خاس نه بۆ خامووش
 شه رته ن مه یله که ت نه که م فه رامووش

واته: خوابا تۆ خۆت له هه موو شتیک ئاگه داری و ده زانی که به هو ی ئه وینه وه سووتاوم و
 بوومه ته خه لووز، خۆ من به رد نیم و، به زه بیت پێمدا بێ و بگهی دادم، چونکه ناشادم، له
 گه نجینه ی ده سه لات ی تۆ خۆ شتیک که م نابیته وه، با ئه م په پوله به تیشکی شه م شادی، با
 بولبول ئه رکی درک نه کیشی و به بی ترس له ناو گولزار به ده وری گولا بگه رۆی ئه ی
 خوشه و یسته که م! شای تیره اوێژه کان، دیسان سویتند ده خۆم به پله و پایه ی پیاوچاکان که
 له و کاته وه من خۆم ناسی، دل و ده روونم له ئه وینی بالادا بووه قه قنه س و گیانم له گه ل

گیانی پاکتدا پیوهس بوو، وه تا پوژی مردن بیرم هر ها به لای توه و هوشم هراسانی
 بادهی تویه، وه زیان و مهرگم پیوهندی به توهیه، نه گهر له قشلاخدا بم یا له لئلاخدا
 به هوی توه خوشم، سویندم به خوی تاق و ته نیا، جگه له تق هیچ که سم خوش نه ویستوه،
 و هر تق خوشه ویست و خه مخوری، وه هر تق که سوکارمی، دلم هر ها به لای توه و
 سر و گیانم له پیتا بهخت ده کم، نهو سویندهی که له پیتا بق تق خوار دوومه، هر
 له سریم و جگه له تق که سم ناوی، هه تاکو له شم نه چیتته ناو خاک، مهرج بی که تق له بیر
 نه به موه، وه تا نه لفی بالام وه کو نوونی لی نه یت و تا گویم که نه بی و زمانم لال نه بی و تا
 چرای گیانم نه کوژیتته وه، مهرج بی که تق له بیر نه به موه.

جیهان نارا له پاش نه وهی خوشه ویستی خوی سه بارهت به میرده کی دهرده بری، دیسان
 دهرد و په زاره ی دلی خوی هه لده پوژی و داوی لی ده کا که بیتته وه لای تا به یکه وه به شادی
 و خوشی زیان به رنه سر، وه کو ده لی:

هر ویم مه زانو دل چ دهریشنه

به لام پهری تق فایدهش چیشنه

من پهی تق وستنه ویم وه چه مهردا

تانه م چوون سه ریوش کی شان وه سهردا

پهی تق ویم که ردهن وه بهند شان

مه حرووم جه سهیران بهرز کۆساران

پهی تق دهر وونم پر نیش خارهن

سه کۆ چوون شاهق خه م وهنم بارهن

پهی تق خه م که لای جوانیم به ردهن

پهی تق وه هارم خه زانش که ردهن

پهی تق ویم که ردهن دهیری دیوانه

پهی تق پابه ندیم جه مهینه تخانه

پهی تق کی شانم جه ور نه غیاران

تیرر تانه ی تال نا نه هلی یاران

من بادهی هه سرهت هیجرانت وهردم

جه فات پهی من بی سه فات پهی مهردم

تا که ی من جه لات ببوون ره نه چه پۆ

نای جه که م شهرتی و بی وه فایبی تق

تا واچی به د حال ته لځهن ژيانم
 بيناييم بڼو د هس وهر دهر جه گيانم
 جهی وهرکي بيـهن يار دلدارت
 ديسان هر نه وهن شهفای نازارت
 خه دهنک غه مزه ی کام مه هروو بهردت
 هم بشـو وه لاش په ی د هوای دهر دت
 جه يانه ی خالی ئيمهت چ کارهن
 دنيا په ی تو گشت مينا بازارهن
 نه هر کـو بدیق سازت پرسـوزهن
 دایم نه دهوران جه ژنت پيـرزهن
 من که خو جه ژنم، جه ژنانه م خارهن
 سهفای نه ورورزم چون ژار مارهن
 نه ری بي مروهت بي نه ندیش جه تیر
 نه ری بي باوه و دوورجه خودا و پیر
 تاکه ی حرف تال مه دهری نه پوږم
 کي زانووش نيـان وه بان زانووم
 تاکه ی مه که ریم وه چه شته ی ماران
 وه پوول سيای نارپه وای شاران
 ناخر نه ر گه نجهن نه ر پهنجهن یارم
 کي بڼو غهیرجه ویت وه خه ریدارم
 قیبلهم حه یفت که ر دجه من و یهردی
 خه یالئ و هی تهرونه دل ئاوهردی
 ویم نه ر ناخاسم، دهر وونم خاسهن
 دل جه باره که ت ساحیب ئی خلاسهن
 مه بڼو نه واچی وه فا و بهینش کوڼ
 پوښنیی دنیام په ی وجوود توڼ
 به لام بڼو وه عه شق بینای بان سه ر
 جه نه سپ مه تلـه ب لادی پیا به ر

ٺٺو ٺٺسپه ڇهنڊڪس ههوان بهوار
 ڇهند سهر وه مهيدان ڪهردن نگوونسار
 ڇهند ٺوسٿاد علیم ڪهردن وه ناشی
 ڇهند وهزنش ڪهردن وهمووش ڪاشی
 من جهعمور ویم نهی دنیای فانی
 پام نهنیان وهبان راگی نادانی
 ڇهتر ناموسم جه سهر ٺهفراشتهن
 پهردی عیسمهٽم هر نیگا دا شتهن
 بهرزمهڪر جهلام سهڊای نام ونهنگ
 شیشهی مهعسومیم مهدر وهرووی سهنگ
 نهخودا بهردار نهبهنده رازی
 نهفتهوای شهرعن، نهحوکم قازی

واته: دهر دم زوره و بهلام بۆ ٽۆ چ سوودیکی هیه؟ من بۆ ٽۆ له چه مهردام و تانه و
 سهركونهم وهكو لهچك داووته سهرمدا، وه بۆ ٽۆ خۆم کردووته پهندي شاران، وه له
 سهیرانی دهشت و کیتو بی بهری بووم، وه سهڊ کیتو وهكو شاهۆ خهم بووته بارم، وه خهم
 بۆ ٽۆ بهرگی جوانیمی بردووه و بههارم لی بووته خزان، وه بهجاری کهوتوومهته ناو خهم
 و مهینهت و خه لک تانهی ٽۆم لی دهن، وه من ههموو دهم بادهی پهژارته دمخۆمهوه و
 پهژارته بۆ من و خۆشیت بۆ دوزمنه، ئیستا که جهژنه و منیش جهژنم نییه و تاکهی
 قسهی تالی خه لک ببیسم، ئهی خۆشه ویستهکم! حهیفت کرد که له من بووردی و بیریکی
 واته هینایه دل، خۆ من هر ٽۆم دهویست و بۆ قسهت لیم نه بیست، دهسا له سهر ٺٺسپی
 ههوا و ههوس پیاده به، چونکه ٺٺو ٺٺسپه چهنڊین کهسی خستووته خوارهوه، بهلام من
 پهردی ئابرووی خۆم راگرتووه، ئیتتر شووشهی پاکی مهده بهرداو نهخوا رازییه نهش
 قازی فرمانی ئهم کاره دهدا.

جیهان ئارا پاش ئهم ههموو گله و سکا لایه که دهری دهبری و پهژاره و ناخ و داخی دلی
 هه لده پیتی، داوا له میترده کهی دهکا که بهبی پهزای ٺٺو دهست نه داته کاریکه وه که ژانی
 ههردوکیان ټیک بدا و له یهک جیابنه وه و ٺٺوسا پیا دهروا و پیتی دهلی: ٺٺهگر بزائم که
 لیم زویر و دلتهنگ دهبی، ژیان له خۆم تال دهکم وهکو دهلی:

فیدات بام پهی چیش په شیمانیت بهرد
 ڇهند سهوگه ندت وهرد، ڇهند جار عه هدت کهرد

ئەر بېق جەلات ساتى ۋە سالى
 ۋە بى رەزاي من نەكەي خەيالى
 ئىسسە يە چىشەن ئەرئى بى ۋادە
 ئى خەم خەيال، غەزم ۋ ئىرادە
 ئەگەر بزانوۋە جىم مەبى دىگىر
 ئەگەر نارىن بۇ، ئەگەر زمەھرىر
 دۆزەخ پەرى تۆ نەكەم ئىختىيار
 تا عاجىز نەبۇ يار ۋە فادار
 نەك ۋاچى دەمباز قەۋلش بەتالەن
 قەسەم ھەر بە ۋ فەرد ئاگاي كول حالەن
 نە ساحىب باخم. نە ساحىب ميوە
 بەخشش بەنۆشش بىنشش پىئوۋە
 ئەرباخەن، ئەرملەك ئەرگەنجەن، ئەر مال
 دەخلىش ھەر بەتۆن داراي كەمەر لال
 خاترت جەم بۇ دىل مەدەر ۋە دىل
 پەي تۆ رازيان ئى باغچەي پىر گول
 بى تاقەت مەبەر شاي خەسرە ۋە مقام
 بەۋەسل شىيرىن مەياۋى بەكام
 ئىسسە نەجاي دەس نە ۋادەي كارەن
 نە ياگەي تەدبىر ھانا ۋ ھاۋارەن
 پام ھانەپا ۋەندوۋ شاخەي زالم
 مەشيا خۇ تۆ خاس زانات بەحالم
 تەۋق سەدمەنيم شىيەن نەگەردەن
 سەرتاپاي بالام ئاغشستەي دەردەن
 بەلام سەبەب سا زموشكىل گوشادكەر
 پادىشاى شاھان دەھەندەي داۋەر
 بەد قىوردەتش جە ھانامەۋە
 خەلاس كەرۋە پام جەپاي دامەۋە

ئاسان ببۆكار زەحمەت وەردەمان
 نەدریق وەباد پەنج بەردەمــــــان
 یا رجای شەخسێ یا وەتەدبیرێ
 بگێرین وە دەس دامان پیــــرێ
 غەرەز وەھەر نەوع کارئ بسازین
 من و تۆ جــــەبەین من و تۆ نازین
 ئەوسا وەشەن عەیش ھەر شەو تا سەھەر
 خودا خۆشنوود بۆ بەندە بێ خەتەر
 وەرنە خۆ لەیلت ئارامش نییەن
 سیوای تۆ پەیی کێ پیسوای عام بییەن

واتە: بەقوربانت بۆ بۆچی لەسەر پەیمانەکەى خۆت پانەوہستای و پەشیمان بوویتەوہ،
 ئیستا لەبەرچی کەوتیتە سەر ھەوا و ھەوہس؟ وە مەیلی جارانت نەماوہ، من ئەگەر گەنجم،
 ئەگەر باخم، ئەگەر مالم، ئەگەر زەویم، پەیرەندم بەتۆوہیەوہ، دەسا وەرەوہ سەر باغچەى پێ
 گولت کە بۆ تۆ پازاوہتەوہ، با منیش لە دەرد و پەژارە و کەسەر پزگار بۆم، با پەنجی
 ھەردووگمان بەفیرۆ نەروا، ئەوسا شەو تا بەرەبەیان بەیەکەوہ پابویرین و جیھان بەخۆشى
 و شادی ببەینە سەر، ئەوسا خواش پازى دەبێ ئەگینا من ئارام نییە، وە من ھەر بۆ تۆ
 پیسوای خەلک بووم.

سەرچاوەکان

- ۱- بەرگی یەكەمى (تاریخ مردوخ).
- ۲- بەیازىكى كۆن كە لە سالى ۱۲۲۲ى كۆچیدا نووسراوہ.
- ۳- حەدیقەء سلطانى - تالیف: محەمەد علی سلطانى- كرمانشاہ، ۱۳۶۴
- ۴- تتمةء كتاب خسرو و شیرین اثر میرزا عبدالقادر پاوہ اى، با مؤخره: سید طاهر هاشمى.
- ۵- یادداشتەكانى خۆم سەبارەت بەجیھان ئاراخانم.

مەلا عەبدوللای دىشى

۱۲۷۵-۱۳۴۳

ئۇم ھۆنەرمان ناۋى عەبدوللای كۆپى مەلا مەحمۇد و نەۋى مەزھەر خانى جۈانرۇيە، بەپىي ئۇ زانىيارىيەنى كە كەۋتۈۋەتە دەستمان لە سالى ۱۲۷۵ى كۆچى لە دىي دىشى ھەورامان لە دايك بوۋە ھەر لەۋىشدا پى گەشتۈۋە. ھەر لە مندالىدا خەرىكى خوتىندىن بوۋە بۇ خوتىندىن ھەمو ھەورامان گەراۋە و پاشان بەھەقتىيەتى پۇشتۈۋەتە ھەولتەر و لەلای حاجى عومەر ئەھەندىدا خوتىندەكەى تەۋاۋ كىردۈۋە و گەراۋەتەۋە زىد و مەلبەندەكەى خۇى و خەرىكى ۋانە ۋتەۋە و پىتۈپىنى خەلك بوۋە تا لە سالى ۱۳۱۳ى كۆچىدا لەلەين ھەمانرەۋاكەنى ئەردەلەنەۋە بانگ ئەكرى بۇ شارى سەنە و لە پاشا لە مەزگەۋتى (دار الاحسان) دەپى بەمامۇستا و ئىتر پاشماۋەى ژيانى بە ۋانەۋتەۋە و پىتۈپىنى خەلك بىردۈۋەتە سەر تا لە سالى ۱۳۴۲ لە تەمەنى شەست و ھەشت سالىدا كۆچى دۈپى كىردۈۋە. مەلا عەبدوللای كە بەمەلا عەبدوللای مفتى ناسرابو، لەبەرئەۋە كە شىۋەى زمانى زىگماكە خۇى گۆرانى بوۋە، زۆرەى ھۆنراۋەكانى بەزاراۋەى گۆرانى ھۆنىۋەتەۋە، ۋە گەلى جارىش بەشىۋەى سۆرانى ھۆنراۋەى دانائە و دىۋانىكى گەۋرەى بوۋە كە بەداخەۋە لە شەرى يەكەمى جىھانىدا لەناۋچۈۋە. گۈايە نوسخەيەك لەۋ دىۋانە كەۋتۈۋەتە لای كۆپى گەۋرەى مامۇستا مەمەد مېھرى كە لە شارى ئەستەمبۇل مامۇستا بوۋە.

مەلا عەبدوللای مفتى لەگەل بەگزاۋەكانى ئەردەلەن و بابان و جاف و جۈانرۇ و ھەوراماندا دۇستايەتيەكى بەتىنى بوۋە ھەروەھاش شىخەكانى نەھرى و بەرزنجە و تەۋىلە و تالەبان زۆريان رىزگرتۈۋە دۇستايەتيەكى گەرمى لە گەلىانا ھەبوۋە و بەلای خەلكەۋە پلەۋپايەيەكى بەرزى بۇ دانراۋە.

مەلا عەبدوللای مفتى چەند جار بانگ كراۋە بۇ مووسل و بەغدا و لە كۆپۈنەۋە ئاينى و زانستىيەكانى ئۇ سەردەمەدا بەشدار بوۋە، ۋە لە دۈپىدا بانگ كراۋە بۇ تاران و لەۋىۋە چۈۋەتە شارى سەنە ھەر لەۋىشدا بەخاك سىپىرراۋە.

مەلا عەبدوللای پىشت بەپىشت لە بىنەمالەى زانست و خواناسىيە، مەزھەر خانى باپىرە گەۋرەى لە پۇزگارى ھىرشى مەغۇلەكاندا كۆچى كىردۈۋەتە دىي دىشە و لەۋىدا نىشتەجى بوۋە و ماۋەتەۋە.

مفتى جگە لە دىۋانەكەى كە دەست بەدەست كەۋتۈۋە، (باۋەپنامە) يەكى ھەيە كە بۇ كۆپى دۈۋەمى مەلا مەحمۇدى مفتى كە ئۇ كاتە تەمەنى ھەۋت سال بوۋە دای ناۋە.

ئەم باوەرنامە کە سەرەتا کەس بە: (خودا یارت بۆ) دەست پێ دەکات، لە قەلبێکی
 ڕێکوپێک و لە ئەو پەڕی سادەیی و پەوانیدا دانراوە ئەگەر بەقوولی لە ھۆنراوەکانی ئەو
 باوەرنامە وردبینە، ئەوەمان بۆ دەردەکەوت: کە دانەری ئەو باوەرنامە خاوەن بەشتیکی
 زۆر گەورە بوو لە ھۆنەر و ھۆنەریدا، بەچەشتیکی وەھا کە گرنگترین مەبەست و وردترین
 مانای لە چوارچێوەی ھۆنراوەدا، بەسادەیی و پەوانی جێ کردووەتەو بەبێ ئەوەی پێچ
 و پلووچیکی وشەیی یا مانایی لە ھۆنراوەکانیدا ببینرێت، ئەمەش باوەرنامە کەسێ
 عەبدوللای دسەیی کە دەلی:

خودا یارت بۆ، خودا یارت بۆ
 پۆلە! ئەرجووم ھەن خودا یارت بۆ
 بەفەزل و پەحمەت نیگادارت بۆ
 پەس تەحسیل علیم مەدەدکارت بۆ
 پۆلە! وەر جە گشت مەبۆ بزانی
 حیکمەن جە ئیجاد نەوع ئینسانی
 ئەوێل عیرفانەن، ثانی عیبادەت
 مەبان ئەسل و فەرغ بنای سەعادەت
 ھەرچی مەوینی کرد مومکینا تەن
 ئەگەر زەمینەن، ئەر سەماواتەن
 گیاندار و بێ گیان، لەتیف و کەسیف
 ڕۆشن و تاریک، شەریر و شەریف
 بەکسەر موحتاجەن وە کردگاری
 (واجب الوجود) پەرورەدگاری
 بی جەسەد، بێ ڕەنگی شەکل و شێوە
 شێوەی عەلەمش ھیچ نەبێ پێوە
 سەرچەشمە (وجود) فەیاز جوود بۆ
 مەوجودات یەکسەر بەئەو مەوجود بۆ
 بێ ئیحتیاج بۆ جە گرد سەرا سەر
 تا موحتاج نەبێ بەواجبی تەر
 مەوجود ھەر ئادەن، مومکین چوون سایەن
 ئازاتە پاکە، زات و خودایەن

ئه‌وه‌ڵ عيرفانه‌ن سانی عیبادت
 مه‌بان ئه‌سل و فهرع بینای سه‌عادت
 عیرفان یانئ های خودای بشناسی
 به‌زات و سیففات به‌ته‌ور راسی
 عیبادت یانئ به‌نده‌گیش که‌ری
 ئه‌م‌س‌رۆ نه‌هی ئه‌و به‌جا باوه‌ری
 ئینسان جه‌ حیوان ئه‌ر ویر که‌رۆه
 به‌عیلم و عه‌مه‌ل، جیا مه‌بۆه
 ئینسان غافل جه‌ دین بئ خه‌وه‌ر
 جه‌ گرد حیوانئ که‌مته‌ره‌ن به‌ته‌ر
 رۆله‌ ئه‌سل و فهرع دین و ئیسلامی
 مه‌بۆ بزانی تا نه‌بی عامی
 ئه‌سل و دینیمان باوه‌ره‌ن به‌حه‌ق
 خودای زو لجه‌لال خه‌للاق مو‌ت‌له‌ق
 هه‌رچی مه‌وینی گرد مومکیناته‌ن
 ئه‌گه‌ر زه‌مه‌ینه‌ن ئه‌ر سه‌ما واته‌ن

واته‌: ئه‌ی رۆله‌: له‌ خوام ئه‌وئ که‌ ئه‌و یار و یاوه‌رت بئ و بۆ خویندنێ زانست یارمه‌تیت
 بدات. رۆله‌ به‌ر له‌ هه‌موو شتیک ده‌بئ بزانی که‌ هه‌وه‌ڵ ده‌بئ خوا بناسئ و پاشان
 بیه‌رستی، هه‌رچی له‌ جیهاندا به‌چاوه‌بینی، گیاندار و بئ گیان، رۆوناک و تاریک چاک و
 خراب، هه‌موو پتووستیان به‌په‌روه‌ردگار هه‌یه‌.

ئه‌و بئ له‌ش و بئ په‌نگ و بئ شتیه‌یه و سه‌رچاوه‌ی هه‌موو شتیکه‌ و هه‌موو شتیک
 ده‌گه‌رته‌وه‌ بۆ ئه‌و، خواناسی یانئ ناسینی خوا، په‌رستنیش یانئ په‌رستنی خوا و ده‌بئ
 فه‌رمانی ئه‌و به‌جئ بئنی، وه‌ ئه‌گه‌ر چاک بیری لئ بکه‌یته‌وه‌ بنیاده‌م و و‌لس به‌زانست و
 کرده‌وه‌ له‌ یه‌ک جیا ده‌بنه‌وه‌. رۆله‌ ده‌بئ بنه‌ره‌تی ئاینی پیروزی ئیسلام چاک بزانی، وه‌
 ئه‌وه‌ش بپروا به‌خوای تاق و ته‌ناییه‌ و ئه‌و داهینه‌ر و په‌روه‌ردگاره‌. دیسان ده‌لئ:

گیاندار و بئ گیان له‌تیف و که‌سیف
 رۆشن و تاریک، شه‌ریر و شه‌ریف

یه‌کسه‌ر مو‌حتاجه‌ن وه‌ کردگاری
 (واجب الوجود) په‌روه‌ردگاری

زیندهن و بئ گیان، ویش ئهسل گيانهن
 دانای هست و نیست پهیدا و پنهانهن
 ئهزل تا ئهبد جهلاش عهيانهن
 پهکسه کائينات جهلاش پهکسانهن
 زهمان و مهکان گرد و پهړ داوه
 نزیک و دورش نییهن جهلاوه
 ساحیب قودرهتهن تهوانای گشتهن
 وه تهنیا لهفرزئ گشتش سرشتهن
 ساحیب ئیرادهن بهمهیل و ههوهس
 ئیجادش کهردن هر ئالو هر پهس
 وهبئ ئیرادهی ئهو شای بئ ئهندیش
 پهک زهره مهوجود نهچمان نهجای ویش
 مهزنهوق بهوجور خهیاڵ و سروش
 نهک بهواسیتهی ههروا و سهوت و گوښ
 مهوینق زهپات کائينات پهکسه
 بهنور موئلحق نهک بهدیدهی سه
 گوڤان بهکهلام ئهزلهی و سهمهرد
 خاموشیش نییهن ئهزل تا ئهبد
 کهلامش وینهی زاتش بئ چوونهن
 یا لهفرز بئ سهوت، یا هر مهزموونهن
 باقی یه دایم بهقاش تاقیییهن
 باقی مهوجودات بهئو باقی یه
 جهودوما باوه بهفریشتهی حق
 مهلائیکهی پاک خهلاق موئلحق
 لهتیف نوورانی نه نه نه ماده
 پهی بهندهگی حق دایم ئاماده
 مهئموری بهعضی هر عیبادهتهن
 باقی هر دهستیوشوغلایش عادهتهن

جبرائیل ئوستاد پەيغەمبەرانه
 عیسرائیل قابز گشت گیاندارانه
 میکائیل مەئموور پۆزی ئۆمەتەن
 ئیسرافیل مەئموور پۆی قیامەتەن
 بەعزئ پەری و، بەعزئ پەی واران
 بەعزئ پەی گیواو بەعزئ پەی داران
 بەعزئ پەی ژیوار گیانداران یەکسەر
 بەعزئ پەی دەفتەر ئەعمال بەشەر
 پەی سوئال قەبر، نەکیرو مەنکەر
 سایق و شەهید، پەی سەحرای مەحشەر
 مالیک و دەسەش پەری عەذابى
 ریزوان و دەسەش پەری سەوابى
 حیساب مەلەک ستوودهو پەسەند
 کەس نەزانق، غەیر جە خوداوهند

واتە: گیاندار و بئی گیان هەموو پێویستییان بەخوای مەزن هەیە. خوا بئی گیان و
 زیندوو و ئەو خۆی داھێنەری گیانە و هەست و ئاوەز دەداتە گیانداران، هەموو شتیکی لى
 پرونە، ئەوەی لە نزیک بئی یا دور تۆفیر ناکا، هەروەها بەسەر هەموو شتیکدا دەسەلاتى
 هەیە و خاوەن توانایە و چاک و خراپ ئەو دای هێناوە، وە بەبئی ودمى خوا هیچ گیاندارێک
 ناتوانى بچوولێتەو، هەروەها بێنرە و هەموو شتیک دەبینى، چاوى نییە و بەتیشکی خۆی
 هەموو شتیکی لى دیارە، گۆیا و بێژەریشە و هیچ کاتى بئی دەنگی نییە، قسە و وتەیشى
 پێرۆزە و هەمیشە دەمێنێتەو و مردنى بۆ نییە. ئەوسا بپروا بەهێنە بەفریشتەکانى کە نە نێر
 و نە مێن و بۆ بەندەبى خوا سرشتیانى کردوو، لە ناو ئەو فریشتانەدا جبرائیل
 مامۆستای پەيغەمبەرەکانە و عیسرائیل گیان کێشەرە و میکائیل پۆزی بەشکەرەو ئیسرافیل
 لە پۆزی پەسلاندا بۆ هەلسانى مردوان شاخەفیر لى دەدا، هەندیکیان بۆ ناو هەندیکیان
 بۆ باران و هەندیکیان بۆ گیا و بۆ داران و هەندیکیان کردووی مرق دەنوسن بۆ پرسىارى
 گۆر، ژمارەى ئەو فریشتانە جگە لە خوا کەس نایزانى، هەروەها دەلى:

هەم با وەرکەرى بەگیان و بەدل
 خودای چەن کتێب کەردەنش نازل

تهورات شهریف پهی مووسای کهلیم
 زه‌بوور پهی حه‌زرت داوود که‌ریم
 ننجیل پهی حه‌زرت عیسه بنی مہ‌ریہم
 قورئان پهی حه‌زرت حبیب ئه‌عزم
 سوحوف پهی ئادم، پهی شیس و ئیدریس
 نوح و ئیبراهیم، بی شوہہ و تہلبیس
 بازہم باوہرن بہ‌پہ‌یغہ‌مبہ‌ران
 ئادم تا خاتم یہ‌کسر پ‌ہہ‌ران
 چوون ئینسان خودای شہ‌ریف ئاوہ‌ردن
 پہی بار تہ‌کلیم ئیجاش کہ‌پ‌دن
 مہ‌شیویش جہ‌پووی فہ‌زل و ئیحسانش
 دہ‌ستوورلعمہ‌ل بدق نیشانش
 تہ‌دبیر ئوموور زیندہ‌گیش کہ‌رؤ
 راگہی بہ‌ندہ‌گیش پیش نیشان دہ‌رؤ
 تہ‌عین تہ‌کلیم (خالق) بہ‌ویشہن
 کہ‌س نہ‌زانؤ ئیرادہ‌ش چ‌یشہن
 پ‌س پہی ہر قہ‌رنی کہ‌س‌تیش پ‌روہ‌ردن
 بہ‌وحی و ئیعجاز پ‌وانہ‌ش کہ‌ردن
 یا بہ‌سفارش یاخو بہ‌کیتاب
 پیش نیشان دریان پای حق و سہ‌واب
 پہی پ‌ہنم‌اییی بہ‌ندہ‌گان ویش
 راگہی خہ‌رو شہ‌ر حالی کریان پیش
 ئہ‌نبیا یہ‌کسر سب‌ی نہ‌قس و عہ‌بن
 بہ‌رگوزیدہی خاس (عالم الغیبین)
 بی گوناو سادق، جہ‌عیووب بہ‌رین
 زاہرو باتن دارای سسہ‌روہ‌رین
 مہ‌سووف بہ‌سیفات قدوس و نووران
 پاک جہ‌ پ‌ہ‌زاییل ہ‌وای نہ‌فسانی

زولمەت پۆشنكەر چوون سووچ سادىق
 واسىتەى مابەين مەخلووق و خالىق
 مەخسوس، مۆرسەلەين ساحتىب ئەحكام
 ھادى و پەھنماى كافەى ئەنام
 ئولول ئەزمەشان نۆحەن و خەلىل
 كەلىم و مەسىح، خاتەم جەلىل
 عەدەدەشان جەلەفز (محەمەد) پەيدا
 يانى فەزت گەشت بەئەوھویدان
 ئەوئەلەین ئەوھن، ئاخىرىن ئادەن
 بىناى كىلىمات بەئەو ئابادەن

واتە: خوا چەند پەرتووكى بۆ پىغەمبەرەن نادرەوتە خوارەو، تەوراتى بۆ مووسا و
 زەبور بۆ داوود و ئىنجىلى بۆ عىسا و قورئانى بۆ پىغەمبەرى گەرەى ئىسلام ناردووه و
 ھەرەھا سوحوفى بۆ ئادەم و شىس و ئىدرىس و نوح و ئىبراھىم ھەناردووه. ئەو
 پىغەمبەرەنە بۆ گوناھن و ھەلبۇتتارەى خوان و پاك و خاوتەن و تارىكى روون دەكەنەو و
 خوشتى و شادى دەخەنە دلانەو، وە پىنماى خەلكن، وە ھافى محەمەد دوايىن پىغەمبەر و
 خوشەويستى خوايە، ديسان دەلى:

ئاخىر پەيغەمبەر ئاخىر زەمانەن
 دەرياي پەحمەتەن، كەھف ئەمانەن
 گەشت دىنى بەدىن ئەو بەتال كىريان
 تا پۆى قىامتە دىن بەئەو دريان
 پەرى ئىنس و جن، عامەن بەعسەتش
 باقىي مەخلووقات پەرى خزمەتش
 ئىسم و نەسەبش مەبى بزانى
 پەى تەمام بىھو ئەسل و ئىمانى
 ئىسمش محەمەد، مەحمود و ئەحمەد
 بابەش عەبدوللا نازار ئەمجەد
 عەبدولموتەلب جەدشەن ھاشم
 ئەعلا جەدشەن، شای ئەبولقاسم

نه داش ئامینى کهریمه‌ی وه‌ه‌ب
 ومته‌نش مه‌که تایفه‌ش عه‌رب
 هاشمی زوبده، طایفه‌ی قوره‌یش
 هر جه مه‌که‌نه وم‌حی ئاما په‌یش
 جه چل ساله‌نه، بی به‌په‌یغه‌مه‌ر
 په‌نجاو یه‌رینه، گۆچیش که‌وته‌ن وهر
 شی په‌ی مه‌دینه، ئا نازنه‌ینه
 ئیسه مه‌رقه‌دش ها جه مه‌دینه
 بازهم باوه‌په‌ن وه‌پۆی قیامت
 پۆی زه‌له‌له‌ی سه‌خت زاری و نه‌دامت
 خودا واده‌ش دا به‌په‌یغه‌مه‌به‌ران
 ئادهم تا خاتهم یه‌کسه‌ر په‌هه‌به‌ران
 وه‌ختی علامات گشت مه‌با زاهیر
 موده‌ت و دنیای مه‌یاوۆ ئاخیر
 حق به‌ئیسرافیل مه‌ده‌رۆ ده‌ستوور
 به‌هه‌یبه‌ت فوویی مه‌ده‌منۆ نه‌سوور
 هرچی گیان داره‌ن نه به‌حرو نه به‌ر
 زاله‌ش مه‌تۆقۆ، مه‌مرانی یه‌کسه‌ر
 هم مه‌فه‌رم‌ماوۆ، وه‌باد سه‌ر سه‌ر
 شی که‌رۆ کۆان ته‌پان سه‌راسه‌ر
 پرووی دنیا مه‌بۆ ده‌شت و سارایی
 ئیمجا په‌ی واده‌ی مه‌حشه‌ر ئارایی
 باز مه‌بۆ سادر ئه‌مر په‌بانی
 په‌ری ئیسرافیل په‌ی نه‌فخه‌ی سانی
 وه‌ختی ناله‌ی سوور سه‌دا مه‌دۆه
 هرچی گیانداره‌ن به‌ریا مه‌بۆه
 ئینسان و حه‌یوان ئه‌وه‌ل تا ئاخیر
 یه‌کسه‌ر مه‌مدران به‌ئه‌مر قادر

سەرسام و حەيران، مەدھۆش و ماتەم
 مەيان وە ھەمدا خەلايق جەم جەم
 مەنالاڻ وە سۆز كوفار و عوسات
 ئىنە ئارپە، پەيغەمەران وات
 مەكيشان بەزۆر كوفار بەدبەخت
 پەرى جەھەنەم پەي عەزاب سەخت
 جە گرد ئۆمەت؛ ئەھل و ئيمانى
 نىگا مەداران پەي ئىمتحانى
 پى مەلۇوم كەردەي خاس جە خراپ
 ئامادەكريان ميزان و حىساب
 سىياھەي ئەعمال ھەر كەس پەي وئىش
 بى زىادو كەم نىشان مەدان پىش
 خاسان بەرھەمت حەق مەبان دلاشاد
 مەلان پەي بەھەشت سەرۆش و ئازاد
 زومرەي عاسىيان شەرمەندەو خەجەل
 بەزاري و شىوھن مەمانان ماطل
 باقى ھەر كەس پەقەد گوناي وئىش
 عەزاب دۆزەخ مەيانان پىش
 تا بەشەفاعەت (سەيد سەرۆر)
 ھەر كەس كەلىمەي تەوھىد كەردەن وەر
 نەجاتش مەبوق جە سزاي جەحيم
 شاد مەبوق وە عەفو و رحمان رحيم

واتە: پىغەمبەرى گەرەي ئىسلام دەرياي بەزەيبە و ھەموو ئاين و دىنىك بەدىنى ئەو
 بەتال كرا، بۆ مرۆ و جنۆكە سەرھەلدانى يەكە، واتە ھەموو دەبى بىرۆي پى بەيتن، ناوى
 ئەو (مەھمەد) و (ئەھمەد) و باوكى (عەبدوللا) يە و (عەبدولتەلىب) باپىرىيەتى و ناوى
 دايكى (ئامىنە) يە و لە مەكەدا لە دايك بوو و لە ھۆزى قورەيشە و ھەر لە مەكە سەروشى
 بۆ ھات و لە چل سالاندا بوو پىغەمبەر و لە مەدینەدا كۆچى دوايى كرد. خوا بەلئىنى پۆزى
 دوايى داوھتە پىغەمبەرەكان و دەبى ھەموو كاتى ئەو پۆزە بخەنە بىر و كاتى كە ئەو پۆزە

بگا، ئیسرافیل فوو دهکاته شاخنه فیره کهی و تهوایی گیانداران دهتوقن و ئه مرن و ئهوسا
تهوایی دهشت و کیو تهخت دهبی و له ناو دهچی و پاشان ئیسرافیل به فهرمانی خودا بۆ
باری دووهم فوو دهکاته شاخنه فیره کهی و ههموو گیانداران زیندوو دهبنه وه و بی بروایان
به زۆر دهکیشنه ناو دۆزهخ و ئهوسا ئهوانه ی و بروایان هینا و دهخه نه بهر لیپرسینه وه و
ئهوهی که چاک بی دهچیته به ههشت و ئهوهش که گونا هکار بی، شهرمه زار دهبی و ههر
کهس به نه ندازه ی دۆزهخ رزگار دهبی و به بهخششی خوای مه زن شاد دهبی.
دیسان دهلی:

جه و دما باوه ر به قهزا و قهدهر
یانئ جه عهرسه ی ئیمکان سه راسه ر
خواجه کرده و ی ئیختیاری بۆ
خوا هه ر وه قودره ت ذات باری بۆ
گرد جه رۆی ئه زه ل حق مه علوم که رده ن
یه که سه ر وه رشته ی ته حریر ئاوه رده ن
بی قهزا و قهدهر، بی ته قدیر حه ق
مومکین نییه ن نه سیم بجمنۆ وه ره ق
نه و اچی، وه ختئ گرد به ته قدیر بۆ
مه شیۆ ئیختیار به سته ی زه نجیر بۆ
چونکه جواوت پئسه مه داوه
زه مانه نییه ن جه لای خودا وه
ئه زه ل تا ئه به د مه علوم بییه ن لیش
ته مام کاینات هه ر کام نه جای ویش
جه میعش زانان جه لاش ویه رده ن
جه دما و زانای ته قدیرش که رده ن
عیلمش موحیته ن، نوویسیا و ئادی
نه جه به رهن به ی ویش نه به ی عیبادی
زانانش هه ر کهس مه یلش به چیشنه
یا ویش ئیراده ی کام کارش پئشه ش
مه زانۆ هه ر کهس فیکرش مه جموعه ن
عیلم تابیه ن، مه علوم مه تبوعه ن

زه مانه ی مه تېوځ نه رسد لاهيځ بڼ
 واجبه ن (بالذات) هر ئه و سابيق بڼ
 ئينه کافييېن په ی نه هل و فامی
 شهرت گهره کهن علیم و که لامی
 فهرعو دینیمان عه مه ل کهردهيېن
 ته کلیفو خودای کار ئاوهردهيېن
 نه حکامو خوای زانه بی میننه ت
 واجب و حرام مه کرځه و سونه ت
 په نجه مین موباح، ته کلیف ته مامه ن
 قه بوول ته کلیف دین ئیسلامه ن
 جه واجبات و پڅکن و ئیسلامی
 موته ل و واجبه ن په ی خاس و عامی
 ئیجرا و که لیمه و شه هاده تيېن
 بنچینه و بناو سه عاده تيېن
 نمانه و پڅچی په ی خودا وندی
 زه کات و وهجه ن په ی ده و ته مه ندی
 ته رک و حه رامي واجبه ن دایم
 جه و دما تویه ی دوروس و قایم
 یا صاحب رحمت بی ئه مریم کهرده ن
 حه ق به نده ییم وهجا ناوهرده ن
 شهرمه نده و خه جل شهرمه سارهنان
 ذلیل و نه وگار گوناکارهنان
 نه جه ل نزیکه یاوانم نږبه
 تویه قه بوول کهر دمخیلن تویه
 ته مام بی کیتاب عه قیده ن ئیسلام
 نه رجووم قه بوولن، باقی وهسه لام

واته: پاش ئه مانه ده بی پروات به قهزا و قه دهر بی، واته ئه وهی خیر و شهره که پروو ددها
 و دیته سر تا هه مووی له پڅزی به رینه وه نووسراوه و هیچ کاریک به بی فرمانی خودا

پوونادا، جا بهر له ههموو شتيك دهبي بهخوا و پيغه مېهر بړوا بيني و پاشان نوټز بكهيت و پڙوو بگري و نهگه دهستي دا حه جيش بړو و زهكاتيش بده، وه حه ج و زهكات بڼو دهوله مهند هاتوه.

مهسه لهي چونييه تبي قهزا و قهدهر له ئيسلامدا گهلي قول و سهرسور هينهره، زاناياني ئيسلام ئو مهسه لهيان زځر ورد كړدوه و له نهجامدا بوونه ته چهند دهسته وه، هه نديكيان رتيبازي (جهبر) يان هه لېږاردوه، وه لايان وايه هر كړده وه يه كه له بنياده موه پروو بدا ههمووي به هوي دهسه لاتي خواويه و مرو له خوويه هيج دهسه لاتيكي نيه و بهم دهسته يه دهوترئ جهبري.

دهسته يه كه تر دهلتن هر كه سيك داهينهري كړده وي خوياهي و خوي گه وړه ته نيا ويستي له ودا داهيتاوه كه به وويسته هر كاريكي ئاره زوي ببئ دهيكه و نهگه نه ويئ نايكا و بهم دهسته يه دهوترئ موخته زيلي.

دهسته يه كه تر له سهر ئو بيرو بړوا يه كه خوي گه وړه هيزي هه لېږاردني كارو هه لنه بڙاردني كاري له مرودا هيتاومه دي. ئينجا نهگه بيه وي كاري بكات، خوي گه وړه توانايي كړدني ئو كاري له پروي ئاماده يي هه لومهرج ده داتي. واته ئم دهسته لايان وايه كه خهلق خوي گه وړه هه ميشه په پړه وي ويستي بنده يه، پهنه بېرو باوه پي ئم دهسته يه له راسته قينه وه نزيكتر بي. بهم دهسته يه دهوترئ نه شعري، وه وا دياره مه لا عبدوللوي مفتي بيرو باوه پي نه شعري په سهند كړدوه.

به جوري كه بزمان پرون بووه وه، هونراوه كاني مفتي له چوارچيوه يه كي ساده و پړوان هونراونه ته وه كه ههموو كه سيك لتي تي دهكا. دوهم، پاشلي هونراوه كان به جوريكي وها هونه رمه ندانه داپيژاون كه له كاتي خوئندنه وي هونراوه كاندا بير له وه ناكريته وه كه ئو پاشلانه بڼو پي كخستني هونراوه كان جوړكراون، به لكو پياو وها تي دهكا كه سروشتي مانا و ناوه پوك ئو پاشلانه ي به پيويست زانيوه.

سيه م ته پړو پاروي و پړواني ئو هونراوانه گه يشتوونه ته پاده يه كه، كاتي دهست دهكه ين به خوئندنه وي (سدر) هونراويك، به بي ئه وي زهينمان خهريك بكهين، به سروشت تا (عجز) هونراوه كه، ده پوين وهكو ئه وه ئو هونراويه هونراويه يه كي بي كه خويمان دامان پشتبي.

چوارهم هونري ئو هونراوانه وها دهسه لاتيكي له زاراوه ي گوراني بووه كه هيج جوړه ئالوكوريكي دهنگي، وها وشه يي نه خستووه ته ناو هونراوه كان يه وه، له راسته قينه دا باوه نامه كي مفتي به جوانترين زماني هونراوه يي گوراني ديته ژمار.

پټنجه م هيزی دهرېړینی هونەر له وونراوانه دا نه ومان بډ دهرده خا که گه لی له مه سه له ی زور قوولی فله سه فیهی به شتو هیکی ساده و ناسان جی کراونه ته وه. نه مه ش بډ خوی به لگه یه کی که وره یه بډ په یردن به پله وپایه ی به رزی زانیاریی هونەر.

سهرچاوه کان

۱- باوه رنامه ی مه لا عه بدوللای د شهیی که له سالی ۱۳۳۸ ی کڅچیدا نووسراوه.

۲- یادداشته کانی خوم سهاره ت به مه لا عه بدوللای د شهیی

دوکتور سعید خانی کوردستانی

(۱۲۷۹ - ۱۳۵۸)

نهم هونره مان ناوی سعید و کوری مه لا ره سولی مه ریانیه و به ناوی دوکتور سعید خانی کوردستانی ناسراوه. دوکتور جی ره سولای که په راویکی سهاره ت به چونییه تی ژیا نی دوکتور سعید نووسیوه ده لی: دوکتور سعید له سالی ۱۲۷۹ ی کڅچی له شاری سنه دا پتی ناو ته مهیدانی ژیا نه وه. هر له مندا لییه وه له لای باوکی خه ریکی خویندنی په راوه ورده له کانی فارسی و عه ربی و قورنای پیروز بووه و پاشان چووه ته حو جره ی فقه تیان و له پاش ماوه یه ک خویندن ناشنا یه تییه کی

ره به قی له فقهی ئیسلامی و ریزمانی عه ربی و فارسیدا پیدا کردووه. له و ده مه دا فقهی سعید که لاویکی دوا نزه، سینزه سالان بووه دهستی کردووه هونراو هونینه وه و گه لی هونراوی ئاینی به کوردی هونیونه ته وه له سالی ۱۲۹۳ ی کڅچیدا بابی مردووه و فقهی سعید بووه ته جینشینی نه و ئیتر خه ریکی وانه وتنه وه و رینوتینی خه لک بووه. له سالی ۱۳۰۵ ی کڅچیدا هه ندی له فه له کان بډ په ره پیدانی ئاینی فه له ها توونه ته سنه و فقهی سعید که له و کاته دا هه فده سالان بووه. له پاش مشتمو ریکی زور بووه ته فه له و که وتووه ته ته ک فه له کان و ریشستووه شاری هه مه دان و له ویدا له لای نه مریکا ییه کان خه ریکی فیربوونی زانستی پزشکی بووه و له پاش ته واو کردنی رشته ی پزشکی له میسیونی نه مریکا ییه کانداهمه زراوه و پاشان ریشستووه سوید و له ویه چووه ته لهنده ن و له زانستگه دا خه ریکی خویندنی رشته ی پزشکی بووه و سه رنه نجام له و رشته دا بووه ته پسپور و دوکتورای وهرگرتووه و له پاشان که راو ته وه هه مه دان و خه ریکی کاری

پزیشکیه‌تی بووه و زۆربه‌ی نه‌خۆشه‌کانیشی کوردبوون و له‌ شۆینه‌کانی کوردستانه‌وه چوونه‌ته‌ لای و له‌پاش ماوه‌یه‌ک چووته‌ تاران و له‌ نه‌خۆشخانه‌ی سپاسالاردا دامه‌زراوه، به‌لام له‌وێدا پانه‌وه‌ستاو و گه‌راوته‌وه‌ شاری هه‌مه‌دان و پاشماوه‌ی ژیا‌نی به‌چاره‌سه‌رکردنی ده‌ردی ده‌رده‌داران و نووسینی په‌راو و هۆنینه‌وه‌ی هۆنراوه‌ی کوردی برده‌وه‌ته‌ سه‌ر تا له‌ سا‌لی ١٢٥٨ له‌ ته‌مه‌نی هه‌فتا و نو‌ سا‌لیدا کۆچی دوا‌یی کردووه و له‌ گۆرستانی فه‌له‌کاندا نێژراوه.

ئایه‌تو‌ل‌لا مه‌ردووخ‌ی کوردستان‌یش له‌ به‌رگی دووه‌می می‌ژووه‌که‌ی له‌ باره‌ی دوکتۆر سه‌عیده‌وه‌ ده‌لی: له‌ سا‌لی ١٢٠٥ی کۆچیدا هه‌ندێک له‌ فه‌له‌کان به‌دوو بار ته‌ورات و ئینجیل و په‌راو و نامیلکه‌ی ئاینیه‌وه‌ هاته‌نه‌ کوردستان و له‌گه‌ڵ زانا‌یانی ئه‌و سه‌رده‌مه‌ی سه‌دا که‌وتنه‌ و توو‌یز و تا ماوه‌ی مانگێک گه‌فتو‌گۆکه‌یان در‌یژه‌ی کیشا و سه‌ره‌نجام فه‌له‌کان پامان و شکستیان خوارد و شه‌وێکیان به‌په‌نامه‌کی بۆی ده‌رچوون و سه‌نیان به‌جۆ هێشت فه‌قی سه‌عید که‌ له‌گه‌ڵ ئیمه‌دا خزمایه‌تی هه‌بوو هه‌موو جارێ ده‌هاته‌ ما‌لمان و سه‌ری لی‌مان ده‌دا، پاشان له‌گه‌ڵ فه‌له‌کاندا دۆستایه‌تی په‌یدا کرد و به‌یارمه‌تی خوا‌جه‌ باوی کو‌ری خوا‌جه‌ یوسفی شه‌یتان هه‌لخه‌له‌تا و که‌وته‌ ته‌کی ئه‌وان و له‌پاش چه‌ند سا‌ل خو‌ندن فی‌ری زانستی پزیشکی بوو، به‌لام له‌به‌رئه‌وه‌ی جوو‌بووه‌ سه‌ر ئاینی فه‌له‌ ژنی لی‌یان خواستبوو، نه‌یتوانی بگه‌ی‌ت‌وه‌ کوردستان و ماوه‌یه‌ک له‌ هه‌مه‌دان مایه‌وه‌ و پاشان پ‌و‌یسته‌ تاران و ئیستا له‌وێدا به‌ناوی دوکتۆر سه‌عید خانی کوردستانی به‌ناویانگه‌، هه‌ر چه‌نده‌ پ‌ی و پ‌چه‌ی خۆی گۆ‌ریوه و بووه‌ته‌ فه‌له، به‌لام هه‌ستی کوردا‌یه‌تی ئه‌و زۆ‌تر بووه و ته‌نانه‌ت ئه‌و نامانه‌ی که‌ بۆ من ده‌ینووس‌ی به‌کوردیه‌، له‌م دوا‌ییه‌شدا په‌راوێکی به‌کوردی له‌ باره‌ی په‌ره‌پ‌دانی ئاینی مه‌سیحی به‌ناوی: زانی، (مزگانی) به‌هۆنراو هۆنیوه‌ته‌وه و نو‌سخه‌یه‌کی بۆ من نارده‌وه.

دوکتۆر سه‌عید خان جگه‌ له‌ هۆنینه‌وه‌ی په‌راوی زانی، په‌راوێکیشی به‌ناوی (ئاو) به‌زمانی فارسی نووسیوه و گوا‌یه‌ فه‌ره‌هه‌نگێکی کوردی، فارسی ئینگلیزی‌ی له‌گه‌ڵ چه‌ند نامیلکه‌یه‌کی تر نووسیوه که‌ به‌داخه‌وه‌ هێشتا له‌ چاپ نه‌دراون.

له‌ کۆ‌ریکدا له‌ مامۆستا مو‌حیتی ته‌باته‌با‌یم بیست وتی:

دوکتۆر سه‌عید خان له‌ کاتی هۆنینه‌وه‌ی په‌راوی زانیدا، زۆربه‌ی په‌رتو‌وکه‌کانی یارسانی له‌ نو‌ور عه‌لی ئیلاهی ر‌تبه‌ری یارسانه‌کان وه‌رگرت بۆ ئه‌وه‌ی چه‌شکه‌ی و‌یژه‌ییان ل‌ی وه‌رگر‌ی و گه‌ل‌ی له‌ وشانه‌ش که‌ له‌ سه‌ره‌نجام و په‌راوه‌ ئاینیه‌کانی یارساندا هاتووه ئه‌و له‌ په‌راوه‌که‌یدا به‌کاری ه‌یناون.

هۆنراوه‌کانی دوکتۆر سه‌عید زۆر ته‌ر و پاراو و شیرین و په‌وانن، له‌گه‌ڵ ئەوه‌شدا گه‌ڵی
وشه و زاراوی کوردیی په‌تی له هۆنراوه‌کانیدا به‌کاربردوون و له‌م پێگه‌وه راژه‌یه‌کی زۆری
به‌زمان و کولتوری کورد کردووه.

دوکتۆر سه‌عید خان په‌راوی نزانی، مزگانیی سه‌باره‌ت به‌ئایینی فه‌له هۆنیوه‌ته‌وه و
ده‌توانین ب‌ڵێین که په‌راوی ئینجیل و ته‌وراتی وه‌رگێڕاوه‌ته سه‌ر زمانی کوردی و بۆ هه‌ر
باستیک سه‌ردێڕتکی داناوه و سه‌ره‌تای په‌راوه‌که‌ی به‌م جوړه ده‌ست پێ ده‌کا:

فه‌رد ته‌نیای تاک، فه‌رد ته‌نیای تاک

وه نام خودای فه‌رد ته‌نیای تاک

بێ شه‌ریک و مه‌سل زات و سه‌فه‌ت پاک

ئافه‌رینه‌ده‌ی کو‌ورات و ئه‌فلاک

خودای بێ شه‌ریک، بێ نه‌ظیر و چوون

خه‌لاق عاله‌م وه کون فه‌یه‌کوون

ئافه‌ریدگار هه‌مد خودای بێ مانه‌ند

هیمه‌ت مه‌وازین په‌ی ئینشای ئی به‌ند

یاران، یاوه‌ران دۆس و ئازیزان

هام جنس و هام ئه‌سه‌ل ساحتو ته‌میزان،

گردین خاس زانمێ یارانم یاران وه تاقی

غه‌یر جه‌ خودا وه‌ند که‌س نییه‌ن باقی

ئه‌رسه‌د عومرمان ببۆ توولانی

ئاخر به‌رمه‌شمی جه‌ی دونیای فانی

فه‌رماش خوداوه‌ند عادل بێ چوون

ئاخر گوناکار مه‌غمونه‌ن مه‌غموون

ئه‌ر سه‌هه‌ له‌زایز ته‌واو دونیا

چه‌نی و ئه‌موالش سه‌راسه‌ر یه‌کجا

پیاوێ په‌ی ویش ته‌حسێل بکه‌رۆ

ئاخر سه‌ر ئه‌نجام په‌نجه‌رۆ مه‌بۆ

گردین ده‌ولته‌ت و مالکیش یه‌کجا

نمه‌ بۆ باعیس عه‌فو یه‌ک گونا

هەرگیز گوناکار عاسی و پروسیا
نمه بۆ مقبول نه ده رگای ئه لالا

واته: به ناوی خوای تاق و ته نیا دهست پێ دهکهم، ئه و خوایه ی که بێ وینه و بێ هاو به ش
و ئافه ریننده ی زهوی و چه رخانه، خوای بێ هاو به ش و بێ وینه، جیهانی به و ته یه ک
داهینا و ئه و داهینه ری مانگه و هه تاو و هه موو گیانداران و ئاو خاکه، له دوا ی ستایشی
خوای بێ وینه دیتینه سه ر با سه که مان ئه ی یاران! ئه ی هاو ه لانی خۆ شه ویست! ئه ی
هاو نه ژاده خا وینه کانم! هه موو تان چاک ده زانن که جگه له خوای مه زن که س له م جیهانه دا
نامیتێ، ئه گه ر هه رچه نده ته مه نمان درێژ بێ، سه ر ئه نجام ده بێ له م جیهانه ده رچین و
ئه مه ش فه رمانی خوایه، به لام که سی که گونا ه ی کرد بێ و گونا ه کار بێ ده ی دێژیتێ، ئه گه ر
ته واوی خۆ شیه کانی جیهانی به رکه وێ و سامان و داراییه کی زۆری ده ست که وێ و،
هه مووی ئه وانه ی هه بێ نابیته هۆی به خشینگی گونا ه یکی و سه ر ئه نجام په نجه پۆ ده بێ و
گونا ه کار پوو په شی ده رگای خوایه و به یاخ ی دیته ژمار.

سه باره ت به گه رانه وه ی هافی عیسا ده لێ:

به لێ ئازیزم خاتر جه مه نه نان

په ی شنۆی ده نگش ته واو سه مه نه نان

به واده که ی ویش مه که پۆ وه فا

عیسا هۆ ی گیلۆ دیسان نه سه ما

مۆمنان گر دین مارۆ چه نی ویش

زامان ئیمه به و مه بۆ ساریش

شار خامۆشان بۆ وه ئاوا یی

نه به ین هۆ ریزۆ دووری و جیا یی

فه ناو به قا وه ختی واریا

زه بوون پۆ شته بیی وه قووه ی خودا

ئه و سا من چه نیو جه رگه ی مؤمنین

مه بۆ یه کتری وه خیر بوینین

ده یسسا ئازیزم نه و توول نازم

نه جای گرد که سم ئا واته وازم

ئا زاد بیه نی نه ی نه شه ئه ی فانی

ئاینه ت واریان وه جیا ویدانی

تۆ ئىسە ۋە فەيز دىدار مونجى
 موستەفیزەنى ونە دلى گەنجى
 من ۋەى حال زاراۋەى پەشىۋى وىم
 مەبۇ سەبۋرى ببۇ ۋە خدىم
 پاسەن زاهيرەن كۆتەرەى خەمم
 بى دىاي بالات ھەر نە مـاتەمم
 بەلىم مەزانوون مەسىح زو مەيۇ
 گردين دەرمان عىلاج مەكەرۇ

ۋاتە: ئەى خۆشەۋىستەكانم! ھەموويان دلنباين كە عيسا بەۋادەكەى خۆى ئەمەگ
 دهنۆىنى و ديسانەۋە لە ئاسمانەۋە بۇ رېنۆىنىنى خەلگ دېتەۋە سەر زەۋى و لەگەل خۇيا
 تەۋاۋ خواناسان و پارىزگارەن دىنى و برىنەكانى ئىمە سارپۇز دەكاتەۋە و ئەوسا شارى
 خامۇشان و بى دهنگان ئاۋا دەبىتەۋە و ئىتر جىاۋازى و دورى لادەچى و پىاۋى زەبوون
 بەھىزى خوا پۇشتە دەبىتەۋە و ئەوسا دەبى بەخىر و خۆشى يەكتر ببىنەۋە دەسا ئەى
 خۆشەۋىستەكانم! لە جىى ھەموو كەسىكم، دەبى ھەموو بەبادەى چاۋىدانى خۇمان
 شادمان كەين، تۆ كە ئىستا كە بەپىت و پىزى عيسا دلت خۆشە و منىش بەحالى پەشىۋم
 دەبى ھەر ئۆقرە بگرم تا بالاي عيساى خۆشەۋىستم شاد و بەختەۋەر بىم، ئەۋەش دەزانم
 كە عيسا زو دېتەۋە و ھەموو دەرديكمان چارەسەر دەكا.

دوكتۇر سەعید خان لىزەدا دىاردى دەكاتە سەر بەشى چۈاردەمى ئىنجىلى يۈحەننا كە
 دەلى: كاتى من بىرۇم لەۋىدا جىگايەكيان بۇ ئامادە دەكەم و ئەوسا دەگەرېمەۋە زەۋى و
 ئىۋەش لەگەل خۇما دەبەم ۋاتە: ھافى عيسا بەياران و پەپەرەۋانى خۆى بەلىنى داۋە كە لە
 ئاخىر زەماندا بگەرېتەۋە زەۋى و لەپاش ئەۋە خەلگ بخاتە سەر رېتى راستى خوايى،
 يارەكان و پەپەرەۋەكانى لەگەل خۇيدا بباتە ئاسمان.

دوكتۇر سەعید خان لە دوايىن بەشى پەراۋەكەيدا بەم چەشنە دەلى:

دەيسا ئازىزان رەفىقان من
 ساحىۋ مۇبەتان ھاۋجنسان من
 جە پروى موحەببەت حەق ھاۋجنسى
 من (حب الوطن) نە راگەى دۆسى
 مەشت پەى نمۇونە نە كان ئنجىل
 ئاورەدم ۋەنەزم ۋەنەرزىۋ جەمىل

به ته و فیکه که ی ته ئید سو بجان
 یه که جو زئی نه کول که رده نم به یان
 به نده ی شهر مسار یا وانم په یغام
 ئه دای دینم که رد باقی وه سه لام
 نه بابا ئاده م ئیلا یه ومینا
 کامین به شهر بی نه که ردش گونا
 یا کام ئینسان و عه بدو غولام بی
 وه تهر ازوی حه ق عه دل و ته مام بی
 کامین بی په ریتو حه ز نه فس ویش
 کاریش نه که رده ن که بسره ووش ئیش
 ویه رده ن دهیسا ئاغه گیان دیره ن
 ته شریف باوهره ئوغرت خیره ن

واته: ئه ی هاوره گه زه کانی خو شه ویستم! له پووی خو شه ویستی و هاوره گه زایه تی و
 هاولاتییه تی، ئه و مشتیک له کانی ئنجیله، بۆ نموونه به شیویه کی جوان به هۆنراو
 هۆنییه وه، منی به نده ی شهره زار په یغامی عیسام گه یانده ئیوه، بۆ ئه وه ی لئی تی بگهن.
 له بابه ئاده مه وه تا ئه مپو کتیه که گونای نه کردبی و کتیه که له تهر ازوی خوا دا
 لاره سه نگی نه بی، وه یا کتیه که بۆ نهوسی خو ی هه ولئ نه دابی دسا ئاغه گیان کات تی
 په ریوه و درهنگه و زوو بگه پۆوه زه وی ئوغره ت خیره.
 په راوی نزانی (مزگانی) دوکتور سه عید له سالی ۱۳۵۹ ی هه تاویدا له تاران به شیویه
 خه تی کۆن له چاپ دراوه.

سه رچاوه کان

- ۱- نزانی (مزگانی) - بقلم سه عید خان کردستانی - تهران، ۱۳۰۹.
- ۲- تاریخ مردوخ، جلد دوم - تألیف آیت الله مردوخ کردستانی - تهران، ۱۳۲۴.
- ۳- دکتر سعید خان کردستانی - نوشته جی رسولی - تهران، ۱۳۶۰.
- ۴- قاموس کتاب مقدس - تألیف جیمز هاکس - تهران، ۱۳۴۹.

عەبدوللّا بەگى ئەدەب

۱۲۸۲ - ۱۳۳۲

ئەم ھۆنەرە پاىە بەرزە كە وەكو ئەستىرەيەكى گەش لە ئاسمانى موكرىاندا دەدرەوشىتەو، ناوى عەبدوللّا و كورپى ئەحمەد بەگى بابامىرىيە بەپىي سەرەتاي دىوانەكەي كە لە سالى ۱۹۶۶ى زايىنى لەسەر ئەركى مامۇستا گىو چاپ كراو، ئەدەب لە سالى ۱۲۸۲ى كۆچى لە دىنى ئەرمەنى بلّاخى موكرىاندا پىتى ناوئەتە مەيدانى ژيانەو. ئەرمەنى بلّاخى دىيەكە كە لە سى كىلۆمەترى شارى بۆكاندايە.

عەبدوللّا بەگ ھەر لە سەردەمى مندالىدا باوكى دەينىتە قوتابخانە و لەویدا فېرى خويندن و نووسىن بەزمانى فارسى دەبى و ئەوسا قورئانى پىروژ و پىزمانى عەرەبى و گولستان و بوستانى سەعدى لەلاى مەلا فەيزوللّاى ئەرمەنى بلّاخى دەخوينى ماوہەيكىش خەرىكى فېربوونى خەت خوښى دەبى و بەجۆرئ كە دەلّين ئەدەب ھەر لە تافى جوانى لاوہەتيدا ھۆنراوى ھۆنيوہتەو و بەخەتە جوانەكەى نووسىويە و بەناو خەلكدا بلّاوى كر دووہتەو.

ئەدەب لە پاشا بۆ خويندن دەرواتە سابلّاخ و لەلاى مىرزا عەبدورەحيمى وەفایى ماوہەك دەمىنيتەو و خەرىكى خويندنى فەقەى ئىسلامى و وىژەى فارسى و عەرەبى دەبى و لە پاشا دەگەرپتەو زىد و مەلّبەندەكەى خۆى.

لە تەمەنى بىست و دوو سالىدا دەرواتە تاران و سالىك لەویدا دەمىنيتەو و ئەوسا دەرواتە قەفقاز و لەویدا فېرى پزىشكىيەتى دەبى و ئەوسا دەگەرپتەو مەلّبەندەكەى و خەرىكى چارەسەر كەردنى دەردى دەردەداران و نەخۆشان دەبى و كەچى لەم ماوہدا خۆى تووشى نەخۆشى لەرزۆك دەبى، وە بۆ چار كەردنى بەگەلئ شويندا دەسوورپتەو، بەلام دەردەكەى چارەسەر نابى و پۆژگار پشتى لئ ھەلدەكا و ماوہەك بەو دەردەو دەلتيتەو و پەنج دەكىشى تا لە سالى ۱۳۳۲ لە تەمەنى پەنجا سالىدا ھەر بەو دەردەو پۆژگارى بئ ئەمەك بەجئ دىلئ و بەپىي ئەسپاردەى خۆى لە گۆرستانى دىي باغچەى موكرىان كە لە بىست و چوار كىلۆمەترى شارى بۆكاندايە دەينىژن.

ئەدەب لە ھۆننەوہى ھۆنراوى كوردى و فارسى و عەرەبىدا دەستىكى بالّاي بوو و ھۆنراوہكانى زۆر دلّگر و شىرىن و پاراون ئەو لە پزىشكىيەتى و وینەگرى و مۆزىقاشدا زۆر شارەزا بوو و لەلايەن زانايانەوہ ناز ناوى (مصباح الديوان)ى پئ دراو، بەلام لە ناو كوردەواريدا ھەر بە(ئەدەب) ناسراو.

زۆربەى ھۆنراو ھەكەنى ئەدەب دۇدارىن ۋە ھەر لەم پۈۋەۋە ئەدەب بەيەكى لى ھۆنەرانى
گەرەى كورد دىتە ژمار، كە لى ھۆنەرەۋەى ھۆنراۋى دۇدارىدا بى ۋىتە بوۋە. سەيرە كە ئەم
ھۆنەرە پاىەبەرزە لى بەرابەرى پۈۋداۋ ۋە كارەساتانى زەمانى خۆى كە سەرتاسەرى ۋلات لى
ناۋ شەپ ۋە ئازاۋە ۋە گىرە ۋە كىشەدا بوۋە، چۆن ئارام ۋە ئۆقرەى كرتوۋە ۋە شتېكى نەۋتوۋە ۋە
ھەروا بى دەنگ بوۋە.

ئەدەب زۆر ھەزى لى ھۆنراو ھەكەنى ھافز ۋە سەدى كرەۋە ۋە بۆيە خۆيشى كەۋتوۋەتە
شۈين پى ۋە پچەى ئەۋان ۋە لى ناۋ دەرپاى خاۋناسىدا نوقم بوۋە، ۋە ئەۋ ھىچ كەلكەلە ۋە
بىرىكى نەبوۋە، تەنپا ئەۋە نەبى كە لى پى خاۋناسىيەۋە پىروا بۆ ئەۋە دۇخوازە
پاستەقىنەكەى لى نەپەنجى ۋە لى لى بىكاتەۋە ۋە لى بادەى دىدارى بەجارى مەست ۋە
سەرخۆش بى:

مەستى قەدەھى بادەى زىبا سەنەمكىم
ھەر لەھزە لى نەشئەى لەبى ۋەك جامى جەمىكم
ساتى كە فروۋغى مەھى دىدارى نەبىنم
ئەۋ ساتە مەپرسە كە قەرىنى چ غەمىكم
تا دانەنرى غەيرى لى سورمە كەفى پاكى
ھەرتاۋە ۋەكو ساپە لەبن ھەر قەدەمىكم
قەت نەبوۋە شەۋپكى بەغەمى كۆنەۋە بنووم
ھەر سوېچدەم ئازوردەپى تازە سستەمىكم
ھىندەى خەم ۋە چىن خستەسەرى يەك خەمى گىسوۋ
نازانم ئەۋتستاكە لى بەندى چ غەمىكم
گەنجىكە خۇدا دادە بەۋى ھوسنى جىھانگىر
بەۋ گەنجە ئەمەن چاۋەنۋارى كەرەمىكم
گەر ھالى (ئەدەب) بىت ۋە پىرسن لى فراقى
ماۋم كەم ۋە بىشېكى بەلا كەلەدەمىكم

ئەگەر ئەدەب ھەندى جار كەۋتوۋەتە ناۋ تەنگۈچەلەمە ۋە سەختىيەۋە، ھەمۋى لەبەر
دوۋرىي يارەكەى بوۋە، ئەۋ يارەى كە ۋەكو ئاسكى كىۋى رەمى كرەۋە ۋە دلى بەجارى
بردوۋە ۋە خەۋ ۋە خۆراكى لى بىرپوۋە ۋە ئەۋسا پۈۋى كرەۋەتە يارەكەى ۋە پى ۋەتوۋە: ئەگەر
ئەمە سەرخستە سەرە بەسە، ئەگەر نازە بەسە، ئەگەر بى دادىيە بەسە، با منىش بەبارى
دەرەرم با لى زەمانى خۆيەۋە بىبىسەن كە دەلى:

ئەي غەزالەي بىي سەبەب پەم كەردەكەي ھەم پەيكەرم
 شۆخى بىي پەيمانەكەي بىي شەرتەكەي سەودا سەرم
 خۆش مەزەي ناخۆش ئەداي شيرين كەلامى تورشپروو
 دلبەرەي شىۋەگەري جەور ئاۋەرەي جادوۋگەرم
 كەي مەن و تۆ شەرتمان وابوو بەبى يەك ھەلبەكەين
 يا دەبوو كەي مەن بەبى تۆ سەر بىنئىمە بەستەرم
 لىۋو گۈلى، تەلەت گۈلى، پرومەت گۈلى پوخسارە گۈل
 گۈل عەزاري، نازداري، دلشكاۋى خوسسەرم
 گەر عتابە، ھەر بەسە، نازە بەسە، جەرە بەسە
 وا بگە ئاخىر چاۋەكەم ئەمنىش بەبارى دەربەرم
 مەن كە كۈشتەي دەستى يارم زەحمەتە پۆخ دەربەرم
 تاقى ئەبىرۋى چاۋەكانت بوۋنە قاتل بۆ سەرم
 شاھى خوۋبان تۆ مەرەنجە لەو گلەيپپانەي (ئەدەب)
 تۆ ھەر ئەو شاھەي ۋەقادار و منىش فەرمانبەرم

ھۆنراۋەكانى ئەدەب لە ئاۋ وشەي فارسى و عەرەبىدا گوزاۋىن و لەو سەردەمەشدا ئەم
 رەۋشە باۋ بوۋە و زۆربەي ھۆنەرەن بۆ ئەۋەي دەسلەتلى خۇيان لە ھۆننەۋەي ھۆنراۋدا
 پىشان بەن، گەلى وشەي فارسى و عەرەبىيان ئاۋىتەي ھۆنراۋەكانيان كىردوۋىن، بەلام
 ئەدەب ھەتا بلىت، ھۆنراۋى پەۋان و شىرىن و پاراۋىن و دەنەشەنە ئاۋ دلە، و، زۆربەي
 ھۆنراۋەكانى لەسەر شىۋەي كۆن داپژتوۋىن و بەپىيى عەرۋوز كىشەكانى ھەلسەنگاندوۋىن،
 ۋە ئاۋەرۋەكەكانىشى بەتائوۋى دلدەرەكەيدا ھاتوۋەتە خوارەۋە، بەجۆرۋى كە لە پارچە
 ھەلبەستىكىدا لىۋى دلدەرەكەي بەشەكەر و چالى تىنى بەسىۋو بالاي بەسەۋل و پرومەتى
 بەمانگ و كۈلمى بەگۈلى سوور و زۇلفەكانى بەشەۋى تارىك چوۋاندوۋە كە دەلى:

نىگارەنى دىيارى مە شەكەر لەب گۈل عەزارەن
 ھەمەۋ تۈركى كەماندارن ھەمەۋ عىنقاشكارەن
 ھەمەۋ سىمىن بوناگۆش، چ جادوۋگەر نىگارەن
 ھەمەۋ غلمان بەچەن سادە، پەرى نەسبەن پەرى زادە
 بەخەندە نەشئەيى بادە، بەغەمزە مەي گوسارەن
 بەقامەت نەخلەكەي توورن، بەتەلەت كۆمەلى نوورن

به سووردهت ئاگری سوورن، به پوخ لاله عزارانن
 به دوو لهب جووتی گولنارن، به غه بغب سیتی خونسارن
 به گیسوو دوو سیه مارن، به چاو ئه فسوونی مارانن
 به بالا سه روی ئازادن، به گیسوو دامی سه یادن
 له سهیدی دل چ ئوستادن، چ ماهر جان شکارانن
 به چپهره وهک مه هی رهوشه، به زولفن هلقه ی جهوشه
 به کولمن وهک گولی گولشه، به لهب غونچه ی نساارانن
 له مه شقی عیشو به بازیدا، له شیوه ی کینه سازیدا
 له عهرسه ی تورکتازیدا، چ شیرین شه هسه وارانن
 له ملکی لوتف و په عنایی، له کیشوهر حوسن و زیبایی
 له پاته ختی دلاری، چ سه رکشه تاجدارانن
 دژی دل ئافهقی جانن، شکهستی دین و ئیمانن
 نه به سته ی عهد و په یمانن، نه خه سته ی جانشپارانن
 نه ئوگر یار و نه غیارن، نه بابی پهنج و ئازارن
 نه مه حرهم عاشقی زارن، نه هه مدهم بی قه رارانن
 قه ده حدار و مه ی ئاشامن، دل ئازار و دلارامن
 دهمی وهش و دهمی پامن، چ ئاهوو جلیوه دارانن
 (ئه ده ب) چ بکا له یارانی، له یاری نازدارانی
 دهمی خونخواری بی باک و دهمی غه مخواری جارانن

هه رچه نده شوینه واری خه م و په ژاره له قسه کانی ئه و ده رده که وئی، دیاره خه م و په ژاره ی
 ئه ده ب له بهر دووری دلخوازه که ی بووه، ئه و دلخوازه ی که جوان و ناسک و نازار و
 سه رکیش و لئو شه کهر و سۆسه ن و نه سرین و شوخوشه نگ و دزی دل و به لای گیان و
 رفینه ری دین و بروایه، پوومه تی وهکو پشکوویه و به له که کانی وهکو شه و بۆیه و دل به جاری
 مات و سه رگه ردا نییه، بۆیه له خو ره لاتوه تا خوژئاوا هاتوونه ته سه ر دین و ئایینی و
 هه موو له به رامبه ریا به پیز پاوه ستاون و به هیوای ئه وهن که ساتیک بیبین، وهکو خو ی
 ده لی:

دل ئاراما چ زیبایی، دل ئازارا چ په عنایی
 چ دلکش چپهرو سیمایی، چ سه رکشه قه د و بالایی

شه‌که‌ر له‌ب شاه‌دی شیرین، بتی چین لوعبه‌تی ماچین
 سه‌راپا سو‌سه‌ن و نه‌سرین، چ له‌ب نووشین دل‌ارایی
 خوداوهندا چ مومتازی، چ شو‌خوشه‌نگ و غه‌مازی
 چ ده‌مسازی چ هه‌مپازی، چ تورفه مه‌جلس نارایی
 دزی دل‌ ئافه‌تی جانی، قوسووری عه‌قلی ئینسانی
 قوتووری زوهد و عورفانی فه‌سادی دین و دنیایی
 به‌سووره‌ت ماهی ئافاقی، به‌مه‌عنا جانی موشتاقی
 چ خو‌ش ئاداب و ئه‌خلاق، چ مه‌حبوبی چ زیبایی
 چ بی‌ دینی چ بی‌ ئیمان، چ بی‌ بونیان چ بی‌ ئه‌رکان
 چ بی‌ شه‌رتی چ بی‌ به‌یمان، چ بی‌ عه‌دی چ به‌درایی
 به‌عارز می‌جمه‌ری پشکو، به‌گیسو گولشه‌نی شه‌وبو
 ئه‌که‌ر هه‌قت ده‌وی ئه‌مرو، له‌ دنیا تاق و ته‌نیایی
 له‌ مه‌غرب تا به‌ماچینت، موسه‌خه‌ربوو به‌ئاینت
 ئه‌منیش هاتوومه‌ سه‌ر دینت، ئه‌که‌ر سه‌د که‌ نه‌سارایی
 نه‌خو‌شی ده‌ردی هیجرانم، ئه‌توی ده‌رمانی ده‌ردانم
 وه‌ره‌ ئه‌ی راه‌تی گیانم که‌ بو‌ من تو‌ مه‌سیحایی
 وه‌ره‌ ئه‌ی ماهی تابانم، بیه‌ جار جاره‌ می‌همانم
 که‌ ده‌تکه‌م تا‌کو ده‌توانم، به‌جان و دل‌ په‌زیرایی
 وه‌ره‌ ئه‌ی یاری دل‌دارم، بیه‌ ساتی به‌غه‌مخوارم
 بپرسه‌ حاله‌که‌ی زارم، بزانه‌ ده‌ردی سه‌ودایی
 وه‌ره‌ ساتی به‌ره‌عنایی ببینه‌ حالی شه‌یدایی
 بل‌ی چۆنه‌ به‌ته‌نهایی، (ئه‌ده‌ب) بی‌ من شه‌کیبایی

ئه‌وا وه‌رزی به‌هاره‌ و گول و گیا و شیناوهردی پراوه‌ و گولزار و گولستان له‌ سو‌سه‌ن و
 نه‌سرین و شه‌وبو و گولانی جو‌ر به‌جو‌ر خه‌ملیوه‌ و بولبول له‌ خو‌شیددا ده‌چریکین، ده‌سا
 تو‌ش وه‌ره‌ تا که‌ی خه‌م و په‌ژاره‌ی جیهان ده‌خویت و ده‌سته‌ ئه‌ژنۆ دادنه‌یشی و به‌په‌ژاره‌ و
 خه‌فه‌ته‌وه‌ ژیان ده‌به‌یته‌ سه‌ر؟ وه‌ره‌ ناو باخ و گولزار و گوئی بده‌ نه‌وای بولبول و رۆژه‌مکانی
 به‌هار به‌خو‌شی رابو‌ژه‌. مه‌یگێر تو‌ش وه‌ره‌ و جامێکی باده‌ی یه‌زدانیم پێ بده‌، چونکه‌
 ئیستا که‌ کاتی مه‌ی و باده‌ خو‌اردنه‌وه‌یه‌: با له‌ زمانی خو‌یه‌وه‌ بییسی‌ن که‌ ده‌لی:

ئەمىرۆكە عەجەب شۆپش و غەوغايە لە گۆلشەن
 وەقتى تەرەبى بۆلبۆلى شەيدايە لە گۆلشەن
 خەملىو بەسەد پەنگە گۆل و لالەى سەحرا
 سەد نەغمە لە ھەر لا دووسەد ئارايە لە گۆلشەن
 تىكەل لە ھەموو لاوہ شەقىق و گۆل و نەسرین
 ئەلھەق كە گەھى سەپرو تەماشايە لە گۆلشەن
 سەتھى چەمەن ئەمىرۆ لە قەلەم قودرەتى سانع
 وینەى قەلەمى سەنەتەتى ئەو شايە لە گۆلشەن
 خەندەى گۆل و گریانى ھەوا وا دەنوینى
 ئىمىرۆ كە دەمى بادەو مینايە لە گۆلشەن
 بۆلبۆل سەحەرى نەغمە نەوازە بەسەراحت
 یاران چ گەھى تەوبەو تەقوايە لە گۆلشەن
 ئەمىرۆ نەشكى كەى ئەشكى تەوبە كە ئەمىرۆ
 تەوبە شكەنى حوكمى تەقازايە لە گۆلشەن
 ساقى بدە بەو جامى زەرەت بادە كە ئەمىرۆ
 ھەنگامى مەى و ساغەر و سەھبايە لە گۆلشەن
 ھاوارە وەكو بۆلبۆلى شەيدا (ئەدەبى) زار
 دەستى نەگەيشتە گۆل و پىسوایە لە گۆلشەن

ئەدەب ھۆنراوى بۆ ئەوێ نەھۆننەتەو كە ھونەرى خۆى بۆ خەلك دەرخا، بەلكو
 ھۆنراوى ئەو سەرچاوەى دلێتەى كە ھەندى جار وەكو چاوەيكە ھەلەدەقۆلى و بىرەوھەرى
 خۆش و ناخۆشى خۆى دەردەبەرى، وە ھەندى جار وەكو لافاوتكى توند و پەوانە كە ناخ و
 داخ و خەم و پەژارەى دلێ پێ دەپەوینى. ھۆنراوى ئەدەب بىرەوھەرى بنیادەمىكى گراوہ كە
 داستان و چیرۆكى ئەوینمان بۆ دەگێتەتەو، چیرۆكى ئەوینكى راستەقینە، وە ھۆنراوى
 دلدارى ئەو كە سەرگوروشتەى ئەوینى ئەو دەردەبەرى، شێوھەيكى تايبەتى ھەيە كە پاشان
 ھۆنەران لاسايى ئەویان كەردووە و كەوتنە شوین پێ و پچەى ئەو بۆ وینە لەم پارچە
 ھەلبەستەدا چەندە جوان بەتانوویى خۆشەويستەكەیدا ھاتووتە خوارووە كە دەلى:

جانا بەفیدای خونچەيى نازى دەھەنت بىم
 قوربانى گۆلى گۆلشەنەكەى نەستەرەنت بىم

هرچنده كهوا دلشكه نه خه می سه ری زولفت
 قوربانى خه می زولفى شكهن دهر شكهنت بم
 بالآت وهكو نارومن و غه بغه كهت سىو
 سه جار به فیدای بهر كهى نارومنت بم
 فهرموته كه نوتقى منه وهك نه شنه یى سه هبا
 قوربانى كه لامى وهكو باده ی كوههنت بم
 قوربانى جه وابى شه كه ر نامى زى عتابت
 من چیم كه مقابل به ختابى سوختهنت بم
 نهو روزه كه دوو زولفى وهكو دوو په سه نم دى
 زانیم كه ده بى به سته یى چاهى زه قهنت بم
 وهلا كه بیدم به هه موو له زه تى جه نه ت
 يهك له حزه سته مزارى گول و یاسه مهنت بم
 سه بولبولى شه یدات گرفتاره به گولزار
 ساتى نه منیش با له ته ماشای چه مهنت بم
 عیشقى (نه ده ب) و ته لعته تى تو كاری خوايین
 تو وهك بتى زیبایى و نه منیش سه مهنت بم

نه ده ب لهو سه رده مه دا خه لكى چاك هه لسه نگاندووه و بوى دهر كه وتوو كه هه ندیك
 به زانست و هونه ر بایه خ نادهن و نه مانه هر له شوین پوول و پاره و ماك و كه ره ستهن، وه
 ماك په رستیان به كه له پور بۆ ماوه ته وه كه هه ندیكیش نه مړو له شوین نه وه دان وهكو ده لى:

ده فته رى فازل و هونه ر باوى نه ما له عه هده دا
 فازل نهو نادانه یه نه مړو دوو دینارى هه یه
 با نه كا قیمه ت (نه ده ب) له م عه سرده كا لای هونه ر
 هر چلونی بى مه تاعى تو خه ریدارى هه یه

نه ده ب هونراو تى كى زورى به كوردى و فارسى و عه ره بى بووه و گوايه خوى كوى
 كردووه ته وه و به خه تى كى جوان نوو سیویه كه به داخوه ده ست به ده ست كه وتوون و تیاچووه،
 به لام نزیكه ی هه زار هونراو هه كى له لایهن ماموستا گيو موكریانییه وه كوكر او نه ته وه و له
 سالى ۱۹۳۶ ی زاینی له چاپ دراون كه گه لى هه لیه ان تیدایه.

- ۱- دیوانی ئەدەب - لەسەر ئەرکی گێو موکریانى- رەواندن، ۱۹۳۶.
- ۲- دیوانی ئەدەب - لەسەر ئەرکی گێو موکریانى- هەولێر، ۱۹۶۴.
- ۳- دیوانی ئەدەب - چاپی سەیدیان- مەهاباد، ۱۳۵۶.
- ۴- یادداشته‌كانى خۆم سەبارەت بە ئەدەب.

جیهانبەخشی دانیالی

۱۲۸۳-۱۳۶۸

ئەم ھۆنەرەمان ناوی جیهانبەخش و کۆری فلامەرزى گۆران و نازناوی (دانیالی)یە و بەپێی ئەو بەلگانه‌ی که كهوتوووته دەستمان له ساڵی ۱۲۸۳ی كۆچی له دێی تهختگادا له دایك بووه و هەر له‌وێشدا پێ گه‌یشتوووه. جیهانبەخش له‌بەرئەوه‌ی باوکی عی‌ل به‌گی و خانزاده بووه، فێرکار و مامۆستای تایبه‌تی بۆ راگرتوووه و له‌لای ئەو خه‌ریکی خۆیندن بووه، وه له‌بەرئەوه‌ی خزمه‌كانی له شاری کردندا بوونه، گه‌لێ جار هاتوچۆی کردنی کردوووه، وه له‌م سهر‌دانا‌ندا هه‌لسوکه‌وتی له‌گه‌ڵ پیاوه‌ گه‌وره‌كان و ھۆنهران و بویژانی کردندا بووه، وه ئەمەش کاری کردوووته سەر مێشک و ده‌ماخی و مرخی جیهانبەخشی بزواندوووه و خیتی داوته دیوانی ھۆنهرانی یاری و له‌ پال ئەمانیشه‌وه خه‌ریکی خۆیندنه‌وه‌ی په‌راوی فارسی بووه و له‌پاش مردنی باوکی بووته جێنشینی و ئەوسا بووته فه‌رمانفه‌رمای والی خۆره‌مئاوا و نازناوی (ضرغام السلطنه‌)ی پێ دراوه، ژيانى به‌م چه‌شنه‌ را‌بواردوووه تا له‌ ساڵی ۱۳۶۸ له‌ ته‌مه‌نی هه‌شتا و پێنج ساڵی له‌ دێی بابە یادگاردا كۆچی دوايی کردوووه و هەر له‌وێشدا نێژراوه.

كاك حه‌مه‌ عه‌لى سولتانی له‌ په‌راوی (حه‌دیقه‌ی سولتانی)دا سەبارەت به‌م ھۆنەر ده‌لێ: كه‌ پیاوێکی به‌هۆش و زیره‌ك و دانا و نه‌به‌ز بووه و خه‌تیکی زۆر خۆشی هه‌بووه و هه‌ندێ جاریش ھۆنراوه‌ی ھۆنیووته‌وه. له‌ ساڵی ۱۳۲۱ی هه‌تاوی له‌ دێی بابە یادگاردا كۆچی دوايی کردوووه و وه‌كو ده‌لێن هەر شەش مانگ له‌لای مامۆستای تایبه‌تی خۆیندوویه‌تی، به‌لام به‌هۆی خۆیندنه‌وه‌ی په‌راوه‌وه‌ پله‌وپایه‌ی له‌ زانستدا په‌یدا کردوووه و گه‌یشتوووته را‌ده‌یه‌ك كه‌ له‌ نووسینی نامه‌دا پتووستی به‌كه‌س نه‌بێ. وه‌كو ده‌لێن پتر له‌ هه‌شتا سا‌ل ژیاوه و په‌نگه‌ له‌ نێوانی سا‌له‌كانی ۱۲۸۰ و ۱۲۸۶ له‌ دایك بووبێ.

دانیالی گه‌رچی ھۆنراوێکی زۆری نه‌ھۆنیووته‌وه، به‌لام ئەو ھۆنراوانه‌ی كه‌ به‌یادگار به‌جێی ه‌یشتوون، پله‌وپایه‌ی ئەو له‌ ھۆنهریدا ده‌گه‌یه‌نن و ھۆنراو ھۆنینه‌وه‌شی نه‌کردوووته

پیشه، به لکو هر کاتى ويستوويه تى هونراوى هونيوته وه. ئه مهش پارچه ههلبهستىكى ئهم
هونره كه دهلى:

ميرزام وه هارهن، ميرزام وه هارهن
يه مژده و وادهى فسل وه هارهن
نیشانهى نشات سهير گولزارهن
بنای ئارایش ههرده و کۆساره
داران گردلباس زومرود کردنه وهر
تهزئين دان جهمال يهك نهيهك فيتشتهر
سهحرا وهئهلوان گولان پازنا
نهقاشان وه نهقش چینی سازنا
کۆساران وه بهرگ ههرير بافه وه
يهكسهر وهقهواى سوف سافه وه
شهتاوان وهبهزم نهغمهى زيرو بهم
وه شوور شاناز سهدا دان وههم
كهوكان قههقههه، بولبولان شهيدا
ماچان پيشخانهى وههاربى پهيدا
مهلچتيك چهنى رشول وه ناز
مهوانان مهقام عيراقى و حيجاز
كول نووچه وه شوور ئامای وه هارهن
كول عاشق وهدين ديدهى نيگارهن
خولاسه ههرهك وهفكرى مهشغوول
ههرهك وهئوراد وهزكرى مهشغوول
منيچ وه ئوميد يار يهكپهنگم
نهر سهه مقهواى سهنگ بى دهنكم
نهر سهه شكستهى دهست زهمانه
چهمهراى پهحمهت يار سهراهم
ئوميدم قاپى يار يارانهن
ئينتزار مهيل جار جارانهن

واته: که وهرزی به هار هات، دهشت و دهر به گول و گولاله پازایه وه و داران و درهختان بهرگی زومرویدیان کرده بهرو به جارئ ههر د و کۆسارانیان پازانده وه، دهشت و بیدی به گولانی جوان و نال و والا پازایه وه، وه پرویاره کان که وتنه هاژه هاژ و که وان به قاسپه و بولبولان به چریکه نهوا خوانی دهکن، چۆله که و سیرۆش به ناز و لهنجه وه ئاههنگی عێراقی و حیزازیان لی دهدا و هه موویان دهیانوت به هار هاته وه و کاتی چاوپیکه وتنی دلدار و دلبراه، وه بهم چهشنه ههر کام خهریکی بیریک بوون و ههر کام لهم به هاره دا به بیرری رابواردنی خۆیان وه بوون، منیش به هیوای یاری یه کړهنگم، وه به دهستی چه رخ و زهمانه وه چه وسومه ته وه و چاوه رانی به زهیی یاری سه رانه م که باب به یادگار و ئومئیم به دهنگی یاره که لهم پهنج و دهرده پزگارم بکا.

سه رچاوه کان

۱- حدیقه سلطانی - تالیف محمد علی سلطانی- تهران، ۱۳۶۶.

۲- به یازتیکی کۆن که له سالی ۱۳۵۸ ی کۆچیدا نووسراوه.

۳- یادداشته کانی خۆم سه بارهت به جیهانه خشی دانایلی.

دهرویش ئه یازی کردنی

۱۲۸۶-۱۳۹۱

ئهم هۆنه ره مان که کوری دهرویش قولیی کردنییه، به پیتی سه ره تای دیوانه که ی که کوره که ی کۆی کردووه ته وه، له سالی ۱۲۸۶ ی کۆچی له کردندا له دایک بووه و ههر له ویشدا پتی گه یشتوو و خهریکی خۆیندن بووه و له پاش مردنی باوکی بووه ته جینشینی ئه و له بارگه که ی پیرمووسا له کردندا خهریکی پینۆینیی خه لک بووه و ماوه یه کیش خهریکی چه له بی سازی و به نایی و مامۆستایی و فالایی و چراسازی بووه تا له سالی ۱۳۹۱ له ته مهنی سه د و پینج سالی دا کۆچی دوا یی کردوو و نێژراوه.

له دهرویش ئه یازمه وه هندی هۆنراو به یادگار ماونه ته وه که له دهفته ریکدا به ناوی دیوانی دهرویش ئه یاز کۆکراونه ته وه و زۆریه ی ئه و هۆنراوانه سه بارهت به رتی و پچه ی یارین. ئه و چه ند هۆنراویکی ئهم هۆنره دینین، تا پله و پایه ی ئه ومان له هۆنه ریدا بۆ دهرکه وئ:

شیرین زوانان، شیرین زوانان

مورغم کهفت وه شوون شیرین زوانان

وه شهرت و ئیقرارر ساحیب چه و گانان

تاویام نه کوورهی مه سساح مه کانان

شیم وه داله هۆ شادییمو هجه مال
 شادییم وه جه مال، شادییم وه جه مال
 یاوایم وه سهر و سهر چه شمه ی زولال
 ناوه دیم دهفته ر نه ههر چوار مه حال

واته: په له وه ری گیانم که وته شوین یاران و هاوه لانی شیرین زمان و به پیتی به لێن و
 په یمانیک که له پۆزی به ریندا له گه ل بینایی چاواندا به ستم، دهبی له کووردهی خودا
 ببژدیم.

پۆیشتمه داله هۆ و پیرکه مم دی و دلم شاد و پوون بووه وه، وه له چوارگۆشه ی
 هه وراماندا هه والمان هینا تا گه یشتینه سهر او و چوینه سهر کانیه کی پوون و بی خه وش
 و له ناوه که یمان خواردوه.

دهرویش نه یاز له م هۆنراواندا دیاردی دهکاته سهر پیرانی یاری که له هه ورامان و
 دهروبه ری کتوی داله هۆدا به خاک سپێراون و دیتی سهر اویش ههر له ویتدایه که گۆری بابە
 یادگاری تیدایه.

۱

جه ژنی فه قیره

نازیزم کـۆـن، نازیزم کـۆـن
 نه دلت ههنگی و یم یاد که ردم کۆن
 عه سهام دا وه گه ز راهی بیم په وان
 تا یاوام به م هه رز دۆل دار گرده کان
 هه ر نه یه ک ناکام چوون تیپ که ل پهم
 جه م که سیر ئ نه و جا دیم وه چه م
 که م که م و نه رم نه رم ته کم دا نه وهر
 که ردم مولا حیزه نه پاتاوه سهر
 دیام جه ماعات مووسای که لیم بین
 په ژیده ی خالق حه ق که دیم بین
 مه جلس نارابی نه پای هه ر سه هنگی
 مه وانان ناواز هه ریه ک نه په هنگی

مەرەقسان وەنەزم بەزم سازەو
 جەرگ دەردینان دان وە گازەو
 جات خالی بسات خەسرەوانی بۆ
 گشت مەس بەدەی ئەرغەوانی بۆ
 لەرەئە شەرەفی سینه و مەمان دیم
 لام، ئەلف سەرۆین تایی کە لاغی دیم
 گۆش و گۆشواران زوهرە نەمان دیم
 سەر وە عەرەقچین تەل و تەلای دیم
 خوماری عەینان مەس مەخمور دیم
 سییا وە سورمەئە تەجەلی توور دیم
 حەئە تاران ئاوێز نەسای گەردەن دیم
 چوون مەلھەم پەئە زام شەفای مەردەن دیم
 مشکێ و کە لاغی کژنە کولان دیم
 چوون مەجنوون دەیری هەردەئە چۆلان دیم
 قەتارەئە قازان سەرۆین لاران دیم
 زولف چوون بەرەزای سایی مەغاران دیم
 ژن و مەرد چوون یەک مەس شەراو دیم
 سەرتاپا نمناک عەترو گولۆو دیم
 بەعزیشان نە فکەر هاری و حەرەج دیم
 سەردەلێلەئە پەم خالی فەرەج دیم
 تورکی تایی ئەنام بالۆ بەرزان دیم
 سەیر با نۆان نەدین هەرزان دیم
 لەژێر شاخەئە زەرد ئالووی باردار
 نازک نازاران چون لالەئە وەهار
 سنجق و ناران جۆق جۆق و سەف سەف
 دلداری توای دڵ نەدەئە وە کەسەف
 وێنەئە تیئاتۆر بالۆ مەنمان
 غارەت کونەندەئە دین و ئیمان

گشت مهس بادهن نامی جوانان
 هه‌ریه‌ک وه سه‌هوتی ئاواز مه‌وانان
 چیش که‌رۆم تاریف ته‌مامیش نییه‌ن
 جه‌ژن خسه‌ره‌وی هه‌ر وه‌ی ته‌وره‌یییه‌ن
 بی ئی‌وه دۆسه‌ن دیدهم بق لی‌لاو
 جانان خالییه‌ن مه‌ باغ ری‌ژاو
 ئه‌سه‌له‌ن ده‌قه‌یی نه‌داشتن ئارام
 مه‌ره‌قه‌سه‌ن وه‌نه‌زم سازه‌که‌ی بارام
 تومه‌ز ئه‌ورۆ عه‌ید فه‌قی‌رشان بی
 قانوون مه‌زه‌ه‌ب رای پی‌رشان بی
 هه‌رچه‌نده چه‌م گل دام نه‌سه‌ر تا به‌وار
 نه‌ یاوه‌رانم کسه‌سه‌ نه‌بی دیار
 په‌ی بی که‌سیی ویم خه‌سته و خاتره‌م
 ئه‌سه‌ر وینه‌ی باران واران نه‌پرووی چه‌م
 (ئه‌یان) ئومیدش هه‌ن وه‌ لوتف جه‌م
 مه‌رگ دۆسته‌تانم نه‌وینم وه‌ چه‌م

واته: ئه‌ی خو‌شه‌ویسته‌که‌م! رۆژتیکیان له‌به‌ر د‌لته‌نگی خۆم ک‌یوه‌کانم دا وه‌ پ‌یوه‌ و
 خه‌ریکی گه‌ران بووم تا‌کو گه‌یشتمه‌ (دۆلی دار گرده‌کان) له‌ ک‌رندا که‌ د‌یم گه‌لیک له‌
 جووله‌که‌کان ئه‌و شوینه‌ له‌ویدا کۆبوونه‌ته‌وه‌ و خه‌ریکی سه‌ما و به‌زم و گۆبه‌ند و زه‌ماوه‌ندن
 و زۆربه‌ی سه‌رخۆشی مه‌ی و باده‌ن و کچان و ژنان ئاویتته‌ی یه‌ک بوون و هه‌ر کام له‌وان
 وه‌کو به‌ری جوان و شو‌خ‌شه‌نگ و پ‌یکه‌وتوو بوون، تومه‌ز ئه‌مه‌ جه‌ژنی فه‌قی‌ری ئه‌و جووله‌که‌
 کوردانه‌ بوو که‌ به‌پ‌یتی ری و زه‌ه‌وستی ئاینی خۆیان ئه‌نجامیان ده‌دا، به‌لام من هه‌رچه‌نده
 چاوم گه‌ران که‌سم نه‌ناسی و بق بی که‌سیی خۆم دامه‌ سه‌رما و فرمیتسکم وه‌کو باران
 داوه‌ران. (ئه‌یان) هیوای به‌خوایه‌ و یاخوا مه‌رگی یارانی نه‌بینی.

زه‌ماوه‌ن

دۆسته‌تان گ‌یانی یادتان وه‌ خ‌یر
 چوون من داخ‌ل بین وه‌ بس‌ات سه‌یر

ئىنە سى پۆڭەن نە چەم ئەلۈن
 بەرزەن نە ئەفلاک زەلەي زەماۋەن
 ماشتەي كەژ نە كۆل كەمەرزەپىنان
 جۆق جۆق و تىپ تىپ ئافتاۋ جەمىنان
 قەد ۋە كەمەرى يەكتاي زەرپەۋە
 ۋە تافتەۋ خاراي موشەجەرۋە
 زىرە زىر پۆيلەي سىرۋىن لارەنەن
 ۋىنەي بەپەزاي ساي مەغارەنەن
 نازك جەمىنان پىژاۋى ماۋا
 گەرم رەقسەنەن سوب تا خورئاۋا
 ۋە نەزم مەقام سازەكەي موراۋ
 ۋەمەيش عشرەت غەم مەدەن ۋەباد
 سەدای زىل و بەم ھەي شاۋان شاۋان
 فەلەك نە ھەفتەم ئاما ۋە پەروان
 جەشنەي نەسىم شاخەي شەتاۋان
 شەۋان ھەرامەن خاۋنەروۋى چاۋان
 نەجۋش بادەي جەرگ سۆفى سۆز
 باغات پىژاۋ بىيەن ۋە نەورۆز
 زىرەي لەرزەنەي بالا بەرزەنەن
 سەير مەھۋەشان نە دىن ھەرزەنەن
 قەتارەي قازان شۆخان شەنگەن
 ئەفسوۋن پەي ئىۋە خاترم تەنگەن

واتە: ئەي دۆستان! ئەمە سى پۆڭەن كە لە چەمى ئەلۈنى كىرندى زەماۋەند و گۆبەندە و
 دەستە دەستە و تىپ تىپى ژنان و كچان ھەلدەپەرن و ھەياسە و كەمەرى زىرپىيان داۋەتە
 كەمەريان و ۋەكو بەپەزاي مەغارەكان ئەلەرنەۋە و لە بەيانىيەۋە تا خۆرئاۋا خەرىكى
 ھەلپەركىن و خەم و خەفەتى دەروونىيان دەدەنە با، ۋە ئەو شۆخوشەنگانە ۋەكو قازەكان
 پىزىيان بەستوۋە و بەجارى دەشت و كىۋيان خۆش كىرۋە، ئەۋا منىش سەيرى ئەۋ گۆبەندە
 دەكەم، بەلام بەداخەۋە دلم بۆ ئىۋە تەنگە.

- ۱- دیوانی دەرۆیتش ئەیازی کردی - کۆکردنەوهی عابدینی خادمی - کرد، ۱۲۸۱ی کۆچی.
- ۲- یادداشتەکانی خۆم سەبارەت بەدەرۆیتش ئەیازی کردی.

حاجی نیعمەتوللای جەیحون ئاویی

۱۲۸۸-۱۳۲۸

ئەم ھۆنەرەمان ناوی نیعمەتوللا و کۆری میر بارامی موکرییە و بەپیتی ئەو بەلگانەیی کە کەوتونەتە دەستمان لە ساڵی ۱۲۸۸ی کۆچی لە دێی جەیحوون ئاوی دینەوێردا لە دایک بوو و ھەر لەوێشدا پێ گەیشتوو. لە منداڵیدا خەریکی خۆپێندن بوو و لە پاشا ڕۆیشتووێتە کرماشان و لەوێدا خەریکی خۆپێندن زامان و وێژەی فارسی و عەرەبی و فەرماشتەکانی پێغەمبەری گەورە ئیسلام بوو و لە پاشان گەراوێتەوێتە زێد مەلەبەندەکی خۆی و خەریکی ڕێنوێنیی خەلک بوو و لە ئاخەر و ئۆخری تەمەنی ڕۆیشتووێتە بەغدا و کەرەلا و نەجەف و خانەقین و لەگەڵ کاکەیییەکاندا دیداری کردوو و گەراوێتەوێتە ژێانی بەم جۆرە بردووێتە سەر تا لە ساڵی ۱۳۲۸دا کۆچی دوایی کردوو.

دوکتۆر محەمەدی موکری لە پەراوی (شاهنامە، حقیقت)دا دەلێ: حاجی نیعمەتوللای جەیحوون ئاویی کە نازناوی ھۆنراوی (موجرم)ە لە ساڵی ۱۲۸۸ی کۆچی لە دایک بوو و لە ساڵی ۱۳۲۸دا مردوو. گەلی نووسراوی بەفارسی و کوردی ھەیە کە شانامەیی ھەقیقەت یەکیک لە نووسراوانە.

حاجی نیعمەتوللا یەکی لە زانایان و ھۆنەرانێ ھەرە بەرزێ کوردی یارییە کە جگە لە شانامەکی بریتییە لە یازدە ھزار و ھەقەدە ھۆنراو بەفارسی، گەلی ھۆنراوێشی بەزمانی کوردی ھۆنیوێتەوێتە کە زۆربەیی ئەو ھۆنراوانە سەبارەت بەپێ و پچەیی یارین و گەلی شیرین و تەپ و پاراون. ئەمەش چەند پارچە ھەلبەستێکی ئەم ھۆنەرە کە دەلێ:

فلان کەس مەردەن، فلان کەس مەردەن

یا شا ئامانەن فلان کەس مەردەن

ئەگەر گوناکار ئەرکردار کەردەن

و ھە دین یاری ھەسەرەتش بەردەن

بەنا و ھەرگای سولتان ئاومەردەن

و ھە شەرت بنیام سەرش سپەردەن

لوقمەى حەللى حەقىقەت وەردەن
 خىيانت وە دىن يارى نەكەردەن
 وە جەوزو ئىقرار دىنشان مۆردەن
 ھەرويت مەزانی وە چ دەستۆردەن
 يا شا قەبوول کەر لالە و رجامان
 بگوزەر وە تەقسیر جورم گونامان
 پۆح فلان کەس وە فانی ویرەد
 وە بار گونا رووش وە عوقبا کەرد
 يا حەق نەکەرى نەکەون عەزابش
 ھەر چە بپەرسۆن ئیدەن جەوابش
 ئەوەلش یارەن، ئاخىرش یارەن
 پیرش بنیامین، شاش خاوەندگارەن

واتە: ئەى خواى گەورە و گران! فلان کەس مردووە، ئەگەر گوناھکار بوو، یا کردەوہى
 چاک بوو، بپوای بە پۆ و پچەى یارى بوو و داخ و موخابنى ئەم پۆ و پچەى خواردووە و
 پەنای بەدەرگای خوا ھیناوە و بە پەیمان و بە ئۆتینی بنیامین سەرى سپاردووە و تیکەى پەوای
 یارى خواردووە و لە پۆ و پچەى یارى لای نەداوە و گوێزى یارى بۆ شکاوە و خۆت چاک
 دەزانی کە چى کردووە، ئەى خواىا، پارانەوہ و تکای ئۆتە قبوول بکە و لە گونا و تاوانمان
 ببوورە. گیانی فلان کەس لەم جیھانە تۆ پەرى و بەبارىکی گوناھوہ ھاتە لای تۆ، دەسا
 تکایە کە لە پۆزى دوايیدا ئازارى نەدەى و ھەرچى بپرسى ئەمە وەلامیہ: ھەوۆل و ئاخىرى
 یارە و پیری بنیامینە و شای خاوەند کارە.

ئەم پارچە ھەلبەستە بەناوى (تەلقین) ناسراوە کە یاریبەکان لە کاتى مردنى کەسێک
 بەسەر گۆرەکەیا دەخوێننەوہ، لە رستەى (ھەوۆل و ئاخىرى یارە) دیاردەى دەکاتە سەر
 ئایەتى: (هو الأول والآخر والظاهر الباطن وهو بكل شى عليم) واتە: خوا ھەوۆل و ئاخىر و
 رۆالەت و دەروونە، ئەو لە ھەموو شتێک ئاگەدار و دانا و زاناىہ.

۲

حەق کەردەن زوھوور، حەق کەردەن زوھوور
 ھەى دیدەداران حەق کەردەن زوھوور
 ھەق ھەر ئەو حەقەن وە بەک زەر پۆ نوور
 تەجەلى بەخشا سوچنا کووى توور

فهتخ و فوورسه‌تدا وه مووسا و هاروون
 فيرعهون غه‌رق كه‌ردهن وه‌پوود جه‌يحوون
 جامه‌ي نه‌بووه‌ت پووشا وه خه‌لات
 موجرا بي وه خه‌لق كه‌لام ته‌ورات
 كه‌رد وه گولستان ئاته‌ش په‌ي خه‌ليل
 شناسيا وه حه‌ق ئه‌و يار جه‌ليل
 سوحووف، ئيبراهيم وه خه‌لات به‌خشا
 په‌ري به‌نده‌گي وه قامه‌ت پووشا
 حه‌ززه‌ت زه‌رده‌شت وه نار و ياران
 وه زه‌ند و پازهنده‌ت داران
 نوخ وه توواني كه‌شتيش نه‌جات دا
 خه‌رقه‌ي خالقي وه پيش خه‌لات دا
 عيسا رچو‌للا به‌رد وه ئاسمان
 مه‌رده زينده كه‌رد ژ حه‌واريان
 خه‌تم نه‌نبيا ره‌سوول سه‌روه‌ر
 به‌خشا پيش وه لوتف ئه‌و مه‌سنای كه‌وسه‌ر

واته: حه‌ق سه‌ري هه‌لداوه، حه‌ق ئه‌و حه‌قه‌يه كه به‌تو‌زقالت تيشك سه‌ري هه‌لدا و كيتوي
 تووري سووتاند، به‌مووسا و هاروون پير‌زي به‌خشي و فيرعه‌وني له ئاوي ده‌ريادا نو‌قم
 كرد.

مووسا به‌رگي پيغه‌مبه‌رايه‌تي له‌لايه‌ن خواوه به‌خه‌لات له‌به‌ركرد و ته‌وراتي بو‌هات و له
 ناو خه‌لكدا بلاوي كرده‌وه. ئاگر بو‌ ئيبراهيمي خه‌ليل بووه گولستان و به‌م چه‌شنه ئه‌و ياره
 خوشه‌ويسته به‌خوا نزيك بووه‌وه. خوا به‌ئبراهيم سوچه‌في به‌خشي و ئه‌ويش سه‌ري
 به‌ندايه‌تي له به‌رابه‌ري خوادا دانه‌واند. هافي زه‌رده‌شت ئاگري هه‌لكردو له ئاگر تى په‌ري
 و گه‌ره‌يي ئه‌و له په‌راوي زه‌ند و پازهنده‌دايه. نوخ كه‌شتيه‌كه‌ي به‌فه‌رمانى خوا له تو‌فان
 رزگار كرد و خوا خه‌رقه‌ي به‌و به‌خشي و هه‌روه‌ها عيساي برده ئاسمان و به‌فه‌رمانى خوا
 ئه‌و پيغه‌مبه‌ره مردوي زيندوو كرده‌وه. به‌پيغه‌مبه‌ري گه‌وره‌ي ئيسلاميش هه‌وز و مه‌سنای
 كه‌وسه‌ري به‌خشي.

- ۱- شاهنامهء حقیقت - تالیف نعمت الله جیحون آبادی باهتتام دکتەر محمد مکرى - تهران، ۱۳.
- ۲- به یازتیکی کۆن که له سالی ۱۲۹۱ی کۆچیدا نووسراوه.
- ۳- یادداشتەکانی خۆم سەبارەت بە حاجی نەعمەتوللای جەيجوون ئاوابی.

مەلا رەسوڵی ئەدیب

۱۲۹۱-۱۳۵۱

ئەم ھۆنەرمان ناوی رەسوڵ و کورێ مەلا سادقی کورێ خەلیفە عەبدورەحمانی زەندییە و نازناوی (ئەدیب)ە و بئەچەکەى د مچیتەوہ سەر تیرەى (لوتفعەلى خان) و (کەریم خانى زەند).

بەپێى ئەو بەلگەنەى که وتوووە دەستمان له سالی ۱۲۹۱ی کۆچى له دێى (شاوہل)ى موکریاندا پێى ناوہتە مەیدانى ژيانەوہ ھەر له منداڵییەوہ لەلای باوکى خەریکی خوێندن بووہ و پاشان بەپێى وابى ئەو پۆژگارە و پێبازی فەقییەکانى کوردستان، گەلێ قوتابخانە و مزگەوت و حوجرەى فەقییانى شار و دێیەکانى کوردستان گەراوہ تا بووہ بەمەلایەکی شارەزا و مامۆستایەکی بەرز له فەقەى ئیسلامى و وێژەى کوردیدا، داوین مامۆستای ئەو که ماوەیەک دەرزى لەلای خوێندووہ، میرزا عەبدورەحیمی وەفایى بووہ، وە ھەر لەلای ئەو خێى داوہتە وێژە و ھۆنراوی کوردی و لەوکاتەدا زۆربەى کاتى خۆى بەخوێندنەوہى دیوانى ھۆنەرانى کوردەوہ خەریک کردووہ تا بووہ بەھۆنەریکی تەردەست و توانا، پاشان گەراوہتەوہ زێد و مەلەبەندەکەى خۆى و لەوێدا خەریکی وانە وتنەوہ و ریتۆنیی خەلک بووہ، بەلام ژيانى نەچەرخاوہ و ناچار پووێ کردووہتە شنۆ و له دێى سەرگیز دامەزراوہ و بووہ بەمامۆستای کورەکانى ئەورەحمان ئاغای سەگیزى و ئەویش له پاداشتى ئەو کارەى بەھۆى شوڤاریی پیاویکەوہ که گوايە مامۆستا جەنێوى بەئاغە داوہ، بەبێ لیکۆلینەوہ فەرمانى داوہ که سەد شەقى لێ بدن و ھەر ئەو شەقانە بووہ ھۆى مەرگی مەلا رەسوڵ و بەم چەشنە له سالی ۱۳۵۱ تەمەنى شەست ساڵیدا کۆچى داوایی دەکا و لەسەر پاسپاردەى خۆى تەرمەکەى دەبەنە دێى دەرەبەند و لەوێدا دەینێژن.

ئەدیب بەیەکێ له ھۆنەرانى کورد دیتە ژمار و له ھۆنەنەوہى ھۆنراوی دلداری و کۆمەلایەتیدا دەستیکی بەرز و بالای ھەبووہ و ھۆنراوەکانى گەلێ بەرز و شیرین و ناسک و پەوانن. ئەو له نووسینی پەخشانیشتا تەردەست بووہ، ھەرۆھا له بژیشکییەتى خوشنوویدا مامۆستا بووہ.

ئەدىب گەلى ھەلبەستىشى بەفارسى و عەرەبى و پروسى ھۆنىونەتەو و گەلى ھۆنراو و تارى لە گۆفارى زارى كرمانجيدا بلأو كردوونەتەو. گەرچى ھۆنراوكانى ئەم ھۆنەرە لەناو وشەى فارسى و عەرەبیدا خنكاون، بەلام وشەى پەتى كوردى جوانىشى بەكاربردووە. ئەدىب لەبەرئەو دلدارەكەى بەتەواوى كارى كردووەتە سەر ھەموو پەگ و شادەمارىكى، دىنى باسى گيرۆدەيى خۆى و ستايشى خۆشەويستەكەى دەكا و دەلى:

چاوەكەت مەستە بەناحق فێرى مەيخانەى مەكە
 لى گەپ مەمنوونى بەزمى دوردى پەيمانى مەكە
 زولفى سازاوت دەسا تەرتىب و چىنى تىك مەدە
 حەيفە تووشى جەورى پىش و كىشى لەرزانەى مەكە
 پەرچەمت جى ئاشيانەى بولبولى تەبەى مە
 چونكە كىشكچى شەو بۆ مەنەى ھىلانەى مەكە
 گەردنم پى خۆشە خەلقەى تاى تەنافى زولفەكەت
 چاوەكەم ئىتر حەوالەى تۆق و زۆلانەى مەكە
 دل بەمەيلى خۆى دەمىكە عاشقى بالاكەتە
 تۆ خودا مائل بەغەيرى خۆت و بىگانەى مەكە
 ھەر لە ئەوول تۆ دلت بردووم بەنازى چاوەكەت
 تازە فێرى راو پەسم و تەبەى پەروانەى مەكە
 عاشقى غونچەى دەمت تاكەى دەبى ئاوارە بى
 مەھرەمى رازە، حەوالەى چۆل و وێرانەى مەكە
 ھەر بەرەسمى دىدەنى تاوێكى نايتنى دەمت
 دل بەرى وا ناننى عەيبە نانەجىبانەى مەكە
 خۆت دەزانى وەك (ئەدىب) كەس بەندەگى پى ناكرى
 وا بەرپىسوايى لە ناو ئەم خەلقە ئەفسانەى مەكە
 لە پىنج خشتەكەكى تردا لە ستايشى يارەكەيدا دەلى:

پرووت شەمسى تەمووزە، ھەموو پى تابش و تاوہ
 ئەگرىجەى چىن چىنە لە پرووت پەخش و بلأوہ
 ھەيرانى دەمت بۆ بەمەسەل شووشە گولآوہ
 قوربانى دوو زولفت كە دەلى سونبولى خواوہ

مهيلت ئه وه چهند رۆژه له سه ر وه عده نه ماوه
 رۆژى نيه مه ستانه كه عه دت نه شكيتنى
 وهك كا هرويا ئه و دلى مسكين نه رفينى
 وهك قه وس و قه زه ح ساتى به رهنگى دهنويتى
 بى گيان به دهنى خهسته جگه ر بۆچى دهمينى
 وهك شووشه ي ناسك دلى بى چاره شكاهه
 پيم فهرموو گونا هم چيه ئه سهروى دلارام
 چى دى مه كه دلره نجه ئه سيري منى ناكام
 كوا تاقه تى ئه و جه وه ره هه موو تاب و توانام
 ئه برۆى كه چت حالى ده مى مه رگى نيشان دام
 ته هديدى سه رى تيرى مو زانت به علاوه
 ئاواره و خو ئنخواره مه گه ر وامقى عه زرام
 لؤمه م چ ده كهن كو شته و سه رگه شته ي له يلام
 غه رقى غه م و سه ودا سه رو ئاشوفته و شه يدام
 بق دانه يى خالت به فريو چووم دلى كي شام
 سه رتاسه رى ده و ره ي قه مه رت دانه و داوه
 سي وى چه نه گه ت ئاوى حه يات و چهى زه مزه م
 ئه ي گيانى عه زيزت به فيدا ي ئه و سه رو په رچه م
 ئه و پۆكه ده ليم خاكى هه موو ده ر وه سه رم كه م
 پرسيم چيه ده رمانى برينى دلى پر خه م
 فهرمووى كه ده و اى سه هوه (ئه دي ب) كارى كراوه

ئه دي ب وه كو ده لى نه گه لى هۆنراوى ئاينى و كۆمه لايه تى هۆنيوه ته وه و له وانه دا ده ردى
 كۆمه لى رۆژگارى خۆى به و ردى ده رب رپوه و جاريش چاره ي بق دۆزيوه ته وه و گه لى
 په خه نشى له بارى پاميارى ئه و سه رده مه بووه و گه لى نه فرينى رۆژمى پادشايه تى
 كر دوه ، به لام به داخه وه رۆبه ي هۆنرا وه كانى له به رئه وه ي كۆنه كراونه ته وه ، ده ست به ده ست
 كه وتوون و له ناو چوون .

ديوانى كى زۆر كه مى به زمانى كوردى به هه ول و ته قه لاي مامۆستا گيو مو كريانى
 كۆكرا وه ته وه و له سالى ١٩٦٠ له چاپخانه ي هه ولێردا بق جارى يه كه م له چاپ دراوه .

سەرچاوەکان

- ۱- دیوانی ئەدیب - کۆکردنەوەی گیو موکریانى - هەولێر، ۱۹۶۰.
- ۲- بەیازێکی کۆن که له ساڵی ۱۳۴۸ی کۆچیدا نووسراوه.
- ۳- یادداشتەکانی خۆم سەبارەت بە ئەدیب.

سەید بەهەاء

۱۳۶۵ - ۱۲۹۳

ئەم ھۆنەرەمان کە ناوی سەی بەهائەدینی کورێ سەید محەمەد و نازناوی ھۆنراوی شەمس و بەپیتی ئەو بەلگانەى کە کەوتوووتە دەستمان لە ساڵی ۱۲۹۳ی کۆچی لە دێی سەردەى پاوەدا لە دایک بوو و ھەر لەوێدا پێ گەشتوو و خەریکی خۆندن بوو و لە پاشا چوووتە حوجرەى فەقییان و بۆ خۆندن گەلێ شوێن گەراو و ماوێک لە بیارە بوو و پاشان ڕۆشتوووتە سنە و لە مزگەوتی (دار الاحسان)دا خۆندنەکەى تەواوکردوو و گەراووتەو زێد و مەلبەندەکەى خۆى و خەریکی وانە و تنەو و پێنوێنی خەلک بوو، بەلام لەبەر چەند ھۆیک باری کردووتە سنە و پاشماوێ ژیاى لەوێدا بردووتە سەر تا لە ساڵی ۱۳۶۵ لە تەمەنى حەفتا و دوو ساڵیدا کۆچی دواى کردوو و نێژراو.

بەھا یەکی لە ھۆنەرانى ھەرە بەرزى کوردە و دەتوانین بڵێن کە وێنەىەکی بێ کەم و زیادى ھۆنەرە کۆنەکانى ھەورامى بێژە، وە لە ھۆنەى ھۆنراویدا لە ھۆنەرانى کۆن پەیرەوى کردوو و لاسایى ئەوانى کردووتەو. زۆربەى ھۆنراوەکانى ئاین، مەگەر بەدەگمەن سەبارەت بەمەبەستىکى تر ھۆنراوى ھۆنییتەو، لەگەڵ ئەمەیشدا گەمە و یاریى بەوشە کردوو، وای دیارە زۆر حەزى لە ھۆنراوەکانى مەولەوى و بیتسارانى و سەیدى ھەورامى و نالیى کردوو و لەگەڵ میرزا عەبدولقادرى پاوەیدا گەلێ پاز و نیازى ھەیه و تەواوى ئەو نامانەى کە بۆ یەکتەر نووسیویانە بەھۆنراو بوو.

لە شوێنەوارەکانى بەھا ئەوێ کە بەیادگار ماوتەو بریتیە لە (مێعراج نامە)، (مەولوود نامە) و (شمس العقائد) و (دیوانى سەید بەهەاء)، کە ئەگەر بەوردی لە ھەر کامیان وردبینەو، پلەى ھۆنەرەیتى ئەومان بەتەواوى بۆ دەردەکەوێ ئەلبەت ئەوش دەبێ بڵێن کە ناتوانین بەھا بەھۆنەرێکى لاسایکەر بژمێرین، ھەندێ جار مەبەستىکى وەکو ستایش و لاواندەى گرتوووتە بەر و بۆنىکى پێ داو و ھەندێ جاریش لە قەلبىکى زۆر کۆنا ھۆنراوى ھۆنیووتەو.

ئەمەش چەند ھۆنراویکی ئەم ھۆنەرە کە دەلی:

عیلمی بئی بههره و درهختی بئی سههر من نامهوی
 چاوی بئی نهشک و فغانی بئی نهسه من نامهوی
 عاشقی کولمی له پهنگی نهشکی چاوی سوورنه بئی
 پوژ نه نالی، شهو نه سوزی تا سههر من نامهوی
 هر دلّی فارغ له عیشق و هر سهری سهوای نییه
 نهو له چوملهی خهلقی ئینسان و بههر من نامهوی
 پیری کامل شیخی زاهید، مورشدی پیگهی تهریق
 گهر نه بئی ناگا له کهشفی بهر و بهر من نامهوی
 مالی دنیا غهیری حهسرهت عاقبهت سوودی نییه
 زادی ئیمان تۆشهیه، باقی ههدهر من نامهوی
 چاو له ملکی جهم بکه تا ملکی دنیا جهم نه کهی
 تاجی شاهی داکهوی ئاخر له سههر من نامهوی
 من له قهبره گهر گه دا بم هم فهقیر و بئی نهوا
 گهر بهخهروار پیم ببهخشئ سیم و زهر من نامهوی
 تو له مالی خۆم له ئاخر بی نهسیبم کهی وه دهر
 پروت و قووت و هم غهریب و دهر بهدهر من نامهوی
 فهقری خۆم چاکه به ئاسان تهی دهکم پیگهی پهوین
 کۆلی سهنگین و سهفه پیگهی خهتر من نامهوی
 بهم ههزاریمه لهم مزگوته ههزاره گۆشهگیر
 گهر بدن (شه مسأ) جیهانم سههر به سههر من نامهوی

شه مس له پارچه ههلبهستیکیدا خۆی به تاوانبار و گوناهاکار دهزانئ و لهم بارهوه له گهئ
 خۆیدا دهردهئ دهکاو دهئ:

دواي حهفتای سال عومر ویهرده
 دل ژهنگ قهسووت عسیان ئاوهرده
 وه نه شئهی بادهی ئارهزوو مهسته
 ههوهس پای ته دبیرای سهفه بهسته
 نه زانای غافل ناگاو ناخه بهر
 تۆشهت بی ئاخر پهی تۆشهی سهفه

نهی ناخر نهووهل دنیا واریتنه
 نیشانهی ناسۆر زام کاریتنه
 کار بی مهنا ههوس کردهی ویت
 پهی یانهی ناخر دهست نهوهردهی ویت
 پیر سهه حهلقهی گونه بارانی
 نای پهی پۆی مهحشهر یانه ویرانی
 پیر ناخرهت شووم بهد کالات
 کالای شووم شهه برپا وه بالات
 وادهی لواته و هختت نه مهندهن
 نهجهل پهی گیانت نارهزو مهندهن
 کردهی بهدکه ردهت بهرشییهن جهدهس
 مهندهن وه لوتف فهرد فهریادپرس
 کههم فراوان پهحمهتش بی شۆن
 چ دهر بهس بهخشای بارگونای تۆن
 نهرمهیل وه بهخشای عسیان نییهن پیش
 وادهی شهفاعهت ههز رهت یانی چیش
 بخیزۆ پهحمهت لای لاتقنطوو
 مه بهخشۆ (شههسا) بار گونای توو

واته: له پاش ههفتا سال که بهسهه ته مهنتا تی په ریوه، وه دل ژهنکی گونا ه و نا
 فهرمانیی هیناوه، وه به بادهی نارهزو مهست بووه و کهوتووه ته ناو ههوا و ههوس، به بی
 نهوهی تویشویه ره بق پۆزی دوا یی کۆکاته وه، دهسا ههه بده بهسهه خۆتدا بق مالمۆزانیی
 خۆت له پۆزی پهسلاندا، چونکه کالای شوومی شهه به بالات برپاوه و وادهی پۆشتنته و
 کاتت نهماوه و ئاکام بق گیانت نارهزو مهنده، وه خوا بهزه یی زۆره و دهر بهسی نهوه نایه
 که باری گونا هت بیهخشی و سووکت کاته وه، نهگهه بهزه یی بجووتی، باری گونا هی
 (شههس) یش ده بهخشی.

هۆنهه له پاشا له گهه خوای تاق و ته نیادا ده که ویتته پا و نیاز و ددان به ناهه رمانی و
 گونا ه و تاوانی خۆیدا دهنتی و دهلتی:

(علام الغیوب) ئاگای دهره حال
 (ستار العیوب) فهرد بی زهوال

هر چه تو فرمات من پاسه نه كهره
 نه مړو نه هي تو م هيچ به جا نا وهره
 نه جواني واتم هه وهس ناكه نان
 پهوكي پهي تاعهت من بي باكه نان
 جه وهقت پيري هه وهس نه داريو
 نيتاعهت نه مړت به جا ناوهريو
 بيخودهي خيال جوانيم ويهره
 وه دهركانهي تو يهك ريو روم نه كهره
 به دپهقهه ريفيق جوانيم ها كهره
 پيري وه پيريم ته شريفش ناوهره
 اما وه كو لم وه خيو دهردهوه
 سه فاي جوانيم وه ياد به ردهوه
 مه يو سه داي زهن قافلهي سه فهر
 نه گو شم ياني عه زم سه فهر كهره
 نوور بينايي چه مان به ردهوه
 دوور بين ديدهم نزيك كهردهوه
 دندانم يهك يهك وه گاز هو كره ندهن
 گازم پهي غه زاي زينم نه مه ندهن
 خاو بييهن كرژيي زراني هيزم
 بريان تاي ته كان پهي جوست و خيزم
 سهنگي كو لم دهره پشتم خه م كهردهن
 لارهو له رهي سه ربارهن وه كهردهن
 دهردان پيري وه بارم بييهن
 تواناي سو جده و رو كو وعم نييهن
 ثانه جواني و نه فامي و مه ستي
 نينه چه پيري و كه ساسي و سستي
 دهيسا كهره مدار كهره م فراوان
 وه كام روو واچوو نه داروو تاوان

ویتیم کهردم به ویتیم تاوان داره نان
 بهی عذاب سهخت سزاواره نان
 عوزرم نا مه سمووع قه و لم ناره واج
 ته دبیرم بهرپا نه دارو عیلاج
 بی حد جه نه و ساف پر گونا ه ویتیم
 پرو زهره مووسفید دل سیا ه ویتیم
 نامه ی نه عمالم نه رگ تلی بیتشدا
 یهک زهری خاسی موشکل بق تیشدا
 چیش مه بق کهری رهمی وه حاله
 هر سه ربه سته بق نامه ی نه عمالم
 من نیقرارم هن تویچ مه علومهن لیت
 با کس نه زانق غیر جه ویتیم ویت
 هر ویت بزانه یه کتای یه گانه
 با نه بوم ریسوای خویش و بیگانه
 وه عده ت فهرماوان جه وروروی ساعه ت
 بهی حبیب ویت نیزن شه فاعه ت
 واده ی ویت حقه ن به جا باوهری
 مه قامه ن مه حمود بهر عه تا کهری
 سا تویچ یار سهوول دی بهو شهرمه وه
 بهو دله ی پرسوز نهرم و گهرمه وه
 بهرئ شه فاعه ت یاوی به فهریاد
 ده ستم وه دامان من نه شم جه یاد

هرچهن گونه هبار (شه مس) پرو ره شه ن شه فاعه ت هر بق گونه هبار وه شه ن
 واته: نه ی خوی تاق و ته نیا! تو هر چییه کت فهرموو، من فهرمانه کانتیم بهجی نه هیتنا،
 له تافی جوانیدا له پروی هوا و هوه سه وه نافه رمانیم کرد و له دهوری پیریشدا تواناییم
 نییه که فهرمانه کانت بهجی بینم، هه روا بیخود جوانیم تی بهری، نیستاش پیری هاتوه ته
 پیرمه وه و دهنکی زهنکی کاروانیش دیته گویم و له وانه یه له م رۆژانه دا به ره و جیهانی تر
 بکهومه ری، سومای چاوه کانیشم نه ماوه و هیز له نه ژنومدا کهم بووه و پشتیم چه ماوه ته وه

به‌جۆرى كه ناتوانم كرنۆشت بۆ بهرم، ده‌سا خاويه مه‌گەر هەر خۆت به‌زه‌ييت پيما بى، به‌لام خۆم دان به‌گوناهى خۆما ده‌نيم و ده‌زانم سزاوارى سزام و شه‌رمه‌نده‌ى ده‌رگای تۆم و نامه‌ى كرده‌وه‌م نه‌گەر پيايا بگه‌رئ، تۆزقالتك چاكه‌ى تيدا نيبه، ده‌سا به‌زه‌ييت پيما بى ريسواى لای خۆيش و بيگانه نه‌يم، تۆ خۆت به‌پيغه‌مبه‌ر فه‌رمووته ئۆمه‌تت ده‌به‌خشم و قسه‌ى تۆيش هه‌قه، ده‌سا ئه‌ى پيغه‌مبه‌ر له‌لاى خوا تكام بۆ بكه، هه‌رچه‌نده گوناهاكار و روورده‌شم به‌لام به‌تكای تۆ دلخۆشم.

سه‌رچاوه‌كان

- ۱- ديوانى ده‌ستنووسى سه‌ى به‌ها كه له‌ سالى ۱۳۵۴ى كۆچيدا نووسراوه.
- ۲- مه‌نزومه‌ى كورد - بهادين شه‌مسي قورهباشى - به‌غداد، ۱۹۴۸.
- ۳- مي‌عراج نامه‌ى حه‌زهره‌تى ره‌سوول - به‌هه‌ا شه‌مسي قورهباشى - سنه، ۱۳۴۰.
- ۴- يادداشته‌كانى خۆم سه‌بارت به‌به‌ها.

ميرزا عه‌بدولقادرى ته‌ويله‌يى

۱۲۹۳ - ۱۳۶۹

ئهم هۆنهره‌مان ناوى عه‌بدولقادر و كورپى حه‌مه‌يوسفى ته‌ويله‌ييه كه به‌پتي ئه‌و به‌لگانه‌ى كه‌وتوووته ده‌ستمان له‌ سالى ۱۲۹۳ى كۆچى له‌ دتي ته‌ويله‌دا پتي ناوته مه‌يدانى ژيانه‌وه و هەر له‌وتشدا پتي گه‌يشتووه. له‌ سه‌رده‌مى منداليدا خه‌رىكى خويندن بووه و له‌ پاشا چووته حوجره‌ى فه‌قييان و بۆ خويندن ماوه‌يه‌كيش چووته سنه و له‌ پاشا كه‌راوته‌وه زىد و مه‌لبه‌نده‌كه‌ى خۆى و پاشماوه‌ى ژيانى به‌كارى كشتوكاڵ و خويندنه‌وه‌ى په‌راوى به‌كه‌لك و هۆننه‌وه‌ى هۆنراو و پي‌نوئينى خه‌لك بردووته سه‌ر، تا له‌ سالى ۱۳۶۹ له‌ ته‌مه‌نى هه‌فتاو شه‌ش سالي‌دا كۆچى دوايى كردوو.

ميرزا عه‌بدولقادر له‌ هۆننه‌وه‌ى هۆنراودا ده‌ستىكى به‌رز و بالاى هه‌بووه و هۆنراوه‌ى به‌زاراوه‌ى گۆرانى زۆره، به‌لام به‌داخه‌وه هۆنراوه‌كانى تا ئيستا كۆنه‌كراونه‌وه و له‌ لاپه‌ره‌ى به‌ياز و كه‌شكۆله‌كاندا نووسراون.

له‌ سالى هه‌زار و سئ سهد و بيستى كۆچى به‌فريكى زۆر بارىوه و ئه‌ويش هەر له‌ سه‌ره‌تاوه ئامۆزگارى خه‌لكى كردوو و به‌خه‌لكى راگه‌ياندوو كه ساليكى تووش ده‌بى و نازووخه بۆ زستان كۆكه‌نه‌وه و نه‌وهك ليتان بپري، وكو ده‌لى:

تاريخ جه‌ هه‌زار سئ سهد، بيست بۆ

تاريخى ئه‌مسال جه‌لات مه‌علوم بۆ

هرکس مالدارن با رزقش جهم بۆ
 نهکای جه وهفار نهوزاعش کهم بۆ
 پۆغهن و گهنم، برنجی شاران
 ناماده کهردی بی حهد و پایان
 بی دهولت دوودهست بدهوه سهردا
 په لاسی و قایم بکه وه بهردا
 بی بهتۆز و گهرد بهرووی ههواوه
 شی پهری (شاهۆ) جه پشت پاوه
 پایتهختش بۆ وست ئۆ (پهشت و ناوی)
 هاو راش کیاست پهی (سه لوه کاوی)
 سا که ئید نهژی (دوختان و خانی)
 وات: (هالی) وړا حالم بزانی
 (خۆر خۆره) ی چریش (هانه شیروانی)
 پهی (قوولۆدمه) ی خه بهر کیانی
 خه بهر کیانی پهی (ملوه وردی)
 (وه لوه زانا) با خه بهر کهردی
 واچه (زمناکۆ) ی ساکن بۆ پهی ویش
 خه بهر بدۆنه بهامسای ویش
 (کريله) عاجز (ماکۆ) ه ن بی دهنگ
 بهرزی (دالهۆ) عاجزه ن بی پهنگ
 موخته سهر وارا تا بیست سهفه ر
 عالهم جه یانه نمشی وه بهر
 بهزازان عاجز جۆلایان ماتل
 کهوش دروان په کسهر گشت بیهن خه جۆ
 چوار پینهی کهوش فه قیران دریان
 هه لاجان بی کهیف ژئ که مان بریان
 دووکه ل یانه کارپوش کهردن
 پهنا به ئه هل جه هه نه م بهردن

زىقەتتو ئۇنا و مەشىيان كەوتەن

سەگان جەھەبەت گورگان نەسرەوتەن

مىرزا عەبدولقادر گەلى ھۆنراوى بوو بەلام بەداخەو بەرئەوئەى كۆنەكراوئەتەو
لەناوچوون.

سەرچاوەکان

۱- بەيازىكى كۆن كە لە سالى ۱۳۲۰ى كۆچىدا نووسراو.

۲- يادداشتەكانى خۆم سەبارەت بەمىرزا عەبدولقادرى تەوئەى.

كاكە حەمەى نارى

۱۲۹۴ - ۱۳۶۴

ئەم ھۆنەرە پاىە بەرزە كە ناوى كاكە حەمە و كورى مەلا ئەحمەد و نازناوى (نارى) يە،
بەپىتى ئەو بەلگانەى كە لە دەستماندايە لە سالى ۱۲۹۴ى كۆچى لە دىتى (كىگن) ى مەريوان
لە دايك بوو و لە منداالى لەلاى باوكى دەستى كردووتە خویندن و قورئان و پىزمانى
عەرەبى و پەرتووكە وردەكانى خویندوو و ئەوسا بەفەقىيەتى بەمەلەندەكانى مەريواندا
گەراو و لەوئەو چوووتە سنە و پاشان گەراوئەتەو مەريوان و لە پاشا بۆ خویندن بەزۆرەى
شارەكانى كوردستان گەراو و سەرئەنجام لە تەمەنى بىست و سى سالىدا لە پەواندن
لەلاى مەلا ئەسەدى خەيلانى ودمى مەلايەتى وەرگرتوو و گەراوئەتەو زىدەكەى خۆى و
ئىتر لەوئەدا دامەزراو و ژنى ھىناو و پاشان رۆيشتوووتە دىتى بىلو لەوئەدا بووتە مامۇستا
و پاشماوئەى ژيانى بەوانە وئەو و ھۆنراو ھۆننەو و پىنموونى خەلك بردووتە سەر تا
لە سالى ۱۳۶۴ لە تەمەنى حەفتا سالىدا لە جىهان مائاوايى خواستوو و لە گۆرستانى
دىتى بىلوودا نىژراو.

كاكە حەمەى نارى بەيەكەى لە ھۆنەرانى ھەربەرزى كورد دىتە ئەژمار كە ھۆنراوەكانى
زۆر شىرىن و دلگەر و پاراون. نارى وەكو دەلێن لە زانستى پەوانبىژىدا دەستىكى بالائى
ھەبوو و گەلى ودمى بەفەقىيان داو، وە لەگەل ھۆنەرانى سەردەمى خۆيدا راز و نيازى
ھەبوو. بەتايبەت لەگەل تايەربەكى جاف بەيەكەو ھۆنراويان ھۆنئەو.

دىمەنى جوان رازاو و خواكردى كوردستان و، لووتكەى بەرزى كىوەكان و خوڤە و
ھاژەى ئاوى چەم و رووبارەكان، شنە و سروەى باى شەمال، وە ترووسكەى ئەستىرەكان و
جوووكە و چرىكەى بالندەكان ھەمووى ئەمانە كاربان كردە سەر نارى و كورتژمى

پارچه ههلبهسته کانیان چهند هۆنراوێکی وای تیا به که وێنهیهکی جوانی شیوهی وێژهی کوردیی و کهمتر هۆنهرێک توانیویهتی بهو چهشنه هۆنراو بهۆنیتتهوه. وهکو لهم پارچه ههلبهستهیدا که دهلی:

بهیادت کهوته سۆزش غونچه دهم، وا قهلبی بيمارم
له هيجرت هاته سۆ ديسان برینی پار و پترارم
هموو نه شئه ی زستانی فیرا قه سه رسه ری ئاهم
نیشانه ی پایزی هیجرانه زهردیی په لکی پوخسارم
بهشوعه ی ناری پر تهئسیری عاشق سۆزی دوریی تو
وهکو پهروانه سووتاوه، دهلی غه مگین و غه مبارم
بهلێ عیله ت بهسیحری نیرگسی مهخمووری فیتنه ت بوو
کهوا من سه رزه ده ی تانه ی په قیب و یار و ئه غیارم
بهشه و قی ده ده به ی سۆلتانی حوسنی ماهی پوخسارت
به گهردوون ئاشنایه زه مزه مه ی سه متووری هاوارم
وهکوو حوسنت له عاله مدا، قسه ی من فاش و مه شهووره
عه زیزم تازه مه خفی کهم ئه من تو ماری ئه سرارم؟
ته ماشا چهنده خوۆش ته عليمه، ئه ی شیرینی بی همما
له کتوی بیتستوونی وه سفی تو، گولگوونی گوفتارم
له مولکی عاشقیدا، خه سه ره وێکی شوخه دل، ناری
گهواهی عیشقه، جۆش و شوپشی شیرینی ئه شعارم
به چاوی کهم له (ناری) چاوه کهم مه روانه، پروانه
له گۆشه ی مه درسه ی عیشقت، ج شاگردیکی هۆشیارم

ناری له هۆنینه وه ی هۆنراوی دلداریدا گه رچی لاسایی هۆنهره کانی پیتشووی کردووه، بهلام له لایه ن شیوه وه گه لێ شتی تازه ی داهیتاوه. ههروه ها له پارچه ههلبهستیکیدا له گه ل دلخوازه که ییدا ده که وێته گله و گازانده و پتی دهلی: ئه م ده زویر و خهفه تبارهم له بهر پروومه تی گهش و جوانت خهوی نییه و ناتوانم سه رکۆنه شی بکه م، چونکه کیشکچییه و کیشکچیش نابێ بنوێ. با له زمانی خوێهه ببیسین که دهلی:

چاوه کهم من بوێه دايم کار و پيشه م زارییه
حاكمی چاوت له گه ل من مایلی غه داریه

شۆڤش و نالینی کەس بێ وەجھ و بێ عیلت نییە
 ئاھی من فەریادی بۆلبۆل ئیشتی بێ غەمخوارییە
 من هەر ئەو پۆژە دەسم شۆڤی لە پۆچی خۆم کە دیم
 حەزەرتی خونخواری ئەبرۆت مەشرەبی خونخوارییە
 گەر دەپرسی بۆچی بێ نەشئە و مەلۆل و عاجزی
 پوومەتی زەردم عەزیزم شاھیدی بێ یارییە
 کەم بەخەندە بێ بەلامق، حەیفە تانەم لێ مەدە
 لێم گەر ئێ تووبی و خودا، ئەمجارە دەردم کارییە
 دڵ لە شامی پەرچەمی پووتا بەدایم بێ خەو
 چونکە کێشکچی بەشەودا عادیەتی بێدارییە
 حیکمەتی پێ مەسنەلە کۆلمت لە بۆکێ حەل دەبێ
 هەر سەحیفە سەد ئیشارە و پەرمزی تێدا جارییە
 خالی پوختسارت هیدایەت بەخشە، شەرحی زۆلفەکەت
 قازی ئاسا حاشیە ئێ گەریجەکانت لارییە
 پوومەت وەک ئاتەش، مۆژەت وەک شیشە ئەبرۆت قیمەکیشت
 مێرووحەت زۆلف و کەبابت جەرگی پارە (ناری)یە

ناری لەم پارچە ھەلبەستەدا دیاردی کردوووە (قازی) و (ھیدایەت) و (لاری) کە قازی
 ناوی پەرتووکیکی فەلسەفیە و (ھیدایەت) یش ناوەڕۆکی ئەو پەراوێ و (لاری) یش
 پەراوێزیکە بەسەر پەراوەکە نووسراوە و دەڵێ: خالی پوومەت ناوەڕۆکی پەرتووکی
 قازی و دەبێ لێک بدریتەو و ڕاھە بکری، و ئەو خالە ناوەڕۆکیکە وەک (ھیدایەت)، و
 بۆلەوونەوی زۆلفەکانیشت ڕاھە لەسەر خالی پوومەت، و ئەگەریجەکانیشت وەک
 پەراوێزی لاری و ئەو دەوری خالی پوومەتتەو، لە دواوە ھۆنراوی پارچە ھەلبەستەکەیدا
 وێچوواندنیکی جوانی ھێناوە بەجۆرێ کە:

پوومەتی یارەکی بەئاگر و برژانگی بەشووشە و زۆلفی بەباوەشین جواندوو.
 ھۆنراوەکانی ناری بەتەواوی پێن لە جوانی و پاراوی و پیشەیی وێژە، و وێنەکی بەنرخ
 و باییداری ھۆنراوی کلاسیکی کوردین، ئەو وێچوواندە جوانانە کە ئەو لە ھۆنراوەکانیدا
 بەکاری بردوون لەلایەنی وێژەییەو زۆر جوان و شیرین، وەک ئەم پارچە ھەلبەستە کە
 دەڵێ:

ههتا غونچهی گولی دل بئ له لالهی نهوبه هارم چی
 لهگهل شمشادی بالاکهی، له سهروی جویبارم چی
 که یاری دهس بدا بق من له سهر سینهی بهجووتی بهی
 له بازی و سهیری مؤرهی نهردی سه رتهخته و قومارم چی
 نهگهر بگرم له دهس یه کدهم، ترنجی غه بغه بی کالی
 له لیموی زهره و سیوی ئال و نارنج و هه نارم چی
 نه بهد ته شبیهی پوژ و شهو به زولف و پرومتهی ناکهم
 له وهسفی دوو مونا فی هه وهکو لهیل و نه هارم چی
 که بق ماچی ده می، وهک چاوی مهستی تویه دهسکینم
 غولامی تورکی مه خموورم له شیخی، تویه کارم چی
 به شهرحی خال و خهتی حیکمهتی پوخساری مه شغوولم
 له سیری حاشیهی زولفی سیا هی تارومارم چی
 به قانونی غولامی گهر قبوولم کا له دهرگادا
 له چهتری عهیش و تهختی ناز و تاجی ئیعتبارم چی
 گریبانای سه بووری پاره کردم تیری موژگانی
 دهبا من پرو له سهحرا کهم له ئارام و قه رارم چی
 له خوئی چاوی مورغی دل له سهر شه هدی له بی لاجوو
 که یه عنی من له زهخم و حهملهی بازی شکارم چی
 خیانهت تا نه بهد (ناری) به تهحریکی موژهی ناکهم
 له بهند و کوژت و زنجیری فه لاقه ی سهختی یارم چی

ناری له هۆنینهوی هۆنراوی ئاینی و خواناسیشدا دهستیکی زۆر بهرز و بالای بووه،
 به پیتی بیرو پای ناری خوای تاق و ته نیا نویتنگه ی جیهان و سروشت و ئهوین و دلی
 بنیادهمه و له راسته قینه دا ئه و له هه موو جی و شویتیکدا له گهل مرۆیه، پیغه مبهری
 که وهره ی ئیسلامیش که نیرراوی خوای مه زنه، مایه ی ئه هوهنی دل و ئارامی ئاده میزاده،
 ئه و پیغه مبهره ی که نه گهر تیشکی بکه ویته دل هه ر که سیک، به جارێ شیت و شهیدا ده بی،
 وه نه گهر خاکی به رده رگای به سه ریدا کا گه دا، هه رده م نه فرین له تاجی قه یسه ر و دارا
 ده کا و هه مووی لی ده بینرئ. با له زمانی خو یه وه ببی سین که ده لی:

سووره تی یاسین که وهسفی هه زه رته ی له ولا نه کا
 نه هلی دل مایل به جیلوهی سووره تی تاها نه کا

خاکی بهر دهرگاهی قهسری گهر بهسهرداکا گه‌دا
 ههر نه‌فهرس نه‌فرهت له تاجی قه‌یسهر و دارا نه‌کا
 ئاسمان وه‌ک موشته‌ری ههردهم به‌میزانی وه‌فا
 که‌سبی ههر شامی به‌یادی ده‌وله‌تی ئه‌سرا نه‌کا
 گهر ته‌سه‌ور کا مه‌سیحی ته‌ختی عهرشی ئه‌عزهمی
 تا ئه‌به‌د ته‌رکی به‌یانی په‌فه‌تی عیسا نه‌کا
 نووری عیشقی که‌وته سهر ته‌وری دلی مووسا مه‌گهر
 وا له‌سهر سینهی به‌شه‌وقی دل یه‌دی به‌یزا نه‌کا
 بۆ خه‌لیلان گهر نه‌سیممی گولشه‌نی لوتفت بی
 ناری نمرودی به‌سه‌حنه‌ی جه‌نه‌تو له‌ئوا نه‌کا
 تاقی کیسرا بۆ به‌هرقی نووری حوسنی شه‌ق نه‌بی
 سه‌یلی حو‌کمی ناری فارس زایل و ریسوا نه‌کا
 ئه‌ی حه‌بی‌بی خالقی عاله‌م، له ئاده‌م تا به‌تۆ
 ئه‌نبیا یه‌ک یه‌ک به‌یانی حه‌زره‌تی والا نه‌کا
 نه‌رگسی مه‌ستی سیاه‌ت عه‌ینی (ما‌زاغ البصر)
 شه‌مع‌ی بی سایه‌ی وجوودت شه‌رحی (کر‌منا) نه‌کا
 ئاده‌می خاکی به‌سهر زومره‌ی مه‌له‌ک دا بی گومان
 تۆی سه‌به‌ب نازش به‌پوتبه‌ی (علم الاس‌ما) نه‌کا
 کاشفی (واللیل)ی توره‌ی په‌رچه‌می شه‌به‌رنگی تۆ
 ئاف‌تایی ته‌له‌تت ته‌فسیری (والضحی) نه‌کا
 ئایه‌تی می‌عراجی پایه‌ی قابه‌ قه‌وسه‌ینت عه‌جه‌ب
 وه‌سفی ئی‌ع‌ز‌ازت له ته‌ختی نازی (او ادنی) نه‌کا
 عه‌کسی ئه‌لفی قامه‌تی ئه‌برۆته گهر (نون والقلم)
 سدقی مه‌وزوونی که‌لامت که‌شفی (ما‌او‌حی) نه‌کا
 با وجوودی پرته‌وی می‌ه‌ری جه‌مالی ئه‌نوه‌رت
 کی خه‌یالی زی‌بی قه‌سر و سایه‌یی تو‌با نه‌کا
 سه‌له‌بیلی لوتفی تۆ بی شک له عه‌رسه‌ی مه‌حشه‌را
 تشنه‌له‌ب، قانع، له باده جامی (اعطینا) نه‌کا

چی له دهولت کا، نه سیری بهندی عیشقی نهحمه دی
 عیشقی مهحموودی به عاشق که سبی ئیستغنا نهکا
 (ناریا) وهسفی جه لالی هه زره تی (خیرالبشر)
 که ی بهسه دهفتهر هه تا مهحشر بهشهر ئینشا نهکا

ناری که کهوتووته سهر پئی و پچهی خواناسهکان، زارای باده و مهی و مهیخانه و
 ساز و نهی سهمتووری زۆر بهکاربردوه، وه لای وایه بۆ گهیشتن بهدرگای خوا که
 مهیخانهیه دهبی مرۆ گهلی ئهرک و پهنج و سهخلهتی بکیشی تا بهیاری راستهقینهی خۆی
 بگا، کهسێک بکهوێته ناو مهی پرستی دهبی خۆی لادا له خۆپهرستی، له پارچه
 ههلبهستیکیدا یارهکهی دینیتته یاد، بۆ نهوهی دلی خۆی بکا شاد و دهلی: ههموو ههستیکم
 له لای تۆیه، چهنده خۆشبوو که بهیهک بگهیشتنایه.

نهفەس سهمتووهره، سینهم ساز و دل نهی
 حیکایهتخوانی دووری تۆن پهیاپهی
 بهزکری تۆ وهکو سۆفی ههمیشه
 مهقاماتی فهنا فی لالا نهکهم تهی
 چ شیرینه له گهڵ شههدی حزووردا
 له تۆ خهنده و له من ئاوازی ئۆخهی
 نهگهر سایهی سهری تۆ بی بهتاجم
 چ موحتاجم بهتاج و نهفسهری کهی
 غهزهل قهت نابری ههرگیز بهبالات
 نهزانم بۆ که و ماایل بهتاقهی
 له مهیخانهی خهیاالی شهوقی تۆدا
 بهنهشهی یادی تۆ دل مهسته بی مهی
 له عهکسی باده ساقی و له مهیدا
 قهدهح فنجانه ئازا تیکه سادهی
 له وشکی دا نهمامی باخی نهزم
 بهپووشی ریشی سۆفی بوو شکۆفهی
 بهسهرحوو دوور له تۆ باغی خهیاالات
 نهبوونی ما، نه بۆنی ما، نه غونچهی

ناری شەش بەندیکى ھەيە کە لەو ھەدا بەناوى سۆزى ئاينەو ھە باسى نىشتەمان ئەکا و لە بەندى يەكەمدا دەلتى: ئەى خاكى نىشتەمان بۆچى شىوھى پارت پتوھ نەماوھ، لەبەرچى پۆژت وەكو شەوھەنگى لى ھاتوھ و تاريكە، بۆ باسى دەفتەرى ھەرمانى خوايى لەناوتا نەماوھ؟ بۆ يادى خوا كەمتر لە ناوتا دەكرى و بۆ دڵخوڤى پارتىزگارىت لى بىزار بووھ؟ لەبەرچى ھەوا و ھەوھس كارى لىت كەردوھ، دە ئىتر چۆن شىوھەنت نەكەم و چۆن دلم لەت لەت نەبى لە داخا:

ئەى خاكى وھەن بۆچى نەما شىوھى پارت،
 بۆ بوو بەشەوى زولمەت و تاريكە نەھارت؟
 بۆ باسى نەما دەفتەرى ئەحلامى ئىلاھى،
 بۆ يادى خودا وا لە گورىزا لە كەنارت؟
 بۆ عاجز و بىزارى لە مەعشوقەيى تەقوا؟
 بۆ پىرھەژنى كۆنە ھەوا بوو بوو بەيارت؟
 وەك بازى جەفاكارى سەتەم پىشەيى نەروود
 بۆ تەبرى سەفا، مورغى جەفا، بوو بەشكارت؟
 سا بۆچى نەكەم شىوھەنى گول، سىسە لە باغا،
 دلم بۆچى نەكەم لەت لەت و سەد پارە لە داغا؟

ديوانى نارى بۆ يەكەم جار لە سالى ١٣٥٥ ى ھەتاوى لە لاھەن كىتب فرۆشىي سەيدانەوھ لە مەھاباد لە چاپ دراوھ، وە لەم چاپەدا گەلتى ھۆنراوى نارىك و ناشيرين خراوھتە سەر ھۆنراوھەكانى و بەناوى ئەوھوھ چاپ كراون، و لە سالى ١٩٨٤ ھۆنراوھەكانى نارى بەجەشنىكى جوان لە لاھەن كاكەي فەلاخوھە كۆكراونەتەوھ و لە چاپ دراون.

سەرچاوەكان

- ١- ديوانى نارى - لەسەر ئەركى سەيدان- مەھاباد، ١٣٥٥.
- ٢- ديوانى نارى - لەسەر ئەركى كاكە فەلاخ- سلێمانى، ١٩٨٤.
- ٣- يادداشتەكانى خۆم سەبارەت بەنارى.

میرزا حسه‌نی سه‌یف‌لقوزات

۱۲۹۷-۱۳۶۴

ئەم ھۆنەرمان كە لە سەدەى سێزەدەم و چوار دەى كۆچیدا ژیاو، ناوى حسەن و كۆپى
میرزا قاسمى قازىبە كە بە پێى ئەو بەلگانهى وا كە وتوونەتە دەستمان لە سالى ۱۲۹۷ى
كۆچى لە شارى سابلاخدا پێى ناوێتە مەيدانى ژيانەو و ھەر لەوێشدا پێگەشتوو و
سەرەتا لە لای باوكى خەرىكى خۆیندن بوو و پەراو وەردەلەكانى فارسى و قورئانى پیرۆز و
پێزمانى عەرەبى لە لای ئەو تەواو كردوو و لە پاشا چووێتە حوجرەى فەقییان و ئەوسا
چووێتە شارى سلیمانى و ماوێك لەوێدا فەقەى ئىسلامى خۆیندوو و سەرىكیشى لە
بیارە داو و لە پاشا بۆ خۆیندن زۆربەى ناوچەكانى موکریان گەراو و ماوێك لە عەنبار
لە لای شەفیع بوو و ماوێكەى زۆریش لە لای مەلا حسەنى قزلبجى و مەلا سالى
سەدراباتى لە بۆكان بوو و پاشان لە دى سلیمان كەندى خۆیندەكەى تەواو كردوو و
گەراوێتەوێتە زێد و مەلەبەندەكەى خۆى و لەوێدا ژنى ھێناو و ئەوسا خەرىكى وانه و تنەو و
پێنۆینى خەلك بوو و پاش ئەو پێنۆینى دى گونجەلى لە دەورووبەرى میانداو
لەوێدا پاشماوێ تەمەنى بە پێنۆینى خەلك و داوێ و وانه و تنەو و ھۆنەوێ ھۆنراو
بردووێتە سەر تا لە سالى ۱۳۶۴ى كۆچى لە تەمەنى شەست و ھەوت سالیدا كۆچى دواى
كردوو و نێژراو.

سەیف پیاوێكى شۆخو شەنگ و قسەخۆش و رۆشنبیر بوو و لە لیكدانەوێ قورئانى
پیرۆز و فەرمايشەكانى پێگەمبەرى گەورەى ئىسلام و پیتۆلى و رافەى ھۆنراو و وێژەدا
دەستىكى بەرز و بالای ھەبوو، لەگەڵ ئەوێشدا ژيانى خۆى بەكشتوكاڵ و ئازەلدارى
بردووێتە سەر و ھەموو دەم دیواخانەكەى پر بوو لە پیاوانى قسەخۆش و ھونەرمەند و
ھۆنەر و وێژەوان و ئەنجومەنى وێژەبێ پێك ھێناو، ھەروەھا زۆر خۆشى لە مێوان ھاتوو
و ھەموو دەم مالاكەى پر بوو لە مێوان، وەكو دەلێن ھێچ كات لە كەس زین نەبوو و دلى
كەسى نەپەنجاندوو.

سەیف یەكێكە لە ھۆنەرە ھەربەرەزەكانى كوردى دەورى خۆى و ھۆنراوێكانى زۆر تەپ و
پاراو و شیرین و دلگرن و بەوشەى جوان و ساكارى كوردى پازاوەتەو و ھەزى كردوو
كە كەمتر وشەى بێگانە لە ھۆنراوێكانیدا بەكاربیا بۆ ئەوێ ھەموو چینیك لێى تى بگەن.
سەیف وا دیارە وەكو زۆربەى ھۆنەرانى تری كورد سەرەتا شەیدای دیمەن و چاوەندازى
ماھ و كەژ و دەشت و لووتكەكانى زێد و مەلەبەندەكەى خۆى بوو و لە پال ئەمیشەو جوانى

شۆخی و شهنگی خوښه ویسته که ی ناوری ئه و هیوایه ی خوښ کردوه بویه هر له
سهره تاوه نالاندوویه و گریاوه و فرمیسکی پشتووه تا یاره که ی لایه کی لی بکاته وه بۆ ئه وه
دلی نه ختی داساکۆ و ئه هوهن بیته وه، وهکو خۆی ده لی:

ده با ساتیکی ساکن بی له نالین قهلبی خوینبارم
ده با تاوکی فارغ بی له گریان چاوی غه مبارم
هه تا که ی غه رقی سیلای سرشک و ئه شکی خوینن بم
ده با جارتک به گۆشه ی چاوی مه یلیکی بکا یارم
ده رمکه ی گهر له لای خۆت یا جوینم بی بده ی ناچم
به زنجیری دوو گیسووت چونکه پابه ند و گرفتارم
به نای ناله و به سیننه چه نگ وتاری غه م موهه یابووم
بلین بۆ سهیری ئه و به زمه، ده میک با وابی دلدارم
نییه ته نسیری وه عزت واعز، ده س هه لگره لیمان
عه یامیکه به باده چاوی مهستی مه ست و خه م مارم
شه تی ئه شکم هه تا که ی بی مه گهر سه یحوون و جه یحوونه؟
به چاوم گوت ده با به س بی، گوتی جۆبار و پروبارم
له تاوی زولفی چین چینت، ئه سیری چین و ماچینم
له سایه ی پۆزی پووت گا پۆز په رست، گا به سته زونارم
ئه گهر چی حیکمه ته ده رسم، له حه لقه ی ده رسی عیشقتدا
که ه یی ده رسم گولستانه، که ه یی مه شغوولی تو مارم
ترازا دوگمه که ی سیننه سپیده ی سوبح زا هیر بوو
له یه ک مه شریق دوو پۆژم دی، به جاری به و شه ی تارم
هه ناسه م، ئاه ی سه ردم، ئاسمانی شین و تاری گرت
یه قین گوئی ئاسمان که پوو له بهر ئه فغان و هاوارم
(حه سه ن) چه ن خوښه نالینت ئه گهر یار بیته بالینت
به شه رتیک بیته سه ر قه برم به مردن زۆر منه تبارم

سه یف له م هۆنراوانه دا سکا لای دلی خۆی به جوړی کردوه که یاره که ی دلی لی نه په نجی
و له گه ل ئه وه شدا ئه مانه ده لی که دلی نه رم بی و ته نانه ت ده لی ئه گهر له گیانه لا دا بیته
سه رینم، پیم خوښه، وه یا له دوا ی مردندا بیته سه ر گۆر که م هر منه تبارتم.

سەیف لەناو ھۆنەرانی کورددا پتر ھەزێ لە ھۆنراوەکانی نالی و کوردی و حاجی قادری کۆیی کردوو و دەتوانین بڵێین کە کورتژمی ھۆنراوە دڵدارییەکان و نیشتمانپەکانی لەو ھۆنەرانی وەرگرتوو، بەتایبەت ھۆنراوەکانی نالی گەشەیی داوەتە ھۆنەرانی ھۆنراوی دڵداری و ھۆنراوەکانی حاجی قادریش ھەستی نەتەواپەتیی ئێویان بزواندوو و، جێی شک و گومان نییە کە توانای ھۆنەرپەتیی ئێو لەوانە بوو کە پتووستی بەلاسیکردنەوی هیچ ھۆنەرێک نەبوو و ئەرۆ دەتوانین شانازی بە ھۆنراوەکانی ئێووە بکەین.

سەیف لە پارچە ھەلبەستێکی تردا خۆی سەبارەت بە دڵدارەکی دەردەبڕی و لێرەدا ویستوویەتی ئێوینی دڵداری لە ئێوینی راستەقینە جیا بکاتەوە و سنوور بخاتە نێوانیانە، ھەر چەندە ھەندێ لە ھۆنەرانی تری کورد وەک مەولوی و سەیدی بێسارانیش ئێم کارەیان کردوو. سەیف بە دڵدارەکی دەلی: ئێو زۆر و ستەمە بۆچی بەناھەق لە ئێمە دەکەیت، خۆ من جگە خۆشەویستی و ئێوینی تۆ سووچ و گوناھتکم نییە، سەرم لە مەیدانی ئێوینت بووئە گۆ و دەسا گەمەو یاریی پێ بکە و شەقی لێ بدە و زۆلفەکانت ئازار مەدە، جوانی و شۆخووشەنگیی تۆ، تۆبە بەگراو و سەوداسەر دەشکێنێ و بەتای زۆلفەکانت دلم وەک ھارووت و مارووت لە چالی تینیت ھەلواسراو، ھاتم سەیری گۆلستانی روومەتت بکەم، دیم کە وەک گۆلزاری ئێرەم جوانە، وەک دەلی:

ئێو زۆلمە لەسەرچی کە دەکەیت لێمە بەناھەق
 ھەر عیشقە گوناھم بووئە باعەسی نەستەق
 سەر گۆیە لە مەیدانی غەمت پێی بکە بازی
 عەزەت مەکە زۆلفت، بەشەقی لێ بدە سەر شەق
 قەوس و قەزەحە تاقی برۆت ئێو پۆ بەو سەمە
 بۆیە دڵەکم لەت لەتە بەو خەنجەری ئێزەرەق
 خۆم خستەو بەر پێت بە ئۆمیدی سەری زۆلفت
 دەخولیمەو بەو پرشتەیی گیتسوو وەک مەزەرەق
 دەپژێنی بەپەک غەمزە، نیگات خۆتێنی سپایەک
 دەشکێنی بەرووی تۆبە شکەن، تاقی خەوەرەق
 بەو زۆلفی سەراژێری لەسەر چاھی زەنەخدان
 ئاوێزە دلم ھەر وەک ھارووتە موعەلەق
 ھاتم بەخەیاڵ سەیری گۆلستانی روخت کەم
 گۆلزاری ئێرەم بوو، لە ھەمووی جیلو و پەونەق

بهو زولفی سهراپا وهکو ئاهوویی موقهیه
یا شههپهری تاووسه له دووی کهبکی موتهوق
تا بهختی رهشی بۆ (حهسن)ه مایهیی دووری
پووی زهردی بهسوورای سرشکی بووه ئهبلهق

ههروهها دهزانین گهلی له هۆنهرهکانمان برۆی خۆشهویستهکهیان چواندووته میحراب و
کهوان و شمشیر و مانگی یهکشهوه، بهلام سهیف برۆی یارهکهی چواندووته پهلهکه زێرینه
و دیاره پهوشتیکی تازهی داوته، وهیا پرومتهی دلدارهکهی چواندووته گولزاری ئیرم که
مهبهستی بهههشتی شهاده که له زارای هۆنهرانی فارسدا بهچهشنی باغی ئیرم
هاتوه.

سهیف گراوی سروشت و جوانی بووه و دیمه و چاوهندازی پهنگاوپهنگی کوردستان
بهجاری دلی ئهویان بزواندوه، بۆیه گهلی ستایشی سروشته جوانهکهی موکریان کردوه
و پیایدا ههلاوه که چۆن بهدهستی کردگار نهخشاوه و جوانی پێ بهخشاوه و چهکامه
(سالی قران)ی سهیف، شاکاریکی وێژهیییه که هیچ هۆنهریک تا ئیستا نهیتوانیوه بهو
چهشنه باسی دیمه نه جوانهکهی کوردستان بکا و پیایا ههلبێ ئهم چهکامهیه له سالی
١٣١٢ی ههتاویدا هۆنیوهتهوه که لهو سالا دا خهلهک تووشی بههاری تووش بوون و ئهوهنده
بهفر باریوه و ههوا سارد بووه که زۆربهی وهزیران و جووتیاران مهپومالاتهکهیان قری تی
کهوتوو و بووته پێبهندان و بهفر و سههۆل پیتی بهکس نهداوه و تهواوی پێگهکان گیراوه
و خهلهک ژیانان له ئهوهپهی سهخهلتیهوه بردووته سهه. ئهم چهکامه لهگهڵ ئهوهی باسی
سروشتی تیدا کراوه، کارساتی ئهوه دهمهشمان بۆ دهگیریتتهوه، وهکو دهلی:

عهزیز ئارهزوت زۆری بۆ هینام
فرمیسکم سووربوو زهردی پووی لی نام
دیسان بهئاوری دووریت کهوتمه گیر
دنیا لی ساردبوو، بوو بهزمههیر
دنیا واپیوو له بهفر و سیخوار
فرمیسکی سوورم بهسپی هاته خوار
تا ناھومید بووم له هاتنی زووت
جههگم بۆ پۆلوو ههناسهم بزوت
ههوا بهحالم وهک کێوان دهگری
بهتهرزه و بهفر و باران و ههوری

عەرزیش لەبۆمن هێندى قورپيوا
 بەهاری دەگەڵ زستان لى شيووا
 گياوگۆلى ميژگان بۆم سيس و زەردبوون
 بۆشینی کيوان، کەوان هەم دەرد بوون
 شینی بەهاری عاسمان هەر دەگری
 هەريش نالەنال پروی خووی دەپچری
 با لە کيۆ و دەشت خۆل وەسەر دەکا
 گريانی کيوان بەحران پڕ دەکا
 داری میشه و باغ بەفر دای بۆشین
 پاک دەلتي مردوون کفنيان بۆشین
 کەوی کویتستانان لە قاسپەکەوتن
 بى هۆش بوون یاخو خەویان لى کەوتن
 چیرە و جریووی چۆرە و چۆلەکە
 نایە و نەیانما هیالانە و هیلکە
 لەگلەگ لەگل کەوت نەما تەق تەقی
 سیرووش لە سیرە و فیت و چەقچەقی
 پاک پەشیمانن لە بۆگەرمینى
 بۆچ دەهاتنەووە عەمرو نەمینى

بەم هۆنراوە گەرم و بەتینانەدا چاک بۆمان دەردەکەوئى کە لەو پۆژەدا چ تۆف و هەوا و
 بەفر و سەهۆلیک بوو کە شیناوەردی و گیا و گۆلى ميژگان کە تازە پوابوون سيس و زەرد
 بوون و کەوانیش بۆ شینی کيوان کەوتن و نەتە قاسپە قاسپ و بەفر و تەرزە تەواوی
 دارەکانی بيشه و باخ و کيۆی داپۆشیو و زەوی وەک مردووی لى هاتوو و کفنی سپی
 لەبەر کردوو، چۆلەکە و سیرو و لەگلەگ جووکه و جریو و تەقەتەقیان نەماوە و لە هاتنی
 خۆیان بۆ چیاکانی کوردستان پەشیمان و پاشگەز بوونەتەو. سەیف بەگێرانەوێ ئێو
 کارەساتە درێژە ئێدا و دەلئى:

قاز لە شەتاوان قارە لى بړا
 دوورنای چۆمـاوان زورنای لى درپا
 لە درزی عەرزى هەوێردە دامان
 بیهۆش بوونەو و سربوون لە سەرمان

ویشک بوو دوویشک نه و کویری ناراست
 مشک هر کونی خوی به ئاوات دهخواست
 له سه زمان سه ریان کیسه ل و په قه
 برده بهر خوین بی ته قه و په قه
 بو ق که دهیقیراند دهویتی کردوه
 که ریش زهرینی له بیـــر برده وه
 مار پایوکه ی خوارد خوی دهخول دهگرت
 توژی کون و نویتی ده بهر خوی کرد
 پیوی که ولی خوی ئاوژوو ده کرد
 ژووشک که ولی مووی ئاره زوو ده کرد
 له بن بهردانمان هر سه زمانه له
 له باغ و باغچان قه ل و قشقه له
 لال بم نابیسم له چیا و له رازان
 زیره ی هه لویان چریکه ی بازان
 پووشی داپوشی، دالده ی پاک بری
 که رویشکیش ریشه ی پاک کرد و بری
 به فیری بی وه عده په شانگی بری
 په شانگ و سپی پاکیان سه بری
 سه بری گاشین پاش مانگا بو ره
 له باتی گاران رو پوی گابوره
 شین و گابوره له نیو په عیه تی
 به باج و په نج و سه عی و په حمه تی
 پژه هتا شه وی گه وه و بچو وکیان
 خیزانی مالی گه وه کچ، بو وکیان
 خه ریکن له باغ فریزوو ده ردین
 وهک شه ونمی گول ئاره ق ده رژین
 ئاره ق له هه نیان به پژ بژمی تره
 کی دی له ئاسمان به پژ نه ستیره؟

له دهوړی سهریان دسرڅکې هه وړی
 وهک مانگی چارده له نیوان هه وړی
 کهوته سهر پیلان چارهکې نویژی
 کهشه هه وړی کرد له دهوړی پوژی
 دسمالی ملیان پشتیندی شلیان
 چنار و لاو لاو چاوی به کلیان
 زولفیان له سهرشان تیک چرزان، پرزان
 له شکری چین و ژاپون تیک پران
 زولفان له دوویان وهک پر شمار دمخشان
 شهونین وهک شهوه به پوژ ددرهوشان
 به لرزه دهچنه فریزو چین
 گریانه کاریان له جی پیکه نین
 بق چیننه وهی جوان که له کھی دهکن
 وهک پوولی کهوان کهچینهی دهکن
 پاچ و پیمه په و بیل له سهر شاندا
 وهک فهوجی حازر دهژیر فهرماندا
 هینده لاوازن مهر و مالاتیان
 قوربانی ناکرین، نادرئ زهکاتیان

سهیف به گپړانه وهی هم پروداوه که سروشت پیکي هیناوه، به سهرهاتی کوردهکانی نه و
 سهردهمه شمان پیشان ددها، تنانهت زیزی و نالوژی په له وهران و مهر و مالآت و
 ولساتیشی دهرخستوه و دهلی: قاز له شه تاوهکان قاپه یان برا و دورناش له قیژه کهوت
 دوویشک له سهرمادا وشک بوو، مشک له کونای خوی دهرنه نه چوو و کیسه ل و پهقه له
 سهرمادا پهق بوون، بقق قرانی له بیر چووه وه و که ریش زه پینی له بیر نه مابوو، مار
 به دهوړی خویا نالابوو، وه پتوی و ژووشک له کونه کھی خویان دهرنه دهچوون، نیتر هه لئ و
 باز و قشقه له و دال نینه چیا و ماه و راز، خه لک له ترسا گا و مانگا کانیان سهر پری،
 هور ناسمانی به جارئ داپوخی و جیهان تاریک بوو به جوړئ که ته ویل و هه نیه یار وهکو
 نه ستیره ددرهوشایه وه، هونهر دیسان دريژه به باسه کھی ددها و دهلی:

گا له بهر کزی هه لئاگرئ نیری
 نه مهر ماستی ما، نه مانگا شیري

لۆك چەمبەرەي بوو، ماين مېشمېشە
 گا گۆي پەپى گرت، گامېش خىشخىشە
 كەل و گامېشيان بوونە چەكچەكى
 وشتريان بەعەين، بېچووي لەگلەكى
 لەبەر بى ھىزى، لە ترسى سەرما
 پىشتىنديان بەستن، ھەمووي جل كرا
 بزن و مەر پوو بوون وەك سوورە ساقە
 يەك دانوو دەيكوشت يەك بەلەباقە
 ناھە فیتەي شوان لەسەر شەوئى
 مېگەلان چىشتان لەكوئى دەنوئى
 كوان شەنگەبىرى لە چيا و كوئىستانان
 شەلقەي مەشكەيان بەرى بەيانان،
 قۇليان ھەلدەكەن دەلتى بلوورە
 سىنگيان دەردەخەن پارچىك لە نوورە
 دەرزى بەرۆكيان كە دىن دەرىن
 پۆژ لە عاسمانى بۆ عەرزى دىن
 زولفان لا بەلا دەكەن بەلادا
 پۆژ ھەورى لەسەر خۆي وەلادا
 قەدو بالايان وئەي نەمامان
 كى دى نەمامان بگري شەمامان
 كوا پىرۆت ئاغا سەرخىلى كوردان
 لە قوولەسەيىرا بچى بۆ كوئىستان؟
 لە كوئىيە تاغى ئەو چادري جوانى
 تىپ تىپ ميوانى سەر سفرە و خوانى
 كوئىرىم نابىنم خىل بەرەو خواران
 تەقلە و رەمبازى و ھەوھەوى سواران
 دىھاتى لىك دەي، چادر و ھۆياتى
 دەس ناكەوئى رۆن، بۆ چلكەساتى

وه دەس ناکه‌وئ ماست بۆ هه‌وئنی
 دۆی هه‌لگریه‌وه یا بیکولئنی
 په‌نیر بۆ ئیکسیر، سیر ئاوی هه‌یات
 وه‌کو ئه‌سکه‌نده‌ر که‌وتینه‌ زو‌لمات
 شه‌مال و زریان دايم شه‌ریانه
 ئا‌غاوات شپن، کرمانج قریانه
 زستانی ئه‌وسال دیاره‌ پینج مانگه
 مه‌ر و کا و گیا برا له‌ دانگه
 ته‌وتله‌ و هۆل و هه‌یوان هه‌لوه‌شان
 پوووش و ئالاش و قامیش ده‌رکشان
 درا به‌گاریان وه‌ک وینجه‌ی نوخشان
 خرا بۆ مه‌ری له‌ دانگه و هه‌وشان

هۆنه‌ر له‌پاش ئه‌وه‌ی ئالۆزی و سه‌خله‌تی ئه‌و پۆژانه‌ ده‌خاته‌ پیش چاو، ئه‌وسا داخ و
 موخابن بۆ چه‌ند شو‌ره‌سوارێکی کوردی ئه‌و ده‌وره‌ وه‌کو: پیرو‌ت ئا‌غا و سه‌ئ سه‌مه‌د
 ئه‌خوا و ده‌لئ: کو‌یریم که‌ ئیستا نابینم خیل به‌ره‌و خوار بیته‌وه‌ و سواره‌کان به‌هه‌وه‌وه‌
 ته‌قله‌ و پمبازی به‌ره‌و مالی ئه‌وان برۆن، که‌چی ئیستاش هیچی ده‌ست ناکه‌وئ و قری
 که‌وتوو‌ته‌ ناو خه‌لک، وه‌ دیاره‌ زستانی ئه‌مسال بووه‌ته‌ پینج مانگ و سروشت گۆراوه‌.
 سه‌یف دیسان لهم باره‌وه‌ ده‌لئ:

کرمانج ده‌وله‌تی پرو‌پاتال بوو
 کو‌چی دئ به‌دئ به‌مانگ و سال بوو
 ئه‌ویش له‌ ده‌س چوو، هه‌نده‌ کو‌چ مه‌که‌ن
 کاتئ سه‌رونوئ که‌ن، جووی زۆر بکه‌ن
 حاسلئ عومرو له‌ زۆر و که‌می
 داتان به‌گیا و کا، له‌ نێوان عه‌جه‌می
 ریی کاک‌یشانی وه‌ک که‌هکه‌شانه
 قه‌تاری و شتر وه‌ک ئه‌ستیرانه
 کای زه‌رد و پزیو به‌لیره‌ی سووره
 وینجه‌ ره‌ش و سوور پێستی سه‌مووره

قىيمەتى كايە ۋەك كارەبايە

بوۋەتە قوۋتى پوۋوچ ۋىنجەي سەحرايە

ھۆنەر لەپاش گىپرانەۋەي ئەم كارەساتانە داۋا لە خەلک ئەكا كە ئەھۋەن ۋ ئارام بىن ۋ
خەرىكى كارو تىكۆشان بىن ۋ ئەوسا دەللى: حەيفە كە نەتەۋەيەك شەش ھەزار سال مىژۋوى
ھەبى ۋ سەرئەنجام پوۋو ۋ پەجال بى ۋ نۆكەرى نامۆ ۋ بىگانە بكا، دەسا دللى دوژمنان
خۆش مەكەن ۋ خەرىكى خويندن بىن، چونكە بەھۆي خويندەنەۋە سەردەكەۋن، ۋەكو دەللى:

باغان دابىتىن، داران بىنىژن

نەجىب ۋ ئەسلن، كۆن ۋ لە مىژن

حەيفە مىللەتتىك شەش ھەزار سال بى

نۆكەرى مالان پوۋو ۋ پەجال بى

نۆكەرى مالان شەرمە لە بۆمە

كۆلان ھەلگىرىن بەكۆمە كۆمە

چى دى دوژمنان بەخۇ خۆش مەكەن

بوۋز ۋ كەپەنك بالاپۆش مەكەن

تاكەي لە دەرگان كز ۋ بىلاۋىن؟

بى مەزن ۋ گەۋرە ۋ سەر بى كىلاۋىن؟

ھەركەس ئارەزوۋى مالانى ھەبى

ۋەجاغى كۆيىرى مىندالى نەبى

ئەۋ بەدبەختىيە لە كورد پوۋى دا بوو

لەبەر نەخويندن كۆزىيان ساۋابوۋ

ۋاجبە خويندن بۆ دنيا ۋ دىنى

پىغەمبەر فەرموۋى: بۆچۈنى چىنى

بەكوتەۋ شانامان مىللەت دەمىتىن

بەمەزن ۋ گەۋران شان دەشەكىتىن

دەردى دل دەكەم كورت ۋ كرمانجى

(حەسەن) كرمانجە چى لە دىلمانجى؟

ھۆنراۋەكانى سەيف دەكرىتە سى بەشەۋە: دلدارى، كۆمەلایەتى نىشتىمانى لە بارەي
كۆمەلایەتى ۋ نىشتىمانىدا گەللى ھۆنراۋى ھۆنىۋەتەۋە ۋ داۋاي لە خەلک كىردوۋە كە ھەتا

دهتوانن بخوینن و زانست فیربېن تا له ژیار و شارستانییهت دوور نه که ونه وه له پارچه
 هه لېه سټیکیدا پوو ده کاته خه لک و ده لئ: کوردینه تاکه ی ئیوه بهم جوړه دهمیننه وه، ئه و
 که لانی جیهان به هو ی زانسته وه به دریا و ئاسماندا ده که ونه پئ و دلخو شن، چونکه بؤ
 خو یان تئ ده کو شن، دهر دی نه زانی و نه خوینده واری له لایه که ناکو کی و دو به ره کی و
 ناته پایی ئه ونده ی تر پشتی ئیوه ی شکاندو وه ته وه و، له بهر ئه وه ی له گه ل یه کدا نه یارن و
 یه کیه تیتان نییه، دوژمن لهم ناته باییتانه به سوودی خو ی که لک و مرده گرئ، وه کو ده لئ:

کوردینه تاکه ی ئیمه له کټوان میسالی دټو
 دټین و ده چین و بؤ مه نه بئ قهت خودان و خټو؟
 خه لکی هه مووی له باغ و له شارانه که یف خوش
 ئیمه بلو ه بئ سهره ماوین له دهشت و کټو
 بؤ عاسمان ده رټن و له به حران ده که ن سهره
 هر عه رزه نیشته گاهی مه، سه نعاته و مرده و شټو
 پټی وانه که هکه شان و پټی ئیمه به رده لان
 جټی وانه تهخت و بهخت و جټی ئیمه به رد و چټو
 فیکرئ له حالئ خو که ن و بگرین به حالئ خو
 هر بئ سهری و عه داو هتئ خو تانه دټته پټو
 چون دوژمنن ده گه ل یهک و نیتانه یه کیه تی
 پاتان ددهن به جارئ له هه ورانی بؤ نشټو
 ژټرده ستی و ئیتاعه تی بیگانه تا به که ی؟
 شهرمه له بؤمه هټنده بزین بئ نیشان و نټو
 مه غموونی هر موعامه له، حکوومی هر که سټک
 شاهان به مه حوی ئیمه ده به ستن گرئ و گرټو
 کوانئ شټره کورده کان که له ترسیان ده لهرزی عه رز
 کئ بوو له شامئ شابوو له میسرئ بووبوو خدیو؟
 تاکه ی له باغی خه لکی به زیزی و به مل که چی؟
 خو شه له باغی عټلی چنینی هه نار و سټو
 هر میلله تئ له لاوه، حه قی خو ی به ده سته وه
 کورددئ که سهر هه لټنئ، ده لټن بوو ته سهر بزټو

هەرچی دهبی بَلّابی حَق هەر دهلی (حَسَن)

نیمه له پتی وەتەن غەمی دەرکردن و جَنپو

سەیف هۆنراوەکانی له گەلی جی و شویتندا بَلّابوونەتەوه و بۆیه بەتەواوی کۆنەکراوەتەوه، گوايه دیوانیکی نایابی بەخەتی خۆی هەبووه که لەناوچوو، وەکو دەلێن هەندێ له هۆنراوەیانی کۆکراونەتەوه و بەناوی دیوانی سەیف له ئەوروپادا له چاپ دراوه سەیف وەکو هۆنەرێکی کورد بووه هەمان کاتدا له هۆنینهوهی هۆنراوی فارسی و عەرەبیشدا دەستیکی بالای هەبووه.

سەرچاوەکان

۱- دیوانی سەیفولقزاتی موکری که سالی ۱۲۵۸ی کۆچیدا نووسراوەتەوه.

۲- بەیازتکی کۆن که له سالی ۱۳۶۲ی کۆچیدا نووسراوەتەوه.

۳- پارسی گریان کرد - تالیف: صدیق صفی زاده- تهران، ۱۳۶۶.

۴- یادداشتەکانی خۆم سەبارەت بەسەیفولقزات.

شیخ محەممەدی مەردووخ

۱۲۹۷-۱۳۹۵

ئەم زانا هەرە بەرزەمان ناوی محەممەد و کۆری شیخ عەبدولوئەمین نازناوی جەمالودین بەئایەتوللای مەردووخ بەناویانگە و بەیهکی له زانا هەرە گەورەکانی کورد دیتە ژمار. خۆی له نامەیه‌کدا بۆ نووسەری نووسیوه و دەلی: له شەوی بیست و حەوتەمی مانگی رەجەبی سالی ۱۲۹۷ی کۆچی له دایک بووم و له تەمەنی حەوت سالییدا چوومەتە قوتابخانە و مامۆستاکەم ئەلف و بی و خەتمی پتی فێرکردم. مامۆستاکەم له پراختنیدا زۆر شارەزا بوو، و منیشی زۆر خۆش دەویست، وە لەجیاتی هۆنراوەی بی هۆوده و بی که‌لک هۆنراوی عەرەبی بۆم دەنووسی و له پاشا شیی دەکردنەوه و سەر مەشقی پێم دەدا و منیش له پڕوی ئەو سەر مەشقەوه فێری رێزمانی عەرەبی و فارسی بووم، وە لەپاش مردنی باوکم خەریکی پێشنوێژی و بەرپۆه‌بردنی کاروباری خاوە و خێزانم بووم، وە هەرچەندە ژيان تەنگی پێم هەلجێبوو، سەرەرای ئەوەش خەریکی خۆتێندنەوهی پەراوی بەکه‌لک بووم و بەهۆی خۆتێندنەوهی پەراوه‌وه له زۆربەي زانستەکان شارەزاییم پەیدا کرد و له تەمەنی چل سالییدا خەریکی نووسین و دانانی پەراو و نامیلکە بووم و که تا ئێستای نزیکەي سەد و دوازدە پەرتووک و نامیلکەم بەزمانی فارسی نووسیوه که هەندیکي چاپ و بَلّابووەتەوه.

مامۆستا مەردووخ زۆربەي ژيانی خۆی له شاری سنەدا بردووەتە سەر و پتر خەریکی

پښتوننۍ خه لک و وانه وتنه وه و نووسینې په راو و نامیلکه بووه و سهره نجام له سالی
۱۳۹۵ له تمه نۍ نه وه و هشت سالیډا کڅی دوايي کردوه.

ماموستا مەردوخ بهیكې له زانایانی هره بهرزی كورد ډیته ژمار، وه له زږ بهی
زانسته كاندا دهستیكي بهرز و بالای هه بووه به تایبته له فهقهی ئیسلامی و میژوو و پیتولی
و بژیسکی و پږیمان و ژماره و زمان پسپږ بووه و گه لې په راوی به که لک و سوو دمه ندي
نووسیون وهك: (فه رهنگی مەردوخ)، (میژووی مەردوخ)، (بانگی یه کیه تی)، (سروهی
پزگاری)، (فهقهی محمه دی)، (ژماری محمه دی)، (شه تره نج نامه) وه گه لې په راوی تر.

ماموستا مەردوخ له هڅینه وهی هڅنراوی كوردی و فارسی عره ییشدا دهستیكي بالای
هه بووه و هڅنراوه كانی زږ ته پ و پاراو و بهرز و شیرین و په وانن. ئه مهش پارچه
هه لېهستیكي ئه م ماموستا هره بهرزه له ژیر سهردیږی (گول و بولبول) كه به راستی
نموونه یه کی بهرزه له وږه ی كوردیدا:

یاران بهیدیه سهریر گولزاره ن

سهریر جهلال و سپای وههاره ن

په پووی وهش هه وال وهش وهش مه وانو

مزگانینی ئامای وههار میا ونو

سارا و كهژ و كو فهرش مه خمه لڼ

بیسات شادی گول و بولبوله ن

دهشت و دهر یه كسهر زوموورد پڅشه ن

گولاله ساقی، گول باده نوڅشه ن

پووی زه وین جه پوی گول و ریاحین

پر عه تره ن وږنه ی به هه شت بهرین

به هه شت بهرین سه حن گولزاره ن

غیلماش بی شق، حوور بی شماره ن

نم نم باران كهژ و كو ی ته پ كهر د

زهمزه مه ی بولبول گولزارش كه پ كهر د

باران وههار ئاو حه هیا ته ن

مایه ی زینده گی خاك و نه واته ن

جه خال خال وهر ب كو ساران نه خش بی

نه پووی تاژانا به پره زه په خش بی

پا خه سووی نه سیم به نازانه وه
 وه وله ی گــولانــش باز پازانه وه
 هر لا مه وینی گول و گولزارهن
 شنه ی نه سیمه ن، شنوی چنارهن
 دهشت و دهر و کهژ گول و پیحانه ن
 وه نه وشه و سو سهن پر بیوانه ن
 نه رگسیچ واده ی کامه رانی شه ن
 همه ی شه وه هار تاف جوانی شه ن
 وه نه وشه دیده ش به کله پر شه ن
 سپیاو و پیحان توژال و شه ن
 داران ناوسه ن ناوان له به ردا
 جه شهرمشان دان سه ریوش و سه ردا
 هه وای کۆساران موشک و عه بیرهن
 بولبول ئه سیره ن، قومری زه نجیره ن
 شوپر و هه نگامه که فته ن کهژ و کۆ
 هه وای جوانی ناماوه و سه سۆ
 نه سیم چه مه ن عه تر و گولاوه ن
 بولبول خو هس بین حالش خراوه ن
 ناین شه ونم ئاره ق سازیه ن
 شکوفه سه رگه رم و هره ق بازییه ن
 جام گولاله پر جه شه راوه ن
 جه داخ دوری جه رگش که واوه ن
 سارا و سه رزه وین پر جه گه وه ره ن
 سه رتاپای گولان زه ر و زیوه ره ن
 هر لا گۆش مه ده ی ناواژ و دهن گه ن
 قه هقه هه ی ژهره ژ، قاژه ی قولنگه ن
 شاخه ی شه تاوه ن، هاژه ی وه فراوه ن
 شه قشه قه ی له ق له ق، قیژه ی قالاوه ن

شریخه‌ی ره‌عده‌ن، بریکه‌ی به‌رقه‌ن
 جه‌ولانگای وه‌هار جه‌ غه‌رب تا شه‌رقه‌ن
 چریکه‌ی بول‌بول زریکه‌ی ساره‌ن
 سه‌دای پلیسرک جه‌ سه‌قف و دارن
 فیکه‌ی گاوانی، جیکه‌ی مه‌لیچک
 له‌ که‌لک و پاسار، له‌ دار و بنچک
 چ له‌ ئاودانی، چ له‌ وئیرانه
 بایه‌قوش مه‌به‌ووت په‌پوو‌ه‌یرانه
 سارا و دهروده‌شت پر جه‌ گیانداره‌ن
 سه‌دای عه‌یش و نوش جه‌هر که‌ناره‌ن
 سایه‌ی هر داری سه‌ما و سوروره‌ن
 ده‌نگ چه‌قانه و ساز و سه‌متووره‌ن
 بیتخ هر ه‌ردی س‌ساز و ئاوازه‌ن
 یام ماچ و موچن، یام خه‌مزه و نازن
 ه‌رای ده‌بریه‌ن ه‌وره‌ی ه‌ردیه‌ن
 زه‌مزه‌مه‌ی نازان په‌ی ره‌نگ زه‌ردیه‌ن
 قومری غه‌زه‌لخوان ، ژهره‌ژ پامشگه‌ر
 گاوانی خوه‌شخوان، په‌پوو‌خونیاگه‌ر
 خونچه جه‌ په‌رده به‌ر ئاما وه‌ ناز
 ته‌کیه‌ش دا نه‌پووی گول په‌ریو نیاز
 بول‌بول بئ په‌روا سه‌داش ه‌لب‌ری
 گول جه‌ خه‌جالت یه‌خه‌ی ویش د‌ری
 تک تک شه‌ونم نه‌ روخسارم گول
 مه‌تکیو چون خوه‌ی به‌دامان گل
 ده‌ریاچه‌ی چه‌مه‌ن جه‌ دوور دیاره‌ن
 ئاینه‌ی بالانمای نیگارن
 په‌ی شکار، دل بییه‌ن وه‌که‌مه‌ن
 زه‌نجیره‌ی چه‌مه‌ن، ه‌وریشه‌ی چیمه‌ن

جه سه‌فای گولزار دل شیفته مه‌بق
 نه‌دلّی سه‌د دل فریفته مه‌بق
 سارای دارا جاگه و ماوای یارانن
 وه‌نوشه پابؤس جؤیبارانن
 با ئهم نه‌حواله حال من زارن
 جه ده‌ور گهرده‌ون دلم بی‌زارن

واته: ده‌ی یاران! وهرن ئه‌وا به‌هاره و سه‌یری گولزاره و سه‌یری فه‌ی و شکۆی له‌شکری
 به‌هاره، په‌پووی خۆش هه‌وال ده‌خوێتی و مزگینی هاتنی به‌هار دها و ته‌واوی ده‌شت و کێو
 به‌شینایی داپۆشراوه و پایه‌خی شادیی گول و بولبوله و ده‌شت و ده‌ر یه‌کسه‌ر زمو‌رود
 پۆشه و گولاله مه‌یگێره و گول باده‌نۆشه پووی زه‌وی به‌هۆی بۆنی گولانه‌وه وه‌کو به‌هه‌شتی
 به‌رین بۆنخۆش بووه، نم نمی باران کێوه‌کانی ته‌ی کرد و زه‌مزه‌می بولبول گولزاری که‌ی
 کرد بارانی به‌هار ناوی ژیا‌نه و مایه‌ی بژیوی خاک و پروه‌که، له‌ خال خالی به‌فر،
 کوێستانه‌کان نه‌خش بو، وه‌ گولی به‌ره‌زا به‌سه‌ر به‌رده‌کاندا بلابوووه، پاخه‌سووی
 شه‌مال به‌نازه‌وه گولزاری دیسان پازانده‌وه، سه‌رنجی هه‌ر شوێن و جیگایه‌ک ده‌ده‌ی گول
 و گولزاره و شنه‌ی شه‌ماله و شنۆی چناره، ده‌شت و که‌ژ و کێو پر له‌ گول و ریحانه و
 وه‌نوشه و سۆسه‌ن پر له‌ ده‌شت و بیاوانه، نیرگسیش واده‌ی کامه‌رانییه و هه‌میشه به‌هار
 تافی جوانییه، شۆر و هه‌نگامه و هه‌را که‌وتووته که‌ژ و کێو، هه‌وای جوانی و لایه‌تی
 هاته‌وه سۆ، سارا و سه‌رزه‌وی پر له‌ گه‌وه‌ره سه‌رتاپای گولان زی‌ر و زیوه، به‌هه‌ر کوێ
 کوێ ده‌ده‌ی ناواز و ده‌نگه، قاسپه‌ی که‌و و قازه‌ی قولینگه‌ی، شاخه‌ی شه‌تاو و هازه‌ی
 به‌فراوه و برووسکه‌ی هه‌وره برووسکه‌یه، فیکه‌ی سپروو و جووکه‌ی چۆله‌که‌یه، وه‌ له
 سی‌به‌ری هه‌ر دارێکدا سه‌ماو شادی و به‌زمه، وه‌ ده‌نگی چه‌قانه و ساز و سه‌متوور دیته
 کوێ، بولبولیش به‌بی په‌روا ده‌نگی هه‌لبه‌ری، وه‌ گول له‌ شه‌رمه‌زاریدا یه‌خه‌ی خۆی داد‌پ‌ری وه
 له‌ ناوچه‌وانی گول دلۆپ دلۆپ شه‌ونم ده‌هاته خوار، وه‌ چیمه‌ن به‌جاری پازابوووه، وه‌ دلّی
 هه‌زار دلّ سه‌ره‌گردانی ئه‌و بووه له‌گه‌ڵ ئه‌مانه‌شدا حالی من زاره و له‌ ده‌وری گهرده‌ون دلم
 بی‌زاره. دیوانه‌که‌ی مامۆستا مه‌ردوخ که‌ داگری هۆنراوی کوردی و فارسی و عه‌ره‌بییه
 به‌خه‌تی خۆی نووسراوه و کۆکراومه‌وه، به‌لام هێشتا له‌ چاپ نه‌دراوه.

سه‌رچاوه‌کان

۱- دیوانی مه‌ردوخ، که به‌خه‌تی خۆی نووسراوه.

۲- گول و بولبول که له‌گه‌ڵ به‌سه‌رهاتیدا خۆی بۆ نووسه‌ری نووسیوه.

عبداللہ بہ گی ھو رمانی

۱۲۹۹-۱۳۶۴

ئەم ھۆنەرەمان ناوی عبداللہ و کورپی ھەمە شەفیع بەگ و لە بنەمالە ی بەگزادەکانی ھەسەن سانی ھو رمانی تەختە، وە بەپیتی ئەو بەلگانە ی کە کەوتونووتە دەستمان لە سالی ۱۲۹۹ ی کۆچی لە ھو رمانی تەختدا لە دایک بوو و ھەر لەوێشدا پێ گەیشتوو.

ھەر لە مندا ئیدا خەریکی خۆندن بوو و لە پاشا باوکی میرزای تایبەتی بۆ راگرتوو و فێری خەت خۆشی و وێژە ی فارسیی کردوو و پاشان ماوہیکیش چوو و بۆ سنە و لە حوجرە ی فەقیاندا فەقہی ئیسلامی خۆندوو و ئەوسا گەراوتوو زیند و مەلبەندەکی خۆی و لە سالی ۱۳۵۰ ی کۆچی لە تەمەنی پەنجا و یەک سالییدا بەفەرمانی پەزا شای ملھور لەگەڵ چەند ھاورپیەکی تری لەبەر تاوانی ئازادیخوازی گیراو و لە بەندیخانە ی شاری ئەسفەھاندا بۆ ماوہی دە سال بەند کراو و لە پاشا کە لە بەند ئازاد کراو، پاشماوہی ژبانی بەشوو دان و خۆندنووی پەراو و ھۆنینووی ھۆنراو و وریاکردنووی خەلک بردوو تە سەر، تا لە سالی ۱۳۶۴ لە تەمەنی شەست و پێنج سالییدا بەدەستی نەسەقچانی پڑیمی پاشایەتیوہ کوژراو و تەرمەکەشی لە ھو رمانی تەختدا نیژراو.

عبداللہ بەگ بەیەکی لە ھۆنەرانی ئازادیخوازی کورد دیتە ژمار، وە لەبەرئەوہی کۆت و پچری و دیلی و بەدبەختی و کەنەفتی کوردەواری و ستەمی کاربەدەستانی ستەمکاری پادشایەتی دیوہ، خۆی پێ رانەگیراو و لەگەڵ ھەندێ لە ھاوہلانییدا لە بەرابەری ئەو پڑیمە ستەمکاردا راپەرپوہ و ماوہیی بەشەر ھاتوو و شۆرشیکی گەورە ی لە ھو رماندا پێک ھێناو، بەلام لەبەرئەوہی سپای زۆرداری پەزاخان پزاوتە ھو رمان، لەپاش کوشت و کوشتاریکی زۆر و تالان و چەپاوکردنیکی فراوان ئەو و ھاوہلانی گیراون و بۆ ماوہی دە سال بەند کراو.

عبداللہ بەگ لەپاش ئازاد بوونیش رانەوہستاو دیسانەوہ لەگەڵ ئەو پڑیمەدا کەوتوو تە بەرپەرەکانی و لە پێناوی ئازادی و سەر بەستیدا خەباتی کردوو و تا لە سالی ۱۳۲۳ ی ھەتاویدا بەدەستی سپا دیندەکی ھەمە پەزای ناپاکەوہ کوژراو و بەم جۆرە بەشۆر شەکی ئەو قارەمانە نەبەزە دواییان ھێناو.

عبداللہ بەگ زۆربە ی ھۆنراوہکانی لە بەندیخانە ی ئەسفەھاندا ھۆنیو تەوہ. لە پارچە ھەلبەستیکیدا باسی خەوێک دەکات کە لە بەندیخانەکەدا دیوہتی و دەلی: لە زیندان و بەندا وام دەزانی کە پڑیشتوو مەتەوہ بۆ ناوچە ی ھو رمان و لە ناو ھاوہل و برادەرەکانمدا

دانیشتبووم و گه‌لئ به‌ختیار و شادمان بووم، به‌لام که وریا بوومه‌وه له‌ناکاو خۆم له
 زیندانا دی و پاسه‌وانه‌کان له ده‌رویشتمدا بوون، ئه‌وه‌وو که برینه‌کانی کۆنم هاتنه‌وه
 سۆ و ده‌ست له‌سه‌ر ئه‌ژنۆ دانیشتم، چونکه زۆرجار من له ئیش و ئازار و ده‌ردی سه‌ری
 یار دام واته به‌بیر و خه‌یالی کوردستانه‌وم، وه هه‌میشه بیرم له ده‌رویه‌ری شاخوداخ و
 باخه جوانه‌کانی کوردستان ده‌کرده‌وه و له که‌لکه‌لی ئه‌و پوژانه‌دا بووم که له‌گه‌ل هاوه‌لانه‌دا
 کۆ ده‌بوینه‌وه و بۆ سه‌ربه‌ستی گه‌ل تئ ده‌کۆشاین:

یاران هه‌مسه‌ران ئیمشه‌و خاوی دیم
 جه زیندان تار عه‌جه‌و خاوی دیم
 ئازادیی وه‌ته‌ن هه‌ورامانم دی
 ئیلاخان چۆل کۆسالاانم دی
 وه‌نه‌وشه‌ی وه‌شبو، چنوو جه‌هه‌ردان
 ئامانه‌و خام به‌ی بار و ده‌ردان
 ریحان په‌لش دیز، شه‌ست په‌ر جه‌باخان
 سۆسه‌ن و نه‌سیرین شه‌وبۆی ئیلاخان
 به‌رزه‌لنگ جه‌ کۆ، چنوو جه‌ کاوان
 سه‌وزی و می‌رغوزار، هه‌په‌ی به‌فراوان
 چه‌نی هه‌مسه‌ران نیشته‌بیم وه‌ شاد
 به‌که‌یف و ئاهه‌نگ غه‌م مه‌دام وه‌ باد
 گۆش به‌سه‌دای سان، چه‌م به‌نیگاوه
 جه‌ قاوه‌خانه‌ی پای که‌مالاوه
 لێو به‌په‌یاله‌ی عه‌قیق په‌نگه‌وه
 گاه‌ئ پر به‌شه‌وق گا به‌خه‌نده‌وه
 گا نیگای کۆسار به‌رزی ئیلاخان
 گا نیگای خه‌زان، گا نیگای زه‌ردان
 جه‌ی عه‌یش و نیشات، جه‌ی خه‌و به‌تال
 زیندانم ئه‌سله‌ن نامان به‌خه‌یال
 هه‌ر پاسه‌م زانان ویم شه‌ه‌ریارم
 چه‌رخ که‌چ که‌ردار نه‌دان ئازارم

پاسەم مەزانا شاى خاوەن جەختم
 نەزانا مەزلووم، جەپسى بەدبەختم
 وەختىو بیدار بيم، تەماشاکەردم
 ئاژان و زیندان نەزەر ئاوەردم
 چەندە مەدھۆش بيم تەواسامەو
 عەقل، قام، ھۆش نەمەن لامەو
 سەد موقابىل بى بار خەمانم
 وە سۆئامەو سۆتەى زامانم
 زام کۆنەو نۆم تازە کەردەو
 زار زار مەنەنلام وە دەم دەردەو
 یارەب ھەر کەستىو کە پۆش نەھات بۆ
 زام زەدەى تەقدیر پووى سەربسات بۆ
 کەشتىی نگینش ھەر سەرنگوونەن
 نە گىچا و گىچ پوود جەیحوونەن
 مۆرەى ئىقبالىش دووشەش ناوەردەن
 چەنى بەدبەختى مامەلەش کەردەن
 خورد و خۆراکش ژاراو زەردەن
 خاوشىرینش ھەر ئیش و دەردەن
 یارەب بەحاجەت پەسوول جەبیب
 خاک غەریبیم نەکەرى نەسیب

لە ناوەرۆکی ھۆنراوەکانی عەبدوللا بەگدا وا دەردەکەوتی کە لەو دە سالیەدا وا لە
 بەندیخانەدا بوو، زۆرخەم و پەژارەى خواردوو، وە دەتوانین سىبەرى ئو لە پشتى دیوارە
 بەرزەکانى خەم و پەژارەى زینداندا ببینین و ئیستا ئو زیندانانە کاول و خاپوور بوونە، ئو
 بەندیخانەى کە ئو تیدا بوو وەکو زاخەیهکی تەنگ و تاریک بوو و ھۆنەر بەحەل
 توانیویەتى کە کەستىکی تری تیدا ببینى و ھەندى جاریش ھیناویانەتە دەروە، و لە تەنیاى
 و خەفەتى ئەم زیندانەدا کەلکەلەى یاران و ھاوەلان و پتر ئو ئازار دەدا، یاران و
 دۆستەکانى ئو یان لەبیر بردوووتەو، ئاشناکانى لەگەلیدا نامۆ و بێگانە بوون، کاتى
 بەدبەختیەکانى خۆى دەبینى، لە کامەرانى و شادیى دۆژمنەکانى پتر دیتە پقا، بەلام

هۆنەر ئىستاش ھەر ھا لە بىرى ديمەنە جوانەكەى كوردستان و ھا لە بىرى (كۆسالان) و
 (بەندنە) و (دەرەويان) و (سارووخە) و (مەلێن) و (پيەن سەر) و (سەكۆى سان) و (پير
 پۆستەم) كە ئەم ھەوارگانە يادى رابردوويان لە دليدا زيندوو دەرکەدووە. هۆنەر کاتى لەم
 وژارە و کەلکەلانەدا بوو، دلى بەوە خوڤ دەکرد کە ئەمە چارەنووسە و دنيا ئەمەکیکی نىيە
 و ھەموو کەس ئەمرى و ھەر کەسێک دەورو نۆزەبەکی ھەيە و ئيتەر خەم و پەژارە مانايەکی
 نىيە و بەم چەشنە بەو بىروپرايە کەمى دلى ھيتم دەبوو ھو:

ياد گوزشتەى ھامفەردانم کەرد

كوردستان مەحەل ھەورامانم کەرد

ياد گوزشتەى ئەو سالانم کەرد

سەير سەرھەدان (كۆسالان)م کەرد

جايى چون (بەندنە) فەرەح سازم کەرد

جای نیشات ئەنگیز (دەرەويان)م کەرد

ياد تەماشای بەرزى خاسم کەرد

چەندى تەواسام، چەندى تاسم کەرد

ياد خەيال (دەمى ھال)م کەرد

تاكە (سارووخە)ى پرووى ژيوارم کەرد

ئارەزووى (مەلێن)، (پيەن سەر)م کەرد

ھەوارگەى (بەدھۆ) موھتەرم کەرد

ياد پالاوھژ (سەكۆى سان)م کەرد

قولەى (پير پۆستەم) جەرگم بەرناوھرد

گا گريه و زارى مەنالام جە دەرد

گا جەفاکێشان ھەناسان سەرد

گا سەر مەستى عەشق بێزار جەيانە

گا شوکر دەرگای يەکتای يەگانە

گا دل وەشى دەرد فەر و خەيالان

گا شەيدای بالای شای سۆسەن خالان

دلبەر ھەر وەعەيش گولان وەھار بى

بى ئاگا جەحەل ئى بەندەى زار بى

بەندبوونی عەبدوللا بەگ کە سەرگوروشتەى بەندیە کمان پى پيشان دەدا، ئەویش

بەندىيەكى ئازادىخۋاز كە بۆ ئازادى و سەربەستىي گەل و ولاتەكەي تى كۆشاۋە، زۆر كارىگەر و دلتەزىنە، بەلام ھۆنراۋمكەنى ئەو ھەر پەيۋەندىيان بەبەندىخانەۋە نىيە، بەلكو كەلى ھۆنراۋى ئاينى و كۆمەلايەتى و دلدارىشى ھۆنىۋەتەۋە و لە دىۋانەكەيدا تۆمار كىردۈن.

سەرچاۋەكان

- ۱- دىۋانى عەبدوللا بەگى ھەورامان كە لە سالى ۱۲۲۴ى كۆچىدا نووسراۋە.
- ۲- بەيازىك كە بەختى فەرھادى ھەورامانى لە سالى ۱۲۶۵ى كۆچىدا نووسراۋە.
- ۳- يادداشتەكانى خۆم سەبارەت بەعەبدوللا بەگى ھەورامى.

عەلى نەقىى دەبىر

ئەم ھۆنەرەمان ناۋى عەلى نەقى و كۆپى عەباس و نازناۋى دەبىر بوۋە و بەپىتى ئەو بەلگەنى كە كەۋتۈۋەتە دەستمان لە سالى ۱۲۹۹ى كۆچى لە ھارۋون ئاۋادا لە دايك بوۋە و ھەر لەۋىشدا پى گەيشتۈۋە. ھەر لە مندالىدا خەرىكى خويىندىن بوۋە و لە پاشا باۋكى مامۇستايەكى بۆ راگرتۈۋە و وانەى فارسى و خەتخوشى پى فېر كىردۈۋە و ماۋىيەكىش لە كرماشاندا بوۋە و لەۋىدا لەگەل زانايان و ھۆنەراندە كۆبۈۋەتەۋە و پاشان كە ھاتۈۋەتەۋە لەلەى جۋامىرخان و داۋدخان، خەرىكى نووسەرى بوۋە، نازناۋى (دەبىرى) پى دراۋە و ھەر لەۋكاتەدا ئازايەتى و قارمانەنتى عىلى كەلھورى بەھۆنراۋى فارسى ھۆنىۋەتەۋە و ناۋى ناۋە (كەلھورنامە) كە نىزىكەى يازدە ھەزار ھۆنراۋىك دەپى. ئەم ھۆنەرە پاشماۋى ژيانى ھەر بەنووسەرى و ھۆنىۋەۋى ھۆنراۋ بىردۈۋەتە سەر تا لە سالى ۱۳۶۹ لە ئىسلام ئاۋادا كۆچى دۋايى كىردۈۋە و لەۋىدا نىژراۋە.

دەبىر لە ھۆنىۋەۋى ھۆنراۋى كوردى و فارسىدا دەستىكى بەرز و بالەى ھەبوۋە و لە ھۆنىۋەۋى ھۆنراۋا سەرى كىشاۋەتە دەرگەى ھەمۈر چەشنە ھۆنراۋىكەۋە: (ئاينى، دلدارى، كۆمەلايەتى) ئەمەش پارچە ھەلبەستىكى ئەم ھۆنەرە كە دەلى:

مەۋلا گىرداۋەن، مەۋلا گىرداۋەن

پۆلەم گىرفتار گىچ گىرداۋەن

پۆلەم كەسىكە ئەحمەدش ناۋەن

زەللىلى ئەحمەد كەى ۋەتق باۋەن

ئەر مەن بىچارەم تۆ چارە سازى

تۆگەردن فرەز مەۋكە حىجەزى

تۆ ئەسەدوللا ساحتېب ئىعجازى
 تۆ لە پاي پەزاي خودا سەربازى
 تۆ مەولوود پاک کەعبەى خودايى
 خودا نىد ژ زات خودا جودايى
 تۆ پىشەوايى تۆ موقتەدايى
 تۆ ھەم ناخىرى، ھەم ئىبتەدايى
 تۆ دەم مەسىح عەصاي کەلىمى
 تۆ مەعنى حامىم تاھا و ياسىنى
 تۆ دەستگىر دەس گەدا و يەتيمى
 تۆ ھەم حاكىمى، تۆ ھەم حەكىمى
 تۆ بابۆى حوسەين خوونىن لىباسى
 دلخوونىن ژ داغ دەس عەباسى
 تۆ ھەر ئەو كەسى حەق مەدحت وانا
 نە پاگەى مەعرەج ئەحمەد نە زانا
 وات وە جىبرەئىل نەى پەيك دانا
 چەند وەقتەن نەى چەرخ شەھپەرت شانا
 ئى وشىترانە وەى قەتارەوہ
 وەى كۆھان موور سەندووق بارەوہ
 وە كۆمان مەچن وەكام شارەوہ
 بارشان چىشەن لىم مەشارەوہ
 جىبرەئىل وە جەوات وە پىغەمبەر
 ستارەى ھەنەن نەى چەرخ ئەخزەر
 ھەر سى ھەزار سال نەدەور قەمەر
 يەكبار ژ مەشرق سەر مارۆ ئەو پەر
 مەن سى ھەزار بار ئەو ستارەى نوور
 روئىت كەردەم وەى لەيل دەيجوور
 ئى ئوشىترانە ھەرھان وە عوچوور
 نووا و دوماشان پىم نەوہ زوھوور

هیچ نهمزانم بارشان چیشه
 کئی ساریانه و کئی جلّه و کیشه
 وه لحاسلّ مه قسوود خودا حهیدره
 فرمان فرهمای شا و گه دا حهیدره
 تۆ شیر باجگیر راگهی میعراجی
 تۆ هم تاج بهخش، هم ساحیب تاجی
 چه بۆ بپرسی ژهی دوس دیرین
 باچی خواهشجالی یاکه دلگیرین
 تاباجم رۆلهم وه ئه سییر بهردن
 بهردن وه دیدهم یه کجار نوور بهردن
 فیدای رۆلته بۆ رۆلهی بئی که سم
 مه دح و سونات کهم تا گهر که هسم
 به دبخت ئاره زوی رۆلش بهرد وه گل
 چاونه ئینتزار دس وه بان دل
 مه ولا دمخیلیم وه تۆ زامن بۆ
 هر جا ئهممه چوود مه ولام ساکن بۆ
 (نهقی) هروه تۆ دل بهسته گیشه
 وه هر دو دنیا وارسته گیشه

واته لهم هۆنراوانه دا هافی عهلی سلّوی لّی بئی دهکاته تکاکار بۆ ئه وهی کوره کهی له
 بهند ئازاد بئی تا له خهم و پهژاره پزگاری بئی و دهلی: ئهی مه ولا! کوره کهم گیرۆدهی گێژی
 گراوه و من بیچارهم و تۆ چاره ساز و خوشه ویستی خواو پیغه مبهری گهره ی ئیسلامی،
 له پتی میعراجدا گه یشتینه پیغه مبهر بئی ئه وهی خۆی بزانی، دسا دهبی لهم پهژاره یه
 پزگارم کهی و له خوا بیارپهته وه که کوره کهم له بهند پزگاری بئی، چونکه ئه ویان به دیل
 بردوه، دایکی به دبختی بهی ئه وهی کوره کهی ببینی تۆقی کرد و مرد، ئه و کوره کهم
 سپارده تۆ و چاوه روانی پزگاریی ئوم.

سه رچاوهکان

۱- دیوانی هۆنراوهکانی دهبیر که له سالی ۱۳۶۲ی کۆچیدا نووسراوه.

۲- یادداشتهکانی خۆم سه بارهت به دهبیر.

میرزا حسن علی غریب

ئەم ھۆنەرمان ناوی حسن علی و کورپی ئاغا میرزا علی وەزیریە و نازناوی ھۆنراوی (غریب)ە. بەپێی ئەو زانیاریانەی کە کەوتوووە دەستمان لە ساڵی ۱۲۹۹ی کۆچی لە دیتی قەرەول لە دایک بووە. ھەر لە منداڵییەوە لەلای مەلا محەمەدی قەرەولی خەریکی خۆندن بوو و کاتێ لە پەراوێ وردەلەکانی فارسی بووئەو، سەرەتای خۆندن فەقە ئیسلامیی دەست پێ کردوو و لە پاشا بەفەقیەتی چوو بۆ سنە و لە مزگەوتی (دار الاحسان)دا ماوێک خەریکی خۆندن بوو و پاشان بەزۆری شۆنەکانی کوردستاندا گەراوێ و لەلای مەلا چاکەکانی ئەو مەلەبەنداندا گەلی وانە و دەری وەرگرتوو و ئەوسا گەراوێتەوێ زێد و مەلەبەندەکی خۆی و ماوێک خەریکی کشتوکال بوو و دواي ئەو قەرەولی بەجێ ھێشتوو و چوو تیکانته‌پەي ھەوشار و پاشماوی ژیانی لەویدا بەکاری کشتوکال و وانە و تنەو و ھۆننەوی ھۆنراو بردووئەو، تا لە ساڵی ۱۳۷۰ لە تەمەنی ھەفتا و یەک ساڵیدا کۆچی دواي کردوو و بەپێی ئەسپاردەیی خۆی تەرمەکیان بردووئەو قەرەتەوێ و لەویدا نۆژتووێ.

میرزا حسن علی لە ھۆننەوی ھۆنراوی کوردی و فارسیدا دەستیکی بەرز و بالایی ھەبوو و بەیەکێ لە ھۆنەرانێ کورد دیتە ژمار. ھۆنراوەکانی زۆر تەپ و پاراو و شیرین و پەوان. وە لە ھۆننەوی ھۆنراویدا سەری کێشاوئەو دەرگای ھەموو جۆرە ھۆنراوەیەکەو: ئاینی، دلداری، چیرۆکی، جگە لە دیوانەکی کە داگری ھۆنراوی ئاینی و دلدارییە، پەراوێکیشی بەناوی: ھەیدەر و سنەبەر بەھۆنراو ھۆننەوێ کە ھێشتا لە چاپ نەدراو. نازکی و تەپ و پاراوی و شیرینی ھۆنراوەکانی غریب نموونەییکی بایدارە بۆ بازاری وێژە کوردی. ئاخۆ سروشتە جوانەکی کوردستان بووئەو سەرچاوی ھەلقولینی ھۆنراوی غریب؟ وەیا یارە خۆشەویستەکی ئەوی ھان داوێ کە ھۆنراو بھۆنێتەو؟

لەبەرئەوی ھۆنراوەکانی بەتەواوی نەکەوتووئەو دەستمان ناتوانین، لەم بارەوێ بیروپاری خۆمان بەتەواوی دەرپین، بەلام لەو چەند پارچە ھەلبەستە دلدارییە کە کەوتووئەو دەستمان ئەوێمان بۆ دەرەکیوێ کە بەئەوێ کچە کوردیکەو سەوتاو و گەلی ھۆنراوی بەبەژن و بالایدا ھۆننەوێ و گلە و گازندە و سکالای دلی خۆی بەم چەشنە دەرپروێ کە دەلی:

مەیلەت ھاوێلای ئەو نەماموێ

دەستاخەن وە بەند ئەو نەفاموێ

وه لیو و بالاش بهی رهفتارهوه
 ههردوو عهین ومخشم قین وقارهوه
 قامهت بهو زولفان عهجهب تارهوه
 ههه چۆن بیهمارهن لهب وه بارهوه
 چون مورغ نهقهفس بی وه دامهوه
 مهئییوسهن وهچنگ ئهونهفامهوه
 بالا بهوینهی سهول سایه بهرز
 بالا مهنما نو ئهونهبووم و مهرز
 ههه ومقت مهربقسوت ئهوه ههزار تهرز
 جه لهجه و لارهش ئهعزام نشت وه لهرز
 دهست زهلیلی ها وه زامهوه
 مهئییوسهن وهچنگ ئهونهفامهوه
 شهوان مهناڵۆ چهنی ئاه سهرد
 هههچۆن بیهماران زهم ناڵودهی دهرد
 فهلهک رهحم خیر وه حالش نهکهرد
 وهشیی سالانش وه تهلخی ویهرد
 چون مورغ نهقهفس بی وه دامهوه
 مهئییوسهن وهچنگ ئهونهفامهوه
 یاللا بهحاجهت پیغهمبهران گشت
 بهشهرافهقی عهلی زۆر وه مشت
 ئی مهلهک شیوهی لهقای نوور سرشت
 دهستاخن وهدهست دیو ئهکوان زشت
 دهست زهلیلیش ها وه زامهوه
 مهئییوسهن وه چنگ ئهونهفامهوه
 فهلهک تو کردار دهس کهچهازی
 هههکس وههام جنس ویش بکهه پازی
 جهواهیر بهخشای وه دامانهوه
 دانه دای وه دهست نهفامانهوه

وہس کار ناشہرغ باوہرہ نہویر

ئاخر وہ نہفرین (غہریب) مہبی گیر

چون مورغ نہقفہس بی وہ دامہوہ

زہلیلہن ومچنگ ئو نہفامہوہ

واتہ: ئی غہریب! تۆ دلت ها بہئو نہماموہ و کہچی دلت کہوتوہتہ بہندی ئو و ئویش
چاوی لیت مؤرکردوہتہوہ و رقی لیت ہستاوہ و زولفہکانی شوکرکردوہتہوہ بۆ لہ
ستدارہدانت.

بہژن و بالای ئو یارہ، وکو سول بہرزہ و خوی لہ ہموو شوینیکدا دہنوینئ و بہوئی
لہنجہولاریہوہ دلت دہلہرزئ و ہیچ بہزمیی پیدا نایت. ئی چہرخی چہپگہرد! تۆ بۆ وا
خراپ و نالہباری، دہسا ہر کہس بہہاولفی خوی بکہ پازی و نیازی دلی خوی بگہیتنہ،
ئیتہر کہم کاری نالہبار بکہ، ئاخری بہنہفرینی (غہریب) دہکەوتنہ گیرو بہجاری لہناو
دہچی.

یہکئ لہ شوینہوارہکانی غہریب، پەراوی حەیدەر و سنەوبەرہ کہ چیرۆکەکەئ لہ بنەرہتا
کوردییہ و خەلک ئیستاش دہم بہدہم دہیگیتی نہوہ و ئو لہ قالبی ہۆنراوی دہ ہیجاییدا دای
رشتوہ.

غہریب سەرہتای چیرۆکی حەیدەر و سنەوبەری بەستایشی خوا و پتغەمبەر دەست پئ
کردوہ و لہ پاشا داواي لیبوردن و بەخششی لہ خواي تاق و تەنیا کردوہ و دہلئ:

ئى بہندەئ زہلیل عاسی رۆوسیا

جەدین رۆسووم مەکەرم جیا

ئەر سەد کہ عاسی ہم شەرمسارم

گونای فراوان بییہن وە بارم

ہەر چی تۆ فرمات بەجا ناوہردم

فرئ تەرک قەول کەلامت کەردم

ہیچ حەقم نہکەرد سوا جە ناحەق

تا واتن پەندەم کافر مۆتلەق

بەکافری ویم کەردەنم ئیقرار

کەرەمدار تۆنی کەرەم بی شمار

تۆ جە کافران فرئ ویرەدی

ہم چەنی خاسان مەرہمەت کەردی

ٲاز ډهروونم وهنهٔ عــــهـيـانـهٔ
 چ حاجهٔ وه شهرح واتهـي بهـيـانـهـن
 بهـلام نـيـسـتـدعـاي بهـنده كهـمينه
 هـر نـيـدـهـن جـهـلـات نـهـي بـي قـهـرينه
 گونـاي ويـهـردهـي نـي بهـندهـي كهـمـتـهـر
 عهـفووم كهـر بهـزات ٲاك ٲنـغهـمـبـهـر
 عهـفو كهـر گونـاي عاسـيـي شهـرمـسار
 نـومـيـدم بهـتـون سـرٲيـوش سـهـتار
 فيـعل شهـيـتـانـي نهـزاتم دوور بـو
 سهـرچهـشمـهـي زهـينـم دايم ٲرـنوور بـو
 نهـگـهـر چ نـايـهـي (قالوا بلا) هـن
 بهـنهـمر قـودرـهـت وهـنـم گـهـواهـن
 نهـر بهـلا واتـم نهـر واتـم نهـعــــهـم
 كـول بهـرهـزاي تـون قـادر نهـعـزهم
 هـم بهـرهـزاي وـيـت جـهـنهـعـم دوورم
 بهـي حـهـرف بهـلا حـهـل زهـروورم
 بهـي عهـقل نوـقـسـان نهـوهـندهـم زانا
 دوورم جـهـ نهـعـم مـن بهـلام وانا
 هـهـرچـي رهـزات بـو جـهـكـي مهـٲرسي
 هـم رهـزاي وـيـتهـن جـهـ كـي مهـترسي
 كـيـيـهـن سـواي وـيـت كان سهـخا بـو
 كـي بهـخـشـو گونـا كان رجا بـو
 هـر تـونـي مهـعـبوود نهـزهـل تا نهـبهـد
 هـر تـو مهـناسـون وه كـيـمـهـن مهـدهـد
 بـياوه بهـداد بهـندهـي شهـرمـسار
 كهـرمـدار تـونـي حـيـي جـيـهـانـدار
 بوـيهـر جـهـ تهـقـسـير گونـاي ويـهـردهـم
 گونـاي بـي شـمار چـهـني نهـكهـردهـم

وهلحاسل هه رچی سه لای تو تیشه ن
 بنده فرمانم سه لای من چیشه ن
 دووهم ئیلتجای بنده ی خه تاکار
 ئیدهن نه درگات که ره م بئ شمار
 تا باقیی حیات تا واده ی ته سلیم
 دوور بۆ جه وه سواس شهیتان ره مجیم

قهتره ی جه پهحمهت ده ریای گران یار وزه ی نه دروون (غریب) شهرمسار

واته: خوایا هه رچه بنده که من گونا هکار و شهرمه زارم و فرمانه کانی تو م به جئ نهیتاوه، خۆت پازی دهروونم ده زانی و داوات لی دهکهم که بمبه خشی و لیم بیووری و له نههریمه ن دوورم خهیتاوه و سه رچاوه ی زهینم روون کهیتاوه، من له پۆژی بهرینه وه به لئیم دا که له پئی تو وه برۆم، به لām تووشی گونا هبووم و له پئی راستی تو هه لخلیسکام، به لām نه وه ده زانم که تو به خشندهیت و منیش هه ر تو ده ناسم و ده سا بگه ره فریام و له تاوان و گونام چاوپۆشی بکه و ئیتر نه وه به ده ست خۆته، تکای دووهم نه وهیه که تا ماوم له نههریمه ن دوورم خهیتاوه و دلم به ناوی ده ریای به زهییی خۆت پاک و خاوی ن کهیتاوه.

چیرۆکی ههیدەر و سنه و بهر پروودای نهوینی کور و کیژتیکی کورد و کشمیرییه، به ناوی ههیدەر و سنه و بهر به پیتی نهو چیرۆکه ههیدەر له گه ل هه ندئ له سهرداران و سهربازانیدا دهرواته شکار و له پيدا نهوانی لی ون ده بی و له پر خه یوه تیک له دووره وه ده بی نی و خۆی ده گه یه نیته نهو خه یوه ته و ته ماشا دهکا کیژتیکی شوخوشهنگی به ناوی سنه و بهر تیدایه سنه و بهر که نهو ده بی نی خهرا باروینه ی ده پیچته وه و له گه ل که نیزه کهیدا که هومه یلای ناو ده بی ده که و پته پئ و ههیدەر به گیش ده که و پته شوینی و نهویش به شمشیر برینداری دهکا و به جی دلی، به لām له پيدا په شیمان ده پیته وه و که نیزه کهی ده نی رته لای که برینه کانی به سه ستی. له پاشا ههیدەر به گ ده گه پته وه و دهرواته لای پاشا و کاره ساته که ی بۆ ده گه پته وه و پادشاه هه ندئ زێری پئ دها تا به شوین دلخوازه کهیدا پروا. سنه و بهریش که کچی یه کئ له میره کانی کشمیر بوو، هه موو سالتی بۆ دۆزینه وه ی گیا گه لی ده رمانیی هاتووه ته کوردستان تا پوهه که کان بۆ ده ردی ده رده داران به کار ببا سنه و بهر له پاشا بریندارکردنی ههیدەر به گ به رهو کشمیر ده که و پته پئ، به لām نهویش دلی ده جئ له ههیدەر به گ و له ناگری نهوینی نهو دا ده سووتئ که باوکی به مه ده زانی به زۆر ماره ی دهکا بۆ نامۆزا که ی، به لām سنه و بهر نه مه ی پئ ناخۆش ده بی. ههیدەر به گ به رهو کشمیر که و ته پئ تا گه یشته شاریکی گه وره و سهیری کرد شایی و زه ماوه نه و جلهوی نه سپه که ی به ره لا کرد

و ئەسپەكە ئەوى بىردە بەر مالى پىرەژنىك و لە ئەسپەكەى دابەزى و بووه مێوانى پىرەژنەكە
 و هۆى ئاھەنگ و شایىي خەلكى شارەكەى لە پىرەژنەكە پرسى، پىرەژنەكە وتى: كچى
 مىرى ئەم شارە كە تازە لە كوردستانەو هاتووئەتەو بۆ ئامۆزاكەى خۆى ماره براوه و ئەم
 شایلوغانەيان بۆ ئەو پێك هێناوه. حەیدەر بەگ لە پىرەژنەكە زۆر پاراپەوه كە كارىكى بۆ
 بكاو بىباتە لای سەنوبەر و چارى پێ بکەوێ پىرەژنەكەش دەستى جلپەرگى ژنانەى بۆ
 هێنا و كرديیه بەرى و برديیه ئەندەر وونى سەنوبەر و لە گۆشەپەكدا خۆى شاردهوه و لەم
 كاتەدا لەپەر ئامۆزاكەى سەنوبەر هات و لەپەر شەپە زلەپەكى دا لە سەنوبەر و هەندى
 قسەى ناشىرىن و خراپىشى پێ كرد. سەنوبەریش ناخىكى هەلكىشا و لەپەر حەیدەر بەگ
 خۆى دەرخواست و بەشمشێر ئامۆزاكەى كوشت و دەستى سەنوبەرى گرت لەناو شار دەرى
 كرد و هێناپەوه كوردستان و ئەوسا مارهى برى و حەوت شەو و حەوت پوژ بووه شایلوغان
 و ئاھەنگ و شایى. جا غەرىب باسى ئەو شایى و ئاھەنگ و زەماوئەمان بۆ دەكا كە مەگەر
 هەر خۆى توانیبیتى باسى ئەو شایلوغانەمان بۆ بكا، وەكو دەلى:

چل رۆ چراخان كرىا كوردستان

جە یومن ئىقبال شای والا مەكان

سەدای سەنج سەز نالەى كەرەنا

مەنشت وە گەردوون وە چەرە مینا

سەدای سەمتوووان چەنگ جەقەنە

رەقس رەقسەن شەیدای زەمانە

نالەى مووكەشان، بەرەت چەنى روود

سەوت وەشخوانان چوون نەغمەى داود

عیشووى ساقىيان جەمىن قورس نوور

مەگىلان چەنى پىالەى بلوور

كاكۆل چەنى زولف چىن وەردەن چىن چىن

ئەفشان كەردەبىن نەپای عەرەقچىن

وە هەر كەس مەدان جورەى جام مەى

باقى نەمەند هۆش كەس بەكام وەى

سەرداران سوروور جەبادەى شادى

رەعیەت جەخۆف چراغ ئازادى

یه‌گشت بهی ئه‌ساس شادیی سنه‌ویه

بهی عه‌یش نشات شی‌یر دلاوه

واته: بۆ زه‌ماوه‌ندی حه‌یدەر و سنه‌ویه‌ر چل رۆژ کوردستان بووه چراخان، وه‌ ده‌نگی ساز و ناله‌ی که‌رنا ده‌جووه ئه‌وپه‌ری چه‌رخ‌ی گه‌ردوون، به‌ده‌م ده‌نگی سه‌متوور و چه‌نگ و چه‌غانه‌وه سه‌ماکه‌ران سه‌مایان ده‌مکرد و چاوه‌شانیش ده‌یان دا له به‌ریه‌ت و پروود، وه‌ گۆرانیبێژان و چه‌رگه‌ران و مکو نه‌وای داود ده‌یانچه‌ریکاند و چه‌ریکه‌یان بۆ خه‌لک ده‌وت، مه‌یگێرپان به‌ناز و له‌نجوه پیا‌له‌ی مه‌ی و بادیه‌یان به‌ناو خه‌لکدا ده‌گێرا، وه‌ به‌هه‌ر که‌سێک قومێک باده‌یان باده‌یه، هه‌ست و هۆشیان ده‌برد، سه‌رده‌ره‌کان به‌هۆی ئه‌م شایێ و گۆیه‌نده‌وه له‌و په‌ری شادییه‌وه بوون و وه‌زیرانی‌ش له‌وپه‌ری ئازادییه‌وه هه‌له‌ده‌په‌ین، ئه‌مانه هه‌مووی بۆ شایێ و خۆشی سنه‌ویه‌ر پێک هێنرابوو.

سه‌رچاوه‌کان

۱- کۆمه‌له‌ هۆنراوه‌کانی غه‌ریب که‌ له‌ ساڵی ۱۳۶۸ی کۆچیدا نووسراوه.

۲- حه‌یدەر و سنه‌ویه‌ر - هۆنراوی غه‌ریب که‌ له‌ ساڵی ۱۳۶۹ی کۆچیدا نووسراوه.

۳- ته‌له‌ی ده‌سته‌و شار - نووسراوه‌ی سه‌دیق بۆزه‌که‌یی- تیکانه‌په، ۱۳۴۶.

میرزا خانی هه‌رسینی

۱۳۶۰ - ۱۳۰۰

ئه‌م هۆنه‌ره‌مان ناوی عه‌لی خان و کو‌ری نيعمه‌توللا‌ی موکری و نازناوی هۆنراوی (خانی) بووه، وه‌ به‌پیتی ئه‌و به‌لگانه‌ی که‌ که‌وتوو نه‌ته ده‌ستمان له‌ ساڵی ۱۳۰۰ی کۆچی له‌ دیتی باره‌گنه‌ی هه‌رسین له‌ دایک بووه و هه‌ر له‌وێشدا پێ‌ گه‌یشتوووه. له‌ مندا‌لیدا خه‌ریکی خۆیندن بووه و له‌ پاشا باوکی مامۆستای تایبه‌تی بۆ گرتوووه و له‌ لای ئه‌و فێری زمان و وێژه‌ی فارسی و عه‌ره‌بی و هه‌خت خۆشی بووه و له‌ پاشا هاتوچۆی حو‌ج‌ره‌ی فه‌قیانی کردوووه و سه‌رێکیشی داوه له‌ کرماشان و ماوه‌یه‌کی‌ش له‌وێدا خۆیندوو‌یه‌تی و پاشان که‌راوه‌ته‌وه بۆ زێد و مه‌له‌به‌نده‌که‌ی خۆی و له‌ هه‌لسوو‌پان‌دنی کاروباری دێیه‌که‌یاندا یارمه‌تی باوکی داوه، که‌ باوکی‌شی مردوووه هه‌مووی ئه‌و کارانه که‌وتوو‌ته ئه‌ستۆی خۆی و له‌ ناخه‌ر و ئۆخه‌ری ته‌مه‌نیدا چوو‌ته لای نه‌وه‌کانی له‌ هه‌رسین و سه‌ر ته‌نجام له‌ ساڵی ۱۳۶۰ له‌ ته‌مه‌نی شه‌ست سا‌لیدا کۆچی دوا‌یی کردوووه و به‌پیتی ئه‌سپارده‌ی خۆی له‌ گۆرستانی ئیمام زاده مه‌هدی نێژراوه.

کاک حه‌مه عه‌لی سولتانی له‌ په‌راوی (حه‌دیقه‌ی سولتانی) دا سه‌باره‌ت به‌م هۆنه‌ره ده‌لی:

که میرزا خانى هەرسىنى يەكئى له پیاووه ناودارهکانى خواناس و پارێزگارى دى بارهگنەى
 هەرسەن بوو وه له بەخشندەيى و جوامێرىدا بى وینە بوو، وه له وێژەى فارسى و عەرەبى و
 کوردیدا دەستىكى بەرز و بالای هەبووه و گەلى یادداشتى سەبارەت بەهۆنەرەن نووسىوه و
 له تەمەنى شەست ساڵیدا له سالى هەزار و سى سەد و شەستى كۆچى له هەرسیندا
 كۆچى دوايى کردووه و هەر لهوێشدا نێژراوه.

ئەم هۆنەرە له هۆنینهوهى هۆنراوى کوردیدا دەستىكى بەرز و بالای هەبووه، وه زۆربەى
 کاتى خۆى بەخوێندنهوهى هۆنراوى هۆنەرانى کورد بەسەربردووه و هەر له تافى جوانیدا
 خێى داوێته خوێندنهوهى دیوانى هۆنەرانى کورد وهکو: ئەلماس خانى که لێوێ و ئەلماس
 خانى که ندۆلەيى و میرزا شەفیع و خانای قویادی و گەلى حەزىشى له چێژکەگەلى کوردی
 وهکو: خورشید و خاوەر و شیرین و فەرهاد و خەسرەو هۆنراویان لى وەرگرئ.

بەم جۆرە ئەم هۆنەرەمان دەکەوێته کۆشى هۆنراوهوه و (خانى) دەکاته نازناوى
 هۆنراوى و هەندى جارىش نازناوى خۆى بەکەرەلایى له هۆنراودا هێناوه.

میرزا عەلى خان له هۆنینهوهى هۆنراودا سەرى کیشاوهته دەرگای هەموو چەشنه
 هۆنراویکەوه: دلداری، ئاینى، کۆمەلایەتى وه له هۆنینهوهى ئەو چەشنه هۆنراوانەدا
 سەرکەوتووه. ئەمەش چەند هۆنراویكى ئەم هۆنەرە که دەلئ:

خانى هات نەجۆش، خانى هات نەجۆش

چەشمەى مەداحیم هەنى هات نەجۆش

گەر چەنیم بى دیدە و بى گۆش

لاکن مەئذوونم هەر چى مووشین بۆش

ئەوێل حەمد حەق نەعت پیغەمبەر

تەوسیف والای کونەندەى خەیبەر

شیر کردگار ئەمیر سەفەدەر

ئەبوو لەعسوومین ئەولیای سەرور

هادى هیدايەت بیابان غەى

زەورەق نەجات مەعاسى پەى پەى

ستوون سەماء خودای کولل شەى

لەنگەر هەفت ئەرز لایەمووت حەى

من عەبد ئەسیم کار ژدەست پەفته

ئەعزأ ژ ئەدای عیبارەت کەفته

له وای غهفلته چهریده و خهفته
 مهغروور بهردهوام عومردوو ههفته
 لاکن پوژئی بی پوژگسار نهوی
 جوز پوژ ئافهرین هیج پر کارنهوی
 ز سهماء ژ ئهرز هیج ئاسار نهوی
 نهوعی ژ ئهشیاء بهرقهزار نهوی
 حیسنی بنا کهرد رهحیم رحمان
 موعهماش کهردن وه دارولئهمان
 حسن ولایت ئه (حصن) یهزدان
 داخل کهرد وه (حصن) جوملهی شیعهیان
 ئومیدم وهو کهس من خلقت کهردن
 داخلم وه (حصن) ولایت کهردن
 گهر چه عوسیانم جه حد ویهردن
 سزام ههریهسه تا وهقت مهردن
 ئه من وجودم هیج نهویا مهوجود
 نهجود مهعلووم بی ئهسله نهدی جود
 یارهب، یا غهفوور، رحمان رهحیم
 فهزلت ببهخشق گونا ههزیم
 نهگهر تق نهویت بهنگههدارم
 ژیهدان بهدتهر مهبق کردارم
 ههدهس سهحیح فهرموودهی ئیمام
 شناوام وهختی قهلهم بی ئارام
 دوست دوستمان نههل بهههشتهن
 فارغ ژ جهحیم ههزاب زشتهن
 تهکیهی ئومیدم بهههشت و چارهن
 لوتف چاردهتهن وهنهم دیارهن
 یارهب وه رهندان دهست مهخانهت
 وهههشق عوششاق مات دیوانهت

وهـخوون عاشق شهـهیدان رات
 سوچدهی عابدان وهـخاک دهرگات
 بهـعلیمی عیلم ههم عاملانت
 بهـحعلیمی حلم ههم حاملانت
 بهـشهـوییداران عشق تو جۆیا
 ژ تولمات شهـو وهـ لایل دوجا
 نهـفـعـالم تهـمام ههم پهـدوبهـدهن
 پاگهی نومیدم دشوار وسهـدهن
 نهـتورک، نهـعـرهـب نهـکورد، نهـ فارسم
 نوختهی بی وجود خودا نهـشناسم
 نهـزاهد زوهد سهـحیح نهـفعـالم
 نهـمودهـپس، دهرس قیل و قالم
 نهـفهـقیر فهـقیر نهـفهـقیر نان
 نهـغهنیی دهـولت غهنیی نهـعوسیان
 نهـعهـیبهـبادهـتکار نهـ پوژه دارم
 نهـ ژ موسلمین دهست وهـکردارم
 نهـ پهـند خهـراب مهـست مهـیخانه
 عاشقان عشق یهـکتای یهـگانه
 نهـ چۆلگهرد را جـۆیای یارم
 نهـچوون موجتهـهد ئیجتهـهاد دارم
 نهـدیده روشن جـهـمـال یارم
 مهـقبوول و سهـحیح کارو کردارم
 قهـلبم وهـ حوجب دنیا گرفتار
 ژی نهـفعـالانه منم شهـرمسار
 هیچ کهسێ چوون من پووسیا نییه
 شهـرمهـندهی نهـفعـال ژهی دنیانییه

واته: خانی دلی هاته کول، سهـرهـتا بهـناوی خوا و پاشان خهـریکی ستایشی پیغهـمبهـر و
 شیری کردکار عهـلی دهـبی، واته نهـو کهسهی که بهـلهـمی پزگارییه و دهـیته تکارمان له

پوڙي پسلاندا، من بندهي کي گوناهاڪارم و له شيو و دڙلي نافهرمانيدا تلامه ته وه، خوي
 مه زن هر له پوڙي بهرينه وه قه لايه کي دروست كرد كه نهو قه لايه ش قه لاي ويلايه ته و
 هه مووي شيعه كاني برده ناو نهو قه لايه، منيش نوميدم به خوايه كه بمباته ناو نهو قه لايه،
 كه رچي گونا هم له نه زمار به دره، وه به پيئي نه م فرمايشته كه دهفه رمووي: دوستي
 دوستمان دمچيته به هه شت، منيش نوميدم به دوانزه نيمامه خويا سويندنت دهممه رهنداني
 مهستي مهخانه، وه به خويني كوزراواني پتي خوا و كړنو شي خواناسان و به شهويدياراني
 خواناسي كه پتي راستم پي پيشان بدهي، چونكه من گيرژده ي نه م جيهانه بووم و له
 دهست دهرچووم و دهمانم كه كهس وهكو من روپوش نيبه و شهره زاري باره گاي تو نيبه.
 خاني له پارچه هه لبه ستيكي تريدا دهلي:

موفار هقت سهخت، موفار هقت سهخت

درد نيبه و پنه ي موفار هقت سهخت

هيجران نهو يار تازه بهر به ست پمخت

مه خسووس پي كه سي هرچوون من به دبخت

وه توفيق حقه وه رهنج گياني

تا پيدا كهر دم دوست پوځاني

مودده تي و مشهد مويته وه هم دم

قهزا و قهر مدهروش وه هم

هه هاوار زه ي بهخت دلگيريمه وه

زه ي غريب كه فته ي نسيريمه وه

دور كه فتم كهر دن دهر بي نمان

ژ خدمت عزيز، خان كه مرخان

ناتش گير بييهن دلي پر دهر دم

روپه رنمارق روخ ساره ي زهر دم

فرموده ي شريف شاه مهردا نه ن

يار موفار هق خهيلي گرانه ن

هم ژ ديوانه ن حهديس نهو شا

پهري نومنه تان تا ببون ناگا

دنيا جاي زحمهت فراق و دهر دن

كه سي نه ي دنيا دل خوش نه كهر دن

واته: هیچ دهر دیک ناگاته دهر دی دوری، به تاییهت یاریک که کۆچی دواپی بکا، به تاییهت بۆ منی به دبخت زۆر سهخته من نهو دۆستمه ههر له زووهوه دهناسی و دلم پی دابوو، وه خۆشم دهویست وه له ههنگۆتی دۆستی نهو چهشکم دهکرد، کهچی چاره نووس نهوی له من جیا کردوه بۆ نهوی پاشماوهی ژیانم به دهر و پهنج و پهژاره ببهمه سهر و ئیتر پروومهتی نهو دۆسته خۆشهویسته نهبینم، به لای جیهان جی ئهرک و پهنج و ناخۆشییه و، کهسیک له جیهانه دلخۆش نییه.

سهرچاوهکان

- ۱- حدیقه سلطانی - تالیف: محمد علی سلطانی- تهران، ۱۳۶۴.
- ۲- دیوانی میرزا خانی ههرسینی که له سالی ۱۳۶۳ی کۆچیدا نووسراوه.

عینایهتی هیدایهتی

۱۳۷۶-۱۳۰۱

ئهه هۆنه رهمان ناوی عینایهت و کورپی هیدایهتی پاوهیییه و به پیتی نهو زانیاریانی که وتوونه دهستمان له سالی ۱۳۰۱ی کۆچی له پاوهدا له دایک بووه ههر له مندالی له لای باوکی خهریکی خۆتندن بووه و له پاشا چووته حوجرهی فهقییان و بۆ خۆتندن که لای شوینی کوردستان که پاوه و ماوهیهک له چۆر بووه و چهند سالتیکیش له بیاره بووه و سه ره نهجام له سه هدا خۆتندنه کهی تهواو کردوه و که پاوهتهوه بۆ پاوه و له پاش ماوهیهک به مالهوه باری کردوهته دیتی (که لای) جوانرۆ و ئیتر پاشماوهی ژیاپی له ویدا بهوانه وتنهوه و پینۆنیی خه لک بردوهته سهر تا له سالی ۱۳۷۶ له تهمنی ههفتا و پینج سالیدا کۆچی دواپی کردوه و له ویدا نیژراوه.

عینایهت به ئاقهتی عینایهتیش ناسراوه و بهیهکی له هۆنه رانی ئازادیخوازی کورد دیته ژمار، نهو له که ل به گزادهکانی جوانرۆدا بۆ ماوهی ده سال له زیندانی ئه سفه هاندا بووه، به لام لهو هۆنراوانهتی که له زیندانا هۆنیویه تهوه شتیکی نهگه یشتوهته دهستی ئیمه و هۆنراوهکانیشی به تهواوی کۆنه کراوتهوه و له ناو خه لکدا دم به دم دهگیرنهوه.

عینایهت له هۆنینهوهی هۆنراودا دهستیکی بهرز و بالای هه بووه و زۆربهی هۆنراوهکانی دلداری و کۆمه لایهتی و ئاینن.

ئه مهش چهند هۆنراویکی ئهه هۆنه ره که ده لای:

ناگانهو ده مدا بی وه واوهیلا

وینهی واقعهی دهشت که ره لا

مهواتن سەردار سام سەنگینم پۆ
 بابۆی فەرزەندان نازەنینم پۆ
 ئەسپان تازی وەجا مەندەت بام
 نۆکەرەن وێڵ پەراکەندەت بام
 ناگا نەو دەمدا سەردار ئەکرەم
 پەئیس و نەجیب شەخس موحتەرەم
 چەندێ نەدەوران دنیایا وەردە
 پەنای شەرافەت سپەه‌بۆد بەردە
 وارد بی نەودەم وە دەست بەستە
 مانیا و مەفلووک ژادیا و خەستە
 سەفا و سەلامی جە مابەین وەرد
 شەرح حال ویش وەی تەرەمام کەرد
 واتش نازیزان یاران دیرین
 ھەر جە مەریوان تا قەسر شیرین
 یەکسەر وەی دەرەدە گرفتار بییەن
 ئابروو و شەرافەت جە دەس بەرشییەن
 کەس نەمزانۆ حال زارما
 کەس نەمزانۆ پای مەزارمان
 کەس نەمزانۆ پەی چیش وەی تەرەن
 یاکار فەلەک ھەر زۆلم و جەرەن

واتە لەو سەردەمەدا لە پێ بوو و اوھێلا، وەکو پروداو و کارەساتی دەشتی کەرەلا،
 دەیانووت: سەرداری سامی سەنگینم پۆ، باوکی منداڵانی نازەنینم پۆ، قوربانی ئەسپانی
 پەسەنی لە شوێن بەجی ماوت بێ، بەقوربانی نۆکەرانی پەرش و بڵاوت بێ، لە پێ سەردار و
 سەرۆکی بەرپێز بەدەستی بەستەو ھاتە ناوھو و دیاربوو کە زۆر شەکەت و ماندوو
 خەمبارە، سلاوی کرد و پروداوی خۆی گێژایەو و وتی ئەی یاران! ھەر لە مەریوانەو تا
 قەسری شیرین ھەموو بەم دەرەدە گرفتار بوون، ئابروومان لە دەست دەرچوو، کەسێ
 نازانی حاکمان چۆنە، کەسێک نازانی ئەم کارانە لەبەرچییەو ئەم زۆر و ستەمە بۆ چییە، یا
 ھەر چەرخێ گەردوون ستەمکارە و ستەممان لێ دەکات.

بۆمان دەرئەكەوت كە ھۆنەر ئەم ھۆنراوانەى لەبەرچى ھۆنىوئەتەو و مەبەستى لە
ھۆنىنەوئەى چ بوو و ئەو سەرۆكە كە بەدەستى بەستوو ھاتووئە ناوئەو و خەلك لايان وا
بوو مردوو كى بوو؟.

ئەمەش پارچە ھەلبەستىكى ترى ئەم ھۆنەرە كە لە وەلامى ھەمە بەگى پۆستەمىدا
ھۆنىوئەتەو، وەكو دەلى:

دۆسەكەى گيانى پۆستەمى نەژاد
نامەى شەرىفت خەمان دا وەباد
ئەشعار مەربووت مەعدەن شووور
سەيقەل كرىابى بەوئەنى بلوور
مناجات خاس دل پەسەندىدە
وانام و ساوام وە ھەر دوو دىدە
ئەھەنگ ئەشعار فەرد وئەت وەندەم
جە دور ئەفشانىت من ھەيران مەندەم
ئەشعارت جەلام وئەنى شەكەرەن
من جە واتەى وئەم قەلبم پەكەرەن
ھەیفەن قاتى بۆ ئەو شىرىن وەى تەلخ
ئەو ئاوسافەن ئىد لەجەن ھەم بەلخ
ئەو دانەى گەوھەر ئى دسەنگ خاران
ئەو پارچەى ھەرىر ئىد كۆئەى شاران
ئەو خشت ميعمار باش ئۆسای يەمەن
ئىد كەلاوہ كۆن گل و خاك وەشەن
فەلەن ئەساسەى تەھرىرم نىيەن
پەى سەبتش ئاير نەقەلبم شىيەن
نىگاش مەدارق تا دەرچش كەروون
ھەر وەخت وەسىلەش وەدەست باوہروون
قاتى پاتى بۆ خاس چەنى خراو
تا بۆ وەشەربەت شەكەر چەنى ئاو
يادگار يىەن پەى كەسى مانق
شايدە دروودى پەيمان بكىانق

ومسیلهش فهوری حازر بی باری
 دهرج کهردم نهفهوق پهی یادگاری
 ئیزهار مهئیسوس کهم سهوادی ویت
 پهی عیلم و تهحسیل نامورادی ویت
 کهر دهبیت وه لام منیچ ههر بهدرد
 جهکول کهس بهتر گوم نام و ږمگ زهر
 دمای پهجا سال ږمچ و کهردهی ویم
 ئیسته سابتن مهعلووم بییهن لیم
 ههر چپوم کهردن کول پهشیمانم
 ههریک دهردیومن وه ږووی زامانم
 ئینه کول باعس بی ئیتلاعیه
 جه فزل و دانش کهم مهتاعیه
 بی عیلم و سهودا جه نادا نییه
 عاقل کهی کارش پهشیمانیه
 بهلام عهزیم تهقسیرمان نییه
 مههل موحهقر تنگ و وردیه
 مهدرهسهی عولووم عهقل و فام و بهخت
 یا پهناى دیوار یا سایهی درخت
 فهیلهسووف عهقل کان مهعریفه
 ږهواج دههندهی عیلم و شریعت
 نهوړو نیشانهی دهر ودهرمان بی
 مهلا علی موراد تهعلیم دهرمان بی
 نهو ئیمهش یاو ناوهی پایهی بوله
 (شیخ الازهر) بی نهو پیر دلمه

واته: نهی دوستی خوشه ویستم! نامه کهت گه شته دستم و نامه سر چاوه کانمه وه،
 بهراستی هونراوه کانت زور جوان و شیرین و گهلی وشه ی جوان و ږنگینت تیا به کار
 بردوه، بهلام من ئیستا که تمه من گه شته ووه ته پهجا سال و له کرده وهی خوږ زور
 پهشیمانم نه مهش هوئی نادانییه و نه وه دهگه یتنی که بههریه کم له زانست بهدست

نههئاوه و سووچيشم نيبه و گهلی ئاواره و دربه‌دەر بووم.

سەرچاوه‌کان

۱- به‌يازئکی کۆن که له ساڵی ۱۳۵۳ی کۆچیدا نووسراوه.

۲- يادداشتەکانی خۆم سەبارەت بە عینایەتی هیدایەتی.

سە ی حەبیبی ڕه‌وانسەری

۱۳۸۵ - ۱۳۰۲

ئەم ھۆنەرەمان ناوی حەبیبوللا و کوری سە ی حەسەنی باینچۆییە و بەپیتی ئەو زانیاریانەی که ھەوتوووتە دەستمان له ساڵی ۱۳۰۲ی کۆچی له دیتی تەپەلەری ڕوانسەردا له دایک بووه و ھەر لەوێشدا پێ گەشتوو. ھەر له منداڵیدا خەریکی خۆتندن بووه و له پاشا بەفەقیەتی گەلی شوێنی ھەورامان گەراوه، ماوہیکیش له باینچۆ بووه و پاشان گەراوتەوہ زێد و مەلبەندەکە ی خۆی و خەریکی کشتوکال بووه و له تەمەنی پەنجا ساڵیدا بەھۆی نازادبخوازییەوہ گیراوه و تا ماوہی دە ساڵ له بەندیخانە ی ئەسپەھاندا بووه و ئەوسا نازاد کراوه و چوووتە زێدەکە ی خۆی و خەریکی کشتوکال بووه تا له ساڵی ۱۳۸۵ له تەمەنی ھەشتا و سێ ساڵیدا له کرماشان کۆچی دوايي کردووہ و بەپیتی ئەسپاردە ی خۆی له گۆرستانی ڕوانسەردا نێژراوه.

کاک حەمە ەلی سولتانی له پەراوی (حەدیقە ی سولتانی) سەبارەت بەم ھۆنەرە دەلی: خوالێخۆشبوو حەبیبوللا که دایکی له سەیدەکانی لۆن و باوکی له سەیدەکانی باینچۆیە له دیتی تەپەلەر پیتی ناوتە مەیدانی ژیانەوہ و له ڕووداوی گرفتاریی سەرۆکانی ھۆزەکانی کورد له ساڵی ھەزار و سێ سەد و دە ی ھەتاویدا بەدیل گیراوه و بۆ ماوہی دە ساڵ له زیندانی ئەسپەھاندا له بەنددا بووه و ئەوسا له ساڵی ھەزار و سێ سەد و بیستدا نازاد کراوه، وە له دوا ی نازادبوون ڕۆشتوووتەوہ دێیەکە ی خۆی و خەریکی کشتوکال بووه، وە له باخەوانی و ھەڵپاچینی دار و درمختدا پسپۆر بوو، وە خوو و خدەیکە چاکی ھەبوو و زۆر حەزی له خواناسی دەکرد و لەگەڵ زۆربە ی زانیان و وێژەوانان و ھۆنەراندای کۆ دەبووہوہ و له راستەقینەدا پیاویکی زانا و تیگەشتوو بوو، ھۆنراوی جوان شی دەکردوہ، ھەرەھا له سواری و تیرئەندازیدا بێ وێنە بوو، وە حەزی له خۆتندنەوہ ی پەراوی وێژیی و میژوو و جوغرافیا دەکرد، وە زۆربە ی ھۆنراوەکانی له بەندیخانەدا ھۆنیوتەوہ.

سە ی حەبیب بەیەکی له ھۆنەرانی ھەرە بەرز ی کورد دێتە ژمار و، له ھۆنەنەوہ ی ھۆنراودا دەستیکی بالای ھەبووه، وە له ھۆنەنەوہ ی ھۆنراودا سەری کێشاوتە دەرگای

هه موو جوړه هونراوټكه وه: دلدارى، كۆمه لايه تى، ئاينى، ستايشى سروشت.
 ئه مهش هه ندې له هونراوهمكانى ئه م هونره كه ده لى:
 شه مال دمخيله ن قاسيدمان نيه
 عه رزه ي زه ليلان هه ر به تو بيه ن
 جه ي ومرت ر هه ر كه س مه بيا گرفتار
 هاناش به تو بى په يك خووش په فتار
 تو به نا و مه لجه ده رده دارانى
 واسيته ي و سوول به ين يارانى
 قاسد بيت جه به ين مه جنوون وله يلى
 عه رزه ي قه يس يا وه نا ي فه راوان خه يلى
 جه پوژ ئه زه ل تا وه پو ي مه حشه ر
 هيچ كه س چون ئيمهش نه ياوان به سه ر
 شيرين سواران ده س و دل ته يار
 شيرين به زم و په زم پوژ هه ي سوار
 گشت په روه رده ي ناز هيجران نه ديده
 بى خه م چون ئاهووى جه گه ل په ميده
 ناكاو ناغافل بين وه دامه وه
 ئاواره ي وه تن وه سه د زامه وه
 ئاى جه ناله ي تال بلآيسه ي ده روون
 فه رياد جه ه سه رت دله ي پر جه هوون
 گشت وه بار لى تو زام سه خته وه
 دل پر جه نه فرين كه جيى به خته وه
 گشت ده س وه پاره ي زام جه ركه وه
 ته قه لاي بى سوود وه ده س مه ركه وه
 ئاى جه قرچه ي زام ناسور كه فته مان
 په نچ چهنه ساله ي وه باد په فته مان
 جه جه فاي كه ر دوون په نچ به دكاران
 مه ر خالق زانو چو نمان وياران

های هانا شه‌مال عه‌سه‌مان ته‌نگه‌ن
 پای قاسد وه‌لای فه‌ریاد په‌س له‌نگه‌ن
 بۆ نه‌پاگه‌ی حه‌ق شه‌مال په‌ه‌به‌ر
 هه‌ر چه‌ند زه‌حه‌مه‌ته‌ن مدارا مه‌که‌ر
 عه‌رز ئی جه‌رگه‌ی جگه‌ر هوو‌نینه
 ببه‌ر وه‌ قاپی شاه‌ مه‌دینه
 عه‌رزمان وه‌لای که‌س نه‌دارۆ ئه‌ته‌ر
 مه‌که‌ر نه‌ده‌رگای شای خه‌یرو‌لبه‌شر
 دمای خاک‌بو‌سی بارگای نه‌عه‌زم
 فه‌خر کاینات په‌سو‌ول خاته‌م
 سه‌رکه‌رده و سالار گشت نه‌نبیاهان
 نه‌شه‌ره‌ف مه‌خلو‌وقات پادشای شاهان
 داد‌په‌س دوو عاله‌م فوره‌ستاده‌ی حه‌ق
 به‌رگوزیده‌ی زات پادشای مو‌تله‌ق
 عه‌رزهی زه‌للی جه‌رگه‌ی بی تاوان
 گیر وه‌رده‌ی توهمه‌ت ده‌روون سیاوان
 شه‌رح حال‌مان وه‌ سو‌وز ده‌روون
 په‌که‌یه‌ک به‌یان که‌ر تو‌ ذات بی‌چوون
 عه‌رز که‌ر یا په‌سو‌ول پادشای نه‌که‌به‌ر
 په‌نای ئۆمه‌تان جه‌سارای مه‌حه‌شه‌ر
 جه‌مه‌ع مه‌حبو‌وسین جه‌بس نه‌سه‌فه‌هان
 ئیره‌اده‌ی ته‌قدیر پادشای سو‌ی‌حان
 ئومیدشان جه‌لای مه‌خلو‌وقات بریان
 په‌رده‌ی سه‌به‌رشان هه‌زار جار دریان
 جه‌ قاپیی قادر تاک ته‌نیای فه‌رد
 تو‌شان وه‌ شه‌فیع گونا‌شان ئاوه‌رد
 ئه‌ر سه‌د گونا‌بار غه‌رق عوسیانن
 چه‌مه‌پای ئومید عه‌فوو سو‌ی‌حانن

ئىسە چەمەراي پەم خاس توون
 ئوفتادەي مەينەت زەبۇنەن زەبۇون
 بە حاجەت قوربت نەدەرگاي ئەكبەر
 نەجاتشان جەحبس ئەسفەهان بدمر
 كافەر نەوينق حال جەستەشان
 بۆي قرچەي كەواو دلەي خەستەشان
 ویتەي زەمزەمەي دیوان مەحشەر
 بەزەمیت بۆ پىشان یا شاھ سەرور

واتە: ئەي شەمال! تۆ پشت و پەنای دەردەداران و ھەژارانى، نىراوى نىوان لەيلا و مەجنون بوويت و ھەر لە پۆزى بەرىنەو ھىچ كەسى وەكو من گرفتار و گىرۆدەي دەرد و رەنج نەبوو، لەناكاو كەوتىنە داو و لە زىدو مەلەند ناوارە و دەربەدەر بووين، ئىستا لىوم بارى گرتوو و دلم پر لە خەم و پەژارمەي و، رەنج و ئەركى چەند سالەم چوو بە ئىستا لە بەندىخانەدا بەندكرام، ئەي شەمال دەسا زووكە سكالای من ببە بۆ لاى پىغەمبەرى گەورەي ئىسلام و سەرەتا بچۆ مەدینە و خاكى دەورى بارگاكەي ماچ كەرەو، بچۆرە لاى ھەلبۆتيرراوى خواى تاق و تەنيا و چۆنپەتەي گرفتاربوونى من و ھاوەلانمى پى بلى و بلى: ئەي پىغەمبەر تۆ پشت و پەنای ئۆمەتەنى و ئومىد و ھىوايان پراو و دەستە و دامىنى تۆ بوون و پەردەي ئارامپەتەيان پراو و داواى تكا لە تۆ دەكەن و چاوپوانى بەخشش و بەزەمى خواى تاق و تەنيان، بەلكو لە بەندىخانەي ئەسپەهان پزگاريان بى و ئازاد بكرىن، چونكە دلایان زۆر پەشتوو و ەقرە و ئاراميان نەماو.

ئەم ھۆنراوانە بەشەيكن لە چەكامەيەك كە سەي حەبیب لە پاش دە سال بەند چۆنپەتەي حالى خۆي لەو چەكامەدا دەردەبرۆ و لەم ھۆنراوانە وا دەردەكەوئ كە ھۆي بەندبوونى ئەو و ھاوەلاننى ئازادىخوازى بوو كە لە بەرابەرى رۆژمى ستەمكارى پادشايتەدا راپەريون و پاشان لە لاين كاربەدەستانى رۆژمەو گىراون. واديارە لە زىنداندا زۆر رەنج و دەرد و سەختەي دیو.

زۆربەي ھۆنراوەكانى سەي حەبیب پرە لە سكال و گازندە و نالە كە ديارە لە بەندىخانەي ئەسپەھاندا زۆر پەشتو و دلەنگ بوو، بۆيە ھۆنراوەكانى دل مرق دەتاویننەو و، لەم بارەو دەيسان دەلى:

ياران پەشتوم، ياران پەشتوم
 ئارق وە تەحقيق يەكجار پەشتوم

سهـد تو نيشتهـن بار مهـينهـت نهـليـوم
 خهـم ناشتاي سوبدهـم خوراـك شيـوم
 ناسـمان دل هم هـوركـهـردهـوه
 چهـخـماخه مهـدق هم مهـوج وهـردهـوه
 بهـرق بـلـيـسهـي دل پهـروازهـكهـم
 ناير وست نهـجهـرگ مهـينهـت وازهـكهـم
 زام نهـسرهـفتهـي دل بهـدبهـختم
 ديسان چـل مهـدق ناي چهـند گيان سهـختم
 فهـلهـك نمازق سـاتـي زهـخم دل
 ساكن بـق جهـ ئيش ناي چـون مهـدق چـل
 مهـر واچـي دوشـمن قهـديمش منم
 دايم تهـنابش ها نهـ گـهـردنم
 گـيـجـ دجـلهـي غهـم باز طوغـيانـيش كهـرد
 پهـر پيشـهـي دل بي وهـ لافـاو ناوهرـد
 كهـم كهـم بينايـي ديدهـي تهـرك مهـبو
 قهـلوازهـي زوخاو وهـبوـي جهـرك مهـدق
 نهـگهـر وهـ تهـحـقيق بزاقـوم نهـجهـل
 تهـشـريف ماوهـروـي بي درو و دهـخـل
 ئي گـيـانه نهـوسا شـيرين بي جهـ لام
 مهـدهـم پاينهـدا زفـيداي ئامـاش بام
 جهـلاي وهـش بهـختان گيان پيشـهـي جهـرگهـن
 پهـري من شادي و وهـش بهـختي مهـرگهـن
 حـهـبيب دلـهـي وـيت وهـس ئازار بدهـر
 زهـخـمش كهـم بدهـر وهـ مهـوداي نهـشتهـر
 نهـرسهـد كهـ غهـريق دهـرياي ماتهـمي
 مهـجـروح چـون پـيـكاي كهـل جهـ كهـلـهـمي
 مهـنـالي وهـ دهـرد زام مهـهـجـووري
 مهـحـيووس و غهـريب جهـ وهـتن دووري

تهرکیب و روخسار ره مهق پهریده ت
 قه تره ی جووانا و دهوران دیده ت
 هر کهس بوینق شپوه و تفاق
 بوی کهوا و جهرگ قیمه ی فراقت
 نهر دلش سهخت ته رجه سینگ خارا بۆ
 جه لاد هوو نرپز بی مدارا بۆ
 گریانیش مه یق پهی زام کاریت
 پهی قرجه ی دهروون جای نادیاریت

واته: نه ی یاران! من په شتو و زویرم و که وتوومه ته ناو تهنگوچه له مه و سهختیه وه و خه
 و خهفت بووه ته خوړاکم، وه بلنسه ی ناوری خه م که وتووه ته ناو دلم، و دل چل دها و
 به خوم ده لیم: نه ی چهنده گیان سه ختم، چه رخی چه بگره د ناهیلن ساتن به بی په ژاره
 دانیشم، ده لیتی که من دوژمنی کوژی نهوم، وه هه موو ده م ته ناهن ها له ملما و پرویاری
 چاوم لافاوی هه لسا و که م که م بینایی خوم له ده ست ده دم، وه نه گه ر بزانه م که به راستی
 ناکام دیت، نه م گیانه پیشکشی ده که م و، نه م مه رکه بۆ من شادی و خوشیه، نه ی حبیب
 که م دلن خوت نازار بده، هه رچه نده که نوقمی ده ریای په شتویت و به دم دهر د و برینه وه
 ده نالی و ناواره و دهر به دهری زید و مه لبه ندی خوتی و له به ندا گرفتاری و هر کهس په نگ
 و روخسارت ببینن، جهرگی بۆت ده بیتته کهوا، ته نانه ت جه لاویش گریانن بۆت دیت.

سه ی حبیب له هونراوه کانیدا نه یو تراوه زور و سته می رژیمی سته مکاری پاشایه تی
 پیشان بدا، هر نه وه نه بی که سکالا و دهر دی دلن خوتی و هاوه لانی دهر بریوه و، له زوریه ی
 هونراوه کانیدا پیغه مبه ری گه وره ی ئیسلامی کردووه ته تکاکار که خوا له به نده رزگاریان
 کا و بگه رینه وه سر کاروباری خویان. له چه کامه یه کی تریدا دیسان ده که وپته گله و
 گازنده و ده لی:

یاران عه زیزان دهر دم کاریه ن
 زوخوا و دهروون چون سه یل جاریه ن
 مه حبووس و زه لیل بی ته قسیر ویمان
 رای نه جات تاریک بی ته دبیر ویمان
 دوور که فته ی وه تن غه رب بپچاره
 سه رع ی خاتر ته نگ سیا ستاره

تۆخودا ياران پەفەيقان چۆل
ياد كەن غەربان خەستەى خەم وە كۆل
هەر ساتى، ھەواى ئازادى ھەردان
گشت وە سەيادى و گوزەرگای زەردان
چەنى پەفەيقان جۆيا پەى نەچىر
بى خەم مەست شەوق وە سۆز دلىگر
نەسىم بۆ ەتر چنور وە شەبۆ
گشت بى وە خەيال وەى وە يانەم پۆ
مەيق وە يادم چون خاوشەوان
نەفەس قەزەق مەبۆلال مەبۆ زوان
ديسان گرفتار چەرخ گەردونىم
وە گيان ياران تەمام زەبوونىم
جەى قەفەس تەنگ جەبس ئەسفەهان
پىشەى شادىمان جەبىخ ھۆرگنيان
گرفتار دەس چەرخ سەد پەنگىم
چون مەردەى مەزار مات بى دىنگىم
دەست بەستەى زەبوون غەرىب شاران
دەست و چاك پىچان گرۆى بەدكاران
ئەگەر بەيان كەم ھەزار يەك دەردم
مەبۆ وە سەربار ھەناسەى سەردم
ھەزار يەك نىيەن يەئىزھار كەردم
ئای چەند گيان سەختەم ھىمان نەمەردم
بازەم پەنامان وە زات حەقەن
وە ذات بى چوون فەرد مۆتلەقەن
كەرم بى شمار مەر وە لوتف وىش
وە فەزىل و پەحمەت وەرنە چارە چىش
يە حەبىب واتەن وەى گشت دەردەوہ
دل وە ھەناسەى سىياى سەردەوہ

رہفیقان مہحبس نہ توی پەردەوہ

یەک یەک مەواتن «حەبیب» مەردەوہ

واتە: ئەو خۆشەویستەکانم دەرەم کاریبە و زۆخاوی دەرەوێم وەکو لافاو دێ، چونکە بەبێ تاوان گیراوی و لە بەندیخانەدا بەند کراوی، وە پێی پزگاریمان نییە و لە زۆرد و مەلەبەندی خۆمان ئاوارە و دەرەدەر بووین، توخوا ئەو یاران، ئەو هاوێلانێ چۆلم، منی بێچارە یادکەن و لە هاوای ئازادیی هەردان کەلک وەرگرن، بەتایبەت ئەو کەسانە کە دەچنە ماھ و زەرد و لە دووی نەچێردان وە بەبێ خەم و پەژارە لەو پەڕی شادی دان، یادم بکەن و، من کاتی دەکەومە بیری ئەو پۆژانە و ئیستە لە بەندی ئەسپەهان دام، بەجاری کۆسم دەکەوێ و وەکو مردووم لێ دێ، وە ئەومندە دەرەد و پەنجم کیشاوە کە لە ئەژمار نایە، ئای چەندە گیان سەختم، دیسان دەبێ پەنا ببەمە خوا ی تاق و تەنیا، بەلکو لەم پەنج و مەینەتە پزگارم بکا.

سەو حەبیب لەگەڵ ئەو هەموو پەنج و تەوژمە کە پشتی کێویش دەشکێنێ، ئازامی گرتوو و پشتی بەخوا بەستوو و هەموو دەم بۆ پزگاریی خۆی داوای لە خوا کردوو کە ئازاد ببێ و ئەم راستەقینە لە هۆنراوەکانی ئەودا دەرەدەکەوێ، وەکو لەم چەکامە ی تریدا کە سەرەتاکە ی بەپارێانەو و ستایشی خوا دەستی پێ کردوو و دەلی:

یا زات بێ چوون، یا زات بێ چوون

یا دانای مۆتەلەق یا زات بێ چوون

یا گەردانەندە ی دەور بێ سوکوون

پە ی تەعدیل حال ئەهل دنیای دوون

ئاگا جە ئەحوال گشت دەرەداران

مەرەم نمای زام جەرگ بیماران

جەراز دەرەوێ مەحبوس و ئازاد

وێت خاس مەزانی شای موشکل گوشاد

زوان جە تەعریف زات پاک تو

لألەن جە ئەوساف کوئە زات تو

من بەندە ی زەعیف بێ هۆشم کەم فام

ووسف و سەنای تو نمەبۆ تەمام

یەقین مەزانی وە حال دەرەم

وہ لافاو خەم وە ی ئاھ سەرەم

خالق، يهك بهندهی گونابار تۆم
 رووسیای عوسیان شهرمه‌سار تۆم
 جه‌قرچهی دهریون شه‌وان تا به‌رۆ
 خاس ناگاهیت هن شای که‌رم بئی شو
 نه‌گه‌ر به‌یان که‌م دهردان سه‌ختم
 نه‌روهل تا ناخر سیاهی به‌ختم
 گشت جه‌کتاچه‌ی ئیسم نه‌عزمت
 به‌سری دهریون سینهی مه‌حرمت
 وه سۆز ئیخلاص شه‌و بیدارانت
 به‌بیم و ئومید گوناکارانت
 نه‌ پای عهدآلت دیوان مه‌حشر
 جه‌ دهریای زوخواو نه‌جاتمان بدر
 یا حق بۆ ئیمه‌یچ نه‌رگی قورئان
 نه‌جات دهر نه‌حه‌بس شووم نه‌سفه‌هان
 جه‌ی ناخر عومر باتل سهرف که‌رده‌م
 پۆزگار و حه‌بس می‌حنه‌ت ئاوه‌رده‌م
 ناخر نه‌فه‌سه‌ن گیان جه‌ قه‌سه‌ن
 تۆ زاتت قه‌سه‌م بئی باکی وه‌سه‌ن
 یا نه‌جات یا مه‌رگ وه‌ ئیمان پاک
 عه‌تا که‌ر پیمان فهد ته‌نیای تاک
 یه‌ک نه‌مجار وه‌ ره‌حم ئی سی وه‌شت نه‌فهر
 جه‌ی گیتجاو خه‌م یه‌کسه‌ر نه‌جات دهر
 عه‌به‌ده‌که‌ت «حه‌بیب» سه‌د گوناباره‌ن
 جه‌مه‌پای عه‌فووی په‌روه‌ردگاره‌ن

واته: نه‌ی خوای که‌وره و گران! تۆ ناگات له‌ دهرد و په‌نجم هه‌یه و خۆت چاک ده‌زانی که
 له‌به‌رچی به‌ند بووم، دیاره به‌نده‌یه‌کی وه‌کو من هه‌رگیز ناتوانی ستایشی تۆ ته‌واو بکا، بئی
 گومان ناگات له‌ دهرد و حاله‌م هه‌یه، وه‌ نه‌گه‌ر دهردی خۆم بۆ خه‌لک هه‌لپێژم، چه‌ند ده‌فته‌ر
 پێ ده‌کاته‌وه. خوایا له‌م داوه‌ من و هاوه‌لانم پزگار بکه‌ و له‌م مه‌ینه‌تییه‌ نازادم بکه‌، یا

مەرگم پی بده، وه یا نازادم بکه، ئیمه که سی و هشت کهسین له زیندانی ئهسپه هاندا بهندین، هرچهنده گوناهاکارین، چاوهروانی بهزهیی تۆین و بهیه کجار لهم بهنده نازادمان بکه.

سهی حهیب له پاش ده سال که له گهل هاوهلهکانیدا له زیندان و بهند نازاد بووه، چووتهوه سهر زهویوزارکهی خۆی خهریکی کشتوکال بووه، بهداخه وه ئیتر که متر هۆنراوی هۆنیوهتهوه، وه ئهگهر هۆنراویشی هۆنیبیتتهوه، شتیکی بهدهستی ئیمه نهگهیشتهوه تا بزانی بیرو پای له پاش ئه وهموو چهرمه سهرتیه که له بهندا کیشاویه چییه.

سهراوهکان

۱- بهیازیک که له سالی ۱۲۸۵ی کۆچیدا نووسراوه.

۲- یادداشتهکانی خۆم سهبارت بهسهی حهیبی روانسهری.

حهیدهر بهگی بهرازی

۱۳۰۸ - ۱۳۶۸

ئهم هۆنهرمان ناوی حهیدهر و کورپی فهیزوللا بهگی بهرازییه و بهپیتی ئه بهلگانهی که وتونهته دهستمان له سالی ۱۳۰۸ی کۆچی له دبی ئاوباریکدا پیتی ناوته مهیدانی ژيانهوه. ههر له منداالییهوه خهریکی خوتندن بووه و له پاشا بهفهقییهتی چووته خورخوره و ماوهیهک لهویدا ماوتهوه و خهریکی خوتندنی قورئانی پیرۆز و پیزمانی عهرهبی بووه، بهلام لهبرئهوهی باوکی مردووه گهراوتهوه زید و مهلبهندهکی خۆی و ئیتر کهوتوته ناو گیره و کیشهی پۆژگار و خهریکی کشتوکال بووه و لهبرئهوهی باری ژيانی ههلهسهوواوه باری کردووته سنه و لهویشدا نهماوتهوه و چووته عهرهبشای گهرووس و لهبرئهوهی لهویدا ژيانی ههلهسهوواوه کۆچی کردووته تیکانتهپهی ههوشار و ئیتر پاشماوهی ژيانی لهوشاردا بهکاری بهنایی بردووته سهر، تا له سالی ۱۳۶۸ له تهمنی شهست سالییدا کۆچی دوايي کردووه و له گۆرستانهکی تیکانتهپه نێژراوه.

حهیدهر بهگ بهیهکی له هۆنهرانی کورد دیته ئهژمار، وه له هۆنینهوهی هۆنراودا دهستیکی بالای ههبووه و هۆنراومکانی زۆر تهپ و پاراو و شیرین و پهوانن. له هۆنینهوهی هۆنراودا سهری کیشاوته ههموو جۆره وتنیکهوه: دلداری، ئاینی، چیرۆکی. لهگهل ئهمانهشدا چهند چیرۆکی بهنرخ و باییداری بههۆنراو هۆنیوهتهوه و بهیادگار ماونهتهوه که بریتین له «میعراج نامه» و «ناز و نیاز» و «یوسف و زلیخا» و «فهلهک ناز» حهیدهر بهگ

جگه له هۆنینه وهی هۆنراو له وینه کیشیشدا دهستیکی بهرز و بالایی ههجووه و گهلی وینهی
بۆ چیرۆکهکانی کیشاوه و دهتوانین بڵێین که له وینه نه که له ههندی پهلای فارسی کۆندا
دهبینرێ زۆر جوانترن.

پهلای ناز و نیاز داگری چهند چیرۆکی جوانی کوردیه که پره له پهند و ئامۆژگاری و
له یهکێ له چیرۆکهکاندا چهند دهرویش که ههموویان پادشا زاده بوون له شوێنێکدا دهگه
یهک و ههر کام له دهرویشانه کارهساتی خۆیان بۆ یهکتر دهگێرینهوه. یهکێ له دهرویشانه
که ناوی ئهستیره یا کهوکه به بهم جۆره چۆنیهتی رووداوی خۆی دهگێرێتهوه و دهلێ:

نۆرمهکه ههفت وه دهست دهرویش دووم
به له ههیه شیرین کهردش ته که لوم
وات: براده ران ته سه له گیانم
بواچۆم پیتان نام و نیشانم
نامم که و که بهن وا چۆم ئاشکار
مه کان و ماوام جه شار بولفار
ساحیب دهو لهت بیم هه م بێ ئیحتیاج
توچاران شار وه من بێ موحتاج
کناچه پی بێ به وینه ی خورشید
مه نمانا جه ته رح برجیس و نا هید
ئه ر واچۆم ته عریف نه به ق ته مام
باعیس نییه ن وه سف خولاسه ی که لام
چون بی وه جفتم به ژن گول ئه ندام
جه و یصا ل من نه یاوا وه کام
نه بیم وه زاما جه شه و زه فاف
دهروونم ته م بی چون قوله و کۆی قاف
نه و حا له ت جه و یم من بیم شه رمه نده
به وینه ی نه رگس بیم سه ر ئه فکه نده
جه خه جا له تی ئه ندیشه که ردم
سه یاحی دونیا وه پیشه که ردم
تا به لکم خو دا بکه رۆ که ره م
قاپی ره مه تیش واز که رۆ چه نده م

پهري ئو مه تلېب خه يلى بيم په نجوور
 تهمان مه مله كهت گيليام وه ضرور
 هر تاجه ته قدير قه زاي پوزگار
 يهك روزا گهم كهفت وه شار تهمار
 شار غه ريبى مەعموور و ساتع
 جه بهين مەغريب هيند بيبى واقع
 وهلى جهو كيشومر جاگه ي عجه وبى
 شش مانگش پوز و شش مانگش شو بى
 نو شش مانگدا نه جوش زولمهت
 كس كس نمدهى وه چه م عيبرهت
 بهو تهو تاريك بى سه راسه ر عالم
 چون پوز مه حشر بى خبه ر جه هم
 نه و جا بتخانه ي وهك قه سر نمرود
 دهر د و ديوارش يه كس سه زه رنه دوود
 عجه ب كاشانه ي عالى بينا بى
 باغش دلگوشا جاي باسه فا بى
 نو جاگه، مه سكه ن كرده بى پيرى
 پير نورانى روشن زه مـيـرـى
 سه رتاپاي له شش جوان و وهش فه ر
 جامه و بهرگ ئو بى جه مووى سه ر
 سه ر جه زانووى فيكر ئو نيهاده بى
 پرشته ي ئختيار جه دهست داده بى
 بهو طه ور ماهر بى ئوجه ريازهت
 شهو پو مه شغوول بى وه عيبادت
 ئه لقسه نه و جا به خاتر خواى دل
 جه نزيك قه سر من كهر دم مه نزل
 نه يهك فرسه خى تا بهو حه والى
 گشت مه خمور و مه ست هم لاثوبالى

گرد به چنگ و عوود به ربهت چهنی نهی
 به دهست هر یهک جامی پری جه می
 لباس فاخر پوشا بین نهوهر
 جهم بین نه نهو جا تهامی یه کسه
 نازک ته لعه تان لوعبهت خانهی چین
 جه نهو بتخانهی بهستشان ناین
 نه نواع ته عام جه شیر و شه کهر
 جه نوقل و نه بات جه موشک نه زفه
 هر چتی نادهم بیو به خاتر
 نه جنس وهر دن که ردشان حازر
 جه ناکاو نهو پیروه نهو جا ناما
 هر کس جه هه یبهت نهو پیره راما
 ویشان وست نه خاک به وینهی عه بدال
 بوستان دهست و پای پیر پری که مال
 به کور و به شهل شه فادا یه کسه
 چونئی گرامات دیم جه نهو سهروه
 به ته عجیل لوام بو سام خاکپاش
 شهرح حال ویم به نهو که ردیم فاش
 سا چون بی واقف حال خه رابم
 وهک مورغ به سمل نه ئیز تیرابم
 وات به من جه رووی عیلم که هانته
 فه رما: نهی که وکعب مه کهر ئیهانته
 زوو مه بو حاسل مه تله بت جه من
 شام زولمانیت مه که روم روشن
 نهو هندن گره وام به دلای غه مگین
 تا ناما به نهو پیر پاک دین
 دهر ساعته نهو جا مه یلم بی وهژن
 چراغ مه ردیم دهر لاد بی روشن

هۆرئىزام نه شهوق بۆسام دهست و پاش
به زيان شووگر بگهردم سه نه اش
ومختى پەي يانه رهوان بيم وها
كه خيىزان من دهردم بى ناگا
به دهوان خيىزيا نهو مانگ نه نوهر
چون گيان شيرين منش كرد نهوهر
نه ما جه هيچران نهو مانگ پر نوهر
وهك نهى نزاربى زايىف و رهنجوهر
به ته عجيل دوعاى نهو پيره وهندم
سه دهف توحفه ي گه وههر نهفشه ندلم
دوعاى نهو پيره كه كارگر بى
نيه هال نهوهر من باروهر بى
نق مانگ و نق رۆژ نهو بگهرد ته مام
به نه مر بى چوون بيناى لايه نام
نه ومخت زايىن مانگ مونهوهر
ناما جه وسه دهف دوو دانه گه وههر
ئيسا من دارۆم ياران غه مخوار
فرزندان خاس هم مال و سيار
تالع جه به ختم چون په نمنوونه
حساب مالم جه حد نه فزوونه
وهلى عاده تم چون هن سياحت
موشكله ن كه رۆم من تهرك عاده تم

واته: نۆره كهوته دهر وئيشى دووههم و تى: من ناوم نهستيرهيه و پادشاى ولاتى بولغارم
و دلم چو له كچىك كه وهكو ههتار دهره وشايهوه و نهوسا خوازبينىم لى كرد و مارهم
برى، به لام كاتى چوومه پهرده نه متوانى زاوا بىم نهو بوو كه له خۆم شه رمانده بووم و
جلوبهركى دهر وئيشىم كرده بهر و دهشتم گرت بهر و نهو منده پىگم برى تا گه ياشتمه
شارىك بهناوى ته مار، نهام شاره سهير بوو، شمش مانگى شهو بوو، وه شمش مانگى رۆژ
بوو، لهو شارهدا بتخانه يهك هه بوو كه درمختى جۆر به جۆرى تيدا بوو، لهو تيدا پيرىك هه بوو
دلپاك كه جلوبهركه كهى له قزى سهى چنرابوو، شهو و رۆژ خهريكى پارانهوه و لالانهوه

بوو، وه من له نزيك نهو بتخانهدا نيستهجي بووم تا رۆژتيكيان خهلك پژايه ناو بتخانهكه و هر كهسيك بۆ نيازتيك هاتبوو كه لهپر پيرهكه هاته نهوئ و ههموو كهوتنه سهر خاك و ستايشيان كرد و نهوسا هر كوێر و شهليك كه لهویدا بوو ساغ بووهوه و ههموو دلخۆش بوون و كاتى من نهو پرچۆمه له نهو پيره دى، چوومه لای و رووداوى خۆم بۆ گيڤايهوه و گهلى گريام و فهرمووى دلتهنگ مهبه و برۆرهوه و لاتكهكى خۆت و نيازت قبول دهبي، كه نهو قسانهى كرد من ههستم بهپياوهمتي خۆم كرد و نهوسا دهستم ماچ كرد و كهوتمه پى و كاتى گهيشتمه و لاتكهكى خۆم ژنهكه هات بهرمو پيريمهوه و نهوسا زاوا بووم و له پاش ماوهيك بهزكى دوو مندالى بوو و ئيستا من گهلى منداڵم هيه و بهلام لهبرئهوهى فيرى گهشت و گيڤ بووم، ناتوانم له شوپتيكدا نيستهجي بم و بهدمرويشى شارهكان و لاتكهكان دهگهريتم و كهس نامناسى.

سهرچاوهمكان

۱- ناز و نياز كه بهخهتى حهيدەر بهگى بهرازى نووسراوه.

۲- تهلاى دهستهوشار - نووسراوى: سهديق بۆرهكهي.

سهيفوللاى نهالايارخانى

۱۳۰۹ - ۱۳۹۳

نهو هۆنهرهمان ناوى سهيفوللا و كورپى يهعقوب و له هۆزى نهالايارخانييه و له سالى ۱۳۰۹ى كۆچى له ديتى دوو چقاي كرماشاندا پتي ناوته مهيدانى ژيانهوه و له سالى ۱۳۹۳ له تهمهنى ههستا و چوار سالىدا كۆچى دوايى كردوه.

سهيفوللا سهرمتا له قوتابخانه خهريكي خويندن بووه و پاشان بۆ خويندن رۆيشتووته كرماشان و لهویدا خويندنهكهى تهواو كردوه و گهراوتهوه و لهبرئهوهى باوكى خاوهن زهوى و كوێخا بووه، نهوئيش خهريكي كشتوكال بووه و له كارى بهناييشدا دهستيكي بالاي بووه، وهكو دهلێن له نهستيرمناسى و ماتماتيكيشدا شارهما بووه و بير و هۆشتيكى بههيزيشى بووه و گهلى هۆنراوى هۆنهرانى كوردى لهبر بووه و ههموو دهم نهنجومهنى هۆنهرانى له ديواخانهكهيدا پتيك هيتاوه و خهلك خۆشيان ويستوه.

كاك حهمه عهلى سولتاني له پهراوى (حهديقهى سولتاني)دا سهبارت بهم هۆنهره دهلي: كه هۆنهرتيكى بهرز و بالاي كوردى بيژر بووه و زۆربهى ژيانى له ديتى دووچقادا بهسهر بردوه و له نهستيرمناسى و بهناييدا وهستا بووه و خهلك پرسيان پتي كردوه و خۆشيان ويستوه.

سه یفوللا له هۆنینه وهی هۆنراودا دهستیکی بهرز و بالای هه بووه و له هۆنراو هۆنینه وهدا
 پهیرهویی له شتیوهی میرزا شهفیع و خانا کردووه و زۆربهی هۆنراوهکانی کۆمه لایهتی و
 ئاینین و دیوانه کهی نزیکه ی هه زار هۆنراویک ده بی، له لای خزم و که سوکاره که یه تی و
 هیشتا له چاپ نه دراوه. ئه مهش چهند هۆنراویکی ئه م هۆنره که ده لی:

وه سپا خیزی ئه ر ئه سکه نده ریت بوید

ساحیب خه زانه و سپا و له شکریت بوید

باچ به ده ریا کیر شای ههفت کشوهر بوید

هه مسای سه ماوات باچ گیر نه خوهر بوید

ئه حوالات چای زو لمات بزانی

به قا نه دارۆ ئی دنیای فانی

ئه گه ر سلیمان حشه متوللا بوید

هه م پیغه مبه ر بوید، هه م پادشا بوید

نه حکمهت ئاسف بن برخیا بوید

کلیددار گهنج دارولسه فابوید

وهختی مۆرو مار نه فهرمانت بو

به قا نه دارۆ ئی دنیای فانی

ئی پادشاها ن که ردیم یادشان

ئه سه ر نه مهندن ژ بنیادشان

هه ر شاهه نشاهێ یهک یهک وه سه د بی

به عزتی وه لی شان وه یه که سه د په دب ی

گشت ساحیب ئه فسه ر تیغ نگین بین

گشت فه رمانفه رمای پرووی سه ر زه مین بین

شه و و پۆژ مه شغوول عه یاشی و نو ش بین

گولناری باده و مه ست و مه ده وش بین

ساق ساقییان شیرین ئه ندامان

زلیخا ته لعه ت شیرین که لامان

مه ی نه گه رده ش بی نه ده وران جه م

پهیدا نه مه ویا ئه سلنه زه پی غه م

گۆششان نه دهنگ ساز و سه متور بی
 که للهی شاهیشان پی نه غورور بی
 یهک یهک وهی تهره ئامان و یهردن
 خه یال که ئه سلنه شاهی نه کهردن
 یهک یهک سپای مهرگ ئاما نه پرتشان
 نه گهنج، نه شاهی نه مهند پهرتشان
 «سه یفوللا» دلتنگ نهو ژی دنیای ناکهس
 وهی گهر دش چهرخ دنیای دوون پهرهس
 تق که متر بهندهی دهر گای نهوانی
 بهقا نه دارو ئی دنیای فانی

واته: وهکو ئه سکه ندهر نه گهر خاومنی له شکر و سپا بیت و باج له حوت ولات بستی و
 خاومنی فهپ و شکۆ بی بی سووده و ئهم جیهانه ئهمه کیکی نییه، وهیا ئه گهر وهکو سلیمان
 خاومنه فهپ و شکۆ بی وهیا وهکو پیغه مبهه خۆشه و یست بی و، مار و میروو له ژیر
 فهروماندا بن، وه مرۆ و جنۆکه و دیو دیدهوانت بی و زمانی تهوایی ولات بزانی، دیاره بی
 سووده، چونکه جیهان ئهمه کی نییه، پادشاکان که خاومنه تاج و تهخت فهرومانی هوای زهوی
 بوون، شهو و پۆژ خه ریکی رابواردن و مهست و سه رخۆشی باده بوون و مه یگی پان
 باده یانی بۆ گتپراوه و خهم و پهژاره یان نه بووه و هه موو دهم گوئیان له ساز و سه متور بوو،
 له خۆبایی بوون و هه موویان بهو جوړه هاتوون و چوون و مرگیش هاتووه و نهوانی بر دووه
 و ئیتر نه گهنجیان ماوه و نه خۆیان و نه ناویان، که وابوو ئه «سه یفوللا» تق خهم و
 پهژاره ی چی دمخۆی، خۆ ئهم جیهانه ئهمه کی نییه.

سه یفوللا له پارچه ههلبهستیکی تر داخ و موخابنی پیشینیان دهخوا و پۆژیکیان پتی
 دهکه ویتته شوینه وارکی کۆن و که لاهمه ییک دهبینی و بهم چهشنه له گه لیدا دهکه ویتته و توژی و
 دهلی:

وه پاویداران، وه پاویداران
 پاویداری بیم چون پاویداران
 لالیام وه که ریم کار ساز کاران
 ئامام وه خروش چوم وه لگ داران
 تا فهردی وه نه زم قوللهی کۆساران
 تهغزیل بکه م وه سف چون دهفته رداران

خه یالتی کهردم هامسهران، یاران
 ویم چهنی رهفیتق چهند دهفتهرداران
 ویتل ویتل مهگیتلیام وه خاتر خهمین
 بهی سهیر گولگهشت سارای سهر زمین
 تا رام کهفت وه پای کونه کهوانی
 جاگهی بیدی چوئل یهک بیوانی
 نهفهوق کهللهش جاگهی شارئی بی
 دهستنیشان دهست شههیریائی بی
 بهخش وه بهشیتو حال گشت پرگهنده بی
 هیمان نیشانهی نهزمش مهندهبی
 پرسام نهی قهسر زیبای زهینیشان
 نهوول فهزا بهخش نیسا پریشان
 یهخهیلی ومختهن دنیا ویهردهن
 کی تو دهستنیشان ئی زندهکهردهن
 میعمار ت کی بی تو نهو ومختهدا؟
 نیجادت کهردهن نهی جای سهختهدا؟
 مهکان دیتوبهاند یا نادهمییزاد
 وهی سهر دیاره کی تو کهرد نیجاد
 قهسر نیدشنهفت دهست کهرد وهزاری
 چون دووی دهماوهند دهردهش بی کاری
 واتش نهی پاویار بارخهم نهکویتل
 بهی چیش مهپرسی جاگهی بیدی و چوئل
 چیشتهن وهی کهوکهب و یهرده سالان
 ههر لیم مهپرسی حال و نهحوالان
 موختهسهر ماچوم گوش بدهر وه من
 تا یاوام وهدهور چیهرهی بن بههمهن
 یهک پوژده یهکسهر کارساز کاران
 نامان نهفهوقم بهی نیزن سهیران

نهقاشان نګین خه رنگی دهستوور
 قهسری سازنا چون مینا بلوور
 پوښنتهر وه جام گیتی نمای جهم
 چون چل چراغان شوق مهان وه هم
 هر وهقت وه خروش که پرنای نهژدهر
 مهنیشت وه نهیوان کاو و کق و کهمه
 مهنوشان باده بهزم باده نوش
 خاستهر چه خهسرهو لال بهخش لالپوش
 ساقییان سهرمهس مینامهی نه کهف
 هردهم دهو مهان نهما بهین سف
 خاسه کهنیزان سهرگونا گولنار
 مهقهسیان وهدهنگ ساز موسیقار
 زیرهی موتریان چهنی نهغمهی ساز
 مهلهک نه سهما مهکهردش پهروان
 هر ژئیواره تا وه سويحدهم
 شهم و ستاران سوزیان چون هم
 نه خهیا ل نهوین دنیا میهمانه
 عاقبت سهر هر پهشیمانه
 وه تهو ویهردن وه بی مـــــدارا
 سهرگوم بین وه خاک نمناک سارا
 نهودوما چند شا چند میرم دیه
 چند ساحیب کهمال ته دبیرم دیه
 یهکی تر چو چیه هر پهیدا نمهبو
 قهسرم بسازی تازه کهی ژنو
 با هر بمانوم پهی زووخ زامـــــت
 هر زدهی زام بوم تا پوی قیامت
 ته رسم نهوین هس لهی پوزگاره
 چند پادشاهان کهردهن ناواره

عاقبت زیدش گوشه‌ی هزاره

[illegible]

سه رجاوہ کان

۱- حدیقهء سلطانی - تألیف محمد سلطانی - تهران، ۱۳۶۴.

۲- دیوانی سهیفوللای نه لایارخانی که له سالی ۱۳۸۵ی کۆچیدا نووسراوه.

۲- یادداشت‌های خوم سه‌بارمت به‌ئ‌ل‌ل‌یار خان‌ی.

حاجی نوور عه‌لی ئیلاهی

۱۳۹۲-۱۳۱۳

ئەم ھۆنەرەمان کە کورێ حاجی نیعمەتوڵلای جەیحوون ئاوازییە بەپیتی پەراوی (ئازار الحق) لە ساڵی ۱۳۱۳ی کۆچی لە دیتی جەیحوون ئاوادا پیتی ناوەتە مەیدانی ژیاڵەو. ھەر لە منداڵیدا لە لای باوکی خەریکی خۆتندن بوو و پاشان پۆشتووتە کرماشان و لەوێدا قورئانی پیرۆز و فەرماشتەکانی پیغەمبەری گەورە ئیسلامی خۆتندوو و گەراوتەو زۆر و مەلەبەندەکی خۆی و لەپاش ماوەیکە کەوتوووتە گەپان و چوووتە بەغدا و کەربەلا و نەجەف و سەرتیکیشی داو و لە کاکەییەکانی خانەقین و ئەوسا گەراوتە زۆرەکی خۆی و لە پاشا لە کاری میریدا دامەزراو و لە ساڵی ۱۳۳۶ خانەنشین بوو و پاشماوێ ژیاڵی بەرتۆتینی خەلک و نووسینی وتار و پەراو و ھۆنەرەوێ ھۆنراو بردووتە سەر تا لە ساڵی ۱۳۹۲دا لە تاران کۆچی دوایی کردوو و لە شاری ھەشتگرددا نۆژراو.

نوور عەلی یەکی لە زانایانی کوردی یارییە و سەبارەت بەپۆ و پچە یاری گەلی نووسراوی نووسبوو کە ھەندیکی بریتین لە: "برهان الحق، معرفه الروح، آثار الحق، تفسیر القرآن، فرقان الاخبار"، وە گەلی ھۆنراویشی بەزمانی کوردی ھۆنیووتەو ئەمەش چەند ھۆنراویکی ئەم ھۆنەرە زانایە کە دەلی:

مەتوای بزانی، مەتوای بزانی

ئازیزم ئەگەر مەتوای بزانی

ئوسوول عەقاید دین و مەبانی

ئێدەن مەواچۆم دەرک کەرمەعانی

ئەوێل خوداوێن ئەزا و ئەمەردەن

قادر مۆتەلق بێ ھەمتا و فەردەن

ژەو دەلائلی کول مەووەحیدین

شناسان خودا بایەد بشناسین

دووھم خوب بزانی گەردی مەوجودات

چون سونع خوداس زاتەن و خوبات

بەد ژ عەمەلەن گەر کەسی بەدکەرد

پەیی مەحومیسەلش بایەد یەکی جەھد

نیکان ھەم ھەر کەس وە ھەر مەقامی

مەغروروف بێ یا بەد کە ییحترامی

سوووم هر نانچی نیکه و دهوران
 تیبق موقتهزای زهمان و مهکان
 بهی نینتزام وئاسایش خهلق
 موئسرههتهن مهسدهرش وهحق
 شعارویت ساز عهمل کهر تهمام
 وهزدش پهرهیز ئیدهن سهرئه انجام
 ژهو بهعد مهزه بهی کهر ژئی ئوسوول
 موخالف نهیۆ تۆکهردی قه بوول
 سهحیحهن وهلی با شهرت ئیمان
 بی شک و تهردید عهمل کهی وهمان
 "نوور عهلی" تهحقیق کهردش واتش ئین
 جهوهر ئه دیان ههتهن وه یهقین

واته: نه کهر بههوی که بهی و پهوشتی ئاین بهی و تی بگی، ئهم برپوایهت پی
 هه بی: یه کهم برپا بهتاق و ته نیایی خوا بینه، چونکه ئهو بی هاوتا و بی هاوبهش و نهزا و
 نهمر و نادیاره، دووم خوا له هر دهور و خول و شوین و جیگایه کدا هیه و بهفریات دهگا،
 نهوش دهبی بزانی که تهووی گیانله بهران خوا دروستیانی کردووه، خراپی له کرده وه دایه
 نه کهر که سیک بیکا، وه بۆ چاکان دهبی پیز دانی. سییهم ئهو که سهی که چاکه و دیاره
 چاکه ی بهر هه موو که سیک دهکهوی، جا دهبی چاکه بکهیته دروشمی خۆت تا له ههردوو
 جیهاندا پزگار بی.

سه چاوهکان

- ۱- آثار الحق - تالیف نور علی الهی - تهران، ۱۳۵۷.
- ۲- مشاهیر اهل حق - تالیف: صدیق صفی زاده - تهران، ۱۳۶۰.
- ۳- یادداشتهکانی خۆم سه بارهت بهنوور عهلی ئیلاهی.

سهی شوکروڻلاي قووجاڇي

۱۳۱۸ - ۱۳۹۳

نم هونره مان ناوي شوکروڻلا و کورپي سهي ڀرحمه توللاي حه سهنبيه و به چهند پشت دهچيتهوه سر مه لا نه بويه کري موسه نيف. به پتي نهو زانيار بيانهي وا که وتونه ته دستمان له سالي ۱۳۱۸ ي کچي له دتي زمکي بهگي سهرووي هوه وتوي سر به سه قزدا له دايک بووه و هر له وئشدا پتي گه يشتووه هر له منالييه وه له لاي حاجي شيخ حه مهي شاليشه لي خريکي خوئندن بووه و له پاشا به فقه قيه تي گه راوه و ماوه يک له سا بلآخ له مزگه وتي سور له لاي قازي فه تاح خوئندويه تي و ماوه يکي زوريش له که رکوک بووه و نه وسا گه راوه ته وه سنه و له لاي سهي به ها خريکي خوئندني فيقه بووه و له پاشا چووه ته سليتماني و له ويدا خوئندنه که تي تواو کردووه و گه راوه ته وه زئد و مه لئه نده که تي خوي خوي خريکي ريتوني خه لک بووه و له سالي ۱۳۶۶ باري کردووه دتي قووجاڇي هويه ترو و نيتر پاشماوه ي زباني به ريتوني خه لک و کاري کشتوکال بردووه ته سر تا له سالي ۱۳۹۳ له تهمني حه فتا و پينچ سالي دا کچي دوايي کردووه و له ويدا نيتراوه.

سهي شوکروڻلا پياوڻکي پاريزکار و رهوشت به رز بووه و له گه ل نه وه ي مه لا بووه و ريتوني خه لکي کردووه، به لام تا ماوه خريکي کشتوکال بووه و شان به شاني ته نگوچه له مهي رڙگار زباني به کشتوکال راواردووه به بي نه وه ي چاو بپرئته دهستي خه لک و له خه لکي ناواييه که شتي وهرگري.

سهي شوکروڻلا له سر رتي و رچي قادريش ده رويشت، به لام برواي به کارانه ي وا دهروئشه کاني قادري ده يکن نه بوو، رتي و رهوشت و خووي به رزي نم سهيده زانايه له م باسه دا ناگونجي و پويستي به په راوڻک هه يه.

سهي شوکروڻلا زانايه کي گه وره ي ثابني بووه، له هونينه وه ي هونراوئشدا دهستي کي به رز و بالاي بووه و هر له تافي جوانيدا خريکي هونينه وه ي هونراو بووه و يادگاري نهو ده وره ي شه مال و زه لان ټکه که به زاراه ي گوراني هونويه ته وه و به به ره ميکي باييداري ويژه ي کوردي ديتنه ژمار.

نه لبت ده دي نه وه ش بلين که نه فسانه ي شه مال و زه لان له لايه ن ميرزا شه فعي کوليائي و فقه ي عه بدولي بڙه که ييشه وه هونراوه ته وه که هر کام به شتوه و سه ليقه ي خويان نم نه فسانه يان هونيوته وه.

به پتي نم نه فسانه زستان و مکو خانتيکي ملهور و سته مکار ته واري کيو و بنده کاني

کوردستانی به هۆی لهشکری زه‌لانه‌وه داگیر کرد و خێوه‌تی سه‌رماوسۆله‌ی تیدا چه‌قاند و به‌فر هه‌موو جیگا و شوێنێکی داپۆشی و پێی به‌پێوار گرت و به‌م چه‌شنه‌ ده‌ستی کرده مله‌وپی و نه‌وسا شه‌مال له‌ ناخروونۆخری زستاندا له‌شکره‌که‌ی خۆی ئاماده و برپرسی کرده‌وه و هێرشێ هێنايه سه‌ر زه‌لان و به‌م چه‌شنه‌ شه‌پی شه‌مال و زه‌لان له‌سه‌ر شاخه‌کانی کوردستاندا پرووی دا و له‌ پاش ماوه‌یه‌ک له‌شکری زه‌لان تێ شکا و شه‌مال به‌فری تانه‌وه.

سه‌ید شوکروڵڵا سه‌ره‌تای په‌راومه‌کی به‌ستایشی خوا و پێغه‌مبه‌ر ده‌کاته‌وه و لێیان ده‌پاڤێته‌وه و داوای لێبووردنیا لێ ده‌کا و ده‌لێ:

به‌ ته‌وفیق و یت پادشای قه‌دیم
ئه‌وه‌ڵ بیه‌سمیلا ره‌حمان ره‌حیم

فه‌ریادپه‌س هه‌ر تۆی جیهان ئافه‌رین
(الحمد لله رب العالمین)

خودا هه‌ر تۆنی خه‌بیر و قه‌دیر
دانا به‌هه‌ر سیرخه‌فای تۆی زه‌میر

پازقی په‌رێ کولی زی پۆحسات
مه‌ل و مۆر و مار ته‌مام وه‌حشیات
ئێجادت که‌رده‌ن ته‌مام مه‌خلووقات
زینده مه‌که‌ری جه‌میع ئه‌موات

به‌ وه‌عه‌ده‌ی شه‌ش پۆ زه‌مین و سه‌ما
هه‌م عه‌رش و کورسی ته‌مام مافیها
ته‌قریرت که‌رده‌ن خالق ئه‌عه‌زه‌م
خه‌لقته که‌رد نه‌ خاک جه‌زه‌ت ئاده‌م

ئاڤتاو و مه‌هتاو به‌نوور په‌روهرده‌ن
هه‌ر ویت مه‌زانی ویت چیشته که‌رده‌ن
سه‌لات و سه‌لام، ره‌حمه‌ت بێ هه‌
بواری وه‌ سه‌ر تو به‌ت ئه‌حمه‌د

دمای هه‌مد زات واجبولوچوود
سه‌لات و سه‌لام سه‌ید مه‌حموود

نیازم ئیدەن جە خودای جەهان

ئیزھار کەین تەمام خەزینەئە نەهان

جە ماجەرا و نەقل شەمال و زەلان

بواجین چەند شیعر بۆ وە داستان

واتە: خویا سەرەتا بەناوی تۆوہ ئەم بایە دەست پێ دەکەم، ئەم خوی مەزن! ھەر تۆ
ئاگەدار و بەدەسەلاتی و ھەموو شتیک لە تۆوہ دیارە و تۆ رۆژیدەری ھەموو گیاندارێکی و
لە پۆژی پەسلانیشدا تەواوی مردووان زیندوو دەکەیتەوہ، لە ماوہی شەش پۆژدا ئاسمان و
زەویت داھێنا و لە پاشا ئادەمت خولقاند و خۆر و مانگ بەتیشکی تۆ پرووناکە و دروودی
بێ ژمار لەسەر پێغەمبەری گەرەئە ئیسلام و لە پاش ستایشی خوا و پێغەمبەر، نیازم وایە
پروودای (شەمال و زەلان) دەست پێ بکەین. لە پاشا دەلی:

دوو مانگ مەندە بێ پەری زمستان

بەفر ئاما بەوار بەوینەئە مەستان

سارا و کەش و کۆی و لکەئە کوردوسان

داگیر کەرد تەمام ئەوخان زوسان

قەتە کەردش یەکسەر راگەئە راویار

مەردوم گرد نیشتن وە زار و زگار

وە زار و زگار وەدلی سۆزان

گرد جە یانەئە ویش ئاھێر فرۆزان

گاھەئە مەواتن خودا کەریمەن

نە ھەر وەخت تەنگ لوتفش عەمیمەن

شەمال ھەم ئاما بەقین و بەقار

لەشکرش ئاوەرد پەئە دەشت و کۆسار

تیپێ قەراردا پەئە شار سەقز

بەرپا کەردشان گرد ئالای قرمز

تیپێ کیانا پەئە شار سابلاخ

بەرپا کەردشان ھەزاران بەیداخ

تیپێ پەوان کەرد پەئە شنۆ و لاجان

دنیا لێشان کەن وەئاخر زەمان

ولاتش سهختن مهرگه‌وهر مه‌حال
 باوهران به‌حوکم به‌زهر بگويال
 قوشن رهوان کهن پهي شار تاران
 باوهران به‌دهست پاتهخت ئيران
 بدهن وه‌مه‌مدا دهر به‌ند نه‌لوه‌ند
 بکهران تاراج سپاي دهماوند
 جه‌ودما سپا يه‌کسر به‌ستيز
 روو بکهن پهرئ مه‌حال ته‌وريز

واته: دوو مانگ بق وهرزي زستان مابوو که به‌فر هموو شوئتيکي داگير کرد و دهشت و
 کهژ و کتوي کوردستاني به‌جاري پر کرد له به‌فر، به‌جورئ که رتي رتيواري بري، وه‌خه‌لک
 به‌په‌زاره و خه‌فته‌وه دانيشتن و له مالا ناگريان هه‌لده‌کرد و خويان پي گهرم ده‌کرده‌وه،
 نه‌وسا وتيان خوا گهرميه و له تنگانده‌دا ده‌گاته فريامان، شه‌مال له‌پر به‌پقه‌وه هات و
 له‌شکره‌کهي هينايه دهشت و کوسار و تيپيکي له شاري سه‌قزدا دانا و چند خيوه‌تي
 سووري هه‌لدا و تيپيکي نارده سابلآخ و چندين ئالايان له‌ويدا هه‌لکرد، تيپيکي نارده شنق
 و لاجان و وتي ته‌نگيان پي هه‌لچن، ولاتي مهرگه‌وهر دياره زور سهخته و ده‌بي به‌گوياله‌وه
 بيهينه دهست، له‌شکر بنترنه شاري تاران و نه‌و شاره که پايتختي ئيرانه بيگرن، ته‌واوي
 دهر به‌ندي نه‌لوه‌ند بدهن به‌يه‌کا و دهماوند تالان کهن و نه‌وسا به‌شه‌په‌وه روو بکهن ته‌وريز.
 پاشان ده‌لي:

وه‌فر که زانا وه‌ي ره‌مز و نه‌سرار
 فه‌رما جارچيان دهردهم کهفت وه‌شار
 جارچيشان وه‌گرد کولان و بازار
 گرد ئاماده‌بان پهي ره‌زم و په‌يکار
 که‌ر مه‌نا ژندن شاهانه ده‌ستوور
 جه‌نرکه‌ي بوزان بي وه‌نه‌فخ سوور
 جه‌نگي جه‌نگيان بيدار بين جه‌خاو
 پوڤشان وه‌به‌دن نه‌سلحه و نه‌سپاو
 مه‌ردان نيکنام سه‌ردار سپا
 سپاي خان ته‌م عه‌له‌م که‌رد وه‌پا

چه گورې شېمال، چه زېږې زه لان
 خپزا بې نه ودهشت سېدای نه لښمان
 کارې کړدشان سهرما و توفان
 پروې دنيا کړدن وه ناخرزهمان
 چه سپای شېمال بې حد کوڅيا بې
 شکست قـايم پهنهش دريا بې
 سې شو و سې پړ جهنگ کړدن تهمام
 نه شو خاوشان کړد، نه وېړ نارام
 نسيم به فېرمان سولتان به هار
 يه کسېر ولاتان کړدش خه به ردار
 چه هر ديارې مېگرتش مېکان
 بوی عتر عېير مېکړدش هرزان
 چه نالې و سېدای نه و رعد و هار
 ناما نه لېرزه گرد کوش و کوڅار
 مېړتزا به جهخت باران و تېرزه
 نه ندام و فېر ناما وه لېرزه
 هور چه رووی هېوا شېمال چه زمين
 مېدان چه به فېر به قار و به قين
 به نمر قودرېت شاه لامېکان
 چه رووی هېوا وه تهمام گرتش سان
 وا چه رووی زمين، هور چه رووی هېوا
 زې نه فشان کړدن کوش و کو و سارا
 چه شریخې پړدېد چه بریقهې بهرق
 گشت بې وېگولزار نه غرب هتا شېرق
 گول و وېنه و شې نامان کوڅېستن
 چه توف و سهرما و زمهرير پرستن
 وېریش بې وېناو نه کوش و کوڅار
 بولبول و قومري نامان وېگولزار

زۆسمان شی وههار ئاماره جه نو شنۆی بای شهمال کهفت وهکesh و کو

واته: بهفر کاتی ئهم پازهی بۆ دهرکهوت، فهرمووی که جارچییهکان کهوتنه ناو شار و جارپان کیشا که ههمووتان بۆ شهپ و پهیکار ئاماده بن، دایان له کهرنا و له نرکهی بۆران، شهپکهراڻ له خه وریابوونهوه و ههموو جلویهرگی پهزمیان کرده بهر و چهکیان هه لگرت و سپای تهه ئالای شهپی هه لکرد و له گورپی شهمال و له زیرپی زه لان دهشت و کتو دهنگی دایهوه و سهرا و تۆف ههموو شوینیکیان داگیر کرد و که لیک له لهشکری شهمال کوژرا و لهو شهپهدا تۆ شکا، سۆ شو و سۆ پۆژ له گه ل په کدا شهپیان کرد و نه شهو خویان لۆ کهوت و نه پۆژ ئارامیان گرت، شهمال بهفرمانی پاشای بههار تهوایی خه لکی ئاگه دار کرد و له ههر شوینیکدا که رادهوستا بۆنی خویشی به ناو خه لکدا بلۆ دهکردهوه، له ناله ی هه وره برووسکه تهوایی کهژ و کتو کهوته له رزین و ئهوسا باران و تهرزه بهتوندی باری و لهشی بهفر کهوته له رزین، هه ور له پووی ههوا و شهمال له زهوی دهیاند له بهفر بهقین و بهقار، بهفرمانی خوای تاق و تنیا هه وره برووسکه گرمانی و باران باری و خوژ هه لات و خوژ ئاوای ولات بووه گولزار و ئهوسا گول و وهنه وشه کوژیوونهوه و له تۆف و سهرا پرزگاریان بوو، بهفریش له کهژ و کتوکهکاندا بووه ئاو و بولبول و قومریش هاتنه ناو گولزار و بهم جوژه زستان پویشته بههار له نوێ هاتهوه و سهروهی شهمال کهوته کهژ و کتو.

هه نهر له پاش کوژتایی هیتانی روودایی شهمال و زه لان دهکهوینه په ند دادانی خه لک و له خوای مه زن دهپارێتهوه و ده لۆ:

ئامان سه د ئامان یاران جانی

هیچ مه بن غرره به ی دنیای فانی

په ره یز بکهراڻ جه درۆ و بوهتان

تا جه ئاخهرت نه ون په شیمان

داغ و سه سه رت و ههم په شیمانی

هیچ نه دارۆ سهوود جهو پای زولمانی

نه جای فه ریاده ن نه جاگهی هانا

مه ره به یق بهداد داوه ر دانا

ئامان هامدینان بۆ رهزای سوپهان

نمازو رۆژه به جه باوه ران

ئەر را تاريكەن ھەم جادەى عامەن
 ھەر كەس خىرش بۆ دنياش بەكامەن
 قەول ئى فەقىر بگىران نە گۆش
 زگر زات ھەق مەكەن فەرامۆش
 يا ھەى وە ئىعجاز ئەر كەلاموللا
 نە سۆزۆ بەنار جەسەى شوكروللا
 ھەزاران دروود ھەزاران سەلام
 بەرھوزەى پاك شەى خەيروئەنام

واتە: ئەى پارانى گىيانى! ئامان سەد ئامان ئەم جىھانە ھەتتەنەخەلەتتىنى دەسخەرۆى
 مەبىن و لە درۆ و بوختان خۆتان بپاريزن تا لە پۆزى دواييدا پاشگەز نەبنەو، چونكە لەو
 پۆزەدا پەشىمانى سوودىكى نىيە، نە جىي ھاوارە و نە جىي ھانا، مەگەر ھەر خۆاى مەزن
 خۆى بەھاناي بنىادەم بگا، ھانا ئەى ھاوەلان! نوێژ و پۆزووھەكەتان بەتتەنە جى و ئەنجامى
 بەدەن، چونكە پتەگەكەتان زۆر دوور و تاريكە، ھەر كەس لەم جىھانەدا چاكە بكا لەو
 جىھانەدا بەختەوھرە و قسەكانى ئەم ھەزارە لە گوێ كەن و خوا فەرامۆش مەكەن و ھەموو
 لە بىرى خوادا بن. خوايا بۆ خاترى سپارەى پيرۆز لەشى (سەى شوكروللا) لە ناو ئاگرەدا
 نەسووتىتى.

شەمال و زەلانەكەى ئەم ھۆنەرە ھەر بەختى خۆى ماومتەو و ھىشتا لە چاپ نەدراو.

سەرچاوەكان

۱- شەمال و زەلان - بەختى سەى شوكروللاى قووجاخى.

۲- يادداشتەكانى خۆم سەبارەت بەسەى شوكروللا.

ميرزا ئەحمەدى داواشى

۱۳۱۸ - ۱۴۰۱

ئەم ھۆنەرمان ناوى ئەحمەد و كۆپى محەمەدى داواشىيە و بەپىتى پەراوى (حەدىقى
 سولتەنى) لە سالى ۱۳۱۸ى كۆچى لە روانسەردا لە دايك بوو و ھەر لەوێشدا پى
 كەشتوو. ھەر لە منداليدا دايكى مردوو و خەم و پەژارە دلى داگرتوو و لە پاشا باوكى
 ناردوويەتە دىتى تەم و لە لای مەلا ھەمە ھەسەنى جوانرۆ خەرىكى خويندەن بوو و لە
 تەمەنى نۆزە سالىدا وازى لە خويندەن ھىناو و گەراوھتەرە زىد و مەلبەندەكەى خۆى و لە

کاروباری داواشییه تیدا یارمه تیی باوکی داوه، چونکه باوکی پتیشکاری همه سادق خانی
 ئه رده لان بووه، له پاش مردنی باوکی چووته لای عباس خانی سهردار و پاشان کاتی
 خۆی به کشتوکال بردووته سهر و ژیانی بهم چهشنه بردووته سهر تا له سالی ۱۴۰۱ له
 ته مه نی هه شتا و سێ سالی دا کۆچی دوا ییی کردووه و به پیتی ئه سپارده ی خۆی له
 گۆرستانی وه یس له جاده ی کرماشان روانسهر به خاک سپێتراوه.

میرزا ئه حمه د به یه کۆ له هۆنه رانی ههره به رزی کورد دێته ئه ژمار، وه له هۆنینه وه ی
 هۆنراودا دهستیکی به رز و بالای هه بووه و سه ری کیشاووته دهرگای هه موو چهشنه
 هۆنراویکه وه: دلدار، کۆمه لایه تی، ئاینی و، وکو ده لێن هه ندێ جار له گه ل خه لکدا
 به هۆنراو ده دا و، له گه ل ئه وه شدا هۆنراوی زۆربه ی هۆنه رانی کوردی له بهر بووه و، له گه ل
 زۆربه ی هۆنه رانی کوردستاندا ئاشنایه تی و دۆستایه تی هه بووه و، له گه ل نه واکانی
 مۆسیقای کوردیدا ئاشنایه تی هه بووه، وه زۆر دیندار و پارێزگار بووه، دیوانه که ی نزیکه ی
 بیست هه زار هۆنراو ده ی و هیشتا له چاپ نه دراوه.

ئهمه ش چهند هۆنراویکی ئهم هۆنه ره که ده لێ:

سیاپۆشه که م، سیاپۆشه که م

وه ش ئامای ئه ی مای سیاپۆشه که م

شۆخم شیرینم شه که ر نۆشه که م

چون شه که ر و شیر تازه جۆشه که م

گولبۆی گول ئه ندام گول فرۆشه که م

نه شته ر دای له زام تازه جۆشه که م

زوحاک زالم مار نه دۆشه که م

به ی قه تل ناحه ق مه زلووم کۆشه که م

گۆشواره ی ته لای زه رد نه گۆشه که م

نیای بار مه یل ویت نه دۆشه که م

کرماشان به نوور ویت په خشان که ردی

چرای به رق و تۆر په ریشان که ردی

بازاپش وا گه رم پر گه وه ره که ردی

به خش و محالش مونه وه ره که ردی

فه یض ئاباد جه فه یز فه زات په خشانه ن

وه هه ر جاش مه دیه ی گشت دره خشانه ن

دريان وه جـه لای رهنـگ و رووت پر داخ
 هر كهس مه وينۆت هر مه كيشۆ ناخ
 سهراوسه چه شمه سهراوش جۆشان
 كو سفيـد ديبای سفيدي پۆشان
 پهراوپه تا په، په فشانيشـهن
 هر په پۆ دووسه په نيشانيشـهن
 بيسـتوون وه ياد فه رهاد دتـرين
 پۆشا په ردهی خـم جه داخ شـيرين
 تاقهوسان جه نۆ به زم شـيرين بهست
 غولامان سهف سهف كه نيزان دهست دهست
 نه كيسا به به زم نه وای عهـنبهـرين
 بيدار كهرد خهـسره له عهـشـق شـيرين
 باره بود مهـدا موژدهی ئامای نهـو
 شۆي شـيرين وست له قـلب خهـسره
 خهـسره جه شادی غـرق له شهـوق و شوور
 شكۆفا چون گوڵ فهـرماشـی به شاپوور:
 ئيمـشه و شـيرينـم خهـيالـش كهـردهـن
 گيسووی كهـمهـندش وستـهن نه كهـردهـن
 كهـلكهـلـهی كوـكهـن يا پهـروـيزـشهـن
 وه شهـودـيزهـوه پهـستاخـيزـشهـن
 يا ههـوال مهـرگ كوـكهـن شهـفهـتهـن
 ئاشوـفتهـن شاپوور، شـيرين نهـسهـرهـفتهـن
 شاپوور له جـای من عـوزـر خـوايـی كهـر
 خـاستـهـر له جـاران پهـزيرايـی كهـر
 كهـنـيزان ههـروهـك مهـه و مهـهـپاره
 سهـف بدن له دهـور نهـوچـون ستاره
 ویت بهـروهـساقـی سـۆز و گوـدازـش
 شاپوور، شـيرينـهـن بكـيشـه نازـش

مه‌بادا شادی و شه‌وقش به‌تال بۆ
 شیرینم نه‌وقات شیرینش تال بۆ
 تیمچه‌وچتانی وه گولگشت کهردی
 کرماشان یه‌کسان وه‌به‌هشت کهردی
 باش بالاده‌س جومله مه‌هوه‌شان
 هر له کوردسان تا وه کرماشان
 قه‌دم وه قه‌دم پر جه گول کهردی
 جه‌مین جام جه‌هان وه‌منزل کهردی
 جه‌مینت چون جام جه‌م نمای جه‌مین
 خورشید له شیوه‌ی شه‌وقت ماته‌مین
 نه‌رگس و سۆسه‌ن سهر نه‌فکه‌نده‌ته‌ن
 لوولوو په‌ر مه‌لوول له‌ب پر خه‌نده‌ته‌ن
 گولباغی بی ره‌نگ گۆنای گولناریت
 مرواری په‌شیو دانه‌ی مرواریت
 موژهی خه‌ده‌نگ جۆی ریشه‌ی جگه‌رکاو
 ئه‌ر وه‌شه‌ست ناز بده‌ی له په‌راو
 بی‌ستوون چه‌نیش پر تا پر ته‌واو
 مه‌دۆزۆ و سۆزۆو مه‌که‌رۆش وه ئاو
 کۆشش یا به‌خشش هر چیو سه‌لاته‌ن
 (ئه‌حمه‌د) تا مه‌حشه‌ر گیان وه فیداته‌ن

واته: به‌خیر بیتی ئه‌ی مانگی ره‌ش پۆشه‌که‌م، وه‌ی شوخ و شیرین و شه‌که‌ر نۆشه‌که‌م،
 کرماشانت به‌تیشکی خۆت پروناک کرده‌وه و چرا و کاره‌بات په‌رتشان کرد و بازارت پر له
 گه‌وه‌ر کرد، وه‌هه‌موو شوین و جیگایه‌کت پروناک کرده‌وه، وه‌هر که‌سیک چاوی پیت
 بکه‌وی هر ناخ هه‌لده‌کیشی، بیستوون به‌یادی فه‌ره‌اد، له‌داخی شیریندا په‌رده‌ی خه‌می
 له‌به‌ر کرد، نه‌کیسا له‌به‌زمیکدا خه‌سره‌وی وریا کرده‌وه و، باره‌بوو مزگیننی هاتنی ئه‌وی
 دا، خه‌سره‌و له‌خۆشیدا نه‌یده‌زانی چ بکا، شیرینم نه‌مشه‌و په‌لکه‌کانی خسته‌لای ملی و
 که‌لکه‌له‌ی فه‌ره‌ادی کۆکه‌ن یا خه‌سره‌و په‌رویزی کرد، وه‌یا هه‌والی مه‌رگی فه‌ره‌ادی
 بیستوه و ئیتر ناتوانی بسره‌وی، وه‌که‌نیزه‌کان وه‌کو ئه‌ستیره‌ له‌ده‌وری ئه‌و مانگه‌دا

پاوهستان و کرماشانیان کرده بههشت، ئەی شۆخوشهنگهکههم بهراستی تۆ شیرینی و له شیرین دهچی و نیرگس و سۆسن و لیلۆیهی شهرمهزاری تۆن، گولباخی بێ پهنگ گۆنای گولناریته، مرواری پهشتیوی دانهی مرواریته، دهسا ههرجی ئارمژوته بێ پتم که، چونکه (ئهحمهد) تا پۆژی پهسلان گیانی دهکاته قوربانت.

زۆربهی هۆنراوهکانی میرزا ئهحمهد دهبراهێ جوانی و ئەوین و دلداریه، وه له هۆنینهوهی هۆنراودا پهیرهوی له هۆنهرانی کۆن وهکو: مهولهوی و میرزا شهفیع و خانای قوبادی کردووه، وه هۆنراوهکانی زۆر ساده و پهوانن. ئەمەش پارچه ههلبهستیکێ تری ئەم هۆنهریه که دهلی:

نازیزم مهيلم، نازیزم مهيلم
جهنو تازهبی جهلای تۆ مهيلم
جۆش ئاورددلهی جه خهمان کهيلم
جارییهن هه شهو جۆی ئەسر کهيلم
سا تۆیج بۆ چون لهیل سهوزهی سۆسن خال
تالی زولفهکتهت بدم وه شهمال
پهی ساکنیی دهرد شهفای ئیش زام
چهنی نهسییمش باوهروش وه لام
وهشهه ئهو شهمال بهیۆ ژ پاوه
چی تایی جه زولف تۆش هان وه لاوه
وه مهرگت قهسهه شهکهه ریزهه راز
جهوهم ئهرواحم مهشوق وه پتیشواو
پازیمهن جه پای تایی گیسووی دلبر
نهجای مزگانی بدم گیان و سهه
پهی چی ریزهه پاز ناز دل پاچان
ئهه بۆ فیدات بام شههیدم ماچان
ئهحیانهن نازیز ئهگهه من مهردم
گیان جه پای توغرای زولفت سپهردم
ئیمجا جهو دهمدا شۆخ نازارم
تهشریف بار وه پای سهنگ مهزارم

وه حسـسـرتهـوه نهـونهـمام نۆم
 پهـنجهـت بماله وه خاك گـلـكۆم
 ئامانت فهرزن شوخ شيرينم
 مقيراز گازهـكهـت شـيـكهـر پهـي شـيـنم
 زولفت چون رتـحـان پهـخش كهـر نهـ دهـورم
 دهـرسـاعـهـت مهـبق وه بهـهـشت قهـورم
 نهـ ياگهـي تهـلقين سوورهـي ياسينم
 بملاوتنهـرق ئيـمـمـان و دينم
 دهـم بنـيـر وهـبان گـلـكۆي تازهـكهـم
 واچهـهـي شهـيد تـيـرنازهـكهـم
 واچهـهـي مهـجنوون حال پهـشتـوهـكهـم
 هـيـجران كـيـش دهـرد خال لـيـوهـكهـم
 پـيـكـيـاي پهـيـكان مـوـژهـي تـيـرـهـكهـم
 مهـقـتـوول ناحق بي تهـقـسـيـرـهـكهـم
 مهـست بادهـي مهـي لهـب چـش نهـكهـرده
 بهـسـي حسـسـرتهـان وه گـلـكۆ بهـرده
 سهـرهـۆر دهـرمـن لهـيل خـاتـر خـار تۆم
 زام بهـسـق كـهـفـتهـي پاـي مهـزار تۆم
 بـدـيه من پهـي تۆ جـهـرگـم پـر نـيـشـهـن
 وه ناخوون سهـيـف روخسارم پـر نـيـشـهـن
 نهـوسا نهـپهـرسام چـيـشـهـن ئازارت
 ئيـسـته مهـنـالم نهـ پاـي مهـزارت
 نهـرچي بي سوودمن لهـو سهـرهـوختهـدا
 زاري كهـي وه بان خـاراي سهـختهـدا
 وهـلـي بـق وه ياد وـهـردهـي وهـرـين
 لهـ چهـمان مهـست بـرـتـزه ئهـسـرين
 بهـل قهـترهـي ئهـسـرت بگنق وه رووي خاك
 وه حسـسـرتهـوه خاك كهـرق نمناك

جەودەم پەي مەلھەم زامان خەستەم

نە گلکۆمەوہ بگنۆ وە جەستەم

بە وینەي ئەنفاس مەسیحای مەریەم

ئەحیام مەکەرۆ قەترەي ئەسرچەم

وەنیللا "ئەحمەد" بەدل مەردەي تۆن

تا ئەبەد سەوزەم ئیمان ھەردەي تۆن

واتە: ئەي خۆشەویستەکم! دیسان دڵم بۆ تۆ کولۆ فرمیتسکم بەخوڤ ھاتە خوار، سا
تۆیش وەرە وەکو جارێ تالێ لە زولفەکەت بدە بە دەم بای شەمالەوہ، تاکو بۆ داساکانی
برینەکانم بەینیتە لام، خۆشە ئەگەر بای شەمال بیتە پێوہ و ھەوالی تۆم بۆ بیتێ، بە مەرگ
سویند دەخۆم لەو کاتەدا کە گیانم دەر دەچێ رازیم ئەگەر تۆ پەلکەکانت پەخش و بلۆ
بکەیتەوہ سەرما، ئەوسا پێم دەلێن کە لە پێی تۆ کوژراوہ و دلەکی دزراوہ، وە ئەگەر ھاتوو
من مردم و بەخاک سپێترام، تۆ وەرە سەر گۆرەکم و پەنجەکانت بمالە سەر خاکەکەمدا،
وە زولفەکانت پەخش بکە دەورمدا، ئەوسا من وا دەزانم کە چوومەتە بەھەشت، بەلام
بە مەرچێ بملۆنیتەوہ و دەم بنیتە بان گلکۆکەمدا و بگری و بلێی کە ئەم ئەویندارە بەھۆی
تیری منەوہ کوژرا ئەگەرچی گریانێ لەو کاتەدا بێ سوودە، بەلام گیانم دەگەشتیتەوہ، وە
لەوانەيە زیندوو بمەوہ، ئەگینا ئەحمەد بەدل مردووی تۆیە، ھەتا ھەتایە گراو و سەوداسەري
تۆیە.

ئەمەش پارچە ھۆنراویکی تری میرزا ئەحمەد کە سەبارەت بەبەھاری جوانی و خەزانی
پیری ھۆنیویەتەوہ و بەراستی پارچە ھەلبەستێکی باایدار و بەنرخە لە وێژەي کوردیدا،
وہکو دەلێ:

تۆی دام پیری لە سەر تا دامان

ھەر ئان ئامادەس پەي نۆجوانان

ئەو بالای عەرعر نۆنەمامەي تۆ

خەم مەدۆ مەبۆ وینەي سیاچۆ

ئەو دەستەي زولفان خەیاتەي خام تاو

مەبۆ وەرێحان پەژمور دەي بێ ئاو

ئەو چەتر نیمپاچ پرچ تاوس تار

بێ زینەت مەبۆ وینەي پۆی دەوار

ناینه‌ی ته‌وتل سیمای سفیدکار
 مهبق له تاوشت پیری له‌که‌دار
 نه‌ی زه‌په‌ خه‌نده و گوفتار و قسه
 مهبقوه خه‌فت په‌ژاره و غوسه
 نه‌و قه‌وس قه‌تران نه‌برقی که‌مانی
 نهمدق شه‌وک‌ت شه‌یوه‌ی جوانی
 نه‌ی نوتق و نه‌خلاق عیشوه و نیشاره
 نه‌ی غه‌مزه و ناز و کرشمه و لاره
 نه‌رچه‌م چون سووه‌یل پرشنگ مه‌شانق
 شه‌وق له ستاره‌ی شه‌ف‌ق مه‌سانق
 مهبق وه‌گردوی شکسته‌ی بی‌ناو
 له ریش پیری مه‌یق لیش زوخاو
 نه‌و جیلوه‌ی جه‌مال چون جه‌لای قه‌مه‌ر
 مهبق وه‌پاده‌م کووره‌ی ئاهه‌نگه‌ر
 ماجه‌رای پیری وه‌وته‌وره بی‌شون
 مهبقوه زیوار یانه‌ی که‌وشه‌کون
 جوانیی چون گول لیمان خار مهبق
 جوانان لیمان دی بی‌زار مهبق
 جوانیی به‌هار زمسان پیرییه‌ن
 وه له به‌به‌ختی دامه‌ن گیریه‌ن
 هیچ که‌س نه‌نازق وه جوانی ویش
 عومر به‌و په‌له پیری ها نه‌ریش
 "نه‌حمه‌د" وه‌ی دنیا خاتر مه‌که‌ر شاد
 پیر مه‌وی مه‌شق جوانیت جه‌یاد

واته: پیری هه‌موو کاتێ داوی خۆی بۆ جوانان ده‌نێت‌وه، نه‌گه‌ر لاوتک هه‌رچه‌ند که‌له‌گه‌ت
 و بالا به‌رز و جوان و پیکه‌وتوو بی، پیری به‌ره به‌ره ده‌یچه‌مێنیت‌وه، وه‌ پیکه‌نینی مرق
 ده‌کاته خه‌م و په‌ژاره، وه‌ خوو و خده‌ی ده‌وری جوانی ده‌گۆڕی، وه‌ مووی ره‌شی مرق سپی
 ده‌کا و، جوانی که‌ وه‌کو گوله‌، ده‌یکاته چقل و درق و، له‌ راستیدا جوانی و لاویه‌تی به‌هاره‌ و

پیری زستانه، وه هیچ کهسیک نابئی به جوانی و گهنجی خۆی بنازی و دهبی له گهل زهماندا بسازی، دهسا ئهی (ئهحمهد) به جیهان دلبخۆش و شاد مهبه، چونکه سه رنه نجام پیر دهبی و جوانیت له بیر دهجیته وه.

سه رچاوه گان

۱- حدیقهء سلطانی - تالیف محمد علی سلطانی - تهران، ۱۳۶۴.

۲- دیوانی میرزا ئهحمدهی داواشی - که له سالی ۱۳۶۸ ی کۆچیدا نووسراوه.

۳- یادداشته گانی خۆم سه بارهت به میرزا ئهحمدهی داواشی.

خورشید خانمی داواشی

۱۳۲۰ - ۱۳۸۶

ئهم هۆنه رهمان ناوی خورشید و کچی محهمدهی داواشییه و به پیتی په راوی (حه دیقهی سولتانی) له سالی ۱۳۲۰ ی کۆچی له روانسه ردا له دایک بووه و هر له ویدا پتی گه یشتووه. هر له مندا لیدا له لای باوکی خه ریکی خۆتندن بووه و له پاشا له لای مامۆستای تاییه تیدا فیری زمان و وێژه ی فارسی و عه ره بی بووه و که میتردی کردووه هر خه ریکی خۆتندنه وهی دیوانی هۆنه رانی کورد و فارس بووه، به جۆرێ که خۆی خه ریکی هۆنینه وهی هۆنراو کردووه ژبانی به م چه شنه به خه یو کوردنی مندا ل و هه لسه و پاندنی کاروباری ناو مال و هۆنینه وهی هۆنراو بردووه ته سه ر تا له سالی ۱۳۸۶ له ته مه نی شه ست و شه ش سالییدا کۆچی دوا یی کردووه و ته ره مکه ی برا وه ته وه دتی سابق ناوای روانسه ر و له ویدا نیژراوه.

خورشید خانم له هۆنینه وهی هۆنراوی کوردیدا ده ستیکی بهرز و بالای هه بووه و مه کو ده لێن دیوانیکی بهرز و نایابی بووه، به لام به داخه وه ئه و دیوانه ی له ناوچه وه و هه ندێ هۆنراوی ماونه ته وه ئه ویش ده م به ده م ده یگیر نه وه، وه ئهم پارچه هه لبه سه ته نموونه یه که له هۆنراوه گانی ئه و که ده لێ:

به خورشید واتهن دایم غه مینه ن

غه مین دووری سه فائو دینه ن

یاخووا مه رگی نه وینم وه چاو

نه مینم وه گۆش نه مینم وه خاو

سه ره مه که ی بالای هر به هاری ویت

سه روی چه مه نان شه ره مساری ویت

له دوازده مانگه لټی واری باران
 خهزان نهکړو چون باقیی داران
 جادار عزیز پیر نیرشاد بو
 وهکیل زیندهی غوس بهغداد بو
 ناله‌ی مه‌ستانه‌ی ته‌کیش هر بهر بو
 په‌ناگای دهریش نه‌بدال م‌رز بو
 مه‌یخانه‌ی مه‌عنیش هر بهرقرار بو
 با خه‌بر جه نمر له‌یل و نه‌هار بو
 جه‌لای سینه‌ی سرد گوناباران بو
 نوستاد سرمه‌ست ر‌زگاران بو
 زنجیر لوتفش نیان به‌گ‌ردن
 نه‌هلی و رامم ک‌رد تا وه‌رو‌ی م‌ردن
 به‌لکه‌م جه نه‌لتاف وټنه‌ی نه‌و شای
 رابعه‌ی دهوران گوم ک‌رده رایی
 بگن‌و و‌س‌ر رای تاع‌ت کاریدا
 بهر بیق جه حوکم سه‌نگساریدا
 بواجق سرمه‌ست باده‌ی شا‌کریم
 ک‌له‌ب ناسانه‌ی ع‌بدولق‌ادریم

واته: یاخوا م‌رگی سه‌فانو‌بین نه‌بینم و به‌گوټی بی‌بیسم و نه به‌خو بی‌بینم، چونکه
 سه‌ول‌ی چیمه‌نه‌کان شه‌رم‌زاری بال‌ای نه‌وه و نه‌و جی‌گری پیره و نوټنه‌ری زیندو‌ی شیخ
 ع‌بدولق‌ادری گ‌میلانیه و په‌ناگای دهریش و ع‌بدال‌ه و مامق‌ستای سرمه‌ستی ر‌زگاره و
 هر نه‌و بوو که منی رام کرد و خستمیه سر پ‌تی راستی خوایی و پیری راسته‌قینه‌م هر
 نه‌وه و له‌خوام ده‌وټی که همیشه ساخ و خو‌ش بی.

سرچاومکان

۱- حقیقه، سلطانی - تالیف: علی محمد سلطانی - تهران، ۱۳۶۴.

۲- به‌یازیک که له‌سالی ۱۳۸۵ی ک‌زچیدا نووسراوه.

شامی هه‌رسینی

۱۴۰۲ - ۱۳۲۷

ئەم ھۆنەرە پایەبەرزە کە لە ئاسمانی وێژە کوردەواریدا وەک ئەستێرەیه‌کی گەش دەرەوشیتەوه، ناوی شا موراو و نازناوی شامییه و لە ساڵی ۱۳۲۷ی کۆچی لە هه‌رسینی لای کرماشاندا لە دایک بووه، تەمەنی سێ ساڵ بووه کە تووشی نەخۆشیی ئاڵە بووه و بەهۆی ئەو دەرەوه، هەردووکی چاوی کوێژ بوونه و بەم چەشنە دنیاى پووناکی لێ تاریک بووه. پاش کوێژبوونی ئەومەندەى نەخایاندووه کە باوھشی گەرمی دایکیشی کە جاروبار ئارامی تێدا گرتووه لە دەست داوه و کاتێ دوازدە ساڵان بووه، باوکیشی کۆچی دواپیی کردووه و ئیتەر بەجاری پەنگی هەتیویی لێ نیشتوووه و دواى مردنی باوکی، مەمۆزنی دەبیاتە لای خۆی بۆ کرماشان و ماویەکیش لە مالى حاجی ئامانوللا خان دەبێ و ئەو پیاوھ لەو بەولاوھ چاودێریی لێ دەکات تا گەورە دەبێ و لە خەم دەرەدەچێ.

شامی لە بیرەوهریی خۆیدا دەلێ: لەو پۆژگارە رادیۆ و تەلەفزیۆن نەبووه، وە خەلک زستانان هەر شەوێک لە مالى یەکیک کۆ دەبوونەوه و ھۆنراویان دەخوێندەوه، قەسەى خوێشیان دەکرد لەو کاتەدا ھۆنراوی ئەلماس خان و غولام پەزا لۆپ و سەى سالتج باوبوون، وە منیش زۆر حەزم لە ھۆنراوەکانیان دەکرد و گوێم بۆ دەگرت کەم کەم وای لێ ھاتبوو و زۆربەى ھۆنراوی ھۆنەرانی بەر دەخوێندنەوه بەو بۆنەوه بۆم دەرکەوت کە خوێشم دەتوانم ھۆنراو بھۆنمەوه.

شامی لە پاش ئەوێ چەند سالتیک لە مال ئەمانوللا خاندان ژیان دەباتە سەر، لەوێ دیتە دەر و بۆ خۆی خەریکی کار دەبێ و چایی و پارچە و وردەوالە لە قەسری شیرین دەکڕێ و لە کرماشان دەیفروشی و ئەگەر جاروباریش ئەمنیە و ئاژان پێیان پێ گرتووه بەدوو قەسەى خوێش و چەند ھۆنراوی جوان لە کۆلی بوونەتەوه و پزگاری بووه. بەم جۆرە لە پەنج و ئەرکی خۆی، تیکە نانیکی خستوووتە دەست و بەوہ ژیاوه. شامی لە کۆتایی تەمەنیدا نەخۆشی زۆری بۆ ھینا و سەرئەنجام لە ئەنجانى ساڵی ۱۴۰۲ی کۆچی لە تەمەنی ۷۵ سالتیدا کۆچی دواپیی کرد و لە گۆرستانی کرماشاندا نێژرا.

شامی لە درێژایی تەمەنیدا گەلێ ھۆنراوی ھۆنیوتەوه کە بەداخەوه زۆربەیان لەبەرئەوێ کۆنەکراونەتەوه لەناوچوون و فەوتاون، خۆی دەلێ: ھۆنراوی زۆرم وتوو، بەلام کەسی وا نەبووه پێی بلێم بیاننووسیتەوه و خوێشم لە بیرم نەماون و ھەروا پۆیون و فەوتاون، ئەوێ راست بێ، تا خوا حەزکا، ھۆنراوەکانی شامی تەپ و پاراو و شیرین و نرخ و بایەکی زۆریان ھەیە و، زۆربەى ھۆنراوەکانی توانجن.

به‌داخه‌وه له وێژه‌ی کوردیدا به‌شی نووسینی توانج که‌مه، توانجنووسی به‌چه‌شنه نووسینیک ده‌وتری که له‌وه‌دا مه‌به‌ستیک به‌شیوه‌یه‌کی گالته‌وگه‌پ ده‌رده‌برێ. له راستیدا نووسینی راسته‌قینه و ئاسایی له‌گه‌ڵ شیوه‌ی توانجدا هه‌ریه‌ک باری کۆمه‌لایه‌تیان هه‌یه، به‌لام له شیوه‌ی توانجدا له گالته‌وگه‌پ که‌لک وه‌رده‌گیرێ، توانج چه‌شن و جووری زۆره. هه‌ندیک توانج و ته‌نزی نادیار له وێژدا هه‌ن وه‌کو شیوه‌ی نووسینی چیخۆف نووسه‌ری پرووسی یا ئاناتۆل فرانس نووسه‌ری فه‌رانسه‌وی. هه‌ندێ توانجی تریش هه‌ن که په‌خه‌نگر و ئاشکرا و توندوتیژن وه‌کو نووسراوه‌کانی عه‌زیز نه‌سینی نووسه‌ری گه‌وره‌ی تورک.

له توانجنووسیدا نووسه‌ر له پشت دیواری به‌رزی توانجه‌وه به‌د‌ل‌ناییه‌کی په‌ه‌قه‌وه ده‌توانێ ه‌ترش بکاته سه‌ر سه‌نگه‌ری دیارده‌دزێوه‌کانی ناو کۆمه‌ل و، توانجنووسی له هه‌موو شتیکدا بۆ نواندنی مه‌به‌ستی خۆی که‌لک وه‌رده‌گرێ، له زمانی په‌له‌وه‌ره‌وه تا ده‌گاته زمانی بنیاده‌م.

له‌م دوا‌ییه‌دا توانجنووسی له ناو هۆنه‌رانی کرماشاندا په‌ره‌ی سه‌ندووه که یه‌کێ له‌و هۆنه‌رانه شامیی هه‌رسینییه. ئه‌م هۆنه‌ره گه‌رچی نه‌خوێنده‌وار بووه، به‌لام شارمه‌زایه‌کی زۆری له وێژه‌ی کوردیدا هه‌بووه. له هۆنراوه توانجاوییه‌کانی ئه‌م هۆنه‌ره ده‌توانین (کرایه‌نشینی) و (پۆن نه‌واتی) ناو به‌هین. (پۆن نه‌واتی) شامی په‌خه‌یه‌که له پ‌ژیمی پ‌یشوو. له‌م به‌نده‌دا بۆمان ده‌رده‌خا که پ‌ژیمی سه‌تمه‌کاری پ‌یشوو له‌جیاتی ئه‌وه‌ی په‌ره‌ی به کشتوکالی ولات بدایه و پ‌ژنی ئازهلێ بدایته‌ خه‌لک که‌چی پ‌ژنی نه‌واتی ئه‌مریکایی ده‌ه‌ینا و گیرفانی ئه‌مریکاییه‌کانی پ‌ر ده‌کرد و کشتوکال و ئازهل‌داری به‌جاری له‌ناوبرد و گیره و ک‌یشه‌ی خسته ناو خه‌لکی ولات. وه‌کو خۆی ده‌لێ:

مه‌ردوم باینه‌ دیارئی به‌دبه‌ختییه

پ‌ژن خاتر جه‌م وه‌ی شاره‌ نییه

به‌توو فرووتم مه‌وج نیامه‌ گره و

ئه‌رای خه‌رج و به‌رج عه‌ید سال نه‌و

چوم پ‌ژن بسینم له یاروو به‌قال

ئه‌رای ناو هه‌لوای جومه‌عی ئاخ‌ر سال

سلامی کردم وت: ئه‌له‌یک گشت که‌س

ئه‌و کاسه ئه‌رای چه‌گر‌دیه‌سه‌ ده‌س

ماس توای نه‌یرم، روپ توای نییه

شیره دوو جووره‌س، سفید و سییه

وتم: ئەي مەشەي زىندەي گىيانت بوو
 بەقالى بايەس گىشت جنسى داشتوو
 شيرىنىي شەكەر تا شوورىي نەمەك
 توخم كاسە پشت تا حاجى لەكەك
 عوناپ خاكشیر، جەوهر میوه
 ھەر لە گل سوشوور تا گل گىوه
 ناھ سەرد كىشا بەقال وە دلگیر
 وت نادروستی پیرم كەردەن پیر
 زەرف ماس تیرم دوو ھەفتە مینیت
 ئاو و نیشاستە كەس نیشە مینیت
 ئەو پەنجای ئەرەي موشتەري كیشم
 بەیتە مال و تیت نەمەیتە پیشم
 دواي مەرافە و داوا و تووسەري
 كەم كەم كار كیشیت وە كەلانتەري
 وتم: پۆن توام، پۆن خاترجەم
 ئەر ھەس بىھپیم گيان خوەت قەسەم
 بەقال گورجەو بوو ئەو لە كارى كرد
 دەس چەپى ھاورد دەس راسم گورد
 ماشەلا وەزوور مەشەي ئەلەسكەر
 وە ئەو لە تەكان كیشا دمه وەر
 پەنجەم جوور تەسبیھ وە پەنجەش دشمارد
 سۆ «توو بمرى» وت چوار دە قەسەم خوارد
 وت: خوهم عەشایر چەكیدەي كوردم
 دهمەن پۆن لە مال خالووم ھاوردم
 كەردەي بۆ دەخەل پۆن خاتر جەم
 دەسار خورشى خالووژن خوهم
 دویكە تا ئیمروو شەش مەنى بردن
 ھیچ كام وەقەد توو ئیراد نەگردن

دوو ساعهت و نیم له پۆن تاریف کرد
 وه گیان سهركار مهغز له سهرم برد
 وتم: پهنجای چهند؟ وت شهش تومهن نیم
 وتم گیان خۆت یه ی پهنجا بیه پیم
 نه مه زه ی کردم، نه له لی خواردم
 شهش تمهن و نیم ئه رای شماردم
 هه رچهند قهرز کردوم، وه لی وه خواهش حال
 شیره و ئارد و پوون هاوردمه مال
 تا پوون پشـــــاندم وه ناو تاوه
 دیم بووگهن پۆن خه یلی خراوه
 وه گیان سهركار شووخی دهره فته
 من گهمان کردم بووگهن، نه فته
 له ناو تاوه، له بان پریمز،
 یه ی هه لوای به زین خوش پهنگ و قرمز
 زهری له هه لوا نیامه بان زوان
 دل و دهر و ونم وهختو بایته بان
 تاوه هه ل کردم به ره و ناو هه سار
 گن گن له ی هه لوا دیامه قهه دیوار
 هه مسایه ل وهتن شامی شیت بیه
 وهتم نه مه ردوم یه به ده ختی یه
 پولم هه رامه بایه س برپشیت
 ئه ریه شی بکه م مرده گه کان کوشیت
 یه پۆن که له پاو، پۆن نه واتیییه
 سیفت نه مریکای گهردی قاتییه
 دامه قهه دیوار تاله یکه هاوردم
 تا قنمای ناو پاس به ندکشی کردم
 ئی قاله ره سی وه گووش ساهیه و مال
 هاته ناو هه سار کرده ی قهرم و قال

ژن ساهيو مال، وه مال هاته دهشت
 وه تووچ پهنهان مردگ نهرام نهشت
 نهو هر دوشمين دات، من دهنگ نه کردم
 ناخر مهجبوور بيم ناو باوکی بردم
 تايهي دوشمين دام، هم پياو هم ژن
 جوور سهگ ههلامات هاوردن پهي من
 ژنه هاتهوهر، پياوه كهفته پشت
 چنگ نا وه ههلقم وهزيله و وه مشت
 ههفت ههشت دهس خواردم دوو دهس وهشانم
 بيس كرانشين رشيانه بانم
 ناو ههسار بي وه مهيدان نه بهرد
 جهنگ شرووع كريا وه نهسلحهی سهرد
 وه تهشت رهمخت شوور نهفتاوه و ناوپاش
 يهكي ئاتش ريز، يهكي وه مهقش
 تايههی نهوان، فاميل يهل من
 نامادهی جهنگ بين، هم پياو هم ژن
 من ديم كارگه نه، ناو خودا بردم
 كراواته كهی باقرخان كردم
 ههروهك كيسه كهش له ناو همام
 دريژی كردم مشت و مالي دام
 باقرخان له ژير بيس نهفه ره بان
 من له ناوه پاس بيم، جوور كهواو لای نان
 شمارهي زه خمي بيه شش نهفه
 يهي پان، يهي چهنه، يهي نهبرق و سي سهر
 ملووك مهدهوش بي زوبیده غش كرد
 نوسرت خوي هلاك له بان لهش كرد
 وه سه دای هاوار باقرخان كوشيا
 نهو مههله تهمام يهي چهك دارشيا

ناو هسار پر بی، وه سهیل جهنگ کهر
 نهیوان و دالان کـووچه و پشت و دهر
 ناخر پاسبانیهل ناشتمان دانه و
 ناخر داوا و مهرافه هاته و
 جافر و هسهن هردووکیان خانن
 وه شوغل شهریف هردوو پاسبانن
 نیم یهئ مهرافه له جیک پهیدا بوو
 ساعت مووچی جافر خان گوم بوو
 هسهن خان گوم کهئ تسبیله شا مهقسوود
 مهگر له پاتهخت جفتی پهیدا بوو
 دواي مهرافه و داوا و قرم و قال
 سهیل جهنگ کهریهل هریک چوونه مال
 من تهنیا مهنم مهجرووح و خسته
 تاوان مهرافه له دس دهر رهفته
 شامی مهرافهئ رۆن نهواتی
 ههستیت داته باد، خستهت وهلاتی

شامی له هۆنراوهکانیدا دهر و رهنجی خهلک پیشان دهدا، بهجۆرئ که خۆی لهناو نهو
 دهر و پهنجانه دا دهلتیتوه. له بهندی (کرانشینی) دا ئهرک و پهنج و پهزارهی کرئ
 نشینهکانمان بۆ دهردهخا و ئهوهمان بۆ دهردهخا که شامی و خاووخیزانه کهئ لهگهڵ ئهوهی
 تههنی بههزاری و کلۆلی و بهدبهختی و چهرمهسهری بردووته سهر، دهردی کرئ
 نشینیشی پئ زیاد بووه، بهجۆرئ که چوار پهلی شهتک دراوه و وهکو دیل و بهندی
 نهیتوانیوه له بهر خاوهن ماله که وزهی لیوه بی، بهلام سهرهپای ئهمانه جاروبار دهر و
 زووخاوی ژینی خۆی بهچهند هۆنراویک دهربرپوه. هۆنراوی (کرانشینی) ی شامی
 نموونهیکه له ژيانی چینی لیقه و ماو و بهشپراو و بهخت و هرگهپراو و تالپهش سهردهمی
 رژیمی پیتشو که بهراستی بهشاکاری ئهم هۆنهرمان دهژمیرئ وهکو دهلئ:

بهنده یهئ نهفههر کرانشینم
 چو عهزیز مردهی دایم خهمینم
 نه خارچ مهزهپ نه جیاس دینم
 ئهر دوعات گیراس بکه نهفرینم

شایهه لهی دونیا دیترنه مینم
راحت بلم له دهس کرانشینی
چه بکهم له دهس کرانشینی؟
داد وه هرکس بهم، حهقم نیه سینی

توای بزانی سهگ وه حالم نهو
ناسایش نهیرم نه پروژ و نه شهو
سووب تا ئیواره هان له تهق و دهو
تا سر مانگ تیهی دوو تیکه ئهسپهو
یا بهم فرووشم یا نه مه گره و
ئوشم کراکهم بهلکه نه مینمی
چه بکهم له دهس کرانشینی
داد وه هرکس بهم حهقم نیه سینی

ژنهم جاپوو کیش خوهم قاپچی دهرم
وه فسهل زمسان وهرف پارووکهرم
له عهیش و عهزا چوسه ماوهرم
دهنگ کهم نا نهجیب دهنگ ئهکهم خهرم
ئهر مه نیان نهکهی دهنه ناو سهرم
ئوشن گووشت گهن ئهرامان سینی
چه بکهم ودهس کرانشینی؟
داد وه هرکس بهم حهقم نیه سینی

پهی ههفته مه نیت مانگ بچووته سر
ژن صاحیو مال دهس نیه ته که مهر
وه ژستی ته مام تیت ته پشت دهر
له وهریای ههلم چو ئاغای و نه وکهر
وه ژنهم ئوشم دهم که سه ماوهر
خوهم دهم ئهرای میوه و شیرینی

چه بکه‌م وه ده‌س کـرانشـینی؟
داد وه هـرکـه‌س به‌م حـقـم نیـه‌سـینی

یهی کوری دیرن چوو ه‌چکه‌ی شه‌یتان
سوب له خه‌ وه‌لسی تیته ناو ئه‌یوان
وه‌جیب پریخ ده‌س وه تیرکه‌مان
خه‌یت ئه‌رای قووری، خه‌یت ئه‌رای ئیسکان
سیویل جافر گریته نیشان
که‌س جورعت نه‌یری سه‌دای بایده بان

داراییم بیسه‌سه‌ چوار دویت ویهی کوپ
دوو په‌تووی نیم دار په‌ی جوفت لافه‌شر
یهی جوفت موته‌کای وه‌ده‌م قه‌یچی پر
سه‌ر نه‌یه‌یه بانی، چو پاره ئاجور
چوار جام رووحی، یه‌ی دانه‌ سینی
چه بکه‌م له ده‌س کـرانشـینی

زانی چهن نه‌فه‌ر هایمه‌ یه‌ی ه‌سه‌ر
من ئوشم په‌نجا، توو بووش په‌نجا و چوار
دریژ و کووتا، کاردار و بی‌کار
سوب له خه‌ وه‌لسیت له گووشه‌ی ه‌سه‌ر
بیس نه‌فه‌ر وه‌سه‌س ته‌ک داسه‌ دیوار
حه‌فده‌ نه‌فتاوه‌ نریاسه‌ قه‌تار
باد ئه‌رای نه‌وبه‌ت بلیت بسـینی
چه بکه‌م وه ده‌س کـرانشـینی

سه‌ر شه‌و تا سوب ه‌ر جیره‌ی ده‌رتید
مه‌شه‌ی غولام چووت، ئوسا سه‌فه‌رتید

که لای فەروخ خان لە دینه وەرتید
 ئوسا ئەمیرخان گەرد چوار خەرتید
 مەرافە دیرن، ئەردەر وازمینی
 چە بکەم لە دەس کـرانشـینی

جەرگم سووراخە چو لانهی زەنبوور
 بەسکە شەوێ قسەیی جوورا و جوور
 روحم دی خەستەس وە فەرمان زوور
 وە کورەم ئوشم: خەر بی شـعوور
 سووب لە خەو وەلسی، سوورەتت نەشوور
 لەی ئاو لـوولە فـسـرە رـشـنی
 چە بکەم وە دەس کـرانشـینی؟
 داد وە هەرکەس بەم، حەقم نیە سینی

ئوشن هەر رووی دیزە نەینه دار
 خوا ئەرای شام بوو، خوا ئەرای ناھار
 خوا گووشت گە بود، خوا شەک پەروار
 گوشت کوتانەکەیی بوونەدەر حەسار
 یواش بکووتی نەپـمـنی دیوار
 لەناو حەساریش ئاجوور نەشکینی
 چە بکەم لە دەس کـرانشـینی؟
 داد وە هەرکەس بەم، حەقم نیە سینی

وە هوول گیانم نەونە دوشمەنم
 شایەد نەشیوید لانه و مەسکەنم
 عەزیزم مردوویت وە دەمیان خەنم
 ئیمریکایی رەقسەم، ئینگلیسی ژەنم
 چو ئاغەیی وێگن هەزار جوور خوونم
 ئەر بکەن نەفرین ژن و فەرژەنم

خوهمیش کومهک کهم نوشم نامینی
 چه بکهه له دهس کـرانشـیـنی؟
 بهس که کرا دام لهی تهویه چو خه
 عومر وه بهدبهختی هاوردم وهسه
 بیمه وه موونس چهن گروو بهشه
 لور له لورستان کورد له دهینههر
 سنهیی و پاوهیی، جاف و گه مانگر
 کورد و لور و فارس، تورک قهزینی
 چه بکهه له دهس کـرانشـیـنی
 داد وه هرکس بهم، حهقم نیه سینی

نه پهست و ناکهس، نه ناده رویشم
 شهرمهنده له رووی بیگاته و خویشم
 نه کهس تیته لام، نه لای کهس نیشم
 خوهیان هر شهوچن، من کیشک کیشم
 ئهر دیر دهر واکهه، نه منه ریشم
 منیش رهگ نهیرم چو سیفزه مینی
 چه بکهه له دهس کـرانشـیـنی؟
 داد وه هرکس بهم، حهقم نیه سینی

یهی شهو دوو نهفهه بینه میمانم
 نیم ساعهت بیشتتر له بهرق سووزانم
 سوب بینه ئاگر، رشیانه گیانم
 ئاغهی ساحیو مال وه گهرد خانم
 ئاو پاشینه بان تهپل ئامانم
 ههه لافهشه شه ره دریا وهشانم
 وتن تا غرووب لیهره نه مینی
 چه بکهه له دهس کـرانشـیـنی

نہرای بہدبہختی نیامہ ونہات
 یہی قہومی دیرم ہاتوولہ دہات
 گاہس بناسی کہیخودا نہجات
 یہی کہلہشیری ہاور دہ سہوقات
 شہفق ساحیو مال ہم دہنگی دہرات
 پوویہکہ و بگری بہسکہ قولنی
 چہ بکہم وہ دہس کـرانشـینی؟
 داد وہ ہر کہس بہم، حہقم نیہ سینی

دویکہ چیم بگرم، ئوتاقیک لہ جای
 وتم بکیـشم بیـلا دہنگم نای
 کہم کہم چیم لہ دہر مال مہشہی مورای
 یہی عـفریتی دیم وہریوارت نای
 دہمامہی جادوو نیہرہسیت وہ پای
 مہرفـوولاد زہرہ بووہتہ قہرینی
 چہ بکہم وہ دہس کـرانشـینی؟
 داد وہ ہر کہس بہم، حہقم نیہ سینی

چو کاور و گورگ، لہلی رہم کردم
 یہی پا ہاتوہر، سی پا دوور گـردم
 وہ ہوول گیانم سلامی کردم
 وت کاری داشتی؟ ناو ئوتاق بردم
 وت: توو سرکانیت؟ وتم نہ کوردم
 وت کـووہی؟ وتم ہر سـینی
 چہ بکہم لہ دہس کـرانشـینی؟
 داد وہ ہر کہس بہم، حہقم نیہ سینی

وت: چہن نہفہرین؟ وتم نہفہر
 غہیر لہ پویابہ و عہمہ مایہروہر

زوبه‌یده و ملووک، نوسرہت و کیشوہر
 نیمتاج و تاجی، عشرہت و خاوہر
 کورہ بوچکہلہ و ہر خوہم و ژنی،
 چہ بکہم لہ دہس کـرانشـینی؟

چو پشی لہ شوون بوی پیاز داخ
 یہی ہفتہ کردم مال و مال سووراخ
 لہ سہنگ مہعدہن، تا چوار رای ٹوجاخ
 تیمچہ و چہنانی، تا بہرزہ دہماخ
 کس وہ پیم نہیات، یہی دانہ ٹوتاخ
 وہ دینت یہسہ رہسم هاودینی؟
 چہ بکہم لہ دہس کـرانشـینی؟
 دار وہ ہرکس بہم، حہقم نیہسینی

یہی فہرشی داشتہم میندہ جل شال
 باو پالان بی ٹہرای یا بووئال
 چوار قیمہت خوی ہر داومہ حہمال
 ہفتہی یہی کووچہ چوار پروژلہ یہی مال
 شانزہ مال گہردم وہ عہرز یہی سال
 دویکہ دامہی شان عہلی ٹاغای دہلال
 و تم یہیش بفرووش نیہ توام بمینی
 چہ بکہم لہ دہس کـرانشـینی؟

سئ مانگم بہس کہفت کرایہ خانی
 یہی سئ مانگی تر ہات نیشتہ بانی
 باور پیم نہیری خودا خوی زانی
 چستی کہشک بہم مہجمہ و قہزانی
 ٹوہیش نیہیلیم ژنم بزانی
 سوہ ہراجی کہم نیہیلیم بمینی

چه بکهم له دهس کـرانشـینـی؟
داد وه هرکس بهم حـقم نیـه سـینـی

کـهس خـه وهـر نیـیه وه حال دهردم
گـووش کـهس نیـیه، وه ئاه سهردم
چـل سـال و ئیـران زندهگی کهردم
کـرای زهـمین دهم له بان گهردم
پـوزگار مـوحتـاج کـرد وه نامهردم
نـه پـوومـیی پـوومـیم، نـه چـینی چینی
چه بکهم له دهس کـرانشـینـی؟
داد وه هرکس بهم، حـقم نیـیه سـینـی

قـهلبـم چـو کـوورـهـی حـه داد مـهـدهـی جـووش
له دهس دـونیا خـه لـک خـاک فـرووش
دـونیا زـندانـه پـهـی شـهـخـس با هـووش
ئایـهـم نـه بایـهـد کـه مـتر بـوت له مـووش
ئـه ویش جی دیریت له ناو پـه پـووش
مـووش نـه کـرا دـهیت نـه کـرا سـینـی
چه بکهم له دهس کـرانشـینـی؟
داد وه هرکس بهم حـقه نیـه سـینـی

له پـووزی تـرسم ئـه جـهـل بـدهـی زهـنگ
عـومـرم تـه مـام بـو له دـونیاـی دـوورـهـنگ
پـه نـهان بـووم له ژیر خـشت و خـاک و سـهـنگ
ژن سـا حـیو مـال وه بیل و قـولهـنگ
قـوره قـور کـونان وه قـسه و جـهـفـهـنگ
بای کـرایـهـی قـهـور له لیم بـسـینـی
چه بکهم له دهس کـرانشـینـی؟
داد وه هرکس بهم، حـقم نیـه سـینـی

سەر مانگ وه مانگ بایته دیارم
 وه بیل هه لکه نی سهنگ مه زارم
 بکه ی شکه نجسه و زهجر و نازارم
 بووشی کرا دهیت یا پاسه پان بارم
 منیش له ئه لحه د سهرم دهرارم
 داد بکه م هاوار، که فه ن کی سینی؟
 چه بکه م له دهس کرا نشینی؟
 داد وه هر کهس بهم حهقم نیه سینی

چو سهگ و لگهر د، دهر وه دهر وه خوهم
 شه تا سوب نه خهف، رهنج بیوهر وه خوهم
 دلگیر وه دنیای دوون پهروهر وه خوهم
 له دهس ساحیو مال خوون جگهر وه خوهم
 مشتی خاک نه یرم خاک وه سهر وه خوهم
 له زهنده ی نایه م بی خه وهر وه خوهم
 نیه زانم (شامی) دی تاکه ی مینی؟
 چه بکه م وه دهس کرا نشینی؟

دیوانیکی پر له هه لای (شامی ههرسینی) له سالی ۱۳۶۲ ی ههتاویدا بهناوی: چهپکه گۆل - چهند پارچهیهک له شیعرهکانی شامی کرماشانی، له گه ل پێشهکییهکدا له چاپ دراوه که گه لێ له هۆنراوهکانی ئه ورا به سه ر زاری خه لکه وه، له م دیوانه دا نییه، ههروه ها گه لێ له وشهکان به شتیه ی سۆزانی نووسراون که چی هۆنراوهکان به شتیه ی که له وری و له کی هۆنراونه ته وه.

سه رچاوهکان

- ۱- چهپکه گۆل - چهند پارچهیهک له شیعرهکانی شامی کرماشانی - تاران، ۱۳۶۲.
- ۲- کرانشینی - هه لبه ستی شامی ههرسینی - سنه، ۱۳۵۸.
- ۳- رۆن نهواتی - هۆنراوه ی شامی ههرسینی - رۆژنامه ی کوردستان - تاران، ۱۳۳۵.
- ۴- حدیقهء سلطانی - تالیف محمد علی سلطانی - کرمانشاه، ۱۳۶۴.
- ۵- یادداشتهکانی خۆم سه بابهت به شامی ههرسینی.

دوکتۆر محەممەد سەدیقی موفتی زاده

١٣٣٩ - ١٤٠٢

ئەم ھۆنەرەمان ناوی ھەمە سەدیق و کورپی مەلا عەبدوللای موفتی، کورپی مەحمود کورپی مەلا محەممەد کورپی مەلا ئەحمەدی گەرەبیە و لە ساڵی ١٣٣٩ی کۆچی لە دێی دێدا پیتی ناوێتە مەیدانی ژێانەوێ. دێ گوندیکە لە ناوچەی ھەرمانی لە ھۆن. دوکتۆر موفتی زاده سەبارەت بەچۆنییەتی ژێانی خۆی کە بۆ نووسەر نووسیویەتی دەڵێ:

ناوم ھەمە سەدیق و کورپی مەلا عەبدوللای موفتیم و لە ساڵی ١٣٣٩ی کۆچی لە دێی دێدا لە دایک بووم، بەر لە شەری جیھانی یەکەم باوکم لە لایەن ھەرمانەواکانی ئەردەلانەو بانگ کرا بۆ شاری سنە و بوو مامۆستای مزگەوتی دارولئەحسان و لە پاشا بانگ کراوێتە تاران و نازناوی موفتیی کوردستانی پێ دراوێ و گەراوێتەوێ بۆ شاری سنە. لە تەمەنی شەش ساڵیدا، باوکم کۆچی دوایی کرد و لە تەمەنی یادی ساڵیدا دایکیشم مرد. ھەر لە منداڵییەوێ خەریکی خۆندن بووم و ئەوسا بۆ خۆندن بەفەقییەتی گەلی شوینی کوردستان گەراوم و بۆ خۆندن فێقی ئیسلامی بەمەلەندەکانی شارەزور و مەریوان و موکریان و پێنجوین و سلێمانی و کەرکووک و ھەولێر و ھەولێر و سابلاخ و سنە کەوتووێتە گەشت و گێل و لەلای زانایانی و مەکو حاجی مەلا خالیدی موفتیی و مەلا سە عارف و بابە ڕەسوولی عەبابەیلی و مەلا باقری بالک و مەلا مەحمودی دەرەف و مەلا شێخ محەممەدی بۆرھان، وانە و دەرسم خۆندووێ و سەرئەنجام لەلای مەلا مەحمودی موفتی (کاکم) لە شاری سنە و دمی مەلایەتیم وەرگرتووێ. لە پاشا لە زانکۆی ئاینی زانکۆی تاراندا، دەرەدی لیسانس و دوکتۆریم دوایی پێ داوێ و لە ساڵی ١٣٣٩ی ھەتاوی بووم بەمامۆستای زمان و وێژە کوردی.

دوکتۆر موفتی زاده لە ساڵی ١٣٣٨دا سەرنووسەری رۆژنامەی کوردستانی گرتە ئەستۆ و ئەم رۆژنامەیە گەرچی زمانی پێژمی ئەو کاتە بوو، بەلام تا چوار ساڵ بەردەوام بوو و گەلی وتاری سەبارەت بەمێژوو و وێژە کوردی تیدا بلایووێتەوێ ھەرھەم دوکتۆر موفتی زاده سەرپەرشتیی بەرنامەی کوردیی رادیۆی تاران بەئەستۆوە بوو کە لەو کاتەدا گەلی بەرنامەی بەکەلکی وەکو: پێژمانی کوردی، پەندی پێشینان، وێژە و وێژەوانان دهنووسی و بلای دەکردوێ.

دوکتۆر موفتی زاده بەم جۆرە ژێانی بەنووسینی وتار و پەراوی بەکەلک بردە سەر تا لە سەرەدەمی ٦٣ ساڵیدا لە ساڵی ١٤٠٢ لە شاری تاراندا مالاوایی لە جیھانی ھۆنراو و

وێژهی کوردی کرد و له گۆرستانی وهیسولقهرمنی له دهرووبه‌ری کرماشاندا نێژرا.

دوکتۆر موفتی زاده به‌یه‌کێ له زانایان و نووسه‌رانی هه‌ره‌به‌رزى کورد دێته ژمار، وه خۆی بۆ خۆی میژوو بوو بۆ نه‌ته‌وه‌که‌ی و له کاره گرنگه‌کانی دوکتۆر یه‌که‌م دانانی پێ‌زمانی‌کی زانستی بۆ زمانی کوردی و دوهم شیکردنه‌وه‌ی هۆنراوه‌کانی مه‌وله‌ویه‌ که به‌داخه‌وه ئهم دوو شوێنه‌واره گرنگه‌ی هه‌روا به‌دهست‌نوس ماونه‌ته‌وه و هێشتا له چاپ نه‌دراون.

دوکتۆر موفتی زاده له هۆنینه‌وه‌ی هۆنراویشدا ده‌ستی‌کی به‌رز و بالای هه‌بووه و هۆنراوه‌کانی له باری کێش و پاشل و ناوه‌پۆکه‌وه زۆر به‌رز، گه‌رجی که‌متر کاتی خۆی به‌هۆنینه‌وه‌ی هۆنراو بر‌دووته سه‌ر، به‌لام ئه‌و هۆنراوانه‌ی که له شوێنی به‌جێ ماون، که‌متر نین له هۆنراوه‌گه‌لی ئه‌و هۆنراوانه‌ی که هه‌موو ده‌وریان به‌هۆنینه‌وه‌ی هۆنراو بر‌دووته سه‌ر. یه‌کێ له شوێنه‌واره به‌رزه‌کانی که به‌هۆنراو هۆنیویه‌ته‌وه، چیرۆکی مام ڕێویه و ئهم چیرۆکه‌ داگری سه‌ر و شه‌ست هۆنراوه، له راستیدا به‌شاکاری‌کی وێژه‌ی کوردی دێته ژمار و بنچینه‌ی چیرۆکه‌که‌شی له‌سه‌ر په‌ندی پێش‌نیان دامه‌زراندوه.

ناشکرایه به‌ره‌ی مرۆ له پۆزگاری‌که‌وه له ژيانی خێزانییه‌وه پێی ناوته ژيانی هۆزایه‌تییه‌وه و له ژيانی هۆزایه‌تییه‌وه هاتووته ناو کۆپ و کۆمه‌له‌وه، هه‌موو جۆره تالی و شیرینه‌کی ژيانی چه‌شتوو و هه‌موو چه‌شنه کاره‌ساتی‌کی تاقی کردووته‌وه و له ئاکام و نه‌جامی ئه‌و کاره‌ساتانه تێ گه‌یشتوو و سوود و زیانی ئه‌و ئاکام و نه‌جامانه‌ی به‌وردی لێک داوته‌وه، وه بۆ ئه‌وه ئه‌و سوود و زیانانه‌ی که له کاره‌ساتانه هاتوونه‌ته دی. بکه‌ونه پێش چار، بابیره‌کانمان بۆ هه‌ریه‌که له کاره‌ساتانه که له ڕیگای کردوه و وته‌وه له بنیاده‌م ده‌قه‌ومن، په‌ندیکیان بۆی دا‌پشتوو، بۆ وینه پێش‌نیان وتوویه: تا ڕێوی پێچی کردوه کولکیان وه‌شاند، وه‌یا به‌جۆری تر ده‌لێن: تا ڕێوی قه‌واله‌ی خۆی خۆیند، پێستیان گرته‌وه.

دوکتۆر چیرۆکه‌که‌ی خۆی له سه‌ر ئه‌و په‌نده و هه‌ندێ پهن‌دی تر که له ناو چیرۆکه‌که‌یدا دیاردی پێ کردوون، هۆنیویه‌ته‌وه که سه‌ره‌تای چیرۆکه‌که به‌م جۆره ده‌ست پێ ده‌کا:

پۆژێ له پۆژان ڕێویه‌کی پر فیتل

بۆ خواره‌مه‌نی که‌وته گشت و گیتل

ئه‌سه‌روورایه‌وه، ئه‌م دۆل و ئه‌و دۆل

ئه‌یدا به‌پاوه بی‌ساوان و چۆل

هه‌واری نه‌ما خۆی نه‌کا پیتی دا

کۆزگه‌ی نه‌بوو سوور نه‌خوا تێیدا

نه هه مانه یی، نه کونه کونئ
 نه کوتی پتسته، نه خینگه پونئ
 نه پیشه و په لای مریشک و سونه
 نه کوت و پارچه ی بیژنگه کونه
 نه تور اخدانی پزیو و بی که لک
 نه نانه رهقی له پاشماوه ی خه لک
 نه سه لکئ دوینه نه له ته که شکئ
 نه چه که کلاشئ، نه هه نگله مه شکئ
 نه تیکه چه رمئ، نه ژیره کهوشئ
 نه قوشقنئ شر له دهوری کهوشئ
 هیچی دهس نه کهوت به بهش بر او ی
 به زکی برسی و به دل تور او ی
 هاواری نه کرد، نهیدا به سه ردا
 وئیل وئیل نه گه را به دهشت و ده ردا
 کاتئ مام پتوی پتی چو لی نه بری
 بالدار له ترسی نه وا هه لئه فیری

واته: مام پتوی زوری برسی بوو، له بهر برسیه تی بۆ به دهسته تپانی خوارده مه نی کهوته
 گه پان و سوورانه وه و سه ری کوتایه چند شوین و چند هوارگه کون، هیچ چه شنه
 خوارده مه نییه کی دهست نه کهوت، وه چند جاریش خو ی داگرت بۆ په له وه و بالنده گرتن،
 بالنده کان هه ستیان پتی ده کرد و له ترسا ده فرین. مام پتوی به ناوه ومیتدیه کی زوره وه
 وچانئکی دا و پاش تاوئ برسیه تی زوری بۆ هینا و دهستی کرد به گه پان و سوورانه وه
 به دهشت و دژدا، به داخه وه نه م جار هیش:

هر چه نده گه را هیچی دهست نه کهوت
 ههروه ها ده ردی برسیه تی نه سه روت
 ئینجا کهوته پتی به تاریکای
 بۆ مریشک خواردن دهوری ناوای
 ماوه یی پتی کرد به زکی برسی
 له بهر خو یه وه، له خو ی نه برسی:

داخو سگ له بهر دهرگا کهوتبی؟
 مریشکیش له نیتو کولین خهوتبی؟
 خاومن مال چاوی باش چوو بیته خو
 مریشکئی قه لهو بر فینم نه مشه و؟
 به پا کردن و لوقه و تهقله دهو
 گه شسته نزیکي دئی نیوه شهو
 برسیه تی زوری زود بق هینا بوو
 بیر و ناو هزی له دهس سه نرا بوو
 ناگنا واقه یی له ده می دهرچوو
 سه گهل ناوایی گشت گوئیان لی بوو
 هه لمه تیان بق برد هه موو به چه چه
 گه مارقیان دا له راست و له چه
 بوو به سممر و به قول و هه را
 قلینچکه ی که ری تیدا نه چرچا
 نه م نه یوت بوره! ها دهری نه که یی
 نه و نه یوت بازه! ته کان ده ساده یی
 پیوی نه وه ی دی که وه ته باز بردن
 به دل ده سی کرد به کفر کردن
 نینجا به ناچار خوی کرد به توول بر
 له چنگیان دهرچوو به گووچر گووچر
 له ترسی گیانا ته کانی نه دا
 په پی دلی وهک ده هوول نه یکو تا
 پاش نه وه له دئی به شه پ کرایه دهر
 دووباره پیگای کیوی گرته بهر
 چوو له بن به ردی خوی دا به عه ردا
 له تاوی زکی نهیدا به سه ردا

واته: مام پیوی کاتی له نیوه شه ودا گه شسته نزیکي ناوایی، له تاوی برسیه تیدا واقه و
 هاواریکی له دهم دهرچوو، نینجا نه و واقه یه بووه هو ی نه وه که سه گه کانی دئی پیی بزائن و

شالوی بۆ بەرن و بەناھومیدیپەو دەری کەن، دیسانەو ڕێگای کەژ و کێو بگریته بەر.
 ھۆنەر لەم ھۆنراوانەدا دیاردی کردووەتە چەند پەند و مەتەلێکی، وەک دەلی: بوو بەھەرا
 و سمرێکی وەھا (کلکی کەری تیدا دەپچرێ) کە دەلێن ئەم مەتەلە کورتکراوەی ئەم
 کارەساتیە کە لە ڕۆژگارانی کۆندا لە نێوان خەلکی دێپە کدا ھەرایەک ساز دەبێ، وە
 خەلکە کە دەبنە دوو دەستەو، ئینجا شەوانە دەپژینە ناویەک، بەگالۆک و کوتەک سەر و
 گوێی یەکتەر دەکوێن، کابرایەک ھەرچەندە دەگەرێ داریکی دەست ناکەوێ، لە تاریکییدا
 دەست دەکوێ. کلکی کەریکی دیتە دەست، لای وا دەبێ کە دارە، کلکی کەرەکە دەکیشی و
 دەپچرێ و دەیکا بەدار دەست.

دیسان دەلی: (خۆی کردووە بەتوولێ)، ئەم مەتەلە لەم ڕووداو و ھەرگراوە کە: کابرایەک
 دەچیتە ناو باخێکەو بۆ میوھ خواردن، لەناکاو خاوەن باخەکە چاوی پێی دەکەوێ، ئینجا
 کابرا لە ترسا چەقۆیەک دەگرێ بەدەستەو و دەست دەکا بەتوول برین بۆ ئەو کابرای
 خاوەن باخ وازی لی بێنی و بەدزی نەزانی.

مام ڕێوی پاش ئەو بەشەپ لە دێ دەریان کرد، لەبن بەردیکا دەسی کرد بەبیرکردنەو و
 ئەوسا خۆی کردە پارێزگار و خواناس و دەستی کردە نوێژکردن و پەپوو بوو لایەنگری و
 بالندەکانی تر بەچاوپێکەوتنی پەپوو خۆیان بەمام ڕێوی نزیک کردەو و کەو و قەلێش
 لەگەڵیاندا چوون و لە پاش ماوھیک گەران، برسیەتی زۆری بۆ مام ڕێوی ھێنا و کەو و
 قالاوی خوارد و لە دواي ئەو بۆ پەپوو دەرکەوت کە بەھەلەدا چوو و نابێ بنیادەم لە ڕووی
 ڕوولەتەو داوھری بکات، چونکە زۆر جارێک دەکەوێ کە دل و دەروون لەگەڵ ڕوولەتەدا
 یەکی نییە، ئەوسا:

ڕۆژی لە ڕۆژان مامە برسی بوو

سەری بەرز و کرد برسیی لە پەپوو:

وتی: ئەم تانجە کێ بەتۆی داو

من وام بیستوو، ئەلێن دزراو

پەپوو لە نیەت مامە تی گەشت

یەواشی ھەستا لە دوور و دانیش

وتی: باپیروم لەلای سلیمان

نۆکەری کردوو، بەدل و بەگیان

شـاتری بوو لە ناوی ولات

ئەویش ئەم تانجە کردووەتە خەلات

مام ږټوی وتی: نه خیر واییه
 بډ درق وړاسی تو به لگه ت چیه؟
 نه گهر ږاس ئیږی قسه ت به چیه
 بیته بزانه شایه ت کیه؟
 چونکه من پیاوی شریعت پوم
 به شو نوږ ده که ت تا ږوژ ناخوم
 چوډ ده بی هاوړی پیاوړکی دزیم؟
 له ده رگای یه زدان شهرمه نده و کزیم؟
 په پوو وردق بوو زانیی که ږټوی
 نه یو بی بیکا به لوقمهی شیوی
 ئینجا که وته ږی بډ شوینی شاهد
 بیه ئی بډ لای مام ږټوی زاهد
 چاوی خست ناگا دوو توولی چه توون
 له سهر دا به تاو هردوو به ره و بوون
 په پوو بانگی کرد: شهوود و هاتن
 که لی موخلیسی به ژن و بالاتن
 ږټوی ږووانی زور به سه لیکه
 دوو توول له سهر دا دین وهک تریشقه
 وتی: قه بوول به نه یته پیش
 زحمه ت نه کښن پیمان دیته ئیش
 په پوو پتی وت نه، با بیته حوزوور
 چون دروست نییه شایه تی له دوور
 ږټوی له ترسا پتچیکي بډ کرد
 به لام توول کهان هلمه تیان بډ برد
 دایان به عرزا کولکیان وه شاند
 جه زای کرده وی خوی پیمان نواند
 په رده ی فه ن و فیل هر نه بی بدږی
 به فیل نان خواردن ناخر هر نه بری

پاستی بگره پټش تا بهرز بټ پایت
قەت نەبڕتەووە سوود و سەرمايەت

واتە: پۆژیکیان مام پټوی برسی بوو، وە لەبەر ئەوە بیانکی پیا بگرئ و بیخوا، پټی وت: ئەو تانجە وا لەسەرته کئ پټی داوه، من وام بیستوووە که ئەو تانجەت دزیووە، پەپوو بەئەسپایی هەستا و لە دوورەووە دانیشت و وتی: ئەم تانجەم بەکەلەپوور پټی گەشتوووە و مام پټوی وتی: دەبئ بۆ ئەم قسەت شایەتیک بټنی، پەپوو که زانیی مام پټوی دەیهوئ بیخوا، چوو شایەت بټنی، دوو تۆلە دی و لەگەڵ خۆیدا هینایی، مام پټوی وتی: راست دەکەئ قسەکەت قبوولە. پەپوو وتی: نەخیز شایەتەکان دەبئ بټنە بەرەووە و ئەوسا تۆلەکان هەلمەتیان بۆ برد و پټستان گرتەووە.

سەرچاوهکان

- ١- مام پټوی ھۆنراوی: د. سەدیق موفتی زاده (دەستنوسە).
- ٢- ژیننامە، د. سەدیق موفتی زاده بەپټنوسی خۆی.
- ٣- یادداشتەکانی خۆم سەبارەت بەد. سەدیق موفتی زاده.

عەبدوللای ئەقەدەسی

١٣٤١ - ١٤٠٦

ئەم ھۆنەرەمان ناوی عەبدوللای و کورپی فەتھوللای ناغای پەزاووە و بەپټی لټکۆلینەوھیی که کردوومانە لە سالی ١٣٤١ی کۆچی لە دټی پەزاوی بناری شاخی کۆسالانی بەربلۆ و پەنگین پټی ناوھتە مەیدانی ژبانەووە و ھەر لەوێشدا پټی گەشتوووە. ھەر لە مندالییەووە لەلای مەلای دټیەکیان خەریکی خۆتندن بوو و لە پاشا چووھتە سنە و لەلای زانای ھەرە بەرزى کورد ئایەتوللای مەردوخی کوردستان خەریکی خۆتندنی فەقھی ئیسلامی بوو و لەلای چەند مەلایەکی تریش پټزەمان و پەوانبټژیی خۆتندوو و لە پاشا گەراوھتەو زټد و مەلەبەندەکەئ خۆی و ماوھیکە زۆر بووھتە نووسەری تایبەتی حەسەن خانی پەزا و بەمیرزا عەدووس ناسراو و پاشان لە کاری دەوڵەتی دامەزراو و بوو بەکاربەدەستی دەوڵەتی و لە پاش ماوھیکە بوو بەبەپټوھەری شارەوانیی مەریوان و لەبەر چەند ھۆیکە کۆچی کردە کوردستانی عێراق و سەرئەنجام لە سالی ١٤٠٦ لە تەمەنی شەست و پټنج سالی لە شاری سلیمانیدا کۆچی دوايي کرد و بەپټی سپاردەئ خۆی لە گردی سەیاندا نټزرا.

ئەقەدەسی یەکئ لە ھۆنەرانی ھەرە بەرزى کوردە و ھۆنراوھکانی که بەزاراوەئ ھەورامی و سۆرانی ھۆنیوینەووە زۆر تەپ و پاراو و شیرین. لە پټش ئەقەدەسی، مەلای عەبدوللای شەیدا

که نووسه‌ری تایبه‌تی حه‌سه‌ن خانی ره‌زاو بوو به‌پیتی ئه‌سپارده‌ی حه‌سه‌ن خان میژووی
 هه‌رامانی به‌هۆنراو هۆنیه‌وه که له‌به‌رنه‌وه‌ی نات‌ه‌واو مایه‌وه، ئه‌قده‌سی به‌شی دوایی نه‌و
 میژووه‌ی هه‌ر به‌هۆنراو دوایی کرد که به‌داخه‌وه نه‌و میژووه هیشتا له چاپ نه‌دراوه و
 ئه‌مه‌ش خزمه‌تیکێ زۆر گه‌وره‌یه بۆ میژووی کورد و کوردستان.

هۆنراوه‌کانی ئه‌قده‌سی ده‌کریته چهند به‌شه‌وه: دلداری سروشتی، کۆمه‌لایه‌تی،
 نیشتمانی. وه هۆنەر له‌به‌رنه‌وه‌ی زۆربه‌ی ته‌مه‌نی له کوێستانه جوانه‌کانی هه‌راماندا که
 پره له دار و ده‌وه‌ن و گولانی جۆربه‌جۆر به‌سه‌ر بردووه، پتر هه‌زی له هۆنینه‌وه‌ی هۆنراوی
 سروشتی کردووه که نه‌وا لێره‌دا پارچه هه‌لبه‌ستیکێ ئه‌م هۆنهره له سه‌ردێڕی (نه‌ورۆز)
 دینین که ده‌لی:

یاران وه‌ه‌اران دووباره جـه نـۆ
 وه‌ه‌ار ئاماوه شادبی که‌ژ و کۆ
 شه‌مال دا وه‌سه‌ر به‌رزیی سه‌ربه‌زان
 وه‌روان که‌رد به‌ئاو، ئاوان که‌رد هه‌رزان
 گا وارۆ واران، گا وه‌ره تاوه‌ن
 گا ناڵه و نرکه‌ی هه‌وری سیاوه‌ن
 یا لار و له‌نجه‌ی سـۆنه سه‌راوه‌ن
 یا ناڵه‌ی تفه‌نگ سه‌یاد جه‌ راوه‌ن
 که‌ش و کۆ و که‌مه‌ر، سارا و ده‌ر و ده‌شت
 به‌رگی سه‌وزپۆشان به‌وێنه‌ی به‌هه‌شت
 که‌لی عاشقان تا ته‌وه‌نه سوور
 به‌ساو و سه‌عید دیاره‌ن جه‌ دور
 گوله‌ نه‌ورۆزه جه‌ خاک سه‌رکێشان
 مه‌لان مه‌نالان هه‌ریق په‌ی وێشان
 به‌نی شان‌شین تا هه‌ردی پلور
 چوون پارچه‌ی دیبا ئه‌رخه‌وانی و سوور
 نه‌و دیم می‌رگه‌وار، ئی دیم بی‌ساران
 نه‌ولا پایگه‌لان، جای تا‌قیه‌ لاران
 به‌هه‌زار په‌نگه‌ ده‌ر و ده‌شت و دۆل
 به‌گـول رازیان ئاوه‌دانی و چۆل

مەوارق واران بەكۆسسالاندا
 پەخشان بۆن وەسەر وردە خالاندا
 دەسەو مەحبوبىا چەنى كىناچا
 رزاقە و پۇاق گۆرانىيى ماچا
 زىلە و زايەلەن ھەوار بەھەوار
 ھەيشوور تا ژۆنى ھەوارگەي پوار
 ھەر جەسەر نەھال نا بەعەودالان
 ناز كىشەن پەي ناز نازك نەھالان
 ئى دىم تا ئەر دىم سىروان وەردەن جۆش
 كەش و كۆ و كەمەر بىيەن سەوزە پۆش
 كورەي ميانە سەر سەوز و خالخال
 يەك پەنگەن ھەتا ھۆبەتووى سارال
 وەھارەن شەمال دان وە سەركوان
 ئەھىابى نەبات، پىرەدار جوان
 شاھق دووبارە جە نۆبى ئاوا
 ھەوار نشىنان ماللات و ساوا
 ھەر جە ھانىيە تا ھەردى پاوہ
 ھەوار و زۆمى تا دۆلە ئاوہ
 بەنى ماكوان ئاتەشگا و وىراش
 ھۆلى تا سەرياس پەزلە و بالاتاش
 ھەر ھازەي ئاوەن كنىق جە كاوان
 نەرگسەن چوون زولف ئەگرىجە خاوان
 دالانى باشقەي كول نەوھەوارەن
 موەجىزەي خىلقەت پەرورەدگارەن
 بەھەزار پەنگە بىيەنش ئاوات
 نوەبجە پەچەنى خوڭخوپە و ھەيات
 ھەر پەشبەلەكا و ھۆرپىراي يارا
 شىرین قامەتان قەتار ونارا

هەر دلبه‌رینی که دل مرفانا

عه‌قل و هوش جه دەس عاشق مەسانا

واته: ئه‌ی یاران! به‌هەر له نوێ هاتهوه بۆ ئه‌وه‌ی که‌ژ و کێو بخاته ناو شایه‌ی و خۆشی، بای شه‌مال هه‌لی کرد و به‌فری کێوه‌کانی کرده‌ ناو، جار جار باران ده‌باری و جار جار خۆره‌تاوه و جار جاریش تریشفه‌ی هه‌وری ره‌شه، یا لار و له‌نجه‌ی سۆنه‌ی ناو ئاوه یا ناڵه‌ی تفه‌نگی پاوچی له پاودایه، که‌ژ و کێو و که‌مه‌ر و ده‌ر و ده‌شت، به‌رگی سه‌وزی پۆشیوه و وه‌کو به‌هه‌شته، (که‌لی عاشقان) هه‌تا کێوی (ته‌وه‌نه سوور) تا گۆرستانی سه‌عد و سه‌عید له دووره‌وه دیاره، گوڵه نه‌ورۆزه سه‌ری له خاک ده‌ره‌یتاوه و په‌له‌ومه‌کان هه‌ر کامیان بۆ خۆیان ده‌نالن، کێوی (شانشین) تا هه‌ردی (پلور) وه‌کو پارچه‌ی هه‌وریشم ئه‌رخه‌وانی و سووره، ئه‌ودیه هه‌وارگه‌ی (مێرگه‌وار) ه و ئه‌مدیه دێی بێسارانه، ئه‌ولاش پایگه‌لانه که مه‌لبه‌ندی ئافه‌رتان و کچانی کلاو لاره، ده‌ر و ده‌شت و دۆل و ئاوه‌دانی و چۆل به‌هه‌زار په‌نگ به‌گوڵ پا‌زاوه‌ته‌وه، باران له (کۆسالا‌ن) دا ده‌باری، وه به‌سه‌ر ورده خالا‌ندا بلاو ده‌بێته‌وه، ده‌سته‌ی نازاران له‌گه‌ڵ کێزه‌کاندا گۆزانی (پژاقه و پژاق) ده‌لێن، ده‌نگی به‌سته و گۆزانی و گۆبه‌ند هه‌وار به‌هه‌وار له هه‌واری (هه‌یشوور) تا (ژۆنی) و هه‌وارگه‌ی رواردا به‌رزه هه‌ر له هه‌وارگه‌ی (نه‌هال) هه‌و تا هه‌وارگه‌ی (عه‌ودالا‌ن) نازی نازداره تازه هه‌لچووه‌کان ده‌کێشن، ئه‌مدیه تا ئه‌ودیه ئاوی سیروان جۆشی خواردووه، که‌ژ و کێو و که‌مه‌ر به‌رگی سه‌وزی پۆشیوه، کێوی (کوپه‌ی میانه) سه‌ر سه‌وزه و هه‌تا ناوچه‌ی هۆبه‌تو سارا‌ل یه‌که‌رهنگه، ئه‌وا به‌هه‌ره و بای شه‌مال له‌سه‌ر کێوانا هه‌لی کرد و پروه‌ک و کپا زیندوو بۆوه و پیره‌دار جوانی خۆی به‌ده‌ست هێنا، کێوی شاه‌و دیسان ئاوا بووه‌وه و هه‌وارنشینه‌کان مالا‌ته‌کانیان به‌ردایه سه‌ر کێوان، هه‌ر له هه‌وارگه‌ی هانیه تا کێوی پاوه و هه‌واری دێی زۆم تا هه‌وارگه‌ی دۆله ناو و کێوی ما‌کوان و لووتکه‌کانی ئاته‌شگا و وێراش، هه‌ر هه‌ژیه‌ی ئاوه که له سه‌ر لووتکه‌کانه‌وه هه‌لده‌قوڵی، وه نه‌رگس وه‌کو زو‌لفی کچانی ئه‌گرچه خا‌و خۆی بلا‌وکردووه‌ته‌وه، هه‌وارگه‌ی (دالا‌نی) جوانترین هه‌واره و په‌رجۆی خوا‌ی مه‌زنه، به‌هه‌زار په‌نگ هه‌وارگه‌کانی (نوه‌ی جه‌ی) و خو‌پ خو‌پ و (هه‌یات) ئاواتی پێ ده‌بن، له‌و هه‌وارانه‌دا هه‌ر په‌شبه‌له‌که و یاران هه‌لده‌په‌رن و به‌ژن شیرینه‌کان به‌پێز ده‌ست ده‌گرن، وه هه‌ر دلبه‌ریک دل ده‌رفێنی و ئاوه‌ز و هوش له ده‌ست گراوان ده‌سێنی.

لێره‌دا پتو‌یسته که له باره‌ی ئه‌و کێو و هه‌وارانه‌وه که هۆنه‌ر له هۆنراوه‌کانیدا دیاردی پێ کردووه، به‌کورتی بدو‌ین و شو‌ینی ئه‌و هه‌وارانه ده‌ستنیشان بکه‌ین. (که‌لی عاشقان) کێوی به‌رزه که که‌وتوو‌مه‌ خۆرئا‌وای شاری سنه. (ته‌وه‌نه سوور) کێویکی به‌رزه و به‌رهنگی

سوردا دهروانی و کهوتووته پشت دیتی ئهوتنهنگ. (سا و سهعید) یا سهعد و سهعید دوو کهس بوون له سهروکهکانی ئیسلام که له کوردستاندا کوژران و گۆرهکانیان بهناوی خۆپانهوه ناسراوه. (شانشین) ناوی کیتیکی بهرزه و کهوتووته پشت دیتی پایگه لان و بیساران. (هردی پلور) کیتیکه که کهوتووته میانهی دیتی بیساران و گهلی کانی و سهراوه له سهرو ئه کتوده هیه.

(میرگه وار) ههواریکی ناسراوه که کهوتووته پشت دیتی نیه له ناوچهی ژاوهرو، (کۆسالان) کیتیکی بهرزه له ههوارمان. (سهرنه هال) ههوارگهیه که که کهوتووته پشت گوندی دووروو. (عهودالان) ناوی ههوارگهیه که. (کوره میانه) کیتیکی بهرزه له ناوچهی مهرباندا. (هۆبه توو یا ههوه توو) ناوچهیه که له دیواندهره که له نهوه کیلومهتری شاری سهقز دایه و مهلبهندی هۆزهکانی گهلباغی و مهمنی و بۆره کهیییه.

(هانیه) ههوارگهیه که له دیتی پالنگان. (زۆم) دیتیه که له داوینی شاخی شاهۆدا و رووباری سیروان له وێوه دهرۆا.

(ماکوان) کیتیکه له بهرانهر شاری پاوه. (ئاته سگا و وێراش) دوو لووتکه که له نزیک دیتی خانه گایه. (دالانی) ههوارگهییکی جوانه که له پشت دیتی دزاوهری نزیک تهوێلهیه.

سهراوهکان

۱- دیوانی ئهقهدهسی، بهخهتی خۆی که له سالی ۱۳۹۶ی کۆچیدا نووسراوه.

۲- یادداشتهکانی خۆم سهبارهت بهئهقهدهسی.

هێمن

۱۳۴۱ - ۱۴۰۶

ئهم هۆنهرمان که یهکی له ئهستیره بهرزهکانی ئاسمانی وێژهی کوردهوارییه، ناوی ههمهدهمین و کوری سهی حهسهنی موکری و نازناوی هێمنه و بهپیتی دیوانهکهی له سالی ۱۳۴۱ی کۆچی له دیتی لاجین که له حهوت کیلومهتری شاری مههاباد دایه له دایک بووه.

هێمن له سههرتای دیوانهکهیدا سهبارهت بهچۆنییهتی ژبانی خۆی دهلی: «هر له مندالییهوه خهریکی خوێندن بووم و تا پۆلی چوارهمی سههرتاییم بهزمانی فارسی خوێند، خراپترین پۆزانی ژبانم هر ئهو پۆزانه بوون که پۆیشتمه قوتابخانه، من که مناله لادیی کورد بووم که وشهیی فارسیم نهدهزانی، بهفارسی دهرزم دهخوێند و مامۆستاکهشم بهفارسی لهگهڵمدا دهدوا، له پۆلی چوارهم بهولاوه که کهمی فارسی فێر بووبووم پۆیشتمه

قوتابخانه‌ی زانستی ئایینی و ماوه‌ی پینج سال خه‌ریکی فێربوون و خوێندنی زانستی ئایینی بووم. پێژمان و عه‌رووزی هۆنراوم له‌ خزمه‌ت مامۆستای گه‌وره‌ ئه‌حمه‌د فه‌وزی خوێند، وه‌ له‌ ته‌مه‌نی هه‌فته‌ ساڵیدا ده‌ستم له‌ خوێندن هه‌لگرت و خه‌ریکی کشتوکاڵ بووم، مامۆستا فه‌وزی بوو که‌ منی به‌مێژووی کورد و کوردستان شاره‌زا کرد، ئه‌و منی فێر کرد که‌ کوردم و پێی نه‌ته‌وايه‌تی پێم بېشان دا، هۆنراوی هۆنه‌رانی کوردی بۆم ده‌خوێنده‌وه‌ وه‌ هه‌ر له‌ ده‌مه‌وه‌ خێم دایه‌ زمان و وێژه‌ی کوردی، له‌ سه‌رده‌می په‌زا خانی مله‌وردی په‌راوه‌ کوردیه‌کانم به‌هه‌زار کێشه‌ له‌ کوردستانی عێراق به‌ده‌ست ده‌هێنا و ده‌مخوێندنه‌وه‌، له‌ خولی لاویدا زۆر دڵم به‌خوێندنه‌وه‌وه‌ بوو، به‌لام ته‌نیا گۆڤاره‌ فارسییه‌کان له‌به‌ر ده‌ستا بوون و ده‌مخوێندنه‌وه‌. ئه‌وسا وڵات شێوا و که‌وته‌ ده‌ربه‌ده‌ری و پاشان که‌ وڵات ئارام بووه‌وه‌ گه‌رمه‌وه‌ نیشتمان و خه‌ریکی کشتوکاڵ بووم و ده‌مه‌ویست له‌ ناو ژن و منداله‌کانمدا به‌سه‌یمه‌وه‌، به‌لام سه‌تم و مله‌وری پێم گه‌یشته‌ راده‌یه‌که‌ که‌ بۆ هه‌یج مرۆفێکی خاوه‌ن شه‌ره‌ف قه‌بوول نه‌ده‌کرا. ناچار به‌پیری سه‌ری خۆم هه‌لگرت و به‌داری ده‌ستی پووم له‌ وڵاتی غه‌ریبايه‌تی کرد و ده‌ستم له‌ ژن و ماڵ و که‌سوکار و یار و ديار هه‌لگرت».

به‌لێ مامۆستا هێمن پاش سه‌رکه‌وته‌نی گه‌ل به‌سه‌ر پێژمی پاشایه‌تیدا، له‌ پاش ئه‌و هه‌موو چه‌رمه‌سه‌رییه‌ گه‌رمه‌وه‌ نیشتمانکه‌ی و پاشان چووه‌ دێیه‌که‌ی خۆی و سه‌ره‌نجام له‌ ناوه‌ندی بلاکوردنه‌وه‌ی فه‌ره‌نگ و وێژه‌ی سه‌لاحه‌دینی ئه‌یوبی له‌ ورمیدا دامه‌زرا و بووه‌ سه‌رنووسه‌ری گۆڤاری سه‌روه‌، تا له‌ ساڵی ١٤٠٥ له‌ ته‌مه‌نی شه‌ست و پینج ساڵیدا کۆچی دوايه‌ی کرد و له‌ گۆرستانه‌که‌ی مه‌هاباددا نێژرا.

هه‌ر که‌سه‌یک که‌ له‌گه‌ڵ وێژه‌ی کوردیدا ئاشنایه‌تی هه‌بێ بێ گومان ناوی مامۆستا هێمنی بیستوه‌وه‌ و چه‌شکه‌ی هۆنراوه‌کانی کردوه‌وه‌ و ده‌زانێ که‌ مامۆستا هێمن یه‌کیک له‌ هۆنه‌ره‌ به‌زه‌کانی کورده‌، و هۆنراوه‌کانی تا هه‌زه‌که‌ی ته‌ر و پاراو و شیرین و ناسکن، هۆنراوه‌کانی ئه‌و له‌ دلی هه‌موو کوردێکی دڵسۆز و نیشتمانپه‌روه‌ر کاریه‌گه‌رن، هێمن گراو و سه‌وداسه‌ری کێو و ته‌لان و به‌نده‌ن و به‌ردی کوردستانه‌.

هێمن وه‌کو زۆربه‌ی هۆنه‌رانی تر شه‌یدای دیمه‌نی جوانی به‌نده‌ن، چیا و په‌وه‌زه‌کانی کوردستان بووه‌ و وا دیاره‌ که‌ چاوه‌ندازی جوانی زیده‌که‌ی ده‌رگای هۆنراوی بۆ کردوه‌وه‌ و به‌م چه‌شنه‌ سه‌روشته‌ جوانه‌که‌ی کوردستان هه‌ستی به‌جاری بزواندوه‌وه‌ بۆیه‌ به‌م چه‌شنه‌ به‌به‌هار و سه‌روشتی کوردستاندا هه‌لده‌لێ و ده‌لێ:

شه‌مال هات به‌گاله‌ گال

هه‌ور بوون گه‌وال گه‌وال

پشکووت گولی گەش و ئال
بـلـبـل کـهـوتـه نـالـه نـالـ

بەلەنگیـزە، بەباران
بەشنەبای بەهاران
توانەو وەک جـاـران
کەوی بەفری نیساران

نەما مژ و سەرما و سۆل
نە سیخوار ما نە سەهۆل
ئەرت و یژد و شیو و دۆل
لێی هاتە دەر گیا و گۆل

دەشت و چیمەن رازاوە
کێو و بەندنەنەخشاوە
زۆنگ و چێنکە ژیاوە
گیا سەری پێو نەو

لە هەوشین و گەدە و لەند
لە کوێستانی دە سامرەند
هەلژ و بیژا گیا بەند
تیک چرژا، بووئە زەمەند

مەندۆک و خاو و کەما
لە نەرمان و ئەستەما
بەسروە هاتنە سەما
وەیشوو و سەرما نەما

وئستاوه زهنگۆل زهنگۆل
ئاوڤه له سههر په لکی گۆل
له سههر چلی سووره گۆل
بلبل ده خوینی به گۆل

دیسان له چیا و له پازان
دی سیرهی سهقر و بازان
پیم خوشتن له سازان
له ئاههنگ و ئاوازان

بژوتنه هه مـوو و لات
زیندوو بوو هه مـوو مالات
جههنگی بانه مه پـی هات
به رهو کوستان چوو خیلات

دیسان هات و مکو جاران
هه و ههوی شوپه سواران
ویره ی جلیت و داران
خرمه ی نال و بزماران

وهه و شه ی جوانی خو شـبـو
هاته دهر له لیوی جـو
دار دهری کـردوو چـرـو
که رویشکه ی کرد گهنم و جـو

سوئسن و بهیوون و شللیتر
پواون له جیگای زهنویر
قهلبه ی بهست ئاو هه لدیر
شه پۆلان دها ئه ستیر

هېمن هر له تافی جوانییه وه هونراوی هونیوه ته وه و وا دیاره که له دهمه دهمی گنجیدا
 گراو و سهوداسه ری بووې، به لئی کیژیکې شو خوشه نگ له دپیه که یاندا بوو ته هو
 هه لقیلینی سه رچاوه ی هونراوی و له راسته قینه دا نهوین و جوانی و تاسه ی دلداری له
 هونراوی هیمندا پو لیکې گرنګی هه یه، بویه به پارتیزوه به دلداره که یدا هه لده لئی و ده لئی:

لاجانګت وه کوو گزنگی تاوئ

هر بۆ خوئی جوانه تیف تیفه ی ناوئ

کولمه که ت وه کو کولاله ی که شه

بئ سورمه ش چاوه مهسته که ت ره شه

وه کو فرمیسکی عاشق پروناکی

وه کو و ناوونګی به یانی پاکی

به تاسکه تاسک و به له نجه و لارت

به به ژن و بالای به رز و له بارت

به دلئ ساده و به هه سستی پاکت

به شهرم و حه یا و ئاکاری چاکت

منت کردووه شپت و ویتی خوت

وه خته له سویتان گیانم دهرچئ بوت

به لام هېمن گراو و سهوداسه ری کتو و ته لان و چیا و ماهی کوردستانه، وه دیاره
 که سیک که گراوی گهل و مه لبه نده که ی بئ له زنجیر و ته ناف و دار و به ند و سیداره
 ناترسی، وه ده ست له سه ر بر وای خوئی هه لئاگرئ و هر ده لئ من کوردم و بۆ دوژمن
 نابه زم، وه وه کو له م پارچه هه لبه سته دا ده لئ:

که رچی تووشی ره نجه پوئی و حه سره ت و دهردم نه من

قه ت له ده س نه م چه رخنه سپله نابه زم، مه ردم نه من

عاشقی چای که ژال و که ردنئ پر خال نیم

عاشقی کتو و ته لان و به نده ن و به ردم نه من

که ر له برسان و له به ر بئ به رګی ئیمرو ره ق هه لیم

نۆکه ری بیګانه ناکه م تا له سه ر هه ردم نه من

من له زنجیر و ته ناف و دار و به ند باکم نییه

له ت له تم که ن، بمکوژن، هیشتا ده لیم کوردم نه من

له هونراوهکانی ماموستا هیمن بهناسانی دهردهکهوئ که ئه و له ژبانی پهنجبهران و
جووتیاران و وهرزیرانی کوردستان شارهزا بووه، جگه له وهش خوئ تا رادهیهک له م ژبانهدا
بهشدار بووه، له پارچه ههلبهستیکیدا زۆر به جوانی به زمانی ساده باسی نرخه کاری
جووتیار و وهرزیر بو گهل و کۆمهله دهکا و چهوسانهوهی ئه و له رژیمی پتیشوو پیشان دهدا
و دهری دهبرئ که پیاوی پهنجبهر لای ئه و زۆر خوشهویسته، وهکو دهلی:

من جووتیارم، من جووتیارم
من له گهله ههتاو هاوکارم
من به ئارهق و ئه و به تین
دامان رشتوو به ناخه ی ژین
باسکی من و تیشکی ئه و ی
بژیو دهستی تین له زهوی
گهر جووتیار ئارهق نه پتیش
گهر ههتاو تیشک ناو پتیش
دانیشتووی ناو کۆشک و قهلا
دهمخۆن نانی گهلا گهلا؟
تا که ی وایم، تا که ی وایم
دهس به تال و پهنج به بایم
تا که ی پهنجی شان و پیلیم
بو دوژمن بی، بو من دیلم؟
نانا، تازه پاپه ریوم
ناتوانن بدهن فریوم
پتیبازی شوړش بهر نادهم
مه ودا به داگیرکه نادهم
له شان و باهوئ خو م رادی
هه لگرم ئالای ئازادی

ماموستا هیمن له نووسینی پهخشانیشتدا دهستیکی بالای بووه و چه ند په راوی له
زمانی فارسییه وه وهرگیراونه ته سه ر زمانی کوردی و هه ندی چیرۆک و به ند و باویشی
نووسیوه که هیتشتا له چاپ نه دراوین. تا ئیستا دوو دیوانی به ناوی (تاریک و پروون) و

(نالەي جودايي) له چاپ دراوه و گەلئ هۆنراوی تریشی هەیه هیشتا به تهواوی کۆنه کراونه تهوه.

سه رچاوه کان

۱- تاریک و پروون - هیمن موکریانى - بنکەى پیتشهوا، ۱۹۸۲.

۲- نالەي جودايي - هیمن موکریانى - به غدا، ۱۹۷۹.

۳- ههوارى خالى - هیمن موکریانى - به غدا، ۱۹۷۹.

فەقى عەبدلى بۆره كەيى

۱۳۷۱ - ۱۳۴۳

ئەم هۆنەرمان ناوی عەبدل و کورپی شوکرو لئای بۆره کەیی^(۱) و له سالی ۱۳۴۳ ی کۆچی له دیتی زهرینهی وهرمز یار پیتی ناو ته مهیدانی ژيانه وه و هەر له وێشدا پێ گهیشته وه. هەر له مندا لیدا خهريکی خوێندن بووه و له پاشا به فەقیتهی گەلئ شوینی کوردستان گهراوه و ماوهیهکی زۆر له ههوارماندا بووه و پاشان گهراوه ته وه زێد و مهلبه نده کهی خۆی و پاشماوهی ژيانی به کاری وهرزیری و کشتوکال بر دووته سەر و له سالی ۱۳۷۱ له ته مهنی بیست و ههشت سالی دا جوانه مه رگ بووه و هەر له و دیتیه دا نێژراوه.

فەقى عەبدل له هۆنینه وهی هۆنراودا دهستیکی بهرز و بالای هه بووه و له گەل ئەوه شدا زۆر دهنگخۆش و جوان و پێکه وتوو بووه و هه موو ده م له دیتیه کانی وه بانگیان کردوه که گۆرانیان بۆ بلێ و هۆنراویان بۆ بخوینیتته وه و هه موو که سێک خۆشی ده و یست.

فەقى عەبدل په راوێکی به ناوی «شەمال و زەلان» به هۆنراو هۆنیوته وه که بهر له ئه ویش چهند هۆنهری تر ئەم ئەفسانه یان کردووته هۆنراو، به لام شەمال و زەلان کهی فەقى عەبدل له هه موویان جوانتر و ته پ و پاراوتره.

له م په راوه دا هاتوو که به فری زستان هه موو شاخودا خێکی کوردستان داگیر ده کا و پاشان له شکری شەمال و له شکری زەلان له ناخر و ئۆخری زستاندا که هیشتا به فر نه چوو ته وه به رام بهر به یه ک ده وه ستن و سواره ی خۆیان بر پ ده که نه وه و ده ی نتر نه سەر شاخ و دۆله کانی کوردستان و به یه کا دین، له پاش شه رو شو پێکی زۆر له شکری زەلان تی ده شکتی و بای شەمال به فر و سه هۆله کان ده توینیتته وه و سروه ی به هاری نازادی له هه موو شاخودا خێکی کوردستاندا هه لده کا.

(۱) فەقى عەبدل خالی نووسری ئەم پەرتووکیه.

ئەم ئەفسانە كە فەقى ئەبدل بەدووسەد و ھەشتا و سى ھۆنراو دەيگىرپتەو، جۈانتەرىن ئەفسانەيەكە لە وێژەي كوردیدا و ناوی ھۆنەرمەكەي لە پىزى ھۆنەرانى ھەربەرزى كورد لە مێژووی وێژەي كوردیدا ھىشتووتەو.

فەقى ئەبدل ئەم چىرۆكەي كردووتە بەھانە بۆ ئەوێ بتوانى دەردى دلى خۆي و گەلەكەي دەرخا، چونكە كەنەفتى و كەساسىي گەلەكەي ھەست كردووە، وە لەبەرئەو پىژمى ستەمكارى پادشايەتي، زۆردار و ملھوپ و ستەمگەر بوو، كارىكى بۆ نەكراو جگە لەوێ لەم پەراویدا دەردى دلى خۆي ھەلپىژى و ئەمويە لە دليايە پىژى.

فەقى ئەبدل سەرھەتاي شەمال و زەلانەكەي ستايشى خۆي مەزن دەست پى دەكا و ئەوسا باسى كەنەفتى و كەساسى و بىچارەيى گەلەكەي دەكا و دەلى: لەشكرى پاميارى لە دل و دەرووندا كۆبووتەو و لەبەر كەنەفتى و دىليى گەلەكەم دلەم پى بوو لە داخ و دەرد و پەژارەي پۆزگار، وە كەشتىي كەلكەلە و بىرم لە دەرياي زوخواویدا نوقم بوو، وە بازاري بەختم كەوتووتە كەساسى، ئيتىر لە كوئى ھۆنراو و ھەلبەستەم دەكەوتتە بىر، ئەم جىھانە كارى ئەمەيە كە ھەندى زۆردار ھا لە ناو بازاري و ھەر ساتىك كوردى ھا لە ژىر ستەم و ئازاري، وەكو دەلى:

بەنام خۆدای جىھان ئافەرىن
ئىبتدا مەكەم دەستان وەرىن
زەمانەي زەبوون مەكر حىلەگەر
زىنەت مەجلس كوردان بەتالەكر
نمازق ساتى بنىشوو وە شاد
بى تەرس پەقىب خەم بەدوو وەباد
سپای سياست نەجەرگم جەمەن
گەوھەر نەكاسەي كەساسم كەمەن
دانەي خەيالەم خالى نەفەردەن
دلەم دلگران دلگىر دەردەن
تەبەم تۆفانى بەشاھ سەردەن
كەشتىم نەگردا و زوخوا و زەردەن
قەرابەي قەلبم چەواشەن چەفتەن
قاپى خەيالەم نەقىر نەفتەن

بازاري بنياد به ختم وه بادهن
جه كو فيكر و فام فهردم وه يادهن؟

ئي دنيای دهوران ئينه کارشه
هر ساتي کوردي نه نازار شه

راسته كه هه قتي عه بدل نه فسانه يه كي كوئي كوردي به هونراو هونيوه ته وه، به لام
مه به ستي ورياكردنه وه ي خه لك بووه له به رابه ري پړئمي سته مكاري پادشايه تيدا، وه
مه به ستي نه و دهردي دلي بووه كه دهر ي بري، له كوئايي به راوه كه يدا ديسان ده كه ويته كله
و گازنده و ده لي:

هر پوسه ن كارش چه رخ چه بي كهر
بازيچه ي بازاري ساحيت به نقش نهر

ناشوب نه فلاك پي مه كر و نه فسوون
مامله مه زاج، كهر دشت كهر دوون

چيش واچووم چه ني ئي چه رخ شوومه
ئي دهور دهوران نه جم نه جوومه

ئي نه پاد نهر نه نقش زه بوونه
ئي كه چه باز چه رخ تاس پي هوونه

ئي فتنه ي فه ن باز سياسته باره
ئي فريب فه ن ساتي سه د تاره

ئي ساقبي باده ي جام بي هوشه
ئي مه جلس ناري نه جه ل فروشه

ئي گيژ كهر دوون زه بوونان گيره
ئي زال زه پهان هر گيز نه مير

ئي دوون دهوران ناخه ر وه باده
عه جووذه ي عه روس هزار داماده

ئي جه لاد جه لد تشنه جه هوونه
ئي قاري كو ن پي جه نه فسوونه

ئي دنيای دهوران پوچ باتله
ئي دام ده ولات قه سه د قاتله

هر پوسه ن کارش گهردون که چپاز
 هردهم وه رهنگی نهفسوون مه دوساز
 ئی شووم شه رجوی نه وجوانیه
 ئی مه مات مهوت فهوت فانیه
 رهحمش نمه بق به حال که سدا
 که بک که چ خوانش هانه قه سدا
 ده می وه تارئی ته رزئی مه وانو
 نه پادش هردهم نه قشئی مه شانو
 نه تاله ی هر که س ماوهرق نه قشئی
 نه بهخت هر که س مه نویسق مه قشئی
 گا کوردان وه شاد نه سهر ملک ویش
 گا غه لتان خاک چهنی دهر د ویش
 گا بهگ و گا شان گا گا جوانی
 گا نگوون خاک فتوور فانی
 هر نئیدن کارش سه راجهی سپهنج
 گا شاد گا شیوه ن گا دهر د و گارهنج

واته: من بهم چهرخه شوومه چی بلیم، نیتر له دهستی سته م و زوری ئه و بۆ کوئی هه لیم؟
 ئه م چهرخه فیله بازه که گه لیکیش خۆش دهنگ و خۆش ئاوازه، به زهییی به که سدا نایه، وه
 هه موو لاوانی قارهمانی کورد ده کوژی و خوئنیان ده مژی، ئاخو بلئی گونا ه و سووچیان
 چیه؟ خۆ ئه وان جگه له نیشتمان وستی تاوانیکیان نییه، من له بهر دیلی و که نه فتی و
 پۆزه رهشیی نه ته وه که م دل و دهروونم هاته جوئ شوخروئ و چاریکم نه ما، جگه له وه ی
 فرمیتسک هه لوه رینم و به چهرخی چه پگهر د بلیم: ئه ی چهرخی چه پگهر د، هاوار له دهستی
 تو، من له تو بیزارم، چونکه هه موو ده م ده ده ی ئازارم، تو مالی کیت ویزان نه کرد؟ وه نازار
 و خۆشه وستی کیت به ناکامی له ناو نه برد؟ هه ندی جار کورده کان به شادی و خۆشی دیلی
 و هه ندی جار خه لتانی خاکیان ده که ی.

فهقی عه بدل له م په راوه دا که سواره ی شه ماڵ و زه لان برپر ده کاته وه، سواره ی زه لان
 ده که وێته داوی زستان و ئه وسا شه ماڵ له شکرێک له خه لکی شارهکانی سنه و سه قز و
 هه مه دان و کرماشان و هه ورامان و سه ردهشت و بانه و سه لماس و خانه و ورمی و

ههوشار و کرنند و بیجار و پیژاو و زه‌هاو و میانداو و ماردین و بۆتان و حریر و به‌تلیس و ئه‌خلات و قووجان و که‌لات کۆ ده‌کاته‌وه و له به‌رابه‌ری سپا و له‌شکری زستاندا ده‌هه‌ستێ و ده‌یشکینێ و به‌فر و سه‌هۆلی کتیه‌کان ده‌کاته‌ ئاو و ئیتر خه‌لک به‌ئاسانی ده‌توانن پێگه‌کان بپهن، و مکو ده‌لێ:

شه‌مال به‌وێنه‌ی سام نه‌ریمان

پۆلای پێ جه‌وه‌ر تێغ بێ ئامان

سه‌فدا سه‌ف ئارا سه‌ره‌نگ سه‌رداران

تیپ تیپ و له‌ک له‌ک نه‌سه‌رد یاران

تیپێ کیانا پهی په‌چه‌پانا

قه‌دیم هه‌وارگهی گه‌وره‌ی جافانا

تیپێ کیانا پهی شار سنه

چه‌نی زه‌خیره و بارخانه و بنه

تیپێ کیانا په‌رێ کۆی نه‌کز

سپه‌ردش به‌ئو تا شار سه‌قز

تیپێ هه‌مه‌دان، تیپێ کرماشان

تیپێ کیانا په‌رێ هه‌ورامان

تیپێ پهی سه‌رده‌شت، تیپێ پهی بانه

تیپێ پهی سه‌لماس تیپێ پهی خانه

تیپێ پهی ورمێ، تیپێ پهی هه‌وشار

تیپێ پهی کرنند، تیپێ پهی بیجار

تیپێ پهی پیژاو، تیپێ پهی زه‌هاو

تیپێ پهی کرنند، تیپێ پهی دواو

تیپێ پهی ماردین، تیپێ پهی قه‌جه‌ر

تیپێ کوردسان شۆر شه‌ر نه‌سه‌ر

تیپێ پهی هندی، تیپێ پهی کشمیر

تیپێ پهی بۆتان، تیپێ پهی حریر

تیپێ پهی بتلیس، تیپێ پهی ئه‌خلات

تیپێ پهی قووجان، تیپێ پهی که‌لات

خه بهر بهردشان پهی خان زووسان

واتن ئهی زووسان یانهت بق ویران

شه مال ناماوه به ته عجیل و تاو

به فر و یخ ته واو ئه و کهردهن به ناو

شه مال و زه لانه کهی فه قی عبدالله به هوی نووسه روه کۆکراوته وه، به لام هیتشتا له چاپ نه دراوه.

سه رچاوه کان

۱- شه مال و زه لان، هه لبهستی فه قی عبداللهی بۆره کهیی.

۲- یادداشته کانی خۆم سه بارهت به فه قی عبدالله.

مه لا بۆره کهیی

۱۳۹۵ - ۱۳۴۶

ئهم هۆنه ره مان ناوی عه بدوللا و کۆری حه مه حه سه نی شه واخ و نازناوی فارووقیه و به مه لا بۆره کهیی ناسراوه. به پێی ئه و به لگانه ی که که وتونه ته ده ستمان له سالی ۱۳۴۶ ی کۆچی له هه ره توودا پیتی ناوته مهیدانی ژیا نه وه و له تافی جوانیدا سه ری خۆی هه لگرتوه و رۆیشتوه ته کفری و له ویدا چووته حوچه ی فه قییان و چه ند سالی ک فه یقه ی ئیسلامی و لی کدانه وه ی قورئان و پێزمانی عه ره بیی خویندوه و ئه وسای گه راوته وه زید و مه لبه نه که ی خۆی و له پاشا رۆیشتوه ته به غدا و له ویدا ماوه یه ک له ناو هۆزه کهیدا ماوته وه و ئه وسا باری کردوه ته هه وشار و ماوه یه ک له تیکانته په ی هه وشار ماوته وه و له به ره نه وه میملی شیخه کان بووه و له گه ل پر و پوچا به ره ره کانی کردوه ناچار گه راوته وه به غدا و له ویه رۆیشتوه ته وه کفری، وه له به ره نه وه ی مامۆستاکه ی مر دبوو، به داخوازی خه لک ده بیته مه لایان و له گه ل ئه وه شدا ده رز به فه قییان ده لی و سه ره نه جام له سالی ۱۳۹۵ له ته مه نی چل و نۆ سالی دا گیان به گیان ئافه رین ده سپێری و له گۆرستانی کفریدا ده ییژن.

مه لا بۆره کهیی به یه کێ له زانایانی ئایینی هه ره به رزی کورد دیته ژمار، له لی کدانه وه ی قورئانی پیروژ و پێزمانی عه ره بی و میژووی ئیسلامدا هاوتای نه بوو، وه له ماوه ی ته مه نی کورتیدا گه لی شاگردی هه ره به رزی پی گه یاند. ته نیا ئامانجی ئه و ئه وه بوو که خه لک خۆیان له پر و پوچ لاده ن و له خۆ په رستی و مرۆ په رستی خۆیان به یاریزن و هه ره ته نیا خوی تاقانه به په رستی و به سوودی کۆمه ل کار بکه ن تا به ئاواتیان بگه ن.

مه لا بۆره کهیی گه لئی هۆنراو و نووسراوی هه بووه، به لام ئه وهی که که وتووته دهستی
 ئیمه بروانامه یه که که بۆ یه کۆی له شاگرد هکانی نووسیویه و له وهدا داوای له خه لک کردووه
 که هه تا ده توانن له پیتی راسته وه بپۆن و له کهس نه ترسن:
 هه مد و سه نای هه ق بۆ نووری باری
 سه رچا وهی قورئان بۆ من بوو جاری
 ئه مری واجب کرد (ملک الوهاب)
 له مه عنی و مه قسوود ته ده ببوور کتاب
 عیلمی هه ق نییه غه یر عیلمی قورئان
 خه وف له کهس نییه ئیلا له سوېحان
 عه قل مورشد و وه لیم بوو به ئه و
 پۆشنایی داپیم له تاریکیی شه و
 مه حیا و مه ماتم راجع کرد به ئه و
 چون بۆ خه بهر بووم هه لمیسان له خه و
 منیش ئیشا لآ تا ئاخر نه فهس
 قورئان و سوننه ت بهر ناده م له دهس
 مو دهی ده سا له هه ق ئه که م ئیزهار
 هام له کۆچه ل کۆچ پایز و به هار
 کۆمه ک به ته وحید په رستی یه کتا
 خودا خه بیر هه قم کرد ئه دا
 یه ک نه فه ر نه بوو به ئایه و ئه خبار
 په د بکا قه و لئ (فاروق) گرفتار
 ئه ما ته وه ین و ئیفترا ی نا هه ق
 دووزوانی برئ گیل و که له ره ق
 له هه مـوو لایئ تاوی دا له من
 خویش و بێگانه لیم بوون به دوژمن
 (قبلا و بعدا) چ ئازاریان دا
 یه کسه ر ئازاد بن له پێگهی خودا
 چونکه مه قسوودم دآسوژی عامه
 فریو و جیفه له من هه رامه

قهسده و نيهتم يارى قورئانه خدمهت جاميعه و پهزاي سوبحانه

واته: سپاس و ستايش بڅ خواى مهزن كه سهرچاوهى قورئانى بڅ من پهوان كړد و، هر
نوه كه فرمانى بههموو ئيمه داوه كه قورئانى پيرؤز بخوئينينهوه و بير له فرمانهكانى
بكهينهوه و بهكارى بهين. بنيادهم نابى جگه له خواى تاق و تهنيا له كهس بترسى دهبى
ئاوهز بكاته رينماى و له پروپوچ خوى لادا، بويه منيش قورئانم كرده ريبهري خوم و
رؤشنايى داپيم له تاريخى شهودا و نهوسا ژيان و مردنى خوم سپارده نهو و له بهر نهوهى
بى خه بهر بووم، له خه وهلميسان و منيش خوا حهزكات تا گيانه لا، قورئان و پى و
پهوشتهكانى پيغه مبهري گورهى ئيسلام بهرنادهم، نهوا ماوهى ده ساله كه خهريكى
رينوينى خه لكم و نه دم دى بڅ نهو دى دهرؤم، هام له كوچه ل كوچى پاييز و به هارا و
كه سيك نهيتوانى كه قسه كانم په دكاتوه، هه نديكيش له پروى كه الله پمقى و نه زانيه وه
بوونه دوزمنم، نهوا گهر دنى هه موويان نازاد ده كم و دهيان به خشم، چونكه مبهستم
دلسوزى خه لكه و نارهزو و ويستم په ره پيدانى ئيسلام و خرمهت به كؤمه ل و پهزاي خواى
تاقانهيه.

هونه له پاش ستايشى خواى تاق و تهنيا و هه لپړژانى دردى دلى خوى، باسى
پتويستهكانى ئيسلام دهكا و دهلى:

ئيمان به ماناي باوه پر كړنه

باوه به خودا تا رؤژ مـردنه

ئوسوول و نهركان زانينى ئيمان

شهشن بى خلاف بؤت بكم بهيان

يهك باوه پر كړدن، به خوداي غه فار

خالق و پهزاق، غه نى و كه رمدار

دوو باوه پر كړدن به مه لائيكان

يهك سهر يان دوورن له نهفس و شهيتان

سى باوه به گشت كتى باني خوا

جبره نيل نه مين داي به نه نبيا

چوار باوه پر كړدن به گشت مورسه لين

پيغه مبهران پاك په همنماى دين

پٽنج باوه ڀڳڙڻ به ڀڳڙڻ قيامهت
 جه معي دلخوشن، به عزتي خه جالته
 شهنش باوه ڀڳڙڻ ميسقاله زه ڀه
 گشت ها له دهفتهر خيره يا شه ڀه
 سفتاتي خودا گهلي زياده
 هوتيان قه ديمن دل پتيان شاده
 يه کهم که خودا هيچ وهخت نامري
 ياني زيندوه و ٽينکار ناکري
 دووهم قه ييوومه و قاييم به زاته
 که سي نه زاني هميشه ماته
 له هيچ کهس نه بوه و که سي لي نابي
 هر چيکي بوي هر نه بي و بي
 ستيهم عالمه ياني نه زاني
 هر نه و مه وجوده له هر مه کاني
 په نهان و مه خفي له نه و ٽيز هاره
 سري و پوشراو له و ناشکاره
 چوارهم سه ميمه ياني شنه واس
 دايم بيسهري ناله و هم نه واس
 دهنکي مه خلوقات خشه ي مؤر و مار
 هم مووي نه بيسي و نه بي خه به ردار
 پٽنجهم به سيره ياني نه بيني
 له به ي و له به حر له ٽيرزه ميني
 شه شه هم قادره و موريده خوا و
 له مال و نه ولاد نه دات و نه با
 ٽيراده ي چ بي نه تواني و نه يکا
 کهس قابل نيه ته که لوم بکا
 مو ته که له هوتهم سفتاتي
 ياني بي زبان و ٽيره زاتي

واته: (نيمان) بهواتای پرواکردن بهخوای تاق و تهنایه و پایهکانی پرواش شهن: یهکه م باوهپرکردن بهخوای بهخشنده چونکه هر ئو داهینر و پروزیدمر و بهبهزییه، دووم پرواکردن بهفریشتهکان که هموویان دورن له هوا و هوهس و هر تهنیا بق پرستنی خوا داهینراون، ستيه م پرواکردن بهپرتوکهکانی خوا، که جبرهئیل له لایه ن خواوه بق پیغه مبه رهکانی هینا، چواره م باوهپرکردن بهپیغه مبه ران که هموویان بق پرتوئینی بهرئ مرؤ نیرراون، پینجه م پرواکردن به پروژی دوايي که هندی دلخوشن و هندیک له کردهوی خراپی خوینان شهرمه زارن، شه شه م پرواکردن به کردهوه که چاک و خراپی، توژقالتیکش بی له دهفته ردا نووسراوه، نیشانهکانی خواش زورن و هوتیان کوئن و دلان پی شاد و خوش دهبی: یهکه م خوا زیندوه و هیچ کاتی نامرئ و دووم راوه ستاوه و له هیچ که سیک نه بووه و که سی لی نابئ و هرچیکی بوئ دهبی هر وا بی، ستيه م زانایه و هموو شتیک دهبینئ، شه شه م توانایه و مهرگ و زیان بهدستی ئوه و هوتهم ویزره و دهوئ.

پروانامه که ی مه لا بۆره که یی له سهر ئهم مه به ستانه دهوئ: پروا، نیشانهکانی خوا، په راوهکانی خوا، پیغه مبه رهکانی خوا، ثانی پیرۆزی ئیسلام، قورئانی پیرۆز.

سهرچاوهکان

- ۱- عه قیده نامه - هۆنراوی مه لا عه بدولائی فارووقی (دهستنوو).
- ۲- یادداشتهکانی خۆم سه بارهت به چۆنیتهی ژیا نی هۆنر که له باوکم بیستوومه.

مه لا ئاواره

۱۳۵۴ - ۱۳۸۹

ئهم هۆنره خهباتگێره مان ناوی نهحمه د و کورێ مه لا حه مه ده مینی هه مه وهنده و به مه لا ئاواره ناسراوه. به پتی ئه وه لگانه ی که که وتونه ته ده ستمان له سالی ۱۳۵۴ ی کۆچی له دتی شه لماشێ ناوچه ی سه رده ست له دایک بووه. هر له مندالییه وه له لای باوکی خه ریکی خویندن بووه و له پاشا چووه ته حو جره ی فه قییان و له پاش خویندنن په راوه ورده له کانی فارسی و عه ره بی به فه قییه تی له م شار بق ئه و شار و له م دئ بق ئه و دئ که راوه و ئه و شوینانه ی که تیدا ماوه ته وه بریتیه له: شنۆ، لاجان، سابلاخ، سه رنه نجام له پاش چه ند سال خویندن و دمی مه لایه تیی وهرگرتوو و که راوه ته وه زید و مه لبه نه ده که ی خۆی و ئه و سا خه ریکی خویندنه وه ی په راوی میژووی که لانی جیهان بووه و له بهر ئه وه ی دیلی و که نه فتی و پۆزه ره شی و هه ژاری خه لکی به چاری خۆی دیوه ناچار له گه ل چه ند هاوه لیکیدا له

بهرابهري پڙيمى پاشايه تيدا چهكى هه لگرتووه وړاوه ستاوه و خه لكيشى هان داوه كه له
 بهرابهري نهو پڙيمه دا پړاوه ستن و سه رنه نجام له دواى ژيانكي پر پهنج و خه باتيكي بى
 وچان و پياوانه دژى سته م و سته مكارى، له پيناوى گه لدا له پوژى نويه مى مانگى
 كه لاويزى سالى ۱۳۴۷ى هه تاوى بهرانبهر به سالى ۱۳۸۹ى كوچى به ده ستي پياوكوژه كانى
 پڙيمى شاهه نشايى له سه رده شت گولله باران كرا و به پتي پاسپاردهى خوئى له داوڼنى
 كيوى كرده سوورى سه رده شتدا نيژرا. مه لا ناوړه به يه كي له خه باتگيران و كوژراوانى پتي
 كهل و نيشتمان دپته ژمار و له كهل نه وشدا به يه كي له هونهرانى هره به رزى كورد
 ده ژمي رري و له ناسماني ويزه ي كورده واړيدا وه كو نه ستي ريه كي گه ش و ترووسكه دار
 دهره وشي پته وه، هونراوه كانى نهو گه لي ته ي و پاراو و شيرين و پړوانن و زوړبه ي
 هونراوه كانى سه باره ت به سته م و بيداديبى پڙيمى پادشايه تى و كه نه فتى و پوژه ره شى و
 به به ختى و ناوړه يى و دهر به دهرى گه له كه ي هونيو هته وه.

مه لا ناوړه كهل و ولاته كه ي باش ناسيوه و هونراوه كانى خويدا باسى زوړليكراوى
 كه له كه ي كرده وه و له مافى خه لك بهرگري كرده وه و هيو و نارمزوى نهو بووه كه پڙيمى
 پادشايه تى كه پڙيميكي سته مكار و مله وره برپووخى. مه لا بره هونراوېكي هيه له ژير
 ناوى: «هاواري تووتنه وانكي ناوچه ي سه رده شت» كه بريتين له نه وود و چوار هونراو و له م
 هونراوانه دا باسى تووتنه وانكي هه ژار و سته م ليكراو دهكا كه چوڼ به نارقه ي ته وړل و
 نهرك و په نجى سه ر شان شه و پوژ تووتن دهچينى بو نه وه ي بتوانى ژن و مندا له كانى پي
 بژينى به بايه كي زوړ لتي ده ستين و ته نانه ت له سه رى گه لي نازارى ددهن، كه نهوا چهند
 هونراوېكي ليتره دا دينين وه كو ده لي:

تووتنه وانكي هه ژارم

بى خانوو بى زهوى و زارم

بى پوول و باغ و بزن و مه ي

دوورم له خير، نزيك له شه ي

مندالم رووت و برساييه

ژيانم پر له مه ترساييه

قهر زارم، دهره دارم

شهرمهنده ي خه لكى دى و شارم

پرووم نييه بچه ناو خه لك

بى بهرگ و پيلاو بى كه لك

خه لکی پتی وایه ته مبه لم
 بی که سب و کار و چه په لم
 به لام چ بکه م چاره پر شم
 خه رمانم زوره و بی به شم
 هر که گوتیان سهری ساله
 واده ی جووت و کشتو کاله
 خوم و خیزان گه و ره و بچووک
 راده په پین وه کو هه لووک
 هه لده زین لی — ره و لهوئ
 به لکو کاریکمان دهست کهوئ
 یا قوره کاری و خشت برین
 یا جووت و زهوی هه لدرین
 وا به هاره به دهر کهوت گول
 جیگه خوش دهگری بق شه تل
 به گاسن، پیمه ره به پاچ
 به چنگ و نینوک و به قاچ
 نه و جا توو شه تل پی دهگری
 به چیلکه و چال سهری دهگری
 دوو جار جارنک ناوی دهوئ
 تا شین ده بی و دهر ده کهوئ
 بزاری ناخ — قش و ورده
 پیشه ی کوپ و کچی کورده
 شه و پژ خه و ناچیته چاو
 کهنگی بهرم ده کهوئ ناو؟
 به شیو برین و وهرد و خهت
 کیلان دهگاته پینج که پرت
 دپراو هه لدان، خاکاو کردن
 کوپ و کچ وه کهووه کردن

ناخۆشه تووتن چه قانندن

هه لئرووسكان پشت چه مانندن

نۆژهی پشك و بزار بیره

جهرگ بیره، بزار بیره

وا نیو گول کرا ئاو درا

له دوورهوه به رچاو کرا

مه لا ئاواره له م بیره هه لبهستهیدا رنج و ئهرکی تووتنه وانیکێ کوردمان بۆ دهردهخا که
چۆن به پێ مهربه و گاواسن و پاچ زهوییه که ی شیف دهرپێ و تهخت و سافی دهکا، تاکو
تووتنی تیدا بجیتێ و له پاش ئهوهی تووتنه که ی دهرپێ لقه لقه هه لێ دهکه نێ له قارخدا
دهینێژێ و شه تلی دهکا و خاوتنی دهکاته وه و ههر کاتیکیش نۆژهی ئاوی بهرکهوێ ئاودێری
دهکا و که گولێ کرد ئیتر کاتی پنینه وه یه تی. به لام له پڕیتمی پیشوودا بهرله وهی تووتنی
تووتنه وانه کان پێ دهگه یشت، له لایه ن دهوله ته وه تووتن نووسیک دههات و ئه ندازه ی
به ره مه که ی دهنووسی تا به شی دهوله تی لێ دهرکړێ و له پاشماوه که شی دهبووا به شی
خان و کویتخا و گزیریشی بدایه و ئه گه رزار نه بوایه چاک بوو، جا لیهره دا مه لا
پاشماوه ی به سه رهاتی تووتنه وانه که مان بۆ دهگێریته وه و ده لێ:

تووتن نووس بۆ خاتری خودا

پوحمی بکه به منی گه دا

مه یسووتینه رهنجی سالم

خاوه نی کۆشیک مندا لم

ئه و زهوییه ئی چل پووت نییه

مه ینوسه خۆ هی جووت نییه

ئاغا تق بی و پهروه ردگار

پوحمی بکه به منی هه ژار

به روانه پوخته ساری زهر دم

که زه ی ئاه ی دلی سه ر دم

بێ دهنگ به ئه ی گێژی نه فام

من کاری خۆم کردووه ته مام

تازه هه لێ وه شینمه وه

بشمه ری نایکوژینمه وه

من کار به دهستی دهوله تم
 دوژمنی خاک و میلله تم
 زقردی من لی پاپامه وه
 بی پوول جوابی نه دامه وه
 نووسی به چل پووتی ته و او
 ته پله به سه ری دوا براو
 به فیزه وه سوار بوو پژی
 بق من جی ما په نجبه پژی
 ئه و جا بارین دهر د و به لا
 بق تووتنه وانی بی سه لا
 به لهرز و تاو به دهر دی چاو
 سیس بووم وهک تووتنی بهر هه تاو
 بی پوول و پاره بی خهرمان
 بی دوکتور و دهوا و دهرمان
 ته لیس و شریت و هه مباله
 خه سار نه که ی نیو میسقاله
 ته و او داگی را و دانرا
 په ته ی بارک دندی درا
 خووش خووشی دلم شاده
 خاوه نی قهرز، بهس خو باده
 تووتنه کهم زور جوان و پهنده
 بوخنخووش و باش و په سه نده
 له و پژه ی باری ده کهم
 وارید به ناو شاری ده کهم
 دوخانیه چاکم لی ده کپری
 پوولیکی باشم پی ده بری
 هر قهرزکی به سه رمه وه
 دهی ده مه وه به گه رمه وه

جلک و پیلو دهره و کلاو
 برینج و پون بق چلاو پلاو
 هرچی پیویسته بق مالم
 بق خوم و ژن، بق مندا لم
 هه مووی دهکرم بههرزانی
 له چاو سالان بههرجانی
 شهو له ئوتیل له سهه فههر
 دهخوم، دهنوم، بهبی خهتر
 بهرۆژ تا شهو بازار پیاوان
 بهفیزهوه قهدهم لیدان
 دهگه پیم دووکان بهدووکان
 سهودا دهکهم جلکی بووکان
 له دهرزی تا کوپه شمینه
 ههر شتی جوان و رهنگینه
 نرخ و قیمه تی دهپرسم
 تووتنم هیه چاو نهترسم
 مندالیش تلی تلی یانه
 له مالتی خووشی خووشی یانه
 باب له شار دهگه ریتهوه
 هه موو شتی کمان بق دیتهوه

بهم چهشنه تووتننوسه که له سهه تووتنهوانی هه ژار چل پوتی نووسی و ههرچهند
 تکای کرد و له ئاغه پاراپهوه سوودیکی نه بوو، تهنا ته ئاغه شه چوو گزیا و نهوسا
 تووتنه که ی کرده ناو ته لیس و باری کرد و بر ديه شار تا بیفرۆشی و له ویدا چهند رۆژیک له
 هوتیل مایهوه و بهرۆژا دوکان بهدوکان دهگه پا و جلکی جوان و رهنگینی دهستنیشان
 دهکرد که له پاش فرۆشتنی تووتنه که ی بق مندا له کانی بیکری و بهشادمانیهوه بگه ریتهوه.
 نهوسا دهلی:

ده رۆژ بهم جۆره پام بوارد
 بههرز نان و چاییم خوارد

ئاغای رهئیس وه ده رکهوت
 ئۆخه‌ی نۆرهم وه به رکهوت
 ده فهرده تووتن ریز کراو
 له بهر شهوقی هه‌ل نایێ چاو
 بۆ دیتن و چاو لێ کردن
 هه‌مووی په‌رت و بلّو کردن
 سه‌ر و بنی هه‌لته‌کاندن
 نیـــوه‌یه‌کی لێ وه‌زاندن
 منیش له جێی خۆ هه‌ستاوم
 به‌بێ زیان راوه‌ستاوم
 له‌ناکاوه‌اته گویم ده‌نگی
 دای له جه‌رگم وه‌ک خه‌ده‌نگی
 گوتی: لێ دهن به‌راگوزار
 ئهم سال خراب‌تره له پار
 به‌پووی ترش و تاله‌وه
 گوتی زوو گه‌ره ماله‌وه
 ده پووت که‌سری له‌سه‌ره
 بی‌هه‌ینه و بی‌هه‌ینه‌ویه‌ره
 که گویم گرت له‌م ده‌نگ و سه‌دا
 په‌ق بووم له‌وێ وه‌ک موچه‌با
 پاش تاوێ تاسان، چه‌په‌سان
 به‌ده‌نگی‌کی پێ له ترسان
 هاتمه زمان هاوارم کرد:
 لێم که‌وه بوون درشت و ورد
 گوتم: هه‌ی داد و هه‌ی هاوار
 هه‌ی له پێگه‌ی په‌روه‌ردگار
 ئاغای رهئیس قه‌رزدارم
 نه‌خۆشم، برسیم، هه‌ژارم

هیچ نه بئ قهرزی ئهم سالم
 قووتی خیزان و مندالم
 بمدهنئ با ئه ربابه کهم
 ههقی چایی و که بابه کهم
 رازی بکه م بیده مه وه
 پیم بئ بۆ شار و بیمه وه
 یا بمگرن یا بمکوژن
 یا که سریم له سه ره لگرن
 یا بمبه خشن له پئی خودا
 خه رجم نییه بۆ دادگا
 هه لده لرزیم، هه لده چۆقام
 نه راندی به سه رما تۆقام
 ئه ی بئ شه رمی په رده دپاو
 ئه ی چلمنی پیسی گلۆ
 داکورینه زوو ده ری که ن
 نه ک لیره شاربه ده ری که ن
 به م چه شنه ده ریان په راندم
 به ره می سالیان فره اندم
 به دزی خاوهن قهرز و ئه رباب
 بئ پوولی قاوه چی و که باب
 ملم بۆ نا به لاره وه
 ده رکه وتم له ناو شاره وه
 به چاوی پر گرینه وه
 به دلپکی وه ک بورینه وه
 هاتمه وه ناو خاو و خیزان
 وه ک بارانی گه لا پیزان
 فرمی سکی رووتی و هه زاری
 له چاوی گشتمان ده باری

مه لا له پاش گيرانه وهی کاره ساتی تووتنه وانی سهردهشت، داوا له گهل و کۆمه ل دهکا که
یهک دهست بن و یهک بگرن تا پۆژگاری رهش له ناو بهرن و هه موو به سه ره بستی و ئازادی
ژیان به رنه سهر، وهکو ده لئ:

دوژمن تاکه ی بدهم باجت

دهک وهرگه پئی تهخت و تاجت

ئه ی وهرزیران، ئه ی جووتیاران

ئه ی تووتنه وانی مال ویران

با به یهک دل و یهک زمان

به خه باتی شوژشگيرمان

تا دوا پشووه و هه ل بدهین

شهق له و پۆیمه هه ل بدهین

یهک گرتن هوی سهرکه وتنه

خه بات پێگه ی دهسکه وتنه

ئه گهر یهک بین و یهک بگرن

له گه ل یه کدا بژین، به مرین

زال ده بین و سهرده که وین

به رز ده بین و نانه وین

هه و ل و ته قه لای بی وچان

بی ماندوو بوون، بی پشوودان

تاقه پێگه ی ئازادییه

هینهری پۆژی شادییه

مه لا ئاواره که تا کوژرانی له خه بات و تیکۆشیندا بووه، هه موو دهم داوای له خه لک
کردوو که له به رامبه ر پۆیمی سته مکاری پادشایه تیدا راپه رن و له م باره وه گه لئ هۆنراوی
هۆنیوه ته وه و، زۆربه ی هۆنراوه کانی به کوردی به تین و زمانه که ی زمانی خه لکی کوردستان
و هۆنراوه کانی شی له سه ر کیشی خۆمالین و له گه ل ئه وه شدا سه ودا سه ر و گراوی کتو و
به ندهن و جیای کوردستانه، وهکو ده لئ:

هه دا ناده م پۆژ و شه وئ

خۆم به سه رهم دل ناسره وئ

تاكو ههلم دهس دهكهوئ
 دنيا گشتی سهريک كهوئ
 ليم بېرن خوډاک و خهوئ
 کوردم و کوردستانم دهوئ
 هيوای بهرزم قهت نانهوئ
 تاكو قوناخی سهريهستی
 ئهسپی خهباتم ناوهستی
 تا دهرنهچم لهژير دهستی
 نامهوئ سهرمایه ی ههستی
 مهرگ نهک ژینی ژير دهستی
 کوردم و کوردستانم دهوئ
 هيوای بهرزم قهت نانهوئ

دیوانه که ی مه لا ئاواره له گه ل سه ره تايه کدا سه بارهت به چۆنیه تیی ژيانی ئه و له سالی
 ١٣٥٨ له سه ره ئه رکی عه ولا مینایی له مه هابادا له چاپ دراوه، به لام گه لی هۆنراوی
 تریشی ههیه که له ناو دیوانه کهیدا نین.

سه رچاوه کان

- ١- دیوانی مه لا ئاواره - له سه ره ئه رکی عه ولا مینایی - مه هاباد، ١٣٥٨.
- ٢- مه لا ئاواره ی قاره مان - محمه د توفیق وردی - نهجهف، ١٩٧٢.
- ٣- گۆفاری ترووسکه - ژماره ١ سالی ١٣٥٨.

سواره‌ی ئیلخانی زاده

۱۳۵۷-۱۳۵۹

ئەم ھۆنەرمان ناوی سواره و کورپی ئەحمەد ئاغا و ئەوێ حاجی ئیلخانییە و بەئیلخانی زاده ناسراوە. بەپیتی یادداشتیکی خۆی بۆمی نووسیوە لە ساڵی ۱۳۵۷ی کۆچی لە دیتی «تورجان»ی سەر بەشاری بۆکان پیتی ناوئەتە میدانی ژیاڵەو. ھەر لە منداڵییەو لە شاری بۆکان خەریکی خۆتندن بوو و پۆلی پێنجەمی ناوەندیی لەوێدا تەواو کردوو و لە پاشا چووئە تاران و لە پاش تەواوکردنی دەوری ناوەندی چووئە زانکو و لە رشتەیی حقووقدا خەریکی خۆتندن بوو تا لیسانسێ وەرگرتوو و لە ساڵی ۱۳۶۶ی ھەتای لە دەرگای رادیۆ تەلەفزیۆن لە بەشی کوردیدا دامەزراوە و خەریکی رازەکردن و پەرەپێدانی زمان و وێژەیی کوردی بوو تا لە ساڵی ۱۳۹۵ی کۆچی لە تەمەنی سی و ھەشت ساڵی لە تاراندا کۆچی دوایی کردوو و تەرمەکەیی براوئە شاری بۆکان و نێژراوە.

سواره لە یادداشتەکەیی خۆیدا نووسیویە: «کاتێک لە قوتابخانەیی سەرھاتی لە بۆکاندا خەریکی خۆتندن بووم تووشی ئەخۆشی شەپلە بووم و بۆ چارەسەرکردنی گەلێ تێ کۆشام و چوومە لای پزشک تا کەمێ باشتر بووم، بەلام ھەر ئەشەلیم، لە پاش ئەو گەرامەو کوندەکەیی خۆم، پاشان چوومە دیتی قەرەگۆز بۆ لای خزمەکانم و لەوێشدا ماوھیک لە لای مەلا حەمەدەمینێ ئەشعەری خەریکی خۆتندنی رێزمانی عەرەبی بووم و ھەر لەو ماوھدا لەگەڵ فەقیکاندا ئاشناپەتیم پەیدا کرد و لەوێدا بوو کە دیوانی ھەندێ لە ھۆنەرانێ کورد وەک (نالی و کوردی و شیخ رەزا و سەیف و حاجی)م خۆتندەو و گەلێ لە ھۆنراوی ئەو ھۆنەرانشم لەبەرکردن، بەتایبەتی فەقیکان ھەموو پۆژێ ھۆنراوی شیرین تەشی دەرتستی و ھەفایبیان بەچەشنی گۆرانی و ستران دەخۆتندەو و منیش دوپاتم دەرکردەو و ھەر لەم ماوھدا بوو کە منیش جاروبار ھۆنراوم ئەھۆنییەو».

سواره بەیەکی لە ھۆنەران و نووسەرانی ھەرەبەرزێ کورد دیتە ژمار، گەرچی شۆینەوارێکی چاپکراوی نییە، بەلام ئەو بەرھەمانەیی کە لە ئەووە بەیادگار ماوئەتەو، دەسەلاتی ئەومان لە نووسینی پەخشان و ھۆنیئەوێ ھۆنراویدا بۆ دەرەمخەن.

یەکی لە بەرنامەکانی سواره کە لە بەرنامەیی رادیۆی کوردیی ئەو سەرەدەمدا بۆ دەبوو، بەناوی: «تاپۆ بوومەلێل» بوو کە لەم بەرنامەدا سەبارەت بەوێژەیی کوردی دەدا و ھەلەمێ ھۆنەران و نووسەرانی لاو و تازەکاری دەداپەو و ھانیانی دەدا کە بەرھەمی باشتر و بەکەلکتر بنووسن و ھەر ھەھا ھەندێ بەرنامەیی تریشی بەناوی خەو بەردینە و

بانگه‌وازی په‌نجه‌ره و هه‌واره نووسی و چەند چیرۆکیشی بۆ به‌رنامه‌ی چیرۆکی شه‌و به‌ناوی: لاس و خه‌زآل و ئافهره‌ت و برایمۆک و سه‌یده‌وان و قاسپه‌ی که‌و نووسیوه که‌ تیکستی ئه‌و به‌رنامه له ئهرشیفی کوردیدا پارێزراون و ماونه‌ته‌وه.

سواره وه‌کو له خۆیم بیستوهه له هۆینه‌وه‌ی هۆنراودا سه‌ری کێشاوته ده‌رگای هه‌موو جوړه وتنیکه‌وه: دآلداری، کۆمه‌لایه‌تی، نیشتمانی و، به‌دوو شیوه‌ی کۆن و نوێ هۆنراوی هۆنیوه‌ته‌وه که به‌راستی هۆنراوه‌کانی گه‌لی ته‌ر و پاراو و شیرین و ره‌وانن و به‌وشه‌ی جوان و ساکاری کوردی هۆنراوه‌کانی خۆی هۆنیوه‌ته‌وه. یه‌کێ له چه‌کامه‌کانی سواره که به‌راستی به‌شاکاریکی وێژه‌یی دیته ژمار، چه‌کامه‌ی هه‌لۆیه که هی «پۆشکین» و سه‌ره‌تا دوکتۆر خانله‌ری وه‌ری گێپراوه‌ته فارسی و پاشان مامۆستا هه‌ژار کردوویه‌ته کوردی و سواره‌ش هه‌زی لی کردووه و وه‌ری گێپراوه‌ته سه‌ر زمانه‌که‌مان که ئه‌وا لی‌ره‌دا ئه‌م چه‌کامه‌یه دینین وه‌کو ده‌لی:

پایزه دار و ده‌وه‌ن بێ به‌رگه‌

دل په‌شۆکاوی خه‌یالی مه‌رگه‌

هه‌ر گه‌لایێ که له داری ده‌وه‌ری

نووسراوێکه به‌ناخۆش خه‌وه‌ری

تاوه‌ناوی نییه‌ وا مات و په‌شیو

له‌شی زاماری ده‌کێشیته نشیو

پۆژ په‌ره، ساره‌ کزه‌ی بای زریان

کاته بۆ ژینی له‌ده‌ست چوو گریان

دلی پر بوو له په‌ژاره و له دلۆ

ژینی خۆی هاته‌وه بیر، پیره هه‌لۆ

به‌ قسه‌ خۆشه مه‌ترسیی مردن

تاله ئه‌و هه‌ستی به‌مردن کردن

کاتی کۆچ کردنه وه‌ختی سه‌فه‌ره

داخه‌که‌م سه‌ختیی نه‌مانم له‌به‌ره

هه‌ر بینا هات ئه‌جه‌ل و من مردم

با له شییوی په‌ر و بالی بردم

تۆ بلیتی پاشی نه‌مان ژینی بێ

بۆ له‌شی ساره‌وه‌ بوو تینی بێ

تۆ بلیتی ئو خەو ھەستانی بئی
 یا ئو قافلە ھەستانی بئی
 مەرگە دئی و دوا بەھەمووشت دیتئی
 ھەموو ئاواتی لە دل دەستیتئی
 پاشەڕۆکیکی بکەم لەو باخە
 تا کو باڵ و پەری من پەرداخە
 ھەر برۆم نابەلەد و بئی سەر و شوین
 دیار نییە خیتلی ھەلۆیان لە کوین؟
 شارەزای ڕتگی مردن کیتیە
 چییە ئو مەنزلە و کویتئی جیتیە
 نابمە ڕیبواری گەلی ھات و نەھات
 چارەکەم بەشکو ئو ھات و نەھات
 خۆی بەخۆی گوت کە دەچم بۆ لای قەل
 کە یخودای پیر و بەبیری گەلی مەل
 ھەلفری ڕاوکەری زالی کەژ و کیو
 لە چیای بەرزەو ڕووی کردە نشیو
 کەوتە ئو دەشتە لە ترسا تەق و ڕو
 دەریەری کوڕکوڕ و کرمایەو و کەو
 ھاتە لای قەل بەکزی و بئی وازی
 قەل گوتی: مامە ھەلۆ ناسازی؟
 کوتی: قالۆو ڕەشەیی پسپۆرم
 پیرم و پیتیە لە لیسوی گۆرم
 باخی ژینم بەخەزان ژاکاوە
 کاتی مەرگە و ئەجەلش ناکاوە
 ھیزی ئو ژنۆم نییە باڵ بئی ھیزە
 ھەموو گیاندارئ ژیان پارێزە
 پیم بلی چۆنە کە تۆ ھەر لاوی
 زۆر بەسال پیری بەلام چا ماوی

قەل گوتى باشە كە گوئى پادىرى
 پەندى مەن پاكى بەدل بسپىرى
 ئەو دەمە بابى بەھشتىيى مەن مەرد
 دۈرر لە تۆ دەرد و بەللى ئىسەي بىر
 پىتى گوتەم پۆلە ھەوای پاز و نزار
 ھەيەتى دەرد و نەخىشى بەھزار
 دىق و زەردووى و ئاھ و ۋەرھەم
 بە گزەي باي بەقەۋەت دىنە بەرھەم
 گۆشتى كەو چەندە كە تامدارە بەناو
 ھەنگ و ھالائى دەھەنوتتە ھەناو
 تا وزەي بىر و خەيال سەردەكەي
 كە لە گۆر كەوتى ۋەھا دەردەكەي
 بەين و پالى كە لە پالى دىيە
 مەنزلى نۆكەرى خوتى لىيە
 كەرە تۆپىو و كەلاكى گوتلەك
 ھەلمى دل پوون كەرەۋەي سەر گوتلەك
 پىكەۋە چىنە بكەين لە ۋەپەينە
 بۆي سەنير مەلھەمى بىر و زەينە
 ورد بەۋە چەندە بەمانا قەۋولە
 مەسەل و كەفتى قەلى ماقەۋولە
 بىكە سەرمەشقى ژيان ئەو ئىشە
 ھەر لەسەر دارى نەۋى ھەلئىشە
 ھاتەۋە بىرى ھەلق پابوردووى
 پاكى بووزانەۋە يادى مەردووى
 گول كەرا پايەخ و پايەندازم
 چەندە ئازۋا لەشى كىتەۋ ئاۋازم
 چەند پروانىمە زەۋى لە ۋەبانە
 كىتەۋ دەشت لە ۋە سەرەۋە چەندە جوانە

چەن چكۆلەن پەلەوەر لەو بەرزە
 ناخ كە چەن خوێڤى گرە ئەو عەرزە
 ھەوتەوانان بوو میدالى سەرى من
 چەندە شۆراو ھەخوین شا پەرى من
 كۆلكە زێڤىنە ھەكو تاڤى زەفەر
 ئاسمان بۆ منى بەست كاتى سەفەر
 چەندە راوى كەو و كەو یارم كرد
 دوژمنى تاڤمى شەمقارم كرد
 ئىستە بۆ وا رەبەن و دامام
 من ھەلۆ چاوا لە دەمى قىلالام
 ساكە ئەو كارە ھەساكارە
 مەرگە مېوانى گەدا و خونكارە
 ھەورى عاسمان بى خەلاتم باشە
 يا لەشم خاشە بكېشن باشە
 كوتى وا ژىنى درێژ پێشكەشى خۆت
 گۆشتى مردارەو ھەو ھەرى بەشى خۆت
 ژىنى كورت و بەھەلۆى مردن
 نەك پەنا بۆ قەلى رووڤەش بردن
 لاى ھەلۆى بەرزەفەرى بەرزە مژى
 چۆن بژى خۆشە نەك چەندە بژى

گەرچى ئەم ھۆنراوھە زادەى بېرى خۆى نىيە، بەلام نازكى و جوانى و سواری ھۆنراوى
 سوارە و ھێنانى ئەو ھەموو وشە ساكارە كوردییە لەم ھۆنراوھەدا وێنەىكى بەرزە بۆ
 بازاڤى وێژەى كوردى و ھەروەھا وردى بېرى ئەم ھۆنرەمان بۆ دەردەكەوێ.
 سوارە ھەروەھا كە وتەمان لە لایەن نووسىنى پەخشانیشەو، یەكێكە لە نووسەرە ھەرە
 گەورەكانى كورد و گەلێ نووسراوى بايىدارى پەخشانی جوانى كوردى لى بەیادگار
 ماونەتەو كە ئەوا نمونەىكى لێرەدا دێنن كە لە سەردێڤى ھۆنراودا نووسیویە و دەلێ:
 «تاقمێك ھەبوون كە لایان وابوو شیعەر زیل و بەمە و ئاھەنگ و وشەى جوان جگە لە
 لاواندەوھى پەردەى دڵ و گوێ بەكارى شتى تر نایە ئەمانە چ سوورئالیست بن، چ
 لایەنگرى پۆمانى نوێ چ دادانیست و چ تاڤمى ھونەر بۆ ھونەر، ھەموویان دەكرێ لەژێر

ئەم ناوھدا كۆكەينەوھ: لايەنگرانی قالب و دۆی دەرەوھ. ئیمە لەگەڵ ئەوھشا ئەزانین ئاھەنگ و وشەى جوان و پازاندنەوھى پوالتى وتار بەشتىكى گرنگ و ھىژايە لە شیعرا بەلام ھەسەلە نەك ئامانج. مەبەستى ئەسلى لە شیعرا ناوھپۆك و كاكلە نە پوالت و توپكۆل. شیعرى فەننى و مامۆستايانە ئەمەيە كە ناوھپۆكىكى بەكەلكى ھەبى لەناو قالبىكى جوان و پازاوەدا و ئاھەنگى تايبەتى خۆشى دۆزيبیتەوھ، ئاھەنگى تايبەتى شتىكى شياوى لى وردبوونەوھيە، چونكە ھەر شیعەرك بەپى موحتەوا و واتەى خۆى ئاھەنگىكى تايبەتى ئەخوازى و بۆ ئاھەنگى تايبەتیش وشەى تايبەت گەرەكە بۆ نموونە شیعەركى نەتەوايەتى و ھاندەر كە ئەيەوئ دەمارى گەل پەرسىتى بەھىز كا، دەبى ئاھەنگىكى ھەماسى ھەبى و وشەى تايبەتى بۆ ھەلبۆزىرئى وەك ئەم نيوھ شیعەرە كە دەلى:

«پى و چەك زەرەميانە و خرەمە...»

سەرچاوەكان

۱- كۆمەلە ھۆنراوەكانى سوارە كە خۆم كۆم كردووەتەوھ.

۲- ژیننامەى سوارە لەسەر ژيانى خۆى.

۳- یادداشتەكانى خۆم سەبارەت بەسوارە.

ھۆنەرانی دەورى خالدى

۶۵۰ - ۱۳۰۶

سەبارەت بەدامەزراندنى میرنشینی خالدى كە لە پەرتووكى شەرەفنامەدا بەناوى فەرمانپەرەوايانى جزیر باسیان لى كراوھ ھەركام لە مێژوونوسان قسەيەكيان كردووە. میر شەرەفخانى بتلیسى بنەچەكەى ئەوان دەباتەوھ سەر خالدى كۆپى وەلید و ھەندى تر ئەوان لە پاشماوھى خالدى یا ھالیدیەكان دادەننێن كە لە باپیرانى كەونارای كورد بوون و ئەمانە لە سالى ۶۵۰ى كۆچیدا دەولەتێكیان لە جزیر و بۆتاندا بەناوى خۆیانەوھ دامەزراند و لە پاشدا گەلى مەلبەندى ترى كوردستانیان داگیر كرد و ھەندى جار بەسەرەخۆى دەژيان و ھەندى جاریش لەژێر دەسلەلاتى پاشایانى ئێران و عوسمانیدا بوون و دەولەتەكەیان تا دەورى بەدرخان پاشا ھەر ما و بەپى وتەى ئەمین زەكى بەگ، كۆپەكانى بەدرخان پاشا تا سالى ۱۳۰۶ى كۆچى ھەر دەسلەلاتیان ھەبوو، بەلام توركەكانى عوسمانى دەورەیان دا و شەرتى گەرم لە نێوانیاندا قەوما و سەرئەنجام كۆپەكانى بەدرخان خۆیان دا بەدەست توركەكانەوھ و ئیتر دەولەتەكەیان پوچ بووھوھ.

خالیدیەكان یا فەرمانپەرەوايانى جزیر بۆ پەرەپیدانى ئاوەدانى و كشتوكال و فەرھەنگ و

وێژە کوردی گەلێ تێ کۆشاون و لە ماوەی فەرمانڕەوایی خۆیاندا گەلێ پرد و کاروانسەراییان دروست کردوو و پەرەیان داوێتە فەرھەنگ و وێژە کوردی.

لە دەوری خالیدیەکاندا گەلێ ھۆنەر و ھەستیار و زانا و ھونەرمەند ھەلکەوتوون کە پاژە و خەزەتێکی زۆریان بەزمان و فەرھەنگی کوردی کردوو کە لەناو ئەوانەدا دەتوانین لە: «عەلی حەری، شێخ ئەحمەدی جزی، فەقی تەیران، بەکر بەگی ئەزی، شێخ ئەحمەدی خانی، ئەحمەدی مەلا باتی، موراخانێ باھەزیدی، شا پەرەوی ھەکاری» ناو بەین کە ئەوا لێرەدا باسیان لێوە دەکەین:

عەبدولسەمەدی بابەک

٣٦٣-٤١٠

ئەستێرە گەشی ئەم باسەمان ناوی عەبدولسەمەدی کورێ مەنسور کورێ بابەک و نازناوی ھۆنراوی بابەک. بەپێی وتەی ئیبنی خەلکان ئەم ھۆنەرمان لە ساڵی ٣٦٣ی کۆچی لە ھەکاریدا ھاتووێتە دنیاوە و بەیەکێ لە ھۆنەرانێ ھەربەرزێ دەوری ساحتیب کورێ عیباد (٣٦٦-٣٨٥ی کۆچی) دێتە ژمار و زۆربەیی ھۆنراوەکانی عەرەبێ و لە ستایشی فەرمانڕەواییان و میراندا ھۆنیوێتەو. ھەر لەسەر قسەی ئیبنی خەلکان ئەم ھۆنەر سێ دیوانی بوو کە زۆربەیی ھۆنراوەکانی پیاھەلگوتن و ئاینی و خواناسین. لە ساڵی ٤١٠ی کۆچی ھەر لە ھەکاریدا لە تەمەنی چل و ھەشت سالییدا کۆچی دوایی کردوو.

مامۆستا عەبدولرەقیب لە دیوانی کرمانجیدا سەبارەت بەبابەک دەلێ: بابەک یەکی لە ھۆنەرانێ ھەربەرزێ سەدی چوارەم و پێنجەمی کۆچی و بەپێی قسەی ئیبنی خەلکان گەلێ ھۆنراوی بەزمانی عەرەبی و کوردی ھۆنیوێتەو کە ھۆنراوە عەرەبییەکانی لە پەراوەکانی وێژە عەرەبیدا تۆمار کران و ھەندێ لە ھۆنراوە کوردییەکانی کە لەناو بەیاز و کەشکۆلەکاندا نووسراونەتەو کەوتونەتە دەستی ئێمە.

بابەک لەگەڵ ئەوێ کەمتر ھۆنراوی کوردی ھۆنیوێتەو، بەلام ھەر ئەو ھۆنراوانە کە بەزمانی کوردی کەوتونەتە دەستی ئێمە گەلێ شیرین و پەوان و دلگران و کەمتر نین لە ھۆنراوی ئەو ھۆنەرانی کە ھەر ھۆنراوی کوردییان ھۆنیوێتەو، لە ھۆنراوی عەرەبیدا لە ھەموو بابەتێک داو: خواناسی، دلاری، سروشت. بەلام لە کوردیدا ئێمە ھەر ئەم بڕە ھۆنراوانەیمان دەست کەوت کە بێ گومان ئەمە نمونەیەکە لە سەدان ھۆنراوی تری ئەو بەکوردی. بەلێ بابەک بەم چەشنە بەسروشدا ھەلەلێ و دەلێ:

دلاشاد به! خوښ دهم هات بهاره
 په شمهه چو ته رازهن بوون دياره
 نهال دهر بوون خشاهات ناف و جووبار
 به فر کهر کهر بوو کهفتی نزاره
 گوليلک و گول ب کهن دهر چون ژکاران
 سفک هات نيرگزا مهست کووځی خاره

واته: ئهی دل! خوښ به ئهوا دهمه دهمی خوځشی به هاره و زستان به سهرچوو و ئیستا
 گیا و پوهک له هه مو جی و شویتیکدا پروان و ناری دۆل و شیوهکان به رهو پروبار و
 جوبارهکان سهره و ژیر بوو هته وه و کليله کانی به فر لهت لهت بوون و گول و گولاله کان له
 داویننی کینه کانه وه سهریان دهرهینا و ئهوا بزه دهگر نه وه و نیرگری کلاو لارمهستان خوځی
 دهنوینتی.

سهرچاوهکان

- ۱- وفیات الاعیان - تالیف شمس الدین ابن خلکان - مصر، ۱۹۴۵.
- ۲- دیوانا کرمانجی - تویتژاندنا عبدالرقيب يوسف بغداد، ۱۹۴۵.
- ۳- به یازتیک که نزیکه ی چوار سه د سال له مهویش نووسراوه.

عەلی حەریری

۹۱۷-۹۸۴

ئهم هۆنه زهمان ناوی ئهحمەد و کورپی عەلی حەریرییه و به ناو باوکییه وه ناسراوه و به پیتی
 ئه و به لگانه ی که که وتوونه ته دهستمان له سه ده ی دهیه می کوچیدا ژیاوه. سالی له دایکبوون
 و مردنی عەلی حەریری به ته وای نازانری و هەر که سه قه سه یه کی لیه کردووه و ئیمه ئه و
 قسانه دینین و لیتان ده کوڵینه وه تا راستیه که مان بۆ دهر کهوئ.

مامۆستا محمەد ئه مین زه کی به گ له په راوی «ناودارانی کورد» دا ده لئ: عەلی حەریری
 له نیوانی سالانی ۴۰۰ و ۴۷۰ دا ژیاوه و هه ندی هۆنراوی له شوین به یادگار ماونه ته وه.
 مامۆستا موحیی له په راوی: «خلاصه الاثر» دا ده لئ: شیخ ئهحمەدی حەریری له سالی
 ۱۰۴۸ ی کوچی له گه ره کی سألحیه ی شامدا کوچی دوا یی کردووه و له ویدا نیتژاوه.
 مامۆستا دوکتور بله چ شیرکو له په راوی «القضیه الكردیه» دا ده لئ: عەلی حەریری له
 سالی ۱۰۰۹ ی کوچیدا ژیاوه. مامۆستا عه لانه دینی سه جادی له په راوی «میترووی ئه ده بی

كوردی، دا ده‌لئ: مه‌ولانا جامی كه له سالى ۸۱۷ى كۆچى له دايك بووه، له رتيگه‌ى كوردمه‌واريه‌وه به‌سه‌ر هه‌ولتيردا چوو به‌ق‌حه‌ج و له سالى ۸۹۸دا مردووه. له كاروانى هه‌جه‌كه‌ى له‌و كاته‌دا كه به‌كوردمه‌واريدا تى په‌ريوه له باسى هۆنراو و وێژده‌ ده‌لئ:

پيره مردى بیده‌ام زجزير نيك مردى بدیدام ز حرير

وه ساغ بووه‌ته‌وه ئهم پيره‌مه‌ترده كه ئه‌و چاوى پى كه‌وته‌وه مه‌لاى جزيرى بووه و نيمه مه‌ترده‌كه‌ش عه‌لى حه‌ريرى بووه كه‌وابوو عه‌لى حه‌ريرى له به‌ين سالانى ۸۴۵ تا ۹۱۵ى كۆچيدا ژياوه.

مامۆستا عه‌بدولرهبه‌قىب يوسف له سه‌ره‌تاى ديوانى كرمانجيدا ده‌لئ: عه‌لى حه‌ريرى له تاكه هۆنراوتيكيدا ديارديى كردووه‌ته مه‌م و زين وه‌كو ده‌لئ: «مه‌م و زين هه‌ر دوو يه‌ك طايى سيا زولفى كرنا تالان» واته: مه‌م و زين هه‌ردوو كيان به‌تايه‌كى زولفى ره‌ش هه‌موو شتتيكيان به‌تالان چوو، له‌به‌ر نه‌وه‌ى مه‌م و زين له سالى ۸۵۴ى كۆچى مردوون و ئهم ميژووه‌ش له‌سه‌ر كيتلى گلگۆكه‌ياندا نووسراوه، دياره عه‌لى حه‌ريرى له پاش ئه‌و ميژووه‌دا ژياوه و به‌پتي هۆنراوه‌كه‌ى جامى، عه‌لى حه‌ريرى هاوچه‌رخى مه‌لاى جزيرى بووه و وه‌كو ده‌لئ ماوه‌يه‌كيش له‌لاى ئه‌و وانى خوێندوووه و فه‌قيى بووه و هه‌روه‌ها ده‌لئ له شه‌رى چالدران كه له سالى ۹۲۰ى كۆچى له نيوانى ئيران و ده‌وله‌تى عوسمانيدا پوى داوه ژياو. له‌م دوايييه‌دا به‌يازتيكى كۆنمان ده‌ست كه‌وت كه هه‌ندى هۆنراوى عه‌لى حه‌ريرى تيدا تۆمار كراون و سالى له‌دايكبوون و مردنيشى ۹۱۷-۹۸۴ى كۆچى نووسيووه و له‌مه‌وه بۆمان ده‌ركه‌وت كه عه‌لى حه‌ريرى له سه‌ده‌ى ده‌يه‌مى كۆچيدا ژياوه.

به‌پتي ئه‌و به‌لگانه‌ى كه هينامان، عه‌لى حه‌ريرى له سه‌ده‌ى ده‌يه‌مى كۆچيدا ژياوه و، وه‌كو ده‌م به‌ده‌م ده‌يگيترنه‌وه باوكى له بنه‌ره‌تا خه‌لكى حه‌ريرى كوردستاني عيراق بووه و له‌وتوه بارى كردووه‌ته شام و له پاش ماوه‌يه‌ك چووته دتي عه‌سال و له‌وتدا نيشته‌جى بووه و ئه‌وسا ئه‌حمه‌دى كورى له‌وتده‌دا له دايك بووه. ئه‌حمه‌د هه‌ر له مندالييه‌وه خه‌ريكى خوێندن بووه و له پاشا چووته حوچه‌رى فه‌قييان و بۆگه‌لى شار و ولات گه‌راوه، ماوه‌يه‌ك له شام بووه، ماوه‌يه‌كى زۆريش له حه‌له‌ب له فيرگه‌ى ئه‌حمه‌دى دتيرعه‌زانى خوێندوويه‌تى و له پاشا له باژيى عه‌نتاب يا عه‌ين تاب له كوردستاني توركي خوێندنه‌كه‌ى ته‌واو كردووه و له شيخ شاوه‌لى خه‌لوته‌ى ودمى مه‌لايه‌تي وه‌رگرتووه و گه‌راوته‌وه زێد و مه‌له‌نده‌كه‌ى خۆى و له پاش ماوه‌يه‌ك چووته شام و له مزگه‌وتى سالحيه‌دا دامه‌زراوه و پاشماوه‌ى ژيانى له‌و شوينه‌دا به‌وانه‌وتنه‌وه و پتيوتيني خه‌لك بردووته سه‌ر تا كۆچى دواييى كردووه و هه‌ر له‌وتدا نێژراوه.

عەلى حەرىرى بەيەككى لە ھۆنەرانى بەرزى كورد دىتە ژمار و، لە ھۆنەرەوى ھۆنراوى
 ئاينى و دلدارىدا مامۇستا بوو و سەرى كىشاووتە درگای ھەموو جۆرە وتتیکەو: ئاينى،
 كۆمەلایەتى، دلدارى، سروشتى. بەلام لەبەرئەوى ھۆنراوەكانى كۆنەرەو تەو بەداخەو
 زۆربەيان تياچوون و چەند پارچە ھەلبەستىكى كە لەناو بەيازىكدا كە لە سالى ۱۸۸۱ى
 كۆچىدا نووسراو كەوتوووتە دەستمان كە لێردە ھەندىكى دىنین و لەسەرى دەكۆلینەو.
 ھۆنەرانى كورد بەچاوتكى بەرزەو سەرنجى عەلى حەرىریان داو. شىخ ئەحمەدى
 خانى لە پەراوى مەم و زیندا، ناوى عەلى حەرىرى لە ریزى شىخ ئەحمەدى جىزىرى و فەقى
 تەيران ھىناو و دەلى:

بىنا ڤە روڤا مەلى حىزىرى

پى حەى بكرا عەلى حەرىرى

كەيفەك وە بدا فەقىھى تەيران

حەتا بەئەبد بىمايە حەيران

حاجى قادرى كۆيش لە تاكە ھۆنراوتكىا ئەو بەحەسسانى كورد دادەنى و دەلى:

دوو عەلین شاعىرن وەكوو حەسان

بەردەشان و حەرىرە مەسكەنىان

وەكو دەلین عەلى حەرىرى زمان و وژەى فارسى و عەرەبى و توركىى زۆرباش زانىو و
 گۆيا بەزاراوى خەلكى حەرىرىش ھۆنراوى ھۆنىو تەو، بەلام ھىچىكى نەگەشتوووتە
 دەستى ئىمە، ئەو ھى پروو نە لە ھۆنەرەوى ھۆنراو دا دەستىكى بەرز و بالای ھەبوو و
 ھۆنراوەكانى زۆر تەپ و پاراو و شىرىن و پەوانن. ئەمەش چەند ھۆنراوتكى ئەم ھۆنەرە كە
 دەلى:

دلى مەحزون كەفارت بىت كو ئىشەب تازە مېڤان تىت

ب مزگىنى بەشارەت بىت كو مېڤان جانى جانان تىت

كو مېڤان جانى جانا لىسەر چەشمى مە مېڤانە

ب مالا جوملەيى خانەنە كو شاھى جوملەيى خان تىت

وەرە ئەى شاھدى شىرىن، ژ عىشقا تە دل ئىخسىرىن

ب جان مەنزلگەھى مىرىن، تەلەبكارىن كو سولتان تىت

تەلەبكارىن، دل ئارايىن، مەدىم يارىم، ب وئى شاين

ل بەژنا عەرەرىن دايم سىھ مار لى ب جەولان تىت

سیه ماران کره سهیران کۆ خاس و عام بووبوون جهیران،
 ل جووتی شهبهتی جهیران ل جهیران عهنبه ئهفشان تیت
 دوو زولفتن عهنبه ئهفشان، دوو لهعلیت شهکهستان
 ئهقیق و دوو و مهرجانن، ل ههوزان ئاب جهیوان تیت
 عهجیب برکه مراری تی، ل سهدهی قهوسی تاری تی
 سیه پهنجین خوماری تی، ژمهخموران دوو ئهسلان تیت
 ژ مهخموران تومهخموری، ب جی هیتشت عهقربا ژوری
 تهوفا بهیت مهعموری، ل بورجان خوون بهسهیران تیت
 عهقارب هات و بی هه هات، ل وی بورجا زهبرجه هات
 فه بالا قهوسی ئهسوهد هات، ل تهلهب ماه تابان تیت
 ل ههیفا کهوچهین کامیل، فه ئههلان پانههشتن دل
 کۆ جوملهدا سهفین سونبول، له هندافی گولستان تیت
 گولستانا خودا رسته، ل چار ئهتراف لان خوسته
 بنهفش و نیرگزا مهسته، جنهسری لهعل و پهیحان تیت
 ژ ئهفغانان نهمایم تیر، دوعا گۆتی ته ئهز بی فیر
 ببینه شهی دوو ئهسلهح دیر، هتا فی قاسدی جان تیت
 ببیته پروشهمالینی، وهره هندافی بالینی
 ژدهست ئاهان و نالینی، چ پهنگ فهریاد ژ عهسمان تیت
 ب فهریاد و ب هاواره، ژ دهست ئاهان من ئهوکاره
 مهلازم بهندهتی ژاره، ژ سهیدی چ فهرمان تیت
 سهیدی حهق نهزهر فیرا، د ئیقلیمان عهلهم گیرا
 قهتارا گهوههران فیرا، ژ نیف کانا بهدهخشان تیت

واته: ئهی دله خه مبارهکم! ئهوا ئیمشهو میوانیکی تازمت بۆ دئ و دهبی تاوانی ئهو
 ههموو خه و پهژارهیه که خواردووته بدهیتهوه، دهسا مزگینیت پی دهمم ئهو میوانه
 میوانیکی گیانییه، ئهو میوانه گیانی گیانانه و لهسه چاوانه. ئهو میوانه ژۆر خوشهویسته
 و شای ههموو خانانه. وهره ئهی میوانه شیرینهکم دل بههۆی ئهوینی تۆوه کهوتوووته داو
 و بهجاری ئیخسیر بووه، من بهگیان و دل له تۆ میوانداری دهکم و سهرم له پیتا بهخت
 دهکم و بههاتنی تۆ که بالات وهکو عهزعهره و ههموو دهم و جووتی پهلکته وهکو ماری

پهش به سهر به ژنتا شوې بوه ته وه و چاوه کانت وهکو چاوی ناسک له ژیر که زیه په شه کانتا د دهره و شینه وه دلخو شم. خه لک سهریان له جوانیت سووپ ماوه، به تاییه تی بو دوو زولفه کانت که بونی عه نبریان لی دی و لئوه کانت به وینه ی شه که ر و دوړ و مهر جانن و، بو مرق وهکو ناوی زیانن، چاوه په شه کانیشت مه ستن و خه لک وهکو که عبه به دهریاندا ده که پین و له مانگی که وچ پیرین له ناسمانی به ژن و بالاندا هه لادین و دلی گراوان دهر پین و له گولستانی جوانیتدا گولانی جوړ به جوړ وهکو به نه وشه و نیرگز و پیحان پواون و، من که دلبرای تو م هر دهنالینم و ئیتر له ناله نابمه وه تا بزائم چ فرمانیک دده دی.

عه لی حریری له پارچه هه لبه ستنکی تریدا له یاره که ی گله و گازنده دهکا و دهر دی دلی خو ی دهر دهر پو و ده لی:

دیسا ژنق عیشقا به ری پر ئنده روونم ناتشه
 زولفا موزیه ن عه نبرئی، ده عوا دگل خالا په شه
 خالا ل دیم دی دل په قفا، سه د روح و جانم بن قه دا
 سوتم که لوقو دمن نه ما، تهر کم کرن عه قل و ه شه
 عه قل و هشم بوونه ئه سیر، دنیا کو که ه که ه تینه بیر
 دیم شو به تا به درا مونیر، زولفا ژ وهر دی بین خو شه
 وهر دان ژ نیف زولفا دهرین، شو علا به نه فشی تی قهرین
 بالا و قه د عه ر عه رم، هریان لسه ر ماری په شه
 دیسانئی حه ی تی ت و دجت، ئه حیای ئه مو اتان دبیت
 وئی جهان مودام نوور ژئی دجیت، دیم شو به تی شه معا که شه
 شه معا شه بستانی ئه وه، وهر دا گولستانی ئه وه
 سه روی دبوستانی ئه وه، شوخا «حریری» دلگه شه
 عه جیب له طیف و جندییه، ئه زمان نه زان و پرومییه
 نا که ه ژ عیشقا بازان نییه، مه ست و خومار و سه ر خوه شه
 سه ر خوه شی جاما شه ریته تی دیم شو به ی شه معا زولمه تی
 حووری دباغی جه نه تی، سهرداری چه ندین مه هوه شی
 مه هوه ش کووه ستان سه ف به سه ف ئه و هاته دهر میسری دکف
 وان گو ت: «عَلِي لَا تَخَفْ»، مه ب مرنی قه وی خوه شه

واته: دیسان سه رله نو ی دلم ناوری تی به ربوو و، زولفه عه نبرینه کانی یارم له که ل خالی په شی سه ر گو نایدا به شه ر هاتن و ئه و خاله دلمی پفاند و ئه که ر سه د گیانم بی له پتی

ئەودا بەختى دەكەم، ئەوەندە ئالاندىم كە دەنگم بىرا و دلم سووتا و فام و ھۆشم نەما، بىر و ھۆشم ئىخسىرى پرومەتى جوان و زولفى بۆنخۆشى ئەو يارە بوو، ئەو زولفانەى بەسەر بالاي عەرەرىنەو دېن و دەچن و بەجارى مردووان زىندوو دەكەنەو، چونكە پرومەتى جوانى تىشكى لى دەبارى و ھەكو شەم پروناكى دەدا، لە راستیدا شەمى شەوان ھەر ئەو و گوللى گولستانان و سەوللى بىستانەكان ھەر ئەو و، ئەو دلبەرە جوانە، شۆخوشەنگى (ھەرىرى)یە، ئەم شۆخە ئاگای لە حالى ئەوینداران نییە، چونكە مەست و سەرخۆشە و سەردارى چەندین نازەنینى گولەندامە، ھەر ئەو نازەنینانە رۆژىكىيان بەرپز پاوەستان و لەپى يارم ھاتە دەر و شەمشىرتكى بەدەستەو بوو و دياربوو كە بۆ كوشتنى من ھاتبوو، نازەننەكان وتیان ئەى عەلى مەترسە، ئیمە بەمردنى خۆمان پازىن، چونكە ئەو دلبەرە زۆر دلەقە.

سەرچاوەكان

- ۱- خلاصه تاريخ الكرد وكردستان تاليف: محمد امين زكى بگ - قاهره، ۱۹۳۹.
- ۲- مشاهير الكرد و كردستان تاليف: محمد امين زكى بگ - بغداد، ۱۹۴۵.
- ۳- القضيە الكردية تاليف: دكتور بلج شيركو- قاهره، ۱۹۳۰.
- ۴- خلاصه الاثر - تاليف: محبى - دمشق، ۱۹۳۵.
- ۵- مێژووى ئەدەبى كوردى - عەلانەدين سەجەدى - بەغدا، ۱۹۵۲.
- ۶- مەم و زىن، شاكارى ئەحمەدى خانى - لەسەر ئەركى گىو موكرىانى - ھەولێر، ۱۹۶۸.
- ۷- ديوانى حاجى قادى كۆبى - كۆكردنەوھى گىو موكرىانى - ھەولێر، ۱۹۶۹.
- ۸- ديوانا كرمانجى - توێژاندا عبدالرقيب يوسف - بەغدا، ۱۹۶۵.
- ۹- بەيازىك كە لە ساڵى ۱۱۲۰ى كۆچیدا نووسراو.

شیخ ئەحمەدی جزیری

۱۰۴۸-۹۷۲

ئەم ھۆنەرە پایەبەرزە ناوی ئەحمەد کۆچی شیخ
محەمەدی جزیریە و نازناوی ھۆنراوی (مەلا و
مەلێ)یە و لە شاری جزیردا لە دایک بووە کە
شارێکە لە کوردستانی تورکیە و کەوتوووەتە
خۆڕئاوای چپای جوودی.

سەبارت بەمێژووی لەدایکبوون و مردنی مەلای
جزیری لە نێوان نووسەرەکان و مێژوونووساندا
جیاوازی ھەیە. مامۆستا عەلائەدین سەجادی لە
مێژووی ئەدەبی کوردیدا سالی لەدایکبوون و
مردنی شیخ ئەحمەدی جزیری (۹۰۱ - ۸۲۷ی

کۆچی) دانابوو. دوکتۆر بلەچ شێرکۆ واتە جەلادەت عالی بەدرخان لە پەرایی (القضیە
الکردیە)دا دەلێ: مەلای جزیری ناوی شیخ ئەحمەد و خەلکی جزیر و بۆتانە و لە سالی
۸۰ی کۆچی لە شاری جزیر و بۆتاندا مردوو و زۆر ھۆنراوی دلداری و خواناسیی ھەیە.

مامۆستا ئەمین زەکی بەگ لە پەرایی: مێژووی کورد و کوردستاندا دەلێ: مەلای جزیری
ناوی شیخ ئەحمەدە و لە جزیرە یێبنی عومەر لە نیووی دوایی سەدە شەشەمی کۆچی
لە دەوری عیمادەدینی فەرمانی ھای شاری مووسڵدا ژیاوە و، دیوانەکەی خۆی بەدیاری
ناردوو بۆ خانی خانان کە لە تورێژدا ژیاوە.

مامۆستا محەمەد عەلی عەونی کە پەرایی ناو دارانی کوردی مامۆستا ئەمین زەکی بەکی
وەرگێژاوەتە سەر زمانی عەرەبی، لە بەشی بەسەرھاتی مەلای جزیریدا چەند پەرەوێژکی
دانابوو و دەلێ: ئەو ھۆنراوانەمی کە لە دیوانی مەلای جزیریدا ناوی سەعدی و حافز و
جامیان تێدا، پەيوەندییان بەجزیریەو نییە و ھی ھۆنەرانێ ترە و خستووینانەتە ناو
دیوانەکەییو.

ئەلیکساندەر ژابا کە خۆرھەلاتناسێکی پروسییە، لە پەرەوێژکەیدا کە بەناوی
«چیرۆکەکانی کوردی»یە، سەبارت بەچۆنییەتی ژبانی مەلای جزیری دەلێ: مەلای جزیری
خەلکی جزیری یێبنی عومەرە و لە دەوری عیمادەدینی زەنگیدا واتە: لە نێوان سالانی
(۵۴۰ - ۵۵۶ی کۆچی)دا ژیاوە.

خۆرھەلاتناسی ئەلمانی فۆن ھارتمان کە دیوانەکەی مەلای جزیری لە بەرلین لە چاپ

داوه، له پيشه‌ګۍ نه ديوانده دهلي: مه‌لای جزيری له سده‌ی شه‌شمی کڅچيدا ژياوه. ماموستا مه‌لا محمده‌ی بوتي ژنگی که ديوانه‌ګۍ مه‌لا جزيری به‌رافه‌ګۍ زړد جوان به‌زمانی عره‌بی له شاری قامشلی له چاپ داوه له سهرتای نه و په‌راوه‌دا دهلي: نه و که‌سانه‌ی که ده‌لین نه و هونراوانه‌ی وا ناوی سهدی و حافظ و جامیان تیا به و هی مه‌لای جزيری نین، وا دياره له ويزه و هونراوانسیندا شاره‌زاییه‌ګیان نییه، چونکه هر که‌سیک هروا که‌میک سهرپشته‌ی له ويزه و هونراوی کوردی هه‌بی، ده‌زانی که نه و هونراوانه‌ی مه‌لای جزیرین. مه‌لای جزیري له پارچه هه‌لبه‌سستیکشیا دیاردی کردووه‌ته سر ته‌یمووری له‌نگ (۷۷۱ - ۸۰۷ ی کڅچی) که نه‌م‌ش نه‌وه‌مان بډ دهرده‌خا مه‌لا له پاش سده‌ی نویه‌می کڅچی ژياوه. سهره‌پای نه‌وانه‌ش پارچه هونراویکی مه‌لا هیه به‌عره‌بی که وادیاره له‌وه‌دا لاسایی پارچه هه‌لبه‌سستیکي نه‌محمد پاشای کردبیت‌وه که له سالی ۹۰۲ ی کڅچی له ولاتی تورکی عوسمانیدا ژياوه.

ه‌روه‌ها نه و هونراوانه‌ی که باسی خانی خانانی تیدا کردوه مه‌به‌ستی فرمان‌پوای کوردی شاری جزیر و بۆتانه و، نه و میره‌ی که له‌ګه‌ل مه‌لادا به‌هونراو پيله‌بازی کردوه، عیما‌ده‌دینی جزیریه، ه‌روه‌ها مه‌لا له‌ګه‌ل فه‌قی ته‌یرانی‌شدا پيله‌بازی هونراوی کردوه و، فه‌قی ته‌یران له پارچه هه‌لبه‌سستیکي خویدا له‌ژیر ناوی: دل‌ق‌رابه، دل‌ق‌رابه، میژووی نه و پوژده‌دنووسی له نیوه هونراویکیدا دهلي: «ه‌زار و چل و یه‌ک چوونه» واته سالی ۱۰۴۱ ی کڅچی به‌سهرچووه که‌وابوو مه‌لای جزیري هاوچه‌رخي فه‌قی ته‌یرانه و له ناوه‌پاستی سده‌ی یازده‌می کڅچيدا ژياوه.

ماموستا ه‌زاریش که له‌م دوايیه‌دا ديوانه‌ګۍ مه‌لای جزیري به‌شپوه‌ی سقرانی رافه کردوه، هر له‌سر نه و بیروپایه‌یه که مه‌لای جزیري له سده‌ی ده‌یم و یازده‌می کڅچيدا ژياوه و له کۆتاییی قسه‌ګانیدا دهلي: نه‌ګر ژا‌با و فون هارتمانی نه‌لمانی و، یان نه‌مین زه‌کی و بله‌چ و علی‌ع‌ونی و ماموستا عه‌لانه‌دین سه‌جادی به‌ر له ژینامه‌نووسینی نه و خواناسه، ديوانه‌ګۍ‌پان به‌وردی خویند‌بایه‌وه، ته‌نیا نه و هونراوه‌ی که باسی تیره‌ګانی خان و شهره‌فه، به‌س بوو که بۆیان دهرکه‌وئ مه‌لا له چه‌رخي یازده‌دا زیندوو بووه، نه و ګوړه‌ی تیدا نیژراوه ژیرزه‌مینی مزګه‌وتیکه که خان و شهره‌فی جزیري له پاش ه‌زاره‌می کڅچی سازی داوه، نیتر نه و هه‌موو شیوان و ئالۆزبوننه‌ی پتی نه‌ده‌چو، قسه هیتان و بردنی پتی نه‌ده‌ویست.

ماموستا نه‌نور مائی له سهرتای ديوانه‌ګۍ مه‌لای جزیریدا که له‌سر نه‌رکی ماموستا ګیو چاپ کراوه دهلي: مه‌لای جزیري له ته‌مه‌نی ده سالی‌دا له‌لای باوکی خه‌ریکی خویندن

بووه و پاشان له لای زانا سرکه وتوو هکانی شاری جزیر فیږی هه موو لکیکی زانست و زانیاری و هونه و ویزه بووه و پاشان به فقه قییه تی هه موو ناوچه کانی جزیر و هه کاری و دیار به کر و عمادیه که راوه و سه ره نجام و دمی مه لایه تی له مه لا تاها ی ستراباسی و هر گرتووه و که راوه ته وه زید و مه لبه نده که ی خوی و پاشماوه ی ژیا نی به وانه و تنه وه و پینو ینی خه لک بردووه ته سه ر تا کوچی دوا یی کردووه و گلکوک هشی نیستا دیتنگه ی دلسو و تاوانه.

له م دوا یی به دا به یازنک که و ته ده ستم که له سالی ۱۱۲۵ ی کوچی له دیار به کردا نوو سراوه و له وه دا هه ندی هونراوه کانی شیخ نه حمده ی جزیری و فقهی تهیران و به کر به گی نه رزی نوو سراون و سالی له دایکبوون و مردنی جزیریشی تیدا تو مارکراوه که بریتیه له (۹۷۲-۱۰۴۸ ی کوچی) و له مه وه بو مان دهرده که وی که مه لای جزیری له سه ده ی دهیم و یازده می کوچیدا ژیاوه.

مه لای جزیری له هونینه وه ی هونراودا ده ستیکی بهرز و بالای هه بووه و هونراوه کانی زۆر ته ی و پاراو و شیرین و په وان، مه لا سه ری کیشاوه ته دهرگای هه موو جوړه هونراویکه وه: دلداری، خواناسی، سروشتی و، له هونراوه کانی وا دهرده که وی که له لیکدانه وه ی قورنن و فله سه فه و میژوو و ژماره و پزشکی و فیزیک و کیمیا شار هزاییه کی ته وای هه بووه.

وهکو دهم به دهم ده گپړنه وه مه لا گراو و سه و داسه ری کیژئی ده بی به ناوی سه لا، سه لا به جارئ هه ست و هوشی مه لا ده ستینئ و دلی دهر فیتئ و به جارئ دهیخاته جیهان تیکی تره وه، نه ویش چاری نامیتئ و به م چه شنه پیا یا هه لده لئ:

شوخوشه نگی، زوهره په نگی، دل ژمن بر، دل ژمن
 ناورتن هه یبـــــــــــــــــه ت پله نگی دل ژمن بر دل ژمن
 وی شه پالی، میسک خالی، دیم دورئ، گهردهن شه مالی
 جه به ته بسکان سه مالی، دل ژمن بر دل ژمن
 زولف و خـــــــــالان، نوون و دالان، وان ژمن دل بر ب تالان
 گو شه یئ قه و سئ هیـــــــــلالان، دل ژمن بر دل ژمن
 سور شیرینئ، نازهنینئ، کوشتم و ناکه ت یه قینئ
 وی ب چه نگاله شه ـــــــــــــــــینئ، دل ژمن بر، دل ژمن
 فه تل و تابان، داغورابان، نه بله ق و جو هتئ شیبابان
 دامه بهر په نجه و کـــــــــولابان، دل ژمن بر دل ژمن

خوښه خهرامې، نه غولامې، نازکې شیرین کهلامې
تووتیا نه یوان مه قامې، دل ژمن بر دل ژمن
ماهرووی، میسک بووی، سور پلنګې شیرخووی
وی بزولفا شوبه ی گووی، دل ژمن بر دل ژمن
هر دوو چه شمان، نازو چه شمان، کی ژ به روان عقل و هس مان
ساعه تا من دی چه شمان، دل ژمن بر دل ژمن
ماهتابی، نافتابی، دیم ژ پژ و شب نیقابی
خوښه ب چه نگال و کولابی، دل ژمن بر، دل ژمن
سهری نازی، سهر فیرازی، شوبه ی زیر په مزا مه جازی
دامه بهر چاکوچ و گازی، دل ژمن بر، دل ژمن
به زن و بالا، توخ و عالا، من کرن فیکرا موتالا
چی چه کا ته رحین دولا، دل ژمن بر، دل ژمن
میری غازی، شیر ی تازی، فیکران دی بیازی
کر له ژ غفلت فه گازی، دل ژمن بر، دل ژمن
شیر و خشتن، زولف و قشتن، هن فه شارن، هن فه هشتن
په له و انان دهست فه مشتق، دل ژمن بر، دل ژمن
پوهنیا چه فتن «مه لای»، نهو ته چه لایا ته دای
یا ژ (نه حمه) دل په فای، دل ژمن بر، دل ژمن

واته یاری شوخوښه نگه که که وکو نه ستیره ی ناهید دهره وشیتوه، هر چهنده ناوړ
ده خاته دلم، به لام پوخساری وکو مرواری وایه و سای گهر دنی وکو مؤمه و زور که له گهت
و جوانه و، زولفه کانی له سهر ته ویلې له سه مادان، بسک و خالی پهمش و بڅ کوشتنی من
یه کیان گرتووه و دلمیان به تالان بردووه و، بر وکانی که وکو مانگی یه کشه وهن، هه مووی
خه لک به تاسه یه وهن، بالای وکو کیو به رزه، کولمی وکو ناگری سهر کیو له دووره دپاره
و دلداران ناگه دار دهکا که دهست له دلیان ه لگرن. نهو یاره نه شمیله پروا به وه ناکا که
منی کوشتووه و خوینمی پشتووه، خو که زیه کانی په شه و لاجانگی سپییه و جووته
گوله نگه شو په که ی سهر شه ده که ی جار جار ده که ونه سهر کولمه کانی، من به دل گیر وده ی
نهو شوخه بوم. خوابا خو خوت دهرانی نهو شوخه دلی مه لای بردووه و به زیه ی پیدا نایه.
مه لای جزیری دیسان باسی نهوین و دهردی دلی خو ی دهکا و له پارچه هه لبه ستیکی
تردا ده که وپته سکالا و کله و گازنده له یاره خوښه ویسته که ی و دهلی:

دلبه‌ری ئی‌رۆ سه‌حه‌ر ئافیت‌ه‌ جه‌رگی من دو دۆخ
یه‌ک له‌ سه‌ینه‌، یه‌ک له‌ دلدا له‌ ژمن تین ئاخ و ئۆخ
ئاخ و ئۆخین من ژ دل تین، لی ژبه‌ر تیرا قیزیل تین؟
یان ژ کوفانین دکول تین، ژئی دزیت هه‌ر خوون و زۆخ
خوون ژ دل جۆجۆ په‌وان تی، وه‌ک عه‌قیق و ئه‌رغه‌وان تی
لی ژ ده‌ست سه‌لوا جه‌وان تی، ئه‌و شه‌پالا شه‌نگ و شوخ
ئو شه‌پالا شوخ‌وشه‌نگه‌، کافرا پۆم و فره‌نگه‌
دامه‌ به‌ر جۆته‌ک خه‌ده‌نگه‌، زالمی کوشتم به‌ دۆخ
زالمی کوشتم شه‌پالی، نازکی قه‌نجی ده‌لالی
بوون حیجا‌با زولف و خالی، ئیده‌ک و عالا و تۆخ
نه‌ ترک و ئاین به‌ ریشی، ئی دزیرن پتفه‌ ویشی
من دوو فیرس دین ده‌پیشی، مروه‌ت و ئینساف یۆخ
له‌و هه‌رفتم ئه‌ز ژ مه‌یلی، شو‌به‌ه‌تی سیه‌لی و سه‌یلی
موحبه‌ت و عیشقا ده‌له‌یلی، ئه‌ز کرم یه‌کسه‌ر پلۆخ
ده‌ست نه‌هیلیم ئه‌ز ژدین، شو‌به‌هی فره‌هاد ئو شیرینی
وه‌ر ژبه‌ر عیشق و ئه‌فین، من درێ چت ئه‌ف کلۆخ
سوچه‌تا چه‌رخ و سه‌ماتی، وه‌ک مه‌لا سه‌د موپته‌لاتی
زه‌مزه‌م و ئافا حه‌یات، موشته‌ری سه‌د شیخ و شوخ

واته‌: یاره‌ نازداره‌که‌م نه‌م‌پۆ له‌ به‌ره‌به‌یاندایه‌ له‌ دوو لاهه‌ به‌ر تیری مژۆلی داوم، له‌ لایه‌ک
سینگمی پتکاوه‌ و له‌ لایه‌ک دلمی بریندار کردووه‌، جا بۆیه‌ هه‌ر ئاخ هه‌لده‌که‌یشم، جۆکه‌
جۆکه‌ خوینی دلم له‌به‌ر دلی ده‌روا، خوینی من وا جوان نه‌بوو، به‌لام له‌به‌ر ئه‌وه‌ی به‌ده‌ستی
سه‌لمای خۆشه‌و‌یستمه‌وه‌ پ‌ژاوه‌ که‌ به‌ژنی وه‌کو داری سه‌ول وایه‌، خوینه‌که‌می جوان و
شیرین کردووه‌ وه‌کو گۆلی ئه‌رخه‌وان ئه‌و نازداره‌ شوخ‌وشه‌نگه‌، زۆر سپی و نه‌رمه‌ و
ئه‌وه‌نده‌ش دل به‌رد و بێ به‌زه‌یییه‌، بۆیه‌ منی دایه‌ به‌ر شمشیری برژانگه‌کانی و کوشتمی.
ئێتر نه‌متوانی سه‌یری خه‌ت و خاله‌ شیرینه‌که‌ی بکه‌م ده‌سمال و شه‌ده‌که‌ی و لاگیره‌ی پتچه‌
سه‌ری، بوونه‌ په‌رده‌ له‌ نیتوان چاوی به‌تاسه‌م، وه‌ من به‌م سووتان و کوشتنه‌ واز له‌ یارم
ناهیتیم و، تا ه‌ت‌رم تیدا ماب‌ی پ‌بیاید ده‌روانم و، من وه‌کو فره‌هاد گراوی ئه‌و یاره‌ شیرینه‌م
و، ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر سه‌ریشم له‌ پ‌تی ئه‌ودا بدۆ‌پ‌ت‌م و وه‌کو فره‌هاد دوا‌یی به‌ژیا‌نی خۆم بیت‌م،
دیاره‌ به‌ئ‌ه‌وینی ئه‌و شوخ‌ه‌وه‌ ده‌م‌رم.

مه‌لای جزیری ئه‌و په‌رده داده‌داته‌وه و له‌ژێر په‌رده‌ی پیتۆلی و ورده‌کاری و خواناسیدا ده‌که‌وێته وتووێژ و ده‌لی:

من دهر (قالوا بلی) باتن ف ویترا بوو ئه‌فین
هێژ ل سه‌ر عه‌هدا ئه‌له‌ستم تا ب پۆزا ئاخیرین
من ده‌قی لئ ئه‌شکه‌راکه‌م چاره‌که‌ی داغا نه‌ین
(اعرضت عنی و قالت ما دعاء الکافرین)
ئه‌ی شه‌ه‌ی عالیجه‌ناب، پر عاجز و په‌رکه‌نده ئه‌م
ئا ه ژ ده‌ست جه‌ورا ئه‌فینی چ بکرم من به‌نده ئه‌م
سه‌بر و تاقه‌ت من نه‌مان لئ بئ که‌س و ده‌رمانده ئه‌م
(واجب لی امتثال الامر ماذا تأمرین)
سوهم ئه‌ز پیتا ئه‌فینی تیک بوو ئه‌م گردوه‌ها
(ان الی ایات صدق کان فی هذا النبأ)
حۆریا پۆزا لیقائی نازکا مه‌خموور قه‌با
(حبذا روضات نجد زرتها عهد الصبا)
من ل سه‌ر به‌دری مونیر مه‌کتوب ديه‌نه‌قشی سه‌واد
سه‌ر یه‌یه‌ک ئانی دوونوونان خه‌تی په‌یحانی دووساد
حادری من سه‌جده بر له‌و غه‌رقی خوونی بو فوئاد
(هذه جنات عدن فادخلوها خالدين)
نائیتن گوته‌ن ب قال شه‌رح و به‌یانی حوسنی تو
خوه‌ش (مه‌لا) ئامانجی تیران کر که‌مانی حوسنی تو
(تلك انبأ يقول الناس منا بعد حين)

واته: من له پۆژی به‌ریدا که خوا گیانی بۆ له‌شه‌کان به‌دی هینا، گراو و سه‌وداسه‌ری
یاره‌که‌م بووم و ئیستاش هه‌ر له‌سه‌ر به‌لێن و په‌یمانکه‌ی خۆم ماوم و تا پۆژی په‌سلانیش
هه‌ر له‌سه‌ر ئه‌و به‌لێنه ده‌پۆم که داومه به‌یاره‌که‌م و، هه‌موو هیوا و ئومیدیکم ئه‌وه‌یه که داخ
و په‌ژاره‌ی دلم ئاشکرا بکه‌م. خوا یا من زۆر په‌رتشان و په‌شیووم و نازانم له ده‌ست ئازاری
ئهم دلدارییه که تووشی بووم چ بکه‌م؟ ئیتر ئۆقره و ئارام نه‌ماوه و به‌گری ئه‌وین سووتاوم
و خۆشیم له دلدانه‌ماوه. له ده‌رگای باخی یاره‌که‌م ده‌نگیکم بیست که ده‌یفه‌رموو: ئیره
به‌هه‌شته و بچه‌ ناو و لێی ده‌رمه‌چن. به‌راستی ناتوانم باسی جوانیی تو بکه‌م، خاوه‌ن

دلان دهبی بزنان که چیرۆکی جوانیی تۆ چۆنه. ئهو جوانییهی که مه‌لای دایه بهر تیروکه‌وان و له دواى ئیمهش ئهم باسه ههر دهگێرنه‌وه.

سه‌رچاوه‌کان

- ۱- العقد الجوهري فى شرح ديوان الشيخ الجزري-احمد بن ملا محمد الزفنگي-قامشلي، ۱۹۵۹.
- ۲- ديوانا جزیری، طالبي محمەد شەفیق ئەلئارواسی - استانبول، ۱۳۴۰.
- ۳- دیوانی شیخ ئەحمەدی جزیری - لەسەر ئەرکی گیو موکریانى - هەولێر، ۱۹۶۴.
- ۴- میژووی ئەدهبی کوردی - عەلانەدین سەجادی - بەغدا، ۱۹۵۲.
- ۵- دیوانا مه‌لایی جزیری - توێژاندنا سادق به‌هائەدین ئامیدی - بەغدا، ۱۹۷۷.
- ۶- یاداشته‌کانی خۆم سه‌بارهت به‌مه‌لای جزیری.

فه‌قی ته‌یران

۱۰۴۸-۹۵۹

ئهم هۆنه‌رهمان ناوی محمەده و به‌فه‌قی ته‌یران ناسراوه و به‌پیتی ئهو به‌لگانه‌ی که له ده‌ستدایه له ئاخ‌ر و ئۆخری سه‌ده‌ی ده‌یه‌می کۆچی له ماکۆ^(۱)دا له دایک بووه و ههر له‌وێشدا پێ‌گه‌یشته‌وه و خه‌ریکی خۆتندن بووه.

سه‌بارهت به‌میژووی له‌دایکبوون و مردنی فه‌قی ته‌یران له نیتوان نووسه‌راندا جیاوازی هه‌یه. مامۆستا ئەمین زه‌کی به‌گ له په‌راوی (ناودارانی کورد)دا سالی له‌دایکبوون و مردنی فه‌قی ته‌یرانی (۷۰۷-۷۷۷ی کۆچی) داناهه. مامۆستا مه‌ردوخ له میژووه‌که‌یدا ده‌لی: فه‌قی ته‌یران ناوی مه‌لا مه‌حموده و خه‌لکی شاری مه‌کسه و زانا و وێژه‌وانێکی بێ وێنه بووه و دوو چیرۆکی به‌رزی به‌هۆنراو هه‌یه به‌ناوی شیخ سه‌نعان و حقایه‌تی به‌رسیسا و چیرۆکی تری هه‌یه، به‌ناوی ئەسپی ره‌ش که ئەسپی پێغه‌مبه‌ری گه‌وره‌ی ئیسلامه، هه‌روه‌ها بره‌وانامه‌یه‌کیشی داناهه. له سالی ۷۲۱ی کۆچی له دایک بووه و له سالی ۷۹۵ له ته‌مه‌نی حه‌فتا و چوار سالی‌دا کۆچی دوا‌یی کردوه.

مامۆستا عەلانەدین سەجادی له میژووی ئەدهبی کوردیدا سه‌بارهت به‌فه‌قی ته‌یران ده‌لی: خه‌لکی ماکۆ و ناوی محمەد بووه و له نیتوان سالانی ۷۲۷-۷۹۵ی کۆچیدا ژیاوه. ئه‌وه‌ی که زۆریه‌ی نووسه‌ران لایان وا بوو که فه‌قی ته‌یران له سه‌ده‌ی هه‌شته‌می کۆچیدا ژیاوه، تووشی هه‌له‌بوون، چونکه فه‌قی له پارچه‌ هه‌لبه‌ستیکیا ده‌لی: «هه‌زار و چل و یه‌ک

(۱) ماکۆ یه‌کێ له شاره‌کانی کوردستانی تورکیای که هاوسنووری ولاتی کۆماری ئازربایجان ه.

چوونه» واته سالی ۱۰۴۱ی کۆچی بهسەر چووه، جگه له وهش فهقی تهیران کارهساتی دم و خانی لهپ زێڕینی بههۆنراو هۆنیوهتهوه که ئەم کارهساته له سالی بیست و سێیهمی پاشایهتیی شا عهباباسی سهفهیدا که پتکهوتی سالی ۱۰۱۸ی کۆچییه پڕوی داوه و ئەسکه‌ن‌دهر به‌گی تورکومان له پەراوی (عالم‌ارای عباسی)دا نووسییوه‌تی و پاشان کارهساته‌که کراوته به‌یت و باو و فهقی تهیرانی‌ش به‌هۆنراو هۆنیوه‌یه‌ته‌وه و ئیتر گومان له‌وه‌دا نامینی که فهقی تهیران له سه‌ده‌ی ده‌یه‌م و یازدهمی کۆچیدا ژیاوه و هاوچه‌رخ‌ی مه‌لای جزیرییه و له‌گه‌ڵ یه‌ک‌دا به‌هۆنراو پیله‌بازیان کردووه.

شیخ ئەحمه‌دی خانی که پەراوی مەم و زینی له سالی ۱۰۶۱ی کۆچیدا داناهه، دیاردیی به‌فه‌قی تهیران و مه‌لای جزیری کردووه و ئەم‌ه‌ش ئەوه ده‌گه‌یه‌نی که فهقی تهیران به‌ر له خانی کۆچی دوا‌ی‌ی کردووه و په‌نگه ده یا پا‌زده سالی‌ک به‌ر له ئەو می‌ژوو‌ه مرده‌ی، خانی ده‌لی:

بينا فه ره‌حا مه‌لی جزیری پێ‌حه‌ی بکرا‌ه‌لی‌ه‌ری
که‌یفه‌ک وه بدا فه‌قیه‌ی تهیران هه‌تا به‌ئه‌به‌د به‌مایه‌ه‌یران

له به‌یازێک‌دا که له سالی ۱۱۲۵ی کۆچی له دیاربه‌کر‌دا نووسراون سالی له‌دا‌یک‌بوون و مرده‌نی فه‌قی تهیران ۹۵۹-۱۰۴۸ی کۆچی نووسراوه و له‌مه‌وه به‌ومان ده‌رده‌که‌وی که فه‌قی تهیران له سه‌ده‌ی ده‌یه‌م و یازدهمی کۆچیدا ژیاوه.

فه‌قی تهیران به‌یه‌کی له هۆنه‌رانی هه‌ره به‌رزی کورد دێته ژمار و هۆنراوه‌کانی زۆر ته‌ر و پاراو و شیرین. ئەو جگه له هۆنینه‌وه‌ی هۆنراوی دل‌داری و ئاپنی که هه‌ندیک‌ی به‌ده‌سته‌وه ماون، چ‌ه‌ند په‌راوێکی‌شی به‌هۆنراو هۆنیوه‌ته‌وه که بریتین له: «شیخ سه‌نعان»، «ئه‌سه‌پی ره‌ش»، «دم‌دم» و، له‌گه‌ڵ مه‌لای جزیری‌ش‌دا به‌هۆنراو پیله‌بازی کردووه که ئەوا چ‌ه‌ند به‌ندیک‌ی لی‌ره‌دا دێنن:

سو‌ئالا من هه‌قی‌ری سه‌ده‌فه‌ک تفی کو‌تیک‌ن
ئیرۆ که‌ل جزیری هه‌قه‌ کول مه‌لی‌کن
ه‌یلاک ژ ده‌ربا تیری چ‌ه‌رمان هه‌یه‌ لی‌کن
شه‌ربه‌تا لام و بی‌یان ناده‌م ئەز وی‌ب هه‌یات‌ی
مه‌ده‌نا دال و پێ‌یان ده‌بارین نه‌به‌سات‌ی
ئیزهار تکن مه‌عنی‌یان ژ هه‌سونا بو‌ت ولات‌ی

سهجدهيا شوکړئ جار هک
نه پهردهبې نه ستارهک
(احسن الله، تبارک)
حيين دههفت حاميمان
با ځينه جهم دوهجيمان
نيسمين ددو تاسيمان

مهفه رزه د ويسالې
لبر وهجهي هيلالې
ژ سيرا وئ جهمالې
نوقتهيان لې پهيدا کن
عيشقى ژوئ هويدا کن
دويميمان ژئ جوداکن

ساقى ټي خه مرا نه زهل
دارتهته له وحا نه ووهل
نهو بوو موراد موسته هل
کاف، ها نيسمى کووره
جيسم وهک کووهى تووره
جهماله عهينى نووره

نوون و قه لهم ژى نافراند
پرزق و نه سيب پئ قه دراند
نه قشى مه جاز پئ سه وړاند
توغـــــرايه دتهنزىلې
نيجـــــماله دتهفسىلې
کهوکب مه دقيندىلې

خه رگه بمن حىجابه
عهوړئ ره شو نىقابه
په روانه لهو دعه زابه
يار حهقيقهت خالقه
پئ دروسته و سادقه
قهنج له تيفه و لايقهز

ستار دکت جهمالې
لهبر وهجهي هيلالې
مه ججوبه ژ شهمالې
چين جان فيدا ځي کهوين
چرهنگ شوونا پئ کهوين
نهر تـښـى باغى کهوين

عهکسى ژ حهق دبينين
لحالکى نامـــــينين
گه نالين گه دخوونين

لدور وهجهي مهحبوبان
ژ سوورا وان مهتلوبان
دوورين ژ وهسلې خوبان

واته: پرسى منى هه ژار و بئ نرخ بڅه نه ناو سهدهف و بيبه نه لای مه لای جزيرى که له شارى جزيره، داخو برينى ناسور چوڼ چاره سر دهکړئ؟ شه ربه تى ليو به ناوى ژيان ناگورمه وه، هر کاتى پهرده لاديرين و له مپه له بهرچا و نه مينئ و نهو شوخه پوومه تى خوئ دهرېخا، دهبې کرښوشى بکړئ، مه يگړي پرژى بهرين که بادهى نه وينى ساز کرد، ماسى و

پښتو سيشی بهی هټنا و به پښتووس چارهنووسی مرؤی دیاری کرد. کاف و نوون (کن
 فیکون) ناوټکی زؤر قوولہ و لهشی بنیادهمیش کټوی تووره، تیشکی خوا خؤی دهنوتنی و،
 جوانی تیشکی خوايه که پرومہتی یار پیشان دہدا. من ئاسمان وکو پردهیهک دہبنم که
 جوانی خوامان لټ داههپوشی و لهبر مانگی جوانی یارہکم بووہتہ هہورټکی پەش. بهلټ
 یاری راستهقینہ ہر خوايه و ئو پټگی که بؤمانی داناوہ پټی راستہ و دہبی بہو پټگہدا
 برؤین. فہقی دیسان لہم بارہوہ دہلټ:

کټوانټن میہرداران	بی حـــہد و بی ئہژمارن
تیرن تټن ژ ہہساران	سہد جار و سہد ہزارن
خہدہنگټن دنو باران	نہین ل دل دبـــاران
دو نوونن سیا پہنگن	ب سہر لمہ کوو کیشان
دہرټن ئہوان خہدہنگن	ل قہلبی مہ دہرویشان
عاشق ژ دہست بہنگن	ژ داغ و زہجر و ئیشان
گہزمہین عہین سادان	ئیشارہت پہمز و سورن
کشاندن گووشہ بادان	مہحبوبہ تیژ ئاورن
تیرټن دوان جہلادان	باتـــین ل دل دفـــرن
حووری کوتیک جہماہن	پہری ہمہم دفی کافټی
ہمہوو ژ پہنگ چرابن	نیزیکی شہمس و تافټی
ژ شہرما خویا نابن	ژ حوسنا وټی گولبافټی

پیر و یہقین کووخالن	دعیقدا سورہیاتی
دو پوژ و دوو ہیلالن	ل دپمـــی وټی لہیلائی
بی وہسف و بی میسالن	درہمزا شہکەر خای
عاشقین دہف ئو لیوان	شاباشہ ژ خودیتر
سہلوا ببیہو سیفان	بہ لگن ژ زیف ئو زیترا
حہرامن خہوټد شیفان	ل کہسټی موحبہت فیترا

فیراقی تټک حیرقہتہ	بہعـــیدہ ژ خہیالی
تووتاگہ بزہ حمہتہ	بولبول ژبہر جہمالی

کویین قهت خه وناکته	کوو دووره ژ ویسـالـی
په روانـه لهو دمـرت	خووش نینه ئه بژینـی
زهمیفه خـق ناگرت	تیرـه بهرقا ئه قینـی
دپـه ردی ناسـه برت	دارهت کـه مالا دینـی

واته: تاسه ی دلداران له ئه ژمار به دهرن، له کۆشک و کهوانی برژی دل به راندا به نه پنی هزاران تیر ده گرنه دل، برۆکانی یار وهکو دوو نوونی رهشن و، تیریان به دلی دلاری بیچاره خووی گرتووه، ئیش و ژانمان زۆره و هه موو دهم له بهر دووری یار دهنالینن. ئه دوو چاوه ی یار هه تا بلتی دل رانه کیشن و، به گۆشه ی برۆ دل دهداته بهر تیر. په ری کاتی ئه ببینی له شهرمدا خۆی دهشاریته وه و، خاله کانی وهکو ئه ستیره ی پتروو، پرومه تی وهکو خۆره و برۆکانی وهکو مانگی یه کشه ومن، دهم و لیتوی وهکو شه کره و به زمان ناتوانم جوابی هه لدهم، لیتوی وهکو لاله و ناله و، دلداران بهو دهم و لیتوانه خه لاتی خوایه و، که سیک به راستی گراو بئ، چاوی له یار ناتروو کینئ و ده بی هه ر پیایا بروانی و دلی ب نه وینی ئه بسووتی و، وهکو په پوله به دهوری یارا بگه ری و خۆی بسووتینئ. فهقی دیسان ده لی:

حه یات ل با من وهسله	دوولات گـه ر بـه ن لاتـه ک
موراد بخـق هـه ر ئه سله	تیکدا بـه ن سیفـاتـه ک
ژ هه ف ئیک نه بـه ن فـه سله	واحید بـه مینـت زاتـه ک
لاتژی سووره ته ک حه قه	ژ ئه سمائیت حه قانی
ل بال من موحه قه قه	دنیف که شفا سوېحانی
لاهوته هه ر موته قه	د ناسـووتا ئینـسانـی

که فا کو کوزوو کاس تی	نازک و سپی زهنـدن
قه ده حاهیا خاس تی	بنیـرن تالـیب چه نـدن
قه خون ژ دهستی راس تی	ب مه دحان مه حبوب خوهندن
عاشق ب وهسف و مه دحان	دفیـراقـی ده سـه بـری
نه سیم بیت ژوان ته رحان	بولبول نه شی خوـه بـگری
خوون دی دهرت ژ جهرحان	دی بداغـین کـول بـمـری

جه ماکن تیک عاله می	حه می یان بئوستاد کن
حه رف ژ له وحی قیده می	به شه رح و بسـه واد کن

ناییتە بەر قەلەم	بەحران ئەر ب مەیداد کن
ئەحسەن ژنوو سەبەقان	قەلەم ژ قەند و نەباتی
لسەر سەفحە وەرەقان	دی پژی ئاوا حەیاتی
دەس بدەس ژێ تەباقان	مەلەک دبن جەناتی

گولم ددەستی خاران	بیسمی «محەمەد» ناغم
بولبولم د گولزاران	ژ عیشقی لەو زەرباغم
دز و مەرەیا میهر داران	تو پژی ئەز هەتاغم
برینداری عیشقی مە	دوورم ژ سیها پتەهان
زانن مەداحی کیمە	د هەزار و یەک و سێهەان
سەنا خوانی «مەلێ» مە	لە هەموو عەرد و جێهەان

واتە: بەبیرو پای من چوونە لای یار زۆر چاکە، چونکە یار نوێنەری خواوە و ئەگەر دلدار بەیار بگا بەیەکتەپەرستیش ئەگا، وەلای من ئاشکرایە و ئەوهم بۆ پوون بووئەتووە کە بەهەرچیدا دەپوانم و لە هەر کۆتدا بێ هەر خوا دەبینم. ئەو دلدارە ی کە بادە ی تایبەتی دەگێڕێ و خوا لە قورئانی پیرۆزدا ناوی هێناوە زۆر کەس چاوەروانی ئەو مەیه پاک و خاوەنەیه، چونکە هەرکەسێک پیاڵەیک لەو مەیه لە دەستی مەگێڕێ بخواتووە، سەر مەست و سەرخۆش دەبێ و بەیارا هەڵدەلێ. هەمووی خەلکی جیهان ئەگەر کۆببنەو و وانەیان پێ بدن و فێریان کەن تا تاقە پیتیک لە تەتەلێ پەسندێ خوا، پاقەکەن و ئەگەر هەموو دەریاکانیش ببنە جەوهر، هێشتا لە وزەیان نایە. ئافەزین بۆ تۆ کە پێنووشت وەکو ناوی ژیان وایە. بەداخووە من گولم و کەوتوو مەتە ناو دێکوداڵ و ناوم محەمەدە و بولبولی گولزاری ئەوینم و بۆیە وا زەرد هەلگە پراوم و بریندار و زامارم و لە سالی ۱۰۲۱ی کۆچیدا ئەم چەند هۆنراوم هۆنییەو و، من پەسن بێژی مەلای جزیریم لە هەموو شوێن و جێگایە کدا. لێرمشدا بۆمان دەرکەوت کە فەقی تەیران ناوی محەمەدە و ئەم هۆنراوانە ی لە سالی ۱۰۲۱ی کۆچی هۆنیوئەتووە و هاوچەرخێ مەلای جزیری بوو و نامەیان بۆ یەکتەر بەهۆنراو نووسیو و گەلێ راز و نیازی تریشیان هەر بەهۆنراو لەگەڵ یە کدا بوو کە بەداخووە نەکەوتوونەتە دەستی ئێمە و لەناوچوون.

سەرچاوەکان

۱- العقد الجوهري - تالیف احمد الزفنگی - قامشلی، ۱۹۵۹.

۲- دیوانی شیخ ئەحمەدی جزیری رافعی هەزار - تاران، ۱۳۶۱.

- ۳- میژووی ئەدەبی کوردی - عەلانیەدین سەجادی - بەغدا، ۱۹۵۲.
- ۴- چەند شاعیرەک دەهەریم بەهەدینان - دکتۆر نافع عەقراوی - بەغدا، ۱۹۷۸.
- ۵- مەم و زین - لەسەر ئەرکی گیو موکریان - هەولێر، ۱۹۶۸.
- ۶- مشاهیر الکرد - تالیف امین زکی بگ - بەغدا، ۱۹۳۵.
- ۷- تاریخ مردوخ - تالیف ایت الله مردوخ کردستانی - تهران، ۱۳۲۴.
- ۸- عالم ارای عباسی - تالیف: اسکندر بیگ ترکمان - تهران، ۱۳۴۵.
- ۹- خانی لەپ زێرین (دەمدەم) - هۆنراوەی فەقێ تەیران - مۆسکۆ، ۱۹۶۷. (بەپیتی لاتین و تەرجەمەی پووسی)

بەکر بەگی ئەرزى

۱۰۸۲-۱۰۴۷

ئەم هۆنەرەمان ناوی بەکر بەگی ئەرزىیە و بەپیتی ئەو بەلگانهی که کهوتوونەتە دەستمان، لە سالی ۱۰۴۷ی کۆچی لە دیتی ئەرزدا لە دایک بووه. ئەرز گوندیکە که کهوتوونەتە خۆرئاوای ئامیدی. هەر لە منداڵییەوه خەریکی خۆبندن بووه و لە پاشا چوووتە حوجرەى فەقییان و بۆ خۆبندن زۆربەى شوێنەکانی کوردستان گەراوه، ماوهێک لە ئامیدی بووه و ماوهێکی زۆریش لە دەوک بووه و لە پاشا لە ئاکرێ خۆبندنەکی ئەواو کردووه و گەراوتەوه زێد و مەلەبەندەکی خۆی و پاشماوهی ژیاى بەپینۆتینی خەلک و وانەوتنەوه پابواردووه و گەلێ وەدمی بەفەقییان داوه تا لە سالی ۱۰۸۳ لە تەمەنی سی و شەش سالیدا بەجوانەمەرگی سەری ناوتەوه و بەپیتی ئەسپاردەى خۆی لە گۆرستانەکی ئەرزدا نێژراوه. بەکر بەگ بەیەکی لە هۆنەرانى هەربەرزى کورد دیتە ژمار و وەکو ئەستێرەکی گەش و ترووسکەدار لە ئاسمانی کوردەواریدا درەوشاوتەوه.

بەکر بەگ وەکو زۆربەى هۆنەرانى تر شەیدای چاوەندازە جوانەکی کوردستان بووه و لە پال ئەمیشەوه جوانی یارە خۆشەویستەکی ئاگری کورتزەمەکی خۆش کردووه. بەلێ مەدینە ناوتک لە دیتی ئەرز هەبووه که دلی لێ چوو و ئەوینی ئەو کێژە بووتە هۆی هەلقولێنی سەرچاوهی هۆنراوی، بۆیە بەم چەشنە روو دەکاتە دلدەرەکی و پیتی دەلێ:

بەدەر کە فەتم تەماشاکەم تینا رۆژی دنی دابوو

خیالا دلەری ناکەم مەدینا من کو پەیدا بوو

مەدینا کم ژ ئیحسانێ هەلین پەردا دریزانی

ژ بورجی هاتە ئەیوانی مقابیل هات و وەستابوو

مقابل هات و ړاوهستا دوو خادم دست لاسر دهستا
له پيشی دلبهړئ وهستا هلات ړوژا ل دنن دابوو
هلات ړوژا وهکو وهقتی بنیږن تالع و بهختی
دوو دست ړوونشت لاسر تهختی سفهت جووری خودی دابوو
سفهت جووری مهلهک خووبوو ئهلف بهژن پهری ړوو بوو
که شیده نوون و ئهبروو بوو، بهړی خووی بهمن دابوو
بهړی خودا ب من جبارک، هلینا خادمی چارک
مه دیت هل بوو ژ وی نازک، چهک و زیتر شفهق دابوو
شفهق دابوو مه قهنج دیتن گوهار و بهربن و تیتن
موخالف نهوع و تهخلیتن، مورسهع جومله لی دابوو
مورسهع تهیر و قمچینه، پهخ و پهخ بهلگ و پیشینه
همی زیږ و مرارینه، ل سهر ئهنتی ته مه ننا بوو
ل سهر ئهنتی په کایهک تین، ل تائو و بهلگ و نه ترهک تین
له سیمایي مبارهک تین، ب وی سوورته موهیا بوو
ب وی سوورته موزهین بوو، شهرابا پاک و پهوشن بوو
وهکو باغی ب چیمه ن بوو، دوزولفان سجده کیشا بوو
دوو گیسو بوون دسجدیدا، سهرابا بوو دبهژنیدا
هواوی جبارکی لی دا، ههژاندن زولف و تاتا بوو
ههژاندن زولف و سونبول بوو، وهکو باغی قهرافل بوو
دوی ړوژئی ژ بالا قی، ژ ړووباری قه گه ریا بوو
فه گه ریا بوو ژ ړووباری، دهف و لیفا شهکر باری
دوو گیسو بوون سیه تاری وهکو ئیلان قه هونا بوو
فه هونا بوو ب چهنگالا بنیږ تووقی چقاس مالا
دور و گه وهر ب مسقلا چو جارا کهس نه کیشا بوو
په شیمانم قهوی گیزم کهلهک و هسفان نه شیم بیژم
«بهکر» مه علولوهکی ژ میژم کول و جورحا نم هوودا بوو

واته: دمرکه وتمه دهره وه که ته ماشای تیشکی هه تاو کهم له پر مه دینه ی خوشه ویستم
پهیدا بوو و پیم وت: ئه ی مه دینه کهم له ړوی چاکه وه پیچه که ی ړومه تت لابه تا خوړی

پرومەتت بېيىم دلم بحەسیتەوہ. خوۋشەویستەكەم هات و لەسەر ھەيوان لە بەرابەرى مندا راوەستا، لام وابوو كە خوڤ دەرکەوتووہ لە پڕ دانیشتە سەر تەخت و بەژنى وەكو فریشتە و پرومەتى وەكو پرومەتى پەرى بوو، برۆكانى وەكو كەوان بوو، پلپلە و سلسلەكانى بەرى سینگى ئەدرەوشانەوہ و گوارە و بەربەنەكەيم دى و، زولفەكانى كړنۆشى لە پرومەتى دەكرد و ھاتبوونە خواری و بايش زولفەكانى تاتا دەكردوہ و، تازە لە پووبارەوہ ھاتبوو لە دەم و لێویەوہ شەكر دەبارى و، كەزىيەكانى رەش و وەكو مار بەدەر بەژنيا ئالابوون ستايشى یارەكەم زۆرە و لەم چەند ھۆنراوہدا ناگونجی و خوۋمیش بەشیمانم كە ئەم چەند دێرەم وتووہ، ئەى (بەكر) دیارە كە لە مێژوہە ئاوەزم لە دەست داوہ و ئەوہش كە دەلیتم لەبەر برینەكانمەوہ كە بەھۆى تیرى خەمزەى یارەوہ كەوتووہتە لەشم، چ بكەم دلەكەم وامى پى كردوہ.

سەرچاوەكان

- ۱- بەيازىك كە لە سالى ۱۰۹۲ى كۆچیدا نووسراوہ.
- ۲- كەشكۆلىك كە لە سالى ۱۱۱۱ى كۆچیدا نووسراوہ.
- ۳- ھەندى لە ھۆنراوہكانى بەكر بەگى ئەرزى كە لە جزیردا نووسراون.
- ۴- یاداشتەكانى خوۋم سەبارەت بەبەكر بەگى ئەرزى.

شیخ ئەحمەدى خانى

۱۱۱۹-۱۰۶۱

ئەم ھۆنەرەمان ئەحمەد كورپى ئەلیاس و نازناوى خانىيە و بەیەكى لە ھۆنەرە ھەرەبەرەزەكانى كورد دیتە ژمار. لە بارەى مێژووى لەدايكبوون و مردنى خانىيەوہ ھەرکەسە بەجۆرى باسى لێوہ كړدوہ و ھەرکەسە جۆرە پێگاہەكى كرتووہتە پێش و لە بارەى چۆنىيەتى ژيان و شوێنەوارى خانىيەوہ دواوہ و لى كۆلیوہتەوہ، كەوا ئیمە لێردە ئەو قسەنە دێنن و لە پاشا زانیاریيەكان خویشمان دەخەینە پروتا راستیيەكەمان بەتەواوى بۆ دەرکەوی.

لە پەراوى «دائرة المعارفي ئىسلامي» دا نووسراوہ كە شیخ ئەحمەدى خانى لە نێوان سالانى (۱۰۰۰ و ۱۰۶۳ى كۆچى) دا ژیاوہ. دوكتۆر بلەج شێركۆ. لە پەراوى (القضية

الكرديە)دا دەلێ: خانی چیرۆکی مەم و زینی لە ساڵی ١٠١١ی كۆچی داناو و لە ساڵی ١٠٧٢ی كۆچیدا مردوو. ئەمە زەکی بەگیش لە میژووی كورد و كوردستان و ناو دارانی كوردا هەر لە شوێن ئەو میژوو كەوتوو و قسەكەى دوكتۆر بلەچ شێركۆى دوپات كردوو هەتەر. مامۆستا عەلانەدین سەجادییش لە پاش لێكۆڵینەویەكی زۆر دەلێ خانی لە ساڵی ١٠٧٠ی كۆچی لە دایك بوو و لە ساڵی ١١٢٦ لە تەمەنى پەنجا و شەش ساڵیدا كۆچی دواى كردوو. مامۆستا حەسەنى قزڵجیش لە سەرەتای پەراوى مەم و زینی خانیدا كە مامۆستا هەژار كردوو بەموكریانی دەلێ: خانی لە ساڵی ١٠٧٠ی كۆچی لە دایك بوو و لە تەمەنى پەنجا و هەشت ساڵیدا لە بایەزید مردوو و نێژراو.

مامۆستا گێو موكریانی لە سەرەتای پەراوى: مەم و زیندا دەلێ: خانی لە ساڵی ١٠٦١ی كۆچی لە دایك بوو و لە ساڵی ١١٢٥ لە تەمەنى حەفتا و چوار ساڵی لە بایەزیدا كۆچی دواى كردوو. مامۆستا دوكتۆر نافع ئاكەرەیش لە پەراوى (چەند شاعیرەك دەرئەتەم بەهەدینان)دا دەلێ: خانی لە ساڵی ١٠٦١ی كۆچی لە دایك بوو، بەلام بۆ مردنەكەى ژمارەیهكەى كەننوسیه.

مامۆستا محەمەد ئەمین بوز ئەرسەلان لە سەرەتای پەراوى مەم و زیندا دەلێ: خانی لە ساڵی ١٠٦٢ی كۆچی لە دێى خانی هاتوو هەتەر دناو و لە ساڵی ١١٢٠ لە تەمەنى پەنجا و هەشت ساڵیدا كۆچی دواى كردوو. جا بۆ ئەوێ بەتەواوى ساڵی لە دایكبوون و مردنى خانیمان بۆ دەرکەوتى دەبێ بەسەر تاسەرى هۆنراو كانیان بچین تا میژووی ژیان و مردنى ئەم هۆنەرمان بەتەواوى بۆ دەرکەوتى بەتایبەت ساڵی لە دایكبوونمان بۆ دەرکەوتى. خانی لە سەرەتای چیرۆكەكیدا دەلێ:

لەوێ كۆ دەما ژغەیبێ فەك بوو
تاریخ هەزار و شەست و یەك بوو
ئێ سال گەشتە چل ئو چاران
وی پیشەرەوی گوناھكاران

واتە: ئەو ساڵەى كە لە پێوارەو من بووم، میژووی هەزار و شەست و یەك بوو، لە ساڵی هەزار و سەد و پێنج لە چیرۆكى مەم و زین بوومەتەر. كە وابوو شێخ ئەحمەدى خانی لە ساڵی ١٠٦١ی كۆچی لە دایك بوو و لە ساڵی ١١٠٥ی كۆچی لە چیرۆكى مەم و زینەكەى بوومەتەر. بەلام بۆ ساڵی مردنەكەى دیارە خۆى نەیتوانیو دیاردى پێ بكا و بەپێى قسەى مامۆستا سەجادی لە پال پەراوى (صمدیه)دا ساڵی مردنى خانی بەپێى ئەبجد نووسراو كە دەلێ: «طار خانی الی ربە» كە دەكا ١١١٩ی كۆچی و، بەم چەشنە خانی لە ساڵی ١٠٦١ لە دایك بوو و لە ساڵی ١١١٩ لە تەمەنى پەنجا و هەشت ساڵیدا كۆچی دواى كردوو.

به پیتی ئه و به لگانه ی که هینامانن خانی له سالی ۱۰۶۱ ی کۆچی له شاری بایه زید له دایک بووه و هر له ویتشدا پتی گهیشتهوه. هر له مندالیدا خهریکی خوتندن بووه و له پاشا چووته حوجره ی فهقییان و خهریکی خوتندنی قورئانی پیروژ و پهراوه ورده له کان بووه و نهوسا چووته مزگهوتی مورادیه و بق خوتندن رووی کردووته ئورقه و نهخلات و بتلیس و گهلی شوینی تریش گهراوه و له هر لایه کدا که زانایه کی بینیه له لای ماوه ته وه و شیریه کی گولی زانستی نهوی چهشتووه و سه ریکیشی داوه له میسر و له ویدا ودمی مه لایه تی وهرگرتووه و گهراوه ته وه زید و مه لبه نده که ی خوی و پاشماوه ی ژیا نی به وانه و تنه وه و پینۆزینی خه لک و هۆنرا و هۆنینه وه بردووته سهر تا له سالی ۱۱۱۹ کۆچی دوایی کردووه و نۆزراوه.

خانی یه کی که له و هۆنره به رزه هه لکه وتووانه ی که له دلی گه لدا ده ژین، له و رۆله به نرخانه یه که وه جاهی کورد و کوردستانی روون کردووته وه، له و نه ستیره گه ش و ترووسکه دارانه یه که له ئاسمانی کورده واریدا هه تا هه تایه دهره وشیتته وه، شوینه واره به نرخه کانی که به یادگار ماونه ته وه بریتین له ئه م په یتووکانه:

۱- مه م و زین که چیرۆکی دلداریه و یا به قسه ی خانی که خوی ده لی: چیرۆکی سه ره به ستیی گه لی کورده.

۲- نه وه هار که فره هنگیکی عه ره بی و کوردیه و به هۆنرا و بق بچووکان هۆنیویه ته وه و به چه شنی فره هنگی ئه حمه دیه که له سالی ۱۰۴۹ ی کۆچی دای ناوه.

۳- عه قیدا کوردی که له باره ی خواناسی و ئاینه وه یه و به هۆنرا و هۆنیویه ته وه و هیتشتا چاپ نه کراوه.

۴- یوسف و زوله یخا که چیرۆکی دلداریی یوسف و زلیخایه و له قورئانی پیروژ وه ی گرتووه و هیتشتا له چاپ نه دراوه.

۵- له یلا و مه جنوون که چیرۆکی دلداریی له یلا و مه جنوونه و به هۆنرا و هۆنیویه ته وه و هیتشتا له چاپ نه دراوه.

شاکاری ئه حمه دی خانی چیرۆکی مه م و زینه. مه م و زین ره و اقی می شک و شیه ی مه ژی و بیر و که لکه له ی خانیه. خانی ئه و ته لای ده سته وشار و ئه و گه نجه به نرخ و باییداره ی له دهریای بیر و وردبوونه وه ی خوی کۆ کردووته وه و به هه و دای بی هاوتای هه وریشمی هۆنیویه ته وه.

خانی مه به ستی له دانان و هۆنینه وه ی چیرۆکی مه م و زین دهر برینی دهر دی دلی بووه و چونکه هه ستی به ئیش و ئۆف و داخ و په ژاره ی نه ته وه که ی خوی کردووه، هه ستی به ئاوات

و نارمژووی گه له که ی کردووه و چیرۆکی مهم و زینی کردووه ته به هانه بۆ ئه وه ی دهرده دلی
 خۆی تیدا دهربرئ و ویستی خۆی تیدا بخوازی و ده لئ: ئه گهر کورد به فهرهنگ و
 زمانه که ی بایه خی بدایه، ناوی له جیهان بهرز ده بووه و زمان و وێژه که ی ده چووه پیزی
 زمان و وێژه ی گهلانی تره وه و ههروه ها سه باره ت به دواکه وتن و سه رلیشتیواویی گه له که یه وه
 ده لئ: نازانم ئه م کوردی ئیمه بۆچی له هه موو شتی بێبه ری بوون، ئه گهر ئیمه دلسۆزیکمان
 بووایه، دیاره هه موو شتیکمان به روی ئه سه ند و پر وایشمان پته وتر ده بوو:

ساقی تو ژ بۆ خودی که ره م که
 یه که جورعه ی مه ی دجام جه م که
 دا جام به مه ی جیهان نما بت
 هه رچی مه ئه راده یه خویا بت
 به ختی مه ژبو مه را بیت یار
 جاربک بیتن ژ خواب هوشیار
 ئه ز مامه دکه مه تا خودی دا
 کرمانج دده وله تا دنیدا
 ئایا ب چ وه جه مانه مه حرووم
 بیلجومله ژ بووچ بوونه مه حکووم
 گهر دئ هه بوویا مه سه رفرازه ک
 صاحب که ره مه ک سوخن نه وازه ک
 نه قدی مه دبوو ب سکه مه سکووک
 نه دما وه هبتی په واج و مه شکووک
 خه مخۆری دکر ل مهینه تیمان
 تینانه دهرئ ژ ده ست له ئیمان

خانی زۆر داخ و موخابن ده خوا که گه له که ی له زانین و زانیاری و وێژه دا به هه ریه کی
 نه بردووه و ده لئ: چ بکه م بازاری زمان و وێژه ی کوردی که ساده و پار په رهستی و نه زانی
 وای لئ کردوین که زانست له ناو ئیمه دا باو نییه و به پوولیک که سی نایانکری و جامی و
 نزامی ریزیکی له لای خه لکدا نییه:

چ بکه م کو قه وی که ساده بازار
 نین ژ قوماشرا خه ریدار

یه‌عنی ژ ته‌مه‌ع دراڤ و دینار
هر یه‌ک ژ مه‌را وه‌بوونه دلدار
گر علم ته‌مام بدهی به‌پوولیک
بفرووشی تو حکمه‌تی به‌سوولیک
که‌س ناکه‌ته مه‌یته‌رئ خوه جامی
پا ناگره‌تن که‌سه‌ک نزامی

خانی له پاش نه‌وهی دهر به‌دهری و سه‌رگه‌ردانی و بیچاره‌یی که‌له‌که‌ی هه‌لده‌دا ده‌گاته نه‌و
نه‌نجامه که دواين دهرمانی دهردی ناواره‌یی و لیقه‌وماویی که‌له‌که‌ی ته‌نیا یه‌کیه‌تی و
برایه‌تییه، چونکه ناکوکی و ناتهبایی مایه‌ی دواکه‌وتنه و یه‌کیه‌تی مایه‌ی سه‌رکه‌وتن و
به‌خته‌وه‌رییه:

له‌و پیک فه‌ه‌مه‌یشه بی تفاقن	دایم به‌ته‌مه‌رود و شقاقن
که‌ردئ هه‌بويا مه‌ئیتفاقه‌ک	فیک را بکرا مه‌ئینقیادک
ته‌کمیل دکر مه‌دین و ده‌وله‌ت	ته‌حسیل دکر مه‌عیلم و حیکمه‌ت
ته‌میز دبوون ژ هه‌ف مه‌قالات	مومتاز دبوون خودان که‌مالات

خانی چیرۆکی مه‌م و زینی له دوو په‌رده‌دا پیشان داوه: یه‌که‌م په‌رده‌ی کۆمه‌لایه‌تی و
له‌وه‌دا دهر و په‌ژاره و نه‌زانین و دواکه‌وتنی که‌له‌که‌ی پیشان داوه. دوهم په‌رده‌ی
دلداریه‌تی که له‌وه‌دا باسی نه‌وینی دوو دلداری کوردی کردووه، به‌لام خانی وه‌کو خۆی ده‌لئ
چیرۆکه‌ی کردووه‌ته به‌هانه و نزیکه‌ی سئ سه‌د سال له‌مه‌و پیش بیرى ئازادیخوازیی
خستووته بیرمانه‌وه و له‌و سه‌رده‌مه‌دا داواى ئازادی بۆ که‌له‌که‌ی کردووه و هه‌ستی به‌زۆر
بیژی و زه‌بر و زه‌نگی پاشایه‌تی کردووه.

ناوه‌پۆکی چیرۆکه‌ی خانی هه‌روه‌ها وتمان دلداریه‌ی و سه‌رچاوه‌ی چیرۆکه‌ک‌ش
پرووداوتکی کورده‌واریی خۆمانه‌یه که به‌پیتی چیرۆکه‌ک‌ه میر زهینه‌دین ناوتکی کورد له
بۆتاندا هه‌بوو که دوو کچی شوخ‌وشه‌نگی به‌ناوی ستی و زین هه‌بوون که زۆر شوخ‌وشه‌نگ
و نه‌شمیل بوون، یه‌کئ له سه‌رۆکه‌کانی میر ناوی نه‌سه‌که‌نده‌ر بوو که ئه‌م نه‌سه‌که‌نده‌ره سئ
کوپى هه‌بوو به‌ناوی تازدین و چه‌کۆ و حیفق، هه‌رکام له‌مانه‌ شێری مه‌یدان بوون، تازدین
هاوه‌لیکی ده‌بئ به‌ناوی مه‌م که خه‌لکی ئالان بوو، مه‌م و تازدین هه‌موو پۆژئ به‌یه‌که‌وه
ده‌چوونه پاو و شکار و له‌گه‌ل یه‌کدا رایان ده‌بوارد.

پۆژئ له پۆژان له مانگی خاکه‌لیتوه و له یه‌کئ له پۆژه‌کانی نه‌ورۆزا که ده‌شت و کێو
به‌گول و شیناوه‌ردی پارا‌بوونه‌وه و خه‌لک له هه‌نده‌راندا بوون و میر زهینه‌دینیش له‌گه‌ل

خاو و خیزانه که یدا چوونه دهره وه و مه م و تاژدین له م کاته دا چاویان که وته سستی و زین، تاژدین دلی له سستی چوو، مه میش دلی له زین چوو. ماوهیه ک نه و دووانه له ناگری نه ویندا سووتان و پاشان که سوکاره کیان چوونه مالی میر بق خوازینتی نه و دوو کچه و سهره نجام ستیان بق تاژدین ماره بری و گوژزایانه وه، به لام به کری مهرگه وه که دهرکه وانی مالی میر بوو نه یه تیش زین بده نه مه م و دلی میری له مه م خراپ کرد و نه وسه مه م و زین له ناو ناگری نه ویندا سووتان و له پاشا به هوی دووزمانیی به کری مهرگه وه مه م گیرا و خرایه بهند و سستی و تاژدین و چه کو و حیفوش هرچهنده تی کوشان که مه م له بهند نازاد که ن بویان نه کرا و سهره نجام مه م له بهند یخانه دا گیانی به گیان نافهرین سپارد و نه وسه له گوژستاندا ناشتیا ن. که زین نه مه ده بیستی دهر واته سهر گلکزی مه م و له داخا دیق دهکا و دهری و بهم جوړه نه ویش له پال مه مدا دهنیژن و، تاژدین له داخی نه و دووانه دا به کری مهرگه وه له نیوان گوژی نه و دوو نه مامه سهر دهری و نه وسه خوینه که ی ده بیته دپک و له نیوانیاندا سهر دهر دهکا و له گوړه که شدا ده بیته میملیان.

خانی له بهندی بیست و نوی چیرۆکه که یدا جوړه بیر و نه ندیشه یه کی تازه و نوی دینته ناوه وه و له بهنده دا مه م له گه ل شه مدا راز و نیاز دهکا و به شه م ده لی: نه ی شه م! هرچهنده وه کو من ده سووتیت، به لام به وتن له من ناچیت، نه گهر تویش وه کو من راوژرت بگردایه، ئیتر دلم بق خوم نه ده سووتا. ئیمه هه روو کمان هه موو دهم ده سووتین و له گه ل سووتانه که ماندایشته ی گیانی شمان ده سووتی و باش که هه لدهکا به سووتانه که مان که شه ده دا. تو هه ر له شه ودا ده سووتیت، به لام من به شه و و پژ ده سووتیم و خویرینه کانیشم به دهم نه و سووتانه وه دینه سق و پتر نازارم ددهن به جوړی که له گیانی خوم بیزار دهم:

مه م شه م دکر ژ بق خق ده مسان

که ی هه مسه ر و هه منشین و هه مران

هه رچهند ب سه وهنتی وه کی من

نه مان نه به گوهنتی وه کی من

گه ر شبه هتی من ته زی بگو هتا

دی من به خو دل قه وی نه سه وتا

دایم دسرژت مه ریشه ی جان

ته ناسرژتن ب غه ییر نه زمان

هه رچهند ب شه ف دمینی بیدار

سو بجان دنفی هتا قه ئیفار

ئيفار و سهحر بروژ ئهگهر شهف
 ئهز ههر دسژم وهسا لسهر ههف
 گههگا ژ دهست دل بريندار
 ناچار دبوو ژ جان بيزار

خانى گهلى هونراوى دلدارى و كۆمهلايه تيشى هيه كه بهداخه وه له ديوانى كدا كۆ
 نهكراوه ته وه و ههر له ناو بهياز و كه شكۆله كاندا تۆماركراون. ئهمهش پارچه ههلبهستىكى
 ترى ئهم هۆنهره:

ئەز چۆمە باغى سوور گولان
 ومختى سهحر گاهى بخهف
 من دى سهدايا بولبولان
 داگرتبوون ههر چار تهرهف
 سهوتا ههزار و قومريان
 دهنگى پروباب و موغنيان
 تهشبيهي بهزما بهنگيان
 هوو دهنگ هوو بوون چهنگ و دهف
 مانهدى مهست و سهرخوهشان
 ئەز چۆمە بهزما مهوههشان
 ئەبروو كه مان و چاف رهشان
 جههرك و دلى من كر ههدهف
 پهيكان دجههركى دل بهرى
 تهنبووويه سندووقا بهرى
 سهدهق ژ حوسنت ئهى بهرى
 هيزال من بوو كه رب و گهف
 هيزال من بوو كه رب و كين
 زاهر غهزه بباتن كههين
 لى غهزه يهك چاف بهلهك
 ئيحسان دگهال من كر كهلهك
 لهورا دگهال زولفيين ههلهك
 ئالوز مهبين قشت و لهف

پهتن ژ دل خـــــــوونا دلان
 شههماره زولفیت سهر دلان
 بی پهحم و مهستا قاتلان
 مهی خار ژ فنجانا سهدهف
 وان مهی خوهران نه بهر کرین
 بی قووهت و پهنگ زهر کرین
 وه لآ ژ دل کهر کهر کرین
 «خانی» بهسه ناه و نهسهف

واته: له دهمه دهمی بهر به یاندا چوومه باخی گولاله کان چریکه ی بولبول له هر لایه کهوه
 دههاته گوتمان و چریکه ی هزار و نهوای قومری و ناههنگی تهنبور و ناوازی گوران بیژان
 دهشت و دهری داگرتبوو و، دلداران بههوی دهنکی چهنګ و دهفهوه و رمابوون، نهوسا
 منیش وهکو سهرخوشان چوومه بهزمی دلداران کیژه چاو بهله کان لهویدا بهتیری چاو
 دلیمان گرتنه نشان و بریندار میان کرد. نهمزانی چ پوقینتیکیان لیم بوو که وایان لیم
 کرد. بهلام دیاره خو شه ویسته کهم لهویدا که منی دی بهزهیی پیامدا هات و جامی بادهی دا
 پیم تا داخ و پهژارم له دل دهرچی، بهلام چ داخیک لهوه خراپتر که دلیمان لهت لهت کرد.
 «خانی» نیتر کهم داخ و موخابن بخق، دلّت خو له دهست دهرچووه.

سهرچاوهکان

- ۱- دائرة المعارف الاسلامیه تالیف محمد فرید وجدی قاهره، ۱۹۱۸.
- ۲- القاضیه الکریه - دکتور بله چ شیرکۆ - قاهره، ۱۹۳۰.
- ۳- مشاهیر الكرد وکردستان - امین زکی بگ - بغداد، ۱۹۴۵.
- ۴- مهم و زین - لهسر نه رکي گيو موکریانی - بهغدا، ۱۹۶۸.
- ۵- میژووی نهدهبی کوردی - عه لانه دین سهجادی - ۱۹۵۲.
- ۶- چند شاعیرهک دهریما بهه دینان - دوکتور نافع ثاکرمی، ۱۹۷۸.
- ۷- دیوانا کرمانجی - عبدالرقيب يوسف - النجف، ۱۹۷۰.
- ۸- نویهارا نهحمه دی خانی - مهلا عبدالسلام ناجی جزیری - دمشق، ۱۹۵۵.
- ۹- یاداشتهکانی خۆم سهبارت بهخانی و بهره مهکانی.

ئەحمەدى مەلا باتى

۱۱۶۸-۱۱۰۰

ئەم ھۆنەرمان ناۋى ئەحمەد و خەلقى دىيى باتى بوۋە. باتى گوندىكە لە چەند كىلومەترى شارى ھەكارى. سەبارەت بەمىژۋى ژيانى مەلا باتى ھەركە قسەيەكى لىتوۋە كرۋوۋە، ئىمە ئەو قسە و بەلگەنە لىرەدا دىنن و پاشان زانىيارىي خۆشمان باس دەكەين و رەنگە راستىيەكەمان بۆ پرون يىتەوۋە.

مامۇستا ئەلەدىنى سەجەدى لە باخى ھۆنەرمانى مىژۋەكەيدا سەبارەت بەمەلا باتى دەلى: ناۋى ئەحمەد بوۋە و خەلقى گوندى باتى لە ناۋچەي ھەكارى و لە سالانى ۸۲۷ - ۹۱۵ كۆچىدا ژياۋە.

ئايەتوللا مەردوخ لە پەراۋى مىژۋى كورد و كوردستاندا دەلى: مەلا ئەحمەدى باتى لە سالانى ۸۲۶ كۆچى لە دىيى باتى لە دايك بوۋە و لە سالانى ۹۱۱ لە تەمەنى ھەفتا و پىنچ سالىدا كۆچى دوايىي كرۋوۋە.

مامۇستا عوبەيدوللاي ئەيوۋىيان لە گۆفارى مېھردا دەلى: مەلا ئەحمەدى باتى كە چىرۆكى زەمبىل فرۆشى بەجوانترىن شىۋە بەزاراۋەي كرمانجىي باكور ھۆنىۋەتەو، لە سالانى ۸۲۸ كۆچى لە دايك بوۋە و لە سالانى ۹۱۱ لە تەمەنى ھەفتا و سى سالىدا كۆچى دوايىي كرۋوۋە.

مامۇستا ئەمىن زەكى بەگ لە پەراۋى مىژۋى كورد و كوردستاندا دەلى: مەلا ئەحمەدى باتىي كە خەلقى گوندى باتى لاي ھەكارىيە لە نىۋانى سالانى ۸۲۰-۹۰۰ كۆچىدا ژياۋە. مامۇستا عەبدولرەقىب يوسف لە ديۋانى كرمانجىدا دەلى: گەرچى زۆربەي مىژۋو نووسان و نووسەران ناۋى مەلاي باتىييان، ئەحمەد نوۋوسىۋە، بەلام ۋەكو من لە خەلك بىستۋومە ناۋى حوسەين بوۋە و، ئەو مىژۋەي وا بۆ لەدايكبوۋن و مردنى ئويان داناوۋە ھەلەيە، چونكە لە بەيازىكى دەستنوۋوسدا كە لە سالانى ۱۱۸۱ كۆچىدا نوۋوسراۋە و ھەندى ھۆنراۋى مەلاي باتىي تىدان و لە پەراۋىزى ئەم بەيازەدا نوۋوسراۋە كە مەلاي باتىي لە سالانى ۱۱۰۰-۱۱۶۸ كۆچىدا ژياۋە. كەۋابوۋ شەك و گومانى لەۋەدا نىيە كە مەلاي باتىي لە سەدەي دوازەمى كۆچىدا ژياۋە.

مەلاي باتىي ھەرۋەھا بۆمان دەرگەۋت لەو مىژۋەدا ژياۋە و بەيەكى لە ھۆنەرمانى ھەر بەرزى كورد دىتە ژمار و ۋەكو ئەستىرەيەكى گەش لە ئاسمانى كوردەۋارىدا دەرەۋشيتەوۋە. ئەو جگە لە كۆمەلە ھۆنراۋەكانى كە لەناۋ بەياز و كەشكۆلەكاندا

نوسراون، دوو پهړاويشي به هونراو به ناوی (زهمبیل فروش) و (مهولوود نامه) هونیه ته وه که له ناو خه لکدا باوه و مهولوود نامه که ی له سالی ۱۳۲۴ ی کوچی له میسر دا له چاپ دراوه.

مه لای باته یی وادیاره وه کو هونره رانی تر سهرتا شهیدای دیمه نی نیتلاخان و چاوه ندازی نیشتمان که ی بووه و له پال نه میشه وه یاره خو شه ویسته که ی نه ونده ی تر ناگری کور تژی هونراوی خو ش کردووه، بویه هر له تافی جوانییه وه دهستی کردووه ته هونراو هونیه وه و زور به پار تزه وه دلخوازه که ی ستایش کردووه و به م چه شنه ده لی:

سویح و نیفاری شفا تاري شه مالا کي یی تو
(لیلہ القدر) و بهراتی نوور مال کي یی تو
چیچه کا باغی نیرهم شوخ و بالا به زن و بالا کي یی تو
بق خودی که ی بیژنه من کانی شه پالا کي یی تو
دیم کتیبه زولف حاشی شهرح مالا کي یی تو

دلبره ا گهر دن شه فیفی دانه یا دورا عه دن
نازک و مه وزوون له تیفی نه خلی یا سه روا چه من
گول لباسی گول قیاسی گول نی گول پیره هن
ناهوویا دهشتا ته تاري ره زه نا ناسکا خوته ن
حورریا باغی به حه شتی چاف غه زالا کي یی تو

قیبله گه ها عاشقانی شه نگه لا نه بروو زراف
هاته بورجا شان ه شینی سه مه لاک چون سلاف
داغ و کو هفانا نه فینی سه وتی جانی من ته فاف
نه خته را سوپا سه عیدی رهش په حانا تابلاف
فلقلا هیندوستانی زولف و خالا کي یی تو

نهو چ دیمه شاه باغه گولشه نا دارو لقه رار
سه هه زاران نال و ناوازی بولبول چارکه نار
هه لقه پيدا به ست و هاتن عه قهر ب و نیلان و مار
نیرگزا شه هلا شه پالی یاسه مینا مه رغزار

لهب خه مووشی مهی فرووشی دیم پیالا کئی بی تو

پینجی سالی شه هله وهندی که قتمه چاها ره سه
من نزانی چهرخ دیمی تئی هیه بورجا نه سه
چون که لهک ئافیته دل، کون کر ل من داد و مه ده
قه لبه کی خشک و سه فالین من دقیت جان تئی نه به
شاه ل تهختی دلبه ری فکر و خیالا کئی بی تو

سه فحه کیشا کاتبی غه بیی ژنورا لایه زال
خاله که وال گهرده نئی میسل به ری دهش ماه و سال
سه هزاران رکه حاجی تین ته وافا زولف و خال
نه ترهک و شتری و نیلان دانه بهر بایی شه مال
لائوبالی چارده خالی چارده سالا کئی بی تو

شه کتیه که من دقیت به حسنی موحبهت بایلیته مام
سه ته لسم و سیحر تیدا پیکفه سوریانی مه قام
نه به ده عشقی مه خوند و عقل و ندا کر و حام
حورریا باغی به حشقی تووتیا تاووس خه رام
غهر (باتی) پادشاهها من ده لالا کئی بی تو

واته: نهی خوشه ویسته کهم! تو شه و شهوی قهر و بهرات و تیشکی مالی چ
که سیکیت؟ توخوا پیم بلئی تو گولی باغی نیرم و شوخوشهنگ و بالا به رزی کیت؟
پرومه تی تو وهکو په تووکه و زولفه کانت په راویزیه تی و پیم بلئی که تو راهی چ که سیک
ده کهیت؟

نهی دولبه ره کهم! گهردنی تو وهکو دانهی دوری عه ده و به ژنت وهکو داری خورما و
سهروس چه مه نه و جل و بهرگت گول و شیوهت گول و لهشت گول و کراست گوله، تو
به وینهی ئاسکی ته تاری و وهکو بهری به ههشتی و کارمامزی دهشتی، دهسا پیم بلئی
ئاسکی کیتی تو.

نهی دلخوازه کهم! تو پروگهی گراوانی و کاتی که دتی بۆ برجی شانشین، سه فریشته
دینه سلوت و ریزت ده گرن، بلئی سهی ناگری دوری و نهوینت دل و گیانی منی

سووتاندووه. تۆ ئهستیرهى گهشى بهره بهيانى، پىم بلى تۆ بيبارى هيندوستان و زولف و خالى كىت؟. تۆ نىرگز و گوللى ياسه ميني و پىم بلى پرومتهت پياللى كىت؟.

له تهمنى په نجا سالىدا كه وتومته داوى ئومىنى يه زدانىپه وه، به تيرى ئومىنى يار پىكرام و دللىكى رهق و بهردىنم ئومى كه تير كارى لى دهكا، تۆ كه پاشايت و له سر تهخت داى پىم بلى بىرت ها به لاي چ كه سىكه وه.

نووسه رانى باره گاي خوايى هيللىكيان له تيشكى خوا له سر پرومتهتى يار كىشا و خالىكيان له گهردى ئودا وهكو بهرده رهشه كهى كه عبه دانا تاكو سه هه زاران حاجى بىته دىتنى ئو خاله، دهسا پىم بلى تۆ نه ونه مامى چ كه سىكىت؟

من په راوتكى گهرم ئومى كه له ودا باسى خو شه ويستى توى تىدا كرابى، به جوړى كه له و په را ودا ته لسم و جادوى تىدا بى، چونكه كاتى من ئا و بى ئومىنم خوئند، ئاوهم له دهست دهر جوو، دهسا ئومى په ريه كهى باخى به ههشت و، ئومى تاوسى خو شه رهوت جگه له (باته يى) پىم بلى تۆ كىت خو شه دهوى.

مه لاي باته يى له هونينه وهى هونرا ودا سهرى كىشا وه ته دهر گاي هه موو جوړه و تنىكه وه: دلدارى، كومه لايه تى، ئاينى. له پىنج خسته كىيه كدا له ستايشى پىغه مبهرى گهره ي ئىسلام دروودى خواى له سر بى ده لى:

ئومى نىعمتهتى ته ئه ز عه رش هه تا فهرش شه هيرا
ئومى په رته وى نووراته جيهان گه شته مونىرا
ئومى سه يدى عالم بكه په رواى ئه سىرا
(قد كان لك الفضل لك الجود كثرىرا)
(ارسلت الى الخلق بشىيرا ونذيرا)

تاها تو ره سولى مه له كى عه رشى عه زىمى
دهر به حر كه مالى تو ته نى دورا يه تىمى
لؤلؤ سفه تى دهر سه ده فى به حرى كه رىمى
ئه حه سن تورا ئه ز يوسفى سه دىقى حه لىمى
(ماكان لك الناس شىبىها و نظىرا)

ئومى سه ره ورى دين مه هبه تى ئاياتى موكه ره م
ئىسمى ته يه هيندى سه فه حان بوويه موفه خه م

لوتفا ته شهيائين ژ سهما کر نه مور هجه م
 گهر تو نه بويا قهت نه دبوو چهرخی موعه زم
 (طوبی لمن اشفقت له کنت مجیرا)

ئهی له علی لهبت عزمی ره میمی دکه نحیا
 جووشان و خورووشان ژ فراقا تیه دریا
 پر شوق خوهار و بته سرگه شته سوریا
 هرچی کو ب شهرعا ته عه مهلداره ددنیا
 (کانت لهم الخلد حیرا و سریرا)

(فخر المکانی) پادشه هی ته ختی مه دینی
 یهک له حزه گه ها عهرشی خرامان ب مه شینی
 ته چهرخی فه لهک بوونه ژ سرگه شتی ئه فینی
 خه لقی کو ئه ئینت بته ئیمان و یه قینی
 تیک بوونه خسارات و (سیصلون سعیرا)

بارانی سه لاتان ژ خودا سوپح و عه شییا
 بهر سهیدی موختاری ره سوولی عه ره بییا
 بهر ئال و ئه سحابی حه بیبی قوره شییا
 سدیق و چ فاروق و چ عوسمان و عه لییا
 (کانوا لک فی الدین معینا طهیرا)

ئهی سهیدی عالم سه نه دی نوورا هیدایهت
 هیفی دکن ئهم ژ ته ئهی سهر رسالهت
 مه حروومی نه گیری مه ژ دیوانی شه فاعهت
 (باتی) ب جهه نه م بته پهروار قیامهت
 (قد کنت له ثم شفیعاً و طهیراً)

واته: ئەي پيغه مبهري گه وهره ئيسلام! به هۆي تيشكي پرومته تي تۆوه جيهان پرون بوو ته وه، تۆ سه روكي ته وای خه لکی نه وهنده ميهره بان و دلاوا و به خشندهيت که به مه مووی خه لک مژده ت داوه له و دنيا به ناوات بگات.

ئەي پيغه مبهري تۆ پيغه مبهري خواي ناق و ته نيایت و، تۆ ته نيا دوری يه تيمي و له دهريای بي بنی خواي دای، تۆ وهکو يوسف هيمني، هيچ که سيک وهکو تۆ نيه و تۆ له ناو خه لکدا بي وینه و بي هاوتای.

ئەي پيغه مبهري گه وهره ئيسلام! تۆ نيشانه ي خوايت و ناوی تۆ له دلاان دايه و نه گهر تۆ نه باويت جيهان به دي نه دهات، خۆزگه م به و که سه ی که تۆ خۆشت ويستوه و بوويته به په نادهری.

ئەي پيغه مبهري بزه ي ليتوت ئيسکی پزيو زيندوو ده کاته وه، ئاوی دهريا به هۆي تۆوه شه پۆل دهدا و ده که ويته خرۆش و، نه ستيره کان له خۆشي تۆوه ده که ونه گه پان، ههر که سيک له رتي تۆوه بروا، چيگهي به هه شته.

ئەي پيغه مبهري تۆ سه روک و پاشای مه دينه ي، چه رخی گه ردوون گيرۆده ي نه ويني تۆيه، نه و که سه ی که بروای به تۆ نه هيناوه، دۆراندوويه و ده که ويته ناو ئاگری دۆزه خه وه.

هه موو پۆزي چ له به ره به يان و چ له کاتي خه وتناندا بارانی سه له وات ده باريته سه ر پيغه مبهري گه وهره ئيسلام و بنه ماله که ی و ياره کانی: (نه بوويه کر) و (عومه ر) و (عوسمان) و (عه لي)، که نه مانه يارمه تيده ر و هاريکاری پيغه مبهري بوون.

ئەي پيغه مبهري گه وهره ئيسلام! به تيشکی پيئونيی خۆت هيو و ئاره زومان به جي بيته و، له رۆزي په سلاندا له تکی خۆ بيته ريمان نه که ی و، (باته يی) له دۆزه خ پرگار که و بيه به تکاکاری.

سه رچاوه کان

- ۱- به يازيک که له ساڵی ۱۲۰۱ی کۆچيدا نووسراوه.
- ۲- که شکوئيک که له ساڵی ۱۲۵۸ی کۆچيدا نووسراوه.
- ۳- ميژووی نه ده بي کوردي - عه لانه دين سجادي - به غدا، ۱۹۵۲.
- ۴- تاريخ مردوخ - تاليف ايت الله مردوخ - تهران، ۱۳۲۴.
- ۵- کورد و کوردستان - نه مين زه کی - به غدا، ۱۹۳۳.
- ۶- ديوانا کرمانجي - عبدالرقيب يوسف - نجف، ۱۹۶۰.

مورادخانی بایه‌زیدی

۱۲۰۳-۱۱۵۶

ئەم ھۆنەرەمان ناوی مورادخان و خەلکی بایه‌زیدی کوردستانی تورکیایە و بەمورادخانی بایه‌زیدی ناسراوە. مامۆستا شێخ محەمەدی مەردووخ لە پەراوی میژووی کورد و کوردستاندا دەلی: مورادخانی بایه‌زیدی کە لە ئوین و خواناسی و سۆفیەتیدا ھەندێ پەرتووک و نامیلکە بەکەلکی داناون، لە سالی ۱۱۵۶ ی کۆچی لە دایک بوو و لە سالی ۱۲۰۳ لە تەمەنی چل و ھەوت سالییدا کۆچی داوی کردوو.

مامۆستا ئەمین زەکی بەگ لە پەراوی (ناودارانی) کورددا دەلی: مورادخانی بایه‌زیدی کە تا نیووی سەدی دوازدەمی کۆچی ژیاوە، گەلی ھۆنراوی بەزاراوی کرمانجیی باشوور و کرمانجیی باکوور لە شوێن بەیادگار ماونەتووە و زۆربەیی ھۆنراوەکانی گالتە و گەپە.

ئەم ھۆنەرەمان بەپێی ئەو زانیاریانەی کە کەوتوونەتە دەستمان لە بایه‌زیددا لە دایک بوو. ھەر لە منداڵیدا خەریکی خۆتندن بوو و لە پاشا چووێتە حەجرەیی فەقییان و بۆ خۆتندن ھەموو ناوچەکانی بایه‌زید و ھەکاری و بتلیس گەراوە و لە خۆتندنا زۆر وشیار و چوست و چالاک بوو و لە پێژمان و وێژەیی عەرەبی و فەقی ئیسلامیدا سەرامەدی پۆژگاری خۆی بوو و سەرەنجام گەراوەتەوێت و مەلەبەندەکەیی خۆی و لە داوی مردنی باوکی بووێتە جێنشینی ئەو و خەریکی کاروباری مەلکداری و بەپێتووەردنی کاروباری ئەو دیتیانە بوو کە بەمیرات بۆی ماونەتووە و ئیتر پاشماوێتی ژبانی بەم چەشنە بەکاری خەلک و کۆبوونەوێت لەگەڵ زانایان و ھۆنەران و ھۆنەرەکانی ھۆنراوە بردووەتە سەر تا کۆچی داوی کردوو و ھەر لە بایه‌زیددا نێژراوە.

مورادخانی بایه‌زیدی لە ھۆنەرەکانی ھۆنراوەدا دەستیکی بەرز و بالایی ھەبوو و ھۆنراوەکانی زۆر تەپ و پاراو و شیرین و پەوان. ئەوێ کە لە مورادخانی بایه‌زیدیەو بەیادگار ماوەتەوێت بریتیە لە ھەندێ ھۆنراوی دلدار و ئاینی و چیرۆکی زەمبیل فرۆش. چیرۆکی زەمبیل فرۆش کە داگری دوو سەد و پەنجا و چوار ھۆنراوە، لە سالی ۱۱۹۰ ی کۆچیدا ھۆنەرەتووە، وەک خۆی دەلی:

سەد و نەوێد سالی بووریە پاشی ھەزارا ھیجریە

مورادخان دیت سەرھاتیە ب شیعەر ب گۆتەکا خوش

سەرچاوەی ئەم داستانە وەک دەلی لە دەروپەری سەدی ھەشتەمی کۆچیدا پووی داو. میر سەعیدی کوپی حەسەن پاشای دیاربەگری ھەبوو کە لە پاش مردنی باوکی چوو سەر تەختی پاشایەتی و بوو جێنشینی ئەو. پۆژتیکیان لەگەڵ تا قەمێ لە ھاوێلانی چوو پاو

و له کاتې گه پانه ویدای پروانې که چهند که س داره تهر میکیان هه لگرتووه و بۆ گۆپرستانې ده بن. میر سه عید له ئه سپه که ی دابه زې و سه ری داره تهر مه که ی هه لداوه و دیې که تهر می لاوێکه و به مه زۆر په ریشان بوو و کاتې که یشته وه مالّ جلویه رگی میریه تیې له بهر داکن و جلی دهر ویشیې کرده بهر و له گه ل مالّ و منداله که یدا دهشتی گرته بهر و له ولاتیکې ناموډا نیشته جې بوو و بۆ ئوه خو ی و مالّ و منداله که ی بتوانن ژیان بهر نه سه ر، خه ریکی فروشتنی زهمبیل بوو، شه وانه ش خه ریکی نو یژ و پارانه وه و لالانه وه له خوا ی تاق و ته نیا بوو تا پوژتیکیان گولّ خاتوون ژنی میری ئه و ولاته له سه ربانه وه چاری که وته زهمبیل فروش و گراو و سه و داسه ری بوو و فه رمانی دایه نو که رهکانی که ئه و به یتنه لای و ئه و سا داوای له زهمبیل فروش کرد که له گه لیدا رابو یژ و زهمبیل فروشیش زانیی که له کو لې نابیته وه له په نجه ره ی کو شک وه خو ی خسته خواره وه بزړ بوو. گولّ خاتوونیش له پاش زهمبیل فروش ئارام و ئوقره ی لې بړا و دهشتی گرته بهر و به چار ی شیت و لیوه بوو و سه ر نه نجام گیانی به گیان ئافه رین نه سپارد.

مورادخان سه ره تای داستانه که ی به ستایشی خوا و پیغه مبه ر ده ست پې ده کا و له پاشا ده ست ده کاته وتنی داستانه که و پاکی و خاو یینی میر سه عید یا زهمبیل فروش دهر ده خا و به م چه شنه ده لې:

نه ی دل و مه ر جار هک بجو ش
له مه جلسا پر ره وق و خو ش
گو ه بده نه سو حبه ته ک خو ش
ده که ین به حسی زهمبیل فروش
زهمبیل فروش کو رې میرانه
لاوه کو به ژن په یحانه
خودانی کو چک و دیوانه
له که یف و سه یران شه ف و پوژ
شه ف و پوژ که یف و خو شیه
به عیشق و په قس و شاهیه
چوو عاجزی دلداییه
نه دیتیه ساعته ک نه خو ش
شه فه کی شه فی ئینی بوو
خه ونه ک عه جائب دیتی بوو

له ناو خه ویدا گری بوو
 دل و هناف لى هاته جوښ
 ژنا وی لى کر پرسیار
 بوچی دهگری تو نهی نازدار
 ژ بهرچی نهف ترس و هوار
 ژ بهرچی رابووی مهنده هوښ
 شانزاده دبیژیت نازهنین
 من دی خه ونهک خوښ و شیرین
 قهسر و سوسوور هه موو زترین
 تول ناقد احووری په رده هوښ
 له خه و هاتم بیمه قهسران
 نه ز و تو پیکفه بکهین سهیران
 له من حووری بوو ده رگه وان
 له و نه ز هوشیار بووم مهنده هوښ
 گو ده رکهفه تو نه لى پيش
 هه په ل دونى ببه ده رویش
 نه هیله قهت روژ و نفیژ
 ببه فقهیرهک خه رقه پوښ
 نه هیله قهت دلی فقهیر
 هوشیار به نه نه بیه میر
 خو نه ئیخیه قهید و زنجیر
 له قیامه تا ته نگ و نه خوښ
 تو دزانی مــــرن هیه
 نهف قهسر و باخه بوتهیه
 ملکی دونى بی فایدهیه
 چاکی بکه بو جهی خوش
 من گوریک ناگر دیتییه
 ل جهه نه مى ده رکه و تییه

دهم عهبدالی خودییه
 نه ز دهمه سهله فروش
 باب دبیت نه ز به خودی
 دهم ته مندال و ژنی
 بگپری وان ل ده ری خه لقی
 پووس و برسی عیش نه خوش
 خهلق و عالم پیر و وزیر
 هه موو فیکرا ده بیته میر
 بلا بچیت خو بکته ژیر
 دا تام بکته حالی فقیر
 زه مبیل فروش رابوو سه ری
 ماچ کری دهستی بابی
 خاتر خواست ژ هه موو خه لکی
 ب که یف و بدله کی خوش
 زه مبیل فروش ده رکته ژمال
 نه مال دل خه م و خه یال
 دگه ل وییه ژن و عه یال
 چون دا بخون رزقه ک هه لال
 هه تاکو چونه میردینی
 کووفه ک دی ل چولی بته نی
 گوتی ورن دابچینی
 چیتره ژ قه سره کا خوش
 رابوول پوژا پاشییه
 زه مبیل ل خو هلاندییه
 ل کولانا دکته گازییه
 گول خاتوون ژ دوور دیتییه
 خاتوون ژ دوور قه دبینیت
 هه یران و بی هوش دمینیت

په رده ی لېر خوه ده لېنیت
 گاز دکات زه مېل فروش
 خاتون دبیت لوی دېرویش
 کهره م بکه تو وېره پیش
 سه لکا مهن بزېر کیش
 یا بچووک قیمه تا ببیژ
 خاتون دبیزیت نهی فه قیر
 وېره پازي ل تهختی میر
 قیامه تی بکه ژ بیر
 له دس حق نه که نه ف پوژا خوش
 روو سووړه گهر دن به خاله
 من به رده دا بچمه ماله
 تو وېره گـــــوه بده من
 ل ته حلال بیت جانن من
 دی ته نه که م مرویک مهن
 به قهصر و ماله کا خوش
 وېره نهی لوی فه قیر
 روونی سهر دوشه کا میر
 تیک فاده زولفی هریر
 نه ز پاشی دئ ته که م وېزیر
 زه مېل فروش مای هیفی
 دهستی خوه سهر فراز کری
 دوعا ژ په بی خوه خواستی
 خه لاس که من به دل کی خوش
 هیژ من نفیژ نه کریه
 مه سینه ه لگرت چووه بانیه
 حق له سهر بانی نافیتییه
 ژبه ر خاتونا نامووس فروش

واته: ژنه که یی ده لئی نهی به به له یی چاوم ترس له دللی خوت دهرکه، خو باوکت فرمان نه یی
 حوت ولاته و خوا نهم هم مو سامان و دارایی و له شکره یی پی داوی، له بهرچی خوت
 دمخه ییته ناو تهنگوچه له می پوژگار هوه؟ دسا هلسه برؤ گشت و گیل و سهیران و پاو
 بکه و ناسک و په زمکویی بکوژه و توول و تانجی له گهل خوت بهر، شازاده پیی ده لئی: په ندم
 دامه دهوه نهم گیانه شیرینه که خوا پی می داوه نامانته و هم موومان ده بی بچینه ناو
 گوژنکی تهنگ و تاریکه هوه. پوژنکیان شازاده چوه پاو و دی مردوویکی پیر دهنیزن
 به جارئ دنیای لی بیزرا و به بابی وت من دهموئ ببمه عه بدل و لیره دا نامینم، باوکی وتی
 من ژن و مندا له که ت پی نادهم که پروت و برسی ژیان بهر نه سهر، هم مووی پیران و
 وهزیرکان وتیان با برها و ژیر بیت هوه و خوئی ده که پیت هوه، نهوه بوو که زمبیل فروش
 له گهل مال و مندا له که یی پتی گرته بهر و چوونه ولاتی ماردین و له ویدا خهریکی زمبیل
 فروشی بوو و کولان به کولان ده که پا و زمبیلی ده فروش، خاتوون چاری پی کهوت و دللی
 پی دا و وتی: نهی زمبیل فروش تهواری زمبیله کانت بهر پی ده کیشم به مهر جی له گهلما
 پاویری و نهوسا ده تکه مه پیاوکی گه وره و لهم کوژکه دا ژیان بهر ییته سهر، زمبیل فروش
 که به جارئ ناو می د بوو له خوا پارایه وه که له دهستی نهو پژگار بی، نهوه بوو که له
 به نجره یی کوژکه وه خوئی خسته خواره وه و بزر بوو.

سه رجاوہ کان

- ۱- تاریخ مردوخ - تالیف ایت الله مردوخ کردستانی - تهران، ۱۳۳۳.
- ۲- مشاهیر الكرد - تالیف امین زکی - بغداد، ۱۹۳۲.
- ۳- خلاصه تاریخ الكرد و الكردستان - بغداد، ۱۹۴۵.
- ۴- زمبیل فروش - یادگاری مورادخانن بایه‌زیدی - هولیز، ۱۹۶۷.
- ۵- یادداشت‌هایی خۆم سه‌باره‌ت به‌مورادخانن بایه‌زیدی.

شا په رته وی هه کاری

۱۲۵۷-۱۱۹۴

نهم: هونه رهمان ناوی همه سه عید و کوری نه حمه د بهگ و نازناوی په رته و به شاپه رته وی هه کاری به ناوبانگه وله دهو روبه ری ده ریاجه ی ورمیتدا هاتووته دنیاوه و له ناخر و ئوخری سده ی سیزده می کؤچیدا له شاری ئادرنه دا کؤچی دواپی کردووه و هر له ویدا ئیژراوه. سهاره ت به میژووی له دایکبوی و مردنی شاپه رته و هرکه قسه یه کی لئوه کردووه و ئیمه لیره دا ئو قسانه دینین و له پاشا زانیاریه کانی خوشمان ده خینه پوو و په نگه راستییه که مان بؤ دهرکه وی.

مامؤستا نهمین زه کی بهگ له په راوی میژووی کورد و کوردستاندا ده لئ: شا په رته وی هه کاری دیوانه که ی له سالی ۱۲۲۱ ی کؤچی نووسیو ته وه، واته له و میژووه دا ژیاوه. مامؤستا علائه دینی سه جادی له به شی باخی شاعیرانی میژووه که یدا ده لئ: شاپه رته وی هه کاری له سالی ۱۲۲۶ ی کؤچیدا دیوانی کی ده سخته تی نووسیونه ته وه. شه مسه دین سامی له په راوی (قاموس الاعلام) دا ده لئ: شاپه رته وی هه کاری به کی له هونه رانی کوردی ئیرانییه و له سر شتویه هیندی هونه رانی هونیو ته وه و گوره که ی له شیراز له نزیک گلکؤی سده ی دایه.

مامؤستا قه ناتی کوردق له په راوی: گراماتیکا زمانی کوردیدا ده لئ په رته و به کی هه کاری هونه رانی له سالی ۱۲۲۸ ی کؤچی بهزاراوه ی کرمانجی نووسیون. هه روه ها مامؤستا محمه د علی عه ونی ده لئ: دیوانی شاپه رته و له سالی ۱۱۲۱ ی کؤچیدا نووسراو ته وه و له مه وه نه وه مان بؤ دهره که وی شاپه رته و له سده ی سیزده می کؤچیدا ژیاوه.

له په راوی (دایره المعارف الاسلامیه) دا هاتووه که شا په رته و، ناوی همه سه عید پاشایه و له دهو روبه ری ده ریاجه ی ورمیتدا هاتووته دنیاوه و پاشان چووته هه کاری و له وئوه چووته نه سته مبول و بووته کار به ده سته ده ولته عوسمانی و له سالی ۱۲۴۰ ی کؤچی بووته نووسه ر و له سالی ۱۲۴۳ دا بووته سه رۆکی نووسه ران و پاشان چووته میسر و له سالی ۱۲۵۱ دا بووته وه زیری کاری ناوخر و له پاشا سولتان محموودی دووه می عوسمانی (۱۲۵۹-۱۲۲۸) یقی لئ هه لگرتووه و نه وی ناردووته ئالبانی و بهر له وه ی بگاته شاری ئادرنه مسته فا پاشا دهرمانخواردی کردووه و مردووه.

مامۆستا عەبدولرەقىب یوسف لە دیوانی کرمانجیدا دەلێ: بێگومان شا پەرتەوی
 ھەکاری لە سەدەى سێزدەمى کۆچیدا ژیاوه و زۆربەى ژيانى لە شارى ھەکاریدا بردووەتە
 سەر، بەلام ژيانى زۆر تاریکە و نازانێ لە کوێدا لە دایک بووه و لە کوێدا مردووه، ئەوەندە
 ھیه که دیوانەکەى لە سالى ١٢٥٣ى کۆچى بۆ یەکەم جار لە سالى ١٣٥٣ى کۆچى لە
 شارى بۆلاقی میسر لە چاپ دراوه.

لەم دوايیهدا بەیازێکی دەستنوس کەوتە دەستمان کە ھەندێ لە ھۆنراوەکانى
 شاپەرتەو و مەلای جزیری و مەلای باتەیی و ماجن و مەنسوری گرگاشى و مینای تێدا
 نووسراون و لە پەراوێزى ھۆنراوەکانى شاپەرتەو دا ھاووھ کە شاپەرتەو لە سالى ١١٩٤ى
 کۆچى لە دایک بووه و لە سالى ١٢٥٧ کۆچى دوايى کردووه و بەس.

شاپەرتەو لە ھۆنینهوێ ھۆنراو دا دەستیکی بەرز و بالای ھەبووه و لە ھۆنینهوێ
 ھۆنراو دا دوو پێچکەى گرتووھتەبەر:

ئاینى و دلدارى. وا دیارە شاپەرتەویش وەکو زۆربەى ھۆنەرانى تر سەرھتا شەیدای
 دیمەنە جوانەکەى کوردستان بووه و لە پال ئەمیشەو شۆخوشەنگى و جوانیى
 دلخوازەکەى ئەوەندەى تر ئاورى کورتزەمەکەى خۆش کردووه، بۆیە بەپاریزەوہ پروو دەکاتە
 دلدارەکەى و دەلێ:

سەروێ ئازاد و قەد ئەشنائى تە تەسکانە ل من
 شەبەى حالى مە سەرى زولفى پەرىشانە ل من
 ئەو قەدەر جەور و جەفا و ستەمىت دیتنە من
 زەرپەیکە لوتف تە قىمەت ب دوو سەد جانە ل من
 دەرھەقى من تە وەکی نینە سەرى پەحماکەرەم
 ژ لەبى لەعلێ دوو و یەک تە ئیحسانە ل من
 سەبر و سامان و سکون پر لە مە دشوارە گەلەک
 ئەجەل و مەرگ مەرن حالەتەکە ئاسانە ب من
 گەرچ من نینە ل نک تە قەدرى مودقەدر
 بەندەئى خاکی درەت میسلى سلیمانە ب من
 ژ خەتێ ھەزەرەتێ من دیدەئى جان پۆشەن بوو
 لەبى لەعلێ تە وەکی چەشمەئى ھەیانە ب من
 چ ھەدێ (پەرتەوی) یارا وی بەندە ب بت
 حاکم و مالکى پوھان بسکى جانانە ب من

واته: بالای سهول و قه‌دی ناشنات نه‌هوه‌نی دلی منه، سه‌ری زولفی تو وه‌کو حالی من
 په‌ریشانه، نه‌ه‌نده سته‌م و زور و سه‌خه‌تیم دیوه که تو زق‌الیک خو شه‌ویستی تو بایه‌خی
 دووسه‌د گیانی بۆ من هه‌یه، تو هیچ به‌زه‌ییته به‌مندا نایه‌و پیت خو ش نییه، به‌لام ماچیکی
 لیوی لالی تو بۆ من خیره، نارام و ئوقره‌ گرتن بۆ من زور گرانه‌ و، مردن بۆ من تا مانه‌وه
 ئاسانتره‌ گهرچی من له‌لای تو پیزم نییه، به‌لام نوکهریی دهرگای تو بۆ من وه‌کو سلیمان،
 له‌ به‌ختی تو چاوی دلم پوون بووه‌وه و، لیوی لالی تو وه‌ک سه‌رنجاوه‌ی ناوی ژبان به‌ بۆ من،
 تاکه‌ی (په‌رتو) ده‌بیته به‌نده‌ی یار و گیرۆده‌ی ئه‌و ده‌بی، بسکی ئه‌و و پتمێرد نارام ده‌ری
 گیانه‌ بۆ من. شاپه‌رتو نه‌ه‌نده گیرۆده‌ی دلخوازه‌که‌ی ده‌بی که به‌جاری نارام و ئوقره‌ی لی
 ده‌برئ و ده‌داته ده‌شت و کتیا و ناچار گله‌ و گازنده‌ له‌ دلی خو‌ی ده‌کا و به‌م چه‌شنه‌ دلی
 زاری خو‌ی ده‌لاوینته‌وه و ده‌لی:

ژنده‌ بوون دیسا ژ نۆ من دهر دوک‌و‌فانیت ددل
 نینه‌ لوقمانه‌ک ببیژت دائو دهرمانت ددل
 هه‌ر که‌سه‌ک موخبر نه‌ن ژ نه‌حوالی زه‌خما باتنی
 لی ده‌زانت ئه‌و که‌سێ وێ جهرح په‌یکانت ددل
 به‌ری باغی جهان خو ش با سه‌فا خو ش په‌نگه‌لی
 حه‌یف گولچین موهله‌تی قه‌ت نادت ئاواتیت ددل
 گه‌ر چ دل من بوو زه‌بیحی تیغی جه‌لادا به‌لا
 لی ژ سولتانی قه‌زا تین تازه‌ فرمانت ددل
 مه‌نجه‌نیکا غه‌م ده‌هست ئوستادی چه‌رخێ که‌ج
 تیک هو دیوان کرینه‌ قه‌سر و ئه‌یوانت ددل
 ماتنی ئه‌ز کرمه‌ سه‌رگه‌ردان و ژارو دهریده‌ر؟
 دعا له‌ ما حادس کو نینه‌ خانه‌ ویرانت ددل
 گو‌تتا (په‌رتو) ئیلاهی نینه‌ شکوایا چ که‌س
 دی ل نک ته‌ شه‌گوه‌ په‌ک دهرد و غه‌م نه‌حزانت ددل

واته: دیسانه‌وه دهرد و برینی دلم زور بووه‌ته‌وه، لوقمان و بژیشکیک په‌یدا نابێ که برین
 و دهرده‌که‌م دهرمان بکا، هه‌ر که‌سێک ئاگای له‌ برینی دل و ده‌روونی من نییه، به‌لکو ئه‌و
 که‌سه‌ ئاگای لیته‌ که‌ دلی به‌تیر نه‌نگی‌راوه‌ واته: هاو‌ده‌ردی منه، به‌ری باخی جیهان زور
 جوان و خو ش په‌نگه‌، به‌لام به‌داخه‌وه ئاواته‌کانی دل ماوه‌ی ئه‌وه‌ ناده‌ن که‌ بنیادم که‌لکی
 لی وه‌رگرئ، گهرچی دلی من که‌وته ژیر تیغی نه‌سه‌خچی زه‌مان، به‌لام ئه‌و دله‌ هه‌موو دهم

بۆ یار دەبیته کۆشک و هەیوان، ئەو دڵ مەگەر هەر تەنیا هەر منی دەربەدەر و ئاوارە و بێ خانوومان کردوو؟ بە لێکو تەواوی خەلکی جیهان بەم داخووە داخدار کردوو و مالی دلبانی ڕووخاندوو، خایا (پەرتەو) لە کەسێک کله و گازنده ناکا بە لێکو دلم لە دەرگای تۆ ئەم کله دەکا.

سەرچاوەکان

- ۱- دیوانا پەرتویی هەکاری - توێژاندنا صادق بەهائەدین ئامیدی - بەغدا، ۱۹۷۸.
- ۲- خلاصه تاریخ الكرد وکردستان - تالیف محمد امین زکی- بغداد، ۱۹۶۱.
- ۳- گراماتیکا زمانی کوردی - قەناتی کوردی - یرێغان، ۱۹۶۰.
- ۴- دیوانا کرمانجی - عبدالرەقیب یوسف - نەجەف، ۱۹۷۱.
- ۵- میژووی ئەدەبی کوردی - عەلانیەدین سەجادی، ۱۹۵۲.
- ۶- بەیازێکی کۆن کە هەندێ لە ھۆنراوەکانی پەرتەوی تێدا نووسراون.

مەلا مەنسووری گرگاشی

۱۲۶۲-۱۱۹۷

ئەم ھۆنەرەمان ناوی مەنسوور و کۆری مەلا ئەحمەدی گرگاشییە و بە پیتی ئەو بە لگانە ی کە کەوتوو نەتە دەستمان لە سالی ۱۱۹۷ ی کۆچی لە دیتی گرگاشدا لە دایک بوو. گرگاش گوندیکی بچوو کە کەوتوو تە خۆرەلاتی شاری ئامیدی. هەر لە منداڵییەو لە لای باوکی خەریکی خۆندن بوو و لە پاشا چوو تە حوجرە ی فەقییان و بۆ خۆندن گەلی مەلەبەندی کوردستان گەراو، ماوێک لە ئامیدی بوو و ماوێکی زۆریش لە دیاربەکر خۆندوو یەتی و سەرەنجام لە بتلیس خۆندنەکی تەواو کردوو و گەراو تەو بۆ گرگاش و پاشماوێ ژیا نی بەوانە و تەنەو و پێنۆینی خەلک بردوو تە سەر تا لە سالی ۱۲۶۲ لە تەمەنی شەست و پێنج سالی دا کۆچی دوایی کردوو و نێژراو.

مەلا مەنسوور بەیەکی لە ھۆنەرانی ھەرە بەرزی کورد دیتە ژمار و، لە ھۆنەو ی ھۆنراوی دلدار ی و ئاینی و سروشتیدا دەستیکی بەرز و بالای ھەبوو و ھۆنراوەکانی زۆر تەپ و پارا و شیرین و پەوانن.

مەلا مەنسوور وادیارە وەکو زۆربە ی ھۆنەرانی تر شەیدای دیمەنی جوانی زیند و مەلەبەندەکی خۆی بوو و چاوەندازی گرگاش درگای ھۆنراوی بۆ کردوو تەو، لە پال ئەمەشەو جوانی و شۆخوشەنگی دلخوازەکی ئەو نەدی تر ناگری بەرداو تە دڵ و دەروونی و کورتژی ھۆنراوی پێ بەخشیو بۆیە ھەر لە سەرەتاو بەسروش تە جوانەکی

کوردستان هۆنراوی هۆنیوه تهوه، بۆ وینه لههه پارچه ههلبهسته دا که له سه رهتای لایه تیدا
هۆنیویه تهوه باسی به هار و سروشتی کردووه، وهکو ده لێ:

سویحان ژ شاهێ بێ چوون چ به هارهک که سکونه
قادر (کن فیکون) ژ نه رزان ده ربوون عویوونه
کوهساری، د مه حزوون ب ئیزنا وی فه بوونه

کوهسارا فه ده رکه تن هه لالان سه ره لینه
دنێف که قران فه رهستن به یان بوو نه رزی شینه
ته فیری ژ بن ده رکه فتن کیری ببوون په نگینه

مونه قهش بوو جباله ژ ئالال و به یبوونان
ژ دهنگی په عدی بهاری وی هلات کیره ستوونه
وی نازل بووی خه لاته بیابان ته زین بوونه

ته زین بوون کووه و سه حرا ب لوتفا زوجه لالی
ئه حمه ربوون دهشت و چیا ب گولیلکێن بهاری
یه قین خه لاتی ئه لالا ژ بوون دنیایێ هناری

خه لعه تی سوور و زه ربوون هناری ژ بوو که لوکه
کوهساران مونه ووه ربوون مورغان لسه چیکه چیکه
له مرغزاریت په نگین عه مزه لیب لیکه لیکه

ته مام که ملین دنیا ب زینه تا بهاری
که بکی د مه وتن چیا ویت ژووردا هاتن خاری
دێ خه به رده م ژ هه میان هند بوومه دحی ئاداری

نیشان ب لوتفا ته ب که فی و کانیا
کیری بوونه جه نه ت ب قوده تا ره بان
چ خه لکی پی عبره ته دانا ب نیف شاهیا

شاهی و صفا و سورور ئەو سابتن دبهاری
چیا گهریان د مەعمور دنەقشیت جووبیاری
زاهر بوو جومله مەستور د مەها پاشی ئاداری

واته: خویا ئەم بەهاره چ بەهاریکی خۆشه و گولاله سوررهکان لەسەر کێوهکانهوه
سهریان دهرهتیاوه و به پڕهزا لهسەر بهردهکانهوه پڕا و هه لالهکان دهستیان کرده پێکهنین و
به ییوونهکان لهسەر ماھ و پڕهوه زهکانهوه سهوز بوون و بهجاری دهشت و کتیوان پڕهنگین
کرد و هه وره برووسکه له کێوهکانی کوردستانهوه دهنگی دایهوه و کتو و دهشت بهجاری
پارایهوه و، پهله وهرهکان نیشته سهر چلی دارهکانهوه و بۆلبولهکان له مێرگهکاندا
دهستیان کرده چریکاندن و، ئاوی جۆبارهکان بههازه هاژه لهسهرهوه هاته خوارهوه و
سۆسهن و نیرگز و گولانی جۆر بهجۆر بهجاری دهستیان خه ملاند و، ئاوی کانی و
کارێزهکان له جۆگهکانهوه پڑانه خوارهوه و بهم چهشنه کوردستان جاریکی تر پارایهوه و
بووه بهههشت بۆ دلداران و سهوداسهران.

مه لا مهنسور گهرچی هۆنراوی زۆر بووه بهلام لهبەر ئهوهی کۆ نهکراونهتهوه زۆربهیان
لهناوچوون و ئهوهش که مابنهوه لهناو کهشکۆل و بهیازهکاندا نووسراون و بهیادگار
ماونهتهوه.

سه رچاوهکان

- ۱- به یازێک که له سالی ۱۲۶۱ی کۆچیدا نووسراوه.
- ۲- کهشکۆلێک که له سالی ۱۲۷۳ی کۆچیدا نووسراوه.
- ۳- یاداشتهکانی خۆم سهبارهت به مه لا مهنسووری کرگاشی.

شیخ نووره دینی بریفکانی

۱۲۰۵-۱۲۶۸

ئهم هۆنره مان ناوی نووردهین و کوری شیخ عهبدولجه باره و بهشیخ نووردهینی
بریفکانی ناسراوه. به پیتی ئه زانیاریانهی که کهوتوووته دهستمان له سالی ۱۲۰۵ی
کۆچی له دیتی بریفکاندا پیتی ناوته مهیدانی ژیانهوه. بریفکان گوندیکه که له چهند
کیلومه تری دهۆکدایه. ههر له منداڵیهوه له لای باوکی خهریکی خۆیندن بووه و قورئان و
پهراوه ورده لهکانی تهواو کردوون و له پاشا چووته حوچرهی فهقییان و بۆ خۆیندن گهلی
شوین و مه لهبندی کوردستان گهراوه، ماوهیه که له دیتی نیستووت بووه و ماوهیهکی زۆریش
له ئامید له لای مه لا یه حیا ی مزووری خۆیندووویهتی و له پاشا له سلیمانی له لای شیخ

یوسف ئەفەندی خوێندنەکەى تەواو کردووه و وەمى مەلایەتى وەرگرتوووه و ئەوسا کەوتوووتە داوی تەریقەتەوه و ماوەیهک لەلای شیخ مەحمودی موسڵی ماوەتەوه تا خەرقەى وەرگرتوووه و گەراوەتەوه زێد و مەلەندەکەى خۆى و پاشماوەى ژيانى بەوانە وتەوه و پێنۆینیى خەلک بردوووتە سەر تا لە ساڵى ١٢٦٨ لە تەمەنى شەست و سێ سالیدا شەرابى لە مەیگێرى گەردوون وەرگرتوووه و خواردووێتەوه و لە گۆرستانەکەى بریفکاندا نێژراوه.

شیخ نوورەدین بەیهکى لە ھۆنەرانى خواناسى کورد دێتە ژمار، جگە لە دیوانەکەى کە داگرى ھۆنراوى کوردی و عەرەبییە، چەند پەراوى ترى سەبارەت بەرێ و پچەى خواناسى بەزمانى عەرەبى داناوە کە ھێشتا چاپ نەکراون.

ھۆنراوەکانى شیخ نوورەدین گەلێ تەپ و پاراو و شیرین و پەوانن. لە ھۆننەوێ ھۆنراودا سەرى کێشاوتە درگای ھەموو جۆرە وتنیکەو: ئاینى، کۆمەلایەتى، ئەمەش چەند ھۆنراوتیکى ئەم ھۆنەرە کە دەلى:

تە دڤى دل تە ب رەنگى مەھ و خورشیدی جەلى بت
 ھەر لە ژەنگار سفر جەوھەر و گەوھەر عەمەلى بت
 ب جەلیس مزى کەفن لەخۆ پێچە خەمووی
 داکۆ غسالى تە فەکور تە بشووتن نەبەلى بت
 نە بەلى بت ژ تە یەک رەنگ و نەناس ژتە پەسمى
 ئینس و وەحشەت ژ تە را وارس و ھەم پاز و وەلى بت
 سەد و پەنجا شەواھد کول بن جیبى کراسى
 تە ل ھەر جا ب عەیان شاھد نا موحتەمەلى بت
 ھەفت قاز و قولنگان بەو گل سىھ و غەزالان
 وە ل کووھان چو کوپین تە مەقامەک جەبەلى بت
 تو د یووچى ژ کەبابت جال ھەر کەھف و حفاران
 خۆب سەر بەستا زراعى ئاف ژ عوزاران و گەلى بت
 خلوتما دل ژ تە رەنگى نەبتن عەینى نفاقە
 گەر تە دل ئەم ھەمى ئەغیار و موبەرا و خەلى بت
 تەخت و حیکمەت وە دەبینم دبنى چاھ و لەسەر چل
 قسەت زى بکرى سۆمەدێ چاھ و چلى بت

پير و ئوستاد چ حاجت ب على حيدەر ههستن
 شهف و پۆزان ژ تهر پيرى خوداوهندى على بت
 مهه و سال و شهف و پۆز و دهم و گاف نهزهيه عومر
 مهپۆزان ب خسارمت تا شهكهنگى ههزهلى بت
 وهكو تفلان ژ غروورئ ب دنئ غافلين ئهم
 روو سياهين ژ خودئ وهخته مهشهرم و خهجهلى بت
 خلوهيهكه جلوه ژ نوورئ مه نهدى سافى بيت
 جلوهيا خلوه فران شيفه ژ فئ بهدرئ جهلى بت

واته: نهگهر دمهوئ كه دلت وهكو مانگ و خۆر بدرهوشيتهوه و، ژهنگى دلت وهكو مس
 لابهى و ببېته كه وهريكي باييدار، دهبي حهوههرى خۆت دهرخهيت و جلويهركيكي كۆن
 له بهركهى و له خۆپهسهندى لادهيت و بيرى خۆت بهجارئ پاك و خاوين كهيتهوه و
 بهبيركردنهوه خۆت بشۆزيتيهوه تاكو پئ و پهوشتى پيشووت ئيتتر لهناوبهري و پئى
 خواناسى بگريته بهر، چونكه له پۆزى دواييدا تهواوى نازاى لهشت دهبنه شايهتى
 كردهوهكانت، كهوابوو كارئ بكه كه ئهوان شايهتى خواناسى و پاكيت لهسهر بدن و،
 ههموو خهلكيش له تۆ رازى بن. ئيمه دياره وهكو مندا لان بههۆى نهزانويهوه له جيهان
 غافلين و له درگاى خوا پورپهش و شهرمهندهين، هيچ شوپينيك له تيشكى خوا بئ بهش
 نيه، كهوابوو خوات له بير نهچيتهوه و هر بههيوئى ئهوه به.

بريفكانى له پارچه ههلبهستىكى تردا هر لهم بارهوه دهئى:

پاست و چهپ تير دانه جانئ پاست و چهپ
 نهوس پهشتوۆزئ كهفانى پاست و چهپ
 بئ دل و ئينساف و زالم فتنه خيز
 سينه غربال كر - نهانى پاست و چهپ
 ئهز دخۆدا بووم مه دى بئ مروهتان
 دينه جاني من نيشانى پاست و چهپ
 تير و پم دل ما دنافئ ههلقه پهنگ
 من ب ئهحوالى نهزانى پاست و چهپ
 ئهرزه دل لهو وئ دبارت هر لهسهر
 شوبهئ قهترئ ئاسمانى پاست و چهپ

غەم ژ من نا هلگرت لهو حوجه تان
 لیک ته که بیور تین بهانی راست و چهپ
 لی مه هر ده ورانه شو بهی کل ژنی
 ئەم له ده ورا باغه بانی راست و چهپ
 وئ جە فایه له نه فسا خو دکەت
 بهس یه کین بی شک نه سانی راست و چهپ
 ئەز برینداری که فانی مال هه له که
 ئەو زلی خای زهمانی راست و چهپ
 لی بلا (نووری) فیدا بت هر ته نی
 دل به ری بینم د خانی راست و چهپ
 ئەحمه دی موختاره دل به ره نووری یا
 کا موراد و کامرانی راست و چهپ
 جهرگی ئیتوونی ته کر ئارمانجی تیر
 شوبه ته شیخی یه مانی راست و چهپ

واته: له راست و چه په وه تیریان بۆم هاویشت و، له په نامه کیه وه سینگیان وهک بیتژنگ
 کون کون کرد و، من که له حالی خویدا بووم، تیره کان له نا کاو که وتنه گیانم، دلم وهکو
 زهوی وایه و تیره کان وهکو باران پژانه سه ره له شم و، خه م و په ژاره دهست له من
 هه لئاگرئ و له گه ل تیره کاندا پیکه وه یه گیان گرت و به رهنگارم بوون. من برینداری ئەو
 که وانهم که یار بۆمی هاویشت و ئەویش زلی خای زهمانه، با (نووری) ببیته قوربانی ئەو
 یاره به لکو له م پیکه وه چاوی پی بکه وئ. ئەو دل به ره ئەحمه دی موختاره، کوا ئەو کامرانی و
 بهخته وهرییه که جهرگی پرتینی منی بهرکه وئ و، وهکو شیخی یه مانی گیانی له پتی یاردا
 بهخت کا و به ئامانجی خو ی بگا.

سه رچا وهکان

۱- به یازیک که له سالی ۱۲۵۸ ی کوچیدا نووسراوه.

۲- یاداشتهکانی خۆم سه بارهت به شیخ نووره دینی بریفکانی.

مجدد سەعیدی میهری

١٢١٠-١٣٠٠

ئەم ھۆنەرمان کوپی مەلا عەبدولرحمان و نەوێ مەلا یەحیای عیمادی مزووریە و نازناوی میهریە. بەپیتی ئو بەلگانی که کهوتوونە دەستمان لە ساڵی ١٢١٠ی کۆچی لە ئامیدیدا لە دایک بوو و ھەر لەوێشدا پێ گەشتوو. لە سەردەمی مندالیدا لە لای باوکی خەریکی خۆیندن بوو و لە پاشا چوو تە حوجرە فەقییان و بۆ خۆیندن زۆربە مەلەبەندەکانی ئامیدی و دیار بەکر و بتلیس گەراو و سەرنەجام لە ئەخلەتدا خۆیندنەکی تەواو کردوو و گەراو تەو زێد و مەلەبەندەکی خۆی و پاشماوێ ژیانی بەوانە و تەنە و پێنۆینی خەلک بردوو تە سەر تا لە ساڵی ١٣٠٠ لە تەمەنی نەو دە ساڵیدا کۆچی دواپیی کردوو و نێژراو.

میهری بەیەکی لە ھۆنەرانی ھەرە بەرزێ کورد دیتە ژمار، ھۆنراوەکانی زۆر تەپ و پاراو و شیرین و پەوان. جگە لە ھۆننەوێ ھۆنراو بەسی زمانی کوردی و فارسی و عەرەبی، وەکو دەلێن چەند نامیلکە و پەراویشی سەبارت بەئاین و مەبەستی کۆمەلایەتی بەزمانی عەرەبی داناون، بەلام بەداخووە دەست بەدەست کهوتوون و لەناوچوون.

میهری بەراستی لە ھۆننەوێ ھۆنراوی دلداریدا زۆر بەدەسلات بوو و ھۆنراوی لەم بابەتەو گەلی سوار و ھەر لە سەر پێ و پچە ھۆنەرانی کۆن روشتوو و وشە باده و مە و مەخانە لە ھۆنراوی ئو دا بەزۆری دەبێژن و مەبەستیشی لێ و شانە باسیکی خواناسی بوو کہ پەپەوێی لە ھۆنەرانی فارسی بیژ کردوو، بۆ وێنە لەم پارچە ھەلبەستیدا دەردەکوێی کہ دەلی:

جانا چە سەما بەستیە زولفاتە بە ھیە
دیسە بەمەبەخشی ژ کەرامەت قەدەحی مە
خوێش بەستیە عەرەت لە تەماشاکەھێ پوخسار
گە ھە نەشرە لەسەر سەفحە سیمین و گەھێ تە
ئیرۆ نە تەنێ دلی مە دە بەنداتە ئەسیرە
پا بەستیە زولفا تە ھەر شاھ و دووسەد کە
جان مایە بلەب، دەرد و غەمان جۆشە لە سینە
ئولفەت ژ سەری لوتف تە تۆ میزان ب مەناکە
ئاهەنگی وسالا تە لە من خوێش کریە جان
من سینە موھەیا یە تژی چەنگ و دەف و نە

پوخسه تده ئيرق ژ تهره حوم بکه ن ئیحسان
 ئەف کوهنه برین مه ژ غه مزین ته دههین که ی
 «میهری» مه که به حسی سهری زولفان ته مه عی خام
 ئەف قسه دریتژن به سه ره نجام تو نابه ی

واته: گیانه ئەمه چیه زولفه کانت په خش و پهریشان کردوه، دها جامی باده م بق تیکه
 و پیم بده، پوخسارت ته ماشاگه یه بق دلی ددار، ئەمروکه دل به ند و دلی تویه و به ته نافی
 زولفه کانت به ستراره ته وه و ته نانه ت شاکان دلی زولفی تۆن، گیان پره له درد و غمی تو،
 به لام دلم به وه خوشه که رۆژتکیان به تو دهگم و له سایه تا دهحه سیتمه وه، دها ئەمرو وهره
 چاکه م پی بکه و برینه کانه که به ناز و خه مزه ت زووخوایان لی دئ، ساریژ که ره وه. ئە ی
 میهری که م باسی زولفی یار بکه، ئەم باسه دریتژه و سه ره نجامی به تو نابریته وه.

میهری زۆر حهزی له هۆنراوه کانی حافزی شیرازی کردوه و هه موو دهم کاتی خۆی
 به خویندنه وه ی هۆنراوه کانی ئەو هۆنره بردوه ته سه ر و، هه ندی جار هۆنراوه کانی ئەوی
 هه لکیشاوه ته هۆنراوی خۆی. بق وینه ئەم پینج خسته کیه ی له سه ر پارچه هه لبه ستیکی
 حافز هۆنیوه ته وه، که ده لی:

عیشقا ته یه دیسا کو ده دل به ستیه بنیاد
 ئەف عومره مه بووری وه نه بوو بین ژ غه م نازاد
 له و هه ر سه حر و شام مه که ی ن ناله و فه ریاد
 «پیرانه سرم عشق جوانی به سر افتاد
 وان پاژ که در دل بنه فتم به در افتاد»
 تالع د ئەزه لدا مه سیه بووی ژ ته قدير
 قهت فایده ناکه ن ژ مه را چاره و ته دبیر
 زولفا ته به هه یبه ت له سه را به ستیه زه نجیر
 «از راه نظر مرغ دلم گشت هو ی گیر
 ای دیده نگه کن که به دام که در افتاد»
 ساقی ژ له طافه ت به مه دا وه عده و میقات
 دل ساکنی مه یخانه یه شهیدای بوت ولات
 ده رسا مه وه سان دامه دوه ی پیری خه رابات
 «بس تجربه کردیم در این دار مکافات

با دردکشان هرکه در افتاد ور افتاد»
 «میهری» ژ مه تهریس، فه تاوا نه کرن سوود
 عهکسا روخی ساقی بوو دهنیث کاسه ی زومروود
 خالا له بی له علی ته مکر دانه ی مهقسوود
 «حافظ» که سر زلف بتان دهستخوشش بود
 بس طرفه حریفی است کش اکنون بهسر افتاد

سهرچاوهکان

۱- گۆفاری هتاو - ژماره ی ۴، سالی ۱۹۵۵.

۲- یادداشتهکانی خۆم سهبارته بهمه مه د سهعیدی میهری.

مه لا نهحمه دی نالبه ند

۱۳۸۴-۱۳۰۵

ئهم هۆنهره مان ناوی نهحمه د و کورپی ئه مینی نالبه نده و به پیتی ئه و به لگانه ی که و توونه ته دهستان له سالی ۱۳۰۵ ی کۆچی له دهقهری بامه پنی که له چهند کیلۆمه تری شار ی ئامپیدایه له دایک بووه و هر له ویدا پی گه یشتوو. هر له مندا لیه وه خه ریکی خویندن بووه له پاشا به فقه قیته ی چووته دپی مایی له لای مه لا تاها خویندنه که ی ته واور کردوو و له سالی ۱۳۴۰ ی کۆچیدا ئینگلیزه کان که بادینانیان داگیر کرد له گه ل شیخه کانا پۆیشته گوندی چه لی له کوردستانی تورکیادا و له دوا ی هیمیدا گه رایه وه زی د و مه لبه نده که ی خۆی و پاشان چوو دپی بیدو و بووه مه لای خه لکه که و له پاش ماوه یه کی تر چوو د گوندی پوست و ده سال له ویدا مایه وه و له سالی ۱۳۷۰ ی کۆچیدا گه رایه وه ئامیدی و له پاش سالتیک پۆیشته وه بامه پنی و له سالی ۱۳۸۴ ی کۆچی له ته مهنی هه شتا و یه ک سالی له دپی خشخاشدا کوژا.

نالبه ند یه کئ له هۆنهرانی هه ره به رزی کورده و هۆنراوهکانی زۆر ته ی و پاراو و شیرین. به شتی له دیوانه که ی له م دوا یه دا چاپ کراوه و زۆربه ی هۆنراوهکانی بریتین له: هۆنراوی دلدار ی، سۆفیه تی و خواناسی، پیا هه لدان و ستایش، داشۆرین و نیشتمانپه روه ری.

نالبه ند گه لی چه رمه سه ری و ته نگ و چه له مه ی له ژیاندا دیوه و گه لی تووشی ئاواره یی و ده ره به ده ری بووه و له سه ر نه ته وه که ی کردوو ته وه، به تایبه ت له به را به ر ئینگلیزه کاندایا وه ستاوه و به هۆنراوهکانی خه لکی هان داوه که یه کیه تی به یینه دی و له ناکۆکی و ناته بابی خۆیان لاده ن، وه کو ده لی:

كهسێ وهك من نهكر نسحت بو كوردا
 ب كوردی هو بهیان كرییت مه ئالهك
 ئهگه وێجدان ههبییت دێ من نیاسن
 وهکی وێجدان نهبیتن بهسهفالهك
 كوئهن شیرم بو نیچیرا كهلاما
 بهلی ئهمانهها دهست من غهزالهك
 گهلی كوردا كهلامی من بهلاف كهن
 نهبیژن شاعری كر گاله گالهك
 كهلامی وه مهكر جهوههر بهشعرئ
 نهمانهفرۆل وای من تهفالهك
 بقی تهبعی تهرونا زك كو من هه
 ل مالا من بهقین فهربو دهلالهك
 بو كوردا (ئهحمهد)ی ساخلهم سهعی كر
 چ شولا ههی بهیان كر ژێ میسالهك

واته: كهسێك بهئهندازهی من پهندی كوردیی دانهداوه و، من له مهیدانی قسه و
 وتاردادان وهكو شیرم، بهلام نهتوانی تهنانهت ئاسكێك نیچیركه، چونكه هه بهدووی
 هوئراو و قسهویاس و مهبهستی كوردایهتی و كۆمه لایهتیهوه بووم و ئهبی هوئراوهكانی من
 لهناو كۆمه لدا بلاوکه نهوه و، من هه بیر و رای ئیوهم له هوئراوهكانماندا هینا وه، بهو
 مرخهوه كه هه مه ویستم دلداریتكم هه بی كه ئه دلدارهشم كورد و كوردستانه و، ئهحمهد
 بهپاكژیی دلی بۆ كوردهكان تی كۆشا و، له هه مه بهستێك نموونهیهکی ده رخست تا هه موو
 پروون بنهوه.

نابهند له ریزی ئهحمهدی خانی و حاجی قادری گۆبییه كه دژی دیلی و كۆیله داری
 راوهستاو و له بهران بهری زۆرداران و ملهوپران سهری دانهنواندوو، وهكو له م پارچه
 هه لبهستهیدا رازی دلی خۆی بۆمان دهگنرێتهوه و دهلی:

موخابن بۆجهی كوردا نهو لی بویه ئیقفاری
 ههتا ئهفرۆد خهودا مان بهسهدا هات شهفا تاری
 جهی میتر جهی شیرا، جهی دینداری و خیرا
 جهی نامیس و فافیرا نهو كهفتینه بن باری

بهري نه فرۆ جيهانگير بوون ملووک و حاکم و ميربوون
 خودان حوکم و چهک و شیر بوون ژ نه سلّی عونسری ئاری
 حوکم که ربوون گه لهک سال ل ناف غهیری خو بوون ئالا
 ژ مه دحاکهت نه مان ئالا نه که هفتن بهرچو هه وگاری

واته: داخ و موخابن بۆ جی و شوینی کورد که ئیستا ئیوارهی لی هاتهوه ههتا نه مړۆ
 ئهوان له خه و دامان و، شهوی تاریکیش هاته سهریان و هیتشتا وریایان نه بووه، کوردستان
 جیتی شیره پیاوان و که له پیاوانی خواناس و جیگای ئابروو و فهیتت بوو که چی ئیستا
 که وتووته ژیر بار، له مه و بهر ئهم گه له جيهانگير بوون و خاوهنی میر و پاتشا بوون،
 خاوهنی فرمان و چهک و شمشیر بوون و له په گهزی ئاری بوون و، گه لیک سال فرمانیان
 دهدا و، له ناو بیگانه بهرز و دیار بوون و، هه موو که سیك چ بیگانه و خویش په سهند و
 ستایشیانی دهکرد.

نالبه ند وهکو هۆنه رانی تری کورد سه رهتا شهیدا و گراوی نازک نه وهالان بووه و جوانی
 و پروایی دلداره کهی کورژم و ئیلهامی هۆنراوی پی به خشیوه. بۆ وینه له م پارچه
 هه لبه سته دا روو دهکاته دلخوازه کهی و دهلی:

چ بیژم مه دحه بۆ فی روح شیرینی
 پحانان ل ناف په ز و باغی نه فینی
 ده لالی نازکی بره و هیلالی
 دورا که فتی ده ری گهنج و خزینی
 شه مال دانا ب شه فی پوهن و ته یسی
 برۆسیا ل سه ر دلی وه فتی که نینی
 م گوت گول چی چه کا لاو و جحیلا
 تووی حاکم له سه ر به لقیس و زینی
 جه مالا یوسفی شه و قا رووی ته
 ته ئه ز کوشتم حه لاند م دل په فینی
 ژ عیشقا ته ل من را بوو قیامهت
 هه وارا خو مه بر ئیتا مه دینی
 ژ چافیت ته دوو تیر هاتن دلی من
 کی ده رمان کهت ته فی جورج و برینی

كوليكا ئاف ھەڤالا سۆر و قىرمىز
 بەھارا كاملا ھەر كەسك و شىنى
 چىمەن پىشى سەر و دىمى تە شەرمىن
 تو شەكرى مسر و شام و ھند و چىنى
 تە ئاگر ئەفرۆ بەردا ئەھلى عەردى
 دگەل مەن بەس بگەفى كەرب و كىنى
 مەلەك جوملە ژ عەرشى ھاتنە خارى
 كۆفى بەحرى نھۆ ئەم ژى كەتىنى
 ھەڤالى دىم دوپى، قامەت زرافى
 تووى نوورھا ل چىائى توور و سىنى
 بزانە ئىختىيارا مەن دىل دا
 ھەكى تەيرى ژ دەست مەن چو فرىنى
 ھەكى رابووم لە ھەشرى دوير و كويرە
 جەئ لى بى بىخىرى پافرىنى
 قەبوولە مەن تو (ئەحمەد) دىن و دۇنيا
 بو خاترا فى سورا ئىبنولئەمىنى

واتە: چۆن ستائىشى ئەو ئىسك سووكە بگەم كە ھەكو پىچاننىكى بۆنخۆشە لەناو پەز و
 باغى ئەویندا، تۆ ھەكو دورىكى بايىدارى كە چوویتە سەر گەنج و خەزىنەدا، تۆ ھەكو
 شەمىكى وايتە كە شەوى تارىك پروون دەكەیتەو، پىكەنىنى تۆ برووسكەيەك لە سەر
 ئاسمانى دلم دادەنى، تۆ ھەكو گوللى چىچەكى و بەسەر بەلقىس و زىندا ھەرمانرەوايى
 دەكەي و لەوان شۆخوشەنگىرى، جوانىن يوسف لە جوانىي پرووى تۆدا دەردەكەوئى، تۆ
 بەم جوانىتە دلى مەنت كوشت و، لەبەر ئاگرى ئەوینى تۆ مەن سووتام و، دوو تىرت بەھۆي
 چاوانتەو بەم ھاویشت و تەواوى لەشمت برىندار كرد و ديارە كەس ناتوانى برىنەكانم
 سارپىژ بگاتەو و جگە لە خۆت، چىمەن و شىناووردى لە بەرابەرى تۆدا شەرمەزارە و، تۆ
 خەلكت سووتاند، چونكە تۆ ھەكو تىشكى كىوى توور و سىناي، ئەو بەزانە كە ئىختىيارم لە
 دەست دەرچوو و لە پۆژى دوايشدا كە لە گۆر زىندوو دەبمەو ھەر دەستە و دامىنى تۆ
 دەبم.

ئالبەند لە بارى خواناسىشەو گەلى ھۆنراوى ھۆنىونەتەو كە گەلى تەپ و ناسك و
 پاراون و ئەوا لىرەدا چەند ھۆنراوئىكى بۆ نمونە دىنن:

ئىلاھى تۆھكۈمدارى ئەمى ب ھۆكىمى تە پازىنە
 ھەقىقەت ھەر توغەففارى بەلى نەفسا مە خائىنە
 قەوى نەفسا مە ھارە ژ ھەدى زىدە دژوارە
 دگەل مەن خائىن و خارە، ھەكى خويندارەكا دىنە
 يەقىن خويندارە ئەو بو مە، ھەرادژوار و مەيشوومە
 ددەستى دا ئەزى ھۆمە چ خۆشى مەن نەدىتى نە
 ژبەر وئ نەى خودان خىرم نەخو ھەبدم نە جامىرم
 ژ ساخيا خۆ ئەزى تىرم ھەپۆ ئەف ھەبەدە شەرمىنە
 ھەپۆ ئەف ھەبەدە سەر شۆرە، كو نەفسا بى سەرۆ بۆرە
 نەساخم ھەر ھەكى كۆرە نە مەن سەبەر و نە تەسكىنە
 ئەزم شەرمىن لەناف يارا دنالم ھەك برىندارا
 نە سەربەستم ھەكى جارا ھناف ئەفرو ل مەن سۆتىنە
 حسابا ھەشر و مىزانى دۈھەقتى جورم و كىشانى
 ئەمرکە ئەو فەقىر كانى ھلق جبرىل ھەرە بىنە
 ل دىوانى ۋەرن روينى كىتابا رەھمەتى ب خوتىن
 ھەرن زووى ئەھمەدى بىن فەقىر و ژار و مسكىنە
 ۋەرە ئەھمەد عوفو ھاتە مە ثابت كر يەقىناتە
 بەھەشتا تازە مەن داتە ھەرە پال دە رەھەت روينە

ۋاتە: خاۋايا تۆھرمانرەۋايت و ئىمە بەھەرمانى تۆ پازىن و، بەپاستى تۆ بەخشىنەرى
 گوناھى، بەلام ئىمە سېلەين و، بىگومان نەۋسى ئىمە شووم و سەركىشە و لە دەستى ئەو
 ھىچ چەشنە خۆشسىيەكم نەدىۋە، ديارە بەھەرمانى نەۋسى خۆم جوولامەتەۋە و بەندەيەكى
 چاك نىم و لە كرەدەۋى خۆم شەرمەزارم و، ديارە تۆش بەخشندەيت و خۆت فەرموۋتە
 گوناھەكانتەن دەبەخشەم و بىگومان منىش چاۋەپتى بەزەبىي تۆم.

كۆمەلىك لە ھۆنراۋەكانى نالەبەند لە سالى ۱۹۸۲ لە لايەن سەئىد دىرەسىيەۋە لە نەجەف
 لە چاپ دراۋن.

سەرچاۋەكان

۱- دىۋانى ئەھمەدى نالەبەند - كۆكرەنەۋى خالە حسين - دھۆك، ۱۹۷۲.

۲- بەيازىك كە لە سالى ۱۳۰۵ى كۆچىدا نووسراۋە.

هۆنه رانی دهوری بابان

۱۰۸۸-۱۲۶۷

بابانه كان له هه‌رمی موكریان و شاره‌زور و سلیمانیدا میرنشینیکیان به‌ناوی خۆیا نه‌وه پێك هینابوو كه ئهم میرنشینه نزیكه‌ی سیسهد سالتیک به‌رده‌وام بووه و هه‌ندێ جار له‌ژێر ده‌سه‌لاتی عوسمانیه‌كاندا بوون و بری جاریش له‌ ژێر پکیفی پاشایانی ئێرانا بوون.

مێژوونووسه‌كان لایان وایه كه دامه‌زێنه‌ری ئهم میرنشینه له‌ فه‌قی ئه‌حمه‌دی دارشمانه‌وه ده‌ست پێ ده‌كا و گوايه له‌ شه‌پێكدا به‌سه‌ر یه‌كێ له‌ دوژمه‌كانی عوسمانیدا سه‌ركه‌وتوو و ئه‌وانیش ناوچه‌ی پێده‌ریان داوه‌تی و ئه‌ویش میرنشینی بابانی دامه‌زراندوو. به‌لام زۆربه‌ی مێژوونووسان له‌سه‌ر ئه‌و بیروپرایه‌ن كه بناغه‌ی میرنشینی بابان، له‌لایه سلیمان به‌به‌ی كۆره‌زای فه‌قی ئه‌حمه‌ده‌وه له‌ ساڵی ۱۰۸۸ ی كۆچیدا دامه‌زراوه و بووه‌ته میری مه‌رگه و پێده‌ر و ئه‌وسا ده‌ستی كردوو به‌په‌رده‌انی سنووری ولاته‌كه‌ی و له‌ ماوه‌یه‌كی كه‌مدا شاره‌زور و سلیمانی و كه‌ركووكی داگیر كردوو و له‌ پاش ئه‌و به‌كه‌ر به‌گی كۆری بووه‌ته جێنشینی و ئه‌ویش په‌ره‌ی داوه‌ته سنووری ولاته‌كه‌ی، به‌لام عوسمانیه‌كان پقیان لێ هه‌لگرتوو و كوشتویانه.

له‌ دوا‌ی به‌كه‌ر به‌گ چه‌ندین میر له‌ میرنشینی باباندا فه‌رمانه‌وا‌ییان كردوو كه بریتین له‌: خانه‌پاشا (۱۱۳۳-۱۱۴۳) سه‌لیم پاشا (۱۱۵۶-۱۱۶۴)، سلیمان پاشای گه‌وره (۱۱۶۴-۱۱۷۵)، ئه‌حمه‌د پاشا (۱۱۷۴-۱۱۷۷)، سلیمان پاشای دووهم (۱۱۷۷-۱۱۷۸) هه‌روه‌ها گه‌لیکی تریش فه‌رمانه‌وا‌ییان كردوو كه له‌ناو ئه‌واندا ده‌توانین له‌: حه‌مه پاشا و ئه‌حمه‌د پاشا و مه‌حمود پاشا و ئیبراهیم پاشا و عوسمان پاشا و عه‌بدولپه‌حمان پاشا و خا‌لد پاشا ناو به‌یه‌ین كه‌ تا سا‌لی ۱۲۶۷ ی كۆچی فه‌رمانه‌وا‌ییان كردوو و سنووری میرنشینه‌كه‌یان تا خا‌کی كه‌فری و جوانپۆ و زه‌هاو و مه‌نده‌لی و هه‌ولێر پۆشیستوو.

میره‌كانی بابان زۆر حه‌زبان له‌ ئاوه‌دانی و په‌ره‌پێدانی فه‌ره‌نگ و زانیاری و كشتوكا‌ل كردوو و له‌و ماوه‌یه‌دا گه‌لی پێ و مژگه‌وت و په‌رتووكخانه‌یان دروست كردوون. ئیبراهیم پاشا شاری سلیمانی له‌ سا‌لی ۱۲۰۰ ی كۆچیدا دروست كردوو و مامۆستایانی زانكۆی قه‌لاچوا‌لانی گۆتزاوه‌ته زانكۆی ئاینی ئه‌و شاره‌.

بابانه‌كان زانیانیان هان ده‌دا كه په‌راو و نامیله‌ بنووسن كه له‌ ده‌وری ئه‌واندا گه‌لی زانا و هۆنه‌ر و پیتۆل و بژیشك هه‌لگه‌وتوون و گه‌لی به‌ره‌می با‌ییداریان به‌زمانی كوردی و

عەرەبى و فارسى لى بهجى ماون كه هەندىكىيان برىتين له: «موفتى زەهاوى، مەلا خدرى نالى، مەولانا خالدى نەقشبندى، شىخ مارفى نۆدى، مستەفا بەگى كوردى، حاجى قادرى كۆبى، شىخ رەزاي تالەبانى، مەلا سالىح ئاھى، عەبدولرحمانى سالم، على بەردەشانى، حەسەن كەنۇش».

مير ئەحمەدبەگى زەنگەنە

۱۱۷۰-۱۱۰۰

ئەم ھۆنەرمان ناوى مير ئەحمەد و كورى سمایل بەگى زەنگەنەيە و بەپىي ئەو بەلگانەيە كه كەوتۈنەتە دەستمان له سالى ۱۱۰۰ى كۆچى له دىي قەيتۈلدا له دايك بووه و ھەر لەوتشدا پىگەيشتۈوه. ئەحمەد بەگ لەبەر ئەوئە بەگزادە بووه له سەرەتا له قوتابخانە و لە پاشا باوكى مامۇستايەكى تايبەتى بۆ راگرتۈوه و لەلای ئەو فېرى وئزە و زمانى فارسى و عەرەبى بووه و ماوئەيەكەش له ھەورامان و سنە و بەغدا بووه و ئەوسا گەراوئەتەو زىد و مەلەندەكەي خۆي و خەرىكى مەلكدارى و كشتوكال و ئازەلدارى بووه تا له سالى ۱۱۷۰ له تەمەنى حەفتا سالىدا كۆچى دوايىي كردۈوه و ھەر له زىدەكەي خۆيدا نيژراوه.

مير ئەحمەد بەگ له كاتى خويئندەوئەي گولستان و بووستانى سەعدىدا ھەوئەسىكى زۆرى كەوتۈوئەتە سەر ھۆنراو و ھەر له تافى جوانىدا دەستى كردۈوئەتە ھۆنەنەوئەي ھۆنراو و ئىنجا خووى داوئەتە خويئندەوئەي ھۆنراوى ھۆنەرانى ھەورامان و گەلى حەزىشى له ھۆنراوئەكانى مەولەويى بەلخى و كەلىمى ھەمەدانى كردۈوه و بەم جۆرە كەوتۈوئەتە كۆشى ھۆنراوئە و گەلى ھۆنراوى جوانى ھۆنۈنەتەوئە.

له ھۆنراوئەكانى ھەر پارچە ھەلەبەستىكى گەيشتۈوئەتە دەستى ئىمە، ئەوئەش له گۆفارى (دەنگى گىتى تازە) له چاپ دراو، ئەم پارچە ھەلەبەستەي بۆ يەككە له خزمەكانى حەمە ئاغاي زەنگەنەي غەمناكى نووسىوئە كە گوايە له كاروبارى مەلكدارىدا يارمەتيدەرى بووه و لەبەر چەند ھۆيەك لەلای ئەماوئەتەو و بارى كردۈوئەتە كوردستانى ئىران بۆ ناو خزمەكانى و ئەوئەش ئەم پارچە ھەلەبەستەي بۆ ناردۈوه و داواي لى كردۈوه كە بگەيئەتەوئە لای وەكو دەلى:

ھامسەران خەيال، ھامسەران خەيال

خەيال دامە وير، ويردامە خەيال

دال بەردم وە بەھر مەوج مالا مال

بەئراوئەرد دانەي جەواھىر وە لال

شکۆفەیی چەمەن، شەفافەیی گۆلەن
 ھام بەزەم مەجلس نەغمەیی بۆلجۆلەن
 یە خەیلی وەختەن نییەنی دیار
 وە بێ تۆ تەختەم بەیۆ یەختە سار
 وە بێ تۆ عومرم نەمالە جیھان
 تەخت و بەخت و جام گشت وەتۆ پەوان
 تۆش وێنەیی جام جیھان بینەنی
 پەونەق ئاوەردەیی پرووی زەمینەنی
 نەواچی میرزام حەرفی نەواتەن
 بینایی دیدەم بێ تۆ زۆلماتەن
 پەیی چ دەلیلی نەکیانای وەلام
 وێم و گرد کەسم ھەر وەفیدات بام

واتە: ئەو خۆشەویستە کەم! ئەوەندە بیرم کردووە و کەوتە ناو کەلکەلە و خەیاڵ و دڵم
 بردە ناو شەپۆلی دەریا تا چەند دانە گەوھەرێکم بۆ پەیدا بوو کە ئەوا پێشکەشتی دەکەم.
 ئەو ھاوڕاز و ھاوبەزمە کەم! ئەمە ماوێهە کە دیار نیت و بەبێ تۆ تەخت و بەختەم لەناو
 دەچێ، بەبێ تۆ تەمەنم لەناوچوونە و تەخت و بەخت و جام ھەر وە تۆ پەواوە، تۆش وەکو
 جامی جیھانبینی و پازینەرەوێ پرووی زەوێت، نەلێتی کە میرزام قسە یەکی نەکردووە،
 بینایی چاوەکانم بەبێ تۆ تاریکە، لەبەرچی نەھاتیتەوێ لام، خۆم و کەسوکارە کەم دەبینە
 قوربانت.

سەرچاوەکان

- ١- میژووی ئەدەبی کوردی - عەلانەدین سەجادی - بەغدا، ١٩٥٢.
- ٢- گۆفاری دەنگی گێتیی تازە ژمارە ١- بەغدا، ١٩٤٥.
- ٣- یادداشتەکانی خۆم سەبارەت بەمیر ئەحمەد بەگ.

مهلا محمدهدی هزار میړدی

۱۱۹۹-۱۱۱۹

نهم هونهره مان ناوی محمدهد و کړی حاجی حهسه نی سنجوی و نازناوی نیبنولحاجه و به پتی نهو به لگانه ی که له دهستان له سالی ۱۱۱۹ ی کوچی له دتی سنجوی له دایک بووه. سنجوی په کی له دتیه کانی سهرده شته. هر له مندالیدا له لای باوکی خهریکی خویندن بووه و له پاشا چووه ته حوچره ی فقه تیان و خهریکی خویندن بووه و بۆ خویندن هم مووی موکریان که راوه و ماوهیه که له سابلاخ بووه و ماوهیه کی زوریش له سلیمانی بووه و سهریکشی داوه له قه لاچوالان و سهره نجام ودمی مه لایه تی وهرگرتووه و که راوه ته وه زید و مه لبه نده که ی خوی و له پاش ماوهیه که دلی له وی ه لکه نراوه و باری کردووه دتی هزار میړد له نزی که شاری سلیمانی و نیتر پاشماوه ی ژیا نی به وانه و تنه وه و پینوینی خه لک بردووه ته سهر تا له سالی ۱۱۹۹ له تمه نی هشتا سالی دا کوچی دواپی کردووه و له ویدا نیژراوه.

مهلا محمدهد بهیه کی له زانایان و هونهرانی هره بهرزی کورد دتیه ژمار و زوربه ی تمه نی به دهرز و تنه وه بردووه ته سهر و گه لی ودمی به فقه تیان داوه و گه لی له زانایانی کورد و هکو مهلا عه بدولای بیتووشی و شیخ مارفی نو دی و کاک نه حمده دی شیخ شاگردی نهو بوون.

نیبنولحاج له ناو زاناکانی کوردا پله وپایه یه کی بهرزی هیه، به تایبه تی له (عیلمی که لام) دا دهستی کی بهرز و بالای هه بووه و نهو په رتوکانه ی که به یادگار لی به جی ماون، هه موو له و زانسته دان و بریتین له: (رفع الخفاء)، (ایقاد الضرام علی من یوقع طلاق العوام)، (محاسن الغرر)، (رساله فی الکراه الشرعی، حرمة المتعه)، (نخبه الفکر فی مصطلح اهل الاثر).

ههروه ها په راوکی به ناوی (مهده ی نامه) له سالی ۱۱۷۶ ی کوچی هونیوه ته وه که داگری شهست و چوار بنده و هر به ندیکی چوار خسته که نهوا به ندیکی له سهر دپیری نیشانه ی ناخر زهمان دینین:

هر دهمین نه شرار و لناس

چیش نازانن ده که و کاس

پیریان ده بیته نه لخناس

لی وهرده گرن ته ریکه تی

خۆ دهكا به شىخى زه مان
 ده يانكا ته عه بدى ئه وسان
 نه خه ير ده زانن، نه ئي حسان
 هاوار له بهر وي غه فله تى
 ئيسرافيل به ئه مرى جه بار
 نه فخرى سوورئ دهكا ئيزهار
 چى ده بينن، دهنگى كو بار
 هه موو ده مردن به سه يحه تى
 چل سال ده بئ چۆل و ويران
 ئه لالا ده بارينئى باران
 هه به شيبه ي مه نيئى ئينسان
 ئه جساد ده پوين به قودره تى
 نه فخرى دووهم كه داده بئ
 هه موو ئينسان قايم ده بئ
 له سه ر قه برئ هايم ده بئ
 له بهر حيره ت و ده شه تى
 ده يان ئه پۆن بۆ مه حشه رئ
 بۆ جه زايى خه ير و شه پئ
 هه ر كه س غه مى دته به رئ
 ده كيشئ ئاه و حه سه ره تى
 به حسى عيساى عالى روتبه ت
 ته قدير وه بوو كه وته فتره ت
 به هه شتادى قه د ته ممه ت
 ده گه ل باقىي عه لامه تى
 خه تمى عه لامه تان ته مام
 ئه و جا كو تا بكه ين كه لام
 ئه رجوو له زه ب زى ئه نعمام
 خه لاسمان كا له قيامه تى

نهزم کرا به ناخوښی
 دل پر له غم و بیهوشی
 له تاریخی هفتا و شهس
 به عده ئهلف و مئەتی
 نهزم کرد به قهولی سهیح
 به له فزی کوردی زۆر فهسیح
 بۆ مونسفان لا للشهحیح
 بۆ ئینتفاعی عامهتی
 نهزم محمەدی دلپیش
 حال و هکی حالی دهرویش
 په دهی غه مان دایم له پیش
 له بهر خه وفی عاقبهتی
 وه قستی دهچینه ژیر گلی
 غه مم زۆرن له سه ر دلی
 وهک مه نچه لی پر دهکولی
 له خوای دهخوایین راحه تی

سه رچاوه کان

- ۱- دهقه کانی ئه دهبی کوردی - عه لانه دین سه جادی - به غدا ۱۹۷۸.
- ۲- البیتوشی - تالیف شیخ محمد الخال - بغداد، ۱۹۵۲.
- ۳- تاریخ مردوخ - تالیف آیت الله مردوخ کردستانی - تهران، ۱۳۲۴.
- ۴- یاداشته کانی خۆم سه بارهت به مه لا محمەدی هه زار میزدی.

مهلا عومهری پهنجووری

۱۱۶۴-۱۲۲۵

مهلا عومهری پهنجووری به پټی به یازنکی کون که که وتووته دهستان، له سالی ۱۱۶۴ ی کچی له دهروبهری که رکوکدا پتی ناوته مهیدانی زیانه وه و له سالی ۱۲۲۵ ی کچی له جیهان مالئاوایی خواستوه.

ماموستا محمده علی قهره داغی که دیوانه که ی پهنجووری له چاپ داوه، له سهرمتای دیوانه که دهلی: مهلا عومهری پهنجووری په کیکه له که له پیاهوکانی که لی کورد، بهرهمهکانی هر چند که می دست نیمه که وتوون، به لگهی بلیمه تی و لیتاتوویی و زانایی و دروون پاکي نهو هونه ره که ورهن، که به داخه وه نه که زو مشووری بخورایه له وانه بوو که نجینه یه کی که لی به بایه خ له بهرهمهکانی کۆ بکرا بایه وه و چرایه کی پرووناکي نیستا و دواړو به پرووناکي لهو زانا پایه بهرزه وه دستاو دهست به نه وهکانی که له که مان بگه یشتایه. هونه له متعراج نامه که ی بۆ سالی له دایکبوونی خوی دیاردی دهکا و دهلی:

جه سه نه ی هزار دو سهد نؤدا ئی متعراج نامه جه لای من پروودا

نهو سال که ئی فکر ناوهر دم دههم عومرم یاوایی وه په نجا و په نچ کهم

واته: له سالی هزار و دو سهد و نؤی کچیدا ئهم (متعراج نامه) نووسی و، نهو ساله که ئهم بیرهم که وته سهر، ته منم چل و پینچ سال بوو. بهم پتیه پهنجووری له سالی ۱۱۶۴ ی کچیدا پتی ناوته مهیدانی زیانه وه.

هونه وهکو خوی دهلی له ناخر و نؤخری ته منیا تووشی نه خۆشییه کی سخت بووه و سهره نجام هر به هوی نهو نه خۆشییه ش مردووه، دیاره به پتی قسه ی خوی له سالی ۱۲۲۴ ی کچی نهو نازاره ی پت پلکاوه وهک دهلی:

ئوسا نهو نازاره پریم پابه ست بی تاریخ عومرم نه سه نه ی شه ست بی

سه نهو سال و وهخت هیجره ت موختار هزار و دو سهد و جهنی بیست و چار

واته نهو کاته که تووشی نهو نازار و درده بووم، ته منم شه ست سال بوو، به میژووی کچی دهکاته هزار و دو سهد و بیست و چوار. ئیتر بهم چه شنه پهنجووری له ته منی شه ست سالی دا نهو نه خۆشییه ی پت پتچاوه و نزیکه ی سال و نیو یک هر له جی بووه تا له سالی ۱۲۲۵ دا گیانی به گیان نافرین نه سپاردوه.

سه باره ت به پله ی خوند هواری و زانیاری پهنجووری جگه له دیوانه که ی به لگه یه کی تر به دهسته وه نییه، به لام متعراج نامه که ی و نهو هونراوانه کی له شوینی به جی ماون،

ئەو ھەمان بۇ دەردەخەن كە پەنجووری مەلایەكى زۆر پایەبەرز بوو و لە زانستی ئیسلامی و پیتۆلی و پاڤەى قورئاندا زۆر شارەزا بوو. حاجى قادرى كۆيش لە ھۆنراویكدا پلەى ھۆنەرپەتیی ئەومان بۇ دەردەخا وەك دەلتی:

یەكی پەنجووری ئەھلى كەركوكە فیکری بیكری ھەموو وەكو بووكە

پەنجووری وەكو زۆربەى ھۆنەرانی تری كورد سەرەتا شەیدای دیمەنە جوانەكانی كوردستان بوو و چاوەندازی ماھ و ڕووەزی كوردستان و دەرگای ھۆنراوی بۆ كردوووتەو، لە تەنیشت ئەمەشەو شۆخوشەنگی یارە خۆشەویستەكەى ئەو ھەندەى تر ئاگرى كورتزمەكەى خۆش كردوو. لە تافى جوانیدا گراو و سەوداسەرى كچىكى شۆخوشەنگ بەناوى شیرین دەبى و شیرین بەجاری فام و ھۆشى لى دەستینى و ئیتر ئەم ئەوینە دەپتە ھۆى ھەلقوڵینی ھۆنراوی پەنجووری و ئەوسا ڕووی لى دەكاو پتیی دەلتی: ئەرى ئەى غونچەدەم، ئەرى ئەى دیدە مەست، زولفەكانت وەكو عەنبەر وایە و وەكو ئاسك وایت و شەدەت شۆڤە و دیار شۆخوشەنگ و جوانى و قەدەت وەكو نەمامە و دەمت وەك نەواتە و دل بەئاواتییەو، لەو ساووە كە من چاوم پتت كەوتوو، ھۆش و فامم لە دەست داو و تۆش خەرىكى ئازاردانى و جگە لە ستەم و ئازار كارىكت نىیە و ھەر لە بیری دووری و بى مەیلی دای:

ئەرى غونچەدەم، ئەرى غونچەدەم	ئەرى لەب عەقیق، پەرى غونچەدەم
ئەرى جام جەمین، جەمین شۆلەى شەم	ئەرى دیدەمەست، ئەرى قەتران چەم
ئەرى زولف عەنبەر، مایەى ئاھووی تار	ئەرى شەدە شۆڤ، شۆخ خاتەر دار
ئەرى نەوبەرتوول، نەمام نەوخیز	ئەرى دەم نەبات، چەشەى شەكەر پیز
جەوساوە یاوان سالت وەدوو ھەفت	من فام جەخانەى دەروونم دوور كەفت
واتم: ھا بەرشیت جە حال نەزانی	یاواى وە ئەيام ڕۆى كامەرانی
ھەنى جەفا و جەور جەلات مەبۆ كەم	شەرت و بەین لەیل ماوەرى وەھەم
یەچ خیرتەن دیدەى (پەنجووری)	ھەرھای نەخەیاڵ بى مەیلی و دووری

پەنجووری لەسەر گەلى بابەت ھۆنراوی ھۆنیووتەو و، ھۆنراوەكانى بریتییە لە: دلدارى، ئاينى، كۆمەلایەتى، سۆڤیەتى، نیشتمانى، میژوو، شین و لاواندەو و پیاھەلدان، لە پارچە ھەلبەستىكیدا دیمەنى چوونى پۆلىك لە كچانمان بۆ دىخاتە بەرچاو كە چۆن دەچن بۆ سەر دیتنى شیخ مەحمودى سەروالە و، ھۆنەر دیەوێ ئەومان بۆ بگێریتەو كە چۆن ئەو كچانە ڕینگەى ئەو پیاو كەورەیان گرتووتە بەر و خۆیان بۆ دیتنى گلگۆى شیخ ساز كردوو.

ئەوا يەككە لەو كچە شوخانەى دى كه هەر پۆڭى بەزم و كۆڭرىكى گەشت و گەران پىك
 دىنى و هەر جارەى بۆ شوينى كەنىشكەكانى دى خپ دەكاتەو و سەر قەتارىان لى دەگرى
 و بەسەد لەنجە و نازەو بەريان دەكوئ ئەمرۆش ئارەزووى گەشتى هەيە و دەيهوئى خۆى
 بگەيهننە پىشەوای بەرزى سەروالە و لەوئى نيازى خۆى لە خزمەتيدا بدركىنى، ورده ورده
 دەست پى دەكا و سەر و پىچ دەپىچىتەو و پووشىن ئاوپتەى سركەيى و گولەنگ قۆزاخە
 دەكا و زولفى عەنبەربۆى شانە دەكا و تاى زولفى كه كەمەندى چەندىن بارامى گۆرە،
 بەسەر تۆپە گولى گۆنادا بەخش دەبى و بەگەلى خشلى جوان لە: لاگيرە و ژىر چەنە و
 سەسلە و پلپلە، سەر و پىچ دەپازىننەتەو، سەرپۆشى كەتان دەدا بەسەردا و دەرزى
 فەرەنگى دەدا لە درزى يەخە و دوكانى تەختى سىنە و ميوەى باخى خەسرەو پەسەند كليل
 دەدا و چاوانى بەكلى سوبحانى دەپۆڭى و توولى تەپى ئەندام هەزار تەرز دەلەرزى و
 دەلەنجى، كه دەزانى ئەو لەشولارە بى خەوشەى لە ئەندازە نەخشاندوو دەست دەداتە
 جامى جەمەن و ئاوپتە بەددارى شاد دەبى، دەبينى لە هيجى كەم نىيە، دەبا بنىرى كچانى
 دى نەوھالان و گەورە كچان و گولانى باخچەى دى بخاتە تەك خۆى و پىگەى بارەگای
 پىشەوا بگرەنە بەر، سا بەهەر چەند لەنجە و ناز بەسەر زەويدا كه ئەوان پى لى دەننەن وا
 گەيشتنە دامىنى بارەگای پىشەوا و كاتى خۆ پىكخستەنە بۆ ئەو ديدارە و ئەو شوپنە
 پىويستى بەپاك و خاوپننە، دەبا گولەندامان وەك مانگ لە پەردە بىنە دەر و يەك يەك و
 دوو دوو وەكو سەر سەوز خۆيان لە ئاوى حەوز هەلكيشن و خۆيان بشۆن و دواى هەموو
 خۆيان پۆشتە بكەنەو و بەرەو بارەگای نياز پى بگرەنە بەر، ئىنجا لەوئى نياز خواستەن و
 هەر يەكە بۆ خۆى و بۆ دلخوازى خۆى دەلآيتەو و ئەو پرومەتە لە گول نازكترە دەسوونە
 بەرد و كىلى بارەگای شىخ و داواى نيازى دليان دەكەن، پاشان رەنجوورى خۆى دەكا
 بەھاودەنگيان و دەپارپتەو:

زآپـخـا بالا، زآپـخـا بالا،

پۆتى سوب سەحەر نمانا بالا

پۆشـا سەرتاپای بالا بەوالا،

پەى عەزم تەواف پىمام سەروالا

سەبەندەتە ياركەرد پووشىن بەستەو

خەم دان وەزولفان دەستە دەستەو

تاى توپەى كەمەند بەھەرام گۆڭگير،

توغراى حەلقەى زولف بۆ ماىەى عەبیر

پهخش کهرد نه ئه تراف گۆنای گول سیفەت
 لهرزنا چون توول نازک ئه و قامەت
 مه قنعەى که تان دانه پووی دهماخ
 بهندکهرد جه لای سهر لاگیره و چه ناخ
 سنجاق سیمین دانه درز نه
 کلیل دا نه تەخت په سهندهی خه سره
 دیدە وه سورمهى سوپجان ریشه وه
 پیالهى شاجام گرت وه مشته وه
 وهختى نىگاش کهرد ئه وجام بى زهنگ
 سهیران کهرد جه مین رستهى خودا پهنگ
 زانا سهرتاپا چپوش نییهن کهم
 نهوسا کیانا هه مسهران کهرد جه
 چه نی نه وهالان تورکی تول ئه ندام
 راهی بى پهوان پهی پهوزهى ئیمام
 وهشیوهى شیرین شوخ سه همگین
 سارا و سه رزمین پر کهرد نه بۆی چین
 ههردان، هه له تان، په کایهک تهی کهرد
 تا ته شریف وه پای پهوزهى ئیمام بهرد
 جه پاکۆی مهقام پهوزهیدا مهن ساف
 ئاوهرد ئه و خه یال شسته شوێ کلاف
 چون حوړى زای حوړ شى وهدهور ههوز
 داخل بى وههوز چون سوڤنهى سه سهوز
 نازک ئه ندامان په کایهک ته مام
 شست و شو کهردن چون ئه و گول ئه ندام
 نهوسا هه پۆشان بالآ بهوالآ
 ته شریفشان بهرد وه پای سهروالآ
 هه کهس پهی موراد وه ئیمام لالان
 جه مین نهسای سهنگ سهروالآ مالان

هانا يا ئىمام دوعا موستهجا
 جه پای بارگهی تۆ ئیدمهن پجا
 چونکه ئی نهمام پهری زای بی گهرد
 وه پای بارگهی تۆ ئیلتیجاش ناوهرد
 نیازم ئیدهن قهبول بۆ نازش
 حاسل بۆ جهلات وایه نیازش
 پهی خاتر شادی شای شیرین خالان
 (پهنجووری) غولام مەحمود سەروالان

پهنجووری بهجۆری گراو و سهوداسهر دهبی که هۆشی بهلای خۆیهوه نامینی و پرو
 دهکاته یارهکهی و پتی دهلی: دلم بهجۆری بریندار بووه، وهکو نهوهی که دروویهکی پتدا
 چهقیوه، وهکو برووسکه جهرگ و ههناومی پتکاوه و دیاره کاتی مههرگمه، ههر چهنده له
 دهردهداران و بزیشکان دهپارتمهوه که دهردم چارهسهر کهن، هیچ کهسێک ناتوانی دهردم
 دهوا بکا، ئیش و دهرد خهریکه پتکهوه دههکوژن، بهلی خۆمیش دهزانم که نهوین وامی لی
 کردوه، نهو نهوینهی که کاتی مهجنوونی پتکا، دایه کتوا و فرهادی له زید و مهلبهندی
 خۆی ناواره و دهربههر کرد و سهنعانی له ئاینی ئیسلام ههراسان کرد و بارامی له
 پادشایهتی خست و وامیقی برده کتو و سامی سهرسووهرمان کرد و نۆفلی بهناگر سووتان
 و (جانای) دا بهکوشت و حاتهمی له خه و خۆراک بێزار کرد، یوسفی له زید ناواره کرد
 و له گیانی شیرین بێزاری کرد، چهند کهسی بهم جۆره گرفتار کرد و دهردیشی چارهسهر
 نهکرد، کهچی ئیستاکه خۆی پلیکاندوهته منهوه منی له قهیس خراپتر وێلی کهژو کتو
 کردوه جا دهبی وهکو عهبدال کهلپۆس له بهر کهم و کهشکۆل هه لگرم و پرو له چۆل کهم و
 ههتا زیندوو و له ژین ههراسان بم و به پهنجوورییهوه ژیان بهرمه سهر:

میرزام پههه دلی، میرزام پههه دلی
 یا خاریم نیشته نهتۆی پههه دلی
 بهتهر تهه نه خاریهیههسته نه پای گولی
 نهو خاره کهردهن یه کسهه من خهجل
 چون برووسکهی بهرق نیشته نه جههرگم
 دیارهن پتوهن نیشانهی مههرگم
 ههرچهنده هه لالوون نه دهردهداران
 دانایان دهوهر هه کیم شاران

کـــه س نه زانو پهي دهر دم چاره
 خه ريكم جه ئيش مه وداي ئي خاره
 به ئي مه زانوون مایهش جه عه شقه نه
 نه كارخانه ي عه شق پهنگ گرتي مه شقه نه
 نه ئي خاره به زرد مه جنوون وه كووسار
 جه زید زامن فه رهاد كه رد فيرار
 سه نعان كه رد نه دين ئيسلام هه راسان
 سوجه ي سه نهم به رد كليسا ناسان
 زهوق سه لته نه ت جه لاي به هرام به رد
 واميق به رد وه كو سامش سه رسام كه رد
 وه رقهش چه ني جه ور داوه چه رخه وه
 چون واران وا پاوه پرووي فه رخه وه
 نو قل دا وه به رق به ند شـــه ره وه
 جاني دا وه كووش ت نه پاي به ره وه
 (سيف الملوك) ش وست نه پرووي گيژاو
 حاتم كه رد بيتزار جه خوراك و خاو
 شاهي چون يوسف نه زيد كه رد ناوين
 ميهرش بيتزار كه رد جه گيان شيرين
 هه ني چه ند كه سان هه بهي خاره وه
 تهك دان وه ته كييه ي ساي مه زاره وه
 نه بي پهي عيلاج ئي دهر ده چاره
 دهر د بي دهر مـــــان ئالووده ي ژاره
 ئيسته ها نه تو ي جه رگ من سه ردان
 من كه رده ن به ته ر نه قه يس هه ردان
 هه روه خته ن جه ئيش سزاي ئي خاره
 خار بي دهر مان كو ي جه رگ بي پاره
 مه پو شوون كه لپوست، هورگيرون كه شكول
 چون ته نيا عه بدال پروكه روون نه چول

تا زیندهم نه ذوق دل هه راسانم
(پهنجووری) م پهنجوور خارخاسانم

پهنجووری بهجۆرئ سه و داسه و گراو بووه که خۆی ده باته سه رووی فرهاد و مهجنوون
و له ئه ویندا ئهوان بهخۆ نهگر و ناتوان دادهنی و دهلی: قهیسی مهجنوون که زانای
دهوربوو هه رکه توژ قاتیگ ستهمی پئی گه یشت و به دهردی ئه وینه وه گرفتار بوو، نهیتوانی
خۆی بگری و هه وه سه لهی نه ما، هه م خۆی ریسوا کرد و هه م نهنگی بۆ له یلای یاری هینایه
بار، نهیتوانی پیاله یهک خه م و په ژاره بخواته وه، ئه وه بوو که به دهشت و چۆلدا وێل بوو و
خۆی له بیر چووه وه. فرهادیش به هۆی وینه که ی شاپووره وه گراوی شیرین بوو، کاتی باری
دهردی نه یشته دل، تاوی نه هینا و به ره وه پراو پویشته و له داخا قولنگی هه لگرت و
خه ریکی که ندنی کتو و ما ه بوو که چی به قولنگه که گیانی خۆی له دهست دا، هه م خۆی
له ناو برد و هه م شیرینی به دنا و کرد، ئه مانه کرده وه ی ئه و گراوانه بوو، که ده بی هه ر
شباباشی دلی من بکه ن و، دلم خراپتر له دلی ئهوان گیرۆده ی دهرد و په ژاره یه، هه م باری
مهینه ت و هه م تانه ی به دکار و هه م ستهمی بی ئه ندازه و هه م کاره ساتی یار، هه مووی
رووی تی کردوه وه و هیشتا دلم له جیتی خۆیه، (پهنجووری) له داخا دلی ده بیته خوین، پئی
ده لیتن: ئافه رین فرهاد و مهجنوون:

مهجنوون خۆ قه یس بی فره زانه ی دهو ربی
هه ر زه وسای زه پئی ئالووده ی جهو ربی
تاو دهرد نه به رد، جه هه وه سه له ی ته نگ
هه م ویش ریسوا که رد، هه م له یل دا وه نه نگ
نه تاوا تاوشت کۆی غه م که ره نوشت
وێل بی وه چۆلدا، ویش که رد فرهاموشت
فرهاد جه ته سویر شاپوور بی خه جۆل
گرفتار نه قش شیرین بی به دل
وه خستی بار دهرد نه دلدا تاودا
تا قه هتش ناوهرد شی وه پراو دا
جه ئه ندووی دهردان هه ر قولنگ شانای
تا قولنگ ویش گیانش ستانای
هه م ویش که رد هیلاک هه م شیرین به دنام
که رده شان ئیده ن مه شهوورهن نه عام

هر مېږ شاباش دلې من كېر دهن
 به تهر تر جهوان گير دده دهر دهن
 هم بار مېنه ت، هم تانه بې دكار
 هم جفاي بې شق، هم ماجراي يار
 گشتش هانه دوش نر سهد نازارهن
 هيمای نه جای ویش وه ئيختيارهن
 (پهنجووری) جهی داخ دل كړو وه هوون
 ماچان ئافهرين فهرهاد و مهنوون

پهنجووی گه لې هوئراوی ئاینیشی هوئینونه وه، له (میرعراج نامه) کې دا به سوژ و
 کولیکي گهرمه وه له خواي مه زن دېار پته وه و داوای لیخو شېبون بڼ گونا هه کانی دهکا و
 ده لې: خوايا بڼ خاتری نه بو بیه کر و عومهر و عوسمان و عهلی و به باره گای پر تیشکی
 دوازه ئیمام و به چوار پتیا زگه ی ئیسلام و به بارگه ی بالول و به مووسای کازم و
 به مهنسووری حلاج و شیخ گیلانی و به شیخ سهنعان و به سهی سادقی شاره زووری و
 به پیر میکانیل و به پیر پیر و ت و به یومنی باره گای شیخی عبداللهان و به بارگه ی
 هو مهنه ندان و به شیخ بایه زیدی به ستامی و به شیخ عهلی هه مدانی و به پیرانی پاک و
 خاوین و به پیاوه پاکه کانی زهوی و ئاه و ناله ی هه تیوان و به گریانی نه خویشان و به یاهوو
 یاهووی دهر ویشان و به کزه ی دهر وونی گراوان و به هه ناسه ی ساردی عبداللهان، نیازم
 نهویه نه ی خواي گهره و گران که گونا هم بیه خشی، چونکه من نو قمی گونا هم و فهرمانی
 تو م به جی نه هیتاوه، ئومیدم وایه که بمه خشی:

باجه تی بو بیه کر عومهر و عوسمان
 به زور سه مسام عهلی شای مهران
 به ئال و ئولاد ئه سحابان ته مام
 به بارگه ی پر نور هر دوازه ئیمام
 به سر مهنه بان دین موجه مه د
 شافعی و نوعمان، مالک و ئحمه د
 به په روزه کې وهیس شای هیمه ت داران
 به بارگه ی بالول، دیتوانه ی شاران
 به مووسای کازم، چراخ ئیسلام
 به شای شهیدان نه مه شهه د مه قام

به جەتی مەعرووف بە مەنسوور دار
 به ئەولیاپان بورج بە غدا شار
 با جەتی ئیخلاص شیخ گەیلانی
 مەزھەر فەیز و لوتف رەبانی
 با جەتی سەودای شیخ سەنعانی
 به عشق عوشاق جە عەشقا فانی
 به سیر ئەو میر بانە ماواشەن
 بەقازی بەنّی جە سەرکۆ جاشەن
 به سەید سادق جانە شارە زوور
 به پیر میکائیل نە عالەم مەشهوور
 با جەتی ئەو پیر پیروتش نامەن
 به عومەر گەردوون مەنشوور نە عامەن
 به یومن بارگە ی شیخ عەبدالان
 به تەیار غەیب، وە شیخ پەهلەوان
 بە شق بارگە ی بەرز شای عومەر مەندان
 به دەرویش غولام سەردار پەندان
 به شیخ بایەزید بەستامی مەکان
 وە شیخ بەدرەدین کامولولئیمان
 به شق خالخالان وە شیخ نەرزانی
 به شیخ جویرائیل جەرگە ی شیخان
 به سەییّد عەلی ماوا هەمەدان
 به ذیکر و تەوحید مەولای قەصیران
 به پیران پاک مەعلووم و بەنھان
 با جەتی خاسان زەمین و زەمان
 به ئاھ و زاری یەتیم بی قەرد
 به گریه ی دەردین بیمار پەنگ زەرد
 به ئاو و حەسرت غەریب شاران
 به یاهوو یا هووی تەریقەت داران

به عەسا و کەشکۆل لۆنگ دەرویشان
 بە جەستەى زەلیل پۆل دلریشان
 بە کزەى دەروون عاشقان پاک
 بە ھەناسەى سەرد عەبدان غەمناک
 ،وہسی پۆژەى سەوم، وہ شەشەى شەوال
 بە چار نوقتەى رەمل، بەشازدە ئەشکال
 بە دوو لەیل عید، قەدەر و عاشوور
 بە لەبەیک لەبەیک حاجیان دوور
 بە جومعە و جەمات پینج فەرز دايم
 بەشو بێداران نەرای دین قايم
 باجەتى ئەو خاس دوعا موستەجان
 جە قاپى مورا دەقبوولولجان
 ئیدمەن نیاز پادشای غەفوور
 ببەخشى بەلوتف پەنجوورى پەنجوور
 پەنجوورى غەرقەن نە بەحر عسیان
 داگەى ئەمر تۆش خاس کەردەن نسیان
 جەخاسى موفلس جە عسیان داران
 بیەن وہ سەرژان پۆی پۆزگاران
 ئەوێند بەدفعەلێش جەھەد و یەردەن
 یا ھائیل تاجاش وہ خاسان بەردەن
 یا شائى خاسان نامشان بەردم
 وہ قاپى نیاز عەرزشان کەردم
 تۆخو جای ئومید وایە دارانى
 منەت دە ھەندەى پچاکارانى
 ئەوان پچاچى ئەمن خەتاکار
 جەلای کەرىمى چون تۆ کەرەمدار
 ئومیدم ئیدەن بەقاپى مورا
 وہ پچای خاسان بکەرىم ئازاد

کهم ویریم که ردهن وینهی کهم ویران
 به لئی خو خاسان پچاشان گیران
 ئومئدم ئیدهن پیم دهی ئازادی
 جه دنیا موراد جه مه حشر شادی
 یا شا (پهنجووری) دل هه راسانهن
 ئه رجووش وه پچای پچا خاسانهن

پهنجووری له پارچه هه لبه ستيكيدا ناوی گه لئی گول و میوهی هیناوه و له پارچه
 هه لبه سته کهیدا په نا دهباته بهر سو هیل که تازه هه لئی و سهر دهر دینئی و ده لئی: ئه و
 سو هیلی نوئی هاته وه و له کهل سهری دهر هینا و دهستی کرد بهرنگ پتژی گول و بهری
 باخان و هه رکامی بهرنگیک نواند و ئه وسنا ناوی دهیان پهنگمان بۆ دینئی و باسی لیوه
 دهکا که هه ندئ لهو پهنگانه بریتین له: ئاوی، ئه تله سی، باواقی، به نهوشی، به لخی، تاری،
 ترنجی، ته رزی، جامی، جنگزی، چیچی، چه مه نی، جه وزی، خاری، خارایی، خوخی،
 دارایی، داری، ده بهنگی، دهنگی، په ژاوی، په ژی، زهردی، زه به فستی، زه راوی، زولفی،
 زه پسینی، ساری، سلقی، سماقی، سلخی، سیوهنگی، سه وزی، سه راوی، سو سه نی،
 سلکی، شاری، شه که ری، فندقی، فیلی، فلفلی، قاشی، قوماشی، کاشی، کایی، کشمیری،
 کالایی، لاولاوی، لالی، له یلهنگی، ماوی، میخه کی، مه خمه لی، نه باتی، نه وتی، نه عنایی،
 وارانئ، هه ریزی، هه رامی، یا قووتی، یه شمی:

چراخ نهو سو هیل، چراخ نهو سو هیل
 ئارۆ سه رکیشا جه کهل نهو سو هیل
 پهنگ پژی باخان هم ئاوه رد وه مه یل
 په رئی گوشادی خاتران که یل
 ته لمیت کهم خا و دیای یه مه ن شار
 جه هه ر مه تایی چه ند هه زار که رد بار
 هه ول سه سهر سندووق توپ ته لاتار
 به خشا وه باخان نه ما مان دار
 مه تای قییمه تی قوماش سه رشار
 په نگا په نگ که رد هه ر په نگ وه چه ند تار
 ئاوی و هه ناری و ئه بی هه ضی ئه بری
 به لخی و بلووری، بادامی و به سه ری

تاری، تہتاری، تورنجی، تہرزی
جہوزی، جہوزایی، جامی و جنگزی
جہوزی، جہیاتی، جہبی، جویابی
جووری، جہمراپی، جہلہب جہسابی
خاری، خواہزمی، خوخی، خارایی
دہنگی، دہبہنگی، داری، دارایی
زہردی، پهنوہیی، زہنگی، زہرپہفتی
زولفی، زہراوی، زہرپینی، زہفتی
پژی، پژاوی، ژارا پہنگ پہنگی
سلقى، سماقی، سلخی، سیئوہنگی
سہوزی، سہراوی، سؤسنی، ساری
سلکی، سنوہر، سپی سفاری
شہدی شیرینی، شہکری، شاری
شیروان شماقی، شیراز شکاری
سافی سندووقی، سہبری سابوونی
سویچی سوراجی، سہدہف ستوونی
عہتری، عہنہری، عہیری، عاری
غہیبی، غہغہبی، غہوری، غویاری
فیلی، فندقی، فلفلی، ماشی
قہبزی، قلیجی، قاشی، قوماشی
کاشی، کشمیری، کہبکی، پہنگ کایی
کہرہبی کاریز، کہتان کالایی
کہبکی، کہبابی، کووفی، کافووری
کافی، کہتوونی، کلاف دہستووری
لہعلی، لہیلہنگی، لہوزی، لاولاوی
مؤری، میخہکی، مہخمہلی، ماوی
میسکی، مہتایی، مہعدن مہعاشی
مہرجانی، قرمز، مرواری، ماشی

ناری، نه باتی، نووری، نه ورځی
 نهفتی، نیقابی، نه عنای فیرځی
 وه لگی، وارانسی، وه بری وهرامی
 ههرزی، ههراتی، ههشی، هرکامی
 لالی، لالهیی، لانی، لاهووری
 لاتی، لاجیوهرد، لاشی، لاهووری
 یهشمی، یاقووتی، یهنگی، یه مهنی
 چیچی، چووزهی، چاره چه مهنی
 گولی، گولناری، گهوری، گومرای
 به نه فشی، نه تلّس، تهرز خورمای
 هه نی ماباقی رهنگان جه سه درهنگ
 نه وسوهیل په ی رهنګ باخان که رد ناههنگ
 ئی رهنګه به خشا ته مام وهداران
 هه نی ماباقی کیاست وه شاران
 ولات به و لات به ندر وه به ندر
 ئیقلیم به ئیقلیم ته مام سه راسه
 تا حوکمش یاوا خه لات به خشان که رد
 شاخان و باخان کهش و سارا و ههرد
 سوهیل ههرزی وخت رهنګ رژی باخان
 رژی خه لات به خشان داخان شاخان
 ناګا و هیشوومه ی شیت هال نه زان
 سه ر کیتشا نه کهل چون هه رامییان
 نه و سوهیل روکه رد جه پای یه مهن شار
 بارګه و بارخانهش گشت مهنده هه وار
 هه وای توف توند و هیشوومه ی شه ر ډوز
 رهنګ رژی سوهیل یه کسه ر که رد ئالوز
 زله ی زیرو به م خیزا نه کاوان
 شیوه ن ئاخیز که رد نه پای خیوان

کالو والاشان تهمام کهرد عوریاں

وہیشووم نہمامان گشت وست وہگریان

تۆف باد ســـــہرد بہوتہورہ تاودا

رہنگ رژی سوہیل گشت دا وہئاودا

ہر کہسربیناییش حق نہکہردن کۆر

ہہوای نہفس شووم جیش نہسہندن زۆر

مہزانۆئی عہیش دنیای دہنی مہیل

گشتش بہتالہن چون رشتہ سوہیل

ئہر سہد عہیش و نۆش دنیاییت جہمہن

خاترت نہ کونج سینہت بی خہمہن

وہختی وہیشوومہی مہرگت نیست نہبال

وہشی رووی دنیات یہکسہر مہبۆتال

واتہی (رہنجووری) رہنجوور رہنجہن

چون رشتہی سوہیل رہنجش بی گہنجہن

رہنجووری لہم پارچہ ہہلبہستہدا پەنای بردووتہ بہر نہو سوہیل و گول و دار و درہختی
کەژ و کێو تا رہنگ و شتوہی گولہکان دیاری کا، لہ دوایشدا دہگہریتہوہ بۆ لای خواناسی
و بی بایہخیی جیہان و دہلّی: ہر کہستیک کہ بیناییی کۆیر نہبووہ و ہہوا و ہہوہس زۆری
لّی نہسہندووہ، دہزانّی کہ ژیاںی ئەم جیہانہ بہتالہ و سہرہنجام کۆتاییی پی دئی و کاتّی
مہرگ بیتہ میوانی، خۆشی و شادی جیہانی لا بہتال دہبی.

رہنجووری لہ پارچہ ہہلبہستیکیدا دیاردیی کردووتہ کۆمہلّیک لہ ہۆنہرانی ہاوچہرخ
خۆی و ویستوویہتی ئەوہ پیشان بدا و بلّی کہ گہلی کورد ہۆنہر و زانا و پیتۆلی زۆرن،
بہلام لہبہر ئەوہی بایہخیان پی نہدراوہ، بہرہمہکانیان ہہروا بی ناز ماونہتہوہ، ئەمہش
ناوی ہەندئ لہو ہۆنہرانہی کہ رہنجووری لہناو ہۆنراوہکانیدا ہیناونی: مہلا نہجہف، مہلا
سالحی مورادی، عومہر ئۆمہرمل، حاجی تیلہکۆ، فہقّی عہلی لہک، مہلا تہمہرخان، شیخ
عہلی حہریری، مہلا یہعقوب جان، شیخ وہیس گہلالی، عہزیزوللا لور، شیخ محہمەد
جامی، مہلای بایندد، ئەحمەد دۆلہیی، باکی، سیاپۆش، جانگیر، ئاخہ پاوہیی، کابہ،
شافی، زہبوونی، فہقّی ئەحمەد ناکام:

شہعراي کوردستان گۆیہندان خاس

ہەرچی مہشہوورہن پەریت کەروو باس

مه لا نهجهف نام، خانای قویادی
 یهک مه لا سالیج جهرگهی مورادی
 عزیز دهر دین، محهمه عیسا بهگ
 حاجی تیله کو، فهقی، عهلی لهک
 یوسف یاسکه، مه لا ته مهر خان
 شیخ عهلی حهریر، مه لا یه عقوب جان
 شیخ وهیس گه لالی، عهزیزوللا لور
 شیخ محهمه جامی، مه لا بایندور
 نهحمه دولهیی، عهباس سانی
 باکی و سیاپوش، دهنه سیوانی
 حسین خان لور، شاعیر جویرائیل
 جانگیر و مه نسور، هم میر ئیسماعیل
 نهحمه بهگ چهنی همه ئاغای زهند
 ئاخه پارهیی، نه زهر کاکه وهند
 عهلی خواکهره، همه ئاغای نام
 باکی بيمووشی، کابهی فام تهمام
 وهلی دیوانه، خواجهی نه رده لان
 شیخ شه هابه دین، شاقه لا ئیوان
 مه لا نوور عهلی، یوسف دهر دین
 شافی و وهلیخان، کاریزی حهزین
 مه ولانا ئهلیاس، زهبونی زینور
 یهک فهقی نهحمه وه ناکام مه شهوور
 ههنی ما باقیی شه عرای کوردستان
 دلداران خاس پؤل سه رمهستان
 یانه هر یهکی چیه یهک دیاری
 عهلامهیی دهر دین جه رۆزگاری
 حهکاک و غهواس کان گه وهه ربین
 ساحیب فهرد و بهیت، سهودا نه سه ربین

ئى دنيای بى شەرت چون دارۆشە ترەنج
 يەك يەك نمانا پيشان يانەى پەنج
 ھەريەك ۋە پەنگى ۋەندشان ج پا
 خەلتانسان كەرد نەخاك سىيا
 ئيسا نەمەندەن غەير جە نامشان
 غەير جە واتەى فەرد نە كەلامشان
 ھەر ئىد مەزانی چەرخ پى خەتەر
 مومزۆت نەدام جەوان بەتەر
 ۋەر جە پۆى مەرگت فەردى كەر ئىجاد
 ياران دمای مەرگ باۋەران ۋەياد
 ھامسەران ھەر پۆ جە پووى زەرۋورى
 بواچان: ئاخ ئاخ پەرى (پەنج—ۋورى)

سەرچاۋەكان

- ۱- ديوانى پەنجۋورى - كۆكردنەۋەى مامۇستا محەمەد ەلى قەرەداغى - بەغدا، ۱۹۸۳.
- ۲- پۇژنامەى ژىن - ژمارە ۱۲۰۹، سالى ۱۹۵۵.

ەلى بەردەشانى

۱۲۲۸-۱۱۸۵

ئەم ھۆنەرەمان ناۋى ەلى و كوپى ەبدوللایە بەەلى بەردەشانى ناسراۋە، بەپىى كەشكۆلىكى كۆن كە كەۋتوۋەتە دەستمان لە سالى ۱۱۸۵ى كۆچى لە دىى بەردەشان لە دايك بوۋە و ھەر لەۋىشدا پى گەيشتوۋە. ھەر لە سەردەمى مندالىدا خەرىكى خويندن بوۋە و لە پاشا چوۋەتە حوجرەى فەقىتيان و بۆ خويندن گەلى شوين گەراۋە و سەرەنجام لە شارى سلىمانيدا خويندەكەى تەۋاۋ كىردوۋە و ئەوسا لە دەربارى بابانەكاندا دامەزراۋە و بوۋەتە ھۆنەرى تايبەتى ۋەسمان پاشاى بابان (۱۲۰۳ - ۱۲۰۲ى كۆچى) و ئاۋرەحمان پاشاى بابان (۱۲۰۴ - ۱۲۲۸ى كۆچى) و ئىتر ژيانى لەۋپەرى خوشييدا بردوۋەتە سەر تا لە سالى ۱۲۲۸ لە تەمەنى چل و سى سالىدا كۆچى دوايى كىردوۋە و لە گىردى سەيواندا نىژراۋە.

مامۇستا محەمەد تۇفيق وردى سەبارەت بەەلى بەردەشانى دەلى: ەلى بەردەشانى خەلكى دىى بەردەشانە كە لە نىك پشەردايە، ەلى ھەر لە مندالىيەۋە بەسروشت دەستى

کردووه بهه‌لبه‌ست دانان به‌لام هه‌لبه‌سته‌کانی عه‌لی به‌کوردی پیتی ده‌لین به‌یت،
 قسه‌وباسیکی زۆر له‌بابه‌ت عه‌لییه‌وه له‌لایهن پیرمه‌تێرده‌کانه‌وه ده‌گێڕنه‌وه و هه‌ندێ ده‌لین
 ته‌نانه‌ت زمانی جنۆکه‌شی زانیوه، عه‌لی سه‌دان جوۆر هه‌لبه‌ستی هه‌یه و به‌سه‌ر هه‌موو
 شتی‌که‌دا هه‌لبه‌ستی هه‌لداوه، وه‌کو: کیسه‌ل، تفه‌نگ، جنۆکه، پیره‌ژن، شه‌پ، هه‌لبه‌ستی
 دل‌داری و فه‌لسه‌فی و په‌ند و بیژه، ستایش، داشۆزین و، که‌س نه‌یوێراوه که‌سه‌باره‌ت
 به‌ئو قسه‌ بکات یان سلّوی له‌بیر به‌ریته‌وه. عه‌لی له‌سه‌رده‌می دوو پاشای باباندا ژیاوه
 یه‌کیکیان وه‌سمان پاشا و ئه‌ویتریان ئاوړه‌حمان پاشایه‌وه، له‌به‌رئه‌وه‌ی له‌سه‌رده‌می
 ئاوړه‌حمان پاشادا ژیاوه ده‌بی له‌سالی ۱۲۰۸ی کوچی زیندووپی، به‌لام ئی‌مه‌ نازانین که‌ی
 مردووه و چه‌ند سال ژیاوه.

هه‌ندیک لایان وایه که‌ عه‌لی به‌رده‌شانی نه‌خوێنده‌وار بووه، که‌چی وا نییه هه‌روه‌ها
 وتمان عه‌لی ماوه‌یه‌ک فه‌قی بووه و له‌شاری سلێمانیش خه‌ریکی خوێندن بووه و ئه‌مه‌ش
 له‌هۆنراوه‌کانیدا ده‌رده‌که‌وی و هه‌روه‌ها له‌که‌شکوێلی‌که‌دا که‌ له‌م دوايه‌ که‌وته ده‌ستمان،
 کورته‌یه‌ک له‌ژیانی عه‌لی و پارچه‌هه‌لبه‌ستیکی تیدا نووسرابوو که‌ له‌م باسه‌دا که‌لکمان
 لی‌وه‌رگرت.

عه‌لی به‌رده‌شانی له‌هۆنینه‌وه‌ی هۆنراودا ده‌ستی‌کی به‌رز و بالّای هه‌بووه و زۆربه‌ی
 هۆنراوه‌کانی له‌سه‌ر هیجا هۆنراونه‌ته‌وه و جگه‌کوّمه‌له هۆنراوه‌کانی که‌سه‌باره‌ت به‌باسی
 دل‌داری و کوّمه‌لایه‌تی و ئاینی و فه‌لسه‌فیه، دوو به‌یتیشی به‌هۆنراوی هیجایی هۆنیوه‌ته‌وه
 که‌ بریتین له‌به‌یتی ئاوړه‌حمان پاشای به‌به و به‌یتی سان ئه‌حمه‌دی بێنار. ئه‌مه‌ش پارچه‌
 هه‌لبه‌ستیکی ئه‌م هۆنره له‌سه‌رکیشی ده‌هیجایی که‌ ده‌لی:

به‌ه به‌ه له‌و به‌ژن و ئه‌ندام و بالّا

کو‌لمی شه‌و چرات له‌دل‌ما هالّا

به‌ژنت به‌وێنه‌ی شلکه‌ بێ‌زایه

کاری خودایه و ژینم سزایه

نازانم ئه‌تۆ چیت له‌ده‌روونه

که‌وا هه‌میشه‌ شادیت نگونه

به‌قوربان‌ت بم گولّاله‌ی سه‌رده‌شت

نه‌وه‌ی که‌یان و بارام و زه‌رده‌شت

دیاره‌ماندوو بووی نوانت گرتوو

زولفت له‌هه‌نیه‌ت په‌خش و ماندوو

وهكوو گولاله خال خال سوور بووه
 بهژنت ههروهكوو داری سنجوووه
 زولفان و ههنيهت خو تتيك چرژاوه
 گيانه دهروونم بق تو برژاوه
 بق وا تههنت داوهته بادا
 خو ئهم جوانييه خوا بهكەس نادا
 وهره گيانهكەم خو بهردهشانی
 دوور كهوتهی تویه له گشت خویشانی
 ئهمهش پارچه ههلبهستتيکی تری عەلی بهردهشانی له سهرديري ناز و خدر كه بهكيشی
 كهوت هيجایی هۆنيويهتهوه، وهكو دهلتی:
 شهپي بهران و مييان
 ئاغام هاتنه سهر پتيان
 خهنجەر نابړن زړتيان
 پياو زگی سووتا پتيان
 شهپي بهرانه شهکان
 ئاغام هاتنه سهر چۆکان
 خهنجەر نابړن پهستهکان
 نالهی شیرين بهلهکان
 شهپي کانيه بهرمالان
 بلند بوون ړمب، چهتالان
 ئاغا و نوکەر تتيك هالان
 دهركهوتن ورده خالان
 شهپي قوږييه بهرازان
 شيوا نازی نیم نازان
 شهپي كهوته کانيه عهبدال
 هاتنه خوار دهره دهمال
 پرووبهند لاجوون لهسهر خال
 بازنه دهشکين و خهرخال

بوو به قیژه و گاله گال
 دهچومین قه دی شمشال
 شه پری میترکه گرده لی
 چه خماخ دینی دووکه لی
 خدر به مامی ده لی:
 پرووی رهش بی هه چ کهس هه لی
 شه پری نهو دیوه و دیوه
 خال و په رچم غه ملیوه
 دی دهنگی تهنکه زیوه
 شه پری وام قهت نه دیوه
 شه پری کانیه بهر مالان
 بو کله لاک هاتن دالان
 دهر کهوتن ورده خالان
 کوژران دایکی مندان
 گشت له خویان دا حونه ر
 کیشایان پمب و خه نجر
 له عهرزئی دهرزئی جه وه ر
 هه ر وه کو ئاوی کهوسه ر
 خه لکی ده بی دیوانه
 پسان بازنه و له رزانه
 دهنگی گو و کرمه کانه
 گواره له گوئی پانه
 له شه پری شه هین و باز
 شیتواوه ناز و نیم ناز
 برزبان بو تی رندان
 گهر دنیان شو پر کرد وهک باز
 به بی عوزر و به هانه
 له جارچی جار کیشانه

دى ومختى مۆلت دانە
 سنگ قاقەزى مەرجانە
 خوتىن لىتى بووئە نىشانە
 پىياو چۆن نەبى دىوانە
 چومكى گەلىك زەمانە
 نەبوو شەپى كىژانە
 كار كرا بى ئەندازە
 شەپى دەپو بەرازە
 شەپ كەوتە دۆلى بەرتى
 شەرت كەكەوتە كەم شەرتى
 وەھا دەپژانە عەرزى
 گوارە و قۆيتاس و دەرزى
 چۆن لە كىژان قەوماو
 زولفيان ئاورىشم خاوە
 تاو لە كولمان نەدراو
 ئەو شەپ و بەند و باو
 مىراتيان بەجى ماو
 جا ئەو شەپە كوژراو
 ناز برىنكى لە سنگ بوو
 ئەو بەو برىنەى نەچوو

سەرچاوەكان

- ۱- فولكلورى كوردى، دانراوى محەمەد توفىق وردى - بەغدا، ۱۹۶۱.
- ۲- كورد و كوردستان، دانراوى ئەمىن زەكى بەگ - بەغدا، ۱۹۳۱.
- ۳- بەيازىكى كۆن كە لە ساڵى ۱۲۵۱ى كۆچیدا نووسراو.
- ۴- يادداشتەكانى خۆم سەبارەت بەعەلى بەردەشانی.

میرزا شەفیعی جامەپەزى

۱۱۹۰-۱۲۵۲

ئەم ھۆنەرەمان ناۋى شەفىع و كوپى عەباسى دەلوويىيە و بەپىي گۆفارى (دەنگى كىتى تازە) لە سالى ۱۱۹۰ى كۆچى لە دىي جامەپەزىدا لە داىك بوو. جامەپەزى لە چەند كىلومەترىي شارى كەركوك دايە، ھەر لە منداپىدا خەرىكى خويندن بوو و لە پاشا چووتە حوجرەى فەقىيان و بۆ خويندن گەلى شوئى كوردستان گەراو و ماوہيەكيش لە سلىمانى بوو و لە پاشا گەراووتەوتە زىد و مەلبەندەكەى خۆى و پاشماوہى ژيانى بەكشتوكال و كارى ميرزاىەتى بردووتە سەر تا لە سالى ۱۲۵۲ لە تەمەنى شەست و دوو سالىدا كۆچى دوايىي كردوو و نىژراو.

مامۇستا عەلانىدىن سەجادی لە گۆشەى باخى ھۆنەراندان سالى ۱۲۰۵ى كۆچى بۆ لە داىك بوونى و سالى ۱۲۵۵ى بۆ مردنى ميرزا شەفىعی جامەپەزى داناو و مامۇستا ساحتېبىش لە پەراۋى (پىر شالىارى زەردەشتى)دا ھەر ئەو مېژووہى بۆ داناو بەبى ئەوہى بەسەرچاوہيەك دياردى بكا.

ميرزا شەفىع لە ھۆنىنەوہى ھۆنراودا دەستىكى بەرز و بالاي ھەبوو و ھۆنراوہكانى زۆر دلرېفېن و شىرىن و پەوانن، گەرچى ھۆنراوہكانى كۆنەكراوہتەو، بەلام ئەوہندەى كە بەدەستەوہ ماوہ، ھونەرى ئەومان لە ھۆنەرەپەتيدا بۆ دەردەخەن. ئەمەش چەند ھەلبەستىكى ئەم ھۆنەرە كە دەلى:

زۆيخام چون حوور، زۆيخام چون حوور

سەرتاپاي بالاش خاس پەشتەن چون حوور

لە فەرق تا پچلەين نەدارۆ قوسوور

تەبارەكەللا نوورون عەلا نوور

عەكس پيشانىش بەرق وەھارەن

ئەگريجان عەقرب گيسووش زوننارەن

ئەبروان چون سەيف دووپال كەمانەن

لاتەشبىھ چون قەوس پاي ئاسمانەن

برزانگان خەدەنگ شەپچۆ، شەپفروش

عەين عەين جەيران خەوالو و خاوخوش

گۆنای شەكەرسىو، نادىر خوونسار

قرمز هم سفید یانی چون گولنار
 نه‌قش کەش سونع ئوستاد قودرەت
 نه‌فەس بۆی ئەنفاس مەسیحا سەفەت
 دەم دورج سەدەف دەریای عوممانی
 دندان چون سەدەف ئاو نەیسانی
 زەنەخ زەرەدە وەرەق خال فیرۆزە ی ساف
 چون پرشە ی پەرۆین مەنمانا شەفاف
 گەردەن چون بلور سفید سادە
 سافیش وەمینا سەد خەفەت دادە
 سینەش سیم ساف، سافتەرەن نە عاج
 خەزینە ی خەیاڵ دل کەرەن تاراج
 جفتی شەمامە ی بن بەستی نەورەس
 هێمای خەریدش نە کەرەن پە ی کەس
 کەف حەنا بەندە، پەنجاه قەلەمکار
 سەرپەنجە نە تەرز یاقووت ئاودار
 کەمەر بەندباریک، شکەم ساف و نەرم
 بەستەن وە دەسمال پە ی حوزوور شەرم
 ناف ناف ئاهوو، موشک جیش پیزۆ
 جە یانە ی دەروون غەوغا مەخیزۆ
 روکبە و رچل و ساق، سەرپەنجە ی خوێش خەت
 مەنیا وە زەمین پاوەسەد مەینەت
 دار و ئەسکەندەر پەریش دەعواشان
 خودا مەزانق وە کئی پەواشان
 ئەسپەرەدە ی بارگە ی وەیس سالار بۆ
 مەحفوز جە عەزاب دیدە ی بەدکار بۆ
 یە «شەفیع» واتەن قەبرش پرنوور بۆ
 گوێش جە ئاهێر جە هەننەم دور بۆ

واتە: سەرتاپای قەد و بالای زلیخای خوشەویستم وەکو پەرییە و لە سەرتا وە پیتی هیچ

که‌م و کورییه‌کی نییه و خوا سروشتی کردووه، ته‌وِئلی وه‌کو برووسکه ده‌تروسکیته‌وه و
 ئه‌گه‌ریجه‌کانی داوه‌ته سهر شانیدا و برۆکانی وه‌کو شمشیر وایه و برژانگه‌کانی وِینه‌ی تیر
 و شه‌ربه بنیاده‌م ده‌فرۆشن، چاوه‌کانی وه‌کو چاوی ئاسکه و خه‌والووه و گۆنای وه‌کو
 سیوی لاسووره و هه‌ناسه‌ی وه‌کو هه‌ناسه‌ی عیسیایه و دیانه‌کانی وه‌کو مروارییه و گه‌ردنی
 وه‌ک بلووره و سینگى سافه و خه‌زینه‌ی خه‌یالی دالی به‌تالان بردووه و جووتی شه‌مامه‌ش
 به‌سه‌ر سینگیه‌وه‌یه، که‌مه‌ری باریکه و ناوکی وه‌کو ناوکی ئاسکه و موشکی لی ده‌پژئی
 به‌جۆرئ که دارا و ئه‌سکه‌نده‌ر له‌سه‌ری شه‌ریانه و خوا خۆی ده‌زانئ که به‌کئ په‌وایه.

له پارچه هه‌لبه‌ستیکى تردا له‌گه‌ل کۆتەر داریکدا قسه ده‌کا و هه‌والی لی ده‌پرسئ و
 داره‌که‌ش وه‌لامی ده‌داته‌وه و ده‌لئ: له‌به‌رچى منت خسته به‌ر پرسیار، خۆ من ده‌روونم
 برینداره و ئه‌وساکه نه‌مام بووم خزمه‌تم به‌خواجه و خولامه‌کان ده‌کرد و شاکان و
 سه‌رۆکه‌کان ده‌هاتنه سێبه‌رم و داده‌نیشن، ئیستاکه پیر بوومه و چرۆم هه‌مووی داوه‌ریوه
 و لاوه‌کانم لی بێزاروه و پیری هاتووته پیریمه‌وه، وه‌کو ده‌لئ:

هامسه‌ران جارئ، هامسه‌ران جارئ

پام که‌فت وه‌گوزهر دره‌ختیک جارئ

دره‌خت چى دره‌خت قامه‌ت چنارئ

به‌رز به‌هره‌مهند ساواى وه‌ن دارئ

سه‌ر جه که‌شکه‌لان هه‌فته‌مین ویه‌رد

پیشه‌ی پا نه‌ته‌خت زه‌مین مه‌حکهم که‌رد

واتم پیره‌دار مه‌نه‌ی هه‌زار سال

شه‌رحیک جه‌ی ده‌وران باوه‌ر وه‌خه‌یال

خه‌یلئ زه‌مانه‌ت جه‌ ویر ئاوه‌ردن

شادیت وه‌زهمان کام شاهان که‌ردن؟

دیم ده‌نگیک ئاما جه‌ی نیگاروه

جه‌ی مینای شکست هه‌زار پاروه

که‌ هه‌چ راویارئ له‌ی راو و هه‌رده

سوئال ئی جه‌واب جه‌من نه‌کرده

په‌ی چێش مه‌په‌رسای ده‌ور ئه‌یامم

هه‌م له‌ نوێ به‌ده‌تر کـولناتۆ زامم

ئەوسا نەمام بېم، توول يەك سالان
 خزمەتم مەكەرد خواجە و غولامان
 چونكە خوداوەند واستەش بی جاران
 دەسەیی كوناچان پوئەلی پەندان
 شاهان، سەرداران، میر و بەگلەران
 مەهاتنە سەهنم و دەهوران دەوران
 ئیسا من پیربیم چرۆم گشت ریزیا
 جوانان جەسای سەحنم بیزیا
 پیری كە ئامان وە پیریمەو
 هیچ نییەن وە تەنگ دڵگیریمەو
 جوانیم لوا پیریم وەجامەند
 پیری پیشەیی من جەبنیاد هۆرکەند
 تاف جوانییەكەم بەی وە دواو
 گلەیی پیریەكەم مەكەم وە لاو
 ئەو سالە من تاف جوانیم نۆبی
 وەسمانە قۆچاغ پاشای كۆبی
 ترسم هەن نەفام وەنەم بۆ ئاهێر
 سفتەم با بەرۆ باهێر وە باهێر
 هەر بایەك بەیو لایەك بەرۆ
 هەر كرمێك بەیۆ وەلگیکم وەرۆ

میرزا شەفیعی لەم هۆنراوانەدا دیاردی دەکاتە وەسمان قۆچاغ پاشا کە عوسمان پاشای
 کۆییە و قۆچ پاشاشیان پیتی وتوو وە دەوری نادرشا (۱۱۴۸ - ۱۱۶۰ ی کۆچی) تا دەوری
 کەریم خانی زەند (۱۱۷۲ - ۱۱۹۳ ی کۆچی) دا لە کۆییە و هەولێر فەرمانپەرەوایەتیی کردوو.

سەرچاوەکان

- ۱- گۆفاری دەنگی گیتی تازە، ژمارە ۱۳، سالی ۱۹۴۶.
- ۲- میژووی ئەدەبی کوردی - عەلانەدین سەجادی - بەغدا، ۱۹۵۲.

مهولانا خالدی شاره زووری

۱۱۹۳-۱۲۴۲

مهولانا خالد کوری نهحمه دی میکایلی جافه که بهیپی نهو بهلگانهی که له دهستدایه، له سالی ۱۱۹۳ی کۆچی له دهفهری قهره داخ که له چند کیلومه تری شاری سلیمانیدایه، پیی ناو ته مهیدانی ژبانده، سه رهتای خویندنی له لای سهی عهبدولکه ریمی بهر زنجی و سهی عهبدوره حیم دهست پی کردووه، که چوو ته فه قتییه تی به سوخته یه تی له قوتابخانهی قهره داخ بووه، له وێوه به زۆریه ی هه ریمه کان و شاره کان و دێیهکانی کوردستاندا وهکو: بیاره و ههله بجه و کۆیه و هه ندی شوینی تر گهراوه و له م گهرا نه دا له لای گه لی زانایانی کوردستان وهکو شیخ عهبدوللای خه رپانی و مه لا ئیبراهیمی بیاره یی و مه لا سالحی ته رپاری و مه لا مهحمودی غه زایی و مه لا عهبدوره حیمی زیاری، ریزمانی عه ره بی و فقهی ئیسلامی خویندووه و پاشان چوو به س نه و له لای شیخ محمه د قه سیمی سنه یی ماوه یه که ماوه ته وه تا ودمی مه لایه تی لی وهرده گری و پاشان گهراوه ته وه سلیمان و خه ریکی وانه و ته وه ده بی و نهوسا هه وای هه ج ده که وێته سه ری و له سالی ۱۲۲۰ی کۆچی له پیی مووسل و دیار به کر و هه له ب و شام و فه له ستینه وه ده روا ته هه ج و له پاش گهرا نه وه ی بۆ سلیمان، پیاویک به ناوی میرزا ره حیم به گ هاته لای و داوای لی کرد که برواته جیهان ئاوای هیندستان و سه ریک بدا له شا عهبدوللای ده له وی، مهولانا خالد به هیوا و ئاره زوویییه کی زۆروه له پیی تاران و خوراسان و به ستام و نیشابور و کابل و غه زنه یین و قه نده هاره وه رووی کرده ده لی و نهوسا چوو هه خزمه تی شا عهبدوللای ده له وی و ئیتر سوژی رایه لی خواناسی شا عهبدوللای ده کیشی بۆ لای خۆی و له ویدا ده بی به داوی ری و پچه ی نه وه وه و نو مانگ له لای ده میتیته وه و پله و پایه (قطب) قوتبی پی دهری و نهوسا ده که ریتته وه سلیمان و خه ریکی په ره پیدانی ری و پچه که ی ده بی به لام له به ره نه وه ی هه ندیک لیتی که و ته ره قه وه، نه وه بوو که له سالی ۱۲۲۸ی کۆچی رووی کرده به غدا و له ویدا خه ریکی وانه و ته وه و ریتنه وینی خه لک بوو، له هه موو لایکه وه روویان ده کرده لای و به م چه شه نه ری و پچه ی نه قه شبه ندی له زۆریه ی شارهکانی کوردستاندا بلۆ بووه وه، پاشان هه ندیک له زانایان و پیاوه گه ره کهانی شام داویان لی کرد که سه ریک له شام بدا و نه وه بوو که مهولانا خالد له سالی ۱۲۲۸ی کۆچی رۆیشه شام و له ویدا مایه وه و له پاش ماوه یه که چوو هه قودس و نهوسا بۆ جاری دووم رۆیشه هه ج و له پاشا گهرا یه وه شام و له سالی ۱۲۴۲ له ته مه نی ۵۳ سالی دا کۆچی دوایی کردووه و له گه ره کی (صالحیه) دا نیژرا وه و، گلگۆکه ی جیی راز و نیازی داسووتا وانه.

ئەم زانا ھەرە گەۋرە كە ناوبانگى لە سەردەمى خۆيدا دەنگى داۋەتەۋە، نىزىكەى بىست پەرتۈك و نامىلكە لەسەر مېژۋوى ژيان و فەرمائىشتەكانى بەزمانى عەرەبى نووسراۋە. مەولانا خالدا لەگەل ئەۋەى نىزىكەى ھەژدە پەراۋى سەبارەت بەفەقى ئىسلامى و پى و پچەى ئىسلام بەزمانى عەرەبى و فارسى نووسىۋە، گەلى ھۆنراۋىشى بەزمانى فارسى و عەرەبى و كوردى ھۆنىۋەتەۋە كە ھەندى لە ھۆنراۋانەى بەناۋى ديوانى مەولانا خالدا لە چاپ دراۋە.

مەولانا خالدا لە راستەقىنەدا يەككىكە لە ۋەستىرە ھەرە گەشانە كە لە ئاسمانى وىژەى كوردیدا ھەتا ھەتايە دەدرەوشىتەۋە و بەبى شك مەولانا خالدا بەرزترىن ھۆنەرى سەدەى سىزدەمى كوردە، بەلام لەبەر ئەۋەى ھۆنراۋە كوردىيەكانى بەتەۋاۋى كۆنەكراۋەتەۋە ئەۋەيە كەمتر لە وىژەى كوردیدا ناسراۋە و كەمتر باسى لى كراۋە.

ھەلبەستە كوردىيەكانى مەولانا خالدا لە ھەموو بارىكەۋە رەۋان و پوختە و پاراۋن و، بەجارى دىل و دەروون دىننە جۆش و خرۆش و، گەلى لە گۆرانيبىژان و مەقامبىژان لە كوردستاندا ھۆنراۋەكانى ئەو بەدەنگىكى خۆش دەيخویننەۋە و سۆز و ئاگرى دەروونيان پى دادەمركىن.

ھۆنراۋەكانى مەولانا خالدا دەكرىن بەدوۋ بەشەۋە: دىلدارى و ئاينى. واديارە مەولانا ۋەكو ھۆنەرەكانى تىرى كورد سەرەتا خەرىكى ھۆنىنەۋەى ھۆنراۋى دىلدارى بوۋە و پاشان ۋازى لە ھۆنىنەۋەى ھۆنراۋى دىلدارى ھىناۋە و ھۆنراۋى ئاينى ھۆنىۋەتەۋە، بەلام لە ھۆنراۋى فارسىدا لە ھەموو مەبەستىك دواۋە: دىلدارى، ئاينى، پىتۆلى، سۆفەتە، مەولانا خالدا لە يەككى لە پارچە ھەلبەستەكانىدا رۆۋ دەكاتە يارەكەى و دەلى:

مىرزى ۋەفاتەن، مىرزى ۋەفاتەن
قەدەم رەنجەكەر ۋادەى ۋەفاتەن
شەھەنشاي شادىم خۇمات نەچاتەن
بت پەرسى ئاسا ئەروام جە لاتەن
جە حوجرەى سەرا و كەسى بى راھى
بەندەدەرۋە ماھ جە بورج ماھى
ۋادەى ئاماتەن ئامان سەد ئامان
پىژەى رازانت شەفان پەى زامان
سا باۋەر تەشرىف ھەى بەرگوزىدەم
جە رۆۋى مەردومى جا كەرنەدەدەم

وهر نه ها ته مام نايرهی دووری

وهکوی نووره کهرد سهرتاپای نووری

واته: نهی خوشه ویسته کهم نه مهک بنوینه و سهریکم لی بده، چونکه پاتشای شادی و خوشیم له چالتا ماته و، وهکو بت پرست گیانم له لای تویه، له سهر اووه که سیک کهوته ری که وهکو مانگ دهره وشایوه، ئامان سه د ئامان کات و وادهی هانتته و قسه و دوانت ده بینه چاره سهرکردنی برینه کانم، دهسا نهی شو خوشه نگه هلبژیراوه کهم، زوو وهره و له ناو که نیشکهی چاومدا جیی خوت بکه رهوه، نه گینا دووریی تو، ئاگرم تی بهر ددها و سهرتاپای له شم گری دهگرتی و دهسووتی.

مه ولانا خالد له م پارچه ههلبهستهیدا دیاردی دهکاته سهر چیرۆکی هارووت و مارووت و دهلی: (شهه نشای شادیم خۆ مات نه چاته ن) واته: پاتشای شادی و خوشیم له چالی تودا ماته. به پیتی چیرۆکهکانی ئاینی، دوو فریشته به فهرمانی خوا هاتنه زهوی و تووشی گونا ه بون و له چالی بابلدا بهند کران و دهلین ئیستاکهش لهو چالدا ههلواسراون و نازار دهرین.

مه ولانا خالد له پارچه ههلبهستهیکی تریدا روو دهکاته دلداره کهی و پیتی دهلی: نهی دلخوازه کهم! دووریی تو ئارام و وهقرهی لیم سه ندووه و دلمی وهکو قهقنهس سووتاندووه و، بو نهبرۆی تاقت تاو و تاقتهم تاق بووه و ئارامم بپراوه و، به هیوا و ئارهنووی نهو ده مه م که بتبینم. دوو له گیانت دهلیی پۆزی پهسلان هاتوه، چونکه دووریی تو ئاگری دۆزهخی دلمی گهش کردووه تهوه و کاریکی وایه لیم کردووه که نه توانم به دل سهرنجی نیوینگای نازت بدهم، نه وهبش تاوان و سووچی خۆمه چونکه پیز و قهدری تو م نه دهزانی و سپاسی ناز و بزهم نه ده کرد. دهسا با کوگای شادی و خوشیم به ده م باوه بپروا و، تو لهی لی وهرگرتی:

قیبله م فراقه، قیبله م فراقه

ئارام سه ندهن سه ودای فراقه

دل قهقنهس ئاسان جه ئیشتیاقت

تاقت تاق بییه ن پهی نهبرۆی تاقت

دووو جه قامهتت قیامهت خیزان

هیجرت شه راره ی جه هه نه م بیزان

کارێ پیم کهردهن مه حروومی پازت

نه کهردهن وه دل نیم نیگای نازت

قه در عافيهت وهسلت نه زانام
 شوکرانه ی شهکەر رازت نه وانام
 سا غه م، کۆی شادی باوه باد شانۆ
 ته مام ئینتقام وهسلت جیم سانۆ
 خاس، خاس جه شهدت نایره ی دووری
 بۆ وه کۆی نووره سهرتایای نووری

مه ولانا خالد دهكه وێته كۆپى خواناسییه وه و به بیرتکی ورد و تیز له گه‌ڵ خوای تاق و
 ته‌نیادا دهكه وێته راز و نیاز و ده‌پارێتیه وه و نزا ده‌کات که لێی خوش بیت پاش نه‌وه‌ی که
 گه‌وره‌یی و مه‌زنی و توانایی و بێ هاوتاییی خوای مه‌زن ئاشکرا ده‌کات:

یا فهرد ئه‌عه‌زم، یا فهرد ئه‌عه‌زم
 یا حه‌ی یا قه‌یووم یا فهرد ئه‌عه‌زم
 یا شنه‌وه‌نده‌ی ناله‌ی سه‌وېحه‌ده‌م
 په‌نای به‌ندیان به‌ندیخانه‌ی غه‌م
 یا فرازنده‌ی چه‌رخ موعه‌له‌ق
 یا نیگارهنده‌ی نۆ تاق ئه‌زه‌رق
 یا بانی بونیاد قوسوور ئه‌یوان
 رفعت به‌خش ته‌خت سایه‌ی هه‌فت که‌یوان
 نه‌زاد و نه‌مه‌رد نه‌ خاو و نه‌ خوهر
 نه‌ عه‌ره‌ز نه‌ جسم نه‌ پۆح نه‌ جه‌وه‌هر
 بینای بێ دیده‌ شنه‌وای بێ گۆش
 جه‌ ئه‌سه‌رار غه‌یب واقف و خامۆش
 بێ هه‌متا و بێ مه‌سل بێ شه‌ریک بێ باک
 موبه‌ررا جه‌ غه‌یب جه‌ ئالایش پاک
 نه‌قه‌شبه‌ند له‌وح سه‌حیفه‌ی هه‌ستی
 نشات به‌خش جام باده‌ی سه‌رمه‌ستی
 نزام ده‌هه‌نده‌ی ئه‌رواح و ئه‌جسه‌م
 کونه‌نده‌ی خیلقه‌ت ئه‌عزا جه‌ ئه‌ندام
 به‌ ماه و خورشید ته‌لعه‌ت به‌خش نوور
 نمایه‌نده‌ی سه‌وېح نه‌دا ج ده‌یج‌وور

بهریاکونهندهی خهیمه‌ی بی ستوون
 ده‌وران دهه‌ندهی باده‌ی بی سکوون
 جه‌مین پر جه نوور ماه مونه‌ور
 نه‌زوره‌ی گیسووی شه‌ونمایان که
 ته‌ئلیف دهه‌نده‌ی چار عونسر به‌هم
 زاهر کونه‌نده‌ی وجوود نه عه‌ده‌م
 فرۆزنده‌ی به‌رق نه‌سینه‌ی سه‌حاب
 ئولفه‌ت دهه‌نده‌ی ئاته‌ش و هم‌تاب
 شو‌عه‌به‌خش ناز په‌رتو ئه‌فزای نوور
 پۆزی دهه‌نده‌ی ماهی و مار و موور
 نه‌قاش نقووش هوو‌میلا و سوور
 په‌زامه‌ند به‌خیر با خه‌به‌ر جه‌شه‌ر
 پۆی پۆشن وه‌شه‌و شه‌ووه‌ پۆ ئاو‌ور
 که‌دایان وه‌شا، شا وه‌که‌داکه‌ر

مه‌ولانا خالد له‌م به‌نده‌دا له‌ سه‌ره‌تای هو‌نراوه‌که‌یدا سه‌ره‌تا نیشه‌انه‌کانی خوا ده‌خاته
 به‌رچاو و ئه‌وسا توانایی و هێزی خوای مه‌زن ده‌سه‌لمێنێ و ده‌لێ: ئه‌ی خوای تاق و ته‌نیا و
 که‌وره، تۆ بی‌سه‌ری ناله‌ی به‌یانیان و ئاگات له‌ خه‌م و په‌ژاره‌ی خه‌لک هه‌یه و هه‌ر تۆ
 چه‌رخت له‌ بۆشاییدا هه‌لو‌اسیوه و دیاره‌ نه‌زا و نه‌مر و بی‌خه‌و و خۆراکی، نه‌ کالایت و نه
 له‌شی و نه‌ گیانی و نه‌ جه‌وه‌ه‌ریت، به‌لکو به‌بی‌چاو هه‌موو شتیک ده‌بینی و به‌بی‌گو‌ی
 هه‌موو شتیک ده‌بیسێ و، له‌ هه‌موو پازیک ئاگه‌داری و بی‌هاوتا و بی‌هاوبه‌ش و پاک و
 خاوێنی، هه‌ر تۆ به‌دلان شادی و خۆشی ده‌به‌خشی و، به‌له‌ش و گیان هێز ده‌به‌خشی و
 به‌هیچ‌یک ناله‌خشی و به‌مانگ و به‌خۆر تیشک ده‌به‌خشی و لاده‌بی له‌ پووی جیهان
 تاریکی و په‌شی، شه‌و دینیت و پۆژ ده‌به‌ی ئاو و ئاو‌ر و با و خاک ئاوێته‌ی یه‌ک ده‌که‌ی و
 هه‌ور دینیت و باران ده‌بارێنی، ماسی و مار و می‌رووله‌ به‌رۆزی خۆت ده‌ژینی، پۆزی
 پووناک ده‌که‌یته‌ شه‌و و شه‌و ده‌که‌یته‌ پۆژ و گه‌دا ده‌که‌یته‌ شا و شا ده‌که‌یته‌ گه‌دا.

مه‌ولانا خالد خوای مه‌زن و که‌وره‌مان به‌ته‌واوی پتی ده‌ناسێنێ و ئه‌وه‌مان بۆ ده‌رده‌خا که
 خوا زانا و دانا و توانا و زیندوو و بینا و بی‌سه‌ره و دیاره هه‌ر که‌سێک خوا به‌ته‌واوی
 نه‌ناسێ ناتوانێ بر‌وایه‌کی پته‌و و قایمی هه‌بی. یه‌کێ له‌ نیشه‌انه‌کانی خوا تواناییه و دیاره
 خوا به‌سه‌ر هه‌ر کارێکدا توانایی هه‌یه. یه‌کێ له‌ نیشه‌انه‌کانی توانایی خوا، خووخده و

ههستی بنیادهمه که بنیادم بهرو لای خوای تاق و تهنیا پټبهری دهکا که نهو بهرستی، بنیادم له کاتی سهختی و تنگوچه له مه دا پهنا دهاته بهر خوا و داوای یارمه تیی لټ دهکا.

خوا زانایه و نهو هه موو شتیکی به دی هیناوه و به هه موو شتیکی ناگه داره و هه موو شتیکی له ژیر دهسه لاتی نهو، خوا بینایه و هه موو شتیکی دهبینی به بی نهو هی چاوی هه بی، خوا بیسه ره و هه موو شتیکی ده بیسی به بی نهو هی گوړتی هه بی، خوا له ش نییه و جی و شوینکی نییه و بی نیازه و پټویستی به هیچ شتی نییه، هه روه ها خوا نابینرئ، چونکه له ش نییه تا بنیادم نهو ببینئ، به لام خوا هه موو شت و هه موو که سټیک دهبینئ. قورئانی پیرۆز دهفرمووئ: «لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ وَهُوَ يُدْرِكُ الْأَبْصَارَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ». واته: چاوان ناتوانن خوا ببینن، به لام نهو چاوه کان دهبینئ و نهو جوان و ناگا و دانایه.

مه ولانا خالد بق سه لماندنی توانایی و هیزی خوای مه زن به لگه دینئ و که لټ پروداوی میژوویی و کاره ساتی پوژگار دهگړیتته وه پاش گټرانه و هی نهو پروداوه میژووییانه، له که لټ خوادا دهکه ویتته راز و نیاز و ده لټ:

په هانه ندهی نوح جه تهوف توفان
خه لاس کونه ندهی یوسف جه زیندان
جه شه پیرعه ون موسا نه جات دهر
ئاته ش په ی خه لیل وه گوستان کهر
هه مراز یوسف نه چاه که نعان
ئه نیس یه عقوب نه بهیتولنه حزان
په هبه ره موسا نه نارولشه جهر
به دهم عیسا مه رده زینده کهر
ناقه بهر ئاومر جه سهنگ خارا
سکه ندمر جا دهر وه تهخت دارا
که رم کهر جه لوتف به موسا عومران
به یه به یزا موعجزه ی عه یان
پروپایه ندهی تاج جه فخرق شاهان
به خشایه ندهی جا وه ساحیو جاها
(مفتاح الابواب) خه زانه ی غه یبی
(مشکاه الظلام) به زم لاره یبی

خالق الارواح فالحق الاصباح
 مفتاح النجاة مصباح الفلاح
 گیرنده‌ی به‌هشت‌جه‌دهست‌شهاد
 به‌باد ده‌هنده‌ی قه‌وم‌عاد و باد
 جا ده‌هنده‌ی جه‌م نه‌موغاک‌خاک
 به‌راره‌نده‌ی مار نه‌دوش‌زوحاک
 که‌وکه‌به‌ی فیرعه‌ون غرق‌ده‌ریاک‌هر
 وه‌په‌ش‌ه‌ی زه‌عیف‌نمروود‌فه‌ناد‌هر
 نگوون‌کونه‌نده‌ی چه‌تر‌فه‌ریدوون
 خه‌سره‌و غه‌لتان‌که‌ر نه‌گی‌جا و هوون
 جام‌جه‌م‌جه‌دهست‌جه‌مشید‌به‌رئاو‌هر
 که‌له‌ی که‌یکاروس‌وه‌تووتیا‌که‌ر
 به‌هم‌زهنه‌نده‌ی سپای‌سه‌لم‌وتوور
 به‌باد ده‌هنده‌ی ئه‌ساس‌ه‌ی ته‌یموور
 مه‌شاته‌ی توغرای‌زولف‌دیزله‌یل
 په‌هنمای‌مه‌جنوون‌نه‌سحرای‌دوجه‌یل
 به‌رهنده‌ی خه‌زان، ئارنده‌ی به‌هار
 په‌نگ‌پژ کالای‌گولان‌گولنار
 په‌ی خه‌سره‌و شیرین‌جه‌ئرمن‌ئاو‌هر
 په‌ی شیرین‌فه‌ره‌اد‌وه‌بیستوون‌به‌ر
 ته‌راز‌بالای‌توول‌نه‌چه‌من‌دان
 عه‌بیر‌بی‌زولف‌موشکین‌که‌من‌دان
 نه‌قاش‌چی‌هره‌ی‌گولان‌گولنار
 نه‌غمه‌نه‌وای‌نه‌ی‌بولبولان‌زار
 سه‌فا‌ده‌هنده‌ی‌سینه‌ی‌ده‌رویش‌ان
 عیلاج‌کونه‌نده‌ی‌ده‌رد‌دل‌پیش‌ان
 مسکینان‌نه‌واز‌غه‌ریبان‌یاد‌که‌ر
 به‌ندیان‌جه‌به‌ند‌می‌حنه‌ت‌نا‌زاد‌که‌ر

قیبله‌ی عاشقان نه که‌عبه و نه‌ده‌یر
 گهر‌دش ده‌ه‌نده‌ی چهرخ سه‌بوک سه‌یر
 په‌رئ بی که‌سان تۆنی فه‌ریاد په‌س
 بالا ده‌س تۆ نیی‌هن ده‌س که‌س
 هم جه مه‌ساجد، هم جه بتخانان
 مؤمن و کافر همه‌دت مه‌وانان
 مه‌بده ئیجاد کول کاینات
 سزاوار همه‌د مه‌وسوف و سیفات

واته: ئه‌ی خوای گه‌وره و گران! نۆخت له تۆفان و یوسف له زیندان و مووسات له
 ده‌ستی فیرعه‌ون پزگار کرد و، ناگرت بۆ ئیبراهیمی خه‌لیل کرده گۆلستان و، له چاله‌که‌ی
 که‌نعاندا بوویته هاو‌پاز و هاوده‌می یوسف و کاتئ که یه‌عقوب له‌ناو خه‌م و په‌ژاره‌دا بوو،
 ئه‌وت ئارام ده‌کرده‌وه و، مووسات بۆ ئاگری داره‌که پێبه‌ری کرد و، عیسا به‌ناوی تۆ
 مردووی زیندوو کرده‌وه و سآخ به‌ناوی تۆ له کێو و شتری مێی ده‌ره‌ینا و ئه‌سکه‌نده‌رت له
 جێی دارا خسته سه‌ر ته‌خت، تاج له‌سه‌ر شاکان لاده‌به‌ی و پله‌وپایه به‌خه‌لک ده‌به‌خشی و،
 تۆ گیانه‌بخش و چرای پزگاریت، به‌هه‌شتت له ده‌ستی شه‌داد سه‌نده‌وه و، هۆزی عادت
 له‌ناو‌برد و، جه‌مت خسته ژێر خاک و مارت له سه‌ر شانه‌کانی ئه‌ژیده‌هاک پواند و، فه‌ر و
 شکۆی فیرعه‌ونت له ئاوی ده‌ریادا نوقم کرد و به‌مێشووله نمرودت فه‌وتاند و فه‌ره‌یدوونت
 له‌ناو‌برد و خه‌سره‌وت له ناو خوێندا تلانه‌وه و جامی جه‌مت له ده‌ستی جه‌مشید ده‌ره‌ینا و
 که‌له‌ی که‌یکاو‌ست کرده کله‌ی چاو و، سپای سه‌لم و توور و ته‌خت و به‌ختی ته‌یموورت تیا
 برد و بوویته پێ پیشانده‌ری مه‌جنوون له ده‌شتی دوجه‌یلدا، پایز و خه‌زان ده‌به‌ی و به‌هار
 دینی و گولان ده‌پوینی و بۆ خه‌سره‌و شیرین له ئه‌رمه‌ن دینی و بۆ شیرین فه‌ره‌اد ده‌به‌یته
 بێستوون، بۆلبولان ده‌به‌یته سه‌ر گولان، بۆ ئه‌وه‌ی نه‌وا بخوین و ده‌ردی دلی برینداران
 چاره‌سه‌ر ده‌که‌ی و هه‌ژاران یاد ده‌که‌ی و به‌ندییه‌کان له به‌ند ئازاد ده‌که‌ی و هه‌ر تۆ
 پروکه‌ی گراوانی له که‌عبه و ده‌بردا، هه‌ر تۆ چهرخ سوور ده‌ده‌ی و ده‌یچه‌رخینی، که‌وره‌تر
 له تۆ که‌سیک نییه، له مزگه‌وت و بتخانه‌دا، مؤمن و کافر کرپنۆشت بۆ ده‌بن، هه‌ر تۆ
 سه‌رچاوه‌ی هه‌موو شتیکی و سزاواری پیا‌هه‌لگوتن و کرپنۆشکردنی.

مه‌ولانا خالده‌ پاش ئه‌وه‌ی نیشانه‌کانی خوا یه‌ک یه‌ک هه‌لده‌دا و باسیان ده‌کا و توانایی
 و گه‌وره‌یی و هێزی خوا به‌پێی به‌لگه ده‌سه‌لمینی، ئه‌وسا ده‌که‌وێته‌ پاز و نیاز و پارانه‌وه
 له‌گه‌ل خوای گه‌وره و گراندا ده‌لی:

يه لّلا به حق زولجـه لالـي ویت
 به زات و سیفات لایه زالی ویت
 به موقه پهبان باره گای حه ضرهت
 به پرده داران سه ریر وه حدهت
 به پرده داران دیوان لاهووت
 به زکر و ته وحید جه رگهی مهله کووت
 به عرش و کورسی بهله وح و قه له م
 به مه لائیکا خاسهی موخته ره م
 به ســـــوّز ئاده م به دیدهی نه مین
 ئه ورۆ جه به هشت کهفته پرووی زه مین
 به خه لاس نۆح جه ته وف طوقان
 به شادیی خه لیل پۆی عهید قوربان
 به سـدق هاروون به قورب مووسا
 به پاکی مریه م به ته قوای عیسا
 به ورد یوونس به سه بر ئه ییووب
 به حوسن یوسف به زاریی یه عقووب
 به پراستی هوود به دۆستی ئیدریس
 به نه غمه ی داوود به ناله ی جرجیس
 به ئاوازه ی بهرز زکر زه که ریا
 ئه ورۆگه نه جه وف شه جه ر شه ق کریا
 به ئیخالاس پاک سهید موختار
 به زۆر بازووی حهیدر که رار
 به حهلق ته شنه ی حوسهین مه زلووم
 به ئهرواح پاک ئه ئمه ی مه عسووم
 به سـدق و پراسی سهید ق ئه کره م
 به دین دوروسی فارووق ئه عزه م
 به بی گوناهیی مه زلوومی عوسمان
 به شهیدیی ئه و شاهیده ن قورئان

به سوحوف و زبور تهورات و ئنجیل
 به ئایه‌ی قورئان ئاوهرده‌ی جبریل
 به (اصحاب الکھف) خاوا ئالووده‌ی غار
 ئه‌مین بین جه مه‌کر تایفه‌ی کوفار
 به (قطب الاخیار) به (غوث الاعظم)
 به (رجال الغیب) ئه‌وتاد عالهم
 به (بیت المعمور مسجد الاقصی)
 به یه‌سرب زهمین به‌ئرز به‌تحا
 به شیخ به‌سری به‌شیخ بایه‌زید
 به سولتان حه‌یب شیخ ئه‌بوو سه‌عید
 به هه‌فت ئه‌بدالان خاسه‌ی کوردستان
 به چوار دهر ویش ملک هیندوستان
 به (اصحاب البدر) کولل شه‌هیدان
 به گشت موریدان سه‌عاده‌ت نیشان
 به‌سۆز سینه‌ی سووته‌ی دهر وونان
 به ئاو دیده‌ی دل پر جه‌ هوونان
 به شه‌ویداران عیباده‌تخانه
 به حه‌ق ئاشنا جه‌ خه‌لق بیگانه
 به سیاپۆشان سه‌ر حه‌لقه‌ی ماتهم
 به‌هوناو ئه‌سرین مه‌پیزان نه‌چه‌م
 به خاک نشینان بادیه‌ی په‌ستی
 به جورعه‌ نۆشان به‌زم سه‌رمه‌ستی
 به‌قه‌ده‌ح کیشان جورعه‌ی سه‌بووحی
 به تۆبه‌کاران تۆبه‌ی نه‌سووحی
 به یاهوو یاهووی ئه‌به‌دالان به‌ر
 به ناله‌ی پیران واده‌ی سو‌بیح سه‌حه‌ر
 به سه‌حه‌ر خیزی ساکنان ده‌یر
 به دوعای پیران عاقبه‌ت به‌خه‌یر

به قهله ندهران مهست مهیخانه
 مهکیشان جه دل نه عره‌ی مهستانه
 به عه‌شق مهردان سه‌رمهست مهدهوش
 به جام باده‌ی پیر مه‌ی فروش
 به دوردی که‌شان به‌زم ئیراده‌ت
 به گو‌شه گیران کونج قه‌ناعه‌ت
 به بانگ حوجاج به‌ئاو زه‌م‌زهم
 به له‌حن ئنجیل به‌ت‌ه‌وف ح‌هره‌م
 به ته‌ئسیر سه‌وت قاری قورئانان
 به سه‌د نا‌قووس ئا‌وای روه‌بانان
 به سدق ده‌روون سو‌فیان ساف
 به زکر شی‌خان (جامع‌ال‌اوصاف)
 به‌سه‌ر که‌شته‌کان په‌وای حرمانی
 مه‌که‌ران نه‌دای حق جان فشانی
 به سه‌ر که‌ردانی که‌لپ‌ئوس نه‌کو‌لان
 نه بادی‌ه‌ی عه‌شق وی‌ل وی‌ل مه‌گی‌لان
 به کو‌نه پو‌شان کونج خه‌رابات
 جه نیمه‌شه‌وان مه‌وازان حاجات
 به‌ره‌قس سوماع وه‌جد ئه‌هل حال
 مه‌وینان وه‌ چه‌م جه‌مین وی‌سال
 به حیکمه‌ت وه‌نیان س‌ی ئیلا‌هی
 جه‌ ئه‌س‌رار غه‌یب مه‌دان که‌وا‌هی
 به سه‌فای سینه‌ی ساف ده‌رو‌یشان
 به سو‌ز ده‌روون یا هوو مه‌کیشان
 به تو‌به‌کاران جه‌ گشت وی‌رده
 به‌بی وه‌فای‌یی دنیا‌په‌ی به‌رده
 به عه‌دل شاهان په‌عیه‌ت په‌روه‌ر
 که‌س جه‌ په‌ناشان نه‌دینش زه‌ره‌ر

به سهر ئاو پیزی به رهزای بهرزان
 به لهرزه ئه ندام طول شه تهرزان
 به سهیل ئه سرین هه وران نه وه هار
 به شوعله ی دهر وون بهرق شه ره بار
 به گۆنای پهنگین گۆلان وه هار
 به ناله ی هه زین بۆلبۆلان زار
 به داغ دهر وون سپای گۆلان
 بێدیشان ماوان وینه ی ئه به دالان
 به وه فای لهیلا به عه شق مه جنوون
 به ناله ی کۆکه ن نه پای بێستوون
 به جلوه ی بتان شوخ مه هه ج بهین
 مه نمانان جه مال جه هان ئافه رین
 به زکر و ته وحید مورغان یا هوو
 مه وانان (یا من لیس الاهو)

واته: خویا سویندم به گه وهی و مه زنی تۆ و، سویندم به زیکانی باره گای پێغه مبه ر و
 به په رده دارانی ته ختی تۆ و به و فریشتانه ی که شه و پۆژ ناوت ده بن، به سۆزی دلی ئاده م
 و فرمیسکی چاوانی، به نه و پۆژه که له به هه شته وه دهرکرا و که وته رووی زه وی، به پزگاریی
 نوح له تۆفان و به شادی و خوشیی ئیبراهیمی خه لیل له پۆژی قورباندا، به راستی هاروون
 و نزیککی موسا و به پاکیی مریه م و به پارێزگاری عیسا، به پارانه وه ی یونس و به ئارامیه تی
 ئه یوب و به جوانیی یوسف و به گریان یه عقوب، به راستیی هوود و به دوستیی ئیدریس،
 به نه وای داوود و به ناله ی جرجیس، به ناوازی به رزی پارانه وه ی زه که ریا، به و پۆژه و له
 نیوانی داریک شه ق کریا، به پاک ی و خاوینیی پێغه مبه ری گه وه ی ئیسلام و به زۆری باهووی
 عه لی و به تینوویه تی حوسه ینی سته ملیکرا و به گیانی پاکی پێشه وایان و ئیمامانی
 خاوین و به راستی و دروستی ئه بو به کری سدیق و به دین دروستی عومه ری فاروق و
 به بی گوناهی عوسمان که قورئانی کۆ کرده وه و له پتی قورئاندا شه هید بوو، به سو جوف
 و زبور و ته ورات و ئنجیل و به یارانی غار که له ئه شکه وندا خه ویان پیا که وت و
 به مزگه وتی ئه قسا و به شاری مه دینه و سه رزه وینی به تحا و به شیخ به سری و به شیخ
 بایه زید و به شیخ ئه بوو سه عید و به حه وت ئه و دالی تایبه تی کوردستان و به چوار ده رویشی
 ولاتی هیندوستان به یارانی به در که له پتی خوا دا کوژران، به سۆزی سینه ی دلسوتاوان و

به‌ناوی چاوانی ئەوانەى وا دلایان پێ خۆنە، بەشەو بیدارانى پەرستگاكان و بەرەشپۆشانى شین لە بەران كە خۆتەناوى فرمیتسك لە چاویان دى، بەخاكتەشینانى دەشت و چۆل و نهوى، بەبادەنۆشانى هەمیشە سەر مەست، بەتۆبەكارانى دەمى بهیانی، بەیاهوو یاهووى ئەودالانى دەشت و بیدی، بەنالەى پیرانى دەمى بهیانی، بەقەلەندەرانى مەستى مەخانه، كە لە دلۆوه نەعرەى مەستانە دەكێشن، بەئەوینی پیاوانى سەرمەست و مەدهۆش، بەجامى بادەى پیری مەیفروش، بەئەوانەى وا گۆشەگیرى دەكەن، بەئەوانەى وا بەئاواتى دلایان دەكەن بەبانگى حاجییەكان و به‌ناوى زەمزم، بەنەواى ئنجیل و بەدەنگى قورئان خۆرئان و بەدەنگى زەنگى کلیسا بەدلى روون و خاوتنى سۆفییەكان و بەپارێنەوهى شیخەكان كە لە پێى خوادا گیانیان بەخت دەكەن، بەسەرگەردانى و دەربەدەری كەلپۆس لە كۆلان كە لە دەشتى ئەویندا دەگەڕێن، بەكۆنەپۆشانى كونجى خانەقا، كە لە نیومەشه‌واندا خەریكى پاز و نیازن، بەسەمای سۆفییەكان كە بەچاویاریان دەبینن و بەدیتنى یاریان شادمان دەبن، بەوانەى وا لە زانیاریى خواپیدا شارەزان و بەپازى خواى شایەتى دەدەن بەروونی و خاوتنى سینگی دەرویشان كە لە دلۆوه ناوى خوا دەبن، بەو تۆبەكارانەى كە لە هەموو شتێ چاوی دەپۆشن و بۆ خوا تێ دەكۆشن، كە بەبێ ئەمەگى جیهان پەى دەبن، بەلافاوى فرمیتسكى هەوران لە بەهارد، بەشۆلەى دەروونی هەورە برووسكە كە بەتاو دەبرووسكێنى، بەگۆنای پەنگینی گۆلانى بەهار و بەنالەى دلته‌زێنى بۆلبۆلانى زار، بەداخى دلى سپای گۆلەكان، كە وەكو ئەودالان لە دەشت و چۆلدا دەژین، بەئەمەگى لەیلا بەئەوینی مەجنوون، بەنالەى كۆكەن لە ناو كێوى بێستوون، بەجوانییى كێژانى شۆخوشەنگ، كە نوێنگەى جوانى جیهان ئافەرین، بەپەلەوهرانى بەهەشت، كە هەر ناوى خوا دێن و به‌ناوى ئەوه‌وه دەچریكێن و دەلێن: جگە لەو داھێنەرێى تر نییە و هەر ئەو خواى تاق و تەنیاپە.

مەولانا خالە لە پاش ئەوه بەگەورەیی و مەزنى و بێ ھاوتاییى خوا و بەخۆشەویستیی پێغەمبەرى گەورەى ئیسلام و یارەكانى و بنەمالەكەى و ھاوەلانى و پێغەمبەرانى تری خوا و ئەوینداران و گراوان و دلسووتوان و خەمباران و ستەملێكراوان و شۆخوشەنگان و سەروشتى جوانى جیهان، سوێند دەخوا، دەكه‌وێتە پاز و نیاز لەگەڵ خوادا و دەلێ: خوا یا قەسەمت دەدم بەو كەسانەى كە ناویانم برد، هیوا و ئارەزووى دەروونم بەجێ بێنى و، لە دەرگاتى تكام ئەوه‌یه كە گوناھ و تاوانى ئەم بەندە روپۆرەشە ببەخشى، من كە سەردەستەى شەرمەزارانم و سەر تۆبى جەرگەى گوناھكارانم، بەجاریى لە دەریای گوناھدا گەوزاوم، چونكە فەرمانەكانى تۆم بەجێ نەهێنا، دیارە نادانیم كردووه و خۆتیش ئەمە دەزانى، ئەم چارە بمبەورە، چونكە گوناھم بێ ژمارە و، لە ئاگرى دۆزەخ پزگارم بكە، ئەگەر

دهمسووتینی و، ئەگەر گوناھم دهبەخشی، ئەو بە دەستی خۆتە و خۆت دەزانی. خالد
 بیوهری ئەکە ی لە دەرگات و هیوام ئەویە ببەخشی:

یا رەب جە دەرگات ئیدمەن رجا
 ببەخشی گونای بەندە ی پووسیا
 من کە سەر حەلقە ی شەرمسارانم
 سەر تەوق جەرگە ی گوناکارانم
 سەر تاپا غەریق بەحر عیسیانم
 سووتە ی نایرە ی نار حرمانم
 شەرت ئەمر تۆم وەجا ناوێردەن
 جە تەکلێفاتم تەقسیرم کەردەن
 هەرچی وێم کەردەن جە نافەرمانی
 (استغفرالله، استغفرالله)
 جورم بێ حەدەن گونام بێ شمار
 (رَبِّ نَجْنِي مِنْ عَذَابِ النَّارِ)
 ئەر مەسووچینم وەربەخشیم گونا
 رەزا رەزای تۆن (الحکم لله)
 بار عیسیانم کۆ کۆ ببیەن جەم
 (یا غافر الذنب اغفر لی وارحم)
 نەکەری مەحرووم بەندە ی پووسیا
 بە (لاتقنطوا من رحمہ الله)
 نیازم ئیدەن یا حەیی قەییوم
 خالد جە دەرگات نەکەری مەحرووم

مەولانا خالد لەم ھۆنراوانەیدا دیاردی دەکاتە سەر چەند ئایەتی قورئانی پیرۆز و،
 لەبەر ئەوەی بپوا و باوەڕتکی پتەوی ئاینیی بوو نائۆمید نەبوو و وتووێ خا ھەر
 دەمبەخشی و دیاردی کردووەتە ئایەتی: قُلْ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ اسْرِفُوا عَلَى أَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا
 مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا، واتە: ئە ی پیغەمبەر بێ بەبەندەکانم بەتایبەت
 ئەوانە ی کە زیانیان بۆ خۆیان بەخت کردوو، لە بەزەیی و بەخشی خا بێ بەش نابن و
 خا ھەموو گوناھتک دەبەخشی، جا مەولانا خالد دەڵێ: ئە ی خوا ی گەرە و گران ھەر

خۆت به خشینەر گوناھی و گوناھ و تاوانم دمه خشی و له بهزهییی خۆت بێ بهشم ناکهی و دیاره له دهرگات بیتورهریم ناکهی و ههر دهمبووری.

سه رچاوهکان

- ١- دیوان فارسی و کردی مولانا خالد - باهتمام حاج محمود طالبانی- سنج، ١٣٨٥هـ.
- ٢- الشیخ معروف النودهی البرزنجی - تالیف محمد الخال - سلیمانیه، ١٩٦١.
- ٣- المجد التالذ فی مناقب مولانا خالد - تالیف ابراهیم فصیح البغداد - استانه، ١٢٩٢.
- ٤- سل الحسام الهندی - تالیف شیخ محمدمین - دمشق، ١٣٠١هـ.
- ٥- البهجه السنیه - تالیف محمد بن عبدالله الخانی - مصر، ١٣٠٣هـ.
- ٦- الانوار القدسیه، تالیف محمد بن محمد الرخاوی - مصر، ١٣٤٤هـ.
- ٧- چامه سرایان کرد - تالیف صدیق صفی زاده (بۆرهکی) چاپ نهکراوه.
- ٨- عه قیدهی کوردی - مهولانا خالد (دهستنووسه).
- ٩- دیوانی مهولانا خالد - نهسته موول، ١٨٤٤.

شیخ عوسمانی سیراجودینی

١٢٨٣-١١٩٥

ئهم زانا ههره گه ورهیه که وهکو ئهستیرهیهکی گهش له ئاسمانی کوردهواریدا درهوشاوهتهوه، ناوی عوسمان و کوری خالد و نازناوی سیراجودینه و بهپیتی ئهو بهلگانهی که کهوتوونهته دهستمان له سالی ١١٩٥ی کۆچی له دیتی تهوتلدا له دایک بووه. ههر له منداڵیهوه خهریکی خۆتندن بووه و له پاشا چووته حوجرهی فهقییان و ههندی پهرایوی ریزمانی عهرهبی و ئاینیی خۆتندون و بۆ خۆتندن زۆربهی ناوچهکانی ههرامان گهراوه، ماوهیهک له بیاره بووه و ماوهیهکی زۆریش له دیتی خهرپانی خۆتندویهتی و چهند سالتیکیش له خورمال بووه و له پاشا له سلیمان خۆتندنهکهی تهواو کردووه و له بهر ئهوهی ئارهزویی له سۆقیهتی بووه، له سهر ئهم ئارهزووه له تهمهنی بیست و پینج سالتیدا چووته بهغدا و له خۆتندنگای گهیلانی دامهزراوه و له پاشا ههر له بهغدا بهخزمهتی مهولانا خالیدی نهقشبهندی گهیشتهوه و پێ و پچهی نهقشبهندیی له سهر دهستی ئهو وهگرتهوه و گهراوتهوه زیند و مهلبندهکهی خۆی و خهریکی پهرهپیدانی پێ و پچهی نهقشبهندی و رینۆینی خه لک بووه تا له سالی ١٢٨٣ له تهمهنی ههشتا و ههشت سالتیدا کۆچی دواایی کردووه و له نزیک خانهقاکی خۆیهوه نێژراوه.

شیخ عوسمان له گه ل ئهوهی خهریکی پهرهپیدانی پێ و پچهی نهقشبهندی بووه و

پښتو ټيښي موسلمانانې كړدووه، ئيتر نه پيرژاوه پراودانې، به لام گهلې نامې له شويڼ بهجې ماون كه به فارسي بڼ هاوې لان و ياران و پياوانې گهرې ئو دهرې نووسيون و هروها هندې راسپاردهشې بڼ پهيره و مكاني به فارسي نووسيوه و له هونينه وهې هونراوې فارسي و كورديشدا دهستيكي بهرز و بالاي هه بووه. به لام ئيمه جگه له دوو هونراوې كوردي نه بې، ئيتر. شويڼه واريكي تري ئهم زانا گهره مان دهست نه كهوت و، لهو هونراوانه وه وا درده كه ويئ كه شيځ هونراوې زور بووه و پهنه له داهاتوودا بكه و ټته دهست. ئهمه ش ئو دوو هونراوې كه بڼ مه وله ويې تاوه كوڅيزي نووسيوه و گله ي لې كړدووه بڅچي نامې بڼ نانووسې، وهكو دهلې:

یا کاغذ بریان، یا مهلا مهردن
یا ههر عارتهن دؤس وهیاد کهردن
غهمگین مهنشسه غهم بدهر وهباد
فهلهک نمازۆ کهس وه خاتر شاد

واته: قافلهز پراوه و یا مهلا مردووه و، یا بۆت نهنگه که دۆست یاد کهی و نامهی بۆ بنووسی. خه مگین دامه نیشه و خه م بده به با، چونکه چهرخ ناهیلّی کهس به خوشییه وه دانیشی.

سه رجاوہ کان

۱- یادی مہردان - مہلا عبدالکەریمی مودہریس - بەغدا، ۱۹۸۳.

۲- مژدووی، نه دهه، کوردی - عه لانه دین سه جادی - به غدا، ۱۹۵۲.

۳- یادداشتہ کانی خوّم سہ بارہت بہ شیخ عوسمان.

میرزا محمد محمودی زہنگہ نہ

1290 -

ئەم ھۆنەرەمان ناوی مەحمود و كۆرى ئەحمەدى زەنگەنەيە و نازناوى فەنۇنيە و بەپىي ئو بەلگەنەي كەوتوونەتە دەستمان لە دىي قەيتوول لە دايك بوو و ھەر لەوێشدا پى گەيشتوو. ھەر لە مندا ئيدا خەريكي خوێندن بوو و لە پاشا مامۇستاي تابيەتي بۆ گيراو و لەلاي ئو فېرى زمان و وێژەي فارسى و عەرەبى بوو و پاشان چووتە كەركوك و لەوێدا ماوھەيك لەلاي خزمەكانى ماوتەو و خەريكي خوێندن بوو و ئەوسا گەپراوتەو و زىد و مەلبەندەكەي خۆي و خەريكي كاري كشتوكاڤ و ميرزايەتي بوو، بەلام ئوئەندە نەماو و پڤيشتووئە داوېنى كىوي ئومەر مل لە نزيكي كرماشان و پاشماوھي ژيانى لەوێدا بردووتە سەر تا لە ساڤى ١٢٩٥ى كۆچيدا جيهانى بەجى ھيشتوو و ھەر لەوێشدا نەزراو.

فنونى بەيەككى لە ھۆنەرانى كورد دىتە ژمار و لە ھۆننەھەي ھۆنراودا دەستىكى بەرز و بالاي ھەبوو و ھۆنراوەكانى زۆر تەي و پاراو و شيرين و پەوانن، لە ھۆنراوەكانى ئەم ھۆنەرە ھەر تەنیا پارچە ھەلبەستىكى كەوتووئە دەستمان ئەويش لە گۆفارى دەنگى گيتى تازەدا چاپ كراو. ئەمەش پارچە ھەلبەستەكەى كە دەلى:

ھەردەم خەيالەن، ھەردەم خەيالەن
 پەژارەى لەيلم ھەردەم خەيالەن
 دل مايل وەشەوق شەوخ و نەوھالەن
 حۆرى لە قايتى كەم سن و سالەن
 دوودیدەش نەتەرح دیدەى غەزالەن
 گۆناى گول شىوہش ئامپتەى خالەن
 تاتاي كلافەى وینەى پەردالەن
 گرئ بەند پىچ پای دەستمالەن
 كلافان ئاوتز سەحن جەمالەن
 جەمالش گۆياى عەقل و كەمالەن
 لەب غونچەى گولان پای چەمچەمالەن
 سرشتەى قودەرەت زات بى زەوالەن
 سەرتاپای حوسنش يەكسەر جەمالەن
 لەى دونيا چون ئەوكەس تر مەحالەن
 نە سەرسینەى صاف دوو لىمۆى كالەن
 بالاجون عەرەر پەنجەى شمشالەن
 ھەزار چون مەجنوون پەريش عەودالەن
 «فنونى» نەوھەسەف زبانش لالەن

واتە: ھەموو دەم ھام لە بىرى يارەكەمدا و شەخوشەنگىي ئەو، كارى كردوئەتە سەر دلم و ئەو يارە پەريزادەيەككى كەم سالە و چاوەكانى ھەكو چاوى ئاسك وايە و گۆنا و كۆلمەى وەكو گولە و ئاوتتەى خالەكانى بوو و پەلكەكانى بەسەر گۆنايا شۆپ كردوئەتەو و شەدەى لار ناو و جوانيەكەى ئاوەز و ھۆش لە مرق دەستپىن و لىوى دەلىنى گولى داوینى كێوھەكانى چەمچەمالە و خوا سروشتى كردوئە، ئەو لە جوانيدا لەم جیھانە بى وینەيە و

له سەر سینگیه وه دوو لیمۆی کال هه لۆاسراون و بالۆی وهکو عه رعر و په نجهی شمشالە و ههزار کهس وهکو مه جنوون بۆ ئهو عه بدالە و «فنوونی» له ستایشی زمانی لاله.

سه رچاوه کان

۱- دهنگی گیتی تازه - ژماره ۱، سالی ۱۹۴۶.

۲- یاداشتهکانی خۆم سه بارهت به میرزا محمودی زهنگه نه.

مه لا نۆشای زهنگه نه

۱۲۵۰-۱۲۰۰

ئهم هۆنه ره مان ناوی نۆشا و کورپی ویشناسپی زهنگه نهیه و به پیتی ئهو به لگانهی که کهوتوو نه ته دهستان له سالی ۱۲۰۰ی کۆچی له دیتی گولباغ له دایک بووه و هه ر له ویشدا پی گه یشتوو. هه ر له مندالیدا خه ریکی خۆتندن بووه و بۆ خۆتندن زۆربهی ناوچهکانی مه لایر و دینه وه ر و کرماشان گه راوه و سه ره نجام له شاری نه جف و دمی مه لایه تی وهرگرتوو و گه راوه ته وه زید و مه لبه نه ده کهی خۆی و پاشماوهی ژیا نی به وانه و تنه وه و ریتنۆینی خه لک بر دووه ته سه ر تا له سالی ۱۲۵۰ی کۆچی له ته مه نی په نجا سالی دا کۆچی دوا یی کردوو و نیژراوه. مامۆستا سه یه حوسه ی حوزنی موکریان ی له گۆفاری (دهنگی گیتی تازه) دا سه بارهت به مه لا نۆشا ده لێ: مه لا نۆشا له بنه رها خه لکی گولباغی کوردستانی عێراق بووه و له هۆزی زهنگه نهیه و تا نیوهی سه دهی سیزده می کۆچی ژیاوه و چه نه هۆنراویکیشی به ناوی داری جهنگه ل له وه وه هیناوه ته وه که ئهم هۆنراوانه به شیکن له چه کامه به ناویانگه کهی میرزا شه فیع به ناوی درمختنامه.

کا ک ئه سفهندیاری غه زه نفه ری له په راوی گولزاری وێژه ی لوړستان دا ده لێ: مه لا نۆشا یه کێ له هۆنه رانی هه ره به رزی لوړستانه و له نه وهی سه ی ئه بوولو ه فای شاره زووریه و له ده وری نادرشای هه وشار (۱۱۶۸ - ۱۱۶۰ی کۆچی) دا ژیاوه، وهکو خۆی ده لێ:

نیه سا یه ده ور نادر سولتانه	مه ردوم ژ جه ورش بێزار ژگیانه
جیهان ئاشووبه ن، دنیا ده ره مه ن	خا تر حه زینه ن، ئاسایش که مه ن
ره عیه ت فیراره ن، خه لق خولقش ته نگه ن	ئیقبال ئه ولاد شا سه فی له نگه ن
نیه سه من یه حال یه ئه حوال مه ن	یه ره نج به رده ی چه ن دین سال مه ن

وا ته: ئه مه ده وری نادرشایه و خه لک له سه ته می ئهو له گیانی خۆیان بێزارن و جیهان ئازا وهی تی کهوتوو و به جاری تیک چوو و دل پر له خه م و په ژاره یه و هیمنی له ناو ولاتا

نييه، خەلک لە ترسا هەلدی و هەموو پەرتشانن و بەختی نەوێ شای سەفی پەش بوو و
منیش ئەمە حالە و چەندین ساڵە پەنج و ئەرک دەکێشم.

کاک ئێسفەندیار هەروەها دەلی: مەلا نۆشایەکی تر هەبوو کە نەوێ مەلا نۆشای
یەکەمە و لە دەوری قاجاریەکاندا ژیاو و ئەویش هۆنەربوو و گەلی هۆنراوی بەزاراوی
لەکی لە شوێن بەجی ماو.

لە هەندێ زانای لۆریستانیشم پرسی، ئەوانیش وتیان مەلا نۆشا دوو کەس بوونە و
هەردووکیان هۆنراویان زۆرنە و مەلا نۆشای دوووم لە دەوری فەتالی شای قاجار (١٢١١-
١٢٥٠ی کۆچی)دا ژیاو و ئێتر لە کوێدا بوو و لە کوێدا مردوو کەس شتیکی لێ نازانی.

خاوەراسان لەم دواييە بەیازێکی کۆنمان کەوتە دەست کە زۆربەیی هۆنراوەکانی مەلا
نۆشا و تورکەمیر و ئەلماس خان و هەندێ هۆنەری تری تێدا بوو لە پەراویزی هەر
هۆنراوێکدا کورتە باستیکی ئەو هۆنەرانە لەگەڵ مێژووی ژیان و مردنیان نووسرابوو و بەم
چەشنە ئێتر هیچ شکێکمان بۆ نامێنی کە مەلا نۆشا لە ناوەراستی سەدەی سێزدهمی
کۆچیدا ژیاو.

مەلا نۆشا لە هۆنەرنەوێ هۆنراودا دەستیکی بەرز و بالایی هەبوو و هۆنراوەکانی زۆر
تەپ و پاراو و شیرین. ئەمەش چەند هۆنراوێکی ئەم هۆنەرە کە دەلی:

جەم جا هیچ و پووچ، جەم جا هیچ و پووچ
دەولەت شاهاں جەم جا هیچ و پووچ
پەونەق حووران زێبا هیچ و پووچ
هەر جا مەنوورم یەکجا هیچ و پووچ
دەشت و راغ و باغ، سەحرا هیچ و پووچ
عاقبەت تەلسم دنیا هیچ و پووچ

ئەگەر جا هەل بی سەرمەست بادە
کەمەر بەر بەستە ئەبرق گۆشادە
حوسن یوسفیچ خودا پێت دادە
هەمرازت جن بۆ یا پەریزادە
مەنگۆلە موشکین پەزا هیچ و پووچ
عاقبەت تەلسم دنیا هیچ و پووچ

نەر شا بی وینهی شا تیموور لهنگ
 نهگر پوستهم بی له مهیدان جهنگ
 نهگر چی فهرهاد نهبرد وست نهو سهنگ
 سهر نهجام گۆرهن سهرای تارو تهنگ
 شیرینی شیرین شهیدا هیچ و پووج
 عاقبهت تهلسم دنیا هیچ و پووج

نهگر گه دابی ویتل و دهر به دهر
 به تال و به دحال کونه شال نهوهر
 نه لچاپه ی لوقمه ی کۆچ و کولفت دهر
 حق پیت نه داده کالای سیم و زهر
 موفلس و مونعم، گه دا هیچ و پووج
 عاقبهت تهلسم دنیا هیچ و پووج

نهگر مالدار بی، مهتای فراوان
 بوخشی دینار، دهرهم وه دامان
 ههرجا نازاری بوهرن وه باوان
 پهرده نشین بۆجه ی بارگه و لاوان
 چون مهردهن ئاماگول دا هیچ و پووج
 عاقبهت تهلسم دنیا هیچ و پووج

نهرچی فهرمهرز سپای دهشت ره ی
 نهو گورز و گۆپال دهست و بازوونه ی
 هام بهزم و هام رهزم شاهان که ی که ی
 ههرجار بنۆشی جام و باده و مه ی
 سههم و سهفاکی و سپا هیچ و پووج
 عاقبهت تهلسم دنیا هیچ و پووج

نۆشاد شاد مەبە ۋەى دىيائى فانى
 دەور مېماندارەن تۆ چى مېهمانى
 بگوزەر ژ ئەغۋاى شووم شەيطانى
 تا بنما ۋەنەت پراگەى زنگانى
 ۋەرنە فەوت و مەوت دىيا هيچ و پوۋچ
 عاقبەت تەلسم دىيا هيچ و پوۋچ

ۋاتە: پلەۋپايەى پاشايان و جەمشيد هيچ و پوۋچە، ھەرۋەھا جوانىي جوانان و پەرى
 پەيكەران و رواندن بەباغ و دەشت هيچ و پوۋچە و ژيان خەون و خەيالە، ئەگەر سەرخۆشى
 بادە بى و ۋەكو يىوسف جوان و پوال بى و خاۋەن زىر و زىوبى، ژيانى جىھان ھەر هيچ و
 پوۋچە. ئەگەر ۋەكو مىر تەيمور پاشايەتى بگەن و ۋەكو پۆستەم لە مەيدانى شەپدا بى و،
 يا ۋەكو فەرھاد خەرىكى تاشىنى بەرد بى، سەرەنجام دەمرى و دەجىتە ناو گۆر و،
 شىرىنىي شىرىن بى ھوودەيە و جىھان هيچ و پوۋچە. ئەگەر ھەزارىكى ئاۋارە و دەربەدەر
 بى و بۆ مال و منالت خەرىكى سۈالكردن بى و خوا سامان و دارايى پىت نەدابى،
 سەرەنجام ھەر دەمرى و جىھان هيچ و پوۋچە و، يا ئەگەر خاۋەن سامان و دارايى بى و
 بەخروار زىو و زىر بېەخشى و، لەگەل نازاراندا بچىتە ناو پەردەۋە و دانىشى، سەرەنجام
 مەرگ دىتەلات و دەمرى و جىھان هيچ و پوۋچە. ئەگەر ۋەكو فلامەرز لەشكر بېەيتە دەشت
 و دەر و گورز و گۆپال بگرىتە دەست و شەپ بگەى و، يا ھاۋبەزم و ھاۋپەزمى پادشاکان بى
 و ھەموو دەم بادە بنۆشى بۆ دەبدەبەى ژيان تى كۆشى، سەرەنجام مەرگ دەبىتە ميوانت و
 جىھان هيچ و پوۋچە. ئەى نۆشا دەسا دەسخەرۆى ئەم جىھانە مەبە، چونكە چەند رۆژىك
 ميوانى ئەۋى و لە فريوى ئەھرىمەن خۆت بپاريزە، تا پىتى ژيانى پى پىشان دەم، ئەگىنا
 مەرگ ھەر دەبىتە ميوانت و جىھان هيچ و پوۋچە.

مەلا نۆشا لە پارچە ھەلبەستىكى تردا دەكەۋىتە ستايشى دلدارەكەى و بەم جۆرە پىيدا
 ھەلدەلى و دەلى:

گىسوو كەلاغى، گىسوو كەلاغى
 سەۋزەى چاۋ سىيا، گىسوو كەلاغى
 چاۋ، ئەبرۆ سىيا چەنى زولف زاغى
 زاغى تەپ ژ تەرز مىل كاراغى
 زولفانش پى مەۋج، ئەبرۆ پەيوەستە
 بژانگش چون تىر ژ كەمان جەستە

ئەبرۋان سىيا، شۆر چاۋ سىيا
 ۋە نىش بزانگ خەدەنگ و سىيا
 سەرپەنجە گولۋى، دوگمەي خەم گولۋى
 بۆسەگا گولۋى، خالان فلفلى
 لەۋگۇناكولۋى، حوقەي ناف گولۋى
 تەن ۋە تاي ھەرير زەپىن باف گولۋى
 پشت كۆتا، پابەرز، قەدەبارىك دەم تەنگ
 نىم نىگاش مەرباز شەيداي شۆخوشەنگ
 خەرامان پەوش ئاھوۋى خوتەنى
 تەن و تۆژ چىنى سەوز چەمەنى
 شىۋەي سەوزەداشت، سەوزە شىۋەي
 ئەو سەوزە چەن كەس پەرىش لىۋەي

ۋاتە: يارە خۆشەۋىستەكەم پەلەكەكانى رەشە و چاۋەكانى مەستە و ئەبرۋكانى پەيۋەستە
 و بىزانگەكانى ۋەكو تىر بۆمىن راۋەستان، سەر پەنجەكانى ۋەكو گولە و خالەكانى ۋەكو
 بىبار ۋايە بۆدل، لىۋى گولە ۋە لەشى نەرم و سىپىيە ۋە بالاي بەرزە ۋە دەمى تەنگە ۋە زۆر
 شۆخوشەنگ ۋە جوانە ۋە شىۋەي سەوزەيە ۋە چەن كەس تا ئىستا ۋەكو مىن بۆ ئەو شىت ۋە
 لىۋە بوۋە ۋە دلى خۆي لە دەست داۋە ۋە ئاۋارەي ھەرد ۋە كىۋ بوۋە.

ھۆنراۋەكانى مەلا نۆشا بەداخەۋە تا ئىستا كۆنەكراۋنەتەۋە ۋە كەسىش بايەخى پى
 نەداۋن ۋە ھەندىكىان ھەروا لەناۋ بەياز ۋە كەشكۆلەكاندا نووسراۋن.

سەرچاۋەكان

۱- گۇفارى (دەنگى گىتى تازە) - ژمارە ۵ سالى ۱۹۴۶.

۲- گلزار ادب لرستان، تاليف اسفنديار غضنفرى - تهران، ۱۳۶۴.

۳- بەيازىكى كۆن كە لە سالى ۱۲۶۲ى كۆچىدا نووسراۋە.

نالی(ی) شارەزووری

١٢٩٥-١٢١٢

نالی یه کۆی لهو ئەستێره هه ره گهشانهیه که له ئاسمانی
وێژهی کوردەواریدا ههتا ههتایه دهردهوشیتـهوه. ئەم
هۆنهره پایه به رزه ناوی خدر و کۆری ئەحمەدی شاوهیسی
میکایلییه. سالی له دایکبوون و مردنی نالی به تهواوی
نازانرێ و زۆر تاریکه و هه ره که قسهیهکی لێوه کردووه،
ئیمهش ئەو قسانه لێره دا دێنین و له پاشا زانیاری
خۆشمان باس دهکەین تا راستیه که مان به تهواوی بۆ
دهرکهوێ.

مامۆستا محەمەد ئەمین زهکی به گ له پهراوی (کورتە ی
میژووی کورد و کوردستان) له لاپه‌ری ١٣٥٨ ده‌لی: نالی له سالی ١٢١٥ ی کۆچی له دبی
خاک و خۆ‌دا له دایک بووه و له سالی ١٢٧٣ دا کۆچی دواویی کردووه. مامۆستا عه‌لا ئەدین
سه‌جادی‌ش له په‌راوی (میژووی ئەده‌بی کوردی) دا ده‌لی: نالی له سالی ١٢١٧ پیتی ناوه‌ته
مه‌یدانی ژبانه‌وه و له سالی ١٢٧٥ دا مردووه. دوکتۆر مارف خه‌زنه‌دار له سه‌ره‌تای
دیوانه‌که‌ی نالیدا ده‌لی: نالی له سالی ١٢٢٠ ی کۆچی چاوی له جیهاندا کردووه‌ته‌وه و له
سالی ١٢٧٦ دا مائاواویی له جیهان خواستووه.

مامۆستا محەمەدی مه‌لا که‌ریم له په‌راوی (له پیناوی نالی) دا نووسیویه: ئەوانه‌ی وا
به‌سه‌ره‌تای نالیان نووسیوه، هیچ سه‌رچاوه‌یه‌کیان بۆ ئەو میژووه‌ی که بۆ نالی دایان
ناوه، دیاری نه‌کردووه و، ئەوه‌ی ئاوه‌ز پیشانی ده‌دا ئەوه‌یه که تا ئێستا که‌سیک نییه له‌م
جیهانه‌دا بتوانێ بۆ نالی که‌ی له دایک بووه، ئەوه‌ش ته‌نیا له‌به‌ره‌وه که نالی میکایلی
بووه و کۆره وهرزێرکی شارەزوور بووه و لهو دهرده‌شدا له شارەزووردا به‌ده‌گمه‌ن نه‌بی
خوێنده‌واره‌ی‌کیان تیا هه‌لنه‌که‌وتووه. که‌وابوو ئیتر کۆ میژووی سالی له‌دایکبوونی نالی
نووسیوه؟ مردنیشی هه‌ر هه‌مان ده‌ستوور.

مامۆستا مه‌سه‌عوود محەمەد له وتاری (چه‌پ‌کیک له گۆلزاری نالی) که له گۆفاری کۆری
زانیاری کوردا چاپ کراوه ده‌لی: حاجی مه‌لا عه‌بدوللای جه‌لی زاده گیتراویه‌ته‌وه که له
سالی ١٢٨٨ ی کۆچی مامۆستا نالی له مه‌که‌دا دیوه که زۆر پیر بووه و په‌نگه له هه‌شتا
سالی‌دا بووێ.

له به یازیکې کوندا که لهم دواييپه دا که وته دهستممان، میژووی له دایکبوون و مردنی هه ندی له هۆنه رانی کورد وهکو: یوسف ئاسکه و فهقی حه سه نی بانه یی و نالی و مه ستووره ی کوردستانی له گه ل هه ندی له هۆنراوه کوردیه کانی ئه و هۆنه رانه ی تیدا تۆمار کرابوون که له و به یازمه دا نووسراوه نالی له سالی ۱۲۱۲دا له دایک بووه و له سالی ۱۲۹۵دا مردووه.

که وابوو نالی له سالی ۱۲۹۵ی کۆچی له ته مه نی ۸۳ سالی دا کۆچی دوا یی کردووه و ئه مه ش جی میتمانیه و باوه ری پتی ده کری، چونکه گه لی به لگه ش له هۆنراوه کانی نالیدا هه یه که ئه و مه مان پتی ده سه لی تین که نالی زۆر پیر بووه و مردووه. وهکو لهم پارچه هه لبه سه تیدا دیاردی به قزی سپی و چاوی کزی خۆی ده کا که به هۆی تیه پینی ته مه نی وه وای لیها توه وهکو ده لی:

مووی سپی کردم به شوشتن ئاوی عه یینی شۆره شه ط
شۆره شه ط یه عنی که تیدا خۆ به خۆ قه ل بوو به به ط
هه لگرا، وهک مۆمی کافووری به شه ودا، موو به مووم
وا سیا روو بوو به خوینتم نوقطه نوقطه، خه ط به خه ط
من ده لیم شه و بوو به رۆژ، نه قسم ده لی رۆژ بوو به شه و
ئو موسیبه، چونکه چاوی پتی سپی بوو، من غه له ط
په وغه نی دیده رزایه سه ر کیتابی خه ط طی خۆم
چا و له ئیشی ئو سپی، نووریش به سه ر ئو دا سه قه ط
سه رد و گه رمه ئاهه که م سه وه گیای کردم به پووش
پایزی روو بوو به بوردی سوور و زه ردی موخته لیط
وهجه که م ئیسمی به یاض ئه م ما وه ره ق زه رد و سیا
با موخه طه ط بی به کافووری که شیده ی خۆش نه مه ط
چونکه له وحی روو سیه ه، روو زه ردی بی، ته زینی یه
خوینی چاوم جه ده ولی بی، قه طره کانی شی نوقه ط
نه قشی دوو مووی به ده وری روو، ده بیته عه یی شه یب
ئایه نه ی روپاکییه، رووناکییه، نوور و، شه مه ط
یا گه دایه که غه نی یا پادشاه یکه فه قیر
لهم دووه، خالی نییه (نالی) له رووی حه ددی وه سه ط

واته: فرمیتسکی سویری چاوم هاتوو بهسه مووی رهشی پرومه‌تما، هه‌مووی وه‌کو قه‌له‌په‌شه‌یی که بکه‌ویته ناو خوئینه‌وه کردوو به‌قازی سپی، مووی رهشم وه‌کو شه‌و رهش بوو که چی ئیتساکه وه‌کو پوژ سپی بووه، من به‌نه‌وسی ته‌ماکار و سه‌رکیشی خۆم ده‌لیم به‌سیه‌تی هوا و هه‌وه‌س، نه‌وا مووی رهشم سپی بوو، کاتی پیری هاته پشه‌وه، به‌لام نه‌و له‌به‌ر نه‌وه‌ی که کویرایی داهاتوو جگه له رهشی شتی تر نابینی، له وه‌لاما ده‌لی: نه‌خیر وا نییه، مووی سپیت هه‌لگه‌راوه به‌ره‌شی. خوینی چاوم له‌باتی فرمیتسک به‌سه‌ر خه‌تی پرومه‌تما رزاوه، ئینجا چاوم له‌به‌ر ئیتشی پرزانی نه‌و خوینه بینایی له ده‌ست داوه و سو‌مای چاوم له‌و ره‌شییه کار نا‌کا تا ببینی که واته چاوم به‌جاری کز و کویر بووه. هه‌روه‌ها که له پایزا په‌نگی که‌لای داره‌کان زه‌رد و سوور هه‌لده‌که‌ری، پایزی پیریش پارچه‌ی پرووی منی به‌خوینی فرمیتسک و زه‌ردیی پوخسار په‌نگ کردوو. واته وه‌کو بوردی یه‌مانی زه‌رد و سووری لی هاتوو. پوخسارم با وه‌کو له پرواله‌تا سپییه، به‌لام به‌که‌لای زه‌ردی په‌نگ و ره‌شی خوین داپو‌شراوه و، مووی سپیشم که وه‌کو کافوره، بۆ جوانیی خه‌ت خه‌تی کردوو، تابلۆی پروپه‌شی نه‌گه‌ر زه‌ردیی پتو‌ه‌بی، ده‌بیته هۆی جوانی و پاراوه‌یی. مووی پوخسار نه‌گه‌ر ماش و برنج بی، دوو پرووی و دوو په‌نگی پیری ده‌که‌یه‌نی، چونکه سپییه‌تی ته‌واو ده‌بی نه‌ئاوینه‌ی پروپاکی و، ماش و برنجیش ده‌بیته ئاوینه‌ی پروپاکی.

نالی به‌پیتی نه‌و به‌لگانه‌ی که باس‌مان لی‌وه کرد، له سالی ۱۲۱۲ی کۆچی له دیتی خاک و خۆل که که‌وتوو ته‌ ده‌شتی شاره‌زور، پیتی ناو ته مه‌یدانی ژیا‌نه‌وه. له مندا‌لیدا خه‌ریکی خویندن بووه و پیزمانی عه‌ره‌یی و په‌راوه ورده‌له‌کانی فارسی و قورئانی پیرۆزی خویندوو و پاشان رۆیشتوو ته‌ فه‌قییه‌تی و زۆریه‌ی شاره‌کان و دیکانی کوردستان وه‌کو: سنه و سابلآخ و هه‌له‌بجه و سلیمانی که‌راوه و، له‌به‌ر نه‌وه‌ی مه‌له‌بندی قه‌مه‌داغ له‌و سه‌رده‌مه‌دا کانگای زانست و خوینده‌واری بووه و، زانا هه‌ره که‌ورمه‌کانی کوردستان له‌ویدا خه‌ریکی خویندنی فه‌قی ئیسلامی بووه، پاشان بۆ جاری دووم پرووی کردوو ته‌ سلیمانی و له‌ لای مه‌لا عه‌بدو‌ل‌لا ره‌شدا خه‌ریکی خویندن بووه و له‌ لای مه‌لا عه‌بدو‌ل‌لای خه‌ریانیش ماوه‌یه‌ک بۆ خویندن ماوه‌ته‌وه تا بووه به‌مه‌لا و زانایه‌کی باش و ودمی زانستیی نه‌و سه‌رده‌مه‌ی وه‌رگرتوو و پاش نه‌وه خه‌ریکی وانه و تنه‌وه و پینموونی خه‌لک بووه.

نالی سه‌ودای دیتنی مائی خوا ده‌که‌ویته سه‌ری و سلیمانی به‌جی دیتی و ده‌جی بۆ حه‌ج و که حه‌ج ده‌کا ده‌که‌ریته‌وه بۆ شام و چهند سالی‌ک له‌ناو کورمه‌کانی شامدا ژیا‌ن ده‌باته سه‌ر و نه‌وسا پرو ده‌کاته شاری نه‌سته‌موول و له‌ویدا چاوی ده‌که‌ویته نه‌حمه‌د پاشای بابان

و ئەحمەد پاشاش لە کاری دەولەتی ئەو سەردەمدا دای دەمەزڕینی و ئیتر پاشماوەی ژیانی هەر لەویدا دەباتە سەر تا لە ساڵی ۱۲۹۵ی کۆچی لە تەمەنی ۸۲ سالییدا بادهی مەرگ لە مەگیتی ئاکام وەر دەگرێ و دەبێخواتەو و کوردەکان تەرمەکە لە گۆرستانی ئەبوو ئەبووی ئەنساریدا دەنێژن.

هۆی هەلقولینی هۆنراوی نالی وەکۆ هەندیک دەم بە دەم گێراویانەتەو، ئەو بوو کە کاتی لە قەرەداخدا بەفەقتیەتی دەبخوێند، کچیکی شۆخوشەنگ بەناوی حەبیبە هەست و ئاوەزی لی دەستی و دەبێخاتە ناو هۆنەریتییەو، هەر وەکۆ دەلێن: نالی لە پاش ماوەیک کە گراو و سەوداسەری ئەو کچە شۆخوشەنگە بوو، دەبخوازی و دەبێتە هاسەری ژیانی، بەلام لە هۆنراوەکانی نالییدا وا دەردەکەوێ کە حەبیبە بۆ ماوەیک لەکەڵ ئەودا ژیاو و پاشان مردوو، نالییش هەر لەبەر ئەو بوو کە مەلەبەندی بەجی هێشتوو و ئیتر پروی نەکردوو تە زێدەکەیی خۆی و لە ولاتی بێگاناندا جیهانی بەجی هێشتوو.

نالی یەکی لە هۆنەرانە هەربەرزێ کوردە و، هۆنراوەکانی گەلی پاراو و ناسک و شیرین و پەوان و، هۆنراوەکانی دەرکێنە سێ بەشەو: دلداری، خواناسی، نیشتمانی، لە هۆنراوە دلدارییەکاندا ئەوەمان دەکەوتتە پێش چاو کە مامۆستا نالی ناوەرۆکی بەیتی هۆنراوی تر نەیانەتێنای و، هەر وەهاش ئەو ناوەرۆکانە زۆرتر لە قالبی هۆنراودا جێ بکاتەو. بەجۆری تر بلێن، مامۆستا نالی ویستووێ هۆنراوەکانی لە جل و بەرگی هۆنراوی کۆن پروت بکاتەو، بەلام لەبەر ئەو لای و ابوو، دوور کەوتنەو لە پێ و پەوشتی هۆنەرەکان، واتە ئەو هۆنەرە کە بەچەشنی کۆن هۆنراویان هۆنیوەتەو، دەبێتە هۆی بێ بابی بوونی هۆنراوەکانی، ئەو بوو کە نەیتوانیوە بەتەواوی لە پێ و پەوشتی ئەوان لابدا، تەنیا ئەوێ پێ کراوە کە هەندێ جار مەبەستی قوولتر و وردتر لە هۆنراوەکانیدا بەتێتە دی.

نالی لە هۆنەرەوێ هۆنراودا دەستیکی بالای هەبوو و لە هەموو جۆرە هۆنەرێکی هۆنراودا شارەزایی بوو و، دەریای بیروردی و کەلکەلی ئەو سنوورێکی بۆ نەبوو و بەهەر جۆر کە ویستبێتی هۆنراوی هۆنیوەتەو، بەراستی هۆنراوەکانی ئەو لە وێژە کوردیدا پێکۆپێک و بێ هاوتایە. مامۆستا نالی خۆی لە پارچە هەلبەستێکدا ئەو مەبەستەمان بۆ دەردەخا وەکۆ دەلی:

بۆلبۆلی طەبعم ئەوا دیسان ئەنا خوانی دەکا
نوکتە سەنجی، بەزله گۆیی، گەوهر ئەفشانی دەکا
خود پەسەندی بێ، یەقین ئیظھاری نادانی دەکا
خەرەقە پۆشی کەیی دەپۆشی جەوهری ذاتی ئەحق؟

بیننی جیلوهی برشتی خوی به‌عوریانی ده‌کا
 ضابطه‌ی طه‌بعم سوواره، ئیددعای شاه‌ی هیه
 موخته‌شهم دپوانه، داوای ته‌ختی خاقانی ده‌کا
 شاهیدی فیکرم که بیته جیلوه‌گاهی دل‌بهری
 شاه خه‌سرهو، رۆحی شیرینی به‌قوربانی ده‌کا
 نووکی خامه‌ی من که بیته مه‌عنی ئارایی که‌مال
 خه‌ط به‌خه‌ط ئیظهاری نه‌قشی صورته‌ی مانی ده‌کا
 ئیستیطاعه و قووه‌تی طه‌بعم به‌کوردی و فارسی
 عاره‌بی، ئیظهاری چالاک‌ی و چه‌سبانی ده‌کا
 خاطریکی شوخ و خوش و بئی غم و جه‌معم هه‌بوو
 ئیسته بۆ زولفی که‌سی مه‌شقی په‌ریشانی ده‌کا
 هودهودی دل‌ه‌بسی به‌لقیسی سه‌بای دیوه، یه‌قین
 خوی که دام‌ینگیری شاه‌ی ئاصه‌فی ثانی ده‌کا
 ئه‌و که‌سه ته‌حدیثی نیعمه‌ت بئی موراو و مه‌طله‌بی
 میثلی (نالی) ئیمتثالی ئه‌مری یه‌زدانی ده‌کا

واته: بۆلبۆلی مرخی مه‌ ئه‌وا خه‌ریکی پیا‌هه‌لگوتن و ستایشه و هۆنراوه‌کانم هه‌موویان
 ریکوپیک و پرمانا و پاراوه به‌هونه‌ری هۆنراوه و بۆ ئه‌وه ده‌شین که هه‌موو زانیار و
 هۆنه‌ریک به‌وردی لیان بکۆلێته‌وه و که‌لکی وێژه‌ییان لێ وهرگرێ و، مه‌به‌ستی من ئه‌وه
 نییه که له خۆمه‌وه تاریف بکه‌م و خۆم هه‌لکیشم چونکه: هۆنه‌ر بۆ پالپۆمه‌نانی ئه‌و قسه‌ی
 خۆیه، به‌لگه ده‌هینێته‌وه نوێنگه‌یی له رچه و ره‌وشته‌کانی خواناسیی راسته‌قینه‌ دهرده‌خا،
 ئه‌و پیاوه خواناسه راسته‌قینه‌ که به‌جلوبه‌رگی پارێزگاری و دووری له دوو‌پوویی و
 ناله‌باری چاکه‌گه‌وره‌ی خۆیان دا‌پۆشیوه، هه‌چ کاتی له کۆمه‌لا ناشارێنه‌وه، چونکه جه‌وه‌هر
 و شیاوی به‌هه‌ق له ژێر هه‌ر جلوبه‌رگی‌کدا بیت، خۆی ده‌نوێنێ و دهرده‌که‌وێت، ئیتر
 پتووستی به‌وه نییه که بۆ بینینی جه‌وه‌هر و برشتی چاکه، جلوبه‌رگی پارێزگاری و دووری
 له خراپه‌ له‌به‌ر دا‌که‌نی و به‌زمانی خۆی هاوار بکا و، له‌و خووه‌ چاکانه‌ خۆی پرووت بکاته‌وه،
 بۆ ئه‌وه‌ی خۆی به‌خه‌لک پیشان بدات. جه‌وه‌هری مرخی من ناتوانێ خۆی راگرێ و لته‌هاتن و
 شیاوی خۆی دهرده‌خا، به‌راستی شتیکی زۆر سه‌یره ئه‌وی که ده‌وله‌م‌ه‌ند و ده‌سه‌لاتداره، له
 منکی گراو و شه‌یدا، پله‌وپایه‌ی پاشایه‌تی ده‌وی «نوکی پینووسی من که بیته‌ نووسین،
 وه‌کو مانی خۆی ده‌نوێنێ و هێزی مرخم به‌کوردی و فارسی و عه‌ره‌بی خۆی دهرده‌خا و،

ئەو پلەۋپايە بەرزە بەنرخە كە من لە ھۆنراو و ھۆنەريدا دەستم كەوتبوو كە دلمى پىر كىرد لە شايى و خوڭشى، بەداخوھ ئىستا پەريشان و پەشيووى داوى زولفيكى پەريشانە و، ھەروھاش ئىستا: با ھەكو، دەرد و پەنجى شەيدايى ھەموو شتىكى لە بىرم بردووتەو، بەلام من ھەرگىز ئەو بەخششە، كە خوا بەمنى داو، ناخەمە پشتگوڭ و بەپتي ئايەتى: «فَأَمَّ بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدَّثَ» دەلیم: ئەو كەسە بەخششى خوا بخاتە بەرچاو، ھەكو (نالى) ھەرماني خوا بەرپوھ دەبا.

ماموستا نالى لە باسى دلبەريدا سەردەكەوى و ناوبانگى وردەكاريى ئەو لە ھەموو شوپتيكدا دەنگ دەداتەو. لەم پارچە ھەلبەستەى خواروھەى دوو نوڭگەى جوان لە يارە خوڭشەويستەكەيەوھ پيشان دەدا و بەچەشنىكى بى وپتە، خوڭشەويستەكەى لەو دوو نوڭگەيەدا دەخاتە پيش چاو و دەلئ:

گەر بپتتە دەرى، سەروى پەوانى لە ئيرەمدا
گەر نپتتە دەرى، ئاھووى چينى لە ھەرەمدا
عيشقت لە دل و ديدەيى پىر ئەشك و ئەلەمدا
گونجايىش و تەسكىنى نيبە، زۆرە لە كەمدا
بى فايدە بوو، لافى دەمت، غونچە لە دەميا
باخوستى بىرى خستى و ستيكى لە دەمدا
دل موضمەحيلي دەردە، ھەكو ديدە لە نەمدا
ھەيران و پەريشانە، ھەكوو قەطرە لە يەمدا
(نالى) و مەئەلى حالى لە ئەشكەنجەيى غەمدا
وھك نالە لە نەيدا وھكو نالە لە قەلەمدا

نالى لەم پارچە ھەلبەستەدا بەدلبەرەكەيدا ھەلدەلئ و لە دوو قوناخدا ستايشى يارەكەى دەكات، يەكەم: لە قوناخى ھاتنەدەر لە مال و بەژن و بالا نواندى، دووم لە كاتيكدا كە لە مال نەپتتە دەرەوھ. لە قوناخى يەكەمدا بەسەولئ پەوانى دەچوڭتئ و لە قوناخى دووھەمدا بەئاسكى چينى، بەلام چ ئاسكى؟ ئاسكى خەتا و خوتەن كە لە ناوكى موشك دپتە بەرھەم، ديارە ئەو چينە ئاسكەش ھەر تەنيا لە ولاتى چينا دەژئ و، لە ھەموو ئاسكەكانى تر پلەۋپايەى بەرزەترە، ئەوسا دپتەوھ سەر ھەلدانى چۆنايەتتى ئەوين و خوڭشەويستى خۆى سەبارەت بەخوڭشەويستەكەى و دەلئ: ئەوين و خوڭشەويستى تۆ ئەوندە زۆرە، تەنانتە لە ويستى مندا كە پە و سنوورىكى بۆ نيبە جى ناپتتەو، غونچە كە لە جوانى خۆى رازى بوو، ويستى لەگەل جوانى غونچەى دەم و لىوى تۆدا بەرامبەرى بكات، بەلام باى بەيانبيان

كه هه‌ميشه باوه‌ش‌ينكه‌رى زولف و پوومه‌تى تۆيه، پى زانى و هات له رقا مشتىكى له ده‌مى دا و بى ده‌نگى كرد و خستى ده‌مى پان كرده‌وه. به‌لام دل گيرۆده‌ى دهرده و چاويش پر له فرمىسكه و به‌م چه‌شنه پەريشان و خەمبارم.

مامۆستا نالى له دواين هۆنراوى پارچه هه‌لبه‌سته‌كه‌يدا له‌گه‌ل ئه‌وه‌ى كه چۆنايه‌تى په‌ژاره و دهردى ناله‌بار و دلته‌زىنى خۆى له رىگاي ئه‌وين و دلدارى هه‌لده‌دا و بۆ ئه‌و مه‌به‌سته هۆنراوه‌كه‌ى له چوارچىوه‌ى ورده‌كارىيه‌كى جواندا ده‌ريژى ديارديه‌ك بۆ هه‌لبازاردنى نازناوى هۆنراوى خۆى ده‌كات و ده‌لى:

(نالى) و مه‌شه‌لى حالى له ئه‌شكه‌نجيه‌ى غه‌مدا

وه‌ك (نال) له‌نه‌يدا، وه‌كو (نال) له‌قه‌له‌مدا

كه‌واته نازناوى مامۆستا نالى له وشه‌ى (نال) وه‌رگيراوه، به‌پىچه‌وانه‌ى ئه‌وه كه هه‌ندى له نووسه‌ران لايان وايه له (نال) وه‌رگيراوه، چونكه ناوى (نال) ده‌بى به‌(نالى) واته به‌لامى بچووك وشه‌ى (نال) به‌پيشۆلىك ده‌وترى كه له‌ناو قه‌له‌مى زه‌لدايه و هۆنراى كورد و فارس، له كزى و لاوازي‌دا خۆيان به‌پيشۆله چا‌ندووه. ئه‌وه‌ش ده‌بى بزاني‌ن ئه‌گه‌ر نالى بيوستايه نازناوى هۆنراوى خۆى له (نال) وه‌رگيرى، ده‌با نازناوى خۆى بكردايه (نال) (چونكه ناوى مه‌نسوبي (نال) ده‌بى به‌(نال)ه‌ى).

پۆژگارى مامۆستا نالى، پۆژگارى تولا‌نه‌وه و خراپه و درۆ و ده‌له‌سه و خۆ‌نوا‌ندن به‌خواناسى و سۆفیه‌تى و گۆشه‌گيرى له كاروبارى كۆمه‌لايه‌تى بووه و، زۆربه‌ى خه‌لك ويستوو‌يانه خۆيان له جلوه‌ركى پارێزگارى بۆ به‌ده‌سته‌په‌ناني ده‌سه‌لات و ريزگرتن بنوي‌تن و، له‌و پيگه‌وه سه‌رنجى چيني نه‌زان و نه‌خوينده‌واريش بۆ لاى خۆيان پاك‌يشن و، له به‌ره‌م و ده‌ست په‌نجى ئه‌وان ژيانتيكى ريكوپي‌ك پر له هيمنى و ئه‌هوه‌نى بۆ خۆيان به‌په‌ننه دى. ئينجا مامۆستا نالى كه زانايه‌كى تيگه‌يشتوو بووه، له‌و جۆره كه‌سانه زۆر پقى بووه و، هه‌موو ده‌م له هۆنراوه‌كانيا دياردى بۆ ئه‌و چه‌شنه كه‌سانه ده‌كا.

مامۆستا له‌م پارچه هه‌لبه‌سته‌ى خواره‌وي‌دا خۆشه‌ويسته‌كه‌ى به‌جلوبه‌رگي‌كى جوانى فه‌لسه‌فى ده‌رازينتيه‌وه و پيايدا هه‌لده‌لى و ئه‌وسا ده‌كه‌ويته بازا‌رى خواناسيه‌وه و لۆمه‌ى ئه‌و كه‌سانه ده‌كا كه به‌ئه‌ويني‌كى وشك و پوا‌له‌تبه‌وه له‌ناو كۆمه‌لدا خۆيان ده‌نوي‌تن و هيچ ناگايان له جيهانى بى سنوورى خۆشه‌ويستى راسته‌قينه‌و، ته‌نيا به‌چاوي‌ك جيهان ده‌بين. وه‌كو كه ده‌لى:

له‌كن ئه‌و جه‌وه‌ره‌ فه‌رده كه هه‌يولا نيه‌ باس

له‌حيكه‌م په‌روه‌ريى بووعه‌لى سينا نيه‌ باس

صۆفییان هاتنه مه‌جلیس وه‌ره‌قی دیده بشۆن
 له‌کن ئه‌و دیمیییه وشکانه له‌ ده‌ریا نییه باس
 به‌زمی رهندانه، ئه‌مه، مه‌له‌به‌یهی وه‌عظ نییه
 له‌ به‌دی و، نیکی و قه‌للای بیی دونیا نییه باس
 ئه‌مه جێی ره‌مز و ئیشاراتی ده‌روونه له‌ گه‌رووی
 ته‌نگی پر غه‌ر غه‌ره‌یی واعظی غه‌رانییه باس
 له‌به‌ر ئاوێزه‌یه چاوی نییه که‌له‌یهی سه‌ریان
 له‌ که‌ی و قه‌یصه‌ر و ئه‌سکه‌نده‌ر و دارا نییه باس
 جێی زمان گرتن و دل‌پۆشنی و سووتانه
 موخته‌دا شه‌مه‌ه که‌ خامۆش نییه ئه‌مما نییه باس
 چه‌زهرتی هه‌یه‌به‌ته، نه‌ک غه‌یه‌به‌ت و ره‌یه‌به‌ت (نالی)!
 ئه‌للّا، ئه‌للّا! چ حوضووریکه، که‌ ئه‌صلّا نییه باس

واته: له‌ لای خ‌وای تاک و ته‌نیا و بێ وینه، له‌ تیکه‌ڵکردنی ما‌ک و که‌ره‌سته‌ی به‌راییی
 باسی نییه، به‌ل‌کو ئه‌و خ‌وایه‌ خ‌وایه‌که‌ که‌ له‌گه‌ڵ ما‌ک و که‌ره‌سته‌دا نا‌گونجێ و دو‌ور له‌م
 شتانه‌یه. که‌وابوو فه‌لسه‌فه‌ چینی ئه‌بوو عه‌لی سینا بۆ ناساندنی خ‌وا بێ سووده و،
 بازاری ئه‌وینی راسته‌قینه هه‌یج په‌یوه‌ندییه‌کی به‌ما‌که‌په‌رستییه‌وه نییه. صۆفیه‌کانی ریا‌کار
 و یه‌ستیان خ‌ویان به‌یتنه‌ ریزی ئی‌مه‌وه و، ده‌م له‌ ئه‌وین به‌دن، به‌لام ئه‌و دیمی به‌مه‌ش‌که
 وشکانه له‌ کو‌ئ و مه‌له‌وانی ده‌ریای ئه‌وینی راسته‌قینه له‌ کو‌ئ؟ له‌ به‌زمه‌گی ئی‌مه‌دا،
 پیا‌کاری نییه، که‌سی تا چاک نه‌بێ ناتوانی بێته‌ ناو چه‌رگه‌ی ئی‌مه‌وه. له‌به‌ره‌ئوه‌ ریشه‌ و
 گو‌له‌نگ و ئاوێزه‌ی می‌زه‌ری زلی ئه‌و صۆفیه‌انه‌ پێش چاوی گرتوون، شتی تر نابین و چاوی
 پاستبینیان نییه و زۆر خ‌ۆپه‌سه‌ندن ئاو‌ه‌زیان به‌وه‌ ناشکێ که‌ ئه‌م جیهانه‌ ئه‌مه‌گی بۆ
 که‌س نییه و، هه‌زاران که‌سی ده‌سه‌لاتدار و به‌ناوبانگی وه‌کو: که‌یخه‌سه‌ره‌ و قه‌یسه‌ر و
 ئه‌سکه‌نده‌ر و دارای له‌ناو به‌ردووه، که‌وابوو پیاوی پراسته‌قینه ئه‌وه‌یه‌ پیاوی‌کی چاپ‌لووس و
 خ‌ۆپه‌سه‌ند نه‌بێ و ئه‌و جو‌ره‌ که‌سه‌انه له‌ به‌زمی کو‌ری ئه‌وینی راسته‌قینه‌ی ئی‌مه‌دا جێیان
 نابێته‌وه، چون‌که‌ کو‌ری ئی‌مه‌ له‌ شه‌مه‌وه‌ په‌یره‌وی ده‌که‌ین که‌ ده‌سووتێ، هه‌یج ده‌نگیشی لێ‌وه
 نایه‌ و، خ‌ۆی ده‌سووتینی بۆ ئه‌وه‌ی پ‌روونا‌کی به‌خه‌ڵک بدا، که‌وابوو پیاوی راسته‌قینه‌ ده‌بێ
 وه‌کو شه‌م بێ و خ‌ۆی بسووتینی بۆ ئه‌وه‌ خه‌ڵک که‌ل‌کی لی وه‌ر‌بگرێ، نه‌وه‌ک خه‌ڵک
 بسووتینی بۆ ئه‌وه‌ که‌ خ‌ۆی که‌ل‌کیان لی وه‌ر‌گرێ.

ناوه‌ڕۆکی ه‌ۆنراوه‌کانی مام‌وستا نالی پتر سکا‌ڵاکردن له‌ ده‌رد و په‌ژاره‌ و په‌نجی دل‌داری

و بی ئەمەگیی دلبر و پقە بە پرتی میتمل و خەنیم و لۆمەیی سۆفییەکان و ناخ و داخ لە دووری خۆشەویست و ئەو گیروگرفتەنەیی که لە ریتگای دلداریدا تەوشی دلدار و دلبراو دەبن. دیارە ئەو ناوەرۆکانه لە ھۆنراودا پتییان دەوتری پت و پەوشتی ھۆنراوی کۆن و کلاسیک.

جا بەکارھێنانی ئەو مانا و ناوەرۆکانه لە ھۆنراودا، بەچەشنێکی وەھا که ھەمیشە تەپ و تازە و پاراو و دلرفیتن بدەنە چاوەوە و، لەوانەبن که ھەست ببزۆتن، کاریکی سادە و ئاسان نییە و ھەر ھۆنراویکی ناتوانی ئەو ھونەرە لە خۆیەو بنوێت.

مامۆستا نالی یەکتی لە ھۆنەرانیە که لە ھۆنراوەکانیدا شتێو و پەوشتی کۆنی بۆ خۆی ھەلبژاردووە، بەلام لە ھۆنەرانیە ھۆنراودا دەسەلاتیکی وەھای بوو که ھۆنراوەکانی لەناو وێژەیی کوردیدا ھەمیشە بەجلوبەرگیتی تازەو خۆیان دەنوێن. مامۆستا نالی لەم پارچە ھەلبەستەدا دیاردی بۆ باری زیانی کۆمەلایەتی دەکا، بەلام نە بەئاشکرا، بەلکو لەژێر پەردەیی دەربڕینی خەم و پەژارەیی دلداریدا، وەکو دەلی:

گەر دەبرسی من لەبەرچی کەم دەخۆم
 من بەبرسی قەت مەزانە، غەم دەخۆم
 ئاوی سووتری چاو و باری تالیی لێو
 سووتر و تالی دەم دەم و ژەم ژەم دەخۆم
 تا سەری زولفی لەسەپوو حەلقەدا
 من وەکو ماری سەر ئاور خەم دەخۆم
 ئاوی کەوتەر نۆشی صۆفی بێ کە من
 ئاوی حەییوان یەعنی ماچی دەم دەخۆم
 شەربەتی خۆف و رجای ئەغیار و یار
 ترش و شیرین ھەم دەجێژم ھەم دەخۆم
 من لە طەوری عالەم و دەوری فەلەک
 ضەربی لازب، زەخمی بێ مەرھەم دەخۆم
 تالیی بێ یار و دیاری تار و ماسار
 عەلقەمی چی، ئەوقەمی چی؟ سەم دەخۆم
 غەم دەلی (نالی) کە غەمخواری دەکا
 ناعلاجم گەر نەبێ ئادەم دەخۆم

مامۆستا نالی له‌م پارچه‌هه‌لبه‌سته‌دا سێ مه‌به‌ستمان بۆ ده‌رده‌خا. يه‌كه‌م: ئاخ و ناله‌كردن له‌ گيروگرفتي ده‌ردی دل‌داری كه‌ هه‌رچه‌ن دل‌بهر جوانتر و شيرينتر خۆی بنوێنێ، دل‌براو زۆرتر په‌ریشان و سه‌رلێشتی‌او‌تر ده‌بێ. مه‌به‌ستی دووهم كه‌ ده‌كه‌وتنه‌ پێش چاو؛ ئه‌وه‌يه‌ كه‌ نالی له‌ زۆروسته‌می رۆژگار گله‌ و گازنده‌ و سكاڵا ده‌كا و له‌ به‌رامبه‌ر رووداوه‌ ناحه‌ز و تاله‌كاني چه‌رخي گه‌ردوونا بێ ده‌سه‌لاتیی خۆی ده‌رده‌به‌رێ كه‌ ئه‌وی له‌ يار و مه‌لبه‌ندی خۆی دوورخستوه‌ته‌وه‌، داخی گرانی دووری و ته‌نیايي ناوه‌ته‌ سه‌ر دل‌يه‌وه‌. مه‌به‌ستی سێيه‌م كه‌ له‌ ناوه‌پۆكي هۆنراوه‌كانيا بۆمان ده‌رده‌كه‌وێ ئه‌وه‌يه‌ كه‌ هۆنهر، خۆی له‌ هه‌موو به‌نديكي تايبه‌تی ئازاد ده‌كا و پوو ده‌كا له‌ كۆمه‌لی مرۆڤايه‌تی و به‌چاوێكي وردبينيه‌وه‌ ژيانێ چينه‌ جوړبه‌جوړه‌كاني به‌ره‌ی مرۆ سه‌رنج ده‌دا، خه‌م و په‌ژاره‌ی تايبه‌تی تاكه‌كاني ئه‌و چينه‌انه‌ لێك ده‌داته‌وه‌، ئه‌وسا خه‌م و په‌ژاره‌ی ئه‌م ژيانه‌ كه‌ چۆن به‌ره‌ی مرۆ تووشي هه‌زاران گيروگرفت و ناكامی و سه‌رلێشتی‌او‌ی كردووه‌، تا له‌ پړوی ئه‌م جيه‌انه‌وه‌ ماوه‌، ساتی به‌بێ په‌ژاره‌ ناحه‌وتنه‌وه‌.

مامۆستا نالی له‌ ده‌وری خۆيا شۆرشێكي تازه‌ی خسته‌ ناو وێژه‌ی كورديه‌وه‌، له‌ هۆنراوی دل‌داری و خواناسی و بياهه‌لگوتندا خۆی نواند. مامۆستا نالی كاتێ خۆی ده‌باته‌ جلو به‌رگی هۆنهرێكي دل‌براو و سه‌رلێشتی‌او‌ی رتي چۆل و پياوانی پێ له‌ تالی و سه‌ختی ئه‌وين و دل‌داری، بنیاده‌م بیری ئه‌وه‌ ناكاته‌وه‌ كه‌ ئه‌م هۆنهره‌ بێر و هۆشی به‌لای شتێ تره‌وه‌ ما بێ، جگه‌ له‌ ئه‌وين و دل‌داری شتێ تر له‌ مێشكيا جێی خۆی كرديته‌وه‌. له‌مه‌وه‌ ئه‌وه‌مان بۆ ده‌رده‌كه‌وێ كه‌ هه‌زاران گراو و ئه‌وينداری سووتاو و برژاوی ئاوری بێ ئامانجی دل‌داری وه‌كو: فه‌ره‌اد و مه‌م و سیامه‌ند و پامین و بارام له‌ قوتابخانه‌ی ئه‌وين و دل‌داری ئه‌و په‌روه‌رده‌ بوون هه‌روه‌ها كاتێ كه‌ خۆی له‌ناو كۆپ و كۆمه‌لی هاونیشتمانیه‌كانیدا ده‌رده‌خا، ده‌یه‌وێ چه‌وساويه‌تی و ناته‌واوی و داب و ده‌ستووری باوی ناله‌باری هه‌ندێ له‌ چينه‌ ناسراو و دیاردیه‌كاني رۆژگاری ژيانێ خۆی پيشان بدا، هه‌یچ كه‌سێك نازانی كه‌ مامۆستا نالی هۆنهرێكي دل‌براو بووه‌، وه‌يا له‌ مانای ئه‌وين و ئه‌وينداری تێ گه‌شتووه‌. هه‌ر به‌و چه‌شنه‌ش له‌ خواناسیدا بێ وینه‌ بووه‌ كه‌ ئه‌وه‌مان له‌م پارچه‌هه‌لبه‌سته‌دا بۆ ده‌رده‌كه‌وێ:

ساقی وهره‌ په‌نگین كه‌ به‌په‌نجه‌ له‌بێ ئه‌قدا ح
به‌م راحه‌ له‌سه‌ر راحه‌ ده‌لێن راحه‌تی ئه‌رواح
به‌م كاسه‌ له‌سه‌ر په‌نجه‌ ده‌لێن نووری عه‌لانوور
ره‌مخشانه‌ له‌ مېشكاتی قه‌ده‌مدا وه‌كوو مصباح

قهطرميکه له به حری که رم و پر حمه تی فه تتاح
 نهک عاره قی که رمی عینه ب و شه ربه تی توف فاح
 به و دهسته که و مره مه بۆ ئه م دلی خهسته
 به و په نجه که بۆ بابی گو شایش ئه وه میفتاح
 له و دهن و قه رابه که دهکا چه ششه به عه نقا
 نهک له و خمی نیله که دهکا باغه به تیمساح
 پر که قه ده حی پر فهره حی بی تهر ح و غه م
 ناولنی و نادمی و غا زلنی بالافرا ح
 له م که رده شی مینایه که وا ده وره نه چه وره
 ساقی که رمی سابقه! (نالی) بکه ئینجا ح

و شه ی (ساقی) له زمان و زاراه ی هۆنه رانی خواناسدا بۆ خوا و پیغه مبه ری که وره ی
 ئیسلام دروودی خوای له سر بی، به کار ده بری. جا مامۆستا نالی له مه یگێری مه یخانه ی
 ئه وینی راسته قینه ی خواناسی ده پا رپته وه که به پیاله یی له و شه رابه، له خه م و په ژاره و
 په ریشانی هه و و هه وه س یزگار بکا و بیخاته بازار ی مهستی و سه رخۆشی ئه وینی
 خواناسیه وه تا جیهانی ئه نبو وژنه ی له بیر بچیتته وه و به جیهانی تر شاد ببیتته وه و هه تا
 هه تایه له خۆشی و شادیدا بمیتته وه.

مامۆستا نالی له م پارچه هه لبه سته دا روو دهکاته مه یگێری راسته قینه و ده لێ: ئه ی
 مه یگێر! وه ره لیوم به پیاله ی ده سته وه ره مگین بکه، ئه و شه رابه که له سر ده سته وه یه هۆی
 ئاسووده یی گیانه و، هه ر که سێک له و شه رابه که بریتیه له شه رابی ئه وینی راسته قینه
 بیخواته وه، له به ندی پر له په ژاری ژیا نی ئه نبو وژنه ی رزگار ده بی و گیانی له ئاسووده یه کی
 هه می شه ییدا ده میتته وه. مه به ستم له شه راب، شیر و عاره قی سیو و تر ی نییه که نه و سی
 پی شادمان و سه رخۆش ده بی، به لکو مه به ستم شه رابی به زمی تویه که گیانی پی شاد
 ده بی و بۆ هه می شه له و شادی و خۆشیه دا ده میتنه وه. به لێ مه به ستمی من له و شه رابه،
 شه رابی سه رچاوه ی به زمی خواییه که هه ر بنیاده میتکی بی ده سه لات ی پی ده گیه نیتته
 و، له راسته قینه دا ستمی له ئیمه ناکات، ده سا به به زمی پیتشووی خوات پیاله یی له و
 شه رابه م پی بده و (نالی) له خه م و په ژاره ی ئه م جیهانه یزگار که و شادمانی بکه.

مامۆستا نالی که لێ گله و گازانده ی له بی ئه مه گیی یاره که ی کردووه و، دیاره ئه مه ی زۆر
 پی ناخۆش بووه، له راسته قینه دا بی ئه مه گیی زۆر ناخۆش و دلته زینه، به تایبه تی له لایه ن

دلدارهوه بق دلبراو، نهویش چ گراوئ، گراوئکی دلبراو و دلسووتاوی وهکو ماموستا نالی
که له پارچه ههلبهستیکدا نهوه مان بق دهردهخا:

مهکه ئیخلافي ئه وهعهده که فهرمووت
دهخيلت بم که خانووی سهبرهکه م سووت
له پروت و قووتی وهک من پرو مهپوشه
که وهسلای تویه قووتی عاشقی پروت
موژت قوللابییه، هم تیر و هم شیر
برۆت میحرابییه، هم طاق و هم جووت
له سندووقی گری سینهم بترسه
که ئاور بهر بداته تهخت و تابووت
نهوه لیوی نهتویه پری له خهنده
کهوا شهکهر دهباری و گول دهپشکووت
فیدای دهست و کهمانت بم بهتیرئ
دهپکی سی و دوو، هم طاق و هم جووت
دهکهی نهخچیری سه د دل هر بهتیرئ
ئیلاهی؟ هر بمینئ دهست و بازووت
چ شیرینه خطووطی دهوری لیوت؟
بهلئ، مهعلومه خوشه خهطی یاقووت
هه (نالی)! بهلکه بیکتشی بهنالین
بناله، دامه نیشه مات و مه بهووت

واته: ئهی خوشه ویسته که! دهبی له سه بهلینی خۆت راوهستی و تاوئ بهلامه وه دانیشی
تا پیکه وه راز و نیازئ بکهین و، ته نیا شتی که من له تو چاوه پروانی دهکه م، نه مهیه که کاتی
له دووره دهی و دهردهکه وئ، پروم لی دامه پوشه و شه رم لی مه که، با وهکو نه وهش.
دهزانم که چاو پیکه و تنی پوخسارت بق من مه ترسی گیانی هیه، به لام من گوئ بهو
مه ترسییه ناهم و، ته نیا چاو پیکه و تنی پروم تهی تو م دهوئ، که وابوو تکایه ئه داواکارییه م
لی و مرگره و گوئ بدهره ئاخ و ناله م و له سندووقی گری سینهم بترسه که ئاور بهر بداته
تهخت و تابووت. نهوه قسه کردن و ئاخافتن و پیکه نین و بزهی تویه که پیاو و دهزانی
شه کهر دهباریت و گول دهپشکووت. خه تهکانی دهوری لیوت که لی شیرین و دهلی یاقووته و
نهوه خه تانه سپیه تهی پروم تهت له سووری لیوت جیا دهکه نهوه. دهسا ئهی (نالی) بناله و
قهت بهی ناله و هاوار دامه نیشه.

مامۆستا نالی له هۆنینهوهی هۆنراوی دلداریدا دهستیکی بالای ههیه و کهمتر هۆنهریک توانیویهتی وهکو ئهو بهیارهکهیدا ههلبێتی. وهکو لهم پارچه ههلبهستهیدا هونهری خۆی له دوو قۆناخدا دهردهخا و قۆناختیکان لایهنگری ئهو جوانی و نازکییه کردگاریانهیه که له چینی کچدا خۆیان دهنۆین و، ئهو قۆناخهکهی تری لایهنگری بهرزى و تهپ و پاراویهکه که چینی کۆپی پێ پاژاوهتهوه، وهها که دهلی:

عیشقت که مهجازی بێ، خواهیش مهکه ئیلا کچ
شیرین کچ و لهیلا کچ سهلا کچ و عهزرا کچ
فهرقی کۆپ و کچ روژن وهک فهرقی مهه و میتهره
وهک فهرقی شهو و روژه، ئهم فهرقه له کۆپ تا کچ
مهه، مهه له مههی ساده، یهعنی له قههر لاده
هم شهمس و ثوریهیا کچ، هم زوهره و زههرا کچ
بی بینه گۆلی ژاله، هم بێ بهره، هم تاله
قهه سهرو و سنهوبه کۆپ چاونهرگسی شههلا کچ
کۆپ وهک گۆلی گولزاره، ئهمما ئهمهری خاره
وهک ههنگی چزووداره، ههنگوینی موصهففا کچ
جهزلی سههری سایه بۆ سهولهتی ئهعدا کۆپ
نهخلی ئهمهری مایه بۆ دهولهتی دنیا کچ
کۆپ زیبی دهبستانه، کۆپ شهمعێ شهبستانه
بۆ بهزمی تهماشای کۆپ بۆ خهلهوتهی تهنها کچ
موو سونبۆلی ئاشوفته، دوردانهی ناسوفته
دهم غونچهیی نهشکوفته، تی فکره کۆپه یا کچ
کۆپ ئایه نهی حوسنی تا وهک کچه مهنظوره
گرتی که غوباری موو، چینی کۆپ و مینا کچ
کۆپ تازهو تهپ مادام ساده وهکو خوشکی بێ
ئهمما که پوا سهبهزه، دیبا کۆپ و ژیبا کچ
بۆ شهربهتی شیرینی فنجانه لهسه سینی
هم توحفهیی توففاحی، شهه عهنبهری بوویا کچ
هم گولبۆونی بێ خار، هم مهزعی ئهزهاره

هەم مەخزەنى ئەسرارە، ئەسبابى موھەببا كچ
 جەننەت پرى وىلدانە، خادەم ھەموو غىلمانە
 خانم كە تىدا حۆرىن يەكسەر ھەموو حەسنا كچ
 كوپ ئەشرەفى مەحبووبە، يوسف كوپى يەعقوبە
 كچ بەخەرىدارى يەنى كە زەلخا كچ
 صدىقەبى مەعصومە، ھەك داكى مەسحىا كچ
 بابىكى ھەيە دنيا بۆ عىشقى مەجاز و بەس
 (نالى)! چىيە ئەو بابە، ئادەم كوپ و ھەوا كچ

لەم پارچە ھەلبەستەدا چەند مەبەستمان بۆ دەردەكەوئى يەكەم ھۆنەر ئەو دەگەيەنى كە
 پياوى راستەقىنە ئەوھە، داواى شتى نەكا كە ئاكامىكى ھەمىشەبى نەبى، واتە ئەوین و
 خۆشىي ئەم جىھانە بى بنىاتە و تەنیا خەو و خەيالىكە و شتىكى ھىچ و پووج و بى مایەبە.
 دلدان بەم ژيانە كورته، كارىكى بىتھوودەبە، كەوابو شتى راستەقىنەبى نەبى بۆ ئەو نەبى
 پياو دلى پى بىبەستى و گراوى بى. چونكە ئەوین و دلدارى ژيان ئەوینىكى راستەقىنە نىيە
 و، ئەوینى راستەقىنە، ئەوینىكى خاوى. مەبەستى دووھى ھۆنەر ئەوھە كە دياردى دەكاتە
 سەر ئەو كەسانەبى لە پۆژگارى خۆیدا ژياون و پىيان دەلى كە لە پى و رەوشتى سرشتى
 لاندەن. مەبەستى سىيەمى ھۆنەر لەو ھۆنراوانە دەگونجى ئەوھى كە ئەو خەو و خدانەبى
 وا لە دوو چىنى كوپ و كچدا ھەيە بەچەشنىكى جوان و بى وئە دەريان بخا و، لەم
 رىگاشەو تەوانايى ھۆنەرەبى خۆى پىشان بەا و، لە لایى تریشەو، ھىز و دەسەلاتى
 سروسى پىشان بەا كە چۆن ئەوین و خۆشەووستى ژيانى ئەو دووانە پىك دى و ئەم
 خۆشەووستىيەش دەبىتە ھۆى مانەوھى بەرھى مرق.

دىوانى نالى تا ئىستا چەندىن جار لە چاپ دراو و پافە كراو، بەلام كەلىك ھۆنراوھى
 واش ھەيە كە لە دىوانەكەیدا چاپ نەكراو. جگە لەوھش زۆربەى ھۆنراوھەكانى بەھەلە
 نووسراو.

سەرچاوەكان:

- ۱- دىوانى نالى - لەسەر ئەرکى مامۇستا گىو موكرىانى - ھەولیز، ۱۹۶۲.
- ۲- دىوانى نالى و فەرھەنگى نالى - لەسەر ئەرکى دوكتۆر خەزەندار - بەغدا، ۱۹۷۷.
- ۳- دىوانى نالى - كۆكرەنەوھى مەلا عەبدولكەرىم مودەرىس - بەغدا، ۱۹۷۶.
- ۴- ئەنجومەنى ئەدىبىانى كورد - ئەمین فەيضى بەگ - ئەستەموول، ۱۳۳۹.

- ۵- میژووی ئه دهبی کوردی - علاءالدین سجادی - بهغدا، ۱۹۵۲.
- ۶- له پێناوی نالیدا - محهمهدی مهلا کهریم - بهغدا، ۱۹۷۹.
- ۷- چه پکیک له گولزاری نالی - مهسعود محهمهد (کۆفاری کۆی) بهغدا، ۱۹۷۶.
- ۸- خلاصه تاریخ الكرد وکردستان - ترجمه محمد علی عونی - قاهره، ۱۹۳۴.
- ۹- به بازیکێ کۆن که نزیکه ی سهد سال له مه وپیش نووسراوه.
- ۱۰- دیوانی دهستنووسی نالی که له سالی ۱۳۲۱ ی کۆچیدا نووسراوه تهوه.

ئه وهره حمانی سالم

۱۲۲۰ - ۱۲۸۶

ئه م هۆنه ره پایه به رزه که یه کێ له ئه ستیره هه ره گه شه کانی ئاسمانی وێژه ی کورده وارییه، ناوی ئه وهره حمان و کوپی حه مه به گی ساحیت بقرانه. به پیتی دیوانه که ی که بۆ یه که مین جار له سالی ۱۹۳۳ ی زاینیدا له چاپ دراوه، سالم له سالی ۱۲۲۰ ی کۆچی له شاری سلیمانی پتی ناوته مه یدانی ژیا نه وه. هه ر له مندا لیدا خه ریکی خۆیندن بووه و پاشان به فقه قییه تی به گه لێ شار و دێ و ناوچه کانی کوردستاندا گه راوه و له هه ر کویدا مه لایه کی ببنیوه له لای ماوه ته وه و وانه و دهرزی له لای خۆیندوو هه تا بووه به مه لایه کی شارهزا له فقهی ئیسلامی و ئه وسه گه راوه ته وه زێد و مه له بنده که ی خۆی و ژیا نی له وێدا بر دوه ته سه ر، به لām به هۆی پوو خانی میرنشینی بابان و ئاژاوه ی ناو خۆی سلیمانی، پووی کردووه ته شاری سه نه و پاشان رۆیشه تووه ته تاران و له وێدا ماوه یه ک ماوه ته وه، به لām له به رئه وه ی هه ستی به ئاواره یی و دهر به دهری کردوو ه، ناچار گه راوه ته وه زیده که ی خۆی و پاشماوه ی ژیا نی له وێدا بر دوه ته سه ر تا له سالی ۱۲۸۶ له ته مه نی شه سه ت و شه ش سالی دا کۆچی دوا یی کردوو ه له گۆرستانی گردی سه یواندا نێژراوه.

ئه وهره حمان به گی سالم، پیاوێکی له پ و لاواز و نه خۆش بووه و له سه ر ئه سپارده ی بژیشه کیک نازناوی (سالم) ی بۆ خۆی هه لپێژاردوو ه و گوایه له پێشدا نازناوی (رهنجوور) و (بیمار) بووه و، به م جوړه پزیشه که وسته ویه تی نوقلانه ی له شساخیی بۆ لێ بدا و به وه دلی خۆش بکا و هیزی پێ بدا.

سالم یه کێ له هۆنه رانی هه ره به رزی کورده و هۆنراوه کانی گه لێ شیرین و دلگه ر و پاراوین و، له هۆنراوه کانی وا دهرده که وێ که گه لێ حه زی له هۆنراوه کانی حافزی شیرازی و که لیمی هه مه دانی و مه وه لوی کردوو ه، زۆربه ی هۆنراوه کانی دلدارین و له گه ل ئه وه شدا گه لێ هۆنراوی کۆمه لایه تی و ئاینی هۆنیوه ته وه.

مامۇستا غەلەندەين سەجادی لە پەراوی (مێژووی ئەدەبی کوردی) دا سەبارەت بە سالم دەلی: ھەرچەندە سالم لە ھۆنراوەکانیدا زۆر جار باسی دڵخواز و دڵ لێچوون دەکا، بەلام دەرئەکەوتوووە کە دڵخوازیکی تایبەتی بووبێ، بەقسەي ھەندێ کەس دلی چووہ لە بەھی ناویک لە خزمەکانی خۆی و ئەو بووہتە سەرچاوەی ھۆنراوی. ھەلی ئەوی زۆرتر برۆای پێ بکری بێجگە لە دیمەنی خوا کردی کوردستان، تێکچوون و رووخانی بنەمالەي بابان دەبیته ھۆی داخ و دەرە لە دلی ئەودا ھەموو ئەمانە دەبنە ھۆی بناغەي ھۆنراو دانانی کە بەھۆی خۆیتەندەھي ھۆنراوی ھۆنەرەکانی پێش خۆیەوہ، بەتەواوی سەر دەباتە ناو کۆپری ھۆنراوەوہ.

سالم لە ھۆنراوی دلداریدا تا بلیتی ھۆنراوی سوارە و ھەتا حەز کەي ھۆنراوەکانی جوان و شیرین و پاراوی و کەمتر ھۆنەرێک توانیویەتی کە وەکو ئەو ھۆنراوی دلداری بەھۆیتەوہ. سالم کە دیتە مەیدانی ھۆنراوەوہ، شۆرشیکي گەرە بەرپا دەکا، لە پارچە ھەلبەستیکیدا باسی دلدارەکەي دەکا کە کورتزمی ھۆنراوی پێ بەخشیوہ و بەم چەشنە رووی تی دەکا و دەلی:

ھەوای ماچی لەبت پێی بەندەری زولفی بەدڵ و ن کرد
موسافر بۆ سیاحت، سوویی چین چوو تووشی ماچین ھات
کەلامی وەسفی حوسنی تۆم ئەخویند دویشەو بەپەنھانی
لە پەردەي غەیبەوہ تا رۆژ بەگۆیم دەنگي تەحسین ھات
دوعام بۆ دەفعی چاوی بەد لە حوسنی تۆ ئەکرد ئیمشەو
لە دەم روحولئەمین تا سووحدەم ئاوازی تەئمین ھات
حەدیسێ کوشتنی فەرھادی مسکین پیت بلیتم چۆن بوو؟
لەشەوقادای بەسەریا تیشە، وەختی دەنگي شیرین ھات
بەسروہی بای سەحەر یەکدەم کە نەفخەي زولفی موشکین ھات

سالم گەلی وشە و زاراوەي تایبەتی لە ھۆنراوەکانیدا بەکار بردوہ کە ھەندێ لەوانە خۆی دای ھیناوی و ھەندێ تری لە ھۆنەرانی فارس وەرگرتوون، وەکو وێچوونی قز و پەلکە بەمار و ئەژدیھا، زولف بەزنجیر و داو و کەمەن، ئەبرۆ بەشمشیر و کەوان، بەژن و بالا بەسەول و چنار، پرومەت بەچرا و گول و مانگ، وە دەم بەخونچە و پستە و، زۆر حەزی لە (جناس) و (تشبیہ) و (استعارە) و (ایهام) کردوہ، وەکو لەم پارچە ھەلبەستەیدا ئەوھمان بەتەواوی بۆ دەرئەکەوی کە چەندە جوان وشەي (قیامەت) واتە: ھەلسانت لەگەڵ (قیامەت) واتە: رۆژی پەسلان بە(جناس) بەکارھێناوہ کە دەلی:

له سهر روودا نه بى خالت به فهن داناوه ئهيزانم
 به قهسدى مورغى دل زولفت به دهورا داوه ئهيزانم
 گران خيزى له رهفتارا به هانته عوجب و ته مكينه
 به بالاتا له گيسوو نه زده ها ئالاوه ئهيزانم
 خهريكى دلنه وازيمى به چاوى مەرحمەت زاهير،
 نيهانى بۆ سهرم تيغى برۆت ساو داوه ئهيزانم
 سيه دل مەردومان چيبكه له شهرعا شايهتى نادهن
 دزینی دل له سينه مەدا فتوورى چاوه ئهيزانم
 وهكو سينه ئه بى تىك چى له هەر جى دل قه رارى بى
 له زولفا ئاشيانى به سستبى شىواوه ئهيزانم
 له پرووى بهرقى تهجه لای حوسنتا موشكل دلم چابى
 موجه سسم گهر به سهنگى خاره بى سووتاوه ئهيزانم
 فريبى دل نه دم دايم به موژدهى رويهتى حوسنت
 نه گهرچى وهسللى تو عه نقا سفهت هەر ناوه ئهيزانم
 قيامت هه شره بۆ عالم وه لاكن هەر له ئيسـتاوه
 خوا وهند بۆ ره قيبم دۆزمخى تاوداوه ئهيزانم
 موبالاتى نه بوو دل بهر به حالى (سالم)ى مه زلوم
 به حه رفى مووددهى زالم به دل توژاوه ئهيزانم
 سالم لهم هۆنراوهيدا كه ده لى:

له پرووى بهرقى تهجه لای حوسنتا موشكل دلم چابى
 موجه سسم گهر به سهنگى خاره بى سووتاوه ئهيزانم

دياردى بۆ ئايهتى ١٤٣ى سووردهى (اعراف) دهكا كه دهفرمووى: «... قَالَ رَبِّ أَنْظُرْ إِلَيْكَ
 قَالَ لَنْ تَرَانِي...» واته مووسا وتى: خوايا خۆت به من پيشان بده تا بتبينم، خوا فەرمووی:
 تو ناتوانی هەرگیز من ببینی.

به پیتی ئهم ئايهته مووسا داوا له خوا دهكا كه خۆى پى پيشان بدا و ببيني و خوا
 دهفرمووى تو ناتوانی من ببینی، به لام مووسا پى دادهگرى و ده لى خوايا خۆت به من
 پيشان بده، ئهوسا خوا دهفرمووى: كهواته تهماشای كیوهكه بكه، ئهگەر كیوهكه توانی
 خۆى راگرى و تاوى هیتا ئهوا تو ش دهتوانی من ببینی و ئهوسا خوا خۆى ده رخست و

کټپوهکه ورد و خاش و هپروون هپروون بووه و سووتا و بلیسهی لی بهرزبووه و موساش که چاوی که و ته کټپوهکه له هوش خوی چوو و، کاتی که هاته وه هوشی خوی دهستی کرده پارانه وه و وتی خویا تو پاک و خاوتنی و نهوا پاشگن بوومه وه و بهره و لای تو که پامه وه له پیزی پاریزگارام.

جا سالم له و تاکه هونراویدا دهلی: بههوی پرومتهی جوان و پروناکی تووه زور سهخت و دژواره که دهردی دلم خوش بیته وه و چایی و، لهش نه گهر ببیته بهردی خاراوه، تاقه تی شکی پرومتهی تو ناهیتی و بهجاری دهسووتی و دهبیته کوی زوخال، کهوا بوو نابی چاوهروانی دیداری تویم و خومیش نه مه دهزام، بهلام چ بکه م و چارم نییه و فریوی دلم دهم و موژدهی دیتنی پرومتهی جوانتی پی دهم.

سالم له هونراو هونینه ودا بهیرومی له هونهرانی دوری خوی کردوه و له راسته قینه ودا دهتوانین بلیین لاسایی نهوانی کردووته وه، بهلام له لایین شپوه و ناواوه شتیکی تازه و تاییه تی داهیناوه و وچواندن^(۱) جوانی له هونراودا بهکار بردوه که زور جوان و شیرین که له م پارچه ههلبهسته ودا نهوانه مان دهکوهیته بهرچاو وکو دهلی:

حیکایه خوانه تووتیی دل، بهدوهی دامی گیسو ودا
مهزننه عهکسی خوی دیوه له ناو ناوتنه هی پرودا
لهبت بق داروویی جی نشی ماری زولفه کهت نه ودا
ههتا نه مرم بهحهسرت با بدهم دهستم بهزانو ودا
تهمام بوو حهلقه کهم دهستم له قهت، زولفت نالوزا
نیهان بوو مهتلهم واکه و ته سهر یهک موو بهسهر مو ودا
دلی تووتی له پروازا لهسهر گول لهنگری راگرت
که یاری شوخ و شیرینم سههر وسمه ی له نه برو ودا
له عهدهی دیدهی یارا دل و سیحمت گهلی زیدن
به(سالم) کهی نه مینن باز نه گهر چنگی له تیهو ودا

سالم له وژدهی فارسیدا دهستیکی زور بهرز و بالای هه بووه و له بهر نهوهی ماوهیه کی زور له تاراند بووه، له کاتی هونینه وهی هونراودا گهلی وشه ی فارسیی تیکه لی هونراوه کانی کردوه و، هونهرانی تریش بهیتی رهوشتی نهو رژگاره نه م کاره یان کردوه و نه مهشیان به هونه ریکی زور گه وده دادنه، وکو له م پارچه ههلبهسته ودا نهوه مان بهته وای بق دهرده کهوی:

(۱) وچواندن: تشبی.

دلّم شاده له بهندی سیلسیلهی گیسووی دلّبردا
 له شانه خوف ناکا دهفعهیی لهم داوه دلّ بردا
 گپی بهست دلّ له سینه‌مدا له هسرهت سه‌روومیهری تو
 که هه‌تتا ناگری پر گپی نه‌سووتیتی له مه‌جمه‌ردا
 ته‌ه‌ممول که زهمانی کوشتنی من سورعه‌تی ناوی،
 له دلّمایه بگپرم خو به‌دهوری دهست و خه‌نجه‌ردا

سالم لهم پارچه هه‌لبه‌سته‌شدا (جناس) یکی جوانی له وشه‌کانی (دلّبردا) (دلّ بردا)
 واته دلّبر و دلّبردان به‌کار بردووه و به‌راستی هه‌ر له دهستی نه‌و هاتووه که به‌م چه‌شنه
 له هۆنراودا هونه‌ر بنویتی.

زاراوه‌گه‌لی وه‌ک مه‌ی و باده و مه‌یخانه و مه‌یگپری له هۆنراوی سالدا زۆر به‌دی ده‌کرین،
 به‌بی شک مه‌به‌ستی سالم له هینانی نه‌م وشانه ده‌برینی ری و زجه‌ی خواناسییه و، بۆ
 گه‌یشتن به‌ده‌رگا و باره‌گای به‌رزی خوایی که له زاراوه‌ی خواناساندا مه‌یخانه‌ی پی ده‌لین،
 خواناس ده‌بی نه‌وه‌نده باده‌ی یه‌زدانی بخواته‌وه که مه‌ست و سه‌رخۆش بی و له‌م ریگه‌وه
 ده‌بی نه‌وه‌نده په‌نج و ئه‌رک بکیشی و فرمیسک داوه‌ریتی که تا توژی پتی دوور و دریتی
 پی بشو‌ریته‌وه و بگاته مه‌یخانه‌ی به‌رزی خوایی. سالم مه‌ی په‌رستی له به‌رامبه‌ری
 خو‌په‌رستیدا به‌کار بردووه و، لای وایه که‌سیک ده‌توانی به‌باده‌ی یه‌زدانی بگا که رق و کینه
 و قرم و ئاز له دلّ ده‌رکا و دلّی پاک و خاوین بکاته‌وه و نه‌وسا به‌ئاره‌زووی خو‌ی ده‌کا.

سالم له پارچه هه‌لبه‌سته‌ستیکیدا به‌بیریکی ورد و جوان و تیژ ده‌لی: مه‌یگپری که باده‌ی
 یه‌زدانی ده‌گپری و خواناسانی پی مه‌ست و سه‌رخۆش ده‌کا، کوت و پر له‌و دیوی په‌رده‌وه
 به‌په‌یاله‌ی مه‌یه‌وه ده‌رکه‌وت و دلّ له‌سه‌ر سو‌رمانیدا و‌رما و کاتی که ده‌رکه‌وت گۆی خو‌ری
 هینابوو بۆ نه‌وه نه‌و ناوه رو‌شن بکاته‌وه و، هه‌ر که تو‌زقالتیک له په‌ریشکه‌کی ده‌رکه‌وت
 له‌شی من که له سه‌ختی و قایمیدا وه‌کو کیتی توور وایه سو‌وتاندی، نه‌وه‌بوو له هۆشی
 خو‌م چووم که هاتمه‌وه هۆش خو‌م هه‌ستام برۆم تو‌به بکه‌م، نه‌وه‌بوو به‌ره‌و کو‌لانی مه‌ی
 فرو‌شه‌کان به‌په‌له رو‌یشتم و روانیم که دل‌خوازه‌که‌م باده‌ی نه‌وین و جوانی ده‌فرو‌شی و ئیتر
 له‌لای نه‌و مامه‌وه.

ساقی له په‌رده ده‌رهات جامی شه‌رابی هینا
 دلّ خیره‌ ما له حیره‌ت مه‌ه ئافتابی هینا
 یه‌ک زه‌ره‌ عه‌کسی پرته‌و ده‌رکه‌وت و تووری سو‌وتان
 ئاینه‌ سه‌خت روو بوو له‌و عه‌کسه‌ تابی هینا

تیماری چاکی سینهم راجیع به چاوی مهسته
 بهختیش موافیقی عهشق بۆ من خهرابی هینا
 یارم له ئهندهروون هات دهستی رهقیب له دهستا
 غهمناک و شادمانم، رحممت عهزابی هینا
 بۆ تهویه سوویی مهسجد هاتم بچم له یتدا
 بۆ کوویی مهی فرۆشان قسمهت شتابی هینا
 رووهر له من ئهپۆشی، وا حالیه که جبریل
 ههر خاسه بۆ من و ئهو نایهی حیجابی هینا
 وهی وهی چ مهجلیسی بوو، بهه بهه له دیده و دل
 دلهر شهرابی گتیرا، (سالم) کهبابی هینا

کۆشی خواناس تهنیا بۆ ئهوینی بژۆنییه، واته خواناس بههزی خواردنهوهی بادهی
 یهزدانییهوه تۆ دهکۆشی که دلی پاک و خاوێن بیتهوه و له گتیراوی سروشت رزگاری ببی و
 له دهریای بۆ بنی ئهوینی خاوییدا نوقم بی و ئالودهی ئهنبوورهنی و جیهانی کههرسته
 نهبی و، پیاوی خواناس نابۆ لهم رێگهدها سستی بکا تا دهگاته بارهگای خوایی که
 مهیخانهی یهزدانییه، ئهوسا بهدیداری یاری راستهقینه شاد دهیتهوه:

چاوهکهت وهختی بهئیمایهیلی جامی مهی ئهکا،
 ههرچی مهی ئهیکا لهگهڵ ئهو، لهگهڵ ئیمهی ئهکا
 نهی له نالینا چ گوستاخانه بۆ ئهرابی سهمع،
 باسی ئهپامی گوزهشتهی کهی قوباد و کهی ئهکا
 تاسپاهی خهسرهوی عهشقت ئیحاتهی جانی دا
 بۆ شهپ و شۆپی موسیبهت دل له مولکی رهی ئهکا
 کاروان ئهر سست پهو بۆ تا ئهگاته کۆیی لهیل
 شهوقی بۆ پایانی دل و شتر بهمهجنوون پهی ئهکا
 حالی عهشق و تابشی هیجرت نیشانی دا بهمن
 ئاگری سۆزنده ههر کارۆ بهبیشهی نهی ئهکا
 تا بهسهر باغی دلا بۆ بای خهزانی فیرقهت،
 عاریزم بۆ سیوی روخسارت له رهنگی بهی ئهکا
 جورعه نۆشی بۆ بکهه ئیتر له بهزمی مهیکهده،
 چاوی مهخموورت بهعاشق کاری بادهی حهی ئهکا

وهختی بهخشش بۆ نه بۆسم ئاستانی هیمهت؟

مهردی دانا وهسفی جوودی حاتهم ئاسای تهی ئهكا

هۆنراوی سالم سروودی ئهوین و بادهیه و ئهو بهبێ ئهوین و باده ناتوانی خهم و پهژاره ی
رۆژگاری خۆی که نوqmی توولانهوه و خراپه و گوناھ و درۆ و دهلهسه و فروفیل بووه له
بیرباتهوه، رۆژگاری ئهو رۆژگارێکی بێ بهند و باوی و پڕ له ئاژاوه و شهپوشۆڕ بوو، نه له
بزه و زهردهخه نهی گول نیشانهی ئه مهگ بوو، نه له چریکهی بولبولدا ئومیدیک
دهردهکهوت و، خه لک ژیا نیان بهجاری لهناو دهرد و خهم و پهژارهدا دهبرده سه ر، له
رۆژگارێکی وادا که هیوا و ئارهزووی مرۆ به دهستی زۆروستهم و ئاژاوه وه لهناو دهچێ و
ملهوړان و سته مکاران و زۆرداران به کامی دلی خۆیان دهژین و خه لک دهچه وسپینه وه،
سالم چاریکی نامینی جگه له وهی که دهردی دلی خۆی به هۆنراو هه لپێژێ و خه لک ئاگه دار
بکاته وه:

سالم له پارچه هه لبه ستیکیدا ده لێ: له بهر ئاوه دانکردنه وهی ئهم جیهانه وێرانه یه بوو که
به هه شت کرا به شوینی ئاده م و، هه ر له بهر ئه وه ده بو ا جیهان سرشت بکرایه، به لام وێران
بوو به خراپه کردن و درۆزنی و فروفیل و به چاندنی تۆوی ناتهبایی و ناکوکی و خاوه ناسی،
ئه و ئه رکه ی که خرابووه سه ر خه لک که جیهان ئاوه دان بکریته وه و چاکه ی تیدا
به ره بستی نی که چی به پێچه وانه ی ئه وه بوو.

هه ر له سه ره تاوه که خوا وستی ئاده م به دی بێ نی و سرشتی بکا، فره مانی دایه
سرووش له هه ر شوینیکی ئهم جیهانه وه مشتێ خاک هه لگرێ بۆ ئه وهی ئاده می لێ دروست
بکا، که سه رو ش ئهم کاره ی ئه نجام دا په له هه وره کان ده ستیان کرده گریان و له مه وه
خاکه که ی ئاده م بوو به قو و و هه رگ و ئه وس ا خوا ئاده می دروست کرد، منیش که له نه وه ی
ئاده م هه ر سه روشتی ئه وم به که له پوور پێ که یشتووه بۆیه له ده وری پیری و جوانی و
مندالیم هه ر کامی که تۆ بیگری هه ر به خهم و په ژاره و خه فته ژیا نم چووه ته سه ر وه کو
ده لێ:

له بهر ته عمیری ئهم وێرانه جه نه ت ملکی ئاده م بوو
حه قیقه ت پادشاهی کردووه لاکن موده تی که م بوو
خو هشا ئه ییامی گریانم له خاکی که عبه یی مه قسه د
هه مو قه تره ی سه رو شکم بۆ شه رف وه ک ئاوی زهم زهم بوو
خه میری خاکی من ئه ووه ل به بارانی فره ج نه کرا
جوانی و پیری و تفلیم سه راسه ر جو مله گی غه م بوو

له سهر سه بزه ی چه من یاری سوها قدم که جیلوهی کرد
 له سوجدی خالی لالتوی بنه وشه گهر دنی خه م بوو
 به قوربی خه لوه تی دل به نه نازی نه ی سه با زینه ار
 له جی تق پشتر (سالم) ده می هه مرازی مه حرم بوو

عوسمانیه کان که سهرده میک فرمانیه واییان ده کرد و خویان به جینشینی پیغه مبه
 دابووه قه له م پادشاکان و میره کانیان ناوی خه لیفه یان نابووه خویان، که چی جگه له
 زوروسته م و مله وری و چه وساندنه وهی خه لک کارتیکیان نه بوو و، نه و سهرزه ویانه ی که
 به زور داگیریان کردبوو، خه لکه که له نه و په ری هه ژاری و به به ختی و کلژیدا ده ژیان و،
 درووده له سه و فروفتیل و چه وت و چه ویتلی و توولانه وش به جاری باوی سه ند بوو و،
 کار به ده ستانی عوسمانیش به جاری ته نگیان به خه لک هه لچنیبوو.

له سالی ۱۲۶۶ ی کوچیدا ده ولته تی عوسمانی بریاری هاته سهر نه وه که کورده کانی
 شاره زور و سلیمانی به جاری سه رکوت بکا و نه وه بوو بریاری دا که سهره تا بابانه کان
 له ناویبا و نه و بنه ماله که له ناو کورده کانداناسرا بوو به جاری ته فروتوونا کا و ئیتر
 عوسمانیه کان له کوشتن و برین و ناو اره کردنی هیچ که سیک چاپووشییان نه ده کرد و به بی
 به زه مییانه خه لکیان ده کوشت.

جا سالم نه م کاره ساته ی به چاو بینویه به هه شتا و پینج هونراو هونیه ته وه به یادگار
 به جیتی هیشته وه و، له راستیدا نه م بره هونراوه ی سالم میژویه کی کورتی روخانی
 بنه ماله ی به به ی و چیرۆکی راسته قینه ی ژیا نی کورده کانی نه و ده وره یه که ژیا نیان له و په ری
 کلژلی و که ساسی بردو وه ته سهر که نه و لیره دا هه ندی له و هونراوانه ی دینن:

لیم گهرین با گو شه گیریم، دهسته نه ژنۆ که ف زه نان
 گیزه لووکه ی با ی نه دامت تاری کرد سه فحه ی جیهان
 به زمی سه ی دای ئیمه سه یادی فه لک کاریکی کرد،
 په نگه بالای تیر قه ددان بی ته ته رکیبی که مان
 زه عفی تالع جاذبه بق کاره با بق خوین و دم
 سهیری چاری به ختی من که بوو به په رنگی زه عفه ران
 نه و به هاری من خه زانه وه خته که ی سو بجم ته مووز،
 پرته وی ماهه غه م و چاکی ده روونم وه ک که تان
 تورکی قورسی خوړ که تالع بوو تلوو عی کرد به ره قس
 که وکه به ی ماهی مو رادی نه هلی بابان بوو نیهان

دل له میحنهت که یله مهیلی سهیری ناو شارم نییه
 عهینی چاوم خوینی تی زاوه له داخی مهردومان
 ساعقه و بهرقی نه دامهت زولمهتی دا شەرق و غەرب
 بهرده بارانه بهمه خسووسی له سەر مولکی بهبان
 چاوی عیبرهت هه لبره ئه ی دل له وهزعی دهوری دوون
 سهیر بکه سا تورک، فهلهک چیی کرد بهزومره ی کورد زمان
 حاکمه رۆمی له سەر تهختی سلیمانی دریغ،
 کهوته دهستی دتوی دوون میهری سلیمان ئه لئه مان
 هه ی خوارپۆ لهو ده مه چی کرد تهقه ی تۆپ و تفهنگ؟
 سەر زهمین تاریک و دنیا تۆز و که ی گوئی ئاسمان
 ماهی تالع رتی مه حاق و رۆژی نه گبهت جیلوه گەر
 خه رمه نی شادی له بهر با بهرقی غه م ئاتهش فشان
 لاغهریی تالع شکاندی هه سرهتا بازوو و قه دی،
 نه خته ری بورجی موزه ففهر، خۆی له ئیمه کرد نیهان
 گهرچی پتیشاوپتیش به هه یبهت بوون و ئازا چوونه پتیش
 هه سرهتا باز هه م نه یانزانی نیزام وا بی هه یان
 گوئی فهلهک که ی بوو له بهر نا له ی نه فیری ئه هلی شار
 لامه کانی گرت سه دای نا له و فغان و ئه لئه مان
 گەر عه شیرهت گریه کهن هه ریهک هه تا نه مرن که مه،
 کوشتنی میر بای موخالف بوو به شه معی دوزمنان
 رۆژی قه تل ئیمپرویه نه له حق وا حسینی پی ئه وئ
 بو ئه دای تازیه سه راسه ر نیلگونه ئاسمان
 یادگاری حاکمان و جانشینی سبیلسیله،
 ناموراد و نه و په س و مه قسه د نه دیو و نه و جه وان
 سه رفی نه قه دی رۆجی شیرین بوو هه تا په زوه رده بوون
 به چه گورگ ئاسا له ئاخه ر بوونه کۆزی دوودمان
 بوو به جیتی بهر و غه زه نفه ر کووچه کووچه ناوسوقاق
 سه ر محه له رهنگی بپشه ی گرت له نپزه ی جان ستان

رهنگی سه‌حرای مه‌حشر بوو شیوه‌که‌ی لای پیرمه‌سوور
 گرمه گرمی تۆپی رۆمی هه‌و هه‌وی سواره‌ی به‌بان
 بوو به‌چاروویی محله‌ه هه‌ر ته‌ره‌ف په‌نجه‌ی په‌ریو
 په‌ی کراو، بئ پئ له مه‌یدان په‌هله‌وانی پال‌ه‌وان
 که‌رچی میسه‌ره (شاره‌زوور) نه‌ما خه‌را به بئ عه‌زیز،
 پرو نه‌دا له‌م خه‌لقه ئاخه‌ر حاله‌تی که‌نعانیان
 دیده نابینایه وه‌ک یه‌عقوب له هیجرانی عه‌زیز،
 تۆی خوا! ساحب مه‌کان و تۆی خواجه لامه‌کان
 که‌وکه‌به‌ی به‌ختی له چاها وا به‌په‌رته‌و بیتته ده‌ر
 شه‌عشه‌عه‌ی نه‌مری مننه‌وه‌ر کا زهمین و ئاسمان
 چنگی شـــــــــــــــــابازی بازی بازبانی باز نه‌وی
 فش هه‌لات که‌هیا له‌سه‌ر به‌یزه‌ی ته‌مه‌ع وه‌ک ماکیان

دیوانی هۆنراوه‌کانی سالم له سالی ۱۹۳۳ی زاینیدا له چاپ دراوه، به‌لام گه‌لی هۆنراوی
 تری به‌کوردی و فارسی هه‌یه که له‌ناو دیوانه‌که‌دا نین.

سه‌رچاوه‌کان:

- ۱- دیوانی سالم، له‌سه‌ر نه‌رکی کوردی مه‌ریوانی به‌غدا، ۱۹۳۳.
- ۲- میژووی نه‌ده‌بی کوردی - عه‌لئه‌دین سه‌جادی - به‌غدا، ۱۹۵۲.
- ۳- شیع‌ر و نه‌ده‌بیاتی کوردی - ره‌فیع حیلمی - به‌غدا، ۱۹۵۶.
- ۴- دوو چامه‌که‌ی نالی و سالم - علاءالدین سجادی - به‌غدا، ۱۹۷۳.
- ۵- سالم له ته‌رازوودا - نه‌حمه‌د سالار - سلیمانی، ۱۹۶۸.
- ۶- نکری محاربه‌ی په‌نده‌گان - سالم صاحبقران - سلیمانی، ۱۹۴۱.

مه‌لای جه‌باری

۱۲۲۶ - ۱۲۹۶

ئه‌م هۆنه‌ره پایه‌به‌رزه ناوی فه‌تاح و کوری سه‌ی مسته‌فای جه‌باریه‌ی و به‌پیتی سه‌ره‌تای
 دیوانه‌که‌ی که له سالی ۱۳۸۸ی کۆچی له چاپ دراوه، مه‌لای جه‌باری له سالی ۱۲۲۶ی
 کۆچی له دیتی بانگۆڵ له دایک بووه و هه‌ر له مندالیدا باوکی ده‌یخاته قوتابخانه و له‌لای
 مه‌لا رۆسته‌می بانگۆلی خه‌ریکی خویندن دمبئ و له ماوه‌یه‌کی که‌مدا په‌راوه و ورده‌له‌کان و

قورئانی پیرۆز ته‌واو ده‌کات و ئه‌وسا به‌فه‌قییه‌تی ده‌پ‌واته‌ شاری که‌رکوک و له‌ مزگه‌وتی نایب ئوغلی خه‌ریکی خویندنای ریزمانی عه‌ره‌بی و فقهی ئیسلامی ده‌بی و له‌ پاشا له‌به‌ر چهند ه‌ویه‌ک په‌په‌وازه‌ ده‌بی و پ‌وو ده‌کاته‌ شاری سلیمانی و ماوه‌یه‌کیش له‌وێدا ده‌خوێتی و ئه‌مجا هه‌ر به‌فه‌قییه‌تی به‌مه‌ل‌به‌نده‌کانی هه‌ولێر و په‌واندز و شنۆ و هه‌ندێ شویانی تری کوردستاندا که‌پ‌اوه‌ و له‌به‌ر مردنی باوکی که‌پ‌اوه‌ته‌وه‌ ئاوی بانه‌گۆل و پاشماوه‌ی ژیا‌نی به‌مه‌رزیری و کشتوکاڵ و رێنموونی خه‌لک به‌سه‌ر بردووه‌ تا له‌ ساڵی ۱۲۹۶ له‌ ته‌مه‌نی هه‌فتا ساڵی له‌ دیتی تاوێر به‌رز کۆچی دوا‌یی کردووه‌ و به‌پیتی پاسپارده‌ی خۆی ته‌رمه‌که‌ی ده‌به‌ریت‌ه‌وه‌ دیتی بانه‌گۆل و له‌وێدا ده‌نێژری.

مه‌لای جه‌باری به‌یه‌کێ له‌ ه‌ونه‌رانی که‌رده‌ی کورد دیته‌ ژمار و، ه‌ونه‌راوه‌کانی ئه‌و که‌لێ ته‌پ و پاراو و جوان و شیرین. زۆربه‌ی ه‌ونه‌راوه‌کانی به‌زاراوه‌ی گۆرانی یا هه‌ورامی ه‌ونیوه‌ته‌وه‌ و، وه‌کو ده‌لێن که‌لێ ه‌ونه‌راویشی به‌زمانی فارسی و عه‌ره‌بی و تورکیش هه‌بووه‌ که‌ ده‌ست به‌ده‌ست که‌وتوون و له‌ناو چوون.

مه‌لای جه‌باری که‌ له‌ بنه‌رته‌دا وه‌رزێرکی ساده‌ بووه‌، به‌هێزی باه‌وی خۆی ژیاوه‌ و خه‌ریکی کشتوکاڵ بووه‌ و له‌ پاڵ کاره‌که‌شیدا رێنموونی خه‌لکی کردووه‌ و له‌که‌لێاندا کۆبووه‌ته‌وه‌ و په‌ندیانی داداوه‌ و فیزی پێ و په‌وشتی ژیا‌نی کردوون و باسی زانستی بۆ کردوون. ئه‌م ه‌ونه‌ره‌ پایه‌به‌رزهمان به‌ه‌وی کشتوکا‌له‌وه‌ توانیویه‌تی له‌ کونجێکدا ئارام و ئۆقره‌ بگرێ و به‌کاری وه‌رزێریه‌وه‌ قنیا‌ت بکا.

ه‌ونه‌راوه‌کانی مه‌لای جه‌باری به‌ته‌واوی کۆ نه‌کراونه‌ته‌وه‌ و له‌م دوا‌یییه‌دا چهند پارچه‌ هه‌ل‌به‌ستێکی به‌ناوی (دیوانی مه‌لای جه‌باری) له‌چاپ درا‌ون. له‌ ه‌ونه‌راوه‌کانیدا وا دیاره‌ که‌لێ هه‌زی له‌ ه‌ونه‌راوه‌کانی مه‌وله‌وی و سه‌یدی هه‌ورامی و بیسارانی کردووه‌ و هه‌ندێ جار په‌یره‌وی له‌وان کردووه‌.

ه‌ونه‌راوه‌کانی مه‌لای جه‌باری له‌ هه‌موو لایه‌نیکه‌وه‌ په‌وان و شیرین، بۆیه‌ که‌لێ له‌ گۆرانیبێژان و ده‌نگخۆشان، ه‌ونه‌راوه‌کانی ئه‌ویان کردووه‌ته‌ گۆرانی و به‌سته‌ و له‌ به‌زم و ئاهه‌نگه‌کاندا ده‌یانخوێننه‌وه‌.

وا دیاره‌ مه‌لای جه‌باری سه‌رته‌ا هه‌زی له‌ سروشت و جوانی کردووه‌، بۆیه‌ به‌جوانی باسی سروشتی کردووه‌ و کۆچ و باری خێلات و ه‌ۆزه‌کانی کوردی تیدا پازاندووه‌ته‌وه‌ و کردوویه‌ته‌ واده‌ی سه‌یران دۆستان و جووکه‌ و چریکه‌ی با‌ل‌ندان و په‌له‌وه‌ران، وه‌کو ده‌لێ:

می‌یرزام! یه‌ واده‌ی نه‌و وه‌ه‌ارانه‌ن

سه‌ره‌تای ته‌لمی‌ت خاترداران‌ه‌ن

فەسل وەسل دۆست سەیر ھەردانەن
 لەرە ی لەرزانە ی، زەنەخ زەردانەن
 زەمەزەمە ی بۆلبول، دەبدەبە ی گولەن
 نەزارە ی ھەزار دەروون پێ چلەن
 نەپر شە ی شەونم نەرووی پەردەوہ
 نەرگیز مەست چەم ولۆ کەردەوہ
 نەقارە ی منقار تەیران سوب خیز
 بیزنان نەغمە ی نەکیسای پەرۆز
 چریکە ی چەکاوس چون حەنجەرە ی عوود
 مەر مۆزیکە ی مەشق شەھەنشای ەرروس
 تیپ تیپ قوڵنگان قەتارە ی قازان
 میرزام! تا وە رۆژ ئاوات مەوازان
 جەرەس وە ئاھەنگ وەش قانوونەوہ
 دەنگ وەسەدای سەاز نەر غەنوونەوہ
 قومری وەقوو قووی نەغمە ی ویشەوہ
 مل وەتەوق زەر وەفقا ریشەوہ
 قوو قووشەن وەفەرق شاخ سەر وەوہ
 مەر حاجی وە رای سەفا و مەر وەوہ
 قەواقووی قەتار قوڵەنگ تیژ پ
 کەردەم ھۆش و گۆش کەر وویان کەر
 فەر شەرەحبەخش سەوزە ی قەدەم خیر
 فەرشەنەن وەملک سارای گەر مەسیر
 دە ی سا جە ی دەمدا ھەر کەس دڵش بۆ
 چوین بۆلبول ھەوای سەودای گۆلش بۆ
 یاخوود چوین فەرھاد دڵ ئاھرین بۆ
 مەزە ی مەزاقش نام شیرین بۆ
 یاخوود جەدەر وون مایە ی مەیلش بۆ
 چون مەجنوون ھەوای خال لەیلش بۆ

مه‌بق عه‌زم سه‌یر سه‌وزه و سارا و کو
 دامانش نه‌هون ده‌روون داران کو
 نه‌و فه‌یض فت‌ووح نه‌و وه‌هاره‌وه
 نه‌و به‌یزای نه‌نوا‌ی کـــوی دل‌داره‌وه
 سه‌یر سارا و ده‌شت سه‌ردیارانه‌ن
 ناله‌ی مورغ زار می‌رغوزاران‌ن
 دۆست له‌ به‌هانه‌ی دل‌ستانی بق
 لاقه‌ید نه‌ جه‌واب (لن ترانی) بق
 شه‌و سه‌رگره‌ر، دانان سه‌ر نازادکه‌ر
 شوان وه‌ وادیی نه‌یمن شاد که‌ر
 مهر (مه‌ل‌ا‌یش نیشق شه‌و نه‌ده‌یج‌ووردا
 نه‌تیره‌ی تاریک سی‌ای بی‌ نووردا

واته: نه‌مه‌ واده‌ی به‌هاری نو‌تیه و سه‌ره‌تای کو‌چ و باری دل‌دارانه و وه‌رزی سه‌یری
 ده‌شت و کتو و بێریه و له‌ره‌ی له‌رزانه‌ی کی‌زانی شو‌خوشه‌نگه، که‌ژوکیو به‌گول و شینایی
 رازاونه‌ته‌وه و بول‌بول ده‌چریکینی و گول خوی ده‌نو‌تینی و هه‌زار ده‌ن‌ل‌تینی، نیرگس چاوی
 کردووه‌ته‌وه و کلک هه‌له‌ته‌کینه له‌ خو‌ش‌شییا ده‌چریکینی و چریکه‌ی ده‌لی نه‌وای بار بو‌ده،
 هۆهۆی بایه‌قووش شه‌و له‌سه‌ر هه‌رده‌وه، برینی کۆن تازه ده‌کاته‌وه، تیپ تیپی قولنگان و
 قه‌تاره‌ی قازان له‌ ده‌شت و ده‌ردا ریز ده‌به‌ستن، قومری که‌مه‌ندی زێڕینی له‌ مل دایه و
 له‌سه‌ر چلی داره‌کانا قووقوویه‌تی و نه‌واخوانی ده‌کا، به‌چۆری که‌ ده‌نگی سه‌ل‌ای
 حاجیه‌کانی سه‌فا و مه‌روه‌ی پی ناگا، قریوه و قه‌واقووی قوله‌نگانی سه‌رکیوان گو‌ی
 فریشته‌کانی ئاسمانی که‌ر کردووه، رایه‌خی سه‌وز و شینی ده‌شت و کتو فه‌ر و شکۆیه‌کی
 تری داوه به‌ده‌شتی گه‌رمه‌سێر، ده‌سا له‌م کاته‌دا هه‌ر که‌سه‌یک دلی هیه و خاوه‌ن دله، ده‌بی
 و مه‌کو بول‌بول شه‌یدای گولیک بی، یا مه‌کو فه‌ره‌اد دلی به‌ناگری نه‌وین سووتابی و مه‌رزه‌ی
 مه‌ستییه‌که‌ی شیرین بیت و، نه‌و که‌سه‌ ده‌بی به‌ییری سه‌یرانی ده‌شت و کتووه‌ بی و
 خو‌ینی دره‌ختان که‌ له‌ به‌هاراندا ده‌ری ده‌دن به‌داو‌ین کۆی بکاته‌وه، له‌ پیت و پیزی هاتنی
 نه‌و به‌هاره له‌ ده‌شتی پی‌رۆزی لای یاره‌وه، کاتی سه‌یری ده‌شت و کتوانه و ناله‌ی
 په‌له‌وه‌رانی می‌رگه‌کانه.

هۆنراوه‌کانی مه‌ل‌ای جه‌باری زۆر ساده و په‌وان و شیرین و دل‌گرن و هه‌تا چه‌زکه‌ی له
 هۆنراوه‌کانیدا وشه‌ی جوان و ساکاری کوردی به‌کاربردووه که‌ هه‌موو که‌سه‌یک به‌ناسانی

تتیاں دہگا، مہلای جہباری دیسان بہ جوانترین شیوہ باسی جوانی بہ ہار و سروشتی
 کردوہ و دیمہ نہ جوانہ کانی سروشتی لہ و مرزی بہ ہار ہلداوہ و لہ پارچہ ہلہستیکیدا
 کہ بہ ناوی (بہ ہارنامہ) ہونیویہ تہوہ سہ بارہ ت بہ بہ ہار بہم چہ شہنہ دہلی:

ساقی، سا (دہی)شی، و ہار ناماوہ
 گولان سہرکیشان نہ توئی ساراوہ
 ہواوی دل گوشاد نہ پرووی بہ ہشتہن
 فہر وہ پرووی سہ حرای گہرمہ سیئر و ہشتہن
 وادہی بادہی ناب سہیر و ہارہن
 سہرزمین مہزہر لقای دیدارہن
 زمزمہ می فیراق دل ٹہفگارنہن
 سہدای تہ پل تیپ دہر دہدارنہن
 ومخت، نوشا نوش سہبوی قہرقہ فہن
 دہنگ زیل و بہم دایرہی دہفہن
 دہمختہن سہبزن، شنوئی شہتاوہن
 نہ ورژن، گولہن، ہواوی پای کاوہن
 مہیہن، مہ عشووقہن، مؤبہ تہن، مہیلہن
 خومہن لہ بریزن، پیالہن، کہیلہن
 شورہن، شورشہن، غہوغا غریوہن
 وہر جیلوہی جہمال دلان فریوہن
 نہ گشت دیاری تہ جہلای توورہن
 نہ فحہی گیر و دار تہقل مہنسورہن
 فہنا فیلاہان مہست دل ناگا
 بی باک مہواچان (انی انا اللہ)
 رہندان سہرمہست جان فیدای جانان
 (انالحق) چون زکر زاہتد مہوانان
 بق تا بگتیرین خہسرهوی بہزمی
 چہنی ہہستیمان بکہرین رہزمی
 بہزمی چون مہجلس بہمہن و ہکام بق
 گا حہدیس جہم، گا باس جام بق

ئەى ساقى دەخىل مەن ۋەى زامەۋە
 ئىلتىفاتى كەر تۆۋە لامەۋە
 عاجى پىم دەر سوودمەندىم بۆ
 باعس حەيات قەيد مەندىم بۆ
 رىستگارم كەر لەى بەند دامە
 قەدەم رەنجان كەر ۋادەم تەمامە
 تەشەرىف با باۋەرە ۋە سەبۋتەۋە
 ۋەپىئالەى گۈلپەنگ چون ياقوۋتەۋە
 ۋە سىنى سىمىن زەرف زەرپەۋە
 ۋە جام گۈلفام بۆ غەنبەرەۋە
 ھەر كەس بگىلۆ نەجام پەى كامى
 دەرمان بۆ پەى ئىش ھەر دەرە ۋە زامى
 مۇتەرب تۆش ۋە چەنگ دىنەۋازەۋە
 ۋە ۋ سۆز سەمتۈر سەدائى سازەۋە
 ۋە مۇسقىقەى مەشق سەد قانۋونەۋە
 دەم ۋە سەدائى ساز ئەرغەنۋونەۋە
 مەر ۋاچان (مەلا) جە ھەستى وىش رەست
 بى ۋە كاسەلىس مەستان ئەلەست

ۋاتە: ئەى مەيگىپ ئەۋا مانگى رىبەندان تى پەپى ۋە بەھار ھاتەۋە، گۈلەكان لەناۋ دەشت
 ۋە كىۋ سەريان ھىنايەدەر، ھەۋايەكى دۇرۋىنى ۋا ھەلدەكا كە دەلىتى بەھەشتە ۋە خوا فەپ ۋە
 شىكۋى بەسەر دەشتى گەرمەسىردا پۇراندوۋە ۋە، ئىستاكە كاتى خواردەنەۋەى بادەى بى
 خەۋش ۋە سەپرى سەپرانى بەھارە ۋە، ۋلات بۈۋەتە ژوانگە بۆ دۇداران، لە ھەر لايەكەۋە
 دەنگى دۇداران، كە گىرۋەدەى دەردى ئەۋىن بەرزە ۋە كاتى خواردەنەۋەى جامى مەپە،
 دەرۋىشانىش لە خۇشيدا دەف لى دەدەن، دارەكان سەۋزى ۋە ئاۋى شەتاۋەكان ھازمىيان دى،
 ئەۋا نەۋرۋزە ۋە كاتى پۋانى گۈلە ۋە ھەۋاى دەشت ۋە كىۋ خۇشە ۋە كۋىۋونەۋەى دۇدارانە ۋە
 سەردەمى خۇشەۋىستىيە، ۋادەى سەرمەستىي يارانى خاۋەرستە، بۆپە بى باكانە ۋەكو
 مەنسۈر خۇيان بەنۋىنگەى خوا دەزان، دەسا بى تا بەزمىكى خەسرەۋى پىك بىنن،
 بەزمىك كە بەكامى دلمان بى، ئەى مەيگىپ ھانايە تۆش ۋەرە ۋە لايەكم لى بىكەرەۋە ۋە برىنى
 دەرۋونم سارپىز بىكە ۋە لەم داۋە پىزگارم بىكە، چونكە ۋادەم تەۋاۋە، بەپەيمانە ۋە جامەكەتەۋە

وهره جاميكي مهيم پي بده تا ئيش و دهردي دهر وونم بهجاري داساكي، ئهي چاوهش توش وهره و بهچنگهكهتهوه نهوايهكم بق لي ده، مهگيگر توش پيالهي بادهم پي ده، ئيتير نهوسا دهلئين، كه مهلا رزگاري بوو و، بووه كاسهليسي مهستاني پوژي بهرين.

دهبي ئهوش بلتين كه هونراوهكاني مهلاي جهباري گهرجي سادهن و بهوشهي جوان و ساكار و پهسهي كوردی پازاونهتهوه، بهلام له باري ترهوه دهبي بلتين كه گهلي شتي تازهي له هونراودا داهيناوه بهر له نهو كه متر هونهريك نهوانهي بهكار بردووه. بق ويته: ليوي يارهكهي بهشيلان و دهومي بهپسته و دداني بهمرواري و زولفي بهزنجير و پهلكهي بهشهو چواندووه.

مهلاي جهباري له هونينهوهي هونراوي دلداريشدا دهستيكي بهرز و بالاي ههبووه و، زوربهي هونراوه دلداريهكاني دلداريهكي خواپهرستيه و، هونراوه دلداريهكاني بهراستي دلراكيشهر و دلگر و شيرين و بهجاري دلي بنيادهم رادهكتيشن و، ناگري سوز و خوشهويستي له سهرتاسهري هونراوه دلداريهكانيدا دهردهكهوي و، ههر خاومن دليك كه هونراوهكاني بخوينتتهوه بهجاري ناگري تي بهردهبي. وا دياره مهلا ههر له سهرهتاي جواني و لاويهتياهه گراوي كيژتيكي شوخوشهنگ و نهشميل بووه، بويه هونراوه دلداريهكاني ههروهها وتمان ناگر له دلي بنيادهم بهردهدن. ههنديك دهگيرنهوه و دهلئين كه دلخوازهكهي مهلاي جهباري ناوي شيرين بووه و گهليكيش شيرين بووه، بهجوري كه مهلا نارامي لي براوه و پروي تي كردووه و بهم جوړه لهگهليدا رازونياري كردووه كه دهلي:

شيرين تا تاكهرد، شيرين تا تاكهرد

تاي توغراي توما رزپرش تاتا كهرد

كووكو، كوكي كه لاف عهنبهر وهلا كهرد

خهرمه خهرمه ن ميسك خوتهن وهبا كهرد

پهنبه بهرد پهرچين نههم جيا كهرد

تهخت پيشانيش بهدر دووجا كهرد

حاجيان دوو قهوس پايهي سهماكهرد

موژان تهو رتير تشنهي غهزا كهرد

گيسوي سهراويز چون بهرهزا كهرد

سهر نهتوي جامه و دوگمه و قهيا كهرد

ساق ستوون سيم تازه جهلا كهرد

خري خري خالاش خهلاي بالا كهرد

دهم نوکتهی مدهوش لایه جزا کهرد
 نه لولوی گهوه ر لؤلوی لالا کهرد
 فهم چهشمه ی حیات کس نه نؤشا کهرد
 چهن کس چون یوسف خهریک چا کهرد
 غه بغه ب چون تورنج کس نه بؤسا کهرد
 گهردن سهرای ساف سه بووی سه با کهرد
 وه شنوی شه بؤق شه مال شینا کهرد
 هه ر با چون وه یسک خوتهن خه تا کهرد
 نه سایه ی سه مه ر لیمؤش جیا کهرد
 ناف وه مه تر ناف عالم عه تا کهرد
 یان وه ته لسم کؤی گهنج کجا کهرد
 یان وه عه سای دوست که لیمؤللا کهرد
 قامه ت ته رز توول سه ول ساوا کهرد
 نه وسا و ماوا ی جه نه ت ناوا کهرد
 سورین چون شیرین با نؤی که سرا کهرد
 رژگ نه فزای ئاهوو سو ب نه سارا کهرد
 نمه ز په نجه ی پای حومه ری هه نا کهرد
 یان وه هوون سورخ جه رگ (مه لا) کهرد

واته: شیرین زولفه توغراییه که ی هه روه کو تۆمار لولوی خواردبوو، به په نجه کانی تال تال
 و دانه دانه ی کرده وه و، کؤکؤ زولفه کانی بلآو کرده وه و خهرمان خهرمان موشکی ده کرده
 بادا و په رچه می خاوی له یه که جیا ده کرده وه، ناوچه وانی وه کو مانگی چوارده بوو و،
 برؤکانی به وینه ی که وان بوو و، برژانگی کرده تیری خه ز، نه وسا زولفه که ی وه کو به رها
 په خشان کرد و، باسکی وه کو کؤله که ی زیوین ده رخت و خری خه خاله کانی کرده
 خه لات، وه کو یوسف خهریکی نه چاله بوو که تی کهوت، له سیبهری بهری له شیا لیمؤی
 سه سینگ جیا کرده وه، سورین وه کو شیرینی ئهرمه ن خوی نواند و، بؤ دیکه دیکه ی
 کارمامز لای کرده وه.

مه لای جه باری دیسان له ستایشی دلخوازه که یدا وینه یه کی تری داپشتوو و ناوه رؤکی
 هوئراوه که شی به تان و بؤی دلداره که یدا هاتوو ته خواره وه و به جؤرئ که: ته ویتلی به مانگ و

روومه تی به خۆر و په لکه ی به که مهن و نه ستۆی به مینا و ده می به سه رچاوه ی ژیان چواندوه
که ده لی:

شیرین سه رزه مین، شیرین سه رزه مین
خیزیا په ی سه یران سارا و سه رزه مین
دهس به رد په ی زولف و حاشیه و جه مین
وه لاو که رد نه رووی مای دوو هه فته مین
دهس به رد عه رچه مین توه مه ی تا قه چین
قه راردا جه فهرق کلآ فچه ی موشکین
قه تاره ی قوله نگ تورمه ی سورمه ی زه ی
ئاو یزان نه ده ور چه خیه ی خورشید فه ی
سه وزه کلآ فان دیز وه پتله وه
ده ماغ وه ی هه وا و که شت و گتله وه
له یلیم وه ی په فتار وه ی گول گه شته وه
وه ی عه زم سه یران سارا و ده شته وه
وه ی ده سته ی گولان لای سه روینه وه
وه ی نیم نیگای ناز ئاهووی چینه وه
وه ی سه ر و سه روین سیاساته وه
وه ی نه گریجه ی مرخ قه ی چی فاته وه
وه ی گیسووی که مهن بارام گیره وه
وه ی سلسله ی زولف چون زنجیره وه
وه ی زه ی گه وه ره گۆشه وه وه
وه ی زه نگۆله ی زه ریای قه تاره وه
وه ی توپ ته لای زنج زه رده وه
وه ی مینای گه رده ن ماول مه رده وه
وه ی سینه ی سفید سه رج سافه وه
وه ئه ی دوو لیمۆی پر شه فافه وه
وه ی جام جه مین نوور پی وه شته وه
وه ی چه شمه ی حیات که س نه چه شته وه

وهی ساقه‌ی نه‌سیب سه‌نعت ژهنه‌وه
 وهی خره‌ی خرخال ته‌لا به‌نه‌وه
 ریشه‌ی جه‌رگه‌که‌م پیکاوه پاوه
 سه‌ریه‌نجه‌ش وه‌هه‌وون جه‌رگ (مه‌لا) وه

واته: دلخوازه‌که‌م شیرین هه‌لسا بۆ سه‌یرانی ده‌شت و دهر و کتو رۆیشت، ده‌ستی بۆ زولف و نه‌گریجه‌کان و هه‌نیه‌ی برد و په‌لکه‌کانی به‌سه‌ر پرومه‌تی مانگی چوارده‌یدا بلّو کرده‌وه، نه‌وسا ئاره‌قچینه‌که‌ی نایه بان زولفه‌کانیه‌وه که وه‌کو موشک وانه، قه‌تاره‌ی گوله‌نگی له تورمه‌ی سورمه‌ی زێڕ به‌ده‌ور چه‌فته‌که‌یا هه‌لّواسیبوو و پرومه‌تی وه‌کو هه‌تاو دهره‌وشایه‌وه، یاره‌که‌م به‌م ره‌وت و که‌شم و نه‌شم و که‌شت و گیلّ و سه‌یرانه‌یه‌وه، به‌م ده‌سته‌ی گوڵان لای سه‌روینییه‌وه، به‌م نیتو نیگای ناز و به‌م سه‌ر و سه‌روین و به‌م په‌لکه‌ی که‌مه‌ن بارام گیریه‌وه، به‌م زنجیره‌ی زولف وه‌کو زنجیره‌یه‌وه، به‌م زپه‌ی گه‌وه‌ر گواره‌یه‌وه و به‌م سینگی سپی و ته‌ویلتی پڕ تیشکیه‌وه و، به‌م خره‌ی خرخالی ته‌لا به‌نیه‌وه، ریشه‌ی جه‌رگمی له‌بن دهره‌یتنا و نه‌وسا په‌نجه‌کانی به‌خویتی مه‌لا ره‌نگین کرد.

مه‌لای جه‌باری سه‌ری له هه‌موو باب‌ه‌ت و چه‌شنه‌کانی هۆنراوه داوه و هۆنراوی له باره‌ی خواپه‌رستی و پیا‌هه‌لدان و کۆمه‌لایه‌تی و لاواندنه‌وه هۆنیوه‌ته‌وه و له‌م مه‌یدانه‌دا نه‌سپی خوێ تاوداوه، به‌لام به‌داخه‌وه له‌به‌رئه‌وه‌ی زۆربه‌ی هۆنراوه‌کانی نه‌که‌وتونه‌ته ده‌ست، نه‌وه‌یه که ناتوانین له هه‌موو باریکه‌وه له هۆنراوه‌کانی بکۆلینه‌وه.

مه‌لا به‌تاقه هۆنراویک باسیکی گرنگی کۆمه‌لایه‌تیمان بۆ ده‌کا و نه‌وه‌مان بۆ دهرده‌خا که بنیاده‌م ده‌بی که‌سیکی خوێش بوێ که نه‌ویش وایی، واته: خوێشه‌ویستی ده‌بی له هه‌ردوو لاره‌ی، چونکه خوێشه‌ویستی یه‌ک لایه‌نی ده‌بیته هۆی دهردی سه‌ر وه‌کو ده‌لی:

په‌ی یه‌کێ بمره په‌ریت مه‌رده بۆ

ئه‌و له تۆ زیاتر ئی‌مان هه‌رده بۆ

دیوانه‌که‌ی مه‌لای جه‌باری له‌لایه‌ن عه‌بدولجه‌باری حه‌مه‌ی جه‌باری له‌ ساڵی ۱۳۸۸ی کۆچیدا له‌چاپ دراوه.

سه‌رچاوه‌کان:

۱- دیوانی مه‌لای جه‌باری، کۆکردنه‌وه‌ی عبدالجبار محمد الجباری، که‌رکووک، ۱۳۸۸هـ.

۲- میژووی ئه‌ده‌بی کوردی - علاءالدین سجادی - به‌غدا، ۱۹۵۲.

مستەفا بەگی کوردی

۱۲۲۷ - ۱۲۶۷

ئەم ھۆنەرە پایەبەرزە کە لە ئاگری ئەویندا سووتاو و، دلی بە دەست یارەو ھەلقی چاوە، ناوی مستەفا و کوپی مەحمود بەگی صاحبقرانە و نازناوی کوردییە. بە پیتی ئەو بەلگانی ئەو کە لە دەست دان، کوردی لە ساڵی ۱۲۲۷ ی کۆچی لە شاری سلیمانی پیتی ناوەتە مەیدانی ژیانەو و ھەر لەوێشدا پیتی گەشتوو و لە دەورە ی منداڵیدا لە لای زانا ھەربەرزەکانی زێد و مەلبەندەکە ی خۆیدا فێری خۆتندەواری و زانست بوو و پاشان بووئە فەقی و خەریکی خۆتندنی فقهی ئیسلامی بوو، بەجۆری کە لە دوا ی چەند سال وەدی مەلایەتیی وەرگرتوو. وەکو دەگێرێنەو، مستەفا بەگی کوردی لە دوا ی ئەو ی کە وەم و ئیجازە ی مەلایەتیی وەرگرتوو، لە بەر ئازاوە ی ناوخوا ی شاری سلیمانی پووی لە شاری سنە کردوو و لەوێو رویشتووئە تاران و ماوہیەک لە تاراندا ماو و بووئە مامۆستا و لەگەڵ قانانیشتا بەھۆنراو پیلەبازی کردوو و پاش ئەو ی رویشتووئە شام و سەرتیکشی لە پاریس داو و ئەوسا ئەلھای زێد و مەلبەندەکە ی خۆی کردوو و گەراوئەو شاری سلیمانی و سەرئەنجام لە ساڵی ۱۲۶۷ لە تەمەنی چل سالیدا کۆچی دوا ی کردوو و بە پیتی ئەسپاردە ی خۆی لە گۆرستانی گردی سەیاندا نۆژاوە.

کوردی لە ھۆنەرە ھەرە بەرزەکانی کوردە و ھەر لە تافی جوانییەو ھەزی لە ھەلبەست دانان کردوو و ھەلبەستی داناو و ھەلبەستەکانی زۆر جوان و شیرین و پاراو و دلگرن و زۆرتریانان دلدارین.

ھۆنەران ی کورد بەچاویکی بەرزووە سەیری کوردییان کردوو و زۆر ریزیان بۆ داناو. جارتیکیان لە شیخ رەزای تالەبانیان پرسی بەبیروپای تۆگەرترین ھۆنەرە کۆنەکانمان کتیە؟ شیخ رەزا فەرمووی: ئەگەر ھەموو ھۆنەرە پێشووەکانمان زیندووینەو ھەر کامیان روژی جارتیک دیدەنیان لێو دەکەم، بەلام لە کوردی روژی پێنج جار، حاجی قادری کۆیش لە باسی کوردیدا دەلی:

یەکە تازی فەساحەتی بابان

شەھسەواری بەلاغەتی کوردان

غەزەلی کردە بەربەتی کوردی

مستەفایە تەخەللوسی کوردی

مامۆستا گیو موکریان ی لە سەرەتای دیوانەکە ی کوردیدا دەلی: کوردی ژیانیکی زۆر تال و ناخۆشی رابواردوو و بەھۆی ناکۆکی بابانەکان و پەلاماری ترەکانی عوسمانییەو، سلیمانی و شارەکانی تری کوردستان لەناو بۆتە ی رامیاریدا توابوووە، کوردیش لەبەر

ئەوئەى دلى ناسك بووه، بەرگەى دىتنى ئەو دىمەنە ناخۆشانەى ژيانى نەتەوئەكەى نەگرتووه،
بۆيە مەلەبەندەكەى بەجى ھىشتووھ و پرووى لە ھەندەمران كەردووھ و نازناوى خۆى بەئاواری
گۆپيوھ.

بەداخوھ مامۆستا سەجادی لە مێژووى ئەدەبى كوردیدا كوردى بەبى بەندوبارى
تاوانبار كەردووھ و چەند لاپەرەى مێژووھەكەى بەباسى ئەو و قالە ناوێك پى كەردووھتەوھ،
كەچى لە ھەلبەستە كوردى و فارسى و عەرەبىيەكانى كوردى ئەوھمان بۆ دەرەكەوئى كە
كوردى پياوێكى خواناس و پارێزكار بووھ و زۆربەى ھەلبەستەكانى كە دلدارين، دلداریەكەى
خواناسىيە و وا ديارە كوردى ھەزى لە ئاكارى باش كەردووھ و لە پەوشتى خراپ خۆى
لاداوھ و ئەمەش لە ھەلبەستەكانیدا دەرەكەوئى.

ھۆننەوئەى ھۆنراو بۆ كوردى وەكو ئاوخواردنەوھ بووھ و زۆربەى ھۆنراوھەكانى سەبارەت
بەدلدارين و وا ديارە كوردى سەوتاووى ئەوین بووھ و ھەر لە دەورى لاویەتییەوھ كە لە
دەریای ئەویندا نوقم بووھ، دەستى كەردووھتە ھۆننەوئەى ھۆنراوى دلداری بۆيە خۆى دەلئى:

مەكەن مەنەم كە سەرگەردان و وێلم

بەدەست عەشقە زەمامى ئىختیارم

كوردى لە دەریای ئەوین و ئەوینداریدا گەوزاوھ و ئەویندار و سەوداسەرى دلدارەكەى
بووھ، بەجۆرئى كە لە پارچە ھەلبەستەكیدا بەناوى ئەسپارە دەلئى: ھەموو كەسێك لە من
بێزارە چونكە ھەموو شەوێك من لە دوورى یارەكەمدا دەنالێنم و فرمێسك بەخوێر لە
چاوانمەوھ دێتە خواری، ئەگەرچى شەو و رۆژ خەرىكى بێستنى نەوای گۆرانىبێژانم، بەلام
دلى خەمگینم لە خەم و پەژارە خالى نییە. بژیشك دێن كە دەوای دەردم بكا كەچى من
دەردم دەردى دوورییە و بەبى دەوای یارەكەم ئارام نییە. ئەى یاران، ئەگەر ھات و من
مردم، لە باتى قەوم و كەسوكارەكەم بایارە نازەنینەكەم بێتە سەر مەیتەكەم و شینم بكا.
من لە رێى ئەوینەوھ كۆزراوم و ئیتر مەمشۆن و كفنم بۆ مەكەن، چونكە ئەو بەرگە خۆتێنەم
لە رۆژى پەسلاندا شاھتیم بۆ دەدەن، ئیتر پێتوێستیش ناكە مەلا بێن و تەلقینم دادا. ئەى
كوردى بێھوودەيە كە فرێشتەكان دێن و ئاینى و رێبازگەت دەپرسن، چونكە خوای توانا
خۆى دەزانئى من لەسەر كام ئاین و رێبازگەم:

رەفێقى كۆنجى مێحەتە عاجزەن ھەر شەو لە نالێنم

گۆرێزانن لەبەر لێشاوى بەحرى مەوجى ئێسرىنم

ئەگەرچى رۆژ و شەو مەشغوولى نەغمەى مۆترېم ئەمما

لە خەم خالى نییە ساتئى دلى مەحزۇون و خەمگینم

تهبیب دینن دهوای دهردم بکا خۆ من زهدهی دووریم
 بهبئی داروویی وهسلئی ئهو نییه ئارام و تهسکینم
 نهگهر مومکن نهبوو ژینم که من مردم وهسیهت بئی
 له باتی قهوم و خویشانم لهسهه مهیتم بکا شینم
 شههیدی عهشقم و مهمشۆن و کفنم بۆ مهکهن یاران
 گهواهی حهشره بۆ دهعوای شههادت بهرگی خوینینم
 بهپردهی زاهری گهر بئی سهدای ئهو عاشقی یارهم
 ئیتر حاجهت نییه بینن مهلا بۆ وهعز و تهلقینم
 عهبهس (کوردی) مهلائک دینن دهپرسن مهذههب و دینت
 که قادر خۆی دهزانی من لهسهه کام مهزههب و دینم

کوردی لهگهڵ یارهکهیدا دهکهوێته رازونیاز و دهرده دلی خۆی دهکات و دهلئی: دووریی
 یاره نازهنینهکههه بووه ژاری مار و خواردمهوه، برینی کۆنم بهجاری هاتهوه ژان و کهچی
 یارهکههه بهزهمیی پێمدا نههات و نههات چاوێکم پئی بکهوئی. خهم و پهژاره سههری لئی دام،
 بهلام ئهوه قهت سههریکی لئی نهدام، دلم دهسووتی و وهکو چرا گری لئی ههلهدستت کهچی
 یارهکههه نههات بمبینی. گۆی سههرم کهوته بهر گۆچانی خهم و پهژاره و رای فراند کهچی
 دلاوارهکههه بهفریام نهکهوت و تهنا نهت کهس نهبووه شیوهنم بکات و بۆم بگری:

چیشتم ئهمرۆ ژههری مار و رۆحی شیرینم نههات
 زامی کۆنهم هاته ژان و مههرههه می برینم نههات
 من خهم خوارد و چهند بهچهند فرمیسکی خوینینم نههات
 غهم سههری لئی دام و یارم قهت سههریکی لئی نهدام
 سههر و هۆشم پۆییوه غارهنگههه دینم نههات
 دل دهسووتی چین بهچین دهشکێته سهه یهک وهک قهنهه
 خاوهنی پووی ئاتهشین و زولفی چین چینم نههات
 دیده وهک هههری بههاران خوینن دهگرینن و سهدای
 پێکهنینی غونچهیی نهو سهههزه پههژینم نههات
 گۆی سههرم چهوگانی میحنهت دایه بهر خۆی رای فراند
 وای عهجهب بۆ شاسواری خانهیی زینم نههات
 کهوتمه ومختی مردن و غهم خستمیه حالی غههغهه
 (کوردی) بئی کهس خۆم له ههچ لایی سهدای شینم نههات

کوردی بهم پارچه ههلبهسته ئه ومان بۆ ده رده خا که یاریی شه قین و رمبازی و تۆپین و جلپیت بازی لهو دهووره لهناو کورده واریدا باو بووه و پاشان ئوروییه کان له کورد وهریان گرتووه. کوردی له سه رده می مهحموود پاشا و ئهحمهه پاشای بابان (۱۲۶۷ - ۱۲۲۸) دا دهژیا و لهم دهمه دا میرنشینی بابان کهوتبووه ناو ئاژاوه و شهروشۆر و، عوسمانییه کان زۆریان بۆ خه لک هینابوو و شارهکانی بهبه لهناو ستهم و ئاگر دا دهسووتان و نهخۆشیی چاوقوولکه و یشانه وهش تهنگی بهخه لک هه لچنبوو و، هه موو رۆژی سهدان کهس دهکوژرا و دهمرد. له دهووری مهحموود پاشای بهبه دا، کوردی له تافی جوانیدا بوو و، ژیا نی له ئهویه پری بهدبهختی و کلۆلی و چه رمه سه ریت دا دهبرده سه ر، وهکو ده لێن لهم کاته دا گرفتاری ئهوی نی کیژیک بووه و، له ئهوی نی ئه ودا دهسووتا و خه ریکی هۆنینه وهی هۆنراو بووه، ئیتیر سه بهار ته به ژیا نی کوردی به لگه و شوینه واریکی و امان به دهسته وه نییه که بزانی کۆپی باش ئه وه چۆن ژیا وه، به لām وا دیاره له پاش مهحموود پاشا واته له سالی ۱۳۵۴ ی کۆجیدا، کوردی زید و مهلبه نده که ی خۆی به جی هیتستوو و پرووی له هه ندمه ران کردوو و ئاواره و دهر به دهر بووه.

کوردی دیوانتیکی زۆر گه وهری هه بووه، به لām له بهر ئاژاوه ی ناوخۆی بابان ئه و دیوانه ی دهست به دهست کهوتوو و تیا چوو، ئه وهش که به ناوی دیوانی کوردی له چاپ دراوه، له م دواییه دا کۆکرا وه ته وه. زۆر به ی هۆنرا وهکانی کوردی که به دهسته وه ماون، دل دا رین.

هۆنرا وهکانی کوردی سه روودی ئهوین و دل دا رییه و، هۆنه ر جگه له ئهوین و دل دا ری نهیتوانی وه خه م و په ژاره ی زه مانه یه که خه لک له ناو توولانه وه و خراپه و گونا ه و درۆ و فروفیل دا گه وزان له بیر با ته وه. نه له زه رده خه نه و بزهی گو لدا نی شان ی ئه مگ هه یه و نه له نا له ی بولبول دا ئه ههنگی ئومید و هیوا هه یه. له جیهان تیکی وادا که هیوا و بهزه یی به دهستی زۆرسته م له ناو ده جی، چ ها وه لیک چاکتر و با شتر له ئهوین و دل دا ری پهیدا ده بی؟ ئه وهیه که کوردی بۆ له بیر بردنه وهی ئه و هه موو دهر د و پهنج و په ژاره یه پرو ده کاته ئهوین و دل دا ری و ده لێ:

کولی عاله م و ا بوون سه رگه شته و چهیرانی عیشق
هیچ کهس نازانی ئه حوالی سه ر و سامانی عیشق
باده پهیمانانی ئیدراک و کهمالی عارفان
لهنگ و عاجز بوون له ریتی تهی کردنی مهیدانی عیشق
که رچی غه واسانی فیکره ت غووته وهر بوون موده تهی
قه ت نه بوون واقف له قه عری به حری بی پایانی عیشق

سامری و سهحبان و جاروللا و لوقمان و سهتج و
 موخبیری کولی علوم بوون و سرگردانی عیشق
 حافز و سهعدی و نزامی و قهیس و جامی و دهلهوی
 فهیز خواه و معرفت جۆ بوون له شاگردانی عیشق
 خهسره و محموود و فههاد هر سی شا و شازاده بوون
 ئاخری بووشن بهبهنده و چاکهری سولتانی عیشق
 شهمس و مهولانا مهنسور کهی بهسیر مهحرهم دهبوون
 تا نهانخواردایه ریزه‌ی نانی سفره‌ی خوانی عیشق
 زاهد خویندوته تفسیری (لِکْلُ وَجْهَةً)
 قهت مهده طهعه له مهستی و بیخودی پهندانی عیشق
 مولتهجی نابی بهکس (کوردی) له دنیا و ئاخرت
 رۆژی دیوانی خودا دهستی من و دامانی عیشق

واته: ته‌واوی خه‌لکی جیهان سه‌رسام و سرگردانی ئه‌وین و، هیچ کس له ئه‌وین و
 ئه‌وینداری سه‌ر دهر ناکا. ئه‌وانه‌ی که له‌ناو ئه‌ویندا گه‌وزاون و باده‌ی ئه‌وینیان
 خواردوه‌ته‌وه له ریتیرینی مه‌یدانی ئه‌وین زه‌بوون و ناتوان بگه‌نه سنووری ئه‌وین ئه‌وانه‌ی
 وا له‌ناو بیر و که‌لکه‌له‌ی ئه‌ویندا ماوه‌یه‌که گه‌وزاون، هیچ کاتێ نه‌یانتوانی بگه‌نه ده‌ریای بی
 بنی ئه‌وین. سامری و سهحبان و لوقمان و سه‌تیج که له زانسته‌کاندا شاره‌زا بوون، له
 ئه‌وین واقیان و ما. حافز و سه‌عدی و نزامی و قهیس و جامی و دهله‌وی شاگردانی
 ئه‌وین بوون. خه‌سره و محموود و فههاد هه‌ر سێکیان که شا بوون، بوونه نۆکه‌ری
 ئه‌وین. شه‌مس و مه‌ولانا و مهنسور تا له‌سه‌ر خوان و سفره‌ی ئه‌ویندا دانه‌نیشان
 نه‌یانتوانی بینه‌ پازداری پاز. ئه‌ی پارێزگار تۆ که ئایه‌یی (لِکْلُ وَجْهَةً) خویندوه، ئیتر
 له‌وانه‌ی وا مه‌ستی ئه‌وین تا نه‌مه‌ده (کوردی) له جیهان و رۆژی دوا‌ییدا به‌کس په‌نا نابا،
 جگه له‌وه‌ی ده‌ست به‌دامینی خوا و ئه‌وین نه‌بی.

کوردی له‌م هۆنراوه‌دا دیاردی ده‌کاته سه‌ر ئایه‌ی ١٤٨ ی سووره‌ی به‌قه‌ره که
 ده‌فه‌رموئ: (لِکْلُ وَجْهَةً هُمُومَلِیْهَا) واته: بۆ هه‌ر ده‌سته و تا‌قمیک رێگه‌یه‌که هیه به‌ره‌و لای
 خوا که به‌و رێگه‌یه‌ بپروا.

کوردی وه‌کو پیتۆلێکی ئه‌م رۆژگاره، بایی ئاوه‌ز و زانست به‌ته‌رازووی په‌خنه
 هه‌له‌سه‌نگینی و به‌پارێزگاری، درۆزن ته‌شه‌ر ده‌دا و، له په‌ریشانی و ئالۆزیدا دلی خۆی
 ده‌سپێرتیه ئه‌وین و له‌به‌ر ئه‌وین به‌رگه‌ی ئه‌و هه‌موو په‌نج و کێشه و په‌ژاره و سه‌خه‌تییه‌که

دهگرځ و لای وایه که نازاوه و گډه نندی زه مان به هڅی چاو و دیده ی یارییه وه پوو دها که
گراوی بووه بڅیه پوو دهکاته یاره که ی و دهلی:

چاوت نه مشه و وا دیاره فتنه یی به ریا دهکا
خوانی دین وهک تورکی یه غمای ی به تاو یه غما دهکا
تورکی دیده ت بهو دوو قهوسی حاجب و تیری موژت
بو گرفتی دل له کاکوالت عه له م به ریا دهکا
چاری فه تانت دهکا سیر ی نیهانی دل عه یان
واقیعی هر فتنه نه سراری نیهان نیفشا دهکا
مهردومی چاوت که دیته سهر سپاهی ملکی گیان
وهک قه جهر دایم له قیقاجی نیگاه دهعوا دهکا
چونکه هیچ شاهد له نیوانمان نه بوو روژی نه زه ل
عه قل و دینم نایه مستی نیسته وا حاشا دهکا
گر به ناحق بمکوژی نابی که کهس مهنی بکا
حاکم کافر بی نه لبت ته عه دالت وا دهکا
پیم دهلی کوردی وهکو من نارهنووی وهسلی هیه
بوچی تق مانع دهبی نه مهنده چون بیجا دهکا

کوردی به پتی پارچه هه لبه سستیکی باسی به زم و ناههنگی نهو دهره ی شارهنوور و
سلیمانان بو دهگریته وه و پوو دهکاته پاریزکار و دهلی: نه ی پاریزکار، دهرگای مهیخانه ی
خوایی کراوه ته وه و نیتر واز له گوشه نشینی بیته و بی له گه ل خه لکذا دانیشه و بدوه و
جامیکی باده ی یه زدانی بخوره وه، کوړه که مان خوښه و مهیگری به نازیکه وه مه ی دهگری و،
چاوه شان و دهنگخو شان هه موو کوږبونه ته وه و ناههنگ ساز دهکن، کهوا بوو نهوانه ی و
دروژن و فیله بازن نابی بیته ناو کوړه که وه، چونکه نه م کوړه نه وهنده گهرم و به جوښه،
جه مشید دهبی به دهرکه وانی و نه کیسا و باره بود دهبی به گاو و گهردوونی، وهکو دهلی:

دل له میحنه ت که یله نه ی پیری موغانی به زم ساز
هر نه تو ی بو باره گای عه یش و تهره ب مه سنده تهره ز
بانگ که نه زاهید نه ماوه وهرنه گوشه ی خانه قا
بین که وازه دهرکی مهیخانان و خه لوه تگاهی راز
با له شهرتی باده مهر دنه فکه ن بی ساقی نه وجهوان
دیده مه ست بی و کلاو که چ کات و دوگمه ی سینه واز

زولف و کاکوڻ و غولامانهی هه موو ئه فشان بکا
 بی به زانو دا بدا جامی به عیشو و شهرم و ناز
 دایره میسری چه قانه گه وهر و له نجهی سه من
 دهنگی چاوش بی به لا هاو یته گیانم بی نهواز
 ئاغه زهنوون لی بدا سینه که مان فارس گرفت
 ئه لکه تهنوور و دهف و ئه سعه بدا دهستی به ساز
 مستو ئیبراهیمی ئاوره حمان نهوا و فه تی حه زین
 مستهفا ناری و سیگا، یونس بلتی دهشتی و حیجاز
 با ره سوول هه لداته راست، سالح بلتی: نیوه شهوئ
 موحیه دین چوارگا و قهره دهنگی بلند کا بۆ قه زاز
 جار به جار بکزی که وه هه لسی له پردهی زاهیری
 یاره که می عاشق کوژه و مه عشو و قه که می دوشمن نهواز
 مو ترپ ئهروابن فیدایان بی نه کیسا و باره بود
 ساقی ئهروابی به قوربانی دوو دیدهی بی ئه یاز
 مه جلس ئهروابی هه زار جه مشیدی جهم فه راشیه
 مهی ئه گهر وابی به های جامیکی ئیران و حیجاز
 وه نییه (کوردی) مایلی ئه و جوژه ئه توارانه بی
 لازمه شاعر له هه ره نهوئی بلتی بۆ ئیمتیاز

کوردی له م هۆنراوانه دا به زم و ئاههنگی کوونی کوردهواری دهگێریتوه و یه که یه که ناوی
 چاوشان و گۆرائییزان دینێ و له پاشا بیروبروای خویشی دهرده برئ.

له دواي مهحمود پاشای بابان، ئهممه پاشا له ساڵی ١٢٥٤ی کۆچیدا دهیته میر. له
 پاش ماوهیهک عوسمانیهکان له شکرێکی زۆر و زه بهند ده نیرنه سه ر بابانهکان و له دواي
 کوشت و کوشتاریکی زۆر و لا تی بابان داگیر ده کهن و ئهممه پاشاش هه لدی بۆ تاران و
 به م جوژه میرنشینی بابان له ساڵی ١٢٤٧ی کۆچی پووخواوه. کوردی که ئه م کاره ساته ی
 بینیه، وادیاره ئاخو و ئۆخری ته مه نی بووه، دلی دیته جو ش و خرۆش و به م چه شه
 به سه رهاتی کوردهکانی ئه و دهو ره مان بۆ دهگێریتوه و ده لی:

ساعقه و بهرقی نحووسهت زولمهتی دا شهرق و غه رب
 بهرده بارانه بهمه خسووسی له سه ر م لکی به بان

چاوی عبرت هه‌لبیره ئه‌ی دڵ له وسفی ده‌هری دوون
 سه‌یری که ساکوو فه‌له‌ک چیی کرد به‌زومره‌ی کورد زمان
 چاره‌سه‌رکه‌ن بێ نه‌وایان نان و نیعمه‌تتان بپا
 لoolه بوو سفره و نه‌واله و ن کراوه زه‌رف و خوان
 جومله سادات و مه‌لا و حاجی به‌لشین که‌ن به‌سه‌وز
 ده‌فته‌ری ئه‌هلی وه‌زایف سه‌ر هه‌تا پێ هه‌ک کران
 دڵ له میحنه‌ت که‌یله مه‌یلی سه‌یری ناو شارم نییه
 هه‌ردوو چاوم خوێنی تێ زاوه له داخی تورکه‌کان
 بێ زمان کوو کوو زه‌نان هه‌ر خانه‌دان تێ ده‌فکرم
 عه‌نکه‌بووت خواجه نشین و جووتی کوندن دیده‌بان
 قه‌ومی کوردان گریه‌که‌ن بۆ ئاغه‌کان و گه‌وره‌کان
 نیوه مه‌حبووس، نیوه مه‌قتوول، نیوه‌یان مه‌نفی کران
 کۆل به‌دۆش و خه‌رقه پۆش بن، تاج و که‌شکۆل هه‌لگرن
 رووکه‌نه ئه‌فلاکی به‌دخوو بچه شاری خامۆشان

هه‌ندێ له هۆنراوه‌کانی (کوردی) به‌ناوی دیوانی کوردی سه‌ره‌تا له‌لایه‌ن کوردیی
 مه‌ریوانییه‌وه له ساڵی ۱۹۳۱ له به‌غدا و بۆ دووه‌مین جار له‌لایه‌ن مامۆستا گیو
 موکریانیه‌وه له ساڵی ۲۵۷۳ی کوردی له چاپ دراو، به‌لام ئه‌مانه کۆمه‌له‌یه‌کن له
 هۆنراوه‌کانی کوردی، ئه‌گینا وه‌کو ده‌لێن کوردی پتر له بیست هه‌زار هۆنراوی به‌کوردی و
 فارسی و عه‌ره‌بی بووه که دیوانه فارسییه‌که‌ی له ده‌ست دایه و هه‌شتا چاپ نه‌کراوه.

سه‌رچاوه‌کان:

- ۱- دیوانی کوردی، له‌سه‌ر ئه‌رکی گیو موکریان - هه‌ولێر، ۲۵۷۳.
- ۲- دیوانی حاجی قادری کۆیی، له‌سه‌ر ئه‌رکی گیو موکریان - هه‌ولێر، ۱۹۴۹.
- ۳- دیوانی کوردی - کوردی مه‌ریوانی - به‌غدا، ۱۹۳۱.

مەلا محمدەدى زەنگەنە

۱۲۳۰ - ۱۳۰۰

ئەم ھۆنەرمان ناۋى محمدەد و كۆپى يوسىفى زەنگەنەيە و نازناۋى ھۆنراۋى رەنجوورە و بەرەنجوورى شىخانى بەناۋىانگە. بەپىي ئەو بەلگانى كە كەوتوۋەتە دەستمان لە سالى ۱۲۳۰ى كۆچى لە دەورو بەرى كەركووكدا لەدايك بوو. لە زۆربەي مەلبەندەكانى كوردستاندا خەرىكى خويندن بوو و گوايە لە سالىمانى ودى مەلايەتتى وەرگرتوو و پاشماۋى ژيانى لە زىدەكەي خۆيدا بردوۋەتە سەر و لە ئاخروئۆخرى تەمەنيا بەرەو حىجاز كەوتوۋەتە رى لە كاتى زيارەتى بارەگاي پاكي پىغەمبەرى گەرەي ئىسلام پارچە ھەلبەستىكى لەویدا بەسەر پىيى ھۆنىۋەتەو و سەرئەنجام ھەر لە مەدينەدا لە سالى ۱۳۰۰ لە تەمەنى ھەفتا سالىدا كۆچى دوايى كردوو و ھەر لەویدا نىژراو.

رەنجوور لە ھۆنىنەۋەي ھۆنراۋدا دەستىكى بەرز و بالاي ھەبوو و ھۆنراۋەكانى زۆر تەپ و پاراۋ و شىرىن. لە ھۆنراۋەكانى ئەو ھەر تەنيا پارچە ھەلبەستىكىمان كەوتوۋەتە دەست ئەۋىش لە گۆڧارى (دەنگى گىتى تازە)دا چاپ كراۋە كە دەلى:

ياران نەمەندەن، ياران نەمەندەن
 ھەققو ھەق شناس تەحقيق نەمەندەن
 خەلايق سەكەي بى شەرتىش ژەندەن
 تەحقيق نىشانەي ھەزار و ئەندەن
 رەسوول سەرۋەر ئەمىن ئەلتاف
 فەرموودەي ھوئىش نەدارو خىلاف
 سرايەت كەردەن فتنە و ئەفسانە
 ەلامەت زوھور ئاخىر زەمانە
 شىخان بى شوعور، غافل نەزكردن
 پەي جىفەي دنيا خەيلى نەفيكرەن
 عالم ۋە عىلم ھوئىش نارازىيەن
 جە مەكر و حيلە و كىنە بازىيەن
 فەقى فاقە و فەقر كەردەنش ئەسىر
 كەردەن تەرك عىلم پەي خزمەت ئەمىر

كۆمەل كۆچشەن ھەرىكە پەي لایى
 ھەر كام خەرىكەن بەتەمەنایى
 دەرۆششان داپش جام شەرابەن
 پەي فسق و فوجوور دەرۋون كەبابەن
 سۆفیان ناساف دوور لە عیبادەت
 جەراي دینداریش بیەن ئینابەت
 خانەقا خەراب جامعان چۆلەن
 مەنزلان ویران ھەر خاک و خۆلەن
 دەنگ عەدالەت برپان جەزەمەن
 دنیابی سەقەر پەي گەدا و مسکین
 ھامسا چەنى ھەم دايم وە قینەن
 بى مەیل و مۆبەت گۆشە نشینەن
 "رەنجوور" جەدەس گەردوون زەلیلەن
 يا رەسوولللا وە تۆش دەخیلەن

واتە: ئەي یاران! پیاوی راست و ھەق ناس نەماو و خەلک پەیمان و بەلئنیان لەبیر
 چووہتەو و دیارە کە نیشانەي ھەزار و ئەوئەندە ئاخەزەمانە، پتەغەمبەری گەرەي ئیسلام
 دروودی خوای لەسەر بى فەرموویەتی کە لە ئاخەزەمان ئاژاو وە بشتیونە و تۆلەنەو
 پەرەدەستینى، ئەمانەش نیشانەي ئاخەزەمانە. ئیستاکەش شىخان ھان لە بیرى جیھان و
 زانیان بەزانستى خوین نارازین و خەریکی فرۆفیل و پقەبەرىن، فەقى و قوتابى وازیان لە
 زانست ھىناو و بۆ ئەم لا و ئەولا کۆچەلکۆچیانە، دەرۆشەکان بەھىوای تۆزى بادە و
 شەراون و سۆفیەکان لە دین بىزار بوون و خانەقا کاول بوو و چۆلۆھۆلە و دەنگى داد و
 دادگەرى لە زەویدا نەماو و جیھان بۆ ھەزار بووہتە دۆزخ و ھاوسى لەگەل ھاوسیدا
 ناسازە و (رەنجوور)یش لە دەست ئەم جیھانە وەرەن بوو و (يا رەسوولللا) ھانای ھىناوہتە
 لای تۆ.

سەرچاوەکان:

١- (دەنگى گىتى تازە) - ژمارە ١٤، سالى ١٩٤٦.

٢- یادداشتەکانى خۆم سەبارەت بەمەلا محەمەدى زەنگەنە.

حاجی قادری کوٲی

۱۲۴۵ - ۱۳۱۴

ئەم ھۆنەرە پایە بەرزە ناوی قادری کوٲی مەلا ئەحمەدە
کە لە دٲی گۆٲ قەرەج کە کەوتووئە باشووری خۆرئاوای
شاری کوٲیەو ھاتووئە جیھانەوہ. سەبارەت بەمیژووی
لەدایکبوون و مردنی حاجی قادر لە نیوان نووسەران و
میژوونووساندا جیاوازی ھەیە. مامۆستا عەبدولرحمان
سەعید سالی لەدایکبوون و مردنی حاجی (۱۲۳۲-
۱۳۱۲ی کوٲی) داناوہ، مامۆستا عەلانەدین سەجادی و
گیو موکریانای و محەمەد مەلا کەریم (۱۳۱۲ - ۱۲۳۵)یان
داناوہ. دکتۆر مارف خەزەندار و دکتۆر ئیحسان فوئاد

(۱۲۳۲ - ۱۳۱۴)یان بۆ لەدایکبوون و مردنی حاجی داناوہ. مامۆستا ئەمین زەکی بەگیش
بۆ مردنی حاجی سالی (۱۳۱۴)ی داناوہ.

بەپٲی کەشکۆٲکی کۆن کە لەم دواییەدا کەوتووئە دەستمان، میژووی لەدایکبوون و
مردنی حاجی قادرمان بەتەواوی بۆ ٲوون دەبیتتوہ. لەم کەشکۆٲدا نووسراوہ کە حاجی
قادر لە سالی ۱۲۴۰ی کوٲی پٲی ناوئە مەیدانی ژیانەوہ لە سالی ۱۳۱۴ لە تەمەنی حەفتا
و چوار سالییدا کوٲی دوایی کردوہ.

حاجی قادر بەپٲی ئەو بەلگانەئە کە باسمان لٲوہ کردن، لە سالی ۱۲۴۰ی کوٲی لە
دایک بووہ و ھەر بەکوٲیەیی باوکی مردووہ و لەبەرئەوئە ھەزار بوون، دایکی کوٲیەکەئە
ھەلگرتووہ و ھیناویەتە شاری کوٲیە و ئەوسا حاجی کە کەمێک گەورە بووہ، دایکی
بەیارمەتی ھەندیک لە ٲیاوچاکانی شارەکە منداڵەکەئە ناوئە قوتابخانە و لە پاشا بووئە
فەقئ و لە مزگەوتی موفتیدا خەریکی خوٲندنی رٲزمانی عەرەبی و فەقئ ئیسلامی بووہ و
پاشان چووئە لای مەلا ئەحمەدی ھۆمرگونبەتی و خەریکی خوٲندنی زانستی ئیسلامی
بووہ و ئەوسا بەفەقٲیەتی گەٲئ شار وەکۆ: ھەولٲر و خۆشناو و سابلآخ و شنۆ و
سەردەشت و سلٲمانی گەٲاوہ و لە ھەر کوٲدا مەلایەکی زانا و تیگەیشتووی بینیوہ، لەلای
ماوئەتوہ و زانستی لٲ فٲر بووہ و بەھرە و سوودی لٲ وەرگرتووہ و ئەوسا گەٲاوئەتوہ
کوٲیە و پاش ئەوہ ئەلھای ئەستەمووٲ دەکوٲتە سەری و لەگەٲ کەیفی جوانرۆٲیدا دەٲواتە
ئەستەمووٲ و دەبیتتە مامۆستای کوٲرەکانی بەدرخان پاشا و ئیتر پاشماوئە ژیانای لەوٲدا
دەباتە سەر تا لە سالی ۱۳۱۴ی کوٲی لە تەمەنی حەفتا و چوار سالییدا لە جیھان

مالتاوايى دەكا و لە گۆپستانى پەقەجە ئەحمەد لە بەرەى ئەسكودار دەنژىرى.

حاجى قادر لە ھۆنەرانى ھەرە بەرزى كوردە و لە ئاسمانى وێژەى كوردەواريدا ھەتا ھەتايە وەكو ئەستىرەيەكى گەش دەترووسكىتەو. بەپىي ئەو بەلگانەى كە لە دەست دايە، حاجى ھەر لە سەرەتاي لاويەتییەو دەستى كردوووتە ھۆنراو ھۆننەو و ھۆنراوھەكانى زۆر سادە و پەوان و شيرين و دلگرن و، لە ھۆننەوھى ھۆنراودا سەرى كيشاووتە ناو دەرگاى ھەموو چەشنە ھۆنراوتكەو: دلدارى، ئاينى، كۆمەلايەتى، پيتۆلى، بەلام پتر مەبەستى لە ھۆنراو ھۆننەو ئەو بوو كە پەندى خەلك دادا.

حاجى وینەيەكى بى كەم و زيادى ھۆنەرە كۆنەكانە و زۆربەى ھۆنراوھەكانى بەروێژەى كلاسيكى دەكەون و لە راستەقینەدا ئاوتتەيەكى بالانماى ھۆنراوى كلاسيكى كوردین، چونكە زۆربەى ھۆنراوھەكانى پەند و ئامۆزگارى و پەسەندى جوانى و ئەوين و دلدارين و، بەجۆرێكى تریش دەتوانين بڵێين كە حاجى ھۆنەرى كۆمەلە و ھەزى كردوو كە كۆمەل پيشرەوت بكا و لە ژياندا سەرکەوێ، چونكە زۆربەى ھۆنراوھەكانى كۆمەلايەتین، لەگەڵ ئەمەشدا گەلێ ھۆنراوى ئاينى و دلدارى لەناو ديوانەكەيدا دەبينرین و، گەلێ لە ھۆنراوھەكانى بەراستى زۆر جوان و تەپ و پاراو و شيرين و ديارە ھۆنەرانى كوردیش ھەزى لە ھۆنراوى نالى و كوردى كردوو كە ھاوچەرخى خۆى بوون.

حاجى وا ديارە ھەر لە سەرەتاو كورتژمى ھۆنراوى لە جوانيى پرومەت گولەكانەو وەرگرتوو و كەوتوووتە داوى يەكێ لەو پرومەت گولانەو بۆيە لە ھۆنراوھەكانيدا بەتانوبۆى دلدارەكەيدا ھاتوووتە خوارو، پرومەتى بەتیشكى شەم و دەمەكەئى بەخونچە و چاوھەكانى بەچاوى مەست و زولفەكانى بەتاريكى شەو چواندوو و دەلێ:

مەھ و مێھرى بەغارەت دا بەشوعلەى شەمعى روخسارى
گولستانیش بەيەغما چوو لە تەنگيى خونچەيى زارى
لە نەشنەى چاوھەكەى مەستى مەھ و مەيخانە وێران
ھەموو كەس بەندى زونارە لە سەوداى زولفى تاتارى
دل و گيان و جيهان و تەن وەكو ئيمان و دينى من
فیدای روخسارى گولنارى نيسارى زولفى تەپارى
ئەشيعەى مێھرى گەردوون و شوغاع و شەعشەعەى بەدرى
لە سايەى پەرتەوى پروتە بەقوربان نوورى يا نارى
دەخيل ئەى چاوى جادووگەر بفرەموو مەردومان يەكسەر
دەلێن خەوتوى و بیدارى دەلێن مەخمور و ھۆشيارى

بېرسه (حاجى) تۆجارتى له زولف و پەرچەمى خواری

هه باسی یاره کهیدا سهرده کهوئ و له پارچه هه لبه ستي کدا

هه‌ستا به‌سهری، زولفی به‌سهر چه‌شن له زه‌ویدا په‌خش و بلّو کردوه و، تاوس له شه‌رما چه‌تره‌که‌ی خۆی بلّو کردوه بۆ ئه‌وه‌ی له به‌رابه‌ری یارمه‌مدا خۆی بنوێت و، خۆریش کاتی دی که دلبه‌ره‌که‌م زولفه‌کانی په‌خش و په‌ریشان کردوه و به‌هزار په‌نگ دهره‌وشیتوه، ئه‌ویش خه‌را تیشکی خۆی بلّو کردوه، یارم که ئه‌مه‌ی چاو پتی که‌وت، سه‌ری شه‌که‌نده‌وه و زولفه‌کانی وه‌کو گۆی لئ هات و ئه‌وسا له‌گه‌ڵ گۆی خۆرا خه‌ریکی یاری شه‌قین بوو و، گۆی خۆری دایه به‌ر شه‌ق و له‌م کاته‌دا چه‌ند فره‌شته که له‌ویدا بوون ده‌ستیان کرده سه‌ما، جا ئه‌که‌ر بێت و تالێک له‌ قزه‌که‌ی یارم له‌ شوێنی خۆی بترازی، جیهان به‌جاری ده‌شه‌ژێ و تیک ده‌چێ:

که هستا قامهتی بهرزی له فهرقی تاوه کوئهرزی

پهريشان زولفي صهده تهري بهيهكدا داږا و لهري

حه‌یای چوو چه‌تری تاووس باره‌گا‌که‌ی شه‌عشه‌ه‌ی رۆژیش

که مہندی تہمتہن، زنجیری داوود، گورزی گودہری

هه له دا زولفی چه وگانی کوره ی خورشیدی دا بهر شق

لہوئدا چند مہ لایہک بیون سہمایان کرد سہر ئہری

دہ قبقبہک ہے، سہری موویہک لہ زولفی وەرگہری دہردہم

لہ گھل سوچو، قیامتدا دہکا ہے، تہ قیہ سہر بہرزی

سہارا، باجھہ، دھڑ، نشان لہ ترسی، زولفی پرجینی

۱۰ عیسا عہد سے ہی گھر دوہون بہتہنگ دی وہک کونی دہرزی

مومنان مہستی و سہر خوشن لہ نہ شئی، حاوہ گہی مہستی

مولا به هوشن به نازی، حاوی بر ره مزی

مکاتیب جبروتی در این باب

در این مقام نیز برای خالصه خدایانیه کاری

مکرماتی میں سرکاری

پہری رہنما، مکس پرز، نے گزشتہ سال (۲۰۱۱ء) میں

سنایشی خوای تاق و ته‌نیا ده‌کا و گه‌وره‌یی و مه‌زنی و شان و شکوی خوای مه‌زمنان بۆ ده‌رده‌خا و له راسته‌قینه‌دا ده‌توانین ب‌لێین که که‌متر هۆنهریک توانیویه‌تی به‌م چه‌شنه

ستایشی خوا بکا و، لامان وایه کهم کهس توانیویه تی پتی بگا و بهم جۆره بهیه زاندا
هه لَبَلّی و ستایشی بکا:

ئهی بئی نه زیر و هه متا، هه ر تۆی که به رقه راری
بئی دار و بئی دیاری، بئیدار و پایه داری
بۆ باغی مه ردی باغی، سه رمایه کهی خه زانی
بۆ مه زه عه ی فه قیران سه رمایه کهی به هاری
بۆ پادشا نیشانی بۆ هه ر سه وادی ئه عزه م
بئی سه در و شانشیننی بئی په رده په رده داری
جه بباری بئی فتووری سولتانی بئی قوسووری
په زاقی مار و مووری ئاودیری دیمه کاری
فه یروزی ته ختی گه ردوون مه وزووعی نه قشی تۆیه
یا قووت و له علی رۆژه ئه ستیره کان دوپاری
جئی و مه کانی تۆیه، بئی جئی و بئی مه کانی
له یل و نه هاری تۆیه، بئی له یل و بئی نه هاری
هه ر ئه مری تۆ مه داره بۆ کاروباری عاله م
هه رچه نده بئی وه زیر و بئی سه در و کاروباری
سه حرا نه وه ردی شه وقت خورشید و ماهی تابان
دوو جارییه ن شه و و رۆژ بئی مه حمه ل و عه ماری
مه علومه بۆچی (حاجی) مه دحت ده کا به کوردی
تا کهس نه لّی به کوردی نه کراوه مه دحی باری

حاجی له گه لّ ئه وه ی زۆربه ی هۆنراوه کانی له سه ر شپوه ی کۆن هۆنیوه ته وه، به لام که لّ
هۆنراویشی هه یه که له سه ر شپوه ی نوێ هۆنیوه ته وه و، ناوه رۆکی ئه و هۆنراوه ی له گه لّ
ناوه رۆکی هۆنراوی کۆندا جیاوازییان هه یه و، هۆی په یدابوونی شپوه ی نوێ له ناو
هۆنراوه کانییدا ده گه ریته وه بۆ ئه و سه رده م و شویتنه ی که حاجی تیدا ژیاوه، چونکه له
سه ره تای سه ده ی نۆزده می زاینیدا هۆنراوی نوێ ده ستی پێ کرد و ئه م گۆرانه له ته وای
ولاته کانی جیهاندا په ره ی سه ند و له ناو هۆنه ره کاندا باو بوو.

حاجی قادر له بره هۆنراوتکیدا که به ناوی به هار هۆنیومه ته وه، باسی جوانیی زێد و
مه لّبه ند و نیشتمانه که ی خۆی کردووه و ئه م بره هۆنراوه یه ی له کاتیکدا هۆنیومه ته وه که

ئاگرى دورى و دەردى ئاوارىيى و دەربەدەرى و بى كەسى جەرگ و ھەناوى ھەلکزاندوۋە و سىروھى سەوداى نىشتىمان باۋەشىنى كىردوۋە و ناچار بەۋ ھۆنراۋانە دلى پر لە زوخاوى خۆى كە لە ئەستەموولدا بۈۋە فېتىك كىردوۋە.

مەلپەند و نىشتىمان ئەۋ خاكە پاگەيە كە خىۋاى مەزىن بەدىي ھىناۋە و ئىمە تىايا دەبىن و تىايا دەژىن، ئەۋ تاقگە و كانى و كارىز و سەرچاۋانەيە كە بەناۋ ئەۋ خاكە شىرىنەدا دەروا و ئەۋ شەمال و ھەۋاى ژيان بەخشەيە كە بى ترس و لەرز و بەئازادى ھەمو ھەلى دەمژىن، ئەۋ كىو و چىا بەرزە بەئاسماندا چوۋانەيە كە لەلايەكەۋە بەفرى زىۋىنى تەۋقە سەرەكانى و گول و نەسىرىنى قەدىپال و داۋىنە سەۋزەكانى ۋالەتپان رازاندوۋەتەۋە و، لەلايەكى ترەۋە دەتوانىن بلىن كە ۋەكو قەلايەكى پۇلايىن پىگە بەدوژمن و بىگانە دەگىر و دەمانپارىزىن، زىد و مەلپەند ئەۋ خاكەيە كە لەشى بى كىيانى كەسوكار و خۆشەۋىستەكانمانى كىرتوۋەتە باۋەش و، لە ژياندا پاسەۋانىمان لى دەكەن. چا حاجى قادر لەۋ برە ھۆنراۋانەيدا كە لە سەردىرى (بەھار) دى ناۋە سەرەتا باسى جوانى و زىد و نىشتىمانمان بەم چەشنە بۇ دەكا:

ۋەتم بە بەخەتى خەۋالوۋ ۋەرە ئەتۆبى خودا
لەخەۋ ھەلستە زەمانى بچىنەۋە ئەۋلا
گورەي بەھارىيە ئىستىكە شاخ و داخى ۋلات
پىرە لە لالە و نەسىرىن و نەركسى شەھلا
لە گرەمەگرەمى سەھاب و لە ھازەيى باران
چىيايە پىرە لە ھەرا و نەۋالە پىرە لە سەدا
پىرە لە سەيل و لە گۇلاۋ و كانى پوۋىي زەمىن
پىرە لە بەرق و بىرقەي بىروسكە جەۋۋى سەما
شكۆفە دەرھەمى شاباشى بادى ۋەعدە دەكا
لە شەۋقى مەقدەمى خەملىۋە دار و بەردى چىا
پىالەيى زەپى نىترگس لەسەر كەفى سىمىن
پىرە لە شەۋنەمى ۋەك دورى لۇلۇيى لالا
گولش بەپەنجەي پىرۋزى جامى ياقوۋتى
لە بۇ نىسارى مۇھەيايە پىرە لە زىر و تەلا
لە شادى ۋەك سەفى شايى لە كىۋو كەژ ئەزھار
ھەزار بەخەلەتى گولگۈۋن دەكەۋنە رەقس و سەما

چه‌مەن له لاله می‌سالی خەتی روخی دل‌بەر
 سیاھ چادری لێ بووئە خاڵی سەر گۆنا
 له کز وەنەوشە و خاو و هەلāl و بەیبوونی
 هەلālی پێستەیی خاوە عەبیر و موشتی خەتا
 چیا له تەوقە سەریدا پزاوە تا کەمەری
 چو زولفی سونبولی دەرەم چو پەرچەمی بەرەزا
 بەجۆش و ئاگری گولناری کانی هەلدەقوڵی
 می‌سالی دیدەیی وامێق له حەسرەتی عەززا
 قەلاتی زێوی پماوہ هەرەس بەتۆپی نەسیم
 سوپاھی لاله و گول چادری له جێ هەلدا
 له گۆمەشینێ کە قاز و مراوی دێن و دەچن
 نەزیری مانگ و ستارەن له قولزومی مینا
 شەهێ نەسیمە سەدای ئاوی سافی سەر قەلبەز
 بەورشە ورشی گیا شەنگەبی بووہ شەیدا
 خرنگ و هۆری قورینگ و قەتاری سی لەسەرەن
 دەیت و کەو دەفرێت و شەهین چریکە دەکا
 له پیرە پیر و له سمکۆلی پیرە گاکپووی
 دەرەزێ گاوی زەمین و دەرستی گاوی سەما
 له دەنگ و دووکەلی شینە تەفەنگی نیچیروان
 می‌سالی سونبولی زولفی کە تێک بجێ بەسەبا
 چیاہ شێخ و کەوای سەوزە مێزەری بەفرە
 سیواکی چووژەرە پتواسە تەیلەسانی گەلا
 چه‌مەن له لاله و پەیحان و نەستەرەن ئیمزۆ
 شەبیھی سوێج و شەوہ ئاقتابی وەختی زوحا
 چنار و عەرعرە دەفرەن، هەزارە نەغمە سەرای
 گیاش زاکرە تەسبیحی شەونمی له ملا
 له ژووری مێگەلی هەورە له ژیری مێگەلی مەر
 شەبیھی گولشەنی خەزایە توپ‌پەیی نەبرا

له کپو و که ژ که سهر ئیواره دینه وه مالات
 له دهوری چادری ساحیبی مهوجی داوستانا
 له حیلە حیلی که حیل و له باره باری مه‌ری
 له دهنگی قۆره‌یی گاجووت و بۆره‌یی مانگا
 له گورگه قال و چه‌په‌ی سه‌گ له قاره‌ قاری بزن
 له عه‌کسی دهنگی دووباره‌ی که دیته‌وه له چیا
 له نۆحه نۆحه‌یی گاوان و قیره‌ قیری شوان
 له بگره‌ بهره‌یی کابان ده‌بیته‌ چه‌شر و چه‌لا
 مه‌لانیکه‌ی سه‌ری تاق و په‌واقی مینایی
 ده‌ینه‌ی جونبوش و له‌رزین ده‌که‌ونه په‌قس و سه‌ما
 که هه‌لکرا شه‌وی ئاگر له کونجی په‌شمالان
 خه‌ج‌ل ده‌بن له زه‌وایای خه‌یمه‌یی والا

حاجی ئه‌و په‌رده داده‌داته‌وه و ده‌که‌وێته ناو باسی کۆمه‌ل و کۆمه‌لایه‌تی و ده‌ست ده‌کا
 به‌په‌ند و نامۆژگاریی کۆمه‌ل و به‌ته‌وای باری چۆنیه‌تی ژبانی خه‌لکی سه‌رده‌می خۆیمان
 بۆ ده‌گێڕێته‌وه و ده‌لێ: وێژه‌وانان و هۆنه‌ران چاک وایه که په‌خه‌م لێ نه‌گرن، بۆ ئه‌م
 قسانه‌ی که ده‌یکه‌م، هه‌ندێ له نه‌ته‌وه‌کانی تر له‌م سه‌رده‌مه‌دا هه‌ر پیشه و کاریک که
 ده‌یکه‌ن تا تاقیی نه‌که‌نه‌وه ناخه‌نه‌ روو و ناوی نابهن و که‌وابوو مرق ده‌بی له کار و
 تیکۆشاندا بێ، ده‌بی خانه‌قا و شیخه‌کان چ سوودێکیان هه‌بی بۆ ئێمه، وا دیاره که له بێ
 کاری و ته‌مه‌زه‌لی و ته‌مه‌لی فێرکردن و کۆکردنه‌وه‌ی سامان و دارایی به‌ده‌ر هیچ سوود و
 که‌لکیکیان نییه، پێغه‌مبه‌ری گه‌وره‌ی ئیسلام دروودی خوای له‌سه‌ر بێ له فرمایشتیکیدا
 فرمویه‌تی: به‌شوێنی زانست و زانیاریدا هه‌تا چین بڕۆن. نێر و مێ له‌م فرمایشته‌دا
 هیچ تۆفیریکی نییه، ئه‌گه‌ر که‌سیک نه‌هێلێ و به‌رگری ئه‌م کاره بکا دیاره دینی نییه،
 هه‌رچی به‌هره‌یه له خۆتنده‌واری، ده‌بنه‌ ده‌رویش و مارگر و بار هه‌لگرم:

ئوده‌با چاکه‌ لێم نه‌بن ده‌ره‌م
 له‌م قسه و له‌م حیکایه‌ته‌ی ده‌یکه‌م
 ئیدیعیای هه‌ر سه‌نایه‌تیک ناکه‌ن
 تاکو نه‌یخوین و ئیمحتانێ نه‌که‌ن
 خانه‌قا و شیخ و ته‌کیه‌کان یه‌کسه‌ر
 پێم بلێن نه‌فعیان چیه‌ ناخه‌ر

غهیری ته‌علیمی ته‌نبه‌لی کردن
 جه‌معی نه‌ملاک و خه‌زنه کو کردن
 ده‌فعه‌یه‌ک ئی‌مت‌حانیان ناکه‌ن
 تی ده‌گه‌ن ریگرن یانه تریاکن
 مه‌حه‌کی لی بدن نه‌گه‌ر وه‌کو زه‌ر
 تی ده‌گه‌ن ریگرن وه یا ری‌تبه‌ر
 بوچی فه‌رموویه‌تی نه‌بیی نه‌مین
 (اطلبوا العلم ولو بالصین)
 نیر و می له وه‌دیسسه فه‌رقی نییه
 گه‌ر مه‌لا نه‌هی فه‌رموو دینی نییه
 تو وه‌ره فی‌تری فه‌ن به‌چیته له‌وه
 گا‌وره هیندووه وه‌یا خو جووه
 لازمه خول بخوئی وه‌کو به‌رداش
 هه‌موو قه‌رنیک ده‌گوژی نه‌مری مه‌عاش
 ته‌مه‌به‌لی کاری حیز و بی خیره
 ده‌ستی ماندوو له‌سه‌ر زگی تی‌ره
 نه‌ه‌لی جه‌نه‌ت نه‌شوان و گا‌وانه
 ساحیبی فه‌ن و عیلم و عیرفانه
 هه‌رچی بی به‌هره‌یه له‌که‌سب و که‌مال
 ده‌بنه ده‌رویش و مارگر و که‌مال
 نه‌وه‌موو مه‌دح و باده‌یی دل‌به‌ر
 نووسراوه له‌سه‌ه هزار ده‌فته‌ر
 یا وه‌کو سولسی شیرین و فه‌ره‌اد
 به‌یتی حاجی له‌به‌ر هزار ده‌فته‌ر
 ئی‌سته میلله‌ت ده‌بوونه ساحیب جا
 یانه هاوتایی نه‌ولی‌ا‌ئول‌لا
 عیش‌قبازی و هه‌وای ده‌رویشی
 میلله‌تی خسته‌فه‌قر و ده‌رویشی

بهسه (حاجی) دوو سهه هزار دهفعا
 پټم گوتی ئەم قسسانه خوړایه
 قوړی کام جی بکهه بهسه رخووما
 ئەمه لټم بووه ته عیله ته سهودا
 به قسه ی چاکه دهستیان دهگرم
 ته رکي ناکهه به لۆمه تا ده مرم

حاجی داخ و موخابین دهخوا و ده لټی: هه مالتیک که کرابیتته وه بۆ خوا، وهکو که عبه وایه
 بۆ په رستنی خوای مه زن، به لام لهه هه موو شیخ و ده رویتشانه ی که من دهیانبینم، نابینم که
 تاکیکیان بچنه مزگهوت و خوا بهه رستن، ئەوهیه که مزگهوت و میحراب بی کهسه. ته نانه ت
 که سیش گوی به قوتابخانه و فیرگه نادا:

یانی هه مالتی کرابی بۆ خودا
 که عبه یی عولیایه بۆ زکر و دوعا
 شکلی تهکیه و خانه قاو و تهکیه کان
 واقیعهه ن رهنگین ئەما بۆ پریان
 لهه هه موو شیخ و موریدانی ریا
 تاکیکی ناچیتته مزگهوتی خودا
 مه سجد و میحراب و مه نهر بی کهسه
 هه مه پرسه حالی چۆنه مه درسه
 موعجیزه و کهشف و کهرامات و دوعا
 بۆچی نهیبوو فخری عالیه مستهفا
 جیسمی نوورانی و ددانی گهوهه رین
 ئەو شکا و ئەمیان بووه جیگای برین

حاجی له بره هۆنراویکیدا ناوی هه ندی له هۆنه رانی کۆن و نوێ هیناوه و باسی
 کردوون و، له مه وه ئەوه مان بۆ دهر ده کهوێ که حاجی زۆربه ی کاتی خوێ به خوێندنه وه ی
 دیوانی هۆنه رانی کورد به سه ر بردووه و چێژ و چه شکهی وێژه یییانی لێ وه رگرتووه. لهو
 بره هۆنراوه یه یدا ناوی ئەم هۆنه رانه ی هیناوه: (کوردی، نالی، رهنجووری، فیکری، ئەمین
 بهگی دزهیی، کهیفی، سالم، مه حوی، شیخ رهزا، خهسته، وهفایی، جامی، سهلمان، مهلکه
 قوړ، شیخ ئەحمده، فهقی تهیران، بیتووشی، بیتسارانی، مهلکه، مهلا خدری پروباری، میرزا

ياقو، فهقی ئۆمەر... ههروهها دهلی: بۆ ئیمه نهنگه که ناوی هۆنهراڤ و بویتزان و بهیتهکانمان نهزانین:

(نالی) ئوستادیتکی گهلی چا بوو
خدری ئاوی حهياتی مهعنا بوو
یهکی تر بوو (محهمهدی فیکری)
مووی دهئهنگاوت بهتیرکی فیکری
یهکی (رهنجووری) نههلی کهرکووکه
فیکری بیکری ههموو وهکو بووکه
کهیفی حاجهت نییه بکهه باسی
ئهم کتیبه بخوینی دهیناسی
(سالم) و (مهووی) و (شیخ رهزا) و (خهسته)
شاعیرن هر چواری بهرجهسته
له کون و قوژبنی کهلاهویی دههر
چهندي تر ههه میسالی گهنج و گهوههر
ئهحمهدی خانی ساحیبی مهه و زین
شاهبازی فهزایی عیللین
وهکو بیتوووشی شاعیری عهههه
تا قیامهت نه کهس بووه و نهههه
خو (مهلاهسته فای بیساران)
بی نهزیره له نهزمی کوردستان
دهشتی کهرکووک و کیوی ههههه
شاعیری زۆره بی ههه و پایان
ساده هر ناویان بکهه ئیمه
ئهم کتیبه بچووک بهش ناکا
ئهحمهدی کوپ له شاری سابلآخه
بهیتکی داخه بهیتکی باخه
ئهم سههپاکی شاعیری غههه
ههروهکو مهسهنوین له نپو کوردان

گشتیان بئی نه زیر و یهک وهزنن

قــــــــــــــــابلی بهزم و لایقی پهمزن

حاجی چۆنیهتی خیلافهتی عوسمانیهکان روون دهکاتهوه و پهرده لهسه رپوومهتی شوومی عوسمانیهکان هه لدهدا و ده لئ: پشت بهم عوسمانیهکان مه بهستن و ئه مانه گورگن و له پستی مهردان، ئه مانه که خۆیان به که له پوور گری ئاینی پیغه مبهری گه وره ی ئیسلام دهزانن، هه موویان بهنده ی بتن و له پتی خوا و پیغه مبهروه ناپۆن و جگه له توولانهوه و خراپه، کاریکی تریان نییه:

ئهم سه گانه ی که له لای ئیوه وهکیل و وکه لان
بینه لای تق به خودا نایکه یه گاوان و شوان
ئمه که رمیزه ده لئین وارسى شهرعی نه بهوین
هه موو عه بدی سه نه من باسی مه که گه وره که یان
خۆم به دارا و به ئه سکه ندمر و خه سره و نادم
گه ر بزانه له بهر ئهم ده رگه یه ده بمه سه گه وان
نالی و خاکی به به، حاجی و کۆیه به مه ته ل
هه روه کو حافزی شیرازه، که لیم و هه مه دان

دیوانه که ی حاجی قادر تا ئیستا چه ندین جار له چاپ دراوه، به لام گه لئ هۆنراوه ی له ناو که شکۆل و به یازه کانداهیه که هیتشتا کۆ نه کراونه ته وه.

سه رچاوه کان:

- ۱- کۆمه له شیعری حاجی قادری کۆیی، له سه ر ئهرکی عه بدوړ محمان سه عید - سلیمانی، ۱۹۲۵.
- ۲- حاجی قادری کۆیی شاعیری قۆناغیکی نوێیه - محمەدی مه لا که ریم - به غدا، ۱۹۲۵.
- ۳- شیعری و ئه ده بیاتی کوردی - ره فیق حیلمی - به غدا، ۱۹۴۱.
- ۴- مشاهیر الكرد - امین زکی - بغداد، ۱۹۵۲.
- ۵- دیوانی حاجی قادری کۆیی، کۆکردنه وه ی گیوی موکریانى - هه ولێر، ۱۹۶۹.

مهلا محهمه‌دی مه‌حوی

۱۲۴۵ - ۱۳۲۴

ئەم ھۆنەرە پایە بەرزە ناوی محەمەد و کۆری عوسمانی
بآخییە و ئەوێ زانای بەناوبانگ شیخ ڕەشە و لە شاری
سلێمانی پێی ناوەتە مەیدانی ژیانەو، سەبارەت
بەمێژووی لەدایکبوون و مردنی مه‌حوی لە نێوان
نووسەرانی مێژوونووساندا جیاوازی هەیە. مامۆستا
ئەمین زەکی بەگ ئەلێ لە ساڵی ۱۲۵۲ی کۆچی لە دایک
بوو و مامۆستا عەلانەدینی سەجادی دەلێ لە ساڵی
۱۲۶۶ی کۆچی پێی ناوەتە مەیدانی ژیانەو و مامۆستا
کاکی فەلاح دەلێ لە ساڵی ۱۲۴۷ ھاتووێتە دنیاو، بەلام
بەپێی بەیازێکی کۆن کە لەم دوایییەدا کەوتووێتە
دەستمان، نووسراوە کە مه‌حوی لە ساڵی ۱۲۴۵ لەدایک

بوو و لە ساڵی ۱۳۲۴ لە تەمەنی ھەفتا و نۆ سالییدا کۆچی دوایی کردوو و مامۆستا
بێخودیش لە تاقە ھۆنراویک سالی مردنی مه‌حویی دیاری کردوو و دەلێ:

چوینسید (بیخود) وفات سلف بتاریخ گفتا: "عمر ماسد خلف"

واتە کە بێخود ھەوایی مردنی مه‌حویی بیست، بۆ مێژووێکی وتی: (عمرشد خلف) واتە:
ھومەر کە کۆری بێخودە بوو جێنشینێ کە بەپێی پیتی ئەبجدە ھەکاتە ھەزار و سێ سەد و
بیست و چواری کۆچی.

بەپێی ئەو بەلگانی کە باسمان لێوێ کردن مه‌حوی، لە ساڵی ۱۲۴۵ی کۆچی لە شاری
سلێمانی لەدایک بوو و ھەر لە منداڵیدا خەریکی خوێندن بوو و کاتی کە لە پەراوێ
وردەلەکان بوو، لەلای باوکی دەستی کردووێتە خوێندنی قورئانی پیرۆز و لە پاشا چووێ
ھوچەرە فەقییان و خەریکی خوێندن بوو، بۆ خوێندن زۆربەیی شارەکان و ناوچەکانی
کورێستان گەراو، ماوێھیک لە سابلاخ بوو و لە لای مەلا عەبدوللای پیرە باب
خوێندووێتی، ماوێھیک زۆریش لە شنۆ ماوێتو و پاشان لە بەغدا لەلای موفتی زەھاوی
خوێندنەکی تەواو کردوو و دمی مەلایەتیی لێ ھەرگرتوو و گەراوێتو و بۆ سلێمانی و
لەوتیدا لەکاری میری دامەزراو و ماوێھیک ژیانی بەو جۆرە رابواردوو، بەلام بەھۆی مردنی
باوکییەو دەستی لە کاری میری کێشاو و پاشماوێ ژیانی بەوانەوتنەوێتەوێتە سەر و

گەلئى ودىمى لە ئەستەمبۇل و سولتان عەبدولھەمىدى عوسمانى رېژىتىكى زۆرى گرتوۋە و فەرمانى داۋە لە سلىمانى خانەقاھىكى بۆ دروست كەن و موۋچە و بەراتىشى بۆ بېرەتەۋە و ئەوسا گەراۋەتەۋە بۆ زىند و مەلەندەكەى خۆى تا لە سالى ۱۳۲۴ى كۆچى دوايى كىردوۋە و لە خانەقاھى خۆيدا نىژراۋە.

مەھوى يەكئى لە ھۆنەرە ھەرە بەرزەكانى كوردە و ھۆنراۋەكانى كە زۆربەى خواناسىن گەلئى بەرز و شىرىن و تەرى و پاراون، ھۆى ئەۋەش ئەۋە بوۋە كە مەھوى لە سەر پئى و رچەى نەقشەندى بوۋە و بوۋەتە خەلىفەى شىخ بەھائەدىن، بۆيە زۆربەى ھۆنراۋەكانى لەسەر پئى و رچەى خواناسىدا ھۆنىۋەتەۋە و ئارەزوۋى جىھاننىكى پاك و خاۋىنى پى لە خۆشەۋىستىيى دور لە بووم پەرستى كىردوۋە و ئەۋەندە بايەخى بەجىھان و خۆشەۋىستىيەكانى نەداۋە، لەگەل ئەۋەشدا ھەستى كوردايەتتىيى بوۋە و شانازىيى بەكورد و زمانى كوردىيەۋە كىردوۋە، ۋەكو لەم دور ھۆنراۋەدا دەلئى:

بنووسە، پىرى دلم ئەمرى كىرد، ئىناعم كىرد

لە ئىبتداۋە كە بەيتى مونسابى ديوان

گەدايەكى ۋەكو (مەھوى)، قەلەندەرىكى كورد

مىسالى پادشەھى فورسە ساحىبى ديوان

ۋاتە: پىرى دلم فەرمانى پئى دام و منىش فەرمانبەردارىم كىرد كە ھۆنراۋىكى ۋا بنووسم شىاۋى پىشەكىس ديۋانەكەم بئى، ھەزارىكى ۋەكو مەھوى كە قەلەندەرىكى كوردە، خۆى ۋەكو پادشايەكى فارس دەزانئى چۈنگە خاۋەن ديۋاننىكى كوردىيە.

مەھوى ھەزى لە خواناسى و يەكەيتى دەكرد و ناتەبايى و ناكۆكى و دوۋبەرەكى و جىاۋزى و دوۋروۋىيى پئى خۆش نەبوۋە و ھەزى لەۋ كەسانە نەدەكرد كە بەررۆ خۆيان بەپارتىزكار و خواناس و سۆفى دادەنا و دژى ئەۋ چەشنە كەسانە رادەۋەستا و سەرگۆنەيانى دەكرد و تەنانت لەگەل سەتمكاران و ملھوراندا بەرەركەننى دەكرد و پىشتى ھەزاران و لىقەۋماۋانى دەكرد و شىخانى درۆزن و ناخۋاى دەدايە بەر تەشەر و پلار:

شىخى ھەمەۋەندىكى دەدا پەند و نەسىحەت

ئەۋ قورپەسەرەى دابوۋە بەر فەحش و فەزىحەت

خۆش ھاتە جواب و وتى: تۆ ھەقتە، ۋەلئى من

قوتاعى تەرىقم، نەكوو قوتاعى تەرىقەت

واته: شیخیک بهندی پیاویتی هممه‌هندی داده‌دا، چ پندیک نه و ئابرووی نه و قوپه‌سه‌ره‌ی برد، نه‌ویش باش وه‌لامی شیخه‌که‌ی دایه‌وه‌ پیتی وت: نه‌ی شیخ! هرچی ده‌لّتی هه‌فته، به‌لام من وه‌کو تو نیم، من هر ته‌نیا ریگر و چه‌ته‌م، به‌لام تو له پرواله‌دا خۆت به‌پیاوی خوا داهه‌نتی که‌چی ریگری پّی و پچه‌ی.

مه‌حوی مامۆستای هۆنراوی خواناسییه، که‌رچی له‌ناو هۆنراوه‌کانیدا وشه‌ی ره‌قی عه‌ره‌بی زۆر هه‌ن، به‌لام له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا گه‌لّی وشه‌ و زاراوه‌ی په‌تی به‌کاربردوه‌ و نه‌که‌ر مه‌حوی نه‌بووایه، ره‌نگه‌ گه‌لّی له‌و وشه‌ و زاراوانه‌ بفه‌وتایه‌ن، بۆ وینه‌ له‌م پارچه‌ هه‌لبه‌سته‌دا گه‌لّیک وشه‌ و زاراوی جوانی کوردیی به‌کار بردوون.

وه‌کو رۆژ نه‌و مه‌ه له‌و دووره‌ ده‌رکه‌وت
له‌ مێوه‌ نه‌شک و ئاه‌ی ئیمه‌ ده‌رکه‌وت
که‌ نه‌و لی‌و و دانه‌م دی به‌جاری
له‌به‌ر چاوم هه‌موو له‌عل و گه‌وه‌رکه‌وت
وه‌نه‌وزیکم شه‌وئ دا، گه‌یییه‌ سه‌رم و،
وتی: هه‌سته، هه‌تاوت وا له‌سه‌ر که‌وت
له‌ کئ یارهب خه‌به‌ر پرس‌ی بکه‌م من
که‌ هر که‌س بۆ خه‌به‌ر چوو، بئ خه‌به‌ر که‌وت
دلّم وه‌ک شیری بی‌شه‌ی شو‌عه‌ گرتوو
له‌ سینه‌ی پر له‌ سۆزم ده‌ربه‌ده‌ر که‌وت
به‌تیر نه‌م‌پۆ د‌ری وا هرچی پ‌یش هات
خودا پ‌یداوه‌ هر که‌س به‌ر نه‌زه‌ر که‌وت
له‌سه‌رخۆ چوو به‌ده‌م گ‌ریان‌وه‌ دلّ
که‌ره‌ک پر بوو که‌ نه‌م مندا‌له‌ ده‌رکه‌وت
له‌ رۆژئاواوه‌ ئی‌مشه‌و بئ نی‌قابه‌
مه‌هی من، ماه‌ی عاله‌م بئ مه‌فه‌ر که‌وت
به‌خۆپ‌ایی نه‌وه‌نده‌م نا‌له‌ ک‌یشا
له‌ سینه‌م‌دا پس‌ا، ما بئ نه‌سه‌ر که‌وت
برۆی نه‌و شو‌خه‌ نه‌م‌پۆ تی‌غ‌ی ک‌یشا
نه‌جاتی دا به‌ره‌مه‌ت هه‌رچی به‌رکه‌وت

به پير ئو پۆزهوه (مهحوى) ئهوهنده

به سه رچوو بوو، ومكو شهونم له سه ر كهوت

واته: ياره كه م كه پروه متهى ومكو مانگ دهره وشيته وه، له دووره وه دهر كهوت فرميسكى
چاوم و ناخ و داخى به سقۆى دهر وونم له بهر ئاره زوى چاوپيگه وتنى چۆشى سه ند، كاتى
ليو و ددانه جوانه كانى ئه وم دى، ئيتىر هه موو لال و گه وه ريكم له بهر چاوه كهوت، شه و تكيان
ونه وزم دا و كه ميگ خه و چوووه چاوم، يار هاته سه رم و هه لمى ساند و وتى هه سه ته ئه و
خۆرى پروه مته داي له سه رت، هه ر كه سيگ كه كه وته داوى ئه وينه وه، رزگارى نه بوو، ئيتىر
من ده بى هه والى ياره كه م له كى بپرسم؟ سينگم ومكو دارستانيك وايه كه ئاگرى گرتبى،
دياره له و كاته دا هه رچى شيرى تيا بى تيا دهر ده چن، بۆيه دلم له سينگم دهر چوووه مانگه كه م
كه له خۆر ئاواوه به بى په چه دياربى دا، مانگى ئاسمان له ته ري قا راى كرد، ئه وهنده
هه ناسه م هه لكيشا، ئيتىر پرزه م برا، مه حو يش به شمشير ياره وه سه رى چوو، ومكو شهونم
كه خۆر هه لبى و له ناو بچى، ئه و يش له ناو چوو.

مه حوى گه لى زاراوه ي خواناسيى ومكو: خه رابات، پيرى موغان، مه ي، باده، كه نشت له
هۆنراوه كانيدا به كار بر دوون و، گه لى هه زى له ته وريه و له ف و نه شر و جيناس و تيباق و
ئىستعاره كردوه:

خهت و زارى كه باسى كه وته گولزار

كه چ ئه ستۆ ما وه نه وشه، غونچه دلتهنگ (له ف و نه شر)

له سه رى خه سه خانه ي عيشقى ئه و سه وزه ي كه وا شينه

له سه ر هه ر خه سه دى يا خويندنى ياسينه يا شينه (جيناس)

له م به حرى فيتنه به لكى نه جاتت بدا خودا

داوينى باخودا بگه ر، به ر ده ناخودا (ئىستعاره)

قه سه مى گويمى به چاوى به چه دا پيرى موغان

كه له مه ولا نه بى و همز و قسه ي مه ولانا (طيباق)

زاراوه ي مه ي و مه يخانه له هۆنراوى مه حويدا زۆره و ئه م زاراوانه ش زاراوى خواناسيه
و له زۆربه ي هۆنراوه كانيدا ده بينزى و بۆ به ده سه تپنانى مه ي و باده ي يه زدانى كه خواناس
به هۆى ئه و باده وه مه ست ده بى ده بى گه لى ئه رك و په نج بكيشرى، ئه و باده ي له مه يخانه ي
خودا ده ست ده كه وي و هه ر كه سيگ ناتوانى به ده سته ي بىنى و، ئه گه ر كه سيگ له
مه يخانه دا دهر چى دياره سه رگه ردان و ئاواره يه:

له مه يخانه ي خودا گه ر ئيمه دهر چين

به كى به ين ئيلتيجا بۆ كى هه دهر چين

که ئیمه چوونه جهنه تمان به تۆ دا
 له ئیمه لاده زاهید، ئیمه هر چین
 خهت و زولفی بهیه کدا دئی له سهر پرو
 مه گهر زهنگ و خهتا شه پیه له سهر چین
 له باوه شما دهدا مه وچ نه شکى هه سهرهت
 که مه رتی گهرته باوهش تا که مه ر چین
 نه وهنده تهنگ و ناخوشه له دنیا
 خوشه دهرچوون، نه گهرچی بۆ سه قهر چین
 سهرت پئی لازمه، مه یبازه مه حوی
 ده بئی دولهر که هات ئیمه به سهر چین
 مه حالاته له به ندى زولفی دهرچوون
 چه ها چینه چه ها چینه له سهر چین

واته: نه گهر ئیمه له مه یخانه ی خوا دهرچین، ئیتر ده بئی به کئی په نا به رین و بۆ کوئی بچین،
 ژینی ئهم جیهانه نه وهنده ناخوشه که مرۆ ته نانهت بۆ دۆزه خیش برؤا، پتی خوشه ئهم
 جیهانه جی بیلئ و لئی دورر که ویتته وه، به لام ئیمه دلمان به خوشه و یستی یار به ستووه و
 دلمان به خوشه، ده سا نه ی مه حوی سهرت له ناو نه به ی، چونکه که یار هات، ده بئی
 به سه ره وه برۆیتته به ره و پیرییه وه.

مه حوی سه ری کیشا وه ته درگای هه موو جوژه و تنیکه وه: دلدارى، خواناسى، کۆمه لایه تی،
 هۆنراوه دلداریه کانیشی ههر له سهر پئی و رچه ی خواناسی هۆنیوه ته وه، وه کو له م پارچه
 هه لبه سته دا پرو ده کاته دلداره که ی و ده لئى:

دلّم دهرهات و تۆ ههر دهرنه هاتی
 نه هاتی، ههر نه هاتی، ههر نه هاتی
 که ئهم خهنده و قسه و لیوت هیه تۆ،
 له باتی شه که ره و نوقل و نه باتی
 دده ی واده م به قه تلّ نه مرۆ، سه به ی هیچ
 نه تۆ شاه ی، چیه وای بئی سه باتی
 له دونیا جه نه تی خو دیوه ههر که س
 که تۆ بی حازری وهختی وهفاتی

ئەگەر رۆژە بىتى من ھەر بىتى بى
 سەرھوژىرە كە تۆۋەك پۆژھەلاتى
 كە خىز ئەو خاكە و خۆلى بەردەرەى دى
 وتى: تۆ خاكى، يا ئاۋى ھەياتى
 پوخىشى كىردە ئەولا، دەشىپىرسى
 بەشۆخى، شاھى من، تۆ بۆ بۆچى ماتى
 كە داغى سىنەمى دى، دىردى دامى
 وتى: مۆرت ھەيە، ساحىب بەراتى
 كە شىرىن و تەرى دى شىعرەكانم
 وتى: «مەھى» كە مىراۋى فوراتى

واتە: ئەى خۆشەۋىستەكەم! دلم بۆت دەرھات و چاۋەرپىت بووم و تۆ ھەر نەھاتى، پىكەنن
 و قسە و لىۋى تۆ بۆ من لەجىياتى شەكر و نوقل و نەباتە، ئەو كەسەى وا تۆى لە گىانەلادا
 لاپى، لە دىنپاى رۆشندا بەھەشتى بەچاۋى خۆى دىۋە، خىزى زىندوۋ بەھەزار ئەرك و كىشە
 ئاۋى ژيانى دەستكەوت، پاشان كە خاكى بەردەرەكەى تۆى دى، پاشگەز و پەشىمان بوۋەۋە
 كە نەھات لەو خاكە بخوا يار كە بەداخى دلم ھەستى كرد، پىتر دىردى دامى و، كاتى
 ھۆنراۋەكانمى بىست، پىم وت: كە ھۆنراۋەكانت لە تەپى و پاراۋى و خۆشىدا لە ئاۋى
 فورات شىرىنترن.

مەھى لەم پارچە ھەلبەستەى خوارەۋە چاۋى چواندوۋە بەپىالەى بادە و
 فرمىسكەكەشى كردوۋە بەبادە و نالەى دلى و دەرۋونىشى كردوۋە بەساز و جۆش و
 خروشى دلىشى چواندوۋە بەلىزمەى باران كە چەندە جوان دەلى:

زەمانەى پىر تەعب دەتكاتە تىرۆك
 لەتى نانت دەداتى دوۋ بەشى نۆك
 پىيالەى دىدە لەبىرپىزە، دلا تۆش
 بجۆشە، سازى نالە ھەم بىى كۆك
 بەنوۋكى تىرى شۆخىكى كەوا چۆخ
 لە بەرما تەن بوۋە جامەى برىنجۆك
 بەكولمى ئالىا ئالا خەتى سەبىز
 ترىنجى كەۋتە بەر پەنجەى ترىنجۆك

گەر ئەم ریش و سەرەى زاهید لەگەڵ بێ
 دەبى جەنەت بەدەشتى شنگ و پیشۆک
 رەقیبە لەعنەتى، عاشق دەکەى رەجم
 لەباتى سەگ دەکەى شیرى سەمەندۆک
 بەخۆپرایى لە «مەحوى» بەس بپەنجە
 نەجیبى، مەگرە وەک هۆکڵ، بەگم هۆک

واتە: پیاڵەى چاوم پەرى بوو لە بادە، بادلیش بێتە جۆش و خروۆش و نالەى ساز لى بدا و
 کۆک ببی، لەشم بەتەواوى بەتیری برژانگى یار بێژراوە دەلیى کراسى برنجۆکە، دەسا لە
 مەحوى بەخۆپرایى مەپەنجە، چونکە تۆ بەگزادەى و هۆک و پەلپ و بیانوى لى مەگرە.
 مەحوى لە دیوانەکەیدا بپە هۆنراوێکى هەیه کە بەهۆنراوى نوور ناسراوە و بریتییە لە
 سەد و بیست و سى هۆنراو کە لە ستایشى پێغەمبەرى گەورەى ئیسلامدا هۆنیوەتەو و
 لەناو هۆنەرانى کوردا کەمتر هۆنەرێک هۆنراوى وای هەیه، سەرەتای ئەم بەندە بەم جۆرەیه
 کە دەلی:

وہ (صلی اللہ علی) ئەو بەحرى نوورى عیلم و عیرفانہ
 کە دەرکی غەورى ناسى غەیری (علم اللہ سبحانہ)

مەحوى بەزمانى عەرەبى و فارسىیش هۆنراوى هۆنیوەتەو و دیوانەکەى بۆ جارى
 چەندەم لەم دوايییدا بەهۆى مامۆستا مەلا کەریمى مودەپیس و مامۆستا حەمەى مەلا
 کەریم کۆ و شى کراوەتەو و لە سالى ١٩٨٤ لە چاپ دراوە.

سەرچاوەکان:

- ١- دیوانى مەحوى، لەسەر ئەركى عەلى كەمال باپیر ناغا - سلێمانى، ١٩٢٢.
- ٢- میژووى ئەدەبى كوردى - عەلانەدین سجادى - بەغدا، ١٩٥٢.
- ٣- خلاصه تاريخ الكرد والكردستان. تالیف محمد امین زكى - ترجمه محمد علی عونى - قاهره، ١٩٣٦.
- ٤- دیوانى مەحوى، لێكدانەوێ مەلا عەبدولكەریمى مدرس - بەغدا، ١٩٨٤.
- ٥- بەیازێكى دەستنووس كە گەلى هۆنراوى مەحوى تێدايه.

فهقّی قادری همه‌مه‌وه‌ند

۱۲۴۷ - ۱۳۰۸

فهقّی قادری همه‌مه‌وه‌ند که یه‌کّی له ئەستیره هه‌ره‌گه‌شه‌کانی ئاسمانی وێژه‌ی کورد‌ه‌وارییه، ناوی عه‌بدولقادر و کورپی ره‌سوولی همه‌مه‌وه‌نده. ئەم هۆنه‌ره‌ پایه‌ به‌رزه‌ له‌ ساڵی ۱۲۴۷ی کۆچی له‌ بازياندا پیتی ناوه‌ته‌ مه‌یدانی ژيانه‌وه‌ و هه‌ر له‌وێدا خه‌ریکی خۆتندن بووه‌ و پاشان به‌زۆربه‌ی شاره‌کانی کوردستاندا گه‌راوه‌ و له‌ هه‌ر کۆتدا مه‌لايه‌کی بېنیه‌وه‌ چووه‌ته‌ لای و خه‌ریکی خۆتندن بووه‌ تا ودم و ئیجازه‌ی مه‌لايه‌تی وه‌رگرتوه‌ و ئەوسا گه‌راوه‌ته‌وه‌ زێد و مه‌لپه‌نده‌که‌ی خۆی و پاشان له‌لایه‌ن ده‌وله‌تی عوسمانیه‌وه‌ کراوه‌ته‌ به‌پۆه‌به‌ری چه‌مه‌مال و ناوچه‌ی بازيان، به‌لام بۆ ماوه‌یه‌ک بووه‌ و له‌ پاشا گیراوه‌ و له‌ شاری که‌رکووک به‌ند کراوه‌ و پاش ئه‌وه‌ی که‌ له‌ به‌ند ئازاد بووه‌، له‌گه‌ڵ هۆزه‌که‌یدا دوورخراوه‌ته‌وه‌ بۆ شاری به‌نگازی له‌ لیبیای ئیستادا و له‌ ساڵی ۱۳۰۸ی کۆچی له‌ ته‌مه‌نی شه‌ست ساڵی کۆچی دوا‌یی کردووه‌ و له‌وێدا نێژراوه‌.

دیوانه‌که‌ی به‌ته‌قه‌لا و کۆششی مامۆستا مه‌لا عه‌بدولکه‌ریمی موده‌ریس و مامۆستا فاتح عه‌بدولکه‌ریم له‌ چاپ دراوه‌، له‌ پێشه‌کییه‌که‌یدا سه‌باره‌ت به‌چۆنیه‌تی ژيانی فهقّی قادری همه‌مه‌وه‌ند هاتوه‌وه‌ که‌ فهقّی قادری همه‌مه‌وه‌ند له‌ بازيان له‌دایک بووه‌ و له‌ باره‌ی ساڵی له‌دایکبوونی فه‌قیوه‌ زانیارییه‌کی راست و په‌وانمان به‌ده‌سته‌وه‌ نییه‌، به‌لام له‌ ریگای هۆنراوه‌مکانیه‌وه‌ ده‌توانین بگه‌ینه‌ جۆره‌ ئەنجامێک. فهقّی قادر مێعراج نامه‌که‌ی به‌پیتی تاقه‌ هۆنراوێکی له‌ ساڵی ۱۲۹۷ی کۆچی داناوه‌، له‌و ساڵه‌دا ته‌مه‌نی په‌نجا ساڵان بووه‌، دیاره‌ ده‌بێ له‌ ساڵی ۱۲۴۷ی کۆچیدا له‌دایک بووبێ. وا گه‌یشتی نه‌وه‌ که‌ فهقّی قادر یا له‌ ۱۲۴۷ی کۆچیا له‌ ده‌روبه‌ری ئەو ساڵه‌دا له‌ دایک بووه‌ و له‌ ۱۲۹۷دا په‌نجا ساڵان بووه‌ و، له‌ ساڵی ۱۳۵۲یشدا هه‌ر له‌ به‌ندیخانه‌دا بووه‌. به‌م پێیه‌ش وا ته‌مه‌نی گه‌یشته‌ په‌نجا و چه‌وت ساڵ، جا ئەگه‌ر راست بێ له‌ ساڵی ۱۳۰۵دا له‌گه‌ڵ هۆزه‌که‌ی دوور خرایه‌ته‌وه‌ بۆ شاری به‌نگازی ده‌بێ له‌ ساڵی ۱۳۰۸ی کۆچی به‌ده‌ربه‌ده‌ری کۆچی دوا‌یی کردبێ.

هه‌روه‌ها له‌ دیوانه‌ چاپکراوه‌که‌یدا نووسراوه‌ که‌ فهقّی قادر له‌ سه‌رده‌می سولتان عه‌بدولعه‌زیزی عوسمانیدا بووه‌ته‌ فه‌رمانداری چه‌مه‌مال و ناوچه‌ی بازيان. له‌ ڕووی خێلايه‌تیه‌وه‌ سه‌رکۆماری خێلی همه‌مه‌وه‌ند بووه‌ و به‌پیتی هه‌ندێ له‌ هۆنراوه‌مکانی دیاره‌ له‌ ناوچه‌ی ما‌ی‌ده‌شت و زه‌هاو و ده‌روپشتی ژیاوه‌. دوور نییه‌ ژيانی ئەو ناوچانه‌ی له‌ سالانی یاخی بوونی خێلی همه‌مه‌وه‌ندا بووبێ.

مامؤستا فاتح عهبدولکه‌ریم له پێشه‌کی دیوانه‌که‌یدا ده‌لی: دوورخستنه‌وه‌ی فه‌قی قادر له نیشتمان و مردنی له دهربه‌ده‌ری و ئاواره‌یی‌دا شتیکی ناشکرایه، به‌لام بۆ کوێ دوورخراوته‌وه و له کوێ مردووه ئه‌مه هه‌شتا ساغ نه‌بووته‌وه. ره‌شید هه‌مه‌وه‌ند له وتاریکدا که له پۆژنامه‌ی ژین له چاپی داوه ده‌لی: فه‌قی قادر له سالی ۱۲۰۸ ی کوچی له شاری به‌نگازی کوچی دوا‌یی کردووه. به‌لام له نوسخه‌یه‌کی ده‌ستنوسدا هاتووه که ده‌وله‌تی عوسمانی هه‌مووی هه‌مه‌وه‌نده‌کانی ناردووته به‌نگازی و خۆژئاوای ته‌رابلوس و فه‌قی قادر له شاری ده‌رینه له سالی ۱۲۰۵ ی کوچیدا له‌و کوچی دوا‌یی کردووه و گۆرهم‌کی ئیستاش له‌وتیه. هه‌روه‌ها له نوسخه‌یه‌کی تریشدا نووسراوه که فه‌قی قادر له سالی ۱۲۰۷ کوچی دوا‌یی کردووه و له‌م قسانه‌وه دهرده‌که‌وئ هه‌شتا به‌راستی ساغ نه‌بووته‌وه که فه‌قی قادر که‌ی کوچی دوا‌یی کردووه و له کوێ به‌خاک سپێراوه.

فه‌قی قادر گه‌لی به‌ره‌می به‌نرخ‌ی لی به‌جی ماون که هه‌مووی له دیوانه‌که‌یدا چاپ کراون و ئه‌و به‌ره‌مانه بریتین له: (عه‌قیده‌ی ئیسلام، دروودنامه، میتعراج نامه، فه‌زیه‌تی به‌نی ئاده‌م، په‌ند ولحوکه‌ما) که زۆربه‌ی ئه‌م به‌ره‌مانه‌ی له زمانی فارسی و عه‌ره‌بیه‌وه وهرگێراوته سه‌ر کوردی.

له خۆ‌په‌ندنه‌وه‌ی دیوانه‌که‌ی فه‌قی قادر ئه‌وه‌مان بۆ دهرده‌که‌وئ که ئه‌و گه‌لی پێبه‌ندی ئاین بووه، چونکه زۆربه‌ی نووسراوه‌کانی ئاینین و گه‌لی په‌ندی تێدایه و ویستویه‌تی به‌هۆنراو په‌ندی خه‌لک دا‌بدا و هه‌روه‌ها ناوی گه‌لی که‌س له‌ناو هۆنراوه‌کانیدا ده‌بینرێ، بۆ وێنه ناوی پێغه‌مبه‌رانی کوئی و ه‌کو: ئاده‌م و نوح و ئیبراهیم و موسا و عیسا و یه‌حیا و زه‌که‌ریا بردووه و له‌ناو پیتۆلانیشدا ناوی سوقرات و ئه‌فلاتوون و ئه‌ره‌ستووی هه‌ناوه و، ناوی گه‌لی له پاتشایان و فه‌رمانه‌روایان و میرانیشی له‌ناو هۆنراوه‌کانیدا هه‌ناوه و هه‌روه‌ها زۆر به‌پێژه‌وه ناوی ئه‌بویه‌کر و عومه‌ر و عوسمان و عه‌لی ئیمامانی هه‌ناوه.

هه‌روه‌ها له پارچه هه‌لبه‌ستیکیدا باسی جیایی رێبازی جه‌بری و ئه‌شعه‌ری ده‌کات و به‌وردی له‌م دوو رێبازه ده‌کوڵێته‌وه و ئه‌وسا ده‌چێته فه‌لسه‌فه و پیتۆلییه‌وه و به‌جۆرێ که مه‌به‌سته‌که به‌ته‌واوی شی ده‌کاته‌وه تا ده‌گاته ئه‌نجام.

فه‌قی قادر له (میتعراج نامه) که‌یدا که سه‌باره‌ت به‌میتعراجی پێغه‌مبه‌ری گه‌وره‌ی ئیسلام دروودی خوای له‌سه‌ر بێ هۆنیویه‌ته‌وه، به‌جوانترین شیوه باسی میتعراجی پێغه‌مبه‌ری کردووه و له سه‌ره‌تای میتعراج‌که‌یدا ده‌لی: له شه‌وی بیست و حه‌وته‌می مانگی ره‌جه‌ب که هه‌موو له خه‌ودا بوون، خوای مه‌زن فه‌رمانی دا‌یه فریشته‌کان که ته‌واوی ئاسمان بپازینه‌وه و ئه‌ستێره‌کان بتروسکینه‌وه و له خۆشیا بکه‌ونه سه‌ما و، فریشته‌کان به‌ریز

راوهستن و بههشت بهخپوهتی تیشک پهنګین کهن و، کۆشک و خپوهتیاڼ له تیشک بڼی و،
 موشک و کافور بکه نه ناو کهوسه تا ناوکه یی بهه موو لایه کی بهه شتدا برپوا و، داری
 تووېا بهجاری پراژینه وه و تا بهری جوان جوان بدا و، له پروباره کانی بهه شتدا ده بڼی
 شیر و ههنگوین پړوان بڼی و، له سه سر دهشت و پړوه و میړگی بهه شتدا هه ندی له
 فریشته کان راوهستن و هه رکام ته شتیکی تیشک بگرته دهست و نهوسا نهی جبره ئیل خیرا
 برپړ و پیغه مېر و خوښه ویستم بهینه، چونکه دهمه وی شاد و کامه رانی کهم، ئیستا که نهو
 له مالی نوم هانی دایه، کهرچی چاری له خه ودایه، به لام دلی وریایه و، گیانی بڼی سروس
 چاوه پروانه و به پزیکه وه وریای بکه روه و دل و له شی به ناوی کهوسه بشوره و نهوسا
 سواری بوراقی که و بیینه لام. وهکو ده لږی:

جه قاف قهزا واقیعه ی قهدهر
 ئیراده ی نوموړ نه له ست که رد نه سه
 دهریای پړنووی سولتګان نه زه ل
 جوش ناوهر دنه شه هر پریعولنه وه ل
 نه کسه نه میعراج سه یید و لبه شه
 نه بیست و هه فته م و په جېب دان خه بهر
 جه شه وئیسنه ین شه شش مانده بڼی
 عالهم گشت جه خا و نارامه نده بڼی
 جه دهرګای قودره تله لاه جه لیل
 ئیلهام نزول که رد پړی جبره ئیل
 شوعله ی مانګ و وهر مه ست زیا بڼی
 زومره ی که واکیب مه شععل نوما بڼی
 زینه ت نه فزا بان جه نات و قسوړ
 رهونه ق نوما بان غیلمان چه نی خوړ
 فیرده وس نه عیم زه علا عیللین
 رهنگین کهن چه مه ن به خه یمه ی نوورین
 قه سر و خه یمه گا فهرششان نوور بڼی
 خاکش زه عفهان، میسک و کافور بڼی
 جاری په ی هر هوز نه هر کهوسه بڼی
 دائیره ی هوزان جه کورسی زه پ بڼی

سه فادهن شهجهر تووبا نه سه د تار
 نه نواع سه مهرونهش بق ئيزهار
 نه هر سه لسه بيل شير و نه گه بين
 جاري نه جهنات فيردهوس بهرين
 كورسي موجه وهر، حاييت بلووري
 فوارهي حه وضان ههوا كافووري
 نهرووي ميترغوزار نالهي مورغ زار
 با خاموش نه بق تا يه ومولقه رار
 زومره ي فريشتان نه سه ما سهف سهف
 ههريهك تهشت نوور بگيپران نه كهف
 زه مه رهرير و ناردوزه خ به ته عجيل
 هم موعتهديل بان چون نار خهليل
 هم سه حراي مه حشه حيساب و ميزان
 هم ناروسيرات موهه ياي مهكان
 له رزا جه هه يبهت جبريل نه مين
 عه رز كه رد: ئيلاهي قهوي و مهتين
 مه ر قه سدت ئيدنه دنيا كه ي خه راب
 يا عه دل مه حشه ناري به حيساب
 يا دنياي ههني جه نو ئيجاد كه ي
 يا عالم جه قهيد كه ده ر نازاد كه ي
 هاتف بي نزوول په ري جبره ئيل
 جبره ئيل جه سهوت هاتيف بي زهليل
 جه به تحاي مه كه كاشفولكه ره ب
 خه ليلولر حمان مه كه رۆن تهله ب
 جه وساوه به سته ي خاك زه عيفه ن
 مه حرووم جه روئيته ذات له تيفه ن
 سالار كه ونهين خه تمولور سه لين
 مه كه رووش ده عوهت په ي عه ينوليه قين

ده مېوهن پهی وهسل دارؤ ئیشتیاق
 شادش مه که روون به ته کلیف شاق
 جوملهی ئه نبیا و روسول جه ئه قسا
 تا تاهر مه یۆ حازر بان نه و جا
 ئیسه ته ها موتیع هه یی ره بانی
 دیدهش جه خاوهن جه ئوم هانی
 ئه ریدیهش جه خه و قه لبش بیدارهن
 پۆخش په ری و هه یی جه ئینتزاره
 بکه ر بیدارش به عیززه ته عظیم
 خه لعه تی ئیسرا وه نهش که رته فهیم
 قه لب و قه لبش به که وسه ر بشوو
 هم غه سل جه سه د، هم ئاو وزوو
 نه حوالله ی جه نه ت تاج عیشق و شه وق
 سه یف ته وه کول، که مه ره بند زه وق
 عه مامه ی رها، نه عله ی ته سلیم
 خه رقه ی ئیفتخار، قه با ی شوکر و بیم
 هه مایل حیلیم، عه سای قه ناته ت
 سیبچه ی سه بووری جامه ی ریاضه ت
 پۆشش بو په ری یی یاسین و تاها
 لیوای هه مدی هه ق په ریش که م وهیا
 ته ئکیدبی فه رمان شه هه نشای عه زیم
 باوهران هه بیب به عیززه ته عظیم
 نه فیرده وس بوراق موکه مه ل به زین
 بیه په ی رکه ووب سه یدوله تین

په پراوی فه زیله تی به نی ئاده م که فه قی قادر دای ناوه سه باره ت به که وره یی و به رزیی
 بنیاده مه و له وه دا سه باره ت به هه موو شتیک دواوه، سه باره ت به که وره یی و مه زنیی خوا،
 سه باره ت به پله و پایه ی بنیاده م، سه باره ت به پروا، سه باره ت به ئاکاری جوانی بنیاده م،
 سه باره ت به بی ئه مه گیی جیهان، سه باره ت به تۆبه و په شیمانی، به تاییه ت بی باکان و
 مله پوران و سه مه گه رانی داوه ته بهر ته شه روپلار. ئه م په راوه که داگری چه ند به نده، هه

کام له لهگه‌ل ئه‌وه‌ی بهنده‌کانی کورتن، به‌لام زۆر جوان و پاراو و دلگرن.

فه‌ق‌ی قادر له‌ باسی بر‌وادا ده‌ل‌ئ‌: بر‌وا س‌ی جۆره‌، یه‌که‌م بر‌وا‌ی لاسایی کردنه‌وه‌ و چا‌ول‌یکردن، دوهم بر‌وا‌ی ر‌ئ به‌دی‌ی، س‌ی‌یه‌م بر‌وا‌ی راسته‌قینه‌، بر‌وا‌ی لاساییکردنه‌وه‌، ئه‌وه‌یه‌ که‌ بنیاده‌م له‌سه‌ر بر‌وا و ر‌ئ و ر‌چه‌ی با‌وب‌اپیری بر‌وا و چا‌و له‌وان بکا و ر‌ئ و ره‌وش‌تی با‌و و با‌پیری بپار‌یز‌ئ‌، هه‌رچه‌نده‌ موس‌ل‌مان ب‌ئ‌، به‌لام بر‌وا‌ی س‌سته‌ و ئه‌مه‌ش مه‌ترسی‌ی هه‌یه‌ ب‌ق‌ مر‌ق‌. بر‌وا‌ی ر‌ئ به‌دی‌ی ئه‌وه‌یه‌ له‌ ر‌ئ‌ی به‌لگه‌وه‌ بر‌وا به‌ئ‌ئ‌ی و به‌ه‌و‌ی مام‌وستاوه‌ ئه‌م مه‌به‌سته‌ی ب‌ئ‌ بسه‌ل‌ئ‌ئ‌ئ‌ و ئه‌وسا له‌ چ‌ون‌یه‌ت‌یی د‌ین و بر‌وا ناگه‌دار ده‌ب‌ئ‌ و، بر‌وا‌ی راسته‌قینه‌ش ئه‌وه‌یه‌ که‌ به‌ه‌و‌ی گه‌وره‌یی و مه‌زنی خوا‌وه‌ بر‌وا ب‌ینی و ئه‌م چه‌شنه‌ بر‌وا‌یه‌ش له‌ هه‌مو‌و بر‌وا‌یه‌ک چاتره‌ و زۆر‌یه‌ی پ‌ت‌غه‌مبه‌ران ئه‌م چه‌شنه‌ بر‌وا‌یه‌یان هه‌بو‌وه‌ و، ئه‌وه‌ی له‌ جیهاندا مافی خوراب‌ئ‌، له‌ پ‌و‌ژی په‌سلاندا مافی خ‌و‌ی له‌ زۆردار ده‌س‌ئ‌ئ‌ئ‌ته‌وه‌، ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر زۆرداره‌که‌ کرده‌وه‌ی چاکی بووب‌ئ‌، زۆر‌لیک‌را‌و له‌و کرده‌وه‌ چا‌کانه‌ی ده‌با و، ئه‌م ئالوگ‌ۆره‌ کار ناکاته‌ سه‌ر بر‌وا‌ی زۆرداره‌که‌ و که‌می ناکاته‌وه‌، وه‌کو که‌ ده‌ل‌ئ‌:

مه‌علوم ب‌ق‌ جه‌ل‌ای زومره‌ی عه‌زیزان
نه‌وع‌ش س‌ی ق‌یسمه‌ن ده‌ره‌جه‌ی ئ‌یمان
ئه‌وه‌ل‌ ته‌ق‌یل‌دی، دوهم ئ‌یست‌یدلال
س‌ی‌یه‌م حه‌قیقی فه‌رخونده‌ خ‌یسال
ته‌ق‌یل‌دی ب‌ئ‌ که‌سب و ره‌نج ئ‌وستاده‌ن
حه‌ره‌که‌ش ته‌ق‌یل‌د ئابا و ئه‌جداده‌ن
جه‌فه‌رز و سونه‌ت ره‌سم موئه‌که‌د
نه‌دار‌ق‌ خه‌به‌ر مه‌رد موقه‌ل‌ید
مه‌رد ته‌ق‌یل‌دی هه‌رچه‌ند موس‌ل‌یمه‌ن
ئه‌ما ئ‌یمانه‌ش جای خه‌وف و ب‌یمه‌ن
جه‌ئ‌یست‌یدلال‌ی بکه‌روون به‌یان
فه‌رز و سونه‌تش مه‌زان‌ق‌ ع‌یان
ئه‌رکان یه‌ق‌ین سه‌نده‌ن جه‌ئ‌وستاد
به‌ئ‌وم‌وورد‌ین دار‌ق‌ ئ‌یعت‌یق‌اد
هه‌م و‌ئ‌ش شه‌رائ‌یت د‌ین مه‌ک‌ق‌ ئه‌وا
هه‌م غه‌یر جه‌ئ‌وم‌وورد‌ین مه‌ک‌ق‌ ناگا

ئەو كەس ئيمان ش مەگىر قوۋەت
 قەلبىش پەۋشەنەن بەنور سەفۋەت
 حەقىقى ئىدەن عالەم بەيەك بار
 نەۋجۈود حەق بىكەرەن ئىنكار
 نىيەن تەشكىكش جەزەب مەعبۇد
 يەقىنەن جە لاش واجبو الوجود
 ھەم يەقىنىش ھەن جەزات وصىفات
 جەقەزا و قەدەر حەقەن واقىعات
 خاستەرەن حەقىق جەكول ئيمان
 ئەمسالىش ئيمان زومرەى ئەنبىيان
 ئەھكامى شەرعى بەستەى عەمەلەن
 ئيمان بەئەھكام شەرە بى مەدخەلەن
 نەمبۇ قوبۇل عەمەل بى ئيمان
 بى عەمەل ئيمان مەقبۇلەن ھەر ئان
 خەسمان جەمەشەر مەگىرەن عەمەل
 ئەمما بەئيمان نەداران مەدخەل

پەراۋى پەندولھوكەماى فەقى قادر پىرپە لە پەندى زانايانە و بەچەشنىكى جوان دای
 ناوہ. فەقى لىرەشدا پەراۋەكەى بەند بەند كىرۋەتەو و لەھەر بەندىكى چىرۋىكى كورتى
 ھىناوہ كە لە يەككى لەم بەندانەدا بەزمانى لوقمانەو دەرۋى و دەلى: رۆژىكىان لوقمان
 لەسەر تەختى زانستدا دانىشتبۇ، يەككى لە شاگردەكانى لوقمان چەند پەندىكى لى پرسى
 و وتى: لە ئادەم زانائىر كىيە؟ ئەۋىش وتى ئەو كەسەيە كە خەفەت ناخو بۇ زىيانى كە
 توۋشى بى. پرسى ئەى پىاۋى چاك كىيە لە جىھاندا؟ ئەۋىش وتى: ئەو كەسەيە كە دلى
 بەجىھانەو نەبى و بۇ رۆژى دواى تى كۆشى. پرسى كى لە جىھاندا دەۋلەمەندە، وتى: ئەو
 كەسەى كە ئاۋەزى ھەيە. پرسى ئەى چ شىتتى تالە و ئاخىرى شىرىنە و چ شىتتى شىرىنە و
 ئاخىرى تالە؟ وتى: ھەۋەلى ئارامىەتى و دوۋەمى پەلەيە دەبنە ھۆى مالۋىرانى. پرسى ئەو چ
 دەرۋىكە كە دەۋاى نىيە. وتى: ئەو گىلى و گەۋجىيە كە چارەسەر ناكىر. پرسى ئەو كام
 خانۋىيەكە كە وىران نابى؟ وتى ئەو خانۋى داد و دادگەرىيە كە ھەتا ھەتايە دەمىنەتەو.
 پرسى زانست لە كوئى فىر بوۋى؟ وتى: لە نەزانەكان، پرسى ئەى شىۋاز لە كى فىر بوۋىت.
 وتى: لە بى شىۋازەكان. ۋەكو دەلى:

ئەشرەفول ھەكیم ھوكەمای ئەیام
 لوقمانەن جە عیلم، بەدەرک و ئیفھام
 نیشتەجی نەتەخت ھەزاقەت پەنا
 حازر بین نەپای تەختش خولەفا
 یەك جە خولەفای فەھیم کاردان
 چەند پەند و ھیکمەت پەرسا جە لوقمان
 پەرسا دانائەر کۆ بۆ جە ئادەم؟
 وات جەھەر ئاسیب ھەر کەس بی بۆ غەم
 وات بۆلند ھیمەت کۆتییەن جە دنیا
 وات ئەو کەس کەرد تەرک دنیا پەی عوقبا
 پەرسا جە دنیا کۆ تەوانگەرەن
 وات ئەو کەس عەقلش دايم نەسەرەن
 پەرسا کام تەلخەن ئوخراش شیرینەن
 کام شیرینەن ئەسل ئوخراش تەلخینەن
 وات ئەووەلش سەبەر، دووم شیتابەن
 جە شیتاب خانەئە عالەم خەرابەن
 پەرسا ھەن عیللەت جیش نەبۆ شیفە
 وات ئەحمەقییەن عیللەئە بۆ دەوا
 پەرسا کام شەربەت کوشۆ چەشنە؟
 کام ئاتەش سۆزۆ ھەر ئەفرۆزەندە؟
 وات ھەسەد نار و، شەھووت شەربەتەن
 ھەردوو پەی بەشەر زەھر حیرقەتەن
 پەرسا کام بنیا نەبۆ خەراب؟
 وات عەدلەن مانۆ تا یوم الحساب
 پەرسا جە لوقمان ئەی ساحیب ریفغەت
 جە کۆ کەردی ئەخز تۆ عیلم و ھیکمەت
 وات کەردم دیقەت سینف جەھەلە
 بە ئەخز عەكسش کەردم عەجەلە

هم په رسا ئه دېب جه کيټ کهر د ته کميل
 وات جه بئ ئه دېب کهر دهنم ته حسيل
 دهر وټش ته مام بي وه سيهت سييه م
 په ي په ند چاره م زوود بنيه ر قه دهم

فه قئ قادر هر له په ند نامه کهيدا گه لئ په ندي جوان جواني هيناوه و په ند نامه کهي
 کردووه ته چند به شه وه. له به شي خراپه ي درو کړد نه ودا ده لئ: ئه وانه ي وا درو زن و درو
 ده کهن، دلان هيچ کاتي پوون نابيته وه، درو زن هه موو دهم شهر مزار ده بي و ئاو مزي خو ي
 له ده ست ددا، به تاييه ت پياوه گه وره کان هه رکاتي درو بکهن، پازيان دهر کئ، خوي مهن
 له چند ئايه تدا نه فريني له درو زن کردووه، که و ابو ئي دهر وټش خو ت له درو و ده له سه
 بپاريزه با نه فرينت نه کهن، وه کو که ده لئ:

مه علوم عامهن صينف دروغ زن
 نور قه لبشان نم بؤ رهوشه ن
 درو غهن مه ردان مه کو شهر مه سار
 مه ردان به دروغ مه بان خوار و زار
 دروغهن جه شه خس سکه ي که م عيار
 عاقل جه دروغ جاهيل گير و عار
 خاسه بزورگان به مه حز دروغ
 سامي عي رازش نه دارو فروغ
 نه چند جا ئايه ي قور ئان مويين
 که رده نش له عنه ت حق به رکاز بين
 دهر وټش جه دروغ بکهر ئه ند ټشه
 دروغ به کاران مه دو ته شو ټسه

فه قئ قادر له په راوي (عه قيده ي ئيسلام) دا باسي بيروباوهر ي ئايني ئيسلام ده کا و
 هه روه ها باسي بناغه کاني پرو و داهاتني پوژي په سلان و باسي دوزه و به هشت و تکا
 کاري پټغه مبهري گه وره ي ئيسلام بؤ موسلماناني گونا هبار ده کا و له پاش ئم مه به ستانه
 گه لئ چيرؤکي کورت کورتي ئاينيشي هيناوه و له سهريان روښتووه و گه لئ ئايه تي
 سه باره ت به بوومه له رزه ي پوژي دواي ده لئ: بوومه له رزه ي که زور گه وره پووده دا و ئم
 بوومه له رزه ي سه رها له لايين خوړه لاتوه ده قومئ و، هه رچي شتي قورس و گه نجينه له
 زهويدايئ، فرتي ده داته دهر وه، سه رها له ولا تي هيندستاندا باي ئاکام هه ندي له

پاريزکاران دېا و نهوسا بایهکی سووک بری له پاريزکارانی تر دهمرینې، نهوسا همووی
 خه لک کچی دوايي دهکن و پاشان به فهرمانی خواي مهن، خه تی هر په راویک
 ده کوژیتوه و پاش نهوه همووی خه لک به ریز بق ولامدانه وه راده وستن و هموو گونا ه و
 تاوانیک که له جیهاندا به هوی مرووه کراوه در دهکوی. وهکو دهلی:

مه یو به زوهوور زه لزه ی غه ریق
 نه وهل سهرمه دق جه مولک مه شریق
 چون زه لزه ی سهخت مه وتا و ده فائین
 کول مه بان موخره ج جه به تن زه مین
 جه دوما جه هیند و عه رب وه لوله
 چهن دجا مه بق غه رق قووه ی زه لزه
 نه وهل جه دیار هیند باد نه جه ل
 مه دق به موئمین مه وت موعه جه ل
 با دمولایم مه یو چون حه ریر
 مو منان به مه وت مه که رۆ نه سیر
 مو من مؤمنات جو مله نه دنیا
 کول مه کن ریحه لت به دار عوقبا
 جه ودما به نه مر عه لیم وه هاب
 حه ک مه بق خوتوتوت سه فحه ی هر کیتاب
 چون وه حش کوهی عالم خاس و عام
 دین مه کن غایب سه راسه ر ته مام
 مه بق ناشکار هر فیسق و فوجوور
 نهوسا قیامت مه یو به زوهوور

کومه له هونراوه کانی فقهی قادر پره له چیروک و داستان و راز که پتری نهو چیروکانه ی
 بق مه بهستی خواناسی هیناوه و ویستوویه تی پهندي خه لک به هوی نهو چیروکانه وه دابدا.
 قاره مانی چیروکه کانی له چینه کانی جور به جوری خه لکن و له خونکار و میر و وه زیر و
 نه سه قچی و شیخ و مه لا و سو فی و سه وداگر و هه ژار و دهوله مند و به دبخت و به خته وهر
 دواوه و بهم چه شنه ده توانین به پیتی هونراوه کانی نهو له باری کومه لایه تی نهو سه رده مه
 بکولینه وه.

ههندي له چیروکه کانی نهو ده که رینه وه بق ده وری زور کون و، ههنديکیشی له زمانی

ولسات و پهله وهره و و توو یه تی و دیاره ئه و چیرۆکانه ی له پەراوی که لیلە و دهمنه وەرگرتوون و ویستوو یه تی به هونرا و بیانگری ته وه بۆ مندا لآن و لاوانی کورد. له یه کێ له چیرۆکه کانیدا که باسی به سهرهاتی باز و خاسه که وی کردوه، چیرۆکی باز و خاسه که وێک دهگیرته وه و ده لێ: بازیک له سه ر ماه و کێوێکدا دهفرێ بۆ شکار و له پیر دهنگی خاسه که وێکی بیست و له سه ر کێوه که نیشته وه و کاتێ که وه که شه قه ی بالی بازه که ی بیست خێرا له ناو بهردهکاندا خۆی شارده وه. بازه که به شوێن که وه که دا گه را و له نێوان بهردهکاندا چاوی پێ کهوت وتی: له بهرچی خۆت شار دوو ته وه و بێ له گه ل یه کدا ببینه هاو ه ل و وه کو برا ژیا ن بهینه سه ر و، ئه گه ر له گه ل م دا ببیته هاو ه ل له شوێنیکدا به یه که وه ده ژین، چونکه من گرا و و سه و داسه ری خه ت و خالی جوانی تۆم و خۆشم له قاسپه ت دێ. که و له وه لاما وتی: تۆ شکارچی و من شکار، ئیدی چۆن به یه که وه ده مانگری؟ سه ره نجام بازه که که وه که ی هه ل خه له تاند و ئه و سا هه ردو وکیان به یه که وه فرین و به شه و له هێلانه یه کدا ده ژیا ن تا بازه که نه خۆش کهوت و ئیتر نه ی توانی شکار بکا و دهستی کرده په لپ و بیانو و گرتن و سه ره نجام به چنگ زکی هه لدری و خواردی. وه کو ده لێ:

یه ک باز ته و ار نه قو له ی کۆسار
یه ک رۆ ده ورم ه دا په ی ته عم شکار
سه ماع که رد سه دای که بک خه راما ن
نه گه ر ده نه ی کۆ ئاما به دامان
هاژه ی بال باز جه که بک که رد ئه سه ر
نیهان بی جه تۆی رهوزه نه ی که مه ر
باز جه سه وس که رد نه دا ی ره ی سه نگ
که بکش دی مه ستوور تۆی سه نگ وه بی ده نگ
باز واتش: ئه ی که بک چیشهن ئی حاله ت
تا که ی مه مانی تۆ نه ی زه لاله ت؟
تۆ هه ر یه ند بیمت جه ته ی ر خو رپۆ
هه ر راست نه ئونس دۆنده ی به رپۆ
که ی مه بی راحه ت که ی مه بی نی کام؟
که ی مه بی خه لاس تۆ جه نه نگ و نام؟
ئه گه ر تۆ چه نیم ببی به یا وه ر
مه که روو حی فزت جه هه ر خێر و شه ی

شهوان چەنى من جەسەر قولەى كاو
 پۇژان جە سەيران سەرچەشمەى سەراو
 ھەم ئەمىن جەووت، ھەم بەزم شكار
 ھەم شەئىن مەردى جەت مەبۇ ئىزھار
 دەمىيۈن عاشق خەت و خال تۆم
 ھەيران مەنقار پەنجەى لال تۆم
 تا قەھقەھەى نەزم دەنگت نەگۆش بۆ
 ھەلقەى غولامىت نەگۆش ھۆش بۆ
 جەواب دا ۋەنەش كەبەك كۆسارى
 واتش ئەى شەھباز زادەى شكارى
 تۆسەياد سەيد، من سەيد سەياد
 تۆسولتان حۆر، من سەيلك عەياد
 تۆنازادە بەخت، من قەيد موحتاج
 پەنبە بەئاتەش كەى كەرد ئىمتىزاج؟
 ئەر سەد سال چەنى تۆكەروون پەرواز
 من ئەو كەبەك زار، تۆ ھەر ئەو شەھباز
 ھەر گا بەى تەرەن بەتەفرەى خەيال
 ھەيفەن عەقل كۆل بکەروون پامال
 باز واتش مەرتق عەقلىت تەغبىرەن
 حوب غەيرە جىنس نە دل جاگىرەن
 خولاسە ئەو باز بەئەفسوونگەرى
 بەردش چەنى وئش ئەو كەبەك دەرى
 كەبەك و باز ھەردوۋ خەيزان بەدلۋاز
 پەى سەر قوللەى كۆكەردشان پەرواز
 شەوان ئونس يەك بەراز و نىياز
 پۇژان نەعوقبەى نەخچىر نە پەرواز
 بىماربى ناگا باز تەۋارى
 نە مەند جە قوۋەش پەنجەى شكارى

باز و کهبک نه تۆی یهک ناشیانه
 باز نه قووهی جووع سازا بههانه
 واتش: مهر ئهی کهبک گومرایی ناسهواب
 تۆ سایه نشین، من جه ئافتاب
 مهر ئیدهن عادهت نه پرووی پژگار
 مسکین نه مه سنده، شاهان خوار و زار
 ژهره ژ وات: ئهی شا ئهر نیت موکه دهر
 کهی بهزل کاوهر کهردهن ئه سه ره؟
 باز هم خرۆشا وات ئهی بهدگومان
 تهرک ئه ده بهن ته کزيب شاهان
 دهردهم هه لمهت بهرد باز بهد ئه ندیش
 کهبک خه رامش کهرد به چاشت ویش
 فهقی حیکایهت باوهر به ختام
 بهر محمه د بۆ سه لات و سه لام

فهقی قادر ماوهیهک له زیندانی کهرکووک و بهغدادا بووه و له هۆنراوهکانیدا بهسه رهاتی
 ئه و پژانهی وا له بهندا بووه دهگێژتهوه و گله و گازنده له ژبانی خۆی دهکا وا دیاره ئه و
 ماوهی زۆر پێ سهخت بووه، باسی ئهم دهرد و پهنجانهی له هۆنراوهکانیدا بهرچاو
 دهکهوێ، ئه و زیندانهی که تیايدا بووه وهکو زاخهیهکی تهنگ و تاریک بووه، بهجۆرێ که
 کاتێ بهربووه لهشی بهجاری لاواز بووبوو، تازه دواي بهربوونی لهگهڵ هۆزهکهیدا دووری
 دهخه نهوه بۆ ولاتیکی بێگانه و لهوێشدا دوور له ولات و زێد و مهلبهندهکهی له ئهوپهڕی
 تاسه و چاوهنواپیدا کۆچی دوايی کرد و تهنا نهت نهیا نهیشت تهرمهکهی بهیننهوه بازیان و
 ههر له ولاتی بێگانهدا ناشتیان، تاوانی ئه و، ئه وه بوو که ماوهیهک بووه بهپێوه بهری
 چه مچه مال و بازیان و کاری بۆ عوسمانیهکان کرد. فهقی قادر ئه و ماوهی که له بهندا بوو
 پێ له زنجیر و ملی له کۆندا بوو و له گۆرێکی تهنگ و تاردا که جێی خهوی تیا نهبوو،
 تارمایی مه رگی له بهرچاوی خۆیدا ده دی، ده ژیا و ماوهی چوار سال بهم جۆره له
 بهندیخانهدا بوو.

فهقی قادر له پارچه ههلبهستیکیدا باسی دهرد و ئازاری ئه و دهمه ی دهکا و بهسه رهاتی
 ته نیایی و بهدبهختی خۆی دهگێژتهوه. ئه وهی که پتر ئازاری داوه، هه موو دم له بیری ژن
 و خاوه خیزان و مناله کان و خزم و کهس و کاره کهیدا بووه و، جاروبار فرمی سکی

داوهراندوه و هیچ هوالیکی لیپانه وه نه بووه. بۆ وینه لهم پارچه ههلبهستهیدا دهلی:

قهید زنجیرم، قهید زنجیرم
یا شانە قههلاً قهید زنجیرم
دهمیون مهقهوور قههر موشیرم
چه مهپای هیمهت شای خهیهه گیرم
سهرخیل ئه قوام مهینهت کیشانم
مه حرووم دیدار قهوم و خویشانم
به واتهی ئه قران حال په ریشانم
سهبت جه ریدهی دهروون ریشانم
به رشییهن جه دهست روتبهی سه ریرم
چه مهپای هیمهت شای خهیهه گیرم

سههراپای ئه عزام زهلیل رهوقه
دل مات و مهلول، بهری نه شهوقه
پابه ند زنجیر، گهردهنم تهوقه
فرش مه زهلهم نه تهحت و فهوقه
دائمولئوقات فیکرهن تهحریرم
چه مهپای هیمهت شای خهیهه گیرم
زیرهی مؤسیقای کهرنا و ناقوس
تار کهردهن دیدهم چون چۆی عه به نووس
یاره بی په ردهی نه نگ چهنی نامووس
نه عوشرهت و عهیش مهندهنان مه نیووس
نه قهید سجن خان و وهزیرم
چه مهپای هیمهت شای خهیهه گیرم
یا حق به حورمهت شای خهیره لبه شه
به شهرافهت نوور عه شره ی موبه شه
به شق ئه و ئیسم جه ئیسنه عه شه
بدهر نه جاتم نهی به حهر بی ده

فہ قیّم، فوقہ رای مہ ولای فہ قیرم

چہمہ رای ہیّممت شای خہیہر گیرم

فہ قی قادر گہ لی ہونراوی دلداریشی ہہیہ کہ بہراستی جوان و پاراو و شیرین و دلگرن.
لہ ہونینہوہی ہونراوی دلداریدا پہرہوی لہ ہونہرانی پتیش خوی کردوہ، واتہ وکو
ہونہرانی بہر لہ خوی بروی یارہکہی بہوینہی شمشیر و گونای یارہکہی بہچہشنی
کوورہی ناسنگر و قزی بہدویشک داناوہ. وکو لہم پارچہ ہلہستہیدا کہ دہلی:

شیرین نازاد کرد، شیرین نازاد کرد

نہفعیان پہی دوش باہوش نازاد کرد

عہرہچین وہ چہتر وہ چین سہواد کرد

وہچین قہسد قہتل زومرہی زوہاد کرد

نہ بورج قہمہر عہقرہب نیجاد کرد

مونہجم جہ بیم ہردوو فہریاد کرد

حاجب وہ مہودای سہیف جہلاد کرد

سہم وہ نیشارہی موژہی فولاد کرد

عہین وہ بادہی بہزم شای کہیقوباد کرد

نہشنہ وہ باعس ئومولفہساد کرد

گونہا وہ مہجمہر کوورہی حہداد کرد

نہ یاقووت حہبہی زومرووت بنیاد کرد

لہعل لہب ہوونین کہللہی فہرہاد کرد

مہزہی فہم بہشہد باغ شہداد کرد

شوعلہی زنجش جام جیہان ئاباد کرد

شیشہی گہردہنش قہیس ناموراد کرد

نمہد پوش نایل قہتل بہہزاد کرد

ئہسکہندہر نوشای زہنہقش یاد کرد

زولمہتش خزر بہحیات شاد کرد

سہمہرقہند سہر دوو قہند موعتاد کرد

رائیہش نہ عہتر شاران زیاد کرد

خیزا ناہووی بہ، بیم جہ سہیاد کرد

(فہ قی) یہئس زید ئابا و نہجداد کرد

فهقی قادر له هۆنراوهکانیدا گه‌لێ وشه‌ی خواناسیسی به‌کار بردووه‌ و، له‌ هۆنراوی خواناسیدا گه‌لێ سواره. له‌ پارچه‌ هه‌لبه‌ستیکیدا که‌ به‌ناوی چاوه‌ش و مه‌یگیڤ هۆنیویه‌ته‌وه‌، ده‌لێ: ئه‌ی چاوه‌ش سازێ لێ بده‌ و به‌زم و ئاهه‌نگیکی جوانمان بۆ سازکه‌ تا ده‌لێ خه‌مبار و په‌شیوم که‌مه‌ی به‌سه‌یته‌وه‌ و تۆش ئه‌ی مه‌یگیڤ، بالا گه‌ردانی بالات بم، زولفه‌کانت په‌شیو و بلاوکهره‌وه‌ و پیاڵه‌یه‌کی باده‌م بۆ پرکه‌ و پیم بده‌ تا دل و ده‌روونمی پێ پوون بێته‌وه‌ و گیانم به‌جاری ببووژێته‌وه‌ و، تۆش ئه‌ی چاوه‌ش له‌ پاش ئه‌وه‌ی مه‌یگیڤ باده‌م پێ دده‌ا، نه‌وایی ترم بۆ لێ ده‌ و زه‌ینم پوون که‌ره‌وه‌ تا ناله‌ی ده‌روونم دامرکێ. وه‌کو که‌ ده‌لێ:

موغه‌نی سازێ، موغه‌نی سازێ
نه‌پرووی ئیلتفات ده‌س ده‌ر نه‌سازێ
نه‌ی به‌زم و ئاهه‌نگ به‌رزکه‌ر ئاوازی
جه‌ نه‌زم حیجاز بکه‌ر ئاغازی
ده‌لێ غه‌مبارم خه‌یل یه‌وه‌ن خه‌جێ
ته‌ئسیر ده‌نگت ئه‌سه‌ر کۆ نه‌ دل
فیدات بام ساقی ها زومره‌ی عوششاق
داریم ئیحتیاج په‌ی ته‌کلیف شاق
که‌ چ که‌ر عه‌ره‌قچین، زولفه‌ین بلاوکهر
عه‌ینه‌ین مه‌ستت تام سورمه‌ی ساوکهر
پرکه‌ر پیاڵه‌، بنما جه‌مالت
وه‌ حه‌نا ره‌نگ که‌ر په‌نجه‌ی شمشالت
با نه‌شه‌ئیه‌ی باده‌ت نه‌پای حه‌قیق بۆ
په‌نگش چون له‌بان له‌علت عه‌قیق بۆ
په‌رده‌ی ده‌روونم به‌و ته‌ور که‌رۆ ساف
قه‌لبم چون قوببه‌ی قه‌ندیل دۆ شه‌فاف
جه‌وه‌هر پۆحم مه‌سقه‌ل نما که‌ر
مه‌زه‌هرش چون جام جیهان نماکه‌ر
موتریب سا به‌رزکه‌ر نه‌وایی هه‌نی
لایه‌عه‌قه‌ل که‌ر دل نه‌ی دنیا‌ی ده‌نی

خاموش که رکوردهی فیکر و خه یالم
 رهوشه ن که رمینای زهن زولالم
 چنگ وچه ننگه وه، که ف وده ده فوه
 دل وده هستی به زم شای نه چه فوه
 با گوش نه سدهای سارای موغان بۆ
 نه شیب و فراز جه لام به کسان بۆ
 یهک رهنگ بام نهی مهی، مه دهوش بام نهی دهنگ
 مه نقوش بام چون نه قش نه قاش نه رووی سهنگ
 به ره ما فقهی به سهن ئی ناله
 بنوشه نهی به زم مهندهی پیاله
 به لکم نه هیمهت ئینعام دل بهر
 شاد بام وه مه جلیس شای هوما یوون فهر

فقهی قادر له ستایشی سروشت و زستان و به هاریشدا دهستیکی بالای هه بووه و
 به جوانی، جوانیی سروشتی ستایش کردوه له پارچه هه لبهستیکی که له سهردیری
 به هارنامه دا هونیویه تهوه دهلتی: به هار تهواوی زهوی به سهوزه و شیناوه ردی داپوشی و،
 گول و گولاله له هه موو شویتیکدا روا و به جارێ دهشت و دهر و کیتو و شاخ و داخی
 پازانده وه و، قومری و بولبول و پهله وهرانی تر که وته نهوا خوانی بۆ چاوهروانیی دلداران و
 دلپراوان و، مه یگیتپان سه رمهستی باده بوون و مهستان به مهستییه وه دهچوون و، خه لک له
 ورد و درشت به یه که وه سهیرانیان دهکرد و منیش له ئه وپه ری په ژاره و خه فته دا ژیانم
 دهبرده سهر، و هکو دهلتی:

ئازیز نهویه هار، ئازیز نهویه هار
 ئیحیابی نه فیهز ئازیز، نهویه هار
 مه نقوش بی فرووش زه مین نه سه دتار
 زاتش جه سیفات نه ورژبی ئیزهار
 نیلی دا سه فحه ی چه تر ئه خزهری
 زیوهر که رد زه مین شه مس خاوه ری
 بی ته علیم و رهنج، بی موزد و مینه نه
 عهرز وست به ئه رز که ریم قودره ت

گولان نه هه‌وای هاموون وهردهن مه‌وج
 زی رۆح نه‌زینه‌ت زهمین به‌ستن فه‌وج
 ناله‌ی قومریان نه‌غمه‌ی عهنده‌لیب
 سۆز عاشقان بێ‌پاز و شه‌کیب
 ساقییان سه‌رمه‌ست باده‌ی خومارهن
 مه‌ستان نه‌ووروچ وه‌سل دیدارهن
 رشته‌ی فیکرشان چون ته‌لگرافهن
 رای یه‌ک له‌حرزه‌ شان نه‌قاف تا‌قافهن
 نیازم ئێ‌ده‌ن به‌ی خوماره‌وه
 به‌ی ئاهه‌نگ به‌زم نه‌و به‌هاره‌وه
 ئی‌حیاکه‌ی نه‌وڕۆز زهمیر وه‌ی تاره
 ئازادبام جه‌قه‌ید گه‌رمی ئه‌مماره
 فه‌قێ‌ حه‌سه‌ره‌تمه‌ند بێ‌ قووه‌ت رۆح
 رای حه‌قیق وه‌نه‌ش چۆن مه‌بۆ‌مه‌فتوح

فه‌قێ‌ قادر گه‌رچی چه‌ند سالێ‌ک له‌ به‌ندیخانه‌دا بووه، به‌لام پاشماوه‌ی ژیا‌نی
 به‌هۆ‌نینه‌وه‌ی هۆ‌نراو بر‌دووه‌ته‌ سه‌ر، ته‌نانه‌ت له‌ به‌ندیشدا گه‌لێ‌ هۆ‌نراوی هۆ‌نیوه‌ته‌وه.
 زۆ‌ربه‌ی ئه‌و هۆ‌نراوه‌ی که‌ له‌ دیوانه‌که‌یدا چاپ کراون، ه‌ی ده‌وری پیری‌ی فه‌قێ‌ قادرن و،
 ئه‌و هۆ‌نراوه‌ی وا له‌ تافی جوانی و لاویه‌تیدا هۆ‌نیویه‌ته‌وه به‌ده‌سته‌وه نییه‌.

فه‌قێ‌ له‌ هۆ‌نراوه‌کانیدا باری کۆمه‌لایه‌تی ئه‌وده‌مه‌شی بۆ‌مان پ‌وون کردووه‌ته‌وه و،
 ئه‌وه‌مان بۆ‌ ده‌ردمخا که‌ کاربه‌ده‌ستانی ده‌وله‌تی ئه‌و سه‌رده‌مه‌ی عوسمانی به‌ناه‌ق و بێ‌
 گونا‌ه خه‌لکیان گرتووه‌ و ئازاریان داوه‌ و ئه‌وسا ده‌لێ‌: که‌س نییه‌ که‌ له‌ که‌سیکی گ‌یرۆ‌ده
 به‌رس‌یته‌وه. نه‌ قانون ه‌یه‌ و نه‌ وێ‌ژدان و نه‌ که‌سیکیش پ‌ێ‌ به‌ندی ئاینه‌. ته‌نانه‌ت والی که‌
 سه‌رگه‌وره‌ی هه‌مووانه‌ و نوێ‌نه‌ری ده‌وله‌تی ناوه‌ندی عوسمانییه‌ و به‌واته‌ی هه‌ندیک
 نوێ‌نه‌ری س‌یبه‌ری خ‌وايه‌، هه‌ر له‌وێ‌هه‌ خه‌س‌ینه‌راوه‌ و بۆ‌ ئه‌وه‌ ن‌یره‌راوه‌ که‌ پ‌وول و پاره‌ی خه‌لک
 بۆ‌ خ‌ۆی و ئا‌گاهه‌ی کۆ‌کاته‌وه. سه‌رله‌شک‌ریش که‌ ئه‌رکی پاراستنی ولاتی له‌ ئه‌ستۆ‌دايه‌،
 پ‌یاوێ‌کی ه‌یچ و پ‌وچ و نه‌فام و بێ‌ م‌یشکه‌. نوێ‌نه‌ری ئاینیش که‌ ده‌بێ‌ له‌ خوا به‌ولاوه‌ له‌
 که‌سی تر نه‌ترس‌ێ‌، کاب‌رایه‌کی ترس‌نۆ‌که‌ و نه‌قی نایێ‌. سه‌رۆ‌کی دادگای تۆ‌له‌سه‌ندنه‌وه‌یش
 له‌ سه‌ته‌مکاران، پ‌یاوێ‌کی بێ‌ فه‌ر و که‌مه‌ترخه‌مه‌ و کاری به‌سه‌ر که‌سه‌وه نییه‌ که‌ چی ده‌کا.
 جا ئه‌گه‌ر داموده‌زگای ده‌وله‌ت له‌م چه‌شه‌نه‌ که‌سه‌نه‌ پ‌یک هاته‌بێ‌، مه‌گه‌ر هه‌ر خ‌وای مه‌زن

به هانای خه لک بگات، وهکو ده لئ:

کهس نییهن وا چۆن چیشهن گوناش
ههردهم به پهنگی مهدهری سزاش
والی موخه نهس، قوماندانر ئهحمهق
شیخ عهلی خانیف، دهفته دار سه رشهق
قازی به دهعه مهل، موفتی بیکاره
روشدی بهگ بی روشد، ئه رکان به تیاره
موددهعی عوموم زهرفش خالییهن
رهئیس جهزا لائوبالییهن
غیر خوداوهند فهرده درپهس
حرف خیر ئهسله نیهن جهلای کهس

فهقی قادر له بهرنه وهی پروایهکی بهتینی بهتینی پیرۆزی ئیسلام بووه، پتی ناخۆش بووه که قانون و یاسای بیگانه جتی دابونه ریتی ئیسلامهتی بگریته وه، ههروه ها پتی ناخۆش بووه که خه لک له ناو نه زانیدا بتلینه وه و ههزی کردوه که فرهنگ و زانست له ناو خه لکدا پهره بستینی، به لام له تاقیکردنه وهی ژیا نی ئه وه سهرده مهی ئه وهی بۆ ده رکه وتوه و ئه وهی بۆ تاقی کراوته وه که هه ژاران له ئه وه پری هه ژاری و خۆشی و تیروته سه لیدا ده ژین و ئه مهش دیاره به پیچه وانهی ئاینی پیرۆزی ئیسلامه، چونکه ئیسلام به خته وهی و خۆشیی بۆ هه مووی خه لک ده وئ. وهکو ده لئ:

مه ده رسان خالی، عیلم ته عتیهلن	ئیسلام ها جه بهند قانون زه لیلهن
ناپلیۆن نه جای موجه ته هیدانهن	بهند قانوننش عه دل دیوانهن
بی دینان خوړم، دینداران مه جزوون	تاجران مه سروور، مسکینان زه بوون

سه رچاوه کان:

- ۱- کۆمه لهی شیعرى فهقی قادری هه مه وهند - مه لا عبدالکریمی مدرس و فارتج عبدالکریم - به غدا، ۱۹۸۰.
- ۲- بیلۆگرافای کتیبی کوردی - نه ریمان مسته فا ئهحمه د - به غدا، ۱۹۷۵.
- ۳- رۆژنامه ی ژین - ژماره ۱۲۸۲، سالی یه که م - ره شید هه مه وهند.

مهلا عەبدوللای جەلی زاده

۱۲۵۰ - ۱۳۲۶

ئەم ھۆنەرمان ناوی عەبدوللای و کورپی مەلا ئەسەدی جەلییە و بەپیتی ئەو بەلگانەیی کە کەوتوووتە دەستمان لە ساڵی ۱۲۵۰ی کۆچی لە کۆیەدا لە دایک بوو و ھەر لە منداڵیدا لە لای باوکی خەریکی خۆیندن بوو و لە پاشا چوووتە حوجرەیی فەقییان و پەراوێ وردەلەکانی فارسی و عەرەبیی خۆیندوو و بۆ خۆیندن گەلی شوێنی کوردستان گەراوێ و ماوێەک لە بالەک لە لای مەلا محەمەدی بالەکی خۆیندوویتی و ماوێەکی زۆریش لە لای شیخ تاهای سوور سوور ماوێتەو و سەرئەنجام لە لای مەلا محەمەدی خەتیی خۆیندنەکی تەواو کردوو و گەراوێتەو زێد و مەلەبەندەکی خۆی و لە پاش ماوێەک چوووتە حەج و کاتیی لە حەج گەراوێتەو ھەوالی مردنی باوکی بیستوو و ئەوسا لە جینگەکی باوکی دانیشتوو و خەریکی وانە و تەنەو و پێتۆتیی خەلک بوو تا لە ساڵی ۱۳۲۶ لە تەمەنی حەفتا و شەش ساڵیدا کۆچی دوایی کردوو و ھەر لە کۆیە نێژراو.

حاجی مەلا عەبدوللای یەکتی لە زانایانی ھەرە بەرز کوردە و لە ھۆنەرەیی ھۆنراوی فارسی و کوردی و عەرەبیشدا دەستیکی بەرز و بالایی بوو و گەلی ھۆنراوی بیادگار لە شوێن بەجی ماون کە زۆر تەپ و پاراو و شیرین و پەوانن.

حاجی مەلا عەبدوللای وەکو دەگێرێتەو لە کۆیە دلی چوو لە حەلیمەیی کچی مەلا محەمەد و ئەم کچە بەجاری ھەست و ھۆشی لێ دەستی و دەمخاتە گۆرەپانی ھۆنراو و وێژەو و کورتزەمی ھۆنراوی پێ دەبەخشێ و وەکو دەلێن حاجی چەند کەس دەنیرێتە لای باوکی کە حەلیمەیی خوازینی بۆ بکەن، بەلام باوکی ڕووی خۆشیان پێ پیشان نادات و بەم چەشنە دووری دەکەوتێتە نیوان ئەم دوو دلدارە بۆیە حەلیمە بەداخەو سەر دەنیتەو و بەنامورادییەو کۆچی دوایی دەکات و حاجیش تا ماوێەکی زۆر، پەژارە دلی دادەگرێ و ژیانی بەجاری لێ دەبێژێ.

وەکو دەلێن حەلیمەش ھۆنەر بوو و تەواوی ئەو نامانەیی کە بۆ یەکتیریان نووسیون بەھۆنراو بوون و ھەردووکیان بەھۆنراو بەیەکدا ھەلیان داو و ھۆنراویان بەیەکتەردا وتوو. بۆ نمونە مەلا عەبدوللای لەم دوو ھۆنراویدا کە کەوتوووتە دەستمان بەم جۆرە ستایشی دلدارەکی دەکا:

کە بێتری ھاتە ناو مێگەل سەراسەر قەرمزی پۆشی

مەلا ئیدراکی چوو، شێخیش تەریق، عارف نەما ھۆشی

حەبیب دیتی رەقیب وەستاو، چارۆکەیی بەروودا دا

گوتم: هەوری سیا هات شەعشەعی خورشیدی داپۆشی

واتە: یارە خوێشەویستەکم کاتێ هاتە ناو میگەل، جلۆبەرگی سووری لەبەر کرد و مەلا فامی نەما و شێخ پێ و پچەیی لە دەست دەرچوو و خواناسیش هۆشی لەسەر لاچوو، یار دی که خەنیم پراوەستاو خێرا چارۆکەیی بەروودا و گوتم که هەوری رەش هات و تیشکی هەتاوی داپۆشی. واتە: یارەکم کاتێ چارۆکەیی دایە پروومەتیدا وەکو ئەو بوو که هەورێکی رەش تیشکی هەتاو داپۆشی.

سەرچاوێمان

۱- بێنەمالەیی زانیاران، دانراوی: مەلا عەبدولکەریمی مودەرریس، بەغدا، ۱۹۸۴.

۲- ئافەرته ناوێمانی کورد، نووسینی: عەبدولجەبار محەمەد جەباری، بەغدا، ۱۹۶۸.

۳- یادداشتەکانی خۆم سەبارەت بە مەلا عەبدوللای جەلی زاده.

ئینجەیی گەللی

۱۲۶۲ - ۱۳۳۵

ئەم ھۆنەرمان ناوی حەمە عەلی و کۆری ئەحمەد ئاغەیی گەللییە و نازناوی ئینجەییە و بەپێی ئەو زانیارییانەی که کەوتووئەتە دەستمان، لە ساڵی ۱۲۶۲ی کۆچی لە دیتی حاسلی شارەزوردا پیتی ناوئەتە میدانی ژیانەو و ھەر لەوێشدا پێگەیشتوو. ھەر لە سەر دەمی منداڵیدا لە قوتابخانە خەریکی خوێندن بوو و لە پاشدا چووئەتە حوجرەیی فەقییان و لەوێدا خەریکی خوێندنی پێژمانی عەرەبی و ھەندێ پەراوی عەرەبی و فارسی بوو، لە دوازدە ساڵیدا چووئەتە بیارە و ماومەیکی زۆر لەوێدا ماوئەتەو و لە خوێندندا بەپلەوپایەیکی بەرز گەیشتوو و لەم کاتەدا ھەوایی مردنی باوکی پێ دەدەن و ئەوسا دەرگە پێتەو زێد و مەلەبەندەکی خۆی و خەریکی کاروباری ئەو زەویوزار و دێیانە دەبێت که بەکەلەپور بۆی مابووئەو و نیتەر پاشماوێ ژیاانی بەکاری کشتوکال و ملکدارییەو دەباتە سەر تا لە ساڵی ۱۳۳۵ لە تەمەنی حەفتا و سێ ساڵی لە دیتی مەولاناوادا کۆچی دوایی دەکا و دەنێژێ.

ئینجە ئاغە بەیەکی لە ھۆنەراانی کورد دیتە ئەژمار و لە ھۆنەنەوێ ھۆنراوا دەستیکی بەرز و بالایی ھەبوو و ھۆنراوێکانی زۆر تەپ و پاراو و شیرین.

ئینجە ئاغە لەبەرئەوێ زێد و مەلەبەندەکی خۆی خوێش و یستوو، حەزی نەکردوو و

بیگانه به سهر خه لکی ناوچه کهیدا زال بی و نه وهیه که کار به دهستانی دهوله تی عوسمانی به فروفیل نهو دهگرن و سهر نه نجام دهیبه نه نهسته موول و له ویدا بهندی دهکن و نهویش له بهندیخانه دا پارچه هه لبه سستیک دههونیته وه و له ویدا بهندیوون و گرفتاریوونی خوئی ده ده بری و دهینیری بۆ شیخ عومهری بیاره (۱۲۵۰ - ۱۳۱۸ ی کۆچی) و داوای لی دهکا که کاریکی بۆ بکا و له بهند پرگاری کا، وهکو دهلی:

شه مال سوب خیز، شه مال سوب خیز
 یاباد سه هه شه مال سوب خیز
 قاسد په یغام قهیس شۆر نهنگیز
 مه حرهم نه سرار شیرین و په روئز
 بۆی جامه ی یوسف بهردی نه کهنعان
 روشن کهردی عهین یه عقوب زه رهان
 بۆی عه بیر زولف ته رسا زاده ی چین
 سا وای نه ده ماخ نهو پیر مسکین
 بهو تهو لئوه و سه رع وئل ههردان بی
 گرفتار دهست بار دهردان بی
 ته رک که عبهش کهرد غافل بی جه دۆس
 زوننار خست وهمل گۆش دا وهناقۆس
 دهستم دامانت مدارا مه کهر
 عه رزه ی زه لیلیم په ی شا عومهر بهر
 وچه عه بده که ی هه لقه جه گۆشت
 په ی چیش که رده نی تۆ فه رامۆشت
 مه ره کهس پایه ی قه درش والا بۆ
 نه سهیر و سولووک روتبهش نه علا بۆ
 مه بۆ خاکیان قه دیمی ده رگا
 ناوهرۆ وه یاد شام و سه هه رگا
 بزانی بیمار یا مه حزن و نه نان
 یاخۆ وه چنگال کئی زه بوونه نان
 شهو جاگه م زیندان پۆ بۆ سایه نان
 بی کهس حال په شیو بی سه رمایه نان

جای هانام هر تۆی پهی کئی بهم هاوار
 گهردم شی وهباد شا عومهر هاوار
 پهی چیش خامۆشی پهری تۆ عارهن
 خوا جهجای هانای خزمهتگوزارهن
 عومهر تۆ تریاق فاروقیت جه کۆن
 (ئینجه) چه م وهپای زهر ب سهیف تۆن

واته: ئهی بای شهمال! تۆ له بهربههیندا رادهپیری و هر له میژوهه پهیامبهر بوویت و پهیغامی قههسته گهینده لهیلا و بووخته رازداری شیرین و پهرویز و بۆنی کراسهکهی یوسف برده کهنعان و چاوی یهعقوبی پیرت روون کردوه و بۆنی خۆشی زۆلفی فهلهزادهی چینت دا بهلووتی سهنعانی پیردا، بهو چهشنه شیت و لیوه بوو، وه پووی کرده دهشت و بیوان و گیرۆدهی دهستی باری دهرد و وهرهم بوو، وازی له کهعبه هینا و خۆی له یاری راستهقینه لادا و زوناری خسته مل و گویتی دایه زهنگی کلیسا، دهسا دهستم داوینت رامه وهسته سکاالی دلم بۆ شا عومهری بیاره به و بلی که له بهرچی خولامه کهی خۆت له بیر چووته وه؟ مهگهر هر کهسی پلهویایهی بهرز بی، دهبی وایی و خولامی خۆی نهخاته بیر و بزانی نهخۆشه یا خه مباره، وه یا به چنگالی کئی گرفتاره، ئیستا ئهن له زیندانیکی تهنگ و تاریک دام و جگه له تۆ کهس شک نابهم و دهبی به فریام بگهی. ئینجه چاوهروانی وهشاندنی شمشیری تۆیه.

هۆنراوی ئینجه به راستی سواره و له بهرئهوهی له کانی دلوه هۆنیویه تهوه دهنیشینه دل و له راستهقینه دا دهبی بلتین که هۆنراوه کانی زۆر شیرین و دلرفیتن و هۆنراویشی له کاتی خۆی به هۆی رووداوێک یا مه بهستی ئهوه بوو که خه لک له رازی دهروونی ئاگه دار بکا. ئه مهش دهروونی هه لپژاوه و مه بهستی ئهوه بوو که خه لک له رازی دهروونی ئاگه دار بکا. ئه مهش پارچه هه لبهستیکی تری ئهم هۆنهرمه که له گیانه لادا هۆنیویه تهوه وهکو دهلی:

"ئینجه" وادهی کۆچ ماوای دهیرتهن
 وهقت ئه لوه داخ ئاخیر سهیرتهن
 نۆبهی پۆشای بهرگ سفیدکاریتهن
 مودهی عیادهت کوورهی ناریتنه
 گهردهن ئازادی قهوم و خویشتهن
 به دهخت چهند پلهی سهخت نه پیشتنه

فیعل شهنیعی ویّت هامپازتن
 مهلهکهی عهزاب هاوئاوازتەن
 قهبرت نه دیدهی بهخیل تهنگتەرن
 رهفیقت نهکیر، مالک مونکەرن
 دۆزهخ شهراresh پهی سۆزات بهرزەن
 زه مههریر بهردش نه هزار تەرزەن
 هاویه ههواى دیدە نیت دارۆ
 مهرجارهت چیشەن سهنگ وهنت وارۆ
 مالک مونتهزر پهی تهشریف بهردەت
 نهکیر شهرمسار ئەتوار و کەردەت
 پول درازیش ئەلف خهمسین سالەن
 هه وراز ونه شیب لاهه لاو پالەن
 بهدکاریت ئەنگوشت نمای کهونهپنەن
 ئەر نهجاتت بۆ وه هسهنهپنەن
 مهخسوس تۆ ئومت جهدولحوسهینی
 کۆر و نابەله نه کهین و بهینی
 چەند هزار چون تۆ وه ئهه مهبهخشان
 ریزهه کۆی کهرم عهبدش نهلهخشان
 ئاهوو زامنیش چون وهجا ئاورد
 نه تیغ سهیاد مدارا نهکەرد
 هەر من تهنیا مالّ وا مهندهی دلتەنگ
 بئ کهس، بار سهنگین پای پاره بهر لهنگ
 یا خهلیل ئامان کئ عادهت کهردەن
 تۆشه وه دهرگای کهریمان بهردەن

واته: ئەه ئینچه! ئەوا کاتی مائاواپی کردنته لهم جیهانه و نۆرەه له بهرکردنی
 جلویهرگی سپیه و دهبی له خزم و کهسوکارهکهت داواى لیبووردن بکهی، ئەه بهدبهخت
 چەند پئی سهخت له بهره و کردهوهی خراپ هاوپازته و فریشتهی سزا هاودهنگته و
 کۆرهکهت له چاوی کنووس تهنگتره و هاوهلت (نهکیر و مونکەر) ه و ئەم دوو فریشته دینه

ناو گۆڭرەكەت و ھەوالی ئەو كۆردەوانەت لی دەپرسن كه له دنیادا ئەنجامت داون. دۆزەخ بلیتسە ی ئاگر ی بۆت بەرز دەیتەو و ساردیی زەمھەریر كه شویتنیکە له دۆزەخ له ھەزار چەشنە، ئیتر چارەت چییە بەردت لی بباری، ئەوئەندە ھەوراز و نشیو دەبی ببیری كه کۆتایی پی نایە، خراپەت ئەوئەندە زۆرە مەگەر ھەر ھافی ھەسەن و ھوسەین دروودیان لی بی، پزگارت كەن، بەتاییبەت تۆ ئۆمەتی باپیری ئەوانی... وە چەند ھەزار وەكو تۆ بەئەوان دەبەخشن، ھەروەھا ئاسكەكە پەنای برده بەر ئیمام پەزا و پزگاری بوو، ھەر من تەنیا و بی كەسم و بەبارێکی قورسی گوناھەو دەپۆم مەگەر ھەر خوا خۆی بەزەیی پیامدا بی.

ھۆنراوەكانی ئینجە بەتەواوی كۆنەكراوئەو و ھەندیکێ له ناو بەیازەكاندا نووسراون و ماوئەتەو.

سەرچاوەكان

- ۱- تەلای دەستەوشار - نووسراوی سەدیق پۆرەكەیی - تاران، ۱۳۶۱.
- ۲- بەیازێك كه له سالی ۱۲۶۵ ی كۆچیدا نووسراوه.
- ۳- یادداشتهكانی خۆم سەبارەت بەئینجە ی كەلالی.

شیخ پەزای ئالەبانی

۱۲۵۳ - ۱۳۲۸

ئەم ھۆنەرە پایە بەرزە كه یەكی له ھۆنەران ی ھەر بەرز ی ئاسمانی وێژە ی كۆردەوارییە، ناوی پەزا و كۆری شیخ عەبدو پەحمانی نەو ی مەلا مەحمودی زەنگەنە یە. له بارە ی میژووی لەدایكبوون و مردنی شیخ پەزا بۆچوونی جیاواز ھە یە. مامۆستا ئەمین زەکی بەگ كه بەسەرھاتی شیخ پەزای نووسیو، باسی سالی لەدایكبوونی نەكردووە، بەلام دەلی: شیخ پەزا له پۆژی یەكەمی مانگی موحرەمی سالی ۱۳۲۸ كۆچی دوایی كردووە. مامۆستا عەلانەدین سەجادی ۱۲۵۵ ی بەسالی لەدایكبوون و ۱۳۲۹ ی بەسالی مردنی داناو. دوكتۆر مارف خەزەندار ۱۲۶۲ و ئەدمۆنس ۱۲۶۱ و دوكتۆر كەمال فوئاد ۱۲۵۳ ی بەسالی لەدایكبوونی داناو، وە لەسەر كێلی گۆرەكە ی شیخ پەزا ھەر تەنیا سالی مردنی نووسراو كه ۱۳۲۸ یان كۆچیە.

لەم دواییەدا كەشكۆلێکی كۆن كەوتە دەستمان كە لەم كەشكۆلەدا كەلێك ھۆنراوی ھۆنەران ی كۆرد نووسراون و میژووی ژیان و مەرگی ھەندێ له ھۆنەرانیشی تێدا تۆمار كراو. لەم كەشكۆلەدا نووسراو كه شیخ پەزا له سالی ۱۲۵۳ ی كۆچی له دایك بوو و له سالی ۱۳۲۸ له جیھان مائاواویی خواستوو.

شیخ پەزا بە پیتی ئەر بەلگانهی که باسماں لێوه کردن، له ساڵی ۱۲۵۳ی کۆچی له دێی قەرخێ چه مچەمال که کهوتوووته نێوان کهرکووک و سلێمانییەوه له دایک بووه و سەر هتا له لای باوکی دەستی کردوووته خۆپندن و فێری زمانی فارسی بووه و پاشان چوووته کهرکووک و ماوهیهک لهوێ ماوهتووه و له لای حاجی سهعید حیلمی زاده رێزمانی عەرهبی خۆپندوووه و لهوێوه چوووته کۆیە و سلێمانی و خەریکی خۆپندن فەقەیی ئیسلامی بووه و له پاشا رۆشتوووته ئهسته موول و بەشی دواویی ژیاانی له شاری بەغدا بردوووته سەر تا له ساڵی ۱۳۲۸ی کۆچی له تەمەنی هەفتا و پێنج ساڵیدا کۆچی دواویی کردوووه و له سەر ئهسپاردەیی خۆی له گۆرستانی شیخ عەبدولقادرێ گیلانیدا نێژاوه.

شیخ پەزا وا دیاره زۆر و ستهمی پۆژگار کاری کردوووته سەری و بەم هۆیهوه پروی کردوووته هۆنراو و خەریکی هۆنراو هۆنینهوه بووه، وه سروشته جوانهکهی کوردستانیش یارمهتیی داوه و لهم رێگاوه پێشی خستوووه... شیخ پەزا شارەزایی له هەر چوار زمان، کوردی و فارسی، عەرەبی و تورکیدا هه‌بووه و به‌هەر چوار زمانه‌که هۆنراوی هۆنیوه‌تووه و هۆنراومکانیشی به‌هەر چوار زمانه‌که زۆر په‌وان و ته‌پ و پاراون وه توانایی ئه‌و له وێژهدا پیشان دهدات. شیخ پتر له هۆنراوی داشۆریندا مامۆستا بووه و لهم چه‌شنه هۆنراوه‌یه‌دا ناوبانگی دهرکردوووه و به‌شاسواری ئه‌م جۆره هۆنراوه‌یه ده‌ژمێررێت.

شیخ پەزا له پارچه هه‌لبه‌ستیکیدا باسی خۆشه‌ویسته‌که‌ی ده‌کا که چۆن دلی ر‌فاندوووه و خەم و په‌ژاره‌ی له دایدا چاندوووه. باسی دل‌داره‌که‌ی ده‌کا که ئه‌برۆ‌که‌وان و زول‌ف په‌رێشانه، به‌م جۆره یاره خۆشه‌ویسته‌که‌ی دلی شیخی به‌ئاگری ئه‌وین گه‌شاندوووته‌وه، بۆیه دهرده دلی خۆی هه‌لده‌پێژێ و به‌سۆزێکه‌وه ر‌وو ده‌کاته یاره نازداره‌که‌ی و پیتی ده‌لی:

ده‌م‌کوژێ حو‌کمه ده‌زانم به‌خودا دهردی حەبیب
 وهره سا به‌شقی خوا ده‌س له یه‌قه‌م به‌رده ته‌بیب
 وهره ده‌ستێ بخه‌مه گه‌ردنی بلوورینت
 تاوه‌کو سفره له داخا بد‌ری ورگی ره‌قیب
 تالعم نه‌حسه ده‌ترسم که به‌نازاری فیراق
 بم‌رم و پۆژێ نه‌بێ ده‌وله‌تی و مس‌لم به‌نه‌سیب
 چاوی فه‌تانی تۆ کاری سی‌حر و جادوو‌گه‌رییه
 که به‌یه‌ک عیشووه ئه‌دا عابدی سه‌د سا‌له فه‌ریب
 تا له تۆ دووره دلی غه‌مزده، ئه‌ی ر‌احه‌تی جان
 مه‌شرق و مه‌غربه مابه‌ینی له‌گه‌ل سه‌بر و شه‌کیب

بئی فران نابی نه شیب ئه م قسه ته حقیقه وه لی
 من له پئی عه شقی تق نه مدی به خودا غهیری نه شیب
 غهیری زولفه له سهر و سه فحهی پرومته سابته یا
 تینهت و تیه که مه مزوجه له گهل زینهت و زیب
 شیخ ده گۆرته وه گهر چاوی به زولفت بکه وی
 خه رقه و سبج به زنار و چه لیپا و سه لیب
 تاقه تی تاق بووه بئی چاره له ژیر باری فراق
 بکه په حمی به رهزا چاکه ته ره محوم به غریب

شیخ رهزا که که وتووه ته داوی دلبر، دلبر به زهیی پيدا نایه و له گهلیدا نادوی و
 شیخیش له ژیان بیزار ده بی و به و دهرده وه ده پلیکیته وه وه خه لک سه ری لی ده دن و
 نه ویش ده لی: دهردی من دهردی دوری یاره و مه گهر هه ئه چارم بکا و، ناماده م که
 گیان و دل و دینم هه سئ بکه مه قوربانی، تا کو به کامی دلی خۆم بگه م و که سیک که گراو
 و سه و داسه ر بئی، جگه له وه چی بق ده کړئ. با له زمانی خۆیه وه بیسین که ده لی:

پۆژی نه بوو ئه م دلبره بئی په حمه وه فا کا
 جارئ نه بوو ئه م کافره شه رمی له خودا کا
 حهیران ته تبا له علاجی مه رهزی من
 لوقمانی و بسالت مه گهر ئه م دهرده ده واکا
 کارئ که غه م و دهردی فراق ته به منی کرد
 سه رما به هه تیو، با به ده واری شری نا کا
 دیوانه یه شه خسی که به غهیری له بی له علی
 وه ک شاه ی سکه ندهر ته له بی ناوی به فا کا
 تاب و ته بی ئاته شکه ده بی هيجری وه کو شه م
 نه زیکه منیش، واردی سهیرایی فه نا کا
 له م ریگه یه ته قدیری نه زه ل و ابو که ئیمه
 پامالی جه فا بین و په قیب سهیر و سه فا کا
 پۆح و دل و دین هه ر سئ ده که م به زل و نیساری
 کامی دلی من گهر له له بی له علی په واکا
 سهردانی له پئی عه شق پهزا لازمه عاشق
 بق یار سهر و مائی سوپه ری تیری قهزا کا

شیخ پهزا زور هزی له هونراوهکانی کوردی کردووه و هه‌موو دهم کاتی خۆی به‌خویندنه‌وهی هونراوهکانی ئەم هونەر پابه‌رزه بردووته سەر و که‌لکی لێ وەرگرتووه و له‌گه‌ڵ ئەوهی ئەو پتر له هونراوی داشۆریندا دهستی هه‌بووه که‌چی له هونینه‌وهی هونراوی دلداریشدا زور به‌دهسه‌لات بووه و هونراوی له‌م باره‌وه گه‌لی سواره، ئەم پێنج خشته‌کییه‌ی که‌ له‌سەر پارچه هه‌لبه‌ستێکی مسته‌فا به‌گی کوردی هونیه‌یه‌ته‌وه، گه‌وايه‌که بۆ ئەم قسه‌مان و هه‌ر به‌مه‌دا ده‌رده‌که‌وێ که‌ شیخ پهزا له هونینه‌وهی هونراوی دلداریدا که‌متر له کوردی نه‌بووه:

دلی بردم به‌ناز و عیشه‌وه دیسان شوخی عیاری
 فربیی دام به‌سیحری چاری خۆی مه‌حبوبیی سه‌حاری
 له هيجرانا ته‌قم کرد ئه‌ی په‌فیکان کوا مه‌ده‌دکاری
 ئەمان مرده‌م عیلاجی سا له ریتی پێغه‌مبه‌را چاری
 ویسالی یا قه‌تل یا ته‌سکین له هه‌رسی بۆم بکه‌ن کاری
 به‌ده‌وری نێرگسی مه‌ستی که‌سی نه‌یماوه مه‌یلی مه‌ی
 له بۆ شه‌ه‌دی له‌بی له‌علی، ده‌نالی‌نی دلم وه‌ک نه‌ی
 له تابي ئاته‌شی عه‌شقی بکه‌م داد و فغان تاکه‌ی
 وه‌ها سووتام ئەسلأ تابي فه‌ردیام نه‌ما ساده‌ی
 په‌فیکان نیوه سووته‌ن ئیوه نا مه‌رد عه‌رزه‌ هاواری
 له رێگه‌ی عه‌شقدانایانه پێم زنجیری مه‌جنوونی
 له ده‌ستم چو، پمووز و دانش و فه‌همی فلاتوونی
 وه‌کو شه‌خسێ که‌ زاری کا له جه‌وری دوژمنی خوونی
 له کونجی سینه‌ ده‌نگی ئای و ئۆی دل دی به‌مه‌حزوونی
 وێران بێ نه‌م‌دی ساتی لیلی نه‌یی ناله‌ی برینداری
 که‌ چاری ساحری ده‌ستی به‌غه‌مزه و ناز و ئەیما کرد
 مه‌تاعی عه‌قل و هوش و ده‌رکمی تاراج و یه‌غما کرد
 که‌سی نه‌یگوت درێغا کێ ئەتۆی وا شیت و شه‌یدا کرد
 به‌لای هه‌رک‌ه‌س ده‌جم مه‌نعم ده‌کا خۆت بۆچی پيسوا کرد
 درێغ کوا حال زانی ربه‌ی تووشم بێنی بیماری
 گوتم وه‌ک سورمه‌یه بۆ چاری عاشق خاکه‌که‌ی ژێر پیت
 له ئۆلکه‌ی حوسندا گه‌ر لافی شاه‌ی لێ بده‌ی لیت دیت

گوئی مه‌یخانه بئی دایم به‌یادی چاوی مه‌ستم جیٔ
 سه‌با یارانی مه‌جلیس گهر هه‌والی من ده‌پرسن لیٔ
 بلئی کیشاویه‌ته مه‌یخانه چاوی بی‌چوو هه‌یاری
 سه‌ری به‌ختم یار، نه‌چه‌رخم یاوه‌ر و نه‌تالعم ره‌هه‌بر
 ئه‌وه‌ند بئی ره‌حم و ساحب کینه‌یه ده‌رحه‌ق به‌من دل‌به‌ر
 له‌ نه‌زعا پئی ده‌لیم قوربان جه‌فا به‌س بئی ده‌لئی کافر
 ئه‌ری جیت دیگه‌ تۆ سه‌گ مه‌رگ کارم ماگه‌ پیت جاری
 نه‌ماوه‌ ره‌ونه‌قی بازاری عه‌قل و دانش و وردی
 به‌پوولئی نایکرن له‌م عه‌سره‌دا عیلمی ئه‌بی وهردی
 له‌ ئه‌شعاری ره‌زا په‌یدایه‌ ئاساری جه‌وانمه‌ردی
 دوپ و یاقووت ده‌باری له‌م که‌لامی شیرنی (کوردی)
 خوا ساکوا له‌ دونیادا قه‌درزانی خه‌ریداری

ناوه‌پۆکی هۆنراوه‌کانی شیخ ره‌زا پتر سکاڵاکردن و گله‌ و گازنده‌ له‌ په‌ژاره‌ و ده‌رد و
 په‌نجی دل‌داری و بئی ئه‌مه‌گیی یار و گله‌ له‌ ته‌نگ و چه‌له‌مه‌کانی رۆژگار و گله‌ له‌ کرده‌وه‌ی
 ناباوی هه‌ندی له‌ خه‌لکه‌ که‌ به‌چه‌شنیکی جوان و مامۆستایانه‌ هۆنیویه‌ته‌وه‌.

شیخ ره‌زا که‌ به‌ره‌به‌ره‌ ته‌مه‌نی ده‌پواته‌ سه‌ر و ده‌بیته‌ پیاویکی جیهان دیده‌، بیرى
 ده‌گۆپئی و ئیتر به‌بالای دل‌به‌ر و خوشه‌ویسته‌که‌یدا هه‌لنالی و ده‌لئی هۆنینه‌وه‌ی هۆنراوی
 دل‌داری چ که‌لک و سوودیکی بۆ مرۆ هه‌یه‌؟ به‌هره‌ی ئه‌م چه‌شنه‌ کارانه‌ چیه‌، شانازی مرۆ
 ئه‌وه‌یه‌ که‌ بیرى خۆی بخاته‌ کار و په‌رده‌ی رواله‌ت بشکینێ و به‌دل و ده‌روونی مه‌به‌ست بگا
 تا هۆی به‌دیته‌نانی به‌ده‌رکه‌وئ:

ئه‌م ساده‌ روخانه‌ له‌ مه‌لاحه‌ت که‌ نه‌مامن
 ده‌ره‌ت ده‌ده‌ن و ته‌فره‌ مه‌خۆ، قه‌ت مه‌لئی پامن
 گه‌ ده‌وستی وه‌فادارن و گه‌ ده‌وژمنی خوونخواز
 دل‌نه‌رمی ده‌که‌ن گاه‌ و گه‌هێ سه‌خت که‌لامن
 عاجز مه‌به‌ نه‌ک بۆ تۆ، وه‌فایان نییه‌ بۆ که‌س
 مه‌علومه‌ که‌ ئه‌م تاقمه‌ وه‌ک تاسی هه‌مامن

شیخ ره‌زا ستایشی میران و پاشایان و به‌هه‌له‌یه‌کی گه‌وره‌ ده‌زانئ، چونکه‌ بۆی
 ده‌رکه‌وتبوو که‌ ئه‌مانه‌ جگه‌ له‌ زۆر و سه‌تم و چه‌وساندنه‌وه‌ی خه‌لک کاریکی تریان نییه‌.
 هۆنراوی ئه‌و پیا هه‌لگوتن و دل‌داری و گالته‌وه‌که‌پ نییه‌، وه‌ له‌که‌ل هۆنراوی هۆنه‌رانی تردا

تۆڧىرى ھەيە. لە ھۆنراوەکانیدا نە باسى ژن ھەيە و نە باسى مەي و شەراب و پابواردن،
 ۋە نە باسى پادشای ستمگەر و ملھور، ۋە نە جیھان پەرستى، ئەگەر بەئەورەحمان
 پاشای بەبەدا ھەلدەلێ و ستایشی دەکا، ئەو پیاھەلگوتنە لە کانى دلییەو ەدرەمچى و
 دەزانى کە ئەورەحمان پاشای بەبە و میرەکانى تری بابان خەلکیان خۆش ویستوو و
 بەختەوهریى خەلکیان بەبەختەوهرى خۆیان زانیو و خەریکی داد و دادگەرى و چاکەکردن
 بوون بۆیە لە کانى دلەو پیاواندا ھەلدەلێ و دەلێ:

سائل بەغنا نائل ئەکا بەخششى کەمتان
 ئالى بەبە یاخو نەپزى دەستى کەرەمتان
 ھەر چەند بەمەسەل خەنجەرى ئەلماسە زبەنم
 نابێئ سەرى مووتى لە ئەداى شوکرى نىعمەتە
 گیرفانى گەداى کردوو ەتە کانى جەواھىر
 نیکسىرى نىسارى زەر و شاباشى درەمتان
 ئیو ەن بەحەقیقەت مەلیکی مەللەتى کوردان
 شایانە زیارەت بکړئ خاکی قەدەمتان
 ئینکاری حقووقیان لەسەر ئەم مەللەتە ناکړئ
 ئابای فەرەیدوون فەر و جەمشیدی حەشەمتان

شیخ پەزا لەگەل ئەو ەي ھەموو دەم خەلکی بەھۆنراوەکانى خۆى داشۆزیو، بەلام
 پیاوانى چاک و خواناسیشى گەلێ خۆش ویستوو و قسەیانى لێ بیستوو، لە پارچە
 ھەلبەستیکیدا ستایشى کاک ئەحمەدى شیخ دەکا و پیايا ھەلدەلێ. کاک ئەحمەدى شیخ
 ۱۲۰۸ - ۱۳۰۵ کە یەکێ لە زانا ھەرە بەرزەکانى کوردە لە شارى سلێمانیدا کۆچى دوایی
 کردوو و گەلێک نووسراوى ئاینى بەزمانى فارسى بەجێ ھێشتوو و شیخ پەزاش
 گیرۆدەى قسە و وتارە بەنرخەکانى ئەو بوو بۆیە بەم چەشنە پەسن و ستایشى دەکا و
 دەلێ:

مەربوو ەتە حەیاتم بەسولەیمانى و خاکی
 خۆزگەم بەسەگى قاپییەکەى ئەحمەدى کاکى
 ئەو قودو ەي ساداتە کە سوکانى سەماواتە
 شەریانە لەسەر سوچدە لەبەر مەرقەدى پاکى
 ئەو مەرقەدى والا ەي ەک عەرشى موعەللا
 مەحفووفە بەزوارى مەلەک دەورى شەباکى

بۆ دەست و عەسا نازکە کە ی داغە دەروونم
 قوربانی عەسای دەستی دەبم سۆل و سیواکی
 دنیا لە دواى حەزەرەتى شیخ زیر و زەبەر بى
 وەک تاجى کە ی و جامى جەم و بەختى زوحاکى
 دەر حەق بە حەفیدانى ئەدەب لازمە زینهار
 قوربانی حەفیدانى دەبم بابى و داکى
 بەم حالە پەریشانەو بە باز ئەشەد و بیلا
 شیعەرت تەرە بەنگیزە پەزا شاعیری چاکى

شیخ پەزا هەر وەها وتمان لە هۆنراوی داشقوریندا بى هاوتا بوو و کەس نەیتوانیو پێى
 بگا، وە ئەگەر پقى لە یەکى هەلبەسایە، تا دەیتوانى داخى دلى خۆى بە هۆنراو هەلەدرشت و
 بۆى دەنارد جارێکیان یەکى لە میرەکان ئیستریکی بۆ دەنیرى، لەبەر ئەوەى ئیستەرەکە لەر و
 لاواز و بى گیان دەبى، شیخ ئیستەرەکەى لە گەل ئەم پارچە هەلبەستەدا بۆ دەنیریتەو:

میر بەسەد منەت هەناردى ئیستریکی پروت و قووت
 دەست و پا سست و سەقەت ئەندامى هەر وەک عەنگەبووت
 خاوەنى ئالیکى نالیم پێى نەداوە مو تلە قە
 داوێتى ئەما وەکو بیستوو مە قووتى لایە مووت
 پووش لە لای حەلوا یە، حەتا کوو پەلۆشەى چنگ کەوئ
 باى ئەدا، لوولى ئەدا، قووتى ئەدا، مانەندى حووت
 گەر چى ناتوانى ببزوئ هیند لەر و کەم قوووتە
 دەنکە جۆ یەکی نیشان دەى تا قیامەت دى لە دووت
 پشەتى ریش و، شانى زامدار و جەدەو بوو نا عیلاج
 چەند قرووشیکم هەبوو بۆم دا بەنەوت و عەنزەر ووت
 مەسلەحەت وایە هەتا نە یخوار دووم بینیرمەو
 زۆر ئەترسم دەفعە یى قووتم بدا بمکا بە قووت
 سەى فەتاحتى مەیتەرم پۆژى بە حەجەت لێى نەوى
 کلکى دەر هینا لە بن، ئەمجا بە ئاستەم گوئى بزووت
 گەر قەلەو بى ئەم ئەجەنە نیرە لێرە تەسخیر ناکرئ
 غەیری چەند دەرویشى پەفەاعى بە زەبەرى جەلجەلووت

ئەم مەتاعە چاکە ھەر لایق بەحاجی ئەحمەدە
 جووتی پێکا ھەروەکو جووت ھەردوو لنگت کرد بەجووت
 لایقی شانی من و شایانی شەئنی تۆ نەبوو
 چاوەکەم چیت پێ بلێم چارم نییە غەیری سکوت

ئەو گۆشە و پلارانی کە شیخ پەزا لە ھۆنراوەکانیدا بەکاری بردوون، تا زەمانی خۆی
 وێنەیان نەبوو، و، جگە لە ئەو، کەس نەیتوانیوە بەو چەشنە شیرینی و تالیی قسە ئاویتە
 بکا و بیهۆنیتەو. جاریکیان داوا لە خەلکی ئاواپیەکە دەکا، ھەر کام بەرخە نێرێکی بۆ
 بنێرن و دەلێ: ھەر کەسێک کە خاوەنی مەرومالاتە ئەگەر بەرخە نێرێک بۆ نەنێرێ، دەچمە
 گژیا و ترووی دەکەم، دەسا بەقسەم بکەن و ھەر کام بەرخە نێرێک بۆ بنێرن و با شتێ
 نەقەومیت و نەلێن ئەم شەپوشۆرە ھەمووی لەسەر بەرخێ شەل و کاوێرێ لەر و بزنی گەرە:

قەومەکان بەو زاتە وا حوکمی لەسەر بەحر و بەرە
 بەرخە نێرێ گەر نەنێرێ ھەر کەسێ خاوەن مەرە
 دیم بەگژیا ئەیدرم گەر فیلمەسەل شیرێ نەرە
 با نەقەومیت و نەزانن ئەم ھەموو شۆر و شەرە
 گشت لەسەر بەرخێ شەل و کاوێرێ لەر و بزنی گەرە

شیخ پەزا لەگەڵ ئەوێ بەچوار زمان واتە بەکوردی و فارسی و عەرەبی و تورکی
 ھۆنراوی ھۆنیوەتەو، شانازی بەزمان و زانست و زانیاری کە ھۆنراوەتە مەیدانەو،
 ھۆنراوی کوردی لەو کالایە خاوەنتەر و پاکترە، وە ئەگەر بیتو تاقە پیتێکی بفرۆشی
 بەگەوھەریک دیارە دمخەلەتیت، وە ئەم ھۆنراوانەئێ منیش کە دەپھۆنمەو، نموونەیکە لەو
 ھۆنراوە بەنرخانە، وە ئەم جلوبەرگی ژیاوە لەبەرئەو پەيوەندی بەخۆتەو نییە دیارە
 ناتوانی زۆری لەبەر بکەیت، جا دەبێ خێرا بیدەیتەو خاوەنەکەئێ، کەوا بوو ھۆشت بێ ئەو
 کالایە پیس و ئالوودە نەکەئێ بۆ ئەو میزەرە کە لە سەری دەنیت:

زوبەدی مەتاعی حیکمەتە ئەم شیعری کوردیە
 ھەرزانە بێ موبالغە حەرفی بەگەوھەری
 جامەئێ حەیاتێ عاریەت کورتە زینھار
 ئالوودە دامەنی مەکە بۆ پێچی میزەرێ

شیخ پەزا یەکتێ لەو ھۆنراوەئێ کە لە ھۆنراوەکانیدا شتووی کۆنی بۆ خۆی ھەلبژاردووە
 و سەری کیشاوەتە دەرگای ھەموو جۆرە ھۆنراوەئێکەو: دلداری، داشۆزین، پیابەلگوتن،
 سروشت. لە پارچە ھەلبەستێکیدا بەدلبەرائی شاری کۆیەدا ھەلدەلێ و بەچەشنێکی جوان

و بئ وینه سروشتی شاری کۆ دهخاته بهرچاو که چۆن دلبران و نازدارهکانی بهناز و لهنجه دلی مرۆ دهپهن و بیروهووشی لی دهستینن و خۆیان دهنوینن. با له زمانی خۆیهوه بیستین که دهلی:

شاری کۆیه که لهباله له بوتی نوڤ له به
 گهر فهلهک لی بگه پئ مهنبه عی عیش و تهره به
 دلبرانی به مهسهل ههروه کو ئه شعاری من
 کامی لی ئه گری ئه بیژئی ئه مهیان مونته خه به
 غارهتی عه قلی منی کردوه زیبا سه نه می
 عاریزی پهشکی قه مهر قامهتی نه خلی روته به
 نه زهر ئاسا، فه ریدوون سفهت، سه لم پهوش
 شیده مانه ند، سیا وهش وهش و خه سره وه له قه به
 عاریز و غه بغه ب و پوخسار و زه نه خدان و له بی
 نازک و تورفه و زیبا و به دیع و عه جه به
 دلبر و زه پرکه مهر و جیلوه گهر و عیشوه فروش
 سه روی سیمین به دن و شاهد و شیرین له قه به
 زالم و دلشکه ن و دۆست کوژ و خه سم نه واز
 عیسه وی دین و موغ ئاین و فه رهنگی مه زه به
 سیوی داناهه له ژیر لیو که ئه مه م گوئی زه قه نه
 زیتوی خپ کردوه وه ک گو که ئه میشم غه بغه به
 خواستی لی ماچی رهزا کافره نه یدا و وتی:
 ئه ی خودا له م کوپه شیخ زاده یه چهن د بئ نه ده به

دیوانه که ی شیخ رهزا تا ئیستا چهن د جار چاپ کراوه، به لام هه له ی زۆری تیدایه و هۆنراوه کانیشی به ته وای کۆ نه کراونه ته وه.

سه رچاوه کان

- ۱- دیوانی شیخ رهزای تاله بانی - به غدا، ۱۹۴۶.
- ۲- دیوانی شیخ رهزای تاله بانی - له سه ر ئهرکی شیخ عه لی تاله بانی - به غدا، ۱۹۴۶.
- ۳- مشاهیر الكرد و کردستان - تالیف محمدا مین زکی - بغداد، ۱۹۴۵.
- ۴- ئه نجومه نی ئه ده بیان - دانه ر ئه مین فه یزی به ک - به غدا، ۱۹۸۳.

شیخ عومهری بیاره

۱۲۵۵ - ۱۳۱۸

ئەم ھۆنەرەمان ناوی عومەر و کۆچی شیخ وەسمانی سراجەدین و نازناوی ھۆنراوی فەزنیە و بەیتی ئەو بەلگانی ئەو کە لە دەستماندا ئەو لە ساڵی ۱۲۵۵ی کۆچی لە بیارە لە دایک بوو و ھەر لە وێشدا پێ گەشتوو. ھەر لە منداڵیدا خەریکی خۆتندن بوو و لە پاشا لە لای مەلا مەحمودی دشیەیی فەقھی شافعی و ڕافعی قورئانی پیرۆزی خۆتندوو و ماوہیەکیش لە لای مەلا حامدی کاتب بوو و پاشان چوو بۆ کەرکووک لە مزگەوتی بلّاخ لە لای سەی حەمەیی بلّاخ، خەریکی خۆتندن بوو و ئەوسا گەراوتە ھەورامان و ماوہیەکی دووردیز ھەر لە لای مەلاکان خۆتندوویتی و لە لای باوکیشی خەرقەیی وەرگرتوو و ئەوسا خەریکی ریتنۆینی خەلک بوو تا لە ساڵی ۱۳۱۸ لە تەمەنی شەست و سێ ساڵیدا کۆچی دواویی کردوو و بەیتی ئەسپاردەیی خۆی لە ژووریکدا لە نزیک خانەقاکی خۆی لە بیارەدا بەخاک سپێراو.

شیخ عومەر یەکێ لە خواناسان و زانایانی ھەرە بەرزێ کوردە و گەلی خزمەتی بەخەلک و زانیاری کردوو و لە ماوہی تەمەنیدا گەلی خانەقا و مزگەوتی لە شارە کوردییەکاندا دروست کردوو و ھەروەھا خۆتندنگایەکی گەورەیی لە بیارەدا دروست کردوو و کە لە ھەموو شوێنێکی کوردستانەوہ فەتیکان دەستە دەستە ھاتوون بۆ ئەوہ تا فەقھی ئیسلامی بخۆنن و بەم چەشنە گەلی زانای ئاینی لەو خۆتندنگایەدا پەرورە بوون.

شیخ عومەر لە ھۆنەرەوہی ھۆنراوی کوردی و فارسی و عەرەبی دەستیکی بەرز و بالایی ھەبوو و ھەروەھا پەخشانی جوانیشی نووسیوہ کە پەخشانیەکانی ھەموو لە شێوہی نامە دان کە بۆ زانایان و پیاوہ گەورەکانی سەردەمی خۆی نووسیوہ.

شیخ ھۆنراوی بەشێوہی گۆرانی و سۆرانی ھۆنیوہتوہ کە بەراستی زۆر تەپ و پاراو و شیرین و دلگرن. ئەوا چەند پارچە ھەلبەستیکی ئەم زانا ھەرە بەرزە کە دەلی:

قیبلەم وەردەنم، قیبلە وەردەنم
جەوساوە ژاراو دووریت وەردەنم
چەنی دل و گیان شەرتی کەردەنم
مەیل نەدۆ وەکەس تا پۆی مەردەنم
دل یەند مەینەتان موسیبەت کێشان
تای تا مل ئازیز جەدەستش بێیان

پای سه برش هالا شکست ئا وهردهن
 پهوکه شهو تارق ویردش ئی فهردهن
 فه لکه داخ وهدل جهسته مدا بهردی
 ژاراو دووری ئازیز پیم وهردی

واته: ئهی خوشه ویسته کهم لهو ساوه وه که ژاراوی دووریتم خوار دووه ته وه، له گه ل دل و
 گیاندا مهر جیکم کردو وه که تا مردنم دل نه دم به کهس، چونکه دل نه وهنده نازاری دیوه و
 مهینه تی کیشاوه، که بیر کردنه وهشی له دهست داوه و وهقره و ئارامی نه ماوه، بۆیه شهو و
 پوژ ده لئ: ئهی چهرخ داخ نایه دلم و ژاراوی دوورسی خوشه ویسته کهمت دایه
 دهرخواردم.

له پارچه هه لبه ستیکی تر دا ده لئ:

قیبله م ها به رد م قیبله م ها به رد م
 داغ دووری تو وه گ ل ک و به رد م
 وه مهیل تو وه روو وه چو ل که رد م
 ژار دووری دهر د ه یجران گشت وهر د م
 یانی ئازیزم عه شق تو م نه سه ر
 وه عه شق تو وه هاشیم وه مه حشه ر
 تو ب و به و وه فا و مهیل وهرینت
 بنمانه جار جار وه من جه مینت
 بنمانه قامهت وهی زامهت وهر ده
 په ری ئه و قامهت داخ وه گ ل به ر ده
 تا جه و پ و دهم دهم وه بی مدارا
 قه د قامهت واچوون هه ر سات نه و سارا
 چونکه زکر تو ن مایه ی حیه اتم
 وهشی و شادی و شهوق مایه ی نیشاتم
 جه مه ماته دا با تو م جه یاد ب و
 جه و عاله مه دا دل وه تو شاد ب و

واته: ئهی خوشه ویسته کهم! داخی دووری تو ده بی بهمه ناو گ ل ک و، من به ئاره زووی تو وه
 رووم کرده دهشت و چو ل و ژاراوی دهر دی دووری تو م خوار ده وه، چونکه ئه وینی تو م

لهسهره و بهئوینی تۆوه دهچمه دهستی پۆژی پهسلان، دهسا بۆ خوا جاروبار پروومهتی
خۆتم پئی نیشان بده تا لهو پۆژهدا له دواى مردنیش با ههر تۆم له بیر بى، وه لهو جيهانهدا
دل بهتۆ شادکهه.

له پارچه ههلبهستىكى تریدا دهلى:

وهشـــــــــــــــــا نازارى لاونا دلان
جهومخت خهزان، جه فهسل گولان
دلان وهشيشان جه نازاران
وهش پهنگى گولان ههر نهواران
بولبول نالهشان خهلى وهسۆزن
نىگای نازاران چاك دلدۆزن
ئهو وهشى و ئهو پهنگ، ئیدنالهى سههر
گردبان وهفیدای نیم نىگای دلبر
قنىاتم، قووتم، زیندهگیم، شادیم
وهشیم، وهش كهفیم، جهژن و نازادیم
ئهوسا كه نازیز لاونۆمهوه
وه نیم نىگای ناز تاونۆمهوه
ئهو دهم ئارهزوم كاملن يهقین
فانى بۆ جهلام جمع ئافیلین
تهنىای تاك مانۆ پاسه ئهوسا بى
غهبرى پتسهى ئهوسا عهدهم ماوا بى

واته: خۆزگهه بهنازداریك كه دل دهلاوتیتتهوه، چونكه دل خووشى له نازار دى، جوانیى
گولهكان بههۆى بارینی بارانهوهیه، وه بولبولهكان بهسۆزهوه له دهورهى گولهكاندا
دهچریکتین و، سهرنجى نازارهكان دل دهپێكى، وه من ژيان و شادى و خووشى و جهژن و
نازادیم ئهو پۆژهیه كه یار و خوشهویستهكهه بپته سهه تهرمهكهه و بملاویتیتتهوه، ئهوسا
بهدلنیاپییهوه دههرم.

فهوزى له پارچه ههلبهستىكى تردا كه بهشیوهى سۆرانى هۆنیویهتهوه، سهبارهت بهبى
ئهمهكى جيهان و ژيان دهكهوێته لىكۆلینهوه و دهلى:

لهپر بهردى ئهجهل بۆ شیشهیى عومرم نهكا بى زوو
فیدات بم دهستوبردى، ساقییا، جامى شهرابى زوو

چييه دنيا؟ ژنيكه هر شهوئ سكيپر بهسه د فیتنه
سبهینئ زوو بهخوئنی جهرگی نههلی دل دهکا بیژوو
نهکو درچئ له دهس فرست ههتا ماوم موغهنی دهی
دهفی لی ده بهکف چاوم لهگهل نالهی پویابی زوو
پیالهی چاوی مهستی تو بهدهستی دل که نهینوشم
مهزه فرمیسکی خوئنی دل، ههتیو بیته کهبابی زوو
گیای ئومیدی من وشکه له ژیر خاکی تههنادا
دهنالی پهدهی دل هر شهو له بق شوری سهبابی زوو
حیات شیر ئینئ بق باغچهی ویصالی جانی جانانم
پهفیق ئامان له بوم له زولفی یار تهنا بی زوو
که دیم قهوسی بروی لهیلا وتم هاوار یهقین بوو لیم
وهکو مهجنوونی خیلئ هی دهکهومه ناو سهرابی زوو
له دهراگی عهشقی تو کهوتم که تی فکرم له عومری خوم
مرووری دههرو و نهیامی فهنا چوو وهک حویابی زوو
دلیم سهیدی گرفتاره بهداوی دهردی هیجرانت
خهلاسم که بهخیری خوت نهجهل ناگا نهکا بی زوو
دهسا لاده شهوی زولفت بکهه سهیری ههتاوی پروت
دهمی مردنمه ناخ قوربان بکهی ئیحیای سهوابی زوو
له لهعلی لیوی لهیلا لاله مهجنوونی پهريشان حال
مهکه مهنعی له پئی ههقدا که نادا نهو جووابی زوو
لهسهر بالینی خهه کهوتووم، دهلیل سا بی تهماشات کهه
که هاتی پامهوهسته، چاوهکهه، فهرموو خیتابی زوو
دلیم خوئنه له هیجری تو، تههنای خالی لای لیوه
دهخیلت بم خهلاسی که له پئی دایه سهرابی زوو
له فهرقی فهرقهدهین بالآتره (فهروزی) ههواي عاشق
نهگهر یاری شکاری خوئی بکا گاهئ عیتابی زوو

هۆنراوهکانی شیخ عومەر کۆ نهکراوهتهوه، بهلام مامۆستا مهلا عهبدولکهريمی مودهريس
بهشی له هۆنراوهکانی له پهراوی یادی مهرداندا نووسیوه.

- ١- به يانزىك كه له سالى ١٢٦٠ى كۆچيدا نووسراوه.
- ٢- كه شكۆلىك كه هه ندئى له هۆنراوهكانى شىخ عومهرى تىدايه.
- ٣- يادداشتهكانى خۆم سه بارهت به شىخ عومهرى بياره.

مهلا محهمه دى خاكى

١٢٥٥ - ١٣٢٦

ئهم هۆنهرمان ناوى محهمه دى و كورى ئهحمده و به پىتى ئهوه به لگانهى كه كهوتوه ته دهستان له سالى ١٢٥٥ى كۆچى له دى ئهحمده برندهى شاره زوور پىتى ناوته مهيدانى ژيانهوه. ههر له مندا ليهوه خهريكى خويندن بووه و قورئان و پهراوى ورده له كانى فارسى خويندوو و ئهوسا به فقه قيهتى چووته سليمانى و لای مهلا محهمه دى مهحوى و چند مهلايهكى تر خهريكى خويندنى فقهى ئيسلامى بووه و له پاشا چووته سنه و له ويدا خويندنه كهى تهواو كردوو و دى مهلايه تى وهرگرتوو و گهراوتهوه و زۆربهى كاتى خۆى به هۆنراوه هۆنینهوه بردووته سه ر تا له سالى ١٣٢٦ له تهمنى هفتا و يهك سالىدا كۆچى دوايى كردوو و له گردى عافواندا نىژراوه.

خاكى به يهكى له هۆنهرانى ههرمهرى كورد دىته ژمار، وهكو ده لىن زۆربهى قوتابيهكانى بوون به هۆنهر و وا دياره كاتى وانه و تنيا ههست و بيرىانى بزواندوو و ئهوانيش كورژمى هۆنراويان لى وهرگرتوو و له گه ل ئه مه شدا خاكى خه تىكى زۆر خۆشى بووه و هۆنراوهكانى به خه ته جوانه كهى نووسيوه و به يادگار به جىتى هيشتوو.

خاكى به دوو زمانى فارسى و كوردى هۆنراوى هۆنىوتهوه و له ناو هۆنراوهكانيدا چهكامهيكى سه د و شهست و نۆ هۆنراوهيى ههيه له باسى پىغه مبه ر و هاوه له كانيدا كه به چهكامه ي «نور» ناسراوه و ئهم چهكامه وهكو چهكامه ي بورده باسى پىغه مبه ريه تى پىغه مبه ر و په رجوكان و پۆشتنى بۆ ئاسمان دهكات له گه ل باسى پۆزى په سلان و تكاى پىغه مبه ر، بى گومان ئهم چهكامه له چهكامه ي بورده ي بويسيرى كه متر نيه و به رزترين چهكامه يكه له ستايشى پىغه مبه ر و هاوپتیهكانى كه ده لئى.

ببارىنى خودا بارانى هه رچى فه يز و ئىحسانه
له سه ر ئه و باعيسى خه لق و گو زیده ی جه معى ئه كوانه
ده مى سو یحى ئه زه ل داكا، هه تا شامى ئه به د به رزئ
به سو زه ی نه و نه سيمى گو ل شه ميمى لو تفه وه داكا

نه سیمې نیسبته ټی حق دانه یټکی کا به سهد دانه
 له لاله ی پروی خوئی و سه بزه ی سه حابه ی ژاله سا پرژی
 هزار ی وهک من و تو بین هوزاری نهو گولستانه
 به نه بجه د (طا) نوو و (ها) پینج و پینج و نو دهکا چوارده
 به (طه) حق نیدای کردی که یه عنی به دری تابانه
 سهد و بیست و چوار نهلفن نه بی، نه جمن هه مو میهره و
 زهکا په یدا، سوها گوم ما، نه ما جیئی نه م بخورمانه
 نه گهرچی نه نبیا جومله چرای په روانه ی نه حبابن
 هه مو په روانه ی نهو شه معن، هه شه معنی شه بستانه
 نه گهرچی هه نه بیټی به دری دهی جووری زهمانی بوو
 له کن نیشر اقی نهو شه مسه مه هه گهر ماهی که نعانه
 نه گهرچی جومله پیش که وتن له پاشا که پیشیان که وت
 له دوری شه معنی پوخساری گران مانه ندی په روانه
 هه مو حلقه به گوشتن و غاشیه به ردوشی نهو شاهن
 نه گهر عیسای کوری مه ریهم، وه گهر موسایی عیمرانه
 یه دی به یزای له باخه ل نی نه ما شهو، شه م چیه که مرق
 زو هووری نه بیرئی جه به یه ی ره نیسی نه نبیا یانه
 که لامیان راسته هه ردو بوو له گهل حق نه حمده و موسا
 ته فاهه تیان وه لی تاخر زهمین تا عهرشی په حمانه
 ته ماشای ده عوه و عیززی (أَبِیْتُ عِنْدَ رَبِّی) که ن
 خودا خانه خودا و مسته فا خوانده ی سه ری خوانه
 (أَرِنِی) و (لَنْ تَرَانِی) با نه لیت و نه شنه وی موسا
 به سائل نادرئی تاخر نهوی ده رخواردی میوانه
 توفه یلی خوانی جوودی نهو وجودی هه رچی مه وجوده
 دو (لولا) لوئلو و لالا فشانی زهینی نه م خوانه
 ده می نه یبوو له ده مدها ده م چ لی دا ده م له ده م نادم
 مه شامی زی زوکامی له م شه می په حمانه حهیرانه
 (نَفَخْتُ فِیهِ مِنْ رُوحِی) له خاتهم پرسه نهک نادم
 موعه لیم خاتمه و نادم له لای تیغلی ده بستانه

غەرمز ئىسكاتى سائىل بوو (قُلِ الرُّوحُ) جەواب فەرموو
 ۋەگەرنى خەفى بوو جان لەو ئارامى دل و جانە
 ھەيدىيى (لِي مَعَ اللَّهِ) چ سىرپرئ بوو لە بەينا چوو
 لە كەينويەينى ئەو دوانە چ زانن ئەم نەبىيانە
 كولا خەمر و قولى ھەلدا، خورۇشا جۆشى دا چەند سال
 محەمەد ساغتر بادەي سەرى نەو خومى گەردانە
 لە پۇژىكۆ لە پۇژى پووى گوھەر دەرجى دەمى دەرجە
 مەخارىج مەتلەعى پۇژن ھەموو يەك يەك جوداگانە

واتە: پىغەمبەرى گەورەي ئىسلام دروودى خواي لەسەر بى، ھەلبىژاردەي ھەموو
 بوونەومرە و خواي مەزن، ئەوى لەناو ھەمووى خەلكدا ھەلبىژاردووە بۆ ئەوھى لە دواي
 ھەمووى پىغەمبەرەكاندا پەوانەي كا و پەرتووكىكى زانستى واى بۆ بنىرئى ۋەكو قورئان بۆ
 ئەوھى پەرجۆي دەرکەوئ. بارانى بەزەيى خوايى بەبۆنى خوش و مېھرباننېوھە بىبارئ و
 ھەر دانەيەكى ئەو بارانە بېيتە سەد دانە و ئەوسا ئەو بارانە بىبارئ بەسەر گولالە سوورەي
 پرومەتى پىغەمبەرى گەورەي ئىسلام و سەوزەي ھاوھەلانيدا. پىغەمبەرەكان لە ئادەمەوھە تا
 پىغەمبەرى گەورەي ئىسلام كە سەد و بېست و چوار ھەزارن ھەموويان خوا بۆ پىنموونىي
 خەلك ناردوونى، ۋە ئەو پىغەمبەرەكانە ۋەكو چرا بوون و خەلكىش ۋەكو پەپوولە بەدەورىاندا
 سوورانەتەو، ۋە كاتى خۆرى ناوچەوانى پىغەمبەرى گەورەي ئىسلام دەرکەوت، ھەموو
 پىغەمبەرەكانى تر لەگەل يوسفدا بوون بەمانگى يەكشەوھە و لەو رووناككەيدا ون بوون.
 ھەمووى پىغەمبەرەكان چراي زانست و زانباريان ھەلكرد و لە پاشا كە پىغەمبەرى
 ئىسلام ھات لە زانستدا كەوتە پىش ئەوانەوھە. با مووساش يەدى بەيزاي خۆي بشارتتەوھە
 چونكە شەو نەما تا پىويست بن بەشەمىكى ۋەك دەستى سىي ئەو ئەمىرۆ كە خۆرى
 ناوچەوانى ھەمووى پىغەمبەرەكان ھەلاتوھە، ئىتر شەم چ نرخیكى ھەيە؟ پىغەمبەرى
 گەورەي ئىسلام لە شەوى ميعراجدا كە بانگ كرا بۆ لاى خوا بووھە مېوانى ئەو، ئەگەر
 بىژين كە خواي ديوە دروستە، چونكە مېوانى خوا بووھە، بەلام مووسا سوالكەر بوو كە
 داواي لە خوا كەرد ئەو بېينى، خواش فەرمووى: نامبىنى. خواي خۆي فەرموويە: ئەي
 محەمەد ئەگەر تۆ نەبوويتايە من ئەم زەوى و ئاسمانەم دانەدەيتنا. ۋە ئاينى پىرۆزى
 ئىسلام كە بۆ پىغەمبەر ھاتوھە باشتىرئى ئاينە بۆ ئادەمىزاد.

خاكى لەم بارەوھە بەستايشەوھە درىژە دەدا و دەلئ:

بەيانى بەينى جاھو و جا لە بەينى ئەنبىادا كەم
 رەياحىن ھەموو ئەما محەمەد رەوحى رەياحانە

شکاندی پشتی گا و ماهی به تهمکین و مختی دانیشتن
 به له هجه و له نجه سهه که بکی دهري و سهرووی به قوربانه
 له تهنک ئاوێنه ی ئه وه لدا به کهس پرووی خۆی تهواو نه نواند
 دووم بالانما پروونه برۆ ووی ئه و لهوا پروانه
 له له علی نابی نایابی وتم ئاخـــــر ده می ده می ده م
 حه لاوت خۆش ده م و لیومی به هم چه سپانه چه سپانه
 له پی خوی ئه و که سه پهل کرد له عیشقی یوسف ئه ردهیدی
 دلی خۆی بی خه به ر ئه بری له جیاتی دهستی مه ستانه
 له داغی جیبی، گول چاکی به خسی خۆی برده هتا دامنه
 مه لین یاغی بوو باغی بوو، ئه و یاخی بوو خه ندانه
 له ئه فکاری ده می ماته، و میا نه شه ی له گه لدا بی
 له بی چاو و ده می خونه عه جب کۆل چاری حهیرانه
 نه ترسم ببنه پامالی بلند ته بعاتی سه فکرم
 په سین پایهی مه قاماتی بلیم که یوانی که یوانه
 ئه مه مه علومه خاکی! نه علی که مته ر به نده ی ئه و شاهه
 که دوری تاجی فه رقی فهیرقه ی نه قتابی که یانانه
 له دوری هه مرهنگی بۆنیککی که فی پی پاک ی ئه و وێله
 گولی چی، بولبول ئیتر چی ئه و ئه م سهووری سه ر پانه
 به یادی پرووی شه و ئه و پۆژه به پۆژه پرووی له پرووی پۆژه
 که دوری ئه سلی ده رد و دا به ئی هه ر عه کسه ی ده رمانه
 موجه عه د گه ی سهووی لوه لی به له ولای چ ژانی کرد
 به زهیلی هه ر چلا دهستی ده پی چی ده سته دامانه
 دلارا راستین سهرووی قه دی دلجۆی عه تارد دی
 له سه می سه می قه دی سه می قه دی خه م بۆ قه وسانه
 جه نابی حه زره تی باری به توره ی ئه و نه لی: (وَاللَّيْلُ)
 به غوره ی نه بیر جبه یی خوا خۆی (وَالضُّحَى) خوا نه
 له هه ولی پۆژه که ی (يَوْمَ يَخْضَرُ الْمَرْءُ) وا بی بین
 نه ی جی گۆ و چه و گانه، ئه و مهیدانی مهردانه

له لای هر سه روهرئ سهد داد و بیداد و شه فاعمت که ی
 نه لئ من نیمه حاشا تاقه تی نه م دار و دیوانه
 بنالین و هکو بولبول، به خه ی خوت له ت بکه ی وهک گول
 ده می ناپشکوئ وهک خونچه، دل خوئیننی نه حزانه
 (صفی الله) نییه قابیل خه لاس کا (هابیل) و (قابیل)
 له نسل و یاری بیزاره چ جی نه غیار و بیگانه
 (نجی الله) له توفانی غه می خو یا وه ها غه رقه
 له ساما (سام) ی لای (یافت) وه زانی (حام) (که نعان)،
 خه له تهرزی خه لیل گیره، خه یالی خیلای خو ی نا کا
 چ حالای بی خه لیلی وا ته غافول وهرزی خوللانه
 خو داوود دی که وا کردی زری له م ئاسنی سارده
 له تاوی خو ی ته واو دل سهردی نه حوالی سلیمان

واته: دمه ویست سه باره ت به قسه و راوئژی شیرینی پیغه مبهری گهره ی ئیسلام بدویم،
 به لام شیرینی فرمایشته کانی دم و لیومی به یه کدا نووساند. پیغه مبهر له بهر زور
 بیرکردنه وه که متر قسه ی کردوه، نهویش به زهرده خنه وه دواوه، وه وهکو خونچه ی گول وا
 بووه، وه چاوی هر بق وردبوونه وه و تیگه یشتن بووه که نه مه خوویکی زور په سنده بویه
 هرچی گول هیه له بی چاو و ده میی خونچه سهرسامن و، له سهرسامیدا چاویان له
 خونچه داپچریوه (خاکی) سوئی بچووکتترین بهنده ی شایه یه که دوری تاجی سهری گهره
 گهره ی که یانییه کانه، هرچی گول و عهتری جیهان هیه، نهک به دوری بونیککی بهری پی
 نه ودا عه ودا ل بن، به لکو به دوری بونیک که له بونی بهری پی نه و بچی، وئیل و سهرگردانن،
 نیتر بونی گول ده بی چی بی؟ لاو لاو له داخا ژانی کردوه، وه له بهر ژانی دلی خو یه تی که
 له گه ل دهستی بگاته هر چلایک دهستی ئیوه ده پیچی وهک دهسته و دامانی بی وایه، نه ی
 نارامیی دل! - نه ستیره ی عه تارد که چاوی که و ته سه ولی بالات، له سامی قه د و - بالات
 کوم بووه وه. کاتئ که رژی په سلان بی له و رژدها برا له برا و کوپ له دایک و له باوک و
 پیاو له کوپان و ژنه که ی رهم دهکا و کهس ئاگای له کهس نابئ، وه کهس تکای پی ناکری
 ته نیا پیغه مبهری گهره ی ئیسلام نه بی.

خاکی درژده دهادته ستایشه که ی و ده لئ:

له بی می ئینتقامی قادری موختاری زونتقام
 سلیمان بی می مارئکی هیه له م موره وردانه

678

رجای تاجی شەفاعەتیە ئەگەر هەر سەر بەسەوداێی
 منی عاسی ئومێدیکم ئەگەر بێ هەر گوناھانە
 سوھایی بێ بەھام، عەزمە حوزووری خەزەھتی پۆژیم
 دیاری نادیاڕی حەسەبێ حەالی نادیاڕانە
 گەدا دیاری ئەبا بۆ شا وەلیکین کەم بەفکری زۆر
 قووبوول فەرموو کەریمانە لە من دیاریی فەقیرانە
 ئەبێ (خاکی) ئەتۆ خۆت چی و دیاری تۆ ئەبێ چی بێ؟
 لە بۆ شاھی عەرەب ھەرگیز نەلێی ئەم شیعەرە کوردانە
 مەگەر شاھی روسول، ھادیی سوپول، سەرخێلی جوملە و کول
 بەئێحسانێ بکا تەحسین بێ وەک شیعری حەسانە

واتە: پێغەمبەری گەورە ئیسلام وەکو سەولیک وایە کە لە کەناری جۆبارێکی راستیدا
 روابێ و گەورە بووبێ، وە بەیارمەتی خوا دێ بۆ پزگارکردنی گوناھکارانی ئۆمەتی. چاوی
 شەمشەمە کوێرە چەند تێ دەگات لە گەورەیی و پووناکیی خۆر بەئاسمانە، ژیری منیش
 ھەر ئەوەندە تێ دەگات لە گەورەیی پێغەمبەر، پلەیی گەورەیی پێغەمبەر بەکەس نازمێرێ
 و نازانرێ کەواتە پەوا نییە کەس دەمی بۆ بەرێ، بەلکو وا چاکە بۆ دانا و نادان کە دان
 بێتین بەنەزانایی خۆیان لەم پووەوە یەکیەک خوا لە قورئانا پێی بێ: (وَأَنْتَ أَعْلَى خُلُقٍ عَظِيمٍ)
 ئیتەر چ پێویستیەکی ھەیە بەستایشی ئەم و ئەو من ئەو ئەستێرە بێ نرخەم و لەگەڵ
 ئەوھشدا دەمەوێ بچمە لای خۆر کە پێغەمبەری گەورە ئیسلامە، کە وابوو ھیچ نەنگێکی
 تێدا نییە کە من ئەم چەکامە کوردییە بکەم بەدیاری دەستم و پێشکەشی کەمە پێغەمبەری
 گەورە ئیسلام.

سەرچاوەکان

- ١- مەلا محەمەدی خاکی، نووسینی شیخ محەمەدی خاڵ، لە بەرگی شەمشەمی گۆفاری کۆری
 زانیاری کورد - بەغدا، ١٩٧٨.
- ٢- یاداشتەکانی خۆم سەبارەت بەمەلا محەمەدی خاکی.

ئەمىن ئاغاي ئەختەر

۱۲۵۹ - ۱۳۰۷

ئەم ھۆنەرمان ناۋى ئەمىن و كۆرى حاجى بەكر ئاغايە و نازناۋى ھۆنراۋى ئەختەر و لە بنەمالەى ھەيزايرانە. بەپىتى ئەو زانباريانەى كە كەوتوونەتە دەستمان، لە سالى ۱۲۵۹ى كۆچى لە كۆيەدا پىتى ناوەتە مەيدانى ژيانەو. ھەر لە مندالىيەو خەرىكى خويندن بوو و لە پاشا چووتە حوجرەى فەقىيان و لەلاى مەلا سىمايلى فەنگ ماوھىك خويندوويەتى و ئەوسا بۆ خويندن لەگەل براكەيدا چووتە بەغدا و لەلاى مەلا تاھا دىمەلانى ماوھىك ماوھتەو تا خويندەكەى تەواو كردوو و لەبەرئەوھى ھەوالى مردنى باوكى پى گەشتوو گەراوھتەو زىد و مەلەندەكەى خۆى بووتە جىنشىنى باوكى و خەرىكى كاروبارى ناوچەكە بوو تا لە سالى ۱۳۰۷ لە تەمەنى چل و ھەشت سالىدا كۆچى دوايى كردوو و ھەر لە كۆيەدا نىژراو.

ئەختەر وەكو زۆربەى ھۆنەرانى تر سەرەتا شەيداي چاۋەندازى زىد و مەلەندەكەى بوو و لەپال ئەمىشەو جوانبى يارەكەى ئەۋەندەى تر ئاۋرى كورژمەكەى خۆش كردوو. وەكو دەلەن لە تافى جوانيدا دلى چوو لە كىژىك بەناۋى رابى بەجۆرى كە ھۆى ھەلقولەنى سەرچاۋى ھۆنراۋى ھەر ئەو كىژە بوو و لە پاشا چەند كەستىك دەنیزىتە خوازىنى دايكى كچەكە وەلاميان دەداتەو كە بەمنداى شىرى يەكتريان خواردوو و بۆ يەك ناشىن. بەللى ئەختەر سەرەتا بەم جۆرە دەكەۋىتە ناو ئەۋىنەو و لە پارچە ھەلبەستىكا لەگەلدا دەكەۋىتە راز و گلەيى و بەم جۆرە دەردى دلى خۆى ھەلدەپىژى و دەللى:

ئەمان ساقى دلى شەيدا لە جەۋرى دىدە غەمگىنە
لە نەشئەى چاۋەكەى مەستت پىالە پر كە بۆم بىنە
فەيداي چاۋى سىياھت بوو كە ھۆشم بوو ئەۋىشم چو
بەتاراجى نىگاھت چو، ئەگەر عەقل و ئەگەر دىنە
لە ھىجرى قامەتى سەرۋت وەكو قومرى بەرۆژ و شەو
لە باغى زىندەكى پىشەم ھەمىشە ئاھ و نالەنە
ئەگەر مەقسوودەكەت مەرگى منە فرمان دە تا بمرم
لە تۆم رۆح چاۋ نىە رۆحم لەبەرچى ئەم ھەموو قىنە
بەداغى، عەشقى رۆخسارت وەھا لەت لەت بوو جەرگم
وەكو لالە ھەموو ئەعزام بەخوۋىنى دىدە رەنگىنە

گوئى له قهولئى ره قىبان چا كه نه گرى تاكو رۆح ماوه
له سینه خارى هیجرانت به دهستی وهسل دهرینه
گولم سووچم چ بوو دوو چاوه كهت بئى پهمم و مروهت بوون
دهخيلت بم عنايةت كه كه «ئهخته» زار و مهسكینه

واته: ئهئى مهیگێ! له بهر ستهمى یار به جارئ كه وتووته ناو خهم و په ژارهوه، به قوربانى
چاوى رهشت بم، كه مێك هۆشم بوو، ئه ویشم له دهست دهرچوو، ته نانهت ئاوهز و دینیشم
به تالانى سهرنجت چوو، وه به خۆى دیتنى به ژن و بالائى سهولت، وهكو قومرى به پۆژ و شهو
له باخى ژباندا دهنا لێم، ئه گهر مه بهستت مهرگى منه، فهرمان بده تا بمرم، چونكه له بهر تو
گیانم ناوئى و نامادهم گيانى خۆم له پیتا بهختهكم. به داخى ئه وینى پرومهتت جهرگم وهها
لهت لهت بووه كه وهكو گولاله تهواوى ئازاى لهشم به خوین پهنگین بووه، گوئى به قسهى
ناحهزان مه ده و ههتاكو گيانم ماوه ومه دركى دوریت له دلم دهر بینه. ئهئى گوله كه!م
گونا هم چ بوو كه چاوهكانت له حهناى مندا بپهزهى بوون، دهسا بهزه میت پیتما بئى، چونكه
«ئهخته» زار و نزار و بپچارهیه.

ئهخته وهكو ده لێن پیاوێكى بهرچاوتیر و بهخشنده و میهره بان و به بهزهى بووه، وه
له گهڵ توركهكانى عوسمانیدا بهر بهر كهانی کردوه و له سه ره ئه م کاره ساتیشه گیراوه و له
پاشا پرگاره بووه.

ئهخته هه موو ده م دهستگروئى هۆنه ران و وێژه وانان و نووسه رانى ده کرد و
دیواخانه كهئى شوئینى کۆبوونه وهئى هۆنه ران و بوژانئى کوردئى ئه و سه رده مه بوو، وه چهن دین
جار له گهڵ حاجى قادری کۆبى و نالى و شیخ رهزا و كه یفیدا پازونیا زى کردوه و
ئه نجومه نئى وێژه یی پێك هئناوه. ئه م هۆنه ره دیوانێكى بهرز و نایابى هه یه كه هئشتا له
چاپ نه دراوه.

سه رچاوه كان

۱ به یازنیک كه له سالئى ۱۳۱۲ دا نووسراوه.

۲- یادداشتهكانى خۆم سه بارهت به ئهخته.

حەسەن كەنۆشى جنووبى

۱۲۶۰ - ۱۳۱۴

ئەم ھۆنەرمان ناوى حەسەن و كۆرى ئەحمەدى جاف و بەحەسەن كەنۆش ناسراو و نازناوى ھۆنراوى جنووبييە. بەپىتى ئەو بەلگانەى كە كەوتونەتە دەستمان لە سالى ۱۲۶۰ى كۆچى لە دىتى كچان كە لە چەند كىلۆمەترىي ھەلەبجە دايە، لە دايك بوو و ھەر لەوتشدا پى گەيشتوو و لە سالى ۱۳۱۴ لە تەمەنى پەنجا و چوار سالىدا كۆچى دوايىي كردوو و نىژراو.

پا وايە كە حەسەن كەنۆش لە تيرەى خانچيە و ئەم تيرەش لە بنەرەتا لە ھۆزى زەنگەنەيە و ھەندىكىش دەلەين لە ھۆزى دەلۆيە و بريتكىش دەلەين جافە، بەلام لە پاش ليكۆلەنەويەكى زۆر بۆمان دەرەكوت لە عىلى جافە و لە دەورى ھەمە پاشاي جافدا زياو و چەند ھەلبەستىكى بەھەمە پاشادا ھەلداو و لەگەل ميرزا مەحمودى زەنگەنەى مەھاكدا ھاوچەرەخ بوو و ھۆنراويان بۆ يەكتر ناردوو.

زۆربەى نووسەران و زانايانى كورد لاين وايە كە حەسەن كەنۆش ھۆنەرىكى نەخۆيندەوار بوو. بۆ وێنە مامۆستا ئەمىن فەيزى بەگ لە پەراوى «ئەنجومەنى ئەدىبان»دا دەلەى: «لە ولاتى باباندا گەلە پياوى تىگەيشتوو و چوست و چالاک سەريان ھەلداو كە ھىچيان نەخۆيندوو و لەگەل ئەوھشدا زۆر ھۆنراوى جوان و بەرزيان ھۆنيوھتو و كە يەكەى لەوانە حەسەن كەنۆشە».

دەگىرپنەو و دەلەين كە حەسەن كەنۆش لە باوكىيەو ھەلە زەويەك و دوو گا و ھەندى پىخەف و مالى قورىنى لە دىتى كچان بەكەلەپوور پى گەيشتبوو و ژيانىكى سادەى دەرەدە سەر و نان و دوى خۆى بەخواردەمەنى و ژيانى ھىچ مير و پادشايەك نەدەگۆراو، وە لە ژيانى خۆى گەلە پرازى بوو و لەگەل ئەوھشدا خەلك خۆشيان دەويست و ھەموو دەم دەھاتنە لای و لە دەورى كۆ دەبوونەو و ئەويش ھۆنراوى بۆيان دەھۆينەو و خەلكيش ھۆنراوھەكانى ئەويان لەبەر دەكردن و بۆ خەلكى تر دەيانگىرانەو.

ئەم ھەرزىرە ساويلەكە كە خەلك خۆشيان دەويست و قسەيان لى دەبيست، لە ھۆنراوھەكانيا ژيانى سادەى خۆى ستايش دەكا و لە پارچە ھەلبەستىكدا كە بەشپۆھى جافى ھۆنيوھتو و چەند ھۆنراوێكى گەيشتووھتە دەستى ئىمە و دەلەى: بنیادەم ئەگەر دوو گا بەپىنتىتە دەست و جووتى پى بكا و لە دەشت و كىودا خەرىكى شىف برين پى و بەھۆى كارەكەيەو ژیان باتە سەر و پىويستى بەكەس و ناكەس نەكەوئ و بارى ژيانى

خۆی به چاکی هه‌لسوورینن، ئه‌و کاره‌ له‌وه‌ چاتره‌ که‌ سه‌ر بۆ که‌ستیک دانه‌وینن و کرپنۆشی
بۆ به‌ری:

گه‌ر دوو گا بۆ خوه‌ت تو بئیرته‌ ده‌س
که‌لت نه‌که‌فئ وه‌ که‌س و ناکه‌س
جفتی پئ بکه‌ی له‌ ده‌شت و له‌ کتف
هه‌ر به‌شه‌که‌تی پتیا‌ن بو‌ری شی‌ف
ژیانی خوه‌تی پئ بچه‌رخینن
له‌وه‌ باشتره‌ سه‌ر دانه‌وینن

هه‌نهر سه‌ره‌نجام وازی له‌ قنیا‌ت و ژیا‌نی ساویلکه‌ی خۆی هت‌نا و بو‌وه‌ پیاوی همه‌
پاشا و خۆی خسته‌ ژێر پکێفی ئه‌و، چونکه‌ له‌و ده‌مه‌دا ئه‌گه‌ر که‌ستیک پیاوێکی زۆردار و
به‌ده‌سه‌لات ده‌ستی به‌سه‌ری‌دا نه‌کیشایه‌ نه‌یده‌توانی له‌ ئه‌وه‌یه‌ری هت‌مینیدا ژیا‌ن با‌ته‌ سه‌ر و
ده‌بوا له‌ ژێر چه‌پۆکی ئه‌م و ئه‌ودا بو‌وا‌یه‌ و وست‌ه‌ی لێ‌وه‌ نه‌هاتایه‌، ئه‌وه‌ بو‌و که‌ هه‌نهر ناچار
که‌وت بو‌واته‌ لای همه‌ پاشای جاف و پارچه‌ هه‌لبه‌ستیک‌ی به‌ئه‌ودا هه‌لداوه‌.

وه‌کو ده‌لێن به‌ده‌ستووری همه‌ پاشا هه‌نراوه‌کانی سه‌سه‌ن که‌نۆش کۆکراونه‌ته‌وه‌ و له‌
ده‌فته‌ریک‌دا نووسراون، به‌لام له‌ ئا‌زاوه‌ییک‌دا ئه‌و دیوانه‌ له‌ناوچووه‌ و ئه‌و هه‌نراوانه‌ش که‌
ئێستا که‌وتووه‌ته‌ ده‌ست، خه‌لک ده‌م به‌ده‌م ده‌یگیرنه‌وه‌ و هه‌ندیک‌کیشیا‌ن له‌ناو به‌یا‌ز و
که‌شکۆله‌کان‌دا نووسراون و پارێزراون.

سه‌سه‌ن که‌نۆش وه‌کو ده‌لێن له‌ هه‌موو باب‌ه‌تیک‌وه‌ هه‌نراوی هه‌نیوه‌ته‌وه‌، دل‌داری، ئایینی،
سروش‌تی، کۆمه‌لایه‌تی و ستایشی. ئه‌مه‌ش پارچه‌ هه‌لبه‌ستیک‌ی ئه‌م هه‌نهره‌ به‌زاراوه‌ی
گۆزانی که‌ گه‌لی جیناسی جوانی تیدا به‌کار بردووه‌، وه‌کو ده‌لئ:

جه به‌یانه‌وه، جه به‌یانه‌وه خالئ دیم وه‌ به‌ین دوو به‌یانه‌وه
حه‌کا‌کان ده‌ور گشت به‌یانه‌وه کئ دین مه‌غریب وه‌ به‌یانه‌وه؟
تا «حه‌سه‌ن» وه‌ خاک سه‌رمه‌نیا‌نه‌وه هه‌ر هام وه‌ حه‌سه‌رت ئه‌و به‌یانه‌وه

واته‌: خالئکم له‌ نیتوان مه‌مه‌که‌کانی یاردا دی که‌ وه‌کو ئه‌ستیره‌ی به‌یا‌ن ده‌دره‌وشایه‌وه‌،
ئهی زانیا‌ن و فره‌ زانا‌نی ده‌ور هه‌مووتا‌ن وه‌رن و بیر بکه‌نه‌وه‌ و بزانا‌ن که‌ چ که‌ستیک
خۆزئا‌وای له‌گه‌ل به‌یا‌ندا دیوه‌؟ تا «حه‌سه‌ن» سه‌ر ده‌نیت‌ه‌ ناو خا‌گه‌وه‌، هه‌موو ده‌م ها له‌ بیر
و په‌ژاره‌ی ئه‌و دوو مه‌مه‌که‌وه‌ که‌ وه‌کو به‌ی وانه‌.

به‌پاستی سه‌سه‌ن که‌نۆش له‌ باب‌ه‌ت جیناس و وش‌ه‌ی جوان و په‌نگینه‌وه‌ زیره‌کا‌نه‌
هاتووه‌ته‌ مه‌یدا‌نه‌وه‌ و لێ‌رده‌ا وش‌ه‌ی (به‌یانه‌وه‌)ی به‌چه‌ند مانا به‌کار بردووه‌ و هه‌روه‌ها

سینگى ياره‌كه‌ى چواندووته ئاسمان و مه‌كه‌كانى كردووته ئه‌ستېره كه له ئاسمانى يارا ده‌روه‌شنه‌وه، وه مرۆ سه‌رى سوورده‌مىنى كه نه‌خوئنده‌وارىكى وا چۆن ئه‌و هه‌موو جىناس و مانايه‌ى له هۆنراوه‌كانيدا به‌كار بردوو، كه كه‌متر هۆنه‌رىك توانيوه‌تى ئه‌و كارانه بكات.

سه‌رچاوه‌كان

- ۱- پشته‌ى مروارى، به‌رگى چواره‌م - عه‌لائه‌دين سه‌جادى، به‌غدا، ۱۹۲۹.
- ۲- ئه‌نجومه‌نى ئه‌ديبان - ئه‌مىن فه‌يزى - به‌غدا، ۱۹۸۳.
- ۳- مێژووى ئه‌ده‌بى كوردى - عه‌لائه‌دين سه‌جادى - به‌غدا، ۱۹۵۲.
- ۴- يادداشته‌كانى خۆم سه‌باره‌ت به‌حه‌سه‌ن كه‌نۆش.

مه‌لا سالحى ئاهى

۱۲۶۲ - ۱۳۲۴

ئهم هۆنه‌رهمان ناوى سالح، كورپى ئه‌حمه‌د و نازناوى هۆنراوى ئاهىيه. به‌پىتى ئه‌و به‌لگانه‌ى كه كه‌وتووته ده‌ستمان له سالى ۱۲۶۲ى كۆچى له سلېمانى له داىك بووه، هه‌ر له مندالىيه‌وه خه‌رىكى خوئندن بووه و له پاشا چووته حوگره‌ى فه‌قييان بۆ خوئندن زۆربه‌ى مه‌لبه‌نده‌كانى كوردستان گه‌راوه و سه‌رئه‌نجام له كۆيه ودى مه‌لايه‌تى وه‌رگرتوو و گه‌راوه‌ته‌وه زێد و مه‌لبه‌نده‌كه‌ى خۆى و له‌وێدا خه‌رىكى پېنوئىنى خه‌لك و وانه و تنه‌وه بووه و له پاشا ماوه‌يك چووته كۆيه و زۆربه‌ى ژيانى له‌و شارهدا بردووته سه‌ر و دواى ئه‌وه گه‌راوه‌ته زێده‌كه‌ى خۆى و له سالى ۱۳۲۴ له ته‌مه‌نى شه‌ست و دوو سالىدا كۆچى دواى كردوو و له گردى سه‌يواندا نێژراوه.

ئاهى به‌يه‌كى له هۆنه‌ره‌ پايه‌به‌رزه‌كانى كورد ديته ژمار و هۆنراوه‌كانى گه‌لى ته‌پ و پاراو و شيرين و په‌وانن. به‌داخه‌وه هۆنراوه‌كانى ئهم هۆنه‌ره تا ئېستا كۆ نه‌كراوه‌ته‌وه و هه‌كو ده‌لێن له دواى مردنى ديوانىكى به‌رز و نايابى بووه كه وه‌كو گه‌لى له شوئنه‌واره‌كانى ترى وێژه‌ى ده‌ست به‌ده‌ست كه‌وتوو و له‌ناوچوو ئه‌مه‌ش چهند پارچه هه‌لبه‌ستىكى ئهم هۆنه‌ره كه ده‌لى:

نوكته‌ى ده‌مى مه‌خفى له فلاتوونى خه‌يا له
سېرىكه به‌صه‌د فه‌لسه‌فى ئيزاحى مه‌حاله
من سه‌تحيى ئهم عىلمه‌مه، له‌و وه‌قته‌وه قوربان
نه‌و خېزى خه‌تت حاشيه‌ى فه‌نى جه‌ماله

پهروانه سیف، دَل بهچرای عاریزی پاکت
 سهرباخته و سووختهی بی پهر و باله
 سرمه‌ست و بریندار، موژه و چاوی خوماره
 ماتم زده و شیفته‌یی په‌رچم و خاله
 (ناهی!) که غولام و خه‌دهمی هه‌زهرتی یاری
 نالّی بخهره گویت‌هوه وهک هه‌لقه له ناله

واته: رازی ده‌مت له نه‌فلاتوون که پیتۆلّیکی که‌وره‌ی ویتان بووه وهکو خه‌یال وایه و نه‌و
 یازه به‌هیچ جوړ بۆ نه‌و لّیک نادرته‌وه. من له‌و کاته‌وه په‌یم به‌م زانسته بردووه که چاوم
 که‌وته جوانی و شو‌خوشه‌نگیی تۆ و، وهکو په‌پووله به‌دهوری شه‌می بالّو پرومه‌تتدا
 سووتاوم و، ئیستا که سرمه‌ست و برینداری برژانگه‌کانی چاوتم و به‌هۆی په‌رچم و
 خالته‌وه خه‌ریکی شین و شیوه‌م نه‌ی ناه‌ی ده‌سا وهکو خو‌لامتکی یار، نالّیک وهک نالّقه
 بخهره گویت‌هوه با له‌ناو خه‌لکدا دیاربی و هه‌موو که‌سیک بزانی که تۆ غولامی هه‌لقه
 به‌گویتی یاری.

ناهی له پارچه هه‌لبه‌ستیکێ تردا ده‌لّی:

خودا هه‌لناگرێ چاوم نه‌ه‌نده شیت و شه‌یدا بم
 له مابه‌ینی خه‌لایقدا وه‌ها مه‌هتووک و پيسوا بم
 که‌لّی ده‌فعه ده‌لّیم بّیم دَل بگۆرم خۆم له‌وئ لادهم
 له دوو پّندا خه‌ریک مام بلا و چاکه یه‌کرا بم
 چ ئینسافیکه نه‌ی نه‌ی قامه‌ت و غونچه ده‌هان و شوخ
 وه‌کو بولبول هه‌میشه هه‌ر به‌هاوار و غه‌وغا بم
 هه‌تا که‌ی سا زه‌قوومی می‌حنه‌ت و دوریت بجیژم من
 به‌شیتی وّیل و سه‌رکه‌ردانی ده‌شت و کتو و سه‌حرا بم
 ده‌بّی (ناهی) له جه‌ژنی وه‌سلّی دل‌به‌ردا، به‌قوربان
 قه‌دی باریک و، لّیوی نال و، چاوی مه‌ست و شه‌هلا بم

واته: نه‌ی خو‌شه‌ویسته‌که‌م! خوا هه‌لناگرێ نه‌ه‌نده شیت و شه‌یدات بم و له‌ناو خه‌لکدا
 به‌ته‌واوی پيسوا بم. که‌لّی جار ده‌مه‌وئ دَل بگۆرم و خۆم له‌و نه‌وینه لادهم، به‌لام هه‌ر ده‌لّیم
 با وا بمیتمه‌وه و په‌نگه یار به‌زه‌بی پیمایه‌ی لّی بکاته‌وه. ئایا نه‌مه دروسته که من
 وه‌کو بولبول بۆ بالّی به‌رزی و ده‌می وه‌کو غونچه‌ی تۆ بجهریکینم تا که‌ی نه‌م نازار و

په نجهت بچيژم و له دوورۍ تڼ بڼالينم و وهكو شيت له دهشت و كټوا ټاواره بم؟ ټاهي له جهژني پټگه يشتني دل بهر دا ده بټته قورباني قهډي باريك و لټوي ټال و چاوي مهستي ټو ياره.

ټاهي وادياره له ژياندا زور كهوتو وهته ناو خهم و په ژاره وه و ژيان به جاري تهنگي پټ هه لچنيوه و ټازاري داوه، بڼه له پارچه هه لبه ستيكيدا له ژياني سكا لا و گازنده دهكا و بهم چه شنه دهردي دلي هه لده پيژي و دهلي:

به دهست ټم چه رځي كه چ په فتاره وه چ مه زلووم
چ مالويزان و په نجه پډم، چ مه مووم، چ مه غمووم
نييه مومكين له دلدا زه پهي شادي، چ خاك ټي كه م
مه گهر پڅي ټه زه ل غم بوو به پڅي و رزي مه قسووم
له مه كتوبي زه مانه گهر چه زور وه قته نه زه ربازم
نه بوو حرفي به غه يري ميحنهت و دلسه ردي مه فمووم
عه لاوه ي دهردي دونيايي له لايه كه وه خو من
گرفتاري په قبيبي شووم و به دكرداري مه زمووم
هه تا ده مرم بلا مه شغوول ټاه و شين و زاري بم
كه دونيا وبي، تالع وبي، دوشمن وبي، مه عدووم

واته: به دهست ټم چه رځه وه گرفتار بووم به جاري مالويزان و خه فته بار و په نجه پډ بووم، تو زقاليك شاديم له دلدا نه ماوه و نازانم چ خاك ټي به سه ردا كه م، وا دياره هر له پڅي بهرينه وه كه پڅي به ش كراوه، من خهم و خه فته بووه ته به شم و چاره په شم، جگه له دهردي و په نجي دنيا كه گيروده ي بووم، گرفتاري ميمل و ملو زميشم، هه تا ده مرم با هر له شين و زاريدا بم، ټه گهر دنيا وبي و به ختم وبي و دوشمن وبي، دياره به جاري ته فروتونا دهم.

سه رچاوه كان

۱- ټه نجومه ني ټه دييان، دانر ټمين فريزي بهك - به غدا، ۱۹۸۳.

۲- به يازيكي كوڼ كه له سالي ۱۲۳۵ ي كوچيدا نووسراوه.

۳- يادداشته كان ي خو م سه بارهت به ټاهي.

مهلا قادری جاف

۱۳۲۶ - ۱۲۶۷

ئەم ھۆنەرمان ناوی قادر كۆپى مۆمنى جافە و بەپىي ئەر بەلگانەي كە كەوتوونەتە دەستمان لە ساڵى ۱۲۶۷ى كۆچىدا پىي ناوتە مەيدانى ژيانەو و ھەر لەوئشدا پىي گەشتوو و ھەر لە مندا لىدا لەلای باوكى خەرىكى خويندن بوو و ئەوسا چوووتە حوجرەي فەقىيان و بۆ خويندن زۆربەي ناوچەكانى كوردستان گەراو و سەرئەنجام لە ھەلەبجە لەلای مەلا عەبدولمەھمانى پىنجوينى خويندەكەي تەواو كردوو و گەراوتەو زىد و مەلەبەندەكەي خۆي و پاشماوئى ژيانى بەوانە وتنەو و پىنوئىنى خەلك بردوووتە سەر تا لە ساڵى ۱۳۲۶ لە تەمەنى پەنجا و نۆ سالىدا كۆچى دوايى كردوو.

مامۆستا مەلا عەبدولكەرىمى مودەرىس لە پەراوى يادى مەرداندا دەلئى: وەك بىستوو مەلا قادر لە زۆر شوئىن وانەي وتوو، يەكەم جار لای شىخ حسينى چرچە قەلا بوو و پاشان ھاتوووتە پرىس و ماوئەيەكى زۆر لەوئى بوو و ئەوجا بەفەرمانى مەحمود پاشاي جاف چوووتە قزىابات تا كۆچى دوايى كردوو و لەوئدا بوو و لە بەھارى ساڵى ۱۳۲۶ى كۆچى لە قزىاباتدا جىھانى بەجئ ھىشتوو.

مەلا قادر لە ھۆنەرمانەي ھۆنراودا دەستىكى بەرز و بالائى ھەبوو و ھۆنراوكانى زۆر پاراو و شىرىن و پەوان. مەلا قادر لە پارچە ھەلبەستىكىدا سەبارەت بەكەلوپەلى دەوارى دەوار نشىنانەو دواو و ناوى گەلئ ئامرازى بەيادگار بەجئ ھىشتوو وەكو دەلئى:

فیراقي تۆ لە (ھەردە)ی دل و دەس و دەم
 ھەلئى دا (پەش دەواری) مەینەت و غەم
 بە (گروئس)ی سییا تارى پەزارەم
 بە(مىخ)ی مەحکەمى نالە و شەرارەم
 (چلە)ی فرمىسكى (قوئف)ی چاوەکانم
 (چالەم) قامەت خەمىدەي وەك كەمانم
 بە (كۆماج)ی (ھەسوون)ی بئ دەماخم
 بە(تیللا) و (چىخ)ی (ئەسپەریتچ)ی ناخم
 (سنگ) و (كووچیل) و (سەردرز)ی ھەناسەم
 بەسەیلی (دوودەم)ی خوونینی تاسەم

له (بەر مال) و له (پش مال) تالە حالم
دەنالتینم، دەلیم وێرانه مالم

واته: ئەو خۆشه‌ویسته‌که‌م! دورویی تۆ له (هه‌رده‌ی) دڵ، (ره‌ش ده‌وار) ی خه‌م و مه‌ینه‌تی هه‌ل دا، وه‌ به‌ [گورێس] ی ره‌شی په‌ژاره‌م و به‌ (میخ) ی پته‌وی ناله‌ی ده‌روونم، وه‌ (چله‌) ی فرمی‌سکی (قولف) ی چاوه‌کانه‌م، وه‌ به‌ (کۆماج) ی (هه‌سوون) و به‌ (تیل) و (چیخ) و (ئه‌سپه‌رپیچ)، وه‌ به‌ (سنگ) و (کووچیل) و (سه‌ردرزی) هه‌ناسه‌م و به‌ لافاوی (دووده‌م) ی خوێنی تاسه‌م و له‌ (بهر مال) و (پش مال) ی تالە حالم، هه‌ر ده‌نالتینم و ده‌لیم: وێرانه مالم.

سه‌رچاوه‌کان

- ۱- یادی مه‌ردان، نووسراوی مه‌لا عه‌بدولکه‌ریمی موده‌ریس - به‌غدا، ۱۹۵۸.
- ۲- به‌یازیک که‌ له‌ ساڵی ۱۳۲۷دا نووسراوه
- ۳- یادداشته‌کانی خۆم سه‌باره‌ت به‌مه‌لا قادری جاف.

مه‌لا حه‌مدوونی کوێر

۱۲۷۸-۱۳۳۶

ئهم هۆنه‌رمان ناوی حه‌مدوون و کویری مه‌لا ئه‌حمه‌دی شارباژێرییه و به‌پیتی ئه‌و به‌لگانه‌ی که‌ وه‌توونه‌ته‌ ده‌ستمان له‌ ساڵی ۱۲۷۸ ی کۆچی له‌ شاری سلێمانیدا له‌ دایک بووه. هه‌ر له‌ منداڵیه‌وه له‌ لای باوکی خه‌ریکی خوێندن بووه و پاشان به‌فه‌قییه‌تی گه‌لی شوێنی کوردستان گه‌راوه و خوێندویه‌تی، له‌ تافی جوانیدا تووشی نه‌خۆشیی ئاوه‌ ده‌بی و به‌هۆی ئه‌و نه‌خۆشییه‌وه هه‌ردوو چاوی کوێر ده‌بن و له‌ به‌رئه‌وه‌ی زۆربه‌ی سووره‌کانی قورئانی پیرۆزی له‌ به‌ر بووه، به‌م چه‌شنه‌ شار به‌شار و دێ به‌دێ گه‌راوه و سه‌ره‌نجام گه‌راوته‌وه زێد و مه‌لبه‌نده‌که‌ی خۆی و له‌ ساڵی ۱۳۳۶ له‌ ته‌مه‌نی په‌نجا و هه‌شت ساڵیدا له‌ هه‌له‌بجه کۆچی دوا‌یی کردووه و له‌ ژێر دارمه‌کی پیر مه‌مه‌دا نێژراوه.

هه‌ندیک لایان وایه که مه‌لا حه‌مدوون هه‌ر به‌کوێری له‌ دایک بووه و هه‌یج به‌هره‌یه‌کی له‌ خوێندن و سه‌واد نه‌بووه، به‌لام تا بلتی زیره‌ک و وشیار بووه و ته‌واوی قورئانی له‌ به‌ر بووه و ئه‌وه‌ش له‌ناو فه‌قیکان فێر‌بووه و زۆربه‌ی ژبانی به‌هه‌زاری و سه‌واک‌کردن له‌ کوردستانی ئێراندا بر‌دووته سه‌ر.

مه‌لا حه‌مدوون له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌ی که‌می خوێندووه، به‌لام له‌ هۆنینه‌وه‌ی هۆنراودا ده‌ستیکی

بهرز و بالای هه‌بووه و هۆنراوه‌کانی گه‌لێ به‌رز و ته‌ر و پاراو و ناسک و په‌وانن.

مه‌لا حه‌مدوون پارچه هه‌لبه‌ستیکێ سه‌بارت شه‌ری یه‌که‌می جیهانی هۆنیومه‌وه که به‌جاوی دلی کاره‌ساتی ئه‌و شه‌ره‌ی دیوه و له‌و پارچه‌یه‌دا رووداوی ئه‌و شه‌ره‌ی گێژاومه‌وه که به‌پاستی نمونه‌یه‌کی هه‌ره به‌رزه له وێژه‌ی کوردیدا.

ئهم شه‌ره که له سالانی ۱۹۱۴ - ۱۹۱۸ی زاینیدا پرووی دا شه‌پیکێ ژۆر قورس بوو، له‌م شه‌ره‌دا بلیۆن و نیوێک که‌وتنه ناو گێره و کێشه‌وه و، له راستیدا هه‌زار و سی سهد و چل ملیۆن له هاو‌په‌یمانه‌کان چوون به‌گژی سهد و شه‌ست ملیۆن ئه‌لمانی و نه‌مسه‌وی و مه‌جه‌رستانی و تورکیدا. له‌م شه‌ره‌دا شه‌ست ملیۆن که‌س له‌ژێر چه‌کدا بوون و که نزیکه‌ی هه‌شت ملیۆن که‌سیان لێ کوژرا و هه‌ژده ملیۆنیان لێ بریندار بوو، ئه‌وانه‌ش وا مانه‌وه به‌نه‌خۆشی پشانه‌وه و چاو قوولکه و برسیه‌تی و په‌رتیشانییه‌وه مردن. بناغه‌ی هه‌لگیرساندنێ ئهم شه‌ره‌ش ئه‌وه بوو که رۆژنیکیان فرنسیس له‌گه‌ڵ ژنه‌که‌یدا به‌دروشه‌ ده‌چوون بۆ شوێنێک و له پێدا له لایه‌ن چه‌ند که‌س له دوژمنه‌کانیانه‌وه تیرۆز کران و ئیتر ئه‌مه بووه هۆی هه‌لگیرساندنێ ئه‌و شه‌ره و سه‌ری ئه‌و هه‌موو خه‌لکه‌ی به‌بادا.

مه‌لا حه‌مدوونی کوێر باسی ئه‌و شه‌ره‌مان به‌و جو‌ره بۆ ده‌کا و ده‌لێ:

ئهم پۆژه چ پۆژنیکه که عاله‌م شله‌زاوه
هه‌ر که‌س به‌جه‌خاری جگه‌ری قیমে کراوه
دو‌نیا پری ئاشووبه خه‌لایق به‌عو‌موومی
ئاسایشی لێ مه‌نعه ئه‌لێی هێرشێ ئاوه
کامه‌ی که ئه‌لێی خۆشیه‌تی دو‌وره له میحنه‌ت
پیشه‌ی دلی ئالاوه به‌سه‌د دهرد و به‌لاوه
گیرۆده‌یه ئهم عاله‌مه هه‌ر که‌س به‌سیاقی
که‌وتوونه‌ته زنجیره‌ی ئه‌نواعی به‌لاوه
وه‌ک ته‌رزه ئه‌باری به‌هه‌موو دهم ئه‌سه‌ف و غه‌م
هه‌وری غه‌زه‌ب و قه‌هری خوا توند و به‌تاوه
نیک و به‌دی ئهم زومره‌ی ئیسلامه به‌جاری
که‌وتوونه که‌شاکه‌ش به‌قۆمانده‌ی ئومه‌راوه
ئهم زالمی سه‌فاکی «سه‌فه‌ربه‌رله‌گه‌» ئه‌م‌رۆ
فه‌رمانی به‌خوێن پشته‌نی ئهم عاله‌مه داوه

ژاندرمه ئەسووپتەوه وەك واشەیی برسی
 بق لاشەى میللەت بەفروفتلی غەزاوہ
 فەوتاوہ لەبەر سوغەرە کەر و ئیستەر و یابوو
 حوشتەر سەقەت و شەل بووہ، گا پشتی شکاوہ
 کەر شەوقی زەپینی نییە حەتا لە بەھارا
 ترسی ھەیە نەك بیخەنە ژێر باری قەزاوہ
 ھەر شەش جیھەتی گرتووہ ئاشووب و موسیبەت
 میتشوولە مەجالی نییە دەرچێ لە حەواوہ
 تەیارە بەئەسبابی شەپ و فیتنەوہ دايم
 جەولانی ئەلێ ھەورە بەسەر مەرکەبی باوہ
 بالۆنی ھەلۆ شێوہ لەگەڵ دیتە تەحەررۆک
 عالەم نەزەریا بەمەسەل پۆری خورواوہ
 ئەم جووتە بەلازادەى بالندەییە ئەمڕۆ
 سەیارەى فەوقن بەئەلکتریکى چراوہ
 عالەم لە شریخە و شەرەرى دمدى بۆمبا
 حەیران و سەراسیمە و عەقلى خەرەفاوہ
 بەرقى غەزەبى دانە و نارنجەك و توربید
 ئاگر ئەپژیتن لە زەمین و لە سەماوہ
 شەو پۆژە لەبەر بەرقى قلیچ و یم و سوونى
 لەمەى قەسە تۆرەش بەمەسەل بەرقى ھەتاوہ
 دەشت و جەبەل و بەحر و جزیرە و ھەموو دونیا
 شەق شەق بووہ مەجمووعى بەدەم تۆبى قەزاوہ
 وشک و تەپى ئەم سەتھى کورەى ئەرزە بەجاری
 گولگۆن بووہ، رەنگینە بەخوینى شوھەداوہ
 تا حوکمی تەماشای تەسەر لە ھەموو لا
 ھەر لاشەى جنراو و سەر و دەستى شکاوہ
 پرووسى غەم و ئینگریزی خەفەت ھەردوو بەجاری
 ھاتوونەتە سەر مۆمنى عوشرەت بەسوپاوہ

هەر له‌حزەى سەد لەم چ له‌ مؤمن، چ له‌ موشرک
 واسل به‌دوو جیمن به‌ه‌تاو و به‌ه‌تاوه
 واپۆر و سه‌فینه و به‌لەم و کەشتی و ئوستۆل
 ئاماده‌ى ه‌ربن له‌ ه‌موو لا ته‌نراوه
 گیراوه به‌ه‌یزی چەک و ته‌یاره و سارووخ
 مه‌عموره و وێرانه هه‌جى ناوی براوه
 له‌و پۆژه‌وه دونیا هه‌یه تا ئەم دهمه بێ شک
 مه‌غلووبه‌ى به‌م غایه‌ته نه‌بووه و نه‌کراوه
 بۆ گرتن و بۆ کوشتنى ئەم عاله‌مه یه‌کسه‌ر
 ئەم عه‌رسه‌ى ئافاقه ئه‌لتى حه‌لقه‌ى داوه
 ئەم دینه له‌ پێشا وه‌کو سه‌رچاوه‌ى زه‌مزه‌م
 بێ غه‌ش بوو، ئەمێستا که ئه‌لتى عه‌ینى قورپاوه
 بنچینه‌ى ده‌رکه‌وتوو به‌نیادی شه‌ریعه‌ت
 یه‌کسه‌ر هه‌ره‌سى بردوو ئاسارى نه‌ماوه
 پڕ گه‌ردى غه‌مه ناوی سه‌عاتى دلى عاله‌م
 په‌قاس و جه‌ر و زنبه‌له‌ک و چه‌رخى شکاوه
 یا په‌بى له‌به‌ر حورمه‌ت و ئیکرامى محمه‌د
 په‌حمى بکه به‌م باقى ئیسلامه که ماوه
 که‌م زۆره ئه‌گه‌ر نه‌سه‌ره‌تى حه‌ق پاهنما بێ
 بێ نه‌سه‌ره‌تى حه‌ق له‌شکرى دارا سه‌ره‌ واوه
 (حه‌مه‌دى) دلى یه‌خسیرى فه‌ره‌نگى غه‌مه ئه‌مپۆ
 دیوانه‌که‌ى ئەم هۆنه‌ره هه‌شتا له‌ چاپ نه‌دراوه و هه‌روا ماوه‌ته‌وه.

سه‌رچاوه‌کان

- ١ پشتەى مروارى (به‌رگى سێیه‌م) عه‌لان‌ه‌دین سه‌جادی - به‌غدا، ١٩٥٨.
- ٢ یادداشته‌کانى خۆم سه‌باره‌ت به‌مه‌لا حه‌مدوونى کوێر.

سهی نه‌حمه‌دی نه‌قیب

۱۲۸۰ - ۱۳۲۸

ئەم ھۆنەرەمان ناوی ئەحمەد و کورپی شیخ مەحمودی کورپی شیخ مارفی کورپی شیخ ھەسەنی گلەزەردیە و نازناوی نه‌قیبە. بەپیتی ئەو بەلگانییە کە کەوتووئەتە دەستمان لە ساڵی ۱۲۸۰ی کۆچی لە شاری سلێمانی ھاتووئەتە دنیاو. ھەر لە منداڵییەو ھاوئەتە بەر خوێندن و کە لە نامیکە وردەلەکانی فارسی بووئەتە، سەرھتای زانستی ئیسلامیی لە ھوجرە فەقیانداندا دەست پێ کردوو و ماوہیک لەلای مەلا ھامید کە مامۆستای مزگەوتی

بالیکەدەری بوو خوێندووئەتی و ئەوسا لای عێرفان ئەفەندی خەریکی خوێندن ئەستێرناسی و ماتماتیک بوو و ماوہیکیش لەلای مەلا ھەمەدەمین بەلیکەدەریدا لێکدانەوێ قورئانی پیرۆز و فەقە ئیسلامیی خوێندوو و سەرئەنجام لەلای شیخ مستەفای موفتی وەدی مەلایەتی وەرگرتوو و گەراوئەتە زیند و مەلەندەکی خۆی.

کە لە ساڵی ۱۲۹۶ گەراوئەتە مەلەندەکی خۆی، باوکی مردوو و ئەوسا کراو بەسەرۆکی شارەکە و لەگەڵ ئەو شەدا خەریکی پێشنویژی و وانە و تەنەو بوو و لە ساڵی ۱۳۲۱ لە پێی ھەولێر و مووسڵەو چووئەتە ئەستەموول و بیرەوہری ئەم گەشت و گێلە لە دەفتەرێکدا نووسیو و بەیادگار ماوئەتەو.

لە ساڵی ۱۳۲۸دا لەگەڵ ھەندێ لە ھاوہلانیدا چوو بۆ ھەج و لەویدا تووشی نەخۆشی و دەرد بوو و چەند رۆژ بەو دەردەو تەلەوئەتە تا کۆچی دواویی کردوو و لە گۆرستانی پیرۆزی بەقیع لە شاری مەدینەدا بەخاک سپێراو.

نەقیب ھەر لە تافی جوانیدا کە خەریکی خوێندن بوو ھەوہسێکی زۆری کەوتووئەتە سەر ھۆنراو، ھەر لەو کاتەو دەستی کردووئەتە ھۆنراو ھۆننەو، ئینجا خێی داوئە دیوانی ھۆنەرانی ھەورامی شیوہ وەکو بێسارانی و مەولوی و سەیدی، لە بێدەست ئەمەشەوہ دیوانی ھۆنەرانی بابانی وەکو نالی و سالم و ئاھی خوێندووئەتە و چەشکەیی ھۆنراویانی لێ وەرگرتوو، وە بەم جۆرە ئەم ھۆنەرەمان دیکەوئەتە کۆشی ھۆنراوہ و نەقیب دیکاتە نازناوی خۆی و ھەندێ جاریش ھەر (سەید) بوو.

نەقیب وەکو دەلێن لە فێق و لێکدانەوێ قورئان و میژووی ئیسلام زۆر شارەزا بوو و

گه لئی په پرتووکي له م باره وه به زمانې عه ربې و فارسي نووسيون که به داخه وه زوړبې ئو په پرتووکانه ي له ناوچوون.

نه قيب سهري کيشاوته ناو هه موو جوړه وتنیکه وه: دلداري ئايني، کوښه لايه تي، رامياړي. هوڼراوه ئاينيه کاني که زوړبې ديوانه که ي گرتووه ته وه، گه لئی بهر ز و تهر و پاراو و شیرنن، له گهل نه وه شدا هوڼراوه دلداريه کاني زوړ بهر ز و دلپاکيشه رن، وهکو له م پارچه هه لېسته دا به ياره که يدا هه لده لئی و ده لئی:

کوفري زولفی لاده با، ئيماني پروي ئيزهار نه کا
چيني زولفی غاره تي موشکی خه تا و تاتار نه کا
دوو هيلال و روژ و شه و جه معن له پروي دلدار دا
هردوو زیددیش پتکه وهن کئی فله لسه فه ي ئينکار نه کا
شکلی دلبر سه د هزار نه شکالی تر قورباني بي
مونتي جي نه سراره عه قلم وا له دووي ئو بار نه کا
چاوي بادامي و شه کر خه نده ي ده هاني ياري خوم
سه د هزار له بزينه دينيت و ده وای نه کدار نه کا
نهرمي ناکا، دلپه قیي ئو شوخه گريه و داد و شين
ئو به ناحق بويه عاشق جارسي نيو شار نه کا
قهلبی (سعيد) عه رشی حقه گهر که سي تیکی بدا
عومري دينی خوئی و پوحي نه حمه ديش بيزار نه کا

واته: ياره که م کاتي زولفه کاني له سه ر پوومه تي لا ده با و، پوومه تي دهرده خا، زولفه کاني که چين چين پراوه ستاون موشکی خه تا و خوته ن به تالان دهبه ن و هيچ بايي و بايه خيکيان بق ناهيتلنه وه. پوومه تي ياره که م وهکو ئاسمان جوانه و بروکاني وهکو مانگی يه کشه رهن و زولفه کانيشی وهکو شه و تاريکن، چاوه کاني بادامييه و پتکه نيني وهکو شه کر شیرينه و هه رچند بگريم و شيوه ن که م، دلی ئو شوخه م بق نهرم نابي، دلی سديد کوکاي پازي خوايييه، نه گهر که سيک بيت و تیکی بدا و زوړی بکا، هم خوئی له ناو ده با و هم گياني نه حمه ديش خه مناک ده کا.

نه قيب له م پارچه دا دياردي ده کاته فهرمووده يه کی پتغه مبهري گه وره ي ئيسلام که ده فهرمووي: «قلب المؤمن عرش الرحمن» واته: دلی موسلمان مه کو و جيگاي خواي به به زه يييه. نه حمه د که ناوی هوڼره له په وانبیژيدا ته وره ييه، چونکه دوو مانای لئی

دەبىتتەۋە، يەكەم ناۋى خۆيەتتى و دوۋەم ناۋى پىتغەمبەرى گەرەى ئىسلامە و بەھەردوۋ ماناكەى دەتوانىن بېگىرىن.

نەقىب ھۆنەرلىكى خواناس و سۆفى بوۋە و زۆربەى ھۆنراۋەكانى لەسەر پى و پچەى خواناسىدا ھۆنىۋەتەۋە. نەقىب برە ھۆنراۋىكى ھەيە كە لەسەر دىرى (بەحرى نوور) ھۆنىۋىتەۋە وا ديارە لەسەر پىچكەى مەھوى و خاكى پۇشتوۋە، چونكە ئەم دوۋ ھۆنەرەش كە ھاۋچەرخى خۆى بوۋن، ھەر كام چەكامەيەكى واپان ھۆنىۋەتەۋە، نەقىب چەكامەكەى بەم جۆرە دەست پى دەكا و دەلى:

(وصلى الله على) ذاتى كە قورئانى سەنا خوانە
لە جوملەى موعجىزاتى ئەۋۋەلى ئاياتى سوبحانە
شەھەنشامى سەرىرى (لى مع الله) واسيتەى ئىمكانە
پەسۋولى ئىنس و جانە ئونسى جانە بەحرى ئىحسانە
بەبەردى چۆن بگەم تەشبيھ كە نوورى مەھ لە خۆر دەسكەوت
فەقەت (فخر الرسل) فەيزى لە نوورى ھەي مەنانە
سومومى قەھرى مالىۋىران كۈنەندەى مىللەتى كوفەرە
نەسىمى مېھرى زىنەت بەخشى گولزارى موسلمانە
بەنوورى پۆزى پوخسارى شەۋى كوفرى جەھل گوم بوو
شەھى تەختى (لعمرك) مەسنەد ئاراي مولكى عىرفانە
شەۋى ميعراجى ۋەك سوبحى ھىدايەت پاك و نوورانى
شەۋى بوو تا قىامەت سەد ھەزاران پۆزى قوربانە
لە حوجرەى (ام ھانى)دا خەۋى لى كەۋتبوۋ جبرىل
بەتەعجىل ھات و فەرمۋى مەرحەبا بۆ فەخرى ئەكوانە
بوراقى بەرق پەفتارى كە بۆ ھىنا سوۋارى بوو
گەيشتە (مسجد الاقصى) ئەۋەندە نەسحى قورئانە
كە تەشريفى دەچۈۋ بۆ ئاسمان مژدەى دەدا جبرىل
لە دەۋرى شەمەى پوخسارى مەلائىك بوۋنە پەروانە
ھەتا ھەزكبا خودا بۆ مەقدەمى جەنەت دەپازىنەت
ئەۋەندەى پى بەدلىدا دارى (طوبىا) ھاتە لەرزانە
لەسەر بەھسى (او ادنى)دا بلى چى، بەندەيى (ادنى)
گەيشتە لامەكان و ھاتەۋە جىي خۆى ھەر ئەۋ ئانە

ههزار نه‌هه‌زار نه‌سەر و ئاساری کرا ته‌علیم
له‌په‌نجای نوێژه‌وه‌ بۆ هاته‌ سه‌ر ئه‌م پینچ‌ فهرزانه‌

واته‌: دروود له‌سه‌ر پیغه‌مبه‌ری گه‌وره‌ی ئیسلام که‌ خوای مه‌زن له‌ قورئانی پیرۆزدا
ستایشی کردووه‌ و فهرموویه‌: (وانک‌ علی‌ خلق‌ عظیم) واته‌: تۆ خووه‌خنده‌ و ئاکاریکی
جوانت‌ هه‌یه‌. ئه‌و پادشایه‌که‌ که‌ له‌سه‌ر ته‌خت‌ دانیشتووه‌ و بووته‌ هۆی ئه‌وه‌ که‌ خوا مرۆ و
جنۆکه‌ له‌به‌ر ئه‌و به‌دی بێت. پیغه‌مبه‌ری گه‌وره‌ی ئیسلام ڕووناکیی خۆی له‌ خوای مه‌زن
وه‌رگرتووه‌ و که‌ له‌ ڕووناکیی خۆر زۆر گرنگتره‌، پیغه‌مبه‌ر بۆ ڕوایی و ناخوایی به‌جاری
له‌ناو برد، وه‌کو‌ بای شه‌مال‌ جوانیی به‌گول‌ و گول‌زاری باخی موس‌لمانان به‌خشی.
پیغه‌مبه‌ری له‌سه‌ر گه‌نجینه‌ی زانیاریدا دانیشتووه‌ و ڕووناک‌ که‌روه‌ی ولاتی زانیارییه‌.
پیغه‌مبه‌ری گه‌وره‌ی ئیسلام له‌ شه‌وی میعراجدا ئه‌وه‌نده‌ ڕووناک‌ بووه‌ که‌ ئه‌و شه‌وه‌ جیهانی
به‌جاری ڕووناک‌ کرده‌وه‌، کاتی پیغه‌مبه‌ر له‌ مالی ئوم‌ هانی دابوو، جبرئه‌ئیل هاته‌ لای و
ئهی له‌گه‌ڵ خۆیا برده‌ باره‌گای خوایی و له‌ مزگه‌وتی ئه‌قساوه‌ تۆ په‌ری و کاتی
فریشته‌کان له‌ ده‌وریا کۆبوونه‌وه‌ و، وه‌ له‌و شه‌وه‌دا هه‌زاران شتی نه‌یینی و چاکی پێ
فێرکرا و نوێژی هه‌ر له‌وێدا فه‌رمان پێ دراو به‌م چه‌شنه‌ پیغه‌مبه‌ر هه‌مووی ئاسمانه‌کان
که‌را و به‌چاوی سه‌ر خوای خۆی بینی و ئه‌وسا هاته‌وه‌ جیگا که‌ی خۆی که‌ تایا نووستیوو.
نه‌قیب له‌ هۆنینه‌وه‌ی هۆنرای کۆمه‌لاتیشدا ده‌ستیکی بالای هه‌بووه‌، ئه‌وه‌ش ڕوون و
ئاشکرایه‌ که‌ ده‌وری هۆنر ده‌وریک‌ بووه‌ پێ له‌ شه‌ر و هه‌را و پێگر و جه‌رده‌یی و درۆ و
ده‌له‌سه‌ و، که‌لی کورد له‌ویه‌ی سه‌خله‌تی و ناڕه‌حه‌تیدا ژیاون و ئه‌م باره‌ ناله‌باره‌ به‌جاری
کاری کردووته‌ سه‌ر هۆنر، بۆیه‌ هۆنراوه‌کانی ئاوێنه‌یه‌کن بۆ پیشاندانی کاره‌ساتی
پۆزگاری خۆی، وه‌کو‌ له‌م پارچه‌ هه‌لبه‌سته‌دا ده‌لی:

عه‌جبه‌ و هه‌قتیکه‌ خه‌لقی هه‌ر له‌ ئاشووب و زه‌هر ئه‌دوئ
شه‌و و پۆژ هه‌ر له‌ کینه‌ و بوغز و ئیفساد و له‌ شه‌ر ئه‌دوئ
ده‌بینم‌ شا که‌ ئیستاکه‌ له‌ کونجی عه‌زه‌له‌تا ماته‌
به‌کۆلی جه‌هله‌وه‌ جاهیل له‌گه‌ڵ ئیبنولحه‌جه‌ر ئه‌دوئ
له‌ فه‌رقی فیرقه‌ده‌ینه‌ جیی دزان ئه‌ما مه‌لای مه‌زلووم
ده‌بینی عه‌کسی خۆی، دائیم له‌ ئالام و که‌ده‌ر ئه‌دوئ
ئه‌میستا جه‌رده‌ فه‌ردی کامیله‌، دز مه‌رده‌ بۆ شوپیه‌
که‌چی پۆژی قیامه‌ت ئه‌و له‌گه‌ڵ ئه‌هلی هونر ئه‌دوئ

بزانه تۆ له حالى زالم ئىستاكه چراى چاوه
 كهچى ئه و وا بهى پهره له ههدى خۆى بهدر ئه دوى
 كهسئ مهقبول و ماقول كه ناماقولى كارى بى
 ئه وه مهرغووب و مهحبووبه، له گه ل ئه هلى نه زهر ئه دوى
 له لام كاژاوئى، جوودى له بۆ سوحبهت سه و زياته
 به دىقهت سهبرى (ئهحمه د) كه ن كه وهك سىاكى دورپ ئه دوى

واته: ئه مه چ پۆزگارئكى سهبره كه خه لك ئاواره و سه رگدانه و باس هه ر باسى هه را و
 ئاژاوه و پقوقين و توولانه وه و شه ره ئه وهى كه گه وه و سه رۆكه ئىستاكه داماره و له
 كونجىك دانىشتوو وه ئه وهى وا نه زانه خه رىكى لىكۆلینه وهى په راوى ئىبنولحه جهره، له م
 چه رখে دا دزى و جه رده يى به جوړئ باوى سه ندوو، كه هه ندئ شانازى پتوه ده كن، به لام
 له و دنيا جىگای دۆزه خه. ئه گه رچى زۆردار و سته مكار ئىستاكه خه رىكى زۆر و سته مه و
 خه لك ده چه وسى نى ته وه و هه ندىك له ترسى گى انى اندا رىزى ده گرن، به لام سه رنه نجامى
 خراپ له دوايه و له م پۆزگار هه را رىزى كه سىك ده گرن كه پىشه يان زۆر و سته مه و، ئه مه ش
 وانابى و ئه م باره كۆتايى پى دئ.

سه رچاوه كان

- ۱- دىوانى سهى ئهحمه دى نه قىب لىكۆلینه وهى مهحمود ئهحمه د بهغدا، ۱۹۸۵.
- ۲- الشىخ معروف النودهى، تالىف محمد الخال - بغداد، ۱۹۵۱.
- ۳- شىعر و شاعیره كانمان، نووسىنى نهجه دىن مه لا، له پۆژنامهى ژين ژماره ۱، ۱۲۶۰.
- ۴- سهى د ئهحمه دى نه قىب، نووسىنى سۆزان مهحوى، له كۆفارى بهيان ژماره ۹۹.
- ۵- مۆزوى ئه دبى كوردى - عه لانه دىن سه ججادی - بهغدا، ۱۹۵۲.

ئهمىن فهىزى بهگ

۱۲۸۲ - ۱۳۴۷

ئهم هۆنه رهمان ناوى مهحمه د ئهمىن و كورى دهر وىش عه بدولقادر و نازناوى فهىزى به.
 به پى ئه و به لگانهى كه كه وتوو ته ده ستمان له سالى ۱۲۸۲ى كۆچى له شارى سلیمانیدا
 هاتوو ته دنيا وه. هه ر له مندا لىدا خه رىكى خو ئىندن بووه و له تافى جوانیدا چوو ته بهغدا
 له ئاماده يى سپاییدا ناو نووسى كردوو و له پاش ئه وهى كه چه ند سال خو ئىندوو ته
 بىروانامه ي وهر گرتوو و پۆشستوو ته ئه سته مو ل له به شى تۆپچیه تىدا كه وتوو ته كار و له
 پاشا بووه ته ئه فسه ر و ئه وسا گه را وه ته وه بهغدا و له ویدا بووه ته مامۆستای ژماره و

جوغرافيا و ماوهيه كيش له مووسل و سلیمانیدا بووه و له پاشا رۆیشتووه تهوه ئهسته موول و له پاش چهند سالتیک خانه نشین کراوه و ئهوسا گهراوه تهوه مووسل و که شهر ی جیهانی دهست پی کراوه رۆیشتووه ته حهلب و ماموستا رفیق حیلمی وهکو له پهراوی «شیر و نه دبیا تی کوردی» نووسیویه له سالی ۱۳۳۵ ی کۆچیدا ئهوی له حهلب دیوه و دهلی که کاتی چوومه دیتنی نهخۆش بوو. ئەمین فهیزی له ئاخر و ئۆخری ته مهنیدا تووشی کۆچی بوو و سه رئه نجام به و دردهوه له سالی ۱۳۴۷ له ته مهنی شهست و پینج سالی دا کۆچی دوا یی کردوه و له گۆرستانی ئهسته موولدا نێژراوه.

ئەمین فهیزی به گ بهیه کۆ له زانایانی هه ره بهرز و هۆنه رانی سه ده ی سێزده یه م و چارده یه می کورد دێته ژمار، ئه و له گه ل ئه وه ی به پیشه سه رباز و ئه فسه رێکی لێهاتووی ده وری خۆی بووه که چی له ژماره و خۆرسکدا زانایه کی بهرز بووه، زۆربه ی ته مه نی به نووسی نی په راو و هۆنینه وه ی هۆنراو برده و ته سه ر و هه ندێ له په راوه کانی که چاپ کراون بریتین له: «اجماد النتائج» و «تفرقه الرياضیات» و «هوا ی نه سی می» و «شعاعات» و «ئهنجومه نی ئه دیبان». له گه ل شیخ ره زای تاله بانیدا هه لبه ستیان بۆ یه کتر نووسیوه و زۆربه ی نامه کانیان به فارسی بووه.

ئەمین فهیزی به هۆی نووسی نی په راوی ئه نجومه نی ئه دیبان که هۆنراوی هه ندێ له هۆنه رانی کوردی ئه و سه رده مه ی تێدا یه، راژه یه کی زۆری به وێژه ی کوردی کردوه و خۆیشی له هۆنینه وه ی هۆنراوی کوردی و فارسی و تورکی دا بێ هاوتا بووه و (شعاعات) که کۆمه له هۆنراوی تورکی ئه مین فهیزی به گه، نمونه یه کی به رزی هۆنراوی تورکی ئه و سه رده مه یه، به لام هۆنراوه کوردی و فارسی یه کانی کۆ نه کراونه ته وه و زۆربه یان تیا چوون. ئه مه ش چهند هۆنراویکی ئه و که ده لێ:

که جه یشی غه م هو جوومی کرد نیزامی عومری من تیک چو
ئیت ر مومکن نییه ئاسایشی حالی په رتشانم
بینای بورجی به دن پروخا به گولله ی حاد سات ئیمرو
نه ما قووه ت له ئه ژنوما برا پشتم شکا شانم

وا دیاره ئه مین فهیزی ژیا نیکی زۆر ناله بار و سه ختی برده و ته سه ر که ده لێ: کاتی له شکر ی په ژاره هێرش ی بۆ هێنام، نه ریتی ته مه نی من تیک چو، ئیت ر لام وا نییه که باری په رتشانم هێمنی ببینێ، بینای برج ی له ش به گولله ی کاره ساتی ئه مرو کاول و وێران بوو، هێز له ئه ژنوما نه ما و پشتم برا و شانم شکا.

چهنده جوان بو ت شی ده کاته وه که ئه گه ر پیاوی چاک له رێدا له گه لندا بێ، هێچ باکیکت

بۆ نىيە، بەلام ئەگەر بەدخويەك بېيتە ھاوئل و ھاوړتت، دۆزەخ جېگەتە، چونكە لەو ماوہ كورتهدا وەرپەست دېنئ و تەنگت پئ ھەلەدەچنئ، وەكو دەلئ:

گەر پەفیتت پیاوی سادق بئ چ باکی پئگەتە

گەر کەسئ بەدخوو لەگەلتدا بئ جەھەنەم جېگەتە

لە تاقە ھەلبەستیکي تریشدا ئەومان بۆ دەرەمخا کە لە باسی زانیاریی ئایینی و فیهەدا شارەزا بوو و دەلئ: زانستی راستەقینە و ژيانی ھەمیشەیی ئەوہیە کە بنیادەم ترسی لە خوا بئ و پتەمبەری گەورەي ئیسلامی خوش بوئ و خوشەویستی ئەو لە دلیدا بئ:

عیلمی یەقین و حەياتی سەرەمەد

خەوفی خودایە و حویی محەمەد

ئەمەش پارچە ھەلبەستیکي تەر و پاراو و شیرینی ئەم ھۆنەرە کە دەلئ:

یاخوا ھەلکەنئ ئەو کیتوہ لەبن

بەلکو دەرکەوئ نووری دیدەي من

من دوور و تۆ دوور کیتوئکمان بەینە

ھەر نەبرایەوہ ئەم کەینوہینە

یاخوا ھەلکەنئ ئەو کیتوہ لەبن

بەلکو دەرکەوئ نووری دیدەي من

نێوانمان ئەگەر ھەر کیتو بئ چاکە

کارمان پەژمورەي دەستی ناپاکە

زمانی بېرئ پەنجەي ھەلوہرئ

ئەوہي کە پئگا لە دوودل ئەگرئ

ئەمین فەیزی ھەرەھا وتمان لە ھۆننەوہي ھۆنراوی فارسیشدا دەستیکي بەرز ر بالای ھەبووہ. بەلام بەداخەوہ ھۆنراوہ فارسییەکانیشی وەکو کوردییەکانی لەناوچوون و ئیمە ھەر تەنیا تاقە ھۆنراوئیکي فارسیمان دەست کەوت کە لەبەرئەوہي زۆر قوولە ئەوا لێرەدا دەینووسین:

ریش سفید «فیضی» خندد بر آنکە گوید

بالتر از سیاہی رنگ دگر نباشد

واتە: پدینئ سپی (فەیزی) پئ دەکەنئ بەو کەسەي کە دەلئ: بەسەر پەنگی پەشەوہ پەنگیکي تر نییە.

شیخ مارفی نۆدی

۱۱۶۶ - ۱۲۵۴

ئهم زانایه‌مان ناوی محهمهد و کوری سه‌ید مسته‌فای به‌رزنجیییه و به‌شیخ مارفی نۆدی ناسراوه و به‌چهند پشت ده‌چیته‌وه سه‌ر شیخ عیسای به‌رزنجیی. به‌پیتی ئه‌و به‌لگانه‌ی که که‌وتونه‌ته ده‌ستمان له‌ سالی ۱۱۶۶ی کۆچی له‌ دیتی نۆدیدا له‌ دایک بووه - نۆدی یه‌کێ له‌ دیکانی شارباژێر بووه که که‌وتووته چهند کیلۆمه‌تری شاری سلیمانیه‌وه. هه‌ر له‌ منداڵیدا خه‌ریکی خوێندن بووه و هه‌رکه له‌ په‌راوه‌ ورده‌له‌کانی فارسی و عه‌ره‌بی بووته‌وه، چووته‌ قه‌لاجوالان و له‌ویدا خه‌ریکی خوێندنی پێزمانی عه‌ره‌بی بووه و له‌ پاشا رۆیشتووته دیتی هه‌زارمێرد و له‌لای ئه‌بنو لحاج خه‌ریکی خوێندنی فه‌قهی ئیسلامی بووه و ماوه‌یکش له‌لای مه‌لا عه‌بدوللای بێتووشی خه‌ریکی خوێندن بووه و له‌لای ئه‌و فێری وێژه‌ی فارسی و عه‌ره‌بی و زانیاری ئیسلامی بووه و له‌ پاش ته‌واوکردنی خوێندنه‌که‌ی که‌پاوه‌ته‌وه سلیمانی و له‌وێهه‌ چووته دیتی دۆل په‌موو ماوه‌یه‌ک له‌لای شیخ عه‌لی به‌رزنجیی ماوه‌ته‌وه تا خه‌رقه‌ی لی وهرگرتوووه و ئه‌وسا چووته قه‌لاجوالان و له‌ویدا خه‌ریکی وانه‌ وتنه‌وه و ریتوینیی خه‌لک بووه و پاشان چووته سلیمانی و پاشماوه‌ی ژیانی به‌وانه‌ وتنه‌وه و دانانی په‌راو و نامیلکه‌ی به‌که‌لک به‌سه‌ربردوووه تا له‌ سالی ۱۲۵۴ له‌ ته‌مه‌نی هه‌شتا و هه‌شت سالی کۆچی دواویی کردوووه و له‌ گردی سه‌یوان نێژراوه.

شیخ مارف به‌یه‌کێ له‌ زانیانی هه‌ره به‌رزی کورد دیته ژمار، له‌ وێژه‌ی فارسی و عه‌ره‌بی و کوردیدا مامۆستا بووه و له‌ لیکدانه‌وه‌ی قورئانی پیرۆز و گێڕانه‌وه‌ی فه‌رمایشته‌کانی پێغه‌مبه‌ری گه‌وره‌ی ئیسلام دروودی خۆای له‌سه‌ر بێ، بێ وێنه‌ بووه و نزیکه‌ی سی و پێنج به‌رگ په‌راوی سه‌بارته‌ به‌بیره‌واوه‌ری ئیسلامی و لیکدانه‌وه‌ی هه‌ندێ له‌ نایه‌ته‌کانی قورئانی پیرۆز و پێزمان و وێژه‌ی عه‌ره‌بی و فه‌قهی ئیسلامی داناهه‌ و که‌لی هۆنراویشی به‌زمانی فارسی و عه‌ره‌بی هۆنیوه‌ته‌وه. به‌داخه‌وه شیخ مارف جگه له‌ په‌راوی (ئه‌حمه‌دی) شوینه‌وارێکی تری کوردیی دانناوه، ئه‌ویش مه‌به‌ستی ئه‌وه نه‌بووه که‌ پازه‌ و خزمه‌تی زمانی کوردی بکا، به‌لکو بۆ ئه‌وه بووه که‌ کاک ئه‌حمه‌دی کۆری به‌و نامیلکه‌یه‌ فێری زمانی عه‌ره‌بی بێ و، سه‌ره‌تاکه‌شی به‌فارسی داناهه‌، وه‌کو له‌ سه‌ره‌تای ئه‌و نامیلکه‌وه ده‌لی:

بنام خدای حی لایموت	پروردگار ملک و ملکوت
الحمد لله على ما وهب	هدانا الى لسان العرب
صلاة و سلام بى حدو حساب	بر محمد باد هم آل واصحاب
دراين رساله به کردی زبان	کنم زبان عرب را بیان
تا که فرزندم احمد بى تعب	شود دانای لغات عرب
لهذا ناوم نای نهحمه ديه	والله ارجوا اصلاح النيه

واته: به ناوی خوی زیندو نه مر، په روه ردگاری زهوی و ئاسمان، سپاس بۆ خوا بۆ
 نهوی زمانی عهره بی به ئیمه به خشی دروودی بۆ نه اندازه و بۆ ژمار له سه ر پیغه مبه ری
 گه وری ئیسلام و که سوکار و یاره کانی، له م نامیلکه یه دا به زمانی کوردی، زمانی عهره ب
 ده خمه روو تا کو کوره که م نه حمه د به بۆ رنج فیزی زمانی عهره بی بۆ، له به ر نه وه ناوم نا
 «نه حمه دی» یه، بیرى چاک له خوا داوا ده که م.

نامیلکه ی نه حمه دی بریتیه له دوو به ش، به شی یه که می به شی ناوه و به شی دووه می
 به شی فرمانه واته: (باب الاسماء) و (باب الافعال) و بۆ نهوی خویننه ر لیتی تیک نه چۆ
 وشه عهره بییه کانی خستووته ناو که وان و کوردیه که ی به دوا ی عهره بییه که وه نووسیوه، که
 به راستی کار تکی زۆر گرنگه و له و کاته دا خزمه تیکی زۆر گه وره بووه بۆ خویننده واران ی
 کورد. نه وا لیره دا هه ندۆ له به شی یه که می نه وه ژوا نه دینن:

(رَأْس) ســـــــــره (عَيْن) چاوه
 (بَدَن) قـــــــــالب (اسْم) ناوه
 (أَنْف) لووته (حَاجِب) برو
 (فَخِذ) پا نه (رُكْبَة) نه ژنۆ
 (جَبِين) و (جَبْهَة) ته ویله
 (مَكْر) و (كَيْد) و (حِيلَة) فیله
 (ظَهْر) پشته (كَتَف) شان ه
 (شَفَة) لیوه (سِن) ددانه
 (بَطْن) سکه (مَصْدَر) سگه
 (كِعُوب) کنگر (نَعْنَاع) پونگه
 (سَاعِد) باسکه (عَضْد) قو له
 (قَرْنَا) شاخدار (جَمَاء) کو له

(مَتِّين) قاييم (مَتْن) پشسته
 (لَبْن) شيره (لَبْن) خشته
 (شَعْر) مووه (قُطْن) لۆكه
 (عَدَس) نيسكه (حِمَص) نۆكه
 (ظَفَر) نينۆك (مِسْحَاة) بَيْلَه
 (صَافِي) سافه (كَدِر) لَيْلَه
 (شَارِب) سميل (لَحْيَة) ريشه
 (جَرَح) برينه (وَجَع) ئيشه
 (بَاع) و (دِرَاع) و (يَد) دهسته
 (سَرِيْع) چه سپانندن (بَطِيء) سسته
 (نَاصِيَه) چيه پيشه سهره
 (اِبِل) و شتر (حِمَار) كه ره
 (أَصْبَع) نهنگوشت (قَدَم) پدیه
 (ذَكْر) نيره (أُنْثَى) مديیه
 (أُذُن) گوئییه (مَرْفِق) نهيشكه
 (دِيك) كه له شير (دُجَاج) مريشكه
 (وَجْه) روو (كَاهِل) نيوشانه
 (لَحْم) گوشته (عَظْم) ئيسقانه
 (اِبْط) بنهنگل (جَنْب) تهنيشته
 (قَاع) جيگهي نه رمان و دهشته
 (صُلْب) پشتيه (مَنْكَب) شانه
 (نَصْل) سه ره ريم، هم په يكانه
 (عَقَب) پاژنه (عِرْق) رهگه
 (عَصَب) پدیه (كِرْش) ورگه
 (كَعْب) قاپه (لُثَة) پووكه
 (عَرُوس) زاوا يا هم بووكه
 (ذَنْب) كلكه (عُورْف) ياله
 (جُنَاح) گوناح (جَنَاح) باله

(شَاب) جوانه (هَرِم) پیره
 (قَس) کهوانه (سَهَم) تیره
 (مُخَاط) چَلَمه (لُعَاب) لیکه
 (لُقَمَة) پاروو (لُبْنَة) تیکه
 (صَلَاة) نوژنه (أَذَان) بانگه
 (سَنَة) ساله (شَهْر) مانگه
 (نَهَار) رۆژه (لَیْل) شمهوه
 (نَوْم) نووسستنه (رُوعِیَا) خهوه
 (ذَهَب) زیره (فِضَّة) زیوه
 (جَبَل) کیتوه (وادی) شیتوه
 (غَدِیر) گۆلاوه (بُرْکَة) برکه
 (صَهْبَاء) شهراپه (خَل) سرکه
 (أَرْنَب) کهرویشکه (فَهْد) ئیسمی یۆزه
 (نُسِر) سیسارکه (رَخْم) پیرۆزه

ئهمهش چهند هۆنراوێکی تر له بهندی دووهمی نامیلکه که بهشی فرمانه و لهسهه
 کیشیکی تر هۆنیویهتهوه:

(بَاب) ده رگا (عِقْد) گهردهنبهندی دور
 (طَرَف) جوانۆ (زَرْد) دوگمه (طَاق) تار
 (سَبْقُط) بال (ه) پهڕ (زَق) مشکه
 (جِيفَة) لاشه (حَى) خیکه (عَد) شمار
 (أُسْر) میزگیران (سِمْسَم) کونجیه
 (قَطْف) بهر (مُثْمَر) درهختی میوهدار
 (أَجْنَبِي) بیگانه (جَدْرِي) ئاوله
 (غَصْن) ههم (فَرْع) و (فَن) چی شاخدار

ئهمهش بهندیکی تر له بهشی دووهمی نامیلکه که لهسهه کیشیکی تر هۆنیویهتهوه:

(وَتَر) چی ژێ (وَطَر) حاجهت (نَقِي) مێشک
 (لَبَأ) ژهک، فرۆ (انْفَحَه) چی فرێشک
 (حَصَى) چیه بهردی بچووک
 (أَنُوك) ئهمهقه جهمعی (نُوك)

(غُرَاب) (غُدْلَف) قهله پشه
 (نُون) ماسییه (دَامِس) پشه
 (عُنْصُل) پیازه خووگانه
 (مَنْهَل) چهشمه (مَعْدَن) کانه
 (رَمَاد) چیه خۆله می شه
 (رَمَد) به کوردی چاویش شه
 (سَبْحَة) تهزیحه (صِر) بای سهخته
 (نِی) کاله (نَضِیج) پوخته
 (لِجَام) له غاوی (خِطَام) هوسار
 (رَاکِب) به کوردی حوشتَر سوار
 (غَالِی) گران (رَخِیص) هرزان
 (عِیَالَم) دانا (جَاهِل) نهزان
 (جَبْدِید) تازه (قَدِید) کوته
 (مَشْحُون) بره (دُهْن) روته

نه مهش بهندیکی تر له بهشی دووهمی نامیلکه که له سه ره کیشیکی تر هونیویه ته وه:

(سَبَق) پیشکوت (نَظَر) روانی
 (أَخَذ) گرتی (أَكَلَ) خواردی
 (ظَهَرَ) (لَا حَ) (بَدَا) ده رکوت
 (عَرَفَ) ناسی (بَعَثَ) ناردی
 (مَدَحَ) وه صفی به چاکه ی کرد
 (طَحَنَ) هاری (عَجَنَ) شیلای
 (كَحَلَ) ریشتی (وَهَبَ) به خشی
 (فَعَلَ) کردی (حَرَثَ) کیلای
 (فَقِهَ) زانی (نَحَتَ) تاشی
 (ضَرَبَ) لیتی دا (كَتَبَ) نووسی
 (غَزَزَ) زۆد بو (نَزَرَ) کهم بوو
 (جَذَبَ) کیشای (سَأَلَ) پرسى

(صَعَب) سهخت بوو (سَهْل) ئاسان
 (بَسَط) پای خست (عَزَل) پستی
 (سَعَلَ) کۆکی (فَزَع) ترسا
 (رَقَم) نووسی (عَقَد) بهستی

سەرچاوهکان

۱- الشیخ معروف النودهی تالیف محمد الخال - بغداد، ۱۹۶۱.

۲- ئهحمهه‌دی دانراوی شیخ مارفی نویدی - سلیمانی، ۱۹۳۶.

حاجی تۆفیقی پیره‌مێرد

۱۲۷۸ - ۱۳۷۰

ئهم هۆنهرمان ناوی تۆفیق و کورپی مه‌حموود ئاغابه، هه‌مزه ئاغای باپیری سه‌ره‌ک وه‌زیری ئه‌حمه‌د پاشای بابان بووه، به‌پیتی ئه‌و به‌لگانه‌ی که که‌وتوو‌نه‌ته ده‌ستمان له‌ سالی ۱۲۸۷ی کۆچی له‌ شاری سلیمانیدا له‌ دایک بووه. هه‌ر له‌ منداڵیه‌وه خه‌ریکی خوێندن بووه و قورئان و په‌راوه وردله‌کانی ته‌واو کردوون و له‌ پاشا چوو‌هه‌ حو‌جره‌ی فه‌قییان و ماوه‌یه‌ک له‌لای مه‌لا سه‌عیدی زه‌له‌زه‌له‌یی خه‌ریکی خوێندن بووه و ئه‌وسا به‌فه‌قییه‌تی چوو‌هه‌ بانه و هه‌له‌بجه و ئه‌وسا گه‌راوه‌ته‌وه زید و مه‌لبه‌نده‌که‌ی خۆی و پاشان له‌ کاری میری دامه‌زراوه و له‌ پاش ماوه‌یه‌ک رۆیشتوو‌هه ئه‌سته‌موول و له‌ویدا چوو‌هه‌ زانکۆی حقووق و له‌م ماوه‌دا گه‌لی وتاری به‌زمانی فارسی و کوردی و تورکی له‌ رۆژنامه‌کان و گۆفاره‌کاندا نووسیون و پاشان کراوه‌ته‌ فه‌رمانه‌وا‌ی جۆله‌مێرگ و له‌ دواییدا بووه‌ته‌ فه‌رمانداری ئاماسیه و ئه‌وسا گه‌راوه‌ته‌وه زید و مه‌لبه‌نده‌که‌ی خۆی و رۆژنامه‌ی «ژیان» و «ژین»ی ده‌رکردوو و ئیتر پاشماوه‌ی ژیا‌نی به‌رۆژنامه نووسین و هۆنینه‌وه‌ی هۆنراو و نووسینی په‌راو و وتاری به‌که‌لک بردوو‌هه سه‌ر تا له‌ سالی ۱۳۷۰ له‌ ته‌مه‌نی هه‌شتا و سێ سالی‌دا کۆچی دوا‌ی کردوو و به‌پیتی ئه‌سپاره‌دی خۆی له‌ گردی مامه‌ یاره‌دا نی‌ژراوه.

پیره‌مێرد به‌یه‌کێ له‌ نووسه‌ران و زانا‌یان و هۆنهرانی کورد دیته‌ ژمار. ئه‌و له‌ ماوه‌ی ته‌مه‌نیدا گه‌لی راژه و خزمه‌تی به‌زمان و وێژه و که‌له‌پووری نه‌ته‌وا‌یه‌تی کردوو و بۆ یه‌که‌مین جار قوتا‌بخانه‌ی زانسته‌ی له‌ سلیمانیدا کردوو‌هه‌وه، هه‌روه‌ها خه‌لکی هان دا که هه‌موو سالتیک جه‌ژنی نه‌ورۆز بگرن و له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا زۆربه‌ی کاتی خۆی به‌هۆنینه‌وه‌ی هۆنراو ده‌برده‌ سه‌ر.

يەككى لە كارە گىرنگەكانى پىرەمىتەرد كۆكردنەوئى پەندى پىشىنانە كە ئەم پەندانەى دىمكردە ھۆنراو و لە پۆژنامەى ژيان و ژيندا چاپى دەكرد و ژمارەى ئو پەندانەى كە لە پۆژنامەكەيدا بەچاپى گەياندوو گەيشتووئە شەش ھەزار و چوارسەد و چل و ھەشت پەند.

ھۆنراوكانى پىرەمىتەرد زۆر تەپ و پاراو و شىرىن و پەوانن و ھۆنراوئىشى ھەر لە خۆيەو ھە ھۆنىوئەو، بەلكو ھەر كاتى كە ھۆيەك ھاتووئە پىشەو ھۆنراوى ھۆنىوئەو.

وا ديارە سىروشتى جوانى كوردستان بەئاووھەوئى فەينكىوھە و بەكىو و چيا پەنگىنەكانىوھە و بەبائندەكانى جۆر بەجۆريوھە و بەباخ و گولزارە جوانەكانىوھە و بەتافگە نەخشىنەكانىوھە كاريان كردووئە سەر پىرەمىتەرد، بۆيە بەم جۆرە باسى تافگەى زەلم دەكا و دەلى:

ئاوھ جوانەكەى سەرچاوھەكەى زەلم
 بۆگەلاپىزان سەر بەتەم و ھەلم
 ئەلپى سەرچاوھەكەى بەختى كوردانى
 سەرھوت نىيە وئلى ھەردانى
 تافگەكەت سەربەرز، ساردە ھەك تەرزە
 دانەى مروارى لەنجەى ھەد تەرزە
 لەو ئاسمانوھە ئەرژىتە خواری
 لە چاوى گەردوون فرمىسك ئەبارئ
 وئەنى عاشقى كە نالەكار بئ
 سەحرانەوھەرد بئ، پەيجوورى ياربئ
 وئىل و سەھەرەو، بەرۆ رۆى پى دەرد
 بەقەلبەزەوھ سەرنەدەى لە بەرد
 دەست لە ملانى لەگەل تانجەرۆ
 بەسەوداى سىروان شەيدا و پەنجەرۆ
 لە دواواندا كە يەك ئەكەوئ
 دوو مەسرەعى بۆ، بەيتى مەولەوى
 «سىروانى ئەم چەم، تانجەرۆى ئەو چەم
 بدەن بەيەكدا ئەم چەم تا ئەو چەم

مه‌هسته برۆ بهلم و خاکا
 بگری له بارگهی سهلمانی پاكا
 پیتی بلتی: قوربان تۆ ناوت پاكه
 بمانخه ره پیتی یهکیهتی و چاکه
 له‌به‌ر ئاودیتری ئه‌و خاکه دیمه
 كه پاراو ئه‌بی به‌ناوی ئیمه
 با گول و نیرگس هه‌ردوو پتکه‌وه
 شـاـدـبـن به‌دلی رتکوپتکه‌وه

پیره‌مێرد له‌م پارچه هه‌لبه‌سته‌دا رچه‌ی هۆنه‌رانی پیتشویی شکاندوو و به‌چه‌شنیکی
 نوێ له‌ سروشت دواوه و شۆرشیکی له‌ وێژه‌ی کوردیدا به‌دی هیناوه و له‌م هۆنراوانه‌دا
 باسی سه‌رچاوه‌ی زه‌لمی کردوو كه چۆن گه‌لای داره‌كان ده‌رژیته‌ كه‌ناری ئه‌و پرویاره و
 ته‌م و هه‌لم پرویاره‌كه‌ داده‌گرێ و وه‌كو به‌ختی کوردان ئاوه‌كه‌ی لێڤ ده‌بی و ئه‌وسا ئاوه‌كه‌ی
 په‌وان ده‌بی و ده‌رژیته‌ ناو چه‌می تانجه‌پۆ و له‌ پاشادا وا له‌ ناوی سیروان و تانجه‌پۆ ده‌كا
 و ده‌لی: به‌به‌ر بارگهی سهلمانی پاكا برۆ و بلتی: قوربان له‌ خوا بپاره‌وه كه‌ بمانخاته ریتی
 چاك و یه‌کیه‌تی با به‌هۆی ئه‌م یه‌کیه‌تییه‌ سه‌ركه‌وین و گول و نیرگسیش پتکه‌وه شاد و
 كه‌یفخۆش بن.

پیره‌مێرد له‌ پارچه هه‌لبه‌ستیکی تریدا باسی ناله‌باری و شپه‌زه‌یی کۆمه‌ل ده‌كا و
 ده‌كه‌ویتته‌ ده‌رده‌ دل و ده‌لی:

ئه‌ستێره به‌رزه‌كان ئه‌دره‌وشینه‌وه به‌شه‌و
 وه‌ك من به‌داخه‌وه‌ن نه‌ سه‌ره‌وتیان هه‌یه، نه‌ خه‌و
 چه‌ند سا‌له‌ ئاشنای شه‌وی بێ‌داریی یه‌ك‌ترین
 وه‌ك سه‌رسه‌رین، شه‌وێ سه‌رێ ناكه‌ینه‌ سه‌ر سه‌رین
 من خوار و ژوور له‌ ده‌ست چووه‌كه‌ی بێ‌و‌له‌ت ئه‌وان
 وه‌ك خپلی خوار و ژوور كه‌ری كور، وێلی ئاسمان
 شه‌و شه‌وئمی ئه‌وانه‌ چیمه‌ن ئاو ئه‌خواته‌وه
 پۆژ هه‌لمی ناوی چاوی منه‌ سه‌ر یه‌خاته‌وه
 دویتشه‌و به‌ری به‌یان بوو ده‌گریان به‌سه‌ر منا
 منیان كه‌ساس ئه‌بینی له‌ناو دۆست و دوژمنا

دلسۆزی وام نه دیبوو که بۆم بگری وهک خه شیم
 فرمیسکه کهی ئهوان بوو به ئاونگی تۆ که ییم
 بام پاسپارد که خهفت بۆچ نه خوڤن ئهوان
 وهک ئیمه نین نزیکتری لای باره گای خوان
 راسپیترییان نووسیبوو به شه ونم له سهر گیا:
 تا ئاسمان پریشکی به دی ئیوه هه لپزا
 هاواری کورده کانی سه روو که ییبه ئاسمان
 بهو دوو که لی هه ناسه یه ئاو دئ له چاومان

واته: ئه و ئه ستیرانه ی وا که له ئاسماندا ده دره وشنه وه وهکو من به داخه وهن و خه و
 ئارامیان نییه، چه ند ساله که ئیمه و ئهوان ئاگامان له خه وتن و شه ونخوونی یه که هیه و
 هیچ شه ویک نه لواوه که سهریک له سهر سهرین دابنن و به سینهنه وه. من ئیتر ئیلاخ و
 قشلاخ بۆ نه ماوه ته وه و ئه و خیله کورده شه که ههر خهریکی ها توچۆن ئه وانیش وێل و
 ده ره ده رن. دوتشه وه له م و ته م له به ره به یانا گریان به سهر منا چونکه منیان به زه به وونی
 چا و پئی که وت که چی هاواری کورده کانی باکووریش که یشته ئاسمان و ئه وه دوو که لی
 هه ناسه ی ئه وانه که ده بیته هۆی ئه وه ئیمه ئاو له چاومان بیت.

پیره میرد که خۆی بووته هۆی ئه وه ی که خه لک جه ژنی نه ورۆژ بگرن و ئاگری جه ژن
 له سهر گردی مامه یاره هه لکه ن و ئاهه نگ بگین، سه به رته به جه ژنی نه ته وایه تی نه ورۆژ
 که له م رۆژدا که لی کورد به رتبه رایه تی کاوه به سهر رژی می پادشایه تی ئه ژیده ها کدا
 سه رکه و ته وه له پارچه هه لبه ستیکا ده لئ:

ئه م رۆژی سه —الی تازه یه نه ورۆژه هاته وه
 جه ژنیک کۆنی کورده به خوشی و به هاته وه
 چه ند سال گۆلی هیوای ئیمه پئی به ست بوو تا کو پار
 ههر خوینی لاهه کان بوو گۆلی ئالی نه و به هار
 ئه و په نگه سه ووره بوو که له ئاسۆی بلندی کورد
 مه ژده ی به یانی بۆ که لی دوور و نزیک نه برد
 نه ورۆژ بوو ئاگریکی وه های خسته جه رکه وه
 لوان به عشق نه چوون به به ره و پیری مه رکه وه
 ئه و رۆژه لات، له به نه ده نی به رزی ولاته وه
 خوینی شه هیده په نگی شه فه ق شه وق ئه داته وه

تا ئېستە پرووى نەداوۈ لە تارىخى مىللەتا
 قەلغانى گوللە سنگى كچان بى لە ھەلمەتا
 پىي ناوئى بۆ شەھىدى ۋەتەن شىوۈن و گرین
 نامەرن ئەوانە وا لە دلى مىللەتا ئەژىن

بەراستى ئەم ھۆنراوانەئى پىرەمىرد ئاگرىكى لە دلى لاوان كردهوۈ، بەجۆرى كە ھەموو بۆ
 گرتنى جەژنى نەروۆز كەوتنە ھەول و تىكۆشان و تەنانەت ئەو ئاگرەش كەوتە دلىانەوۈ و
 بلىسەئى سەند و ھەموو بۆ زىندووكردەوۈئى كەلەپوورى نەتەوايەتى كەوتنە خەبات.

پىرەمىرد بەراستى بۆ بووژاندەنەوۈ و زىندووكردەوۈئى كەلەپوورى نەتەوايەتى، ھەولكى
 زۆرى داوۈ، بەتايبەت بۆ كۆكردەوۈئى پەندى پىشىنان خۆى ماندوو كردهوۈ و ھەر پەندىكى
 لە ھۆنراوئىدا گونجاندوۈ و ئەم كارەش ھەر لە دەستى ئەو ھاتوۈ و ئەمەش كارتىكى زۆر
 گەرەپە، ئەمەش چەند پەندىكى پىشىنانى پىرەمىرد كە دەلى:

كە دوژمنت كەوت تۆ پىي پىا مەنى
 زەبوون كوژ مەبە لای خوا لامەنى
 سەرمايەت بۆ خۆت، زەكات بۆ خودا
 مېو كە بىبېرى چاكتەر بەر ئەدا
 زۆر بەسەر دۆستا مەبە خەتەرە
 تانەئى دۆست لە تىر دوشمن بەدەرە
 راستە دوو مېوان لىكيان خۆش ناىە
 بەلام خانەخۆئى لە ھەردوۈ لايە
 تۆ چاكە بكە و بىدە بەو ئاوۈ
 خەلكىش نەزانئى لای خوا نووسراوۈ
 كردهوۈ و ئىمان ھاتوۈنە نوشوست
 گەرە ئاوى پشت بچووك پىي لى خست
 كە بى باوۈرت بى ھىوايشت ئەبى
 كە بى باوۈر بى چىت بەرئەكەوئى
 ھەم پىاوى دونيا، ھەم پىاوى پىي خوا
 ۋەك پۆزى ناو جو لە دوۈ لا ئەخوا

پىرەمىرد لەگەل ئەوۈئى نىكەئى بىست و شەش سال خەرىكى پۆژنامەچىيەتى بوۈ و
 گەلئى وتارى راميارى و كۆمەلايەتى و ئاينى و وىژەيىي لە پۆژنامەكەيدا چاپ كردهوۈ، گەلئى

په پراویشی داناوه که هندیکیان بریتین له: «مهم و زین، دوازه سواره‌ی مهربان، گالته و گپ، که مانچه ژهن».

سهرچاوه‌کان

۱- دیوانی پیرهمترد - به‌غدا، ۱۹۴۸.

۲- په‌نده‌کانی پیرهمترد - کۆکردنه‌وه‌ی کاکه‌ی فلاح - به‌غدا، ۱۹۶۹.

۳- ئه‌ده‌بی کوردی - عه‌لانه‌دین سه‌جادی - به‌غدا، ۱۹۴۸.

۴- پیرهمتردی نهر - محهمه‌د ره‌سوول هاور- به‌غدا، ۱۹۷۰.

ئه‌حمه‌د به‌گی حه‌مدی

۱۲۹۳ - ۱۳۵۵

ئه‌م هۆنه‌رهمان ناوی ئه‌حمه‌د و کورپی فه‌تاح به‌گی ساحیب‌قراغه و به‌پیتی تاقه هه‌لبه‌ستیکه‌ی خۆی میژووی له دایکبوونی سالی ۱۲۹۳ ی کۆچییه و هه‌م به‌ره‌وه ده‌لی:

که‌رام بق سالی ته‌ئریخی ولاده‌تم و غه‌ریبم دی

به‌هیجری حه‌مدی ده‌نگی بوو، له نه‌و (باری غه‌م) ده‌ست که‌وت

(باری غه‌م) به‌شیوه‌ی نووسینی کۆن به‌پیتی پیتی ئه‌بجه‌د ده‌کاته سالی ۱۲۹۳ ی کۆچی که‌ میژووی له‌دایکبوونی حه‌مدیه که له شاری سلیمانیدا له دایک بووه. حه‌مدی هه‌ر له منداڵیه‌وه خه‌ریکی خۆندن بووه و له سلیمانیدا له‌لای مه‌لا عه‌زیزی زه‌له‌له‌یی قورئان و په‌راوه‌رده‌له‌کانی خۆندوه و له پاشا چووه‌ته حوچره‌ی مه‌لا سه‌عید خواجه فه‌نی و خه‌ریکی خۆندنه‌ی فقه‌ی ئیسلامی بووه و ئه‌وسا چووه‌ته مزگه‌وتی ناو بازار و پێژمان و وێژه‌ی عه‌ره‌بیی خۆندوه و ماوه‌یه‌کیش له خانه‌قای مه‌حویدا خه‌ریکی خۆندن بووه و له دوا‌ی ته‌واوکردنی خۆندن چووه‌ته ته‌هریز و ئه‌وسا که‌راوه‌ته‌وه زێد و مه‌لبه‌نده‌که‌ی خۆی و له شۆپه‌که‌ی شێخ مه‌حموددا به‌شداری کردوه و پاشان له کاری دیوانی دامه‌زراوه و ژیا‌نی به‌م جو‌ره‌ رابواردوه تا له سالی ۱۳۵۵ ی کۆچیدا کۆچی دوا‌یی کردوه و له گۆرستانی گردی سه‌یواندا نێژراوه.

ئه‌حمه‌د به‌گ به‌یه‌کێ له هۆنه‌رانی هه‌ره به‌رز ی کورد دێته ژمار و وه‌کو ده‌لێن هه‌ر له تافی جوانیه‌وه خه‌ریکی هۆنینه‌وه‌ی هۆنراو بووه و سه‌ریشی کێشاوه‌ته ناو هه‌موو جو‌ره هۆنراویکه‌وه دل‌داری، ئاینی، کۆمه‌لایه‌تی، نیشتمانی.

حه‌مدی له پارچه هه‌لبه‌ستیکدا روو ده‌کاته دل‌داره‌که‌ی ده‌لی:

نازی گەردوون بۆ ئەکیشم ئەو بەرۆژی پرووتەو
 من بەماهی نەخشەییکی شوعلەدەر وەک مووتەو
 بەردەخا ئاهووی خوتەن بۆ نافەیهکی موشک بۆ
 عەنبەری سارا فرۆشم من لە سایە مووتەو
 تاقی ئەبرۆتم مۆرادە پروو لە قەبلەم بۆ نوێژ
 ئەهلی قەبلە چی بەسەر میحرابی تاق و جووتەو
 تا قیامەت من منەتباری خەمی هجرانی تۆم
 ئەو ئەخۆم، عامیانە نیم، بەتەنگی قووتەو
 بۆ گەدایی کۆیی جانان سەلتەنەت هەر مردنە
 گەر خوا پەرحمی لە دل نۆی ئەتەک تابووتەو
 عەشقی شیرینت ببی عاشق لەگەڵ ئەم وەزەدا
 کۆهکەندیکی چ حەقت تۆ بەسەر بازووتەو
 دلبەرت پۆیی پەقیبی کەوتە دوو خاکت بەسەر
 (حەمدی) بنواری سەگیتکە وا بەدووی ئاهووتەو

واتە: ئەی خوشەوێستم! لەبەرچی نازی هەتاوی چەرخێ گەردوون بکیشم کە هەتاوی
 پرووتەتی. تۆم هەبێ و هەموو پۆژی وەک مانگی نەخشەب دەرکەوی. مانگی نەخشەب
 مانگیکی دەستکرد بوو کە حەکیم کۆری عەتا، ناسزاو بەموقنەع لە جیوه و هەندێ شتی
 تر دروستی کردبوو و هەموو شەوێک لە چالۆتکەو لەسەر قەلاێ نەخشەب لە کیتی
 سیامدا، دەیخستە ئاسمان و تیشکی ئەو مانگە تا چوار فرسەنگ دەپۆشت و هەموو
 شوێنیکی پروون دەکردەو و تریفەئ ئەو دەوروبەرە دیادپۆشی و پاشان دەگەرایەو
 شوێنەکەئ خۆی، وە ئەم مانگە تا دوو مانگ هەموو شەوێک لە چالۆی سیانەو دەردەهات
 و ئەمە هەزار و دووسەد سالا کە هۆنەران لە هۆنراوەکانی خۆیاندا دیاردیی پێ دەکەن و
 پرووتەتی خوشەوێستەکیان پێ دەچووێن. جا حەمدیش دەلێ پرووتەتی جوانی یارەکەم
 وەک مانگی نەخشەب دەدرەوشیتەو، وە من چۆن بەر باری چەرخێ گەردوون بۆ
 منەتباری بۆم، کە پرووتەتی مانگی تۆم هەبێ وەک مانگی نەخشەب دەدرەوشیتەو. بۆنی
 خوشی ناوکت وەک بۆنی خوشی ناوکی ئاسکی خوتەنە، من لە کاتی نوێژا پروو دەکەمە
 تاقی برۆکانت، وە من تا پۆژی پەسلان بەرباری خەمی دووری تۆم، وە بۆ پیاوی گراو کە
 هەموو دەم هەزارە مردن پادشایەتی بەمەرجی یار لەگەڵ تەرمەکیدای بچیتە گۆرستان و
 بینێژی. ئەی حەمدی! - خۆزگەم بەخۆت کە دلت بەهۆی دلبەرەو براوە و تەنیا ئەوەت بۆ

ماوه ته وه که هر بنالیني.

همدی له پارچه ههلبه ستيکی تر دا هر لهم باره وه دهلي:

چيني سهري زولفت بوو ته فتنه له چينا
غـاره تـگره چاوت له بلادي دل و دينا
نه برياه وه نه شينه له سينه که نهکا دل
بهو جلوه يي روخساره وهره بيکه به سينا
مينا و جهه رولنه سوهد و زمزمه حهجي خهلقه
من ماچي دهم و خالي لهب و گهر دني مينا
نيکسیره مهگر خويني سروشکي عاشق
نهو پرده نهکا هر به له عل و وا له سهرينا
نهو ناوکی موژگان به کل بويه نه پيژي
سا پيژي بکا هر که پرتي چوو به برينا
مه علومه له دايک که نهين نه هلي موحه بهت
فرميسکي به ليشاوه له گهل ناھي حه زينا
نازم به جه لال و حشمت ميسلي سوله يمان
وهک ديوه په قيبه که له ژير حوکمي نگينا
جانا مه به ره هه مده مي نينساني به نه نديش
وه حشمت که نه کهن نه هلي موحه بهت به قهرينا
(حه مدي) به نه دهب يادي بکه، ناوي نه بهي قهت
جاسووسي نه وه، چونکه، دل و له که مينا

واته: نهی خوشه ويسته کهم! چيني سهري زولفه کانت بوو ته هوئي ناواوه و بشپونه له ولاتي چيندا و چاو هکانت ولاتي دل و دين چه پار و تالان ده کهن. دل شين و شيونه ي بۆ برياه وه، چونکه دهشتي سينا و کيتوي توور به هوئي تيشکي پرومه تته وه سووتان، مينا و بهر ده ره شه که و ناوي زمزمه که زور پيروزن و خه لک ده چنه سهريان من له جياتي نهو ستيانه ماچي دهم و خالي ليو و نه ستوي سپيت ده کهم، خويني فرميسکي گراو و سهودا وهکو نه کسير وايه. نهو ناو برزانگهي بويه هه ردهم به کل ده پيژي بۆ نهو هي هر جاري که کردي به دلي خه لکدا به هوئي نهو کله وه وا دهيدا له چاو هکانی برينه کانی ساريژ بکاته وه. من به گه وره يي و فهري و شکوي هافي سليمان که خاوهن نه موستي له زنجيردا بووه. نهی

حەمدى بەشىواز و پىزەوۈ ناۋى خۆشەويستەكەت بىە، چونكە ھەر ئۇ بوۋ دلتى خستە داۋ
و خۆى بۆت حەشار دا.

زۆربەى ھۆنراۋەكانى حەمدى نىشتىمانى و كۆمەلايەتن، چونكە دەۋرى ئۇ پىر بوۋە لە
كارەساتى زۆر، ئەۋەيە كە كۆلى و كەساسى و كەنەفتىي نەتەۋەكەى بەچاۋى خۆى ديوە،
بۆيە دلى ھاتوۋەتە جۆش و خرۆش و ھەموو دەرد و بەدبەختىيەكى نەتەۋەكەى خستوۋەتە
پرو و كرديوۋەتە ھۆنراۋ و لە پارچە ھەلبەستىكىدا لەسەر دىپى سكالای نىشتىماندا دەردى
دلى خۆى دەردەپى و دەلى:

ئەى خاكى ۋەتەن بى فەرەح و زەھوق و سەفا خۆت
پىر حادسە، مەحكۇمى ھەموو حوكمى قەزا خۆت
بازىچەيى سەر پەنجەى ئەربابى پىا خۆت
بى ئوردو، بەبى زەمزمەيى شاھ و سەرا خۆت
سەد ئاھ كە بوۋىتە ھەدەفى دەرد و بەلا خۆت
ئەم كوردە ئەبى دائمى ھەر قور بەسەراكەن
ھەر جارە گونىە ئەبى بەرگى بەبەراكەن
ۋەك تەعزىە ئەلۋاحى پەش و شىن بەدەراكەن
پىۋىستى چىيە دوزمنى خۆيان بەبراكەن
عالم كە بلىن ساحبى ئەۋلاد و برا خۆت
كوا تاقمە كە، ۋەلۋەلەيى دەۋرى كەرىم خان
كوا دوازە سۋارەيى بەبە، مەشھۋورى مەريوان
كوا فىرقەيى بتلىسى ھەۋا خواھى بەدرخان
كوا مىللەتەكەى مۋتەفقى دەۋرەيى توركان
بى پىاۋ بەبى كۆمەل و جىماۋ جىا خۆت
ھاۋسى ھەموو ۋەك دال و ئەم كوردە ۋەكو لاك
چنگيان لە جگەرگاھى ھەموو داۋە بەبى باك
بى خۆينە گۈلى زەرد و زەعيفە ۋەكو خاشاك
(حەمدى) دەپىتۋە قور و سنگت بكە چاك چاك
بى قەۋم و ۋەتەن، پىر ئەسەف دەرد و جەفا خۆت

حەمدى لەگەل ئەۋەى زۆربەى ھۆنراۋەكانى كۆمەلايەتى و نىشتىمانىين، ھۆنەرىكى

ئايىنپەرۋەرىش بوۋە، بەلەم ناتوانىن ئەۋبەھۋنەرىكى خواناس و سۆڧى دانىين، بەلكو
ھۋنراۋى ئايىنى زۆر داناوە كە زۆربەى پياھەلۋتن و پارانەۋمىيە، ۋەكو لەم پارچە ھەلبەستەدا
كە پەناى بردوۋمەتە بەر پىغەمبەرى گەۋرەى ئىسلام كە دەلى:

يا محەمەد پروپەشى دەرگانەكەى تۆم تۆبە بى
ھەرچى ھەم بى شك سەگى ئاسانەكەى تۆم تۆبە بى
زەرپرەى شوعەى جەمالت كائىناتى كوردە نور
ھەرۋەكو زەرپرە منىش پەرۋانەكەى تۆم تۆبە بى
ئەنبىا ھەركەس بەئوممەتپانەۋە ۋەك من ئەلەين
ئىنتىزارى ھىمەتى مەردانەكەى تۆم تۆبە بى
ناسحى جوملە كىتاب و جامعى جوملە كىتاب
كافرىش بىم عاشقى قورئانەكەى تۆم تۆبە بى
سەيرى ئەعمالم ئەكەم دايم فوغان و نالەمە
گەر موفەپرەح بىم لەسەر پەيمانەكەى تۆم تۆبە بى
ھەر بەئاننى كاشفى سىپرى سەماۋات و مەلەك
من ۋەكو ئەفلاك و مەلەك ھەيرانەكەى تۆم تۆبە بى
خاتمەت كىشا بەفەرمانى ھەموو پىغەمبەران
من ۋەكو مەھدى لە سەر پەيمانەكەى تۆم تۆبە بى
جەزنى قوربانە، قەسابىش حازرە، خۆزگەم بەخۆم
خۆم و ئەۋلادم ھەموو قوربانەكەى تۆم تۆبە بى
بى كەس و ھەيران و سەرگەردانە (ھەمدى) ۋەك ەھرەب
ئەلئەمان، دەستى من و دامانەكەى تۆم تۆبە بى

ھۋنراۋەكانى ھەمدى كە لەسەر شىۋەى كۆن ھۋنراۋنەتەۋە دەكرىن بەپىنج بەشەۋە:
يەكەم دلدارى، دوۋەم ئايىنى، سىيەم كۆمەلايەتى، چوارەم نىشتمانى، پىنجەم رەخنە، ئەۋ
گەلى چوارىنەشى ھۋنىۋنەتەۋە كە نىزىكەى ۶۳ چوارىنەن و لە دىۋانەكەيدا تۆمار كراۋن و
ئەم چوارىنانە پىر لە ۋەدەكارى و گەلى شىرىن و پاراۋن، ۋەكو لەم چوارىنانەدا دەلى:

۱

شوكرى خوا دەكەم كە گەشتىيە ۋەختى چاك
تا شەۋ نەپۆيى، بانگى ئەدا، نەبوۋە رۆژى پروناك

سـوبحـانـه بهـو زیـایـه وه سـهـدی سـکـهـندـهـری
 نهـترافـی کـوردی گـرتـووه نهـم رۆژی پاک
 واتـه: سـپاسـی خوا نهـکهـم که گـهـیشـتـینه وهختی چاک
 شهـو رۆیی و خوا نهـو پـووناکییهی لیتمان کرده وه
 خوا پاکه و بهـو پـووناکییه بهـندی نهـسـکـهـندـهـری
 بهـچـواردـهـوری کـوردـهـواریدا کرده وه، بهـلام له هیچ لایه که وه یارمه تیمان نادرئ

٢

من بهـزیتـو و زهر وتم بۆچی نهـدهی نهـی مهـی فرۆش؟
 مهـی که خالس نووری نیمان پۆچی عهـقله و گوشت و هۆش
 پیتی وتم نهـم عهـقله کۆنه تق له سهر دهر که که خهـلق
 خۆ دهـلێن عهـللامهیه گهر کاسه پر بئ و که له بۆش
 واتـه: من بهـمهـی فرۆشم وت بۆچی مهـی بهـزیتـو و زیتـو دهـفرۆشن
 مهـی خۆ تیشکی بر وایه و ناوهز گۆئ و هۆشی مرویه،
 مهـی فرۆش پیتی وتم لهـم ناوهزه کۆنه لابده، چونکه مهـی هۆی بر وایه
 باهیچیش نهـزانئ خۆ خهـلک بهـهۆزانی دهـزانن، نهـگهر کاسه که ی پر بئ له مهـی

٣

(حهـمدی) خوا دهـکهـم بهـسه بۆ ئیفتخاری من
 دیوانیان له مهـجلیس دهـکهـن ئینتـزاری من
 یهـک پـوویهـری جـوابی سوئالی مهـلهـک دهـدا
 دیوانه کهـم کـیفایهـته بۆ سهر مهـزاری من

واتـه: نهـی (حهـمدی) هـهر نهـمه بهـسه بۆ شانازی من
 نهـوانهـی که له کۆره کاندادا دهـنیشن چارهـروانی دهـکهـن
 دیاره پـوویهـرمیهکی دیوانه کهـم وه لامی فریشته کان دهـداته وه
 وه دیوانه کهـم بهـسه بۆ سهر گۆره کهـم و پزگارم دهـکا

حهـمدی مهـیگـێر نامهیهکی هیه که له وهـدا گهـلئ وشهـی خواناسیی وهـکو: مهـی و بادهـی
 تیدا بهـکاربردوه، نهـلبهـت ههـندئ له هۆنهـرانی تـریشـمان مهـیگـێر نامهـیان هیه وهـکو مهـلا

پەريشان (۷۵۷ - ۸۳۵ی کۆچى) كە بەراستى بەشاكارىكى وئۆھىي دېتە ژمار، ئەمەش چەند ھۆنراوئىكى مەيگىرنامەكەى ھەمدى كە دەلى:

بەساقى بلىن مژدەيى نەوبەھار
دەمى دا لە لىوى خەتى جۆببار
ھەلدەقولىت و دەپژئ لە چەشمە و لە بەرد
چى ئاوى ھەك ئەلماسى خالى لە گەرد
خەرامان لە دەورى گولستان چنار
خەريكن دەكەن مەشقى بالاي يار
چلى گول بەپەنجە ئىشارەى چرۆ
دەدا غونچە دەردى دلى بەسەمەن بۆ
لەسەر عارىزى گول پياھىنى پەش
بەدامەن دەكا ئاتەشى غونچە گەش
قەدەح عەتر دەگىرئ بەجامى سەحەر
بەبۆ كەوتوو نەفى ئاھوويى بەر

واتە: مژگىنىي بەھارى نوڤ بەمەيگىر بەدن چۈنگە ئەو گيانەكانى خستە سەر لىوى بۆ بەندايەتى ئەو ئاۋە ھەلدەقولىت و دەپژئ لە سەرچاۋە و لە بەرد ھەكو ئەلماسە و لە ھەموو تۆز و خۆلىك خالىيە كاتى شەنى باي بەھاران لە دار و چنار و گول دەدا يار بەلەنجەولار ھەخەريكى خۇنۋاند نەچلى گول بەپەنجە و ديار دەى چرۆ دەجۈولتەنەۋە بەھۆى گولئى ياسەمەنەۋە لەسەر پرومەتى گول بەھۆى بۆن و بەرامەيەۋە بەداۋىنى خۆى ئاگرى خۈنچە گەشتر دەكاتەۋە مەيگىر بەپىيالەكەى خۆى بۆن و بەرامە و گولۋ دەگرئ تەنانت ئەۋەندە بۆن و بەرامەى بەلاۋەيە كە ناۋكى ئاسكى دەشت دادەكەۋى.

سەرچاۋەكان

- ۱- شيعر و ئەدەبىياتى كوردى - بەرگى يەكەم - نووسىنى پەفيق حىلمى - بەغدا، ۱۹۴۱.
- ۲- مېژۋى ئەدەبى كوردى - نووسىنى عەلانەدىنى سەجادی - بەغدا، ۱۹۵۲.
- ۳- گۆڧارى كۆلىجى ئەدەبىيات - ژمارە ۵ - بەغدا، ۱۹۷۱.
- ۴- گول لە شيعرى ھەمدىدا - نووسىنى د. مەرف خەزەندەر - بەغدا، ۱۹۵۷.
- ۵- ديوانى ھەمدى - لەسەر ئەركى جەمال ھەمەومىن - سلېمانى، ۱۹۸۴.
- ۶- تاريخ السليمانية وانحاعها - تاليف: امين زكي بغداد، ۱۹۵۴.

مهلا مسته‌فای سافی

۱۲۹۳ - ۱۳۶۱

ئهم هۆنهرمان ناوی مسته‌فا و کورپی کاک عه‌ولا و نازناوی سافییه و به‌پیتی ئهو به‌لگانه‌ی که که‌وتوونه‌ته ده‌ستمان له‌ سالی ۱۲۹۳ ی کۆچی له‌ دیتی هیران له‌ ناوچه‌ی خوشناوه‌کی کوردستانی عێراق پیتی ناوه‌ته کۆری ژيانه‌وه. ههر له‌ مندالییه‌وه له‌ لای باوکی خهریکی خویندن بووه و له‌ پاشا چووه‌ته حوجره‌ی فه‌قییان و بۆ خویندن گه‌لی خویندنگای دێیه‌کانی خوشناو گه‌راوه و ئه‌وسا رووی له‌ کۆیه و هه‌ولێر و په‌واندز کردووه و له‌ لای مه‌لا ئه‌حمه‌دی هۆمهر گونبه‌تی و مه‌لا ئه‌حمه‌دی ره‌ش، وانه‌ی خویندووه. پاشان سه‌ریکی له‌ لاجان داوه و ماوه‌یه‌کیش له‌ په‌سوێ ماوه‌ته‌وه و له‌ پاشا رووی کردووه‌ته سابلآخ و له‌ لای قازی عه‌لیی سابلآخی کۆتاییی به‌خویندنه‌که‌ی هێناوه و ههر له‌ ناوبراو دمی مه‌لایه‌تی وهرگر تووه و ئه‌وسا گه‌راوه‌ته‌وه زێد و مه‌له‌بنده‌که‌ی خۆی و پاشماوه‌ی ژيانی به‌وانه و تنه‌وه و رێنۆینی خه‌لک بردووه‌ته سه‌ر تا له‌ سالی ۱۳۶۱ له‌ ته‌مه‌نی شه‌ست و هه‌شت سالییدا گیانی پاکی به‌گیان ئافه‌رین ئه‌سپاردووه و به‌پیتی پاسپێری خۆی له‌ ئه‌شکه‌وتی شیخ سلیماندا نێژراوه.

سافی یه‌کێ له‌ هۆنهرانی هه‌ره‌به‌رزێ سه‌رده‌می خۆی بووه، وه‌کو ده‌لێن ههر له‌ تافی جوانیه‌وه خهریکی هۆنینه‌وه‌ی هۆنراو بووه و له‌و ده‌مه‌دا شۆری ئه‌وینی گوله‌ندامان و په‌ری په‌یکه‌ران ئه‌ویان وه‌کو بۆلبۆلیکی سه‌وداسه‌ر خسته‌ووه‌ته جریوه و ناله‌نال، و به‌ناچاری که‌وتووه‌ته ناو ده‌ریای دلداری و خوشه‌یسته‌یه‌وه. وه‌ بۆ سه‌لماندنی ئه‌و مه‌به‌سه‌ هۆنراوه‌ ته‌ی و ئاوداره‌کانی گرنه‌ترین به‌لگه‌ن، به‌لام سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ش پێیسته ئه‌مانه‌ش له‌بیر نه‌چنه‌وه که‌ دیمه‌نه‌ خۆرسکه‌که‌ دیتی هیران به‌تایبه‌ت ئاوی شین و په‌وان و هه‌وای فینک و بووزانه‌وه‌ی باخ و باخچه‌ و په‌زه‌ دلگه‌ره‌کانی و گولزار و چیمه‌نه‌ جوان و په‌نگینه‌کانی که‌ وه‌کو به‌هه‌شت وایه، سافیان کردووه‌ته بۆلبۆلیکی شه‌یدای ئه‌و ناوچه‌یه و ده‌ستی کردووه‌ته هۆنراو هۆنینه‌وه، وه‌ زۆرتین هۆنراوه‌کانی سافی بریتین له‌: ئاینی و دلداریه‌تی.

هه‌له‌به‌سته‌کانی سافی له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌دا که‌ په‌وان و پاراو و شیرین، له‌ باری کیش و پاشلیشه‌وه دلگرن، هه‌روه‌کو بوژی به‌ناوبانگ کانی له‌ باره‌یه‌وه ده‌لی:

ئوستادی غه‌زل، سافییه جیگه‌ی له‌ هیرانه

مه‌دحی چ بکه‌م، زاهیر و مه‌شه‌ه‌وری جیهانه

مه لا ره سوولی بیتووشیش که نازناوی مهنفیه له بارهیه وه دهلی:

ئەوا ئیمانی پیت هیناوه مهنفی

بفه رموو مستهفای ئاخر زه مانم

ئەوا چەند هۆنراویکی ئەم هۆنەرە لێرەدا دینین که دهلی:

دلی بولبول له دهوری باخی گول یاری نهکا چ بکا؟

له تاوی خونچه ههردهم شیوهن و زاری نهکا چ بکا؟

زهمانی لهزهتی پۆیی و دهوری زیلهتی وا هات

ئیتەر یاران له مهولا پوو له دلداری نهکا چ بکا؟

له ئاهی گهرمهوه وا لێو بهبار و هیشکه ئیستیکه

له کانیی چاوهکانی خوین و ئاو جاری نهکا چ بکا؟

شهوی هيجران خه یالی یار دهکا ئهسله خهوی نایی

بهیادی پۆزی وهسلای حهز له بیداری نهکا چ بکا؟

بهکفری زولفی پیتی ئیسلامی بهستوهه بۆیی دل ئیستی

وهکو سههنهعانی دایم مهیلی زناری نهکا چ بکا؟

دلَم عهیبی نییه که پووی زهوی ته پکا بهخوینی ئهشک

به ئاهی دوودناکیش ئاسمان تاری نهکا چ بکا؟

له لای فرقهتی یار و له سوویتی میحنهتی ئهغیار

له ههردوو دلی مسکین پچاکاری نهکا چ بکا؟

ههوا یاری له سهردهرناچی ئهسله له جهفای دووری

دلَه بێچاره کهم ههردهم وهفاداری نهکا چ بکا؟

ئهگه رچی بێ وهفا یارم جهفای دا ئه دلی مسکین

وهکو (سافی) له بهدبهختی فیداکاری نهکا چ بکا؟

واته: بولبول هه به دهوری گولا له باخ و گولزار دهچریکین و دهناڵین و له تاري خونچهدا هه موو دهم دهگری و شیوهن دهکا، منیش له دووری یار هه دهناڵینم و لێوم باری گرتوه و ئهوهنده گریاوم که چاوانم خوینیان تی زاوه، خزم و بیگانهش تانهم لێ دهن و یاریش به زولفهکانی پیتی بهمن بهستوه و منیش وهکو سهنعان زانارم خستوهته ملم، بهم هه موو دهرد و ئیش و ئازاره ههوا یارم له سهردهرناچی و دلی بێچاره شم ئه مهکی خۆی دهنوین، ئه گه رچی یاری بێ ئه مکم ئازارمی دا، به لام دلی بێچاره م وهکو سافی ئامادهیه که خۆی له پیتی ئه و دانێ.

له پارچه ههلبهستیکی تردا بهم جۆره بهیارهکهی ههلبهلی و دهلی:

دلبهری ناز پهروهی روو نهوهی مهپارهکهم
نهو نیهال، نهبرق هیلال، شیرن جهمال، نازدارهکهم
مههروویی، موشکین موویی، چاو ئاهوویی، سهحرای خوتهن
سوور گوله، موو سونبوله، ماهی پهری پوخسارهکهم
جانی جانان، شاهی خوویان، پههزهنی پیر و جهوان
گول پوهه، شیرین خووه، شوخی شهکهه گوفتارهکهم
چاوی کاله، لیوی ئاله، روو بهخاله، دلبهرم
زولفی خاوه، لیم بهداوه، یارهکهی نهغیارهکهم
چهندی بی مهیلیم دهکهی سهه ههنده مهفتوونم لهبۆت
جاری پهحمیکت نهبوو دهرحهق دلی خهه مبارهکهم
ئهشکی چاوم ئهرزی داگرت دوودی ئاهم ئاسمان
بۆیه وا رهش داگهرا لهو ئاهی ئاتهشبارهکهم
وا له جیتی نیسی خهه دهنگت تا بهپهژزی سهشروهه
خوینی لی دهپهژزی بهدائیم لهو دلی زامدارهکهم
(سافیا) سا حال پهڕیشانم له غایهت دهرچووه
پهحهکهم پهحمی بکه بهو شین و گریه و زارهکهم

واته: دلبهری نازیهروهم روومهتی وهکو مانگ دهردهوشیتتهوه، بالای وهکو نهمام و
برۆکانی وهکو مانگی یهک شهوه و روومهتی وهکو مانگ و قههکهی رهش و چاوهکانی وهکو
چاوی ئاسکی خوتهنه، بهلی یارهکهم وهکو گولی سووره و پهری پهیکهه و گیانی گیانانه و
پهگری پیر و جوانه و شیرین خووه و شوخوشهنگه و زولفی خاوه و بیهزهیی و دلپهقه. وه
خهه و پهژاره پشتی منی چهماندوهتهوه و پهڕیشانی کردوه، دهسا ئهی خووشهویستهکهه
بهزههیت پیمدا بی.

سهچاوهکان

۱- دیوانی صافی، کۆکردنهوهی گیوی موکریان - ههولیر، ۱۹۶۵.

۲- بهیازنیک که ههندی له هۆنراوهکانی صافی تیدا نووسراوه.

مەلەمەتلىك كۆپى

۱۲۹۳ - ۱۳۶۳

ئەم ھۆنەرمان ناۋى مەلەمەت و كۆپى حاجى مەلەمەتلىك جەلى زادەيە و بەمەلەي گەرە ناسراۋە. بەپىي ئەم بەلگەنى كە كەتۈنەتە دەستمان لە سالى ۱۲۹۳ى كۆچى لە كۆيە پىي ناۋەتە كۆپى ژيانەۋە و لە تەمەنى پىنچ سالىدا لەلەي باۋكى دەستى كر دوۋەتە خوتىندى و لە پاشا چۈۋەتە حوجرەي فەقىيان و خەرىكى خوتىندى فەقىي ئىسلامى و پىزىمانى عەرەبى و لىكەنەۋەي قورئان و پەۋانپىزى بوۋە و لە تەمەنى ھەژدە سالىدا كۆتايى بەخوتىندەكەي ھىناۋە و بوۋە بەمامۆستايەكى پۈختە و نازناۋى (مەلەي گەرە) پى دراۋە. ئەم سەپاشماۋەي ژيانى بەۋانە و تەنەۋە و پىنۋىنى خەلەك و پەرتۈۋەك دانان بردۈۋەتە سەر تا لە سالى ۱۳۶۳ لە تەمەنى ھەفتا سالىدا گىيانى بەگىيان ئافەرىن ئەسپاردۈۋە و لە كۆيەدا نىژراۋە.

مەلەي گەرە ھەر لە مىندالىيەۋە ھەۋەستىكى زۆرى لەسەر ھۆنەرمان ھۆنراۋ بوۋە و لە تافى جوانىدا كەلى ھۆنراۋى ھۆنەرمانەۋە، بەلام لەبەرئەۋەي لە زانىاردا كەشتۈۋەتە بەرترىن پەلەۋىيە، ئەۋمەي كە زانىارىيەكەي بەسەر ھۆنەرمانەۋە كەيدا زال بوۋە و ئىتر ھەمۈ دەم خەرىكى ۋانە و تەنەۋە بوۋە و زۆرتىن پەرتۈۋەكەكەي ئاينىن و نىزىكەي بىست پەرتۈۋەكەي بەزمانى عەرەبى و كوردى دانان كە گرنگىرىنى ئەۋانە برىتىن لە: دىيارىي مەلەمەتلىك كۆپى، فرى قەل فرى، عەقىدەي ئىسلام تەفسىرى قورئان بەكوردى.

ھۆنراۋەكەي مەلەي گەرە كە زادەي سالىنى نىۋانى شەرىيەكەم و دوۋەمى جىھانى، ۋەكو ۋىنەكرىك مىژۋىي ژيانى كوردەۋارىي لەو سەردەمەي بۆمان كىشاۋە و بەيادگار بەجىي ھىشتۈۋە، بەپاستى ھۆنراۋەكەي ئەم زانا ھەرەبەزەمان ۋىنەيەكى پاستى كۆمەلى كوردەۋارىي سەردەمى خۇيمان بۆ دەنۋىن، و زۆربەي ھۆنراۋەكەي بەشتۈۋەيەكى ساكار و سادە داپىژراۋىن و ئىتر ئەۋەندە بايەخى نەداۋەتە زەركەشىكرىنى شىۋە، ۋە بەپازاندەۋەي وشەۋە خۇي ماندوۋ نەكردۈۋە، بەلكو ھەر وشەيەكى بەسەر زمان يا بىرىدا ھاتىي ھىناۋىيەتە سەر قاقەز، ئىتر گۆيى بەۋە نەداۋە كە وشەكە بىگانە يا خۇمالىيە، چۈنكە شىۋەي نوۋسىنى ئەم زەمانە لە پۆزگارەدا ۋابوۋە. ئەم نمۇنەيەك لە ھۆنراۋەكەي دەدۋىن:

تاكەي لە غەمەت يەقەي كراسم بىرم

نىزىكە لە دەرد و ھەسرەتى تۆ بىرم

بۆ خاترى خوا له پاشى مهرگم جارجار
 ناهيسته له رووى وهفا وهره سهر قهبرم
 گهر مهرحههتئى نهمن دهكهى سابيكه
 نهماوه تهحهمولى جهفا چى ديكه
 پوژتيكى نهگهر خودا نهكا نهتبينم
 بئى شك ههموو دونيا له نهزهر تاريكه
 نهبروى رهش و كولمى سبى و چاو ماوى
 نهى دل عهجهبا نهتق چۆن ماوى
 بنواړه چلۆن چاوى له من وهرگيړا
 نهك سوورتهى من بجيته دوړ ناو چاوى
 پوژتيكى له بئى چارهيى و بئى شهرمى
 پيم وت سهنهما بهخواى نهتق بئى رهمى
 ناگات له منى عاشق و بئى چاره نيه
 بۆ حالى ههناسهساردى و دلگهرمييه

واته: نهى خوښهويستهكه! تاكهى له خهم و پهژارهت كراسى خۆم بدرم، نزيكه له دهره
 و داخى تۆدا بمرم، بۆ خاترى خوا له دواى مهرگم جارجاره بهنهي سپايى وهره سهر گۆرهكه
 و يادم كه، ئيتربه زههيت پيمدا بئى و بهرگهى ئهم ههموو دهره و ئازاره ناكرم، چونكه نهگهر
 پوژتيك نهتبينم بئى شك ههمووى جيهان له بهرچاوم تاريكه چاو و برۆت رهش و كولمت
 سپييه و سهرم سووردهميتئى كه دلّم چۆن ماوه، پوژتيكيان پيم وت: نهى دلّبه بهخوا تۆ بئى
 بهزههيت و ناگات له منى گراو و نهويندارى بيچاره نيه و دلّت بهههناسهساردى من
 ناسووتئى و له وهلامدا شتيكى نهوت.

زۆربهى هۆنراوهكانى مهلاى گهره كۆمهلايهتئين و داواى له خهلك كردووه كه خهريكى
 خووتندن بن و دهست له سؤفیهتى و دهرويشى و مارگرى و نهخووتندهوارى ههلگرن و گولئى
 ئهم و نهو نهخۆن ههتا دهتوانن بۆ بههره وهرگرتن له زانست ههولدن و فتيرو پيشهسازى و
 هونهر بن و بهگوترهى زهمان ژيان بهرنه سهر، وهكو دهلئى:

ههتا دهمرم له بۆ كوردان دهنالم
 عيلاجيان چۆن بكهم هاوار بهمالم

فقير و جاهل و نهخووتندهوارن
 لهلاى نهوعى بهشهر بئى قهر و خوارن

كهسى قهبرى له لای خزمان نه مینى
 له لای بیگانه قهبرى چى نه مینى
 له گهل يهك به دره وشت و به دنيهادن
 له بويه وا كه ساد و بى مورادن
 له عيلم و مه عريفهت پروتن به كولى
 خه يالى خاوه لايان فيكرى ميللى
 كه سوودن بويه بازاريان كه ساده
 نه زانن بويه تاعه تيان فسهاده
 له سهر عهردى نهوى كوردى زبان بى
 له لای وايه نه بى سووك و نه زان بى
 ده بى همال و گاوان و شوان بى
 ده بى زهبال و كه ناس و سهپان بى
 ده بى هر ريش دريژ و پان و لوول بى
 ده بى هر عاجز و گرژ و مه لوول بى
 مه لاکانیش له حه قيان زور خه يانن
 نه وانیش هر ده لتي گه وچ و نه زانن
 له باتى باسى دين و پروكنى ئيمان
 مه لا بويان نه خوینى مه دحى شيخان
 نه لى: شيخى هيه ساحب كرامهت
 تكانان بو نه كا پوژى قيامهت
 گه لى جارن ده چيته فهوقى عهرش
 نه گهر حه زكا له لای خوا داده نيش
 خولاسه چهند خورافاتىكى ديكه
 مه لا نه قلى ده كا به و فاك و فيكه
 عه وامى قوپ به سهر وهك وانه زانن
 جه نابى شيخ به خزمى خوا نه زانن
 (مه لا) تو باسى خويان بو بفهرموو
 ودها باشه له بو وان و له بو توو
 واته: هه تا نه و پوژهى كه دهمرم ده بى بو گه لى كورد بنالم و نازانم چۆن چاره يان بكه م،

همو هه‌زار و نه‌زان و نه‌خوینده‌وارن و له‌لای که‌لانی تر بێ قهر و بێ پێژن، که‌سیک که پێزی له‌لای خزم و که‌سوکاری خۆی نه‌بێ، له‌لای بیتگانه چۆن ده‌یبێ؟ که‌لی کورد له‌ زانست و زانیاری دوورن و ئهمه‌ خه‌یالی خاوه‌ که‌ بی‌ری نه‌ته‌وايه‌تی بکه‌نه‌وه، چونکه‌ زۆربه‌یان باره‌ه‌لگر و گاوان و شوان و گسکده‌ر و سه‌پان و لایان وایه‌ که‌ پدین درێژ و قژ لول بن چاکه‌ و ده‌بێ هه‌روا به‌گرژ و زه‌بوونی ژیان به‌رنه‌ سه‌ر، مه‌لاکانیش له‌جیاتی ئه‌وه‌ی په‌ندی خه‌لک دابده‌ن، ئاینی پیروزی ئیسلام بۆ خه‌لک شی بکه‌نه‌وه، که‌چی باسی که‌وره‌یی شیخ ده‌کهن و شتی پڕوویوچ ده‌لێن و خه‌لکی قور به‌سه‌ریش لایان وایه‌ که‌ مه‌لا راست ده‌کا و شیخ به‌خوا نزیکه‌.

مه‌لای که‌وره‌ زۆر چه‌زی له‌ زانیارییه‌ نوێیه‌کان کردوه‌ و خه‌لکی هان داوه‌ که‌ زانیارییه‌ نوێیه‌کان له‌گه‌ڵ زانیارییه‌ کۆنه‌کان بخوینن و ئه‌وه‌نده‌ به‌دووی پێژمان و هه‌ندێ پهرتووکی تر که‌ کاتی مرۆ ده‌گرێ نه‌چن و هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ که‌ ئه‌و زانیارییانه‌ بۆ پرون بووه‌وه‌ به‌سه‌، وه‌کو ده‌لێ:

ع‌یلمی ته‌بیعه‌ت ع‌یلمی خودایه‌ قاله‌ و و قوله‌ گشتی هه‌بایه‌
ع‌یلمی کیمیات که‌ر نه‌خوێندوه‌ به‌خوا نازانی خوا چیی کردوه‌

سه‌رچاوه‌کان

- ۱- دیاریی مه‌لا محهمه‌دی کۆبی - کۆکردنه‌وه‌ی گیوی موکریان - هه‌ولێر، ۱۹۴۹.
- ۲- فیری فیری قه‌ل فیری، دیاریی مه‌لا محهمه‌دی کۆبی - هه‌ولێر، ۱۹۴۶.

تایه‌ر به‌گی جاف

۱۲۹۵ - ۱۳۳۷

ئهم هۆنه‌ره‌ پایه‌به‌رزه‌ که‌ ناوی تایه‌ر به‌گ کورپی وه‌سمان پاشای کورپی حه‌مه‌ پاشای کورپی که‌یخه‌سه‌ره‌ به‌گی جافه‌، به‌پیتی ئه‌و به‌لگانه‌ی که‌ له‌ ده‌ستمان دایه‌، له‌ ساڵی ۱۲۹۵ی کۆچی له‌ شاری هه‌له‌بجهدا پیتی ناوه‌ته‌ مه‌یدانی ژيانه‌وه‌. هه‌ر له‌ منداڵیدا باوکی ده‌نیته‌ قوتابخانه‌ و له‌وێدا فێری خویندن و نووسینی زمانی فارسی ده‌بێ و ئه‌وسا میرزایه‌کی بۆ ده‌گرێ و فێری نووسین و وێژه‌ و زمانی فارسی ده‌کا و له‌ پاشا ده‌رواته‌ حوچره‌ی فه‌قیان و خه‌ریکی خویندنی قورئانی پیروژ و زمانی عه‌ره‌بی ده‌بێ و له‌ پاشان له‌ خویندن ده‌ست هه‌له‌ده‌گرێ و پاشماوه‌ی ژیانی به‌هه‌ڵسوواندنی کاروباری عیته‌که‌یه‌وه‌ ده‌باته‌ سه‌ر تا له‌ ساڵی ۱۳۳۷ له‌ ته‌مه‌نی چل و دوو ساڵیدا له‌ شاری سلێمانی کۆچی دوا‌ی ده‌کا و به‌پیتی ئه‌سپارده‌ی خۆی ته‌رمه‌که‌ی ده‌به‌ته‌ گۆرستانی عه‌بابه‌یلی و له‌وێدا ده‌نیژن.

تایەر بەگ با وەکو خۆی ئێکێ زۆر بەرزى نەبوو و لە زانکۆدا نەخۆش بوو، بەلام زانا و تێگەشتوو و ژیر و بەهۆش بوو. لە سەرەتای دیوانەکەیا کە لە ساڵی ۱۹۳۴ لە چاپ دراوە دەلێ:

پیاویکی ئینگلیزی بەناوی سۆن لە گەڕانە وەمەیدا پێی دەکەوتێتە کوردەواری و چەند مانگێک بەنۆکەری لەناو جافەکاندا دەمێنێتەو و تایەر بەگ لەلای خۆی پای دەگرێ و رۆژێکیان لەجیاتی ئەوێ بێت نە، کو توێر دێتە سەر زمانیدا و دەلێ: نۆ. وە ئەمە تایەر بەگ دوو دڵ دەکا و گەلێک تێ هەڵدەپێچێ کە ناوی راستەقینەى خۆی بێت و ئەویش ناچار راستی پێ دەلێ: کە ناوم سۆنە و بۆ گەڕان و پشکنینی خۆرەلات هاتووم و تا ئێستاش کەس پێمى نەزانێو، ئەوسا تایەر بەگ دەری دەکا.

تایەر بەگ لە هۆنینه‌وێ هۆنراوی کوردیدا دەستێکی بەرز و بالاى هەبوو، وە هۆنراوەکانى زۆر تەپ و پاراو و جوان و دلگرن، وە بەدوو زمانى کوردی و فارسى هۆنراوی هەیه و گوايه پەراوتکیشى بەناوی (ئەحمەدى) بەهۆنراو هۆنیوەتەو کە بەداخووە ئەم پەراو تا ئێستا نەکەوتووە دەست.

تایەر بەگ لەسەر شێوێ هونەرەکانى کۆن هۆنراوێ هۆنیوەتەو، وە لە راستیدا دەتوانین بڵێین کە هۆنراوەکانى تایەر بەگ ئاوێنەىەکی بێ وێنەن لە وێنەکانى هۆنراوی کۆن، وە زۆر بەی هۆنراوەکانى دلدارین و سەبارەت بەجوانیى ئەوین و دورى و خەم و پەژارە و زوڵف و خەت و خال و ئەگرێجە و پەرچەمى یار و تراوان، و بەدەگمەن لە بارەى مەبەستى ترەو دواو و زۆر کەم باسى کۆمەلایەتیی کردووە، لەگەڵ ئەمەشدا گەلێ وشەى جوان و ساکارى کوردیی لە هۆنراوەکانیدا بەکاربردوون.

وەکو دەلێن تایەر بەگ هەموو دەم ئەنجومەنى وێژەیی پێک هێناو و هۆنەرانى سەردەمى خۆى بانگ کردووە و سەبارەت بەوێژە و زمان دواون، کاکە حەمەى نارى یەکیکە لەو هۆنەرانە کە گەلێ جار لە ناو ئەو ئەنجومەنانەدا بەشداریی کردووە.

تایەر بەگ گیرۆدەى هۆنراوەکانى حافز و سەعدى و کەلیمى هەمەدانى و مەولەوى و وهلى دیوانە و نالى و سالم بوو و زۆر حەزى لە هۆنراوی ئەم هۆنەرانە کردووە و پتر کاتى خۆى بەخۆشاندنەوێ دیوانى ئەم هۆنەرانە بردووەتە سەر و لە هۆنراوەکانى چێژ و چەشکەى وەرگرتووە.

وا دیارە تایەر بەگ هەر لە سەرەتای لاویەتییه‌و گیرۆدەى داوی ئەوینى پەریزادە و گۆلەندامێکی کچە جاف بوو کە بۆیە ئەو هەموو هۆنراوانەى بەقەد و بالایدا هەلى گرتووە. لە پارچە هەلبەستێکدا کە لە سەرەتای دیوانەکەیدا هاتووە، بەتانیوێ جوانى و

شۆخوشه‌نگی دلداره‌که‌یدا هاتووته‌ خواروه‌ و پروومه‌تی یاره‌که‌ی به‌مانگ و لئوی به‌شه‌کر و چاوی خۆی به‌پرووباری سیروان چواندوو، وه‌کو ده‌لی:

قوربانی پوخت بـم که شکستی به‌قه‌مه‌ر دا
حه‌یرانی له‌بت بـم که ره‌واجی به‌شه‌که‌ر دا
هر له‌حه‌زه‌ ئه‌ده‌ی وه‌مه‌دی وه‌سل و نییه‌ ئه‌سلی
کارت وه‌کوو دونیا‌یه‌ هر ئه‌مه‌رۆیه‌ به‌فه‌ردا
مه‌قسوودی له‌سه‌ر کوشتنی عوشاقی زه‌عیفه‌
وه‌ختی که ده‌کا خه‌نجهری تیژی به‌که‌مه‌ردا
هرچه‌نده‌ ده‌که‌م سه‌عی له‌به‌ر خوینی سریشکم
خاکی نییه‌ بیکه‌م به‌هه‌وه‌س، گاه‌ی به‌سه‌ر دا
ناحه‌ق نییه‌ ناوه‌ستی ئه‌که‌ر پردي ته‌حه‌مول
سیروانی سریشکم که ئه‌کا هاژه‌ له‌سه‌ردا
دل ڕۆییوه‌ له‌ وجوودم به‌خه‌یاالت
دایم له‌ سه‌فه‌ر دایه‌، ئه‌که‌رچی له‌ هه‌زه‌ردا
مه‌یلت هه‌یه‌ (تایه‌ر) که بپرسی له‌ برینم
بروانه‌ که ئه‌و شۆخه‌ چ تیریکی له‌ جیگه‌ر دا

تایه‌ر به‌گ، هه‌روه‌ها که وتمان له‌ هۆنراوی دلداریدا زۆر به‌ده‌سه‌لات بووه‌ و هۆنراوی
گه‌لی سواره‌ و له‌م رسته‌یه‌شدا به‌راستی سه‌رکه‌وتوو، له‌ پارچه‌ هه‌لبه‌ستیکیدا ڕوو ده‌کاته
دلداره‌که‌ی و پێی ده‌لی: ئه‌ی خۆشه‌وێسته‌که‌م، به‌راستی ناتوانم به‌ره‌نگ و شیوه‌تا هه‌لبێتم،
چونکه‌ به‌هه‌موو جۆریک ده‌بریسکێته‌وه‌ و، قژ و زولفه‌کانته‌ وه‌کو تاریکه‌شه‌و پروومه‌تی
گه‌شت داده‌پۆشن، ئه‌وا کۆریکم بۆ خۆم ساز کردوو و تۆیش وه‌ره‌ و باده‌ و مه‌یم به‌دری با
به‌زمه‌که‌م گه‌رم بێ، له‌و پۆژوه‌ که چاویم پێته‌ که‌وتوو، به‌جاری مات و سه‌رگه‌ردانت بووم،
به‌تایبه‌ت لێوته‌ که وه‌کو لالی به‌ده‌خشان ئاله‌ و پاسه‌وانی دهم و ددانته‌ و، سپای برژانگ و
ئه‌گرچه‌کانته‌ ده‌لی له‌ به‌رابه‌ری نه‌یاروه‌ ڕاوه‌ستان، بڕوا بکه‌ وه‌کو فه‌ره‌اد له‌ ڕیتی ئه‌وینتا
په‌ریشان و ئاواره‌ بووم که‌چی برۆکانته‌ له‌گه‌ل مندا شه‌ریانه‌، که‌وابوو لات وا نه‌بی که تایه‌ر
مات و خامۆشه‌، به‌لکو ئه‌و شیت و دێوانه‌ی پروومه‌تی جوانی تۆیه‌، وه‌کو ده‌لی:

ئه‌ی په‌رته‌وی په‌نگت وه‌کو په‌نگی هه‌مه‌په‌نگه‌
خالت به‌مه‌سه‌ل زولفی سیاه‌ت شه‌وه‌زه‌نگه‌

به زم و تهره ب نامادهيه ساقى مه پى فهرموو:
 دهنگى دهف و نالهى نهى و ناوازيه پى چهنگه
 ليتوت كه وهكو له على به دهخشانه به نالى
 گه نجوورى نيگه هباني دههان و ده مى تهنگه
 تابوورى موژانت له گه ل نه گريجه به رابه ر
 وهستاوه نه لى له شكرى ژاپۆن و فهرهنگه
 سه د نامى خودا بى له دوو پستانى نه نارت
 كرد و شلك و نازك و پى چنگ و قه شهنگه
 سه پدى دلى من خهسته و خوئينيه به قوربان
 پىكراوى موژهى تۆيه، نه كوژراوى تفهنگه
 سه رگه شته و ناشوفته پى عه شقم وهكو فهرهاد
 كيوم به دهن و سینه و سر، په نجه قولنگه
 چاوت به مه سه ل نافه تى دلهايه وه ليكن
 بوچ وايه كه نه برۆى كه چن مه يلى به جهنگه؟
 عاجز بوو كه يووم خسته بهرى پى وتى پىم:
 نهى نه بله هه كه! كهى مالشى ناوينه به سهنگه؟
 معنئى مه كه (تاير) كه نه گهر مات و خه مۆشه
 ديوانه پى رووى تۆيه، نه شيت و نه ده بهنگه

به بى شك تاير به گ به هۆى خوئينده وهى په رتووك و ناميلكه وه له وژه و پيتۆلى و نايندا
 شارمزا بووه و نه م پاسته قينه له هۆنراوه كانى نهودا درده كه وى. هه روه ها له شپوه كانى
 هۆنراودا مرخى خۆى تاقي كردووه ته وه و به راستى نه مه شى به چاكى نه نجام داوه، وه
 هه لبه سته كانى نه و زۆر ساده و په وان و دلگرن. نهوا پارچه هه لبه ستيكى ترى تاير به گ
 دينين كه وينه يه كى باييداره له هۆنراوى كلاسيكى كورديدا وهكو ده لى:

دل نه خو شى دهردى هيجره جاني جانانم وهره
 له ت له ته جه رگ و هه ناوم ماهى تابانم وهره
 عيلله تى دهرد و شه فاكهم وا به لى وى شه كه رت
 مايه پى ژين و حه ياتم دهرد و دهرمانم وهره
 سه د شوكر دووباره جه ژنه وهختى عه يش و شادييه
 بو به لا كه ردانى بالآت قوچى قوربانم وهره

دلبره‌ی قهد عرعره‌ی بئی په‌حمه‌که‌ی به‌دب‌خته‌که‌م
 دل‌رفینه‌ی شوخه‌که‌ی بئی عه‌د و په‌یمانم وهره
 نازنینه‌ی سوخمه‌ ئاله‌ دیده‌ مه‌ستی که‌ چ کولاه
 گول‌ عیزاره‌ی شوخوشه‌نگه‌ی شاه‌ی خوبانم وهره
 خانه‌ ویرانم له‌ دوریت په‌هزهنی ئیمان و دل
 زینه‌تی به‌زم و سه‌ریرم شه‌معی دیوانم وهره
 چونکه‌ سایه‌ی چه‌تری زولفت دور له‌ فرقه‌ی فره‌قمه
 سینه‌ پر خوین و زوخاوم دل‌ په‌ریشانم وهره
 دور له‌ بالای نه‌ونه‌مامت زامی جه‌رگم نارینه
 وه‌ک عهره‌ب سه‌ر جار ده‌خيله‌ک زووبه‌ لوقمانم وهره
 که‌س نییه‌ سابت قه‌دم وه‌ک من له‌ داوی عه‌شقد
 بق‌ سپاهی غه‌مزه‌کانت مه‌ردی مه‌یدانم وهره
 گهر ده‌پرسی حاله‌تی من بق‌ فراقت پیت بلیم
 هر وه‌کو (تایهر) هه‌میشه‌ دیده‌ گریانم وهره

نامانجی تایهر به‌گ له‌ هونینه‌وه‌ی هونراوه‌ دل‌داریه‌کانی که‌یشتن به‌یاری راسته‌قینه‌یه
 که‌ ده‌بی له‌م پتکه‌دا مرؤ که‌لی ئه‌رک و په‌نج و سه‌خله‌تی بکیشی تا بتوانی به‌ئاره‌زووی دلی
 خوی بگا، له‌م گتیره و کتیشه‌دا په‌ناگای گهره‌ی هونهر که‌عبه‌ی دل و نزیکترین پی به‌ره‌و
 مه‌لبه‌ندی یار پتگای دل، چونکه‌ دل جتگای ستاری خوايه‌ تایهر به‌گ که‌ به‌ده‌ردی نه‌وینه‌وه
 گرفتار بووه، ئیش و ده‌ردی دوریی یار ته‌نگی پی هه‌لچنیه‌ و نه‌ویه که‌ داوی لی ده‌کا که
 بیت و وه‌کو په‌لکه‌ په‌نگینه‌ ده‌ست بخه‌نه‌ مل یه‌ک و له‌ ته‌نیشته‌ یه‌که‌وه‌ دانیشن و به‌یه‌ک
 شاد بڼه‌وه‌ وه‌کو ده‌لی:

تابه‌که‌ی قوربان بنالم من به‌ئیش و ده‌رده‌وه؟
 ده‌س به‌ئه‌ژنؤ، قو‌ر به‌سه‌ر دایم به‌ئاهی سه‌رده‌وه
 پو‌ژی نه‌وه‌ل بوو که‌ زانیم من ئه‌بی دیوانه‌ بم
 عاشقی تو‌ نه‌وعی مه‌جنوون وا به‌کیو و هه‌رده‌وه
 مه‌رحمه‌ت که‌ زوو برؤ قاسید بلی ده‌ردی دل‌م
 نازی پاپو‌چت نه‌کیشم من به‌تو‌ز و گه‌رده‌وه
 هر وه‌کو قه‌وس و قه‌زه‌ح با ده‌س له‌ گه‌ردن دانیشین
 تو‌ به‌سوخمه‌ی ئال و سه‌وز و من به‌په‌نگی زه‌رده‌وه

یهک نه فەس چاکی نه هیتنا که عبه تهینی بهخته کهم
 شهش دهرم گیراوه داماویم به دهستی نه ردهوه
 ئیلتیماسی (تایەر)ی بیچاره قهت سوودی نییه
 تۆ که دایم شه پفرۆش بی بهو دلّهی وهک به ردهوه

تایەر بهگ له پارچه ههلبهستیکی گله و گازنده له بهخت و چاره نووسی خۆی دهکا و
 دهلّی: ئهگەر چاره نووس نه بووایه من له بهر چی شهو و پۆژ له بهر دووری یار دهبی هه
 بنالینم و به ئیش و دهردهوه زیان بهرمه سهه و ئهویش لایهکم لی نهکاتهوه. با له زمانی
 خۆیهوه ببیسین که دهلّی:

موقهدهر گهر نه بی ناخر له میهری مههروخانم چی؟
 له ناله نالی نیوه شهو، له ناھی بهربهیانم چی؟
 نیشانهی ئیفتخاری من له سینهم داغی هیجرانه
 برۆ ئهی ناسیحی موشفق له روتبه و یا نیشانم چی؟
 غهرهز وابوو موقابل کهم له گهڵ گولپهنگی پوخسارت
 وهگهر نه بی قهدی سهروت له سهیری گولستانم چی؟
 که من میحرابی ئهبرۆی تۆ مهقامی سوچده گاهم بی
 ئیتر وهک زاهدی خودبین له مهوعدی جنانم چی
 شهوم وهک پۆژی پووناکه له شوعلهی پرومتهی نالت
 بهلّی یه کباره با ون بی له ماهی ئاسمانم چی؟
 به نهی پهنگی فهلهک چانا له دلّما دهرنه چوو میهرت
 که من یهک پهنگ و یهک نهوعم له تهبدیلی زهمانم چی؟
 به من نادری تهفسیری ئایاتی سههه کولمت،
 گرانه (تایەر) بۆ من له تهفسیل و بهیانم چی

تایەر بهگ له هۆنینهوهی هۆنراو بهزاراوهی ههوارامیشدا دهستیکی بهرز و بالای بووه و
 زۆربهی ئهو هۆنراوانهی که بهم زاراوه هۆنیویه تهوه له سهه کیشی خۆمالیه و زۆربهی
 هۆنهرانی ههوارامی هه بهم کیشه هۆنراویان هۆنیوه تهوه. تایەر بهگ له پارچه
 ههلبهستیکیدا پهیرهویی له چهکامهیهکی وهلی دیوانه کردووه که چهکامهکهی وهلی دیوانه
 بهم جۆره دهست پێ دهکا:

دهلیل شهه نه دیت، دهلیل شهه نه دیت
 جه لیلاخ نامای سپی شهه نه دیت؟

تایەر بەگ لەم پارچە ھەلبەستەیدا بەبای شەمال دەلی:

شەمال کاتی که دەهاتی یارەکمەت نەدی؟ ئاسکی خوتەنی و گولەندان و سۆسەن و بالای
عەرەری و شابازی مەریوان و نازداری خێلان و شوخوشەنگی بی ئەمەکت نەدی؟ دە
یاخوا ھەر یاریک که بی ئەمەکه، ھەرەکو تایەر دەردەدار بی. با لە زمانی خۆیەو ھەبیسین
که دەلی:

شەمال یار نەدیت، شەمال یار نەدیت؟
وختی تو ئامای دیدە یار نەدیت؟
ئەو دیدە سەیان پێ خومار نەدیت؟
ئەو تورە ی چین چین سیاتار نەدیت؟
دەدار دەبەر سەتەمکار نەدیت؟
ئاهووی خوتەنی وەش پەفتار نەدیت؟
ئەو پەنجە ی قەرمز حەنایی نەدیت؟
ئەو نوور دیدە ی بینایی نەدیت؟
کۆل پرووی کۆل چێھرە ی کۆل ئەندام نەدیت؟
سۆسەنی کەلاف موشکین فام نەدیت؟
لیمۆی نەورەس مەمانش نەدیت؟
ئەبڕۆی سیف ئاسای کەمانش نەدیت؟
بالای عەرەری سەرو ئاسا نەدیت؟
شوخی دیدە مەست بی وەفا نەدیت؟
باز مەریوان ھەلۆ خۆ نەدیت؟
نازدار خێلان فەتنە جو نەدیت؟
نەدیت تو بەیۆ بەعیشو و نازی
بپەرسۆ ئەحوال من لە ڕێوازی
تەحقیق بو شەمال ئەو شوخوشەنگە
نەدیدە ی شاباز ئەو دل چون سەنگە
یاشا ھەر یاری بی وەفا و مەیلەن،
دەروون وە بادە ی بی مەیلی کەیلەن
دایم گەرفەتار ئاھ عوشاق بو
نەسیبش دایم تالیی فراق بو

بهۆینهی (تایەر) هەر دهردهدار بق

دیدهی مهخموورش دایم بیمار بق

تایەر بهگ له هۆنینهوی هۆنراوی ئاینیشدا دهستیکی بهرز و بالای ههبووه، له چهکامهیهکیدا بهچهشنیکی جوان و مامۆستایانه ستایشی پتغهمبهری گهرهه ئیسلامی کردووه و ئههه ئهوه دهگهیهنێ که تایەر بهگ برهوایهکی قایمی ئاینیی ههبووه بۆیه له جۆشی کورهی دهروونییهوه دهلی:

مهتلهعی سویحی سهعادهت، مهزههری سیدق و یهقین
ئهی سپههسالاری فهوجی ئهنبیا و مورسهلین
بق نهوازش زاتی حق هم سوچهت و هم دهنگی تۆ
شاهیدی تهعزیمی تۆ بوو یاههری روحوللهمین
موشکی تۆزی دامهنت عهتری دهماغی ئهتقییا
یهعنی بق تهئسیری بینش عینی سورمهی خاک بین
پوو له کێ کهم غهیری تۆ، ئهی شافعی زومرهی ئهسیم؟
من گوناهبار و خهجالهت، تۆ (شفیع المذنبین)
خۆم له قور بگرم بهجاری ههر له پێ تا تهوقی سههر
بهلکو لوتفی شاهی لهولاک بێ نهجاتم دا له شین
موستهحق تیر و تانهی ئاشنا و بیتگانه خۆم
واجبی رهحمم بهسه (یا رحمه للعالمین)
پرووت و قووتی مهحشر و بێ سایه و وئاواره خۆم
مهززهعی عهفووی خودا نابێ ببێ خۆشه چین
حهسرهتا مهئووسی شههد و زیارتهی شهباکی خۆم
بق نهپێژم ئهشکی ئال و ئاوی گهرم و ئاتهشین
ئهی ههیبی خالقی عالهه تهرمحوم تا زوه
ئهو سهگی نهسحابی کههف و من سهگتکی تابعین
پوو له قاپی مستهفا که بێژه یا (خیر البشر)
نیمه تۆشهی پێگه جوز ئیخلاسی ئالی (طاهر)ین

تایەر بهگ دیوانیکی بهرز و گهرههیهیه و ههشتا له چاپ نهدراره، بهلام کۆمهله هۆنراویکی بهناوی دیوانی تایەر بهگ له سالی ۱۹۳۶ چاپ کراوه و گهلی ههلهی تێدایه.

- ۱- دیوانی تاهیر بهگ، لهسەر ئەرکی غهفور بهکر - سلیمانی، ۱۹۳۶
- ۲- دیوانی تاهیر بهگ، لهسەر ئەرکی حه‌مه‌مین عه‌سری - به‌غدا، ۱۹۵۳.

مه‌لا عه‌بدوللای زێوه‌

۱۲۹۵ - ۱۳۶۸

ئهم هۆنه‌رمان ناوی عه‌بدوللای و کۆری محهم‌د مه‌لا ره‌سووله‌ و به‌پیتی ئهو به‌لگانه‌ی که‌وتووته‌ ده‌ستمان، له‌ ساڵی ۱۲۹۵ی کۆچی له‌ شاری سلیمانیدا پیتی ناوته‌ مه‌یدانی ژيانه‌وه‌، هه‌ر له‌ سه‌رده‌می منداڵیدا خراوته‌ به‌ر خۆتندن و قورئانی پیرۆز و به‌پاوه‌ ورده‌له‌کانی فارسیی خۆتندوون و ئوسا چووته‌ فه‌قیه‌تی و ماوه‌یه‌ک له‌ مه‌ریواندا بووه‌ و ماوه‌یه‌کی زۆریش له‌ بانه‌ و سابلاخ خۆتندویه‌تی و ئوسا گه‌پاوه‌ته‌وه‌ بۆ هه‌ولێر و که‌رکووک و له‌ پاشا له‌ سلیمانی خۆتنده‌که‌ی ته‌واو کردووه‌ و پاشان رۆیشتووته‌ ئه‌سته‌موول و چوار سالێک له‌ویدا ماوه‌ته‌وه‌ و له‌گه‌ڵ زاناکاندا هه‌لسوکه‌وتی بووه‌ و له‌ پاشا گه‌پاوه‌ته‌وه‌ زێد و مه‌له‌بنده‌که‌ی خۆی و پاشماوه‌ی ژيانی به‌وانه‌ و تنه‌وه‌ بردووته‌ سه‌ر تا له‌ ساڵی ۱۳۴۸ له‌ ته‌مه‌نی حه‌فتا و سێ سالیدا کۆچی دوا‌یی کردووه‌ و به‌پیتی ئه‌سپارده‌ی خۆی له‌ گردی سه‌یواندا نێژراوه‌.

مامۆستا زێوه‌ر یه‌کێ له‌ هۆنه‌رانی هه‌ره‌ به‌رزی کورده‌ و گه‌لێ هۆنراوی به‌رز و جوان و شیرینی هه‌یه‌ و له‌ هه‌موو بارێکه‌وه‌ هۆنراوی داناوه‌ و زۆربه‌ی هۆنراوه‌کانی ساده‌ و په‌وانن، وه‌ له‌ ڕێگه‌ی هۆنراو و وێژه‌وه‌، گه‌لێ پاژه‌ی کردووه‌، جگه‌ له‌مانه‌ش چهند نامیلکه‌یه‌کی ئاینی و کۆمه‌لایه‌تی به‌زمانی کوردی نووسیون که‌ پله‌وا‌یه‌ی زانسته‌یی ئهو ده‌گه‌ین. مامۆستا زێوه‌ر به‌زمانه‌کانی عه‌ره‌بی و فارسی و تورکییش ئاشنایی و شاره‌زایی هه‌بووه‌ و به‌م سێ زمانه‌ش هۆنراوی هۆنیوه‌ته‌وه‌.

مامۆستا عه‌لاه‌ه‌دین سه‌جادی له‌ په‌راوی: «میژووی ئه‌ده‌بی کوردی» دا سه‌باره‌ت به‌هۆنه‌ریه‌تی مامۆستا زێوه‌ر ده‌لێ: زێوه‌ر هه‌ر له‌ ده‌وری منداڵیدا بێجگه‌ له‌ دیمه‌نه‌کانی کوردستان و شاخی په‌نگاوپه‌نگی وه‌ختی به‌هاران تام و بۆنی هۆنراوه‌کانی مه‌وله‌وی و نالی له‌ هه‌موو ده‌ماره‌کانیدا ها‌تو‌چۆیان کردبوو، دیوانی هۆنه‌ره‌ فارسه‌کانیش که‌ ئه‌مانه‌ به‌فه‌رمانی سروشت بل‌ا‌و‌بو‌و‌بو‌ونه‌وه‌، هه‌سته‌ی عه‌بدوللایان وا لێ کردبوو که‌ باوه‌ش به‌ئاسۆی هۆنراودا بکا، وایان لێ کردبوو په‌یکه‌ریکیان له‌ دووره‌وه‌ بۆ دانا‌بو‌و‌ ناویان نابوو «په‌یکه‌ری هۆنراو» بۆ ئهم خۆ بۆ با‌و‌ی‌ژێ. جا به‌م بۆنه‌وه‌ له‌ پیتشا هات «زێوه‌ر»ی کرد

به‌ناوی هۆنراوی خۆی و که‌لکه‌لە‌ی به‌رزی به‌وته‌ی جوانی خۆی زۆه‌ر ئارا کرد، له‌بن ده‌ست
 ئە‌مانه‌شه‌وه، سته‌می عوسمانییه‌کان ئە‌وه‌نده‌ی تر دل‌یان هیناوه‌ته‌ کو‌لان له‌ کاتیکدا، که
 ده‌لێ:

ئە‌م وه‌فته‌ که‌ پێ‌ فتنه‌ و پێ‌ به‌ستنه‌ ئێ‌ستا
 خۆشی که‌ بێ‌ی مردنه‌، یا نووستنه‌ ئێ‌ستا
 دوو یاری وه‌فادار و به‌بێ‌ غه‌ش نییه‌ هه‌رگیز
 هه‌رچی که‌ ته‌ماشای ئە‌که‌م دوژمنه‌ ئێ‌ستا
 ئاشووب و به‌‌لا و فتنه‌ وه‌کو ته‌رزه‌ ئە‌بارێ
 هه‌ر جه‌رده‌یی و هه‌ر دزی و کوشتنه‌ ئێ‌ستا

زۆه‌ر وه‌کو هۆنه‌رانی تر سه‌ره‌تا که‌وتوووه‌ته‌ داوی ئە‌وینی پوومه‌ت گولانه‌وه، بۆیه‌ ده‌ستی
 کردوووه‌ته‌ هۆنینه‌وه‌ی هۆنراوی دل‌داری، به‌‌لێ‌ وای دياره‌ گول‌ په‌یکه‌ریک بووه‌ته‌ هۆی
 هه‌لقولینی هۆنراوی و ئە‌وسا که‌لکه‌لە‌ی ورده‌کاری که‌وتوووه‌ته‌ میتشکییه‌وه‌ و له‌ هۆنراودا
 به‌جاری ده‌ری بریوه، بۆیه‌ به‌م جوژه‌ به‌‌دلداره‌که‌یدا هه‌‌ده‌لێ:

تکانی ئاب‌رووی چه‌مـه‌ن به‌‌پرووی ئاب‌داره‌وه
 شکانی نرخ‌ی نه‌سته‌ره‌ن به‌‌زولفی موشکباره‌وه
 چه‌مه‌ له‌ مه‌ی؟ له‌ نه‌ی! له‌ جام ئە‌گه‌ر به‌‌له‌نجه‌ بێ‌ته‌ لام
 به‌‌پرووی تاب‌داره‌وه، به‌‌چاوی پێ‌ خـومـاره‌وه
 عه‌ره‌ق نییه‌ له‌ عاله‌ما، که‌ لابه‌‌ری له‌ دل غه‌ما
 جگه‌ له‌ قه‌تره‌ عاره‌قی له‌ پووت که‌ دێ‌ته‌ خواره‌وه
 نیشانی من، چه‌مالی تۆ، به‌‌راتی من، ویسالی تۆ
 خه‌یالی من له‌ خالی تۆ، به‌‌عیشوه‌ لێ‌م مه‌شاره‌وه
 عه‌زیزه‌که‌ی حه‌بیبی من، نیگاره‌که‌ی ته‌بیبی من
 با شه‌ق به‌‌ری په‌قیبی من، وه‌ره‌ به‌‌سه‌د و یقاره‌وه
 فیدای خه‌د و قه‌دی تۆ، چه‌مه‌ن به‌‌غه‌وجی گولیه‌وه
 به‌‌بولبول و به‌‌چلیه‌وه، به‌‌قومری و چناره‌وه
 فه‌رنگ پوو و زه‌نگ موو، عه‌جه‌م سیاق و پووس خوو
 ئە‌ناسری که‌ کورده‌ زوو، به‌‌پێچی لار و خواره‌وه
 نیشانی زولفی عه‌نبه‌ری، هه‌موو ولاتی گولعومه‌ر
 به‌‌عه‌رد و به‌‌رد و داره‌وه، به‌‌ئای سه‌‌رچناره‌وه

ئەمەن گەياندمە ئەنوەری، فنوونی شیعر و شاعری
ئەتۆش گەیانته سامری بەچاوی سیحر کارەوه

مامۆستا زۆرەر سەبارەت بەمەبەستی کۆمەلایەتی گەلێ داواوە، پێ و پەوشتی چاک و
خراپی خەلکی خستووێتە بەر باس و لیکۆلینەوه و گەلێ ئامۆژگاریی خەلکی کردووه و پێی
چاکی پیشان داوە و ئەو کارەوی که خراب هاتووێتە بەرچاوی داواي له خەلک کردووه که
خۆیان لێی لادەن و تووشی خراپە نەبن، له پارچه هەلبەستیکیدا که له سەردێری، «عەرەق
ناخۆم» هۆنیویەتەوه، بەتەواوی دەریدەخا که عەرەق بۆ کۆمەل زیاڵتیکی زۆری هەیە و
بنیادەم تووشی نەخۆشیی جۆر بەجۆر دەکا و ئەوێه که مرۆ دەبێ بەقسەي خوا و
پێغەمبەر بکا وەکو دەلێ:

عەرەق ناخۆم که تووشی دەردی سەر بێ
گرفتاری هەزار دەرد و خەتەر بێ
هەچی خوا حەز ئەکا ئەیکەم بەبێ دەنگ
ئێتر بۆ شەرمەزاری ناو بەشەر بێ؟
عەرەق ناخۆم که ژینم کورت و کەم بێ
بەجوانی بۆچی من تووشی زەرەر بێ؟
عەرەق ناخۆم که دووچاری وەرەم بێ
هیاڵکی خەستەگی قەلب و جگەر بێ
عەرەق ناخۆم که بێ هۆش و خیرەد بێ
له حالی دۆست و دوژمن من بێ خەبەر بێ
عەرەق ناخۆم له قاقا و پێکەنینم
بەجاری مەسخەرەي ئەهلی نەزەر بێ
ئەگەر فەزڵ و هونەر لەم کارە دایە
له خوا خواستم وەهایە بێ خەبەر بێ
له بۆن و بۆگەنی بێزارە تەبعم
فیدای ئەمری خوا و پێغەمبەر بێ

مامۆستا زۆرەر له پارچه هەلبەستیکي تریدا دەلێ: سەرچاوهي ئاوێکی پروون و ساردی
کوێستانەکانی کوردستان و رابواردن له سەیرانگەکانی پر له گۆل و گۆلزاری ولاتدا،
هەموو جیهان دینی، من چیمە له جلوبەرگی هەندەران، بۆچی رانک و چۆغەي دەستکردی
مەلبەندەکەم لەبەر نەگەم؟ وه له جیتی کۆشک و تەلار و دەردی سەری شارە گەرەکان بۆچی

لهسه کټوانی بهرز و خوشدا له که ناروه کانی پوویار و کاریزدا دانه نیشم و ناوی ساردی کانی مه لېه نده کهم نه خومه وه و ته ماشای نه و دیمه نه جوانانه نه کهم که پریه له شینا و هردی و گول و گولزار و په له وهرانی جوړ به جوړ و هه وای فینک، وهکو ده لئ:

من چیمه له فاسوئی فهرنگ چوغه یی لیوی
تا شالی مه رز یانه خوری بیته قوماشم
دانیشتنی سهراوه یی ناوانی چیا کهم
نایدیم به هه موو مولکی جیهان گهرچی گه داشم
بو سهیری گول و میرگی نزاران له به هاران
چاوم وهکو نیرگس گه شه مه فتوونی هه واشم
داخم نه وه یه هاووه ته نم زوری نه زانن،
بهم درده وه نه تلیمه وه، ناو که و تووه ناشم

ماموستا زیور سه باره ته به نابوری ش گه لئ هوئراوی دانان، له پارچه هه لېه سټیکیدا پو ده کاته وهرز ټریک و ده لئ: مامه تو ده بی سیاسی خوا بکه ی که چاو و له شت ساغه و له دیدا چن رز و به راوت هیه، تووتنه که ته با نه یکن، مازوو و گه زو و پیسته و خوری و شالی زور جوانت هیه و هه موو که سټیک کریاریه تی، جگه له مانه ش ده توانی بجی بو شکار و ده لک و پټوی و سه گلاو بو پیسته که یان شکار بکه ی، وه نه گهر ده زانی خهرجت زوره، جای دهم مه که، چونکه هه رچی میوه ی ناو به هه شته تو له بهر ده ست دایه، هه له کاله ک و هه رمی و به هی و هه نجیره وه بیگه تا میوه ی ترته هیه، ده توانی که لکی لی وهرگری و لیشی بفروشی، که وشی شبراو (قوندره) نه بی کاله و کلاش و پیتاو له پی که، هه نه مانه ش بهرگه ی ناو به فر و قور ده گرن وهکو ده لئ:

مامه هوهر سه د شوکر تو قووه ت و چاوت هیه
هه له دټیه که چن رز و عهر د و به راویشت هیه
تووتنه که ته قیمه ت نه کا سه د ئیشی تر بو ت قابله
دټبهرت زهرعی په موو که ی ناوهر پیس جاوت هیه
تووتنه که ته قیمه ت نه کا مازوو، گه زو، پیسته و خوری
شالی زور جوان و نه جیبی ده شتی خو شناوت هیه
قول له په سته که هه لک پشه و بچووه کټوی بو شکار
بو تیجاره ت وه که ده لک، وه که پټوی سه گلاوت هیه

خه لکی گوندی پۆخی زتی بادین و کۆی وانیک بیه
 تۆش فیه قهت زۆر گۆشتی ماسی و پیستی سه گلاوت هیه
 شازده کوندهی قو و پینجسه بهر چنار بوو به که له ک
 هه به با نه روا ته به غدا چونکه تۆش ناوت هیه
 مه سه رفه ت گهر زۆره چایی لی مه نی بۆ داعیه
 باسوق و سجووق و گوێز و میوژه خۆلاوت هیه
 هه رچی میوهی ناو به هه شته تۆ له بهر ده ستا هیه
 کاله ک و هه رمی و به می هه نجیری پێژاوت هیه
 عاده ت و چاولیکه ری وا، چای به حورمه ت کردوه
 فه زله یه بیخۆیته وه، دۆشاو و خۆشاوت هیه
 قۆنده ره و پۆتین نه بی که وشى سلیمانی و کلاش
 وه مختی به فریش کاله ی گازهرد و پیتاوت هیه
 تووتنه که ت قیমে ت بکا نه و پاره یه یش بۆ تۆ نییه
 قه رزی کوتال و شه کر تۆش که نجی ناو ناوت هیه
 به و سه ر و پیچه زله و پشتینه هه شتا زه رعیه
 به و کوله نجه مه خمه ره لۆچی نه تۆیش ناوت هیه

مامۆستا زیوه ره گه لی هۆنراویشی به سه روشتدا هۆنیوه ته وه، نه و سه روشته جوانه ی که
 به فه رمانی په ره ره دگار نه خشاوه و به هار و هاوین و پایز و زستانی بۆ به ره ی مرۆ به دی
 هیناوه تا که لکی لی وه رگرن و تایا به سه ی نه وه. نه و پارچه هه له به ستیکی دینین که له سه ر
 دێری زستان هۆنیویه ته وه و به راستی زۆر به رز و په وان و شیرینه .

زستان وجوودی ساغه، ده ماری به قووه ته
 نه مرۆ که بیست و پینجی شوپاته شه بابیه
 نه م هاژه هاژ و بارشه عوود و روبابییه
 ده رحه ق فه قیر و کوێر و هه تیو بی مرووه ته

دوینا بووه به به حری سپی، شاخ و شیو و دهشت
 ناو دی جه زیره کی په شه چه شنی ماله یه
 نه م به فره به فره راسته نه وه که به فره گالته یه
 پێگای براوه ران، که له وێوه بچیته گهشت .

گهردن کهچی سویاهی زستانه شاخ و دار
سهرشۆر و بی تەراوەت و بی مەنزەرەى جوان
بی سەوزەزاری ڕێگەیی ناوی سپی و ڕەوان
بی قاسپە قاسپی کەبک و بەبی نەغمەیی ھوزار

ھەستان بەلەرزە لەرزەوہ تا ئاستانی شا
زستان کە شاھی لەشکرە بەشکوو بکا دەوا
عالم لە زوڵمی لەشکری ئەو کەوتە حەلوە لا
پێم وت: دەخیلی تۆم بەدل ئەى شاھی مەھ کولا

ترست ببی لە خالقى دنیا و شای بەھار،
سوڵتانی عەدل پەرورە شاھی کەرەم نما
دینیتە پێشەوہ کە ئەکا دەفعی سەد جەفا
شمشیر بەدەست و نێزە بەکەف سەد ھەزار ھەزار

ئەمجا بەپێکەنینەوہ زستان وتی: مەلا
تۆ غافلی لە حالى من و وەزعی کائنات
بەحرى سپی بوخارى ئەنێریتە سەر ولات
عیلمت نییە بەحالتى ئەرز و ھەموو سەما

ھەستام کە بچمە خزمەتى بەحرى سپی وتی:
دانیشە لیڤرە ئەم سەفەرەت ھەر نەدامەتە
ئەم وەزە و حالە مودەتى تا کو قیامەتە
بۆچی ئەکەویە ڕێگە وەک شیتى سەرپەتى؟

بەحریش ئەلێ: لە ڕۆژەوہ پەیدا ئەبێ بوخار
ڕۆژیش وەرامى وایە موئەسیر کە خالقه
تەقسیمی ڕزقى عالم ئەکا چونکە ڕازقە
خالی نییە لە حیکمەتى، زستانە یا بەھار

ئەمىرۆ بەبەقىر و تەرزە ئەتقى خىستە زەمەرىر
 ھاوین كە ھاتە پىشەوہ بەفراو ئەخاتە دەشت
 ئەو دەشتە وشك و گەرمە ئەبىتتە سەراى بەھەشت
 كاروون و دجلە دىتە وجود بەغەنى و فەقىر

مامۇستا زىوەر ھۆنراویشى بەزاراوەى گۆرانى ھۆنىوئەوہ لە پارچە ھەلبەستىكىدا كە
 بەبەھارا وتوويەتى ئەلئى: ئەوا بەھار ھاتەوہ و كۆپى بۆ بەرمى گراوان و دلسووتاوان دانا،
 جىھان بەجارى جلوبەرگى سەوزى لەبەر كردووە و ھەموو شوپىنىك دەشت و دەر و كىو
 بەگول و گولالە خەملىوہ و ھەكو بەھەشت واىە، نىرگس بەچارى مەستىوہ و گولالە
 بەرمنگى سوورىوہ، بۆ گول خويان دەنوین، شەونم لەسەر گىاكائدا وەكو گەوہەر
 نىشتووہ، زىوەریش بەئارەزووى پىگەيشتنى دلدارانە و ھەموو دەم، بەھىواى وەرزى
 بەھارە. وەكو دەلئى:

نەووەھار بەزەمن، نەووەھار بەزەمن
 پەرى عاشقان نەووەھار بەزەمن
 وەشى دەروونەن، سەيرانەن، رەزەمن
 عالەم دلگوشا ئاھەنگش عەزەمن
 گەشتوگوزار پۆل يارانەن
 ناز و نەزاكەت عىشووہ دارانەن
 شەپەن، ئاشتىيەن، رازەن، نيازەن
 ورشەى شەوق نوور، عەين ئەعجازەن
 عالەم بەرگ سەوز پۆشا سەراسەر
 يەكسەر جەننەتەن سارا و دەشت و دەر
 قەھقەھەى كەبكەن وە سەر ھەردەوہ
 نەواى بولبۆلەن باز وە دەردەوہ
 نەرگس دەيدە مەست لالە رەنگ سوورەن
 گول مەسنەدنشین، بولبۆل رەنجوورەن
 تىپ تىپ و رەم رەم پۆا غەزالەن
 شوخەن، شىرىنەن، ئەبرۆ ھىلالەن

شەونم چون لوء لوء مەدرەوشۆ جە دور
چمان گەوهرەن، وەيا قەترەى نوور
«زێوەر» ئارەزووش وەسل دلدەرەن
غافل جەتۆف فەسل بەهارەن

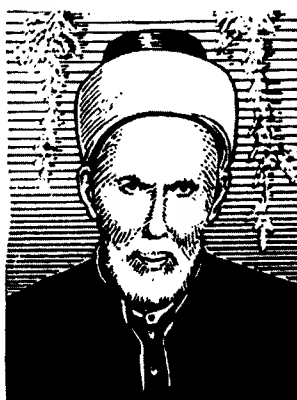
بەپیتی ئەو ھۆنراوانەى کە ھێنامان، بۆمان دەرکەوت کە زێوەر لە ھۆننەوہى ھۆنراوى دلدارى و کۆمەلایەتى و ئاینیدا مامۆستا بوو و لەم مەیدانانەدا ئەسپى خۆى لنگ داوہ ھەر و ھا لە نووسینی پەخشانیشتدا پسپۆر بوو و لەم بارەوہ چەند نامیلکە و پەرتووکی نووسین، بەشێ لە دیوانەکەشى لە ساڵى ١٩٥٨دا لەسەر ئەرکى محەمەد عارف لە چاپ دراوہ.

سەرچاوەکان

١. دیوانى زێوەر - مەلا عەبدوللای زێوەر - بەغدا، ١٩٥٨.
٢. میژووی ئەدەبى کوردی - عەلانەدین سەجادی - بەغدا، ١٩٥٢.
٣. زێوەر - شاکر فەتاح - سلیمانی، ١٩٧٤.

مەلا محموودی بیخود

١٣٧٦ - ١٢٩٦

ئەم ھۆنەرەمان ناوی مەحموود و کورپی مەلا ئەمینى موفتییە کە بەپیتی ئەو بەلگانەى لە دەستمان دایە، لە ساڵى ١٢٩٦ى کۆچى لە شارى سلیمانیدا پیتی ناوہتە مەیدانى ژيانەوہ ھەر لە سەرھتای منداڵیدا خراوہتە قوتابخانە و خەریکی خویندن بوو و ئەوسا بەفەقییەتى گەلى شوێنى کوردستان گەراوہ و لە پاشا گەراوہتەوہ سلیمانى و لەلای زانیانی ئەو سەرەدەمە خویندەنەکەى تەواو کردووە و پاشان کراوہ بەفەرمانرەواى ھەلەبجە و ئەوسا کە کاکى مردووە گەراوہتەوہ زێد و مەلەبەندەکەى خۆى و بووہتە جێنشینی ئەو و پاشماوہى ژيانى بەریتنموونى خەلک و وانە وتنەوہ بردووەتە سەر تا لە ساڵى ١٣٧٦ لە تەمەنى ھەشتا ساڵیدا کۆچى دواى کردووە و لەشەکەى لە ناو دار ئەرخەوانەکانى کردى سەیان نێژرا.

بىخود يەككى لە ھۆنەرانى ھەرە بەرزى كوردە و ھۆنراوەكانى كە بریتىن لە: ھۆنراوى دلداری، ئاينى، كۆمەلایەتى، گەلى تەپ و پاراو و سادە و پەوانن و پتر لەسەر ھۆنراوى كۆن ھۆنراوى ھۆنیووتەو و گەلى حەزى لە ھۆنراوەكانى بىسارانى و مەولەوى و نالى و سالم كردووە و تام و بۆنى ھۆنراوەكانى ئەم ھۆنەرانە نە ھەموو دەمارەكانیدا ھاتوچۆى كردووە و گەلى حەزىشى لە ھۆنراوەكانى مەولانا جامى كردووە، بۆیە بەپىرى ھۆنراوەكانیەو چوو و گەلى ھەلبەستى ئاينى وەكو ئەو بەفارسى ھۆنیووتەو.

بىخود وەكو زۆربەى ھۆنەرەكانى تر لە پىشا دەكەوتتە مەیدانى دلدارییەو، وە دەكەوتتە ستایشى دلدارەكەى و بەبەژن و بالای ئەودا ھەلدەلى و دەلى: دەم ماوڵم پى نادا و ھەموو دەم دەگرى، وە وەكو شەم بۆ پەپولە فرمىسك دەپژینى، یارەكەم كە وەكو ئاسك وایە، ئەگەر تاوێك لە دەشت و بیاواندا نەبى، بیاوان قورى بۆ دەپۆئى، وە ئەگەر تاوێك لە لانه و كونهكەیدا نەبى، بۆى دەگرى، ئەى خۆشەوێستەكەم! بەیادی نەوبەھارى روومەتى جوانى تۆیە كە چاوم وەكو ھەورى زستان دەگرى:

دلم بۆ زولف و رووى جانە ئەگرى
 منالە و بۆ گول و پىخانە ئەگرى
 چرا ئىمشەو كەوا فرمىسك ئەپژئ
 ئەلى ھەر بۆ منى پەروانە ئەگرى
 ئەكا شاباشى كى دەریایى دیدەم
 كە چەشنى گەوھەرى يەك دانە ئەگرى
 چىیە پىرى دل ئىمشەو وەك عەرەق خۆر،
 لە كونجى تەكیە بۆ مەىخانە ئەگرى
 شەوئ بى زولفى ئەو مەھ پارە تا پۆژ
 دلم بۆ سىنە چاكى شانە ئەگرى
 غەزالى من ئەگەر ساتى نەبىنى
 بىابان قور ئەپۆئى، لانه ئەگرى
 كەوان ئەبرۆ، بەتیغى غەمزە تا كەى
 لە جەرگم بى گونەھ نیشانە ئەگرى
 لە بەزمىكا كە ساقى چاوى تۆ بى
 مەى ئەپژئ، دل ئەچى، پەیمانە ئەگرى

به یادی نهوبه هاری پرویی تۆیه
 که چاوم هه وری زستانانه نه گری
 برا تا نه بییه تۆز و گهردی بهر پیتی
 به زهحمهت چاکی ئه و دامانه نه گری
 له دلتا گهنجی یادی کییه (بیخود)
 که ئیمشه و نۆیه تی وێرانه نه گری

هۆنراوه کانی بیخود زۆر تهێ و پاراون و نموونه یهکی بهرزن بۆ وێژهی کوردی، وه وا
 دیاره که دلخوازه که ی هیزی داوه ته پۆح و گیانی و بهم چهشنه بیخود گهیشته وه ته ئاواتی
 خۆی و سههرکه و تووه، وه له باسی یاره که یدا گه لێ ورده کاریی به کاربردوه، له پارچه
 هه لبه ستهکییدا گله و گازنده ی له دلی خۆی کردوه و هه موو سه رلیشیتواوی و بێ
 سه روشوینی خۆی له دلیه وه ده زانی، بۆیه ده لێ:

له و پۆژه وه رۆیشـتـووه تۆراوه دلی من،
 هه ر چهند نه گه ریم بێ سه روشوین ماوه دلی من
 ئاخۆ به چ شاخیکه وه گیرساوه دلی من
 یاخۆ به چ داخیکه وه سه ووتاوه دلی من

ئه و هه مده می غه مخوار و نه دیمی منه یاره ب
 ئه و مه حره می ئه سرار و قه دیمی منه یاره ب
 ئه و گه وه ره ی شه هوار و یه تیمی منه یاره ب
 که و تووه ته چ به حریتکه وه، خنکاوه دلی من

مه جنوونی دوو گیتسوویی چ له یلایه که ئاخۆ
 یا وامیقی جادوویی چ عه زرایه که ئاخۆ
 دپوانه یی ئاهوویی چ سه حرا یی که ئاخۆ
 کام چیه ره په ریی دیوه که ترساوه دلی من

ئه تلپته وه گاه ی به خه یالی خه ت و خالی
 ئه خولپته وه گاه ی به چرای شه وقی جه مالی

نازانی ئەگەر چۆنە بە دەس دەردەوێه حالى
وێك پووش و پەلاستیکە بە دەم باوێه دلى من

لەو چۆل و بیا بانه ئەبى ياوهرى كى بى
يا به و كه ژ و كى وانه وه سه و داسه رى كى بى
يا له لهت و ئەفگارى مۆزى خەنجەرى كى بى
چۆن ماوه له سه د لاوه كه كوژراوه دلى من

بۆچى نە پۆی سەهیلی سەروشکم وەکو باران
بۆچى وەکو یەعقوب نەبە شوهرەبى شاران
لەو یوسفه پرسىومە له بێگانه وه یاران
هەرگير نیه سۆراخى له ههچ لاوه دلى من

بۆ خۆى بگرم یا نه فەسى پەردە درایى
یا بۆ جگه رى کون کون و سه د پاره کراوى
چى کردووه یارەب كه خەو و خواردن و ئاوى
دایم غەم و بێداری و خوێناوه دلى من

چ بکەم چ بلیتم، بۆ دڵەکم کارییه دەردم
شاهیدی من مووی سپى و چێهره بى زەردم
خۆراى نیه ناله بى گەرم و دەمى سه ردم
هەلبەت به به لایه که وه ئالاوه دلى من

ئەو سینه له غەش خالییه، ئەو بى رۆکینه
ئەو خادیمی شه رعى نه به روى و میلله ت و دینه
مه علوم چوو بۆ خزمه تى سالارى مه دینه
وامزانی كه فه وتاوه نه فه وتاوه دلى من

قوربانی که سۆ بَم که به قوربانی نه بی بۆ
 وهک بهنده سهگی ده رگه هی شاه ی عه ره بی بۆ
 شاه ی عه ره بی به عنی قورهشی نه سه بی بۆ
 جه رگی به دوو نه برۆی نه وه چزاوه دلی من

زاتیکی وه های گرتووه رۆحم به فیدای نه و
 شاهان شه و رۆژ دینه قه دم بۆ سیی گه دای نه و
 (بیخود) مه به ئیتر به ئومید و به ته مای نه و
 نایه ته وه لات گهر سه هری داناوه دلی من

زۆربه ی هۆنراوه کانی بیخود سه بهارت به پۆ و رچه ی خواناسین و به شی هه ره زۆری
 هۆنراوه کانی پێچکه ی خواناسییان گرتووه و که متر هۆنراوی دلداریی هه یه. بیخود
 به رامبه ر به پیغه مبه ری گه زه ی ئیسلام دروودی خوی له سه ر بۆ، له م بیره هه لبه ستهیدا
 بیرو پای خۆی ده رده پیرۆ و ده لۆ:

ئه س ساحه تی سه د جه نه ت، ده شتی عه ره بستان ت
 ناده م به هه زار گولشه ن، یه ک خاری موغه یلانت
 بۆ لاله یی نوعمان ت، داغداره دل و جه رگم
 داغداره دل و جه رگم، بۆ لاله یی نوعمان ت
 بۆ په رته وی روخسار ت، تاریکه دلی حیربام
 به م زه ره یه بنوینه، خورشیدی درهخشانت
 بۆ سه روی خه رامانت، وهک قومری نه نالینم
 وهک قومری نه نالینم، بۆ سه روی خه رامانت
 عه قل و خره دی بر دووم، نه شه ی قه ده چی چاوت
 پێوه ندی هه وای کر دووم، تای زولفی په ریشانت
 میحرابی دل و جانه، هتزی ده سی ئیمانه
 عاسایی خه تی بانه، شمشیری خوهراسانت
 به و قیبله یی نه برۆیه، رۆح گهر له قه زای کۆیه
 دل خادیمی لای تویه، سه ر گۆیه له مهیدانت

خاقانە گەسک لێدەر، بۆ خادیمی بەر قاپیت
 خود دامە بەرۆح قەیسەر، بۆ بان گوشتی سەربانت
 ئەم سەیدی مەخلووقان، ئاگات لە ئیمانی بێ
 ئەوساتە کە بوو، قوربان، ئەم عەبدە بەقوربانت
 تۆ سیدرەنشین بازی، ساحیبی سەد ئیعجازی
 پێغەمبەری مومتازی، دەستی من و دامانت
 قورئانی نوعووتی تۆ، خەتمی بەبەشەر نای
 (بێخود) چییە یا حسسان، جبریلە سەنا خوانت

دیسان بێخود بەوردەکاری و پیکخستنی مەبەستی جوان ھەر لە باری خواناسیدا
 دەکەوتێتە رازونیاژ و دەلی: ھەموو راز و نەتینیەک لە دل دایە و دل مەکوێ خواناسییە و
 دەسا دەبێ وریا بێ کە ئالوودەئێ سووچ و گوناھتکی نەکەئێ، چونکە ئەوین و خوشەویستی
 لە دلەو ھەلەدەقوئێ، بەجۆرێ کە دەتوانم دل بەرھەگای خواوە و بارەگای خوا زۆر گرانە
 و دەبێ ھەموو دەم لە بیرێ خوادا بێ و ژیان بەخواناسی بباتە سەر، وەکو دەلی:

ئارامی جانە، مەحرەمی رازی نیھانە دل
 یەعنێ لە بەینی یار و منا تەرجومانە دل
 عەرشی خودایە خاتری پڕ نووری مؤمنان
 پێی بۆیە وا لەسەر سەری ھەوت ئاسمانە دل
 وریابە قەت پزێسکی گوناھێ توخون نەخەئێ
 بۆ تائیری مەحەبەتی ھەق ئاشیانە دل
 دايم لە دەرکی سینی بەیادی برۆی نیگار
 شمشیری وا بەدەستەو، وەک پاسەوانە دل
 بێگانە بێتە ژوورەو قەتعی سەری ئەکا
 گەر یاری ئاشناوە ئێتر میھمانە دل
 ئاخۆ بەیادی نیرگسی بیماری کێیە وا
 پوختساری سووری زەردە، بەھاری خەزانە دل
 بیماری نازی غەمزەیی چاوتکی قاتلە
 مەجرووحی مەوجی جەوھەری تیغی دەبانە دل
 ئاخۆ لە ھەسرەتی نەیی بالایی کێیە وا
 دايم خەریکی نالە و و ئاھ و فوغانە دل

چه و تاوی باری فیرقه تی بالایی دلبر
 پیریکی بی عه سایه نه گهرچی جوانه دل
 تیغی فیراقه قه تعی رهگی پوچی کردوه
 خوین ههروه کو فواره له پوچی پهوانه دل
 یه عنی له داخی لالهیی رووی دهم گولیکه وا
 وهک نه شکي من که رهنگی نه لئی نه رخهوانه دل
 مه جنوونی گهردی ناقهیی له یلایه، وهرنه بۆچ
 وهک چاوی من هه میشه له شوین کارهوانه دل
 سیمورغی قافی مه حوی خه یالی میانه قه لب
 عه نقایی وه همی میمی دهمی بی نیشانه دل
 که وتووته داوی تۆوه به مه نحووسی تی نه گهی
 تهیری هومایی سه عده، نه لئی رایه گانه دل
 دانهی مه حبه تی بدهرئ و ناوی سافی عه شق
 برسی مه یلله، تۆ بی خودا، بی زمانه دل
 له وساوو شوغلی رابیتهی رووی یار نه کا
 فکری نه وهنده سافه وهک ناوی پهوانه دل
 بی سوجهیی هیلالی برۆی نهو به پاستی
 زهرد و زه عیف و زار و که چ و ناتوهانه دل
 بیخود به نه مری نهو به له دهیری مه جازی یا
 ساقیی مهیی حه قیقه ته، پیری موغانه دل
 وهختی عوروجی حه قه، به سه په سستی به تال
 بۆ بانی مه عریفه ت به خودا نه ردهوانه دل

له پینچ خسته کییه کیدا ده لئ: خوی مه زن گهره تر له وهیه که ئیمه نهو بناسین، ناوهزی
 پیغه مبه ران له پله و پایه و گهره ییی نهودا ریمان و، نه گهر مرۆ هه موو پوژئی بیر له گهره یی
 نهو بکاته وه دان بی توانایی خویدا ده نی، به لام من که ده میکه چاوه رپی دیتنی باره گای
 پیغه مبه ری گهره ی ئیسلام و، نه هه ر من به لکو ئاسمان و زه ویش شانازی به پیغه مبه ری
 گهره ی ئیسلامه و ده کن، به تاییه ت نه بو به کر خوی لی رازی بی له پتی نهو پتی خسته
 بهر مار و گه سستی، وه عومهر و عوسمان و عه لیش خویان لی رازی بی له یارانی
 نه مه کداری نهو بوون، وهکو ده لئ:

دهمیکه چاوه پیتیه تی گیان و دل و ویسالی تو
 ئومید ئەکا که دهرکه وئ له پرمه هی جه مائی تو
 ئەگەر له ئاینه ی منا دهمی نه بی میسالی تو
 شکسته بی به بوردی غم به جاهی سه حب و ئالی تو
 که ئاسمان وهکو زمین به وانه ئیفتخار ئەکا

خوسووس خهلیفه ی یه کهم ره ئیسی فیرقه ی ئیهندا
 که نهو بوو کردی پوچی خو ی له پتی سه داقه تا فیدا
 که سی که پتی موباره کی بخاته ژاری نه ژده ها
 له بهر ره سوولی موخته ره م نه وهک که زهندی پی بگا
 یه قین بزانه ئیشی وا له ئیشی یاری غار ئەکا

له پاش ئیمامی نامه وه ره عومه ره خهلیفه ی زمین
 درهختی مه ده له ته سه مه ره، چه من تیرازی شهرع و دین
 نه هر له عه سری عه دلییا مه ره و له گورگ نه بی ئه من
 له جیگه یی جه نابی ئو که بوو ئیتر سه گی له عین
 له ترسی شیری هه بیه تی به لووره لوور فیرار ئەکا

له وه سفی خازنی سووهم یه گانه که وه هری حه یا
 ئیمامی مه جمه عی ئەده ب خه تی بی مه نه هری حه یا
 هه رچی بلیم خه جاله تم له شهرمی جه وه هری حه یا
 که سی که دابخا فه له که له پتی نهوا سه هری حه یا
 هه زاری وهک من و مه له که به باسی شهرمه زار ئەکا

له گه ل که سی حه بی بی خو ی خوا که بووی عینایه تی
 به یانی وه سفی نهو ئەکا له (هل أتی) به ئایه تی
 به لی غه زه نه فه ریکی وا کهوا درا هیدایه تی
 له پوژی فه تحی خه ی به را به زوری شان و پرایه تی
 به ده ست و تیغی هه لمه تی له شیری کردگار ئەکا

مەپرسە جاھ و حیشمەتی دوو بیچوھ شیری حەیدەری
کە خادەمێکی بێشەیان چ سوننی و چ جەعفەری
شەقین ئەکا بەسەد سەری قویاد و تاجی قەیسەری
هەتا نەچیتە کەربەلا گران ئەزانی ئەی پەری
کە کۆمەڵی مەلەک لەوێ لە قافلە زووار ئەکا

لە بێخود ئەر سوئال ئەکەن کە: چۆنە، چاکە سیحەتی
بەدەردی عەشقی لەیلەو نەماوێ هیز و قووەتی
بەناڵەنالی گەرمییا، بەناهی سەردی حەسەرەتی
بەئەرخەوانی ئەشکییا، بەزەعفەرانی سوورەتی
لە چۆلی بێ نەوایی یا لە قەیسە لەش بەبار ئەکا

بەپیتی ئەو ھۆنراوانەیی کە ھینامان بۆمان دەرکەوت کە بێخود ھۆنەرێکی رەند و خواناس
و بێ پەروا و دیندار بوو و کەمتر ھۆنەرێک توانیویەتی ئەو ھەموو وردەکارییانە لە ناو
ھۆنراوەکانیدا بیتی، بەتایبەت لە ھۆنراوی ئاینیدا مامۆستا بوو، ھونەری خۆی لەو
رشتەدا نواندوو.

دیوانی ھۆنراوەکانی لەلایەن حەمەیی مەلا کەرمەو کۆکراوەتەو و لە سالی ١٩٧٠ بۆ
جاری یەکەم لە چاپ دراو.

سەرچاوەکان

١- دیوانی بێخود، کۆکردنەوەی محەممەدی مەلا کەرم - بەغدا، ١٩٧٠.

٢- یادداشتەکانی خۆم سەبارەت بەبێخود.

شیخ نەجمەدینی سابری

١٣٠٠ - ١٣٦٣

شیخ نەجمەدین کورێ شیخ عەبدورەحمان کە نازناوی سابرییە، بەپیتی سەرەتای
دیوانەکەیی لە سالی ١٣٠٠ی کۆچی لە دێی شۆریجەیی کەرکوکدا لە دایک بوو و ھەر
لەوێش پێ گەشتوو و خەریکی خوێندن بوو و ئەوسا چووێتە حوجرەیی فەقییان و بەلام
ئەوندەیی نەخوێندوو و وازی لە خوێندن ھێناو و خەریکی کاری کشتوکال بوو و لە پاشا
ژنی ھێناو و پاشان خەریکی خوێندنەوەی پەراوی ئاینی و پزیشکی بوو، بەجۆری کە

له ناو خه لکدا به پزیشک ناوبانگی دهر کردوه و له هه موو لایه که وه هاتوونه ته لای و پټنوټینی خه لکیشی کردوه به بی ئه وهی شتی وهرگرئ، سه رئه نجام تووشی نه خویشی ئیفلجی بووه و به و دهر دوه له سالی ۱۳۶۳ له تهمه نی شهست و سی سالی دا کۆچی دوا یی کردوه و هه ر له زیده که ی خویدا نیژاوه.

سابری له سه ر شپوهی هۆنه رانی کۆن هۆنراوی هۆنیوه ته وه و به پیره ویی له وان کردوه، وه زۆربه ی هۆنراوه کانی سه بارهت به جوانی و ئه وین و خواناسی و سۆفییه تییه، وه گه لئ جاریش یاری و گه مه ی به وشه کردوه و تافته یه کی تازه و نوټی داوه به سه ر بووکی بیردا، وه له هۆنراوه کانی دا وا دهر ده که وئ که گه لئ حه زی له هۆنراوه کانی کوردی و سالم و نالی و حافز و سه عدی کردوه و شه یدای هۆنراوی ئه و هۆنه رانه بووه.

وتمان که زۆربه ی هۆنراوه کانی سابری دهر باره ی جوانی و ئه وین و دلدارین، ئه م پارچه هه لبه سته ی خواره وه یه کټکه له وانه که ده لئ:

بالا گهردانی چاوت بم ئه لئ نه جمی گه لاوټژه
ده مئ عیسا و لوقمانه، ده مئ سه فاک و خوټن پټژه
به ئه وه ل تیریدا له رزیم و غافل بووم و نه مزانی
که من ئیستاکه هوشیارم خه ده نگی تر به اوټژه
له بهر ئیشی برینی دل ده که م فه ریادی بی حاسل
به شیتم ناوده به ن خه لکی، زهمانی پټم ئه لئن گټژه
نه مامی قه دی تۆ به لکو هه می شه تازه و ته ر بی
وه ره جانا، له سه ر ئه م دیدیه یی پارو هه بینټژه
که سی خاری ته ریقی عه شقی چاوی تۆی به دلدا چوو
وه کو وشتر به نا چاری ده کا ئه م نه وعه کاوټژه
ته بیبی پر فه ن و حازق مه به ن بۆ خزمه تی عاشق
که دهرمانی دل عاشق وه رای عه قل و راوټژه
حه کیمی میهره بان جامی گولاب و قه ندی بۆ هینام
وتم: ئه ی بی خه بهر له م دهر ده ئه و دهرمانه بی پټژه
سه با تۆ مه حره می پازی ده خیله ک عاره ب ئاسایی
گه یشتی به و ته بیبه، له م نه خو شه شه ممه یه بیژه
بلئ: مه جنو نه که ی صه حرانشین، ئه م شه و له دووری تۆ
له حالی نه زعدا ماوه، پڕ ئیحسانه بینټژه

چ غه و غایه که (سابر) به سیه ئه م نالانه کو تا که
قسه ی بی ره عبته هه رکه س وه کو تو طالعی لیژه

سابری له سه ر پئی و چیه قادری پویشته وه و له خواناسیدا پله واپایه کی به رزی
هه بووه و لای وایه که خواناسی به هه راوه وریا و پرچ و پش و ته پل و دهف لیدان نایته
دهس، به لکو مرق ده بی له کرده وهی خرابی خوئی پاشگه ز و په شیمان بیتته وه و پیگی
راستی خوایی بگری، تا کو له هه ردوو جیهاندا پرگار بی، وه کو ده لی:

ئه ی جیهانی زه پیهی خورشیدی حوسنت عام و خاس
عاجز و پیکاوی غه مزه ت پوسته م و سه عدی وه قاس
تو که له یلی ناگرت به ردایه دل مه جنونی خو ت
بویه وایسته تاکی ده مبینی وه کو ره قاس
تا نه سووتین له شی خو یان هه وادارانی پروت
شوبهی په روانه له خه وفی عه شقی تو نابن خه لاس
دو و گه وهه ر کی له قولی به حر و ده ریا ده ری ئه کا
تا نه که ن ته رکی وجوود و ما مه له ک نه وعی غه واس
سابری دو و دانه داپوشه له بهر چاوی عه وام
کی له قیمة دو و گه وهه ر تی ده کا ئیلا غه واس
پش و پرچ و هه م عه مه ل ناتباته جه ننه ت تی بگه
ته و به یی خالیس مه گه ر بتکا له (نار الله) خه لاس

سابری له هونراوه کانیدا واهه ده ده که وئی که پیاوکی خواناس و قسه خو ش و دروستکار
بووه و داوای له خه لک کرده وه که خوا بناسن و له پئی خوا وه پرۆن و ئه وهی که چاکه
بیکه ن و خو یان له خراپه بیاریزن، وه ئه و که سانه که لایان وایه به ته پل و دهف لیدان و
ده ویشی و سو فییه تی پیگی دروستیان گرتوه، ئه مه هه لیه و ده بی له ژیان پیگی خوا
و پیغه مبه ر بگریته بهر تا سه رکه وئی، وه کو ده لی:

ئه ی دل ئه گه ر به راستی ئیتاعی خودا ئه که ی
موتابه عی شه ریه ت هه زه ت مسته فا ئه که ی
فه رزی خوا و سه نه تی هه زه تی مسته فا بکه
ته سه وری له داستان ئاده م و هه ووا ئه که ی
شه و به کللی زیکره وه تا به سه حه ر بیاره وه
که ر ته له بی خه زاننی مه را حیمی خودا ئه که ی

نییهت و حوسنی کردهوه فیکری نیهان و زیکری سر
 وهرنه خودا بهتپل و دهف ناخهلهتئی پیا ئەکەئ
 فیکری خودا دهلیلی تۆ زیکری زوبان کلیلی تۆ
 پوو بکه بابی مهرحمهت تا هونهرئ پیا ئەکەئ
 خودا نه زهر له حوسنی نیهت و دلی بهشهر ئەکا
 چاکه نیشانی خه لک ئەدهی تۆ خراپه ژیر پا ئەکەئ
 عه شقت ئەگەر حهقیقهته مهنا له گەر شهقیقهته
 وهرنه مهجاز و بدعهته (سابری) هۆی وهها ئەکەئ

سابری هۆنه ریکی وردهکاریش بووه، وه ئەم وردهکارییهی تیکه لاو بهفهلسهفهی خواناسی
 بووه، ههروهها ههزی له جیناسیش کردووه و ئهویشی هه بهباسی خواناسی دهبرپوه،
 وهکو لهم هۆنراوانه دا دهلتی:

حه بیبا نووری روخسارت له باتی بهرگ و نیعمه تمه
 ته ییبا چاوی بیمارت دواپی دهر د و عیلله تمه
 ئەگەرچی خوار و سووتاوم له بهر چاوت بهممدوللا
 هه موو عالم ئەزانی مایه پی فهخر و سه عاده تمه
 له شمشیری برۆت ترسم نییه سه د جار نیشانم دهی
 له ریشهی چهرگ و دل کالانی ئەو شمشیره سه نه تمه
 به شمشیری برۆ گەر بمکوژی یا تیری موژگانت
 مه داری ئیفتخار هه م سه عادهت هه م شه هاده تمه
 له بهر خورشیدی حوسنت دائیما وهک زوهره په قسانم
 له شه ودا ههروهکو په روانه خو سووتانن عاده تمه
 به نووری حوسنی سه رتاپا وجودم گەر بسووتینئ
 که بمهاریته وه وهک کل به سه ر جیگای عیزه تمه
 له هه ر شویتنئ که دانیشتی به هه شت و حووری په پیدایه
 ده می ون بی له بهر چاوم وهکو پۆژی قیامه تمه
 که یوسف هاته بازار هه موو کهس تالب و کریار
 منم بی دهره م و دینار غه زه لخوانی بیتزاعه تمه
 به بی حیکمهت نیه سابره وهکو قه یسی به نی عامر
 به پۆژ و شه مسه ئەو رادم به شه و وه لله یله تاعه تمه

تەماشە ئەكەي كە سابرى لەم ھۆنراوانەدا بەبیرتکی زۆر ورد باسی ئوینی خۆی دەکا و دەلێ كە من لە بەرھەتاوی جوانیی تۆدا وەكو ئەستێرە سەما ئەكەم و لە گەران دام و لە شەویشدا وەكو پەپوولە بەدەوری شەمی جوانیتا دەسووتیم، تۆ وەكو یوسفی كەوا ھێنايانە ناو بازار ھەموو بوو كەسپاری، بەلام منی ھەزار و بێ نەوا جگە لە ھۆنینەوہی ھۆنراو شتیکی ترم نییە و ھەموو لە پێی تۆدا دەھۆنمەوہ.

سابری لە پارچە ھەلبەستێکی تردا باسی پیر بوونی خۆی دەكات و دەلێ: پایزی پیری سەری ھەلدا و جوانیم نەما و كامەرانی و خۆشیم بەجاری رۆیشت و شێری پیری دەست و پێی ئاسکی جوانیی تیشكاند و ئیتر ھیزی باسك و ئەژنۆم نەما، داخ و موخابنم ئوہیە كە ڕێ و رەوشتی باووباپیرم نەگرت و پشتم لەوان كرد و بەرمالی ئوانم خستە سەر جادەي دوژمن و ئیستا شەرمەزاری لای ئوانم وەكو دەلێ:

پایزی پیری پەیا بوو نەوجەوانیمان نەما
 نەوہەاری عەیش و نوش و كامەرانیمان نەما
 شێری پیری دەست و پێی ئاسکی جوانیی تێك شكاند
 قووہتی سەر پەنجە و و باسك و زرانیمان نەما
 ئیمە دونیامان نەخست و ئو ھەمووی خستینە ژێر
 ئیعتبار و دەسلەلات و پالەوانیمان نەما
 ناخەلەف بووین و رەوشتی باب و باپیرمان نەگرت
 خوا شناسی و ئیفتخار و خانەدانیمان نەما
 روو لە چۆلی غەفلەت و پشتمان لە كەعبەي مەقسەدە
 ئەي موسڵمانینە كەلكی ئاوەدانیمان نەما
 چونكە سەجادەي پدەرمان خستە سەر جادەي عەدو
 زەوقی دین و خوێندنی (سبع المثانی)مان نەما
 خاوەنی خەرمان و میگەل بووین و روتبە و ئیعتبار
 ئیستە با شاری شوانی و ئاشەوانیمان نەما
 گاوری و جوو واز لە دین و مەسلەکی خۆی ناینی
 دینی موسلم وا لەبەر شیتتی و نەزانیمان نەما
 ئابروومان وەك عەرەق ئەتکێتە جام و بادەوہ
 حورمەتی دینمان بەقەد چایی بەیانیمان نەما

(سابرى) فەقر و قەناعت فەخرە بۆ دىن پەرورەن

سەد شوكر و مەرتەبەى دۇنيای فائىمان نەما

سابرى ۋەكو چۆن لە زمانى كوردیدا ھۆنەر بوو، لە فارسى و توركى و عەرەبىشدا ھەر بەو جۆرە ھۆنراوى ھۆنىۋەتەو، دىوانە كوردى و فارسىيەكەى بۆ جارى يەكەم لە لاين سەيد سەتار بەرزنجىيەو لە سالى ۱۳۸۸ى كۆچى لە چاپ دراو.

سەرچاۋەكان

۱- دىۋانى سابرى - لەسەر ئەركى سەى سەتار بەرزنجى - كەركوك، ۱۹۶۹.

۲- بەيازىك كە نىكەى پەنجا سال لەمەوبەر نووسراو.

شىخ بابا رەسوولى بىدەنى

۱۳۰۳ - ۱۳۶۳

ئەم ھۆنەرەمان ناوى رەسوول و كورى شىخ ئەحمەدى بەرزنجىيە كە بەپىتى پەراوى (يادى مەردان) لە سالى ۱۳۰۳ى كۆچى لە دىنى بىدەندا پىتى ناوئە مەيدانى ژيانەو، ھەوت سالان بوو كە باوكى مردوو و دايكى بردوويەتە لای شىخ مەحمودى موفتى لە ھەلەبجە تا خەرىكى خويندن بى، ماوھەك لەوئى لەلای شىخ مەحمود ماوئەتەو و خەرىكى خويندن بوو و پاشان چووتە بيارە و لەلای شىخ عومەرى بيارەبى ماوئەتەو و لە پاشا گەلى شىۋىنى كوردستان گەراو و ماوھەك لە ھەلەبجە بوو و ماوھەكى زۆرىش لە دىنى پرىس لەلای مەلا قادى مەلا مۆمن خويندوويەتى و لە پاشا لە سلىمانى خويندەكەى تەواو كردوو و گەراوئەتەو بۆ بيارە و لە پاش چەند سالىك خەرقەى لە شىخ نەجمەدىن ۋەرگرتوو و پاشان رۆيشتووئە دىنى عەبابەلى و پاشماوھى ژيانى بەوانە و تەنەو و رىتۆنىنى خەلك بردووئە سەر تا لە سالى ۱۳۶۳ لە تەمەنى شەست سالىدا كۆچى دواى كردوو و نىژراو.

شىخ بابە رەسوول لە ھۆنىنەوھى ھۆنراۋا دەستىكى بەرز و بالاى ھەبوو و ھۆنراۋەكانى زۆر تەپ و پارا و شىرىن و پەوانن، ۋە لە ھۆنىنەوھى ھۆنراۋا نازناوى (بابا) بوو. ئەمەش چەند ھەلبەستىكى ئەم ھۆنەر كە دەلى:

حالى بەدحالى ئەمن مەعلومە، ئىفشای عالەمە

دیده پر ئاب و جگەر داغ و زيانم ئەبکەم

عەيش و شادىم، چاۋەكەم، گریان و شین و ماتەم

ساکنی گۆشه‌ی ده‌روونم پێم مه‌لێ ده‌ردت که‌مه
خوا له‌باتی له‌علی فه‌نهر حوچره‌که‌م مه‌علووی خه‌مه

تاقه‌ت و سه‌بر و قه‌رار و هۆش و ئارام چوو
مه‌سه‌له‌هه‌ت وایه سه‌ری خۆیم هه‌لگرم تاكو زوو
بۆ كه‌سێ دینی بێی له‌م جێگه‌ نیه‌شتن قه‌ت بوو
حوچره‌که‌ی ئه‌م دیو یه‌قینه‌ن هه‌روه‌كو قه‌بری جوو
چۆن له‌باتی له‌عل و له‌مپا دووده و عه‌قرب هه‌مده‌مه

قه‌ت له‌ باسی خواردنی ئه‌م جێگه‌ هیچ كه‌س نادوێ
دۆینه‌که‌ گه‌ر بیکه‌یه سه‌حرا ئیتر گیای ناروێ
بێ درۆیه ئه‌م قسه‌ ده‌یکه‌م به‌راستی بیبێ
گه‌ر له‌ به‌حسی ئه‌کل و شوربیش بێمه ته‌حریر جوژیی
بێ درۆ نابێ له‌ فه‌رزێ ئه‌ر بلایی عه‌ینی سه‌مه
من له‌به‌ر خوێندن به‌دایم خوێنی جه‌رگی خۆم نه‌خوهم
بێ كه‌س و رووت و غه‌ریب و عاجز و دل پر له‌ غه‌م
به‌حسی عیلمی ئه‌م زه‌مانه‌ت بۆ بکه‌م بێ زیاد و که‌م
گه‌ر قسه‌ی راستت ئه‌وێ (بابا) ئه‌من عه‌رزت ده‌که‌م
خوێندن و ته‌حسیلی ئیسته‌ باعسی ده‌رد و غه‌مه

من فیرارم کرد له‌ ده‌س ئه‌م جێگه‌، پێم تێ که‌وته‌وه
به‌ختم هه‌لسا بوو له‌ خه‌و، دووباره‌ بۆ خۆی که‌وته‌وه
ره‌بێ وێران بێ به‌حوچره‌ و مه‌درسه‌ و مزگه‌وته‌وه
من خۆ مه‌حرووم له‌ چایی، هه‌م له‌ دار و نه‌وته‌وه
به‌حسی دۆینه‌یش خۆت ئه‌زانی ده‌ر دوو هه‌فته‌ یه‌ک ژه‌مه

هۆنه‌ر له‌م پارچه‌ هه‌لبه‌سته‌دا باسی ژیا‌نی ناله‌بار و ناخۆشی ئه‌و سه‌رده‌مه‌ی فه‌قیکانی
کردوو که‌ ده‌لێ: هۆده‌جێ که‌ تێدا داده‌نیشم زۆر ته‌نگ و ناله‌باره‌ و خواردنیشی زۆر خراپه‌،
وه‌ من له‌به‌ر خوێندن خوێنی جه‌رگی خۆم خواردوو، چونکه‌ بێ كه‌س و رووت و ره‌جاڵم،
بۆیه‌ له‌وێ رام کرد و هه‌لاتم.

خوێندنی زانست له کوردستاندا هەر له میژمۆه له ناو مزگهوتەکاندا بووه و، ئەویش به هۆی خێرهومەندانی کوردستان پێک هاتوه و له سایه‌ی ئەو خێرهومەندانەوه بووه که پیاوانی زانای وهکو مه‌وله‌وی و سه‌یدی و خانا و میرزا شه‌فیع و بیساران‌ی و سه‌دان زانای تر له کوردستاندا پێ گه‌یشته‌ون، ئەویش به‌خوێنی جه‌رگ خواردن و چه‌رمه‌سه‌ری و بێ نانی و بێ ئاوی و بێ چرای‌ی و هه‌زار ده‌ردی تر. ئای خوێزگه له کوردستاندا زانکۆ و خوێندنگای به‌رز داده‌مه‌زا تا بۆ هه‌موو ده‌رده‌که‌وت که کورد چه‌نده وشیار و زیره‌کن و چۆن لایه‌نگری زانستن و ئەو کاته ده‌یانزانی که کورد لایه‌نگری زانسته.

شیخ بابا له پارچه هه‌لبه‌ستیک‌ی تریدا داخ و موخابنی نه‌ته‌وه‌که‌ی ده‌خوا و ده‌لی: زۆربه‌ی خه‌لکی جیهان له‌ناو خوێشی و شادی و تێروته‌سه‌لیدا ده‌ژین که‌چی ئەم کورده هەر له ناخوێشی و په‌روێشی دایه و ها له‌ژێر باری زۆروسته‌می زه‌ماندا، له‌گه‌ڵ ئەوه‌شدا له نێوان هۆزه‌کاندا نا‌ته‌بابی و نا‌کوکی هه‌یه که ده‌بی یه‌ک بگرن و وه‌کو برا ژیان به‌رنه‌ سه‌ر، وه‌کو ده‌لی:

هەر کورده که عوشره‌تی نه‌ما بێ

هەر کورده که به‌زمی بێ سه‌دا بێ

پیاوی به‌په‌واندزی ئەفه‌رموو:

ئەم مه‌سه‌ئه‌له کوو ده‌بی وه‌ها بێ

عالم له سه‌عه‌اده‌تا ده‌ژی گشت

هەر کورده حه‌یات‌ی لی برا بێ

دنیا هه‌موو عه‌یش و نوێشه ته‌نها

هەر مه‌حفه‌لی کورده بێ سه‌فا بێ

قانون‌ی ته‌زه‌لومه ئەفه‌رموئ:

ئەم کورده له‌ژێر ئەسه‌اره‌تا بێ

ساز گازه‌که‌نه قه‌ومی کوردي خوێشناو

با پۆمی له قه‌ومی پۆده‌را بێ

ده‌شت‌ی دزه‌یی له ده‌شت‌ی هه‌ولێر

باعس چیه، ئەه‌لی بۆ جیا بێ

په‌مبازی جاف و تاله‌بان‌ی

با داوده و زه‌نگه‌نه‌ی تی‌یا بێ

سوورداش و سیوهیل و شارباژیر
 بۆ شیوهکهلی ئەبێ فیدا بێ
 هه‌ورامی و کوردی شاره‌زووری
 بۆ دهردی له‌وۆن ئەبێ ده‌وا بێ
 که‌لباغی و تیله‌کو و مه‌ریوان
 بۆ میله‌ه‌تی ژاوه‌رۆ نه‌ما بێ
 سنجاری و که‌لو و هه‌مه‌وه‌ند
 بۆ میله‌ه‌تی لوێ ئەبێ شیفای بێ
 سابلاخ و سنه‌ و سه‌قز به‌جاری
 با بانگ که‌نه‌ ئەه‌لی بانه‌ دابی
 ئیعدادی هه‌موو عه‌شایری کورد
 باوه‌ر مه‌که‌ بۆ که‌سی کرا بێ
 ئەما به‌هه‌موو ئەلیم به‌ئێجمال
 گوێی هۆشی له‌ بانگی کابرا بێ
 گوێی لێیه‌ عوموموی کورده‌واری
 مه‌ر ئەو که‌سه‌ گوێی دلی نه‌ما بێ
 بۆ نه‌سه‌ره‌تی مه‌نتیقه‌ی جونه‌ویی
 با کوردی شیمالی عه‌ینی با بێ
 ئیمانی هه‌یه‌ ئەگه‌ر به‌ئایه‌ت
 ئەم کورده‌ هه‌موو ئەبێ برا بێ
 بوهرانی موفه‌کیراتی کوردی
 بێ شوبه‌هیه‌ بێ نه‌تیجه‌ نابێ
 ئەمه‌ش پارچه‌ هه‌لبه‌ستیکێ تری ئەم هۆنه‌ره‌ که‌ ده‌لی:
 من غوباری گوزه‌ری گه‌ردشی دامانیکم
 عاشق و شیفته‌یی جیلوه‌یی جانانیکم
 بۆ گۆلی روویی که‌سی ئیسته‌ منیش وه‌ک بۆل‌بۆل
 له‌ گۆلستانی غه‌ما مورغی سه‌حه‌ر خوانیکم
 ناخ! زه‌مانیکه‌ له‌ گۆشه‌ی قه‌فه‌سا وه‌ک قومری
 بێ په‌ر و بالی قه‌دی سه‌روی خه‌رامانیکم

مه که ته کلیدی شه را بام به خودا، ئه ی ساقی
 مهستی باده ی قه دهی دیدهی فه تانیکم
 وه حشمت ئه نگیزه غویارم له هه موو دنیا دا
 گهر د و بادی قه ده می فه وجی غه زالا نیکم
 خو زه مانیکه له به یتولحه زه نا وه ک یه عقوب
 چاوه ریتی پیره هه نی یوسفی که نه عانیکم
 گهر ده پرسی خه بهر ئیستاکه له گو شه ی غه مدا
 منی بیچاره عه جه ب بی سهر و سامانیکم
 بوچی ته حقیرم ئه که ی زاهیدی تا عت فروش
 کویره نازانی منیش ئیسته موسلمانیکم
 وهره پروانه که کون کون بووه سینهم ئه مرۆ
 هه ده فی تیری به لای جونبوشی موژگانیکم
 موده تیکه که له دوائی شه بی هيجر اندا
 دائیما مونته زیری سویحی گریبانیکم
 شه و هه موو شه و وه کوو په روانه یی بی سهر و قهرار
 بال و په سووخته یی شه معی شه بوستانیکم
 ئه ی په فیقان به خودا ئیسته منیش بۆ له یلا
 بی سهر و شوینم مه جنوونی بیابانیکم
 تا قیامت به خودا زه حمه ته هوشیاره وه بم
 من که مه خمووری شه راب و دس و فنجانیکم
 تا له جه معیه تی ئه حبابی پر یوم ده وران
 له بیابانی غه ما تورفه په ریشانیکم
 ئه ی (په ئووف) خاسیه تی سو حبه تی (بابا) یه که من
 ئه ده ب ئامو وخته یی مه جلیسی عیرفانیکم

دیوانه که ی ئه م هۆنره که داگری دوو هه زار هۆنراویکی کوردی و فارسییه له چاپ
 نه دراوه.

سه رچاوه کان

۱- یادی مهردان، نووسراوی مه لا عه بدولکه ریمی موده پریس - به غدا، ۱۹۶۱.

۲- دیوانی ده ستنووسی شیخ بابا په سوولی بیده نی.

عەلى كەمال باپير

۱۳۰۵ - ۱۳۹۵

ئەم ھۆنەرمان ناوى عەلى كەمال و كۆرى باپير ئاغاي سmail عوزەيرى و نازناوى كەمالىيە و بەپىي ئەر بەلگانى كە كەوتووتە دەستمان لە سالى ۱۳۰۵ى كۆچى لە سلىمانى لە دايك بوو. ھەر لە مندالىيەو خەرىكى خويندن بوو و لە پاشا چوووتە حوجرەى فەقىيان و لەلاى شىخ ئەولاي ھەولپىرى و مەلا ھەمەومىنى بالىكەدەرى پىزىمانى عەرەبى و فەھى ئىسلامىي خويندوو و ھەر لەم ماوودا فىترى زمانەكانى فارسى و توركىيش بوو و بەتايبەت لە وىژەى فارسيدا شارەزايەكى باشى پەيدا كىردوو و ھەر لەو كاتدا گەلى ھۆنراوى بەزمانى فارسى ھۆنىوتەو و پاشان لە كارى ميريدا دامەزراو، وە لە شەرى يەكەمى جىھانيدا كە شىخ مەحمود لەگەل ئىنگلىزەكان كەوتە شەرى و بەربەرەكانى، عەلى كەمالىش چوو پىزى لايەنگرانى شىخ و پاشان بەنوينەرى شىخ چوووتە ھەورامان و كرماشان و تاران و ئەوسا پاشماوہى زيانى لە شارى سلىمانيدا بەھۆنىتەو و خويندەوہى پەراو بردوووتە سەر تا لە سالى ۱۳۹۵ لە تەمەنى نەوود سالىدا كۆچى دوايى كىردوو و لە گىردى سەيوان ئىزراو.

عەلى كەمال بەيەكى لە ھۆنەرانى ھەربەرزى كورد دىتە ژمار و لە ھۆنىتەوہى ھۆنراودا پەپرەويى لە ھۆنەرانى كلاسىكى كىردوو و پتر ھەزى لە ھۆنراوہكانى نالى و سالم و كوردى و مەھوى و مەولەوى كىردوو و لەسەر پى و پچەى ئەوان پۆشتوو و لاسايىي ئەوانى كىردوووتەو، وە زۆربەى ھۆنراوہكانى دلدارىن و لە راستەقىنەدا دەتوانىن بلىين كە كەمالى ھەوينى ھۆنراوى پتر لە جوانى و خۆشەويستىي يارەكەى وەرگرتوو، گەرچى ھەندى ھۆنراويشى سەبارەت بەمەبەستى نىشتمانى و كۆمەلايەتى و سىروشت و فەلسەفەدا ھۆنىوتەو، بەلام دەسلەلتى لە ھۆنىتەوہى ھۆنراوى دلداريدا بوو.

ئەمەش چەند پارچە ھەلبەستىكى ئەم ھۆنەرە كە دەلى:

بەمىردو پۆخ ئەبەخشى پىكەنىنى لىوى شىرىنت
لەسەر كام دىنى گيانە؟ پىم بلى تا بىمە سەر دىنت
لەلام وەك شەكر و نوقل و نەبات و قەند و ھەنگوينە
جنىوو قەھر و لىدان و بىيانووگىرتن و قىنت
بەجارجى پۆزى عاشق پەش مەكە ئەى شۆخى بى مروت
لەسەر پوو لادە نەختى پەرچەمى پى پىچى موشكىنت

سبھینى جھڙه پڙحم حازره بڙ قوچى قوربان
 بهخوئينم با خهناوى بى دس و پهنجهى بلوورين
 بهزولفى سونبولت پهرزىنى گولزارى روخت سهيره
 بڙى ئهى شاهى مولكى حوسن و ئان بڙ باخ و پهرئين
 بهگيسووتا مهينه شانه حهيفه با دلى عوشاق
 خهلاسى قهت نه بى گيانه له دواى زولفى چين چين
 شهيدى تيفى ئهبروى دلبريكي كافرى بويه،
 له وهختى گيانه لاوه ئهى (كهمالى) خهلق نهكهن شين

واته: پټكهينى لټوه شيرينهكانت بهمردو گيان دهبهخشيت، جنيو قار و ليدان و
 بيانوگرتن و قينت له لام وهكو شهكر و نوقل و نوات و قهند و ههنگونه، دسا بهجاري
 پوڙى گراو رهش مهكه و لهسهر روومهت لاده قڙ و پهچهمى رهش، بهيانى جهڙه و
 نامادم كه گيانم له پټا بهخت كم با دهست و پهنجه جوانهكانت بهخوئينم خهناوى كهى،
 پهلكهكانت شانه مهكه با دلى گراوان رزگارى نه بى له داوى زولفهكانت، ئهى (كهمالى) تو
 كوڙراوى شمشيرى برڙى دلبريكي دلرهقى بويه له كاتى گيانه لا خهلك شين دهكهن.
 هونر له هونراوى دوهمى هم پارچه ههلبهسته دا (لهف و نهشر)ى بهكار بردووه كه:
 «جنيو قارو ليدان و بيانوگرتن و قينى» يارهكهى به: «شهكر و نوقل و نهبات و قهند و
 ههنگوين» داناوه.

له پارچه ههلبهستى تدا دهلى:

چاوى خوئين ريژت بهقهتلى عاشقان ئيما نهكا
 مهست و خوئينريژه عهجايب شوپشى بهريا نهكا
 تىپى برزانگت بهوينه لهشكرى هيند و حههش
 هيرشى هيناوه بڙ سهر ملكى دل دهعوا نهكا
 تيفى ئهبروى تو ههميشه قهتل و عامى خهلق نهكا
 هر منى سهودا زده لهم لوفته موسته سنا نهكا
 لوفت و قههرى ههردو وهك عهينى لوفت و پهحمته
 نهو نيكاره دهرهقم ههرجى بفرمووى چا نهكا
 بڙ جنيو قههر و ليدانت موثيع و حازرم
 دل نهگر سهرپيچى ئهمرت بكا بيجا نهكا

تا (که مائی) خاکی ئەو دەرگایە بووئە مەسکەنی

ئیکە هەر یاری بەتەختی خەسەرەو و دارا ئەکا

واتە: چاوە خوێن رێژمەکان تۆ کوشتنی گراوەکان خۆی ئامادە کردووە و تێپەکانی
برزانگت وەکو لەشکری هیند و حەبەش ھێرشیان ھێناوەتە سەر ولاتی دڵ، وە شمشیری
برۆی تۆ ھەموو دەم خەریکی کوشت و کوشتاری خەڵکە، وە هەر منی سەوداسەر
کەوتووئەتە بەر خۆشەویستی ئەو. خۆشەویستی و رقی تۆ ھەردووکیان تۆ بەزەییین،
وە ھەرچی بفرمویی من ھام لە خزمەتتا، وە تۆ جێتوو رقی و لێدانت ئامادەم، دیارە دڵ
ئەگەر سەرپێچیی فرمانت بکا لە رێ دەرجوو و نافەرمانی دەکا.

کە مائی جگە لە ھۆننەوێ ھۆنراوی دلداری، ھەندێ جار ھۆنراوی کۆمەلایەتیشی
ھۆنیوئەتەو، وەکو ئەم پارچە ھەلبەستەیی کە دەلی:

وەکو زولفی بوتان شێواوە حالی دەرھەمی دنیا
ھەموو وەزعیکی مەحکوومی زەوالە عالەمی دنیا
سەباتیکی نییە ھەر پۆژە نەوعیکە ئەگۆرێ زوو
لەلای دانا وەکو یەک وایە شای و ماتەمی دنیا
ئەگەر مەردی وەکو یەک بێ لەلات ئیقبال و ئیدباری
دەوامی قەت لە سەر حالی نییە بێش و کەمی دنیا
ئەگەر شەھدەت بدات زەھری تێدایە نەکەیی بیخۆی
دەخیلە خۆت بپاریژە لە شەھدی پر سەمی دنیا
کە من رەند و قەلەندەر مەشرەبم فەرقی نییە دەنکی
وەکو یەک وایە لام کاسەیی لەت و جامی جەمی دنیا
جییە ئەم ھەلبەییەت تۆ جەمعی مال و سیم و زەر قوربان
ئەترسم بتکوژی ئەو قور بەسەر ئاخر غەمی دنیا
ئەگەر ئەھلی سەماعی گوێ لە نەغمەیی سازی دڵ بگرە
«کە مائی» گوێ مەدە ئاوازەیی زیر و بەمی دنیا

واتە: جیھان وەکو زولفی دلبەرەکان شێواوە و باری جیھان و مانەو و پایەدار نییە و
لەناو دەجێ، لەلای پیاوی زانا شای و شیوئەنی جیھان وەکو یەک وایە، کەسێک کە ژیر بێ
دەبی بایەخێک تۆ ئەم گیتییە دانەنێ چونکە سەرئەنجام تەفرۆتوئای دەبی، ئەگەر
ھەنگوینت بدات بێگومان ئەو ھەنگوینە ژاری تێدایە و ھانایە ئەو ھەنگوینە نەخۆی و خۆت

له داوی ئه و بپاریزه، کۆکردنه وهی مال و سامان و دارایی ئه م جیهانه چ سوودیکی هیه،
 رۆژتیکان هه ر ئه و زێر و زێه مرق له ناو دهبا، دهسا ئه م پهندهی منت له بیر بێ و هیچ کاتێ
 بۆ ئاوازی زیر و بهمی دنیا گۆی مهگره و فریوی مهخۆ.

که مائی هۆنراوی نیشتمانیشی هۆنیوهته وه وادیاره که ئه وهنده شهیدای زولف و خهت
 و خاله، ئه وهندهش شهیدای نیشتمان وهکو دهلی:

سه رێ بۆ به رزیی وه تن نه کا دهر د
 وه کو شیت نه بێ وێلی که ژ و هه رد
 خۆی نه کا تووشی زامی دار و به رد
 وه تن دهر نه کا له دهستی نامه رد
 ئه و سه ره یاخوا جیگهی ژێر خاک بێ
 به بهرده بازی سه ر پتی ناپاک بێ

دلی بۆ به رزیی وه تن نه دا جووش
 هه می شه نه کا بیر و فیکر و هوش
 به بادهی عه شقی ئه و نه بێ سه رخووش
 دایم پر نه بێ له نه شئه و خرووش
 ئه و دله یاخوا به ر خه نجه ر که وێ
 به ر په یکانی تیر به ر نه شته ر که وێ

دهمی له مه دهی وه تن نه دا ده م
 به واتهی شیرین لاوان نه کا جه م
 نه یان بـزوینێ چ زۆر و چ که م
 تا وه تن دهر که ن له دهس نامه حه رم
 ئه و ده مه یاخوا پر زه هری مار بێ
 له ژه قنه بووت و زه قووم سه ر شار بێ

پییه که له پێگای به رزیی وه تنه نا
 نه که پێ، نه سوێ له پای ته وه نا

به‌شاخ و کسه‌ژ و به‌ینی ده‌ونه
 به‌چۆل و هه‌رد و ده‌شتی په‌قه‌نا
 ئه‌و پێیه یاخوا به‌سته‌ی زنجیر بێ
 تا نیشتمانی هه‌رگیز له‌ بیر بێ

که‌مائی جگه‌ له‌ دیوانه‌که‌ی ئهم په‌راوانه‌شی له‌ فارسییه‌وه به‌هۆنراو وهرگێراونه‌ته‌وه سه‌ر
 زمانی کوردی: «شیرین و فه‌ره‌اد، خه‌سه‌ره‌ و شیرین، مه‌جنوون و له‌یلا، ئه‌میر ئه‌سه‌لان»
 که‌ به‌پراستی زۆر بایدار و به‌به‌یاخن و هه‌ر کان له‌و په‌راوانه‌ نموونه‌یه‌کی به‌رزن له‌ وێژه‌ی
 کوردیدا.

ئهم هۆنه‌ره‌مان به‌م چه‌شنه‌ توانیویه‌تی شوێنێک بۆ خۆی له‌ پێزی هۆنه‌ره‌ هه‌ره
 به‌رزه‌کاندا ته‌رخان بکا و هه‌روه‌ها له‌ هۆنینه‌وه‌ی هۆنراوی فارسی و تورکی‌شدا
 سه‌رکه‌وتوه‌.

سه‌رچاوه‌کان

١- شیعەر و ئه‌ده‌بیاتی کوردی، نووسراوی ره‌فیق حیلمی - به‌غدا، ١٩٥٦.

٢- دیاریی شاره‌زور، کۆمه‌له‌ هۆنراوی عه‌لی که‌مال بایر - سلێمانی، ١٩٦٦.

سه‌ی عه‌بدولخالقی ئه‌سیری

١٣١٠ - ١٣٨٢.

ئهم هۆنه‌ره‌مان ناوی عه‌بدولخالق و کورپی سه‌ی حسینی به‌رزنجیه‌ و به‌پێی ئه‌و به‌لگانه
 که‌ که‌وتوه‌ته‌ ده‌ستمان له‌ ساڵی ١٣١٠ی کۆچی له‌ شاری که‌رکووک پێی ناوه‌ته‌ مه‌یدانی
 ژیانه‌وه‌ هه‌ر له‌ وێشدا پێی گه‌یشته‌وه‌. هه‌ر له‌ منداڵیه‌وه‌ خه‌ریکی خوێندن بووه‌ و بۆ خوێندن
 گه‌لی دێ و شار و مه‌لبه‌ندی کوردستان گه‌راوه‌ و له‌ شاره‌کانی سلێمانی و سه‌قز و
 کرمانشان و بانه‌ فه‌قییه‌تی کردوه‌ و له‌ پاشا گه‌راوه‌ته‌وه‌ که‌رکووک و له‌لای مه‌لا عه‌لی
 حیکمه‌ت و دمی مه‌لایه‌تی وهرگرتوه‌ و ئه‌وسا بۆ چاپێکه‌وتنی نه‌جمه‌دینی برا گه‌وره‌ی
 چووه‌ته‌ ئه‌سته‌موول و له‌گه‌ڵ کورده‌کانی ئه‌ویدا ئاشنایه‌تی په‌یدا کردوه‌ به‌تایبه‌ت چاوی
 که‌وتوه‌ته‌ شێخ عه‌بدولقادری نه‌هری و هه‌ستی کوردایه‌تی له‌ دایدا په‌ره‌ی سه‌ندوه‌ و له
 پاش ته‌واوبوونی شه‌ری یه‌که‌می جیهانی گه‌راوه‌ته‌وه‌ زێد و مه‌لبه‌نده‌که‌ی خۆی و له‌ جێی
 باوکی دانیشته‌وه‌ و بووه‌ته‌ رێبه‌ری پێبازی نه‌قشه‌بندی و هه‌روه‌ها کاروباری دێیه‌کانی

خۆيانى گرتوۋەتە ئۇستۇق ۋە لە پاشا لە كارى دەۋلەتى دامەزراۋە ۋە بوۋەتە نووسەرى دادگا ۋە لە سالى ۱۲۷۸ى كۆچى خانەنشېن بوۋە ۋە سەرئەنجام لە سالى ۱۲۸۲ لە تەمەنى خەفتا ۋە دوو سالى بەنەخۇشېى شىزپەنچە كۆچى دوايى كردوۋە ۋە ھەر لە كەركووكدا ئىزراۋە.

ئەسىرى يەككى لە ھۆنەرە بەرزەكانى كوردە، گەرچى سەرەتا ھۆنراۋى دلدارىي دەھۆنىيەۋە، بەلام كاتى چوۋە ئۇستەموۋل ۋە لەگەل كوردەكاندا پەيوەندىي بەست ۋە چاۋى بەھەژارى ۋە كەنەفتى ۋە كەساسىي گەلەكەي كەوت، ئىتر ھەستى نەتەۋايەتتى جوۋلايەۋە ۋە ھەموو ھۆنراۋىكى بۇ كورد ۋە كوردستان تەرخان كرد ۋە ئىتر كەمتر ھۆنراۋى دلدارىي دەھۆنىيەۋە.

ئەسىرى ھەروەھا لە ھۆنىنەۋەي ھۆنراۋى فارسى ۋە ەرەبى ۋە توركىدا دەستىكى بەرز ۋە بالاي ھەبوۋە ۋە زۆربەي ھۆنراۋەكانى دلدارى ۋە كۆمەلايەتى ۋە نىشتەمانىن ۋە ھۆنراۋەكانى گەللى تەپ ۋە پاراۋ ۋە شىرىن. ئەمەش پارچە ھەلبەستىكى ئەم ھۆنەرە لە ژىر ناۋنىشانى (ئاۋى ژيان) كە دەللىت:

بىرە كوردستان غەزىزم گەر تۆ سەيرانت دەۋى
بىتەمە (قەندىل) ئەگەر گولزارى كوستانت دەۋى
سەيرى ئەۋ خىلانە گەشتوۋنە داۋىنى چىا
با بچىن بۇ مالى كوردى گەر تۆ خویشانىت دەۋى
بىتەمە پاي تاقي لاي سەرىتل ۋە سەرمىل ۋە كرىند
پىت نىشان دەم سەد ھەزار ئاسارى ساسانت دەۋى
ھەلسە گەشتى چىمەن ۋە گولزارى كوردستانت بىكە
گەر تۆ بۇ دەردى دەروونت داۋ ۋە دەرمانت دەۋى
لاۋى كوردى من لەبەر كە شالى (زاخۇ) ۋە (ئامىدى)
گەر تۆ سەد چاتر لە پەنگى شالى كرمانت دەۋى
پۇچ ۋە مالت سەرفى رىگەي مىللەتت كە پۇچەكەم
گەر لە خوا لوتقى غەمىم ۋە جوود ۋە ئىحسانت دەۋى
ئەي (ئەسىرى) ھىندە غەشقى مىللەتى كوردت ھەيە
بشمىرى لام وايە قەبرى گردى سەيوانت دەۋى

گەللى لە ھۆنراۋەكانى ئەسىرى لە گۇفارە كوردىيەكانى ئەۋ سەردەمە ۋەكو: گۇفارى زارى كرمانجى ۋە ديارى كوردستان ۋە گەلاۋىژ ۋە پەيژە ۋە ھەتاۋ، چاپ بوۋنە ۋە لەسەرى كۆلىۋنەتەۋە.

مامۆستا رەفیق حیلمی له پەراوی: شیعەر و ئەدەبیاتی کوردیدا سەبارەت بە ئەسیری دەلی: ئەسیری زانایەکی ئەم چەرخە و پیاویکی پووخواش و قەلەندەرێکی بێ ھاوتایە و شارەزای زمانەکانی کوردی و تورکی و عەرەبی و فارسییە و هەستی نیشتمانپەرورەیی زۆر بەهێزە و هەموو ھۆنراوەکانی بەسۆز و ئاگرینە و ئەم سۆزە ئاگرینە نەرخێ داوە بە ھۆنراوەکانی بۆیە زۆربەی گۆڤارەکان و پۆژنامەکانمان لاپەرەکانی خۆیان بۆ ھۆنراوەکانی ئەو تەرخان کردوون.

سەرچاوەکان

- ۱- شیعەر و ئەدەبیاتی کوردی، بەرگی یەکەم، بەغدا، ۱۹۴۱، رەفیق حیلمی.
- ۲- گۆلدەستەی شوعەرای ھاوئەصرەم، بەغدا، ۱۹۳۹، عەلی بابیر ناغا کەمالی.
- ۳- پۆژنامەی ھاوار، ژمارە ۱۱، سالی ۱۹۳۲، شام

مەلا محەممەدی چەرۆستانی

۱۳۱۲ - ۱۳۸۵

ئەم ھۆنەرمان ناوی محەممەد و کۆپی مەلا عەبدولرەحیمی چەرۆستانییە بەچەند پەشت دەچێتەو سەر پیر خدری شاھۆ، بەپیتی ئەو بەلگانییە کە کەوتوووە دەستمان لە سالی ۱۳۱۲ی کۆچی لە دیتی ئابلاخ کە ئیستا گەرەکیکە لە شاری سلێمانی پیتی ناوێتە مەیدانی ژیاوە، وە لەبەرئەوێ مەلا زادە بوو، سەرەتا لە قوتابخانە و لە پاشا لە حوجرەیی فەقیاندا خوێندووێتی، بۆ خوێندن ھەڵبەجە و سلێمانی و ھەولێر و کۆیە و خۆشناو گەراوە و ماوەیەک لە دیتی ھیران و نازەنین بوو و سەرئەنجام لە بەرزنجەدا خوێندەکەیی تەواو دەکا و لەبەرئەوێ باوکی لە بەرزنجە کۆچی دوایی کردبوو، دەرواوە دیتی سەراو لە شارباژێر دەبێ بەمەلا و ھەر لەوێشدا ژن دەخوایێ و دەمێنێتەو. ئیتر ژیان بەمەلایەتی لەم دێ بۆ ئەو دێ دەباتە سەر تا لە سالی ۱۳۸۵ لە تەمەنی حەفتا و سێ سالی لە سلێمانیدا کۆچی دوایی دەکات و لە گۆرستانی گردی جۆگە بەخاکی دەسپێرێ.

مەلا محەممەد ھەر لە تافی جوانیدا ھەوێتیکی زۆری لەسەر خوێندەوێ ھۆنراو بوو و خێی داوێتە خوێندەوێ دیوانی ھۆنەرانی بابان وەکو: سالم و نالی و ئاھی و خەستە، بەتایبەت گەلی حەزی لە ھۆنراوی نالی کردوو و وەکو دەلێن زۆربەی ھۆنراوەکانی نالی لەبەر بوو و شی کردووێتەو و لە دەوری خۆیدا ئەو بەیەکەمین لێکۆلەری ھۆنراوەکانی نالی ھاوئەوێتە ژمار، لە ھۆنێنەوێ ھۆنراویشدا سەری کێشاوێتە ناو ھەموو جۆرە وتێکەو: ئاینی، دلداری، کۆمەلایەتی، نیشتمانی.

گەرچى ھۇنراۋەكانى چىرۆستانى وئىنەيەكى بى كەم و زىادى ھۆنەرە كۆنەكانن و لەسەر شىۋەى ئەوان رۆيشتوۋە، لەگەل ئەۋەشدا گەلىك ھۇنراۋى نىشتمانى و كۆمەلەيتى ھەيە و لە ھۆننەۋەى ھۇنراۋىشدا پىتر لە سەر پى و پچەى نالى و سالم رۆيشتوۋە. ئەم پارچە ھەلبەستەى خوارەۋە نمونەيەكن لە ھۇنراۋە دلداریيەكانى كە دەلى:

ئەى بوون و نەبوونى نەفەست مان و نەمان
 بى نەقدى ھەۋا مردن و سەۋداتە ژيانم
 ئاۋايى دلم چۆلە بەبى خىلى خەيالت
 ئاۋايى بەلداری بفرموو دل و گيانم
 بى دەرکە پەقىب ئەۋ مەتەلە لاتى ھەلاتە
 خۆم مەشقى غەمى عەشقى تۆ ئازانە ئەزانم
 ئەۋ دل پەشە نەعل و يەمەنى مالە بەدەميا
 من مۆرە دلم مالى لەبى لەعلى يەمانم
 ئاۋارە دەکا پەرچەمى ئىۋارە تەماشام
 ۋا ھەر بەتەما چوونى شەۋ و بوونى بەيانم
 لابە تەمى زولفت لە سەر ئاۋىنەيى كولمت
 با چارەيى بى چارە بدا جارى نىشانم
 دىقەت لە قەدى ئەلف و كەچى لامى دوو زولفە
 لەم مائەمە دامماۋە دل و لالە زوبانم
 چاۋم كە پوا خىل بوو لە بۆ چاۋەرۋانیت
 بى چاۋ و پوو بۆ تىلەيى چاۋى ئەۋانم
 زولفت كە قەرىنى پوو شىۋەى شەۋ و رۆژە
 ئەۋ سىبەرى خۆرم ئەم ئەلەتريكى شەۋانم
 دەم عەترى شەكەر قەترە مەگەر لىو تۆ چاكا
 دوو لىۋى بەبار زەردى پوان پۆچى رەۋانم
 عەھدىكە دوو پىم ناۋەتە پتى عەشقت و ماتم
 بۆ شوۋنە ونى ھەر بەتەما ھاتى ژوانم
 كەشكۆلى دل و زارى (چىرۆستانى) لە نەزما
 ئاۋالەيە ئاۋارەيى بەزمىتىكى رەۋانم

واته: ئەى خۆشەويستەكەم! بوون و نەبوونم پەيوەندىي بەجوانى و شۆخوشەنگىي تۆيە، ئەوا چۆلى ئاوايىي دلم دەسپيىرمە تۆ، بۆيە دلى خەنيم زويىرە، چونكە دەزانى كە من ھەر تۆم خۆش دەوى كەواتە ئەى خۆشەويستەكەم تا زووە لە پاداشتى ئەم ھەموو ئەمەكدارىيە، زولفى شەوھەزەنگت لە سەر خۆرى پوومەتت لادە، چونكە من لەمپژەوہ بەتەماي ديتنى پوومەتى جوانتم، دىياي ئەوين و خۆشەويستيت كەشكۆلى دلى منە.

چرۆستانى پەردەي دلداری دادەداتەوہ و دەكەوتتە ناو كۆرى خواناسان و دەرويشانەوہ و لە جۆشى كورەي دەروونىكى زۆر بەسۆزەوہ ستايشى پيغەمبەرى گەرەي ئيسلام دەكا و دروودى بۆ دەنيرى و دەلى:

ئىلاھى پەحمەتى لايق بەحوبى تۆ لە بۆ ئەو بى
 بېرژينە بەسەر ئەو بەحرى عيلم و شەمسى عىرفانە
 چ بەحرىكە كە ھەر قەترەي دورى بارانى نيسانە
 چ شەمسى پەرتەوي (تحت الثرى) تا عەرشى پەحمانە
 چ بەحرى لەو مەلەك وەك جن و ئينسان جورعە نۆشانە
 چ شەمسى رۆژ لە پرووى پەنھانە كرمى شەب فرۆزانە
 چ بەحرىكە موحيث ئىحسانە بۆ ئافاتى ئەكوانە
 چ شەمسىكە سەفایى سەفوہتى دل نوورى ئيزعانە
 لە ئادەم تا بەعيسا ھەر بەيەكى بەو مژدە گۆيانە
 گول و پەيخان و سونبولى چن ھەموو لەو باغ و خەرمانە
 لە مەدحت خوا «وانك لعلی خلق عظیم»ى وت
 لە وەسفت چى بلى نائىگەيىو كوردى كە نادانە
 بەحەسرى حوسنى ئەخلاقت عەليمە خالق و بۆمن
 وەك ئەژمارى ستارەي ئاسمان لىوى بىبابانە
 بەلى عالەم بەخەزنەي جەوھەرى خاس مەلىك نابى
 بەغەيرى خەزنەدارىكى ئەمین و خۆي كە سولتەانە
 لەبەر «صلوا عليه»ى خوا (چرۆستانى) دەكا داوا
 بېرژى پەحمەتىكى لايەقى ئەم شەوگەت و شانە

واته: خوايا بەزەيى خۆت ھەر شىواي ئەو بى و بەسەر ئەو دەريا و خۆرى زانستە تيشك بېرژينە، چ دەريايەكە كە ھەر دلۆپىكى بارانى بەھارە و چ خۆرىكە كە تيشكى جىھان و

ئاسمان و ژېر خاك دادهگرې، چ دمریایهك كه فریشته و جنوكه و مرؤ قومېكې لى دهخونهوه، چ خورېك لهبردهمیا هیچه و وهكو گول ئهستېرهیه، له ئادهمهوه تا عیسا مژدهى هاتنى تویان بهخلك داوه، له ستایشندا خوا فهرموویه: بهراستی تۆ له هر خوو و ئاكاریكې بهرز و جوانی، و خووی بهرزت له ژماردا نایه، دسا ههموو دروود بدن لهسر پیغهمبرى گهرهئیسلاام.

چرۆستانی له هۆنینهوهی هۆنراوی سروشتیشدا دهستېكې بالای ههبووه و سروشتی بهجوانی ستایش کردووه و دهرسېكې تهواوی زانستېی سروشتی داوه، بهقوتابیانی هۆنراو وېژه، وهكو لهم پارچه ههلبهستهی خوارهودا بهم چهشنه بههاری ستایش کردووه كه دهلئى:

چ رۆژېكه كه دنيا پر له نووره
چ فهسلېكه سهوز و سهووره
ئه مه نهوړۆزه وا عاله م سهراسه
بهبوونی ئه و دهماغی بوو موعه تهر
ئه مه ته شریفی جهژنی نهوبه هاره
كه بئ رۆح و بهرۆح پر بهرگ و باره
له هر لایئ ته ماشاكه ی گولووكه
سهراپا ئال و والا چهشنی بووكه
كهژ و سهحراو و چیمهن سهوز و زهرده
وهكو شایى كه زاوا بېته پهرده
درهختان دس لهناو دس شان بهشانن
ههموو تارا بهسهر عهنبهر فشانن
گهلى تهیران له هر لا بهزم و پهزمه
چریكه و دهنگی گۆرانی بهنهزمه
وهرن دهسته برا ئیمهش بهجاری
بچینه چیمهنی دهشت و كهناری
لیباسی گهرمی زستانی فرې دین
لیباسی نهرمى نهوړۆزی له بهركهین
بهگهل با دس بهدس بگرین جهماوهر
پیاله و شهكر و چا قۆزی سهماوهر

بهجهه ئىمەش سەراپامان بېۆشىن
 بهخۆشى چا لە سەحرادا بنۆشىن
 سەراپا بەرگی رەنگاوپرەنگى زەرقى
 بەدەنگى خۆش بخوینىن شیعەر و شەرقى
 بەیاری رابویرین و بەفتەبۆل
 لە پۆحى پىسى دوژمن با بکەین گۆل
 تەم و غەم تاكو ئیسوارە بەبا دەین
 بەرەو مال بێینەو شەوکرى خودا کەین
 لەبەر بەختى کە دووچارى نەهاتە
 (چروستانى) خەرىكى توپەهاتە

واتە: ئەوا بەهار و نەورۆزە و تەواوى جیهان شین و سەوزە و بۆن و بەرامە هەموو
 شوینىكى داگرتوو و هەر جى و شوینىک سەرنج دەدەى گۆلە سەراپای باخ و چیمەن وەکو
 بووک رازابیتەو و کەژ و دەشت و بیاوان سەوز و شین و زەردە، وەکو زاوا کە بێتە پەردە،
 درەختەکان دەست لە ناو دەست و شان بەشان و هەموویان بەهەر لایە کدا عەنەبەر دەپۆین
 و بالندان و پەلەوارانىش لە هەر لایە کەو دەچریکێن و ئەجریوتین و گۆرانى دەلێن، دەسا
 ئەى هاوێلان وەرن ئىمەش بچینە ناو دەشت و چیمەن و جلۆبەرگى زستانی فری دەین و
 جلۆبەرگى نەورۆزى لەبەر کەین و بەگەل با دەس بگرین و بەخۆشى لە دەشت و دەردا
 رابویرین و خەم و پەژارەى دل و دەروونمان بەبادەین و ئەوسا بەرەو مال بێینەو.

سەرچاوەکان

١- دیوانى چروستانى - ئامادەکردنى عەبدوڕەحیمی چروستانى - بەغدا، ١٩٨٥.

٢- هیوا - ژمارە ٤، سالى ١٩٤٨، هۆنراوى بەهار.

شیخ نووری بهرنجی

۱۳۱۵ - ۱۲۷۸

ئەم ھۆنەرمان ناوی شیخ نووری و کورێ شیخ سالتی بەرنجییە و لە ساڵی ۱۳۱۵ی کۆچی لە سلێمانیدا لە دایک بووە و لە ھەوت سالتیدا چووئە قوتابخانە و خەریکی خوێندنی قورئانی پیرۆز و پەراوێ و دەلەکانی فارسی، کە لەو سەردەمەدا خوێندنیان باو بوو، بوو پاشان لە زانایان فێری زمانی تورکییش بوو و گەلێ دیوانی ھۆنەرانی تورکی خوێندووئەتەو تا لە وێژە تورکیدا سەر ڕشتە پەیدا کردوو و لە پاشا کە دەستی کردووئەتە ھۆنراو ھۆنەر، پەیرەویی لە ھۆنەرانی نوێخوانی تورک وەکو توفیق فکەرەت و ھاوھەلانی کردوو و تەنھەت (گۆران) یش ھەولێ لاسایی کردنەوێ ئەوێ داو، شیخ نووری لە پاشا لە کاری میری و دیوانی دامەزراو و ئیتر پاشماوێ ژیانی بەھۆنراو ھۆنەر، بردووئەتە سەر، تا لە ساڵی ۱۲۷۸دا کۆچی دواویی کردوو و لە گۆرستانی گردی سەواندا نێژاوە.

شیخ نووری بەراستی یەکیک لەو کەسانە کە لە وێژە کوردی شۆڕشێکی گێرا و ڕەنگێ تری دا بەھۆنراوی کوردی، وە دەستی لە کلکی عەرووزدا بەردا و لەسەر ھیجا، ھۆنراوەکانی خۆی ھۆنییەو، وەکو لەم ھۆنراوانەدا کە لە سەر دێری پەپوولە ھۆنییەتەو، کەلکی لە کێش و وشە خۆمالیی کوردی وەرگرتوو، وەھا کە دەلێ:

خۆزگە ئەمزانێ تۆ بۆ؟

وا خۆت ئەکە ی ڕەنجەرۆ؟

پەپوولە ی بال ھەلۆریو

بەتیشکی گری دارزیو

بالداری جوان و ڕەنگین

ئیسک سووک و بال نەخشین

بەرۆژ لەم گۆل بۆ ئەو گۆل

لەم چل ھەو بۆ ئەو چل

ئەفرێ و ئەنیشیتەو

بۆنی خۆش ئەچنیتەو

ھەر تاریکی لێ دەرکەوت

چاوت بەشۆلە و گری کەوت

بآلت ھەلئە پۈۋۈزىنى
 جەرگە ھەلئە قىرچىنى
 بالدارى بال رەنگاۋرەنگ
 دەم پى ھاۋارى بى دەنگ
 خۆزگە ئەمزانى تۇ بۇ؟
 ۋا خۆت ئەكەي رەنجە پۇ

شەبەق ئەدا بەيانى
 لە گۈپى جۆگە ۋ سەر كانى
 ئەگەر پى تا ئەتوانى
 ھىچ مەندۈۋەتى نازانى
 كام جىگا خۇش ۋ بەرزە
 كام لق ناسكە، سەۋزە
 لە دورەۋە بۇي ئەفەرى
 جىگەي خۆتى لى ئەگرى
 بەپۇز جىت ناۋ گولانە
 بەشەۋ ئەبىيە پەرۋانە
 لە كۈپى بەشۈلەت زانى؟
 خۆت ئەكەي بەقوربانى؟
 پەپۈلەي ناسك ۋ نازدار
 عاشقى دل برىندار
 خۆزگە ئەمزانى تۇ بۇ؟
 ۋا خۆت ئەكەي رەنجە پۇ

شىخ نوۋرى بەشىكى زۆرى ژيانى لە ناۋچەكانى كوردستاندا رابۋاردۈۋە كە زۆربەيان
 دىھاتگەلىكى دۈكەۋتۈۋ بۈۋە، جا لەبەر ئەمە كاتى بى كارى خۇي بەھۇنراۋ ھۆننەۋە،
 بردۈۋەتە سەر، جارىكىيان پارچە ھەلبەستىكى بەسۈزى لە دلىكى پى لە ئالۋزەۋە بۇ
 پىرەمىردى نەم نارد. ۋا ديارە ئەۋ پارچە ھەلبەستى بەلاي پىرەمىردەۋە زۆر بايىدار ۋ
 بەنرخ بۈۋە بۇيە بەم دوۋ ھۇنراۋە ۋەلامى دەداتەۋە كە دەلى:

شوكرى خوا ئەكەم كە لە نوورى كوزاوهه
 پرشنگى جوانى شيعر و ئەدەب كەوتە ناوهه
 نوورى! بەنوورى ئىوهه زولمەت لەناو ئەچى
 يارەبى! ئەم زىايە نەبى قەت بەچاوهه

شىخ نوورى پەنگىكى ترى داىه وىژەى كوردى و شتى تازە و نوێ خستە قالبى
 ھۆنراوهه و ھۆنەرمانى تریش پەيرەويان لەوهه كوردوه و بەرپەرايەتیی ئەو سنگيان بۆ
 پيشەوه ناوه بۆ دۆزىنەوى شتى تازە و نوێ و كەوتوونە سەر ئەوه كە دەستى ەرووز و
 پاشل لە يەخەى خۆيان بكەنەوه. جا يەكێ لە پارچە ھەلبەستەكانى شىخ نوورى كە لە
 سەردىرى (ژيانى ئادەمىزاد) ھۆنىويەتەوه، شىوێ تازەى ھۆنراوى كوردىمان پيشان دەدا
 وەكو دەلى:

لە ناو شەپۆلى خەمت سەرنگوون و بى ئارام
 بەكۆى سەختى ژيانا بەپى بەچنگە كرى
 خەرىكى ھەلمەتى سەركەوتنە، بگاتە سەرى
 لەپر نشىوى كۆلۆلى بوارى لى ئەتەنى
 بەدواى يەئس و ئەلەم، تاروپی لە ئاخ و لە زام

زەبوون و رى ھەلەبوى دەشتى چۆل و ھۆلى ژيان
 شكستە بال و شپىزەى پلارى دەستى قەدەر
 كەسى نىيە كە لە لاوه دەستى بداتە پەلى
 يەكێ نىيە خەفتى خۆى لە لايدا بەھەوا
 بەلایەكا بىھوئ لايدا نىيە پەھبەر

لە پيش چاوى تەمومز بەسوورەتتىكى وەھا
 ھەتاكو چاوبى ئەكا توند و تار و بىماوەر
 ئەدا بەلایەوه بۆى دىتە پىكەن بەگەمە
 ھەول ئەدا كە بچى بىگرى و لە رپى لادا
 چلۆن ئەگىرى تەمومز بەناتەوانى وەھا؟
 ئەمانە، ئەم تەمە، ئەم كىو، ئەم شەپۆلە، يەكێ
 نمونەيەكى ھىوان و لە رىگە داىە بەبار

که چاوی پتی نهکەوئ بۆی ئەچۆ بەئێستعجال
 بەلام هیلەکییه! ئەما ژیاڵی ئادەمیزاد:
 بەتەنگەوه نیه، راها تووه لهگەڵ ئەمال
 هەتا کو ئەو دەمه ئەینتە گۆڕی تیره و تار

شیخ نووری لەم پارچە هەلبەستەدا باس لە تیکۆشانی ژیاڵن دەکا، بەتایبەت ئەو ژیاڵە
 کە ئادەمیزاد بەسەریدا دیت و پای دەبوێژێ. بەلای ئەووه ژیاڵ دەریایەکی خەم و
 پەرتیشانییه، شەپۆلەکانی هەموو شت پادەمالێ، ئیجگار ئەو ئادەمیزادە کە بەهیچ جوړ
 توانای نییه خۆی لە بەریدا پابگرێ، چونکە نوقمی دەکا و ئارام و ئاسایشی لێ دەبرێ!
 ئەمە لەلایەکەوه، لەلایەکی ترهه گەپان بەناو دەشت و بیاوانی ژیاڵدا لە شەپۆلی خەمەکە
 سەختتره، بەو چیا و کێوی هەلدێری ژیاڵەدا بەپیتی و چنگەکرێ خەریکی پەلاماردانی
 ئەوهیه کە پیاپیا سەرکەوئ، لەناکاو کۆلۆلی و بێتەختی کە وەکو سەرەو لێژیکە لەو پێگایەدا
 پێگای لێ دینتە یەک و بەدوای ناویمیدی و پەژارەکەتان و پۆکەیی ژان و برین و زامە، لێی
 دەتەنێ و لێی دەبێ بەکۆسپ و بەبەرەهەڵست بۆ سەرەنەگەوتن!! ژیاڵ دەشتیکێ پێر لە
 درێکوداڵ و کەند و کۆسپی توان لێ بره، لەو دەشتەدا بەکەساسی و نالەباری و بەرێ لێ
 تیکچوون، وەکو مەلێکی باڵ شکاوی پەرتیشان لە پلاری دەستی بەرەهەڵستە!، وە بەبێ ئەوه
 کەستیکێ هەبێ کە لەناکاو لە گۆشەیهکەوه دەستی بگرێ و لە تاریکی و سەختی دەری بکا
 و پزگاری کا و بەهەموو لایەکا پەل دەکوئ و دڵسۆزیکێ دەست ناکەوئ کە لەو تاریکی و
 سەخەلتییە پزگاری کا و توژێ باری دلی خۆی لەلا سووک بکا. ئەم تەمی دەشت و ئەم
 کێوی ژیاڵە و ئەم شەپۆلی خەمە هەریەکە نموونەیهکی هیوا و ئویمیدن و بەزۆری لە سەر
 پێگادان. ئەم ئادەمیزاد کە چاوی بەم شتانه دەکەوئ هەر چەندە کە بۆی دەبن بەمایه
 شەکەتی و ماندووێتی، بەلام هەر لەبەر ئەو هیوایه هەر بۆیان دەبێ، چونکە ژیاڵ گۆی بەم
 کۆسپانە نادا، لەبەرئەوهی لهگەڵ خستنه پشتگۆی ئەمانه راها تووه و ئادەمیزاد تا ئەو
 پۆژه دەخړیتە گۆرەکەوه هەر دەچۆ و هەر لە چنگە کرێ دایه!.

ئەم جۆره بیر و کەڵکەلەیه کە شیخ دەری بریوه، لە چاو وێژە پێش سەردەمی خۆیهوه
 جیاوازییهکی زۆری هەیه، بیرەکەیی بیریکێ تازەیه، هەر چەند لە پارچە هۆنراوهکەیدا
 وشەیی عەرەبی و فارسیشی بەکاربردووه، بەلام وشەیی خۆمالیشی زۆر بەکارهێناون و
 زیاتر لەمانەش ئەو هۆنراوانه کە تا ئەم سەردەمه هەبوون بەسترا بوون بەپاشلەوه، بەلام
 ئەم خۆی لەو خۆبەستنهوه پزگار کردووه و هۆنراوهکەشی تیک نەچوو.

شیخ نووری ھۆنراویشی له سەر شپۆهێ کۆن ھۆنیووتهوه، بهلام زۆربهی ھۆنراوهکانی له سەر شپۆهێ نوێیه. دیوانهکهی که داگری سی ھزار ھۆنراوه تا ئیستا له چاپ نهراوه.

سەرچاوهکان

۱- دیوانی شیخ نووری شیخ سالح - نازاد عەبدولواحید، بەغدا، ۱۹۸۵.

۲- شیخ نووری دەنگی رەسەنی شیعر - مۆسڵح مستەفا جەلال - بەغدا، ۱۹۸۴.

۳- ھۆنراوێ نووری شیخ سالح - ج. کامەرەن - سلیمانی، ۱۹۵۸.

ئەحمەد موختار بەگی جاف

۱۳۱۶ - ۱۳۵۴

ئەحمەد موختار کوپی وەسمان پاشای جاف له سالی ۱۳۱۶ی کۆچی له شاری ھەلەبجەدا له دایک بووه و ھەر له منداڵییەوه خەریکی خوێندن بووه و قورئان و پەراوه وردەلەکانی فارسی و گۆلستانی تەواو کردوونه و ئەوسا فیزی زمانی عەرەبی و تورکی و ئینگلیزییش بووه و له وێژە ئەر زمانانەش بەھرەیی وەرگرتووه و له پاشا خەریکی سواری و راو و شکار و مەلکداری بووه و له تەمەنی بیست و پێنج سالییدا بوووته فەرمانرەوای ھەلەبجە و له سالی ۱۳۵۴ له تەمەنی سی و ھەشت سالییدا بەگوللەیی تەفەنگی دەستیکی چەپەل کۆژراوه و تەرمەکی له ئاوابی عەبابەیلی له تەنیش گۆژی براکەییەوه - تایەر بەگ - نێژراوه. ئەحمەد موختار بەگ بەیەکی له ھۆنەرانی کورد دیتە ژمار و ھۆنراوهکانی گەلی شیرین و پاراو و ناسکەن، ئەم ھۆنەرە لەگەڵ ئەوێ زۆری نەخوێندوو، کەچی ھۆنراوهکانی لەو پەڕی بەرزییەو و ھەر له تافی جوانیدا خەریکی خوێندنی دیوانی ھۆنەرانی کورد بووه و گەلی حەزی له ھۆنراوهکانی نالی و حاجی قادر و کەیفی کردوو و ھەر لەو کاتەدا دەستی کردووته ھۆنراو ھۆنینهوه وەکۆ لەم پارچە ھەلبەستیدا دەلی:

گێرپە و گێرپە تەنووڕە، بلیسەیی ھەناوھەم
سیروان و تانجەپۆیە خوڕە ئاوی چاوھەم
شپۆاوی زولفی خاوی کەسیکم منی ھەزار
بۆی پەشپۆە ئیستەکە بیری بلۆھەم
پۆژی بەپێکەنینەو، یار پی و تم وەرە
بۆ پاسی نیوھشەو، سەگی قول ھەلکراوھەم
ئەم کۆمەلی گولالە کە سوورن له دەشت و کێو
ئاویان دراوہ گشتی بەخوێنی پڑاوھەم

تۆیى خودا دەسا وەرە ئەى نوورى چاوەكەم
 ساپىژكە زامى لەتلهتى جەرگى براوەكەم
 باوەر مەكەن بىن بەعەرەب كوردى شارەزور
 بى ترس ئەلیم، لە پاسى دراوە كۆلۆهكەم
 ئەى گيانەكەم بەچاوى رەشت سویند ئەخۆم كە من
 بۆ دینی چاوى تۆیە كە ھەر چاوە چاوە ئەكەم

واتە: ھەناوم وەكو ئاوری تەنور بلیسەى بەرزبوەتەو و كەچى چاویشم وەكو ئاوی
 سیروان و تانجەرۆ بەخوێ فرمیسكى لى دیتە خوار، منى ھەزار پەشتاوا و شیتاوى زولفى
 خاوى دلبەرێكم بۆیە ئیستاكە بیرم بۆلۆ. رۆژتیکیان یار بەپێكەنینەو پێى وتم: بۆ پاسى
 نیوەشەو بەدەرما گەرێ. ئەم گولالانە كە لە دەشت و كێوا ریاوان و سوورن، ھەموویان
 بەخوینى رڤاوى من ئا و دراوین، دەسا ئەى خۆشەویستەكەم بۆ خوا وەرە برینەكانى لەتلهتى
 جەرگم بۆ ساپىژ بكە، چونكە من ھەر تۆم خۆش دەوێ و لە پێى تۆو دەروم، براوا مەكەن
 كە كوردى شارەزور بىنە عەرەب، منیش ھەر لە پێى تۆم و بەچاوانى رەشت سویند دەخۆم
 كە ھەموو دەم بۆ دینى تۆ لە چاوەروانى دام.

ئەحمەد موختار بەراستى لە ھۆنینهوێ ھۆنراوى دلداریدا لاسایی ھۆنەرانى فارسى
 زمانى كردووە، بەتایبەت رۆز ھەزى لە ھۆنراوەكانى سەعدى شیرازى كردووە، لە پارچە
 ھەلبەستىكى تریا رۆو دەكاتە دلدارەكەى و دەلێ:

بەبەردى فیرقەت شیشەى دلى ئاوارە مەشكینە
 لە ناو زومرەى رەقیبان عاشق بیتچارە مەشكینە
 ئەگەر رۆح و دل و ئیمان تەلەب كا بیدەرێ عاشق
 كە تفل و خورد سالا قەت دلى ئەو یارە مەشكینە
 دەخیم ئەى نەسىمى سوبگامى، مەسكەنى دلە
 پەرتیشانى مەكە تۆ زولفى ئەو نازدارە مەشكینە
 كە من پەرۋانەى شەمعى سەرى دو كۆلمى تۆم جانا
 دلى «ئەحمەد» بەفتنەى ئەو سەگى پەتیارە مەشكینە

واتە: ئەى خۆشەویستەكەم بەبەردى دووریت دلى منى ئاوارە و دەر بەدەر مەشكینە و لە
 ناو ناھەزندا بیتچارەم مەكە چونكە من گراو و سەوداسەرى تۆم و ھەر تۆم خۆش دەوێ،
 ئەگەر دلدار دل و پرواتى بوێ، خێرا بیدەرێ و درىخى لى مەكە، چونكە گراو و دلبراو وەكو
 مندال وایە و نابێ دلى بشكینى، دلە بووئە كانگای پەژارە و خەفەت، دەسا پەرتیشانى

مهكه . من وهكو پهپوله به دهوړی پروومه تی شه معی تۆ ده سووړ یمه وه، تۆش دلی ئه حمه دی
بیچاره مه شکینه و به دیتنی خۆت ئه و دلخۆش که .

ئه حمه د موختار پمخنه له هۆنه رانی دهوړی خۆی دهگری و ده لئ: ئه ی هۆنه ران و ئه ی
هه ستیارانی کورد! ئیتر که م باسی زولف و خه ت و خال و چاو و برۆ بکه ن و که م بیر له
په رچم و کاکۆلی یار بکه نه وه و خۆتان له م باسانه لاده ن و بیریک له گه لی لیتقه و ماوی کورد
بکه نه وه و ده ردی نه زانی و نه خوینده واری ئه م گه له چاره سه رکه ن، وه کو ده لئ:

شاعیرانی کورد! به سه ، به س باسی زولف و چاو بکه ن
که م خه یالی په رچم و کاکۆلی ئالۆزاو بکه ن
لابده ن که م باسی سونبولی، یا لقی لاولاو بکه ن
ئیه وه ته دبیریکی حالی قه ومی دلسووتاو بکه ن
زوو به زوو تا ئیش له ده س ده رنه چووه، سا هه ولئ بدنه

ئه حمه د موختار دیسان له م باره وه په ندی هۆنه ران داده ا و ده لئ: ئه ی هۆنه ران! له
باسی دلداری خۆتان لاده ن و که م یک بیر بکه نه وه و بزانه ن که چۆن هه ندیکی خوانه ناس
خه ریکی وێران کردنی ولاتن و نه زانه کان بۆ به هره و سوودی خۆیان به رۆژ و به شه و خه ریکی
توولانه وه و خراپه ن و خه لک له پتی زانین و پیشه سازی لاده دن و ده بنه به ره له ستی ئه
که سانه ی که ده یانه وی زانین په ره پتی بدنه ، ئه و که سانه ی که گه ل و نه ته وه ی خۆیان بۆ
پوول و پاره داده شوژن پروو په شی لای خوا ده بن، دنیا به جوړدیک لئ هاتووه که نه زان
به سه ر خه لکدا زالبووه و که چی پشيله و پتوی ده یه وی جیتی شیران بگره وه وه کو ده لئ:

لاده شاعیر تۆ له باسی عشق بازی و سه یرکه
چۆن خه ریکن چنه که سی ئیستا وه تن وێران نه که ن
جا هلان بۆ ئیستفاده ی زاتی خۆیان پۆژ و شه و
له م موحیته مه نع ی عیلم و سه نعه ت و عیرفان نه که ن
پروو په شی دنیا و قیامه ت ئه و نه فامانه ن که و ا:
هه جو ی قه وم و میله ته ی خۆیان به پاره و نان نه که ن
ئاسمان ئیستا و هه ا چه رخوا وه جا هل غالبه
گوربه و پتوی خه یالی مه رته به ی شیران نه که ن

سه رچاو مکان

۱- گولدهسته ی شوعه رای هاوعه صرم - نووسینی عه لی که مال باپیر - سلیمان، ۱۹۳۹.

۲- تاریخ السیما نیه، تألیف امین زکی - بغداد، ۱۹۵۲.

گۆران

۱۳۲۴ - ۱۳۸۲

ئەم ھۆنەرمان ناوی عەبدوللا و نازناوی گۆران و كۆرى سلیمان بەگى جافە كە لە سالى ۱۳۲۴ى كۆچى لە شارى ھەلەبجەدا لە داىك بوو. سلیمان بەگى باوكى لە ناوچەى شارەزوردا بە (نوسەرى فارسى) ناويانگى دەركدبوو، وە يەكئىك بوو لە نوسەرە ھەرە بەرزەكانى وێژەى فارسى، بەتايبەت عەبدوللا بەگى باپىرەى لە زمان و وێژەى فارسىيدا دەستىكى بالاى ھەبوو. جا عەبدوللا بەگ لە سەردەمى مندالىدا لە لاى باوكى خەرىكى خۆتندن دەبى، قورئان و پەراوە وردەلەكانى فارسى كە لەو سەردەمەدا خۆتندنيان باوبوو دەخوينى، پاشان دەروا تە قوتابخانە و لە لاى مەلا ئەمىن ناويك بەخۆتندنەكەى درێژە پى دەدا، لە پاش مردنى باوكى، ھەمە بەگى كاكي دەينىریتە قوتابخانەى زانستى لە كەركوك، وە لەویدا دەست دەكاتە خۆتندنى زمان و وێژەى عەرەبى و توركى و لە پاشا لەبەر تەنگوچەلەمە و دەستكورتى واز لە خۆتندن دىنى و بەمامۆستايى لە قوتابخانەى سەرەتايى ھەلەبجەدا دادەمەزرى، بەلام بەشى زۆرى ژيانى لەو سەردەمەدا لە قوتابخانەكانى لادى دەباتە سەر، وە لەبەر چەند ھۆيك مامۆستايى لى بىزراو و لە وەزارەتى فەرھەنگدا بوو تە نووسەر و پاشماو ەى ژيانى بەم جۆرە بردووتە سەر تا لە سالى ۱۳۸۲ى كۆچى لە تەمەنى پەنجا و ھەشت سالىدا مائاوايى لە جىھان دەكا و كۆشكى ھەميشە ئاواى وێژە و ھونەرى كوردى بۆ كوردستان بەجى دىلى.

گۆران كە بەيەكئى لە ھۆنەرە ھەرە بەرزەكانى سەدى بىستەمى كورد دىتە ئەژمار، دەتوانىن بلىين كە ئەو لە كوردستاندا داھىنەرى ھۆنراوى نوئى بەبىرىكى نوئى و تازە بوو. ئەو بلىمەتەكى نەمر و مامۆستايەكى ھۆنراوى نوئى كوردىيە. گۆران جگە لە كوردى كە زمانى زگماكى خۆى بوو، بەزمانەكانى فارسى و عەرەبى و ئىنگلىزىش ئاشنايتىيەكى پەمەقى بوو، وە چەشكەى لە وێژە و ھونەرى ئەو زمانانەش وەرگرتوو.

گۆران ھەر لە سەردەمى مندالىدا دەستى كردوو بەھۆنراو ھۆننەو، وەكو خۆى دەيگىریتەو ەيەكەم پارچە ھەلبەست كە ھۆنىوئەو، چوار پىنج ھۆنراوئەكە كە ئىستا ھەر چەند دەكا دوانيان نەبى نايتەو بىرى كە ھۆنراوى يەكەمى ئەو پارچە ھەلبەستە ئەمەيە كە دەلى

لە تاوى فرقەتى يارم دلم دايم پەريشانە

وھكوو مەجنونى ھەى وئلى كەژ و دەشت و بياوانم

گۆران ئەم پارچە ھەلبەستە بۆ مامۆستا بىخود دەنێرئى و مامۆستا بىخود پەسەندى

دەكا و وشەى يارم دەگۆڧى بەلەيلا، وا دياره گۆران لەو دەمه نەيزانيوه كه بەلاى (مەجنون)هوه يار هەر دەبى لەيلا بى.

گۆران سەرەتا وەكو هۆنەرە پىشوووەكان لە سەر شىوہى كۆن هۆنراوى هۆنيوہتەوہ، وە لەو چەشنە هۆنراوانەش لە ديوانەكەيدا زۆرن، بەلام پاشان ئەم شىوہ لەناو دەبا و بىرى ئەو كۆشكە كۆنە لە دليدا دەپووخينى و دەكەوتتە سەر بىرىكى نوئ، وە شۆڧشى لە هۆنراو و ويزەى كوردبييدا دەگيرى و هۆنەرانى سەردەمى خۆيشى دەكەونە سەر ئەو شىوہ كه ئەو گرتوويەتى.

گۆران بەم كارە گرنگەى توانيى ويزەى كوردى هەلبگيريتتەوہ، پووبەپەى بىرى كۆن بداتە لاوہ و بيكا بەبىرىكى نوئ و ئەو لە پاستيدا زۆتر لە زيانى كۆمەلايەتتى كوردەوارى و سروشتە جوانەكەى كوردستان دواوہ، وە لە بىر و كەلكەلەيش بەشى وەرگرتووە.

پارچە هەلبەستى (گۆلى خويناو) گۆران تابلويەكى كۆمەلايەتتەى كه لەوہا باسى كور و كچىك لە زەماوەندا دەكا كه هەردووكيان لە كۆڧى بەزم و شايدا پراوستان و كورەكە داوا لە كچەكە دەكا كه بەيەكەوہ دەست بگرن و هەلپەرن، بەلام كچەكە دەلى: گۆل نەبى بۆ سەرم، ئال چەپكى، زەرد چەپكى، نايم بۆ زەماوەند، نايم بۆ هەلپەركى. ئەويش ئەپرا كه گۆل بىنى، خبلى دوژمن دەورەى باغچەكە دەدەن، و بەهەر جۆرىك بى چەپكى گۆلى زەردى بۆ دەچنى و پتى دەدا و دەلى: ئەمجا لەگەلمدا ديتت بۆشايى و هەلپەركى؟ كچە دەلى: نايم دەبى چەپكى گۆلى سووريشم بۆ بىنى. كور دەلى ناتەوئ ئەم زامى سەر دلەم لەباتى؟ ئەويش دەلى نە هەر گۆلى سوورم دەوئ، ئەوسا كورەكە دەپرا كه چەپكى گۆلى سوور بىنى كەچى بەگوللەى دوژمن دەپىكرئ و پاشان كچەكە دلخوازەكەى دەلاوتينتەوہ و دەلى: هەى هاوار! تەنگى دوژمنيش پىكاتى؟ پاكشئ تاوئ سەر بنيرە سەر رانم با بگريم بۆ دلى، بۆ گۆلى دۆرانم! وەكو دەلى:

كور: بىوانە: شايبە، چۆيبە، لەو مالە،
گوى بگرە! زورنايە، دەهۆلە، شمشالە!
زەرد و سوور تىكەلبوون، ژن و پياو، هەرايە،
لەو ناوہ هەر هارپەى هەياسەى تۆ نايە!
سا توخوا، خيراكە، با بڧوين، دەست بگرين،
بە كامى دلدارى پىكەوہ هەلپەرين!
كچ: گۆل نەبى بۆ سەرم: ئال چەپكى، زەرد چەپكى
نايم بۆ زەماوەن، نايم بۆ هەلپەركى!

كور: كچ له پټی جوانیتا، كچ له پټی جوانیتا،
 كچ له پټی نیو نیگای هاتوچۆی كانیتا،
 پایزه، گـهـلای دار پژاوه، باغ ږووته،
 گول كوانی گول لایوی بهبزه پشكووته!
 كچ: گول نه بی بۆ سه رم: زه رد چه پكی، ئال چه پكی،
 ناییم بۆ زه ماوهن، ناییم بۆ هه لپه پكی!
 بتدایه دل به من، به هه موو مه عناهه،
 دوو چه پكت ئه هانی له باغچه ی پاشاوه!
 كور: (ئه روا له بهر خۆیه وه به گۆرانی ده لئ):
 باغچه ی پاشا له ویه ئاوه،
 خـیـلی دوشـمن ده وره ی داوه،
 ئه ږۆم: پڭام لئ گـیـراوه،
 ناږۆم: چاوكـال لیم تۆږاوه!
 (به ره به ره له دئ دوور كـهـوته وه):
 كور: به باغچه ی پاشادا ورد گه رام، خوار و ژوور،
 زه رد هه بوو، بۆم چنیت، چنگ نه كهوت گولی سوور،
 نازانم ئه مجا دیت بۆ شایي و هه لپه پكی؟
 كچ: ناییم، گول ماویه تی بۆ سه رم سوور چه پكی!
 كور: (یه خه ی موورادخانی ترازان):
 ناتهووی ئه م زامی سـهـر دلهم له باتی؟
 كچ: هه ی هاوار! تفهنگی دوشمنیش پڭكاتی
 پاكشئ تاوئ سهر بنیره سهر پانم
 با بگریم بۆ دلئ، بۆ گـولـی دۆپانم

گۆران هۆنه رێکی هونه ومه ند ږالایسته که هه وئنی هۆنراوه کانی له ژبانی کۆمه لایه تی
 کورده وارییه وه وهرگرتووه، وه کردوویه به تویشووی هۆنه رانی تر، به لئ گۆران بویرتیکی
 هونه رمه نده و له بیر و که لکه له ی خوایی که لکی وهرگرتووه، چونکه نه که وتووته شوین بیر
 و که لکه له ی بویره کۆنه کان و لاسایی ئه وانی نه کردووته وه، هه ر چه نده له سه ره تای
 مندالیه وه دهستی کردووته هۆنراو هۆنینه وه و چه ن پارچه هه لپه ستیکی له سه ر شپوه و

په‌وشتی ئه‌وان داناو، به‌لام ئه‌مه ماوه‌یه‌کی زۆر کورتی له ژبانی ئه‌و گرتوو، پاشان وازی له هۆنینه‌وه‌ی هۆنراوی کۆن هیناوه و هۆنراوی نوێی به‌بیرتکی نوێ هۆنیوه‌ته‌وه.

گۆزان به‌پراستی یه‌کێکه له بوێژه هه‌ره به‌رزه‌کانی کورد که ته‌وقی لاساییکردنه‌وه‌ی شکاندوو و خۆی پێ به‌ندی کیش و پاشل نه‌کردوو، وه پێگه‌یه‌کی تازه‌ی له هۆنراوی کوردیدا داناو، وه هۆنهرانی هاوچه‌رخ‌ی خۆی هان داوه که بکه‌ونه سه‌ر ئه‌و پێگه‌یه‌.

گۆزان له سروشتی جوانی کوردستان که‌لکی وه‌رگرتوو، وه له‌به‌رئه‌وه‌ی له قوتابخانه‌ی سروشتی هه‌ریمه‌که‌یدا پێ گه‌یشتوو، ئیتر نه‌هاتوو به‌م و به‌ودا هه‌لبێ، به‌لکو له دیمه‌نه جوانه‌کانی کوردستان، له کینه به‌رز و سه‌خته‌کان و قه‌لبه‌زه که‌ف په‌خشانه‌کان، له چه‌م و دۆله ئاوداره‌کان، له ده‌شتگه‌لی پانی پر له گۆل و نه‌سرین، له بالنده جوان و نه‌خشینه‌کان، له گیانه‌وه‌ره جۆربه‌جۆره‌کان که له داوێنی شاخه‌کانه‌وه به‌ره‌و لوتکه به‌رزه‌کان هه‌لده‌گه‌ژێن، له‌و مه‌ل و قاز و مراوییه پهن‌گاوپه‌نگه‌کان که له گوێی چه‌م و پووباره‌کانا له هاتوچۆدان و ئاو ده‌خۆنه‌وه، له کۆری شایی، له به‌ژن و بالای کچه شو‌خوشه‌نگه‌کانی کوردستان که به‌هاپه‌ی هه‌یاسه و که‌مه‌ره و خپه‌ی خرپا‌لیان دڵ و ده‌روون دیننه جۆشوخرۆشه‌وه، دواوه.

هۆنراوه‌کانی گۆزان پره له هونه‌ری جوان و به‌پراستی ئه‌و کیش و پاشلی ملکه‌چی خۆی کردوو و وه‌کو هۆنه‌وانی تر ملکه‌چی کیش و پاشل نه‌بووه و له‌ناخی دله‌وه هه‌ستی دڵ و ده‌روونی خۆی ده‌ربپروه و کردوویه‌ته هه‌لبه‌ستی ده‌روون که ده‌لی:

هه‌ر چه‌ن ئه‌که‌م، ئه‌و خه‌یا‌له‌ی پێی مه‌ستم،
بۆم ناخه‌ریته ناو چوارچێوه‌ی هه‌لبه‌ستم!
لێکدانه‌وه‌ی ده‌روون، قه‌سه‌ی زمانم:
بۆچی وه‌ها دوورن له‌یه‌ک؟ نازانم!
ئه‌مویست ده‌روون بکرایه‌وه وه‌ک تۆمار
ده‌رکه‌وتایه دنیای جوانتر له‌به‌هار،
ده‌رکه‌وتایه: ئاوات، هیوا، خه‌وبینین:
پرسنگدارتر له ئه‌ستیره‌ی قوبه‌ی شین!
ده‌رکه‌وتایه: مانای مه‌نگی ده‌ریایی،
که نه‌رمه‌ با له پووی ئه‌دا ئه‌سپایی
ده‌رکه‌وتایه ئه‌و دنیایه که شی‌عری
بێ فرمێسکه و زۆرتر له فرمێسک نه‌گری

زهرده خه نهی بی ئاوینهی دهم و چاو
 تیشکیک ئه دا پروناک تره له ههتاو!
 به لام ئه فسووس! که ئهو شیعره جوانانه
 بالداریکن جی ناهیلن هی لانه،
 له ناوهوه ئه جریوتن، ئه خوینن
 هه رگیز قه له م به کاغهزا ناهین!

له م هونراوانه دا به ته واوی بۆمان دهرده که وئ که گۆزان وهکو هۆنه رهکانی تر به دووی
 وشه ی رهقی عه ره بیدا نه چوو و نه یو یستوو خۆی به کیش و پاشله وه ماندوو بکا، وه شتی
 نه دیویشی نه کردوو به هونراو، به لکو ئه وهی که که وتوو ته بهر چاوی کردوو ته هونراو.

گۆزان له باسی ستایشی سروشت و ئافره تدا وینه یه کی تری هیناوه ته کار، وه
 گهردونه ی وێزه ی خستوو ته گه ران و سوورانه وه و گۆزانیکی له وشه و بیرو پر وای
 هۆنه راندا به دی هیناوه و ئه و شته جوانانه که به لای ئه و سروشته وه جوانن، چاوی پێیان
 که وتوو به وشه ی ساکاری کوردی هۆنیو ته وه، به راستی به بیر ی چ هۆنه ریکدا هاتوو که
 به و جۆره له جوانی و رهشیی چاو و برژانگ و ئه گرچه و برۆ و ئالیی کولم و گۆزانی یاره
 خۆشه و یسته که ی بدوئ، به لای ئه وه وه په ره ی گولیش به و ناسکی و بۆنخۆشییه وه که هه یه
 رایه ی ناکه وئ بگاته پیزی کولم و لاجانگ و لیوی شیرین و گیان بزوتنه ری کچیکی جوان
 و تازه پتگه یشتوو، ههروه ها جوانیه کانی سروشتیش دهرمیز و دهیه نیتته بهرچاو و لای
 وایه که به بی بزه ی یار هیچی ئه مانه پروناکی ناده نه دل وهکو ده لئ:

به ئاسمانه وه ئه ستیهره م دیوه،
 له باغچه ی به هار گولم چنیوه،
 شه ونمی درهخت له پروم پزاوه،
 له زهرده ی زۆر کهل سه رنجم داوه،
 په لکه زێرینه ی پاش بارانی زۆر،
 چه ماوه ته وه به رامبه ر به خۆر،
 هه تاوی نه ورۆز، مانگی جۆد ره و
 زۆر هاتوون و چوون به پوژ و به شه و
 خو په ی قه لبه زی کهف زیتونی چه م،
 له هه زار چه شنه پرشنگی ناو ته م،
 میوه ی گه یشتوو ی زهر د و سووری باخ،

جریوه و جووکه‌ی دارستانی شاخ،
 له گه‌رووی شمشال، له تهل‌ی که‌مان
 که‌لی هه‌لساوه ئاوازه‌ی جوان جوان
 نه‌مانه هه‌موو جوانن، شیرین،
 پۆشنکه‌ره‌وه‌ی شه‌قامی ژین!
 به‌لام ته‌بیعه‌ت هه‌رگیزاو هه‌رگیز
 بێ پروناکییه‌ بێ بزه‌ی ئازیز،
 بێ ئاوازه‌یه، ده‌نگه‌ نه‌رمه‌که‌ی
 با نه‌یدا له گوێم تیر نه‌لیم ئۆخه‌ی!
 کام نه‌ستیره‌ی که‌ش، کام گۆلی کتوی
 ئاله‌ وه‌ک کو‌لمی؟ لاجانگی، لیوی؟
 کام په‌شی نه‌گا به‌په‌شیی چاوی؟
 برژانگی؟ برۆی؟ نه‌گریجه‌ی خاوی؟
 کام به‌رزی جوانه‌ وه‌ک به‌رزی بالای؟
 کام تیشک نه‌گاته‌ تیشکی نیونیگی؟
 کام تاسه، کام مه‌یل، کام چاوه‌نواپی
 ته‌لیسم‌اوییه‌ وه‌ک هی دل‌داری؟

گۆزان له‌ گه‌شتنامه‌ی هه‌ورامان و قه‌رده‌اغیدا تابلۆیه‌کی جوانی له‌ دیمه‌نه‌ جوانه‌کانی
 ئه‌و دوو شوێنه‌ که‌ به‌شێکن له‌ خاکی کوردستان کیشاوه‌ و چۆنه‌تی ژیان و پابواردنی
 خه‌لکی ئه‌و ناوچانه‌ی ده‌رخستوه‌ و پیشانی داوه، وه‌ له‌ سه‌ره‌تای گه‌شته‌که‌یه‌وه‌ هه‌ر له‌
 دیمه‌نی پێگاوبان تا گۆزانیی لاوه‌کان به‌پێژ باس کردوه‌ و له‌ مه‌به‌سته‌که‌ی
 دوورنه‌که‌وتوه‌ته‌وه، به‌جۆری که‌ له‌ باسه‌که‌یدا هه‌چ چه‌شنه‌ ناته‌واوییه‌کی تیدا نابینرێ و
 به‌پێک‌پێکی له‌سه‌ری ده‌روا نه‌مه‌ش دوو به‌ند له‌ گه‌شتی هه‌ورامانی ئه‌و که‌ ده‌لی:

دیمه‌نی پێگاوبان

کۆمه‌له‌ شاخێک سه‌خت و گه‌ردن که‌ش،
 ئاسمانی شینی گرتوه‌ته‌ باوه‌ش،
 سه‌ری‌پۆشی لووتکه‌ی به‌فری زۆر سپی،
 به‌دارستان په‌ش ناو دۆلی کپی
 جۆگه‌ی ئاوه‌کان تیایا قه‌تیس ماو

ھەر ئەرۋەن ناكەن پىچى شاخ تەۋاۋ
 ھاۋار و ھاۋەى كەف چىرنى چەم
 بۆ تەنبايى شەۋ لايە لايەى خەم!
 تۈۋلە پىتى بارىك، تۈۋنا تۈۋن پىشكەن
 پىتبۈار ئەخاتە ئەندىشەى بى بن
 ناۋ پىگە تەق تەق، لاپى بەردى زل
 كە ھىشتا گەردۈۋن پىتى نەداۋە تل
 گا سەرەۋ ژوۋرە، گا سەرەۋ خۋارە
 تالى و شىرىنىنى دىناى پىتبۈارە!

گۆرانى

ەشقى ئىۋارەى سەرەپىتى كانى
 بەرئەداتە چەم كىلپەى گۆرانى!
 پۇژ ناۋا ئەبى، چەم تارىك دايە،
 دەنگى (كنا لەيل) ھەر دوايى نايە
 مانگ بەترىفەى ناۋ دى ئەكا كەيل،
 ھىشتا ھەر گەرمە نالەى (كنا لەيل)
 «سىياچەمانە، سىياچەمانە»
 بەھەشتى ەشقە ئەم ھەۋرامانە!
 ئەۋەندەى دار و بەردى ھەۋرامان،
 پەمحەت لە ژنى بەژن و بالا جوان!
 «سىياچەمانە، سىياچەمانە»
 ھەۋرامان جىگەى سىياچەمانە!

گۆران لە شەۋەزەنگى ژيانى پى لە خەم و پەژارەيدا، ناھومىد و گۆشەنشەن نەبۈۋە كە
 بچىتە خەۋ و ناگەى لە كەس نەبى، ئەۋ ۋىيا بۈۋە و مەشخەلىكى پۈۋنى زانستى بۆ
 نەتەۋەكەى ھەلكردۈۋە و چاۋەروانى بەيانىيەكى ۋىياى بۈۋە، ۋە لە راستەقىنەدا ھۆنەرى
 پىئالىست ئەۋ كەسەيە كە لە ھەر ھەلومەرجىكدا ئالەى خەبات و بەرەركەنى بختە سەر
 شان و لە بەرەبەرى ستمەگەران و ملھوران و دەست درىژكەراندە سەر دانەنۈيتى ۋە ھەموۋ
 دەم پەيامبەنەرى ھىۋا و ئومىد بى، گۆران ھۆنەرىكى ۋابۈۋ و لە بەرامبەرى نا مۆكان

پاوهستان و خه لکی هان دا که بهر بهر هکانی خویان له بهرام بهری ئینگلیزهکاندا دهست پی
بکه و پاپه پین و سستی نه که و به پهستی نه ژین:

دهمی پاپه پینه، دهمی پاپه پین!
ههتا که بهستی و به پهستی بژین؟
په لامارده، نهی کورد، عه رهق پشتنی!
له دل کرمی ناکۆکی ده رکردنی!
به په کبوونه گشت: پته و بوونی پشت!
به په کبوون نه بی: گهلت پش کهوی!

دهمی پاپه پینه، دهمی پاپه پین!
ههتا که بهستی و به پهستی بژین؟
به لادا بکه چاکی مه ردایه تی
دریغی مه که گیان له کوردایه تی
بگرمینه وهک شیو، بچو ناوی بهرد،
بلتی: کوا ههقی ژینی ئینسانی مهرد؟
درشت تا کو ورد، نه کهین دهستویرد،
به ههق چۆن نه کهین؟ پشوو چۆن نه دهین؟

دهمی پاپه پینه، دهمی پاپه پین!
ههتا که بهستی و به پهستی بژین؟

دیوانی هۆنراوهکانی گۆران که نزیکه ی سێ ههزار هۆنراویک دهبی به هۆی مامۆستا
حه می مه لا که ریمه وه کۆکراوه ته وه و له سالی ۱۹۸۰ له چاپ دراوه.

سه رچاوه کان

- ۱- شیع و ئه دبیا تی کوردی - نووسه ر: په فیه حیل می، به غدا، ۱۹۵۶.
- ۲- لاوک و په یام - هۆنراوه ی گۆران - به غدا ۱۹۶۹.
- ۳- فرمی سک و هونه ر - هۆنراوه ی گۆران - به غدا، ۱۹۷۱.
- ۴- به ههشت و یادگار - هۆنراوی گۆران - به غدا، ۱۹۷۱.
- ۵- دیوانی گۆران - کۆکردنه وه ی حه می مه لا که ریم - به غدا، ۱۹۸۰.
- ۶- گۆران و شعر او - به قلم صدیق صفی زاده (بۆزه که یی)، مجله فروهر، ۱۳۶۱، شماره ۸-۹.

دلدار

۱۳۶۸ - ۱۳۳۷

ئەم ھۆنەرەمان ناوی يونس مەلا رەئوفە كە بەپیتی ئەو بەلگانەى وا كەوتونەتە دەستمان، لە سالى ۱۳۳۷ى كۆچى لە شارى كۆيەدا پیتی ناوتە مەيدانى ژيانەو و ھەر لەوتىشدا پیتی گەشتوو. ھىشتا يەك سالان بوو كە باوكى بارى كردوو تە ھەولتەر و لە پاش ماوھەك رۆشتونەتە رانيە و دلدار لەوتىدا تا پۆلى سىيەمى سەرەتايىي خويندوو و لە پاشا گەراونەتەو ھەولتەر و سەرئەنجام لە كەركوكدا خويندنى ناونجى تەواو كردوو و چوونەتە زانكۆ و لە دواى چوار سال ليسانسى لە قانوندا وەرگرتوو و بوو بەپاريزگار و ئەوسا گەراونەتەو ھەولتەر و پاشماوھى ژيانى لەوتىدا بردوو تە سەر تا لە سالى ۱۳۶۸ لە تەمەنى سى و يەك سالىدا بەھۆى نەخۆشىي دلەو كۆچى دوايى كردوو و ھەر لەوتىدا نيتزراو.

دلدار ھەر لە مندااليەو تەووشى گىترە و كىشە و تەنگوچە لەمەيتكى زۆر ھاتوو و ژيانى بەسەخلەتى و تالى بردوو تە سەر، وە ھەر لەبەر ئەمە ساردى و گەرمىي ژيانى چەشتوو و ھۆنەريەتى و مرخى ھۆنراوى لە ئاووھەواى سازگار و شاخ و ماھ و كىو و دەشت و شتوى كوردستان وەرگرتوو.

دلدار لە بىرەوھەريي خۆيدا دەلتى: «ھىشتا لە قوتابخانەى سەرھەتاييدا بووم كە زۆربەى ھۆنراوھەكانى حاجى قادري كۆيىم لەبەر كردبوون و ھەميشە بەوردى ھەلبەستەكانى عەونى و راجى و عاسى و حوسىنى و ھىرانىم دھخويندوو و لەبەرم دھكردن و بەوانەش دابىن نەبووم و ھەلبەستى ھەر كەسەيكم دەست كەوتبايە، دھمنووسىيەو ھەلبەريانم دھكرد، بەتايبەت زۆر حەزم لە ھۆنراوھەكانى: وەفابى، كوردى، بىكەس، زۆوەر، پىرەمىرد دھكرد و لەبەريانم دھكرد.

دلدار بەيەكى لە ھۆنەرانى ھەرە بەرزى كورد دىتە ژمار، گەرچى تەمەنى كەم بوو و ھۆنراوى كەمى لە شوێن بەجى ماو، بەلام ئەو ھۆنراوانەى وا لە شوێنى بەجى ماون پلەوپايەى ھۆنەريەتیی ئەومان بۆ دەرەخەن. لە پارچە ھەلبەستىكيدا لاوان ھان دەدا كە فەترى زانست بن و لە بەرابەرى نەزانيدا راوەستن و بەچاك و خۆشى لەگەڵ يەكدا ژيان بەرنە سەر و دلان پى بى لە خواپەرستى، وەكو دەلتى:

ئەرى ئەى لاو لە ھىچ وەختى نەكەى مەئىوسى ژىنت بى

ئەبى ھەردەم عەزەمدار و دەواى دەرد و برىنت بى

له مهيدانى تهقه دومدا تەلاش ئەسپى نەجات بى
 له غاوى ئەسپەكەت فيكر و عيلم ئاوزيرنگ و زينت بى
 بەللى دايم ھونەر مەند بە لە مەيدانى نەبەرديدا
 بەھۆى عەقلى و ھونەر مەندىت دەبى تيشكى زمينىت بى
 لە نىوگەلدا ئەبى ئىعلانى جەنگى وەتەن جىگای كەمىنت بى
 لە رىگای شان و بەرزىدا دور ئەندىشىكى وريا بە
 مەنافع پەرۋەرىي مىللەت ئەبى ئامانجى ژىنت بى
 نەكەى بۆ بەرزىي ئەنجامت براى خوئىنتى لە بەندى كەى
 بەبەرزىي شاد و مەسرور و بەنزمىي ژىنى شىنت بى
 لە وەختى كەنجى كەنجىدا ئەبى رەنجىكى كەنجى دەى
 نەوگە وەختت برەنجىنى لە نىو جىگا و نوئىنت بى
 لە دونىادا ھەقى ژىنت ھەيە تاكو نەفس دانىي
 بەلام چاكە و رەوشتى چاك ئەبى ئاين و دىنت بى
 ئەگەر لاوتكى كوردى تۆ دەبى دلپاك و بالابى
 نەوگە (دلدار)ى دلپەرۋەر دلت قورئانى دىنت بى

گەرچى ھۆنراۋەكانى دلدار لە ھەموو بارتىكەۋە بەرز و قوول نىن. بەلام دەتوانىن ئەو
 ھۆنراۋەنە بەۋىنەيەكى ھۆنراۋى نوڤى دابىتىن. دلدار لە ھۆنرىنەۋى ھۆنراۋدا كەمتر وشەى
 رەق و بىگانەى بەكاربردوۋە، ۋە بەوشەى پىنگاۋرەنگ و رەسەنى كوردى پاراڭىۋىيەتەۋە.
 دلدار لە زىد و مەلەبەندى حاجى قادردا ھاتوۋەتە جىھانەۋە، بۆيە دلدار لە ھەندى
 ھۆنراۋەكانىدا پەيپەرۋىي لەو كردوۋە و لە سەر رى و شوئىنى ئەو رۆيشتوۋە و لە پارچە
 ھەلبەستىكىدا باسى ھەندى دەرد و رەنجى كۆمەلەيەتى دەكا و چارەسەر كوردنى ئەم
 دەردەش پىشان دەدا، ۋەكو دەللى:

دل بەدوۋى ئەفسانە كەوت و واى ئەزانى وا ئەبى
 ئىشى دونيا رەنجى پى ناۋى بەخۆى كۆتا ئەبى
 نەى ئەزانى ئەو بەئارەق دارى ھىساۋا ئاۋىدا
 گەر بەخوئىن پەينى بكا ئەۋجا سەمەر پەيدا ئەبى
 لەفزى نابى، نابى بىزانى كە لاۋى كوردى تۆ
 ھەر بەكۆشش دىتە بەر باغى ئەمەل ئەحيا ئەبى

تال و ئىقبالە ۋەھمى پاي بەندى بى ھونەر
 كارى چاكي رى بخەي، عەزمت ھەبى خۆي چا ئەبى
 ئەي برا! لادە لە فيكرى كۆن و زوو سا راپەر
 عەزىمى مەردانەت بىي ھەرچىت نياز بى وا ئەبى
 مەردنە ژىنت بەبى كارى، لە سىستى لادە
 ھەر بەرھنجى لاوى ۋەك تۆ نىشتەمان ئاوا ئەبى

دالدار لە ھۆنىنەۋەي ھۆنراوى دالدارىشدا دەستىكى بالاي بوو و لەم بارەۋە ھۆنراۋەكانى
 سوارە و پتر لاسايىي ھۆنەرانى ھەورامى بىژى كردوۋەتەۋە و ھەر لە سەر رەۋشتى ئەوان
 بەدە ھىجايى ھۆنىۋىيەتەۋە كە كىشىكى خۆمالىيە، ۋەكو لەم ھۆنراۋانەيدا كە دەلى:

ئەي بادى شەمال، ئەي بادى شەمال
 ئارامى گيان و دلەي ۋەك زوخال
 پۆستەي ھەوايى، پەيكى مژدە بەر
 ئەگەر ھات و رىت كەۋتە كۆي دلەر
 ۋەك عارەب دەخىل كە چوۋىتە ئەۋلا
 مەۋستە تاكو خىۋەتى لەيلا
 مەۋستە تاكو لاي شۆخى كەۋا
 تىرى نىۋىنگاي لە دلما پروا
 پىي بلنى گيانە لەم رىگەۋبانە
 لەم چەم و بىشە ۋە ھەردە و كىۋانە
 شىتتىكى شەيدا و پروت و قوۋتم دى
 فرمىسكى ئالى ۋەك ياقوۋتم دى
 پرووى لە خويىن خالى ۋەك زەعفەرانە
 چاۋەكانى لىل، پر لە گىريانە
 بلنى ھەيكەلى ۋەك ئىسقام دى
 قەدى چەماۋەي ۋەك كەۋانم دى
 بلنى خەيالى بەژن و بالاكەت
 شتىكى پروۋناكى شەۋقى لالاكەت
 نەرگسى شەھلاي چاۋى بەخومارت
 خەرمانەي زولفى لە سەر روخسارت

فرشته ئاسا ساتی هزار جار
 خوی نیشان ئەدا خوی ئەدا حەشار
 بلی ئیستاکەش ئەو مالتۆترانە
 ئەو کەژ مەسکەنە ی وێلی شارانە
 ھەر بە ئومێدی جەژنی وێسالا
 نازانی تۆ نیت وێنە ی خەیاڵە
 جار جاریش لە دوا ی نالە ی دلی زار
 فرمێسک ئەرژینتی وەک ھەوری بە ھار
 دەست درێژ ئەکا بە ناکام ھو
 بە جەرگی سووتاو دل بە زام ھو
 کە لێ وێ ئەبێ بانگ ئەکا ھە ی یار
 ھەر بە کۆل ئەگری ھاوار ھە ی ھاوار

دلدار لە ھۆنراوەکانیدا گەلی پەندی منداڵان و لاوانی داداوە و یستووێھتی منداڵان ھەر لە
 دەوری منالێیەو بە خووخدە و ئاکاری باش بێنە بار و لە مەیدانی ژياندا خەریکی تێکۆشین
 و ھەولدان بن و ئارەق برژین تا بە ھیوای خۆیان بگەن، وەکو دەلی:

منداڵی ھیوا کوولەکە ی دلان
 تازە خونچەکە ی نێو باغی گولان
 ھەرچەندە سەیری نێو چاوت ئەکەم
 نابینم گەردێ نە زۆر و نە کەم
 پوونیی چێھرە ی تۆ وەک ئاسمانی ساو
 وەختی لێی دابی پرشنگی ھەتاو
 تیشکی ئومێدی سەر دلی تاری
 لە ئاسمانی پروت ئەدا دیاری
 سیوھیلی چاوی بریقەدارت
 پووناکیی پاک ی وێنە ی پوخسارت
 خەندە ی بێ فێلی لێو ئەلەکەت
 نەشئە ی دوو چاوی مەست و کالەکەت
 بێ شک پێشەنگی مژدە ی دلشادین
 یا نەغمە خوانی باخی ئازادین

ئومىدى دوارقۇز، پۆلەي ھىوا تۆي
 خاۋەنى فېكرى بېكر و بالا تۆي
 ھىوام بەتۆيە ئەي تازە منال
 بەيانى بېيە نموونەي ميسال
 ئەم قىسانەي من كەوا بۆت ئەكەم
 بىزىڭگىتەۋە لە گۆيتا ھەردەم
 راستگۆيە دايم قەد درق نەكەي
 ۋەختت بەبى سوود تۆ لە دەس نەدەي
 تى كۆشە دايم ھەروەكو ھەنگ بە
 لە مەيدانى ژين ئامادەي جەنگ بە
 ئەوا پىت ئەلېم چاكى بزانە
 ژيانى مەردى بارى گىرانە
 نەك وابزانى ۋەك ژينى دويىنى
 دەخىۋى و دەنوى لە ناو نوپىنى
 پۇقۇ كە ھات و تۆپى گەيشتى
 چاۋت كىردەۋە لە ژين گەيشتى
 ئەبىنى ژيان كىيىۋىكى بەرزە
 پىڭگەي خوار و ژوور بەترس و لەرزە
 گىشتى كەند و كۆسپ، دەۋەنە دارە
 پى لە دېندە و دوۋپىشك و مەارە
 سەر پىڭگەت ھەموۋى دانەيە و داۋە
 نادان و دانا لەۋا دامى — داۋە
 گىيانەكەم ئەبى تۆ لەم پىڭگايە
 لەم دانە و داۋە و چەرخ و دەزگايە
 گەلى مانىدوۋ بى، ئارەق بېرېزى
 ئەم دەرد و ئىشە يەك يەك بېچىزى
 لە پى سەرگەۋتن ئەبى پىش كەۋى
 ھەتا بىكەۋى زىاتىر سەرگەۋى

نیشانی تیره‌ی خۆت بده‌ی پێگا
 که ریز بیهستن بپۆن به‌شویتسا
 تۆ ئه‌بێ چرای زانستی هه‌لکه‌ی
 ده‌سم داویتنت پێگا ون نه‌که‌ی
 بیر و هۆشی خۆت به‌کار به‌ینه
 ئه‌م دانه و داوه یه‌ک یه‌ک بیه‌ینه
 تاکو ده‌رکه‌وێ له‌ هه‌موو دونیا
 چه‌ندیان کرد بمری که‌چی هه‌ر کورد ما

دلدار زێد و مه‌لبه‌نده‌که‌ی زۆر خۆش ویستوه و چاوه‌نداز و دیمه‌نی جوانی شاخ و
 به‌نده‌نه‌کان و ده‌شت و دۆل و شێو و تافگه و باخه‌کانی مه‌لبه‌نده‌که‌ی هه‌ستی ئه‌ویان
 بزواندوه، بۆیه دلی هاتوه‌ته‌ جۆشوخروژ و ده‌لی:

کوردستانی خۆش، نیشتمانی جوان
 تۆ قیبله‌گه‌ی منی بێ گومان
 چاوم پشکووتووی شاخه‌کانت
 فێری ژیا‌نی باخه‌کانت
 ده‌نگی شمشالی شوانه‌کانت
 زریق و باقی جوانه‌کانت
 قاسپه‌ی که‌وانی قه‌د کتیه‌کانت
 خوره‌ی ئاوه‌که‌ی نشیه‌کانت
 ئه‌مانه هه‌موو گوێیان کردم‌وه
 هه‌وێنی شیعری دلایان گرتمه‌وه
 نه‌ونه‌مامی بووم له‌م خاکه‌ پروام
 به‌خۆشه‌ویستی ولات ئاو درام
 به‌لی کوردستان تۆ منت خولقان
 تۆ منت خولقان پیت به‌خشیم ژیا‌ن
 خۆشیی ژیا‌نم خۆشی ژینته
 ئێشی ژینی من پۆزی شینته
 چونکه کوردستان، نیشتمانی جوان
 تۆ قیبله‌گه‌ی دلی بێ گومان

دیوانی ھۆنراوەکانی دۆلدار لەسەر ئەرکی مامۆستا گێو موکریانى لە ساڵى ٢٥٧٣ى کوردی بۆ جارى یەكەم لە چاپ دراوە، بەلام ھەندێ ھۆنراوی تری ھەیە كە لە ناو دیوانەكەیدا نابینرێن.

سەرچاوەکان

- ١- دیوانی دۆلدار - لەسەر ئەرکی گێو موکریانى - ھەولێر، ١٩٦٠.
- ٢- دۆلدار شاعیری شۆڤرشیگێری کورد - عەبدولخالیق عەلانیەدین - بەغدا، ١٩٨٥.

قانیع

١٣١٨ - ١٣٨٥

ئەم ھۆنەرەمان ناوی محەمەد و کۆڤی شیخ عەبدولقادری دۆلایی لە ناوچەی مەریوان و بەپیتی ئەو بەلگانی کە کەوتوونەتە دەستمان لە ساڵی ١٣١٨ی کۆچی لە دێی پیشینی شارەزور پیتی ناوەتە میدانی ژیانەو و ھەر لە تەمەنی منداڵیدا باوک و دایکی مردوون و بەھەتیوی لەلای سەى حسینى چۆرى گەرە بوو و ھەر ئێرش ناویەتە بەر خۆیندن، لە پاشا بەفەقیەتی چوو بە سلیمانی و چەند سالتیک لەویدا ماوەتەو و ئینجا چوو بە سنە و لە مزگەوتی رەشیدی قەلا بەگیدا خۆیندوویتی و ئەوسا چوو تە دێی بەلک لە مەریوان و لەوێ گەرەتەو بە کۆیە و لە مزگەوتی بەلک لەلای مەلا توفیق خەریکی خۆیندنی فەقھی شافعی بوو و ئەوسا چوو تەو سلیمانی لەلای مەلا شیخ عومەری قەرەداغی خۆیندنی کەى تەواو کردوو و لە پاش وەرگرتنی وەدی مەلایی گەرەتەو زۆد و مەلەبەندەکەى خۆی و خەریکی مەلایەتی بوو، بەلام لەبەرئەوێ لەویدا بۆی نەلواوە ژيانى باتە سەر، ناچار دێ بەدێ و شار بەشار گەرە تا سەرئەنجام لە ساڵی ١٣٨٥ لە دێی لەنگە دێی شلیر لە تەمەنی شەست و ھەوت ساڵی لە ئێو پەری ھەزاری و بێ نەوایدا سەری بۆ ھەمیشە ناوەتەو.

قانیع لە وێژە و زمانی کوردی و فارسی و عەرەبیدا دەستیکی بالایی ھەبوو و بەھەرسێ زمانەكە ھۆنراوی ھۆنیووەتە و ھەروەھا شارەزای میژوو و لێكدانەوێ قورئان و رێزمانی عەرەبی بوو و پتر ھەزی لە میژووی گەل و نیشتمانەكەى خۆی کردوو و کاتی بێ کاریی خۆی بەو چەشنە پەراوانە رابواردوو و لە ھۆنینەوێ ھۆنراویشدا دەستیکی بەرزى ھەبوو و ھەموو جۆرە ھۆنراوێکی ھۆنیووەتەو کە زۆربەیان لە چاپ دراون.

قانیع وەکو زۆربەى ھۆنەرانى تر كە شىت و شەيدای ديمەن و چاوەندازى زۆد و مەلەبەندەكەى بوو، لەمەو دەركاى ھۆنراوی بۆ كراوەتەو و ھەر لە منداڵیدا خەریکی

هۆنینه‌وه‌ی هۆنراو بووه و له تافی جوانیشدا شوخوشه‌نگیی یاره خوشه‌ویسته‌ی ئه‌وه‌نده‌ی
 تر کلپه‌ی ئاگری ده‌روونی به‌رز کردووه‌ته‌وه. له تافی جوانیدا که له دێی بالک بووه ئامینه
 ناویک هه‌ست و هۆشی لێ سه‌ندوو و به‌جاری که‌وتووته‌ داوی ئه‌وینی ئه‌و کیژه‌وه،
 به‌جۆری که‌ بووه‌ته‌ هۆی هه‌لقولێنی سه‌رچاوه‌ی هۆنراوی و، شه‌پۆله‌که‌ی به‌جاری ده‌شتی
 مه‌ریوانی داگرتوو زێبارێکی تری به‌دی هێناوه. ئهم دۆسته‌ی له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌دا که‌ دلی
 پفاندوو، ئه‌وه‌نده‌ گوێی پێ نه‌داوه، بۆیه‌ پووی تی ده‌کا و پتی ده‌لی:

دیدم نه‌ونه‌مام، دیدم نه‌ونه‌مام
 دیدم راسته‌که‌م بالا نه‌ونه‌مام
 بۆچی ناپرسی له‌ حالێ خولام
 هه‌تا قیامه‌ت من هه‌ر به‌ته‌مام
 دلێ نازارت له‌ چی په‌نج‌اوه؟
 گه‌رمه‌ مه‌یله‌که‌ی ئه‌وسات نه‌ماوه
 مه‌یلت بۆ سارد به‌قسه‌ی به‌دگۆ
 به‌قسه‌ی په‌قیب مه‌که‌ په‌نجه‌پۆ
 دیدم، شـاـباـزم، ته‌پـلانی ته‌وار
 یارم دلسۆزم، پـفـیـقی خه‌مخوار؛
 شلم، شـیـواوم، شوخه‌که‌ی شه‌نگم
 یاری ئالۆزاو مایله‌ به‌جه‌نگم
 حۆرم، فرشته‌م، نازی دلبه‌ندم
 مه‌ستم، هوشیارم و زیره‌ک و په‌ندم
 کوانی موحبه‌ت دوعا و په‌یامت؟
 کوا چروه و چیه و سروه‌ی که‌لامت
 قیبله‌م، نازارم، ئاخه‌ نه‌فه‌سمه
 ده‌ردی بێ ته‌بیب ته‌نیا و بێ که‌سمه
 لاکه‌ به‌ لامه‌ و بیینه‌ په‌نگم
 پۆشن که‌ حوجره‌ی ده‌روونی ته‌نگم
 به‌ندی ئه‌جه‌لم ئازادکه‌ گه‌ردن
 وه‌ مه‌رگت قه‌سه‌م شادم وه‌ مردن

ئەمما بەو شەرتە بێیتە سەرینم
 بەچاوی پر ناز تیر بکەئێ شینم
 پاش کـففن و دفنم ببی بەیارم
 بگریته باوەش گلکۆئێ مەزارم
 سەر بنئێ بەلای خاکی گۆڕخانەم
 با دەرچئێ لە دل خەمی زەمانەم

قانێع بەم جوۆرە سکاڵای دلی خوێ بۆ یارەکەئێ هەلپژاوە و داوای لئێ کردوووە کە هەوالی
 بپرسی و لای لئێ بکاتەو و بەقسەئێ بەدگۆنەکا و لەگەڵیدا بدوێ و ھۆدەئێ تاریکی دەروونی
 بەروومەتێ مانگی چوار دەئێ روون بکاتەو، وە دەلئێ ئەگەریش وانا کەئێ لە پاش مردنم
 گلکۆکەم بگرە باوەش و سەربنئێ بەلای خاکی گۆڕخانەکەم تا بەجاری خەم و پەژارەم لە دل
 دەرچئێ.

قانێع لە پارچە هەلبەستێکی تریدا داوا لە بای بەربەیان دەکات کە بپرواوە لای یاری و
 ناوونیشانی زۆری بۆ هەلەدەدات و باسی پەریشانی و زوێری خوێ بۆ دەکات و دەلئێ: کاتئێ
 چاوت کەوتە یارەکەم، باسی پەشتوویی منی بۆ بکە، بەلکو دلی نەرم بئێ و بیت و چاوی پێم
 بکەوئێ، تاکو دەروونم لە خەم و پەژارە ئازاد بئێ و منیش ببینم روومەتێ جوانی و کەم بکەم
 چاوەروانی، وەکو دەلئێ:

ئەئێ بای بەربەیان، ئەئێ بای بەربەیان
 نەسیمی شەو سۆ ئەئێ بای بەربەیان
 شکۆفندەئێ گوڵ لە باخچەئێ گولان
 زاخـــــــــــــاو دەری تاریکی دلان
 سوور و دەر لە پووی نازک نەوھالان
 هەلستینەر لە خەو نیمچە غەزالان
 خۆ خۆت ئەزانئێ چەندە هیلاکم
 وەک مەلئێ بئێ پەر خەلتانی خاکم
 خۆ خۆت ئەزانئێ چەن پەریشانم
 سەر حەلقەئێ دەستەئێ دەروون پێشانم
 ھەر لە ئێـــــــــــــوارە ھەتا بەیانئێ
 ئارام نییـــــــــــــە وێنەئێ زیندانئێ

چونکو نابینم بالاکی هی دلبهر
 کوژراوی شهوم هی خاکم بهسه
 خوا خوامه بق دیداری تو
 بق بهری بهیان سه رکۆساری تو
 بق خهتی سپی پۆیهی شاخانت
 بق جریوهی بولبول گۆشهی باخانت
 به لکو رۆشن بی سارا و سه رزمین
 ببینم بالای یاری نازنین
 دهروونم له خهم توژی ئازاد بی
 دلهی زامارم با توژی شاد بی
 من که هات یارم نزیک نه کهوئ
 له دور بیببینم دلم ئه سه رهوئ
 به لکو خواوهن بنیت ته دلی
 دلی نازکی وهک په رهی گولوی
 جاری لاکاتو بق لای کوژراوی
 منیش ببینم ئه گریجهی خاوی
 منیش ببینم دوو دیدهی په شی
 منیش ببینم دوو کولمی که شی

وهکو دهلێن له سه رهوینی ئه و کیژه سی دهفتهری کهورهی له هۆنراو پر کردووه ته وه و
 ناوی ناوه (خهم په وێن) و (لیلوو په ری زرتبار) و (به هه شتی دلداران)، به لام له بهر بی
 نهوایی بۆی نه لواوه که داوای بکا و ئه ویش شووی کردووه و له پاشا له داخا ئه و سی
 دهفتهری سووتاندووه و ئیتر ئه و په ردهی داداوه ته وه و که وتووه ته ناو باسی کۆمه لایه تییه وه
 و سه یر دهکا که هه رکه بق خۆیه تی و کهس به بیرى که سه وه نییه و بۆیه به ناچارى دیته
 قسه و دهلی:

با بنووسم شیعرى کوردی تا کو خه لقی تی بگات
 شیعرى کورد شیرینتره تا شه کر و هه نگین و نه بات
 من به هیوا بووم که ته پلى شادمانیم لی بدهن
 چه نده مه ئیووسم له حالى خۆم که بۆچ دهنگی نه هات

ئاوپى دەورم ئەدەم ھەر كەس بەدەردى موبتەلا
 يەك لە برسار ھاروھاج و يەك لە ترسا زيز و مات
 چونكە وا ناپىكە كۆمەل تا ئەبەد سەرنەكەون
 دەولەمەند گوئى شل نەكا بۆ ئالەو و فەريادى لات
 تۆ لە دونيادا نەجاتى چوار كەسى ۋەك من نەدەي
 پىم بلى پۆزى قىامەت چىتە ئەسبابى نەجات؟
 تۆ پزىشكى حالزان و من نەخۇش و دەردەدار
 چاكە ئىنصافت ببى كە خۆم خستە پەنات
 قانئىعا گەر تۆ بەراستى خزمەتى ھۆزت دەكەي
 چاۋەپوانى قەت نەكەي بۆ بەخشش و موۋجە و بەرات

قانئىع پتر ھۆنراوى بۆ ئامۆزگارىي خەلك ھۆنىۋەتەۋە، مەبەستى ئەۋە بوۋە كە لە نەزانى
 و بى بەند و بارى لابتا و داۋا لە خەلك دەكا كە بەبىرى يەكتەرەۋە بن و يەكدەست بن و بۆ
 پەرەپتدانى ولات و بەدەستەپنەنى زانست ھەول بەدن، ۋەكو دەلى:

سەرى ۋەك مېو بى لە حاستى دوژمن
 بەلام پۆلا بى بەرابەر بەمن
 پىر بى لە خەيال بۆ كچۆلە و ژن
 ۋەك بى پىچىتۆ لە ناو تۆى كفن
 لە خوا ئەخۋازم كە بەبىرىن چى
 تا دوا ھەناسەي بەزار و شىن چى

سەرى لە ھەنەي ياران نەرم نەبى
 بۆ كەس و كارى تەۋاۋ گەرم نەبى
 لە رېتى نامووسا لە سەرتەرم نەبى
 لە گەل رېش سېى پى لە شەرم نەبى
 لە خوا ئەخۋازم كە بەبىرىن چى
 تا دوا ھەناسەي بەزار و شىن چى

سەرى نەزانى سەردارى چۆنە
 تىر بى و نەزانى ھەزارى چۆنە

هه رگیز نهیدی بێ خه مباری چۆنه
 مهس بێ و نه زانی هوشیاری چۆنه
 له خوا نه خوازم که به برین چی
 تا دوا هه ناسه به زار و شین چی

سه ری نه نواری بۆ ده ورو پشتی
 قهت تی نه کوشتی بۆ سوودی گشتی
 گال هه له نه وه ری له درزی مشتی
 دۆشهک رابخا و شان له سه ر پشتی
 له خوا نه خوازم که به برین چی
 تا دوا هه ناسه به زار و شین چی

له پارچه هه لبه سستیکی تریدا داوا له خه لک دهکا که کار بکهن و ئارهق برژین و پیشه ی
 ته مه لی له بن ده ربێن و چاکی و پیاوه تی له ده ست نه ده ن و روو بکه نه خوا و خه ریکی
 فێر بوونی زانست بن، وه کو ده لی:

چهن خو شه کو پم ئارهق برژینی
 له ده شت و ده را غی رهت بنوینی
 نانی سه پانی خو ت به دهس بیتی
 ریشه ی ته مه لی له بن ده ربیتی
 چاکی و پیاوه تی به رمه ده له دهس
 بۆ هاشه و هوو شه گو ئ مه ده به کهس
 وه نییه تۆ که و بی و ئه م دنیا قه فهس
 برۆ هه ر لای ئ که ئاره زووت ههس
 پۆ له به دايم روو که ره خو ووا
 هه رچی گا کی لای ناب ی گا بیخوا
 نیوه ی دهس په نجت هه ر بۆ بی نه ووا
 خو ت ریسوا مه که بۆ کراس و که ووا
 هینده بخو ئنه که خو ئنده وار بی
 له ناو کو مه لدا زرنگ و هوشیار بی

به ناوی چاکسه توژی دیار بی
 چ له لادی بی یا خو له شار بی
 رۆله عیسا بی یا خو مووسا بی
 مهچۆ به گژیا هر به خو پرای
 ههتا نه توانی به دلنه وایی
 بیهینه سه ر پئ ینگه ی برای

قانع له چیرۆکه شیعریشدا دهستیکی بهرز و بالای هه بووه و له بهر نه وهی خو ی له
 لادیدا ژیاوه. به چۆنیهتی ژیا نی خه لکی لادی ئاشنایه تییه کی ره به قی بووه، له چه کامه ی
 مازووچنین له لادیدا تابلویه کی ته وای خه لکی لادی کتیا وه و له ودا با سی مازووچنینی
 خه لکی لادی دهکا، له باری کیش و پاشل و ناوه پۆکه وه زۆر به رزه و هیچ چه شنه
 ناته واییه کی تیدا نییه و هه موو ریکو پیکن و له سه ر کیشی هه و هه یجایی هۆنرا وه ته وه
 که نه و چهند هۆنرا وێکی نه و چه کامه لیره دا دینن که ده لی:

ژینی لادی سه هیرانه
 گهرچی توژی گهرانه

رۆژی نه ورۆژ نه وه ل سالا
 ده که وه نه ئیش کوو و کال
 یا جووت یا جوگه هینان
 بو ئا ودا شتن ده غل و دان
 یا دار برینی شاخه
 یا خو په رژینی باخه
 یا توونه یا دره و
 نا وه ستن به رۆژ و شه و

یا گهره یا شه ن کردن
 هه لمه ت بو فرمان بردن
 فهرقی نییه نیر و می
 هه رچی دانیش تو وه له دی

هه موو خه ریک فرمانن
 به ده ست هینانی نانن

تا تہواو ئہبی ھاوین
 تی ئہکۆشن زۆر بہتین
 بہینئی لہویا بہتالین
 خہریکی ئیشی مالین
 تیرہک لیدان گلہبان
 کۆلان گرتن بہتہیمان
 کہ ئیش رووی کردہ تہواو
 کۆئہبنۆ لہ ھوز و ئاو
 چہن داری بی لای مزگہوت
 ھەندئ راس و ھەندئ چەوت
 لہ بق سیتبەر نیتراوہ
 سہکۆی لہبن کراوہ
 ئہہلی دئ کہ زۆر و کہم
 لہ سہر سہکۆئہبن جہم
 تاوئ شہرہ ئاو پرژین
 بہ گالتہوہ شہرہ جوین
 تاوئ باسی ژن ھینان
 تاوئ تاریف دہغل و دان
 دوو سی پۆژئ بہم جۆرہ
 بہ گـۆـژانی و بہہۆرہ
 پائہبوژن بہشادی
 گا گا بیرى ئازادی
 مام خوا کہرہم دنیا دیو
 بانگ ئہکا ھەتیو مەتیو
 بۆچی ھیندہ منالین؟
 ھەتا کوو کەئ لہ مالین
 بـہـراوردەم تـہـواوہ
 تەقەئ مازوو شکاوہ

كيتان كورى مەيدانە
 ياللا مازوو چنانە
 ئەوھى كە مازووچن بى
 پياو بى وە يا خوژن بى
 چارەكەى كۆلى داىكى
 يا كراسە كۆنى باوكى
 ئەكەن بەچارەكەى نان
 ئەوسا ھەلئەگرن گۆچان
 ئەمجا ئەدەن بەھەردا
 بە شاخ و داخ و زەردا
 يەككى دەۋەن يەككى دار
 يەككى لە دار دىتە خوار
 قوۋلە و گۆزانى و ھۆرە
 لىيان ئەبى بەنۆرە
 كە رۆژ گەيىيە چىشتنگاۋ
 دەس ئەكەن بەقىرە و قاۋ
 ئەمجا يەككى ھەلەدەۋ
 تى ئەچرىكىنى ۋەك كەۋ
 ئەللى بۆ ئاخىرى ئەمەرن
 ھەتىۋ ھەستەن دەس بگرن
 ئاۋازى لى ھەلئەبىرى
 رۆچى عاشقان ئەچرى
 لەۋيا گىشت رائەپەرن
 لە جىيەكا دەس ئەگرن
 تەقلە چلكن رانكە شىر
 لەۋيا ئەيكەن بەسمەر
 يەك گەنجىكى بالا جوان
 سەر چۆبى ئەگرى بۆيان

دەسەسپى ئال بەدەس
 ھەلئەسۈۋىتى سەرمەس
 نە زیاد ئۇيۇن و نەكەم
 ھەلئەپەن بەبى خەم
 كچىش ھەموو لەو لاوہ
 بە ریزە رېك وەستاوہ
 كراس مۆر و سوخمە زەرد
 كەۋاي ئال پوومەت بى گەرد
 ھەر يەك دلى لە لايە
 بۇخۇي خەرىك سەودايە
 جارجائى گۆرانىبىز
 گەنم رەنگىكى درىژ
 سەرى وەر ئەچەرخىنى
 رىزى كچان ئەدوئىنى
 بۆنى مېخەك و سمل
 ئەدا لەناو پەرەى دل
 كاتى كە كچ مانو بوو
 دەس بەر ئەدەن بۇ پشوو
 يەككى ئەللى ئاي دىرە
 با برۆين چى كەين لىرە
 كۆلمان قورس و سەنگىنە
 وا ئىشمان پىكەنىنە
 دووبارە چەشنى كەوبار
 ئاژىن ئەبن لە نزار
 پېش ئەوہ تارىك دابى
 ئەگەنۆ نزيكى دى
 يەككى گەلە يەككى دار
 يا دولق يا پىلەوار

ئەيبەن بۆ پىيوستى مال

ئاوايه ژيانى سـال

قانىع تا ئىستا پىنچ بەرھەمى بەناوھەكانى: «گولالەى مەريوان، باخچەى كوردستان، چوارباخى پىنچووين، شاخى ھەورامان، دەشتى گەرميان» لە چاپ دراون، بەلام گەلى ھۆنراوى ترى ھەن كە ھىشتا چاپ نەبوونە.

سەرچاوەكان

- ۱- گولالەى مەريوان - قانىع - بەغدا، ۱۹۵۱.
- ۲- باخچەى كوردستان - قانىع - بەغدا، ۱۹۵۲.
- ۳- چوارباخى پىنچووين - قانىع - بەغدا، ۱۹۵۳.
- ۴- شاخى ھەورامان - قانىع - بەغدا، ۱۹۵۴.
- ۵- دەشتى گەرميان - قانىع - بەغدا، ۱۹۵۵.
- ۶- ھەندى لاپەرەى ئەودىوى بىرەكانى قانع - محەمەدى مەلا كەرىم - بەغدا، ۱۹۷۲.
- ۷- پاشمەرگەى قانع - كۆكرنەوھى وريا قانع - سلیمانى، ۱۹۷۰.

فايق بىكەس

۱۳۶۸-۱۳۲۵

ئەم ھۆنەرە پايه بەرزە كە وەكو ئەستىرەيەكى گەش لە ئاسمانى وێژەى كوردیدا دەردەوشیتەو، ناوى فايق و كۆرى عەبدوللا بەگى كۆرى كاكە حەمەى ئەلیاسە قۆجەيە، بنەمالەكەى لە قەلاچوالانەو بەرى كوردووتە سلیمانى و لە سالى ۱۳۲۵ى كۆچى لە دىتى سیتەكدا پى ناوتە مەيدانى ژيانەو. سیتەك لە سى فرسەخى شارى سلیمانى دایە، فايق خۆپىندىكى زۆر بەرزى نەبوو، سەرەتا لە قوتابخانەى ئاينیدا خەرىكى خۆپىندن بوو و پاشان لە بەغدا و سلیمانى ماوھەك دەرزى خۆپىندوو و كە باوكى مردوو، ژيان بەجارى تەنگى پى ھەلچنپو و ئەوسا خەرىكى كرىكارى و مزىارى بوو و لە پاشا بوو بەمامۆستا و ئىتر ژيانى بەوانە و تەنەو و ھۆننەوھى ھۆنراو بردووتە سەر تا لە سالى ۱۳۶۸ لە تەمەنى چل و سى سالىدا كۆچى دواى كردوو و بەپى ئەسپاردەى خۆى لە گردى سەيواندا نۆژراو.

فايق ھەر لە تەمەنى مندالىدا دايك و باوكى لە دەست داون و ژيانى لە ئەوپەرى ھەژارى و بەدبەختى و كۆلىدا بردووتە سەر و لەبەرئەوھى كەسى نەماو كە دەرد و پەژارەى دلى پرەوینیتەو، بى كەسى كردووتە نازناوى و ئىتر كەوتووتە ھۆننەوھى ھۆنراو و

کەوتووئە سەر ئێوەی کە پەژارە و خەفەتی دلی بەبا بدا . بێکەس جگە لە زمانەکی خۆی،
زمانی عەرەبی و فارسیی تا پادەیکیش ئینگلیزیی باش زانیووە ، گەلی ھۆنراوەشی
بەزمانی عەرەبی ھۆنیوئەووە .

بێکەس ھەرەھا لە ھۆنراوەکانیدا دەرەکەوێ لە ھۆنراوە ھۆنینەوئەدا شتووەیەکی تایبەتی
بوووە ، زۆربەیی ھۆنراوەکانی جوان و شیرین و سادە و پەوانن و پتر داوای لە خەلک
کردووە کە خۆیان لە پرۆپوچ لادەن و بیڕی چاک بکەنەووە و خەریکی کار بن و لە
تیکۆشیندا بن تا لە ژياندا سەرکەون:

پۆژ و ئەرژ و مانگ وا لە کەرایە	تۆش تێ بکۆشە تا ھیزت تیا
ئینسانی ئیشکەر حەبیبی خوا	بەکەم پازی بیت زۆر لە پێدا

سەری بێ پۆژی لەژێر خاکایە

کاکە دانیشتن مالتۆزان ئەکا	بێ ئیشی ئینسان پەڕیشان ئەکا
نەفرەت لە خۆی و لە ژیان ئەکا	نان و مافی تۆ ھەر لە کارایە

سەری بێ پۆژی لەژێر خاکایە

مێروولە دەعبای بچووک و وردە	سەیری کە چەند بەدەست و بردە
دایم خەریکە بەکۆش و کردە	پیاوی بێ کارە وەک مردوو وایە

سەری بێ پۆژی لەژێر خاکایە

بەپێی فەرموودەی ئایەتی قورئان	لە سەعی زیاتر نییە بۆ ئینسان
ھەول و تیکۆشین فەرزە بۆ ژیان	نابێ مەئووس بێ تۆ لەم دونیایە

سەری بێ پۆژی لەژێر خاکایە

مەلێ فەقیرم ، کوفری نیعمەتە	لەشی ساغ بۆ تۆ مۆلک و سەرۆتە
پیاوی تەوھزل لات و نەگبەتە	قۆلی لێ ھەلکە بچۆرە کایە

سەری بێ پۆژی لەژێر خاکایە

بێکەس ئارەزووی ئێوەیە کە خەلک وەک خوشک و برا بەیەکەووە ژیان بەرنە سەر و لە فیز

و ههوا و خۆپهسه ندى خۆيان بپارێزن، له پارچه ههلبهستى كيدا دهلى: بنيا دهم هه رچه نده
 لهم جيهانه دا ژيان با ته سه ر و، هه ر چه نده دارا و دهوله مه ند بى و، يا هه ژار و ده ست
 كو رت بى، سه ره نجام ده مرى و ده چى ته ناو گو پى كى ته نگ و تا ري كه وه كه وا بو هانا يه به م
 جيهانه فريو مه خۆن و پى وه با يى مه بن، هه رو هه چا ند به نه ماله و چه ند ناز نه ين و خۆش رو و
 له ناو چو و و بو و نه خۆرا كى مار و مي رو و، ده سا با نه وه شت پى بلى م و هانا ت لى بكه م كه
 هه ركاتى پى ت نا يه زه وى، هۆ شت به خۆ ته وه بى كه به نه سپا يى هه نگا و هه لگ رى، چو نكه
 له ژى ر پى تا هه زارا ن ناز نه ين خه و تو و و هه ر تو زقا لى ك له خا كى نه م زه وى يه له شى
 ناز نه ين كه:

عمو رى كى تو ره ها ته	بى كه لك و بى سه با ته
ئاخ رى قه برى ته نگه	ئه وى كه لو رت و لا ته

دنيا يه كى به لايه	پر ده رد و پر جه فايه
هانا يه پى وه با يى	مه بن، به خوا خه تا يه

خه وى كى كو رت و تا له	بى فائى ده و به تا له
ش رى تى سى نه ما يه	كا كه هه ر وه ك خه يا له

چه ند خا نه دا ن به سه ر چو و	چه ند ناز نه ينى خۆش رو و
له ژى ر نه م خا كه بو و نه	خۆرا كى مار و مي رو و

بو وا به لا ر و له نجه	ئه وى به نو وى په نجه
تى بفر كه له ژى ر پى ت	هه ر گو رى پى گه نجه

زو ر عى به ده عى لى دا ن	به سه ر ئى سقا نى ئى نسا ن
كه ر نه توانى به ده عى به	بفره بچۆره ئاسما ن

بى كه س كه سه ر تا سه رى ژيانى له خه م و په ژا ره دا به سه ر بر دى بو و كلۆ لى و كه سا سى
 به جا رى ته نگى پى هه لچى نى بو و، ته نا نه ت نه يده وى ست جو انى به ها ر ببى نى، له پا رچه
 هه لبه ستى كيدا له گه ل به ها ردا ده كه وى ته و تو وى ز و ده لى: ئه ي به ها ر لى م كه رى و نا مه وى

جوانیت ببینم، چونکه من بهدل پهست و خه‌مگینم و له ژیان بیزارم و به‌جاری له ژین وهرمز
بووم:

به‌هار نامه‌وی جوانیت ببینم	نهمرو من بهدل پهست و خه‌مگینم
دوورم له خوڅی، خه‌ریکی شینم	زار و بیتزارم تاریکه ژینم
دوژمنی لاله و گول و نه‌سرینم	به‌هار نامه‌وی جوانیت ببینم

به‌هار بولبولت با هر بخویني	گولیش له دهشتا با خوی بنویني
کانیت ئاوی پوون با هه‌لقولیني	گز و گیات هه‌وا بابیشه‌کیني
ئهمانه دلی من نابزویني	به‌هار نامه‌وی جوانیت ببینم

به‌هار و دهشت و ئاسمانی شینی	بولبول و قومری و گول و نه‌سرینی
نهنه‌ی دیمه‌نی جوان و شیرینی	په‌شمه لای که‌سی سهراپا ژینی
پي بي له دلی و دهرد و غه‌مگینی	به‌هار نامه‌وی جوانیت ببینم

بی‌که‌س له‌به‌ر نه‌وی له بی‌که‌سیدا ژیانی بردووته سهر و که‌سی شک نه‌بردووه که
سکالا و گله و گازنده‌ی دلی خوڅی بۆ بکا نه‌ویه که په‌نای بردووته به‌ر مانگ، نه‌ویش له
کوڅی؟ له ئاسماندا، له کاتیکدا که مانگ پوومه‌تی هه‌لگه‌پاوه و په‌نگی زهرده و نه‌ویش دلی
پي له ناخ و په‌ژاره و دهرده و نه‌وسا لای ده‌پرسی: نه‌ی مانگ توخوا پیم بلای که چن
جوانان و چن ده‌س له ملان و چن کۆری به‌زمی گراوان و چن کوزراوی پتی نازادیت
دیوه که وا په‌نگی پوومه‌تت زهرده‌لگه‌پاوه؟

نه‌ی مانگ من و تق هه‌ردو هه‌وده‌ردین
هه‌ردو گرفتار یه‌ک ئاهی سهردین
تق ویتل و په‌نگ زهرده‌ئاسمانه‌وه
منیش ده‌ریه‌ده‌ر به‌شمارانه‌وه
ده‌خیلتم نه‌ی مانگ قیبله‌ی دلداران
ده‌رمانی ده‌ردی دله‌ی بیماران
شه‌ویکه‌و نه‌مشه‌و بگه‌ره فریام
بی یار و هه‌وده‌م عاجز و ته‌نیام
دلزار و بیتزار په‌ست و غه‌مگینم
گیروده‌ی داوی یاری شیرینم

دلبه‌ندی عه‌شقی ئه‌و به‌لکه‌ک چاوه‌م
 شیت و شه‌یدای ئه‌و ئه‌گرچه‌ خاوه‌م
 له‌وساوه‌ ئه‌وم که‌وتووته‌ خه‌یاڵ
 گریانه‌ پیشه‌م بوومه‌ کۆی زوخاڵ
 ئه‌ی مانگ تۆ شوعله‌ی عه‌شقی پیرۆزی
 تۆ نه‌شنه‌ به‌خشی دلی به‌سۆزی
 من سویندت ئه‌ده‌م به‌عه‌شق و جوانی
 به‌ نه‌سیمه‌که‌ی به‌ری به‌یانی
 به‌سه‌ره‌اتی خۆت بۆ من به‌یان که‌
 ده‌ردی گرانم نه‌ختی ئاسان که‌
 دوچاری چی بووی وا په‌شی‌واوی؟
 له‌به‌رچی په‌ست و مات و دامای؟
 پێم بلێ توخوا چه‌ند جوانانت دی؟
 چه‌ند جووته‌ یاری ده‌س له‌ ملانت دی؟
 چه‌ند کۆری به‌زمی عاشقانت دی؟
 چه‌ند ته‌خت و به‌خت و خانومانت دی؟
 چه‌ند قاره‌مان و چه‌ند سولتانت دی؟
 چه‌ند قه‌وم و میلله‌ت، چه‌ند شارانت دی؟
 چه‌ند شه‌رووشۆری بێ ئامانت دی؟
 چه‌ند بۆردمانی کوردستانت دی؟
 چه‌ند کفنی ئالی شه‌هیدانت دی؟
 چه‌ند بێ که‌سانی په‌رتشان‌ت دی؟
 چه‌ند ده‌ربه‌ده‌ر و ماله‌وێرانت دی؟
 چه‌ند چاوی سووری پر گریان‌ت دی؟
 ئه‌ی مانگ ئه‌وه‌نده‌ سه‌یری دنیات کرد
 سه‌یری نیفاق و زوڵم و ریات کرد
 بۆیه‌ به‌م ره‌نگه‌ کاری لێ کردی
 ره‌نگ و شوعووری به‌جاری بردی

دیوانی ھۆنراوی ئەم ھۆنەرەمان لە ساڵی ۱۹۶۲ لە بەغدا بۆ جاری یەکەم لەسەر ئەرکی
حەمەیی مەلاکەریم لە چاپ دراوە.

سەرچاوەکان

۱- دیوانی بێکەس، لەسەر ئەرکی حەمەیی مەلاکەریم - بەغدا، ۱۹۶۲.

۲- بێکەس، شاکر فەتاح - سیلمانی، ۱۹۷۴.

لێکدەرانی قورئانی پیرۆز

ئەگەر تۆزێک بەوردی سەرنج بدەینە شوێنەوارەکانی ئیسلامیی بۆمان دەردەکەوێت کە بە
دریژایی مێژووی ئیسلام کورد پتر لە نەتەوێکی تر خزمەتی بەقورئان و زانستەکانی
ئیسلامی کردووە و، لەناو ئەواندا دەتوانین لە دینەوهرییەکان و ئامیدیەکان و
شارەزووریەکان کە ھەموویان کورد بوون ناو بێین کە پیاوی بەناوبانگ و ناوێکی ھەکو:
ئیبنی حاجب و ئیبنی سەلاح و ئیبنی خەلەکان و ئەبوو فیدای لێ ھەلکەوتووە، بەلام
بەداخووە ھەموویان نووسراوەکانی خۆیان بەزمانی عەرەبی نووسیون و ئیتر ھیچ
چەشنە نووسراویکیان بەزمانی کوردی لێ بەجێ نەماوە.

گەرچی ھۆنەرانی کورد ھەر لە سەرەتای ئیسلامەتیدا بەزمانی زگماکی خۆیان
ھۆنراویان ھۆنیوەتووە و ھەندێ لە پەرتووکی پێ و چە کۆنەکانی کوردستانیش بەپەخشان
ھەر بەکوردی نووسراون، بەلام ئیتر تا سەدەی سێزدەمی کۆچی ھیچ چەشنە نووسراویکی
پەخشان بەزمانی کوردی نەنووسراوە و لە پاشا زانیان و نووسەرانی کورد دەستیان دایە
نووسینی پەخشانی کوردی و گەلێ شوێنەواری باییداریان بەزمانی کوردی نووسی و
بەیادگار بەجێیان ھێشت.

بۆ وێنە گەلێ لە زانیانی ئاینی دەستیان دایە لێکدانەوە و شیکردنەوەی نایەتەکانی
قورئانی پیرۆز کە دەتوانین لەناو ئەواندا لەم کەسانە ناوبەین: «مەلا محەمەدی کۆیی،
مەلا عەبدولکەریمی مودەریس، شیخ محەمەدی خال، مەلا حوسێن دزەیی، عوسمان
عەبدولعەزیز پیر وەیس، سەدیق بۆرەکی» کە لێرەدا لە بارەیی شوێنەواری ھەندیکیان
باس دەکەین.

تەفسیری کوردی لەسەر کەلامی خوداوەندی

ئەم تەفسیرە بەیتنۆوسی مەلا محەمەدی کۆبی (١٢٩٣-١٣٦٣)ی کۆچی نووسراوە و گەرچی دوو سەد لاپەرەیک زیاتر نابێ، بەلام بەکوردییەکی سادە و پەوان نووسراوە و ئایەتەکان بەجوانی شی کراونەتەو و بەجۆرێ کە هەموو خۆتەندەوارێک تێ بگەیەنێ.

تەفسیری نامی

ئەم تەفسیرە بەیتنۆوسی مامۆستا مەلا عەبدولکەریمی مودەررەیس (١٣٢٣-١٤١١)ی کۆچی)ە و یەکێ لە جوانترین و باشترین تەفسیرەکانی کوردییە کە تا ئێستا لە چاپ دراوە. ئەم تەفسیرە کە لەسەر تەواوی قورئانی پیرۆزە، داگری حەوت بەرگە و نزیکەی ٣٧٤١ لاپەرەیک دەبێ و لەم تەفسیرەدا تەواوی ئایەتەکانی قورئان بەجوانترین شیوە بەزمانێکی سادە و پەوان شی کراونەتەو و بۆ ئایەتەکانی گەلێ بەلگەی زانستی هێناوە تا مەبەستی قورئانی پێ بسەلمێنێ.

تەفسیری خال

ئەم تەفسیرە بەیتنۆوسی شیخ محەمەدی خال (١٣٢٢-١٤٠٩)ی کۆچی)ە کە تا ئێستا بەرگی چوارەمی بۆ بووەتەو و بەیەکێ لە جوانترین تەفسیرەکانی کوردی دێتە ژمار و بەپەخشانیکی سادە و پەوان لەسەر شێوەی سۆرانی نووسراوە و زۆربەی ئایەتەکانی بەشێوەیەکی زانستی شی کراونەتەو و بۆ سەلماندنی مەبەستەکی گەلێ بەلگەی لە نووسەران و زانایان هێناوە.

ژیانی ئینسان

ئەم تەفسیرە بەیتنۆوسی مەلا حوسێن شیخ سەعدی دزەبی (١٣٠٣-١٤٠٣)ی کۆچی)یە و یەکێ لە باشترین و جوانترین تەفسیرەکانی کوردییە و داگری شەش بەرگە و ١١٩ هەتی تەواوی قورئانی پیرۆزە و لەم تەفسیرەدا نووسەر ئایەتەکانی بەچەشنێکی سادە و پەوان شی کردووەتەو و بێ ئەوە بەلگەیەک بۆ قسەکانی خۆی بێنی و دیارە گەلێ وشەی عەرەبی و فارسیشی ئاخیووتە ناو قسەکانی و بەچەشنێکی مەلایانە مەبەستەکانی خۆی دەربریوە و بەلام گەلێ وشەی جوان و پەسەنی کوردیشی هێناوە کە لە تەفسیرەکانی تردا ئەوەمان ناکەوێتە بەرچاو.

- ١- تهفسیری کوردی لهسەر کهلامی خوداوهندی - مهلا محهمهدی کۆبی - بهغدا، ١٩٦٨.
- ٢- تهفسیری نامی بۆ قورئانی پیرۆز - مهلا عهبدولکهريمی مودهريس - بهغدا، ١٩٨٠-١٩٨٤.
- ٣- تهفسیری خال، شێخ محهمهدی خال - بهغدا، ١٩٥٥-١٩٨٦.
- ٤- ژبانی ئینسان - مهلا حوسین دزهیی - بهغدا، ١٩٢٠.

میژووونوسانی کورد

کورد لهبهرئهوێ گه‌لیکی کۆچەر و په‌وه‌ند بووه، ئه‌وهیه که خۆتندن و خۆتنده‌واری له ناویدا دره‌نگ په‌ره‌ی سه‌ندوو، بۆیه میژوو نووسیش له‌ناو کوردا دره‌نگ ده‌ستی پێ کراوه. ئه‌وه‌ی که پوون و ئاشکرایه به‌هۆی په‌ره‌سه‌ندنی ئاینی پیرۆزی ئیسلام له‌ناو کوردا خۆتندن و خۆتنده‌واریش په‌ره‌ی سه‌ندوو و میژووونوسانی کورد گه‌لی شوێنه‌واری با‌ییداریان به‌یادگار به‌جۆ هێشتوو، به‌لام هه‌مووی نووسراوه‌کانیان به‌زمانی عه‌ره‌بی نووسیوه و له‌ناو ئه‌و میژووونوسانه‌دا ده‌توانین له: ئه‌بو حه‌نیفه‌ی دینه‌وه‌ری و ئه‌بو حه‌سه‌نی ئیبنی ئه‌سیر و ئه‌بولبه‌ره‌کاتی هه‌ولێری و ئیبنی خه‌له‌کان و گه‌لیکی تر ناو به‌ین. به‌لام هه‌چکام له‌م میژووونوسانه به‌ره‌مه‌که‌ی خۆیان بۆ میژووی کورد و کوردستان ته‌رخان نه‌کردوو، به‌لکو هه‌ندێ جار باسی کورد یا ناوچه‌یه‌کی کوردستانیان کردوو که ئه‌لبه‌ت ئه‌وه‌ش بۆ میژووی گه‌له‌که‌مان زۆر به‌که‌له‌.

میژووونوسی له‌ سه‌ده‌ی ده‌یه‌می کۆچیدا له‌ناو کورد ده‌ستی پێ کراوه و ئه‌وه‌ش سه‌ره‌تا به‌هۆی میر شه‌ره‌فخانی بتلیسییه‌وه ئه‌نجام دراوه. له‌ راسته‌قینه‌دا میر شه‌ره‌فخان به‌یه‌که‌مین میژووونوسی کورد دێته ژمار و له‌ پاش شه‌ره‌فخان گه‌لیکی تر وه‌کو: مه‌لا محهمودێ بایه‌زیدی و میرزا شوکرو‌ل‌لای سه‌نهی و سه‌ید حوسین حوزنی موکریان و ئه‌مین زه‌کی به‌گ و س‌ال‌ح قه‌فتان و محهمهد عه‌لی عه‌ونی و میرزا عه‌لی ئه‌که‌به‌ری کوردستانی میژووی کورد و کوردستانیان نووسیوه که ئه‌وا لێرده‌ا باسیان لێوه ده‌که‌ین:

میر شهره‌فخانی بتلیسی

میر شهره‌فخان کوری میر شه‌مس‌دین له سالی ۹۴۹ی کۆچی له شاری بتلیس پتی نایه مه‌یدانی ژبانوه. له ته‌مه‌نی هه‌شت سالی‌دا باوکی ناردیه ئه‌سه‌هان و له‌وت‌دا له‌گه‌ڵ کورانی شا تامازی سه‌فه‌وی (۹۳۰-۹۴۸ی کۆچی)‌دا ده‌ستی کرده خوێندن و پێزمانی عه‌ره‌بی و قورئان و وێژه‌ی فارسیی له لای زانایانی گه‌وره‌ی ئه‌و سه‌رده‌مه‌دا خوێند و له ته‌مه‌نی دوا‌ده سالییه‌وه له لایه‌ن شاهه کرایه میری به‌شیک له ئاورباگیان و له پاش مردنی تاماز شا له لایه‌ن شا ئیسماعیلی سه‌فه‌ویه‌وه (۹۸۴-)

۹۸۵ی کۆچی) نازناوی میری میرانی کوردستانی پتی درا و له پاش ماوه‌یه‌که به‌هۆی ناحه‌زانه‌وه که‌وته به‌ر رقی شا و له‌سه‌ر کار ده‌رکرا و که ئه‌م هه‌وا له گه‌یشه‌ مورادخانی سێیه‌می عوسمانی (۹۸۲-۱۰۰۳ی کۆچی)، له سالی ۹۸۶ی کۆچیدا نازناوی خانانی پتی دا و فه‌رمانه‌روایه‌تی بتلیس و مووش و ئه‌خ‌لات و سه‌عد و خیزانی پتی به‌خشی و ده‌ستی کرده فه‌رمانه‌روایه‌تی تا له سالی ۱۰۰۵ی کۆچیدا به‌پێوه‌بردنی ولاتی دایه ده‌ستی کوره گه‌وره‌که‌ی و خۆی خه‌ریکی نووسینی شه‌ره‌فنامه کرد که می‌ژووی کورد و کوردستانه و به‌م چه‌شنه ژبانی برده سه‌ر تا له سالی ۱۰۱۱ی کۆچیدا گیانی به‌گیان ئافه‌رین سپارد و له گۆرستانه‌که‌ی بتلیس ناشتیان.

میر شهره‌فخان به‌یه‌کێ له می‌ژوو نووسانی هه‌ره به‌رزی کورد دێته ژمار که گرن‌گترین شوێنه‌واری ئه‌و په‌رتووکی شه‌ره‌فنامه‌یه که می‌ژووی بنه‌ما له‌کان و فه‌رمانه‌روایانی کورده که بۆ نووسینی ئه‌م به‌ره‌مه که‌لکی له گه‌لی سه‌رچاوه‌ی کۆن و په‌سه‌نی کوردی وه‌رگرتوه و له راسته‌قینه‌دا ته‌نیا سه‌رچاوه‌یه‌کی به‌نرخ و با‌ییداره بۆ لیک‌ۆڵینه‌وه‌ی می‌ژووی نه‌توه‌ی کورد.

مه‌لا مه‌حموودی بایه‌زیدی

مه‌لا مه‌حموودی بایه‌زیدی له سالی ۱۲۱۷ی کۆچی له شاری بایه‌زیدا له دایک بووه و هه‌ر له سه‌رده‌می مندالییه‌وه خه‌ریکی خوێندن بووه و فه‌قیه‌تی گه‌لی مه‌له‌بندی کوردستان که‌راوه و له پاشا پێش‌توو‌ته بتلیس و له‌وت‌دا له‌لای زانایان لیک‌دانه‌وه‌ی قورئان و فه‌رمووده‌کانی پێغه‌مبه‌ری گه‌وره‌ی ئیسلام و پیت‌ۆلیی خوێندوووه و له‌وت‌وه پێش‌توو‌ته

تەوریز و وێژەى فارسیی خویندوو و گەپراوەتەو و زێد و مەلبەندەکەى خۆى و پاشماوەى ژيانى بەوانە و تنەو و دانانى پەراو و نامیلکە بردوو تە سەر تا لە ساڵى ١٢٧٩ى کۆچیدا کۆچى دوايى کردوو و لە گۆرستانەکەى بايەزید نێژراو.

مەلا مەحمود بەيەکى لە زانایان و مێژوونووسانى گەورەى کورد دیتە ژمار و، ئەو یەکمەین زانای کورد بوو کە شەرەفنامە سەرنجى پاکىشاو و بەدوویەو چوو و لە زمانى فارسىیەو وەرى گێراو تە سەر شێوەى کرمانجى باکوورى و، لەبەر ئەوەى مێژووى پروداوەکانى شەرەفنامە تا ساڵى ١٠٠٥ى کۆچى بوو، ئەو پاشماوەى مێژووى کورد کوردستانی لە دواى ئەو مێژوو نووسیو کە وەکو دەلێن بەخەتەکەى خۆى ماوەتەو و هێشتا لە چاپ نەدراو. مەلا مەحمود جگە لە وەرگێرانى شەرەفنامە و نووسىنى پاشماوەى مێژووى کورد و کوردستان، گەلى بەرەمى تری داناو کە بریتىن لە: فۆلکلۆر و بەندى پێشینىانى کوردى، پێ و پەوشتى کوردەکان و گەلى بەرەمى تر.

میرزا شوکروڤلای سنهیی

میرزا شوکروڤلای کوپى میرزا عەبدوللای خوڤنوس لە ساڵى ١٢٧٥ى کۆچى لە شارى سنەدا لە دایک بوو و هەر لە منداڵییەو خەریکی خویندن بوو و لە باوکىیەو فێرى خوڤ نووسى بوو و لە پاشا لە لای زانایانى ئەو شارە فەهقى ئیسلامى و وێژ و زمانى فارسى خویندوو و لە تافى جوانیدا بوو تە نووسەرى تاییبەتى سلیمان خانى شەرەفولولک و پاشان چوو تە تاران و لە لای میرزا عەلى ئەسفەر خانى ئەتابەک دامەزراو و ئەوسا گەپراوەتەو زێد و مەلبەندەکەى خۆى و لە دەورى میرزا مەحمود خانى ئیحتشامولسەلتەنەدا بوو تە فەرمانیەوای ئەسفەند ئاوا و لێلاخ و لە زەمانى ئەبولقاسم خانى قەرەگۆز لوودا خانەنشین بوو و تەواوى مووچە و بەراتەکەى پراو و کەوتوو تە نەدارى و هەژارى و سەرى خۆى هەلگرتوو و پۆشتوو تە تاران و هەر لەوێدا لە ئەوپەرى هەژارى و نەداریدا لە ساڵى ١٢٤٠ى کۆچى مردوو و نێژراو.

میرزا شوکروڤلای بەيەکى لە مێژوونووسانى هەرە بەرزى کورد دیتە ژمار کە یەکى لە شۆنەوارە گرنگەکانى پەراوى (تحفەء ناصرى) یە کە بریتىیە لە مێژووى کورد و جوغرافىای کوردستان، ئەم پەراو کە داگرى دوو بەشە، بەشى هەوێلى بریتىیە لە جوغرافىای سنە و مەلبەندەکان و ناوچەکان و پروبارەکان و کێوکان و عێل و هۆزەکانى کوردى ئەو مەلبەندە و بەشى دووهمى بریتىیە لە مێژووى نەردەلان کە لە بابە نەردەلەو دەست پێ دەکا تا دەورى فەرمانیەوایەتیی قاسم خانى قەرەگۆز لوو ساڵى ١٢٢٢ى کۆچى.

سهید حوسین حوزنی موکریانی

سهید حوسین کوپی سهی عهبدولله تیف موکریانی که نازناوی حوزنیه له سالی ۱۳۱۱ی کوچی له سابلآخدا له دایک بووه و هر له مندالییه وه خه ریکی خویندن بووه و له هه رهتی لویه تیدا ئاواره و دهر بهدهری ولاتان بووه و چند سالتیک له مۆسکۆ و نهسته مبولدا خه ریکی خویندن بووه و نهوسا چووه هیندوستان و ئهفغانستان و ژبانی بهمۆره لکه نندن به پێ چووه و له پاشا به گهلی شوین و مهلبهندی کوردستاندا گهراوه و نهوسا چووه شاری حهلب و لهویدا چاپخانهیهکی دامهزاند و پاشان چووه پهواندز و لهویدا چاپخانهیهکی بهناوی زاری کرمانجی دامهزاند و چند گۆفاریکیشی بلۆ کردهوه، تا سه رهنجام له سالی ۱۳۶۷ی کوچی به دهستی ئینگلیزهکان کوژرا و تهرمهکهی براهیهو شاری ههولێر و لهویدا نێژرا.

حوسین حوزنی بهیهکی له میژوونووسانی گهرهه کورد دیته ژمار و زۆربهی تهههنی خۆی له سه ر لیکۆلینهوهی میژووی کورد و کوردستاندا بردووته سه ر. هه ندیک له پهرتووکانهی که له باره ی میژووی کورد و کوردستانه وه نووسیون بریتین له: «خونچه ی به هارستان، میترگهی دلان، پیشکه وتن، ناودارانی کورد، ئاوپیکی پاشه وه، کورد و نادرشا، میرانی سۆزان، کوردستانی موکریان».

ئه مین زه کی به گ

حه مه ومین کوپی حاجی ئه وره حمانی ناسراو به ئه مین زه کی به گ، له سالی ۱۳۰۰ی کوچی له شاری سلیمانی له دایک بووه و هر له تهههنی مندالییه وه خه ریکی خویندن بووه و سه رتا له لای مه لایه ک خه ریکی خویندنی قورئان و پێزمانی عه ره بی بووه و له پاشا له قوتابخانه ی سه ره تایی دهستی کردووته خویندن و نهوسا چووته به غدا و چند سالتیک خویندووهی و لهوێهه رۆیشه توه ته نهسته موول و خویندنی سه ربازی ته واو کردووه و له پاشا بووته ئه فسه ر و گه راوته وه به غدا و نهوسا له کاری دهوله تیدا دامه زراوه و پاشان سه رتکی داوه له ئورویا و نهوسا گه راوته به غدا و چند جار بووته وه زیر و سه رهنجام له سالی ۱۳۶۸دا کوچی دوا یی کرد و تهرمه که ی به پێی ئه سپارده ی خۆی براهیه و سلیمانی و لهویدا نێژرا. ئه مین زه کی بهیهکی له زانایان و میژوونووسانی هه ره به رزی کورد دیته ژمار که گه لی پهرتووک ی سه باره ت به میژووی کورد و کوردستان نووسیوه که ده تانین له ناو ئه وانه دا له: «خولاسه ی تاریخی کورد و کوردستان، ناودارانی کورد، میژووی سلیمانی، میژووی فه رمانه روا یان و ده وله ته کانی کورد» ناویه یین.

سالح قهفتان

سالح قهفتان له سالی ۱۲۰۸ی کۆچی له سلیمانیدا له دایک بووه و خۆیندنی خۆی له سلیمانی و بهغدا تهواو کردووه و له پاشا رۆیشتووته ئهسته موول و خۆیندنی بهرزی سهربازی تهواو کردووه و له لهشکری عوسمانیدا بووته ئهفسەر و له دهوری شیخ مهحمودا گهراوتهوه زید و مهلبهندهکهی خۆی و خهریکی وانه و تنهوه و دانانی پرتووک و نامیلکه بووه تا له سالی ۱۲۸۹دا کۆچی دوایی کردووه و له گۆرستانی گردی سهیواندا نێژراوه.

سالح قهفتان بهیهکی له زانایان و میژوو نووسان و ویژهوانانی هه ره بهرزی کورد دێته ژمار ئه له دای ئه مین زهکی بهگ یه که مین میژوو نووسی کورده که به کوردیهکی پتهی نووسراوه کانی خۆی نووسیون. له نووسراوه کانی ئه ده توانین ئه م پرتووکانه ناو بهین: «میژوی گهلی کورد، بهراوردیکی میژویی، پهندی میژویی، نهتهوی کورد تورکمان نییه».

محهمهد عهلی عهونی

محهمهد عهلی کورێ حاجی عهبدولقادر عهونی له سالی ۱۲۱۶ی کۆچی له شاری سوێهرهکی سه ره به دیار به کر له دایک بووه و خۆیندنی سه ره تایی و ناوهندی خۆی له شاری سوێهرهک و دیار به کر و ئهسته موولدا تهواو کردووه و ئه وسا چووته میسر و له جاموعلنه زهردا له فهقی ئیسلامی لیسانسی وه گر توه و له پاشا هه ره له میسر له کاری دهوله تیدا دامه زراوه و له گه له به در خانییه کاندا له دامه زرانندی تا قمی خۆی بووندا به شداری کردووه و زۆربهی کاتی خۆی به وه رگێزان و نووسینی میژوی کورد و کوردستانه وه به سه ر بردووه و تا له سالی ۱۲۷۲ی کۆچیدا له قاهره کۆچی دوایی کردووه و له تهکیه ی شیخ مغاوریدا نێژراوه.

محهمهد عهلی عهونی بهیهکی له زانایان و میژوو نووسانی هه ره بهرزی کورد دێته ژمار، ئه زۆربهی ژیا نی خۆی له گه له زانایان و نووسه رانی کوردا برده سه ر و گه له ی په یوه ن دیشی له گه له ئه مین زهکی به گدا بووه و چه ند پرتووکێ ئه ویشی به ناوی خو لاسه ی میژوی کورد و کوردستان و میژوی دهوله ته کانی کورد وه رگێت پایه سه ر زمانی عه ره بی و په راوی شه ره فنا مه شی بۆ یه که مین جار به چاپ گه یاندووه و په راوی تکیشی به ناوی میژوی کورد و کوردستان نووسیوه که هیشتا چاپ نه کراوه و گه لێک وتاری با ییداری تری له سه ر کورد و کوردستان نووسیون و له ناو گۆفاره کاندا با لوی کردوونه ته وه.

میرزا عەلی ئەکبەرێ کوردستانی

میرزا عەلی ئەکبەر کۆری میرزا عەبدوللّا که نازناوی ئەفسەرە لە سەدەیی سێزەدەم و چوار دەمی کۆچیدا ژیاوە و لە شاری سنەدا لە دایک بووە و خۆتێندنی هەر لەو شارەدا تەواو کردووە و شارەزایی لە زمانی فارسی و عەرەبیدا هەبووە و لە مێژوو، وێژەیی فارسی و کوردیدا پەسپۆی بووە و لە دەوری لایەتیدا بووێتە نووسەری خانی ئێردەلان و ماوەیەکی شەڕ بووێتە نووسەری تایبەتی سەیفەدین خانی تیلەکوژی و لە ساڵی ١٣١٧ی کۆچیدا کۆچی دوایی کردووە.

میرزا عەلی ئەکبەر بەیەکێ لە مێژوونووسانی کورد دێتە ژمار و زۆربەی تەمەنی خۆی بەنووسینی مێژووی کورد و کوردستان تەرخان کردووە و پەراویکی بەناوی (حەدیقە نەصیریە) سەبارەت بەجوغرافیا و مێژووی کوردستان لە نۆ بەشدا نووسیوە که لەم دوایییدا لە چاپ دراوە. شایانی باسە که مامۆستا مەردۆخ بۆ نووسینی بەرگی دووەمی مێژووەکەیی خۆی لەم پەراوە کەلکی وەرگرتووە.

جگە لەم مێژوونووسانە که باسمان لێیانەووە کرد گەلی مێژوونووسی تر هەن که زۆربەی تەمەنیان بۆ نووسینی مێژووی کورد و کوردستان تەرخان کردووە و گەلی شوێنەواری باایداریان بۆ گەلەکیان بەجێ هێشتووە که هەندێکیان کۆچی دوایییان کردووە و هەندێکیان ماون که لەناو ئەوانەدا دەتوانین لەم کەسانە ناوبەین: «مەستوورە خانمی کوردستانی، قازی مەلا عەبدوللّای هەورامانی، عەبدولقادری بابانی، پەشید یاسەمی، جەلادەت بەدرخان، ناسری موحسینی، عەلی سەیدۆ گۆزانی، پەمزی قەزان، کەریم زەند، پەفیق حیلمی، توفیق وەهبی، مەلا جەمیل پۆزبەییانی، کەمال مەزەهر، جەمال نەبەز، مەرف خەزەندەر و، دەیان کەسی تر».

سەرچاوەکان

- ١- شەرفنامەی میر شەرفخانێ بتلیسی - وەرگێڕاوی هەژار، نەجەف، ١٩٧٥.
- ٢- شەرفنامە، تالیف امیر شەرفخان بتلیسی - باهتەمام ولیامینوف پەتربورغ، ١٨٦٢.
- ٣- غونچەیی بەهەرستان - حوسێن حوزنی موکریانی - حەلەب، ١٩٢٥.
- ٤- ببیلۆگرافیای کتیبی کوردی - نەریمان - بەغدا، ١٩٧٧.
- ٥- مێژووی نەتەوای کورد - سەلح قەفتان - بەغدا، ١٩٦٩.
- ٦- تاریخ السليمانية وانحائها - تالیف امین زکی - بەغدا، ١٩٥١.
- ٧- القضية الكردية - تالیف بلەچ شیرکوة - القاهرة، ١٩٣٠.

۸- عادات و ژسوماتنامة اكرادىة - موسكو، ۱۹۶۳.

۹- تاريخ الدول والامارات الكردية في المهد الاسلامي - ترجمة محمد علي عوني، القاهرة، ۱۹۴۵.

۱۰- تحفة ناصري - تاليف ميرزا شكرالله كردستاني، باهتمام دكتور حشمت الة طببيي، تهران، ۱۳۶۹.

۱۱- حديقۀ ناصريۀ تاليف ميرزا علي اكبر، باهتمام محمد رئوف توكلي، تهران، ۱۳۶۳.

فەرھەنگنوسانی کورد

زمانی کوردی یەکی لە زمانەکانی هیند و ئوروپاییە و سەرچاوەکەى دەگەڕێتەوێ بۆ سەر زمانی مادى کە زەردەشتى مادى پەرتووکى ئاوێستای بەو زمانە نووسىووە. گەرچى سەبارەت بەزمانى مادى هیچ چەشنە بەلگەيەکمان بەدەستەو نەبێ و تا ئێستا هیچ جۆرە بەردە نووسراویک لە مادەکانەو نەدۆزراوەتەو، بەلام ئەو چەند وشانەى کە لە مادەکانەو ماونەتەو و هێرژدۆت لەناو مێژوووەکەیدا هێناونی و پادشایانى هەخامەنشى لە بەردە نووسراوەکانیاندا دیاردیان پێ کردووە، ئەوەمان بۆ دەردەخەن کە زمانی کوردی لەگەڵ ئەوێ دەور و خۆلێکی دوور و درێژ بەسەریا تێ پەریو، هێشتا هەر خۆی پاراستوو و گۆڕانی وای بەسەر نەهاتوو و بێ خەوش ماوەتەو.

هەوێلێن هۆنەری کورد کە لە دەورى ئیسلامەتیدا هۆنراوی بەزمانى کوردی هۆنیوەتەو بەلۆلى ماھى (۲۱۹-۰۰۰ى کۆچى) یە کە بەزاراوەى شیرینی گۆرانى هۆنراوەکانى خۆى هۆنیوەتەو و لەگەڵ ئەوێ هەزار و سێ سەد سەل بەسەر هۆنراوەکانى ئەم هۆنەرەدا تێ دەپەڕێ، کەچى واتای هۆنراوەکانى بۆ ئێمە هێشتا بەتەواوى پروون و ئاشکرایە و ئەمە ئەو دەگەیهنێ کە زمانی کوردی هەروا بەپاک و خاوینى ماوەتەو و گۆرانێکی زۆری بەسەردا نەهاتوو و لە وشەى بێگانە خۆی پاراستوو.

کوردەکان درەنگ کەوتنە بیرى دانانى فەرھەنگ، ئەوێ پروون و ئاشکرایە فەرھەنگى نووسى لەناو کوردەکاندا لە سەدەى پازدەمى کۆچیدا دەستی پێ کرا و یەکەمین فەرھەنگى کوردی فەرھەنگى نەو بەھارە کە شێخ ئەحمەدى خانى (۱۰۶۱-۱۱۱۸ى کۆچى) ئەو فەرھەنگەى بەهۆنراو بۆ منداڵان و ساوايان بۆ ئەوێ فێرى عەرەبى بن دانا. لە پاش ئەحمەدى خانى ئێتر کە سێک بەبیری دانانى فەرھەنگى کوردییەو نەبوو، کە لەم بارەو هەوێلێنەکان گەلێ هەولیان داو و لەگەڵ ئەوێ کوردییان نەزانیو، بەلام بەپرس و جۆ توانیویانە گەلێ فەرھەنگى کوردی دابنێن کە ئێستا ئەوانین گەلێ کەلک و سوودیان لێ وەرگرتن، لەناو ئەو کەسانەدا دەتوانین لە گازرۆنى وکلەرۆت و مۆلێر و ژابا و پیرم

یووستی و دۆمۆرگان ناو ببهین، بهلام نووسهرانی کورد بهره بهره کهوتنه بیرى فهرهنگ دانان و گهلێ فهرهنگیان بۆ زمانى کوردی دانا که ئهوا لێردها باسیان لێوه دهکهین:

فهرهنگى یوسف پاشا

یوسف زیائهدین پاشا خالدى کورێ محهمهدى بتلیسییه که له سالى ١٢٥٨ ی کۆچى له بهیتولوقه دهسدا له دایک بووه و ههر له منداڵیهوه خهريکی خوێندن بووه و له دهورى جوانیدا چووته ئهسته موول و له پاشا له کارى میرى دامهزراوه و ماوهیهک چووته بتلیس و له پاشا کهراوتهوه زێد و مهلبهندهکهى خۆى و لهوێدا کۆچى دوايى کردووه. یوسف پاشا زمانى کوردی باش دهزانی و له سالى ١٢١٠ ی کۆچیدا فهرهنگێکى بهناوى: (الهدیه الحمیدیه فى اللغه الكردیه) دانا و پێشکەشی کرده سولتان عهبدولحهمیدى عوسمانى (١٢٩٣-١٣٢٧ ی کۆچى). ئەم فهرهنگه زۆربهى وشهکانى زازاين و نزیکهى پانزده ههزار وشهیه و بهیهکى له فهرهنگهکانى گرنگ و بايىدارى کوردی دێته ژمار.

فهرهنگى مههاباد

ئەم فهرهنگه نووسراوى گيو موکریانیه. ئهوههمان که بهگيو موکریانى ناسراوه، له سالى ١٢٢٣ ی کۆچى له شارى سابلآخدا پێى ناوته مهيدانى ژيانوه و ههر له منداڵیدا لهگهڵ کاکى سهید حستين حوزنى چووته ههلب و لهوێدا خهريکی خوێندن بووه و له پاشا چووته رهواندز و له تافى جوانیدا خهريکی نووسين و کۆکردنهوهى شوێنهوارى کوردی بووه و ئەوسا دهستی داوته فهرهنگ نووسين و یهکى له کارهکانى نووسینی فهرهنگى مههاباده که داگرى سى ههزار وشهى کوردیه و ئەم فهرهنگه بهیهکى له گهورهترین و بايىدارترین فهرهنگهکانى کوردی دێته ژمار. جگه لهمه فهرهنگێکى تری هیه بهناوى فهرهنگى کوردستان که ههشتا له چاپ نه دراوه. رابهه و کۆلکه زێرینهش یادگارێ ئهون.

فهرهنگى مهردۆخ

ئەم فهرهنگه که فهرهنگێکى کوردی بهفارسی و عهरेبییه دانراوى ئایهتوللاى مهردۆخى کوردستانییه که بهیهکى له فهرهنگه بايىدارهکانى کوردی دێته ژمار و داگرى سێ ههزار وشهى کوردی سنهیییه که لهگهڵ ههشت سهد پهنهئى پێشینانى کوردی سنهیی و رێزمانى کوردی لهچاپى داوه.

فهره‌ه‌نگی جگه‌رخوین

ئەم فهره‌ه‌نگه نووسراوی جگه‌رخوینە که یه‌کێ له هه‌ونه‌رانی هه‌ره به‌رزی کورده و فهره‌ه‌نگه‌که‌ی که داگری شه‌ش هه‌زار وشه‌ی کوردیه‌ی تایبه‌تی کورده‌کانی سووریه‌یه و ئەم فهره‌ه‌نگه له دوو به‌رگدا له ساڵی ۱۹۶۲ له به‌غدا له چاپ دراوه و به‌یه‌کێ له فهره‌ه‌نگه گرنگه‌کانی کوردی دیته ژمار.

فهره‌ه‌نگی توفیق وه‌ه‌بی

ئەم فهره‌ه‌نگه که نووسراوی توفیق وه‌ه‌بییه له کوردیه‌وه بۆ ئینگلیزییه و به‌یه‌کێ له فهره‌ه‌نگه باییداره‌کانی کوردی دیته ژمار و داگری چل هه‌زار وشه‌ی کوردی خه‌لکی سلیمانیه و له ساڵی ۱۹۶۴ به‌هاوکاری ئەدموندز له چاپی داوه.

فهره‌ه‌نگی خال

ئەم فهره‌ه‌نگه نووسراوی شیخ محهمه‌دی خالە که خه‌لکی سلیمانیه و به‌گرنگترین فهره‌ه‌نگی کوردی دیته ژمار و داگری په‌نجا هه‌زار وشه‌ی کوردیه‌یه و بۆ نووسینی فهره‌ه‌نگه‌که‌ی سوودی له ته‌واوی فهره‌ه‌نگه‌کانی پیش خۆی وهرگرتوه و له سێ به‌رگدا له ساڵی ۱۹۵۹، ۱۹۶۴، ۱۹۶۷ دا له چاپی داوه.

فهره‌ه‌نگی کوردۆ

ئەم فهره‌ه‌نگه نووسراوی دوکتۆر قه‌ناتی کوردۆیه. قه‌ناتی کوردۆ له ساڵی ۱۳۲۹ی کۆچی له دیتی سوزرێ سهر به‌قارس له دایک بووه و له تفلیسدا خویندنی سه‌ره‌تایی و ناوه‌ندی ته‌واو کردوه و له لیننگرادا دوکتۆرای له زمان و وێژه‌ی کوردی وهرگرتوه و له ساڵی ۱۴۰۶ دا کۆچی دوا‌یی کردوه. کوردۆ به‌یه‌کێ له زانایانی هه‌ره‌به‌رزی کورد دیته ژمار و یه‌کێ له کاره‌کانی نووسینی فهره‌ه‌نگی کوردی سۆزانییه به‌پووسی که داگری سی هه‌زار وشه‌ی کوردیه‌یه و به‌یه‌کێ له فهره‌ه‌نگه باییداره‌کانی کوردی دیته ژمار.

جگه لهم فهره‌ه‌نگانه‌ی باس‌مان لێوه کرد گه‌لێ که‌سی تر وه‌کو مامۆستایان «د. جه‌مال نه‌ب‌ز، مووسا عه‌نته‌ر، عه‌بدولقادر به‌رزنجی، مه‌عرووف قه‌ره‌داغی، شاکر فه‌تاح، عه‌لئه‌دین سه‌جادی» فهره‌ه‌نگیان نووسیوه و لهم باره‌وه گه‌لێ په‌راو و خزه‌تیان به‌زمانه‌که‌ی خۆیان کردوه.

- ١- الهدية الحميدية في اللغة الكردية، تأليف يوسف باشا الخالدي، استانبول، ١٣١٠هـ.
- ٢- فهره‌نگی مه‌هاباد - دانه‌ر گیو موکریانى - هه‌لێر، ١٩٦١.
- ٣- فرهنگ مردوخ تأليف آية الله مردوخ کردستاني - تهران، ١٣٢٤.
- ٤- فهره‌نگی خال - دانه‌ر شێخ محهمه‌دى خال - به‌غدا، ١٩٧٦.
- ٥- فهره‌نگا جگه‌ر خوین - دانه‌ر جگه‌ر خوین - به‌غدا، ١٩٦٢.
- ٦- هه‌ندێ زاراوه‌ی زانستی، جه‌مال نه‌به‌ز - سلێمانی، ١٩٦٠.
- ٧- فهره‌نگی زانیاری - عه‌بدولقادر به‌رزنجی - سلێمانی، ١٩٧٢.
- ٨- فهره‌نگی کشتوکال - مه‌عرووف قه‌ره‌داغی - به‌غدا، ١٩٧٣.
- ٩- فهره‌نگۆک - نینگلیزی - کوردی - شاکر فه‌تاح - ره‌واندن، ١٩٣٤.
- ١٠- ده‌ستوو و فهره‌نگی زمانی کوردی - عه‌لانه‌دین سجادی - به‌غدا، ١٩٤٢.

چیرۆکنووسانی کورد

ئه‌وه‌ی روون و ناشکرایه که په‌خشان له ده‌وری کۆنا له‌ناو کورده‌واریدا بووه و نموونه‌ی ئه‌وانه‌ش په‌ندی پێشینیان و به‌یته‌کانن که به‌یادگار ماونه‌ته‌وه و ئێستاش دهم به‌دهم ده‌یانگێرینه‌وه و له‌ناو کورده‌واریدا نه‌خوێنده‌واره‌کان زیاتر پابه‌ندی په‌ندی پێشینیان و به‌یته‌کانن، به‌لام ئهم په‌ند و به‌یتانه دانه‌ره‌کانیان بۆ ئێمه نادیارن و هه‌روه‌ها نازانین له چ ده‌ورێکدا دانراون.

جگه له‌مانه‌ش گه‌لێ داستان و ئه‌فسانه و چیرۆکی کۆن که ده‌ماوهم ده‌یانگێرینه‌وه، به‌یادگار بۆ ئێمه ماونه‌ته‌وه که ئه‌مانه‌ش رووداوی پالّه‌وانان و ئه‌شکه‌وته‌کان و ژیا‌نی کۆچه‌رایه‌تی ده‌وری کۆنی باو و باپیرانمان بۆ ده‌گێرینه‌وه و له‌مه‌وه به‌چۆنییه‌تی ژیا‌نی ئه‌و سه‌رده‌مه‌ی کوردان و شه‌ر و شۆڤ و په‌یکاریان له‌گه‌ل دۆژمنان و نه‌یاراندا ئاشنایه‌تی په‌یدا ده‌کەین، هه‌روه‌ها به‌هۆی بیستنی ئهم داستان و ئه‌فسانه و چیرۆکه‌نه‌وه پله‌وبایه‌ی به‌رزى باو و باپیرانمان بۆ ده‌رده‌که‌وێ، به‌لام به‌داخه‌وه ئهم چیرۆکه‌نه‌وه به‌ته‌واوی کۆ نه‌کراونه‌ته‌وه.

ئه‌وه‌ش بۆ ئێمه روون بووه‌ته‌وه که گه‌لی کورد گه‌لێ داستان و ئه‌فسانه و رووداوی سه‌باره‌ت به‌پالّه‌وانان و فه‌رمانه‌ه‌وایان و پادشایانی کۆنی کورد وه‌کو: که‌یومه‌رس و سیامه‌ند و هۆشه‌نگ جه‌مشیر و فه‌ره‌یدوون و نۆزه‌ر و که‌یکاوس و که‌یخه‌سه‌ره و لوهراسپ و دارا و کاوه و رۆسته‌م و زال و زۆراب و سیاوه‌ش و گیو و گو‌ده‌رز بووه که هه‌ندێ له‌و چیرۆک و رووداوانه له‌ می‌ژوو‌ی ته‌به‌ریدا هاتوون و هه‌ندیکیان که‌وتونه‌ته‌ ده‌ستی

فیردهوسی و له شانامه کهیدا هیناونی و ئیتر باسی کوردبوونی ئهوانی نهکردوو، بهلام خان ئهلاماسی کهلهوو پ زۆربهی ئه کارهساته میژوو بیانی له شانامه کهیدا، که نزیکه‌ی شهست هزار هۆنراوه هیناوه و به شانازییه وه هۆنیویه ته وه و بۆمانی گیراونه ته وه.

به بێ شک گه‌لی کورد گه‌لی داستان و ئه‌فسانه‌ی سه‌بارته به‌دیو و درنج و جنۆکه و پهری و فریشه هه‌بووه و ئیستاش گه‌لی له پیره می‌ردان و پیره ژنان ئه‌و داستان و ئه‌فسانه ده‌گێرنه‌وه و گه‌لی له داستان و ئه‌فسانه‌ش له پهرای سهره‌نجامدا دیاردییان پێ کراوه و کورد له باری ئه‌فسانه یا میتۆلۆژیاوه گه‌لی ده‌وله‌مهنده و ئه‌م ئه‌فسانه‌ش له ده‌وری کۆندا سه‌رچاوه‌ی بیر پیتۆلان بوون.

شک و گومانیک له‌وه‌دا نییه که په‌خشان له ده‌ور و زه‌مانتیک کۆنه‌وه له‌ناو کورده‌واریدا هه‌بووه، به‌لام کۆنترین نووسراویک که گه‌یشه‌تووه ته ئیتمه پهرتووکێ جیلوه و مه‌سحه‌فا ره‌شه که پهرتووکێ جیلوه به‌زاراوه‌ی کرمانجی باشووری یا سۆزانییه و پهرتووکێ مه‌سحه‌فا ره‌ش به‌زاراوه‌ی کرمانجی باکووری یا بادینییه، وه‌کو ده‌لێن ئه‌م هه‌ردوو پهرتووکه نووسراوی شیخ ئادیی هه‌کاری (٤٦٧-٥٥٧ هه‌ کۆچی)یه که له سه‌ده‌ی پینجه‌م و شه‌شه‌می کۆچیدا ژیاوه و ئه‌م دوو پهرتووکه‌ش به‌خه‌تی تایبه‌تی ئیزیدی که له خه‌تی ئافیتستایی و په‌له‌وی و ئارامیه‌یه وه‌رگیراو، نووسراون. ئه‌مه‌ش نمونه‌ی لاپه‌ریه‌که له پهرای جیلوه که ده‌لی:

«ئوی له پیش هه‌می خه‌لق بووه، مه‌لک تاووسه، ئه‌وه که عه‌ب تاووسی بۆ ئه‌م عاله‌مه نارد تا کو قه‌ومی خاسی خۆی جوێ بکاته‌وه و تییان بگه‌یه‌نێ و له وه‌هم و سرگ و نه‌دانی رزگاریان بکا، بۆ پێکه‌ینانی له ئه‌م ئیشه له پیشیدا به‌قسه‌ی روو به‌روو له پاشدا به‌واسته‌ی ئه‌م کتیه که ناوی جلوه‌یه و، خوێندنی دروست نییه بۆ که‌سی که له‌م میله‌ته به‌ده‌ره».

هه‌روه‌ها سهره‌نجامتیکش له سه‌ده‌ی دوازه‌می کۆچیدا به‌زاراوه‌ی گۆرانی سه‌بارته به‌رێ و رچه‌ی یارسان که له بیست و یه‌ک به‌شدا نووسراوه، بۆ نمونه لێره‌دا چه‌ند دێرێکی دێنێن وه‌کو ده‌لی:

«جیهان ده‌لیا بێ و چه‌ند ومخت دوێ نه‌ ده‌لیابێ و ئه‌وسا زه‌می و ده‌شت نه‌وی، خاوه‌ند کار هه‌یه‌ته دا و سه‌نگ تۆقیا و پێزه به‌رد و بێ وه‌ دوو، وه به‌ردو سه‌نگ که گرد وه‌ لی هێز گرد و بی وه‌ه‌وا». واته: ئه‌وکاته سه‌راسه‌ری جیهان ده‌ریا و ئاو بوو، زه‌وی و ده‌شتیک نه‌بوو، و دێرێکی سپی له ده‌ریادا بوو، خوا قیزانده سه‌ر به‌رێتکدا و به‌رده‌که هه‌پرون هه‌پرون بوو و ئه‌وسا ورده‌کانی بووه دووکه‌ل و دووکه‌له‌کی به‌رز بووه‌وه».

به پیتی ئه و به لگانه بۆمان دهرکهوت که په خشان ههر له میژوه له ناو کورده واریدا بووه، به لām به هۆی تیپه پینی زهمانه وه گه لئ له و په خشانانه له ناو چوون، ههر وهها که له بهرگی یه که می ئهم نووسراوه دا وتمان ئیبنی وه حشییه نه به تی که له سه دهی سییه می کۆچیدا ژیاوه له نووسراوه که یدا ده لئ له به غدادا چاوم که وته سئ بهرگ پهرتووکی کوردی که به خه تی ماسی سۆزاتی نووسراوون که به داخه وه ئه و پهرتووکانه له هیرشی مه غووله کاندای له ناوچوون و پهنگه گه لئ نووسراوی تر به کوردی هه بووه که نه گه یشتوونه ته دهستی ئیمه و هه روا له ناوچوون.

به لām چیرۆک نووسی به شتیه ی نوئ له سه ره تای سه دهی سیزده می کۆچییه وه له ناو کوردا په ره ی سه ندوه که یه که مین که سیک له م باره وه ههنگاوی هه لگرتوه جه میل سانب بووه و چیرۆکیکی به ناوی: له خه وما له پۆژنامه ی ژیا نه وه له سالی ۱۹۲۵ دا بلاو کردووه ته وه و ئه مهش له میژووی و ژیه ی کوردیدا به کلیلی دهرگای چیرۆک دادهنریت. بابه تی چیرۆکه کهش خه و بینینیکه که مه به سستیکی پامیاری دهرده خات و ئه وهش دهرده لئ نووسه ره که یه تی سه بهارت به ئه و پۆژگاره ی که شیخ مه محمودی نه مر فه رمان په وای بوو. له پاشا ئه حمده موختار به گی جاف (۱۳۱۶-۱۳۵۴ ی کۆچی) چیرۆکیکی به ناوی (مه سه له ی ویزدان) نووسیوه که قاره مانی چیرۆکه که: «کورتیکه به ناوی زۆراب که له خیزانیتکی دهست کورت و هه ژار سه ری هه لداوه و به هه تیوی په ره وه رده بووه و که چی ئه و کۆمه له ی تیایا ژیاوه سه ره چاوه ی ناته بایی و توولانه وه و دزی و ماف پشیشیلکردن بووه و زۆرابیش بۆ به دهسته تینانی خواره مه نیی پۆژانه هیزی خۆی خستوه ته کار و له بهر دهستی ئاسنگر و دارتاش و پینه دۆز و بازرگانیکدا کار دهکا و له پاشا شاره زاییه کی باش به دهست دههینئ و له په وشتی بازرگانانی شار و جووتیاران و دهسته ی دهره به گ له لادئ. تیکرا له گهرمه ی ئهم تیکه لاویانه دا ناکۆکییه کی به تین پهیدا ده بیت و له نیوان ویزدانی زۆراب و بی ویزدانیه ی ئه و کۆمه له ی که تی که وتوووه، به ناچاری شاره که ی به جئ دههیلئ و به ره وه مه له بندیک تر دهروات و له مه له بندیک تر دا نیشته جئ ده بی و له و مه له بنده تازه پهدا به سکا لا و نووسین ژیا نی به رتوه دبا، به لām له پاش ماوه یه کی کورت به تاوانی خهت ناخۆشی، پهوانه ی بهندیخانه ی دهکن و له م کاته وه زۆراب هه لخلیسکایه لیتاوی به رتیلدان و به ته وای ژیا نی کۆرا و مه سه له کهشی بۆ چاره کرا و به باشتترین سکا لا نووس، له قه له م درا و له دوا ییشدا بوو به سه ره وکی مه له بنده که و، لیره وه بۆی دهرکهوت که به راستبیز و دروستکاری نه گه یشته ئامانج، به لām به درۆ و فیشال و به رتیلدان، ئه و زۆرابه ی که له سه ره تادا بیژی له هه موو په وشتیکه ی په زاگران ده کرده وه بوو به سه ره چاوه ی خراپه کاری و فروفیل.

پیرهمێرد (١٢٨٧-١٣٧٠ی کۆچی)ی نەمر لە چیرۆک نووسینی کوردیدا لە کاتی خۆی دەورێکی باشی گێراوه و گەلێ چیرۆکی میژوویی نووسیون و بلۆی کردوونەوه و بەدڵ ویستوویەتی کە پەل لە مەیدانە جۆرەجۆرەکانی وێژەدا بهاوێ و بەرھەمی جوان بەدی بێنێ، یەکنێ لە چیرۆکەکانی پیرهمێرد، چیرۆکی دوازدە سوارە میژیوانە کە چیرۆکێکی میژووییە و لەم چیرۆکەدا ھاووێ: «لە قەلاچواڵاندا ئەحمەد پاشای گەرە، ئیواران لە کەنار چەمی قەلاچواڵاندا لەگەڵ یاران و ھاوێلانیدا دادەنیشتن و ئیوارەییکیان مەلا ھەمزی ئەوغانی و ئەکرەمی کۆری دێنە دیدەنی و گرەوی تاقیکردنەوی دەست و بازووی ئەکرەم و سەلیم بەگی مامی ئەحمەد پاشا دەکن و لە ئەنجاما سەلیم بەگ گرەوێکە دەباتەو و لە دوایدا کوێخای بەکراو و کوێخای خورمال دادیان کردووە و لە زۆری بەراز و سەلیم بەگیش لەگەڵ ئەکرەمدا بڕیار دەدەن کە بڕۆن بۆ نەهیشتنی بەراز، دەنێرن بەدوای چەند کەسێکدا و کە ھەموویان کۆ دەبنەو بەر نیازی لە دۆلی گەڵاڵەو بەسەرایی سوبحان ئاغادا و لە بنە سەئەدی سادق راوی تێدا ببەستن، چونکە ئەو سەرچاوەی قوماشە ئیجگار بەرازی زۆرە بەلکو بەسەر تەپەکەل و ھوشیارا بیانپەوێن بۆ خوار بەکراو، بەیانی ھەموویان سوار دەبن و بەرەو شوێنی دیاریکراو دەکشێن، دواي ئەمان ھەوێل دەگاتە ئەحمەد پاشا کە لەشکری قاجار گەشتووەتە مەریوان و لە سەرھادا چونکە کەسی وای لە لا نابێ دەپوێ خۆی لێ تەریک بکات بەرەو گەڵاڵە بگەرێتەو، بەلام پاش ئیکدانەو بڕیاری پەوکەردن دەوێستێت و شەڕ نەکردن لەگەڵ قاجارەکاندا بەترسێکی دادەنێ و فەرمان دەدا بۆ چەرگەیی شەڕ، لە پێگادا سوارەکانی خۆی دەبینێ و پێیان راڤەگەینی کە پێش کەون و ئەمانیش دەپوێ و لە دەمەدەمی ئیوارەدا نزیک لەشکرەکی قاجار دەبنەو و دا بەش دەبن بەدوازدە قۆڵدا و لە ھەموو لایەکیشەو گرەمی تەپێ و ھاواری پیاوان و بانگی ئامان ئامان تێکەڵ دەبن و لە نیوێ شەویدا ھێرش دەبنە سەر دوزم و بەتەواوی دەیشکێن و کاری خۆیان بەسەر بەرزییەو لەلاپەرەکانی میژوودا دەنوسن.

یەکنێ تر لە چیرۆک نووسەکانی کورد کە لە چیرۆک نووسینی کوردیدا دەورێکی باشی گێراو، محەمەد عەلی کوردی پۆدەری (١٣١٨-١٣٧٢ی کۆچی)یە. ئەم چیرۆک نووسە لە ساڵی ١٩٤٥دا چیرۆکی زادیچی وەرگێراوێتە سەر زمانی کوردی و پاشان گەلێ چیرۆکی لە گوێھار و پۆژنامە کوردییەکاندا بلۆ بوونەتەو و لە چیرۆکەکانیدا پتر دەر و ژانی کۆمەڵایەتی خستووەتە بەرچاو. یەکنێ لە چیرۆکەکانی کە بەناوونیشانی: «دواي سەرخۆشی زۆر شیتیشە» بلۆی کردووەتەو و دەورێکی کۆمەڵایەتیان دەخاتە بەرچاو و ھەرھەما لەم چیرۆکەدا نامرۆقاییەتی تاقمێک لە پیاوانی کۆمەڵ دەردەخات کە ھیچ بابی و

نرخیک نادن به‌هاویه‌شی ژیان و ئه‌وان به‌هیچ داده‌نن. قاره‌مانی چیرۆکه‌که پیاوێکه به‌ناوی: جه‌لال که هه‌موو شه‌ویک دور له خه‌زانه‌که‌ی کاتی به‌سه‌ر بر دوه‌وه، ئه‌مه نه‌ک له باری ئاساییدا به‌لکو له کاتیکیشدا که نازنه‌ینی خه‌زانی گیرۆده‌ی نه‌خۆشیه‌کی قورس بووه و له‌م کاته سه‌خته‌دا ژنه‌که‌ی به‌ده‌م ناسۆره‌وه تکی لێ ده‌کات که به‌جیان نه‌هێلێ و له لایان به‌مێنیه‌وه، به‌لام قسه‌ی بێ سووده و ته‌نانه‌ت پیروزی کچیان که منداڵێکی هه‌وت سالانه هه‌مان داوا دووباره ده‌کاته‌وه و پاش ئه‌و شه‌وه‌یش وه‌ک هه‌موو شه‌وانی تر نزیک به‌یانی ده‌مێنیه‌وه به‌شپه‌رزه‌یی روو ده‌کاته ماله‌وه، له‌م کاته‌دا ده‌بینی که نازنه‌ین سارد بووه‌ته‌وه و ته‌نیا پیروزی کچی به‌لایه‌وه دۆش داماره‌وه، ئه‌م دیمه‌نه سامناکه جه‌لال ئه‌شله‌ژینه‌ی و ماله‌که‌ی پێ به‌جێ ده‌لێ و به‌ده‌م وته‌ی چپه‌ر چپه‌شه‌وه ده‌که‌وته شه‌قامه‌کان و به‌گیرسانه‌وه له نه‌خۆشخانه‌دا کوژتایی دیت و شیت و دیوانه ده‌بی.

چیرۆکی کوردی له ساله‌کانی ۱۲۶۰ی کۆچی به‌ولاره ده‌ستی کرده گه‌شه‌کردن و نووسه‌ران توانییان له ده‌لاقه‌یه‌کی پرشنگدارتره‌وه بۆی بچن و پتر له گه‌لیدا ژیان به‌رته سه‌ر و هه‌ر چه‌ند له‌و ده‌مه‌شدا مرۆفایه‌تی تووشی شه‌رتکی گه‌وره بوو، به‌لام نه‌یتوانی که کاروانی بێ وچانی وێژه‌ی کوردی رابوه‌ستێت، به‌لکو به‌ره‌و پێشه‌وه چوو و، له‌ناو چیرۆک نووسه‌کانی کوردی ئه‌و سه‌رده‌مه‌دا که ئیستاش هه‌ندیکیان هه‌ر زیندوون و به‌ره‌می جوانمان بۆ ده‌نووسن ده‌توانین له‌م که‌سانه ناویه‌ین: «ئیه‌براهیم ئه‌حمه‌د، عه‌لانه‌دین سه‌جادی، شاکر فه‌تاح، مسته‌فا سائب، ره‌شید نه‌جیب، شیخ سه‌لام، حسێن حوزنی موکریان، عه‌لی عه‌بدوڵلا، توفیق وردی، کامه‌ران موکری، کاوس قه‌فتان، هێمن موکریان، هه‌سه‌نی قه‌زنجی، سواره‌ی ئیلخانی زاده، جه‌مال نه‌به‌ز، عه‌ره‌ب شه‌مۆ، محه‌ره‌م هه‌مه‌ومین و، محه‌مه‌دی عه‌لی مه‌ده‌هۆش، جه‌لال محموود عه‌لی، ره‌حیمی قازی، ماره‌ف به‌رنجی، مسته‌فا سالح که‌ریم، جه‌مال بابان، عه‌بدوڵلا مه‌دیا، شێرکو بێکه‌س، کاکه مه‌م بۆتانی، خالد دلێر و ماره‌ف خه‌زنه‌دار و ده‌یان چیرۆک نووسی تری کورد.

سه‌رچاوه‌کان

- ۱- مه‌سه‌له‌ی وێژدان - ئه‌حمه‌د موختار جاف - به‌غدا، ۱۹۷۰.
- ۲- دوازه‌ سواره‌ی مه‌ریوان - پیره‌مه‌ژد - سه‌لیمان، ۱۹۲۳.
- ۳- دوا‌ی سه‌رخۆشی ژۆر شێته - محه‌مه‌د عه‌لی کوردی - به‌غدا، ۱۹۳۴.
- ۴- لالۆ که‌ریم - جه‌مال نه‌به‌ز - هه‌ولێر، ۱۹۵۶.
- ۵- خوله و بله - خالد دلێر - به‌غدا، ۱۹۵۸.
- ۶- هه‌میشه به‌هار - عه‌لانه‌دین سه‌جادی - به‌غدا، ۱۹۶۰.

- ۷- پټکه نینى گدا - حهسهنى قزلجى - بهغدا، ۱۹۸۵.
- ۸- بووکه شووشه - مارف خهزنه دار - بهغدا، ۱۹۶۹.
- ۹- لټکۆلینه وه و ببیلۆگرافیا - عومه مه عروف بهرزنجى - بهغدا، ۱۹۷۸.
- ۱۰- ببیلۆگرافیا - مستهفا نهريمان - بهغدا، ۱۹۸۸.

بند ۱۴ - یایا بخوم مرمو

زروان بیانی ، زروان بیانی

نه دوره درین ، زروان بیانی

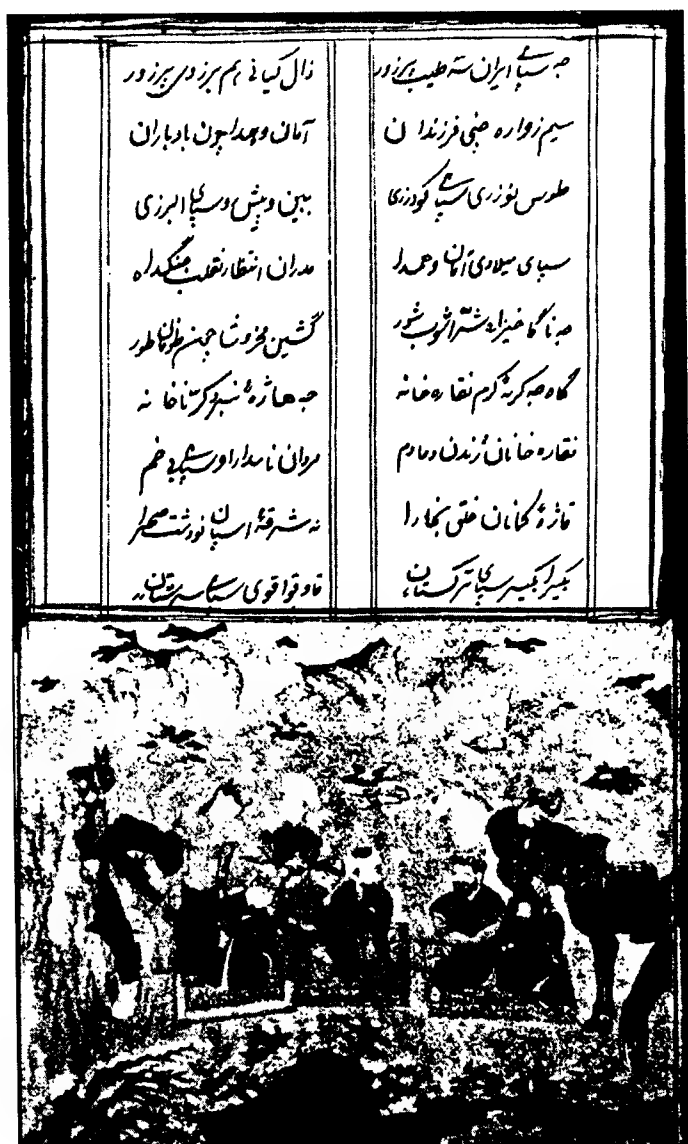
اهری و ورمرد ، یاران دیا

کلاهی خاس یار اودم یاشنی

نمونه‌ی دستخه‌تی چهند هونراویتی بالوولی ماهی

بنده - پریسمین زانو :
 عازر آمان
 خواجهم سروتن عازر آمان
 دیدست ز بین گردین جهان
 گشت لاله دامن دویست عیان
 گئی اند زیاده گشت سنان
 پند گنج و جود بخشین گئی اندازم نه دوشان
 جوی تو بدیش منت و گمان با میر خردت گیر زندان
 لعل دوشین بر مبدان خاتون برش بار گمان
 ادب سیاست دوس قاتل خان بر کز خردت صاحب نشان
 بر نظم هفت پری نور موشان چون بر کو تخت گشتان
 بخش اندیز نور خیزان نور خیزین خردان
 عازر ز رحمت زبوی کین
 بر آرد دست

نمونه‌ی دست‌نویس لایه‌ریه‌کی سهره‌نجام

نمونه‌ی دستخه‌تی لاپه‌یه‌کی شانامه‌ی کوردی

یوسف دی آماک دلوبه لاش

نمونه‌ی دستخه‌تی لاپه‌میه‌کی یوسف و زولتخای خانای قوبادی

فلک گردون تیز و طم میو
 چون غوغای محشر خلق برهم میو
 دیوان اعدا گریه و میش میو
 دور رنگ پنهان یکرنگ پیش میو
 ز زید عرس سر حسد میو
 حبله دان بے رحم چون قصاص میو
 ز ثامای عواقب ذره دار میو
 پیش نه مهدی بر تا بابر میو
 سین و الف نیم و نامش میو
 سراسر جهان و کاش میو
 بنهاد دو دین و یک دین میو
 سر زینب ندوت بنیامین میو
 نطق خان الکس

نمونه‌ی دست‌نویس پارچه هله‌بستیکی خان نه‌لماسی لورستانی

صادق او خاص جہ اول نزل	تیر آخرا در دل دا
اگر بی شرط بود اگر دعا دار	او تو برشت بوزد بر اظہار
مگر زمانای هر چه بکت زاده	جہ بی منتی تمام آگاہ ن
شیوہ بی شرطی دلی تا ز پوی	بانتظار زمرہ ماسرئی
خضر صا او لا دینی اردلان	ارصد خیر شان پر جلوہ چلان

سیلی زبانی داران جہ حضور

بلام تعارف ندانان جہ دور

دلش حق دس خیالان کر	سالی سرتزی یا نہ وردن بر
بنا ز راکت چندہ دشوارن	نزالت بعید گراست بارن
دقیقان بلان تو جہ المانی	مہجوت بود زندگان نی
پی آود تو شہ رہن زنات بر	ونزل یاد ای پیش تنات بر
سہلن ہر رنگ یاد پی نزل	پی ہی نزل و سردا کر گلی
بی تو شہ ہر اسقامات نادو	یا نہ وی کم خلقی مہبت کردو
اسی جہ کردو دیت پیش برت	مہر بر تہی نادو وی محشر

وکی

نمونہی دستخاستی چند ہونراویکی سہی سادقی سہفاخانہی

نمونه‌ی دست‌نویس پارچه هله‌ستیک‌ی عه‌لی به‌رده‌شانی

برای کرم که در حوضه دودن برود
بطلد و مرز به جای خود
بازون بعد رسد سر و
نای کشته درخت کرم

۴۰۶

بکشند م رسم دین و نیست	بسیج چون ای دین شکستیم نیست
سخت ز لبی جسد کند ری	پهلی نه بدست چه این سر و
سین عطیسی آما و شکست	او دل بکشد که چند جا بشکست
بطور جایی پیش موی نازل	در روز و شب از اوشای دریا دل
شامان جسم قدر عرصه شکست	بنازدون فضل سید سرور
یعنی محمد شمع شمع و دین	بنازدون فضل محمد علی
کشت هر صبح دیشم بخور کرم	کشت به بند کیشنت مبرون
عروش عطسه و زن نعلین بشن	جهان تا جان طفل رشتن
رشدید میدان دوم تهرارن	سر یک خربل فوج اهرارن
بفندی و دانت طوی بشن	خاند بر کرد برزی پیش نو
بناش اهرارن بر دوم تهرار	هر چند صحن دوم تهرار

در شکایت کردن خرد و شیر و دیر به بزرگ میشد

بزرگ میشد بزرگ و محبت	بزرگ میشد بزرگ و محبت
بناشدی پیش خنی و یاد کرد	بناشدی پیش خنی و یاد کرد

نمونه‌ای دست‌نخستی لایه‌ریه‌کی خسر و شیرینی خانای قوبادی

دہست خات و وینہ یہ کی قہلہ مکیشی حیدر بہ کی بہ رازی

سوز و گداز بخت بدستند	آزاد کردن بر سر دستان بدستند
پشیر کرانه دهن نسردا	گوشه عرقین باور بر دوا
دید بکران او گوش چشم	گوشه چشم او بام او چشم
حسرت کرد بر جهران و بار	نار و آتش غمگین زین بار
توان و لعل و نه پیش ریش	هر کس پیش زلف مهرش نه پیش
دشمن زلف مستقیم و افرو	یکتاج بر دس جرم سافرو
آزیز کام هر که بدیدم به زشت	یاد کام زلف و بدم خوش
یاد کام نیست ز امت نگین	و کام قیله در دگر کم نیست
وسن کون طاق بریان صبری	منا و ن گوشه از شکواری
آفرینم تو اقام چو شرف	تلقینین در گشت و هوش
غیر بزم نقد کام خیال نایب	دیده فریاد تو در آوردن
دیوان اساس جهر بر ساز	و بلام کادر رخان مورازو

نمونه‌ی دست‌نویس لایه‌ریه‌کی دیوانی مه‌وله‌وی

نمونه‌ی دست‌نویس لایه‌پیه‌کی خسره و شیرینی میرزا
عبدالقادر پاوه‌یی

وز در آردش بر بے بنه
 با گرگان طوش گزین خند
 بدگوسفند باوی و ستن
 رفیق بار از عصا دوستین
 ورنه بدگو بے دله بهان
 بگردن جبر ای میانه
 آذربایک لب دلاور نام
 فرستاده رای بعد از شایان

یارش نو د بار یار نو د بار

اسال دکنم بے خنو د بار

آما دور مان کوچ تکیه یار
 هر چند گندم کور خیم کوچ یار
 خندان گشت آمان دوز لاجان
 بخش بین دودا باره داجان
 ز کوچ یار بے زلف یارن
 و یار دکنم بے دور یارن
 هر کجا هر گئے برآباد دکن
 از بوی خوشه من ربه یارن
 بر خنودنم بے و بکانه
 بر گئے و بن خنودن
 هر لاد و خنودن و خنودن
 و خنودن و خنودن
 سنبلی چون خنودن دکن
 و خنودن و خنودن
 بر گشت و خنودن دکن
 و خنودن و خنودن
 سوسنان زین دکن دکن
 و خنودن و خنودن
 سیرین لیم چون دور یارن
 و خنودن و خنودن
 بے چی د دوری شای خنودن
 و خنودن و خنودن
 یارن پارسا چون بچون
 و خنودن و خنودن

طیران شیران شیران

فازان طغیان طیران

خنودن میان بوجی دکن
 شدی بکانه دکن
 گنگنه دکن دکن
 بخت جوارک دکن
 سوسنان دکن دکن
 بول بری دکن دکن
 تمام دکن دکن
 دکن دکن دکن
 دکن دکن دکن
 دکن دکن دکن
 دکن دکن دکن
 دکن دکن دکن
 دکن دکن دکن

نمونه‌ی دست‌نویس لایه‌یه‌کی دیوانی وهلی دیوانه

بخت بخت مهر بر تری و بخت زلف مهر برین شکر
 خدمت برتبه و کزین دو دم بخت سبب بادش: درین بهاری
 سهم کزین خیر است سره را کم اگر یکجود زلف یکجودانه: در سه
 و نیز مراد است نه هم درش تو هم اسل یکی در سبب و صفت: در می
 خوشی زده عاقل و زودتر و زودتر هم در یکجود صراط که بود بر عظم: در می
 هر روز در آن روز که بخت بخت
 کند و صد دان طبع بر سر دلی که

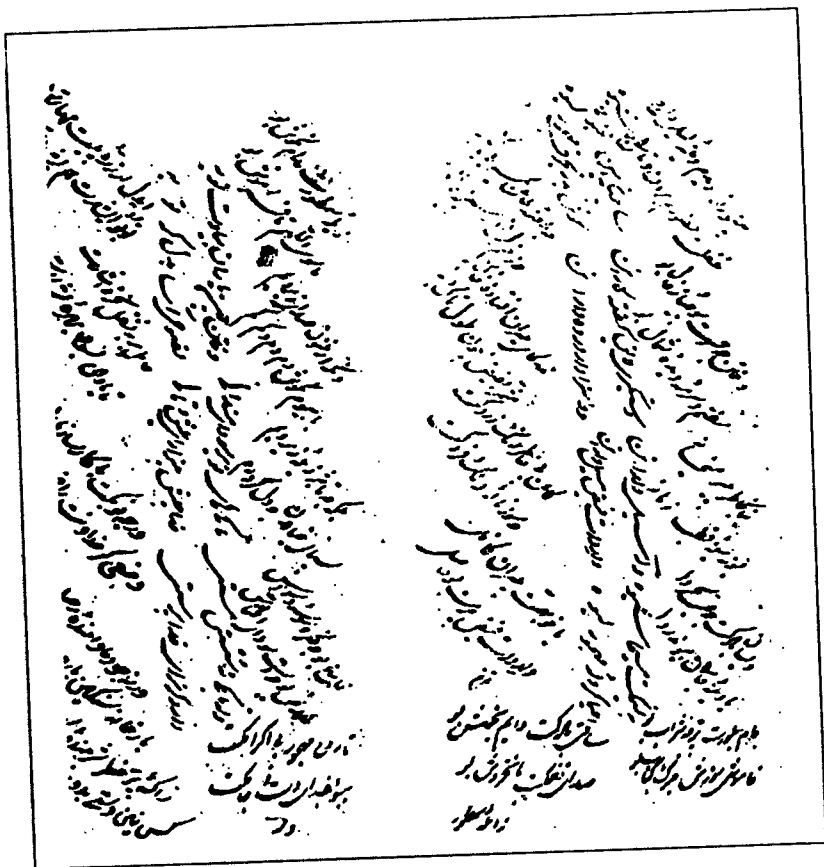
خبر زود و زود هم در آن روزی تیر: در آن روز که در بخت بخت: در می
 زلف: در آن روز که در بخت بخت: در می
 یاد و یاد: در آن روز که در بخت بخت: در می
 صراط: در آن روز که در بخت بخت: در می
 در بخت: در آن روز که در بخت بخت: در می
 فرمود: در آن روز که در بخت بخت: در می
 و کزین: در آن روز که در بخت بخت: در می

راه خسته: در آن روز که در بخت بخت: در می

نه در آن روز که در بخت بخت: در می
 نه در آن روز که در بخت بخت: در می
 نه در آن روز که در بخت بخت: در می

نمونه‌ی دست‌نویس: لایه‌ی دیوانی نالی

[illegible]

نمونه‌ی دست‌نویس چاند هونراویکی ماهجوری

۶ گل و بیل ۲

[illegible]

کوردستان

کوردستانی جوان زیدی پیرۆزم
نیشتمانەکم جێی گەل و ھۆزم
تۆ گۆلی ھیوای ژیاڵی منی
ئەتۆ نارامیی گییانی منی
تۆ مایە ھەست و مەبەستی منی
ھەر تۆ سەرچاوەی ھەلبەستی منی
ئەتۆ پەلۆپۆی دلەکی منی
ھەر تۆی کە تاقە گۆلەکی منی
تۆ مایە بیر و کەلکەلی منی
ھەر تۆ پۆشنای بێ پەلی منی
منیش گراوی ھەرد و بەردی تۆم
گراوی کەژ و بەژ و زەردی تۆم
گراوی گۆل و ئارخەوانتم
گراوی باخ و دەشتی جوانتم
تا ماوم ئەمن تۆ دەپەرستم
چونکە ھەر ئەتۆی سەرچاوەی ھەستم

«بۆرەکیی»

پېړست

149	سهی یاقوی مایدهشتی	5	نه بولقاسمی له شکرې
161	قاسدی تووکانی	9	مه لا مهنوچپهری کولیون
166	دهرویش قولیې کرندي	15	شیخ نه میری زولېی
173	مه لا نه بویه کړی یوسف	21	خان نه لماسی لوړستانی
174	مه لا فرهجی بۆره کبی	29	محمه د ناغای غه مناکي
178	شا ته یموړی بانیارانی	31	نه لماس خانی کهندولېی
184	میرزا محمدهدی هوشاری	38	نه لماس خانی کوردستانی
188	شیخ نزهه علی جهناب	51	زولفه قاری گۆران
195	چه واد خانی که پرووسی	57	غولام پهرزاخانی نه کرکه وازی
197	حهیران عه لیشای مایدهشتی	77	تورکه میر
205	میرزا عه بدولقادی پاوهی	84	نه حمدهدی گۆزی موکریانې
208	بابه جانېی بۆره کبی	94	شیخ نیما مو دینی مهردوخی
217	مه لا مرفی کۆکبی	96	شیخ عه بدولکه ریمی خانه گایي
223	شیخ عه بدورحماني جاندهره یی	100	سهی براكه
229	دهرویش نه وړوزی سۆزانی	106	دهرویش نوچاغی گاواره یی
234	شیخ سه میعی بانه یی	108	میرزا علی عه باسوهندی
242	میرزا عه بدورحمیمی وهفایي	110	میرزا عه بدوللا خه یالی
257	سالمی سته	113	علی لاجین
260	میرزا عه بدوله جیدی مهجدي	114	تامازی گاواره یی
262	مه لا سالحی حریق	115	پړسته می بابه جانی
269	جیهان نارا خانم	117	سهی پړسته می بانیارانی
281	مه لا عه بدوللای دشیی	118	خه لیفه نه لماسی که زهرده رهی
293	دوکتور سه عید خانی کوردستانی	122	دهرویش عه باسی کرندي
299	عه بدوللا به کی نه ده ب	123	سه یغفور
306	جیهان به خشی دانیالی	124	مه لا نه حمدهدی کلانشی
308	دهرویش نه یازی کرندي	133	نه جفه خانی بایندور
313	حاجی نیعمه توللای جه یحون ناوایی	135	نه للا مורادی هه رسینی
316	مه لا رهسولای نه دیب	140	حاجی مه لا نه حمدهدی نو دشی
319	سید به هاء	145	شارقی هه رسینی

494	نعمه‌دی مه‌لا باتی	324	میرزا عبدالقادی توتلی
500	مورادخانی بایه‌زیدی	326	کاکه حه‌مه‌ی ناری
507	شا پهرتوی هه‌کاری	334	میرزا حه‌سه‌نی سه‌یفولقوزات
510	مه‌لا منسوری گرگاشی	345	شیخ محه‌مه‌دی مردووخ
512	شیخ نوره‌دینی بریفکانی	349	عبداللّاه‌ی هه‌رامانی
516	محهمه‌د سه‌عیدی میهری	354	علی نه‌قی ده‌بیر
518	مه‌لا نه‌حمه‌دی نالهبند	357	میرزا حه‌سه‌ن علی غریب
523	هۆنه‌رانی ده‌وری بابان	363	میرزا خانی هه‌رسینی
524	میر نه‌حمه‌دبکی زه‌نگه‌نه	368	عینایه‌تی هیدایه‌تی
526	مه‌لا محهمه‌دی هه‌زار میتردی	372	سه‌ی حبیبی ره‌وانسهری
529	مه‌لا عومهری ره‌نجووری	381	حه‌یدهر به‌کی به‌رازی
544	علی به‌رده‌شانی	386	سه‌یفوللّاه‌ی نه‌للایارخانی
549	میرزا شه‌فیعی جامه‌پزی	392	حاجی نور علی نیلامی
553	مه‌ولانا خالادی شاره‌زووری	394	سه‌ی شوکوروئلّاه‌ی قووجاخی
567	شیخ عوسمانی سیراجودینی	400	میرزا نه‌حمه‌دی داواشی
568	میرزا محهمودی زه‌نگه‌نه	408	خورشید خانمی داواشی
570	مه‌لا نوشای زه‌نگه‌نه	410	شامی هه‌رسینی
575	(نالی)ی شاره‌زووری	424	دوکتور محهمه‌د سه‌دیقی موفتی زاده
589	نوره‌حمانی سالم	430	عبداللّاه‌ی نه‌قه‌ده‌سی
598	مه‌لای جه‌باری	434	ه‌یمن
608	مه‌سفا به‌کی کوردی	440	فه‌قی عه‌بدلی بۆره‌که‌یی
616	مه‌لا محهمه‌دی زه‌نگه‌نه	446	مه‌لا بۆره‌که‌یی
618	حاجی قادری گژیی	449	مه‌لا ناواره
629	مه‌لا محهمه‌دی مه‌جوی	459	سواری نیلخانی زاده
636	فه‌قی قادری هه‌مه‌وه‌ند	464	هۆنه‌رانی ده‌وری خالادی
655	مه‌لا عه‌بدوللّاه‌ی جه‌لی زاده	465	عهدولسه‌مه‌دی بابه‌ک
656	نینجه‌ی که‌لّلی	466	علی حه‌ریری
660	شیخ ره‌زای تاله‌بانی	472	شیخ نه‌حمه‌دی جزیری
669	شیخ عومهری بیاره	478	فه‌قی ته‌یران
673	مه‌لا محهمه‌دی خاکی	484	به‌کر به‌کی نه‌رزی
680	نه‌مین ناغای نه‌خته‌ر	486	شیخ نه‌حمه‌دی خانی

766	شیخ نووری بهرنجی	682	حسن کهنوشی جنوبی
770	نعمد موختار بهگی جاف	684	مهلا سالحی نامی
773	گۆزان	687	مهلا قادری جاف
781	دلدار	688	مهلا حمدونی کوثر
787	قانیع	692	سهی نعمدی نهقیب
797	فایق بیکهس	696	نهمین فهیزی بهگ
802	لیکدهرانی قورئانی پیرۆز	699	شیخ ماری نۆدی
803	تهفسیری کوردی لهسه کلامی	704	حاجی توفیقی پیرهمترد
804	میژوووسانی کورد	709	نعمد بهگی حمدی
805	میر شارهفخانی بتلیسی	716	مهلا مستهفای سافی
805	مهلا محمودی بایهزیدی	719	مهلا محمادی کۆزی
806	میرزا شوکروللای سنهیی	722	تایه بهگی جاف
807	سید حوسین حوزنی موکریان	730	مهلا عبداللای زیوهر
807	نهمین زهکی بهگ	737	مهلا محمودی بیخود
808	سالح قهفتان	745	شیخ نهجهدینی سابری
808	محممد علی عهونی	750	شیخ بابا رهسوولی بیدهنی
809	میرزا علی نهکبیری کوردستانی	755	علی کهمال باپیر
810	فرههنگنووسانی کورد	759	سهی عهبدولخالقی نهسیری
813	چیرۆکنووسانی کورد	761	مهلا محمادی چۆستانی

چاپخانه‌ی ده‌زگانی

ده‌زگانی - کوردستان
Aras Press
Kurdistan - Erbil